





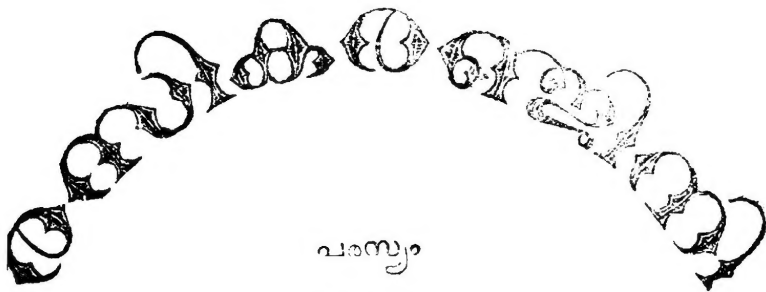
ശ്രീ കർമ്മശിഥി

ഘൃഹം
പുസ്തകം ര

ചിങ്ങം
ലക്കം ൧

പ്രസന്ന പ്രൗഢസരസ്വ
പ്രസംഗങ്ങളാണിരുന്നതി
ര സജ്ജത ക്കു കെറടു ക്കു
ര സംര സി ക ര ജ്ജി നി





ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ
 നൂരനവർകളും, തൽക്കാലാമാനേജർ പി. എസ്സ്. രാമനാഥ
 റ്റൻ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അ
 മ സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ മാസികാഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കും
 പരിപത്രം, പരസ്യക്കുലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാഴ്ചസംബന്ധമായ എ
 ള്ളതുകൾ ഇവ ടി. മാനേജർക്കും മേൽവിവരസംബാധിച്ച് എറണാകുള
 ഈ കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജർക്കുടേയും മാസിക സംബന്ധമായ
 എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഉണ്ടാ
 രുന്നാൽ മതി.

എറണാകുളത്ത } കോവിലകം }	എന്ന് രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, <i>RAMA VARMA,</i> 18th Prince of Cochin ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു ത രമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുതുന്നതിന് ആയതിനു വേ പുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റമ്പോ കൊച്ച് അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം
---------------------------	--

യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicine

കേരളത്തിലെ



പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുമാകുന്ന ആയുർവ്വേദകൗശലം.

പി. ലോകപ്രസിദ്ധമായധാതുപുഷ്ടികാരി

ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിരലില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറൽ, നീർക്കുഴി, മധുരമേഹം, കല്പകല്പ (മുതലായ) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളാണു ചികിത്സിക്കേണ്ടതു്.



കേരളത്തിലെ

ശ്രീ കൗശല വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൨ രോം

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

നിരോധനം, ഇടുപ്പുവേദി, മുത്രാധിക്യം മുതലായ രോഗങ്ങൾ, മോഹം, മദ്യം, കൗശലം മുതലായവയ്ക്കു ചികിത്സിക്കുന്ന ശ്രീപുഷ്പകൗശല നിവാരണി ഇല്ലാത്തതിൽ കേരളം അധികമായി സുവികസനമെന്നും തരിപ്പിക്കും. ക. ക. വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൨ രോം.

൩. സർവ്വവദനസംഹാരി.

ഇതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു ചികിത്സക്ക് കൈ കാൽ മുതലായ രോഗങ്ങളിൽ ക. തരിപ്പിക്കും, വീരം, മുക്കമോരം, കൗശലം, മോഹം, ക. ക. വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൨ രോം.

൪. മണ്ഡലകണ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകണ്ഠം, മുക്കമി, കൗശലം, മോഹം, ക. തരിപ്പിക്കും, വീരം, മുക്കമോരം, കൗശലം, മോഹം, ക. ക. വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൨ രോം.

പി. സുബ്ബരായി, ചാക്കിപ്പുട്ട, തെക്കേ അറ്റം ജില്ല.

காஷ்மீரில் உபயோகிக்கப்படும் ஆயுதங்கள் உபயோகிக்க
பெறும் முறைகள், எந்தவகை, வாய்க்காணம், அங்கீகரிக்க, பின்பற்றும்
முறைகள்.



ശ്രീമദ്വാ താംബൂലത്തോടുകൂടിയ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാര
 തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുഹകകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുഹയോടും
 ഇം ജിണ്ണപ്പെടുന്നു. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപ
 യോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുമിട്ടു. അപായകരമായ യാതൊരു പ
 റന്നിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. കാഷ്ടിജിത്തുനിന്നു വർ
 ത്തിയ കസ്തുരി ചപ്പക്കല്ലും മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാ
 ധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ചട്ടി, കൗസംഭാസം, ജന്മ മുത
 ലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ
 ൪ വരെ ഗുഹകകൾ റെറിലച്ചു:നിൽ കൊടുത്താൽ മതി, ൨൦
 ളികകൾ ഉള്ള കപ്പി, ൧-൯ വിലണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ ൧
 കൾ അഞ്ചായി ഇങ്ങി ൧-൯ താഴെകൂലി ഉണ്ടു.

സമസമാധിയിട്ടു. എല്ലാമാതിരി ദത്തദാനങ്ങളും വരും
കുട്ടി ഒന്നുണ്ടാണു. തപാൽ ചിലവു ൨ കുട്ടിവാർ ൫ റൂപയെ.

கூடிப்பார், துஷ்புனி, மாதுப்பூரி, பிள்ளையார், கவ்வா, கருமீ
உலகாவையு, எ.க. விவர ஸ்பூரி கவிதை சி.க. கவ்வார் கவிதை எ.க. கவ்வார்

ഈ രാജ്യം വിജിതമാക്കിയതിനുശേഷം ഈ ഉപാധി വ്യക്തിമാരും അതിൽ
അവരും കൈപ്പറ്റിയ വരുമാനം കിരീടം കൈമാറുന്നതും. സമയ കൺട്രോൾ
കൂടി തയ്യാറാക്കുകയും നീക്കം ചെയ്ത ഭാഗം കൈമാറ്റം ഭാഗം പൊഴിയിക്കി
കൊടുക്കും. കിരീടം വെട്ടി കൈമാറ്റം ചെയ്യും. വിജയം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന
കൈമാറ്റം ചെയ്യും.

[illegible]

പി, സുബ്ബറായി, പാലിപ്പേട്ട, തൊക്കെ തുടങ്ങി ജില്ല,

൧൦. അഗ്നിമാന്യസംഹാരം.

ഭരണമില്ലായ്മ, വളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുവേദന, വായനാറ്റം, അജിണ്ണം, വയറുവീക്കുകയരുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ ചിത്തേന്ദ്രഭവങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നവർക്കു ഡപ്പി കണക്കു അന്ന വൃ തപാൽകൂലി അന്ന വൃ തപാൽ കൂലി വേണം.

൧൧. കുണ്ഠവിന്ദ.

ചിക്കാതു, ചെവുകത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കുണ്ഠരോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നവർക്കു ഡപ്പി കണക്കു അന്ന വൃ തപാൽ കൂലി വേണം.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകരം.

ഭേദി ത്തിട്ടുള്ളതും അജിണ്ണം, വിശേഷഗുണങ്ങൾ, വായു, മലം, പിശിത്തം, അഗ്നിമാന്യം, വായു മുതലായ പല രോഗങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കുന്നവർക്കു ഡപ്പി കണക്കു അന്ന വൃ തപാൽ കൂലി വേണം.

൧൩. നേത്രവിന്ദ.

കണ്ഠനാദം, കണ്ഠകുത്തം, കൂപ്പം, നീർപ്പുഴു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, വീളക്കണ്ണു, ദേവകുണ്ഠ, പൂവു, ചെറുപ്പു, ഹൃദയത്തിൽ, ഇര, പൂവിടം ഉപയോഗിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതും ഇതിനുമുമ്പ് രോഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നവർക്കു ഡപ്പി കണക്കു അന്ന വൃ തപാൽ കൂലി വേണം.

൧൪. സ്വച്ഛിദ്രകണ്ഠി.

ബഹിരന്തരായുധം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഉന്തിയ സ്വച്ഛിദ്രകണ്ഠി അന്ന വൃ തപാൽ കൂലി വേണം.

൧൫. മൃഗകുസ്മി.

കാഷ്ടിയിൽ നിന്നും വാങ്ങിയതും മറ്റും അന്ന വൃ തപാൽ കൂലി വേണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറ്റം ജില്ല.

പിന്ന. തേറ്റംവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം.

തേറ്റം കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ വെട്ടുന്നതെ ആവശ്യം
 ഉണ്ടാ. ഒരു കപ്പംബത്തിന്റെ കീലും ഈ മരുന്നും ഒരു കപ്പി കരതി വെക്കാനെ വേ
 ളിക്കുക. വില കപ്പി പി കറ ക വ ണം. പി. കപ്പിയിൽ കറയാതെ കേനിച്ചു വാ
 ണ്ണുന്നവർ ഡസൻ പി കറ ക വ ണം ഉള്ള വിലയിൽ കറച്ചു മറ്റൊരു വില ചുമ
 തുന്നുള്ള. വി വി കമ്മീഷൻ ഉ ണ വുമാമ. ഇപ്പോഴിലും ബങ്കയിലും പി. ക
 പ്പിവാൻ വി. വി. കമ്മീഷൻ ഉ ണ. സിലോൺ ടി ഉ ണ.

പി. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴയു പിന്നെ പ്പുണ്ണ മുതലായ ഏറ്റവും വിധ പ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും
 കഴയുമാകുന്നു. ഇതുസകല കൃമികളെയും നശിപ്പിച്ചു ഏറ്റവും പ്രണങ്ങളേയും വിത്തു
 ഷികഴിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില വ ണം മൂന്നു കപ്പിവാൻ
 വി വി കമ്മീഷൻ ഉ ണ മാത്രം.

പി. കണ്ണാളിഗുളിക.

ഈ കണ്ണാളിഗുളികയെ അറിയുന്ന നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ
 കഴയുമാകുന്നു. പ്രായുരിച്ച സാമീകാർക്കും, പ്രസാദാർക്കും, പാതിശിഷ്ടാർക്കും,
 കണ്ണാളിഗുളികയെ അറിയുന്ന നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ കഴയുമാകുന്നു.
 വില വ ണം വി വി കമ്മീഷൻ ആ കപ്പിവാൻ. ആ ണം.

പി. സ്നാനമുണ്ണ.

ഈ സ്നാനമുണ്ണ തേച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വള
 രം നന്നാകുന്നു. ഇതു ദൈവത്തിലെ അഴക്കം മുറ്റുസ്ഥവും കളഞ്ഞു, ദുരൂപവും പ്രശ
 യം സുഗന്ധവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്നും പറ്റാതെ ദൈവത്തിന്നു കൈതൃവും പൂർ
 വ്വം ഏറ്റവും ഉന്നതം. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള ഏറ്റവും മേന്മയുള്ളതാകുന്നു.
 വില വ ണം വി വി കമ്മീഷൻ ന ണ.

പി. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, അലക്കോ, പലവേദം, ചുമ, അതിസാരം
 കഠിനം, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഉദ്ധ്വനം, കഠിനമായ മുതലായി ഏറ്റവും മേന്മയുള്ളതാകുന്നു.
 ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള കഴയുമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യായസ്സുവാൻ ഒരു
 പാലം ഉപയോഗിക്കുന്നതാകുന്നു. വില ഡ ണ വി വി കമ്മീഷൻ ആ കപ്പിവാൻ
 പി ഉ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പാകിപ്പട്ട, പാലം ആക്കട്ട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുതിക

ഏല്പാധിയ പനികരക്കൾ അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഡ്, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്, ഉദരമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉപരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ രക്ഷയുമാകുന്നു. വില ൫ ണ്, വി. പി. കമ്മീഷൻ ആ ക്ഷേപനം ൫ ണ്.

൨൨. തപശ്ശാഗപരിഹാരി.

ഇത് രക്ഷയുടെ കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചൂട, പഴുക്കടി, തർന്നം, കടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ തപശ്ശാഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല രക്ഷയുമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ്

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ചക്ക വില്പന ക. മേത്തരം കർമ്മകേസരം തോല ചക്ക വില്പന ച ക. മേത്തരം പച്ചക്കണ്ണൂരും, തോല ചക്ക വില്പന ക മേത്തരം രോമം അന്തർ, മല്ലിപ്പു അന്തർ, വെട്ടിയേർ, താഴമ്പ്, മരിക്കളുത്ത്, ജാതിമല്ലി സുഹാഗ, ഹന, മരിഡമ്പ്, അന്തർ മുതലായതുകൾ എല്ലാറ്റും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവയ്ക്ക് തോല കൂക്കത്തിന്നു ക ചെട്ട താപാൽകൂലിച്ചുവെക്കുക.

കണക്കാക്കിയ ഗോരോചനം ത്രിപാത്തുക്കും ചക്ക				ക ണ. സ
ടി	മേത്തരം	ടി	ചക്ക	൫ ൦ ൦
ടി	പച്ചക്കണ്ണൂരും	ടി	ചക്ക	൧ ൦ ൦
				൧ ൦ ൦

൨൩. രക്ഷാമൃതം,

ഈ ഇരട്ടിയില സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമെന്നു ക്കേ പൊടിയാണു്. കാപ്പിക്കും ചാമ്പക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു മരുന്നാണിതു്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള രേഖകൾ അന്തർഭാവിതം. ദഹനക്കുറവുള്ളവർക്കു് പ്രാമുഖ്യംകൊണ്ടു് ഇതിന്നു പ്രിയ രക്ഷയുമാണു്. ഇതു് ദന്തശുദ്ധി, വായുക്കുയും, പിത്തം, ദഹനക്ഷയം, ചുമ, വയറുക്കുഴക്കം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ദഹനത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലാത്തു് ചെയ്തുകൊടുക്കുക, അസ്ഥിശ്ലേഷ മുതലായ രോഗങ്ങൾ തീരെ ദഹിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു് അഗ്നിമൂർക്കം, ശിശുക്കൾക്കും, ദഹനരോഗങ്ങൾക്കും എല്ലാ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമാകിത്തീരുന്നതാണു്.

തന്നെ ചക്ക അണ്ണു ആ മാത്രം വി വി ചക്കക്കു അണ്ണു ൨൧ പുറം.

മേൽവിവരണം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിവരണമായി എഴുതുന്നു.

പി. സുബ്ബറാജി പരമേശ്വരൻ, മേൽക്കൽ അമ്പലമുക്ക് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കടം മലപ്പുറം ജൂനിയർ ഹൈസ്കൂൾ ഏം രാജരാജവർമ്മ ഏം എ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൪

കഥാമഞ്ജരി, കുരടകന്റെ വിശ്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹേഡമാസ്റ്റർ കെ. പരമേശ്വരൻ ഏം എ അമ്പലക്കുളം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൧ പൈ ൭

സാവിത്രി—

ഹജർ ഹേഡമാസ്റ്റർ കെ. ചിദംബരവാര്യർ ബി. എ. അമ്പലക്കുളം എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൩

മധുവനിദാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരമേശ്വരൻ വി. കേശവനാശാണവർക്കുളം എഴുതപ്പെട്ട, 'സാമൂഹിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧

പുതിയ മൂന്നാംപാഠം നോട്ട് മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അമ്പലക്കുളം എഴുതപ്പെട്ട, (പദാന്തം, ചോദ്യങ്ങൾ, സംഭാവനകൾ) പുസ്തകം ഒന്നു വില പണം ൧

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അമ്പലക്കുളം എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമസ്വാമി സ്വദേശി ബി. എ. അമ്പലക്കുളം ൧൦൦൦൦൦ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧൦൦൦൦൦൦ അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧൪

മനോരമ—

വൈക്കം പാർവ്വതി എ. അമ്പലക്കുളം എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൪

പഴയൊരു—

ടി. യാദവൻ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും, പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ—

കേശവൻപിള്ള കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കുളം എഴുതപ്പെട്ടതും സംഗീതഭാഷാഭാഷാ കഥ. വില അണ ൨ പൈ ൭

സാലാജൻ കഥ—

ടി. കെ. വി. അമ്പലക്കുളം എഴുതിയ പുസ്തകം വില അണ ൨

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണപിള്ള എഴുതിയ ഒരു കഥ കൃഷ്ണപിള്ള അണ ൨. ൪൫. ൭

ഭദ്രമുനി—

മിസ്റ്റർ വി മമ്മ എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ കണ്ടു അണ കൂ.
ലിലാവതി—

മിസ്റ്റർ ലക്ഷ്മണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില കൂ ണ.
കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമുപിള്ള എഴുതിയത ചക്ക അണ ച.
സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ ചക്ക വിച അണ ച.
ശാകരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പലിറ്റിയിൽ മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഭാരംസമയങ്ങളിൽ ഉ
ണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുളിക്കുമായും അച്ചടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ചക്ക ൪ അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവകുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് എഴുതിയ ഒരു ഡിക്ഷണറി നോവൽ വില അണ ൨.
ദാവതാരത്രയചരിതം—

സെക്കുലാറിയറ്റി ഇത്തിക്കാട്ടു ദേവകി അമ്മയുടെ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപു
സ്തകം വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യായനാമയണം—

കെ. സാംബരിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളുടെ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരന്റെ സൗകര്യങ്ങൾക്കു് ഓരോ കാണുങ്ങൾ പ്ര
ത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്ന ഇതിൽ പലങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥം ഒ
രോ ശീലുകളുടെയും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കാ പുസ്തകം എപ്പോ ക
ണ്ടെങ്കിലും കണ്ടാലും ഖായ്ദ ചെയ്തുവില്ലു പ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേശവൻ സി. ഏസ്സ. ഐ. എഫ്. എം. യു. ഐ. ആർ. എ. എസ്സ,
എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ. വലിയ കോയിത്തയ്ക്കരൻ അവർകളുടെ ഉ
ണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു എം. ആർ. റാജരാജവർണ്ണ്യം. ഐ. എം. ആർ. എ. എ.
സ്സ. കോയിത്തയ്ക്കരൻ അവർകളുടെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മർദ്ദപ്രകാരം എന്ന വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉ
യന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്ന ചമ ണ യും താണതരത്തിലുള്ളതിന്ന പൂ ണ
യും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷാധിനി—

കോമത്തു കുഞ്ഞപ്പണിക്കർ അവർകളുടെ എഴുതപ്പെട്ടത വിലഅണ ൮
കാർത്തികർഷ്കനവീജയം തുളിക്കഥ —

കലയാളം മഹാസ്വരൂപം ഹേഡമാസ്റ്റർ കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. അവർകൾ

കൂടാൽ ഏതാപ്ത പ്രാപ്താനന്തോക്തിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ രൂപ
തരണപദേശം—

വി കൈകൊമ്പനവർകളാൽ ഏതാപ്ത ഒരു പുതിയ മണിപ്രബോധത്തിൽ
പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ രൂപ
കോശപദേശം—

തിനവിള വിരമൻപാവയ്യർ അവാർകളാൽ ഏഴുതപ്പട്ടത വില ൭ പൈ
മനുസ്സതി—

ഒരു ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവാർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന പ്രാപ്താനന്തോക്തി
കൂടി ഏഴുതപ്പട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില രൂപ ൧ അണ രൂപ
വിക്രമാഭിത്യൻകഥ—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച വിശ്വഭിമലിനി അപ്പു
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില ൧൦ അണ
മദനകരമരജൻകഥ—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് വിശ്വഭിമലിനി അപ്പുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില ൭ അണ രൂപ. അഞ്ചിൻ പുസ്തകം ൧-൯ വില ൪ അ
ക്ഷാസപിതാഗരം—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പട്ട പുസ്തകം ൧-൯ വില അണ രൂപ
സതാരം—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പട്ട പുസ്തകം ൧-൯ വില അണ രൂപ പൈ ൯
അത്തുതകവിമകം—

വി. ജി ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവാർകളാൽ ഏഴുതപ്പട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അ
ക്ഷാസപിതാഗരം—

കമ്മവള്ളിൽ രാമൻപിള്ള അവാർകളാൽ ഏഴുതപ്പട്ടത വില രൂപ ൩
പ്രതികള പറ്റിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ രൂപ പൈ ൯
ശ്ലോകവിജ്ഞാപകം—

കുണ്ണിയർ മനോജയ്യരവർകളാൽ ഏഴുതപ്പട്ടത വില അണ രൂപ പൈ ൯
പാട്ടമ്പിതലാവൻ—

ഒരു ചിരഞ്ജീവനാലയൻ ബി എ അവാർകളാൽ ഏഴുതപ്പട്ട ഒരു വിനോദ
കഥ ൧-൯ വില അണ രൂപ

കുറുപ്പടി-മാണുക്കളെ ഡയറി—

ബാൽപുത്രയ്യരു ഒന്നു വില അണ രൂപ
മറുപു പുസ്തകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ വില്പന യന്ത്രം. കോൽകുളി പുരമ.
ഏറ്റു പുസ്തകങ്ങളേയും ചോര വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വായന
നാമനു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അങ്ങയ്ക്കു സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.
കൂടാതെ, റെഡ്ക്രസ് വിശ്വഭിമലിനി ഉടമസ്ഥർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ

സംഗതിവിവരം.

1. പ്രസ്താവന	1
2. സ്വയംപ്രകാശമുള്ള ചില ജന്തുക്കൾ— സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.	5
3. അറിയുക (അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കുക)—കുഞ്ഞുത്ത് പ രമേശ്വരൻ	10
4. കൊച്ചി ചെറിയ ശക്തൻത്തമ്പുരാൻ— കണ്ടൂർ നരായ ണമേനോൻ, ബി. എ.	15
5. നായനാരോട് ഒരു വാക്ക്— കരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	22
6. ഒരു വിളംബരം	26
7. വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം— പുത്തൂർ ഗോവിന്ദമേ നോൻ, ബി. എ.	28
8. ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം	34
9. ഭ്രാന്തൻ കേശവപ്പണിക്കർ— വി. കെ. രാമമേനോൻ, ബി. എ.	39
10. കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തി — ആർ. വി. ...	65
11. പലവക	66

പ്രത്യേകപരസ്യം.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലം മിഥുനം കക്കിടകം ഈ മാസങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രത്യേക പരസ്യപ്രകാരമുള്ള കുറിയിൽ ചേരുന്നതിന് അപമാനാകണമെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ കക്കിടകം നവംബർ മുപ്പതു വാക്കിയോടുകൂടി ഇക്കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ മുൻകൂറായി അടക്കണമെന്നായിരുന്നുവല്ലോ ഞങ്ങളുടെ നിശ്ചയം. ഈ നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള അവധി കറേ നീട്ടിവെച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു വരിക്കാരിൽ പലരും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആയതുകൊണ്ട് വരുന്ന കന്നിപതിനഞ്ചൊന്നും മുപ്പതു വരിക്കാർ അതതു സംഖ്യകൾ ആപ്പീസിൽ എത്തിച്ചു തരികയും അല്ലാത്തവക്കും വരിക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ കന്നിയിലെ ലക്കം വി. പി യായി അയക്കണമെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചു ടി നു കൂടുതലായി ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയക്കുകയും ചെയ്താൽ മതിയെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നവംബർ തുലാമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഞായറാഴ്ച എടുക്കുന്നതും അതിന്റെ വിവരം ആ മാസത്തിലെ പാസിക്കരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതും ആകുന്നു.

ര. ര. മാനേജർ



പ്രാപ്തം.

ചിങ്ങം ൧൦

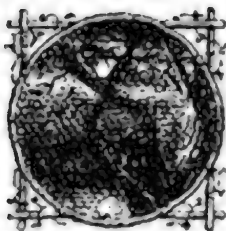
൧൯൦൨

൧൦൦൦

കാലത്തിന്റെ ഗതിവേഗത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നവർ നാലോകത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അത് എത്രയോ ഭൂതം. എന്നാൽ കാലദൃഢ്യം ചെറുതാകട്ടെ വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും അത്രമാത്രം അപൂർവ്വമാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പരിചിതമായ പുരുഷാത്മസ്വ കാലചക്രംകൊണ്ടു കടന്നുകൂടി യുഗോദ്യമുണ്ടാവുന്ന മനോവേഗം ദിവസത്തിൽ ഒരു തവണയെങ്കിലും അനുഭവിക്കാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾ

പ്പെടുന്നില്ല.

പ്രസ്താവന



കാലത്തിന്റെ ഗതിവേഗത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നവർ നാലോകത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അത് എത്രയോ ഭൂതം. എന്നാൽ കാലദൃഢ്യം ചെറുതാകട്ടെ വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും അത്രമാത്രം അപൂർവ്വമാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പരിചിതമായ പുരുഷാത്മസ്വ കാലചക്രംകൊണ്ടു കടന്നുകൂടി യുഗോദ്യമുണ്ടാവുന്ന മനോവേഗം ദിവസത്തിൽ ഒരു തവണയെങ്കിലും അനുഭവിക്കാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾ

കുപ്പുവരായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഉദിച്ച സൂര്യൻ അസ്മിക്ഷേണേന
 നാം അസ്മിച്ഛ സൂര്യൻ ഉദിക്കേണെന്നും വിചാരിക്കുന്നവരണ്ടോ
 ഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ പരസ്പാവിരുദ്ധങ്ങളായ വികാരഭേദ
 ങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തിൽ പരക്കുവാൻ തക്കതായ കാരണവും ഇല്ലെ
 ന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ത്രികാലമദ്ധ്യത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഇരുപുറവും
 തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന ഒരുവൻ കഴിഞ്ഞകാലം നന്നായിട്ടും ഉള്ള കാ
 ലം അതിന്നു വിപരീതമായിട്ടും വരുവാൻ പോകുന്നത് സംശയ
 ഗ്രസ്മമായിട്ടും കാണുമ്പോൾ അവന്നു ഭൂതകാലത്തിൽ പ്രേമ
 വും വർത്തമാനകാലത്തിൽ വിരക്തിയും ഭാവിയിൽ ഉൽക്കണ്ഠയും
 ഒരേസമയത്തു തോന്നുന്നതിൽ അതുതമില്ല. ആശംഭംഗം കാ
 ലത്തിന്റെ ശിശുഗതിയേയും ആശംബന്ധം അതിന്റെ മന്ദഗ
 തിയേയുമാണ് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. ഉദ്ദിഷ്ടകാലത്തിനിടയ്ക്കു വി
 ചാരിച്ചതു മുഴുവൻ സാധിക്കുവാൻ കഴിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ
 കാലം ദീപ്തിമാമായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നതു മുഴുവനും സാ
 ധിച്ചുകാണുവാനുള്ള തിടുക്കംകൊണ്ടു ദൂരത്തിൽ മങ്ങിക്കിടക്കുന്ന
 കാലം വേഗത്തിൽ സമീപിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നും തോന്നുന്നതു
 ലോകസ്വഭാവമാണല്ലോ. ഈ വസ്തുത നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു
 ള്ളവർക്കു രഞ്ജിനീഭാവശ്ലീകളുടെ താൽക്കാലികമായ ഉൾക്കോട
 ണ്ണെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ളതല്ല.

രഞ്ജിനിയുടെ വളർച്ചയുടെയോ തളർച്ചയുടെയോ സാമാന്യ
 സ്വരൂപത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് രഞ്ജിനിയുടെ ഈ നാലാമ
 ണ്ണെ ജന്മമാസാവസരത്തിൽ അതിന്റെ ആവിർഭാവമുതൽ സ്നേ
 ഹബുദ്ധിയോടുകൂടി ലേഖനപരമ്പരകൊണ്ടും മറ്റു പലവിധത്തി
 ലും അതിനെ നിരന്തരമായി സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു ഞങ്ങളുടെ
 സൗഹൃദബന്ധമായ കൃതജ്ഞതയുടെ സ്വല്പസൂചകമായ വന്ദ
 നം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അവരുടെ പേരുവിളിച്ചുപറഞ്ഞു പ്ര
 ത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുവാനാണ് മനസ്സുവരുന്നത്, എങ്കിലും അതി
 പരിചയമുള്ള ദിക്കിൽ അല്പലൗകികപോലും അലൗകികമാ
 യി കലാശ്ചൈകിയില്ല എന്ന ഭയത്താൽ ആയതിന്നു ഞങ്ങൾ ഇ

നിയന്നില്ല. രഞ്ജനിയുടെ ഇതവരെയുള്ള സംഗതിവിവരപ്പട്ടിക പരിശോധിച്ച് ആ സാഹസ്യമാരുടെ ഊതാ പേരും പ്രയത്നവും അറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നവർ ഞങ്ങൾക്കൊരു പ്രത്യേക ഉപകാരം ചെയ്യുവാനായി നന്ദിപൂർവ്വം ഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

മരഭരണയിൽ പ്രതിപത്തിയുള്ളവർക്ക് സ്വദേശയിൽ വിരമിക്കി വേണമെന്നില്ലെന്നൊരു നിയമം സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും, പത്രപ്രവർത്തകന്മാർക്ക് അവരുടെ നിരന്തരശ്രമം ഹർക്കാരും നിർവ്യാജവൃത്തികൊണ്ടും പത്രങ്ങളുടെ ആന്തരഗുണം കൊണ്ടും പത്രബന്ധങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായ വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പത്രാധിപന്മാർക്കും മാനേജർമാർക്കും ചില, അഥവാ പല, കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഭേവിചേഷം. ഈ സെച്ചാണിസ്റ്റുകൾക്കു് രഞ്ജനിയുടെ ഓഹരി രഞ്ജനിക്കു കിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല. അതിനെ ഞങ്ങൾ വകവെക്കുന്നതുമില്ല. പത്രകളിൽ കടന്നു കളിക്കുവാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെടുന്നവർ തടുക്കേണ്ടവയായ വൈഖര്യങ്ങൾ കാണാതെപോയാൽ അതുകൊണ്ടു വരുന്ന ദോഷങ്ങൾക്കു മറുത്തുവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാട്ടുമില്ല. മർമ്മംകണ്ടു കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ മർമ്മനോക്കി തടുക്കുവാനും പഠിച്ചിരിക്കണം. അതു രൂപമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വരുന്ന പരാജയം ഭാഗ്യമുറവല്ല, നോട്ടക്കുറവാണ്. എന്നാൽ 'ചോതിക്കാരം പിടിക്കേണ്ടവർ' പക്ഷം പിടിക്കുകയും ചേരിയിൽ ചേർന്നവർ ചാഞ്ചല്യം തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആലോചിക്കുവാനുള്ള കാലമായി. ഈ ഘട്ടം രഞ്ജനിക്കു വന്നുകൂടുക കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും മാന്യലേഖകന്മാരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞപക്ഷത്തിലെ ചന്ദ്രനെ അനുകരിച്ചു കാണുന്നത് ശോചനീയംതന്നെ. ഇക്കാര്യത്തിൽ രണ്ടാകൊല്ലത്തിലെ പ്രായം മൂന്നാകൊല്ലത്തിൽ രഞ്ജനിക്കു ചെന്നിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. എങ്കിലും ലേഖനങ്ങളുടെ ശാശ്വതഗുണത്തെ പറ്റി അനുകൂലങ്ങളായ പത്രാഭിപ്രായങ്ങളും അനുഭവദർശനങ്ങളും ഇതിന്നൊരു സമാധാനമായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്.

അടുത്ത കഴിഞ്ഞകാലത്തിൽ രഞ്ജിനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള വലുതായ യോഗപത്ത് രഞ്ജിനിയുദ്ധം വായനക്കാർ അറിവാൻ എടുത്തു കൊടുത്തു. എങ്കിലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതിനെ വീണ്ടും എടുത്തു പറയുന്നതു ഞങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. 1077-02000 കുംഭമാസം 14-000-000 രഞ്ജിനി തുടങ്ങുവാനുള്ള ആലോചന തുടങ്ങിയത്. അന്നുമുതൽ മരിക്കുന്നതുവരെ മനസ്സു കൊണ്ടും വലുത്തു കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും രഞ്ജിനിയെ സർവ്വം സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോളം എങ്ങിനെയാണ് ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്? എങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവാക്ക് പറയാതിരിക്കുന്നത്? അദ്ദേഹം രഞ്ജിനിക്കുവേണ്ടി കയ്യൊപ്പിട്ടുള്ളത് എത്രയെന്നും അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു രഞ്ജിനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണം എത്രമാത്രമെന്നും അറിഞ്ഞവനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടുന്നിമിത്തം രഞ്ജിനിക്കു വന്നിട്ടുള്ള നഷ്ടം അപരിഹാസ്യമെന്നു തോന്നുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേകസ്നേഹശക്തികൊണ്ടുമാത്രമാണെന്ന് അറിഞ്ഞവരും പറയുന്നതല്ല.

എന്തെന്നു കയ്യൊപ്പിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായാലും ഇതുവരെ പത്രസുഹൃത്തുക്കൾ ഞങ്ങളുടെ പേരിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള പ്രേമഭാവം ആയതിന്നൊക്കെ പരിഹാരവും ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങൾക്കു തക്കതായ പ്രതിഫലവും ആകുന്നു. ഈ ബന്ധം മേലിലും നിലനിൽക്കുന്നതായാൽ രഞ്ജിനിയുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം. രഞ്ജിനിയുടെ നിരന്തരഭിപ്രായം സ്ഥിരപ്രചാരത്തിനുംവേണ്ടി വെട്ടിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരമാറ്റം തുടർച്ചയായി തെളിയിച്ചുവരുന്നതെന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ വിചാരവും.

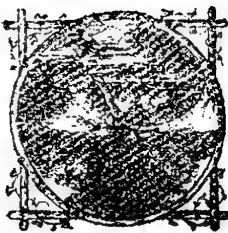
രണ്ടുവാക്കുകൾ ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുണ്ട്. പതിവുപോലെ പുതിയതൊന്നിയതിനോടുകൂടി രഞ്ജിനി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതും അത് മനോഹരമായ കാര്യമായിരിക്കണമെന്നും ചില വിഷയങ്ങളും അ

സൗക്യങ്ങളും വരുവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടാണ് ഇത്തവണ കുറച്ചുകാലം തൊറി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളത്. ഇതുകാരണത്താൽ വായനക്കാരന്റെ ക്ഷമയെ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയത് ക്ഷണവ്യമാണല്ലോ.

മുഖംനോക്കി ഭംഗിപറയുകയോ ഹിതംപിടിച്ചു പന്ത്രം വിടുകയോ ചെയ്യാതെ രഞ്ജനിയുടെ ക്ഷേമകാക്ഷികൾ അവരുടെ സദുപദേശങ്ങളെക്കൊണ്ടു രഞ്ജനിയെ സമ്പൂർണ്ണത്തിൽക്കൂടി നയിക്കുവാൻ കാലാനുസരണം വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തതരമെന്നും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അല്പം ദീർഘിച്ചുപോയ ഈ പ്രസ്താവനയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

സ്വയം പ്രകാശമുള്ള

ചില ജന്തുക്കൾ.



രാത്രികാലങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങളുടേയും മറ്റും നിഴൽനിമിത്തം ഇരുട്ടു കെട്ടിപ്പിടക്കുന്ന ഇടവഴികളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഓരോ ചെറിയ ഭീപങ്ങൾ വാരിച്ചു നാലുപുറവും പരന്നനടന്നുകൊണ്ടു നമ്മൾക്കു വഴി കാണിച്ചതരികയും, അവിടവിടെ തലപൊക്കി നില്ക്കുന്ന പുല്ലൊടികളുടേയും മറ്റും അഗ്രഭാഗങ്ങളിൽ പററിപ്പിടിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു ചില മുനിസിപ്പാലറികളുടെ സ്കാൾഭീപങ്ങൾപോലെ ജപലിക്കുകയും, വേലിയരികിൽ നില്ക്കുന്ന ഇല്ലിപ്പട്ടികളെ അനവധി നഷ്ടശ്രമാലകൾക്കൊണ്ടലക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മിന്നാമിനുങ്ങാണല്ലോ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ തലവാചകം വായിച്ചാൽ മുമ്പിൽ നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതത്. വീടുകളുടെ ചുമരുകളിലും ഉത്തരങ്ങളിലും ചിലപ്പോൾ നനഞ്ഞ തീപ്പെട്ടിക്കോലച്ചുപോലെ

ഇരുട്ടത്ത് അരിച്ചുനടക്കുന്ന 'തൊട്ടാലൊട്ടി' എന്നു പറയുന്ന ചെവിപ്പാമ്പിനേയും സാമാന്യം വായനക്കാർ കാമ്മിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ രണ്ടു പക്ഷ ജന്തുക്കൾക്കു പുറമെ സ്വയംപ്രകാശമുള്ള വേറെ ഒരുതരം ജന്തുക്കളു കൂടി വളരെ പേർ കണ്ടിരിക്കും. പക്ഷെ അവരിൽ നൂറിൽ തൊണ്ണൂറൊമ്പതുപേരും ആ ജന്തുക്കളുടെ പ്രകാശം മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ആ ജന്തുക്കളെ കാണുകയോ ആ പ്രകാശത്തിനുള്ള കാരണം ചില ജന്തുക്കളാണെന്നെങ്കിലും ധരിച്ചിരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. രാത്രി കായലിൽ വെളി വലിച്ചുപോകുമ്പോൾ പകായംകൊണ്ടു വെള്ളം ഇളകിമറിയുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ നല്ലൊണ്ണം പൊടിച്ച് കലക്കിയ പോലെ സാധാരണ കാണുന്ന പ്രകാശത്തിന്നു കാരണമായ നാട്ടിലൂക്ക (Notiluca) എന്നു പേർപറയുന്ന ഒരുതരം അണുപ്രായങ്ങളായ ജലജന്തുക്കളെപ്പറ്റിയാണ് ഒടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. രാത്രികാലത്തു പ്രകാശമുള്ള കായൽവെള്ളം അല്ലാ എടുത്ത് ഏകദേശം അരനൂറിടി വലുതാക്കി കറങ്ങിക്കുന്ന ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടിയിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ വേവിച്ച ഒരു മണിസംഗോഅരിയുടെ വലിപ്പത്തിലോ ആകൃതിയിലോ ഉള്ള അനേകായിരം ജന്തുക്കൾ ഓരോ ചെറിയ വാലിന്റെ സാദാരണത്തോടുകൂടി തവളക്കണ്ണങ്ങളെപ്പോലെ അങ്ങമിങ്ങു പിടിച്ചു നീന്തിനടക്കുന്നതായി കാണാകുന്നതാകുന്നു. ഇവ നാട്ടിലൂക്ക എന്നു പറഞ്ഞ ജന്തുക്കൾ ആകുന്നു. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ജന്തുക്കളേകൂടാതെ കരയിലും കടലിലും പാടുന്നവയായി മത്സ്യം, കക്ക, കാഞ്ഞിപ്പോത്ത്, ഞണ്ട്, പുഴു മുതലായ വസ്തുക്കളിൽപ്പെടുന്ന അനേകതരം സ്വയംപ്രകാശമുള്ള ജന്തുക്കളുണ്ട്. ഈ ജന്തുക്കളുടെ വെളിച്ചം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾക്കും, വെളിച്ചങ്ങളുടെ ശക്തിക്കും, വണ്ണങ്ങൾക്കും, മാരം തമ്മിൽതമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. നാട്ടിലൂക്ക, കാഞ്ഞിപ്പോത്ത്, എന്നീ ജന്തുക്കൾക്കു വെളിച്ചം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ പ്രത്യേക അവയവങ്ങൾ ഇല്ല. അവയുടെ പ്രകാശം അവയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പുറംമേയുള്ള എല്ലാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒരുപോലെ പുറപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ കാഞ്ഞിപ്പോത്തുവഴുത്തിൽതന്നെ പെടുന്ന വേറെ ഒരു തരം ജന്തുക്കൾക്കു ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളേക്കാൾ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നതായ ചില പ്രത്യേക അവയവങ്ങളുള്ളതായും കാണുന്നുണ്ട്. സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ പാറകളിലും മറ്റും പാറിപ്പിടിച്ചു തുവലിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള അനേകബാഹുക്കളെ ശാഖോപശാഖകളായി നീട്ടി സമീപത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന വല്ല ചെറുപ്രാണികളേയും പിടിച്ചു ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ചെലിക്കുകയുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ വളരുന്ന 'കേടൽ പെൻ' (Sea-Pen) എന്ന ഒരു ജലജന്തു വിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശം അതിന്റെ ശാഖോപശാഖകളിൽ വെള്ളിക്കെട്ടൻപാമ്പിന്റെ കെട്ടുകൾപോലെ പത്തിപത്തിയായി കാണാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ മിന്നാമിനിക്കുകളുടെ വെളിച്ചം അവയുടെ അടിവയറിൽ ഇടത്തും വലത്തും ഉള്ള രണ്ടു പ്രത്യേക അവയവങ്ങളിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെടുന്നത് എന്ന് അതിനെ പിടിച്ചു നോക്കിട്ടുള്ളവർ അറിഞ്ഞിരിക്കും. എന്നാൽ അമേരിക്കയിൽ മെക്സിക്കോ എന്ന ദിക്കിലെ ഒരുതരം മിന്നാമിനിക്കുകൾക്കു മേൽപ്രകാരം നാല് അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടത്രെ. ആ മിന്നാമിനിക്കുകൾക്കു നമ്മുടെ മിന്നാമിനിക്കുകളേക്കാൾ ഇരട്ടി പ്രകാശമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അമേരിക്കയിൽ ചില പ്രദേശങ്ങളിലെ ദരിദ്രന്മാർ രാത്രി വെളിച്ചത്തിന്നു മിന്നാമിനിക്കുകളെ പിടിച്ചു കുപ്പികളിലിട്ടു വിളക്കിനു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. കക്കുവാൻവേണ്ടി വല്ല ഗൃഹത്തിന്റെയും മുറിക്കുള്ളിൽ കടന്നതിന്റെശേഷം ആ മുറിയുടെ സ്വഭാവവും അതിലുള്ള സാമാനങ്ങളുടെ വിവരവും അറിവാൻവേണ്ടി ചില കള്ളന്മാർ മിന്നാമിനിക്കുകളെ പിടിച്ചു ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി പറക്കുവാൻ വിടാറുണ്ടെന്നും മറ്റും ചില കഥകൾ വളരെ ആളുകൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. യൂറോപ്പിലുള്ള വേറൊരുതരം മിന്നാമിനിക്കിന് അതിന്റെ മുഖത്തിൽനിന്നു കീഴ്ത്തട്ടു ഒരു തൂമ്പിക്കൈപോലെ തുണിനില്ക്കുന്ന ഒരു അവയവത്തിന്റെ അറാത്താണ് വെളിച്ചം. ആ പ്രാണി പറക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു റാത്തൽ വിളക്കു തൂക്കിപ്പി

ടിച്ച് പറക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. അതുനിമിത്തം അതിന്നു 'റോന്തലീച്ച്' (Lantern-fly) എന്ന് ആ പ്രദേശത്തുകാർ പേർ പറയുന്നു. ഈ ദിക്കിലുള്ള മിന്നാമിനുക്കുകളുടെ വെളിച്ചം ഒരു പച്ചവണ്ണമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇറാലിരഞ്ജിത്തു കാണുന്ന ഒരുതരം മിന്നാമിനുക്കുകളുടെ വെളിച്ചം നീലവണ്ണവും 'റോന്തലീച്ച്'യുടെ വെളിച്ചം ഊതാവുവണ്ണവും ആണ്. ഈ ജന്തുക്കളുടെ വെളിച്ചത്തിന്നു ദേശവ്യത്യാസങ്ങളനുസരിച്ച് അല്പമായ വണ്ണവ്യത്യാസങ്ങൾ വേറെ പ്രകാരത്തിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ശരീരത്തിന്റെ ഉടൽനീളം അനേകവണ്ഡങ്ങളായി വേർതിരിഞ്ഞുകാണുന്നതു വഗ്ഗസാമാന്യലക്ഷണമായി പ്രാണിശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിക്കുന്ന ഒരു ജന്തുവഗ്ഗത്തിൽപെട്ടതാണ് ചെവിപ്പാമ്പ്. ഈ ജന്തുവഗ്ഗത്തിൽതന്നെ അചർ ചേർത്തു തരംതിരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ് പഴുതാര, തേരട്ട, മുതലായ ചില ജന്തുക്കൾ. ചെവിപ്പാമ്പിന്നും അതിനെപ്പോലെതന്നെ അതിന്റെ വഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റു സ്വയംപ്രകാശമുള്ള ജന്തുക്കൾക്കും അവയുടെ രണ്ടു പള്ളയിലും ശരീരവും കാമ്പുകളുംകൂടി ചേർന്ന സന്ധികളിലായി ഒരൊ അവയവങ്ങളുള്ളതിൽനിന്നാണ് പ്രകാശം ജനിക്കുന്നത്. ഈ വഗ്ഗത്തിൽ സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള ചില ജന്തുക്കൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എല്ലാ മുറികളിലും വിളക്കുകൾ കൊളുത്തിവെച്ച് രാത്രി ഓടുന്ന ഒരു തീവണ്ടിയുടെ സാമ്യം ആക്കും രോന്നിപ്പാകും. കക്കയുടെ വഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടതും രാത്രികാലങ്ങളിൽ നുകുളുകേകളെപ്പോലെ സമുദ്രത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗങ്ങളിൽ കൂട്ടാകൂട്ടമായി അനേക ചതുരാശ്രതാഴിക സ്ഥലപ്പുറപ്പിൽ ഇടതിങ്ങി സഞ്ചരിക്കുന്നതും ആയ ഒരുതരം ജന്തുക്കളെ ഉഷ്ണമേഖലയിൽപ്പെട്ട സമുദ്രഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം താൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതായും ആവക അവസരങ്ങളിൽ ഈ ജന്തുക്കളുടെ വെളിച്ചത്താൽ കപ്പലിന്റെ തട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും വസ്ത്രമാനക്കടലാസ്സുകളും പ്രയാസംകൂടാതെ തനിക്കു വായിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായും സർ വിവിലീതാംസൺ (Sir Wyville Thomson) എന്ന വി

ലോൻതൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള 'സമുദ്രഗർഭപ്രദേശങ്ങൾ' (Depths of the sea) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

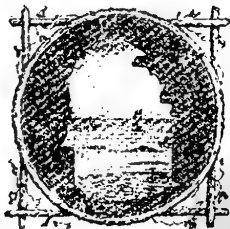
കുടൽ ജന്തുക്കളിൽ വെച്ച് സമുദ്രത്തിൽ കാൽ നശിക്കയിലധികം ആഴത്തിന്നടിയിൽ ഫിരവാസമുള്ളവരായ ജന്തുക്കളിലാണ് സ്വയം പ്രകാശം നാനാപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്നത്. സമുദ്രത്തിൽ കാൽ നശിക്കയിലധികം ആഴമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ സൂര്യരശ്മി കടാതന്നെ പ്രവേശിക്കാത്തതുകൊണ്ട് എത്ര സമയത്തും കൂടിയുപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ആ വക പ്രദേശങ്ങളിലാണല്ലോ ഈ വക ഭിപങ്ങളുടെ പ്രയോജനവും അധികം ഉള്ളത്. ആ വക പ്രദേശങ്ങളിലെ ജന്തുക്കളിൽ ദേഹമാസകലം പ്രകാശമുള്ളവയും, പ്രത്യേക അവയങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രകാശമുള്ളവയും, നിരന്തരമായി പ്രകാശം പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയും, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം പ്രകാശം കാണിക്കുന്നവയും, വെളിച്ചം മാറിമാറി പ്രകാശിക്കുന്നവയും ആയി അനവധി ജന്തുക്കളെ കാണു വാടിയിട്ടുണ്ട്. സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ വെന്ന് ഈ വക ജന്തുക്കളുടെ കാഴ്ച കണ്ട് ആനന്ദിപ്പാൻ ആകാം. മോഹം തോന്നാതിരിക്കുന്നതിനു് പൊണ്ണിയിലെ ചന്ദ്രബിംബത്തെ ഇടവെച്ചുള്ള മന്യമേന്തിയിൽ വാങ്ങു വെച്ചിട്ടുള്ളവയും, ശരീരത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ വ്യാശ്ശക്രമം വിടിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളവയും രണ്ടു പക്കുകളിലും വരിവരിയായി നക്ഷത്രങ്ങൾ പതിച്ചിട്ടുള്ളവയും പോപ്പ്, പച്ച, നീല മുതലായി പല നിറത്തിലുള്ള മത്താപ്പകൾ ഇടക്കിടയ്ക്കു കാത്തിക്കുന്നവയും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടു വെളിച്ചം വീശിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ചവിട്ടുവണ്ടിയുടെ വട്ടക്കണ്ണൻ വിളക്കു രാജയിൽ വാഴിക്കുന്നവയും ആയ അനവധി സൃഷ്ടിവിശേഷങ്ങൾ കൂട്ടാ കൂട്ടമായാ ക്കാ ഓരായയും അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട്, അപ്രകാരമെല്ലാം എന്തെന്നും ഗാഢാസകാരത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടപ്പാൻ സംഗതിയുള്ള ആ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് ലോകത്തിൽ മറ്റു യാതൊരു പ്രദേശത്തിനുമില്ലാത്തതായ ഒരു വിശേഷ ശോഭയെ ഉണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ

കുറു എപ്പോഴായിട്ടുള്ള ഈശ്വരന്റെ മഹാത്മ്യം ഓർത്താൽ ആർക്കും
 ഞ് വിസ്മയം തോന്നാത്തത്?

സി. എസ്. ഗോപാലപണിക്കർ. ബി. എ.

അറിയുക

(അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കുക)



നാം നമ്മുടെ ജനനം മൃതത്വം മരണം വരെ
 ഓരോ ക്ഷണത്തിലും ലോകത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും
 ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ
 വഴിയായി ഓരോ അറിവുകളെസ്സമ്പാദിച്ചു
 കൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി
 പെട്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ ചിലർ ആത്മവൈകല്യമായിരിക്കാമെ
 കിലും അല്ല! ആലോചിച്ചാൽ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതായി
 രിക്കും.

നാം എന്തെങ്കിലും അറിയുന്നത് നമ്മുടെ ജ്ഞാനന്ദ്രിയങ്ങൾ
 (കണ്ണ്, മുക്ക്, ചെവി, നാവ്, തൊലി) വഴിയായിട്ടാണല്ലോ. എ
 ന്നാൽ പ്രതിബദ്ധങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലാത്തപക്ഷം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ
 ഒല്ലോ തത്ത്വദർശനഗ്രഹണസമർത്ഥാ യുദ്ധമായിരിക്കുമെങ്കിലും
 ഓരോ ഇന്ദ്രിയഭാരണയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന വിഷയ
 സ്വരൂപസ്ഥിതിക്ക് പലപ്പോഴും ഡ്യൂലിസൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി താഴെത്തു
 വിശേഷമോ ദൃഢോഢവ്യക്തവ്യത്യാസമോ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുള്ളത്
 അനുഭവസിദ്ധമാകുന്നു.

നാം അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു ഭൂമിയിൽ പിറക്കുമ്പോൾ
 തന്നെ നമുക്കു ചക്ഷുഃദർശനോന്മുഖത്വം എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കു
 ന്നല്ലോ. എന്നാൽ 'ആദ്യമായി നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ജ്ഞാനം എത്ര
 ഇന്ദ്രിയമോഹം സിദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു?' എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു ത
 ന്നെ ശരിയായ ഒരു ഉത്തരം സാധാരണക്കൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പ

റവാൻ കഴിയുന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജനനാന്നന്തരം ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂറുകൊണ്ടോ, മൂന്നോ നാലോ ദിവസകൊണ്ടോ, അഞ്ചോ ആറോ മാസംകൊണ്ടോ ഒരു കുട്ടി തന്റെ അമ്മയുടെ സൂത്രാസത്തിന്റേറയോ, അംഗസ്സ്പർത്തിന്റേറയോ ദേഹഗന്ധത്തിന്റേറയോ, താലോല (താരാട്ട്) ശബ്ദത്തിന്റേറയോ സൂക്ഷ്മമായ ഭേദത്തെ ഗ്രഹിക്കുകയും, ക്രമേണ അമ്മയച്ഛനാണെന്ന് പ്രത്യേകം കണ്ടറിയുകയും അവർ കുട്ടിയുടെ നേരെ കാണിക്കുന്ന വല്ല മുഖാധികാരാദികളെ കണ്ടു കുട്ടി ചിരിച്ചു തുടങ്ങുകയും, മാതളവർ ഏകദേശം മൂന്നു കൊടുക്കുകയോ മറ്റൊരു ചെയ്യുന്നതിൽ പാഠപ്രഭവംകൊണ്ട് കുട്ടിക്ക് അസുഖം തോന്നുന്നതായാൽ തദ്വികാരസൂചകമായി നിലവിളിക്കുകയോ നേരെ നോക്കുന്നതിലൂടെയോ അവർ ബലമായി ഏകപ്ലാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പാതിരിച്ചു വെച്ചുവെന്ന് നടിച്ച് അകലെ പോവുകയോ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വിഷയഗ്രാഹണശക്തി ഏകകാലത്തിൽ തന്നെ തുല്യമായിത്തീർന്നു ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും, ഓരോന്നും അനുകൂലമായോ അപ്രകാരമോ വെല്ലുവിളിയായി വെല്ലുവിളിച്ചു ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും അനുഭവസിദ്ധമാകുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും അതാതിന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ശക്തിയും അതിലുള്ള രോഗാധിക്യവും വെല്ലുവിളിച്ചവരുന്നത് പ്രതിഷ്ഠാസംഹിതമാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ക്ഷണംപ്രതി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു കർമ്മസമയത്തോളം നിശ്ചിതമാണെന്നും വെല്ലുവിളിക്കുന്നതും ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അനേകം പ്രകാരഭേദങ്ങളെ അതിവേഗത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ശക്തി അളവറ്റ വിധം വെല്ലുവിളിച്ചു വെല്ലുവിളിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു തത്തുല്യഗ്രാഹണത്തിനുവേണ്ടിവരുന്ന കാര്യം ഓരോന്നും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്ന് അല്പക്ഷണംതന്നെ പല ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കേണ്ടവയായ പല വിഷയങ്ങളേയോ, അല്ലെങ്കിൽ കഠിനമായതിന്റെ വിഷയത്തിൽതന്നെ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ വിവിധപ്രകാരഭേദങ്ങളേയോ ഇടകലർന്നു മാറിമാറി ഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായ അനേകപരീക്ഷകളിൽ പൂർണ്ണമായും പ്രാപിക്കു

ത്തക്കവണ്ണം നമ്മിൽ പലർക്കും പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. എന്താൽ എല്ലാരിലും എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഈ ശക്തി ഒരുപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും ഓരോരുത്തരിലും ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും അല്പാസാദി ഉപാധിഭേദവശാൽ താരതമ്യഭേദമുള്ളതായി കണ്ടുവരുന്നതെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടതുതന്നെ. എങ്കിലും ഭാഷാഭിരുചിയുള്ളതിൽ പലതും ജനസിദ്ധമല്ലെന്നും അല്പാസഭേദവശമുണ്ടാകുന്നതെന്നും പാർശ്വാനിച്ഛാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

എന്തെന്നാൽ സാഹിത്യരസികന്മാരുടെ സർവ്വസാധാരണ കാരണമായ സപ്തസ്വരങ്ങൾ കേട്ടാൽ തദ്വചനമിതിന്മാർ കേവലം ഒരു ശബ്ദമെന്നു മാത്രമല്ലാതെ അവയുടെ യാതൊരു വ്യത്യാസവും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവർ തങ്ങൾക്കു നിത്യപരിചയമുള്ള എട്ടോ പത്തോ സ്തോമിതിന്മാർ നേരിട്ടുകാണാതെ ഒരു മുറിക്കുകത്തോ മറ്റോ മറഞ്ഞതിന്നു സംസാരിച്ചാൽ ഓരോന്നും ഇന്നിന്ന ആളുടെ കയ്യൊന്നെന്നു യാതൊരു താമസവും പ്രയാസവുമുടാതെ അറിയുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ അയ്യായിരവും പതിനായിരവും വില പിടിക്കുന്ന വെലാക്കല്ലുകളും കാൽകാളൂപംപോലു വിലയില്ലാത്ത സ്തംഭികക്കഷണങ്ങളും തമ്മിൽ സാധാരണ നാട്ടുപുറത്തുള്ള കൃഷിക്കാരനായ ഒരുവന്നു യാതൊരു ഭേദവും കാഴ്ചയിൽ തോന്നുന്നില്ലെങ്കിലും, ഒരു നല്ല കല്ലുനാട്ടുകാരന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോൾ അവയുടെ വ്യത്യാസത്തെ അവൻ അതിഭവഗത്തിലും അതിസൂക്ഷ്മമായും കണ്ടെത്തുന്നു.

നല്ല കല്ലുസ്തംഭവർ തങ്ങൾക്കു നിത്യപരിചയമുള്ള വഴിയിൽ കൂടിത്തന്നെയും രാത്രികാലങ്ങളിൽ വെളിച്ചം കൂടാതെ അല്പം സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നാൽ എത്ര കല്ലിലും മുളിപ്പിലും കയറുന്നു? എത്ര കണ്ടിലും കുഴിയിലും ചാടുന്നു? എന്നാൽ ഒരു ജന്മശ്യാസനാകട്ടെ, തന്റെ കയ്യിലുള്ള വല്ല കോലുകൊണ്ടും നില്ക്കുന്ന കത്തിക്കുത്തിക്കൊണ്ട് ആ വഴിയിൽ കൂടിത്തന്നെ യാതൊരുപകടവും കൂടാതെ രാവു

പകലും സൈപ്രസായിത്തീർന്നു. ഇതിനുള്ള കാരണം ആ കരടൻ തന്റെ കയ്യിലുള്ള കോലുകൊണ്ടും കാലുകൊണ്ടും വഴിയ്കി ലുള്ള വൈഷമ്യങ്ങളെ സ്വർവ്വിശേഷത്താൽ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്ന തുമാത്രമല്ലാതെ വേറെ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഇങ്ങിനെ ഓരോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേക പ്രത്യേകം ഉദാഹരണം കാണിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ.

ഇതുവരെ പറഞ്ഞത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വിഷയഗ്രഹണശക്തിക്കോ, അഭ്യാസാദികാരണങ്ങളോടുള്ള അനുസരിച്ച് ഭേദപ്പെട്ട വ്യത്യാസമെന്നാണല്ലോ. ഇനി ഈ ഗ്രഹണശക്തി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മാത്രം അധീനമായിട്ടുള്ളതോ അല്ലയോ എന്നും, വേറെ വല്ലതിന്റെയും സാഹായ്യം ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അല്ലയോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുതന്നെ അധീനമായിരുന്നു എങ്കിൽ ഉറക്കത്തിലും മോഹത്തിലാകട്ടെ വിഷയജ്ഞാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നവല്ലോ. അതില്ലാത്തതിനാൽ ഇന്ദ്രിയമാത്രാധീനമല്ലെന്നു ഊഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കല്ലാത്തതിനാൽ സഹായിയായി വേറോ എന്തോ കാരണമുണ്ടാകട്ടെ കല്പിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കല്ലാത്ത വിഷയഗ്രഹണശക്തിക്ക് ഏകസഹായിയായി നില്ക്കുന്ന ഒരു അന്തഃകരണമാകുന്നു മനസ്സ്. അതുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയസന്നിഷ്ടമുണ്ടാകുമ്പോൾ മനസ്സിന്റെ സാഹായ്യം സിദ്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് നിദ്രയിലും മോഹത്തിലും വിഷയജ്ഞാനമുണ്ടാകാത്തത്. ജാഗ്രത്തിൽ തന്നെയും ഓരോ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും അന്തരീക്ഷം വിഷയസന്നിഷ്ടമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതോടുകൂടി മനസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തിയും സിദ്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അറിയാൻ ഒരു സമയത്തിൽ ഒന്നിന്ദ്രിയത്തിന് അതിന്റെ വിഷയത്തോട് ആഭിമുഖ്യമുണ്ടാവുകയോ മനസ്സും അതോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തദിതരേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് അവയുടെ വിഷയങ്ങളിൽ സംബന്ധമുണ്ടായാലും മനസ്സിന് അവയിൽ പ്രസക്തി ഉണ്ടാവാൻ കഴി

യാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ജ്ഞാനം സിദ്ധിപ്പാനിടവരുന്നില്ല.

ഇതിനും പുറമേ മനസ്സിനു ബാഹ്യവൃത്തിയങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ സാഹചര്യം ചെയ്യുക, എന്ന പ്രവൃത്തികൂടാതെ, മുമ്പിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദവിഷയങ്ങളിലും തന്നത്താൻ വ്യാപരിക്കുക എന്ന ഒരു ചുമതലകൂടി സ്വതന്ത്രമായി ചെയ്യാനുള്ളതിനാൽ മനസ്സ് ചിലപ്പോൾ യാതൊരു ബാഹ്യവൃത്തിയവ്യാപാരത്തിലും സഹായിക്കാതെ സ്വതന്ത്രമായി വ്യാപരിക്കുന്നതായാൽ ആ സമയങ്ങളിൽ മാത്രമുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ യാതൊരു വിഷയത്തെയും ഗ്രഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതും വന്നുപോകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മനഃപ്രവൃത്തിയേയാകുന്നു നാം 'മനോരാജ്യം' എന്നു പറയുന്നത്.

അതിനാൽ മനസ്സ് തന്നത്താൻ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ബാഹ്യവൃത്തിയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സമയത്തിൽ തദിതരേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് അവയുടെ വിഷയങ്ങളോടു സംബന്ധമുണ്ടായാലും അവയിൽ നിന്നു യാതൊരു ജ്ഞാനവും സിദ്ധിപ്പാനിട വരാത്തതുകൊണ്ടാണ് 'അതു ഞാൻ കണ്ടു' അല്ലെങ്കിൽ 'കേട്ടു' 'പേക്ഷ ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല' എന്നു നാം പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള 'മനസ്സിന്റെ അന്യ വിഷയാഭിനിവേശത്തു' പരിമിതിപ്പെട്ട വേണ്ടിയാകുന്നു 'മനസ്സിരുത്തിക്കൊള്ളു' 'മനസ്സിരുത്തിക്കൊള്ളു' എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നത്.

ഇത്രയും പാഞ്ഞുകൊണ്ട് മനസ്സിന്റെ ഐകാഗ്ര്യത്തോടു കൂടി ഇന്ദ്രിയാത്മസന്നിക്ഷിപ്തം കൂടി ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ വിഷയജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ കഴിയൂ എന്നു സിദ്ധമായല്ലോ.

അതിനാൽ ക്ഷണം പ്രതി വിവിധവിഷയേന്ദ്രിയസന്നിക്ഷിപ്തമുണ്ടാകുമ്പോഴൊക്കെയും മനസ്സിനെ അതാതു വിഷയങ്ങളിലേക്ക് അതിവേഗത്തിൽ മാറിമാറി പ്രവൃത്തിപ്പാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടാക്കുകയെന്നു അഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലം എന്നു വന്നുകൂടി.

(തുടരും)

കൂനൈഴത്ത് പരമമനോൻ.

കൊച്ചി

ചെറിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ

1. തിരുക്കുടിയെടുത്തു ചെറിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ
 തിരുക്കുടിയെടുത്തു ചെറിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ
 തിരുക്കുടിയെടുത്തു ചെറിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ
 തിരുക്കുടിയെടുത്തു ചെറിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ.
2. കോമപ്പനിൽ കനിവിയുന്നിതു പേരു പാരിൽ
 കോമപ്പനിൽ കനിവിയുന്നിതു പേരു പാരിൽ
 കോമപ്പനിൽ കനിവിയുന്നിതു പേരു പാരിൽ
 കോമപ്പനിൽ കനിവിയുന്നിതു പേരു പാരിൽ.
3. മാനോടിടത്തമിഴിയായിതു ചൊന്ന നേരം
 മാനോടിടത്തമിഴിയായിതു ചൊന്ന നേരം
 മാനോടിടത്തമിഴിയായിതു ചൊന്ന നേരം
 മാനോടിടത്തമിഴിയായിതു ചൊന്ന നേരം.
4. ഉള്ളൂര, പീജി, യെടുവ, ണ്ണി, തുടങ്ങിയാർ പേ-
 ഉള്ളൂര, പീജി, യെടുവ, ണ്ണി, തുടങ്ങിയാർ പേ-
 ഉള്ളൂര, പീജി, യെടുവ, ണ്ണി, തുടങ്ങിയാർ പേ-
 ഉള്ളൂര, പീജി, യെടുവ, ണ്ണി, തുടങ്ങിയാർ പേ-
5. നന്നായി വണ്ണമിവനോടിയതത്ര നേരം
 നന്നായി വണ്ണമിവനോടിയതത്ര നേരം
 നന്നായി വണ്ണമിവനോടിയതത്ര നേരം
 നന്നായി വണ്ണമിവനോടിയതത്ര നേരം.

6. ചെന്നെത്തിനുള്ളൊരിളനീരിനൊടൊത്തുനല്ല
പൂന്തേൻതൊഴുംമൊഴിയിലുറഞ്ഞളിവൊടുചേപ്പാൻ
എന്തെങ്കിലുംചിലതുചൊല്ലുകയെന്നറച്ചു
ഞാനെല്ലിവണ്ണമവളോടുപറഞ്ഞുപിന്നെ.
7. വണ്ടാർക്കരികുഴലി! കേട്ടിടുകെങ്കിലോതാം
പണ്ടാക്കുമുറഞ്ഞളിവെഴുംപടികൊച്ചിനാട്ടിൽ
ഉണ്ടായികേമനൊരുമന്നവനിങ്ങകണ്ണ
രണ്ടാസ്തിരക്കുമൊരുവിണ്ണവർകോൻകണക്കേ.
8. കാളയ്ക്കൊഴുംചുമൽ, വിരിഞ്ഞൊരുമാർ, നകത്തെ-
ക്കൊളക്കുഞ്ഞിലൊരുക്കളികലന്നകൈകൾ,
കേളക്കരിമ്പനകണക്കുട, ലോക്കിലാമ-
ട്ടൊളക്കരികുഴലി! കണ്ടറിവില്ലൊരാൾക്കും.
9. നല്ലോരുമൈവടിവിനൊത്തവനത്തലച്ചോർ
തെല്ലോനിനയ്ക്കിലതിനൊത്തറിവാന്നിടനു
അല്ലോടിടുകുഴലി! വേലയതിനുമൊക്ക-
മല്ലോ, തുടൻപഴുതാംപണിക്കാക്കെയില്ലം.
10. തന്നുള്ളമന്നവനടുപ്പമതെത്രതന്നെ-
യാൻഉളവന്നുമായിസ്തുകയില്ലതെല്ലാ
താനുള്ളൊരുമറിയാതെഴുമക്കയങ്ങ-
ളെന്നുള്ളമട്ടുവിളികൊണ്ടുവിളങ്ങിവമ്പൻ.
11. പഞ്ഞിസ്തന്നേരവനമാററല, രേററമുണ്ടു
നെഞ്ഞക്കുട, മെങ്കിലുമയന്നെഴുമുക്കൊടൊത്ത
നെഞ്ഞിൽക്കിളത്തകനിവാൻതുകൊണ്ടുമാനൻ
മഞ്ഞിൽക്കുളിർത്തവയിലാന്നൊരുനാളൊടൊത്തു.

12. കാണിഞ്ഞുകണ്ണുകടയില്ലാറിയാതെതെര
കാണിഞ്ഞുവാങ്ങെടുക്കുകയ്ക്കയില്ലതെല്ലാ,
കാണിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നിമുമാറലരോടുമേ, വ-
ക്കാണിഞ്ഞു കില്ലവെറുതയൊരുപേരിനായി.
13. മറ്റൊരൊക്കെയെഴുന്നെൽമറ്റൊരുപക്ഷ-
മറ്റൊരുപലനന്മയണഞ്ഞുകണ്ടാൽ
തെറ്റുന്നകത്തളിരുന്നെന്നതെളിഞ്ഞിടനു
തെറ്റാതനന്മയെഴുമായവനോമലാളേ!
14. നാട്ടിൽക്കഴിഞ്ഞിട്ടവതോതിട്ടമറ്റൊരാൾ
കിട്ടിട്ടുവോരിവുകൊണ്ടുവനപ്പൊഴൊന്നും
കാട്ടിട്ടുകില്ലശരിയാണവയെന്നുതീച്ച-
പ്പൊട്ടിട്ടമഞ്ഞളിവുവേറെവരുംവരയ്ക്കും
15. നാട്ടിനനന്മവരണംതെളിവെന്നുമെൻറ
നാട്ടിൽപ്പലന്നിട്ടമവകുടവളന്നിടേണം
കിട്ടില്ലൊരുമഞ്ഞളിവതിങ്ങണയാജ്ഞിലെന്നുറ-
ത്തട്ടിൽപെടുകനിവൊടെപ്പൊഴുമാത്തുമന്നൻ.
16. വേണ്ടുന്നനന്മകുറവരുത്തിമുറയ്ക്കുകാക്ക-
കൊണ്ടുള്ളിണക്കിയവനുള്ളൊരുനാട്ടിലുള്ളൊർ
കണ്ടുതനിഞ്ഞുടയൊരപ്പുനൊടൊത്തുതാൻചൊൽ-
ക്കൊണ്ടുള്ളമന്നവറെയേവരുമൊന്നുപോലെ.
17. കാട്ടിൽക്കടന്നുപലകൂട്ടരൊടൊത്തൊന്നു-
യാട്ടിനമക്കുതിരകേറലുതൊട്ടവയ്ക്കും
നാട്ടിന്റെമുപ്പനകമൊക്കുകിലാകളിയ്ക്കും
ബോട്ടിന്റെമടുതളിവേകിയതില്ലതൊന്നാം.

18. കോയിയ്ക്കൽനിന്നിവിൽമന്നവാനടുക്കൊച്ചി-
ക്കായിൽക്കവഞ്ചികയറിച്ചിലകൂട്ടരൊത്ത്
പോയിക്കളിയ്ക്കുമവിടെക്കളവായുവല-
യ്ക്കായിക്കുടപ്പവരെയൊട്ടിയെടുപ്പിടിയ്ക്കും.
19. ചുരുത്തയപ്പുകയിലയ്ക്കു പിരിയ്ക്കുമോരാ-
യരുത്തിനൊട്ടുചരിയോടുമടുത്തുമെന്നും
ഉക്കൊത്തുമുണ്ടുചിലരെന്നതറിഞ്ഞുകായ-
ലികൽത്തിരഞ്ഞുപലദായമവൻപിടിച്ചു.
20. ഒറ്റിന്നയച്ചതിലൊരാൾപതിവായനേരം
തൊരിക്കടന്നരിയമന്നവനോടൊരിയ്ക്കൽ
തെറ്റില്ലാതിരയിലിന്നവചുറ്റും
കേറ്റിപ്പറപ്പെടുമിറങ്ങുകയെന്നൊച്ചു.
21. ഹ്രന്നെൻതഴക്കുലിയിങ്ങുവരേണ്ടയെന്നു
ചെന്നേറെവെനിയരുടെകൊന്നുമുച്ചമന്നൻ
അന്നേരമപ്പതിവുപോലൊരുവഞ്ചിതന്നിൽ
ചെന്നറിയപ്പെരിയകായലിലേയ്ക്കുപോയി.
22. പാട്ടിൽപ്പെരുകുളവുകണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാനാ-
യിട്ടിങ്ങമന്നവനിഞ്ഞുവരുന്നവല്ലോ
കാട്ടിക്കൊടുപ്പതിനാണിനിയെന്തിനെന്നു
ത്തട്ടിയലോത്തപടിയമ്പിളിപോയുറഞ്ഞു.
23. രാവനുകെട്ടിയവനിങ്ങിനെവിട്ടതോത്തു
കൈവന്നൊരല്ലലൊടുചിന്നിയകൂത്തുപോലെ
ആവവെഴുന്നൊരിരുക്കണ്ടോരുമന്നവൻതൻ
കാർവാഴ്ത്തിടുമുടിയെഴുംമടവാരെയോത്തു.

24. അത്തികൾകെട്ടിയവരിൽച്ചിലർമങ്ങുമാവാ-
നത്തികൽനിന്നൊഴിയുവാൻമടിയറന്നുകൊണ്ട്
തത്തിക്കളില്ലമൊരുമാറ്റലാഭമിരുട്ടി-
ലെത്തിക്കുറച്ചതിനുവന്നുകുറച്ചുനിന്നു.
25. മീനങ്ങുമിങ്ങമിളകീട്ടിയലുംവെളിച്ച-
മാനല്ലകൂരിരുളൊടൊത്തൊരുപാശ്ചാത്യനിൽ
മാനത്തുകളുടെമങ്കകളെന്നപോലെ
താനനുമിന്നി, മലർകൂന്തലിലെന്നമട്ടം.
26. തന്നിൽക്കടന്നതകരുകൾചെയ്തതെന്ന
നിന്നീടുമെന്നതറിയാത്തൊരുമല്ലലാലെ
വന്നീടുവോരുനെയുവിപ്പുകളാണിതെന്നു
തേന്നീടുമാറലകളാലെയുലഞ്ഞുകായൽ.
27. നേക്കൊത്തതണ്ടുകൾവെളിച്ചമെന്തായാടി
തക്കത്തിലപ്പെരിയകയേലിലായനോം
പാക്കുണ്ടൊരുമതിലേറെവളമെന്തെന്ന
കൂക്കുണ്ടൊരുമതിലേറെവളമെന്തെന്ന.
28. വന്ദാൻകുറരിലുലയുമടലായകൂന്തൽ-
ത്തുന്ദാലെകുറരിതെടുമത്തലയിട്ടിളക്കി
അന്ദാകുറരികടലൊച്ചയലച്ചുതാക്കി-
യിന്ദാച്ചിലേലെയിരുളിൽച്ചിലതെങ്ങുനിന്നു.
29. മന്നിൽമന്നൊളനെയുമുള്ളവതോത്തുകായൽ-
തന്നിൽപാക്കുമിരുളാവഴിവിട്ടുമാറാൻ
ചെന്നീടുനാലുപുറവുംകരയിൽത്തിരക്കി
നിന്നീടുമാനിലകലാൻമാങ്ങുനിന്നു.

30. വൈകാതെയക്കളവുചെയ്തവർക്കുണ്ടുതെറ്റി-
പ്പോകാതമട്ടിലൊരിടത്തുടനെയ്തപ്പോൾ
മൗഢ്കാതെവഞ്ചിവരുമാവഴിനോക്കിമന്നിൽ-
പ്പേർകാളിമിന്നിയൊരുമന്നവനനുപാതു.
31. നേരായനേരമൊരുപാതിരയിൽക്കവിഞ്ഞ-
നേരത്തുമാവഴിയെവഞ്ചിവാണെന്നുതന്നെ
തീരാതമൊലൊട്ടുനിറച്ചുചരിച്ചുകുള-
നാരായിപോയിതരിയാതവ് എന്നിവണ്ണം.
32. ഇതമട്ടെഴുന്നൊഴലാൽക്കൊളിവൊന്നൊക്കെ-
തേമന്നുപുഞ്ചിരിയതിൻവഴികാട്ടിയപ്പോൾ
കാർമങ്ങുമായിരുളിലൊട്ടുകലത്തിൽ വെച്ചു-
പ്പുമാതിരിയ്ക്കുവെളിവാലിവെളിച്ചമേന്മ.
33. നന്നായിമാരിയിൽവാനഞ്ഞൊരുപട്ടിൽമന്നം
മിന്നാമിനങ്ങിനടെമിന്നലൊക്കെത്തുക്കൊണ്ട്
അന്നാവെളിച്ചമിതുതന്നവരെനമുള-
ത്തിന്നാടൽതീർത്തിയമന്നവനോടുമച്ചു.
34. ഒരുള്ളനിരിലിരുൾമേന്മാരുവഞ്ചിയൊ-
പ്പേരുള്ളിണങ്ങിയൊരുപോലെവെളിച്ചകാഴ്ച
ആരുള്ളവായ്ക്കുവരിനിന്നുലയുന്നതക-
ത്താരുള്ളപൊയ്ക്കുമതിനെതിരാകയില്ല.
8. തികൾപ്പണിയ്ക്കുമലരിൻമകനുള്ളമേണ്ണ
തകപ്പെരുന്തരികളോ, തരമോക്കൊത്തൻ
തക്കകളുലൊവിനവീട്ടുനാടിയെന്നാൽ
തകുന്നനല്ലുകരിന്നൊരുമട്ടിലൊക്കും.

൪6. പൂവേററുതോറുപുതുപ്പുഞ്ചിരികൊണ്ടുതുനി-
ലാഭവകിമന്നനിവിവൈകരുതെ'ന്നുരക്കേ
കാർവേഴ്ത്തേടുമിരുളേറിയകായലിക-
ലാഭവസ്സുമിട്ടരിയെരോടിമറയ്ക്കനീക്കി.
൪7. തണ്ടാതരത്തൊടുചവട്ടിവലിച്ചുന്നനാ-
യ്ക്കുണ്ടുന്നവഞ്ചിശരിയേതലതെററിടാതെ
വേണ്ടുവഴിയ്ക്കുരചനന്നമരംപിടിച്ചു-
കൊണ്ടുകൊടൊത്തുമറവഞ്ചിയൊടന്നടുത്തു.
൪8. കണ്ടുന്നമന്നനുടേയോടിയടുത്തുടൻമു-
ട്ടീടുന്നതിന്നിടയിലാമരംബൊട്ടിലുളളാർ
കൂടുന്നപേടിയൊടുക്കെകുതറിക്കുറഞ്ഞു
വടുക്കുന്നാരളെയുടനുക്കൊടെടുത്തുപൊക്കി.
൪9. അയ്യോകുടപ്പമരുതെ'ന്നിതുതണ്ടുവിട്ട
കയ്യോടുമന്നനുടേയോടിവലിച്ചിട്ടുനോർ.
കയ്യോടെമറവരുമങ്ങിനെപൊക്കിയൊടർ-
ത്തിയ്യോടെഴുന്നവനെനീരിൽവലിച്ചെറിഞ്ഞു.
40. മന്നൻകനിഞ്ഞുപറയുംപടിവഞ്ചിനിൽ-
പ്പിന്നത്തേരിയ്ക്കനെയൊരാളതിൽനിന്നുചുറ്റി
ചെന്നങ്ങനീരിൽമുഴുകുന്നവനെപ്പിടിച്ചി-
ട്ടന്നല്ലൽതീത്തരചനേറിടുമാടികേററി.
41. ചുങ്കത്തിലാക്കിയവനാണവനെനാമരം-
വികൽത്തരത്തിലവിടെച്ചിലകൂട്ടരെത്തി
വകയ്ത്തരിപ്പൊടുമിടഞ്ഞുപിടിച്ചുകെട്ടി-
യങ്കത്തിലെന്നുമുടനപ്പൊഴുവൻപറഞ്ഞു.

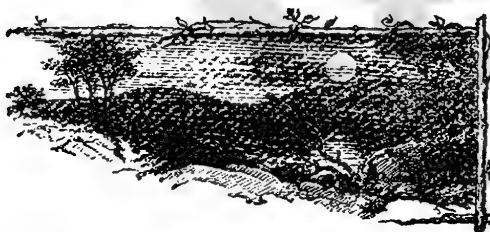
42. തെല്ലായിടത്തുകലുമോടി പിടിക്കുവാൻ പി-
മ്പെല്ലാരുമുക്കൊടുവലിച്ചുണയുന്നനേരം
വല്ലാത്തകൂട്ടാവർദ്ധനയൊരാളെയിട്ടു
ചൊല്ലാൻമന്നനുടേയോടിയതിന്റെറമുവിൽ.

43. ആയായ്ക്കൊന്നിവിടത്തുനന്നുനേരം
പ്പോയൊലൊറചനങ്ങണയുന്നനേരം
പേയാപ്പറഞ്ഞിടകയല്ലവരുള്ളിലല്ല-
ത്തീയല്ലമാറുകൊടുതായൊരുകാഴ്ചകണ്ടു.

(തുടരും)

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

നായനാരോട ഒരു വാക്യം



ഉദരപൂരണത്തിനുംകൂ-
ടി വകയില്ലാതെ ആരും
നും തന്നാൽ ഭക്ഷിക്കാം
ഇല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണികിട-
ക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചതെ

ണ്ടിനടക്കുന്ന ദുഃഖഗാത്രന്മാർ സർവ്വനിന്ദനാഭം ജനക്ഷേമത്തിന്
ആധിയമാണെന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടഭിപ്രായമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഭിക്ഷ
തെണ്ടിനടക്കുന്നവർനായർസമൂഹത്തിൽ മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്നി-
ല്ലെന്നുള്ളത് നായർജാതിക്കു മുഴുവനും അഭിമാനസ്പർശമായിരുന്നു. ഇ-
ക്കാലത്തു യാചകവൃത്തിയുടെ പ്രഥമപദമായ സഹായക്കുറി, കെട്ടു-
കല്പാണവരി, പുരക്കെട്ടുവരിമുതലായതും, തല്ലാലം ചുറ്റിപ്പോയതാ-
യി വ്യാജാപരഞ്ജി ഉണ്ണിന്നിരക്കല്ലൊ ദിവസംപ്രതി വലിച്ചുവര-
ുന്നതു നഗരവാസികൾക്കു നിത്യാനുഭവമാണല്ലോ. ഇതിനുള്ള
ഹേതുവും നിവർത്തിയും നായർസമൂഹത്തിൽ തന്നെയാണ്.

എങ്ങാനും കിടക്കുന്ന ഒരു നായരുടെ കേമദ്രുമയോഗത്തിന്നു

ബ്രഹ്മാവിന്റെ വിധിയെ ജനാന്തരകർമ്മങ്ങളെ ഹേതുക്കളായി വരുന്നതല്ലതെ നായർസമൂഹം എങ്ങിനെ ഉത്തരവാദിയായി വരമെന്നു ചിലർക്ക് ആദ്യം ശങ്കയുണ്ടാവാം. ധനവാന്റെ കലത്തിലൊ ഭരിദ്യന്റെ കലത്തിലൊ ജനം സിദ്ധിക്കുന്നതു ദൈവായത്തമൊ ജനാന്തരകർമ്മപരിപാകമൊ ആയിരിക്കാം. ധനവും ഭരിദ്യവും ജനംകൊണ്ടുമാത്രം നിജപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽ ഒരുവന്നു ഭരിദ്യവരമ്പോൾ ജനാന്തരത്തേയൊ ബ്രഹ്മാവിടനായൊ അധിക്ഷേപിക്കാം. ധനവും ഭരിദ്യവും ഐഹികവാസപ്രാരംഭത്തെ ലേശംപോലൊ അവലംബിക്കുന്നില്ലെന്നു പറവാൻ ഞാൻ ഒങ്ങുന്നില്ലെങ്കിലും ഏകദേശം അത്രത്തോളം പറയാവുന്ന നിലയിൽ അതുകൾ ജനനത്തിനുശേഷം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യമത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് നില്ക്കുന്നത്. ധനാജ്ഞത്തിനും ഉപജീവനത്തിനും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ ജനസമൂഹത്തിന്റെ വകയായി പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിവരുമ്പോൾ ഭരിദ്യത്തിനുള്ള ഹേതു ഭരിദ്യനക്കാൾ ജനസമൂഹത്തേയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. കരുവാൻ, ആശാരി, തട്ടാൻമുതലായ കൈവേലക്കാർ ഹീനജാതിക്കാരാണെന്നും അവർ നായരെത്തിണ്ടതെ അകന്നു നടക്കേണമെന്നും അവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി നായരുടെ ജാതിശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കു പോരാത്തതാണെന്നും മറ്റുള്ള അനേകം ദുർദ്വ്വകൾ നായർസമൂഹത്തിൽ വേരുന്നി ഇന്നും തഴച്ചുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അനവധി ജീവനോപായങ്ങൾക്ക് അന്യജാതിക്കാർ അവകാശികളായിപ്പോയി. ഈ പറഞ്ഞതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവൃത്തിയിലാണ് ഒരു നായർക്കു വാസനയെങ്കിൽ അന്യദേശത്തിലൊ അന്യസമൂഹത്തിലൊ ആ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു ധനികനാവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്ത ആ സാധുനായർക്കു നായർസമൂഹത്തിൽ ഭിക്ഷാടനമല്ലാതെ മറ്റൊരു ഗതി? ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ മുഴുവനും കലിബാധിച്ചുപോലെ പ്ലാപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജാതിവ്യത്യാസം നായർസമൂഹത്തേയും ബാധിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ശിമയിൽപോയി വിദ്യ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നായർസമൂഹത്തിനും ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്.

മേൽപ്രകാരം ഉൾഗതിക്കും ഉപജീവനത്തിനും വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ദൈവഗത്യാധനികന്റെ കലത്തിൽ ജനനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരേയും ദരിദ്രന്മാരാക്കുന്നതിന്നു നായർസമൂഹം ഇടവിടാതെ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ആവശ്യമില്ലാത്തതും അർത്ഥമില്ലാത്തതുമായ കെട്ടുകല്യാണം തലായതു കഴിപ്പാൻ കലശലായി നിർബ്ബാധിക്കുന്നതുതന്നെ മറപ്പുകൊടുപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത കുറ്റമാണ്. ആവക അടിയന്തരങ്ങൾ അധികധനവ്യയംചെയ്തു കഴിക്കുന്നതിനെ നന്ദിച്ചു കൊണ്ടാടുന്നതും അടിയന്തരം കഴിക്കുന്നവനു സമൂഹക്കാർ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്ന വൈഭവത്തിൽ കുറഞ്ഞുപോയാൽ നിന്ദിച്ചു പരിഹരിക്കുന്നതും ജനാന്തരത്തിൽ കൂടി പിന്തുടരുന്ന പാപമാണ്.

നിർബ്ബാധംകൊണ്ടു പ്രശംസാപവാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്നിരുന്നാളും അവകാശമുണ്ടാക്കി വെച്ചു നിവർത്തിമാത്രം ആലോചിക്കാതെ, എന്നുതന്നെയല്ല, ഇതിലൊരു ചുമതലയുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം കൂടി ഇല്ലാതെ, വർത്തിക്കുന്നത് എത്രയും വ്യസനിക്കേണ്ടുന്ന കറവസ്ഥയാണ്. മറ്റു ജാതികളിലുള്ളതിനേക്കാൾ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചിട്ടുള്ളവരുണ്ടെന്നോ ഇന്ത്യയിലെ ഏതു നഗരത്തിലും നോക്കിയാൽ നായരെക്കാണാമെന്നോ ചിലർ പറയുന്ന വാക്കു കേട്ട് ആരും സന്തോഷിക്കരുത്. ബി. എ. ജയിച്ചിട്ടുള്ളവർ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെ നായർസമൂഹത്തിന്നു അക്ഷേമമാണെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ എളുപ്പത്തിൽ അറിയാം. എന്തൊരു സാധനത്തിന്റെയും വില ആ സാധനത്തിന്റെ ആവശ്യവും സംഭരണവും നോക്കി നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അതായത് സാധനം സംഭരിച്ചിട്ടുള്ളതിലധികം ആവശ്യക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ വില കൂടിയും ആവശ്യത്തിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ വില കുറഞ്ഞുപോയും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആവശ്യത്തിലധികം ബി. എ. കാരെ വാർത്തു വിടുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇടയിൽ ഇനിക്കിനിക്ക് ഉപജീവനമാത്രം കിട്ടേണമെന്നുള്ള സ്വർദ്ധ വർദ്ധിച്ചു കീഴ്ക്കാഴ്ച ലേലം വി

മിച്ചുതുടങ്ങി പാസ്റ്ററും വില കുറയ്ക്കാനുള്ളതാണെന്നു വ്യക്തമായി സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ വിലകുറയുമ്പോൾ അവരെ വാങ്ങുവാൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചിലവിൽ കുറഞ്ഞതാണല്ലോ അവരുടെ ഉദ്യോഗംകൊണ്ടുള്ള വരവ്. ഒരു സംഗതി സംഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ചിലവിൽ കുറഞ്ഞ വില കിട്ടുമ്പോഴാണ് കച്ചവടത്തിൽ പൊളിഞ്ഞു പാപ്പറാകുന്നത്.

കുട്ടികൾക്കുപേദശം ചെയ്യുപോലെ ഇത്രയും പച്ചയായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്നു കാരണമുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടക്കു വിവേകമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണയായി അനുമാനിച്ചു വരുന്നത് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നാണ്. നായനാരെല്ലാം ഒരു മാറ്റത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവതന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം കച്ചവടത്തിൽ പൊളിയുന്നതായി മുൻപറഞ്ഞ തത്വം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുമാനിക്കുന്നതായാൽകൂടി ഒരുവനെ വളരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ തരമില്ല. അങ്ങിനെ ഉരിക്കെ നായനാരിൽ ഒരുവനെക്കിലും ഗണിക്കത്തക്കതായ ഒരു കച്ചവടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചൊ വെച്ചൊ കാണാത്ത സംഗതിയെക്കൂടി ആസ്പദിച്ചാണ് മുൻപറഞ്ഞ അനുമാനമെങ്കിൽ പിന്നെ സമ്മതിക്കാതെ നിവർത്തി എന്താ? അതിലും വിശേഷിച്ച് അനാചാരങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചില നടവടികളെ ലാളിച്ചു മുടിച്ചു നശിപ്പിച്ചു വിവേകമുള്ളവരെ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരെ ആണെന്നു വിചാരിക്കാൻ മറുത്തുവെക്കു എങ്ങിനെ ചെയ്യും ഉറക്കും?

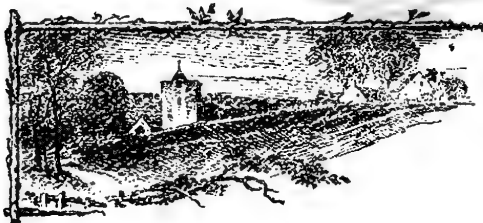
മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ വിദ്വന്തിലും മറ്റും തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു ചിലർ പറയുന്നതും തന്നെത്താൻ വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നതു മായവൈഭവത്തിന്റെ അന്ത്യശ്ശൃംഗമായും അഭിവൃദ്ധിമുടക്കുന്നതിന്നും വിപത്തു വരുത്തുന്നതിന്നും എത്രഭംഗം തങ്ങളുടെ വകയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെയും സുമാറായിട്ടെങ്കിലും അറിഞ്ഞു കൽപ്പകർമ്മങ്ങളെ നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു കാലമായിരിക്കുന്നു. തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള ജാതിഭേദങ്ങളെയും ഭക്ത്വ് കൂടിയും എല്ലാവരും ഒരുപോലെ നില്പുജം ബഹുമാനിച്ചു വരുന്ന ഭരമാചാരങ്ങളെയും, ജീ

വനോപായങ്ങളിൽ മിഥ്യഭാപം ചെയ്യുട്ടുള്ള അതുകളെ സംബന്ധിച്ച് അന്യഥാ നന്നായി വരുന്നവരുടെ മൂലനാശത്തിന്നും അധോഗതിക്കുംവേണ്ടി സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള മാനാവമ നങ്ങളേയും, ഒരൊരറു അടിക്ക് ഭംഗീകരിച്ചു കയ്ഞൊഴിലുകളിലും കച്ചവടത്തിലും ദുഷ്കൃത്യങ്ങളോടുകൂടി ഒരുങ്ങി പ്രവേശിക്കുന്ന തിരുതി മുതൽ ജപ്പാൻകാരെപ്പോലെ വേഗത്തിൽ ധനപുഷ്ടിയും കീർത്തിയും നായർ സമൂഹത്തിന്നു വർദ്ധിച്ചു വരുമെന്നുള്ളത് എന്തുകൊണ്ടു നോക്കിയൊലും കാണുന്നണ്ട്. ഉണരവിൻ!

കരോട്ട് അച്യുതമേനോൻ. ബി. എ. ബി. എൽ.

ഒരു വിളംബരം*

(ന.പ. ന.മാണ്ട് മകരമാസം ൨൫-ാം നം നിഷ്കാശം
വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായികൊച്ചി സർക്കാരിൽ
നിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.)



ഈ രാജ്യത്തുള്ള കുടിയറവന്മാർ മുതലായവർക്കു കണക്കെടുത്ത് മുതലായ വിദ്യകൾ വശം ഇല്ലാതെയും ആ വിദ്യകൾ പഠിക്കാത്തതിനാൽ ഏറ്റവും സകടമായിട്ടും രീതിപ്രകാരം നാം കേൾവിപ്പെടുകകൊണ്ടു ഇനിമേൽ അതിനുള്ള വരതെ കുടികൾ സൗഖ്യമായിട്ടും അഭിവൃദ്ധിയായിട്ടും വരേണ്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു—എന്തെന്നാൽ,

പ്രഥമം ഈ രാജ്യത്തിൽ ഉള്ള കുട്ടികൾക്കു ഒക്കെയും എഴുത്തും കണക്കും ജോതിനവും കാവ്യവും വശമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു

* ഈ വിളംബരത്തിന്റെ പകുപ്പ് കെ. വി. പത്മനാഭമേനോൻ അവാർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. ഞങ്ങൾക്കു സഭയ്ക്കു അയച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

അതാതു കോവിലകത്തും വാതുക്കൽ ചേറ്റർ വലുതായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളിലും ചെറുതായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളിലും സമത്സരമായിട്ടും ഓരോരോ എഴുത്താശാസ്ത്രം ആക്കി എഴുതിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം ഉത്തരവു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

൨-ാമത്. അതാതു പ്രവൃത്തികളിൽ ഉള്ള കുടിയാനവനാരും അഞ്ചു വയസ്സിനു മേൽ ഇരുപതു വയസ്സിനകം ഉള്ള കുട്ടികളെ കാലത്തു ആരമണി ൧൪ എഴുത്തിന്നയച്ചു പകൽ സമയത്തും രണ്ടുമണി സമയത്തും ഭക്ഷണത്തിന്നു വരുത്തി ഭക്ഷണം കഴിപ്പിച്ച് എഴുത്തിന്നയപ്പിച്ച് വയ്ക്കുന്നതും ആരമണിവരെക്കൂടും എഴുതിച്ച് അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്കുതന്നെ വരുത്തിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം.

൩-ാമത്. അതിവേഗത്തോടു കൂടിക്കുറുക്കു സെതുകൃത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും പുഷ്ടിക്കും വേണ്ടി പണ്ടാരാകയിൽ നിന്നും ശമ്പളം കൊടുത്തു കുട്ടികളെ എഴുതിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉത്തരവു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ എറണാകുളം പ്രവൃത്തിയിൽ ചൊല്ലി എഴുതിക്കത്തക്കവണ്ണം മടത്തുവീട്ടിൽ ശങ്കരമേനവനേയും വല്ലിൾ പ്രവൃത്തിയിൽ വെച്ച് എഴുതിക്കത്തക്കവണ്ണം കൊല്ലാട്ടു രാമക്കുറുപ്പിനേയും നിശ്ചയിച്ച് ആക്കിയിരിക്കുകൊണ്ട് ആയവർക്കു കുട്ടികളിൽനിന്നും ഒരു കുശുപാലം കൊടുപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല.

൪-ാമത്. ഇപ്രകാരം കുട്ടികളെ എഴുതിച്ചു വരുന്നുണ്ടോ എന്നും കാര്യക്കാരനും തിരുമുഖം പിടിച്ചു പിള്ളയും ശോധനചെയ്തു ഇന്നിന്ന വീട്ടിലെ ഇന്നിന്ന കുട്ടികൾക്കു ഇന്നിന്ന വിദ്യകൾ വശമായി എന്നു വിവരമായിട്ടു ഓരോ വയ്ക്കുവാല എഴുതി വാങ്ങിച്ചു പൂ ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ആ വയ്ക്കുവാല ഹജ്ജുക്കു അയക്കുകയും വേണം.

൫-ാമത് കുട്ടികൾക്കു എഴുത്തു വശമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും മേലെഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ എട്ടു ദിവസത്തിനൊരിക്കൽ വയ്ക്കുവാല എഴുതി കാര്യക്കാരന്റെ അടുക്കലോ ഹജ്ജുക്കു അയച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം. അപ്രകാരം നൂ എഴുത്താശാസ്ത്രം അവർക്കു വെച്ചിരിക്കുന്ന ശമ്പളം അല്ലാതെ യാതൊരു കുടിയാനവനോടുകൂടിയ യാതൊന്നെങ്കിലും വാങ്ങിച്ചെന്നു കേൾവിപ്പെട്ടാൽ ഉടനെ ആയവനെ കേരട്ടിൽ

എപ്പിച്ച് അതിനു തക്ക ശിക്ഷ ചെയ്യുന്നതിനു ഇടവരികയും ചെയ്യും.

വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം



വ്യവസായം ഉൽപാദകമെന്നും പ്രസരകമെന്നും രണ്ടു വിധമാകുന്നു. ഉൽപാദകമെന്നാൽ ഉഷ്ണസാധനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുക. പ്രസരകമെന്നാൽ ആ സാധനങ്ങളെ ആവശ്യക്കാർക്കു കഴിയുന്നതും എളുപ്പത്തിൽ സ്വന്തമാക്കത്തക്ക നിലയിൽ വ്യാപാരം ചെയ്യുക. ഉദാഹരണത്തിനുവേണ്ടി ഘടനിർമ്മാണവ്യവസായത്തെ എടുക്കാം. വ്യവസായത്തിന്റെ സാമാന്യ ഗുണങ്ങളായ ഉൽപാദകത്വവും പ്രസരകത്വവും ഘടനിർമ്മാണത്തിലുണ്ട്. മണ്ണിന്മേൽ കശവൻ എടുക്കുന്ന വേലയുടെ ഫലമായി ഇഷ്ടസാധനങ്ങളായ കുടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ആ കുടങ്ങളുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവയ്ക്കു പ്രചാരവും ഉണ്ടാകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു വ്യവസായകവിദ്യാഭ്യാസം എന്നുവെച്ചാൽ നിർമ്മാണത്തിനും വ്യാപാരത്തിനും ഉപയുക്തമായ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നാണ് ധരിക്കേണ്ടത്.

നിർമ്മാണ വ്യാപാരങ്ങൾക്കു ഉപയുക്തമായ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നുവെച്ചാൽ എന്ത്? മേൽപറഞ്ഞ കശവന്റെ ഉദാഹരണത്തെ തന്നെയെടുക്കാം. വയലുകളിൽ ആരും വകവയ്ക്കു്തെ കിടക്കുന്ന മണ്ണിനെ കുടമാക്കി തീക്കുന്നതിന് അതിന്മേൽ എന്തെല്ലാം പണികൾ ചെയ്യണമോ ആ പണികളെ ശീലിക്കുകയാകുന്നു നിർമ്മാണവിദ്യാഭ്യാസം. അപ്രകാരംതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കുടങ്ങളെ പ്രയത്നശൂലി മുതലായവയേയും കാലദേശാവസ്ഥാദികൾക്കനുസരിച്ചതായ ഛായയേയും മറ്റും കണക്കാക്കി, ആവശ്യക്കാരെ അറിഞ്ഞു വിൽക്കുവാൻ

കുവാൻ ശീലിക്കുകയാകുന്നു വ്യാപാരവിദ്യാഭ്യാസം. ഈ രണ്ടുതരം വിദ്യാഭ്യാസവും നമ്മുടെ ഇടയിൽ പ്രായേണ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും വ്യാകരണവും ഓട്ടൻ തുള്ളലും മറ്റും പഠിക്കുന്നതു നിമ്മാണവിദ്യാഭ്യാസമാവുന്നതല്ല. ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ പരമോത്തമഭാഗത്തേ മനമ്പ് എന്തെന്നോ, പാതിപ്പട്ടിലെ മൂന്നാം യുദ്ധത്തിൽ ആകെ എത്ര പേർ ഹതരായിരുന്നെന്നോ, കർമ്മനിപ്രയോഗത്തെ കുത്തറിപ്രയോഗമാക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകൾ എന്തെല്ലാമെന്നോ, മേക്കുനല്ലിവനയ്ക്കോ നമ്മുടെ മക്കളുടെ മാതൃലിപിയിനെ സംഗതി എന്നത് ആരും എപ്പോൾ ആരോട് എവിടെയ്ക്കു നേർക്കി പറഞ്ഞത് എന്നോ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു കടം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വായനക്കാർക്ക് അറിയാമല്ലോ. നിമ്മാണവിദ്യാഭ്യാസവും വ്യാപാരവിദ്യാഭ്യാസവും ഒരു തരം പ്രത്യേകവിദ്യാഭ്യാസങ്ങളാണ്. ഇൻഡ്യാരാജ്യത്തിന്റെ അല്പഭൂമിയിലും പ്രത്യേകിച്ചു കേരളത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമത്തിനും വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം അത്യാവശ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു കേരളീയരായ നാം ഈ ഉപന്യാസത്തിന്റെ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപന ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

വ്യവസായത്തിൽ എന്നുവേണ്ട, മനുഷ്യർ ഏറ്റെടുക്കുന്നതായ സകല പ്രവൃത്തികളിലും അതാതിന്നനുരൂപമായ ഒരു പ്രത്യേകപരിശീലനം ഉണ്ടാക്കി മാത്രമേ ആവക പ്രവൃത്തികൾ വെടിപ്പായി നടത്താൻ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥകൊണ്ടും വ്യവസായവിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകപരിശീലനം അത്യാവശ്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

ആയതുകൊണ്ടു സകല വ്യവസായങ്ങളിലും സുശിക്ഷിതപട്ടന്മാരും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനവും കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല ആവക പാടവവും ജ്ഞാനവും വലിക്കുന്നോരും വ്യവസായങ്ങൾ പൂർണ്ണഫലപ്രദങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. വ്യവസായങ്ങളുടെ പ്രധാന തത്വം ഇതാണ്. ഈ രത്നം യുറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും

നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്ന് ആ രാജ്യങ്ങളിൽ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു വേണ്ട സകല എപ്പോഴും ആ നാട്ടുകാർ തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അവയെ അതാതു ഗവണ്മെണ്ടു സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ള സംഗതികൾ ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. സ്വീഡനിലെ 'സ്പോജക്' എന്നു പറയുന്ന പ്രസിദ്ധ കരകൗശലവിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും അപ്രകാരം തന്നെ ബെൽജിയത്തിലെ 'അപ്രൻറിസേജ്' എന്ന വിദ്യാശാലയിൽനിന്നും, കൊളംബിയയിലെ ലോഹകരവിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും, പ്രാൻസിലേയും ജെർനിയിലേയും കലാശാലകളിൽനിന്നും അവകളിലേക്കു വ്യവസായവിദ്യാത്മികളെ കാക്സോഫോർഡ്, ദക്ഷിണകെൻസിങ്ടൻ ഈ നഗരങ്ങളിലെ കരകൗശലപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽനിന്നും, പ്രതിവത്സരം എത്ര വിദ്യാത്മികളെയാണ് ഓരോ കലാവിദ്യാലയത്തിൽ പരിശീലിപ്പിച്ചയക്കുന്നത്. ഈ വിദ്യാത്മികൾ പലതരക്കാരാണ്. ഈ നാട്ടിലെപ്പോലെയെന്തെങ്കിലും ഒരു പണി ഒരു ജാതിക്കാരനേ പഠിക്കാവൂ എന്നോ കലാവിദ്യാലയം അഭ്യസിക്കുന്നതു നിന്ദ്യമാണെന്നോ ഒരു അഭിപ്രായം ആ നാട്ടുകാരിൽ ഇല്ല. ഒരുവൻ എന്തൊരു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ അവൻ ആ തൊഴിലിൽ ഉപയുക്തമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും തന്നിമിത്തം തനിക്കുതാൻ പോന്നവനാണെന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസവും ധൈര്യവും അവനിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും ആകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പഠിപ്പുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലം. എവിടെയെങ്കിലും വേല ചെയ്തു ദിവസം അര ഉറപ്പിക സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ധൈര്യമുള്ള വേലക്കാരൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഞാൻ ഒന്നോ രണ്ടോ! യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും, നേരെ മറിച്ചു, അങ്ങിനെ ധൈര്യമില്ലാത്തവർ ഞാൻ ഒന്നോ രണ്ടോ! കച്ചവടക്കാരൻ, ഹുണ്ടികക്കാരൻ, എൻജിനീയർ, ശില്പി എന്നിങ്ങിനെ യുള്ള ഓരോവകക്കാരേയും അതാതാളുകളുടെ തൊഴിലുകളിൽ പരിചയിപ്പിക്കുക എന്നുവേണ്ട, ഓരോ തൊഴിലിനേയും തത്പരങ്ങളായും തന്ത്രങ്ങളായും നിശ്ശേഷം അവർ പഠിപ്പിച്ചു വിട്ടുകയാകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ധ

മും. ഇതുകൊണ്ടാണ് യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും എവിടെ നോക്കിയാലും വ്യവസായിയെ രാജ്യക്ഷേമപദ്ധതിയിൽ പുരോഗമിയായും അവിടെയുള്ള കച്ചവടക്കാരനെ വാണിജ്യലോകനിയന്താവായും കാണുന്നത്.

വ്യവസായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇൻഡ്യാനാജ്യത്തിലും പ്രത്യേകിച്ചു കേരളത്തിലും ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഇയ്യടെയിൽ കണ്ടു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകത്തക്കതെ. അങ്ങനെയുള്ള പൊതി കെട്ടിക്കളയരുള്ള ഉണക്കമരപ്പൊളകൾക്കൊണ്ടു മുണ്ടുകളും കുളങ്ങളുടെ വക്കുകളിൽ പാറാവുകാരായി നിൽക്കുന്ന സംഭാരപ്പല്ലകളെക്കൊണ്ട് ഒരു തരം തൈലവും ഉണ്ടാക്കുന്നതു നന്നെന്ന് എപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരിൽ ഒരാൾക്കെങ്കിലും തോന്നിയൊ അപ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്നു നല്ലകാലം വന്നുവെന്ന് പറയാം. ഇപ്പോൾ കേവലം വെളുത്തടന്മാരും നാട്ടുവൈദ്യന്മാരും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്ന അമരിയെന്ന ചെടിയിൽനിന്നു നീലം ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങാത്തതും അപ്രകാരംതന്നെ ഈ കേരളത്തിൽ പല ദിക്കുകളിലും അന്തർവിച്ചുകിടക്കുന്ന അമരി, അല്പമിരിയം എന്നീലോഹങ്ങളെ ആരും എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതും എന്തൊരു കഷ്ടമാണ്. ഇപ്പോളെങ്കിലും ഈവക വിഷയങ്ങളിൽ ബഹുജനങ്ങൾക്ക് ഒരു താല്പര്യം ജനിച്ച്ക്കിട്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാലും ജാപ്പാൻമുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരേ വ്യവസായങ്ങൾ എത്രയൊ ചുരുക്കംകൊണ്ടുണ്ടാവുകയും പരിപൂർത്തിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുമ്പോൾ ഒരു ശാഭിമാനംനിമിത്തം മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടാവുന്നില്ല.

ഇയ്യടെയിൽ ഇൻഡ്യാനാജ്യത്തിന്റെ മിക്കസംസ്ഥാനങ്ങളിലും വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ട എപ്പാടുകളിൽ ചിലതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടു ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. യന്ത്രകലാവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും അശ്വവൈദ്യാലയങ്ങൾക്കും കാഷികവിദ്യാശാലകൾക്കും ശില്പവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും പുറമെ കരകൗശലവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായിത്തന്നെ മനസ്സെടുത്തുകിട്ടിയതും അവയിൽ ൪,൩൦൦ വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ ഇൻഡ്യാനാ

ജ്ഞാതാ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. ഇവകളിൽ പ്രധാനമായി, പഞ്ചാബിൽ അഞ്ചു പള്ളികളുടെയും നന്നു വിദ്യാർത്ഥികളും, യുണൈറ്റഡ് പ്രോവിൻസുകളിൽ നാലു സ്കൂളുകളും ഹിന്ദു വിദ്യാർത്ഥികളും, ബെങ്കളത്തു നാലു സ്കൂളുകളും നൂറു വിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നത്. ബെങ്കളത്തു മിക്ക കാലേജുകളിലും ആലേഖ്യവിദ്യ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള എപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്. അപ്രകാരംതന്നെ സെന്യൽ പ്രോവിൻസുകളിലും പക്ഷെ അവിടെ വ്യവസായ വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാലകരം മിക്ക സ്കൂളുകളിലും ആശാരിപ്പണി പഠിപ്പിക്കുവാനായ ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തുനില്ക്കുന്നു. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽ വ്യവസായം തനിച്ചു ഇതരവിഷയങ്ങളോടു വ്യവസായം ചേർത്തു പഠിപ്പിച്ചുപോരുന്ന സ്കൂളുകൾ അനവധിയുണ്ട്. എങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനങ്ങളായി ആൺകുട്ടികൾക്കു റം-ം പെൺകുട്ടികൾക്കു ഫം-ം സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിനും പുറമെ ആശാരിപ്പണി ചുരുപ്പണി, മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള എപ്പാടുകൾ ചില ഹൈസ്കൂളുകളിൽ ചെയ്തിട്ടു ഉണ്ട്. ബോമ്പായിൽ ഡിക്ടോറിയം ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന മഹാപ്രസിദ്ധമായവിദ്യാലയത്തിന്നു പുറമെ ചേറേയും അനേകവിദ്യാലയങ്ങളിൽ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയിലെ മുപ്പതു്കാടിയിൽപരം ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഇത്ര ചുരുക്കം പള്ളികളുടെ മതിയാവുകയില്ല. ആയതുകൊണ്ടു വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പാടുള്ളതേറ്റാളും പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതു ദേശഭരണകളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മമാണ്.

പ്രസാരകവ്യവസായത്തിന്നു ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരം ഇതുവരെയായിട്ടു മതിയായിട്ടില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കഥ വളരെ ദേദമാണ്. പഞ്ചാബിന്റെ കഥയും ദോഷമില്ല. പ്രസാരകവ്യവസായം അല്ലെങ്കിൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം ഇൻഡ്യയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ തിടുക്കമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിന് ആക്ഷേപമില്ല. രസതന്ത്രം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കാലത്ത് മ

ററുള്ളവരോടു കിടപിടിക്കുവാൻ സകല വ്യാപാരങ്ങളിലും ശാസ്ത്രജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമായിട്ടാണ് തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്റെ അപേക്ഷയല്ലാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വണിക്കുകൾക്കും ശില്പികൾക്കും ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്ക് മറ്റൊന്നാണ് ഗതി? വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം തന്നിച്ചു പകുതിവഴി മാത്രമെ പോകയുള്ളൂ. എന്നു തന്നെയല്ല, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ചിലപ്പോൾ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം നിഷ്പലമായും തീരും. ശിക്ഷിതപട്ടതമുള്ള ശില്പികളും വണിക്കുകളും ഇവർ രണ്ടുപേരും ആദ്യം സൂചിയുംപോലെയിരിക്കണം. ആലിനെ വേണ്ട വഴിക്കു സൂചിയെങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോകുന്നുവോ അപ്രകാരം തന്നെ ശില്പവിദ്യയെ വേണ്ടവഴിക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതു വാണിജ്യമാണ്. വണിക്കിനു ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിനു പുറമെ വാണിജ്യത്തിലുള്ള ആധുനികസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ പരിചയവും ബുദ്ധിവൈഭവവും കാഴ്ചസ്ഥനയും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ അവിടവിടെപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന വ്യവസായങ്ങളെ ചോർച്ചിപ്പിക്കുവാൻ തന്നിമിത്തം വിവിധങ്ങളായ കച്ചവടങ്ങളെ സായോഗിപ്പിക്കുവാനും ആകപ്പാടെ നാട്ടിനു ക്ഷേമത്തെ ഉണ്ടാക്കാനും സാധിക്കയുള്ളൂ. ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റുള്ള ഞാഴിൽക്കാർ വക്കീലന്മാരായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായെ, എത്രതന്നെ മിടുക്കന്മാരായാലും, പ്രവേശിച്ചിട്ടു പ്രയാജനമില്ല. അവർ അവരുടെ കട്ടികളെ ഈ വിഷയം അഭ്യസിപ്പിക്കുകയോ അല്ലാത്ത പക്ഷം ഈ വിഷയം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ എറപ്പെടുത്തുകയോ ആ വക പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു ധനസഹായം ചെയ്തതായെ ആകുന്നുവേണ്ടത്. വ്യവസായങ്ങളുടെ അപേക്ഷയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു, അവിടെ അതിനുവേണ്ട എപ്പാടുകൾ കാലതാമസം കൂടാതെ ചെയ്യുന്നതും തന്റെ പരിശ്രമശീലംകൊണ്ടു ക്രമേണ അതിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരികും മറ്റുള്ളവർക്കും പൂർണ്ണാപകാരപ്രദമാക്കി തീർക്കുന്നതു നമ്മുടെ വ്യവസായം തന്നെയാണ്.

പുത്തത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ ബി. എ.

ഉണ്ണിയി

സന്ദേശം

[ഈ ലക്കമുതൽ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയതിനുള്ള 'ഉണ്ണിയിസന്ദേശം', എന്ന സന്ദേശകാവ്യത്തിന്റെ പകുപ്പ് ഞങ്ങൾക്കു കോഴിക്കോട്ടനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ കൃതിയുടെ പ്രാചീനത, അതിന്റെ അത്ഭുതപൂർവ്വത, രചനാഭംഗി, ഭാഷാശീതി ഇതുകളിൽനിന്നും ഊഹിക്കാവുന്നതിന്നു പുറമെ ആന്തരങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയുന്നുണ്ട്. ശ്രീകൃഷ്ണഭാരതത്തിലെ 'ആസ്ഥാലാഭേ വിപുലമനസാം', ഇത്യാദി ചില ശ്ലോകശകലങ്ങളും പരിഹാസരീതിയ്ക്ക് അനുസരിച്ചതൊ എന്നു തോന്നുമാറ് ആ സന്ദേശകാവ്യത്തെ അനുകരിച്ച ചില പ്രയോഗങ്ങളും ഇതിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ കാലമായ നൂറുനൂറ്റാണ്ടിനടുത്തു കലിവിഷ്ണുവിന് ഇപ്പറവും അതിന്റെ ചുട് ആരുന്നതിന്നുമുപ്പം ആണ് ഈ കാവ്യം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വിശേഷിച്ച് ആരാധനയിലെ മംഗളശ്ലോകത്തിൽ 'അംഗരാഗഭിരാമകരകലി', എന്ന ഭാഗത്തിന്നു കരസ്ഥമായ കലി 'അംഗരാഗ'കൊണ്ട് അഭിരാമമെന്നു എന്ന അത്ഭുത വിവക്ഷിക്കുവാൻ ന്യായമുള്ളതുകൊണ്ട് നൂറുനൂറ്റാണ്ടിനടുത്തു കലിവിഷ്ണുവിൽ ഈ കാവ്യം ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതെന്നും പൂർണ്ണപരവിരോധം കൂടാതെ വിചാരിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്.

പഴക്കത്തിന്നു വിലയുള്ളതുകൊണ്ടു പകർപ്പുള്ള അക്ഷരാവ്യത്യാസത്തിന്നു യാതൊരു മാറ്റവും ചെയ്യാതെയാണ് അച്ചടിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒട്ടുമിക്കാലും ഭിക്ഷകളിൽ 'ന്ന' എന്നതിന്നു 'ൻ' എന്നാണ് പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. അതും ഞങ്ങൾ മാറ്റുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കാവ്യം രഞ്ജിനീമുഖന ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി മുഴുവനും ഭാഷാഭിമാനികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുത്തിയതിന്റെശേഷം അവരുടെ സഹായത്താൽ അത്ഭുതഭാഗവിചരണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ടിപ്പണിയോടു കൂടി പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി പൊതുജനങ്ങൾക്കു സുലഭവും സുചിതവും ആക്കിത്തീർത്തെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ മോഹം.]

ര: ര: ച.

അമൃതകരകരോടിസ്വർഗ്ഗനിബദ്ധമൃഡം
 തിരളാളിതിരുന്നീരമംഗരാഗാഭിരമം
 കരകലിതകപാലമംഗളംപിംഗളാക്ഷം
 മലമകരമുലപൂണമദൈവതംവെൽവുതക.

ശ്രീകണ്ഠസ്വയമനയായ്കരിണിയായ്കാന്താമലക്കുന്നിതാ-
 നാബദ്ധപ്രണയേനചെന്നിരവരതമ്മിൽക്കളിച്ചോരനാറം
 ഉണ്ടാനോരകരിഗ്രചാരവദനംവദിച്ചുണർക്കോലിനേൻ
 മുണ്ടെക്കൽത്തകമുണ്ണുനീലിവിഷയേസന്ദേശമുണ്ണാമൃതം.

൨.

ഇന്ദുക്ഷിരാഭിരമമടിതൊഴുതുനിരാ-
 നായികാമായുവണ്ണ
 മന്ദപ്രജ്ഞാപിമംജപാപരവശനായ്
 കോലിനേൻത്താനിദാനീം
 കണ്ടിക്കൽകുന്തൽകാലിൽത്തടവിനമടവാർ
 നായികാരവംശ്യവാനായ്
 മുണ്ടെക്കൽക്കുന്തമാക്കംകരുതിനമറിമാൻ
 കണ്ണിയാമുണ്ണുനീലീം.

൩.

പൂമാതിൻനയനാന്തളാഗനളിനീളുമസ്സുധാദീപിക-
 പൂണാരമണികണ്ഠചെണ്ണചമഹീപാലൈകചൂഡാമണേഃ
 പൂവമ്പൻകലഭൈവതപുകരമികമുണ്ടെക്കലമ്പുറൊഴും
 പൂമാലക്കുഴലുണ്ണുനീലിതിരനാറനിന്നാറവിളങ്ങീടുക.

൪

വെള്ളിക്കുൻറിനദീപൂവെളുവെളുവിളയി-
 പ്പിഴമക്കീർത്തിവാർമേ
 ലല്ലിത്താർമാതിനെക്കൊണ്ടയിവിളിപ്പണിചെ-
 യ്യിഴമംസുരപ്രലാപഃ

ഇല്ലത്തിന്നു നീതേവിതരതുനിതരം—
മാകയാലുണ്ണുനീലി
ചെല്ലിന്റേനൈകിൽനീകെട്ടരുളുകയീതേ
സൂക്ഷിതന്നമദീയം.

തണ്ടാർമാതണ്ടുകുപൊഴിയുമ്മിക്കുമുണ്ടക്കൽമേവും
വണ്ടാർകോവടുകുപിടക്കിവാമുണ്ണുനീലിമുദാരാം
കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുണമണിവകൊണ്ടുകൊണ്ടാത്തരാഗം
പണ്ടേപ്പോലെപരമനഭവംകോപികാമീജഗാമ.

പി

വക്ഷോഭശംസുരതകലഹവ്യാകുലാന്തരവഹന്താ
യക്ഷികാചിൽപുനരമുമാണിന്നനേരംനിനായ
ദക്ഷാചാലച്ചതിയിൽമദനോന്മാദിനീദക്ഷിണാരാം
രക്ഷാരാജന്നിളയസഹജാലക്ഷണരക്ഷസീവ.

വ

സാനന്ദഭരണപുരവരചെന്റേനരത്തുണന്നാ-
നാനന്ദത്തോടിഹവിരഹിതോവേദിതനുണ്ണുനീലി
ശോകോന്മാദമനസികനമുണ്ടാകിച്ചാമന്ത്രശാസ്ത്രം
മുഴുകതാദൈവാൽപുനരവളുടേകയ്യിൽനിന്റേന്യകാമീ.

വ

അല്ലിത്താർമാതണയമരുവുപന്മനാഭനപാത്രേ
മെല്ലെത്താണങ്ങവനവനിയാൽപ്പയ്യുവെചെന്റിന്നൊൻ
അല്ലൽപ്പെട്ടാൻപ്രിയസഹചരീവേദിഭിന്നനാമോറാൻ
മുല്ലപ്പൂവിൻപരിമളമെഴുതെൻറൽതിച്ചെന്റപോലെ.

വ

ഭാഷമേദേശംപുനരിവിടമതേതുനാടൻറമല്ലാം
ഭിന്ദമോഹാത്സംപുനരവനടേചിത്തമുന്മൂലയന്ത്രം
നമെക്കായ്നീറിഖിലജഗതാംപത്മനാഭാമുദാരം
ചിമ്മീടാതേരിതനയനമെൻറൽഗതംവദിവാചം.

വ

കാളപോലേകസുമധനശോഹന്തപൂങ്കോഴിച്ചുകി
ചോളപോലേചെതറിവിളിതാരകാണാംനികാരം
താളപോലേപുനരിവനിതയ്ക്കുഗതെചന്ദ്രസൂര്യൻ
നാളപോലേനളിനകഹരദൃൽഗതാഭംഗരാജി.

ന

നീലകുന്ദറിൻമണിമകടവൽദൃശ്യതരോണിപണ
ചാലത്താണുകടലിലണിവെണിമറന്നാലൊൻപോ
കാലത്തേതുവെയിലെറുകയിൽപ്പെട്ടുപാടിൻതാനുകേര
വേലപ്പെണ്ണിൻമുഖയിലിതമുറമ്പുമെൻതമ്പുരാനേ.

൧

പുനെൻല്ലാംകേട്ടവനൊരനുരണശാസിക്കിൻതാനോ
കുൻറിച്ചെങ്ങുകയിൽനിന്നുവെച്ചുവെക്കേച്ചുതാനോ
കുൻറിച്ചെങ്ങുകയഗരോനോടാളുവണ്ടിൻനിന്നാദൈ
ശൻറല്ലപ്പോഴൊരുപടുകുലൊന്നരിവന്നാൻവസന്തം.

൨

തേന്മാവിന്മേൽപ്പുറമുതകലംഭാഗമാലാപലാശേ
മാരകുറമ്പുളച്ചുലവുമൊന്നാകക്കൊമ്പുനോ
തെൻറൽകൻറണ്ടിനിയമ്പകളേകിന്ദ്രകേകിന്ദ്രകളീ
നാളീകത്താൻനളിനിയിലവനെങ്ങുനാലൊവുതൻ.

൩

കോകശ്രേണീവിരഹനിഹിതരീനരണൻപോലേ
തുകിത്തുകിത്തുഹിനകണികാതുന്ദപൂക്കുവീര്യേ
സ്പോകേന്ദ്രീലനളിനതെളിതേൻകാളകുടാംബുദോഹി
ത്തേകിത്തോകപ്പവനനവനെച്ചൻചൊൽവാൻതാനീ.

൪

സ്വസ്ഥാദേശാദിഷ്ടചാലദേശാമരണേവൈരിപുസം
ചിത്തേന്മേന്മാദിഷ്ടചാലദിഷ്ടപാലിൽനല്ലോരുമന്ത്രം
തല്ലാപ്പൂർമുപ്പുകുലൊഴിയുവീരനാതിച്ചവൻ
മുൽപ്പാടുന്നദോഷിതതുസഹസാതസ്യമൃതജയോദൃൽ.

൫

കണ്ടാൽകണ്ടിപ്പരികഴലിമർമരനെപ്പിന്നെമുന്നം
കൊണ്ടാടാചോമിലഗുണഗണംചേർപ്പുണ്യാബുരശിം
തണ്ടാർമാതാകവിവനിതയുംതണ്ടിയൻറൻറപുൽകം
ചെണ്ടാൽവെൻറിക്കൊടിയെവെടിയിൻററകുകുല്ലാത്തവന്നിം. **എ**

നീന്താനിന്ദു പലമിവതെളിഞ്ഞാമ്പുൽപോലേചിരിച്ചാ-
നാത്താൻവണ്ടിൻകലമിവവളുന്റാൻപടയാരശിപോലേ
പീതപാത്രപാതുമിളകിനടനേഷചുപ്പാത്തുപോലേ
കൂഴ്ത്താൻകാമീമദനനിവേ പാനാഗതവിരചത്ര. **എ**

താനാദനവാനയമുപഗതോദൈവയോഗാദിഭൂതിം
കാന്താചാന്താർമുലയിണപിരിഞ്ഞുള്ളതാപംവിഹന്തം
ഞാനാണെൻറങ്ങുചന്ദനണഞ്ഞെത്തിനാനന്തരം
ചെന്താർമാതിൻകലനിലയമാവിരവേണാടർകേരേന, **എ**

ആകല്പാവാണരുളപകയ്ക്കുകാഹന്തളമി-
ക്കുകല്പാനീമഴുവർമണിയ! വാണിയുംപൂവിൽമാതം
വീകിയച്ചവന്നുകൊടുപ്പുണന്നീടുമാതിച്ചവന്മാ!
മേഘത്താടുംകൊടുയിലിടയിൻററകല്പാണസിന്ധോ! **എ**

എണ്ണിപ്പെട്ടൊളംപടയിലെഴുന്നള്ളത്തുകൊല്ലത്തുനിൻറ
കണ്ണിൽകൂടാതടയരുടൽകൂറാളിതോവാളനിൻറ
വണ്ണിച്ചുററഭുജഗന്ധനംകണ്ടുകൈകൂപ്പുവാനേ
പുണ്യത്തിൻറപരമനപരനിൻവരുത്തൻറമന്ത്രേ. **എ**

ആറല്ലോചൊല്ലമരസരണൈശംസ്തുതപ്രാകൃതാനന്ദം
മാറില്ലല്ലോപുനരതിൽനിനക്കിൻറമംഗല്യകീർത്തേ!
ആറല്ലോമുൻറവനിവിഷയേചേർന്നഭംഷാവിശേഷം
വേറല്ലേനീപറകിലവയിററികലാവിരമൈലേ!, **എ**



ദ്രാണൻ കേശവപണിക്കർ

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

എന്താ മിഴിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? വായിക്കുകയേ? ഇത് എന്തൊ ആ കൊച്ചപ്പന്റെ വിശ്ലിഷ്ടങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്, വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമൊന്നുമില്ല?

ഇവിടെ കൊണ്ടുവാ, ഞാൻ വായിക്കാം? എന്നു പറഞ്ഞു കേശവപണിക്കർ തന്റെ പുതിയ ഭാര്യയുടെ മകനായ ഇഷ്ടക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നു കടലാസ്സു തട്ടിപ്പിച്ചു. കുറ്റവാളിയായ വായിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വൃദ്ധപണിക്കരുടെ ചുക്കമൊ, ഉകതി എന്ന മേതിരിയിലുള്ള വായന മനസ്സിലാക്കുവാൻ പലപ്പോഴും പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ അതിലെ സംഗതികൾ മുഴുവൻ ഇവിടെ ചേർക്കും.

പരസ്യം

വൈരാഗ്യചിന്താമണിമാസികയുടെ

ഉദ്യമൻവലി

(പത്രബന്ധുക്കൾക്കു പ്രത്യേകം)

പ്രിയവായനക്കാരെ,

പത്രാധിപർ വലിയ ദരിദ്രനും ഒരു കഷ്ടബന്ധനമാണെന്നും അതിനാൽ മനുവായനക്കാരെ സഹായംകൂടാതെ മാസിക ക്രമമായി നടത്തുന്നത് അസാദ്ധ്യമാണെന്നും ഇതിനുമുമ്പു പലപ്രാവശ്യവും നിലവിളികൂട്ടിട്ടു ഞങ്ങളുടെ റൂറം വരിക്കാരിൽ ഒരാളെങ്കിലും ഡ. വയസ്സുകുടിഞ്ഞ് ഭാരമേറിയ വയസ്സിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ മാസികയ്ക്കുള്ള വരിസംഖ്യയിൽ എന്താനുമെങ്കിലും എത്തിച്ചു തരാത്തതിനേൽ ഞങ്ങൾക്കു വലുതായ ഇച്ഛാഭംഗത്തിന്നിടയായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു പത്രാധിപർ ഒന്നാന്നുമാസമായി ദീനത്തിൽ കിടപ്പായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടി സമ്പാദിച്ചു പ

ണാ മുഴുവനാ ചികിത്സയ്ക്കു മാന്ദ്യമായി ചിലവാക്കി. അതിനാൽ എനി കുറെകാലത്തേയ്ക്കു മാന്വിക നടത്തുന്നത് അസംഭവ്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അച്ചുകൂടക്കാരുടെ ദയകൊണ്ടു തൽക്കാരം പ്രതിഫലമൊന്നുംകൂടാതെ ഈ പരസ്യം അച്ചടിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു. പത്രാധിപർ ഇന്നലെ കാലത്ത് ഒഴക്കു ചോരണ്ടതിൽപ്പിന്നെ ഇതേവരെ ജലപാനം കുഴിച്ചിട്ടില്ല. വായനക്കാരുടെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ വേലചെയ്യാൻകൂടി പ്രാപ്തിയില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇയ്യപ്പള്ളവാൻ കുഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ വളരെ തെരുങ്ങാ. അതുകൊണ്ടു മാന്യവേഷനക്കാർ പത്രാധിപരുടെ ഇപ്പൊഴത്തെ ദയനീയമായ അവസ്ഥയെ കാത്തിട്ട് അവരവരുടേയ്ക്കുണ്ടുന്ന നാലുകൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ മുഴുവനാമില്ലെങ്കിലും എന്താനുമെങ്കിലും തന്നെ രക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു വിനയപുരസ്സം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന് വൈ. ചി. പത്രാധിപർ, കെ. കൊച്ചുപ്പൻ പണിക്കർ.

ഇതു വായിച്ചിട്ടു പണിക്കർ കുറെനേരം ഒന്നാമിനടാതെ ഇരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇട്ടിടക്കരെന്നായിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ഇട്ടിടക്കാരാ, നി ഇന്നുതന്നെ പോയി അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണം. അവൻ എന്തുതെറ്റു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവനെ പട്ടിണിയിട്ടു കൊന്നു എന്നുള്ള പേര് എനിക്കു കേൾക്കണ്ട.

ഇട്ടിടക്കരൻ—അച്ഛൻ കമ്പമുണ്ടോ. അച്ഛൻ അയാളെ പട്ടിണിയിട്ടു കൊന്നു എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുമോ. അച്ഛൻ കൊല്ലത്തേറോ അയാൾക്കു തുറന്നു ക. അയയ്ക്കാറില്ലേ? അതെല്ലാം അയാൾ ധൂർത്തുകൂട്ടിക്കളയുന്നതിന്ന് അച്ഛനാണെന്നു പിടിച്ചാ.

കേ. പ.—നീ പറയുന്നതു ശരിതന്നെയാണ്. പക്ഷെ ഞാൻ ചെയ്യതു ന്യായമായി എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അവനെ ഇവിടുന്ന് അട്ടിപ്പറത്താക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര വലിയ ഒരു കുറ്റം അവൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഇ—അച്ഛൻ ചെയ്യതു വളരെ ഉചിതമായി എന്നല്ലാതെ ആരും പറയുകയില്ല. അയ്യോ അച്ഛൻ ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ. കണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അച്ഛൻ ഒരിക്കലും പശ്ചാത്താപം

തോന്നുകയില്ല. കള്ളുകുടിച്ചമാതിരി എപ്പോഴും വായിൽ തോന്നിയതൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. സെന്റർ മുളുവളാണ് ത്രേ. മന്ദഹാസം കാണിച്ചയോ തലേത്തട്ടി വന്നു പിടിച്ചപ്പോൾ ലോന്നു ചെട്ടിച്ചിട്ടും' എന്നതന്നെ പറയണം. എന്നാൽ കൊച്ചപ്പൻ അവളെ ഭാര്യയാക്കാൻ തോന്നിയതിൽ എനിക്കു വല്ലാത്ത ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നുണ്ട്.

പ—അച്ഛൻ അവളെക്കണ്ടിട്ടു തീച്ചയുമാണോ, എന്ന് അവൻ എന്നോട് വളരെ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. പക്ഷെ എന്റെ തൽക്കാലത്തെ ഭേഷ്യംകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞതൊന്നും ചെവിയിൽക്കൊണ്ടില്ല.

ഇ—കാണാത്തതു നന്നായെ ഉള്ളു. കണ്ടെങ്കിൽ അച്ഛന്റെ ഭേഷ്യം വലിയൊക്കെയുള്ളു. ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കൂ. ഇവിടുന്നു മരിച്ചിട്ട് ഇവിടുത്തെ സർവ്വസ്വവും അപഹരിക്കേണമെന്ന് എപ്പോഴും കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഇവിടെ പെരുമാറുന്നത് അച്ഛൻ എത്രത്തോളം രസമായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവൾ അച്ഛനു വിഷംതന്നു കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയല്ലെന്നു എങ്ങിനെയെന്ന് വിചാരിക്കുക.

പ—ചരി, മിണ്ടാതിരിയ്ക്കൂ. എനിക്കു അവന്റെ പേരിൽ ചില പേരുകൾ ഭയ തോന്നാറുണ്ട്. നിന്റെ ഈ കെട്ടനാവാണ് അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇ—അച്ഛൻ മുഷിയട്ടെ. അച്ഛനു നല്ലതു വരണമെന്നുവെച്ചാണ് ഞാൻ ഈ പറയുന്നത്. ഒരിക്കൽ അവരെ ഇവിടെ കയറ്റിയാൽ പിന്നെ അത്രവേഗം ഇവിടുന്നു പറഞ്ഞയയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വിചാരിച്ചുനോക്കൂ, നാറികീറി മുഷിഞ്ഞ ഒരു മുണ്ടും ചുറ്റി വൃത്തികെട്ട ഒരു പെണ്ണ്. അതുപോലെതന്നെ ഒരു റിക്രൂതികുട്ടി. ഇവർ ഇവിടെ കടന്നുകൂടിയാലത്തെ കഥയെന്താണ്.

പ—ശരി നീ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്.

ഇ—അല്ല, ഞാൻ പറഞ്ഞതു വിശ്വസിക്കേണ്ട. അച്ഛൻതന്നെ

ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കൂ. അടുത്തവീടുകളിൽ അടിച്ചുതളിക്കുന്ന വൃത്തികെട്ട സ്ത്രീകളിൽ ഒന്നിനെ ഇവിടെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരൂ. അതുപോലെതന്നെ ശുദ്ധം തെന്മാടിയായ ഒരു ചെക്കനെയും കൊണ്ടുവരൂ. അവർക്ക് ഇവിടെവെച്ച് എന്തു പ്രവൃത്തിപ്പാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും കൊടുക്കൂ. എന്നിട്ട് അച്ഛൻ അതു രസമാണെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം ഞാൻതന്നെപോയി കൊച്ചുപ്പുറയും ഭര്യയ്ക്കേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം.

പ — ശരി, നീ പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ ഞാൻ പരീക്ഷിപ്പാൻ ഭാവമുണ്ട്.

ഇ — നോംപോക്കല്ലല്ലോ?

പ — കഷ്ടംപോക്കുതന്നെ ആക്കാം. നിന്റെ അഭിപ്രായമാണ്. അതുപോലെതന്നെ ചെപ്പാൻ ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നീ പോയി ഇന്നുതന്നെ അവനെ ഉറപ്പാക്കു ക എത്തിച്ചുകൊടുക്കണം. എന്തുതന്നെ അവൻ എവിടെ ഭോഷമായി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനെ പട്ടിണികിടത്തി ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു എന്ന് ആരെക്കൊണ്ടും പറയിക്കാൻ ഇടവരുത്തരുത്.

ഇ — അയാൾ അവിടെയില്ലെങ്കിലൊ. ഞാൻ അന്നുപോയപ്പോൾ അയാൾ എങ്ങെങ്കിലും പോയിരിക്കുമായിരുന്നു.

കെ: പ — അവൻ അവിടെയില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഭാര്യ അവിടെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. അവൾക്ക് എത്തിച്ചു കൊടുത്താൽ മതി — കഷ്ടം ഞാൻ അവിവാത്സല്യത്തോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്ന്, അവൻ ഈ വരുസ്സുകൾക്ക് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. ഈ മൃഗവിധെ കണ്ടുത്തുന്നതുവരെ അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്നു യാതൊരു തരക്കേടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളെക്കണ്ടപ്പോൾ കഴിഞ്ഞു. — കലി ബാധിച്ചതുപോലെയാണിത്. ഇപ്പോൾ ഇതാ ഇവൻ ഈ കള്ളൻ നണയും മുഖസ്തുതിയും പരത്താൻ എന്റെ അടുത്തു കൂടിയിരിക്കുന്നു.

ഇ — അയ്യോ ഞാനെന്തുപിടിച്ചു. ഞാൻ —

കെ. പ — പോ കടന്നു പുറത്തു പോ. നിന്റെ മുഖം കണ്ടു
 ബോൾ എന്നു ഭ്രാന്തൻ വല്ലാതെ വാലിക്കുന്നു. പോയി അവ
 നു ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടു കൊടുത്തു വാ. എന്നെക്കുറിച്ചു കാര്യം
 കിലാ സ്റ്റേജം അകത്തു ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കര
 ണത്തോടുകൂടിയതായതുകൊണ്ടു കൊണ്ടുവരൂ. അല്ലെങ്കിൽ എനി
 കെ ഭ്രാന്തനായിട്ട് പോകേണ്ടി വരും.

ഈ അവസരത്തിൽ ഇട്ടിക്കോരന്റെ കരഞ്ഞൊന്നു പ്ര
 സ്താപിക്കുന്നത് അനാവശ്യമായിരിക്കുകയല്ല. കേശവപണിക്കർ
 ആദ്യത്തെ ഭാര്യ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ മരിച്ചു പോയി. ആ
 ഭാര്യയിലുണ്ടായ ഏകസന്താനമാണ് കൊച്ചുപ്പണിക്കർ. തനി
 കെ പേരെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ആരും ഇല്ലാത്തതിനാൽ തന്റെ
 സ്വത്തു മുഴുവനും മരണാനന്തരം കൊച്ചുപ്പണിക്കർക്കു കൈമാറിയു
 കൊള്ളത്തക്കവണ്ണമാണ് അദ്ദേഹം എടുത്തു ചെയ്തിരുന്നത്. വി
 ന്നീടു ചിലരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം പണിക്കർ ഇട്ടിക്കോരന്റെ
 അമ്മയ്ക്കു സംബന്ധം തുടങ്ങി. ഇട്ടിക്കോരൻ നാലാലത്തു വര. വ
 യസ്സിൽ അധികം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഇട്ടിക്കോരൻ തന്റെ മാ
 താവെന്നിട്ടു പണിക്കരുടെ വീട്ടിൽ താമസം തുടങ്ങിയ മുതൽക്കു
 പണിക്കരുടെ മകനും സ്വന്തവകാശിയും ആയ കൊച്ചുപ്പണി
 കർ അവിടുന്ന് അകത്തിക്കളവാറുള്ള ഉപായം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടി
 രുന്നു. ഒടുവിൽ പണിക്കരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിപരീതമായി കൊ
 ചുപ്പൻ ഒരുവളെ ഭാര്യയാക്കിയപ്പോഴാണ് ഇട്ടിക്കോരന്റെ ഇദ്ദേഹ
 സിദ്ധിക്കു തക്കതായ അവസരം ഉണ്ടായത്. ഉടനെ കൊച്ചുപ്പണി
 കർ ഭാര്യയേയും പററി പല ദൃഷ്ടിപ്പോലും പറഞ്ഞു പണിക്കർക്ക് അ
 വരുടെ പേരിൽ വലുതായ കാര്യങ്ങളാക്കി തീർത്തു. ഇങ്ങനെയാണ്
 കൊച്ചുപ്പൻ ഭാര്യയോടുകൂടി വേറെ സ്ഥലത്തു പോയി താമസിക്കു
 വാൻ തുടങ്ങിയത്.

ഇട്ടിക്കോരന്റെ വേദിൽ അന്ധയായുള്ളവരുടെയിൽ ഇയ്യ
 ഉളവൻ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കാര്യം ഉറപ്പിക്കുകയും ക
 യിൽ പിടിച്ച് അവിടുന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ള

വിചാരങ്ങൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. നേമുക്കു ശുക്രദശതന്നെ. കൊല്ലത്തിൽ ൭൦൦ ക. ഒന്നായി കയ്യിൽ കിട്ടും. പോക്കിൽ വല്ല നൂണയും പറഞ്ഞു പിന്നെയും പണം കയ്യിലാക്കും. കിഴവുന്ന് ബുദ്ധിക്കുതന്നെ നല്ല സ്ഥിരമില്ല. എന്തും പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കും. അയാളുടെ സ്വത്തു മുഴുവനും കൈവശമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇട്ടിക്കൊന്നല്ല’.

ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നും വിചാരിച്ച് ഇട്ടിക്കോൻ വഴിപോയത് അറിഞ്ഞില്ല. നാലഞ്ചുനാഴികയ്ക്കുള്ളിൽ ഇങ്ങിങ്ങട്ടിൽ എത്തി. അവിടെ ഒരു സമുച്ചയം വലിയ ആറുള്ളതും ലാഘ്യം കണ്ടതിനാൽ എന്തെന്നറിയുന്നതിന്നു ഇട്ടിക്കോൻ അവിടെ കയറിച്ചെന്നു സൂര്യശ്ശി പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു വലുതായ പ്രതിബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരുപടയ കെട്ടിടത്തിൽ മരോല, പുറമുതലായ സാമഗ്രികളെക്കൊണ്ടുമാത്രം അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു മുറിയിൽ ചില പൊളിഞ്ഞ കസലകൾ, നാല്പാലികളും ഇട്ടിട്ടുള്ളതിനേൽ കയ്യകുപ്പായവും ധരിച്ച മലയാളവാക്കുകളുടെ ഇടയിൽ ചില ഇംഗ്ലീഷവാക്കുകൾ സന്ധ്യയും തട്ടിമിന്നിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തരം വകപ്രഭുക്കന്മാരെയാണ് അവിടെക്കണ്ടത്. എന്തൊരു സംഗതി ആലോചിച്ചു തീർച്ചയാക്കുന്നതിന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായം—അഥവാ ഫാഷൻ—അനുസരിച്ച് ഒരു യോഗം കൂടുന്നതിന്നുള്ള വട്ടമാണത്. ഈ വക യോഗങ്ങൾക്കു സംധാരണ പതിവുള്ള മാതിരി ചില വഴക്കുകളും അനാവശ്യങ്ങളായ വാഗ്വാദങ്ങളും ഇവിടെയും നടന്നു പ്രസ്താവിച്ചു പലക്കും നീസേത്തിന്നു ഇടയാകുന്നതു എന്തിനായിട്ടാണ്? എങ്കിലും ഒരു സംഗതി വിട്ടുകൊണ്ട് എനിക്കു ധൈര്യമില്ല. ആദ്യം സന്താനംനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആൾക്ക് കുറെ ജലദോഷത്തിന്റെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അയാൾ എഴുന്നേറ്റ്—ഇന്നു ദിവസം—ഓ. ഇന്ന് (ചുരുക്കത്തിൽ) ഇപ്പോൾ (പിന്നെയും ചുമക്കുന്നു) ഇപ്പോൾ—ഓ, ഓ (ഒന്നുകൂടി ചുമക്കുന്നു) ഇങ്ങിനെ ചുമയ്ക്കേയും മറ്റും സഹായത്താൽ കൂലിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ സദസ്സിൽ ഒരോരും കുമ്മി

ല്ലാതായി ഇപ്പോൾ നാം അഗ്രാസനത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത ആൾ ആ സ്വഭാവം വഹിക്കുന്നതിന്നു യോഗ്യനാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അയാളെ അവിടുന്നു ഇറക്കി ആ സ്ഥാനത്തേക്കു ചേർക്കാളെ നിശ്ചയിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം' എന്നു കൂസൽ കൂടാതെ എഴുന്നീറ്റു പറഞ്ഞു. പിന്നീട് അവിടെ വലിയ ഒരു ലഹളയുണ്ടായി. 'മോനർസ്' എന്നും 'എററികെപാ' എന്നും ചില വാക്കുകൾ മാത്രമെ ഇവിടെക്കു കേൾക്കാൻ താമുളു, ഒടുവിൽ ഭൂമിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം ചേർക്കാളെ സഭാനാമനായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയ സഭാനാമൻ എഴുന്നേറ്റ് ഇപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചു:--

മാന്യ സഭാമാരെ, ഇന്നു ദിവസം നമ്മൾ ഇവിടെ കൂട്ടം കൂടിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കണ്ടല്ലോ. വൈരാഗ്യചിന്താമരീചയെപ്പറ്റി ഒരു പുരസ്കാരം കൊടുപ്പാറി താങ്ങു കൊടുപ്പാറി, എന്നതു മലയാളത്തിൽ ഒരു മാസിക നടത്തുന്നതു ബാഹ്യപ്രയോഗമായിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയ്താണു വളരെ ചിലവുണ്ട്. മൂന്നാമതു വേദം പണം തരികയില്ല. നാം ചാമത് നമ്മുടെ സഭവകുലമായി വൈരാഗ്യചിന്താമരീ വരുത്തു അങ്ങനെയിരുന്നു. അങ്ങനെയ്താണു നാലുകൊല്ലത്തെ വരിപ്പണം ഇതെവരെ കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആറാമത് ഇങ്ങനെ ചെയ്ത പത്രം അയച്ചു തന്നതിന്നു പത്രാധിപർക്കു എന്തെങ്കിലും കണ് നാം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എഴാമത് അതു എങ്ങനെ ചേണമെന്ന് എല്ലാവരും കൂടി ആലോചിച്ചു തീർച്ചയാക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നത്.

ഒരു സമാജികൻ -- എന്റെ പക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു അനുമാദനത്തെ അയയ്ക്കണമെന്നാണ്. പക്ഷെ അച്ചടിച്ചിട്ടു പോന്നു, ചെറു എഴുത്തു മരിച്ചയാ എന്നാണ് ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്.

വേറെ ഒരു സമാജികൻ -- അച്ചടിക്കുന്നതായാൽ വളരെ ചിലവുള്ളതുകൊണ്ടു് അതു് ഇപ്പോഴുള്ള അവാസ്ഥക്കു ഈ സഭയെ

ക്കൊണ്ടു വഹിക്കാൻ തരമാകുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. അതിനാൽ എഴുത്തു മതി എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

മറ്റൊരു സാമാജികൻ—എഴുത്താണെങ്കിൽ അതിന്റെ രചകസ്വകൾ എഴുത്തു പത്രാധിപന്മാരും യോഗ്യന്മാരായ മറ്റനേകം ആളുകൾക്കും അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നാം ഇങ്ങനെ ഒന്നു ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് ആരും അറികയില്ല. അതിനാ കറെ ചിലവുണ്ട്. പക്ഷെ അതു സാരമില്ല. തല്ലാലത്തിനു വേണ്ട പണം ഈ സഭയിൽ നിന്നു തന്നെ പിരിച്ചെടുത്തു പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു തന്നെ വസൂലാക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്.

ഈ അഭിപ്രായം ഒരു സാമാജികനു അത്ര രുചിച്ചില്ല. അയാൾ റെറ്ററി ഒന്നു ചുളിച്ചുവിടുന്നു എഴുത്തറ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു— 'പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നു വസൂൽ ചെയ്യുമെന്ന് ഒരു മഹാന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ശരീരത്തിലെ അലും പശുപകാരത്തിനായിട്ടാണ് ഈ ശവ്വാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പശുപകാരാലും മറ്റും ശരീരം എന്നാണ് മനുഷ്യൻ. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഈ കായ്ക്കത്തിൽ നമുക്കു കറെ നഷ്ടം വന്നാൽ തന്നെ എന്നാ. അതിനാൽ ഇതിനു വേണ്ട ചിലവു ഞാൻ തന്നെ സഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സഭയപേരും സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ അഭിപ്രായം സഭാവാസികൾ സ്വീകരിച്ചതായി ഹസ്തുതാഡനമൂലം അറിയിച്ചു. പിന്നീട് അനുമാദനകത്തിനുള്ള വാചകത്തെപ്പറ്റി വളരെ നേരം വാദമുണ്ടായി, ഒടുവിൽ, അനുമാദനയ്ക്കുതക്കുന്നള്ള ചിലവു സഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞ ഉദാബദ്ധിയായ ആ മഹാൻ എഴുതി വായിച്ചതാണ് സഭാവാസികൾ കണ്ടുണ്ടത്. അദ്ദേഹം സാസ്തുതവ്യപ്തനനാ കവിയുമാണെന്ന് അവരിൽ പലർക്കും പൂർണ്ണബാധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനാദനപത്രത്തിലെ വാചകം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

മോസികാമൃത്തിയായ ഭവാൻ ചതുരാങ്ങോളം ഒരു മസികലോകാഭിരാമമായും വിരല്ലം കൂടാതേയും അടത്തുകയും ആയതു വി

നോട്ടസന്ധായിനി? സഭയ്ക്കു വൃഥാ അയച്ചു തരികയും ചെയ്യാതിരുന്ന അഭൂതപൂർണ്ണമായ സന്തോഷത്തെ ഇപ്രകാരം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. മേലിലും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ആ കണ്ണനാളൻ സഹരയിക്കൂടെ?

എഴുത്ത് എഴുതി തയ്യാറാക്കിയതിന്റെശേഷം അറയണ സ്കൂൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ എഴുത്തു പത്രാധിപരുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ഇട്ടിക്കോരൻ വശം കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് ഒരു സാമാജികൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ആ അഭിപ്രായത്തെ സഭാവാസികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എഴുത്തുകൊണ്ട് ഇട്ടിക്കോരൻ കൊച്ചപ്പന്റെ വീട് അന്വേഷിച്ചു പോയി.

ശുദ്ധവായു കൂടി സഞ്ചരിക്കാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ സാമാന്യം ഇരട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിൽ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ചടച്ച മെലിഞ്ഞ ഒരൾ ചുൽപൊളിഞ്ഞതും കുളിപ്പുത്തതും ആയ ഒരു കസാലവീട് വാൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് എന്തൊ ചിലതു കത്തിക്കുറിക്കുന്നു. കുറെ കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയൽ പെൺ സിലും കടലാസ്സും തമ്മേതു മലിച്ചെറിഞ്ഞു മുന്നോട്ടും വിചാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 'സേച്ചു ഗുണമേ കഞ്ചാനാശ്രയത്തി' എന്നുള്ളത് ഈ ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വളരെ ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. സംശയമില്ല. ഐശ്വര്യം എന്ന വാക്കു വളരെ അർത്ഥവത്തായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. മറ്റൊരു ഗുണങ്ങളുണ്ടായാലും പണമില്ലെങ്കിൽ അവനെ ആരും ബഹുമാനിക്കില്ല. അതുള്ള കാലത്തോളം സ്റ്റേറ്റി തന്മാരാണെന്നു നടിച്ചു അടുത്തുകൂടി മുഖസ്തുതി പറവാൻ ആളുകൾ വളരെ ഉണ്ടാവും. ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു എന്നറിഞ്ഞാൽ കുഴിഞ്ഞു, പിന്നെ ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകകൂടി ചെയ്യില്ല. കഷ്ടം, ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണല്ലോ' ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു വാതിൽ തുറന്ന് ഒരൾ അകത്തേക്കു കടന്നുവന്നു. 'ഇട്ടിക്കോരനോ' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ചെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റ് അയാളെ ചെന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

ഇട്ടിക്കോരൻ— ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നായി ഒരു സംധനം കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്.

അച്ഛൻ അനുചരന്മാരായി വല്ലതും കൊടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് കൊച്ചപ്പൻ ആദ്യം കരുതിയത്. എഴുത്തു വായ്പച്ചുറ്റാൽ ഇച്ഛാഭംഗസൂചകമായ ഒരു മന്ദസ്തിതഃത്താടകുടി ആകട്ടെ അവർക്ക് ഇത്രയെങ്കിലും ദയ തോന്നിയല്ലോ. എന്നിങ്ങനെ വളരെ സന്തോഷമായി. വാസംപ്രദേശം ചിലപ്പോൾ പലപ്പോഴും മുഖിച്ചുവന്നിരുന്നിരിക്കുമെന്നാണ് കരുതിയിരുന്നത്. അതില്ലെന്ന് അറിയുന്നതുവന്ന വളരെ ആശ്ചര്യം.

ഇ—നിങ്ങൾ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ.

കൊ—ഒന്നാന്നുമാസമായി ഞാൻ ഭീനത്തിൽ കിടന്നിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ അസാരം കേൾക്കൂ. ക്ഷീണത്തിന്നു വളരെ ഭേദമായിട്ടുണ്ട്.

ഇ—നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ എവിടെ. അവരെ ഇവിടെ കാണാനില്ലല്ലോ.

കൊ—അവളുടെ കഥയൊന്നും പറയേണ്ട. അവളുടെ അമ്മയ്ക്കു ഭിന്നമെന്നെന്ന് എഴുത്തുവന്നിട്ടു ഞാൻ അവളെ വീട്ടിൽകൊണ്ടു പോയിത്തന്നു. മാസികസംബന്ധമായി ചില എപ്പോഴുകൾ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു പല ദിക്കുകളിലേക്കും പോകേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ കുറെ കാലത്തോളം ഞാൻ ഈ ലിഖിതം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ അമ്മ മരിച്ചു എന്നു കേട്ടു. ഇക്കാര്യം ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ എന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന് അവളെ അവിടെ കാണാനില്ല. അന്ത്യമായിട്ട് ദൈവമനുഗ്രഹം. ഒരു വിവരവും കിട്ടിയില്ല. അപ്പോഴേക്കും ഇതാ ഈ ഭീനവും വന്നുപിടിപെട്ടു. ഇപ്പോൾ അവർ എവിടെ കിടക്കുന്നു എന്ന് ഈശ്വരനും ഞാനും അറിയാം.

ഇ—അങ്ങനെയൊക്കെ. അവരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കുള്ള അടുക്കം സ്ഥിരമായിരിക്കാൻ എനിക്ക് പണ്ടേതന്നെ നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. അവരിപ്പോൾ എഴുതാ ഒരുവന്റെ ഭാര്യയായി സുഖമായിരിക്കുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു വ്യസനിക്കാനൊന്നുമില്ല.

കൊച്ചുപ്പന്റെ മുഖം രക്തവർണ്ണമായി. പെട്ടെന്നുതന്നെ ഇടിക്കരയന്റെ കണ്ണാളിൽ പിടികൂടി ഏന്താ പറഞ്ഞത്! ഒന്നു കൂടി പറയൂ.

ഇ—(കുതിരിവിടീച്ച്) അയ്യോ ഞാൻ നേരം പോകാണെന്ന് പറഞ്ഞത്.

നിങ്ങൾ അതു കാര്യമായി ധരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൊ—അത് അങ്ങിനെ പറയൂ. ഹാ, അവളെപ്പോലെ ഇതുപോലിതുവുമുള്ള സ്ത്രീ ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ല.

ഇ—എനിക്ക് സമ്മതമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഭ്രാന്തമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്തെന്ന് പറഞ്ഞു എന്ന് ഉള്ളു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ മുൻപുതന്നെ വിചാരിക്കുകതേ.

കൊ - എനിക്ക് മുൻപുതന്നെ അതു കണ്ടു. അതുകൊണ്ടു അപ്പോൾ വെറുപ്പായിരുന്നു.

ഇ - അപ്പോൾ വെറുപ്പായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എപ്പോഴും അങ്ങനെയെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

കൊ - എന്റെ വെറുപ്പായി വല്ലതു പറയാമെന്നുണ്ടോ.

ഇ—ഓ ഹോ ഉവ്വ്, ദിവസത്തിൽ ഒരുമണിക്കൂറുകൾ വെറുപ്പായി ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു് ഇരിക്കാറില്ല. എന്നാൽ രാത്രിയിലായാലും അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വകാലങ്ങളെക്കുറിച്ചു വെറുപ്പായി വെറുപ്പായി നിങ്ങളുടെ പേരിൽ കൊച്ചു ഒരു ഭ്രാന്തനായിരുന്നു.

കൊ—അഹ! ഉവ്വു! എന്റെ പേരിൽ അപ്പോൾ ഒന്നുണ്ടു്.

ഇ—അതിന്നു സംശയമില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ നാൻ. നിങ്ങളെ എന്റെ സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെയാണ് ഞാൻ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ നിങ്ങളും അതിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു് എനിക്ക് വളരെ നല്ലതുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇന്നു രാത്രി നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുവരു. അതോടുകൂടി ഒരു പത്തു മണിവരെ ഞങ്ങൾ ഓരോ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നു്. ആ സമയത്തു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കഥയെഴുതിക്കാം. പണ്ടത്തെ വെറുപ്പായതെല്ലാം പറയുമ്പോൾ വെറുപ്പായി വെറുപ്പായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ

അവിടെ വന്നുൽമതി. ഞാൻ വടക്കെ അകത്തിന്റെ ജനവാസ
തിൽ തുറന്നിട്ടിരിക്കാം,

കൊ— എന്നാൽ കാര്യം പറയുമെന്നാണ് പറയുന്നതേ?

ഇ— അതിനു സംശയമില്ല. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതൊന്നി ചെറിയതേ?

കൊ— നിശ്ചയമായും. പക്ഷെ കടത്തുകുലികളുള്ളതു തരണം. എ
ന്തുകൊണ്ടിൽ ഒരു കാര്യം പറയുമല്ല.

ഇ— എന്റെ കയ്യിലും വിശേഷിച്ചാണല്ലോ. കിഴവച്ചു എ
നിക്കും ഒന്നും തരാറില്ല. എങ്കിലും കടത്തുകുലികളെന്ന് കയ്യി
പ്പ് ഉണ്ടാകാം.

എന്നു പറഞ്ഞ് മുന്നോട്ടു എടുത്തു കൊച്ചുപ്പറക്കെടുത്തു.
ഇട്ടിക്കൊണ്ട് പിറന്നിറങ്ങി. കിലത്ത് അവിടുന്ന് പുറപ്പെട്ടുക
യ്ക ചെല്ലൂ.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

വായ്പുറത്തു താവാട് ഒരു കാലത്തു സ്വത്തുകൾക്കു വലുതാ
കേൾവിപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ കാര്യംകാലത്തെ കൈകൾ
യ്ക്കകത്താക്കുന്നതുകൊണ്ടു അപ്രാപ്തികൊണ്ടും അടുത്തകാ
ലത്ത് ഈ താവാടിനും വല്ലാത്ത ഇടിപ്പു തട്ടിപ്പുണ്ട്. ഈ കഥ
നടന്നുകാലത്ത് അവിടെ ഏകദേശം ൫൦. വയസ്സു പ്രായമുള്ള ജാ
നകി എന്ന ഒരു സ്ത്രീയും, മകൾ ൨൦. വയസ്സു പ്രായമുള്ള പാച്ചുതി
എന്ന ഒരു യുവതിയും, പാച്ചുതി അമ്മയുടെ മകനായി നാലഞ്ചുവ
യസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജാ
നകി അമ്മയുടെ ഭരണകാലത്തു താവാട്ടു സ്വത്തിനു ക്രമേണ ക്ഷയ
മല്ലാതെ വളരെ ഒട്ടാനെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പൂർവ്വബന്ധു
ന്മാരും ആലോചിച്ച് ഇവരുടെ എടവടുകളധികവും പ്രസിദ്ധജന്മി
യായ ചെങ്ങഴിക്കൊട്ടു കത്താവായിട്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹമായി ഇട
വട ചെച്ചിട്ടുള്ളവരാരും നെല്ലിപടിച്ചോട്ടു കാണാതെപോയിട്ടില്ല.

ജനകി അമ്മയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിൽ വിശ്വാസവും ബ

ഇമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നതു തറവാടിന്റെ സുകൃതക്ഷയം എന്നെ പറയുന്നള്ളു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നകാലത്തു ജാനകീഭാരമു കറെകാലമായി പിടിപെട്ടിരുന്ന വാതരോഗത്താൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ഭിന്നാ വൈഷമ്യമുണ്ടെന്ന് ആരും കരുതിയിരുന്നില്ല. എന്നതന്നെ തല്ല പാവ്തി അമ്മയുടെ സ്റ്റോറപ്യൂർമായ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടും യോഗ്യന്മാരായ നാട്ടുവൈദ്യന്മാരുടെ ചികിത്സകൊണ്ടും അവാർ പൂർണ്ണസ്വഖത്തെ പ്രാപിച്ചു എന്നു തോന്നത്തക്കനിലയിലാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പക്ഷെ ദൈവഗതിക്കഥവാ ഭൂവനേന്ദിൻ ദൈവ കവാട നിരോധമൊരോട്. പാവ്തി അമ്മയുടെ വ്യസനം പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ പ്രയാസം. അവരെ പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ കൂടി ഇപ്പോൾ ആരുമില്ല. ശോകം വരുന്നോതു കൂട്ടത്തോടെ എന്നുള്ളത് ഈ അദ്ധ്യക്ഷത്തിലും ഒത്തിരിക്കുന്നു. മൗനവിരോധമുണ്ടാൽ ആത്മതാപമുണ്ടാകുന്ന പാവ്തി അമ്മയ്ക്ക് അവിടുന്ന് ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പ്രിയന്മാരുടെ നിന്നു തന്റെ കാണിച്ച പ്രകാരം കണ്ടെത്തു കിട്ടുവാൻ ഇടയായി.

ശ്രീ

ചില കാരണങ്ങളാൽ ഞാൻ ഈ ദിക്കുവിട്ടു പോകുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. എനിമടങ്ങി വരുന്ന കാര്യം സ.ശങ്കരമണ്ണ്. ഇതുനിമിത്തം നിങ്ങൾ ഒട്ടും വ്യസനിക്കരുതേ. അമ്മയേയും ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ സുഖമായി ഇരുന്നെള്ളൂ.

എന്നു സ്വന്തം.

പാവ്തി അമ്മ എഴുത്തു സാക്ഷ്യം പാടിവെക്കി വായിച്ചു. എഴുത്തു പ്രാജ്ഞാനുഭവമുള്ള സമാധാനിപ്പാൻ നോക്കി. പക്ഷെ കാര്യമില്ല. കയ്യക്ഷരാ അഭ്യസത്തിന്റേതല്ലെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വഴിയില്ല. ഒട്ടും മൊറാളുള്ളതാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ തരമില്ല. 'വൈരാഗ്യചിന്താമണി ആപ്പിസ്റ്റ്' എന്നു മുകളിൽ ആച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകം കടലാസ്സിലാണ് എഴുതിട്ടുള്ളതും. എന്നു തന്നെ

യല്ല ഭേശസഞ്ചാര സുഖത്തെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും തന്നോടു പറയുന്നതു പാവതി അമ്മയ്ക്ക് അറിയാം. എല്ലാകൊണ്ടും പാവതി അമ്മയുടെ സ.ശയങ്ങളെല്ലാം അറുപോയി, കോഴും ഭാഗ്യനീനയായ ഞാൻ എന്തിനും ജീവിച്ചിരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു നിലത്തു കയറി നിലവിളിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കന്നമറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നാലഞ്ചു വയസ്സായ കുട്ടിയായ തന്റെ കയ്യിൽ കോഴ് ഒപ്പം നിലവിളിച്ചു. കടകാക്കൊണ്ടു ബുദ്ധി കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ഒരു ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം. കോഴപ്പുറത്തിൽ മുഴുകിയ കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം. കോഴപ്പുറത്തിൽ മുഴുകിയ കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം. കോഴപ്പുറത്തിൽ മുഴുകിയ കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം.

കേരളീയ സാഹസികരുടെ വിചാരവിധിയെക്കുറിച്ചു ചിലർക്കുണ്ടാകാറുള്ള ഒരു സംസാരവിധിയുടെ പട്ടാമ്പലിന്റെ കർത്താവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടാക്കിയതായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സാധാരണ കോഴയോ പുതുക്കിയ കോഴയോ വെച്ചുത്തലിയിൽ വീണു പിടയുന്നതു കണ്ടാൽ കൂടി മനസ്സിനു പോലും മറഞ്ഞുപോകാത്ത പ്രാണവേദന കണ്ടു രസിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു അത്ര കാര്യമുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ സിദ്ധിയില്ലാത്ത കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം. കോഴപ്പുറത്തിൽ മുഴുകിയ കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം. കോഴപ്പുറത്തിൽ മുഴുകിയ കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം. കോഴപ്പുറത്തിൽ മുഴുകിയ കോഴി കോഴിപ്പാൽ കൈച്ചുറ്റുപണിക്കർ നാടുവിട്ടു പോയി എന്ന ശ്രുതി എങ്ങിനെയോ പാണം.

അവരുടെ ശോകാഗ്നി കണക്കൂടി ശക്തിയാടുകൂടി ജ്വലിക്കുക മാത്രമല്ല, അങ്ങിനെ പറയുന്നവരുടെ നേരെ ഓടിക്കൊണ്ട് ഒരു വെറുപ്പും താൻ ജനിക്കുന്നതു ലോകസാധാരണമാണ്. അതിനാൽ സ്വതേതന്നെ കർത്താവിന്റെ നടവടികളെപ്പറ്റി അത്ര തൃപ്തി തോന്നാത്ത പാവതിരുമ്മയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഉള്ളിലെ വ്യസനവും എന്തെന്നില്ലാതെ കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു വെറുപ്പും ഒരുപോലെ മത്സരിച്ചു കളിച്ചതിൽ ലേശം അതുതപ്പെടുവാനില്ല. വളരെ നേരം അവരോട് മനസ്സിനു് അസഹ്യതയുണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ മാത്രം ഉതകുന്നതായ ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമായി പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം അവരോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ആകട്ടെ നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചേണ്ട. നമ്മൾ തമ്മിൽ പല ഘോരതന്നെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭൗതികസ്വഭാവം വെറുപ്പ് ആ ബന്ധതപാ നിലനിൽക്കുന്നത് എനിക്കു പൂർണ്ണസമ്മതമാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്റെയടുക്കൽ സുഖമായി താമസിച്ചാലോ. ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന കോലത്തോളം നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടിനും ഇടവരുത്തുന്നതല്ല.

പാവതിരുമ്മയ്ക്കു ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ കഠിനമായ കോപവും വ്യസനവും ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അതുകൾ പ്രയാസപ്പെട്ട് അടക്കിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—വേറെവിധത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ഈശ്വരൻ വഴികാണിച്ചുതരാത്തപക്ഷം പട്ടിണികീടുന്നു ചത്തോട്ടെ എന്നു മാത്രമെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ വാക്കു കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല.

കർത്താവ്—ഭവിഷ്യത്ത് ഒന്നോതെ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം സ്രീകൾ സാധാരണ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു ധീരകളുടെ ലക്ഷണമാണെന്നും ചിലർ കരുതീട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതുനിമിത്തം അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന ആപത്ത് ഇന്നുതന്നെ കാലെ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ ധൈര്യമൊക്കെ പോയേനെ.

പാ—ഞാൻ അഗതിയാണ്, അനാഥനാണ് ഇതുകൊണ്ട്

ത്താൽ ഞാൻ എന്തു പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ഒരുക്കമുള്ള കലടകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവളാണെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു തീരെ തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് എനി അധികം സംസാരിക്കട്ടെ.

ക— നിങ്ങൾ ഒരു സീതയോ ദമയന്തിയോ അല്ല. നിങ്ങളുടെ ദുഃഭിമാനം നിമിത്തം വരുവാനിടയുള്ള ആപത്തു തട്ടുവാൻ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ കേൾക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം അത്യാപത്തിനാണ് ഇടയുള്ളത്.

പാ— ആ ആപത്ത് ഞാൻ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളാം. മാനവും മര്യാദയും ഉല്ലാസം നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എനിക്കു ശക്തിയില്ലാത്തത്.

എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടുത്തെഴുന്നേറ്റു. കർത്താവ് ഉള്ളിലുണ്ടായ കോപത്തെ ഒരുവിധം അടക്കി പിന്നേയും പല ഉപായങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അവരെ വശീകരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. പക്ഷെ അവരുടെ മർദ്ദശ്ലോകങ്ങളായ വാക്കുകൾ തന്റെ കോപാഗ്നിയെ ഉജ്വലിപ്പിച്ചതിനാൽ ക്ഷമയില്ലാതെകണ്ട് ഒട്ടക്കൂടം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ ഒരു കാര്യംകൂടി പറയാം. നിങ്ങളുടെവക സകല സ്വത്തുക്കളും എനിക്കു പണയമാണ് എനിക്കു തരാനുള്ള കടത്തിന്നു ഞാൻ അന്ത്രായപ്പെട്ടാൽ താമസിക്കുന്ന വീടു കൂടി എന്റെ കൈവശത്തിലായി. പിന്നെ തെണ്ടിനടക്കയെല്ലാതെ വേറെ ഗതിയൊന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെ ധൈര്യമൊന്നു കാണട്ടെ. സ്ത്രീയാണെന്നുവെച്ചു ഞാൻ ദേവവിചാരിക്കുമെന്നു കരുതേണ്ട, ഈ കാര്യം ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞാലൊ.

പാട്ട് തിരുമ്മ ഇതിനടുത്താണെന്നും പറയാതെ അകത്തു പോയി വാതിലടച്ചു. പല്ലുകടിച്ചു പിറുപിറുത്തു കർത്താവ് അവിടുന്ന് ഇറങ്ങി പോകയാ ചെയ്തു. കർത്താവു പോയതിന്റെ ശേഷം പാവ്തിരമ്മ പലവിധ വിചാരങ്ങളാൽ വ്യാകുലചിത്തയായി ഒരു ശിലാസ്തംഭപോലെ നിശ്ചേഷ്ടയായി കിര നേരം ഇ

ഭന്നം. ഭരദ്വാ ബന്ധുനാശം ഈ രണ്ടു കൂട്ടമണ് മനുഷ്യരുടെ ജീവകാലത്തെ നികൃഷ്ടമാക്കി തീർന്നത്. എന്നാൽ ക്രൂരനായ കുന്തവിൽനിന്നു തനിക്കുവരാറിയുള്ള ആപത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം പാവ്തിത്തമ്മയുടെ മറ്റു ഭർത്താവിനെ ഗ്രസിച്ചു കളഞ്ഞു. സേത്രധർമ്മാദി വെടിഞ്ഞിടുന്ന പുരുഷനെ ക്രൂരനും സന്തോഷത്തോടുകൂടി പേടിക്കണം. എത്രയോലും അവിടെ എനിയും തമസിക്കുന്നത് ആപൽക്കരമാണെന്നു കരുതി വേരുന്നതു വരട്ടെ' എന്നു വെച്ചു ഒരു വിധത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അവലംബിച്ച് പുത്രനേയും എടുത്ത് അവിടുന്ന് അറിയിച്ചു. സമസ്തജനഹാസ്യമായ ഭരദ്വയെ കൈക്കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്ന ചെറിയൊരു വല്ല വിധവും കഴിച്ചു കൂട്ടാമെന്നാണ് കരുതി പൂർത്തിയാക്കി. എന്നാൽ തന്റെ ജീവാനുരക്ഷിക്കേണ്ടതിനെ പറ്റിയല്ല പാവ്തിത്തമ്മയ്ക്കു വിചാരം ഉണ്ടായത്. നാലഞ്ചു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമായ കുട്ടിയെ ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണമല്ലോ എന്നുള്ളത് ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ പാവ്തിത്തമ്മയുടെ കണ്ണിൽനിന്നു താനെ വെള്ളം പൂർത്തിയാക്കി. ഉദ്യമകലത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു സ്ത്രീയാണു ഇപ്രകാരമുള്ള ദയനീയാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു നിസ്സാരയായായി സഞ്ചരിക്കുക എന്നുള്ള സാഹചര്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ മനസ്സ് അലിയാതിരിക്കയില്ല. എന്തെല്ലാം കഷ്ടതകളാണ് അവർക്ക് അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയുള്ളത് എന്നു ഓർമ്മ നമുക്കു കഠിനമായ വ്യസനം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും അരക്ഷിതം തിഷ്ഠിതി ദൈവരക്ഷിതം' എന്നുള്ളത് ഓർമ്മ തൽക്കാലം സമാധാനിക്കുക തന്നെ. നമുക്കു വേറെ ഒരു ദിക്കിലെ കഥ ആസ്പദമാക്കി.

*

*

*

*

കൊച്ചുപ്പന്റെ വാസസ്ഥലത്തു പോയി മടങ്ങിവന്നു ഇട്ടിക്കാൽ കേശവപണിക്കരുടെ അടുക്കെ ചെന്നു മകനെക്കണ്ട വർത്തമാനം പറഞ്ഞു.

ഇട്ടിക്കാൽ—അമ്മയുടെ സ്വഭാവം പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഒന്നുമല്ല. അതിലും വളരെ മിത്തയായിരിക്കുന്നു.

കേശവപ്പണിക്കർ— നീ അപനു പണം കൊടുത്തുവോ?

ഇ—ഉവ്വ്, ഉവ്വ്. അപ്പാൾ അയാൾ പറഞ്ഞ വാക്കു എനിക്കു അച്ഛന്റെ അടുക്കെ പറയാൻ ധൈര്യമില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല അയാളുടെ ഭാര്യ പറഞ്ഞതൊ അതിലും വിശേഷം

കെ. പ— എന്നെക്കാണ്ണമെന്നു മോഹമുണ്ടെന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞില്ലേ?

ഇ— അയാൾക്കു അച്ഛനെക്കാണ്ണമെന്നു മോഹമൊ ശിവ! പക്ഷെ ഇതൊന്നും സാമീപ്യല്ല. ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു പോരുമ്പോളുണ്ടായ ഒരു സംഗതി— ഇല്ലാ അതു ഞാൻ പറകയില്ല അച്ഛൻ വല്ലാതെ വ്യസനിക്കും.

കേ— പറ കേൾക്കൂട്ടെ. പാമാത്മാ മുഴുവൻ പറഞ്ഞാ. എനിക്കു അതുകൊണ്ടു മുഷിച്ചല്ലെന്നുമില്ല.

ഇ— ഇങ്ങോട്ടു വരുന്ന വഴിക്കുഞാൻ ഒരു വഴിയമ്പലത്തിൽ കയറി. അപ്പാൾ കൊച്ചപ്പന്താ മൂന്നാലു ആളുകളും കൂടി അവിടേക്കു വരുന്നതു കണ്ടു. എന്തൊ എന്നറിഞ്ഞല്ല എനിക്കു അവരുടെ പേരിൽ പല സംശയങ്ങളും ജനിച്ചു. അവരെക്കൊന്നും ഒരു ദിക്കിൽ പതുങ്ങിനിന്നു അവർ സംസാരിക്കുന്നതു മുഴുവൻ കേട്ടു. അപ്പോളല്ലെ കാര്യം മനസ്സിലായുള്ളു. അവർ ഒരു കൊള്ളയ്ക്കു ഉസാഹിക്കുകയാണ്.

കേ. പ— എന്ത്! കൊള്ളക്കൊ എന്റെ മകൻ കൊള്ളയ്ക്കു ഒരുങ്ങ?

ഇ— അതെ കേൾക്കൂ. എന്നുതന്നെയല്ല കൊള്ള ചെയ്യാൻ പേരുകുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു ശരിയായ വിവരണം കൊച്ചപ്പൻ മറ്റുള്ളവന്റെ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതു കൂടി കേട്ടു.

കെ. പ— ഏതുവീടാണ് അവർ കൊള്ളചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?

ഇ— മുല്ലക്കാട്ടു കേശവപ്പണിക്കരുടെ വീടുതന്നെ.

കെ. പ— എന്ത്, എന്റെ വീടൊ, എന്റെ മകൻ, എന്റെ വീടു കൊള്ളചെയ്യാൻ ഉസാഹിക്കുക? ഇതു ഞാൻ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കില്ല. നീ ശുദ്ധകേളവാണ് പറയുന്നത്.

ഇ— കളവാ നോരൊ എന്താ ഈ എഴുത്തു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ

അറിയാം. കൊച്ചപ്പൻ കൂട്ടുകാർക്കു എഴുതിയതാണ്. എങ്ങിനെയൊ വഴിയിൽ വീണുകിടന്നിരുന്നതു. ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. പണിക്കർ എഴുത്തു വാങ്ങി വായിച്ചു. എഴുത്ത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

എന്റെ ശ്രമത്തെ നിങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നു എന്നറിവുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇതുവരെ ഞാൻ പാസഹായംകൂടാതെയാണ് കാര്യം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇനി ഇതിലേക്കു നിങ്ങളുടെ സഹായംകൂടാതെ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഈ എഴുത്ത് വിദാനദസന്ദായിനി സഭക്കാരുടെ അനുജനേക്കുത്തിനുള്ള കൊച്ചപ്പന്റെ മറുപടിയാണ്. കോയ്മനടുത്തുക', എന്നും 'നിങ്ങളുടെ സ്ഥൂയ്യവേണം' എന്നുമൊക്കെ കണ്ടപ്പോൾ സാധുപണിക്കർ ഇട്ടിടോറൻ പറഞ്ഞതു സത്യമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. 'എപ്പോഴാണ് ഈ കൃത്യം നടത്താൻ പോകുന്നത്?' എന്നു ചോദിച്ചു.

ഇ—ഇന്നു രാത്രി പത്തുമണിക്കീ. കൊച്ചപ്പൻ ഇവിടെ വരില്ല. അയാളെ ഇവിടെ എല്ലാവരും അറിയും. മാത്രമല്ല മാത്രമെ ഇവിടെ വരൂ.

കേ. പ.—ആകട്ടെ ഇവിടെ മൂന്നുനാൾ ആളുകളെ അറക്കുമായി കാവൽ നില്ക്കണം. അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുക മാത്രമെ ചെറുപ്പം. അതിന് ഉണ്ടായിക്കൂടെ ചെടിവെച്ചാൽ മതി. അബദ്ധമെന്നും പ്രവൃത്തിക്കുതെ.

ഇ—അങ്ങിനെതന്നെ ആവാം.

കേശവപണിക്കർ കണ്ടാനുഭവം ആലോചനയോടുകൂടി കണ്ടു മിണ്ടാതെ ഇരുന്നു. അപ്പൊഴേക്കും വാലിയക്കാരനവിടെവന്നു. കൊച്ചപ്പന്റെ പടിക്കൽ വീണുകിടന്നിരുന്ന ഒരളയെ കണ്ടതിനാൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു കിടത്തിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു.

കേ. പ.—അവർ എവിടെയാണ് വരുന്നത്?

വാലിയക്കാരൻ—അവർ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു. ചോരച്ചിതെന്നും ഉത്തമം പാവമുണ്ട്. അന്നുവയ്യ.

കേ. പ—അവളാ വേണ്ടപോലെ വോക്കൻ വാലിയക്കരഞ്ഞി യേടു പറയണം.

ഉട്ടിക്കരൻ—എന്ത്, ഇതു ഭീനകഷ്ട കിടപ്പാനുള്ള സ്ഥലമൊ മ റൊ അതെന്നോ? അവർ വേണ്ടുകിൽ ആസ്സത്രിയിലൊരൊരാ പൊയ്ക്കോട്ടെ.

കേ. പ—ഈ രാത്രി ആസ്സത്രിയിലേക്കു പുറത്തുയ്ക്കല്ലെ. നല്ല സമയം. ആ, എനിക്ക് ഓർമ്മവന്നു, നി ഇന്നലെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ അതു പരീക്ഷിപ്പാൻ ഭാവമുണ്ട്. ഗോവിന്ദാ അവരുടെ ക്ഷിണംമറിയാൻ ഇങ്ങോട്ടുവരാൻ പറയൂ.

തന്റെ മുമ്പിൽ വരാൻ പോകുന്ന സ്ത്രീ ഉട്ടിക്കരൻ വളർച്ച മാതിരിയിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കുമെന്നാണ് പണിക്കർ ആട്ടൊ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. കണ്ടപ്പോഴേക്കിനെയൊന്നുല്ല. സാമാന്യം സൗഭാഗ്യമുണ്ട്. പട്ടിണികൊണ്ടു മറ്റൊരു മുഖത്തു വല്ലാത്ത ക്ഷിണം തട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അവർ ഒരു നല്ല തറവാട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

അവൾക്കുണ്ടു ഉടനെ പണിക്കർ അ! നിങ്ങൾ ആരെന്നെന്നോ എവിടുത്തെത്തുവെന്നെന്നോ ഒന്നും എനിക്കറിയില്ല. നിങ്ങൾ ഇവിടെ താങ്ങിപ്പോളോ. ഇവിടെക്കാണുന്നവരെ ശങ്കരിക്കുകയോ തല്ലുകയോ എന്തു ചെയ്യുന്നതെന്നു നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു യാതൊരു മുഷിച്ചലുമില്ല.

ആ സ്ത്രീ വല്ലാതെ പകച്ചു. വകതിരിവില്ലാതെകണ്ടു താൻ വല്ലാത്ത അറിയാതെ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പണിക്കർ മുളുപാകയാണെന്നാണ് കരുതിയത്. എന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—ഞാൻ ഒരു സധു സ്ത്രീയാണ്. അനാഥമായ ഞാൻ ഇതിനു മുഖപതനെ മരിച്ചു പോകേണ്ടതായിരുന്നു. എന്തൊ സംഗതിവശാൽ നിർഭാഗ്യവതിയായ എനിക്കു കറാ കാലാകൂടി ഈ ലോകത്തിൽ കിടന്ന് അരിപ്പിക്കാനുള്ള യോഗമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഞാൻ തെറ്റാ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടുന്നു ക്ഷമിക്കണം.

പണിക്കർ (ഇട്ടിക്കോരോട്ട് സ്വകാശമായിട്ട്) ഇവരുടെ നേരം എനിക്ക് ക്ലേശപ്പെടുന്നതിനായിത്തന്നെ ഒരു അനുകമ്പയാണ് തോന്നുന്നത്. (സ്മിതോട്) — നിങ്ങൾ യന്ത്രോരുതരമാകാൻ ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്താണിങ്ങിനെ പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ വന്നതുതന്നെ എനിക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി. ഇട്ടിക്കോരോ! ഇവർ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേഗത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കണം. എലയും പലയും ചെയ്തു തയ്യാറാക്കൂ.

സ്മി— ഇവിടുന്ന് ആരെന്നെ എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ലല്ലോ.
കേ. പ— അതു ശരി, ഞാൻ സാക്ഷാൽ ഭ്രാന്തൻ കേശവപണിക്കരാണ്.

സ്മി— കേശവപണിക്കരോ?

കേ. പ— ആ! നിങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട് ഇല്ലേ? നാണിനെവരുടെ ഇട്ടിക്കോരോ! വേഗമാകട്ടെ, നീതന്നെ ഇവയ്ക്കു ചോര വിളമ്പിക്കൊടുക്കണം.

ഇട്ടിക്കോരൻ പല്ലുകടിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരിച്ചു. ഓരോ വിചാരങ്ങൾക്കൊണ്ടു സ്മി വളരെ ഒന്നു ഭക്ഷിച്ചില്ല. കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കുട്ടി വിശപ്പുകൊണ്ടു കിട്ടിയതെല്ലാം ഭക്ഷിച്ചു. പണിക്കർ ഓരോ വെടികളുംപാഞ്ഞു ഭക്ഷണസമയം ദീപിപ്പിച്ചു. ഊണു കഴിച്ചതിന്റെശേഷം പണിക്കർ ഇട്ടിക്കോരനെ വാളിച്ച് ആളുകളെ വേണ്ടപോലെ നിർത്തിയെഴുത്തു എന്ന് ചോദിച്ചു.

ഇ— ഉവ്വ്

കേ. പ— എന്നാൽ നീ പെട്ടെന്നും കർഷണമാണെന്നു തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ— കഷ്ടം! നോമ്പോടുകൂടെ കാഴ്ചമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. എനിക്ക് അവരുടെപേരിൽ വലുതായ ഒരു അനുകമ്പയാണ് തോന്നുന്നത്. അവന്റെ വാക്കുകേട്ട് ഒരു സാധുസ്മിയെ വെറുതെ കളിയാക്കി! ഇങ്ങിനെ പണിക്കർ ഓരോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു കരഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം മോചിതനായി എന്നു വിളിച്ചു. വാലിയക്കോരൻ ഓടിവന്നു.

കേ. പ — ആ സ്ത്രീ അവിടെപ്പോയി കിടന്നൊ? ഇല്ല, അവരെ കർഷണനെന്നു യജമാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

അതുകൂടെ വന്നു പറയൂ.

വെളിയക്കുറുപ്പാണു് പാതി സ്ത്രീയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു്.

കേ. പ — ഞാൻ ഒരു സാധാരണ പ്രവൃത്തിച്ചു. അതു നിമിത്തം അശേഷം മുഷിച്ചു കേടാകുന്നു, ഒരു നോമ്പോക്കുന്നായിട്ടാണു് ഭാവിച്ചത്. ഒരു സംയുക്തസ്ത്രീയെ കൂട്ടിച്ചാക്കയാണെന്നുള്ള വിവരം എനിക്ക് അപ്പോൾ അശേഷം ഉണ്ടായില്ല.

സ്ത്രീ — ഇവിടാണു് ഇവിടെ ഉപകാരമല്ലെ പൊയ്ക്കു. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു മുഷിച്ചുവെന്നു എന്താ വഴി. എന്താ ഇതിൽ സംഭവപ്രവൃത്തി എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

കേ. പ — എനിക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടു്. അവൻ എന്തൊ കണ്ണി പറ്റിയിരുന്നെന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ വയസ്സുകാലത്തു അവൻ എന്തൊ പരമവിശേഷമായി നിന്നിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീ — എങ്ങിനെയാണു്.

കേ. പ — അവൻ എന്തൊ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിഷയമായി പുറത്തു ഒരു ഉപദ്രാവിതനായിട്ടു വന്നു അവിടു സമാധാനമായ ഒരു സ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാണു എനി ഇവിടെക്കൊണ്ടു വന്നു താമസിച്ചിട്ടുള്ളതു് എനിക്കു സമാകുമാ എന്നു പഠിക്കുപ്പൊന്നാണു് നിങ്ങളെ എന്തൊ മുമ്പുകെ വരുത്തി ചില ഗോഷ്ടികൾ കണ്ടിട്ടു. അവന്റെ ഭാര്യ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്റെ കാക്കൽ വീടു് സമാധാനപാലം പർവ്വതം.

സ്ത്രീ — (വിചാരം) ജൂൻ എന്നു ഇദ്ദേഹിച്ചല്ലെ പറയുന്നതു്. കേശവപ്പണിക്കർക്കു ഒരു മകന്റെയുള്ളു എന്നാണു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളതു്, എന്തായാലും പേരു ചോദിക്കാം.

അപ്പോഴേക്കും ഓ, ഓ എന്നു മൂന്നു നാലു വെടിയുടെ ശബ്ദവും ആർക്കു് എന്നു ഒരു നിലവിളിയും പേടെ എന്നു ഓരോ വീഴുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതു് കേട്ടു. പണിക്കർ ബദ്ധപ്പെട്ടു അകത്തേക്കു

കൊള്ളുന്നു. പിന്നാലെ സ്ത്രീയും പോയി. മങ്ങിയ ചെളിച്ചുമുളള ഒരു അകത്തു ഓരോ മലൻ വീണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. പണിക്കർ വിളക്കിന്റെ തിരി അല്ലാ നീട്ടിയപ്പോഴേക്കും ആ സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തെ തട്ടിയിട്ടുകൊണ്ട് അവിടെ കിടക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചു. 'അയ്യോ ഇത് അദ്ദേഹമാണ്' എന്നു വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞു. വീണുകിടക്കുന്ന ആൾ പലക്കു കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കി കേൾക്കു നിന്നു കാണാൻ സംഗതി വന്നുവെന്ന് എന്നു ഭീനസമാധിയിൽ ചോദിച്ചു.

പ— നിങ്ങൾ ആരാണ് മനസ്സിലായില്ലല്ലോ.

സ്ത്രീ— ഞാൻ ഇവിടുത്തെ മകന്റെ ഭാര്യയാണ്. ഇദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉഷ്ണ. വേഗം കുറെ വെള്ളം കൊണ്ടുവരാട്ടെ.

പറിക്കിട്ടു നോക്കിയതിൽ മറ്റി ആതു സാരമില്ലെന്നു കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തെ കട്ടിമേൽ കോരിക്കിടത്തിയതിന്റെ ശേഷം ആരാണ് ഈ ചെടിവാച്ചതെന്നു അവിടെ നില്ക്കുന്നവരോട് ചോദിച്ചു. 'ഞങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ചെടിവാച്ചത്' എന്നാൽ ഇടി കോരൻ ഉണ്ടായിട്ടാണ് ചെടിവാച്ചത്. 'എന്നാൽ' എന്ന് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നുപേരും പറഞ്ഞു. 'ഇട്ടുകോരൻ എവിടെ' എന്നു പണിക്കർ ചോദിച്ചു. പക്ഷെ ഇട്ടുകോരൻ തന്റെ ചെടിക്കൊണ്ടു കൊച്ചുപ്പുറം കൊല്ലാൻ സംഘിച്ചില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മാടിപ്പോയിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ഇടി കോരന്റെ കളവുകളും സൂത്രങ്ങളും ഒക്കെ പണിക്കർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മകനെ കഴിഞ്ഞതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. എന്നി അറിഞ്ഞപ്പോൾ വ്യസനിച്ചിട്ടു പ്രിയപ്പെട്ടവനായില്ല. മേലാൽ എന്റെ കർമ്മം ഭാര്യയോടുകൂടി ഇവിടെ സുഖമായി അനുഭവിച്ചുവെന്ന് ഭാര്യയ്ക്ക് കേരവപണിക്കർ എന്ന് എനിക്കെന്തിലും ആളുകളെക്കൊണ്ട് പറയിക്കാതിരിക്കാൻ നോക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു പണിക്കർ മകനെ ഗാഢശ്ലേഷം ചെയ്തു. പാർവ്വതീദേവിയും കൊച്ചുപ്പുറം കൂടി ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞു കഥയെഴുതുന്ന സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവർ രചിച്ചു കൊച്ചുപ്പുറത്തിന്റെ മേൽവിലാ

സം വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു എഴുത്തുകാരനായൊരാളെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവിലുള്ള അറിവുകളെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതിനായി മറ്റൊരു നോക്കിയപ്പോൾ ചെങ്ങലിലേക്കു കയറിയതിന്റെ മകൻ നാരായണ കുറുപ്പ് അയച്ചതാണെന്നു കണ്ടു. എഴുത്ത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

ശ്രീ

എന്റെ അച്ഛൻ ഇന്നലെ രാത്രി 5 മണിക്ക് മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അച്ഛന്റെ ഭവനം കത്തിത്തുറന്നു അനവധി മുതലുകൾ ഒരു പോയ ഒരു കള്ളനായി മല്ലിട്ടതിൽ കിട്ടിയ ഒരു മുറിയാണ് മരണത്തിനുള്ള കാരണം. മരണത്തിനു മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയേയും ഭാര്യയുടെ താവാട്ടുകാരെയും പലവിധത്തിൽ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. കള്ളാധാരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു, മറ്റും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ വളരെ കൈവശപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു വ്യാജമായ എഴുത്തുമൂലം നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുപോയി എന്നു പാവ്തി അമ്മയെ ധരിപ്പിച്ച് അറക്കു പല ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും ഇടവരുത്തിയെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാവ്തി അമ്മയുടെ കഥ എന്താണെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും അവരെപ്പോലെയാകട്ടെ ഒരു സ്ത്രീക്കു ഒരിക്കലും ആ പത്തു വരാനിടയില്ലെന്നാണ് അച്ഛന്റെ വിശ്വാസം. പാവ്തി അമ്മയുടെ വകയായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും അവർക്കു തിരിയെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണ് അച്ഛൻ മരിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതിന്നു ചില എപ്പോഴും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ഇവിടുത്തോളം വരണം. അച്ഛൻ ചെയ്തതെന്ത് ക്ഷമിക്കണമെന്നല്ലെങ്കിലും അതിനെ കുറിച്ചു പശ്ചാത്താപമുണ്ടെന്നറിയുന്നതുതന്നെ വലിയ സമാധാനം.

ടി. നാരായണകുറുപ്പ്.

അവിടുന്ന് രണ്ടാഴ്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഗവണ്മെണ്ടു ഹോസറ്റിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പരസ്യം കണ്ടു.

വെളിച്ചരിയിൽ.

ഭാര്യ ക. സമ്മാനം.

'ഇട്ടിക്കോരൻ' എന്നു പേരായ ഒരുവൻ ചെങ്ങലിലേക്കു കയറിയതിന്റെ ഭവനം കത്തിത്തുറന്നു അനവധി സ്വത്തു അപഹരി

ച്ചുകൊണ്ടു ചാടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അയാളെ പിടിക്കുകയോ പിടി കൈണ്ടതിനുള്ള അറിവുകൾ ഇവിടെ തരികയും ചെയ്യുന്ന ആൾക്ക് ൫൦൦ കൂടുതലായ സമ്മാനം കൊടുപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അടയംഗ വിവരം— മുക്കുഞ്ഞൊരുപാണ്ട്, കൂർത്താടി, അഞ്ചടി പൊക്കം, ൨൫ വയസ്സിൽ താഴെ പ്രായം. സംസാരിക്കുമ്പോൾ കൂടെ കൂടെ കണ്ണടക്കും. മുല്ലക്കാട്ടു പണിമരുടെ വീട്ടിലായിരുന്നു അമ്മസിദ്ധി എന്നത്. അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ മകനാണു്,

(പേര്) ഡബ്ബിയു മർമ്മസൻ,

പോലീസ് സൂപ്രണ്ടാണ്.

വി. കെ. രാമദത്തോൻ ബി. എ.

കൊച്ചി

രാജ്യത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തി*



സഹ്യദിയുടേയും പശ്ചിമാഞ്ചിയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ കണ്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകണ്ഠാപരമേശ്വരന്റെ തെക്കുവടക്കു നെടുനീളത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശത്തിനാണ് പൂർവ്വാലങ്ങളിൽ കേരളമെന്നു പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നത്. ഉത്തരകണ്ഠാകുളപ്പയിലെ ഏതാനും ഭാഗവും ദക്ഷിണകണ്ഠാകുളപ്പും ബ്രിട്ടീഷ് മലയാളവും കൊച്ചിയിരുവിതരകൂർ സാമന്തരാജ്യങ്ങളും കേരളഭൂമിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. കാർമ്മൂരിയെന്നും പാശ്ചാത്യ മക്കേത്രമെന്നും നാമങ്ങൾക്കുള്ള ഈ കേരളരാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധി ആദികാലങ്ങളിൽ

* ഈ ലേഖനത്തിൽ താഴെ ഏഴുതന്നെ പണ്ഡിതന്മാർ എഴുതിയ സാഹിത്യകൃതികൾ.

1. Day's Land of the Perumals. 2. Visscher's Letters from Malabar. 3. Cochin Census Report for 1901. 4. Kerala Ulpatti, 5. Kerala Pazhama.

ചിന്തനം ദേശാന്തരങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചതല്ലെന്ന്, ഇന്ത്യരാജ്യത്തിൽവെച്ചു കേരളത്തിലാണ് ഫിനിഷ് ചെയ്തതായ കപ്പൽയാത്രക്കാരനായ കച്ചവടക്കാരനായും ദുഷ്ടിയിൽ ആദ്യം പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്തുമ്പോഴുപോൾ ജഹ്നം സംസ്ഥാനകാലത്തു സ്വദേശമായ ഡെൽഹിയിൽനിന്നു യോദ്ധാക്കളായി നാടുവിട്ടുപോന്ന ജഹ്നമാർ (ജഹ്നമാർ) അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതും കേരളരാജ്യത്താണ്. ക്രിസ്തുമ്പോഴുപോൾ ഇടയിൽ സെൻ്റോമാസ്സ് എന്ന പേരുകേട്ട ദൈവഭക്തൻ സ്വതന്ത്രപ്രസ്ഥാനത്തിനായി ഇന്ത്യയിൽ കാലുനിയതും, കേരളത്തിൽത്തന്നെയാകുന്നു. കേരളരാജ്യത്തിൽ ചേർന്ന തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിനു സമീപത്തുള്ള മേലങ്കട എന്ന സ്ഥലത്താണ് സെൻ്റോമാസ്സ് വന്നിറങ്ങിയിട്ടുള്ളതെന്നുകൂടി ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നോമക്കർ അവരുടെ കച്ചവടസംബന്ധമായ യോഗ്യമായതെ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നതായി മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെയും താവളങ്ങളായും ഇവിടെത്തന്നെയാകുന്നു. അറബിപ്പോലീസ് മുളകുമുതലായ മലയാളച്ചരക്കുകൾക്കു പാശ്ചാത്യവാണിജ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യുവാൻ തക്കതായ തരങ്ങളിലേക്കും ഇതുതന്നെയാകുന്നു. എന്നാലും, യൂറോപ്പിലെത്തുന്നതിൽനിന്നു ഇന്ത്യരാജ്യത്തുവന്നു താമസിക്കുന്നവരായി നല്ല ഇപ്പോൾ കണ്ടുന്ന പരിശുദ്ധശീലനായ സകലജാതിക്കാരനേയും പൂർവ്വമാർ രാജ്യം കൈക്കൊള്ളാനായും, കച്ചവടം നടത്തുവാനായും, സ്വന്തം പാതുവാനായും ആദ്യം വന്നിറങ്ങിയിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ കേരളത്തിലായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പരിശുദ്ധശീലങ്ങളായ വിദേശസ്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടും സമുദായാധിപത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും കേരളരാജ്യത്തിനു സാമാന്യനായും കൊച്ചിരാജ്യത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചും നന്മയെ വലിപ്പത്തിന് അടുത്തിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യവും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പല ദിക്കിൽനിന്നും പല പരിഷ്കരിച്ചുള്ള ബ്രാഹ്മണരും കേരളത്തിൽ പോന്നവനതിന്റെയും ശ്രീപാശ്വരമൻ അവരെ പലദിക്കിലും കല്പിച്ചിരുന്നതി പലദേശത്തും പല സ്ഥാനങ്ങളും കല്പി

ച്ചുകൊടുക്കുകയും ദേശത്തിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ചുമച്ചു, ക്ഷേത്രമുൾപ്പെടെ നിയമിക്കുകയും, ദേശത്ത് അടിയും കടിയും ഉണ്ടാക്കി അടിയറയും കടിയറയും രക്ഷിച്ചു, തായും സങ്കേതവും ഉറപ്പിച്ചു, അവകാശത്തിന്നു താഴ്ന്നു വീഴ്ന്നു വരാതെ പരിപാലിക്കുകയും, ബ്രാഹ്മണാചാര്യന്മാരും ശൂദ്രമുഖ്യന്മാരും കല്പിച്ചു നേരം ന്യായവും നടത്തി അറുപത്തിനാലുഗ്രാമത്തിലുള്ള വേദബ്രാഹ്മണന്മാരും മറ്റുള്ളവരും ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും, കോളപ്പുറത്തു കഴിച്ചതിൽപിന്നെ ഇരുന്നിടമെൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളിൽ അന്യോന്യം ഓരോരുത്തർക്കും ചൊല്ലിച്ചും സ്ഥാനാചാര്യന്മാരും വിവാദിച്ചു കർമ്മചെയ്യുകയും അതി കർമ്മത്തിൽ ക്ഷയിച്ചുപോകരുത് എന്നുകൂടി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അന്തർലാതാചെയ്തു എന്നുവരികിലും, മാഹാരാജ്യങ്ങളിലെ പണപോലെ കേരളത്തിലും രാജ്യഭരണ സമ്പ്രദായത്തിന്നും സമുദായചാരത്തിന്നും ഭേദഗതികൾ വരാതിരുന്നിട്ടില്ല.

കോളരാജ്യം പെരുമാക്കുന്നതെന്തെ വെട്ടുകാലത്തൊഴികെ ഒരു കാലത്തും ഒരു രാജാവിന്റെയെ അധിപതിയുടേയൊ, സ്വന്താധിപതി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ തറകളെന്നും നാട്ടു അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയ അറുപത്തിനാലു ഗ്രാമങ്ങളോടുകൂടിയിരുന്നു. അതത്ര കൂട്ടത്തോടുകൂടി ഒരോ നായകന്മാരും മുമ്പുണ്ടാകാല്ലെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവണ്ണം നിയമിക്കുകയായി വന്നു. 'തലയുതിരിയെ' തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും തല്ലാലം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ചില അധികാരികൾക്കുവായിരുന്നു. നൂറ് ഗ്രാമങ്ങളിൽകൂടി പല്ലൂർ, പയന്നൂർ, പറപ്പൂർ, ചെങ്ങന്നൂർ, ഇങ്ങിനെ പത്തു ഗ്രാമങ്ങളാണ് (കൂട്ടറിഭാഗങ്ങൾ) ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ കഴകങ്ങളിൽപ്പോന്നു പലരും വളരെക്കാലം രാജ്യം പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം കാലക്രമത്താൽ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാർക്കു കാര്യകയും സ്വന്തം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുകനിമിത്തം മരിപ്പോലും തുടങ്ങി. അതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു തിരുനാവായ മണപ്പുറത്തുവെച്ച് യോഗംകൂടി പരമേശ്വരനിന്നും പലരും

മാക്കുമ്പോൾ കൊണ്ടുവന്ന് പന്തിരണ്ടുകൊല വീരും കോളത്തിൽ
 പുകക്കുരയിലായി വാഴിക്കുവാൻ വീച്ചുണ്ടുപുത്തു. ഈ നി
 ശ്ചയത്തെ അനുസരിച്ച് എകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം ൨൧൬ (ഭൂമു
 ള്ളുപായംപ്രാപ) മുതൽ ൩൮൫ (ക്രൈസ്തവശാസ്ത്രജ്ഞ) വരെ
 ചോഴ്മേന്മാലത്തിൽനിന്നും ചോരരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇരുപത്ത
 ബു പെരുമാക്കുമ്പോൾ കോളം വാണിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ പലരും
 പല കാരണങ്ങളാൽ പന്തിരണ്ടിൽ ഏറിയ കാരണം പാശ്ചാത്യ
 മക്കളും പരിപാലിച്ചിട്ട്, അതിൽ ഒടുവിലെ ആളായ ഭാസ്കര
 വിവർമ്മനെ ചോലാൻ പെരുമാൾ പുഷ്പദേവ ൩൭ കൊല്ലത്തോ
 ൽ രാജ്യഭാരം വഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം കോളരാജ്യം പതിനാറ്
 അംശമാക്കി ഭാഗിച്ച് മരുമക്കൾക്കും മക്കൾക്കും മറ്റു വേണ്ടതുകൾ
 ആളുകൾക്കുമായി കൊടുത്ത കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയായിരുന്നു
 പെരുമ്പടപ്പ്, ഉപ്പുപുഴ, നെടുവിരിപ്പ് എന്നീ മൂന്നു സ്വരൂപ
 ണ്ഡക്കു ചേർന്ന രാജ്യങ്ങൾ. ഇപ്രകാരമാണ് പെരുമ്പടപ്പ് രാജ്യ
 ത്തിന്റെ അതായത് ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്റെ ഉല്പത്തി,
 ശേഷം മറ്റൊരിക്കൽ വിസ്തരിക്കുന്നതാണ്.

ആർ. വി.

പലവക

ഷഷ്ഠിപൂർത്തിഷഷ്ഠി.

കോളവർമ്മ വലിയ കോയിത്താവാരൻ തിരുമനസ്സിലെ ഷ
 ഷ്ഠിപൂർത്തി സ്തോകമായി പ്രസിദ്ധ കവിനായ കെ. സി. കേശവ
 പിള്ള അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ നാല്ക്കോലങ്ങൾ അടങ്ങിയ കൃ
 ത്തായ പുസ്തകമാണ് ഇത്. പിള്ള അവർകളുടെ കവിതയ്ക്കു ചു
 തുട്വു അത്മശബ്ദാലങ്കാര പാശ്ചാത്യം, ചമൽക്കാരവും ഉണ്ടാകുന്നു

* കോളവർമ്മ ചോലാൻ പെരുമാളുടെ രാജ്യസ്ഥാനത്ത് രാജാ പരമേശ്വരൻ
 ജി കലിന്ദ്രന്റെയും കടന്നുവന്നത്. ൧. ഉദയസിമാളായ (342 A. D.) ചോലാൻ
 ദേശപ്രാപ (343 A. D.) ചോലാൻദേശപ്രാപ (382 A. D.)

ഒരു ജനബോധത്തെ ഈ കാവിന് പാലകി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല മൂന്ന് ട്രോക്കുകൾക്കു മുമ്പെ വേർതിരിക്കുന്നു.

ചിത്രധാരകൻ:-

සමුදායයන්ගේ ප්‍රධාන අංග

എട്ടുനൂറുവരെയെങ്കിലും.

הנהגתו של המושל בלתי נכונה

കുമാരനിഹതം താമ്രം,

പുലയന്നിഹംപക്ഷിതൻ വെപ്പുമാനം ;

ചിരസ്മനിമചക്രപ്രഭ,

നമുക്കു വേണ്ടുന്ന സിന്ധുവേദം എന്താണ്?

സംരംഭസ്വരൂപം ന്യൂനം-

ധാരദേശാജ്ഞാസമിതുകുറുപാതിപ്പിടൽ

കേരളത്തിനുകുവിയ്ക്കി-

പരമനാമകം വിളക്കു നന്നായും.

കരോബിനീപരിണയം.

എന്നത് പലേ വൃത്തങ്ങളിലായി 111 ശ്ലോകങ്ങളുള്ള ഒരു ചെറിയ കവിതയാണ്. വിഷയത്തെപ്പറ്റി മുകളോ പുന്യകത്തിന്റെ പേരിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥകർതാവായ കുറുപ്പിപ്പറത്തു കിട്ടുന്നിനായരുടെ സ്റ്റേജിതനും പുനശ്ലോഭിനയി അവർകളുടെ ശിഷ്യനുമായ ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സതവർകൾ ഇതിന്നൊരു മുഖവുര എഴുതിട്ടുണ്ട്. അതിൽ, ഈ പുസ്തകത്തിലെ കഥാഖ്യാനം അകൃത്രിമമായിരിക്കുമെന്നും എങ്ങൊ വാസ്തവമായി നടന്ന വൃത്താന്തത്തെ ചേരുകൾ മാത്രം മാറി ശ്ലോകീകരിച്ചതായിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ഊഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതെങ്ങിനെയെങ്കിലുമാവട്ടെ. കവി ചെറുപ്പക്കാരനാണെന്നു സ്റ്റേജിതനായ മൂസ്സതവർകൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആരും വിചാരിക്കില്ല. അന്നു

വധി ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ പഴക്കംകൊണ്ടു കവികൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന കൂസലില്ലായ്മയും, മനോധർമ്മത്തിന്നു വാക്കിന്നും സ്വച്ഛതയും, സാമാന്യം എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്.

മരുമക്കത്തായ സംഗ്രഹം

എന്നത് മരുമക്കത്തായ ആചാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഹൈകേരൂപവിധികൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലായ്ക്കുകൊണ്ട് ആ ഭാഷയിൽ അറിവില്ലാത്തവരുടെ ഉപയോഗം കരുതി തിരുവിതാംകൂർ ഹൈകേരൂട്ടിൽ ഐഷ്വര്യൻ്റെ ചീഫ് ക്ലർക്ക് എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ചെറിയ നിയമപുസ്തകമാണ്. പുസ്തകം മുഴുവനും അനുഷ്ഠാപ്പശ്ലോകത്തിലാണ്. വിധികൾ ഇന്നതാണെന്ന് അതാതു ശ്ലോകത്തിൻ്റെ താഴെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചമൽക്കാരശ്രവ്യങ്ങളായ കേരൂപിധികളെ ശ്ലോകരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്ന് ഒരു സമാധാനം പറയേണ്ടതാണെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്നുതന്നെ ബോദ്ധ്യമാണ്. തക്കതായ കാരണം പറയേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കും തോന്നുന്നുണ്ടു. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളിൽ വിഷയങ്ങൾ കാർമ്മവെക്കുവാൻ ശ്ലോകത്തിലായാൽ അധികം നല്ലതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്താൽ ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നതു മുണ്ട്. പക്ഷെ, കാർമ്മവെക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളിൽ ശ്ലോകങ്ങളുടെ അടിയിൽകൊടുത്ത പ്രമാണങ്ങളെ ഗണിക്കാഞ്ഞതു ശരിയായിട്ടില്ല.

അഭിപ്രായത്തിന്നയച്ചുകിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ

1. സുധർമ്മം— പി. വി. നാണുപിള്ള അവർകൾ ബി. എ.
2. ഇന്ദ്രവ്യതികല മഹാത്മാർ— ടി. കെ. കൃഷ്ണമനോഹർവർകൾ, ബി. എ. എം. ആർ. എ. എസ് എഫ് ആർ എച്ച് എസ്
3. വേദാന്തവ്യവഹാരം— വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകൾ
4. തൃശ്ശിവപേരൂർ 1081-മാണ്ട് കൊല്ലത്തെ പഞ്ചാംഗം.

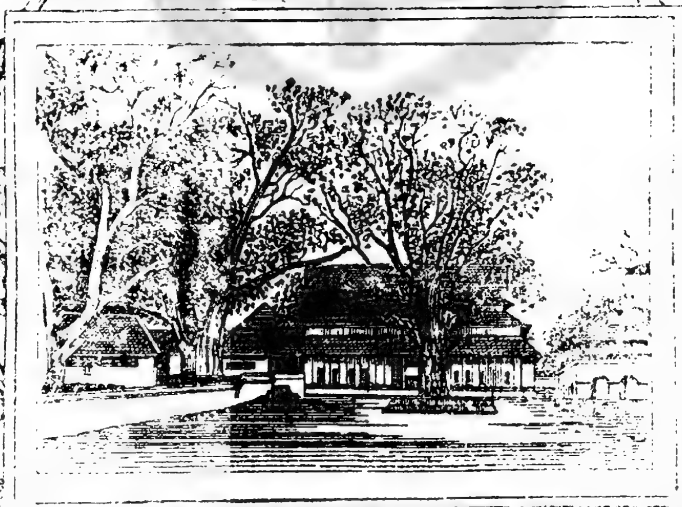
ഈ ലക്കത്തിൽ 12 ഭാഗങ്ങൾ പതിവിൽ കൂടുതലുണ്ട്.

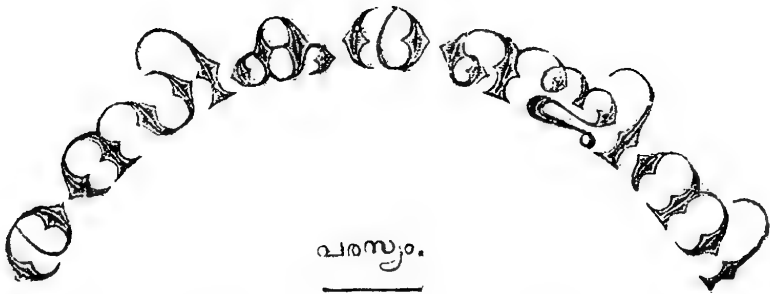
രസികരഞ്ജിനി

പ്രഥമ
പുസ്തകം

കന്നി
ലക്കം ൨

പ്രസന്ന പ്രൗഢസരസ്വ
പ്രസംഗങ്ങളാണിറങ്ങിനി
രസജ്ഞകളെകൊടുക്കേട്ടേ
രസരസി കരഞ്ജിനി





പരസ്വം.

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മനോജൻ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാറും അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിച്ചുനാ, പരസ്വക്കുലി, പരസ്വങ്ങൾ, കായ്തസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനോജക്കും മേൽവിലാസം വെച്ച് എറണാകുളത്തു കേവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനോജരുടേയും മാസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയൊ ഒപ്പൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എന്ന്
രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ,
RAMA VARMA,
13th Prince of Cochin
എറണാകുളത്തു }
കോവിലകം }

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ചു് അയതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകായ്തസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്കു് അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്പത്തേപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസിൽ കിട്ടുവാൻ രാമാസം വരുന്നതാണു്.

ര. ര. പ.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നു സേവിച്ചതിന്നുമുമ്പ്



പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ചെലവതക്കങ്ങളും ആയ ആയുർവ്വേദൗഷധമാലയാ.

പി. ലോകപ്രസിദ്ധമായശാരദാപുഷ്പികാരി

യാത്ര നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീക്കം, നീക്കം, മധുരമേഹം, കല്പകല്പ (മുത്രപ്പുറം), മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു ക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതും.

കുപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ



കുപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൨

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സീറമോഹം, ഇടുപ്പുവലി, മുത്രമധികമായും തടഞ്ഞു പോകുക, മേന്മയും പുകച്ചൽ, കേശമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുചെയ്തതിൽ കേശം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും തടയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. കുപ്പി ൧. രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ

൩. സർപ്പവദനസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരിയ്ക്കാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വീക്കം, മുക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുദ്ധ, ഇടുപ്പുവേദന, പാർവ്വതവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു അണ ൭ വേറെ.

൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പൂഴക്കടി, തഴുതണം, നമുക്കുണ്ടാണി എന്നീ വേഷകളുള്ള രോഗത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ. മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നു രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു അണ ൭ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പാറക്കുളം, തെക്കേ അക്കൂട്ട് ജില്ല.

ഭ. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സത്രമാം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിചാര്യരായ സാധനം. ഭന്തവേണേ, വാഷ്നാരോ, അജിണ്ണാ, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.



തനിമച്ചാ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളോ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഒരു ഗുരുവൃത്തിയും ജീർണ്ണപ്പെടുന്നു. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരേണുനിന്നു വരുന്നതിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കപ്പം മുതലായ അനേകം വിചാര്യരായ സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുട്ടി, കംസരപാസം, ചുരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റവും ഉറപ്പിൽപ്പോലും ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ ദൈനംദിനമായി കൊടുത്താൽ ഭരി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി ൧-ാം വിഭാഗം ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബഡി ൧-ാം വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ന. ഭന്തച്ചണ്ണ.

സുരസമായുജ്ജ്വലം. എപ്പോഴായി ഭന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കം. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൩-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കപ്പി വരെ ഉൾപ്പെടെ വേറെ.

റ. ജഗദസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ റെ വേറെ.

വ. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം വിദഗ്ദ്ധന്മാർ തപാൽക്കി മീറ്റാ ഇവ ഇവ ബഹു പുഷ്ടിയായും നൈരക്രമമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കട്ടുക്കുയ്ക്കുന്നതും. സകല കണ്ണനോവുകളും തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും, രോമം പൊഴിച്ചാൽ നീക്കം. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൮ റെ. തപാൽ ചിലവു ൭ റെ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം ഏവിടെ ചേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്ന പരട്ടിച്ചാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാത്ത രോമത്തെ മാറ്റും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪ റെ. തപാൽ ചിലവു മുന്നു കപ്പികൾ വരെ ഉൾപ്പെടെ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കുട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്യസംഹാരി.

ഹേനമില്ലായ്മ, പൂജിതമില്ലായ്മ, നെഞ്ചുകലിക്കുക, ഭൂലബദ്ധം, വയറുനോവ്, വായനാരം, അജിണ്ണം, വയറുവീക്കുകയോ, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപശ്ചാദി രോഗങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു തന്നെ വൃതപാൽകുലി അന്നം ഉപയോഗിക്കുക.

൧൧. കണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കുതു, ചെവികുത്തു, ചെവിയിട്ടപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ത്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പിക്കു വൃതപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉപയോഗിക്കുക.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

രേഖി ശരിപ്പെടുത്തും അജിണ്ണം, പിത്തോപശ്ചാദി, വായു, മലാവികിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു തന്നെ വൃതപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉപയോഗിക്കുക.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ണനോവ്, കണ്ണുക്കുത്തു, കൂച്ചം, നീണ്ടപ്പ, മിന്നൽ, മലക്കണ്ണ, പീളക്കണ്ണ, ഭ്രമവർദ്ധ, പൂവു, ചെറുപ്പ, ഹരിച്ചിൽ, ഇമ, വ്യാധി മുതലായ വാതവിഷകൃമി ഇതിനുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നു തന്നെ വൃതപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉപയോഗിക്കുക.

൧൪. സുഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയോടു അശ്വസ്ഥതയോടു മറ്റോ ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സുഖലിതരണനിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു തന്നെ വൃതപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉപയോഗിക്കുക.

൧൫. മൃഗകസ്മൂരി.

കാഷ്ടിയിൽ നിന്നും വരുന്നതുള്ള ഒന്നാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ആപ്പിൾസിൽ ഉണ്ടു. ത്രവണശക്തിയെ ശക്തമാക്കുക. വില. ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ളി എത്ര സംഖ്യയോ ചിലവായിട്ടും കൊടുക്കാവുന്നതും. തപാൽചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകത്തുകൾ എപ്പോഴും ഇഷ്ടിക്കിലൊ തടവിലൊ ആയിരിക്കണം.

വി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറ്റം ജില്ല.

൧൬. തേരവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം.

തേരം കടിച്ചു സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആരാധാരം
പോന്നാൽ. ഒരു കുറുപ്പാണിയിലായിട്ടും ഈ മരുന്നെ ഒരു കുപ്പി കരളിൽ വെക്കാനു
മു
രിക്കുന്നതും. വില കുപ്പി ൧ കററു വൺ. ഹൃദ കുപ്പിയിൽ കറുത്താൽ മേനിച്ചു വാ
ങ്ങുന്നാൽ ഡസൻ ൧ കററു വൺ ഉള്ളിലായിൽ കറുത്താൽ വില ചുരു
ത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണർപ്പാമ. ഇന്ത്യയിലും ബർമ്മയിലും ഹൃദ കു
പ്പിവാൻ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ. സിലോൺ ടി. ഐ. ണ.

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കടമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾ
മുഴക്കുമാകുന്നു. ഇതു സമയം കൂടിക്കൂടിയും നെയ്യിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളെയും വിത്തു
മുറിക്കിച്ചു വെള്ളം വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില വൺ മൂന്നു കുപ്പിവരെ
വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണർപ്പാമ.

൧൮. കണ്ണുതളിശുദ്ധി.

ഇതു കണ്ണാ തെളിഞ്ഞു വേദിയിൽ നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ
ഔഷധമാകുന്നു. പ്രായുജിച്ച സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിമിമാർക്കും,
ശബ്ദാവധാരകാർക്കു അത്യാധാരം പൊയ്ക്കണവരായ മാറ്റുവാർക്കും വളരെ ഉപ
യോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില വൺ വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ നുണ.

൧൯. സ്നാനമൂർത്തം.

ഈ പൊടി തേച്ചു കളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വള
രെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, ദുർഗ്ഗന്ധവും പ്രകാ
ശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്നു പാലം ദേഹത്തിന്നു ദൈവത്വവും സുഖ
വും എപ്പോഴും ശോണിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.
വില വൺ വി. പി. കമ്മീഷൻ നുണ.

൨൦. സഞ്ജീവനശുദ്ധി.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം
അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഉവയ്യം ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉരക്കേറങ്ങളെക്കും
ഈ ശുദ്ധി വട്ടരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുനാൾ ഒരു
പോല ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവ
രെ ഉണ.

വി. സുബ്ബായി, പാകിപ്പട്ട, തെക്കേ ആക്കറ്റ് ജില്ല.

൨൧. കന്നടാരം ഗോദരചന ഗുതിക.

ഏറ്റവും പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ഉണ്ടായ കടലുളള ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായ ഉപദേശങ്ങൾക്കും ജലരോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ ഏറ്റവും ഉപദേശങ്ങൾക്കും അതി വിരോധമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കപ്പിവാൻ ൫ ണ.

൨൨. തപശ്ശാഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കാപ്പൻ, ചുണ്ണ, ചൊറി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കുടി, താണു, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള ഏറ്റവും തപശ്ശാഗങ്ങൾക്കും പൂരവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ

മേത്തരം ഗോദരചനം തോല പക്ക വില ൫ ക. മേത്തരം കർമ്മരേഖണം തോല പക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കറുപ്പം, തോല പക്ക വില ൨ ക മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പു അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളത്തു, അതിമല്ലി സുമാഗ, ഹന, മതിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏറ്റവും നല്ലവണ്ണം. ഇവ ഒരു തോല തുടങ്ങുന്ന ക പാവ തപശ്ശാഗപരിഹാരി

കന്നടാരം ഗോദരചനം തുപാത്തുക്കം പക്ക				൫ ൦ ൦
ടി	മേത്തരം	ടി	പക്ക	൧ ൦ ൦
ടി	പച്ചക്കറുപ്പം	ടി	പക്ക	൧ ൦ ൦

൨൩. രക്ഷാമൂതം.

ഈ നാട്ടിലെ സന്ധ്യരളിയിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിരോധമായ ഒരു ചൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചൊളിക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണവുമാണു്. ഇതിന്നു ചൊപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള ഭോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. അറവയുടെ വുള്ളവക്കും പ്രാഥമരോഗങ്ങൾക്കും ഇതു ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷണമാണു്. ഇതു കൈപ്പറ്റുവാൻ വയ്ക്കുകയും, പിത്തം, ഹനക്ഷയം, ചുമ, വായുക്കുടാരം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറുകയും ചെയ്യും ദേഹത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലാതെ ചെയ്തു തൃപ്ത, അസ്ഥിസ്രാവ. മുതലായ രോഗങ്ങളു തീരും ഭേദപ്പെട്ടതുകയും കാരണമു വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ രോഗികൾക്കും, ഗിളക്കൾക്കും, ദുഃഖഗാത്രമാക്കും ഏറ്റവും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദം ചിട്ടുള്ളതുമാണു്.

തകരം പക്ക അണ നു മാത്രം വി. പി. മാർക്കു് അണ നു പുറം.

മേൽവിലാസം തമിഴിലും ഉറുദുവിലും വിതരണത്തിന് ഏർപ്പാടാണു്.

വി. സുബ്ബറായി, പാക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറബ്ബ് ദ്വീപ്.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മെമ്പ്രാറത്തു ഇൻസ്പെക്ടർ ഏം രാമനാഥവർമ്മ ഏം എ. രാമചന്ദ്രൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ന്

കുമാരഞ്ജന, കർക്കൻറ വിക്രമങ്ങൾ —

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹേഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമേശ്വരൻ ഏം എ. അ. വർക്കുളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം. ക. വില്പ അണ ന് വില ൩

സംവിത്രി—

ഹജൂർ ഹേഡ്മാസ്റ്റർ കെ. ചിദംബരവാല്യാർ ബി. എ. അ. വർക്കുളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം. ക. വില്പ അണ ന്.

മാധവനിദാനം—

സക്കാർ വൈദ്യൻ പരമേശ്വരൻ വി. കേശവനാശാണവർക്കുളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സം രചനിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില്പ രൂപ ൧

പുതിയ മൂന്നാംപാഠം നോട്ടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർക്കുളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പലാതിരം, ചോട്ടുങ്ങ, രം, സാം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ പണാ ൧

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർക്കുളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമസ്വാമി സ്വീകരം ബി. എ. അ. വർക്കുളാൽ പരമാലോചനാ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, പ. ര. രം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ന്

മീനാരമം—

പെമ്പലാ പാർവ്വതി എ. അ. വർക്കുളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില്പ അണ ന്

പദ്യബോധം—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ന്

ഉദ്യോഗാലോചനം—

കേരളമാതൃക കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ടത സംഗീതഭാഷാസാഹിത്യം. വില്പ അണ ന് വില ൩

സാലാഭാഷൻ കഥ—

സി. കെ. വി. അ. വർക്കുളാൽ എഴുതിയ പുസ്തകം വില്പ അണ ന്.

സോമസുന്ദരൻ—

കിസ്സർ പരമേശ്വരൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു വില്പ അണ ന് വില ൩

ഭൂമി—

മിസ്റ്റർ വി മമ്മൂ ഏഴുതീയ ഒരു പുതിയ കഥ കാനൽ അണ തു.
ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ലക്ഷ്മണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ ഡി.പി. ബി. സി. ക്ലബ്ബിലെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി അയച്ചിരിക്കുന്നു.

റിസ്ക് പരമപിള്ള ഫുഴുതിയത് മക്ക അന്ന മ.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ ഏഴുതിയ കഥ കക്ക വിപ അണു

ശാകരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലെ മിസ്റ്റർ ഷൈലേഷി അദ്ദേഹം ജാതാ സമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സാഹിത്യമായും തുളിക്കഥയായും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളത പൂസ്തകം ൧-൯ രൂ അണ്.

മിസ്സർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പു എഴുതിയ ഒരു ഡിക്ലറേഷൻ നോവൽ വാ്വ അങ്ങനെയൊരു അവതാരത്രയചരിതം—

സംഭാഗ്യവതി ഇത്തിക്കുട്ട ഭവനം അമ്മയുടെ ഏതെങ്കിലും പുതിയ പട്ടണത്തിൽ വിള അന്ന കന്നട

അദ്ധ്യക്ഷനായാണ്—

கெ. நா.வ.ரி.வ.ஸ்திரி மகோபாஸ்தாயனமடங்கூடத் 'ஹேதாபூத ப்ராப்த' நன்கொடுக்கியத. வாயனகாசகக் கஸ்தமத்தாடம் ஓரோ காளையாடம் உபத்யேகமாயி அதுகிச்சுவரண இலித் பசன்கூடக் விவாஸமாய அடம் உரோ லிபககூடேனம் நாடம் இவகம் அகதலிலிகிதா வுஸ்தகம் ஹேதா காளையாடம் கணாயம் வாயந் உபத்யேகவிஸ்தாபூதம்.

മയ്യരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേരളവത് സി. എസ്സു. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. ഐ. എസ്സു. എം. ആർ. എച്ച്. എസ്സു. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു ഐ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഐ. എം. ആർ. ഐ. എസ്സു. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മൺപ്രകാശം എന്ന പൂർവ്വനശോഭയ്ക്കു തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്നു ൧൧൧ ഞ യും താനെന്തെങ്കിലുമുള്ളതിന്നു ൧൧൧യും വിലയാകുന്നു.

ലക്ഷായിണി—

കോമത്തു കുഞ്ഞപ്പണിക്ക് അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വിമലാണു പൂ

காந்தவியுள்ள நவிஜயம் இதுகிடைக்காது.

മലയാളം ഓഫീസിലെ ഹേഡ്മാസ്റ്റർ കെ ആർ കുഴ്ബിജി ബി. എ. അമ്പൻ

കുളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണുവു
തരദാനപദം—

വി കെ മേൽവന്നവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിയുവർകളിൽ
പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണു ഒന്നു.

കുലാൽ പദം—

തിനവിട്ട വി രാമൻവെച്ചു അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില്പ ഒ പെ ണ്
മനുസ്മൃതി—

കെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ രൂപം അണു

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിമുഖിനി അച്ചു
കൂടത്തിൽ അച്ചുക്കൊണ്ടു വില്പ പെ അണു

മദനകാമരാജൻകഥ—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു വിദ്യാഭിമുഖിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചുക്കൊണ്ടു വില്പ ഒ പെ ണ്. അഞ്ചാം പതിപ്പു പുസ്തകം പെ വില്പ പെ അണു

കഥാസരിസംഗ്രഹം—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം പെ വില്പ അണു

സതാരം—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം പെ വില്പ അണു പെ പെ ണ്

അതുതകവിമക—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില്പ പെ അണു

വടക്കമ്പലമുഖം—

കമ്മമ്പള്ളിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില്പ പെ അണു

എറിക്കു പറിയ അപമകങ്ങൾ—

വില്പ അണു പെ പെ ണ്

ഭൂലാക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത, വില്പ അണു പെ പെ ണ്

ചട്ടവിത്തലവൻ—

കെ. മിടാബ് വാഴ്വാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിനോദ
കഥ പെ വില്പ അണു പെ

ഹിന്ദു മതം—

ബന്ധൻപെരുതു. പെ വില്പ അണു പെ

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട്. താൽക്കുറി ചോദിക്കുക.

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ട

അവർക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അങ്ങയ്ക്കു സ്റ്റാമ്പു അയക്കേണ്ട.

എസ്. ഐ. റെഡ്ഡൻ വിദ്യാഭിമുഖിനി ഉടമസ്ഥൻ, കോളം, തിരുവിതാംകൂർ

സംഗ്രഹവിവരം.

1. ആനല്ല ഭരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ—ഉള്ളൂർ എസ്സ്. ചങ്ങേരവ രജർ, എം. എ. ബി. എൽ.	69
2. അറിയുക (അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കുക)—കുറുപ്പേട്ട പ രമേശ്വരമേനോൻ	89
3. പേരില്ലാപ്രമേയം—എ. എൻ. പി.	94
4. കൊച്ചി ചെറിയശാസ്ത്രം—ശാസ്ത്രം—അയ്യർ നായന മേനോൻ, ബി. എ.	97
5. ശാസ്ത്രം—സ.	98
6. ഒരു മാനുവൽ—എ.	100
7. ദേവീസുഖം—രവക നിലകണ്ഠൻനമ്പൂരി (രജാ) ...	109
8. ജപ്പാനിലെ പടനായകന്മാർ—വി. കെ. മൗൽമേ നോൻ, ബി. എ.	118
9. ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം	131
10. പുതിയപുസ്തകങ്ങൾ	136
11. പലവക,	128



MARQUIS OYAMA.



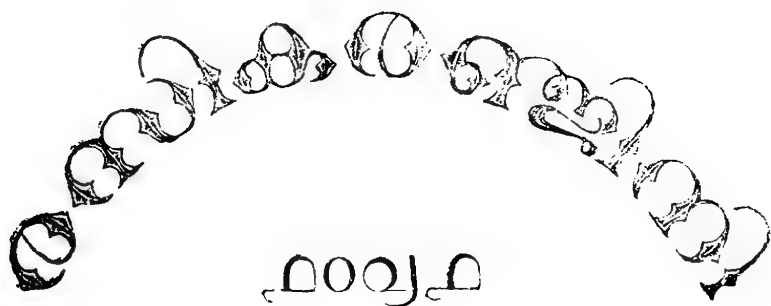
GENERAL NOGI.



GENERAL KUROKI.



GENERAL OKU.



പുസ്തകം ൪. കന്നി മാസം ലക്കം ൨.

൧൦൭൫൦.

കൈത്തരിൽ ചുറ്റിത്തൂങ്ങി കിടന്നിരുന്നവരിൽ ഓരോരുത്തരിൽ
തത്തുവ്വാരോളത്തിൽ മണിഗണിയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ
എത്രത്തക്കക്കിടാവല്ലവരുമുണ്ടായിരിക്കുമായിട്ടുണ്ടെന്നു
വൃത്തർഷ്ടമന്ദാരസംസ്കരണിയവേദോക്താവാഗ്ദത്തം.

സി. എസ്. ഗോപാലാചാരിയർ, ബി. ഐ.

ത ര ന ല്ല

ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ



നിഴിഞ്ഞ കൈസുവരതവർഷത്തിന്റെ അ
രംഭത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എല്ലാവർ എന്ന പ്ര
സിദ്ധനായ പെരുംപുരുഷാപണ്ഡിതനും, അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തെ അനുകരിച്ച് ഈശ്വരി
യെ ശ്രദ്ധിക്കാനായി ഭജിച്ച സർവ്വവൃദ്ധന്മാർ
എന്ന വിശുദ്ധനായ ചരിത്രകാരനും മലയാളഭാഷയ്ക്കു ഗ്രന്ഥസമു
ച്ചയം എന്നൊന്നില്ലെന്നു ഖണ്ഡിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു,
എന്നാൽ ഈശ്വരനെ അർപ്പിച്ചു വർണ്ണിക്കുകയിൽ ഭക്തജനരിൽ

ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംഖ്യയും സ്വഭാവവും ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആരും ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയിൽ ഇപ്പോൾ നല്ലതെന്നു നിസൃക്തമായി പറയാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ പലതും ഉണ്ട്. അവയിൽ ഉത്തമങ്ങളെന്നു എനിക്ക് തോന്നിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളുടെ പേരാണ് താഴെ എഴുതുന്നവർ വിചാരിക്കുന്നത്. ഈ പട്ടികയിൽനിന്നു ഞാൻ ഒന്നാമതായി ശാസ്ത്രീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ, ബി. എ. അവർകളുടെ ഭൂപ്രകൃതിശാസ്ത്ര മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത മലയാളികൾ എല്ലാവരും വായിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അവ വായനക്കാരുടെ രസത്തിൽ എത്രയും മടങ്ങുകയും അവരുടെ അറിവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു തപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളവയാകയാൽ അവയ്ക്കു സാമീപ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയിൽ പ്രവേശനത്തിന് അവകാശമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ മഹച്ചരിതസംഗ്രഹം, സന്മർദ്ദസംഗ്രഹം, സന്മർദ്ദവിവരണം സന്മർദ്ദപ്രദീപം, വിജ്ഞാനമഞ്ജരി, മുതലായ ബാലോപയുക്തങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഞാൻ ഈ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ താല്പര്യം എളുപ്പത്തിൽ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വേറെ ഒരു കൂട്ടം പുസ്തകങ്ങളെ ഞാൻ ഒഴിച്ചിട്ടുള്ളതു നവീനനവ്യഭയത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഷയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ജഡ്ജി അവർകളുടെ ചേർപ്പ് ചെയ്ത രജ്യാകരതന്നെ. ഇവയ്ക്കു ഭാഷാസംഹിതമണ്ഡപത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെടേണ്ട സ്ഥാനം ഇന്നുതന്നെ ഇറിയുപരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ അവ കഴിഞ്ഞുപോയ സൂക്തനായനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ആംഗലകവിതാനുപങ്ങളായ തമിഴ് കൃതികൾപോലെ കലാരത്നത്തിൽ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടപദവിയെ അവലംബിക്കുന്നതിനും മതിയാകുന്നതാണ്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ മുഴുവൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ട നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ലോകം ഭിന്നഭവിയാകയാൽ ഞാൻ നല്ല പുസ്തകമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മറുപടികൾ അങ്ങിനെ തല്ലേണമെന്നു

നാചാരികളായ്. അതിലുപധികമായി ഇവിടെ യേപ്പെടുന്നതു ഞാൻ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങളെ മാത്രമായി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുകയില്ലെന്നു എന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ മേഖലയിൽ വിഷയങ്ങളിൽ സർവ്വസമ്മതമായ ഒക്കിപ്രായമുണ്ടാകാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയും, പലപ്പോഴും കൂടുതൽ ഭാഗവും എഴുതുന്നതായപ്പോൾ ഇതിലേക്കായില്ലെന്നുള്ള സമാധാനവുമുണ്ട്. അപ്പോഴപ്പോഴായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ ഇവിടെ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നത് അപ്രകൃതമാകയാൽ, ആ കൂട്ടത്തിൽ പല നല്ലഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാകിലും അവയെ ഞാൻ ലിസ്റ്റിൽ കൊള്ളിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കുമ്പോൾ സംശയിക്കുന്നതിനോടുകൂടി ചില സമീപത്തിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പായത്തക്കവണ്ണം വെച്ചു ഉൾപ്പെടുത്തിയും എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ സാഹിത്യപ്രിയന്മാരെല്ലാവരും പ്രത്യേകം ആദരിക്കപ്പെടേണ്ടവയായുണ്ട്. അവ (എ) എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ പദ്യകളുടെ കേരളചരിത്രം. (ബി) കോയപ്പള്ളിനെടുങ്ങാടിയുടെ കൈമുദ്ര. (സി) പൈലോപോൾ ബി. എ. അമ്പലമുക്ക് പഴംചെല്ലം. (ഡി) എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ പദ്യകളുടെ വൃത്തസർവ്വപം. (ഇ) ആ പണ്ഡിത സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഭാഷാഭൂഷണം. (എഫ്) ഗോവിന്ദപിള്ള സർവ്വധികാരകർമ്മാവർകളുടെ മലയാളഭാഷാചരിത്രം. (ജി) ബെൽവിസാലിന്റെ മലയാളനിരൂപണം. (ജി) കണ്ണൂർക്കരയെ വായ്ക്കുവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ അമരകോശം ഇവയാകുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കവികളോടുകൂടിയ കൈമുദ്രകൾക്കൊപ്പം ഉള്ളിത്തമ്പുരാൻ അമ്പലമുക്ക് വിദ്യാവിനോദിനിയിൽ ഇടക്കാലങ്ങളിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നതും മുഴുവനാകാതെ കിടക്കുന്നതുമായ അലങ്കാരഗ്രന്ഥത്തെ അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കാതിരുന്ന കൂട. അതുമാത്രം മുഴുവനായിരുന്നെങ്കിൽ ഭാഷയ്ക്ക് അതിലധികം മഹത്തായ ഒരു ഷണം വേറെ ഉണ്ടാകുകയല്ലായിരുന്നു. ഇതവനോടു നാരായണൻ നമ്പ്യാഴ്ചയിൽ വന്ന ഉദയാലങ്കാരമെങ്കിലും അവിശേഷം പൂർണ്ണമായി

ഞങ്ങൾ ഭാഷാഭിമാനികൾ കൃതാർത്ഥന്മാരായി. മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദപി
 ള്ളയുടെ കോളസാഹിത്യചരിത്രത്തെപ്പറ്റി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ
 അത് ആ വിഷയത്തിലുള്ള ഒരു കൗഖാന്നല്ലാതെ പാത്രമെന്നു പറ
 വാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതിന്റെ അലങ്കാപിടിയും മറ്ററി സ്വന്തമു
 തായും സമഗ്രമായും ഉള്ള ഒരു സാഹിത്യചരിത്രം എന്തെങ്കിലും ഒരു
 പണ്ഡിതപരിഷത്തിനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടേണ്ട കാലം ഏറ്റവും അ
 തികൃമിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും തൽസ്ഥാനത്തിൽ ഇനിയൊരു പു
 സ്തകം കയറാനു വരെ അതു തന്നെയെന്നല്ലൊ നമുക്കു ധാരം. എ
 ന്നാൽ ഇതൊന്നുമല്ല എന്റെ പക്ഷത്തിൽ ഭാഷയ്ക്ക് ഒരു സ്കൂ
 തയായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഉത്തരായം സുബദ്ധമായും ഉള്ള ഒരു
 ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളനിഖണ്ഡം എന്നാണ് ഉണ്ടാവാൻ പോ
 കുന്നതെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കാൻ പഠിതപിക്കുന്നത്. എ
 ന്റെ സ്റ്റേറ്റിസ്റ്റായ പലരോടും ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളെ മലയാ
 ളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ സർവ്വസാ
 ധാണമായി കേൾക്കുവെങ്കിലും മറുപടി ഒരു നല്ല നിഖണ്ഡമുണ്ടാക്കി
 തന്നാൽ എഴുതാ എന്നാണ്. ഈ മഹത്തായ പരിശ്രമത്തിന് ആ
 റെയെങ്കിലും ഒരളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ കോട്ടയത്തുണ്ടായിര
 ുന്ന ആ ഭാഷാഭിമാനി നമ്മുടെ ഭദ്രശയൽ പരേതനായ് പോയ
 പ്ലോ. ഇനി പണ്ഡിതന്മാർ തന്നെത്താൻ ഈ വിഷയത്തിൽ പ
 റിശ്രമിക്കുക എന്നുവരും. ഇതിന് ഇന്നു സാധ്യമായോഹ്യതക
 ലും തികഞ്ഞ ഒരു പുരസ്കാരം കോളത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അതു വിവേ
 ചിതസരണായ എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവാർ
 കൾ തന്നെയാണ്. അവിടത്തെ ഭരണവും ശാസനത്തിനും
 അധീനനായി അസ്സാദൃശ്യവും അസ്സാദൃശ്യതയും തന്നെല്ലായ
 മെ എന്നുപോലെ ശ്രമിക്കുന്നതിൽ വിടാധമില്ല. ചേമ്പ്സ്റ്റർ സെ
 പ്റ്റിന്റെ കൺസെൻസസ് ഡിക്ഷണറിയിലെ പദങ്ങൾക്കെങ്കിലും
 അർത്ഥമുണ്ടാകാത്തതിൽ വേണ്ടത് എന്റെ ബുദ്ധിക്ക് അത്രാവശ്യ
 കമായി തോന്നുന്നു. ഒരോ ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിനും മലയാളത്തിൽ
 അർത്ഥപദങ്ങൾ എണ്ണപ്പെട്ടതാൽ തർജ്ജമക്കുവേണ്ട സൗകര്യം

വും തജ്ജിമകൾക്ക് ആശാസ്യമായ ഐക്യവും ഉണ്ടാകുന്നതിനു വേറെ ഒന്നും വേണ്ടി വരികയില്ല. ഇരുപതിനു ഭാഗം ഒരേ അത്തന്നും തജ്ജിമ ചെയ്യാലും ഈ പുസ്തകത്തെ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിടത്തോളം ഭാഷാഭിമാനികൾ ഇപ്പോൾ കോളത്തിലുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. അഥവാ ഈ ശ്രമം ക്ഷിപ്രസംഭവങ്ങളിൽതന്നെ കരകൊത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന് മുൻപ് ആ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, കേരളൻ പത്രാധിപർ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളോടുകൂടി എഴുതി വന്ന സാങ്കേതികശബ്ദനിഖണ്ഡവെങ്കിലും മുഴുവനാക്കി വെളിക്കുറുക്കിയത് ഭാഷയ്ക്കു അനശ്വാവും അമൂല്യവുമായ ഒരു സ്വത്തു തപാൽ സിദ്ധിച്ചു എന്നു പറയാം. ഇതു വേഗത്തിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു തിരുമനസ്സിനറിന്നു സകലകേരളീയന്മാരേയും കൃതജ്ഞതക്ക് ഒരു കൂടി പാത്രീഭവിക്കട്ടെ.

ഈ പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നത് അവിഹിതമായിരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പുസ്തകശാലകൾ അവയുടെ അഭാവത്താൽ മാത്രമാണ് ശോഭിക്കുന്നത്. കോളത്തിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളായ തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, കേരളം, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, പേരൂർ, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി ഇവയിൽ ഒരിക്കൽക്കിലും ഒരു യഥാർത്ഥമായ ഭാഷാഗ്രന്ഥശാല ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. ഭാഷയെപ്പറ്റി യാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ലാത്ത പാഠശാലകളേയും, ഭാഷയിലാലുള്ള ചുരുക്കമില്ലെന്നു കല്പിക്കുന്ന ജ്ഞാനലവടുവിദ്യാലയങ്ങളേയും ഇടവിൽ അകപ്പെട്ടു അവിടവിടെ അങ്കുരിക്കുന്ന പല വായനശാലകളും നഷ്ടപ്രായങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. മാളിയമ്മവു കണ്ണൂരിൽ മുതലായ അച്ചുകൂടമുടമസ്ഥന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഈ ആപുസ്തകങ്ങളെയും സൗകര്യംപോലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ചുരുങ്ങിയ ആദായത്തിനു വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ അവയെ മൊത്തത്തിൽ വാങ്ങുവാൻ വളരെ ആളുകൾ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇതിലേക്കുമാത്രം വേണ്ട പ

കുപ്പുകാശാ ഭാഷയുടെ അർത്ഥത്തെ കാർഷ്ഠിക്കുന്നവർ ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കാത്തതുമാത്രമല്ല. ഈ വിധത്തിലുള്ള പട്ടികയെക്കൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന വേറെ ഒരു ഗ്രന്ഥമായ ഗുണ, ഇത് ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ താരതമ്യവിവേചനത്തിന് അനേകമായ ജനസാമന്ത്രിയുടെ സ്വഭാവമെങ്കിലും ഉപമാപ്രദമാകാത്തതിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ്. രാജ്യലോകമായ ഒരു ഗ്രന്ഥപട്ടികയുടെ ആവശ്യകത കോളത്തിന്റേയും പ്രത്യേകിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും ആധുനികാവസ്ഥയെ പശ്ചാത്തലോചനയോടെ തുടലാം അധികമായും ഇരിക്കുന്നു. ഭാഷാഭിജ്ഞാനയു പുസ്തകങ്ങളെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ബലകുക്കുന്നതായ അച്ചുകൂട്ടകുടുമനസ്സാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെയെ കോളത്തിന്റെ അഗ്രഭാഗങ്ങളിലില്ലെന്നുള്ളതും മറ്റൊന്നു ചെയ്യാൻ വാങ്ങിയ വിധത്തിലും പാടുള്ളതല്ലാത്ത ഒരു വാസ്തവമാകുന്നു. ഒരു ഭാഷയുടെ ശൈലീവസ്ഥയിൽ എത്രപുസ്തകത്തിനും ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രചാരം, തത് സാമ്പത്തിക ചെലവുവെക്കുന്ന പാസ്യത്തെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളത് ഒരു പ്രസിദ്ധസ്തവമാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളെ ജനങ്ങൾ വാങ്ങാതെയിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ സർഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നുവെന്നു അവരെ കൈവെട്ടിയിട്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഠനയോഗ്യപര്യായം ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരു പട്ടികകൊണ്ടു വരുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നത് സർവ്വകലാശാലയിലും നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റുകളിലും കൈക്കൂടിനല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരമ്പുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. ഗണപതിഭഗവാനാ മൃത്യുനാമി? എന്നോ 'അക്കാലങ്ങളിലായി ഭൂമിയിൽ' എന്നോ തുടങ്ങിയ വരികൾ പദ്യസമാനത്തിലും 'നിരൂപണന്റെ ഭാഗ്യപാശം', 'അഭിജ്ഞാനം നിലവിളിക്കാം', 'സിന്ധാവിന്റെ കുപ്പുപാട്ട്' ഗദ്യസമാനത്തിലും മട്ടിക്കലേഖൻ പരമ്പുസ്തകങ്ങളിൽ പന്തിയായി കുന്നുന്നവർ ഇവയൊഴിച്ചു കേൾക്കേണ്ടതിൽ വേറെ സാഹിത്യമില്ലെന്നു സംശയിച്ചുപോകാം. അതുപോലെതന്നെ കുചലവൃത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ടും സകാപ്രവേശം തുളുലും, പോരൈകിൽ 'മോത്താഞ്ചലം' നൊവലും നമ്മുടെ പരമ്പുസ്തക ക

മ്മിറിക്കാർ ഒന്നിലധികം ആണ്ടുകളിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ഇവയോടുകൂടി മലയല്ലത്തിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളാക്കുന്ന ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് അവസാനിച്ചു പോയോ എന്നും ചിലർക്കു ശങ്കിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടാകുന്നു. ഈ മൂന്നും ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ എന്നു ഞാൻ തലകലുക്കിക്കൊണ്ടു സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവപോലെ ഉത്തമങ്ങളായി ഇനിയും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള ഭാഗം കമ്മിറ്റിയിലെ മറന്നുകുളയത്തെന്നു മാത്രമെ ഇവിടെ അപേക്ഷയുള്ളൂ. ഭാഷാഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു പൊതുവെ സങ്കടമുള്ള ഈ വിഷയത്തലേക്കു ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചെയ്യു വ്യതിയാനം അന്തഃവശ്യകമെന്നെന്നു തോന്നുന്ന മറ്റൊരു ജനങ്ങളോടു ഇതേ അവാസരത്തിൽതന്നെ ക്ഷമായാചനവും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

പുസ്തകം.

നിർമ്മാതാവ്.

എ. മഹാഗാനങ്ങൾ.

കൃഷ്ണഗാഥ	പുനം നമ്പൂരി
അദ്ധ്യോത്ഥരമായണം	തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
ശ്രീമഹാഭാരതം	ടി. എഴുത്തച്ഛൻ
ഹാരദ സ്വ മാരാത്മ്യം	ചാതുർക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ
5 ശ്രീമത്സാഗവതം	തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
നിരണവൃത്താ രമായണം	കണ്ണശ്ശുപ്പണിക്കർ
കേരളവർമ്മ രമായണം	കേരളാ മ്മ രാജാവ്
നളചരിതം	കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ
കാവേരി മാരാത്മ്യം	ശുപ്പുഴമുന്നോൻ
10 സെതുപുരണം	രാഘവപ്പിഷാരടി
ഭദ്രാൽപത്തി	{ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ
ചിന്താരത്നം	തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠ	വരവൂർ ശാമുഴമുന്നോൻ
ഉത്തരാരമായണം	കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ
15 സ്തോത്രപുരണം	സൂരി എഴുത്തച്ഛൻ

ശിവപുരാണം	തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
പഞ്ചതന്ത്രം	കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ
ദേവീമാഹാത്മ്യം	തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം	കരുണാകരൻ എഴുത്തച്ഛൻ
20 ഭാഗവതം (ഏകാദശം)	എഴുതുന്നത് നാണക്കുട്ടിമേനോൻ
ഏകാദശീമാഹാത്മ്യം	കല്ലുത്ത് രാഘവൻ നമ്പ്യാർ
അതുളതരമയേണം	വരവൂർ ശമുദ്രമേനോൻ
വൈരാഗ്യചന്ദ്രാവയം	കേരളവർമ്മരാജാവ്

ബി. ഖണ്ഡഗാനങ്ങൾ

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ തുള്ളിക്കഥകൾ	(കിട്ടുന്നടത്തോളം)
25 ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം	തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
സന്താനഭോഗപാലം തുള്ളൽ	വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരൻ
സന്താനഭോഗപാലം പാന	പൂന്താനം നമ്പൂരി
സുഭദ്രാഹരണം തിരുവാതിര	ഇരയിമ്മൻ തമ്പി
ര പാട്ട്	
ജ്ഞാനപ്പാന	പൂന്താനം നമ്പൂരി
30 കുചലവൃത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ട്	രാമപുരത്തു വായ്പർ
പത്തുവൃത്തവും പതിനാലു വൃത്തവും	കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ
ശീലാവതി	കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ
കിരതം കുറത്തിപ്പാട്ട്	കുട്ടികുഞ്ഞു തങ്കച്ചി

സി. ആട്ടിക്കഥകൾ

അശ്വതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നാലുകഥകളും	
35 കോട്ടയത്ത് രാജാവിന്റെ നാലുകഥകളും	
രാവണവിജയം	വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരൻ
ഇരയിമ്മൻ തമ്പിയുടെ	മൂന്നുകഥകളും
നളചരിതം	ഉണ്ണായിവായ്പർ
ബാണയുദ്ധം	രാമശാസ്ത്രികൾ
40 ശാകുന്തളം	രാഘവൻ നമ്പിയാർ

കംസവധം	രവിവർമ്മകേയിത്തമ്പുരൻ
ഭീഷ്മോദ്ധവധം	ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ
ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം	രാമൻപിള്ള ആശാൻ
ബാലിവിജയം	കല്ലൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്
45 കർണ്ണവീര്യവിജയം	പുതിയിക്കൽ തമ്പുരാൻ
നരകംസുധവധം	{ കാത്തികയും അശ്വതിയും തിരു നാഥ മഹാരാജാക്കന്മാർ
സർവ്വജ്ഞവിജയം	{ അനന്തപുരത്തു മുത്തുകേയിത്ത മ്പുരൻ
സുന്ദരീസ്വയംവരം	കരോത്ത് സുബ്രഹ്മണ്യൻപേരൻ

ഡി. രൂപകങ്ങൾ

ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞം	വലിയകേയിത്തമ്പുരൻ
ഉത്തരരാമചരിതം	ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ
50 കവിസഭാരഞ്ജനം	{ ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മ കേയി ത്തമ്പുരൻ
ഉമാവിവാഹം	കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ
ജാനകീപരിണയം	ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ
കഥേലഗോപാലം	കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി
ചന്ദ്രിക	കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരൻ
55 മായവീരശാഖരം	ചക്രപാണിവാർ
ഭഗവദ്ഭൂതം	നടുവത്തച്ഛൻനമ്പൂരി
മാലതീമാധവം	കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി
ആശ്ചര്യചൂഡാമണി	കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരൻ
വിക്രമോവശീയം	കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി
60 ലക്ഷണസംഗ്രഹം	കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരൻ
ദേവീവിലാസം	കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി
മാളവികാഗ്നിമിത്രം	{ കുണ്ടൻനായനമേനോൻ, ബി. പി.

ഇ. കാവ്യങ്ങൾ.

- മയൂരസന്ദേശം വലിയകോയിത്തമ്പുരൻ
 ഭാഷാകൃഷ്ണവിലാസം കവിയൂർ രാമൻനമ്പ്യാൻ
 (കവനോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീരാറായ്)
- 65 ഉഷാകല്യാണംചമ്പു { ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മകോയി
 { തമ്പുരാൻ
- ഭാരതചമ്പു പുനഃനമ്പൂരി (2)
 ഭൂഷാഭൈഷധചമ്പു മഴമംഗലം നമ്പൂരി
 വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാടന്മാരുടെ കൃതികൾ
 ഭാഷാഭോജചമ്പു കമ്പുടനാട്ടു കൃഷ്ണചാച്ചൻ
- 70 ആയുർശതകം ച. രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരൻ
 ഉത്തരരാമായണ ചമ്പു പുനഃ നമ്പൂരി (2)
 രാമായണചമ്പു പുനഃ നമ്പൂരി (2)
 (കിട്ടിയേടത്തോളം)
- ചന്ദ്രോത്സവം മേപ്പത്തൂർ ഭട്ടതിരിപ്പാട് (2)
 കോമപ്പൻ { കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ,
 (പുസ്തകമാക്കണം) { ബി. ഏ.
- 75 മതുവിലാസം. വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ
 ഭാഷാനാരായണീയം കെ. സി. കേശവപിള്ള
 അമരകശതകം വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ
 ഹജ കേശവഭാസൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി
 അന്ത്യാപദേശശതകം വലിയ കോയിത്തമ്പുരൻ
- 80 ആസന്നമരണചിന്ത കെ. സി. കേശവപിള്ള
 ഭാഷാകമരസംഭവം { എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോ
 { യിത്തമ്പുരൻ
 അന്ത്യാപദേശമല { ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മകോയിത്ത
 { നമ്പുരാൻ
 ഷഷ്ടിപുത്തിഷ്ടി കെ. സി. കേശവപിള്ള
 ബല്ലൂർ മഹാത്മ്യം പുനഃനമ്പൂരി

85 പ്രിയ വിലാപം { എ. രാജ രാജ വർമ്മരാജ എം.
 { എ. ബി. എൽ

എഫ്. ഗദ്യകൃതികൾ

ഇന്ദുലേഖ ചതുർമനോൻ
 മാന്താണുവർമ്മ സി. വി. രാമൻപിള്ള ബി. എ.
 കന്ദലത { അപ്പനെടുങ്ങാടി ബി. എ. ബി.
 { എൽ.

ശാരദ ചതുർമനോൻ
 90 ആക്ഷബർ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ
 മീനാക്ഷി ചത്തുരയർ
 ചന്ദ്രാസാൻ ടി. കെ. കൃഷ്ണമനോൻ ബി. എ.
 സരസ്വതീവിജയം പി. കണ്ണമ്പു
 കമല സി. ഗോപാലൻനായർ

95 മീനാകതനചരിത്രം ആയില്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ്
 രസലേഖിക ടി. കണ്ണാൻ ബി. എ.

പറഞ്ഞോടി പരിണയം അജ്ഞാതനാഥൻ
 നാലുപേരിലൊരുത്തൻ സി. അനന്തപ്രിയ ബി. എ.

വൈക്കുണ്ഠ പ്രസംഗങ്ങൾ കെ. സി. മമ്മൻ മാപ്പിള ബി. എ.

100 പ്രാചീനയുദ്ധം ടി. കെ. കൃഷ്ണമനോൻ ബി. എ.

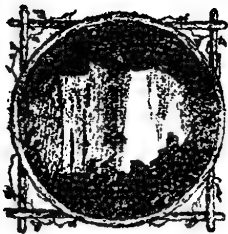
ആതുരടിതിരിപ്പാട്, ഇലത്തൂർ രാമസ്വാമി ശാസ്ത്രികൾ മുൻ
 ലായ ചില പണ്ഡിതസാമ്രാജാക്കന്മാർ അവരുടെ പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥ
 ങ്ങളൊക്കെയും സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെയാണ് നിർമ്മിച്ചത്. കടത്ത
 നട്ടു വാസനമ്പി മുതലായ ചില വശ്യപ്രഭുക്കളായ കവികളുടെ
 വിഷയത്തിൽ അവർ എഴുതിട്ടുള്ള ഭാഷാകവിതകൾ കൂടിയും അപ്ര
 സിദ്ധങ്ങളായി കിടക്കുന്നു. അയിതാർ നാരായണൻ നമ്പൂതിരി,
 ഒറവകര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി, മുതലായവർ ഓരോ ശ്ലോകമുല്ലാതെ
 കന്നമുണ്ടാക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു തോ
 ന്നും. വളളത്തോൾ നാരായണമനോൻ തുടങ്ങിയുള്ള ചില വാ
 സനാകവികളിൽനിന്നു ഭാവികാലത്തിൽ നമുക്കു വളരെ ആശി

കുറവാൻ അവകാശമുണ്ട്. എല്ലാവരും മുകളിൽ ഉത്തരവുണ്ടാകുമായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ഭാഷാവേദവ്യാസനും, അവിടത്തേക്കും മുകളിൽ ഭാഷാകവിരാജ്യത്തിന്റെ എകപക്ഷിത്രാധിപത്വം വഹിച്ച കേരള കാളിദാസനായ കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും (അവിടന്ന് ആയുരാരോഗ്യശാസ്ത്രങ്ങളോടുകൂടി ഭാഷയുടെ ജീവനായി അനേക വർഷങ്ങൾ ഇനിയും ഇതുപോലെ ജയിക്കട്ടെ) സമുല്പന്നങ്ങളുമായി ഭാഷയിൽ പദ്യകാവ്യങ്ങൾക്ക് ഉദ്ഗതരിക്കല്ലത്തെ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും ദിവ്യ ചക്ഷുസ്സു വേണ്ട. എന്നാൽ മലയാള ഭാഷയിലുള്ള ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല താനും. ഇതു വഴിയെ ചെയ്യുകൊള്ളാം.

ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ, എം. എ. ബി. എൽ.

അറിയുക

(അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കുക).



ഇതി പേട്ടത്തിൽത്തന്നെ മേൽപ്രകാരമുള്ള അഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി അല്പം വിവരിക്കേണ്ടതാവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ:— മനസ്സിന്റെ ഐകാഗ്ര്യത്തോടുകൂടി ഇനിയും ത്വമസന്നികഷ്ടമുണ്ടാകുമ്പോൾ വിഷയഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അങ്ങിനെ കാരാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും അതാതിന്റെ വിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ കണ്ണ് ഒരു രൂപത്തെ ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ആ രൂപത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളേയും സാമാന്യമായി അറിയുന്നതുതന്നെ ചില ഭാഗങ്ങളെ സവിശേഷമായി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു് ആ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ പല വിശേഷങ്ങളേയും കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായ അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നു.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ, നാം ഒരു മനുഷ്യനെ ആട്ടുമായി കണ്ടു പാപി ചയിച്ചതിന്നുശേഷം പിന്നീട് എപ്പോഴെങ്കിലും ആയാളെ കാണുന്നതായാൽ ഉടനെ ഇത് ഇന്ന ആർക്കു ആണെന്നു പ്രയാസം കൂടാതെ അറിയുന്നു. ഈ അറിവു നമുക്കുണ്ടാവാൻ കാരണം, ആയാളെ ആട്ടം കണ്ടപ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾവഴിയായി ആയാളുടെ ആകൃതിവിശേഷത്തിന്റെ ചില പ്രത്യേക ഭേദങ്ങളോടു കൂടിയവണ്ണം, പൊക്കം, നിറം മുതലായവയെയും, കണ്ണ്, മൂക്ക്, കയ്യ്, കാല്, മുതലായ അവയവങ്ങളുടെ സ്വസ്ഥാനഭേദത്തെയും സന്തോഷം ദേഷ്യം മുതലായ മനോവികാങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന മുഖവികാരഭേദങ്ങളെയും കുറിച്ച് അറിവു കൂടുന്നു. ഈ പല സാജ്ഞാഭേദങ്ങളും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

എന്നാൽ ആ മനുഷ്യനെത്തന്നെ മറ്റൊരാൾവശത്തിൽ മുഖമൊഴികൾ ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു സകല ഭാഗങ്ങളും കണ്ടാലും തീരെ അറിയുന്നില്ല. ഈ അറിയുകയിനുള്ള കാരണം എന്താകുന്നു? ആയാളെക്കണ്ടപ്പോഴൊക്കെയും ആയാളുടെ മുഖത്തെ മാത്രമേ മനസ്സിന്റേതിനോക്കി സൂക്ഷം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ശരീരത്തിന്റെ മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങളെ എല്ലാം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ മാത്രമല്ലാതെ മനസ്സിന്റേതിനോക്കി സൂക്ഷസ്ഥിതി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. (ഇതാണ് 'മുഖപരിചയം' എന്നു പറയുന്നത്. ചത്തവനെ അറിയാതിരിപ്പാൻ വണ്ടി കലപയതകി കർമ്മശരീരത്തിന്റെ തല വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ).

ഇത്ര തന്നെയല്ല, ജീവികളിൽവെച്ച് മനുഷ്യനായ നാം നമ്മുടെ സജാതീയരായ മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പറ്റി അറിയുന്നതുപോലെ അത്ര സൂക്ഷ്മത്തിലും വേഗത്തിലും എടുപ്പത്തിലും മറ്റു യാതൊന്നിനേയും അറിയുന്നില്ല. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, അനേകായിരം ജനങ്ങൾ കൂടുന്ന കെരട്ടങ്ങളും ഭരണി, ആറാട്ടുപുഴ പൂർവ്വം, വൈക്കത്തപ്പുഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു നാം മുമ്പിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ യദൃച്ഛയായി കാണുകയും സാക്ഷാത്താദിക

ഉൽ തമിഴ് പരിചയിക്കുകയും ചെയ്തു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം കുറേ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ ഒരിക്കൽ മരൊറു സ്ഥലത്തുവെച്ച് ആയുരളെ കണ്മൺ സംഗതി വന്നാൽ ഉടനെ അന്വേഷം യാതൊരു സാധനവും കൂടാതെ അറിയുന്നു.

എന്നാൽ വാണിയകളും, പൊള്ളാച്ചി മുതലായ ഒരു ചന്തയിൽനിന്നു ഒരു കാളയെ വാങ്ങുവാനായി പ്രത്യേകം മനസ്സിൽത്തന്നോക്കി അതിന്റെ ഭേദസ്ഥിരിക്കളെക്കുറിച്ചും മറ്റും വളരെ നേരം സൂക്ഷ്മപരിശോധന ചെയ്തുറിഞ്ഞതിനുശേഷം വില ചേരുന്നയാൽ വാങ്ങാതെ മടങ്ങി പോന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പിന്നെ ആ കാളയെത്തന്നെ വേറൊരവസരത്തിൽ അതുപോലെയുള്ള മരൊറു ചന്തയിൽവെച്ചൊ, അല്ലെങ്കിൽ നാം സാധരിക്കായി കയറിയ വണ്ടിക്കു പൂട്ടിട്ടോ കണ്മാങ്ങിവന്നാൽ നമുക്കതിനെ മറുളള കാളകളിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചറിവാൻ തീരെ കഴിയുന്നില്ല. എങ്കിലും ആ കാളയെത്തന്നെ നാം ആട്ടം നോക്കിയ സമയം വാങ്ങി നമ്മുടെ വീട്ടിൽ കെട്ടി രക്ഷിച്ചു കുറച്ച കാലം നാം തന്നെ അതിനെ നിത്യം പെരുമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം എത്രകാളുകളുള്ള കൂട്ടത്തിൽനിന്നും അതിനെ വേർതിരിച്ചറിവാൻ പിന്നീടു നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ വരുവാനുള്ള കാരണം, ആട്ടും കണ്ടപ്പോൾ അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ നമുക്കു കണ്ടറിവാൻ കഴിയാത്ത അനേകം സൂക്ഷ്മഭേദങ്ങളെ കാണുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും വരുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ ആട്ടും ചന്തയിൽവെച്ച് ആ കാളയെ നോക്കി വില പറഞ്ഞു വാങ്ങാതെ പോന്നാൽ ഒരു നല്ല വണ്ടിക്കാരനായിരുന്നാൽ പിന്നീട് ആ കാളയെ വേറൊരു കാളകൂട്ടത്തിൽവെച്ചു കണ്ടാലും അവൻ ക്ഷണത്തിൽ അറിഞ്ഞു എന്നു വന്നേക്കാം. അതിനുള്ള കാരണം, അവന്നു കാള ജാതിയിലുള്ള അനേകം വ്യക്തികളുടേയും വളരെക്കാലമായിട്ടുള്ള സൂക്ഷ്മ പരിചയം നിമിത്തം ഏതെങ്കിലും ഒരു കാളയെക്കണ്ടാൽ അതിന്റെ ആകൃതി മുതലായവയിൽനിന്ന് അനേകസൂക്ഷ്മസ്ഥിതിഭേദങ്ങളെ എളുപ്പത്തിലും വേഗത്തിലും ധരിപ്പാൻ അതിന്നു ശക്തി, നിതഃശ്ചാസംകൊണ്ടു വളരെ വാശിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ഇതുപോലെതന്നെ പത്താം മുപ്പതാം ആശാരിമാർ പണിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു സന്ധ്യക്കു പണി നിർത്തുന്ന സമയം ഓരോ ആശാരിയും അചനവന്റെ പണി ആയുധങ്ങളെ മാറിപ്പോകാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വെച്ചേറെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. തട്ടാനും അതുപോലെതന്നെ ഒരോമാതിരിയിലുള്ള വളരെ പണ്ടങ്ങളിൽനിന്നും തന്റെ പണിചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പണ്ടത്തെ അനായാസന കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒരു സ്കൂൾകുട്ടി, സ്കൂൾവിട്ടു പോകുമ്പോൾ തന്റെ ക്ലാസ്സിലുള്ള കുട്ടികളുടെ ഒരോരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും സ്ലോറുകളിൽനിന്നും തന്റെ പുസ്തകങ്ങളേയും സ്ലോറുകളേയും നിശ്ചയംസമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു? ഇതുപോലെ ആലോചിച്ചാൽ ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും പ്രത്യേകഭ്രാന്തംകൊണ്ടു നമ്മുടെ വിഷയഗ്രഹണശക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുകൂടാതെ പ്രത്യേകതയായി തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രസിദ്ധനായ ക്രാക്കെല്ലറിയെതിരി' കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഇല്ലത്ത് ഒരു നിത്യശ്രാദ്ധം നടന്നുവന്നിരുന്നതിൽ ദിവസേന പതിവായി പിണ്ഡം ഭക്ഷിപ്പാൻ വരുന്ന കുക്കുകളേയും ചിലദിവസാമത്ര വരുന്ന കുക്കുകളേയും പ്രത്യേകം അടയാളത്തോടുകൂടി മറയ്ക്കുവാനും കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു എന്നുള്ള പഴക്കം ഈ ഘട്ടത്തിൽ കാണാം. അതിനാൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കത്തക്കതോടുകൂടി വിഷയപരിശോധന ചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ ലോകത്തിലുള്ള ഓരോ വിഷയങ്ങളിൽനിന്നും ക്ഷണം പ്രതി പുതുതായി പുതുതായി ഭരസംഖ്യം അറിവുകൾ നമുക്ക് സിദ്ധിപ്പാനിട വരുന്നതാണെന്നുള്ള ഉപദേശത്തോടുകൂടി ഈ വിഷയത്തെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

കുറേപ്പേർ പരമേശ്വരൻമനോരമ.

പേരില്ല

പ്രമേയം



നാലു പാദം ചെയ്തുന്നവർ സംഘക്കളി

ക്കാടൊ, മൃഗങ്ങളൊ, കവിതക്കാരൊ, ആരോ
എന്തൊ ആകട്ടെ. കാഴ്ചപ്പറമേയുള്ള ഭംഗികൊ
ണ്ടെടുത്തു മലത്തുസ്ഥാൻ പല വണ്ണഭേദങ്ങളും,
ഇരുവശത്തും വരിയൊത്ത പാദങ്ങളും, നോക്ക
ത്തോറാ വെറുപ്പാ, ഉൾക്കട്ടിക്കുറവു, ഉപദ്രവ
വുമുള്ള വസ്തുതോട്ടേയോ, പഴുതാരേയോ, ആണെ
ന്ന് ആരും കാക്കാതെ പറഞ്ഞുപോകരുത്. ക
വിതക്കാർ ഗ്രന്ഥകർത്താവും, പരിഷ്കാരപ്രിയ
ന്മാർ പത്രാധിപതവും സമ്പാദിപ്പാൻവേണ്ടി
ചെയ്യുന്ന വിശിശ്ഠപ്രവചനം അച്ചിൽത്തി ആ

വിഭിവിമെന്ന മുന്തിവിഷേഷത്തിന്റെ ധ്യാനമാണ് ഇത് എന്നു മ
റന്നുപോകുന്നതായാൽ അതിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമായി അവർ അ
നുഭവമനുഭവപത്രം സമർപ്പിക്കേണ്ടിവരും. പ്രഥമമൻകടിമണിപ്രവാള
ഭയം, വില ചൈ രണ്ടു, കീരതയം തപാൽകുലിമാത്രം, ദ്രധിമ
ഥനം മൂന്നുശ്ലോകം കുറച്ച് ഒരു അകത്തിലുള്ള നാടകം, തപാൽകു
ലി അടക്കം വില രണ്ടു ചൈ, മൂന്നുപുസ്തകം ഒന്നിച്ച് വാങ്ങുന്നവ
ർക്ക് അര അന്ന കുറച്ചു കൊടുക്കപ്പെടും, ക്രമന്റെ മൂലക്കും, അഥവാ
കണക്കന്റെ തെങ്ങേറ്റം ഒരു പുതിയ നോവൽ, ഉടനെ പുറത്താ
കും അനുഭവമനുഭവപത്രം അയക്കുന്നവർക്കു വിലകൂടാതെ കിട്ടുന്നതും,
സ്വകാര്യകത്തുതൃലം വില തിരിയപ്പെടുത്തുന്നതും ആയ ഒരു വിശേഷ
ഗ്രന്ഥമാണ് ഇങ്ങനെ എണ്ണാപറഞ്ഞ വിലപിടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ
ഉടമസ്ഥനും, പ്രസാധകനും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുമായ ബാലകവി, 'വി
ശ്വലോകരഞ്ജി' എന്ന മാസികയുടെ പത്രാധിപസ്ഥാനം വഹിക്ക
ുന്നതിനുമുമ്പു കേവലച്ചൈതന്യം ആ മാസികയിൽതന്നെ
പ്രത്യേക പരമ്പരയുമാം അറിവിടക്കുകയും ചെയ്യും.

ജനസമുദായത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിനുവണ്ടി ഇപ്രകാരം യത്നിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതികളെ പഠിയ്ക്കുക വൈതാളികവൃത്തി എടുമറിയാതെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പത്രാധിപന്മാരുടെ മുറവിളി നഷ്ടകാര്യങ്ങളെ ചെവിയിൽ കേൾക്കത്തക്ക കാരാറിന്റെ മറുപടികൊണ്ടും, നാഗരികത്വം ആ നിലയിൽ എത്താത്തതുകൊണ്ടും ആയിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ഹേരിതൊട്ടു മണിപ്രവാളംവരെ പഠിച്ചു വ്യുല്പന്നന്മാരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ 'കമ്മറോക്കംകൊണ്ടുല്ലെന്നുള്ളതിലേക്ക് ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉത്തരദേശത്തുള്ള വെള്ളക്കാരെ, അഥവാ വാണിജ്യാശ്രമകാരുടെ ഇടയിൽ കൊത്തിപ്പെടുത്തി അഴിച്ചിലുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു ചെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്'. അയ്യവത്തൊന്നും പെരുപ്പവും കഴിഞ്ഞാൽ പട്ടികുത്തുകളാകുന്നവർ ലോകതത്വാനുഗ്രഹം കൂടാതെ കവിത്വം സ്വന്തമാക്കി കേന്ദ്രം ചെയ്യുന്നവൻ, കമ്മറവനിചരിച്ചതായ്ക്കും. കത്താവിനിഹകമ്മത്തോടുള്ള ബന്ധം ക്രിയാപരം എന്ന പ്രമാണം പിടിച്ചു കയ്യാകുമ്പോൾ തന്നിൽത്തന്നെ ആരോപിച്ചു കൃതിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ചാർച്ചയും ചേർച്ചയും ഉള്ള പത്രവർത്തികളിൽ കൂടി ജനസമക്ഷം എത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ലോകം മുഴുവൻ കവിതക്കാരാകുന്നതിന്നോ കവിതകളെ ഗുണഭോജിക്കുന്നതിന്നോ തുല്യമുണ്ടാകൂ കൂടിയവരാണെന്നു ജനമൊട്ടു കർമ്മാവസാനം വരെയുള്ള അദ്ധ്യക്ഷ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് ആർക്കും അനുമതിക്കുവുന്നതാണ്. പദം സ്വാധീനമുണ്ടാക്കുന്ന ശിശുക്കൾ രണ്ടുവെച്ച് ഉരുണ്ടുവീഴുന്നതു പാദപ്രയോഗത്തിനുള്ള മോഹംകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പദം സ്വാധീനമില്ലാത്ത കവികൾ പാദപ്രയോഗം തുടങ്ങുമ്പോൾ പല വീഴ്ചകളും പഠിപ്പാകുമെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുകയായിരിക്കും. അല്ലാതെ കാൽപ്പെരുമാറ്റത്തിനു മോഹിക്കുന്ന ശിശുക്കൾ ഉരുണ്ടു വീഴുന്ന നിലയിലുള്ളതുകൊണ്ടു കവിതക്കാരെ പരിഹസിച്ച് ചിരിക്കുകയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. കലാപ്രായത്തിൽ കാടിനടന്നു കളിക്കുന്ന ബാലന്മാർ കാട്ടു കണ്ടുന്നതു കവിതയ്ക്കു ബാധകമാണെങ്കിൽ പദപ്രയോഗം സ്വാധീനമുണ്ടെന്നുവെച്ചു പദംവെച്ചുകിട്ടിയ കൃതികൾക്കു വികാരവിശേഷം

ഉണ്ടാകുന്നതല്ലായിരുന്നോ. മൂടും താടിയും തമ്മിൽ കൂടിക്കൂട്ടേ കഴി
വത്താൽ വടികത്തി നടക്കുന്നതു പാദപ്രയോഗങ്ങളിൽ അലങ്കാരം
വേണമെന്നു ഉദ്യോക്തപ്പെടുത്തുകയൊ, അലങ്കാരം പൂർണ്ണവർത്തു
ന്നതിൽ ഭേദം അലങ്കരിക്കാത്ത ഭംഗിയാണ് നല്ലതെന്നു ഉപദേശി
ക്കുകയൊ ആണെന്നു ചില അലങ്കാരങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ തോന്നുന്നു
ണ്ട്. 'പൂവുവെൻറ മൊട്ടമ്പുകൊണ്ടുള്ള തട്ടുകൊണ്ട' പത്തു ചാടി മാ
നത്തു കേറി ചന്ദ്രനായിത്തീൻ കിഴ്ത്തു നോക്കിച്ചിരിക്കുന്നതാണു
ത്രെ നിലം'. വിനോദങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചുകാലത്തു മൊട്ടമ്പുകൊ
ണ്ടു പത്തു തട്ടാമെന്നു കവിയും പൂവുവെൻറ മാത്രമെ അറിഞ്ഞിരുന്നു
ള്ളു. പക്ഷേ തട്ടുകൊണ്ടാൽ ചിരിക്കുന്നവരെ നേർവഴിക്കു ചാടിക്കാൻ
പൂവുവെൻറ മൊട്ടമ്പിനേക്കാൾ നല്ലതു പുളിമരത്തിന്റെ ചെറുതു
മ്പാണ്. 'പ്രഥമൻകുടി മണിപ്രവാളഭയത്തിലെ' ഈ അലങ്കാരം
ഭംഗിയായാലും അഭംഗിയായാലും, ഡമ്മി കുറച്ചിട്ടുള്ള കടലാസ്സ്
എടുമടക്കി പതിനാറുഭാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിന്റെ മുകൾഭാ
ഗവും അന്നുമാത്രേ പത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസാധക
ന്റെ ആമുഖോപന്യാസം പിന്നെ രണ്ടു ഭാഗം കൊണ്ടുവസാനിപ്പി
ച്ചു. കഥാവസ്തുവിന്നു ഗൗരീശങ്കരതപാ സൂചിക്കുവാൻവേണ്ടി എ
ടുത്തു വലത്തു, മടയിലും മുടിയിലും, മാറിലും വായിലും വെച്ചു
ലാളിക്കുന്ന ദേവിമാരോടുകൂടിയ ദേവന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള മംഗലാ
ഷ്ടകം കഴിഞ്ഞാൽ കഥയിൽ കടക്കുകയായി. കവിയും, ഗ്രന്ഥ
കാരനും, പ്രസാധകനും, പത്രാധിപനുമായ നായകന്റെ പ്രിയത
മ പട്ടിണിക്കുന്നതു പണിക്കുത്തമ്മ നവോഢയായ ദിവസം ആ
ത്തിപിടിച്ച് അടപ്രഥമൻ വാരിച്ചിലത്തി ഇലത്തലക്കലിന്നു വി
പ്പുമുട്ടി കിതക്കുന്ന സന്ദയം പൊന്തിത്താഴുന്ന പന്തോടകർപൊരു
തജയംകൊണ്ടു കൊങ്കഭയത്തെ' കണ്ട പ്രിയതമന്റെ ഉൾക്കള
ത്തിൽ കിളിന്നുണ്ടായ ശ്യാംഗാരസം രണ്ടു പുറത്തേക്കു നിശ്ചയിച്ചു
തോടുകൂടി പുസ്തകവും സമ്പൂർണ്ണമായി.

എ. എൻ. പി.

അദ്ധ്യായത്താൽ കിട്ടിച്ചിട്ടു ചിലരിവു വളംവണ്ടുവോളംകുലത്തി-
കെല്ലേറുവാസനായിത്തീന്നമതിബദ്ധംനല്ലകണ്ടത്തിൽനട്ട്
വാഴ്ന്നാക്കാരം പലേന്നുഴകൊടുപിഴയാപുല്ലുചിരിക്കുത്തു-
ലിപ്പാരിൽസൽക്കരിക്കാത്തൊരുവിളവുവളവാണല്ലൊവൃക്കുഷ്ണം

കെ. പാമേശ്വരമേനോൻ.

കൊച്ചി ചെറിയ

ശക്തൻതമ്പുരാൻ

44. നീണ്ടുള്ളൊപ്പുകയിലൊപ്പൊതിമേൽകിടത്തി
വേണ്ടുപടിയ്ക്കുകൾവിടതെയൊച്ചുകെട്ടി
കണ്ടുകാൾക്കലിവു കൂടി.യെന്നൊറ്റുൽ
പൂണ്ടുള്ളൊരുത്തി.യെടുത്തിട്ടുമാടിതന്നിൽ.
45. ചെല്ലൊളിടുന്നവെണ്ണൊടുത്തുനോം
നല്ലൊരൊക്കത്തൊ പാതിനാൽനിന്നൊടുത്തുപൊക്കി
വല്ലൊളിത്തലയുമാക്കിപ്പുറപ്പെട്ടു.
ഞല്ലൊക്കയപ്പെട്ടുനൊന്നൊവെല്ലത്തുപോയി.
46. കണ്ണൊളിരിയൊക്കയൊലാന-
പെല്ലൊന്നൊന്നൊരിവൻതരമായതില്ല
വെണ്ണൊന്നൊതൻമൊഴിയുമേവനൊളളലിജ്ഞ-
വെണ്ണൊന്നിറഞ്ഞൊരലോടുകരഞ്ഞൊച്ച.
47. തോയൊപതിയ്ക്കരുതുകരുതിങ്ങുപ്പാൻ
വയ്യൊക്കിലിന്നിവർതുടങ്ങിമിടക്കുപ്പം
പൊയ്യൊതുക്കല്ലടന്നെയോടിതിരിച്ചിടയ്ക്കിൽ
കുയ്യൊടുമെന്നെയിവർകായലിടിടുകൊല്ലം.
48. തോണിയ്ക്കുട്ടത്തിനിവരാജ്ഞിരിയ്ക്കുകത്തു-
പ്പുണിത്തുറപ്പനടൈക്കുലൊന്നൊഴിയ്ക്ക-
കാണിയ്ക്കൊരുക്കുന്നിവുകാട്ടുകത്തമ്പുരാൻത-
നൊണിപ്പൊക്കുകയിലയ്ക്കിയുചെയ്തിടൊല്ലം.

49. ആരണത്തെതിരളിനാലറിയാക്കിലും-
 ല്ലാർണത്തെലയ്യമക്കരികൂന്തലാലും
 നേരായമട്ടിടിമറിടുമൊച്ചയാലും
 പാരതിഞ്ഞുചാൻകെനിഃവാടുമോത്തു.
50. ചാലിനിതക്കിഴമനക്കയമാണിതികൽ
 നൂലിട്ടുചകിൽനിലകിട്ടുകയില്ലതെല്ലാ
 മേലിപ്പുരമ്പൊതൊടാങ്ങിവരവീണതെന്ന-
 നാലിന്നുകാക്കുവതിനോക്കുകൂടെവണ്ടാ.
51. താരത്തൽതേട്ടുമുടലാളിവളത്രമോശ-
 ഞ്ഞതിയല്ലതിരളാകിലുമിങ്ങുകാണാം
 ചാരത്തുചരവാരുതുരിരളക്കുറപ്പു-
 തിരഞ്ഞറിഞ്ഞുനവിടാമുടിയെത്രകേമം.
52. നോക്കാൻതലമുറയ്ക്കുതിരിയ്ക്കുവാൻക-
 ണിക്കാണുവാഴുകുന്നനിരമുടിയാലും
 നോക്കാനിലാവു മുഴുവൻമുഴുതികളിൽ
 നിക്കാവതല്ലകരിയൊത്തൊരുക്കുകൾക്കും.
53. പത്തത്തെവിട്ടുപാഴിയുമിഴിനീറൊട്ടുള്ള
 കാത്തത്തെളിഞ്ഞവടിവറവിടത്തെയിപ്പോൾ
 മഞ്ഞത്തുമാഴ്കുമൊരുതണ്ടുപോലെകണ്ടാൽ
 നെഞ്ഞത്തലാലെയുരുക്കാത്തവരാരുപരിൽ.
54. നില്ലാതെഴുന്നെടുവീപ്പുകളാലെയെന്ന
 വല്ലാതെനിന്നിളകിമിടുകൾകൊക്കുണ്ടും
 തെല്ലാത്തിരിയ്ക്കുമഴകളുകഴുത്തുമിനീ
 നല്ലാണിത്തലപകോപ്പുകളാലൊക്കണം.

55. ഈമിന്നിടുന്നൊരുചിന്ത വടിവോട്ടറിഞ്ഞീ
 ഓമിന്നതെന്നി മളിതെത്രമാർക്കിലുംതാൻ
 തൂമിന്നലിൻതെളിവടക്കിട്ടവാൻകുറപ്പു
 കേമിച്ചുകാർമുകിലിനാകഴിയുന്നതാണോ?
56. തേന്മാവിലേറിമലരത്തളിരാമുറയ്ക്കു
 തിന്മാൻകിടച്ചുവിയൊരൊച്ചതെളിഞ്ഞനാളും
 ഇമ്മാതിരിയ്ക്കുവരമൊകയിലൊച്ചുതത്ത
 മുത്താതിരിയ്ക്കുമഴലോടിതുകൾക്കിലെന്നും
57. വേവുന്നൊരുള്ളൊടിതൂപാലൊരുപണ്ണുകേണ
 ചാവുന്നതിനുവഴിയാക്കരുതെന്നിരക്കേ
 പോവുന്നതിനടനെയോടിരിരിയ്ക്കുയുറ്റം
 താവുന്നതെത്തിവിടെയുൾക്കെനിവാറവകുട.
58. എന്തേ മേക്കടൽനിറംകലരുന്നകണ്ണൻ
 തന്മേന്മമിങ്ങിനെപറഞ്ഞുതടുത്തിട്ടുന്മാരും
 അന്വരമിളിവനുരകൾക്കണമിക്കട്ടപ്പം
 വന്മേന്മമിച്ചതിയർചെയ്തുചിരിച്ചിടട്ടേ.
59. വിണ്ണാനുതാരനടമാർമുടിചന്ദ്രമിനം
 പെണ്ണാണയിട്ടുപറയുന്നതൂപയ്ക്കുതന്നെ
 കണ്ണാലെയിക്കളവുകണ്ടിവനങ്ങിപോയോ-
 രണ്ണാൻകണക്കിനിനടക്കണമെന്നുകാട്ടാം.
60. ഈവണ്ണമാത്തുമാറിമാൻമിഴിയരൾകിടക്ക-
 മാവണ്ണമാത്തനൊട്ടുതാപൊതിയൊന്നുനാക്കി-
 കൈവന്നൊപ്പൽകുനിപീറയിതൊക്കെയറി-
 ളുവന്നപാടവനുരമോടിതിരിച്ചുപോയി.

61. കാടിക്കഴുതലതിരിഞ്ഞതുകണ്ടുനല്ലാ-
രോടിക്കടുപ്പമതുചെയ്യവർകെട്ടിച്ച
പേടിയൊലാതെളിക, ചെയ്യുകയില്ലേടേനി-
നോടിക്കണക്കുകാറിനിയൊന്നുമെന്നാർ.
62. കുന്നിനലുള്ളരിയകാടിലകത്തിലെത്താൻ
മന്നിനന്നാളനടനക്കടവോടടുക്കെ
കുന്നിയ്ക്കുമേതെളിവകത്തണയാതെച്ചുട്ട
മിന്നിക്കരയ്ക്കുപലർനില്പുമെന്നുകണ്ടു.
63. ഒന്നായിവന്നണയുകില്ലേലോക്കിലൊക്കെ
യൊന്നായിവന്നണയുമെന്നുമുറച്ചുമന്നൻ
ചെന്നായിടത്തിലുടനെത്തിയിതെത്തുചൊല്ലു
കൊന്നായികത്തിടുമൊത്തൽമുഴുത്തുകൊണ്ടു്.
64. അമ്മ! പറഞ്ഞിടുകവച്ചിവിടത്തെനേത്രാ-
രമേത്തിരഞ്ഞിവിടെയെങ്ങനടന്നിടുന്ന
നമ്മച്ചതിച്ചുചിലരൊന്നിനിവേണ്ടതെന്ന
മേന്മലൊഴുന്നമിഴിനീരൊക്കെപ്പറഞ്ഞു.
65. കുന്നിനലൊഴുപതിച്ചുപടിപായിതങ്ങ
ചെന്നില്ലിടയ്ക്കുവിടയോമടവാർമറഞ്ഞു
എന്നിങ്ങുനിന്നടനയച്ചവനങ്ങുപോയി
വന്നിടുവാങ്ങുമഴലോടിവിടെപ്പറഞ്ഞു.
66. എന്തെങ്കിലുംതിരയുകെന്നുനിനച്ചുതെങ്ങ
പന്തങ്ങുളത്തിയിവിടങ്ങുളിലൊക്കെയെത്തി
വെൺതികളൊത്തപുകുളളിവിടത്തെനല്ല
ചന്തകലന്നമടവാരെയടൻതിരഞ്ഞു.

67. വിട്ടിലവീടാഴിക്കുറച്ചാമ്പുറം
തൊട്ടിയിടങ്ങിലുകൻമുഴുവൻനിന്നു
കിട്ടിലമാൻമിഴിയെയിടത്തുപുതുവാ
കിട്ടിലതെല്ലമവരങ്ങിനൊരമ്പരഞ്ഞു.
68. ചുറ്റിച്ചനന്മയിതുമട്ടാകകളുറന്നു
മിറററവീണമിഴിനിറൊടയാഴുക്കു
പറിച്ചുവന്നു കരുതിട്ടരുമെന്തുമാലൊ-
ട്ടുററിയിറങ്ങിപ്പിന്നിന്നുമെന്നുമാനൻ.
69. മാലാന്നിറുന്നമരംചെയ്യുന്നനുകന്നി
നേലായിളങ്ങൊരുകോവിലകത്തിലെത്തി-
പാലായിടഞ്ഞൊഴിയൊളയമേന്തുപാത്ത
പോലായവൻപണികളൊക്കെനൂറുപോല.
70. നീരികൾനീളയവളെത്തിയൊരനാ-
ത്താരികലോത്തപടിപാലൊളമുഴുവാ
നേരിട്ടുകണ്ടുചിലതൊക്കെയൊളയച്ചു
പാരിനന്നൊളനളപാറകളുമുളയച്ചു.
71. പാലങ്ങിടാമൊഴിയെയങ്ങിരണങ്ങാ-
നാലഞ്ചതെല്ലമവരേതൻചഴികണ്ടതില്ല
മലഞ്ചരക്കിയെടുവാറൊരിട്ടുചുപോയി-
പോലുഞ്ചൊടിച്ചുടനവൻകളുവന്നുകൊൻ.
72. അക്കരയൽചേർന്നതിവുറപ്പടിപാറകിടന്നു
കേരക്കരയിവരുതിവരുമൊളച്ചുചിട്ടാ
നോക്കരയവൻനലമൊടൊടിനടത്തികു-
ന്മാക്കരയനോക്കരയകളൊക്കെനൂറുപോല.

74. മാന്മാനാടിടാമിഴിയെമുമ്പിലെമട്ടുകൊല്ല
 വാനോത്തിടംപടിയെടുത്തവർപൊക്കിയന്നാ
 തേരോടിടഞ്ഞമൊഴിമുമ്പിലുറച്ചുപാലെ
 താനോതിയല്ലൊടടുക്കെതെന്നിരന്നു.
75. മണ്ണിനാണാളനതുകണ്ടുപറഞ്ഞുഞാനി-
 പ്പെണ്ണിനാഭവണ്ടിയൊരനാളലിവാനുകന്നു
 കണ്ണിനാനേക്കുകുളവിങ്ങിനകണ്ടെഴിച്ചാൽ
 വിണ്ണിനാവേണ്ടവഴിയിങ്ങുമുടങ്ങുമാല്ലാ
76. ഞല്ലൊരതത്തിയിവൾചാകമതാട്ടെ,നാട്ടി-
 ലെല്ലാർമല്ലലണയുംപണിനിത്തിടേണാ
 വല്ലാത്തതാരിവെറുമകണ്ടുപറക്കുവാനാ-
 ഉല്ലാനിനയ്ക്കിലിവനോടിയടുത്തുടട്ടേ
77. എന്നുഴികാക്കുമചാനാതിമുറയ്ക്കുതത്ത
 ചെന്നു,വിളക്കുടനെയാണുകുളുത്ത'യപ്പാൾ
 അന്നുററമേട്ടമടയാംയവനുകുട്ടി-
 നിന്നുചിരിച്ചുവെളിയിലുളളുട്ടർ.
78. പാരത്രയുംപുകൾപാത്തിയമന്നവൻക-
 ണ്ണിറത്തലാലെമഴുപാലെപൊഴിച്ചുകൊണ്ട്
 ചാരത്തൊടൊത്തുടൽവിളർത്താരുമകയാളെ
 ചാരത്തുട്ടരിതളുകന്നുളവൊന്നുകണ്ടു.
79. പൊന്മാലമിന്നമൊരുപൂച്ചെടിചാടുതൊട്ട
 തുന്മാലമെത്തിയൊരുപാമ്പുവരിഞ്ഞുപാലെ
 നന്മാലുചാമ്പവളയക്കയർചേന്നുകൊണ്ടിൻ
 കണ്ണാളുടാലാടയുപടിയന്നുകണ്ടു.

79. കാർകൊണ്ടലൊത്തകിട്ടുനലുപഞ്ഞകണ്ണു-
നിർകൊണ്ടനൽക്കവിരുന്നഞ്ഞുടലുംവിറച്ചു
പേർകൊണ്ടപണ്ണുതളിർതേടി യതുള്ളവിൻറ
വേർകണ്ടചുണ്ടുനെയുവീറ്റിൽവരണ്ടുവാണ.

80. ഓടിച്ചവമ്പുലികുളയൊടുതുച്ചാഹം
കൂടിചൊടിച്ചപിടികൂടിയമാൻകണ്ടകു.
പേടിച്ചപേമഴകുന്നക്കളവറകണ്ണീർ
ചാടിച്ചമന്നവനെയന്നവളൊന്നുനാക്കി.

81. ആവാകതന്റെമലറിന്നുമയത്തിലൊറ്റു-
മാവാജ്ഞകൊണ്ടലയത്തിയമെയ്യതൂപ്പാറം
രാവാകകൊണ്ടുറവുളളതകുന്നകണ്ടുറ
പ്പുവാക്കെമന്നനലിചാലുരകിത്തുടങ്ങി.

(തുടരും)

കണ്ടു് നാശനശനശമോരൻ നാ. ൨൫.

തേയില



തേയില, കുപ്പി,
കോലോ, ഈ മൂന്നു പാ
ദാർമ്മ്യംകൊണ്ടും പല കാ
ലങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യ
ദൃഷ്ടി ഉണ്ടു്. ഇവയിൽ
അവയുടെ ഉന്നേഷണകരസ്സു കാണുമാറായ ഒരു പാശ്ചാത്യനക
സംബന്ധമായ വസ്തു അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തേയിലയിലുള്ള ആ
വസ്തുവിന് തീയിന (Tea) എന്നും കാപ്പിയിൽ ഉള്ളവ

ന് കാപ്പിയിനം (Coffeine) എന്നും കൊക്കോയിൽ ഉള്ളതിന് തീയോ ബ്രോമയിനം (Theobromine) എന്നും പേരുപറഞ്ഞു വരുന്നു. കാപ്പിയിനം കാപ്പി അരിയിലുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞത് 1820ലും തീയിനം തേയിലയിലുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചത് 1827ലുമാണത്രെ. പതിനൊന്നാംവർഷം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണത്രെ മേൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു വസ്തുക്കളും ഒന്നുതന്നെ ആണെന്നു ബോധപ്പെട്ടത്. അവയുടെ ഒരു അംശം; (Molecule) എട്ടുഭാഗം ഇംഗ്ലീഷിലും പത്തു ഭാഗം അഞ്ചനകവും നാലുഭാഗം പാക്വജനകവും രണ്ടുഭാഗം അദ്ധ്യുനകവും ഒരുഭാഗം ജലവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏഴുഭാഗം ഈ ഗ്ലൂട്ടാമിൻ എട്ടുഭാഗം അഞ്ചനകവും നാലുഭാഗം പാക്വജനകവും രണ്ടുഭാഗം അദ്ധ്യുനകവും ഉള്ള തീയോ ബ്രോമയിനം കൊക്കോയിൽ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു പിടിച്ചതു 1811-ൽ ആകുന്നു.

തീയിനം അഥവാ കാപ്പിയിനം ഗന്ധമില്ലാത്തതും ഏതാണ്ടു കടുസത്തോടുകൂടിയതും ആയ ഒരു വസ്തുമാകുന്നു. അതു തേയിലയിൽ തുറന്നിട്ട് രണ്ടുവീതവും കാപ്പിയിൽ തുറന്നിട്ട് മൂക്കാൽവീതവും കാണപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ മിതമായ മാത്ര ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയ്ക്കു ശാശ്വതപ്രഭാവത്തിന്നു ബലവും വേഗതയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. തീയിനം സിന്ധവാക്രത്തിനു ദാർഢ്യവും പ്രവൃത്തിവേഗതയും ജനിപ്പിക്കുന്നതു കൂടാതെ തമ്മിൽ വിശ്രമസുഖത്തെയും ഉത്സാഹത്തെയും ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ തലച്ചോറിനെ അധികമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നവർ അതിന്നു വളരെ വില വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അതു വൃക്കങ്ങളുടേയും (Kidneys) തപകിന്റെയും പ്രവൃത്തികളിൽ അവയെ സഹായിക്കുകയും നിദ്രാലുപത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും പലപ്പോഴും തലവദനത്തെ ശമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അതു ക്രമത്തിലധികമായി അകത്തു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിക്ക് ഉൽഭാത്തിയും, മാംസപേശികൾക്കു പ്രകമ്പനവും ശരീരത്തിന്നു വിറപ്പും ആകപ്പോടെ ഒരു അസഹ്യവും ഉളവാക്കുന്നതാണ്. തീയോ ബ്രോമയിനം എന്ന സാധനത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും ഏകദേശം ഇപ്രകാരംതന്നെ ആകുന്നു.

തേയിലയിലും, കാപ്പിയിലും, കൊക്കായിലും വാസനയുള്ള ഒരുമാരിറി തൈലം ഉണ്ട്. ഈ തൈലമാണ് അഡ്ഡ് പ്രത്യേക മുള സുഗന്ധത്തിനും സ്വാദിനും കാരണം. ചെടിയിലും മരങ്ങളിലുമാണ് അവയെ ആദ്യം ശേഖരിക്കുമ്പോൾ ഈ തൈലം അവയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അപ്പോഴെ സജ്ജീകരണദശയിൽ അത് ഉണ്ടായി വളർച്ച വരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തേയിലയുടെ സ്വാദു പരിശോധിക്കുന്ന പണിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന തലവേദനയ്ക്കും തലതിരിച്ചിലിനും, തേയിലക്കുടുകൾ കെട്ടുകയും അഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു വരാനുള്ള പക്ഷവരതത്തിനും ഈ തൈലംതന്നെയാകുന്നു കാരണം. ചീനത്തുകാർ ഒരു വർഷമെങ്കിലും പഴക്കംചെല്ലാത്ത തേയില ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അതിനിടയിൽ ഈ തൈലത്തിന്റെ ഒരു അംശം അതിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കാപ്പിയിലും തേയിലയിലും വേറെ ഒരു രുക്ഷമായ പദാർത്ഥം കൂടി ഉണ്ട്. അതാണ് അവ വെള്ളത്തിലിട്ടു സാവധാനത്തിൽ തിളപ്പിച്ചാൽ ആ വെള്ളത്തിൽ കഠിനമായ ഒരു കല്പാസം ഉണ്ടാകുന്നത്. തേയിലയിലുള്ള ആ പദാർത്ഥത്തിന് 'താനിൻ' എന്നു പേരു പറയുന്നു. ഉണങ്ങിയ തേയിലയിൽ അതു തുറന്നു പതിച്ചു നൂ മുതൽ ഇരുപതുവരെ ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാപ്പിയിലുള്ള ആ സാധനത്തിനു 'കാപ്പിയിക് ആസിഡ്' എന്നാണ് പേരു. എന്നാൽ അതു കാപ്പിയിൽ വളരെ കുറച്ചു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുള്ളു. തേയിലവെള്ളത്തിൽ കുറേ ആയസഗന്ധികം (Sulphate of iron) അലിച്ചു വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ ഒരു നിമിഷമായ കറുപ്പിനിറം അതിൽ വ്യാപിക്കുന്നത് കാണാം. ഇതു തേയിലയിൽ താനിൻ അധികമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നു; എന്നാൽ കാപ്പിവെള്ളത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ വെളുപ്പ് ഒഴിച്ചാൽ ഈ നിറഭേദം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കൊക്കായിൽ 'താനിൻ' ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതു വളരെ വളരെ കുറച്ചു ഉള്ളു. മുൻ വിവരിച്ച മൂന്നു പ്രധാന പദാർത്ഥങ്ങൾ.

കൂടാതെ ഔഷ്ണികങ്ങൾ (Albuminoids) പര, ദക്ഷിണമണ്ഡ, (Detrin) കൊഴുപ്പു ചേറേയും പല സംധനങ്ങൾ തേയിലയിലും, കാപ്പിയിലും, കൊക്കോയിലും ഉണ്ട്.

തേയിലച്ചെടിയുടെ ഉണങ്ങിയ ഇലയ്ക്കാണ് നാം ഈ പേരു പാറത്തുവരുന്നത്. തേയിലച്ചെടികൾ മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ട്. ഇവയിൽ രണ്ടുതരങ്ങൾ ചീനത്തു ബങ്കാളത്തിലും ഉണ്ടാകുന്നു. ആ ഡാ രാജ്യത്തുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു മറ്റൊന്ന്. ഈ മൂന്നുമാതിരിയും നല്ല പച്ചനിറമുള്ള ഇലകളും ഭംഗിയുള്ള പുഷ്പങ്ങളും ഉള്ള ചെടികളാകുന്നു. തേയിലയുടെ ജന്മദേശം ബങ്കാളമാണെന്നും അവിടെ നിന്നു അതു ക്രിസ്തുവർഷം ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചീനത്തു കൊണ്ടു പോയി. കൃഷി ചെയ്യുതുടങ്ങി എന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

തേയിലവിത്തു പാകുന്നതു സാധാരണ മാച്ച് മാസത്തിലാണ്. അതിനുമുമ്പായി വിത്തുകൾ കറേനാൾ നനഞ്ഞമണ്ണിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. തൈകൾക്കു ഒരുവർഷം പ്രായമാകുമ്പോൾ അവയെ പഠിച്ചെടുത്തു മൂന്നാം നാലാം അടി വീതം അകലെ ആഴ്ച വരിവരിയായി നടുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നടി പൊക്കം വളച്ച് ആകുമ്പോൾ തായിക്കമ്പിന്റെ തല ചെട്ടിക്കളയുന്നു. അതുകൊണ്ടു ധാരാളം ഉപശാഖകൾ മുളക്കയും ചെടികൾ പടന്നു വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ മൂന്നുവർഷം അവ സ്വച്ഛന്ദമായി വളരൽ അനുവദിക്കുന്നു. നാലാമത്തേ കൊല്ലത്തിലാണ് ഇലകൾ പഠിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നത് ഒരുവർഷത്തിൽ മൂന്നോ നാലോ തവണ ഇലകൾ പഠിക്കാം. ഇതു സാധാരണമായി ചെയ്യുവരുന്നതാണ് മാച്ച്, മേ, ജൂൺ, ആഗസ്റ്റ് ഈ മാസങ്ങളിലാകുന്നു. ഇതിൽ മാച്ച് മാസത്തിൽ ശേഖരിക്കുന്ന ഇലയൊക്കെ ഒന്നാണെന്നും. മറ്റു സമയങ്ങളിൽ എടുക്കുന്നവയ്ക്കു കല്പം നേർമ്മയില്ലായ്മയും കൂടാ.

തേയില കറുത്തതും പച്ചയും ഇങ്ങനെ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസം അവയുടെ വർജ്ജികരണവിധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു മാത്രമാണ്. പച്ചനിറത്തിലുള്ള തേയില ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇലകൾ മുളക്കൊണ്ടുള്ള പാന്ന കട്ടകളിൽ നിറത്തി ഒന്നാം രണ്ടാം

മണിക്കൂറുനേരത്തേയ്ക്കു (ചെറുതായിട്ടൊന്ന്) ഉണക്കുന്നു. പിന്നീട് അറയെ (അവ വാക്കുന്നതിനുള്ള) പാത്രത്തിലിട്ട് അടുപ്പത്തുവെച്ചു അത് നല്ലവണ്ണം തീക്കത്തിച്ചു വാക്കുന്നു. അപ്പോൾ (സഭ) നല്ല വെളിച്ചം എളുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ആ സമയത്ത് അവ ഒരു മാതിരി പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കയും മുറ്റവും ദ്രവാഹവും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങനെ ഏതാനും വിനാഴികകൾ കഴിയുമ്പോൾ അവ) പാത്രങ്ങളിൽനിന്നും കോരി എടുത്തു (കൈകൊണ്ട്) ഉണ്ടകളായി ഉരുട്ടി വീണ്ടും പാത്രത്തിൽ ഇട്ടു കന്നോ കന്നരയോ മണിക്കൂറുനേരത്തേയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം ഇളക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കു ഇലകൾ നല്ലവണ്ണം ഉണങ്ങി വരളുകയും അവയ്ക്ക് ഒരു മുറ്റവായ പച്ചനിറം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നു. ഫൈസൻ, ടാക്കേ, ഗൺപൌഡർ, ഈ പേരുകളുള്ളവയാകുന്നു പച്ചത്തേയിലകളിൽ നന്നായേറിയവ.

കറുത്ത തേയിലകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് കറോനരത്തേക്കു കൂടുതലായി കൂട്ടിയിടുന്നു. അതിനിടയിൽ അവയ്ക്കു പുളിപ്പു വ്യാപിക്കയും ക്രമേണ ഒരു ഇരുണ്ടനിറം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് വയെ ഉണക്കി ഉരുട്ടി (തീക്കത്തിൽ) കൂട്ടി സാവധാനത്തിൽ വാക്കുന്നു. കറുത്ത തേയിലയിൽ ഗുണംകൂടിയവ കാങ്ഗൂ, സൂഷാങ്, ഊളോങ്, പിക്കോ കേപ്പർ ഇവ ആകുന്നു.

തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ മെറാ അല്ലെങ്കിൽ പൊഗുവേ തേയില എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു സംധനം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. അതു ബ്രസീലിയൻ ഹാളി എന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ഉണങ്ങിയ ഇലകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നതു. അതിൽ അനാർവീച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ തേയിലയിൽ ഉള്ളവ തന്നെയാകുന്നു.

(കുണിട്ട് എന്ന ആളിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം തേയിലയുടെ യോഗം തന്റെ പറയുന്നപ്രകാരം ആകുന്നു.

	ആറിന്		ആറിന്
ജലം	11.49	കൊഴുപ്പുപശ	16.75
തീയിനം	1.85	മറുപാകുജനക	16.75
തൈലം	.67	സംബന്ധമില്ല	
താനിനം	12.36	അ വസ്തുക്കൾ	
പാകുജനക }		ദാരുവതസ്തുതലായതു	20.80
പദാർത്ഥങ്ങൾ }	21.22	ചാമ്പൽ	5.11
			100

മേല്പറഞ്ഞ യോഗം എല്ലാമാതിരി തേയിലയ്ക്കു പറയുന്നതല്ല. അതു പലതിന്നു പലവിധത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഈ വ്യത്യാസമെല്ലാം പ്രധാനമായി ഇലകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ചെടികളുടെ ജാതിഭേദം, ഇലകൾ ശേഖരിക്കുന്ന കാലം ഇവയെ എല്ലാം അവലംബിച്ച് ഇരിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിൽ തേയിലയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം—മുൻകാണിച്ച പട്ടികയിൽനിന്നു കാണുന്നതുപോലെ തേയിലയിൽ പാകുജനക സാധനങ്ങൾ ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ട് അത് ഒരു നല്ല ഭക്ഷണസാധനമാണെന്നു വിചാരിച്ചു പോകാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ അതു തൊറാകുന്നു. നാം തേയില വെള്ളം ഉണ്ടാക്കുന്നതു തേയിലയിൽ തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളം ഒഴിച്ചിട്ടാണല്ലോ; അതിനാൽ അതിലുള്ള ശൈത്യകീടപദാർത്ഥങ്ങൾ ആ വെള്ളത്തിൽ ദ്രവിക്കുന്നില്ല. ഒരു വലിയ തേയിലക്കരണ്ടി (Tea spoon) നിറച്ച തേയില ഇട്ടു ഉണ്ടാക്കിയ അരപ്പയിൻ തേയിലവെള്ളത്തിൽ തേയിലയിൽനിന്ന് അതിൽ ചേരുന്ന സാധനങ്ങൾ ആകപ്പാടെ മൂപ്പുത്തട്ടു ഗ്രെയിൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതിൽ ഏതേ ഗ്രെയിൻ താനിനവും, രണ്ടേ ഗ്രെയിൻ തീയിനവും ആറു ഗ്രെയിൻ ധാതുക്കളും ആകുന്നു. ശിഷ്ടമുള്ള ഇരുപത്തൊന്നു ഗ്രെയിൻ പശ, പഞ്ചസാര, പാകുജനകസാധനങ്ങൾ ഇവ ആകുന്നു. അതിനാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പാത്രം തേയില വെള്ളത്തിൽ അതിൽ ചേർക്കുന്ന പാലിലും പഞ്ചസാരയിലും ഉള്ള തല്ലാതെ ദേഹപോഷകങ്ങളായ യാതൊരു സാധനവും പറയത്തക്കവണ്ണം ഇല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.)

(പാന സാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തേയില നിസ്തലമായ ഒരു പദത്തെയാണ് ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്) (അത്) ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു മദ്യപാനത്തിൽ ഉള്ള ആസക്തിയെ കുറയ്ക്കുന്നതിന്നു വളരെ ഉപയോഗപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തേയില ബുദ്ധിയ്ക്കു ഉന്മേഷത്തെയും മനസ്സിന്നു ആഹ്ലാദത്തേയും ജനിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് ലഹരിയുള്ള പാനീയങ്ങളപ്പോലെ അനന്തരത്വസാദാത്ത ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. തേയിലയുടെ ഈ ഗുണങ്ങൾ തന്നെ ഭോഗ്യദോഷങ്ങൾ അത് അമിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു കാരണമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അമിത പാനം ജഠരാഗ്നിക്ക് ബലക്ഷയത്തെയും തന്മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന പല ദോഷഫലങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു രോഗിക്കു കുറച്ചു തേയിലവെള്ളം വളരെ ആശ്വാസ പ്രദമായിരിക്കും.

വളരെ വിശന്നിരിക്കുമ്പോൾ തേയില കുടിച്ചുകൂടാ; എന്നു മാത്രമല്ല അതു ഭക്ഷണത്തിനിടയിൽ കടർച്ചയായി കുടിക്കുന്നതും നന്നല്ല. മാംസഭക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ തേയില കുടിക്കുന്നതു നേ പാടില്ല. അതു ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഒടുവിൽ കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഏറ്റവും നല്ലത്. ബുദ്ധിക്ക് ഉത്സാഹം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനായി അതു കുടിക്കുമ്പോൾ മിതമായിരിക്കാൻ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാകുന്നു.

തേയില ഉണ്ടാകേണ്ടവിധം. ആദ്യമായി തേയിലപ്പാത്രം (Tea pot) ചൂടുപിടിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി അതിൽ കുറേ കാഞ്ഞവെള്ളം ഒഴിക്കണം. രണ്ടു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ആ വെള്ളം കളഞ്ഞു വേഗം ആവശ്യമുള്ള തേയില അതിനകത്തിട്ടു മുടിപ്പാക്കേണ്ട അടക്കണം. അങ്ങിനെ ഒരു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മുടി തുറന്ന് നല്ല തിളച്ച വെള്ളം ആവശ്യപോലെ അതിലൊഴിച്ചു വീണ്ടു അടക്കണം. തേയില ആ വെള്ളത്തിൽ അഞ്ചുമിനിറ്റിലധികം നേരം കിടന്നുകൂട. അതു കുറെ നേരം വെണ്ണുണ്ടിവരുമ്പോൾ മറ്റൊരു പാത്രത്തിൽ ഊറ്റി വച്ചുകൊള്ളണം. തേയില ആ വെള്ളത്തിൽ അധികം നേരം കിടക്കയാണെങ്കിൽ അധികം താമിന അതിൽ ദ്രവിക്കുന്നതിനും

അതിനാൽ അതിന് കറുപ്പുനിറവും കയ്യോ വലിക്കുന്നതിനും ഇടയാകും. തേയില ഉണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം കഴിയുന്നതും മുറ്റുജലം ആയിരിക്കണം. അഥവാ കുറിനജലം മാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളൂ എങ്കിൽ അതു കറ നേരത്തേയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം തിളപ്പിക്കുകയും ഒരു നുള്ളു സോഡാപ്പാടി അതിലിടുകയും ചെയ്താൽ അതു മുറ്റുവാക്കുന്നതാണ്.

സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പേരറി.

ഒരു മരണപത്രം.



‘മരണപത്രക്കേസ്സ്’ വിധി പറഞ്ഞു കേട്ട ഉടനെ എനിക്കുണ്ടായ ആ യുദ്ധവും പരിഭ്രമവും ഇന്നു വിധത്തിലാണെന്നു പറയാനില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ വിവരം അറിവാൻ എനിക്കുണ്ടായ ഉൽക്കണ്ഠതന്നെയാണ് എന്നെ ഈച്ചരമേനോന്റെ അടുക്കലേക്കു നടത്തിയത്. അച്ചാരത്ത് ഈച്ചരമേനോൻ, പെൻഷൻ വാങ്ങി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽദണ്ഡം ഭേദമായി ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു മിക്ക വലിയ കേസുകളിലും പോലീസ്സുകാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുക സാധാരണയാണ്. അങ്ങിനെ തന്നെ എന്റെപ്പോഴും കേസിൽകൂടി, രസകരമായി വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ മേനോൻ, പോലീസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തിയും, ജഡ്ജിമാരുടെ തീർപ്പും കേസിലെ തെളിവുകളും, ശരിയായി സൂക്ഷിച്ചു, എവിടെയാണ് തെറ്റോ, കുറ്റമോ, കുറ്റവാ, ഉള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കും. മരണപത്രക്കേസ്സ് അദ്ദേഹം ആരും മൂർത്തക്കേ വളരെ തൃപ്തിയാടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ അറിയും. അതാണ് ഞാൻ കേസ്സ് കലാശിച്ചശേഷം മേനോനെ ചെന്നുകണ്ടത്. അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പിൽ കേസ്സിന്റെ ആരോടും മുതൽ അവസാനാവരെ ഞാൻ മനസ്സുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചു നോക്കി.

വെള്ളാട്ടിൽ അപ്പു നമ്പ്യാർ വലിയൊരു ദ്രവ്യസ്ഥനും പരിഷ്കാരിയും ആയിരുന്നു. ഉള്ള ദ്രവ്യമൊക്കെ സ്വന്ത സമ്പാദ്യമേയ്ക്ക്. കേളുനായർ സബ്ജസ്റ്റിയുടെ വീട്ടിൽ എഴുത്തുകാരും കൊണ്ടുപോകുകയും മരുന്ന് പഠിക്കുകയും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ജോലി. പിന്നീട് ആ സബ്ജസ്റ്റിയുടെ സ്ഥാനത്താൽ ചെറിയൊരു കച്ചവടം തുടങ്ങി. അതു ക്രമേണ വലുതായി ഭാഗ്യവശാൽ വലിയൊരു കച്ചവടക്കാരനായി ധാരാളം മുതൽ സമ്പാദിച്ചു. അതിലിടക്ക് ഇംഗ്ലീഷും കുറെ പഠിച്ചു സാമാന്യം നല്ല പരിഷ്കാരിയായി. കവുറമ്പത്തിൽ ആരു ഇല്ല. ഒരു ഉടപ്പിറന്നവരും മരുമുണ്ടായിരുന്നതു മരിച്ചു. അതിലൊരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് നാരായണൻ നമ്പ്യാർ. മക്കളും അധികം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു പുത്രൻ മാത്രം. അതാണ് ശേഖരപ്പുറപ്പ്. ശേഖരപ്പുറപ്പ് ചെറുപ്പം മുതലേ വലിയ വികൃതിയായിരുന്നു. തെമ്മാടികളുടെ സേവയ്ക്കു സ്റ്റോറും ആണ് അധികവും. അതുകൊണ്ട് അപ്പുനമ്പ്യാർക്ക് അവനെ പണ്ടേ ഇഷ്ടമില്ല. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ കാരണവരോടു വലിയ ഭക്തിയായിട്ടാണ്. അപ്പുനമ്പ്യാർ മരിച്ചാൽ അവകാശവഴിക്ക് സർവ്വസ്വത്തും ലഭിക്കുന്നത് നാരായണൻ നമ്പ്യാർക്കായിരിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. മകൻ അത്രമേൽ വികൃതിയായതിനെപ്പറ്റി അപ്പുനമ്പ്യാർക്കു കഠിനമായ വ്യസനമുണ്ട്. ആകൃതികൊണ്ട് അച്ഛനോടു ഏറ്റവും സാമ്യമുള്ള ഈ ഏക പുത്രൻ ആ വിധമായിപ്പോയല്ലോ എന്നുള്ള സങ്കടമല്ലാതെ വലിയ നമ്പ്യാർക്കു വേറെ മനോഹരത്തിനു സംഗതിയായിത്തൊരു കാഴ്ചവു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന നിലയിലാണ് ഒരു ദിവസം രാവിലെ അപ്പുനമ്പ്യാർ കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന വിവരം കേട്ടു ജനങ്ങളൊക്കെ പരിഭ്രമിച്ചത്. സുഖക്കേട് വിശേഷിച്ചു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തലേ ദിവസം അപ്പുനമ്പ്യാരെ വെളിയിൽ കണ്ടു

വർ വളരും ഉണ്ട്. പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു ഹൃദ്രോഗത്താൽ മരിച്ചു പോയതാണെന്നാണ് പ്രസ്താവം.

ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പെ അതിലും സങ്കടകരമായും ഭയങ്കരമായും ഉള്ള ഒരു വർത്തമാനം കേട്ടു സകല ജനങ്ങളും വല്ലാതെ മിഴിച്ചുപോയി. അതു വക്കീൽ ശങ്കര മേനോൻ, പ്ലാക്കുട്ടാ നടയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു വെന്നുള്ള വർത്തമാനമായിരുന്നു. പിന്നിൽനിന്നു ഘനമുള്ള ഒരു വടികൊണ്ടു തലക്കുടിച്ചിട്ടാണ് വക്കീലിനെ കൊന്നിട്ടുള്ളത്. വക്കീൽ തല ദിവസം രാത്രി അപ്പനമ്പ്രാരുടെ വീട്ടിൽനിന്നു മടങ്ങി സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്ന സമയമാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതു. ശങ്കരമേനോൻ അപ്പനമ്പ്രാരുടെ വക്കീലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാകേസുകളും നടത്തിയിരുന്നതും ആധാരങ്ങൾ മുതലായവ എഴുതിയിരുന്നതും നിയമസംബന്ധമായ ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നതും ഒക്കെ വക്കീൽ ശങ്കരമേനോനായിരുന്നു. അപ്പനമ്പ്രാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക്കീലും ഇപ്രകാരം ഒരു ദിവസം മരിച്ചതിനെപ്പറ്റി, അതുതന്നെ, പെട്ടെന്നു അത്ഭുതം സംശയകരമായ വിധത്തിൽ മരിച്ചതിനെപ്പറ്റി രാജ്യത്തെങ്ങും വലുതായ ബഹുളവും കോഭവും ഉണ്ടായി.

അപ്പനമ്പ്രാരുടെ മരണശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ വീട്ടു സ്വത്തുക്കളും കുച്ചവടവും ഒക്കെ മരുമക്കത്തായവഴിക്ക് നാരായണൻ നമ്പ്രാക്കു കിട്ടുമെന്നും, മകൻ ശേഖരക്കുറുപ്പിന്നു ഒരു പൈപോലും കിട്ടുകയില്ലെന്നും സകലാപരം വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും, മരിച്ച നമ്പ്രാർ ഒരു മരണപത്രം എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്നനുസരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വസ്വാദ്യവും മകന്നു കിട്ടേണ്ടതാണെന്നും, മരുമകന്നു കൊല്ലത്തിൽ ഞ്ഞരൂപിക വരവുള്ള വസ്തുക്കൾമാത്രമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ എന്നും കണ്ടു. ഈ മരണപത്രത്തെപ്പറ്റി പലരും സംശയിച്ചു. അതുവരെ വളരെ ഭക്തിയോടുകൂടി കരണവരെ സേവിച്ച നാരായണൻനമ്പ്രാക്കു യാതൊന്നും കിട്ടിയില്ലെന്നും, തെമ്മാടിയാകി നടന്ന മകനാണ് കന്യാത്തുപ്രകാരം

ഒക്കെ കിട്ടിയതെന്നും ഉള്ള വസ്തുമാനം പലക്കും അത്ഭുതപ്രയുക്തമായി തോന്നി. രാജ്യമൊട്ടുക്കും അപ്പനമ്പ്രാരുടെ മരണത്തെപ്പറ്റിയും ഒ സ്വത്തിനെപ്പറ്റിയും ഉള്ള സ്വാഭാമല്ലാതെ ഇല്ലാതായി.

വടക്കിൽ ശങ്കരമേനോനെ കലപ്പെടുത്തിയത് ആരാണെന്നു യാതൊരു തുമ്പും ഉണ്ടായില്ല. നാരായണൻനമ്പ്യാർ മരുമക്കത്തായ വഴിക്ക് കാരണവരുടെ വസ്യക്കളൊക്കെ അടക്കി. മരണപത്ര പ്രകാരം ഒക്കെ തനിക്കു കിട്ടേണ്ടതാണെന്നു കാണിച്ചു ശേഖരക്കുറുപ്പ് നമ്പ്യാരെ പ്രതിചേർത്തു അന്ത്രായകൊടുത്തു.

മരണപത്രം കളവായി നിർമ്മിച്ചതാണെന്നും, മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തിന്നനുസരിച്ചു തനിക്കാണ് അപ്പനമ്പ്രാരുടെ ശേഷം അവകാശമെന്നും നാരായണൻനമ്പ്യാർ വാദിച്ചു.

കേസ്സ് വിചാരണക്കെടുത്തു. നമ്പ്രാരുടെ ഭാഗം, ബാരിസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ തോമസ്സും, ഫൈക്കോടുവടക്കിൽ ശേഷയുരവർകളും ധാജ രായി. കുറുപ്പ്, അയാളുടെ ഭാഗം ഫൈക്കോടുവടക്കിൽ അനന്തക്കുറുപ്പ് അവർകൾ, വടക്കിൽ കുരുണാകരൻ അവർകൾ, എന്നിവരെയും എല്ലിച്ചു. പ്രധാനസാക്ഷി മരിച്ചുപോയ അപ്പനമ്പ്രാരുടെ കാൽപ്പന്തൻ വേലപ്പക്കിടാവായിരുന്നു. കിടാവിന്റെ കയ്യിൽ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു.

അപ്പനമ്പ്യാർ മരിക്കുന്ന തലേരന്ദ്രി ഞാൻ പുറത്തു കോലായിൽ ഇരുന്നു കണക്കെഴുതുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ മാളികമേൽനിന്നു നമ്പ്യാർ ഉച്ചത്തിൽ ദേച്ചപ്പെട്ട സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു. 'അവരാനും, ചതി, കള്ളൻ, വൃഥിചാരി' എന്നിങ്ങിനെ ചില വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ മകനെ ചീത്ത പറയുന്നതു സാധാരണയാകയാൽ ഞാൻ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശേഖരക്കുറുപ്പ് മുകളിൽനിന്നു എണെ ബദ്ധപ്പെട്ടു വിളിച്ചു: കിടാവെ, കിടാവെ, കാടിപ്പോയി ഡാമൂരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരൂ. അച്ഛനു എന്തൊ സുഖക്കേടാണ് എന്നാണ് കുറുപ്പ് പറഞ്ഞത്. ഞാൻ ഉടനെ നമ്പ്രാരുടെ വണ്ടി ഞ്ഞൊരെ ഡേമൂരെ വിളിക്കാൻ പറഞ്ഞയച്ചു മുകളിൽ ചെന്നു

നമ്പ്യാർ നിലത്തു മുൾമുള കിടക്കുന്നതു ശേഖരക്കുറുപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല പൊക്കി പിടിച്ചതും കണ്ടു. കുറുപ്പ് വളരെ പരിഭ്രമിച്ചു വിളിയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നമ്പ്യാരെ എടുത്തു കുട്ടിപ്പിന്മേൽ കിടത്തി. നാലാലനാൽ നമ്പ്യാർ ഒരു മണിക്കൂർ മുൻപു എവിടെയെങ്കിലും ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഡാക്ടർ വന്നു നമ്പ്യാരെ പരിശോധിച്ചു പോയശേഷം നമ്പ്യാർ എന്തെന്നു ചിലിച്ച്, വക്കീൽ ശങ്കരമനോനെ വരുത്താൻ പറഞ്ഞു. ശങ്കരമനോൻ വന്നശേഷം രണ്ടാമതും എന്തെന്നും രാമൻനായരും വിളിച്ചു ഒരു കടലാസ്സിൽ നമ്പ്യാർ ഒപ്പിട്ടു ചോട്ടിൽ ഞങ്ങളോടു ഒപ്പിടാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനും രാമൻനായരും അതിൽ ഒപ്പിട്ടു. നമ്പ്യാർ മരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവം എടുക്കുമ്പോൾ തലയണയുടെ ചോട്ടിൽ ഒരു കടലാസ്സു കണ്ടു. അതു ഞങ്ങൾ ഒപ്പിട്ട കടലാസ്സാണെന്നു മനസ്സിലായു. അദ്ദേഹത്തെ ശേഖരക്കുറുപ്പിനു കൊടുത്തു. കടലാസ്സു വായിച്ച് കുറുപ്പ് വളരെ ആശ്ചര്യം നടിച്ച്.

ബാരിസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ തോമസ്സ്—നിങ്ങൾ തലയണയുടെ ചോട്ടിൽ കണ്ട കടലാസ്സ് തലേദിവസം നമ്പ്യാരും നിങ്ങളും ഒപ്പിട്ട കടലാസ്സാണെന്നു എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കി?

ഈ ചോദ്യത്തിനു സാക്ഷി എന്തുത്തരമാണ് പറയുകയെന്നു റിവാൻ കോടതിയിലുള്ളവരെക്കൊക്കെ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുന്നു.

കിടാവ്—‘ആ കടലാസ്സുതന്നെയെന്നെന്നു എനിക്കുതോന്നി’

ബാരിസ്റ്റർ—നിങ്ങൾ ആ കടലാസ്സിൽ എഴുതിയിരുന്നതെന്താണെന്നു നോക്കിയിരുന്നവരോ?

കിടാവ്—‘ഇല്ല. ഒരിക്കലും ഇല്ല’.

ബാരിസ്റ്റർ—‘ഒപ്പിടുമ്പോൾ നോക്കിയിരുന്നവരോ?’

കിടാവ്—‘ഇല്ല. നമ്പ്യാരുടെ ഒപ്പമൊത്തമേ ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നില്ല’.

ബാരിസ്റ്റർ—‘എന്നാൽ കടലാസ്സിന്റെ പുറം കണ്ടിട്ടാണ് ആ കടലാസ്സാണെന്നു തീർച്ചയാക്കിയത്. അല്ലേ?’

കിടാവ്—അതേ ആ കടലാസ്സുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു എനിക്കു തോന്നി’.

ബാരിസ്റ്റർ—(മരണപത്രം എടുത്തുകാട്ടിട്ട്)—ഇതാണോ ആ കടലാസ്സ്?

കിടാവ്—അതെ, സംശയമില്ല. അതുതന്നെ.’

ബാരിസ്റ്റർ—നോക്കിൻ മിസ്റ്റർ കിടാവെ, നല്ലവണ്ണം നോക്കിൻ. അതിലുള്ള ഒപ്പു നിങ്ങളുടേതു തന്നെയാണെന്നു സത്യം ചെയ്യുവാനാവാമൊ?

കിടാവ്—(കുരു കണ്ണട എടുത്തുവെച്ചു നോക്കിട്ട്)—അല്ല. ഇതെന്റെ ഒപ്പല്ല.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ശേഖരക്കുറുപ്പിന്റെ മുഖം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. അപ്പനമ്പ്രാരുടെ മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനായിരുന്ന രാമൻനായരും ഒപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽപിന്നെ ഒപ്പു കള്ളുമാറ്റാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ രണ്ടു സാക്ഷികളെ വിസ്മരിച്ചു. ശേഖരക്കുറുപ്പ് എത്രതന്നെ വികൃതിയായിരുന്നുവെങ്കിലും, സത്യാ സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധി, മുതലായി അപ്പനമ്പ്രാരുടെ ചില ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞ ജനങ്ങൾക്ക് ഈ കാര്യം വളരെ അത്ഭുതമായി തോന്നി. കുറുപ്പിന്റെ വാദം ഇങ്ങിനെ ആയിരുന്നു:—ഞാൻ കസ്യത്തു കളവായി നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. കിടാവ്, ആ കടലാസ്സ് എന്റെ കൈവശം കൊണ്ടുതന്നത് നേരാണ്. ഈ കടലാസ്സിൽ അച്ഛൻ കസ്യത്തു എഴുതിയതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. കസ്യത്തിന്റെ സാരത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു ആശ്ചര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അച്ഛന്റെ ഹിതം അങ്ങിനെ ആയിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ അറിയും. എന്നാൽ കസ്യത്തു വക്കീൽ ശങ്കരമേനോനെ എല്ലിച്ചിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചത്. ഈ കടലാസ്സ് അന്നുതന്നെ ഞാൻ വക്കീൽ കരുണാകരനെ എല്ലിച്ചു. ഒപ്പുകൾ ഞാനത്ര സൂക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. അച്ഛന്റെ ഒപ്പാണെന്നുതന്നെ തോന്നുന്നു. കാര്യസ്ഥന്മാരുടെ ഒപ്പ് ഞാൻ മുമ്പും പിന്നെയും കണ്ടിരുന്നില്ല.

ശേഖരക്കുറുപ്പ് ഇങ്ങിനെ ധൈര്യസമേതം പറഞ്ഞതു കേട്ടവരിൽ അധികാപേരും അദ്ദേഹം നിദ്ദോഷിയെന്നു വിശ്വസിച്ചു. എങ്കിലും തെളിവിന്നനുസരിച്ചു ഒരുത്തു കളവായി നിർമ്മിച്ചതെന്നു ജഡ്ജി വിധിച്ചു. കള്ളാധാരക്കുറുത്തിനു ശേഖരക്കുറുപ്പിന്റെ പേരിൽ അന്യരായ നടത്താൻ സാക്ഷനുംകൊടുത്തു.

* * * * *

ഗവണ്മേണ്ടു കേസ്സായി. ആദ്യത്തെ തെളിവുകളൊക്കെ രണ്ടാമതും എടുത്തു. അപ്പനമ്പ്രാരുടെ ശവം കുട്ടിലിന്മേൽനിന്നു നീക്കിയതു രാവിലെ പതിനൊന്നുമണിക്കായിരുന്നുവെന്നും അപ്പോൾ തന്നെയാണ് താൻ കടലാസ്സെടുത്തു കുറുപ്പിന്റെ കൈവശം കൊടുത്തതെന്നും കിടാവു പറഞ്ഞു. ഒരുത്തുപ്രകാരം ഉള്ള സർഗ്ഗനവും ശേഖരക്കുറുപ്പിനാകയാലും അതിലെ ഒപ്പു കള്ളൊപ്പാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കയാലും ഒരുത്തു നിർമ്മിച്ചത് ശേഖരക്കുറുപ്പാണെന്നു പ്രഥമമുഴുപ്പിൽ തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കുറുപത്രം തയ്യാറാക്കി.

പ്രതിഭാഗം സാക്ഷിയായി വക്കീൽ മിസ്റ്റർ കരുണാകരനെ വിസ്മരിച്ചതിൽ, അപ്പനമ്പ്രാരുടെ ശവസംസ്കാരത്തിനുമുമ്പു താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഏകദേശം പതിനൊന്നുമണിക്കു ശേഖരക്കുറുപ്പ് ഒരുത്തു തന്റെ കൈവശം കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. കൊടുക്കുന്നതു കണ്ട് രണ്ടു യോഗ്യന്മാരും സാക്ഷിപറഞ്ഞു. ഏകദേശം ഒരുമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരു കള്ള ഒരുത്തുണ്ടാക്കി, അപ്പന്റെയും രണ്ടു കാര്യസ്ഥന്മാരുടേയും ഒപ്പു കളവായി ചേർക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ഈ കാര്യം തന്നെ പ്രതിഭാഗം വക്കീൽമാർ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞെങ്കിലും ജഡ്ജിക്കു കുറുപ്പ് നിദ്ദോഷിയെന്നു വിശ്വാസം വന്നു തുടങ്ങില്ല. ഒടുക്കം പ്രതിഭാഗത്തെ ശേഷം രണ്ടു സാക്ഷികളെ വിസ്മരിച്ചു.

ഒന്നു അപ്പനമ്പ്രാരുടെ കുട്ടിപ്പട്ടായിരുന്നു. വെങ്കിടശ അയ്യർ അപ്പനമ്പ്രാർ മരിക്കുന്നതിനു തലേ ദിവസം രാത്രി അദ്ദേഹത്തിനു സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു ചുക്കുവെള്ളവും എ

ടുത്ത കടക്കാരൻ ഭാവിഭവനോടുകൂടി വക്കീൽ ശങ്കരമേനോൻ മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തിറങ്ങാൻ ഭാവിഭവനത്തു കണ്ടു, കുട്ടിപ്പട്ടർ വാതിൽക്കൽ അല്ല, ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. അപ്പോൾ ശങ്കരമേനോൻ അപ്പനമ്പ്രാമം ടു, 'നിങ്ങളുടെ കസ്യത്ത് എന്റെ കിശരിയിൽ ഉണ്ട്'. പരിഭ്രമിക്കു ന്നു. അതു പോലൊക്കെയല്ല' എന്നു പറയുന്നതു താൻ വ്യക്തമായി കേട്ടു. ഇതായിരുന്നു കുട്ടിപ്പട്ടരുടെ തെളിവ്. ഒരു കുട്ടിപ്പട്ടരുടെ തെളിവ് വിശ്വസിച്ചു ഈ വക കേസിൽ വല്ലതും പ്രവൃത്തിക്കാമൊ എന്ന കാര്യം വളരെ സംശയമുള്ളതാണല്ലോ. ഒടുവിൽ സാക്ഷി, ഡാക്ടർ മേനോൻ ആയിരുന്നു. ഡാക്ടർ മേനോൻ വളരെയോ ഗുണം സത്യവാനും ബഹുസമർത്ഥനായ വൈദ്യനുമായിരുന്നു. അപ്പനമ്പ്രാമം പെട്ടെന്നുണ്ടായ വ്യസനം നിമിത്തം ഹൃദയം പൊട്ടി മരിച്ചതാണെന്നും താൻ ചെന്നുകണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവെന്നും, തനിക്കു ചാകുന്നതിനു വ്യസനമില്ലെന്നും, തന്റെ മരണപത്രം എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു ശങ്കരമേനോനാണ് എഴുതിയതെന്നും, അതു അദ്ദേഹം കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും മരിക്കുന്ന ദിവസം രാവിലെ തന്നോടു പാഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ഡാക്ടർ സാക്ഷിപറഞ്ഞു.

ഈ തെളിവു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ജഡ്ജിയുടെ അഭിപ്രായം കേട്ടി ച്ചതും പ്രതി കുററുക്കാരനല്ലെന്നു വിധിയുണ്ടായതും.

* * * *

എനിക്ക് ആകുപ്പാടെ അതുതമാണുണ്ടായത്. കസ്യത്തു കള്ളകസ്യത്താണ്. അത് ആർ നിർമ്മിച്ചു? വക്കീൽ ശങ്കരമേനോനെ ആർ കൊന്നു? ഈ സംശയത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈച്ചരമനോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹം കേസ്സ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു മുറിയിൽ കോടതിയിൽനിന്നു മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തി തന്റെ ചുരുട്ടു വസ്ത്രമാനക്കടലാസ്സുമായി സഹവസിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ചെന്നു കയറിയപ്പോൾ മേനോൻ ഒന്നു ചിരിച്ചു. എനിക്ക് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. 'കേസ്സ് ബഹുസരായി ഇല്ലെ?

ഞാൻ—‘അല്ല, മേനേ ഈ കസ്യത്ത് ആരാണ് നിർമ്മിച്ചതെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായോ?’

മേനോൻ—‘അതു പാശ്ചാത്യ ഡാക്ടർ മേനോൻറായും കുട്ടിപ്പട്ടഭടയും സാക്ഷി നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ? വളരെ വിചാരിച്ചാൽ ഗൃഹമായ തെളിവുകളാണ് അവിടെയുള്ളത്. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ ശങ്കാമേനോൻ കീഴയിലിട്ടുകൊണ്ടുപായ കസ്യത്ത് എവിടെ?’

ഞാൻ—‘അത് അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നവൻ കൈക്കലാക്കി!’

മേനോൻ—‘എന്നാൽ അതു കൈക്കലാക്കാനാണ് അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നതെന്നു എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു കൂടും?’

ഞാൻ—‘അതെ അതുതന്നെയാണല്ലോ അനന്തനാ, ശേഖരക്കുറുപ്പ് ചെയ്തിട്ടുതായിരിക്കണം.’

മേനോൻ—‘അത്ര ക്ഷണാ കരളെ കുറുപ്പെടുത്തരുത്. കളവായി നിർമ്മിച്ച കസ്യത്തിലെ ഒപ്പ് എഴുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നു നിലയിലായിരുന്നു ഇട്ടതെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയോ? അതു എഴുപ്പത്തിൽ തെളിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിന്നു ചെയ്യുതന്നെന്നു ആലോചിക്കുകയോ?’

ഞാൻ—‘എന്തിന്നു മനസ്സിലായില്ല’.

മേനോൻ—‘എന്തിന്നൊക്കെ മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. സാധു അപ്പനമ്പ്രാർ മരിക്കുന്നതിന്നു തല ദിവസം രാത്രി ഭേദപ്പെട്ടതു ശേഖരക്കുറുപ്പിനെയല്ല, നാരായണൻ നമ്പ്രാർക്കുമാണ്. കള്ളൻ എന്നു ചരിയെന്നൊ കിഴവൻ പറഞ്ഞതു കിഴവ് കേട്ടതായി പറഞ്ഞതു ഓർമ്മയില്ലേ? ശേഖരക്കുറുപ്പ് അയാളുടെ അച്ഛനെ എന്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അരികിൽ തടവിട്ടുവെച്ച നാരായണൻ നമ്പ്രാർ ചെയ്തിരിക്കാനാണ് വഴി. കുറുപ്പിന്റെ വികൃതികൊണ്ടു മറെറൊരാൾക്കു ദോഷമില്ല. ആ കള്ളൻ നാരായണൻ നമ്പ്രാർ വലിയ ഉപാധിയും കപടഭക്തനാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടെ. അവൻ ആ വേഷ്യയുടെ സേവയുള്ളത് കാരണവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതായിരിക്കണം ചീത്ത പറഞ്ഞത്. അപ്പനമ്പ്രാർ സുഖക്കേടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മരു

മകൻ എവിടെ പോയിരുന്നു? കുറുപ്പുള്ള സർവ്വശ്രേഷ്ഠകളും ചെയ്തു. അപ്പനമ്പൂർ മരിക്കുന്നവരെ നശിക്കാൻ അപ്പൻ അരികത്തു ചെന്നതായും ആ വീട്ടിൽ ഉള്ളതായൊ തെളിവിൽ ഉണ്ടോ? കാണാവകു ദേവജ്ഞാ പിടിച്ചതും, അദ്ദേഹം മരണപത്രം എഴുതാൻ നിശ്ചയിച്ചതും വക്കീലിനെ വിളിക്കാനയച്ചതും അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. വക്കീൽ പോകുന്ന പരിധിയിൽ കാത്തുനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നു. വക്കീൽ ഒരു കസ്യത്തു എഴുതിയിരുന്നു വെന്നു എങ്ങിനെ എങ്കിലും ചെളിയിൽ വരും. അതുകൊണ്ട് ഒരു കസ്യത്തുണ്ടായിരിക്കണം. ശരിയായി കള്ളപ്പാട്ടവന്റെ നിശ്ചിതത്തുകയും അതിനു സമയവുമില്ല. ഒരു കസ്യത്തു താൻ നിർമ്മിച്ചു. അതു കളവായി നിർമ്മിച്ചതാണെന്നു കാണുപിടിക്കും. കണ്ടുപിടിച്ചാലുള്ള ദോഷം അതുകൊണ്ടു ഗുണമുള്ളവനായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് കുറുപ്പിന്നു കളവായ ഒരു കസ്യത്തുണ്ടായിരുന്നത്. എങ്ങിനെ വിദ്യ? സമർത്ഥന്റെ നാരായണൻ നമ്പൂർ?

ഞാൻ—മിടുമിടക്കൻ. ആ കള്ളന്റെ എനി ഈ വസ്തുവെക്കെ അനുഭവിക്കുക?

മേനോൻ — ഭാഗ്യവശാൽ അപ്പനമ്പൂർക്കു വിവാഹം റജിസ്ട്രേഷൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കുറുപ്പിനു മുന്നിൽ ഒരോഹരി കിട്ടും. എന്നാലും നാരായണൻ നമ്പൂർക്കു കള്ളന്മാരെ കണ്ടു പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കാൻ വിചാരിച്ച സാധിക്കാത്തതു വലിയ കഷ്ടതയെന്നു.

മുക്കുളത്തു കുമാരൻ.

ദേവീസൂത്രം

൧. ഫാലാത്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ജന്മമിയത്തും
ചിതപ്രഭേസൽ പ്രഭാവം
കോലംനിൻ പുണ്യത്ര പാമൃതത്തിലൊന്നാ
ചിത്തമെന്തെന്നതിടുന്നു

കാലംവൈകാതകണ്ടായവനുടമനവു
 നിശ്ചയമുപമപ്പം
 പോലേയോജിച്ചിടനൂട്ടുധമവനമനോ
 നന്നുവസ്ഥാകരസ്ഥാ

൨. പ്രാണായാമക്രമത്തിൽപവനവിധൃതിചൈ
 തുനനശ്രോത്രനേത്ര
 ശ്രോണംറോധിച്ചുദക്ഷശ്രുതിയിലകമണ
 ചുജ്ജ്വലിതസ്ഥലഃഘോഷം
 വാണീടുന്നോക്കുനിയമൊരുചെറുരണിതം
 കെട്ടിടാമപ്രണാദ
 ത്രാണംനാദാനുസന്ധാനമതമൃതമയം
 തല്ലയംതപല്ലയംപോൽ

൩. തരത്തിൽകണ്ടിടുന്നചിലചെറിയജനം
 നിത്യവുംനിന്നെമൂലാ
 ധാരത്തിൽപിന്നവേറെചിലരപരജനം
 താമരത്താരനിനുള്ളിൽ
 സംരത്തെത്തേടിടുന്നൊരൊരുപൊഴുതുമഹോ
 നിന്നയുൾതൊരന്നാ
 കാർത്തകണ്ടിടുന്നില്ലയിമധുരസമു-
 ദ്രോതഭവദൃഢവസ്വഃ

൪. നിശ്ചാകുന്നതുപതിന്നാലുകകളതലം
 തൊട്ടുസത്യംവരജ്ഞം
 ചെച്ചാകുന്നതവംപ്രിപ്പതുമലർമുതലം-
 യുത്തമാംഗത്തിലാളം
 ഇയ്യിരേഴുംനിനച്ചായൊരുകമലഭവം-
 ണ്യത്തിലാണേവമണ്ഡം
 പയ്യെണ്ണിത്തിച്ചയാക്കുന്നതിനനവധിയു-
 ണ്ടുകനീയേകയെല്ലെ

൧൦. സേവാഭാസോത്തദിജ്ജായയുതവതനപടലീ
 സംഗരദീപശൈല
 വ്യാദീണ്ണബ്രഹ്മഗാളപ്രചാരതകലം
 നിന്നകത്താകുമുലം
 ആധാരാധാരമമ്മേതവതനചൈതം
 ലിഗ്രജാലംനിനച്ചം-
 ലാധേയായോധവാനിജ്ഞവിമുഖിതെ
 നിത്യസംനിധ്യമുലം
൧൧. സൃഷ്ടിജ്ഞാകൻ, പ്രതിഷ്ഠാജ്ഞാകവനതവിലം
 സാഹിരിപ്പാനെന്നരാളീ
 മട്ടിൽകുറ്റിട്ടുമുത്തിത്രയബഹുലതയം-
 യിന്നനിൻപൂർവ്വപുത്രൻ
 കട്ടിക്കരൻത്രിസൂത്രപ്പണിപണതടുകോ-
 ടുമുളതെല്ലാംമറച്ചി-
 കെട്ടിക്കുട്ടംജഗൽക്കമ്പനിയുടെമുതലം-
 ഉത്തിനിയുതുദാരോ.
൧൨. തങ്കൽപ്രേമംസമസ്തോപരിവരമവിലം-
 പ്രാണികൾക്കുംത്രിലോകം-
 ത്തികൽസാമാന്യമാണീസ്ഥിതിയതുസകലം-
 ത്തമവുനിജാകുമുലം
 നികൽച്ചേരുന്നലക്ഷ്മീഭഗവതിതവസം-
 പാദനസ്ഥാപനത്തി-
 ന്നകാലപട്ടണദേവാസുരഗണവുമതിൽ
 കുറുമില്ലോരമെല്ലാം
൧൩. ഞാൻനീനീഞാനവിദ്യാതിമിരപിഹിത-
 ക്കാകയാലീപൃഥുശക്തം
 തോന്നുന്നതുവാസ്തവംനാമൊരുതരുവിനെയും
 ശാഖയുപേയമെല്ലാം

സംഗ്രാമസുഖമസുഖമഖിലാ
 നിൻപ്രസാദത്തിനായി-
 ത്തിന്നിടട്ടെതവാദീപ്തിതമടിതനമം-
 നനമയ്ക്കുന്നിടട്ടെ

൯. പത്മഭംഗമുദയമുദയമുദയമുദയം
 വാണമിതവസ്വലതപാ
 ലാതിച്ചീട്ടു നന്മകുചിചരവിതവിചാ-
 രേതരപ്രീതരായാൽ
 ഇത്ഥമൈവ സ്വഭാവ ഭവഭയശങ്കലം
 തൊട്ടിടാതിഷ്ഠമല്ലാ
 നിത്യാലോകമുദയമുദയമുദയമുദയം
 പിച്ഛിതാനിഷ്ഠമുദയമുദയം

൧൦. മാതൃകപ്രഭു ചിത്തമണിസുഭിസുധാ
 ശുഭനഗാസ്തീ
 ശീതലിതകുളുപ്രഭുതിപെരിയദം-
 താദായേമന്മനീ
 വീതിച്ചു സമാനമനാലികളതരവിനാ
 സുന്ദരവാരാണമെന്നാൽ
 ചോദിച്ചീട്ടു നന്നിൻകണ്ഠവഴിയിലൊഴു-
 തൈവപരസഞ്ചാരയോഗം

൧൧. അമ്മമനാരിനിഷ്ഠമുദയമുദയമുദയം
 രശ്മിയാവാണമിതവസ്വലതപാ
 സമ്മാനിപ്പാനൊരണ്ണൻവരവനിതകളെ
 കൈവശത്താക്കുവാൻ
 അമ്മമനീഷ്ഠമുദയമുദയമുദയമുദയം
 നികിടാവാകുമ്പോ
 തൊമ്മപ്പോലിപ്രപഞ്ചത്തിലുദയമുദയം
 യന്ത്രനയനനൂണാ
 ഭാവകര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (രഞ്ജം).

ജപ്പാനിലെ പടനായകന്മാർ

മാക്പിസ്സ് കയാമ



ഇപ്പാൻരാജ്യത്തെ പേരുകേട്ട പടയാളികളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചവരിൽ ഒരാളാകുന്നു ഇപ്പാന്റെ സൈന്യാഭ്യക്ഷനായ മാക്പിസ്സ് കയാമ. അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ദേശത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയതായി റഷ്യാതലസ്ഥാനമായ സെൻ് പീറ്റർഷ്ബർഗിൽ (St. Petersburg)

അറിയു കിട്ടിയപ്പോൾ റഷ്യാക്കാരിൽ എല്ലാത്തക്കാരുടെ ഇടയിലും എന്തെന്നില്ലാതെകണ്ടുള്ള ഒരു സന്തോഷമുണ്ടായി. യുദ്ധങ്ങളിൽ അതിസാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി സൈന്യത്തെ നയിച്ചിരുന്ന ജനറൽ കറോക്കിക്ക് ഇതുനിമിത്തം അസൂയ ജനിക്കുമെന്നും അപ്പോൾ ജപ്പാൻസൈന്യത്തിൽ പല കുഴക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും ആണ് ജപ്പാൻകാരുടെ ശത്രുക്കൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ കയാമ യും കറോക്കിയും തമ്മിലുള്ള വൈരാഗ്യത്തിൽനിന്നു തർക്കംകൂടുന്ന സിദ്ധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നവർ തീരെ ഭഗ്നശയനമായി. കറോക്കി കയാമയുടെ ബലവൈരി അല്ലെന്നു മാത്രമല്ല കയാമയെ കുറ്റിച്ച് അതിയായ ബഹുമാനമുള്ള കാളമായിരുന്നു.

63 വയസ്സു പ്രായംചെന്ന കയാമ കാഴ്ചയിൽ ഒരു ജപ്പാൻ കാനാണെന്നുതന്നെ തോന്നുകയില്ല. അദ്ദേഹം കില്ലറി രാജ്യത്തുനിന്നും മറ്റൊരു വന്നതാണെന്നു തോന്നും. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ള പല ബ്രിട്ടൺ രാജ്യക്കാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജപ്പാൻകാർ അധികം പേരും റ്റുസ്തപകായന്മാരാണ്. ജപ്പാൻ സൈന്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും

അപ്പിനെതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ കയറമ സാമാന്യം ഉയരവും ദേഹപുഷ്ടിയുമുള്ള കോളാണ്. മററുള്ള ജപ്പാൻകാരെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ കയറമ ഒരു കത്തപുരുഷനാണെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം ഉരുണ്ടതും വലുപ്പമുള്ളതും ആകുന്നു. സാധാരണയായി ജപ്പാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മുഖത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന താടിയും മീശയും അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ല. മുഖത്ത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു പ്രസന്നതയുണ്ട്. കണ്ടാൽ ഒരു സൈനികനാണെന്നുതന്നെ തോന്നുകയില്ല.

പ്രശ്നഗ്രഹമായി നോക്കുന്നതായാൽ കയറമയെ ഏറ്റവും സൗഹൃദമുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹമായി ഒരു മണിക്കൂറെങ്കിലും ഇടപെട്ടിട്ടു കയറമയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളവുകൾ അദ്ദേഹം ഒരു പച്ചക്കുരുമുടപ്പിന്റേതെന്നു തോന്നിപ്പോകുമത്രെ. അദ്ദേഹം സൗമ്യതയും സൗശീല്യവും കണിച്ചു മുതുകിരിച്ചതാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വാക്യാമർത്ഥ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അതിശയിക്കുന്നവർ ജപ്പാനിൽ 'ആരും ഇല്ല. കയറമയുടെ ഭാര്യ ജപ്പാനിലെ ഉൽകൃഷ്ടനാരിരത്നങ്ങളിൽ ഒരുവളും ഏറ്റവും സൗഹൃദമുള്ളവളും ആകുന്നു. ഉടുപ്പിലും നടപ്പിലും അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യ രീതിയെയാണ് അനുകരിക്കുന്നത്. ബാല്യകാലം മുഴുവനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പരന്ത്രിസ്മാരജ്യത്തിൽ ച്ചിച്ച് കൂട്ടിയതിനാൽ ഇങ്ങിനെ വന്നതിൽ അതുതമില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് അവകു മറുഭാഷപോലെയായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷു സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ അവരുടെ സ്വരാജ്യം ഇംഗ്ലാണ്ടു എന്നല്ലാതെ ആരും പറകയില്ല. മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം അവരുടെ സ്വരാജ്യക്കാരിയായ 'സിഞ്ചിനിയീ' എന്ന ബാലിക കണിച്ചു താമസിച്ച് എങ്കിലും, അവർ തമ്മിൽ ജപ്പാൻ ഭാഷയിൽ കലിക്കലും സംസാരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ആ ഭാഷയാണ് സംസാരിക്കുവാൻ അവകു ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നിയിരുന്നതും. 'വാസ്താവ്' ഇരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേരുവാൻ മനസ്സുണ്ടായെന്നു ആരാകിക്കൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങിനെത്തന്നെ

മോട്ടോ മോദിക്കുവൻ ഞങ്ങൾ പശുപ്രായന്മാരായ ചീനക്കാർ
 ഒന്നു വിചാരിച്ചു പോയോ' എന്നാണത്രെ മർ പടി പറഞ്ഞത്.
 അവർ പ്രായം ചെന്ന രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയും ഇപ്പോൾ
 ഉണ്ട്. അവർ കയറായുടെ സൈന്യത്തിന്റെ പേരിലും മക്കളു
 ളെ പേരിലും ഒരുപോലെ സ്നേഹമുള്ളവരാകുന്നു. അവർ പുതിയ
 പരിഷ്കാരത്തെ അനുസരിക്കുന്ന ജപ്പാൻ സ്ത്രീകളുടെ ഒരു ഉത്തമമാ
 ന്തുകയും ജപ്പാൻ സമുദായത്തിൽ വളരെ പ്രാബല്യമുള്ളവരും ആകു
 ന്നു. എന്നാൽ പഴയ രാജ്യഭരണനിയന്താക്കൾ അവരെ അത്ര
 കൊണ്ടാടുന്നില്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ സേവ നല്ലവണ്ണം ഉള്ളതുകൊ
 ണ്ടു അവനായിട്ടു ഇടവിടുന്നത് സൂക്ഷിച്ചിട്ടു വേണമെന്നുള്ള വിചാര
 അതാലാണ്.

തെറ്റാ കാണ്മുന്നവരുടെ നേരെ ഭയയില്ലാത്തവനാണെന്നു
 കിലും കയറായുടെ കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പട്ടാളക്കാ
 ൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള സ്നേഹത്തി
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ നം ബഹുമാനത്തിനും കണക്കില്ല. ഒരു സ്വ
 അസ്ഥാധീനം സ്ഥന്റെ നിലയിലും ഒരു പട്ടനായകന്റെ ന
 ലയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അവർക്കുള്ള
 വിശ്വാസത്തിന്നു അതിരില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി എന്തുതന്നെ
 ചെയ്യാനും ഏതാപത്തിലും സന്തോഷത്തോടുകൂടി എപ്പോഴും
 എത്രതന്നെ അരിഷ്ടവും ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി അനുഭവിപ്പാനും അ
 വർ ഒരുക്കമുള്ളവരാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു
 മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഇപ്രകാരം സ്നേഹമുള്ള. സൈ
 ന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എത്രത്തോളം സ്ഥാധീനമുണ്ടോ അത്രത്തോ
 ളും സ്ഥാധീനം അദ്ദേഹത്തിന്നു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഉണ്ട്.
 ജപ്പാൻകാരുടെ വിജയങ്ങളിൽ അവർക്ക് ഏറ്റവും അഭിമാനമോതു
 കമായിട്ടുള്ളത് 'ആർത്തർതുറമുഖം' പിടിച്ചുവെന്നതാണ്. അതിൽ
 അദ്ദേഹം മേതുളൂതനാണെന്നുള്ള സംഗതിയാണ് ഇതിന്നുകാരണം.
 കയറ ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഉററ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒ
 കളാണ്. ചക്രവർത്തിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അത്രത്തോ

ഹൃദയമുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ജപ്പാൻ കാൽപ്പാലാചന സഭയിലെ ഒരു സംരാജികനാണു്. ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയിഭവിച്ചുണ്ടു് പൊതുജനബാധകളുള്ള മുഖ്യസംഗതികളിൽ അദ്ദേഹത്തെ ധർമ്മപരിചരിക്കുകയായിരുന്നു യാമയുടെ കൃത്യം. ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു യോഗ്യനായ പടനായകനാണെന്നു മാത്രമല്ല രാജഭരണനിയന്ത്രണങ്ങളിൽ പ്രധാനിയും ആകുന്നു. സൈന്യാലയക്കാരും യുദ്ധത്തിൽ എത്തിയതിന്നു പ്രാധാന്യത്താൽ ശേഷിയില്ലത്തവനും ആയ യാമപാതനും യാമയും ചക്രവർത്തിയുടെ എടത്തെ കയ്യും വലത്തെ കയ്യുമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

പ്രഞ്ചുകാരും ജർമ്മൻകാരുമായി ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ആണ് അദ്ദേഹം ആദ്യം കൈവെച്ചു തുടങ്ങിയത്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹജമായ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധഫലം അദ്ദേഹത്തിന്നു വിപുലമായ ആശങ്ക ഉണ്ടാക്കി. ഗണെ ഉണ്ടാക്കി. ജപ്പാനിലെ മടങ്ങിയതിന്റെശേഷം അവിടത്തെ സൈന്യത്തിലെ ഒരു നായകസ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിച്ചു. 1877-ൽ ഉണ്ടായ ജനകോടത്തിൽ ഇദ്ദേഹം അതിധീരതയോടുകൂടി യുദ്ധം ചെയ്തു. സമാധാനമുണ്ടായതിന്റെശേഷം ജപ്പാനിലെ പട്ടാളസംബന്ധമായ ചട്ടങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടുന്ന എത്രയോ മഹത്തായ ഉദ്ദേശത്തിൽ യാമപാതനെ സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു യൂറോപ്പിലുള്ള സന്ദർശനങ്ങളെ കണ്ടു പഠിക്കുന്നതിനായി യാമയെ അവിടേക്കയച്ചു. യൂറോപ്പിൽ നിന്നും മടങ്ങി വന്നതിന്റെ ശേഷം സൈന്യത്തെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ ജാഗ്രതപ്പെടുകയും സൈനികവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു ജപ്പാനിലുണ്ടായിരുന്ന ചട്ടങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന എല്ലാകാര്യത്തിലും കാണിച്ച ശ്രദ്ധാത്മിയായും ആ വക കാര്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന വാസ്തവമായ സാമർത്ഥ്യത്താലും അദ്ദേഹം യാമപാതന്റെ പ്രീതിക്കും ബഹുമാനത്തിന്നും പാത്രീഭവിച്ചു. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്നു് ആദ്യം 'കൈജൻ' എന്ന സ്ഥാനവും

പിന്നീട് 'മാഷ്പിസ്സ്' എന്ന സ്ഥാനവും നൽകി ചീനയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ യുദ്ധമയമായിരുന്നു യുദ്ധമന്ത്രി. പക്ഷേ തനിക്ക് ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ഒഴിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതാണ് തനിക്ക് അധികം സന്തോഷകരമായിട്ടുള്ളതെന്നും പറകയാൽ രണ്ടാംസൈന്യശുഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അധിപസ്ഥാനവും നൽകപ്പെട്ടു. ആ സൈന്യത്തോടു കൂടി മഞ്ചൂറിയയിൽ കൂടി പോയി 'ആർതർ' തുറമുഖത്തെ പിടിച്ചു. ചീനരജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഭരണങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുപോൾ ജപ്പാനിലെ തെക്കുവശത്തുള്ള 'ഹിദാഷിമ' എന്ന പട്ടണത്തേയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായി സ്വീകരിച്ചത്. ഒരു പീടികയോടുചേർന്നു രണ്ടു ചെറിയമുറികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യവാസസ്ഥലമായി കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സൈന്യങ്ങൾ ചെന്നയിടേക്കു പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം രാത്രി 'ഗവീൽ' എന്ന ഒരു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹവും മാഷ്പിസ്സ് ഇരുന്ന, ജനറൽ കവാകമി, ഇവരോടുകൂടി ഒരു പടത്തിന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്ന് വളരെ ശ്രദ്ധവെച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി 'ഗവീ'ലിന്റെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പിറ്റേദിവസം ഗവീൽ സാമറാണുൾ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു പാലത്തിനുമേൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു കാരനായ ഒരു റഷ്യൻ യുദ്ധയുടെ നേക്ക് ഒരു വെടിവെച്ചു. പക്ഷേ ഭാഗ്യവശാൽ അതു കൊള്ളാതെപോയി. ജപ്പാൻ പടനായകന്മാരുടെ ഇടയിലും കപ്പൽക്കാരരുടെ ഇടയിലും വല്ലാത്ത കോപം ഉണ്ടായി. ഭീരു, രാജദ്രോഹി, നിന്റെ കഥ കഴിക്കാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോൾ വരും' എന്നു കൂട്ടമായി നിലവിലിട്ടുതുടങ്ങി. എന്നാൽ യുദ്ധം കൊള്ളാംപോലും ഉച്ചരിച്ചില്ല. ചതിയനായ ആ റഷ്യൻ ഓടുന്നതുനോക്കി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചിടുകയും പിന്നീട് കരേണരും ദീപ്തം ലോചനയോടുകൂടി നില്ക്കുകയും ചെയ്യുവത്രേ. യുദ്ധ പല യോഗ്യതകളും തികഞ്ഞൊരാളാണെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. എന്തെന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ള അനേകം

സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളിലും അനന്യസംധാരണമായ പാടവം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കുറോക്കി

ഇദ്ദേഹം അടുത്തു കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 1845-ൽ 'സെന്റൂർ' എന്ന ദിക്കിലാണ് കുറോക്കിയുടെ ജനനം. ഇറേറിയകുറോക്കി എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണനാമധേയം. സന്തോഷന്റെ സകല ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞു; ധൈര്യം മുന്തിമത്തായും ഒരോ ജപ്പാൻ സൈന്യത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കുറോക്കിയാണ്. അദ്ദേഹം ജപ്പാൻകാരികളെന്ന സാമൂഹ്യ വ്യക്തിത്വപ്പെട്ടവനാണ്. ചെറുപ്പം മുതൽക്കുതന്നെ ഒരു യോദ്ധാവും ആകുന്നു.

1868-ൽ രാജ്യവകാശകാലത്ത് ഇപ്പോഴത്തെ ചക്രവർത്തിയുടെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഉപനായകനായിരുന്നു. 1877-ൽ ദക്ഷിണപശ്ചിമദേശക്കാർ തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റവും ജനസാധിനമുള്ള 'ടോകാമൊട്ടുസെഹൊ' എന്നവനു വിരോധമായി ചക്രവർത്തിയുടെ പക്ഷത്തിൽനിന്നു ഈ ചീഫർ 180 ദിവസം മുഴുവൻ എടവിടാതെ പടപൊരുതിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെശേഷം 1884-ൽ ജപ്പാൻരാജ്യം സന്ദർശിപ്പാൻ വന്നിരുന്ന സ്വീഡൻരാജ്യകുമാരനെ സൈന്യനിയന്ത്രണത്തിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം കാണിച്ചു വിസ്മയാകലചിത്തനായിക്കൊണ്ടാണ് പിന്നത്തെ പുറപ്പാട്. 'മെക്കൻ' എന്നുപേരായ ജർമ്മൻ പടനായകന്റെ യുദ്ധകൗശലങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ വെച്ചുകൊണ്ടു കുറോക്കലാ ആ രീതിയിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1891-ലാണ് സ്വയാധികാരത്തിൽ 'സൈഹൊ'ന്റെ നേരെ പിന്നെ യുദ്ധം നടത്തിട്ടുള്ളത്. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പുണ്ടായ ചൈനയുദ്ധത്തിൽ ദീനക്കാരന്റെ നിലയിലായിരുന്നുവെങ്കിലും യുദ്ധംചെയ്താനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ട് ഊണമുറക്കുവുമ്പേക്കിക്കയ്ക്കു

ണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധം മുഴുത്തിരുന്ന സമയത്തു യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ വാക്ക് 'ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു യാതൊരു സുഖക്കേടും തോന്നുന്നില്ല' എന്നായിരുന്നു. അന്നു 'വൈഖാണശ്വ' പിടിക്കുന്നതിന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യമാണ് മുഖ്യസ്ഥിതിയിരുന്നത്. 'കുറോക്കി', 'ഹാഷി', 'നോഗി', 'നോസു' ഇവർ ഒരു കാലത്തു യമഹാതന്റെയും കായമയുടേയും മേലധികാരികളായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇക്കഴിഞ്ഞ മേയം ൩൧ നന്നുംതിയതിയും പിന്നെ തുടച്ചയായു മുണ്ടായ വിജയങ്ങളുപറ്റി വിശേഷിച്ചെന്നു പറയാനില്ലല്ലോ.

സ്ഥാനമുദ്രകളെക്കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട വിരിഞ്ഞമന്, കനത്ത താടിയില്ല, രീഷ്ടങ്ങളായ നയനങ്ങൾ, നരച്ച കുറുവീര്യം ഇതാണ് കുറോക്കിയുടെ ആകൃതി.

ഒപ്പി

റഷ്യാജാപ്പാൻ യുദ്ധത്തിൽ ജപ്പാൻകാരുടെ രണ്ടാപടക്കോപ്പിന്റെ അധിപനായിരുന്ന ഹോക്കിയാക്കു എന്ന പടനായകനു എങ്കിലും അറുപതുവയസ്സു പ്രായംകുറും. കയീക്കിയുദീപിൽ ശാന്തമുദ്രത്തിന്റെ തിരത്തുള്ള 'ബൽഗോ' എന്ന സംസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. പ്രധാന സൈന്യാധിപന്മാരിൽ ഈ ദ്വീപിൽനിന്നു വേറെ ആരു ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1877-ലെ യുദ്ധത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനാണ് ഏറ്റവും ബഹുമതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. അന്ന് ഇദ്ദേഹം 'കോൻഷോസി' എന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഉപനായകൻമാത്രമായിരുന്നു. രാജദ്രോഹിയായ ഹെസേഗാവിയുടെ ആളുകളിൽ 'കോമോറോ' എന്ന ദുർഗ്ഗത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇദ്ദേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കേരള 'സൈഗോ' കൈവശപ്പെടുത്തിയശ്ശ 'ടോക്കിയോ' എന്ന തലസ്ഥാനവും ആ രാജദ്രോഹി പിടിച്ചുകൂട്ടത്തിലായി. പിന്നെ അവിടെയുള്ള സ്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അയാൾ പറഞ്ഞപടി കേൾക്കുകയെ നിവൃത്തിയുള്ളു.

ഇതിനൊന്നും എടകൊടുക്കാതെ 'കാക്ക' ഡെയ്യത്തോടുകൂടി തന്റെ സൈന്യത്തെ ചുറ്റിയിരുന്ന ശത്രുവുഹത്തെ കേദിച്ച് രാജസൈന്യത്തോടു ചേർന്നു മരപക്ഷക്കാരെ പറപറപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭയങ്കരഘട്ടത്തിൽ കൂസൽകൂടാതെ നടത്തിയ ഭയങ്കരകൃത്യത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ബഹുമതി മറ്റൊരാൾക്കും കിട്ടിയില്ല. എന്നാൽ ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെ ചൈനായുദ്ധം വരെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല. 'മിണ്ടാതിരിക്കിലും മണ്ടാപരാക്രമി' എന്ന ജപ്പാൻ പഴമൊഴി യഥാർത്ഥപ്പെടുത്തിക്കൂട്ടിയത് ഈദ്ദേഹമാണ്. സ്വസ്ഥനായിട്ട് ഇരുന്നിരുന്ന കാലത്തും രാജ്യക്ഷേമവേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു ഈദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യജോലി. ചൈനായുദ്ധം കഴിഞ്ഞിട്ടു ജപ്പാൻ മൂന്നാക്കി വിഭാഗിച്ച് മൂന്നു സേനാമുഖങ്ങളെ ഓരോഭാഗത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതിൽ കിഴക്കൻവീഥിയിൽ ഉള്ളതിന്റെ ആധിപത്യം കൈവന്നായിരുന്നു. ഈദ്ദേഹമാണ് ഡെൽഹിഡർബാറിൽ ജപ്പാന്റെ പ്രതിനിധിയായിട്ടുവന്നിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനെ സൈന്യാധിപ സഭയിൽ ഒരു സാമാജികനായി നിശ്ചയിച്ചു. ഇദ്ദേഹം റഷ്യ ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിലാണ് തന്റെ പരാക്രമം മുഴുവനും കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആർതർ തുറമുഖം പിടിക്കുന്നതിൽ പാർസിക്കാളുവാൻ ഉള്ള യോഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലെന്താ? 'കിൻചൌ, കേലീസ്സ' എന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ വിജയം നേടുവാൻ ഭാഗ്യവും യോഗ്യതയും ഉണ്ടായത് കൈവന്നല്ലോ. നോഗിയെക്കുറിച്ചു അടുത്തകാലങ്ങളിൽ വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതിനുപുറമെ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല.

ഭയമേ, കുറാക്കി, കാക്ക, നോംഗി, നോസു മുതലായ മഹാരഥന്മാർ ജപ്പാൻസൈന്യത്തിൽ ഉള്ളകാലത്ത് റഷ്യ എന്നുവേണ്ടെ എത്ര കൊലകൊമ്പന്മാർതന്നെ എടുത്തെടുത്തുതന്നെന്താ? ഒരുനോക്കിനു വകയുണ്ടോ? 1

വി. കെ. രാമൻമേനോൻ ബി. എ.

ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം

രാജാനാമത്തിനിയപതിനെട്ടിനുമിൻറാജുധാനാം
വിദ്യാനാഞ്ചതമപിപെരുമാറവീംസംഗ്രാമധീര
നാലാനമ്മററവതിനുമിൻറകലാകെഴശലാനാം
ഗ്രാമാണാഞ്ചക്രിയമനുദിനംവായ്ത്തുവോരപൂമ്പുറധാം.

൧൮

ശൌണ്ഡീ,ഭവണ,സൂനി,ശബരികാ,പങ്കിതം,രാവണകൈ
സാരംഗം,നത്തുണി,നിറമെഴുത്തുണ്ണി,ചീന്നാ,പിനാകം
മററവാഃദ്വാൽക്കമനതരിക്കിൻറവാദ്വാമുതരേ
കേൾപ്പുണ്ടോവന്നിളയിലമരധീശഗന്ധർവ്വസംഘഃ.

൧൯

വട്ടത്തിൽച്ചേർന്നടയരുടലിൽചേരമഃച്ചാരിവെള്ളാ
മുട്ടക്കോരിമഴുകുമെഴുപററുകടിക്കുപ്രകാരം
വെട്ടിക്കീറിപ്പടയിച്ചുവാറുകൊണ്ടുചരിട്ടുകൂറി.
ട്ടോട്ടോട്ടോഹൃവ! പറവരിന്നാവർത്തമതുണ്ടോ.

൨൦

പ്രായമകുമാണ്ടുചിലുദിതമോദമുച്ചൈശ്രവാവി-
ന്നായാസചെയ്യുമലതുഗംനീകുറുമാദശായാം,
പ്രാണാപായാകരുതിനതുലിക്കുൻപടക്കുറുപ്പിനെണ്ണാ
ചൊൽവുണ്ടല്ലോസുരപരിഷദാമറ്റൊടിചൂത്തുചെൻറ.

൨൧

മുററത്തെല്ലോനനുസംപാതൻപുതക്കല്ലവൃഷ്ടാ
മുററിക്കുറുക്കുചംസുരഭിയുവാതന്നീടേറമധേനും
ചൊരിക്കുറുപ്പിരിക്കിലളകേശനമീശനിരശോ
ചുററനിയേവരിലുമിറലക്കിൻറകല്യാണമോലം.

൨൨

ഇതാനാനാകശലമവനോടാപ്തപൂർവ്വിചാരി.
 ചോബാലാകവിപുലമനസാമെൻറമുൽപ്പെട്ടുകൂട്ടി
 പ്രാത്ഥി ചുൻതൻകരുമവനപ്രാത്ഥനീയാനഭാവം
 സപാത്മാപ്രത്യുത്ഥികളിലെവിടക്കുമകാനാവിവേകം. ൨൩

ആർത്തരണപ്രവണ! കരുണാവാരിധ! കാമകാനാം
 നേത്രശ്രുണീമധുപനളിനി. വേറിനനുണ്ണനിലീം
 വാഴ്ചപ്പട്ടേനിഹചിരഹിണാം ഞാൻതുലാമിൻറപാർമേൽ
 കീർത്തിപ്പാനെൻറതതുശുചുന്ദികാചാരകീർത്തി. ൨൪

സിന്ധുദീപെ പെൻറാരുപുരവരംബലീപാലകാനാം
 കേരളപ്പണ്ടല്ലോജഗതിവിദിതമേദിനീസ. ഗുളബന്ധം,
 തസ്തിൻമാരുന്നിയപടവീടുണ്ടുണ്ടെക്കലെന്നോ
 റില്ലമല്ലക്കുവലയദശരംപാരിലാരൂപകീർത്തി. ൨൫

കാമോന്നാദാൽക്കെറിവാടുചാഞ്ഞുവശീനിവിശകാ
 ഭൂമശ്ശുഭീശപരനിൽമരുവീടിൻറനാറുചിത്രാഭ്യ
 ഉണ്ടായിപോലഴകിലവരപാകത്തുനിൻറസുദാരാ
 തണ്ടാർമാതിൻകലനിലയമാവംശമതൽപൂമിച്ചു. ൨൬

തസ്തിൻവശേതരണനയനങ്ങൾക്കുപീയൂഷധാരാ
 താരണ്യനാംജഗതിജനനീതാർചരണസ്രുശാലാ,
 താരാർമാതിന്നഭിമതസഖീ, താമ്രബിംബധേരോഷീ,
 താരാനാഥപ്രതിഭാമുഖീ, തിണ്ണമേനണ്ണനിലീ. ൨൭

ഞാനുംതനപിതിലകമവളുംകൂടിവാടാതകാന്തുരം-
 കാമക്രിഡാചപലവപുഷൗചേൻറങ്ങാദശായാം
 കല്യാണാംഗീകമമപിവരിച്ചെങ്ങനേഞാനറിഞ്ഞീ-
 ലെന്നെക്കൈക്കൊണ്ടുപഗതവതീകാപിയക്ഷിനിശായാം. ൨൮

കാതത്തി:നലുപരിഗഗ:നചേൻറന:ത്തുണനേ-
നാത:പ്ലാത്താനിഫവിരഹി:തോ:വരിരുന്നണ്ണനീലീം
പേടി:ച്ചററവിരവിൽനരസിംഹാഖ്യമത്രംജപി:ച്ച-
നോടി:പ്പാനുളവറമുറയുമിട്ടങ്ങുകെവിട്ടനമ്മെ,

൨൯

താങ്ങിത്താങ്ങിത്തദനമുദനാമാരതേനാനയാതോ
മനാമനാപനരഹമിറൈറകത്ര ദൈവാനുഗ്രഹാൽ,
സമൃദ്ധംമാമിവിടമറിയിപ്പിച്ചിതംഭോജനാഭം
പാടിപ്പാടിപ്പലരിപുകഴുംഗായകാനംവചാംസി,

൩൦

ദേവനതപാഭൃജഗശയനംവാതിൽമടത്തിൽമവി-
ത്താവുംപെണ്മാനിഴിയൊടുപിരിഞ്ഞെററീറീടുമെന്നെ,
മേവുപൂവില്ലവനുമടനിക്കലവുവെണ്ണിലാപ്പാ
കൂവുംകാലമുയിലുമഴകിൽതേൻറവു.കോൻറതെല്ലാ.

൩൧

മുണ്ടെക്കൽക്കണ്ടെരത്തിലകമാമുണ്ണനീലീവിയോഗം
കൊണ്ടുപ്പൂമനനസിജശരൈജ്ജീവിതാപനമെന്നെ,
കണ്ടുപ്പോഴേകനിയൊടുമുണത്തിപ്പുണത്തിൻററന്നെ
ക്കണ്ടിട്ടിപ്പോഴേയിബതമൊന്നനമഭൂതിചത:

൩൨

കാമാത്താനാംത്വടിതിമൃതസഞ്ജീവനംപോന്നിനക്ക-
നേറാമൽപ്പെണ്മാൻമിഴികൾമദനാഭതറി:നാഞ്ഞങ്ങളൻറൽ,
നീ:ച്ചവേണന്നരവര! വിരഞ്ഞങ്ങവൊത്ത:മുണത്തി
ക്കാമാപന്നാകളഭഗമനാംപാറി!:പാറിട്ടവാനായ്.

൩൩

എൻറൽനീ:ശ്ലോയ്ക്കമതിരയിൽച്ചെൻറകണ്ടുണ്ണനീലീ-
മൊൻററനേറമച്ചരിതമറിയിപ്പിച്ചതേററീടുവാനാ
നൻറന്നൻറാസ്സരികരി വൃള്ളംവിനക്കെന്നിലെന്നും
മൻറിൽകീത്തിമതുമതുവിതച്ചിടുമാരിച്ചവമ്മം.

൩൪

അഞ്ചാംപക്കാവരമിതുതലോ വാരവു വീരമൗലി!
നാളിനേൻറനളിനവനിതെക്കിവനേ മുമ്പിലേൻ,
മേടാവേണാടരിൽമകുമേ! രാശിയാവാഗധീശൻ
നാലാംമടഞ്ഞയച്ചുപഗം താഴ്ത്തുകമോലുയോഗം. ൩൫

എൻറാൽക്കേൾപ്പുവഴിയിവിടെനിൻറക്കടത്തേത്തലാന്താ
ചെൻറാൽമേലക്കടലി കരമണിക്കങ്ങനത്തിൻറതുംവീ,
എല്ലാമേററനവരമറിയിൻറാക്കുമിൻറുള്ളവണ്ണം
കേട്ടു ക്കവാട്ടാമന സി കറയുചെയ്യുമതമാനാണി. ൩൬

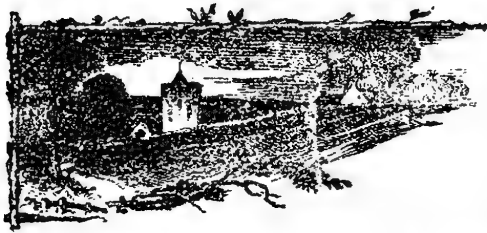
നാലീപത്തംനിവിലഭവനംത്താറു പയ്യാത്തയോനി,
നാഗനൃന്ദേവ്വതമതപ്പള്ളികൊള്ള പിരന്നേ
നഗ്നരതിലുപജനനപരമുമ്പിൽനീകമ്പിടങ്ങ
നാൽവേതത്തിൻപരമപൊരുളൊന്നമുടേതവിരാനെ. ൩൭

വേലാപ്പണ്ണിൻമുലയിൽമരുവു ചന്ദനാമദാദേവ്യേ
ചാലച്ചിററുപെങ്കി മുരുകിടിൻറവിശ്വദേവായേ
കോലക്കണ്ണിൻമുനകനമകംവു കനിൻറമറിൽമദാ
നീലക്കല്ലാൽവില സിനമണികൗസുഭംവെൽവുതാക. ൩൮

ക്കീരദോലയെഴുത്തുവരനാണെത്തമേലപ്പുരാം
താൻമാതിൻകുറ്റമുലയുഗംപുണ്ടുപുണ്ണനാഗം
പരേണിനാതുയിർകറവറപ്പോക്കുവാൻപള്ളികൊള്ള
കാരുണ്യംവെ! തവ പദയുഗംപത്തനാദാ! തൊഴിൻറൻ. ൩൯

മീനയ്ക്കുവേദാൻകടവവുഷാമന്ദരംപൻറിയായ്ക്കാർ
നാകാധീശാനന്ദറിടചാമാറിനാമാണിയായ്
കൂട്ടുകുണ്ഡലവു കലാരാമനായ്കുണ്ഡനായ്
ചെൻറവെൽവൻകിലജാദിദാകല്ലിനായ്കനമണ്ണ. ൪൦

പുതിയപുസ്തകങ്ങൾ.



മറവടി കിട്ടുവാൻ
അഗ്രന്തേട്ടുകി അ
യച്ച എഴുത്തിന് വിചാ
രിച്ച കഠിന മറവടി കി
ട്ടാഞ്ഞാലുണ്ടാവുന്ന സുഖ

കേട് മറവടി അയക്കേണ്ടതു മുറയാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുക,
സംഗതിവശാൽ ആയതിന്നു സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന സു
ഖക്കേടിനേക്കാൾ അമാഹരിക്കിലും കുറവല്ലാതെ കൂടുതലായി വര
ുന്നതല്ല. എന്നതുപോലെ കെ. നാരായണമേനോൻ അവർകളുടെ
മേലയാളം റീഡേഴ്സ് (മലയാള പാഠശാല) ഒന്നും രണ്ടാ മൂന്നും
പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിപ്പാൻ സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഇതുവരേയും
സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് നാരായണമേനോനടുള്ള ക
ട്ടപ്പാട്ടു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമറിവാൻ നാരായണമേനവന് വല്ല
തിടുക്കവുമുണ്ടെങ്കിൽ ആതതിനേക്കാൾ ഗുരുതരം കൂടിയതാണെന്നാ
ണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

ഒളിവായും തെളിവായും രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ ഒരു കായ്ക്കത്തി
ന്നു വിപ്ലവം വരുവാൻ വഴിയുള്ളപ്പോൾ കാണികൾക്കു വെളിവായ
കാരണം പിടിച്ചു അഭിപ്രായം പറയാനേ തരമുള്ളൂ. പക്ഷെ അ
സ്സഭയായ കാരണംകൊണ്ടായിരിക്കാം വാസ്തവത്തിൽ കായ്ക്കത്തി
ന്നു വിപ്ലവം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ സത്യാ പാ
ത്താലും വീണേടംകൊണ്ടു വിദ്വേഷമുണ്ടാകയാണെന്നു വിചാരിക്കു
വാനാണ് അധികമെളുപ്പം. ഇങ്ങിനെ മാനുഷമിഷന്റെ വിദ്വ
േഷം വരുന്നതാകയാൽ അതിനുള്ള മരുന്ന് കർമ്മവികലനം കാണിക
ളും തമ്മിൽ അന്യോന്യം സ്ഥാനം മാറുകയല്ലതെ മററാനുമല്ല.
കാരോടോ സ്ഥാനത്തിന്നു കാരോടോ ചുമതലകളുണ്ട്. അതാതു
സ്ഥാനത്തിന്നുവല്ലതെ ആ ചുമതലകളുടെ ഗുണഭോക്താവിനാ പ

റവാനും കഴിയുന്നതു അന്വർത്ഥമല്ല. ഈ സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇല്ലാത്തവരോടും വാരിവലിച്ച് വല്ലതും പറയേണ്ട ഭാരമില്ലായ്മ തുല്യമാകുന്നു. ഈ അവസ്ഥത്തിലും ഇതുതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾക്കൊരു സമാധാനം.

ബാലനാകട്ടേവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ മുഖഗ്രന്ഥങ്ങൾ ബാലനാകട്ടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു. വാക്കിന്റെ സരളത, മനസ്സിന്റെ ചാഞ്ചല്യം അനുസരിച്ച് ഒരു വിഷയത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായി നില്ക്കാത്ത കൌതുകം, ഗ്രഹിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സിന്റെ സുഖവഴിക്കുള്ള പ്രവേശനം, ഗ്രഹിക്കേണ്ടവയാണെങ്കിലും രസിക്കാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെ ആസ്പദിച്ച ശീലമുള്ള സരസപദാർത്ഥങ്ങളോടു കലർത്തി കൊടുത്താൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള എളുപ്പം, അഗ്രാജമായ സൗകര്യം, ലാളനീയത്വം ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തികഞ്ഞിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ്. അവയുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളായിട്ടു നിർമ്മിക്കുവാൻ യോഗ്യമായിട്ടുള്ളവയെല്ലാം തിരഞ്ഞെടുത്താൽ മേൽപറഞ്ഞവകളിൽ മേയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജലത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു പ്രകാശിച്ചുകാണിരുന്നു എന്ന് ഒരു പുതിയ കഥയിൽ വായിച്ചുകാണിയിരിക്കെ നമ്മുടെ വീട്ടിലെ ഓടിന്റെ വെളിച്ചം വെള്ളത്തിൽ കാണണമോക്കൂ, നല്ല ഭംഗീണ്ട് എന്ന് യദൃച്ഛയായിട്ട് ഒരു കുട്ടി മറ്റൊരു കുട്ടിയോടു പറയുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബാലപാഠപുസ്തകങ്ങളെ ഓർത്തു ഞങ്ങൾക്കു ചിരിവന്നു പോയി. ബാലനാകട്ടേവേണ്ടി നിർമ്മിക്കുന്ന എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും സരസങ്ങളും സുഗമങ്ങളും ആയിരിക്കണം. അല്ലാതെ പുസ്തകകർത്താക്കന്മാരുടെ ബുദ്ധിപ്രവേഗവും പദപരിചയവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയുടെ വരെ വല്ല ഗ്രന്ഥവും സിദ്ധിച്ചേക്കാമെങ്കിലും ബാലനാകട്ടെ യാതൊരുപയോഗവും ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അഴകാ—പുരി, അഴകാ—പുരി, എന്നു എച്ചുകെട്ടി വെച്ചുനീട്ടി നാലു ദിവസംപോണ്ടു കാകാണാവുന്ന ഒരു കഥ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മുമ്പുതന്നെ കുട്ടികൾ ഉറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു കരങ്ങുണ്ണിരാമൻ മരം ചാടിയതും പുച്ഛമയത്തിനെ എളവെയിൽ കൊണ്ടതും മറ്റുമുള്ള

ചിപ്പറ കഥകൾ പറയുമ്പോൾ കട്ടികൾ രസത്തോടുകൂടി കേട്ടുകിടക്കുന്നതും അനുഭവമുള്ള ആളുകളോട് ബാലപാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ഒരു വിഷയത്തെത്തന്നെ പടർത്തുന്നതിനേക്കാൾ പല ചിപ്പറ വിഷയങ്ങളെ വിതക്കുന്നതാണ് കാലത്താൽ ഫലവത്തായിത്തീരുകയും പഠനത്തിന് വിഷയങ്ങളായിട്ടുള്ളവ. പാത്രത്തിലെ വെള്ളം തിരിയ്ക്കുന്ന മുട്ടകൊണ്ട് പൊകുപോലെ ആയി പൊങ്ങിപ്പോകുന്ന മോതിരി സമുദ്രത്തിലേയും മോഹം വെള്ളം വെയിലിന്റെ മുട്ടകൊണ്ടു ആവിയിൽ മേപ്പുപ്പോലായിട്ടാണ് മേഘമുണ്ടാകുന്നത് എന്നു പറയുന്നതുപോലെ പ്രത്യക്ഷമായവയിൽനിന്നു ഉദാഹരണങ്ങളെടുത്തു കാണിക്കുന്നതായാൽ എന്തു കഠിനവിഷയവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ എളുപ്പമുണ്ടാകുന്നതാണ്. കേരളഗുരുവിക പഞ്ചസാരയിൽ പൊതിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ രുചിക്കാത്ത വിഷയങ്ങളെ രസിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളാക്കി കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൊടുത്താലുണ്ടാകുന്ന ഗുണവും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അലങ്കാരരൂപം ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു മോഹം ഉണ്ടാകുന്ന ഭംഗിയേക്കാൾ സ്വാഭാവികമായ ലാളിത്യംകൊണ്ടുള്ള കൗതുകമായിരിക്കും ബാലപാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ അധികം യോജിച്ചായിരിക്കുക. ഇതിനൊക്കപ്പുറമെ പുസ്തകം വെക്കൽ മാത്രമുള്ളതല്ല വിധത്തിലുള്ളതായ വായിക്കുന്തോറും വിഷയങ്ങൾ തെളിവാക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം വായിപ്പാനുഗ്രഹം ജനിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം.

മേൽപറഞ്ഞ സാഗതികൾ നോക്കുന്നമുമ്പൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ബാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു താഴേയുള്ള തരക്കാരോടടുത്തുവന്നുവന്നുവന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് അധികം യോജിക്കുന്നത് എങ്കിലും പൂർണ്ണമായ ഫലമായ അതിരുന്നതുപോലെയുള്ള സമ്പ്രദായഭേദമെ ഇതിലുള്ള എന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്. ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന ഗുണങ്ങൾ ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയില്ല. എങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഗുണഭോജനങ്ങളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഈ പുസ്തകമെഴുതുമ്പോൾ നല്ലൊണ്ണം പയ്ക്കംലോലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞ

ങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് എ. ആർ. റാജരാജവർമ്മ കോരിത്തമ്പുരാൻ അവർകളുടേയും, സി. അച്ചുതമേനോൻ അവർകളുടേയും അഭിപ്രായങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവും അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒന്നാം രണ്ടാം മൂന്നാം പുസ്തകങ്ങളിൽകൂടി വിദ്യാത്ഥികളുടെ കൂറു തൊട്ടു നീകതിയവരെ ഒരു വിഷയങ്ങളെ തരംതിരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ പുസ്തകക്രമത്തിനും വിഷയകാഠിന്യത്തിനും അനുസരിച്ച ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തുമായിരുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊരു പക്ഷമുണ്ട്. ഭരണല്ല വൈദ്യനോ കച്ചവടക്കാരനോ ആവാനുമെങ്കിലും വാക്താമത്സാതമനനായാണ് വേണ്ടത് എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ഉടനെതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം മൗനമപണ്ഡിതനായോ എന്നു പറയാതെ ഈ വാക്താമത്സാ ഇല്ലാത്തപക്ഷം എന്നുകൂടി എടുക്കു ചേർത്താൽ ഈ ശ്ലോകം അവിടെ യോജിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഇമ്മാരിരി പ്രകൃതത്തിന്നു യോജിക്കാത്തവയും ബോലവൈധവ്യതച്ഛാനാം കലസ്രീണാം കുചാവിവ' എന്നു തൊട്ട് ബാലവിദ്യാത്ഥികളോടു സൂക്ഷ്മരും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആചാർച്ചന്മാർ മടിക്കുന്നവയും ആയ ചില ഉദാഹരണങ്ങളും മറ്റുചില ചില്ലാ സ്ഖലിതങ്ങളും വരും പതിപ്പിൽ പരിഷ്കരിച്ചുകാണാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

പലവക

തൃശ്ശിവപേരൂർ 1൯81-ാമത കൊല്ലത്തെ പഞ്ചാംഗം.

മേൽപറഞ്ഞ പഞ്ചാംഗം ബ്രഹ്മശ്രീ. കോശ്ശേരി മനക്കൽ രാമൻ നമ്പൂരി അവർകളുടെ പരിശോധനയോടുകൂടിയും ചിലവിന്മേലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ കൃഷ്ണനമ്പി ഗണിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. കൊച്ചിപ്പഞ്ചാംഗമായി കത്തുന്നതാക്കിയതിൽ ഞാൻപക്കങ്ങളിലും ലാടവൈധ്യതങ്ങളിലും 30 വിനശികവരെ വ്യത്യാസം കാണുന്നുണ്ട്. ധ്രുവസംസ്കാരമൊക്കെകൊണ്ടു സംസ്കൃത

ച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ ആ സംസ്കാരക്രിയ മറ്റു പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ ചെയ്യാറില്ലെന്നോ അതുനിമിത്തം വ്യത്യാസം കണ്ടുകൊണ്ടെന്നോ പറയാൻ കാണുന്നില്ല. ഗ്രഹസ്തൂകങ്ങളിലും വ്യത്യാസം കണ്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാമെന്നു ജനബോധ്യം വന്നിരിക്കുന്ന കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ പഞ്ചാംഗങ്ങളോടു കൂടാതെയും വ്യത്യാസത്തിന്നു മതിയായ കാരണം പറയാതെയും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന പഞ്ചാംഗങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ശരിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവയല്ലെന്നു കിട്ടത്തന്നെ, ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചുവക്കരിച്ചു കീഴ്പ്പെട്ടല്ലാതെ നിലനില്പാൻ തരമില്ല. ജനോപകാരമായിട്ടുള്ളതും കൊച്ചിപ്പഞ്ചാംഗത്തിലും മറ്റും കാണുന്നതുമായ, മാസഭാരം, നിത്യഗ്രഹചരം, ഗ്രഹചാരം, ചന്ദ്രോദയസ്തമനം, ഇതുകളെ ചേർത്തു വിട്ടുകളഞ്ഞതിന്നു കാരണം പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

എന്നാൽ ഈ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ദിനപ്രമാണവും ഗുളികനും അതായത് തിരുവിതാംകൂർ നേരെ ചേർത്തു വളരെ നന്നായി. ശകുനത്തെപ്പറ്റി സാധാരണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത കാണാത്തതായ ശ്ലോകങ്ങളും 'ജനനക്ഷത്രചലവും' ആവശ്യമാണെന്നു.

കൊല്ലാതേരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ സംഗതിവിവരം ഒന്നായിട്ടു ഒരു വാചകത്തിൽ കൊടുക്കുവാൻ ഭാഗവിവരത്തോടുകൂടി വെച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. സംക്രമവിവരത്തിനുള്ള കള്ളിയിൽ ഇപ്പോൾ വെറുതെ കളഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥലം ഒരു രാശിചക്രത്തിന്നെടുത്ത് അതായത് 15-ാം-ത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതിയുടേതിൽ കൊടുത്താൽ ഉപകാരമായിരിക്കും.

പ്രായം ഗണിക്കുന്നതു വയസ്സുകൊണ്ടല്ല. മനശ്ശക്തി നോക്കിട്ടാണ്. കലശത്തിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തുവാൻ ആക്കം കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ സജ്ജനസമ്പർക്കത്താലും വിശിഷ്ടഗുണപരനാകാൻ സമർത്ഥനാകാൻ യൗവനം ക്ഷയിപ്പിക്കാതെ നിലനിൽക്കും.

*

*

*

അന്യന്മാരുടെ മനസ്സിലാവുവാൻ കഴിഞ്ഞു ദോഷഭാഗങ്ങളെ സാ

പാപനായി നാം എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു. നിഷ്പക്ഷരമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഈ ഭോഷങ്ങൾ നമുക്കു ഉള്ളതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഒരുവനു കാമമുഹൂർത്തം, മരണാവസ്ഥ എന്നിവയെപ്പോലെയും, അന്യന് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള അസമർത്ഥതയും, പരന്ന് അനുമാനത്തിൽ സാമ്യമില്ലായ്മയും, അപരനായി യോജിച്ച് കാഴ്ച നൽകുവാനുള്ള പട്ടപക്കുറുവു മരണാവസ്ഥയെന്നു ഉണ്ടെന്നു നാം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഈ വക ഭോഷങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞു പ്രതിവിധി ചെയ്താൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഭാഗം.

അല്പം വെടിയില്ലാ കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ അവയുടെ പുതുമയെ രണ്ടാഴ്ചയോളം യാതൊരു കുറവും വരുത്താത്തതല്ല.

വിദ്യാധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു ഗ്രഹണശക്തിവർദ്ധനയോ ആലോചനപോലെ നന്നായി മരുന്നായില്ല. ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിപ്പാനാണ് ആദ്യം പഠിക്കേണ്ടത്. സംഭാഷണക്കൊണ്ടോ ഗ്രന്ഥപാരായണക്കൊണ്ടോ കിട്ടുന്ന മറ്റുള്ളവയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുവർത്തിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. എന്നാൽ ഇതു സ്വഭവിപ്രായകല്പനയ്ക്ക് പ്രതിബന്ധമായി തീരരുത്. പെയ്ത്തു വെള്ളം കൊണ്ടുമാത്രം നീറുന്ന ഒരു കുഴിപോലെയാവാതെ നമ്മുടെ ബുദ്ധി സ്വതഃ ഉറപ്പുള്ളതായ ഒരകിണറുപോലെയായിരിക്കണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ താല്പര്യം.

രഞ്ജിനിയുടെ ഈ ലക്കത്തിൽ ആറു ഭാഗങ്ങൾ പരിചിലയികമുണ്ട്.



മഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ തന്നിട്ടു വൃത്തത്തിനവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഫുപുറമേടം മുതൽക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിനു അഞ്ചുരൂപിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. തിരുവീരരായൻ രജാ, ബി. എ.,

കോട്ടയ്ക്കൽ,

എന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലം കൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)

ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും

ശങ്കരാർത്ഥസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്,

ആനന്ദാശ്രമകായ്യർ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്പന തയ്യാർ

കർമ്മയോഗം—കെ. എം.

വില 0 12 0

ഭക്തിയോഗം—ടി

ടി 0 12 0

ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ

ടി 1 4 0

വി. സുന്ദരയ്യൻ ആണ്ട് സൺസ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.



രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ

തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
” ആരമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽകൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
” ആരമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആരമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര കുന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം മരമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും കാണുന്നതാകുന്നു.

തരംനോക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടോ, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടോ എഴുത്തുമാനിച്ചു അടക്കം ചെയ്യുകയേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യകൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക് 0 2 0
ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് താരതമ്യപോലെ കൂലി ചുമക്കുന്നതാകുന്നു.

വരികൾ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മരമാസം പതിനഞ്ചാത്തിയതിക്കകം വരികൾ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരികൾ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാല്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മററണമെങ്കിൽ മാനേജറെ അറിയിക്കുകയും വേണം.

എറണാകുളത്ത് } എന്ന—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ
കോവിലകം }

ര. ര. മാനേജർ.

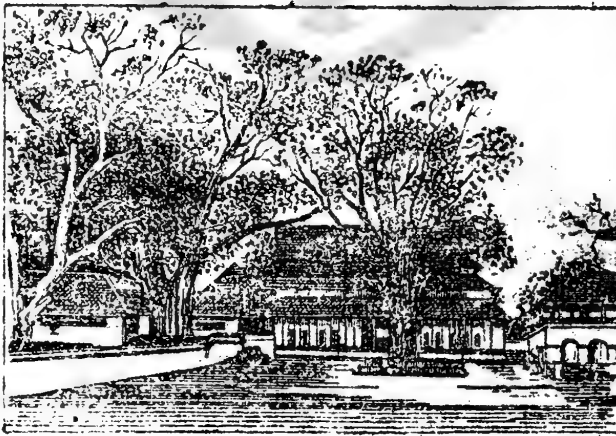


സംസ്കരണനി

ഹൃദയം
പുസ്തകം

ഉലാസം
ലക്കം

പ്രസന്ന പ്രവൃത്തി
പ്രസംഗങ്ങളാണിതി
രസജ്ഞകളെക്കൊണ്ടു
രസം സംസ്കരണി





പരസ്യം.

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മനോജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിപ്പണം, പരസ്യക്കുലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാൽസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മനോജ്കു മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്കേയും മനോജർക്കേയും മാസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയൊ ഒപ്പൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എറണാകുളത്തു	}	എന്ന്
കോവിലകം		രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, RAMA VURMA, 13th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തേറുന്നിച്ച് ആയതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൽസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

‘പത്രാധിപർക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസിൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാണ്’

ര. ര. പ.

പണമടച്ചവരുടെ പേരവിവരം.

79-ലെ

മ. രറ. രറ.

അവർകൾ

ക. ണ.

സി. എസ്സു , സുബ്രഹ്മണ്യൻപോറ്റി

ര ൦

കെ. പി. കുട്ടിക്കാപ്പണിക്കർ

൦ ൮

വി ഗോപാലമേനോൻ

൩ ൦

പി. കേശവൻ പണിക്കർ

൧ ൧൫

എസ്സ്. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി, പന്തളം

൩ ൦

ഉള്ളനാട്ടു അമ്മുണ്ണിപ്പണിക്കർ

൩ ൦

ഇട്ടാണത്തു ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ

൩ ൦

സി. പി. കൃഷ്ണമേനോൻ

൩ ൦

എ കുഞ്ചുനായർ, ഒറ്റപ്പാലം

൧ ൮

വി. ചാത്തുക്കുട്ടി മേനോൻ

൩ ൦

മണക്കാട്ടു കേശവൻ നമ്പൂരി (തീർത്ത്)

൦ ൧൨

പി. ശങ്കരമേനോൻ, മദ്രാസ്

൨ ൦

കേശവപിള്ള

൩ ൦

രേവുകാട്ട് അനന്തപിള്ള

൩ ൦

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി, പ്രവൃത്തശ്ശൂർ, പരവൂർ (തീർത്ത്)

൧ ൮

പി. എസ്സു. സുബ്രഹ്മണ്യൻ (ബാക്കി)

൨ ൦

ജി. കൊച്ചുകുഞ്ചുക്കുറുപ്പ് (ബാക്കി)

൨ ൦

ഐ. ഐ ഫാണാണ്ടിസ്സ് (ബാക്കി)

൦ ൧൨

80-ലെ

ഇശംഗൻപോറ്റി

൨ ൦

സി. അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ.

൩ ൦

പി. പി. റ്റുണ്ണി

൩ ൦

കണ്ണൂരിങ്കയ്യൻ

൩ ൦

വക്കീൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള

൩ ൦

എ. ജെ. ജോൺ, ബി. എ. എം. ജി. എം. ഫൈസ്കൂൾ വയനനശാല

൧ ൧൦

സിക്രട്ടറി

൩ ൦

കൃത്താഭിപ്രായത്തോടനുസരിച്ച്

൩ ൦

കെ. ചാത്തുനമ്പ്യാർ, സിക്രട്ടറി, ടീച്ചർസ് അസോസിയേഷൻ, ഗവണ്

൦ ൮

ൺ ട്രെയിനിങ്ങ് സ്കൂൾ, വടകര

൦ ൧൨

പി. ഇട്ടിരണ്ടൻ നായർ

൦ ൧൨

മ. നര. നാ.	അവർകൾ	ക. ണ.
ഗോപാലപ്പെട്ട കൃഷ്ണഭട്ടർ	൨ ൪	
എ. കെ. ടി. കെ. എം. ചെറിയ നാരായണൻനമ്പൂരിപ്പാട്	൩ ൦	
കെ. പി. കുട്ടിക്കരപ്പണിക്കർ	൩ ൦	
കോണത്ത് കണ്ണൻ നമ്പ്യാർ	൨ ൦	
മാങ്കുഴി കൃഷ്ണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	൩ ൦	
ഐ. എസ്. നാരായണയ്യർ	൩ ൦	
കെ. സി. മാനവേദൻ രാജാ	൨ ൮	
അമ്പലത്ത് കണ്ണൻമേനോൻ, (ഏടവമുതൽ ൬ മാസം)	൧ ൧൦	
മാടമ്പാമി എല്ലമത്തു (ഏടവമുതൽ ൩ മാസം)	൦ ൧൨	
കാളിപ്പറയത്ത് മാധവിഅമ്മ	൩ ൦	
കിളിമന്തൻ രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩ ൦	
എസ്. ശങ്കരൻനായർ	൨ ൦	
കൊച്ചി തിരുമലഭവേസാ ഹൈസ്കൂൾ മലയാലംപണ്ഡിതർ	൩ ൦	
കെ. ഗോവിന്ദമാരാർ	൩ ൦	
കെ. എ. ചാക്കോ	൩ ൦	
കെ. കരുണാകരപ്പിപ്പാശോടി (വൃദ്ധലത തിത്ത്)	൧ ൮	
മാങ്കായി രാമപ്പണിക്കർ	൩ ൦	
പെരിങ്ങാര നാരായണൻ നമ്പൂരി	൩ ൦	
പെഞ്ചെപ്പാൽ വടക്കത്തിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി	൩ ൦	
പി. എസ്. നാരായണപ്പിള്ളി (മീനമുതൽ മിഥുനംവരെ തിത്ത്)	൧ ൦	
സി. നീലകണ്ഠൻനായർ	൩ ൦	
വേലുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ	൨ ൦	
കെ. പി. താണുപിള്ള	൩ ൦	
കെ. എൻ. കൃഷ്ണവൈദ്യൻ	൩ ൦	
കക്കാട്ട് മനസ്സൽ നാരായണൻനമ്പൂരി	൩ ൦	
തറമൽ ശ്രീധരമേനോൻ (മിഥുനം കർക്കടകം)	൦ ൮	
ഇ. കെ. അയ്യപ്പപ്പിള്ളി, ബി. ഐ.	൩ ൦	
പാലിയത്ത് കുഞ്ചു അച്ചൻ	൩ ൦	
കൊരങ്ങനാത്ത് കുഞ്ഞുണ്ണിപ്പിപ്പാശോടി	൩ ൦	
എ. ശങ്കരനാരായണയ്യർ ഉഴുതേങ്ങവേസാ സുബ്ബൻ	൩ ൦	
മാണിക്കത്ത് നാരായണമേനോൻ	൩ ൦	
നെടിയമ്പിട്ടിൽ ഉഷോമമേനോൻ	൩ ൦	
ഉളനാട്ട് അമ്മണ്ണിപ്പണിക്കർ	൩ ൦	
ഉളനാട്ട് കൃഷ്ണപ്പണിക്കർ	൩ ൦	
പി. ലോനപ്പൻ, മുല്ലശ്ശേരി വായനശാലാസൂത്രീ	൩ ൦	
രാമകുണ്ടത്ത് രാമപ്പൊതുവാൾ	൩ ൦	

മ. നം. നാ.	അവർകൾ	ക. എ.
വി. കോലപ്പനായർ		൩ ൦
കോന്തിമേനോൻ, ഗുരുവായൂരൂ വേലമ്പാ കോട്ടുസ്ഥൻ		൩ ൦
മണക്കുളം രാജാവു തിരുമനസ്സുകാഷ്		൩ ൦
പനയ്ക്കൽ മാത്തു ഇയ്യങ്ക		൩ ൦
പനയ്ക്കൽ ഐ. ജേക്കബ്		൧ ൧൧
കെ. കേളര തിരുമുപ്പാട്		൩ ൦
കിഴക്കേശ്ശാമ്പിയിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ		൩ ൦
പടിഞ്ഞാറശ്ശാമ്പിയിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ		൩ ൦
രായിരംകണ്ടത് ഗോവിന്ദമേനോൻ		൩ ൦
നെന്മിനിമംഗലത്തു നമ്പൂരി		൩ ൦
സി വി കൃഷ്ണമേനോൻ		൩ ൦
മണക്കോട്ട രാമൻമേനോൻ		൩ ൦
മാമ്പിള്ളി കൊച്ചുവറിയത്		൩ ൦
എടക്കുനി ഉക്കണ്ടവരിയർ		൩ ൦
കൊടക്കാട്ടു കിട്ടപ്പൻ എന്ന കൃഷ്ണമേനോൻ		൩ ൦
സി വി സഹസ്രനാമവാദ്ധ്യൻ		൩ ൦
ബി രാഘവൻനമ്പ്യാർ, ബി എ ബി എൽ.		൩ ൦
ആർ കൃഷ്ണവരിയർ, ആറമ്മുള (തീർത്ത്)		൨ ൧൨
പുളിമുന്നിൽ വാച്ചാപ്പുറയിൽ മാഞ്ഞാൻ കെട്ടേച്ചാർ (ചിത്തം ന്നാൻ)- വരെ തീർത്ത്)		൧ ൧൨
കുളിക്കൽമറത്തിൽ വി. ശ്രീനിവാസമേനോൻ (തീർത്ത്)		൨ ൦
തോട്ടുപിച്ച അയ്യൻ ഹിവാദകൃഷ്ണയ്യൻ		൩ ൦
ബി. സി. ചാക്കോ ബി. എ.		൩ ൦
പടിഞ്ഞാറപ്പാറയിൽ നാരായണൻനായർ		൩ ൦
കെ. രാമണ്ണിമേനോൻ രേയിഞ്ചർ		൩ ൦
ബി. കൃഷ്ണപിള്ള		൩ ൦
എടപ്പിള്ളി അദ്ധ്യപകസംഘാ സിങ്കുട്ടേരി നാരായണൻനമ്പ്യാർ (തീർത്ത്)		൨ ൪
എൻ നീലകണ്ഠപിള്ള, സക്കാർ വൈദ്യൻ (തീർത്ത്)		൧ ൧൨
വി ഗോവിന്ദക്കമ്മത്തി, ചേത്തല (തീർത്ത്)		൨ ൦
എസ് കൃഷ്ണയ്യൻ, ബി എ ബി എൽ		൩ ൦
ബി നാരായണപെ (തീർത്ത്)		൨ ൦
എസ് വെങ്കിടേശ്വരമേനോൻ (തീർത്ത്)		൨ ൦
അ. മോളി രാമണ്ണിവൈദ്യൻ		൩ ൦
എ കണ്ണനായർ, ഒറ്റപ്പാലം		൩ ൦
കുന്നയ്ക്കൽ അനന്ദൻ ഒട്ടതിരിപ്പാട്ട്		൩ ൦
മല്ലശ്ശേരി ശങ്കരൻനമ്പൂരി		൩ ൦
ചുറ്റുമയിൽ കണ്ണുണ്ണിനായർ		൩ ൦
കെ നീലകണ്ഠവൈദ്യൻ (തീർത്ത്)		൧ ൨
കൃഷ്ണ ശങ്കരൻനമ്പി		൩ ൦

കു. രാ. രാ.	അവർകൾ	കു. നമ്പ.
കടുത്തുട്ട വലിയ മാത്തിൽ ശങ്കരൻമേനോൻ ചോറി	ന. ൦	
കോന്നനാത്ത അച്ഛനുമേനോൻ	ന. ൦	
അഴകുമാരത്ത കരുണാകരൻ നായർ	ന. ൦	
അമ്പാട്ടു ചാത്തുമേനോൻ	ന. ൦	
സി. എസ്. കൃഷ്ണൻ (തീർത്ത്)	൦. ൮	
പി. കെ. കുഞ്ഞനാഥൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	ന. ൦	
എ. പി. പത്മനാഭയ്യൻ (തീർത്ത്)	൦. ൧൨	
വി. കേശവപിള്ള, ബി. എ. വക്കീൽ	ന. ൦	
കോന്നനാത്ത ഗോപാലമേനോൻ	ന. ൦	
കെ. നാരായണമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എസ്	ന. ൦	
വി. കെ. ഗോവിന്ദമേനോൻ	ന. ൦	
കെ. കുഞ്ഞാപ്പ	ന. ൦	
കെ. ഗോപാലമേനോൻ	ന. ൦	
നെല്ലിക്കുളം കോമ്പി അച്ചൻ	ന. ൦	
ചെറയിൽ മാത്തിൽ ജെ. നാസിഫുൽകരീം (തീർത്ത്)	൨. ൦	
എഴുത്തുറ കളത്തിൽ കോവുണ്ണി നെടുങ്ങാടി	ന. ൦	
ജാലിക്കര ഗോവിന്ദമേനോൻ	ന. ൦	
മണക്കാട്ടു കേശവൻ നമ്പൂരി	ന. ൦	
എം. കെ. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ	൨. ൮	
കെ. നീലകണ്ഠവാരീയർ	ന. ൦	
ജാലത്തിൽ എൻ. വേലുപ്പിള്ളി	ന. ൦	
ടി. ആർ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി	ന. ൦	
കാന്യാത്ത ശിവരാമൻമേനോൻ	ന. ൦	
അങ്കനാത്ത വലിയ മന്നാടിയാർ	ന. ൦	
പി. ശങ്കരൻ നായർ, മദ്രാസ്	ന. ൦	
ആയില്യം തിരുനാഥ രവിവർമ്മക്കുറുപ്പൻ തീരുനാസ്സുകൊണ്ട	ന. ൦	
കടമ്പോട്ടയ വടക്കേക്കരകോവിലകത്ത് തറച്ചനണ്ണി എളയവള്ളാടി	ന. ൦	
തൃത്താല കിഴക്കേക്കളത്തിൽ ഗോപാലമേനോൻ (തീർത്ത്)	൦. ൧൨	
കെ. വേലുപ്പിള്ളി പത്രപാഠയണ സരളാ മാനേജർ (തീർത്ത്)	൧. ൮	
എ. റെങ്കു രാജശാസ്ത്രിയാർ	ന. ൦	
സി. നാരായണമേനോൻ (൯-ലെക്കൂടി)	൪. ൮	
എസ്. കൃഷ്ണപ്പിള്ളി	൦. ൮	
കിഴങ്ങൂർ അനന്തൻ (ബാക്കി)	൨. ൪	
എൽ. ജനകി അമ്മ (ബാക്കി)	൧. ൧൨	
ആർ. നാരായണപ്പിള്ളി	ന. ൦	
മുല്ലായിൽ കുഞ്ഞനാഥൻ നായനാർ	ന. ൦	
ജെ. പി. രാമകൃഷ്ണ	ന. ൦	
കുഞ്ഞുമേലം കൈക്കത്തക്ക കോമലപ്പാത്ത കൃഷ്ണൻ	൧. ൦	
കെ. ജി. ജി. വർഗ്ഗസ്	൨. ൪	

മ. രാ. രാ.	അവർകൾ	ക. ണ.
കേശവപിള്ള		൩ ൦
ടടത്തിൽ നാരായണമേനോനവേണ്ടി കോടയോധൻ കൃഷ്ണൻനായർ		൨ ൧൪
കെ വേലുപ്പിള്ള		൨ ൪
പി. കേശവൻ പണിക്കർ		൩ ൭
കെ. ജനാർദ്ദനപിള്ള, ബി. എ.		൩ ൦
തേയ്യങ്കുട്ട് അനന്തൻപിള്ള		൩ ൦
പി കേശവൻനമ്പൂരി		൩ ൦
എസ്സ് എൻ വെങ്കിടേശ്വരൻ		൩ ൦
വാളാശ്വേരി വെള്ളാട്ട് അപ്പുക്കുട്ടൻ എന്ന ഭാമൻമേനോൻ		൩ ൦
കെ കേശവൻപിള്ള (ബാക്കി)		൨ ൦
വേക്കോട്ട രാമണ്ണിപ്പണിക്കർ		൩ ൦
പി ഐ ചാണ്ടി		൩ ൦
വേലുപ്പിള്ള		൩ ൦
കെ. കൊച്ചുഗോവിന്ദപ്പിള്ള (ബാക്കി)		൦ ൧൪
രാമണ്ണമേനോൻ നാരായണമേനോൻ (ബാക്കി)		൨ ൪
നൈലോത്ത കുഞ്ഞൻപിള്ള		൩ ൦
ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പ്രവൃത്തി സ്കൂൾ പറമ്പ്		൩ ൦
പി എസ്സ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ		൩ ൦
ശ്രീമൂലവിലാസം വായനശാലാ സിക്രട്ടേരി (ബാക്കി)		൧ ൧൦
എ ടി ശങ്കണ്ണിമേനോൻ (പരസ്യക്കുടി ഉൾപ്പെടെ)		൭ ൮
ടി കെ ചിന്നമ്മ		൩ ൦
കെ പരമേശ്വരൻനമ്പൂരിപ്പാട		൩ ൦
ബി കൊച്ചു കണ്ണക്കുറുപ്പ്		൩ ൦
എസ്സ് സ്ഥാന സമ്പ്രദായൻ വെ.വെ (ബാക്കി ഉൾപ്പെടെ)		൪ ൪
കെ കുഞ്ഞി കൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ		൩ ൦
ആനായത്തുമഞ്ചേരി നാനിക്കുട്ടി പി.കുമാരസ്വാമി		൩ ൦
വിക്ടോറിയ ജൂബിലി റ്റഡിംഗ് റ്റം ലൈബ്രറി സിക്രട്ടേരി ജൂറിങ്ങാലക്കട		
(ഒൻ-കൂടി തീർത്)		൪ ൪
എസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ള		൩ ൦
എൻ കൃഷ്ണപ്പിള്ള		൩ ൦
പി ഗോപാലപ്പിള്ള (തീർത്)		൧ ൩
വിക്ടോറിയ കാളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ (പിൻസെ-വരെ)		൧ ൮
നെയ്യർ ഹോ എ കുമാരപിള്ള		൩ ൦
പെരുന്നേരത്തി രാമപ്പണിക്കർ		൩ ൦
മണക്കുട്ട് കൃഷ്ണപിള്ള		൩ ൦
പുത്തരി അച്ചമേനോൻ		൩ ൨
എ രാമപ്പിള്ള (ഒൻ കൂടി)		൪ ൦
പി അച്ചാൻനായർ		൩ ൦
തിരുവല്ല കല്ല്യാണമാത്തിൽ കുമാരപിള്ള (ഒൻ കൂടി)		൫ ൧൫

മ. നം. നം.	അവർകൾ	ക. നം.
സി കെ നാരായണപ്പിള്ളി (തീർത്ത്)		൨ ൦
വക്കീൽ കെ രാമൻ തിരുപ്പാട്		൩ ൦
സക്കാരവക്കീൽ സുബ്ബരാംഭരണൻ		൩ ൦
അമ്പാടി കൊച്ചുഗോവിന്ദമേനോൻ എറണാകുളം		൩ ൦
ചെങ്ങഴ പരമേശ്വരൻഭട്ടതിരി		൩ ൦
ആനാട്ടു ശങ്കരമേനോൻ		൩ ൦
എളമ്പുലാക്കുട്ട് വാസുദേവൻ മൂസ്സത		൩ ൦

81-ലെ

ശ്രീരാജി ചാക്കോത്ത് നായർ	൩ ൦
ഐ ഏസ്സ് നാരായണൻ	൩ ൦
പുലാപ്പുറ അമ്മാളമ്മ	൩ ൦
കാവിൽ മരുത്തോമ്പിള്ളി പരമേശ്വരൻനമ്പൂരി, ബ്രഹ്മാനന്ദാഭിഷാഷി	
മുളക്ക്കു	൩ ൦
മാടസ്വാമി എല്ലത്തു	൩ ൦
നെടിയമ്പിട്ടിൽ ഉഷാരമേനോൻ, ഗുരുവായൂർ	൩ ൦
പനയ്ക്കൽ ഐ ജേക്കബ്	൧ ൦
എൻ ശങ്കുണ്ണിവാലിയർ	൩ ൦
ഒർവറണ്ട് മൈക്കൽ നെല്ലവരത്ത്	൩ ൦
എ ഡി രാമൻ	൩ ൦
എൻ. ഓക്സ് കൊച്ചുനമ്പർ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩ ൦
എ. ഓക്സ് കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩ ൦
ചെന്നൈസ്സ് പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	൩ ൦
മെ. ഓക്സ് കുഞ്ഞിക്കുട്ടാവ് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩ ൦
പാലക്കാത്ത പടിഞ്ഞാറെ വകയിൽ നാരായണമേനോൻ	൧ ൦
കോണത്തു കണ്ണൻനമ്പ്യാര (തീർത്ത്)	൧ ൦
ടി സി എ മന്നാടിയർ (൧൨ ലെ ൪ ന്നു കൂടി)	൩ ൦
ടി കെ മാധവൻ	൩ ൦
കണ്ണമംഗലം കൈതത്തൈക്കു കോമലേശ്വരൻ കണ്ണൻ	൩ ൦
ചാഴൂർ കോവിലകത്തു എ. രാമൻ കണ്ണമണ്ണിത്തമ്പുരാൻ	൩ ൦
കേരളഭാഷാപോഷിണി വായനശാല കാട്ടുശ്ശേരി ടി കെ രാമൻമേനോൻ	
(എ മാസത്തെ)	൧ ൦
ജി ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി പത്തനംതിട്ട	൩ ൦
പി ഫീലിപ്പോസ്സ്	൧ ൦
സി വി കൃഷ്ണൻ	൩ ൦
തെക്കേടത്ത് പെരുമ്പട്ടപ്പിൽ ശങ്കരൻനമ്പൂരി	൩ ൦
വി കെ കുഞ്ഞനമ്പർ നമ്പൂരിപ്പാട് (എ മാസത്തെ)	൧ ൦
കെ നാരായണൻനായർ	൩ ൦
ബെട്റ്റാമംഗലിൽ കൊല്ലപ്പിള്ളിമുല്ലാട	൩ ൦
എസ്. കൃഷ്ണപിള്ള	൩ ൦

ഭരണ

1. കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിഭാഗം എളയത്തമ്പുരാം—കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലിയ കുഞ്ഞിരമവമ്മത്തമ്പുരാം	131
2. ജപ്പാനിലെ കുപ്പൽപടനായകന്മാർ	145
3. കൊച്ചേം— എസ്സു. വി.	155
4. കൊച്ചി ചെറിയ ശക്തൻതമ്പുരാം— കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	159
5. മറാത്തയുടെ ഉപദേശം— ഞാനേയൻ	164
6. ഉണ്ണുതീലി സന്ദേശം	173
7. ഉറമ്പു— കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	177
8. പലവക	185

ഹിന്ദു മിഷനർ മുതൽക്ക് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പ്രത്യേകപരസ്യം
 അനുസരിച്ചു ഞങ്ങളുടെ പഴയ വരിക്കാരിൽ വളരെ ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേ ഹിന്ദു
 ലെ മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ മുൻകൂട്ടിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന് ഈ ലക്കത്തിൽതന്നെ ചേർന്നിട്ടു
 ഉള്ള പണമടച്ചവരുടെ പേരു വിവരത്തിൽനിന്ന് അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ സമ
 തിക്കു പ്രത്യേകപരസ്യത്തിലെ രണ്ടാം വകുപ്പുകാരും വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു സം
 ഖ്യ മാത്രമേ സമ്മാനത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കവകാശമുള്ളൂ. എങ്കിലും ഈ
 സമ്മാനപരസ്യം മൂലം കുറെ പുതിയ വരിക്കാർ ഉണ്ടാകുവാൻ എടയായിട്ടുള്ളതു കൊ
 ണ്ട് ആകട്ടെ ഹിന്ദു ഉറപ്പിക സമ്മാനസംഖ്യയായി നിശ്ചയിച്ച് ൨൫ ഉറപ്പിക മുതൽ
 ൧ ഉറപ്പികവരെ ആറു തരത്തിൽ ൨൭ സമ്മാനങ്ങളായി തരാം തിരിച്ച് ഹിന്ദു-ലെ
 പരസ്യപ്രകാരം ഇമ്മാസം ൭-ാം നം- അയറാഴ്ച ൪ മണിക്കു രണ്ടിനിക്കമ്മറിയുടേ
 യും വരിക്കാർ മുതലായ മറ്റു പലരുടേയും മുഖിൽവെച്ച് നാമുക്ക് എടുക്കുകയും നാമു
 കിട്ടിയവരുടെ പേരുവിവരവും അവരവക്കു കിട്ടിയ സംഖ്യകളും ഈ ലക്കത്തിൽ
 തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കുറി എടുത്ത വിവരം ഞങ്ങളുടെ
 വരിക്കാർക്ക് അറിവാൻ എടയായതിന്റെ ശേഷം അതതു സമ്മാനസംഖ്യകൾ കിട്ടി
 യവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിനേൽ മേ
 പ്പടി സംഖ്യകൾ ആപ്പിസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് സമ്മാന കിട്ടിട്ടുള്ളവർ തു
 ലാം ലക്കം രണ്ടിനി കിട്ടിയതായി അറിവുതന്നാൽ ഉടനെ അതതു സംഖ്യകൾ
 അവരവക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. തുലാം ൩൦-ാം നം-ക്കു മുമ്പ് വിവരത്തിന്നു
 അറിവുകിട്ടാത്ത പക്ഷം സംഖ്യകൾ അതാതാളുകൾക്ക് മണിയുൾപ്പെടെ ചെയ്യുന്നതു
 മാണ്.

സമ്മാനവിവരം

മ. രാ. രാ.

അവർകൾ

25 ഉറപ്പിക

എ. രഘവപുതുവാൾ തൃശ്ശിവപേരൂർ.

10 ക. വീതം

- 1 സി. എസ്സ. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ചിറവൂർ.
- 2 മഴുവഞ്ചേരിപ്പറമ്പത്ത മാത്തു കുഞ്ഞിപ്പെല, അയ്യമ്പിള്ളി.

5 ക. വീതം

- 1 ഐ. എസ്സ. നാരായണയ്യർ, എസ്റ്റേറ്റ് മാനേജർ കുന്നംകുളം.
- 2 എം. ഭാസ്കരമേനോൻ.
- 3 കൽദായ സുറിയാനി ലൈബ്രറി സിക്രട്ടേറി, തൃശ്ശിവപേരൂർ.
- 4 അമ്പട്ട കുട്ടികൃഷ്ണമന്ദിരം, ചിറവൂർ.

3 ക. വീതം

- 1 ചെറുപറമ്പിൽ കുട്ടിപ്പാറ അമ്മ, ഇരിങ്ങാലക്കുട.
- 2 എസ്സ. കൃഷ്ണപിള്ള, കിഴിയത്തുവീട, ചെങ്ങന്നൂർ.
- 3 ഒരവകര നിലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി, അ സൂർ.
- 4 മങ്കായി രാമപ്പണിക്കർ, ഹജൂർകുച്ചേരി, എറണാകുളം.
- 5 ദേവരാജയ്യൻ, എറണാകുളം.

2 ക. വീതം

- 1 ടി. വി. ദാമോദരനമ്പ്യാ, ബി. എ. ഏരവര, എറണാകുളം.
- 2 മാങ്കുടി കൃഷ്ണൻനമ്പൂരിപ്പാട, തൃപ്പൂണിത്തുറ.
- 3 പടിഞ്ഞാറെശ്ശാമ്പി കൃഷ്ണമന്ദിരം, തൃശ്ശിവപേരൂർ.
- 4 കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള, രീരുവനന്തപുരം.
- 5 കാവിൽമരത്താമ്പിള്ളി പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരിപ്പാട, ബ്രഹ്മ നന്ദാലിലാഷി മുക്കുച്ച. പുതുക്കുട.
- 6 വി. അപ്പുണ്ണിമേനോൻ, ത്രിശ്ശിനാപ്പള്ളി.

1 ക. വീതം

- 1 എൻ. ഇക്കോമമേനോൻ, ഗുരുവായൂർ.
- 2 പാലിയത്ത വലിയച്ചൻ ചേന്നമംഗലം.
- 3 മധുരത്താറ തൃപ്പൻ നമ്പൂരിപ്പാട, തൃപ്പൂണിത്തുറ.
- 4 സി. പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരിപ്പാട, പുത്തൻകുരിശ്.
- 5 മററപ്പിള്ളി ചാരൻ മാക്കോത, ചെറായി അയ്യമ്പിള്ളി.
- 6 എ. രാമൻ, പഴയങ്ങാടി.
- 7 കെ. പരമുപിള്ള എ. എ. കൊല്ലം.
- 8 വി. കെ. കുഞ്ഞൻമേനോൻ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ആഡ്മിറൽ റോറോ.



ADMIRAL TOGO.

ആഡ്മിറൽ

കമിമൂറ



ADMIRAL KAMIMURA.

ആഡ്മിറൽ ഉറിഷു.



ADMIRAL URIU.

ആഡ്മിറൽ ഇറ്റോ.



ADMIRAL ITO.

മഹാമഹാ

പുസ്തകം ര്.

തുലാമാസം

ലക്കം ൩.

മംഗളം.

കുട്ടിക്കേളിയിലാമരേന്ദ്രവിജയംസാധിച്ചു സ്വർഗ്ഗഭാരം
കുട്ടിക്കേളിയിലാമരേന്ദ്രവിജയംസാധിച്ചു സ്വർഗ്ഗഭാരം
നാട്ടിൽക്കേളിപെരുത്തരമലരിതം താൻസുന്ദരപ്രഭാവമേ
കുട്ടിക്കേളിയിലാമരേന്ദ്രവിജയംസാധിച്ചു സ്വർഗ്ഗഭാരം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

വിദ്വാൻ എളയതമ്പുരാൻ *



പ്രഭുക്കന്മാരിലും സ്ത്രീകളിലും മൗഢ്യം
പ്രായികമാണെന്നു വച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് അവ
രിൽ ആറിലൊന്നെങ്കിലും വിദ്വാൻസഭേശ
മുള്ളവരായിരുന്നാൽ ബ്രഹ്മാവാണ്, സരസ്വ
തിയാണ്, എന്നൊക്കെ സ്വകാര്യസിദ്ധിക്കുവേ
ണ്ടി അറിയുള്ളവർകൂടി അതിരുകവിഞ്ഞു പുകഴ്ത്തുന്നതു സാധാര

* ഈ സ്തവത്തിൽ ചേർന്ന പലരുടേയും വിശേഷിച്ചു വലിയതമ്പുരാന്റെ അ
നുവാദപ്രകാരം ഇഴുപ്പുവട്ടിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള ചില രേഖകളുടേയും സഹാ
യത്തോടുകൂടി ഈ ലേഖനം എഴുതിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ണയാണ്. എന്നാൽ പ്രകൃതമഹാപുരുഷന്റെ കായ്ക്കത്തിൽ അവിടക്കു വാസ്യവമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ ചിലതു വിട്ടുകുളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള പരിഹാസത്തിന്നു പക്ഷെ ഞാൻ പാത്രമായാലും ഇല്ലാത്ത ഗുണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന അപവാദത്തിന്നു സംഗതി വരരുതെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർനാട്ടു മുക്കാൽക്കരമെന്നാണ് പഴമക്കുൾ പറയറുള്ളത്. എന്നാൽ ചരിത്രവിഷയത്തിൽ നിരന്തരമായ പ്രസിദ്ധിക്കു കാരണഭൂതമായ പല മഹാമാരുടെയും വാസസ്ഥലമായ ഈ ചെറിയ നാടിന്റെ വലിയ മഹാത്മ്യം ഏറ്റവും സ്സഹജീയമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന്നു മുഖ്യമായ ബീജം കേരളത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണക്കാവെന്നു പ്രസിദ്ധമായ ഭഗവതിക്ഷേത്രവും കേരളചക്രവർത്തികളായിരുന്ന പെരുമാക്കന്മാരുടെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന മറ്റേഹാദയപുരവും മറ്റാകുന്നു.

വിദ്വാനഃപരമംധനം' എന്ന സ്ഥാനമുദയോടും പശ്ചിമം ഭോധിനാഥനാരെന്നും പുടിഞ്ഞാറ്റുടത്തു തമ്പുരാക്കന്മാരെന്നും ഉള്ള നാമധേയങ്ങളോടുകൂടിയ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജവംശത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനായ വിദ്വാൻ എയ്യളതമ്പുരാൻ, കൊല്ലം ന്നൂറ്-മത് കുംഭമാസത്തിൽ ചോരിനക്ഷത്രത്തിൽ ജാതയായ കുഞ്ഞി കുട്ടിയെന്ന രാജ്ഞിയിൽ എളകുന്ദശ്ശിമാതുഭയൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണോത്തമന്റെ പുത്രനായി ന്നൂറ്-മത് കുംഭമാസത്തിൽ അവിട്ടം നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചു. ജാതകർമ്മാനന്തരം യഥാകാലം സുമുഹൂർത്തത്തിൽ അവിടക്കു ഗോദേവമെന്നെന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ഈ രാജകുമാരൻ ശുക്ലപക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ലോകാനന്ദകരനായി വളർന്നു. അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ കലഗുരുവായ വെളുപ്പിൽ ആശാനി'ൽനിന്ന് അക്ഷരാരംഭം സിദ്ധിക്കുകയും അല്പകാലംകൊണ്ട് അന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ബാലപാഠങ്ങളും രഘുവംശം, മാലം മുതലായ ചില കാവ്യങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാവിദ്വേഷിയായിരുന്ന തന്റെ പ്രിയജനനിയോടു തനിക്കു വിദ്വാനൈപുണ്യം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കേണമെന്ന് അവിടന്നു വിദ്വാദ്വാസത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനെ അദ്വേ

ക്ഷിച്ചപ്പോൾ 'നമ്മുടെ കലപരദേവതയായി വാദ്രാത്രപിണിയായി രക്ഷുന്ന സംക്ഷാൽ ഭഗവതിയെ സേവിച്ചാൽ മരി' എന്ന് അമ്മ ഉപദേശിക്കുകയും അന്നുമുതൽക്കുതന്നെ ഭക്തിനിഷ്ഠയോടുകൂടി ദേവിയെ സേവിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വഷ്കാലത്തൊരുദിവസം ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ സ്നാനത്തിനായി രാജകുമാരൻ കളത്തിൽ ചെന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ താണുകിടന്നിരുന്ന ഒരു മുതലയുടെ പുറത്തു ചവിട്ടിയെങ്കിലും ആകസ്മികസംഭവമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മുതല ഭയപ്പെട്ടു നീന്തിപ്പോയതല്ലാതെ ദൈവാധീനത്താൽ യാതൊരപത്തിനും എടയായില്ല. എന്നാൽ മുതലയുടെ വാലിന്മേലുള്ള മുളുകൾകൊണ്ടു കാലിൽ ചില മുറിവുകൾ പറ്റിയില്ലെന്നില്ല. അവയെല്ലാം ക്ഷണത്തിലുണങ്ങി സുഖപ്പെട്ടു. ഇതു പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണ് സംഭവിച്ചത്.

പതിനൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ കലാചാരത്തെ അനുസരിച്ച് ഉപനയനംചെയ്തു ബ്രാഹ്മചാരിവ്രതം ദീക്ഷിച്ചു സമാവർത്തനവും കഴിച്ചു. പൂവാചാരപ്രകാരം പിന്നീടൊരു കൊല്ലം കലപരദേവതയായ ഭഗവതിയെ അതിനിഷ്ഠയോടുകൂടി ഭജിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് സ്വരൂപത്തിൽ നാലാമത്തെ രാജകുമാരനായിരുന്നു. സ്വരൂപത്തിലെ ശബ്രവിദ്യാഗുരുവായ വാണിയംപറമ്പത്തു കളരിപ്പണിക്കരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് ഒരു രാജകുമാരൻ അവശ്യം വേണ്ടതായ ചാട്ടം, മറിച്ചിൽ, ഓട്ടം, പിടുത്തം, മുതലായ കായികാഭ്യാസങ്ങളും വെട്ട്, തടവ്, വടിതല്ല തുടങ്ങിയുള്ള ആയുധവിദ്യകളും ശീലിച്ച് അവയിൽ അസാമാന്യമായ സാമർത്ഥ്യം സമ്പാദിച്ചു. കായികാഭ്യാസങ്ങളിൽ സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിരുചിയുടേയും സവിശേഷമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അഭ്യാസത്തിന്റേയും തള്ളിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് പ്രായംചെന്നതിൽ പിന്നേയും ചില പ്രയോഗങ്ങൾ ചെയ്യുകണ്ടിട്ടു പലരും വിസ്മിതന്മാരായിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കാര്യത്ത് ഉറച്ചു തടിയും അതിനടുത്ത ഉയരവും ഉള്ള സമ്പ്രദായത്തിലായിരുന്നു അവിടുത്തെ ദേഹം.

അക്കാലത്ത് ഇച്ചക്കൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനായ കൊള്ളക്കാരനെ ഭയപ്പെട്ടു കോവിലകങ്ങളിൽകൂടി പതിവിലധികം കുറവൽക്കാര

റെ എണ്ണെട്ടത്തിയിരുന്നു. ചില കാവൽക്കാർ ശരിയായി കാവൽ കിടക്കുന്നില്ലെന്നു വലിയ തമ്പുരാന്റെ അടുക്കൽ കുറിക്കലാക്കേണവെന്നു സമയം അവിടുന്നു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ്മാമൻ ഭരണപ്പെടേണ്ടാ' ഞാൻ പതിവായി ഇവിടെതന്നെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സമയത്തുതന്നെ പതിനാലുപേരാടെത്തു നില്പാൻ എനിക്കു കഴിയും. ഭഗവതിയുടെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ അപകടം വരാതെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം' എന്നു പറഞ്ഞു വലിയതമ്പുരാനെ അവിടുന്നു സമധാനപ്പെടുത്തിയത്രെ. ഈ ഉത്തമവിദ്യ നമ്മുടെ രാജവംശങ്ങളിലെന്നു മാത്രമല്ല നാട്ടിൽകൂടി അസൂമിച്ചു പോയല്ലോ! മൂന്നുനേരം മൂക്കോളം ഭക്ഷണവും എടക്കിടെ കാപ്പിയും ചായയും അത്താഴപ്പറമെ കുറെ പാലും കഴിച്ചു കുററും വെയിലും കൊള്ളാതെ പെരുമ്പാമ്പുപോലെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തെത്തുവാനെളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാതെ കിടന്നുഴന്നു സൗധപുഷ്പത്തിൽതന്നെ കാലം കഴിച്ചുപോരുന്ന ചില പ്രഭുക്കന്മാരുടെ തോണിപ്പള്ളക്കു തുല്യമായ കുടയന്മാ', മുണ്ടുടുത്താൽ മുറുകാത്തവിധം മദ്യംപോലെ തടിച്ച അരക്കെട്ടും, പിത്തംപിടിച്ചുപോലെ വിളർച്ച ശരീരവും, കണ്ടാലാക്കാൻ വ്യസനം തോന്നാത്തത്? അല്ലെങ്കിൽ ഖാലുത്തിൽ നല്ലവണ്ണം കച്ചകെട്ടി ഉഴിഞ്ഞ് വ്യാധിമം ചെയ്തു ശീലിച്ചാൽ ദോഷത്തിലെ ദുർമ്മേദസ്സും ദുഷ്ടാശ്തവും നശിച്ചു സന്ധിബന്ധങ്ങൾക്കു ദാർഢ്യവും, അവയവങ്ങൾക്കു ക്രിയാസാമർത്ഥ്യവും, ശരീരത്തിന്നു ലഘുത്വവുമുള്ള എത്ര ഉത്തമശരീരങ്ങളെക്കാണുവാനിട വരുമായിരുന്നു! ആ കാലമൊക്കെ കഴിഞ്ഞു. പ്രകൃതം നടക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ കഥാനായകനായ അദ്ദേഹം ഉപനയനാനന്തരം ദേശമംഗലത്തു കൃഷ്ണചാരിയരുടെ ശിഷ്യനായി വൈയാകരണനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പാണിനീയവ്യാകരണത്തിൽ സിദ്ധാന്തകൗമുദി പൂർ്വ്വഭാവം വരെ പഠിച്ചു. അത്രമാത്രം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യമേധാശക്തികൊണ്ടു (ശിഷ്യന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു തക്ക സമധാനം പറവാൻ ഗുരുനാഥൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിനാൽ) പഠിപ്പിപ്പാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടു ശമ്പളം പോരെന്നും മറ്റും വ്യാജം പറഞ്ഞ് ആ ഗുരുനാഥൻ പിരിഞ്ഞുപോയി. അതിൽ പിന്നെ, മറ്റുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു അസംധാരണമായ ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടു പാ

രദേശികന്മാരായ മഹാപണ്ഡിതന്മാർക്കുകൂടി ഭയവിസ്മയവേഗം ജനിപ്പിച്ച ജഗൽപ്രസിദ്ധയായ കോഴിക്കോടു മനോരമത്തമ്പുരാട്ടിയുടേയും വിശ്വവിശ്രുതനായിരുന്ന പത്തളത്തു സുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രിജകുടുംബം ശിഷ്യനായി പെരുവനംഗ്രാമത്തിൽ ഭ്രാന്തൻ അടിമിരിയെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞവർത്തിൽനിന്നു സിദ്ധാന്തകൗമുദി ഉത്തരമുഖം, പ്രൗഢമനോരമയിൽ സരൂപസൂത്രത്തിൽ 'അഥോചേതയുഗപദധികരണമവചനതയഃ' എന്നുള്ള കഷ്ടവരെയും പഠിച്ചു. അടിമിരിക്കു കൊച്ചി രാജവംശത്തിലെ ചെറിയ തമ്പുരാക്കന്മാരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി തൃപ്പൂണിത്തുറ താമസമാക്കേണ്ടിവന്നതോടുകൂടി നമ്മുടെ കലാനായകന്റെ ഗുരുസമീപവംസത്തോടുകൂടിയുള്ള നിരന്തരാഭ്യാസവും അവസാനിച്ചു. പിന്നീട് അവിടുത്തെ ആ ഉത്തമഗുരുവർത്തിന്റെ ഇടക്കിട തൃപ്പൂണിത്തുറക്കും സ്വഗൃഹത്തിലേക്കും പോക്കുവരവ് ചെയ്തിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മൂന്നു നാലു ദിവസം കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നു താമസിക്കുകയും അക്കാലങ്ങളിൽ രാജകുമാരൻ സംശയങ്ങളെല്ലാം ഗുരുശാഗമനോടു ചോദിച്ചു രിഷ്ടകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാംകൂടി അവിടുന്ന് ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോഴേക്കും വ്യാകരണത്തിലൊരുമാതിരി നല്ല ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചു. കുന്നത്തൂർ ഭട്ടതിരി മുതലായ ചില വിഭാഗന്മാരോട് അവിടുന്ന് പത്രകാവാദം നടത്തി പ്രതിഭാത്തേജനം ചെയ്തയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരംതന്നെ തർക്കശാസ്ത്രത്തിലും മൂക്താവലി, ദിനകരം, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള വ്യക്തിത്വവും അവിടുന്ന് സ്വാധീനപ്പെടുത്തി.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിഭാഗം എളയതമ്പുരാനെന്ന പേരുകേൾക്കുമ്പോൾ സാഹിത്യപ്രിയന്മാരായ സഹൃദയന്മാർ അവിടുത്തെ അതിമധുരങ്ങളും രസാലങ്കാരാഭി ഗുണപരിപൂർണ്ണങ്ങളുമായ ഉൽകൃഷ്ടതകളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിപ്പാൻ ഭാവിഷുകയറണൊ എന്നുള്ള കർഷ്ണത്തിലാണ് ഒന്നാമതായി ശ്രദ്ധവെക്കുക. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ അത്യാദൃശഗുണഭൂതിഷ്ടങ്ങളായ വിശിഷ്ടകൃതികളാണ് അവിടുത്തെ നാമധേയത്തെ ഇന്നും ലോകത്തിൽ നിലനിർത്തി വരുന്നത് എന്നു വീണ്ടും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടുന്ന് ഖാലും മു

തൽക്കരതന്നെ ജനാന്തരസിദ്ധമായ വാസനാവിശേഷത്താൽ നിരന്തരമായും നിരർത്ഥമായും പ്രവഹിച്ചിരുന്ന ഉത്തമസാഹിത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു സഹൃദയസമുദായത്തെ മുഴുവനും വശംവലന്മാരാക്കിത്തീർത്ത് ഒരു മഹാകവിയെന്ന പേരിനെ അനന്യാസേന സമ്പാദിച്ചു. അതുതന്നെ പോരാ അവിടുത്തെ കൃതികളെ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള സഹൃദയന്മാരെല്ലാം അടുത്തു കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ അവിടുത്തെപ്പോലെ ഒരു കവി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു നിർവാദം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, മലയാളികളുടെ ഭാഗ്യദോഷത്താൽ അവിടുത്തെ കൃതികൾ മിക്കതും സംസ്കൃതഭാഷയിലാണെന്നും മലയാളഭാഷയിലില്ലെന്നുമുള്ള സംഗതി വ്യസനകരം തന്നെ.

പ്രധാന കൃതികൾ

ഈ. ബാല്യനടനം (മഹേന്ദ്രവിജയം) എന്ന സർഗ്ഗത്തിലുള്ള ഒരു കഥയും.

വ. ഹേതുപാലസനവകം— ഇതു തർക്കശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമായ ഹേതുപാലസങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണ്.

ജ. ത്രിപുരഭരണം.

ഭ. രസസദനം ഭാണ്ഡം— ഇതു കൊടുങ്ങല്ലൂർ താലപ്പൊലി വിഷയമാക്കി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

മ. ആശ്ചര്യചര്യകം, ആശ്ചര്യചക്ഷുഷശകം— ഇതു വൈദികന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനായി പല ആചാര്യന്മാരുടേയും മതപ്രകാരം പറന്നുകിടക്കുന്ന ആശ്ചര്യചരിത്രങ്ങളെ ശ്രോധിക്കാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങളാണ്.

ന. മഹിഷമർദ്ദിനീ എന്ന നമ്പൂരിയുടെ 'ആശ്ചര്യചരിത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം.

റ. ഭഗവതാരാധനം.

ഡ. ഗരുഡചയനപ്രമാണം (അഗ്നി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇഷ്ട പട്ടക്കുവാനുള്ള വിധി). ഇതും,

ന്. ശ്രീരാമചരിതം എന്ന മഹാകാവ്യവും അവിടുന്ന് യുവരാജാവായതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ശ്രീരാമചരിതം പന്ത്രണ്ടു സർഗ്ഗവും മഹാശ്ലോകവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വില്ല

ത്താൽ വിരമിച്ചു. അവിടുത്തെ യശസ്സിനെ പരദേശത്ത് വ്യാപിപ്പിച്ചത് ഈ കാവ്യമാണ്.

ഈ. ഭാസ്കരീയഗണിതവ്യാഖ്യാനം.

ഈ ഗോളാഖ്യായവ്യാഖ്യാനം. രണ്ടു ജ്യോതിഷാവകയാണ്. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ അവിടുത്തെ ഗുരു, ദത്തകലത്തിൽ മാനുലനായ അയിരൂർ (കഴിക്കാട്ട്) രാജാവായിരുന്നു. അല്ലഭിവസത്തെ അഭ്യാസംകൊണ്ട് അവിടുകു പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ കൃതികളിൽ ത്രിപുരദഹനം, ശ്രീരാമചരിതം, രസസദനംഭാണം, ഇത്രയും കാവ്യമാലക്കാർ നാഗരാക്ഷാത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മഹാകവിയുടെ പ്രസിദ്ധി മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വാസഭൂമിയായ വാരാണസി, ചോളദേശം കുംഭകോണം മുതലായ പരദേശങ്ങളിലും പരന്നിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥരൂപങ്ങളായ അവിടുത്തെ കൃതികളേക്കാൾ ലോകത്തിൽ അധികം പ്രചാരമുള്ളവയും കവിയശസ്സിന് ബീജരൂപങ്ങളായിട്ടുള്ളവയും അവിടുത്തെ റററുശ്ലോകങ്ങളാണ്. അഷ്ടവൈദ്യന്മാരിൽ ഒരു കേമനായ എളേടത്തു തയ്ക്കാട്ടു നാരായണൻമൂസ്സും അവിടുന്നു ശിഷ്യരും കൂടിയിരിക്കുന്ന സമയം ഒരു ദിവസം ഒരു വലിയ മഴപെയ്തു. ആ മഴയെപ്പറ്റി ഒരു ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കിയതാൽ കൊള്ളാമെന്നു മൂസ്സ് തമ്പുരാനോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ശ്ലോകമുണ്ടാക്കി ഒരിക്കൽ ചൊല്ലിയാൽ അതു നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും അപ്പോൾതന്നെ ചോല്ലണം? എന്ന് അവിടുന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതുകേട്ടു മറെറല്ലാവരും കണ്ണിതപ്പെട്ടവെങ്കിലും ശിഷ്യൻ എളകുറിശ്ശി രാമൻ നമ്പൂരിപ്പാടുമാത്രം ശ്രമിക്കാം എന്നും പറഞ്ഞു. അവിടുന്ന് അപ്പോൾ ചൊല്ലിയ ശ്ലോകം:—

ഗംഭീരാംഭോധിസംഭാവിതഘൃമുഖമിത

ധ്വാനബദ്ധാവലേപ-

ഭ്രാന്താഭ്രാന്തഭ്രാന്തവിദ്യുല്പലപടുത-

ദ്യോതവിദ്യോതിതദ്യോഃ

സ്വംസ്വാനിഘോഷവഷിപ്രബലമരുദുര

ക്ഷോഭിതോവീസമുദ്ര

ധൂളിപാളിനിഗ്രഹമുചരിക്കര

ഭ്രാജതവൃഷ്ടിരേഷാ.

തമ്പുരൻ ശ്ലോകം ചൊല്ലിത്തീർന്ന ഉടനെതന്നെ ഒരുക്കുവും പിടിക്കാതെ നമ്പൂരിപ്പാടു ചൊല്ലിയതു കേട്ട് എല്ലാവരും വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഇത് ശിഷ്യസാമന്ത്രിയും ചെളിപ്പെടുത്തുവാനായി പ്രയോഗിച്ച അവിടത്തെ പൊടിക്കയ്യായിരുന്നു.

മററാരിക്കൽ അവിടുന്നു സന്ധ്യാപാസനം ചെയ്തു ജപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നും ആ ധൂമകേതു ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് അക്കാലത്തു പരിവായി ഉദിച്ചിരുന്ന വാത്നക്ഷത്രത്തെപ്പറ്റി കൂടെയുള്ളവർ പറഞ്ഞു. ജപിക്കുന്ന സമയമാകുകൊണ്ട് നേഹിധൂമകേതുഃ കോപികേതുഃ എന്നു മാത്രം ഉച്ചരിച്ച് അവിടുന്നു പിന്നെയും ജപിച്ചു തുടങ്ങി. ജപാകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൂടെയുള്ളവർ ആ കോപികേതുഃ എന്നുള്ള അപരത്തെ ഒരു ശ്ലോകമാക്കി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. തൽക്ഷണം താഴെ എഴുതുന്ന ശ്ലോകം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് അവിടുന്നു പുറപ്പെട്ടത്.

ഇഹാജന്യോവിധാതുശ്ചാമഗി ഡിശിഃ-

പ്രോത്ഥിതശേപതധാതു-

ദൃണ്ഡാബ്രാഹ്മണ്യമനുസ്മരഭവഹരി പ-

യ്യാകാപനയാതുഃ

സായംസായംനജന്തേസ്സാദൃശ്യനവചേ-

നാംബരാംഭോധിസേതു-

സൈന്ധവോക്യത്രാസഹേതുവർണ്ണദശി

ദശീദൃശ്യതകോപികേതുഃ

വിക്രമാദിത്യൻ, ഭോജരാജാവു മുതലായ മഹാരാജാക്കന്മാർ കവികൾക്ക് 'അക്ഷരാലക്ഷം' കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കഥകളെപ്പറ്റി വിശ്വസിക്കാത്തവർ എതുപ്രകാരം വിചാരിച്ചാലും വേണ്ടില്ല. ൧൦൨൨-ൽ നാടുനീങ്ങിയ കലശലവരപ്പെരുമാൾ ഒരു അനുഷ്ടുപ്പ് ശ്ലോകത്തിന്റെ ചുമട്ടുകുലിക്കു നാലായിരം പണം കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. ബ്രട്ടീഷുമലബാർക്കാരനായ ഒരു നമ്പൂരി പെൺകുടുംബം വഴിയില്ലാതെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ധർമ്മയാചനത്തിന്നു പോകുവഴി കൊടുങ്ങല്ലൂരിറങ്ങി. ന

മുൻ കഥാപുരുഷനും നമ്പൂരിയും പരിചയക്കാരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ചെന്നുകണ്ടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ മഹാരാജാവിന്ന് അടിയറവെക്കുവാൻ ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കിക്കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുപേക്ഷിച്ചു. തിടുക്കമായ ചില ജോലികൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അധികം ആലോചിക്കുവാനില്ലാതിട്ടായില്ല. എങ്കിലും നമ്പൂരി വന്ന സ്ഥിതിക്കൊന്നുണ്ടാക്കിത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു കാലച്ചിന്തിൽ താഴെ കാണുന്ന ശ്ലോകം കുറിച്ചുകൊടുത്തു.

ദാരിദ്ര്യസുഭയാലുതപംകിംബ്രാഹ്മിമരംഗീപതേ!

ആത്മനാശമനാദൃത്യഭവന്താമാമഭയേൽ

ഏതു കൊടുക്കാതിരിക്കരുതെ പൊയ്ക്കോളൂ' എന്നും പറഞ്ഞു. ശ്ലോകം നമ്പൂരിയുടെ തൃപ്തിയാവാഞ്ഞതുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന് അപേക്ഷയെല്ലാം മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. ധർമ്മമെന്നായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കുറെ പണവുംകൊടുത്തു. കിട്ടിയ പണം പെൺകുടുംബം മതിയാവാതെ വന്നപ്പോൾ ശ്ലോകത്തിനും വല്ലതും കിട്ടിയാലായല്ലോ എന്നു കരുതി ആ കാലക്കുടുംബം നമ്പൂരി തിരുമ്പാലയെ വെച്ചു. അവിടുന്ന് അത് എടുത്തുവായിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്പൂരി വരുംവഴി കൊടുങ്ങല്ലൂരിറങ്ങിയൊ' എന്നു ചോദിച്ചു. സമ്മതിച്ചത്തരം കേട്ടപ്പോൾ നാലായിരം പണം കൊടുപ്പാൻ കല്പിക്കുകയും ഈ സ്വല്പസംഖ്യ ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ചുമട്ടുകുലിക്കു കൂടി മതിയാകുന്നതല്ലെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്തതും ചെയ്തു.

ആ തിരുമനസ്സിലേക്കു വിഭാഗന്മാരുടെ ഗുണം അറിയിക്കുന്നതിന്നു സവിശേഷമായ യോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുന്നു നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. പലസന്ദർഭങ്ങളിലായി അവിടുന്ന് ആ തിരുമനസ്സിലേക്കയച്ചിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ ചിലത് താഴെ കാണിക്കാം.

1. ആശാദശാവിപരിപൂർണ്ണസേയശോഭി-
സുപാരാജാജ! വലഭിജ്ജപലനാദികാനാ-
കസ്മാദശസ്തപരിപൂർണ്ണയോമദാശാ-
യന്നസുഖോദികിമപിപ്രതിബോധയാമി.

2. ഷഷ്ഠിതൽ പുരുഷാഹപയോനൃപതിഷ്ഠപ്രായേണവിദപൽപ്രഭു
ശബ്ദസ്സത്യതികമധാരയതയാപ്രാഭാതിവഞ്ചിശപരേ
ഇത്രാകണ്ഠപുനവിലോക്യചഞ്ചലവ്രീഹിതപമേതൽപദേ
കിശോകാഭാഹനസ്ഥിതിഃകപചിദപിദപദാവ്യയീഭാവയോഃ

3. അശ്രാന്തസന്ദരാഗീവദനമിവമിമഃ

ചരിദഹീനൈസ്സമാനൈ

രൂഡബ്രഹ്മാത്മഭിച്ഛസ്സരജവശരദിശ്രീ

ഗൃഹാമോദജാലൈഃ

സന്മാഗ്നാദസ്സലത്തിദിവസകരജവ

പ്രാപ്തരൂപൈദ്വിജ്ജനൈ

ശ്രീമാനാശ്രീയതേസൗജയതിവസുമതീ

മണ്ഡലവഞ്ചിരാജഃ.

ആ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നാട്ടനീങ്ങി എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടാക്കിയ ച
രമല്ലോകം ഇന്നും ആ ഗണത്തിൽ അദ്വിതീയമായിട്ടുതന്നെയാണി
രിക്കുന്നത്.

കോലാബശ്രേഷ്ഠജ്ഞാപി വിതരതിനഇതി

സ്വപ്രജാനവ്യഥേരൻ

ക്രോധാപസമാനഹൃഷ്ടഃ, കലിരപിനവസേ-

ഭരപായാസ്യമതി

സദ്യസ്സൽബ്ഭംഗ'ലഗ്നംകവലയമനുജ

തുംഗവിജ്ഞാനചന്ദ്രേ

കൃതപാദഞ്ചിക്ഷിതീശാഹരിവദമഗമ-

ചിത്രലോകാഞ്ജമിതഃ.

അക്കാലത്തു മലയാളത്തിലെ പണ്ഡിതവയ്ക്കുന്മാരിൽ മഹാ
പ്രസിദ്ധനായ കൂടല്ലൂര വാസുദേവൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കണ്ടു സം
സാരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അവിടുന്നു മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
തമ്പുരാക്കന്മാർ ഇഷ്ടാപോലെ പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുകയും മ
റ്റും അന്ന് ഇത്ര നടപ്പില്ലാതിരുന്നതിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ചെന്നു
കാണുവാനും എഴുതി അയച്ചു വരുത്തുന്നത് ലൌകികത്തിന്നു പോ
രാതെയും വഴിഭൂതംകൊണ്ടു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെക്കു അദ്ധ്വാനത്തിന്നു
കാരണവും ആയിത്തീരുന്നതാണെന്നും ശങ്കിച്ചു മടിച്ചിരുന്നു. ന

നൂരിപ്പാട്ടു തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്ന് എഴുതി അയച്ച ശ്ലോകമാണിത്.

ഭോഭോഭൂമീസുരേന്ദ്രാമതിമമിമമിതാ-
നേകശാസ്ത്രാംബുരാശി-
പ്രോൽഭുതജ്ഞാനചന്ദ്രസ്സരണവിമലിത-
സ്ഥാന്തഭാഗാന്തവിക്ഷഃ
യൗഷ്ഠാകാലോകനീയം മമചിരജനിതാം
പുഷ്പയഭോപധുനായാം
നോജാനീമഃകിമുസൃൽകിമുതഫലവതി
സാവകേശിന്യതാമോ.

നൂരിപ്പാട്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർവന്ന് അവിടത്തെ കണ്ടു വിഭാഗമായ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ സ്വപ്നം സമ്പാദിച്ചുവെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നേരംപോക്കിലും കേൾവിക്കാരെ രസിപ്പിക്കത്തക്കതായിരുന്നു അവിടത്തെ കവിതാപ്രയോഗം ഒരുദിവസം ഒരു പരദേശിബ്രാഹ്മണന്റെ കവിത അറിവും മറുജ്ജ്വലതയും കേട്ടുകേട്ടു മുച്ചിഞ്ഞു. ആ വിഭാഗന്റെ ഉപദ്രവം വല്ലവിധവും നിറുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു മറുജ്ജ്വലർ സൂചനാമൂലം അവിടുത്തോട് പേക്ഷിച്ചു. കവിതാഗുണം സാമാന്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അവിടുന്ന് തൽക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി സമ്മാനിച്ച ശ്ലോകമാണിത്.

കവിതാപരമരസാശ്വാ
മുഖതോഗളിതാനിരർജ്ജുഭവതഃ
ഭാപനിമുഖ്യാപിചധീമൻ
വിബുധാഃകവന്ത്രലങ്കാരം.

ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ രണ്ടരത്വംകൊണ്ടു രണ്ടുക്കൂട്ടക്കും ഉദ്ദിഷ്ടഫലം എളുപ്പത്തിലുണ്ടായി എന്നു കേട്ടുകേൾവി മാത്രമല്ല അനുഭവസ്ഥന്മാർ കണ്ടറിഞ്ഞു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്.

മിത്തുക്കളായ കവികളിൽ മിക്കവരും ശ്ലാഗാരസപ്രധാനങ്ങളായ ശ്ലോകങ്ങളിലാണ് അവരുടെ കവിതാമാധുര്യം വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നത് എന്നും അതുകൊണ്ട് അവർ പ്രായേണ വിടവുത്തിക്കാരായിരുന്നു എന്നും നവീനന്മാരായ ഇംഗ്ലീഷുപണ്ഡിതന്മാർ

ഒരു അനുമാനം കല്പിച്ചു ഹിന്ദുകവികളെ വൃഥാ ദോഷാരോപണം ചെയ്തു ചരക്കുകളല്ലോ. പ്രകൃതകവിയും തന്റെ കവിതാവാസനയെ ഈ വിഷയത്തിൽ മറുത്തുവേക്കുളൊട്ടാ കുറയാതെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ കുറവും ആ കവികളാ ബാധകമാണെന്ന് ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ അവിടുത്തെ ചില ഗ്രാഹാരശ്ലോകങ്ങളുടെ വിഷയം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അത് അവിടെക്കു മാത്രമല്ല അതുപോലെ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള മറുകവികൾക്കും ആ കുറ്റത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുവാൻ മതിയായ തെളിവുവെന്നു കാണാം.

1. അന്യാധീനതയാസക്തപ്രദിഭവേഷോവനിവച്യതേ
നതപമിത്വനലാപവൈഭവമഹാമേഘസപിതാത്തശ്ചയ
വ്യാസധനമമൃതസേമനസിചേൽകിന്ദോഷതുശ്ചാഹിതാ
മയ്യേവായമനേനദോഷതുതിചേദൃഷ്ടാസിക്തികഥ്യതേ.
2. ലോകസുന്ദരി! സർവ്വധർമ്മവിവരതപഃശുദ്ധവേഷാപരം
പ്രാഗേതദപഥനതഥേതികചിതാസന്തുത്യദഃപ്രായികം
സൗന്ദര്യോദിഗുണൈരപൂരിഭവതീതനന്തമാപ്യത്രയഃ
കൃത്യപ്രയത്നവേഷോധയതിമാംനൈവാപശക്യാത്ഥമാം.
3. അസ്യാമണ്യപ്രകൃത്യാമകേളശിഖിനീ

കോമളാലപ് പ്രകൃത്യാ

സത്യാംസ്തത്പ്രയത്നപ്രകൃതിഷുകതമോ

നത്പ്രകൃത്യാവിനാസു

ദാനീമമേദവിഷ്ണുപ്രകൃതിരയിസചേ!

മന്ദമേകപ്രകൃത്യാ

ശിഷ്ടാധരപ്രകൃത്യാപ്രകൃതിരിതിയസോ

ജ്ഞായതാമഹസ് പ്രകൃത്യാ.

മേൽകാണിച്ചിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങളുടെ സാരം ഗ്രാഹിപ്പാൻ തക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ ആരെങ്കിലും അനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രസിദ്ധി അറിയിക്കത്തക്കൊളൊട്ടാ കുറയാതെ ഇന്നും നിലവിൽക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഗ്രാഹാരശ്ലോകങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതു അവരവരുടെ മാനസികകല്പനാശക്തിയെ പാടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി കേൾവികാർക്കു രസപ്പെടുത്തുക

എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിനേൽ മാത്രമല്ലാതെ വിടതപ്രകടനത്തിന്നു വേണ്ടിയല്ലെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമുണ്ടോ?

അവിടത്തെ വക സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ ഇനിയും കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ അപ്പപ്പോൾ രണ്ടിനി മുഖേന ഭാഷയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനയക്കാമെന്നു വിചാരിച്ച് ഈ വിഷയം അധികം നീട്ടുന്നില്ല.

സംസ്കൃതത്തിൽ അവിടക്ക് എത്രത്തോളം പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വായനക്കാർക്ക് ഇതുകൊണ്ട് അറിയാറായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇനി ഭാഷാകവികളുടെ കൂട്ടത്തിലും അവിടുന്നു ഇന്നതപദവിയിൽ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻമാത്രം ചിലതു ഉദാഹരിക്കാം. പക്ഷെ ഭാഷാകൃതികൾ എണ്ണത്തിൽ ചുരുക്കമാണെങ്കിലും ഉള്ളത് അവിടത്തെ സമനകാലീനന്മാരും ഭാഷാകവിസാമന്തന്മാരായ വെണ്മണി അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്, പൂത്തോട്ടത്തു നമ്പൂരി, ചെന്നയവർ തലകലുക്കി സമ്മതിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.

1. അഹല്യാമോക്ഷ കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്.
2. ഇസ്മായിലായംവാരം ടി.
3. നളചരിതം ടി.
4. പൂത്തോട്ടത്തു നമ്പൂരിയുടെ കാലഘോഷവധം തുളുലിൽ സ്വച്ഛവർണ്ണനാഭംഗം.
5. വേറെ പല ഓരോശ്ലോകങ്ങൾ.

ഇവയിൽ അച്ചടിക്കാത്ത കൃതികളായ പാട്ടുകളിൽ അഹല്യാമോക്ഷത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളെടുത്തു കാണിക്കാം.

നോഹവട്ടവുമുണ്ടിഹവല്ലികൾ - ജാലമൊട്ടല്ലതിൻറലേങ്ങളും
 വേലികെട്ടിയ പാലൊട്ടുലവു - പാലവെട്ടിമരങ്ങളുമുണ്ടൊരോ
 താലികെട്ടിയവനിഹറന്നൊലു - തോലികിട്ടുകയില്ലനമുക്കൊഴോ
 വാലതൊട്ടവലിനകറിനാലി - ചോലമെലർത്താണൻകരകുറു
 മോലവെട്ടുലുനമുക്കമതു - മൂലമെട്ടടിമെന്നെപോലെപാർ
 നീല - കരളേറമെന്നെ നാട - കാലമാകീയകുഞ്ഞിലയവാൻ
 ചാലവെമമേമോളിച്ചിപ്പു - പാലിച്ചിടുകതാമസമെന്ന്യെ

മറൊരുഭാഗം.

സുകുലവരനായഹരിഹയനതു കാലം
 സുരചിരതനവാകമഹദ്യുതനിൽ
 പെരുകിട്ടമനുരാഗംപരജനമറിയാതേ
 പരിഃചാടൈമനക്കാണ്ഡിജമറച്ചുകൊണ്ട്.
 പുരിതനിൽമരുവുമ്പോളൊരുദിനമവളുടെ
 പുരികുഴൽവിളങ്ങുന്നമുഖരചിയും
 പുരികവുംനയനവുമരുണമാമധരവു-
 മുരസിജയുഗളവുംകരയുഗവും
 ഗുരുതരകുടിതടമരുവായറണിമയും
 നിരുപമതുടകളുമടിമലരും
 സരസിജമിഴിയുടെസരസതപെരുകിന
 സുരതത്തിൽസുഖങ്ങളുംനിരവിച്ചവൻ
 പരിഃചാടൈപുറപ്പെട്ടുപെരുകിനജവമോടും
 തരുണിമാർമണിവാഴുംവിപിനത്തിങ്കൽ
 സരഭസമകമ്പുകുസുമാവരനവളുടെ
 പുരയുടെപരിസരധരണിതനിൽ
 ചിരകാലമങ്ങുമിങ്ങുംപരിഭ്രമിച്ചുഴന്നിതു
 തരംവാനില്ലതുകൊണ്ടുമവളെക്കൊണ്ടാൻ.

വേറൊരുദിക്ക്.

ഏരിയുന്നരീപോലെതരസാമുനിക്കുള്ളിൽ
 പെരികൈവെച്ചുനിന്നുകോപം
 കടുത്തഭാവമോടുകിട്ടിസർവ്വം
 കിടുകിടനെനുവരാച്ചു.

ഭാഷാശുദ്ധികളുടെ രീതികൂടി വായനക്കാരെ മനസ്സിലാക്കി
 അവിടത്തെ ചരിത്രത്തിലെ കവിതാഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കാം.
 പ്രാതികെട്ടുകൊതിച്ചുത്തൻപലതരംതല്ലാതിയിൽപാതിയിൽ
 പാതിത്രഞ്ഞാടുപാനിയാടിപലതും പാഹിരിമുന്ധായഹൊ
 പാതിച്ചോർനടയാൾക്കുപാതിനയനംപോലുംവിടന്നിലയി-
 പ്പാരുഷ്യത്തിനുപാതിവിദശനുംപാതിപ്പെട്ടന്നിലെടോ.

ജോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അവിഷ്കൃതമുള്ള നൈപുണ്യത്തെ അടുത്തവ സരത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്രയും ഏഴുതീട്ടുള്ളതിൽ അറിയാതെ വല്ല തെറ്റോ വീഴ്ചയോ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ ദുരിതനിവൃത്തിക്കായി അവിടത്തെ പ്രാർത്ഥനാമൂർത്തിയെ തന്നെയാണ് ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നത്.

ലോകത്രാണാനുകാരിദശവദനശിരഃപംക്തിവിചേദകാരി
സിതാസീമന്തകാരിമണിമയമകടോദ്രന്ധഃകാദണ്ഡധാരി
ലങ്കാലങ്കാരഹരീഭൂതനയമനസ്സുവ്യാപാപഹാരി
ശ്രീരാമഃ പാപഹാരിശമയതുഭിരതംഭൂമിഭാരപഹാരി.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലിയകുഞ്ഞിരാമവർമ്മതമ്പുരാൻ.

ജപ്പാനിലെ

കപ്പൽ പടനായകന്മാർ

ആഡ്മിറൽ റോഗോ.



‘ഇപ്പോഴത്തെ നെൽസൻ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘പെന്തസ്റ്റനെൽസൻ’ എന്ന പാശ്ചാത്യന്മാർ റോഗോവിനു നൽകിയിട്ടുള്ള പേരു പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സ്വഭാവശീലിമാനത്തിനു യോജിച്ചതെന്നല്ലാതെ റോഗോവിന്റെ പ്രശസ്തിക്കു തക്കതാണെന്നു പറഞ്ഞു.

കൂട. ഒന്നാമതായി ചൈന-ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിലും പിന്നീടു പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ട് ആർതർ തുറമുഖം വളഞ്ഞപ്പോഴും കോറിയൻ എടക്കടൽ യുദ്ധത്തിലും അദ്ദേഹം കാണിച്ചിട്ടുള്ള അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിഭാവവും കൗശലവും സൈമ്യവും ധൈര്യവും നെൽസന്റെ ചരിത്രത്തിൽ കേട്ടുകേൾവിപാലമില്ല.

താടിച്ച് രണ്ടു പൊക്കാരെന്ന് കുറഞ്ഞിരണ്ടു താടിമീശയും മേൽശീശയും ഉള്ള പാളകെ പ്രതിമയായാണ് റോഗോവിനെ

ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥിരമായി പതിഞ്ഞു കിടക്കുക. ഉടുപ്പുകുപ്പായത്തോടുകൂടാതെ കണ്ടിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു കൊള്ളാണെന്നുപോലും ആരുതന്നെ ശങ്കിക്കയില്ലെങ്കിലും, നാവികസൈന്യം ഡിപൻ്റെ പൂർണ്ണ വേഷംകെട്ടി പടക്കുപ്പലിൻ്റെ പിന്തലത്തട്ടിൽ നായകനിലയിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആ സ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹമല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും അർഹതല്ലെന്ന് എവനും സമ്മതിച്ചു പോവും.

1൪57. അക്ടോബർ 14-ാംനാ-യാണ് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ജനനം. ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിലെ നാവികസൈന്യത്തിൻ്റെ നേതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയല്ലാതെ പ്രായം അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ആഭി അദ്ദേഹത്തിനായിട്ടില്ല. ജപ്പാൻ നാവിക പടികളും ഉപയുക്തവും. സൈന്യത്തിലെ പ്രസിദ്ധനായ മറ്റൊരു അധികൃതനാണെപ്പോലെ ഇദ്ദേഹവും സമുദ്രവഴിയിൽപ്പെട്ട കൊളാകുന്നു. ബാല്യമുതൽക്കുതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു കേടൽഭ്രാന്ത് കലശലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു കപ്പൽ പട്ടാളത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള മോഹം ജന്മസിദ്ധമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ജപ്പാനിലെ നാവികപരിഷ്കാരങ്ങൾ ആലോചനയിൽ കിടന്നിരുന്ന കാലത്ത് അവയെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നഭേദസംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ദൈവശോഭിതനായിരുന്ന മിടുക്ക് മേലധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുകയും അവർ ആ യുവാവിനെ ഈ വിഷയത്തിൽ പരിചയിപ്പിക്കുവാൻ വണ്ടി ഇംഗ്ലാണ്ടിലേക്കു നയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 1873, 1874—ഈ കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം 'വോഴ്സ്റ്റർ' എന്ന കപ്പലിൽ നാവികവിദ്യ അഭ്യസിക്കുകയായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ നടവടിയെപ്പറ്റി 'വിശേഷം' 'അതിവിശേഷം' എന്നാണ് ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഡയറിപുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. 'വോഴ്സ്റ്റർ' കപ്പൽ വിട്ടുപിരിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ഒരു പടക്കുപ്പലിലാണ് അദ്ദേഹം പയററിട്ടുള്ളത്. അവിടെപ്പിറക്കേണ്ട വേലയുടെ സകല അംഗോപാംഗങ്ങളും റ്റുഭിസ്ഥമായതിൻ്റെ ശേഷം ഗ്രീനിച്ച് നഗരത്തിലുള്ള നാവികവിദ്യാശാലയിൽ ചേർന്നു തൽസംബന്ധമായ അറിവിനു പുതിയവരുന്നതുകയും ചെയ്തു. ദൈവശോഭിതൻ്റെ സത്യാചാരമൂലം അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ സഹപാഠികർക്കും ഗുരുക്കന്മാർക്കും എന്നുവേണ്ട അദ്ദേഹമായിട്ടു ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രാപത്തിയായിത്തീർന്നു.

ചൈനാജപ്പാൻയുദ്ധം ആരംഭിച്ച ദിവസം 'കൌഷിങ്' എന്ന കപ്പൽ മുക്കിയതുമുതൽക്കാണ് 'ഹേമാച്ചിറോഗോ' പ്രമാണിയായി തുടങ്ങിയത്. ഇങ്ങനെ ചൈനാജപ്പാൻ കൌഷിങ് യാത്രക്കമ്പനിവകയായ കൌഷിങ് കപ്പലിലെ കമുക്കിയത്. ജിത്താൻ ഗ്രാൻസ്വർതി' എന്നൊരളായിരുന്നു.

അതിലെ അധികാരികളും നാവികഗണങ്ങളും ഈ ജിഷുകാരായിരുന്നതിന്നു പുറമെ ബ്രട്ടീഷുകാരുടെ കൊടിക്കൂറായും അതിൽ പാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ആ കപ്പൽ ചീനപ്പട്ടാളക്കാരെ കത്തിനിറച്ച് ഓരോരോ സങ്കേതസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു. ചൈനയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ അപ്പോഴത്തെ നില ആർതർ തുറമുഖം ആക്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് റഷ്യയും ജപ്പാനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന നിലപോലെതന്നെയായിരുന്നു. യുദ്ധവിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ എല്ലാവരും വെടിപൊട്ടുന്നതു കേൾക്കുവാൻ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ജപ്പാൻകാരുടെ ഒന്നാമത്തെ കപ്പൽകൂട്ടത്തിൽ ചോൻ നേനീവ്' കപ്പലിന്റെ അധികാരിയായിരുന്ന റോംഗോ കൌഷിങ് പുറക്കടലിൽ കൂടി പറയുന്നത് 'നേനീവ്' കണ്ടു. ഉടനെ നേനീവയിൽനിന്നു രണ്ടു പാഴുവെടി പൊട്ടുകയും കൌഷിങ് പെട്ടെന്നു നില്ക്കുകയുപെയ്യൂ. രണ്ടു കപ്പലുകളും ഒരുമിച്ചു ജപ്പാനിലേക്കു പോകണമെന്നു നേനീവയിലെ ഒരു ഉപനായകൻ പാമരത്തട്ടിന്മേൽനിന്നു മുദ്ര കാണിച്ചു. ഗ്രാൻസ്വർതി സമ്മതിച്ചു. കൌഷിങ്ങിന്റെ മേൽത്തട്ടിന്മേൽ നിന്നിരുന്ന ചീനപ്പടനായകന്മാർ കോപം അടക്കുകയായാതെ 'ഒരുകാലത്തും ഞങ്ങൾ കീഴടങ്ങില്ലെ'ന്നു വിളിച്ചു നിലവിളിച്ചു. പെട്ട പൊളിഞ്ഞു. ഗ്രാൻസ്വർതിയും പാവാറവും നേനീവയിലേക്കു മാറിക്കൊള്ളുവാൻ റോംഗോ തന്നെ മുദ്ര കാണിച്ചു. ചീനക്കാരും അവരെ വിട്ടില്ല. നാലു മണിക്കൂറുനേരം റോംഗോ ക്ഷമിച്ചു. പിന്നേയും ശത്രുപക്ഷക്കാർ വഴിപ്പെടുന്ന വട്ടം കണ്ടില്ല. ഒരുവെടി. എൻജിൻ മുറി പൊട്ടിത്തു

ന്നു. കപ്പലിലേക്കു വെള്ളം തിളച്ചുകയറിത്തുടങ്ങി. ഗാൽസ് വർതിയും കൂട്ടുകാരും സമുദ്രത്തിലേക്കു കുതിച്ചു ചാടി. ചീനക്കാരുടെ ചെടിയും അവരെ പിന്തുടന്നു. അപ്പോഴേക്കും 'നേനീവ' അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. അതോടുകൂടി കല്ലുതാഴുന്ന കൂട്ടത്തിൽ 'കെഴുപ്പിങ്ങ്' ചീനപ്പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി ആഴിയുടെ അടിത്തട്ടിലേക്കു യാത്രയായി. അന്നു മുതൽക്കു ചൈനാജപ്പാൻ യുദ്ധാവസാനത്തിൽ ചീനപ്പട്ടാളത്തെ സ്പ്രീകരിച്ച് 'വൈ-വൈ-വൈ' യുദ്ധാവരെ എല്ലാ കടലേറ്റങ്ങളിലും റോറോഗോലായിരുന്നു പ്രമാണി. അതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിനെ ഒരു കപ്പൽ പാളയത്തിന്റെ നായകനായി നിശ്ചയിച്ച് 'വൈസ് ആഡ്മിറൽ' എന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു കയറ്റവും കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആഡ്മിറൽ ആകുന്നു.

റോറോഗോലിനെ വിരമനായ ഒരു ആയുധപാണിയായിട്ടു മന്ത്രമേ ലോകം അറിയുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു യോദ്ധാവിന്റേതിൽ അധികരിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത് ലോകം അത്ര കണ്ടിട്ടില്ല. യുദ്ധത്തിനുള്ള വാസനയേക്കാൾ ആളുതന്നെയും അറിയാനുള്ള മിടുക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നിലയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഒരു കമാൻഡർ എത്രയും ദുഃഖമായ വേല നിവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായിരുന്ന എഴുപ്പവും കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ തെറ്റുപറ്റുന്നതിന്റെ ചുരുക്കവും അദ്ദേഹമായിട്ട് അടുത്തു പെരുമാറിയുള്ളവയൊക്കെ ആശ്ചര്യകരമായിരുന്നു. തന്റെ കീഴിലുള്ളവരെ വിരലുകളെപ്പോലെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു കമാൻഡർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് 'റോറോഗോ' എന്നിങ്ങിനെ 'നേപ്പിൻ' എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള നാവികഗണങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു ചൊല്ലുതന്നെ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കോട്ടം മുഴുവനും തോല്പുപറന്ന കായ്ത്തിലാണ്. ഇതിനെ കളിയാക്കിക്കൊണ്ടു പല കഥകളും ജപ്പാനിൽ നാറ്റുണ്ട്. ഒരിക്കൽ 'റോറോഗോ' തിര അബദ്ധമായ എന്തോ ഒരു കല്ലുനകൊടുത്തു. അതു കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ആരോ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. റോറോഗോ കുറച്ചുനേരത്തേക്കു ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. എന്നതിന്റെ ശേഷം അതു തന്റെ മേലധികാരിയുടെ കല്പനയോ

റോറോഗോവിന്റെലോക
തെയും ലോകജ്ഞതയും

സ്. തനിക്കു അതിനെ കീഴ്ത്തണമെന്നുമാത്രം മാത്രമേയുള്ളൂ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെനിന്നു പോയി. കപ്പന പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബഹുമാന്യന്മാരിൽ മുമ്പനായ 'റോറഗോ' വിനീതനാരിലും അഗ്രഗണ്യനാകുന്നു. ചൈനായുദ്ധം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു ചരിത്രമെഴുതാൻ ഉപനായകന്മാരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിന കാളെ നിയമിച്ചു. അയാളോട് 'റോറഗോ'വിനും കൃത്യനിഷ്ഠയ്ക്കും ഒരു ഉപദേശം കോളം വിട്ടുകൊടുക്കരുത്. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സൂതിക്കരുത്. സത്യമേ പഠയാവൂ' എന്നായിരുന്നു. റഷ്യജപ്പാൻയുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് 'കോബ' എന്ന സ്ഥലത്തു ചക്രവർത്തിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ ജപ്പാൻ പടക്കപ്പലുകളുടെ ഒരു കൂട്ടിക്കൂട്ടായ് കവാത്താ ഉണ്ടായി. അന്നു റോറഗോവിന്റെ പഴയ 'നേനീവ' കൊടിക്കപ്പലിന്റെ സമീപത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോയപ്പോൾ റഷ്യൻ ഭൂതസംഘത്തിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 'റോറഗോ'വിനെ വളരെ സൂതിച്ചുപറഞ്ഞു. 'റോറഗോ' അതുകേട്ടുവെന്നുതന്നെ നടിച്ചില്ല. കപ്പലുകളുടെ ചലനങ്ങളിൽതന്നെ ദൃഷ്ടിവെച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. പരിശോധന കഴിക്കുക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന 'തോക്കറബെ' എന്ന നാവികദ്യോഗസ്ഥനോട് 'വേണ്ടില്ല ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും നമ്മൾക്കു തോൽവി വരുമെന്നു ഭയംവേണ്ട' എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ആ റഷ്യന്റെ നേരെ നോക്കി കണുചിരിച്ചു. ഈ കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിനുശേഷമെന്നു തന്റെ പേരു മറച്ചു വെച്ചുകീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ശ്രദ്ധിച്ചു പറയുന്ന 'റോറഗോ'വിന്റെ സമ്പ്രദായം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

തന്റെ ശത്രുക്കളെ സംഹരിക്കുന്നതിന്നായി താനും തന്റെ പകുതി സൈന്യവും നശിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ടെന്നും, വിജയഘട്ടത്തിലാണ് 'നെൽസൻ' മരിച്ചിട്ടുള്ളത്, അതുപോലെ താനും മരിക്കുന്നതായാൽ സന്തോഷമാണെന്നും കോറിയൻ എടക്കടൽ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് 'റോറഗോ' അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഭാര്യാദിയോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി വിശ്വാസത്തോടുകൂടി വർണ്ണനാ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. വിസ്മയത്തോടെ 'റോറഗോ'വിനെപ്പറ്റി ഇത്ര മാത്രമല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഇടം

നിന്താചരിത്രത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ തുനിയുന്നില്ല.

ആഡ് മിറൽ കാമിത്വം

ജപ്പാനിൽ റോംഗോവിനുള്ള പ്രസിദ്ധിയിൽ ഒട്ടും കാവലല്ല കാമിത്വംകുള്ള പ്രസിദ്ധിയും.

ഷോഗനെ തോല്പിച്ചു പറപ്പിച്ച ഇപ്പോഴത്തെ ചക്രവർത്തിയെ ഏകപുത്രാധിപതിയായി വാഴിക്കുവാൻചേണ്ടി നടത്തിയ ഘോര

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഭി മായ രാജാവകാശത്തക്കയുദ്ധത്തിൽ, ഇദ്ദേഹം ജനനാൽതന്നെ മഹത്തായ സന്ധ്യമ ചരിത്രവും വിദ്യാഭ്യാസവും വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സാമുറായിയാകയാൽ

ബാലനായിരുന്നുവെങ്കിലും, പകുതകളാതിരുന്നില്ല. ഈ കലഹം അവസാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം 'കാമിത്വം'

അന്ന് ആരംഭദശയിൽ കിടന്നിരുന്ന ജപ്പാൻ നാവികസൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു. 1872-ൽ ആദ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട 'ടോക്കിയോ' നാവികവിദ്യാലയത്തിൽ ആദ്യം പഠിക്കുവാൻ ചേർന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹവും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവികവിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും ജപ്പാനിൽതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു.

ഉദ്യോഗപരവിയിൽ ആദ്യത്തെ പതനമുതൽ കയറി കപ്പിത്താന്റെ സ്ഥാനത്ത് എത്തിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചേരുപുറത്തു വന്നുതുടങ്ങിയത്. 'ചൈന'യുദ്ധത്തിൽ 'ആക്സിറ്റ്' സൂഷിമാ' എന്ന പടക്കപ്പലിന്റെ നായകനായിരുന്ന കാലത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പ്രമാണികളുടെ പട്ടിക

അദ്ദേഹത്തിന്റെ യിൽ പെട്ടത്. ചീനക്കാരെ നാവികസൈന്യ ഉയർച്ചയും

ത്തെ പിടിച്ചടച്ച മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളിലും ഇദ്ദേഹം ഒരു ഭരവരണിയായിരുന്നു. ഇതിൽആദ്യത്തേത് 'ഫുങ്ങ്'

എന്ന ദ്വീപിന്റെ സ്ഥിരത്തിലുണ്ടായ യുദ്ധമാണ്. 1894 ജൂലൈ 23-ാംനാ- ജപ്പാൻകാരുടെ എട്ടു പടക്കപ്പലുകൾ 'സേഡിഹോ' എന്ന നാവികസേനയിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഇവയിൽ സേനാമുഖസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നത് 'യൊഷിനോ' 'നേസീവ' 'ആക്സിറ്റ്' 'സൂഷിമാ' എന്നിവയായിരുന്നു. 'ഫുങ്ങ്' ദ്വീപു കടക്കുമ്പോൾ

കൊ ചീനപ്പടക്കപ്പലുകളായിട്ട് മുട്ടിപ്പിന്തുക്കയും അവയെ പറപ്പിപ്പുകയും ചെയ്തു. അവയെ പിന്തുടന്നു പോയ കൂട്ടത്തിൽ കോമിച്ച്സുരയുടെ കപ്പൽ സേയോക്യുങ് എന്ന ചീനക്കപ്പലിനെ തേടിപ്പിടിച്ചു കീഴടങ്ങുവാൻ കല്പിച്ചു. വീരകിയുടെ അപേക്ഷകൂടാതെ അതിനെ കീഴടക്കി ആദ്യത്തെ വിജയമുദ്ര വാങ്ങുവാൻ കോമിച്ച്സുരക്കാണ് ഭാഗ്യമുണ്ടായത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നത്തെ പ്രവേശം 1894 സപ്തംബർ 17-00-00-മഞ്ഞക്കടലിൽ 'ഹൈയങ്ങ്' എന്ന ദിക്കിലുണ്ടായ കടലേററത്തിലാണ്. ഹൈയങ്ങിന്റെ സ്ഥിതി ക്രിഷ്ണാഭീപകല്പത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമുറ്റത്തിന്നു അഭിമുഖമായിട്ടാണ്. അവിടം ചീനക്കരയുടെ ഒരു കപ്പൽക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഗന്ധശാക്കയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഏതാനും കപ്പലുകളെ ഉടച്ചു മറുളളതിനെ വൈ-ഹൈ-വൈ വഴിക്ക് കാടിക്കുവാൻ കാമിച്ച്സുരക്ക് താമസവും പ്രയാസവും വേണ്ടിവന്നില്ല. അദ്ദേഹം കപ്പിത്താനമാരുടെ സാധാരണ സ്ഥാനമായ കപ്പലിന്റെ പിന്തലത്തട്ടിലുള്ള പാലത്തിന്മേൽ നില്ക്കാനെ പാത്രത്തിന്മേലുള്ള തുറന്ന കൊത്തളത്തട്ടിൽനിന്നു യുദ്ധം കഴിയുന്നതുവരെ വെടിക്കാരനെ സഹായിക്കുകയായിരുന്നു. വളരെ നേരം ശത്രുപക്ഷക്കാരെ തോക്കിന്ന് എറയായിരുന്നുവെങ്കിലും യാതൊരപകടവും അദ്ദേഹത്തിന്നു പറകയുണ്ടായില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ യുദ്ധം വൈ-ഹൈ-വൈ യുദ്ധമായിരുന്നു. ആഡ്മിറൽ ടിങ്ങിന്റെ കീഴിലുള്ള ചീനപ്പടക്കപ്പലുകൾക്ക് ഉന്മൂലനാശംവന്ന ആ ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിലാണ് 'ടേഡ്ഡിഡോ' ബോട്ടുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം ജപ്പാൻകാർ നല്ലവണ്ണം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞത്.

ചൈനായുദ്ധം സമംപിച്ചതിന്റെ ശേഷം കാമിച്ച്സുരക്ക് കയററം കിട്ടി. അനേകംപടക്കപ്പലുകളുടെ നായകനായിത്തീർന്നു. ആറേഴുകൊല്ലം 'എൽസവിക്ക്' മുതലായ കപ്പൽ കാമിച്ച്സുരയും പണിസ്ഥലങ്ങളിൽ ജപ്പാൻ ആവശ്യത്തിലേക്ക് പാലാക്കിയെന്നു പടക്കപ്പലുകളുടെ സ്ഥിതി അറിഞ്ഞവരെന്നായി ജപ്പാൻ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അ

ദ്രോഹത്തിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചു. ക്ലൈഡ് നദീതീരത്തു വേല തീർത്തു ചെലിക്കുന്ന 'ആഷായി' എന്ന കപ്പൽ ജപ്പാനിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതും ഭാര്യയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തോളം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചു. ജപ്പാൻകാരുടെ ലൗകികലുക്കു നാവികകുടുംബമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം. അക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു തന്നെയാണ് 'റിയർ ആഡ്മിറൽ' എന്ന പദവിയും ഗവൺമെന്റ് സംബന്ധമായ കപ്പൽപ്പണിയിൽ ഉപദേശാധിപതിന്റെ സ്ഥാനവും ലഭിച്ചത്. ജപ്പാനിലേക്കു തിരിയെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെ നാവികവിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. 1902 മുതൽ 1903 വരെ ഒരു കൂട്ടം കപ്പലിറങ്ങ കവാട്ടു പരിപാടിയിലും അന്യോപദേശകത്വത്തിൽ ബഹുമാനസൂചകമായി നൽകിയിരുന്ന സല്ലാഹം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. മടങ്ങി സ്വരാജ്യത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ജപ്പാൻപടക്കപ്പലുകളുടെ ദ്വിതീയസംഘത്തിലെ നായകനായിട്ടു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അക്കാലത്ത് ചോളാധിപവംശസ്താക്കിലുള്ള റബ്ബർപടക്കപ്പലുകളുടെ ഗതാഗതങ്ങളെയും നടവടികളേയും കാത്ത് അവയെ എന്തുക്കുവാനുള്ള തരംതോക്കി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അതിന്നു തക്കതായ രേവസരവും വന്നു. 'ദ്രാമിക്' എന്ന രക്ഷപ്പെട്ടവന്റെ അധോഗതിയും കൂട്ടുകുപ്പലുകളുടെ പലായനവും തരംതോക്കി പ്രയോഗിക്കുവാൻ കമ്മീഷ്യനുള്ളുമിടക്കിന്റെ ഫലങ്ങളാകുന്നു.

ആഡ്മിറൽ ഉറിയു.

'ചൈമൽപ്പോ' വിരനായ ഇദ്ദേഹമാണ് ജപ്പാനിലെ കപ്പൽപ്പടനേതൃകന്മാരിൽ പ്രാധാന്യംകൊണ്ടു മൂന്നാമൻ. 46 വയസ്സുമാത്രം പ്രായം ചെന്നിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം ജപ്പാൻ നാവികസൈന്യാധിപന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രായംകുറഞ്ഞ ഒരാളാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവികവിദ്യാഭ്യാസം ഇംഗ്ലണ്ടിലുമല്ല, ജപ്പാനിലുമല്ല; അമ്മേരിക്കയിൽ

ലാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ അമ്മരിക്കക്കരയുടെ ഒരു അഭ്യസനക്കുപ്പലിൽ നാവികവിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി. അതിന്റെ ശേഷം 'അനോപ്പോളിസ്' എന്ന ദിക്കിൽ യു. എസ്സ്. നാവികവിദ്യാലയത്തിൽ മുറയ്ക്കുള്ള പാഠക്രമവും വഴിപാലെ നിർത്തിയിട്ടു.

സ്വരാജ്യത്തേക്കു വന്ന ഉടനെ കോക്കിയേവിൽ ഉള്ള നാവികസൈന്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനപരിപാലകന്മാരിൽ ഒരാളായിട്ടു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കലക്രമംകൊണ്ട് ഈ പദി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാലകന്മാരുടെ മൂന്നു സംഘങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നിലേക്കു കയറ്റി. നീണ്ടു അഭ്യർത്ഥനകളും ചെയ്തു. ഉപനായകനായിട്ടും കപ്പിത്താനായിട്ടും കൂട്ടനായകനായിട്ടും പല വിധത്തിൽ നാവികഡിപ്ലാമെന്റുകളിൽ പണിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അധികഭാഗവും പാശ്ചാത്യന്മാർക്ക് ബാഹ്യമാനാസ്സുദമായി തീർന്നിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും ദൂരവൃത്തിയിലുമാണ് ജോലിനോക്കിയിട്ടുള്ളത്. ചൈന-ജപ്പാൻ യുദ്ധകാലത്ത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം 'ഹൈദ്രോഗ്രാഫിക്' എന്ന ദിക്കിലായിരുന്നു. അവിടെ നാവികവിഷയത്തിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവിന്റെ നിലയിലാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്. അവിടെനിന്നു കുറെ ചെന്നപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള റിയർ ആഡ്മിറൽ, എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. രണ്ടാംതരം രക്ഷപ്പെടുത്തലുകളൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ചീഫ് റോസ്' എന്ന കൊടിക്കുപ്പലുപാലെ വേഗമുണ്ടായിട്ട് ജപ്പാനിൽ വേറെ ഒരു കുപ്പലുമില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ ചൈനയ്ക്കു നോർത്ത് ചൈനാ സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള നടുക്കൂട്ടിയ വിഷയമാണ് ഉറച്ചുവിന്റെ പേര് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ചൈനയ്ക്കു നോർത്ത് ചൈനാ സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള നടുക്കൂട്ടിയ വിഷയമാണ് ഉറച്ചുവിന്റെ പേര് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ചൈനയ്ക്കു നോർത്ത് ചൈനാ സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള നടുക്കൂട്ടിയ വിഷയമാണ് ഉറച്ചുവിന്റെ പേര് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ചൈനയ്ക്കു നോർത്ത് ചൈനാ സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള നടുക്കൂട്ടിയ വിഷയമാണ് ഉറച്ചുവിന്റെ പേര് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

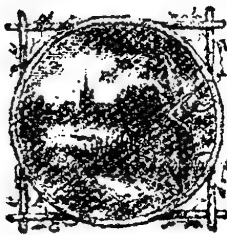
കഴുതിൽ 'ഉറിയു' സ്വദേശക്കാരിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുള്ള ഒരാളാകുന്നു. നിറം കൊണ്ടും മുഖവടിവുകൊണ്ടും ഒരു യൂറോ

പുനല്ലെന്നു ആരുതന്നെ പറകയില്ല. ഒരു ഉരിയുവിന്റെ ആകൃതി ജപ്പാൻകാരന്റെ അവസ്ഥക്ക് അദ്ദേഹത്തിനും തിര്യം പ്രകൃതിയും സാമാന്യം നല്ല ഉയരം ഉണ്ട്. അതിവേഗത്തിലും അതി ഭംഗിയിലും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു സംസാരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനോടു തുല്യനായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിൽ ഒരുവനുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കറകളുണ്ടു മിനുക്കിയ പേലോവത്തെപ്പറ്റി പ്രശംസിക്കത്തക്കവർ ആരുതന്നെയില്ല.

ആഡ് മിറൽ ഇറോറ.

കപ്പൽ പട്ടാളത്തിലെ അധികാരിവർഗ്ഗത്തിൽ പ്രധാനിയായ ആഡ് മിറൽ വൈക്കേഷൻ യൂക്കെഇറോറ 1843 മേയ് മാസത്തിൽ സർവ്വമസംസ്ഥാനത്ത് ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം കോക്കിയോ'വിലുള്ള 'കായിസെയി' എന്ന ഉപരിപാഠശാലയിലും നാവികവിദ്യാലയത്തിലും ആയിരുന്നു. 1868-ൽ ജപ്പാനിലെ അധികാരജകീയനാവികസൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു. 1872-ൽ ഒരു ഉപനായകനായി 'അഡ്സ്കൂട്ട്, നിഷിൻ-ഹുസും ഹൈ-ഐ' എന്നീ പടക്കപ്പലുകളെ യഥാക്രമം ഭരിച്ചുവന്നു. 1877-ൽ ഉണ്ടായ ഉൾനാടുകലാപത്തിൽ 'സീഷീൻ' കപ്പലിലെ കമാനായിരുന്ന ഇറോറ, സ്വരാജ്യക്ഷേമത്തിനായി വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1882-ൽ കപ്പിത്താൻ സ്ഥാനവും 1883-ൽ 'റിയർ ആഡ് മിറൽ' പദവിയും അക്കാലത്തുതന്നെ ഒരു കപ്പൽക്കൂട്ടത്തിന്റെ നായകസ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. 1892-ൽ 'വൈസ്സ് ആഡ് മിറൽ' ആയി 'യോക്കോസുക്കാ' നാവികസൈന്യത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയും സമ്പാദിച്ചു. 1894-ൽ യാലുയുദ്ധത്തിൽ പൂർണ്ണവിജയം പ്രാപിച്ച് 1895-ൽ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥാനത്തെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് വൈക്കേഷൻ മുതലായി അനേകം സ്ഥാനമാനങ്ങൾ റിജിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ആഡ് മിറൽ' എന്ന തിരക്കു പേരുകിട്ടിയത് 1892-ൽ മാത്രമാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ സാക്ഷാൽ ജോലി 1895 ൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുതന്നെ.

കൊക്കൈ



‘കൊക്കൈ’ എന്ന പദാർത്ഥം മലയാളത്തിൽ വന്നതടങ്ങിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ജനങ്ങൾ അതിനെ സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആ സാധനം എതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു എന്നോ, അതു ശരീരപോഷണത്തിന്നു എത്രത്തോളം ഉപകരിക്കുന്നു എന്നോ, മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമെന്നതന്നെ പറയാം. ഈ സ്ഥിതിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ കുറച്ചൊന്നു ചറയുന്നതു യുക്തവും ആവശ്യവുമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി ഈ സംക്ഷേപവിവരണം ചേർക്കുന്നു.

തകരച്ചെപ്പുകളിലാക്കി വരുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ വാങ്ങിപ്പാൻ കിട്ടുന്നതുമായ ‘കൊക്കൈ’ എന്ന പദാർത്ഥം താമ്രവസ്തുത്തിലുള്ള ഒരു പൊടിയായിട്ടാണല്ലോ നാം കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ പൊടി ‘ക്രോക്കൈ’ എന്ന ചെടിയുടെ ഫലങ്ങളിൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ഇത്തരം സസ്യം സാധാരണയായി അത്യുഷ്ണപ്രദേശങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കാരാജ്യത്തുമാണ് ധാരാളമായി ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇന്ത്യരാജ്യത്തു മലയാളത്തിലും ചിലേടങ്ങളിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. കേരളത്തിൽ ഇതിന്ന് ഐബീരിയൻ കറുപ്പിച്ചെടിയുടെ വലിപ്പമുണ്ടെന്നു പറയാം. കഷ്ടിച്ച് പതിനാറ് പതിനെട്ട് അടി പൊക്കമുണ്ടാകും. കാപ്പിയിലയുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ ഇല. നീളംമാത്രം അല്പംകൂടി കാണാം. പുറത്ത് വളരെ ചെറിയതും ചുമന്ന നിറത്തിലുമാകുന്നു. തടിയിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നതായ അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പീച്ചിങ്ങയുടെ ആകൃതിയിലാണ്. വലിപ്പവും ഏകദേശം അത്രതന്നെ എന്നു പറയാം. 8—10 ഇഞ്ച് നീളവും 3—5 ഇഞ്ച് വണ്ണവുമുണ്ടാകും. കഷ്ടിച്ച് ഒരു കഴിഞ്ചിടരുവരിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ ഉള്ളതും അതി ധവളമായ തോലുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആയ കരുക്കളാൽ അ

വ ഗഭിതങ്ങളാകുന്നു.. ഏകദേശം അൻപതു മുതൽ നൂറുവരെ കരകൾ ഓരോ കായയിൽ ഉണ്ടാകാം. മിന്നാ മേടം ഈ കാലങ്ങളിലാണ് ഈ ചെടി പൂക്കുന്നത്. കായക്കു മൂപ്പെത്തുന്നതിനു മുമ്പു നൂറോളം വേണ്ടിവരുന്നു. വളം ചെടിയിലെ എത്രത്തോളം കയ്യിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം കായകളുടെ വലുപ്പവും പെരുപ്പവും കൂടിക്കാണുന്നതാണെന്നു പ്രത്യേക പരവാതിലുള്ളൊ. പ്രധാനമായിട്ടുള്ള വളം ചരംതന്നെയാണെങ്കിലും അപ്പോഴപ്പോൾ എല്ലാവരും ചില കടയ്ക്കലിട്ടു മൂടുന്നതുകൊണ്ടു കായ സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്നു. നനയൊട്ടും അമാന്തിക്കരുത്. എല്ലാപ്പോഴും കടക്കൽ വെള്ളം നിറത്തേണം. നല്ല പുഷ്പിയുള്ള ചെടിയിൽനിന്ന് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഞാറ്റി അൻപതു റാത്തൽ തുക്കമുള്ള കൊക്കൊ എടുക്കുന്നുവത്രെ. അനേകം തുടങ്ങുന്നതിനു കൂടിയത് അഞ്ചു കൊല്ലം വേണ്ടിവരുന്നു.

ഇനി കൊക്കൊ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം എങ്ങിനെ എന്നും അതു എത്ര വിധമുണ്ടെന്നും അല്ലാ പ്രസ്താവിക്കാം. മൂപ്പാചുന്ന കായകളെ പാചെടുത്തു തൊണ്ടുകളുണ്ട് ഉള്ളിലുള്ള കരുക്കളെ തൊലിയോടുകൂടിത്തന്ന ഒരു വലുതായ പെട്ടിക്കെത്തിട്ട് അടച്ചു വെക്കുന്നു. അവിടത്തന്നെ പതു പതിനാറു ദിവസം ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ കരുക്കൾക്കു പഴുക്കം തട്ടുകയും തന്നിമിത്തം അതുകൾക്കു നിറത്തിന്നു വ്യത്യാസം വരുന്നതു കൂടാതെ സ്വാദും കൂടുന്നു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതിന്നുശേഷം അതുകളെ പുറത്തുടുത്തു വെയിലത്തിട്ടു കണക്കി വെടിപ്പുവരുത്തിവെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉണക്കുചെന്നു കരുവാകുന്നു ഓരോ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു വ്യാപരന്മാർ അതിന്നു ചായച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ വ്യാപാരികൾ അതുകളെ പിന്നെയും വെയിലത്തിട്ടുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു തോലെല്ലാം പൊളിഞ്ഞുപോയി കരുവിന്റെ പരിപ്പു മാത്രമായി ശേഷിക്കുന്നു. ഈ പരിപ്പാകുന്നു കൊക്കൊ നിബ്ബ്. (Coccoloba) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതു പൊടിച്ചതാകുന്നു കൊക്കൊ. ഇതാണ് ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതും യാതൊരു കൂടും ചേരാത്തതുമായ തരം. മേൽ പറഞ്ഞ കൈക്കോവരിപ്പിൽനിന്നു നെയ്യ് എത്രനേരം കളഞ്ഞു പൊടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു കന്നോ, പഞ്ചസാരയും സ്വാച്ചും കൂട്ടിച്ചേർത്തു

മറ്റൊന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു തരത്തിൽ കൂടി സംധാരണയായി കൊക്കൊ ഉണ്ടാക്കി വരുന്നുണ്ട്. കാപ്പിപ്പൊടി, തേയില, എന്നിവകളിൽ പോലെ ഈ പദാർത്ഥത്തിലും വ്യാജം വളരെ നടന്നു വരുന്നുണ്ട്. സൂക്ഷ്മം പറയുന്നതായാൽ ഇതിലെപ്പോലെയെ ക്രിത്രിമം മറ്റുള്ളവയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അതേയ്ക്കൽ പങ്കുപോലും കൊക്കൊ ചേരാത്തതായ പദാർത്ഥത്തെ കൊക്കോവിന്റെ സ്ഥാനത്തു വ്യാപാരികൾ വിവിധ ജനങ്ങൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഭക്ഷണപദാർത്ഥത്തിൽ കൂട്ടുകൂടി വിലക്കുതന്നെള്ള പാർളിമേണ്ടാകൂ ഉണ്ടായിരിക്കെ ഇങ്ങിനെ ഒരു അന്യായം നടക്കുമോ എന്നു ചിലർ സംശയിച്ചുക്കൊ. എന്നാൽ എത്രയും നല്ല കൊക്കോവിൽതന്നെ പകുതിയിലധികം ശുദ്ധകൊക്കൊ ചേർന്നിരിക്കയില്ലെന്നു പ്രമാണികളായ ആശുപത്രിവ്യാപാരികൾതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യാജം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങിനെ വ്യാജം ചെയ്യുന്നവരെ മേപ്പടി പാർളിമേണ്ടാകൂ അനുസരിച്ച ശിക്ഷിച്ചതായി കേട്ടുകേൾവിയില്ല. ആ കൂട്ടം പിടികിട്ടുവാനും പ്രയാസം. എന്തെന്നാൽ കൊക്കൊ ചെപ്പിനു പുറത്തു വലിയ അക്ഷരാത്തിൽ അതിയാടിയിൽ അരിന്റെ ഗുണത്തെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചു പറയുന്ന ഇടക്ക് ഒരറ്റത്തായി ചെറിയ അക്ഷരാത്തിൽ 'പഞ്ചസാരയും മറ്റും സ്വാദിനുവേണ്ടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്' എന്നു എഴുതിയിട്ടേക്കാം. ഇതുകൊണ്ട് അവരിൽ യാതൊരു വഞ്ചനക്കുറവും അറോപിക്കുവാൻ തരമില്ലാതെ വരുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങൾ എത്ര പങ്കുവീതമാണ് കൊക്കോവിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത് എന്ന് ആക്കെങ്കിലും ഊഹിക്കാമൊ. ഒരിക്കലും വയ്യ. വ്യാപാരികൾ അതു പറയുന്നതും അല്ല നിയമവും അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്താണ് നിവൃത്തി?

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഓരോ തരത്തിന്റേയും സവിസ്തരമായ ഗുണഭോഷവിചാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ലേഖനമെഴുതും വരമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു ഇവിടെ ഇത്രമാത്രം പറയുന്നു. കൊക്കോപരിപ്പിന്റേ ആവശ്യക്കാർ വളരെ ചുരുക്കം. ഈ സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ ജനങ്ങൾക്കു നല്ലതും എന്തെന്നു മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നു നമുക്കു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലാണ്ടുരാജ്യത്ത് ആകെ കണക്കു നോക്കിയാൽ

കുന്നാത്തം കൊക്കോവ്വാപാദം ചെയ്യുന്നവർ ന്നാൽ കൊള്ളണ്ടാകമെന്നു പറയും. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതരം പഞ്ചസാരയും സ്റ്റാർച്ച് ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. സ്വദേശകൂടവാനും, ശരീരപോഷണത്തിന്നു ആവശ്യമുള്ളതിൽ അധികമുള്ള നെയ്യ് കൊക്കോവിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ മിശ്രപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് ഈ കൂട്ടുചേർത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ഈ വ്യാപാരികൾ ചോദിക്കുന്നു. കൊക്കോപരിപ്പിലുള്ള നെയ്യ് എന്താനും കളഞ്ഞു പൊടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഞാമനായി പറഞ്ഞത്. ഈ തരത്തിനു വില കുറെ കൂടുമെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്ക് ഇതിലാണ് അഭിരുചികൊണ്ടുന്നത്. ഈ പക്ഷക്കാരെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായത്തിൽ മൂന്നാത്തം കൊക്കോ ഭക്ഷിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ദീപനം വേണ്ടുപോലെയുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും അഗ്നിമാന്ദ്യം ഭവിക്കുന്നു എന്നും ആകുന്നു. എന്നാൽ മാറുള്ളവർ ഈ തരം തെയ്യം ആരും പിടിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. കൊക്കോ എന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ ധാരാളമായ അംശം അതിലെ നെയ്യാണെന്നും ആ അംശം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഗുരുതരം നശിച്ചു കൊക്കോ പിശുരമാത്രമായിത്തീരുന്നു എന്നും അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നു.

ഈ മൂന്നുതരവും കൂടാതെ 'ചോക്കോളെറ്റ്' എന്ന വേറൊരു തരവും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. അതിൽ കൊക്കോവും പഞ്ചസാരയും മാത്രമെ ചേർന്നിട്ടുള്ളൂ. സ്റ്റാർച്ച് അശേഷമില്ല.

ഒരു സ്പൂൺ കൊക്കോപ്പൊടിയിൽ അറു സ്പൂൺവീതം നെയ്യുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഇതിനാലാണ് കൊക്കോ നല്ലൊരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ചായയും കാപ്പിയും ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ദേശപോഷണത്തിന്നു ഒരു മാർഗ്ഗമായി എന്നു പറയാൻതന്നെ വയ്യ. അതുകൂടി ശരീരരക്ഷയ്ക്കു ഗുണപ്രദമായ യാതൊരു പദാർത്ഥവും അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നല്ല അതുകൾ നിത്യം ശീലിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഞരമ്പുകൾക്കു ക്ഷീണം തട്ടുകയും തന്മൂലം പലപ്രകാരത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടാ തൊറില്ല. ചായയുടെ ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പിൽ ഈ മാസികയിൽതന്നെ ഒരു ഉപന്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതു വീണ്ടും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. കാപ്പിയുടെ ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി

റിയും ഒരു ലേഖനം ഈ മാസികയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായി കാണുന്ന
 കിന്ന ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

എസ്സ്. വി.

കൊച്ചി ചെറിയ

ശക്തൻ തമ്പുരാൻ

82. പാലതെമ്മേഴിയതിന്നുവളെന്നറിഞ്ഞ-
 പ്പോന്നമ്മന്നുടെയോടിവലിച്ചിരുന്നാർ
 തിരത്തൊല്ലലൊഴെഴാപൊഴുതന്നമന്ന-
 നോരാകിലൊതുതിരിയേണ്ടവലിശ്ശൈകുന്നാൻ.

83. തണ്ടുള്ളതൊഴൈയൊരുപാലെവലിയ്ക്കുമോടി
 കണ്ടുള്ളപേടിയൊടുടൻമറബോട്ടിലുജ്ജാർ
 കണ്ടുകയലിലൊറിഞ്ഞു കരഞ്ഞൊരാച്ച-
 കൊണ്ടുള്ളതെല്ലമിളകാതലർമേനിയൊളെ

84. ക്രിട്ടാത്തതിൽകൊതിവിട്ടു, കനിവുള്ളിലൊട്ടു
 തട്ടാത്തൊരീയിവരെയൊഴൈയുടൻചാടിക്കു
 വിട്ടാൽ തൂടങ്ങുമിനിയൊതകാരാകളീ
 മട്ടായ്ത്തരത്തിലിവരൊന്നുപറഞ്ഞുമന്നാൻ.

85. കൊട്ടാട്ടുകുടിയൊരുകല്ലുകണക്കതാഴും
 മട്ടോടിക്കഞ്ഞമൊഴിയൊളെയുമങ്ങപിന്നെ
 വിട്ടോടിയുക്കൊടുവലിച്ചുടനപ്പൊഴുള്ള
 ചുട്ടോടിയുടനമറവഞ്ചിപിടിച്ചുതന്നാൻ

86. പകായമേന്തിയെതിരിട്ടവരോടുട്ടു-
 മുകാൻമന്നുടെയോടിനടത്തിടുനോർ
 മുകാൾമേന്തിമറവഞ്ചിയിൽവെച്ചുതണ്ടു
 തക്കയ്ക്കുമേന്തികറമുത്തുകയഞ്ഞതിത്തു.

87. മൂപ്പാരിലൊക്കെവിളികൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന
ജാപ്പാനിലുള്ളപടയാളികളെന്നപോലെ
കെല്ലാൻ കൂട്ടരവർത്തനരിടകിൽ തട്ടപ്പാ-
നിപ്പാരിടത്തിലൊരിടത്തിലുമില്ലെന്നോളം.
88. കോണിത്തൂമിപ്പകൾപുലർന്നാരുതമ്പുരാൻതാൻ
കാണിത്തൂമിപ്പലിവുന്നമ്മളിലാകയാലെ
കേണിക്കടൽക്കുപഴുതപണിയണന്നോവ-
കാണിത്തൂമിപ്പകൾനന്നമറവരുമതിൻ
89. ചാക്കോണത്തല്ലിലിനിയെന്നവരുകിരട്ടി-
ച്ചക്കോണമുക്കടയകൂട്ടരൊടൊത്തതിൽ
വക്കാണമാർത്തിൽവിറച്ചതുകണ്ടുവെച്ചി
വക്കാണവമ്പടനടത്തിയവമ്പല്ലാ
90. വേമ്പാക്കുപാലൊതടിപാരുമിടക്കുവേണം
വേമ്പാക്കുനക്കുനിലനോക്കിമറയ്ക്കുനില്ല
വീമ്പാക്കുകില്ലവിടകില്ലിനിയിങ്ങെന്ന
വേമ്പാക്കുകെ'ന്നതളിനേന്തിതുമന്നന്മേളാർ
91. തല്ലാതടക്കലുമിടയ്ക്കുമിടക്കുകാട്ടി-
മെല്ലമ്പൊഴിക്കൊട്ടമു മൂട്ടമട്ടത്തുപിന്നെ
പല്ലംപറിഞ്ഞുവിഴുമാറിടിയെന്നിവണ്ണ
തെല്ലാകലുക്കുമെന്നതാവർപ്പോർത്തുങ്ങി
92. തല്ലിൽപ്പറക്കുവൊരതീപ്പൊരികൊണ്ടുവല്ലാ-
ത്തല്ലിൽപ്പറക്കുവൊരിട്ടുവരൊട്ടകുറി
ചൊല്ലിത്തിരിയ്ക്കുകുറവക്കേതെന്നുവീമ്പു
ചൊല്ലിത്തിരിയ്ക്കുകുറവയ്ക്കുതീട്ടെറിഞ്ഞു

93. നാലഞ്ചുനാഴികനടത്തിയനല്ലുപോരി-
നാലഞ്ചുവാരെയരമ 'നടയോരുകൂട്ടർ
മേലാഞ്ചിയിട്ടപടിചോരയിൽമുക്കിയോര
മേലഞ്ചിട്ടുപടിയടിച്ചുടനൊക്കെവീഴ്ത്തി
94. പിന്നെപ്പിടിച്ചുപിടയാതെവരിഞ്ഞുകെട്ടി
മന്നനാമററവരെയന്നവർകളുവെച്ച്
അന്നനാചെയ്യപിഴകൾക്കിവർതന്നമുക്കി
ക്കൊന്നെന്നിയേകറക്കേടില്ലിനി'യെന്നുരച്ചു.
95. നേരംണ് നിങ്ങൾപറയുന്നതുനേരെയോവോ-
ത്തോരംണിതൊക്കെയിവരെയൊരമോട്ടുകൊൽവൻ
നീരണ് നല്ലതുടലിൽചിലകല്ലുകെട്ടു
നീരനെയച്ചിടരുത്'ന്നുചർപറഞ്ഞു.
96. ഈമട്ടുകാരൊടലിവെക്കുകയില്ലയെന്ന-
പ്പൂമട്ടുമാരമയമുള്ളിനെഴുന്നമന്നൻ
ആമട്ടുതാററമൊഴിയാലരുചെയ്യിട്ടെന്നു-
രാമട്ടുക്കുമാരമാക്കിയവക്കുകായൽ
97. പിന്നെത്തിരിയ്ക്കുവലയാസ്സുവലവാലർമാല-
റന്നത്തിരക്കളികലന്നൊരുകായലിൽ
ചേന്നിത്തിരക്കുവർകണ്ടുപുലച്ചുയാസ്സു-
യെന്നിത്തിരിയ്ക്കുമുറകീട്ടുവലിച്ചുപോയി.
98. കുന്നിന്മേലേയ്ക്കുപുലരുന്നതിനെടുമുന്മാ-
മന്നിന്മാളുനടന്നെത്തിയകത്തുചെന്നു
പൊന്നിന്മലക്കൊടുമുടിയിൽകൊക്കുതുള്ളി-
മച്ചുന്നിത്രചൊന്നളവിലെന്മടവാർപറഞ്ഞു.

19. മീനല്ലമീൻമിഴിവിഴാനരചാൻപറഞ്ഞു
താനല്ലിൽവാലർവലകെട്ടിയിരുന്നിതല്ല?
ഞാനല്ലഭൂതഭവഭൂതയിരുന്നതുകേമ-
നാനല്ലമന്നനിനിബാക്കിയുരയ്ക്കുകെല്ലാം'
100. ഞാനേനതിയൊട്ടു പറവാനുത്തമട്ടിൽ
മോനാടിടുംമിഴിയൊക്കെത്തുകഴിച്ചുപിന്നെ
വാനൊക്കൊത്തൊരചാൻമടവെക്കുമോലം
റാനേനാനിനാൻ രഴുകിയിങ്ങിനെയാടേലാക്കട്ടെ.
101. നെന്തേനീവാകയുടെനന്മലർന്നതുകണ്ടു
തന്മനിയൊതു ചെന്താഴ്ന്നിടമത്തൊത്തിൽ
നിന്തേനീകാഞ്ചിലതിലക്കയർകെട്ടുവാനെ-
ൻറമ്മേ! നിനയ്ക്കുമവരോട്കിലരക്കർതന്നെ.
102. പാർക്കാത്തിട്ടൊക്കുറവുലക്കൊത്തമ്പാനി-
പ്പാകത്തിലായതു നിനച്ചുവന്നിനിവണ്ണ
മേൽകത്തിട്ടുന്നിതിവാറിനിയൊന്നിനാം തര-
നാകാത്തകൂട്ടരുടെയൊടൽനിനച്ചുനോക്കൂ.
103. ഏന്നോമലാറൊക്കെയുവണ്ടുപിറക്കുവോർച-
ത്തേന്നാമലയ്ക്കുമതുമല്ലതനാറവരയ്ക്കും
ഒന്നാമലയ്ക്കുമലയൊത്തവഴു! വരാംമാ-
ലുന്നോമലയ്ക്കുമഴലൊക്കുമലയ്ക്കുകുംതാൻ.
104. മാലുംകാറൊത്തളിവുമായിടേചരുമെന്താ-
യാലുംവരാത്തളിവുതന്നെയൊരാറൊക്കെയൊ
കോലുന്നൊരിക്കളവുകണ്ടുപിടിയ്ക്കിലോമു-
ക്കൊന്നുന്നമുക്കലകിനുളളപകിട്ടുകാണാം.

105. വേണ്ടാത്തതതിൽ മുതൽ തൊട്ടവയൊക്കെയൊത്തു
കണ്ടാൽ തെളിഞ്ഞുകൊതിയന്നുകളഞ്ഞിടാതെ
വേണ്ടാത്തതിൽ കൊതികടന്നതുകിട്ടിടാത്ത
കൊണ്ടാത്തടിഞ്ഞു മഴലാളുകൾ തേടിടുന്നു.

106. തെല്ലം കൊതിഞ്ഞു കൊതിരില്ലതെന്നു നല്ലോർ
ചൊല്ലുന്നതാകിലതിലുറക്കൊതികൂടി നില്ലം
ചൊല്ലുള്ളവക്കുമകതാരതാത്തതികൾ
ചെല്ലുന്നിതല്ലലൊഴിവൻ വഴിയെ നൂ പിന്നെ?

107. ഇല്ലത്തലുതെളിവു മിന്നവതമ്പുരാൻ
വല്ലാത്തവമ്പുവിലയുന്നപകിട്ടതന്നെ
നില്ലാത്തതാരുതുളവാക്കിട്ടമുള്ളുപാട്ടി-
ലല്ലാത്തതാരുളുകളിലൊക്കെയുമാക്കിക്കോനീ

108. മാലാലൈമാഴ് കരുതനീ മുതൽ കയ്ക്കലായെ-
ന്നാലായതിൽ പെരുകിട്ടുതെളിവാന്നിടാത്ത
ചേലാന്നല്ലറിവിലുറക്കൊതിചേർത്തുവാഴ് ക-
മേലാൽ വരുംതെളിവുമല്ലലുമാന്തിടാതെ.

109. വായിയ്ക്കനീ വിലവളെന്ദോപോക്കനാർ മു-
മ്പായിക്കനക്കുമറിവൊക്കുവതൊക്കെയെന്നാൽ
നീയിക്കണക്കിലഴൽ തേടുവതൊക്കെയുമാലാൽ
പോയിക്കരൾത്തെളിവുമല്ലലുമൊത്തുകാണാം.

110. മോയ്യേണ്ടതൊക്കെയൊന്നെന്നിനച്ചുകൊണ്ടു
ചൊയ്യേണമെങ്കിലുമതികലകക്കുന്നിൽ
വയ്യതിലുവലിയൊരൾക്കൊതിയല്ലായ-
തിയേയൊയ്യവതിനുള്ളൊരുനെയ്യതല്ലാം.

111. നിയ്യുൾക്കുരുണിവിവയോക്കുതമ്പുരാൻതാൻ
ചെയ്യുന്നതിൽതെളിവുതല്ലലുമാണിടയ്ക്ക
പെയ്യുന്നമാൽകളകു കാട്ടിയതൊക്കെയുംക-
ണ്ടിയുള്ളവർനിയിരികുകചാകുവോളം.
112. ആര്യോലുംമൊഴിയുകയമാൽമാറിടാമാറുടൻതാ-
നീമട്ടോതിപ്പുകഴുമലയാളംമുഴക്കെപ്പരതി
ആമട്ടെങ്ങു തെളിവൊടുനിറച്ചുകാത്താമിടുകൻ
പൂമട്ടാമെയ്യുകയവരണിത്തകുമാത്തങ്ങുപാത്തു.

കണ്ടു. നാരായണമനോൻ ബി. എ.

മാനന്മയുടെ ഉപദേശം



പ്രിയവിരൽ അകത്തേക്കു വളച്ചു മോ
തിരവിരലിന്റെ പുറത്തു കയറി മണലിലി
ട്ടാച്ചാലുണ്ടാകുന്ന വലാ ഞാൻ കാലതന്നെ
കണ്ടുചെച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും നിലത്തു വരയും വി
രലിന്റെ തുവച്ചു രണ്ടു മാത്രമാണെന്ന്
അമ്മയെ മനസ്സിലാക്കാനായി ആരമാസം ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു.
പിന്നീട് അച്ഛന്റെ സുഖംകണ്ടു അമ്മയുടെ കയ്പുപ്പാടും എന്റെ
മടിയും ക്രമത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് കരകൊലം എഴുത്തും
വാറ്റാവാം കൂടാതെതന്നെ കഴിഞ്ഞു. അച്ഛൻ മരിച്ച വൃശ
നം ആറിത്തുടങ്ങിയ കാലത്ത് ഒരു ആശാൻ അയൽവക്കത്തു
കുട്ടികളെ എഴുതിച്ചു ഉടങ്ങിപ്പോന്നു മുൻകൂട്ടി ഗുരുഭക്ഷിണ ക
രകൊലയാൽ അവാസ്ഥയോടെ ശിഷ്യൻ വിദ്യയും ഗുരുതപവും
ഭന്നം ചെയ്യുന്നതിന്നു ആശാൻ അതി സമർത്ഥനാണെന്നും എ
തൊ ഒരു സ്ത്രീ അമ്മയെ ധരിപ്പിച്ചു. ആ സ്ത്രീ ഒഴിച്ചാലൊഴി
യാത്ത ബാധയായി കൂടിയപ്പോൾ അമ്മ അവരെ വിശ്വസി

ച്ചു നല്ല ദിവസം നോക്കി എഴുത്തു പഠിക്കുവാനെന്നെ അയക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വേഷംമേറി നടക്കുന്ന രാക്ഷസി കഥ കട്ടികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി കൊന്നുതിന്നുന്നത് അങ്ങലെ രാമനും മറ്റും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അമ്മയേടേ ഞാൻ കരഞ്ഞുപറഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷെ നല്ലദിവസംനോക്കി ആ സ്ത്രീ വന്നപ്പോൾ അമ്മ ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൂടി അമരോടുപറഞ്ഞ് എന്നെ കൂട്ടിയെടുത്തു. ആശാനെ കണ്ടപ്പോൾ ആൾ രാക്ഷസനായാൽ പോരാ എന്നും അന്തകന്റെ അച്ഛനോ 'കൊച്ചനോ' ആയിരിക്കണമെന്നും എനിക്കു തോന്നി. പരിചയമുള്ള കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പേടിക്കു ഭേദം തോന്നിയെങ്കിലും ആശാന്റെ സമ്പ്രദായം കണ്ടു ഉള്ളു കിടക്കിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാനൊരു മുക്കിൽചെന്ന് അടങ്ങി ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ആശാൻ കുട്ടികളുടെ കൂട്ടം കേട്ടപ്പോൾ തീർത്തു എന്തോ ശബ്ദിച്ചപ്പോൾ ചിലർ ചിലതെല്ലാം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി. വഴിനടന്ന ക്ഷീണവും കഞ്ഞി കാലെ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു വെറുപ്പും ആശാനെക്കണ്ടു പേടിയുംകൂടി ഞാനിരുന്നെന്നു കണ്ണടച്ചു. കുട്ടികളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു കണ്ണടച്ചതാശാന്റെ മുഖത്താണ്. പക്ഷെ നോട്ടം എന്റെ നേക്കായിരുന്നില്ല. ഈ ലാക്കിൽ ആ സ്വരൂപത്തെ ഞാനെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. തലയിൽ പാറിചെറുചിരിച്ച അഭാഭര കുററിയോരോ, കഴുത്തൊരി, റട്ടക്കണ്ണു, വെള്ളമുഖം, ചെറിയ മുക്കു, നടുക്കൊരിട്ടുകു, വലുപ്പം ധാരാളമുള്ള വായിൽ പല്ലുകൾ തിടും തിരക്കും കലശലായിച്ചിലതു പുറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടുകൂട്ടത്തിൽ ഒന്നുരണ്ടുണ്ണു സ്ഥലം കണ്ടതു മുക്കിന്റെ തുറവിലാണ്. ഇത്രയൊക്കെ നോക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ നോട്ടം ആശാൻ മററാതെയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ പല്ലുകളുടെ നിറഭേദവും കൂടി മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. 'ഇറക്കം തുങ്ങിയാൽ പോം, ഒപ്പത്തിനൊപ്പം തുറിച്ചു മിരിക്കേണോ' കേ, ഹേ! എന്നൊരു വെടി പൊട്ടിക്കലും എന്റെ ചെവിയിലായി വട്ടം ചുറ്റിക്കലും ആശാനൊപ്പം കഴിച്ചു. കഞ്ഞിയിൽ ശിക്ഷ ആചാര്യങ്ങളെ വരുമെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു കരുതി കരച്ചിലും കണ്ണീരും ഞാൻ അമർത്തിപ്പിടിച്ചത് ഒന്നായിക്കീഴ്ന്നിരുന്ന കഥ ഞാനാസ്സമയത്ത് അറിഞ്ഞില്ല. 'ആശാൻ' ഒന്നിനാൽ നോക്കി മററാനു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വി

ദ്രവ്യങ്ങളെന്നു ഞാനറിഞ്ഞാ' എന്നു ഞാൻ ക്രിബ്ബണി'ക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആശാന്റെ ഭാര്യ (വീട്ടിൽ വന്നിരുന്ന സ്ത്രീ) പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആശാനും ചില ഗോഷ്ടികൾ കാട്ടി. ഇതിനിടയ്ക്കു ഞൻ ഇരിപ്പിടം തണുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ തുടക്കമെടുത്തു. അമ്മരിപ്പിടിച്ചു നോക്കി. പക്ഷെ, അടുത്തിരുന്നിരുന്ന മീനാക്ഷി എന്ന പെൺകുട്ടി മൂത്രം' എന്നു പറഞ്ഞെന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ആശാനും ഭാര്യക്കും കാര്യം മനസ്സിലായത്. ഭാര്യ ആശാന്റെ മുഖത്തു തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു എന്നെ വിളിച്ച് അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. മേൽക്കൂകിച്ച് മുണ്ടുമാറി ഉടുപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവർ എന്നോടു പലതും ഉപദേശിച്ചു. നേട്ടോറം കുട്ടികളെക്കണ്ടാൽപോലും പ്രകൃതം മനസ്സിലാക്കി മിടുക്കനായ കുട്ടികളുടെ ശരീരപ്രകൃതിയും ബുദ്ധിയുടെ പോക്കും അനുഭവപ്പെടുത്തുവാനായി ഈ മേതിരി അപ്പോഴും ചില കൈകൾ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നു ഗുരു അനുഭവപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ള വിദ്യകളെ പൊറമ്മയോടു കൂടി പറകയോ മുമ്പുനില്ക്കല്ലാതെ പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ അനുഭവപ്പെടുന്ന പാഠങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അപ്രകാരം സ്തുതിച്ചു. എന്റെ ദേഹത്തിൽ ഇനി യാതൊരു പൂരി നുള്ളിയിട്ടുവാൻ ഇടയാക്കാതെ ആരും അറിയാതെ ഞാനൊരു വലിയ വിദ്യാനും വൈദ്യനുമായ് അതിരവാൻ തക്ക ബുദ്ധിയും ഫലിതവും പാരമ്പര്യവശിന്റെ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ ആശാനും പൂണ്ണബോധ്യം വന്നുവെന്നു എന്നെപ്പറഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചു. ആശാനെന്നെ മാത്രമല്ലാതെ കുട്ടികളെ കൈകൊണ്ടു തൊട്ടിയില്ലെന്നുള്ളതിലേക്കു മിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന പുല്ലിമരത്തെയും കാറ്റിപ്പുഴുപോലെയായതും വള്ളിച്ചുരൽ ചുറ്റിപ്പടന്ന് ഇരുട്ടിച്ചു കിടന്നിരുന്ന വിഷക്കാട് വെളുത്തുപോയതും എന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അവരെന്നെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു നീക്കിയിട്ടു നിർത്തി പുറത്തു തലോടിക്കൊണ്ടു ഇനി ഭയപ്പെടാതെ ചെന്ന് അൻപത്തൊന്നു പേരും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു എഴുതുന്നൊരു സ്റ്റോറതാ'യെന്നു പറഞ്ഞ് സ്റ്റേയിറോടു കൂടി ആശാന്റെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയിത്തീർത്തു. ആശാനെ അകത്തേക്കു വിളിച്ചു അകത്തുനിന്നു പലമാണ് കാറ്റ്, മേലുകീഴ് നോക്കാതെ വല്ല

ഇം കാട്ടി കുട്ടിയെ മുതിപ്പിച്ചയച്ചാൽ പിന്നത്തെ എനിക്കപ്പോൾ തോന്നും എന്ന് ആശയം ശാസിക്കുന്നതും ഞാൻ കേട്ടു. എന്നോടു സ്നേഹം കാണിച്ച ആ സ്ത്രീയെ ഞാൻ പിന്നീടു മററമ്മ എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നത്. ആശാൻ ഉപദേശിക്കുവാൻ വന്നിരുന്നു. ആദ്യം എഴുതിച്ച അക്ഷരം എനിക്കു പരിചയമുള്ള പദം 'ഹേരി' തന്നെയാണ്. പക്ഷെ ശബ്ദിച്ചതങ്ങിനെയൊന്നുമല്ല. ഒരു പുറപ്പെട്ടതു തന്നെ വായിച്ചപ്പോൾ ഒരു ഭാരം മേല്പോട്ടു കേറീട്ടാണ്. രണ്ടു ക്ഷാവും കൂട്ടിക്കലർത്തി കൊടുക്കുമായിപ്പറഞ്ഞു തള്ളിവിട്ടപ്പോൾ 'ഒച്ചയടയ്ക്കു ചെയ്തു' എന്റെ സ്റ്റേററ നിറഞ്ഞു. സ്റ്റേററിയിലൂടെക്കൊണ്ടു കോലാറല, കണ്ടപ്പോൾ ഞാനൊന്നു കോച്ചി മുഖം ചൂളിച്ചതു മററമ്മയെ മനസ്സിലായി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ തുപ്പലിനു ശുദ്ധിയില്ലെങ്കിലും അധികമായാലാകട്ടെ അറപ്പുണ്ടാകുന്നതു കാരമല്ല എന്നു മററമ്മ പറഞ്ഞത് ആശാൻ വകവെക്കാതെ ചൊല്ലിയതു പോലെ ചൊല്ലണം. ശബ്ദം ഉറച്ചു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ 'അരാണ് മിടുക്ക്' എന്നായി. എനിക്കു നിന്റെ കയ്യിൽ ഉപദേശം കൊണ്ടു മുക്കിയിട്ടു കിട്ടി ശാസനം തന്നെ പോകുന്നില്ല. തെക്കുക്കിട്ടിട്ടു തോളിച്ചാലും ഉന്നിയത്തെ ശബ്ദത്തിന്റെ പുറപ്പാടു കണ്ണിയിട്ടു കിട്ടി പേണ്ടതായിട്ടു വന്നാൽ അതെന്തെന്നു കൊണ്ടു സാധിക്കുകയല്ലെന്നു ഞാനറച്ചു. 'ഹേരി' എന്നു സാധാരണമായി ചൊല്ലിപ്പോയി. പക്ഷെ, 'ഉറച്ചു കേറിയപ്പോൾ' എന്നാശാൻ പിന്നെയും നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ വന്നതുവെഴുതുന്നു ഞാനറച്ചു. മുക്കാൽ മീറ്ററു കാൽ തുവലുംകൂടി ഞാനൊന്നുറച്ചു ശബ്ദിച്ചു. എന്റെ മൂക്കു നല്ലവണ്ണം ഇറന്നു, ആശാന്റെ മുഖവും തെളിഞ്ഞു. പിന്നീടു ശബ്ദം കേറിയപ്പോൾ വിടിക്കണമെന്നാശാൻ നിഷ്കരിച്ചതായില്ല. ഉപദേശം കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ എന്നെ അഭ്യസിച്ചിരുന്നതിന്നു ആശാന്റെ അമ്മയും മററമ്മയും മകൾ മിന്നാക്കിയു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ആശാന്റെ മററമ്മയും തമ്മിൽ ശബ്ദമുണ്ടാകുവാനാണ്. ആ തരത്തിൽ ഞാൻ മിന്നാക്കിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ. പക്ഷെ ആശാന്റെ ഒരു മുഴുത്തുകങ്ങിയാൽ നല്ലൊക്കെ കഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞു മിന്നാക്കി അകത്തേക്കു വിട്ടുപോകാം. ആശാന്റെ കൈകളെന്തെന്നു ചോദിച്ചാലാകട്ടെ പറയാറില്ല. ആശാന്റെ കൈകളെന്തെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

വട്ട ആശാന്റെ പുറത്തുമാത്രമെ കാണുന്നുള്ളു. അടി കഴിഞ്ഞാശാൻ പുറത്തുവന്നാലെന്നു കുട്ടികൾക്കു പെരുമ്പൂജയാണ്. ഇതു മീനാക്ഷി എനിക്കു പറഞ്ഞതെന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് എത്രത്തു പൂജ കഴിഞ്ഞ വിഷശങ്കഭിവാസങ്ങളിൽ ഞാൻ ആശാന്റെ നേരെ ചെല്ലുകയില്ല. ആശങ്കപാ വരുമ്പോൾ മാറുകാട്ടാൻ മററമ്മയും ആശാനെ ശട്ടിപ്പിച്ചിരുന്നാൽ മീനാക്ഷിയു തയ്യാറായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ ആശാന്റെ ഉപദേശവും മററമ്മയുടെ നിഷ്കൃഷ്ടയും മീനാക്ഷിയുടെ എന്തെന്നില്ലാത്ത ശ്രദ്ധാഭാവവും എന്നെ കഷ്ടിച്ച് എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും വശമാക്കി.

ആശാൻ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മിയെക്കണ്ടാൻ പോയിരുന്ന സമയം മററമ്മ എന്നെ വിളിച്ചു കേണക്ക് ഇഴട്ടം കൂട്ടിയിടുന്നതാക്കും നല്ലതല്ല, ഇതുവരെ പഠിപ്പിച്ചതൊക്കെ അമ്മയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി കണ്ടുകു രീതുവരണം, എന്നു പറഞ്ഞ് എനേയും കൂടിക്കൊണ്ട് വീട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. മീനാക്ഷികൂടി ഉണ്ടാകയാണെന്നു നല്ലതെന്നു ഞാൻ പതുക്കെപറഞ്ഞാതു മററമ്മ സമ്മതിച്ചു. ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുംകൂടി എന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നുകേറി. ഹരിദാസൻ മേവരെ ഞാൻ കണ്ണടച്ചെഴുതി അമ്മയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ആ അക്ഷരങ്ങളുടെ ഗുരഭക്ഷിണമെന്നെക്കു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹംതന്നെ മററമ്മ കയ്യിൽ വാങ്ങിച്ചു. പിന്നീടുള്ള അക്ഷരങ്ങളിൽ മിലാരിന്റെ സംശയം തീർക്കുന്നതിന്നു മീനാക്ഷി അടുത്തിരുന്നു കൈട്ടിക്കുതിച്ചു, തൊട്ടുനീട്ടി, പീർക്കാലി എന്നും മറ്റു പഠനത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അക്ഷരം ചൊല്ലുന്നതിന്റെ ശബ്ദം ഞങ്ങൾക്ക് അകത്തു കേൾക്കണം കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അമ്മയും മററമ്മയും കൂടി അകത്തേക്കുപോയി. മീനാക്ഷിയുടെ യുക്തിയും എന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും സപകാര്യം കേൾപ്പാൻ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഉണ്ടായിരുന്ന ആസക്തിയുടേയുംകൂടിയിപ്പോൾ എനിക്കെഴുതുവാനൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായില്ല. അറിയുവുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മീനാക്ഷി ചെന്നു പതുങ്ങിനിന്ന് അമ്പർ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കിവരും, തോന്നാത്തക്ഷരങ്ങൾ ചോദിച്ചു എഴുതിതീർക്കും. അതു കൂടാതെ ഒരുക്കുവു വിട്ടുകളവാൻ ആ കുട്ടി എന്നെ സമ്മതിച്ചില്ല. ഞാനെഴുതുന്നതിനിടക്കു വാങ്ങാനും കേട്ടു നിന്നിരുന്ന മീനാ

ക്കു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി വരുന്നതുകണ്ട് എന്തും വർത്തമാനം? എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഘനഭാവത്തോടുകൂടി ഏഴുതു കഴിഞ്ഞിട്ടു ടെ' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞത് എനിക്കൊട്ടും സുഖമായില്ല. എനിക്കും വശം എന്നു പറഞ്ഞു ഞാനും ചെന്നു ചെവിയോർത്തുനിന്നു. അപ്പോൾ കേട്ടതാണ് എനിക്കതിലധികം സുഖമാകാത്തത്. 'മീനാക്ഷിയെ ചില തമ്പുരാക്കന്മാരോ, നമ്പൂരിപ്പാടന്മാരോ, അച്ചന്മാരോ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോ, ആരെല്ലാമോ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വാക്കും എനിക്കു തള്ളാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാനിപ്പോഴൊന്നും പറയുന്നില്ല.' ഇത്രയും മററമ്മപറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും, എഴുത്ത് മുഴുവനാക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാനിതാപോണം. എന്നു മീനാക്ഷി പറയുന്നതുകേട്ട് വിഷണ്ണനായി വന്നിരുന്നു എഴുതിയടങ്ങി. 'ക്ഷേ' എന്നു ഉറച്ചു ചൊല്ലിയത് അമ്മക്കുട്ടു. ഉടനെ അമ്മ മീനാക്ഷിയെ അകുത്തക്കു വിളിച്ചു. കേട്ട വർത്തമാനം പറഞ്ഞിട്ട്, 'എന്നു വീണ്ടും താല്പര്യപ്പെടുപ്പുഴു അതു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പോയതേ ഉള്ളൂ. എനിക്കു ശുണ്ണി വന്നു; ഞാൻ പിന്നാലെ ചെന്നു നിങ്ങൾ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞതൊക്കെ ഈ മീനാക്ഷി പള്ളിയിനിന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്' എന്നു പൊരിപൊളിച്ചു. അവൾ കേട്ടതു നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ല, അല്ലേ? എന്നായി അമ്മ. 'നീന്നോട് പറയാൻ പാടില്ലാത്തതായിരിക്കും അവൾ കേട്ടത്'; എന്തിനവളോടു ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറയാം; നിനക്കു വായിച്ചു...ചെല്ല, വാല്യാരം കഴിയട്ടെ എന്നിട്ടാവാം' എന്നു മററമ്മയും ഉത്തരം. രണ്ടമ്മമാരും ചിരിച്ചു തുടങ്ങി, മീനാക്ഷി തല കുനിക്കു നില്പായി, ഞാൻ മിഴിച്ചുകൊണ്ടു കുറച്ചുനിന്നു, പിന്നെ വന്നിരുന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി. വാല്യാരം കഴിഞ്ഞു ചെന്നപ്പോൾ അമ്മ മീനാക്ഷിയെ മടയിലിരുത്തിക്കൊണ്ടു മകളെ! എനിക്കു സന്തോഷമായി. നാരായണൻ കുട്ടിക്ക് ഈ ജന്മാ അക്ഷരാ അറിയാറാവുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇത്ര വേഗത്തിലവനെ ഈ നിലയിലാക്കിയത് മകളുടെ സാമർത്ഥ്യം തന്നെയാണ്' എന്നു മീനാക്ഷിയോടും പൊണ്ണൻ, പത്തുപതിനേഴു വയസ്സായിട്ട് ഇപ്പോഴാണ് നിലത്തെഴുത്തു പഠിക്കുന്നത്' എന്ന് എഴുന്നാടും പറഞ്ഞു മീനാക്ഷിയെ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മററമ്മ—പെണ്ണ് മടിക്കേറി ഞെളികയാണ്, നേരംപോയി, വ

തമരനാ പറഞ്ഞു കാര്യം മറന്നു. പണത്തിന്നു മുട്ടു വളരെയുണ്ട്. വല്ലതും സഹായിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

അമ്മ—അതിനെന്റെ കട്ടി (മീനാക്ഷി) പിന്നെ പിടിച്ചു. മുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വല്ലതുമാക്കണ്ട. കണക്കു രീതിയുതന്നെ വാങ്ങിക്കൊള്ള. മററമ്മ—അത്ര വലിയ കണക്കൊക്കെപ്പറവാനുണ്ടോ? അതൊട്ട് അയമ്പത്തൊന്നിന്നു ഞാനെന്നോ വാങ്ങിയില്ല.

അയമ്പത്തൊന്നിന്റെ ഗുരു ഭക്ഷിണയും അമ്മ എണ്ണിവെച്ചതു മുഴുവനും മററമ്മ വരി മുണ്ടിൽ കെട്ടിയതു കണ്ട്.

മീനാക്ഷി—ഇത്ര സംഖ്യയാണോ നമുക്കു വരുവാനുള്ളത്? അമ്മ അത്രയും ഓമ്പത്തൊന്നിന്റെ പണമല്ലെ വാങ്ങിയത്? എന്നു ചോദിച്ചു.

മററമ്മ—പെണ്ണു കണക്കിൽ ഒരു ഇഴമിക്കു വിടുന്നവളല്ല. ഹേരി' രണ്ടക്ഷരമായി കണക്കൊക്കണമെന്നും, എന്നാൽ 'മ' വരെ പത്തക്ഷരമുണ്ടെന്നുമാണ് അവളുടെ പക്ഷം, കാര്യവും ശരിയാണ്. എന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

മീനാക്ഷി—എന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം, ഹേരിതൊട്ടു 'മ' വരെയുള്ള അക്ഷരം അൻപത്തൊന്നിൽപെട്ടു. അതിന്നാത്രം വാങ്ങിട്ടുള്ളതു കൂടി എറുപ്പായി പറയുകയാണെന്നും അത് അനിവാര്യമാണെന്നുമാണ് എന്റെ പക്ഷം.

മററമ്മ—(കണ്ണുരുട്ടി മിഴിച്ചുകൊണ്ട്) അധികപ്രസംഗി! നിന്നോടൊരുകിലു കണക്കു ചോദിച്ചുവോ? നിന്റെ കയ്യുംകണക്കും, അങ്ങിനെ വാങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിലതിന്നു വേറെ കാരണവുമുണ്ട്.

മീനാക്ഷി പറഞ്ഞതു ന്യായവും വേറെ കാരണമുള്ളതു ഭരമാത്രവുമാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിൽ കരുതി. എന്നാൽ, അമ്മയുടെ മറുപടി മറ്റൊരുവിധത്തിലായിരുന്നു. കാരണമുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, ഗുരുഭക്ഷിണമെന്നു തിരിയെ വാങ്ങാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. മീനാക്ഷിയെ വെറുതെ കണ്ണിതപ്പെടുത്തേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞ് ആ വഴക്കോരുവിധം കലശലാക്കി. അമ്മ മടിയിലിരിക്കുന്ന മീനാക്ഷിയെ മുറുകെത്തഴുകി മുഖംപിടിച്ചു മലർത്തി ചുമ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോന്നൊക്കെ പറഞ്ഞതുകേൾക്കുവാൻ നേരം വൈകി, അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ചീത്തപറ

യം' എന്നമ്മയോടും, ഏണിക്ക, മതി, കിടന്നു കൊഴുത്തത്', എന്നു മീനാക്ഷിയോടും, അദ്ദേഹം വന്നാലാളെ അയക്കും; പറിച്ചു തു മറക്കരുത്' എന്നെന്നോടും പറഞ്ഞു മററമ്മ യാത്രപുറപ്പെട്ടു. ഏന്റെ മകൾ രണ്ടുദിവസം ഇവിടെ താമസിക്കട്ടെ, തരക്കേടൊന്നും വരില്ല, ആൾ വരുമ്പോൾ രണ്ടുപേരേയും കന്നിച്ചയക്കും'. അമ്മ താല്പയ്യപ്പെട്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ തരക്കേടൊ, ശിവശിവ! മീനാക്ഷിയെ മകളാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവൊ? ഓ, അത്രെ വേണ്ട, എന്നു പറഞ്ഞു മററമ്മ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പോയി.

അമ്മ മീനാക്ഷിയെ എന്നെക്കാളും വാത്സല്യിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ എനിക്കുള്ളതൊക്കെ അസൂയ തോന്നിയില്ല. അവരെനെ ആദിദിവസംകൊണ്ടു ശ്രീരാമോദന്താ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള എഴുത്തുകൂടി വായിക്കാറുണ്ടി. മീനാക്ഷിക്കു കാണാപ്പാറുമാണ്. ഒരുദിവസം മററമ്മക്കു നല്ല സുഖമില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരോടും നാളെ കാലത്ത് അവിടെ ചെല്ലണമെന്നു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരാൾ വന്നു പറഞ്ഞു. മററന്നാൾ ഏന്റെ പിറന്നാളാണ്, അതു കഴിഞ്ഞല്ലാതെ പോകാൻ തരമില്ല, അതുകൊണ്ടു വിശേഷമൊന്നുമില്ലെന്ന് അമ്മയോടും മററു പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നും അതുവരെ ആശാന്റെ വീട്ടിൽ പോകേണ്ടെന്നും അയാളോടു പറഞ്ഞു ശട്ടംകെട്ടി. പിറന്നാളുണ്ടു കഴിഞ്ഞ് അമ്മയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി മീനാക്ഷിയെ അറിവിക്കൊണ്ടു ഞാൻ പകച്ചും എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മററമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. പടിക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ആശാന്റെ അമ്മ വടിയും കുത്തിപ്പിടിച്ച് കോലായിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു 'വിശേഷമൊന്നുമില്ലല്ലോ' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഏന്റെ മകനെക്കും പറയാനില്ല, നീയെ വന്നു വീണ്ടു മുത്ര പോകാഞ്ഞിട്ടു മുട്ടി വലിക്കുമൊണവൾ' എന്നു മുത്തി പറയുന്നതു കേട്ടുമാത്രയിൽ പകച്ചുക്കൊണ്ടു പടിക്കൽ നിറുത്തിട്ടു ഞാൻ വളപ്പിലേക്കു കൂടി. പരമ്പു മുച്ചും നടന്നുനോക്കി. പലതരത്തിലുള്ള കൂററൻ മുട്ടികളുടവിടെ വലിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോളിനിടെ കഷ്ടംതോന്നി. പുരസ്സകത്തു കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, മുട്ടിവലിച്ചു ക്ഷീണിച്ചിട്ടായിരിക്കാം, മററമ്മ ഒരു മുക്കിലിരുന്നു കിതയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു. ഞാൻ അടുത്തുചെന്നു. മററമ്മ കുട്ടം! നീ ഇത്ര താമസിച്ചതെന്തേ? മീനാക്ഷി

തെയ്യവിടെ? എ. റിക്കു ഭണ്ഡം സമീകവയ്ക്കൂ, ഒരു തുള്ളി മൂത്രം പോയിട്ടു നേരത്തേതേനേരം കുഴിഞ്ഞു—വല്ലഭം ഉപശാന്തി നോക്കൂ, കുട്ടനാണെന്നെൻ മൂത്തമകൻ, എനിക്കു വേറെ അതരം സഹായമില്ല.

ഞാൻ—അമ്മയാണെന്നുതന്നെ ഞാനും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ
മ്മ എന്നു വിളിക്കുന്നുവെന്നേജുള്ള, മീനാക്ഷി ഇപ്പോളെത്തും. ക
ഷ്ടം! പറമ്പിൽ കിടക്കുന്ന മുട്ടി വലിച്ചാൽ മൂത്രം പോകുമെന്ന്
പറയുക വൈദ്യനാണ് പറഞ്ഞത്, അക്രമംതന്നെ!

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രണവേദനകൊണ്ടോ എന്തോ മറ്റുമയുടെ ഉയർന്ന നിലയ്ക്കു് അഷ്ടപുരം ഒന്നുകൂടി പിന്നാക്കം മുളിച്ചു് മിടുക്കന്റെ ഫലിതം കേൾക്കുമ്പോളിരിക്കു ചിരി വരുന്നു. എന്റെ മകന്റെ അച്ഛൻ നല്ല വൈദ്യനും ഫലിതക്കാരനുമായിരുന്നു. അമ്മക്കും ചില കൈകളൊക്കെ വശം. നിനക്കു വല്ലതും ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ വാക്കിനുള്ളതു പോലെതന്നെ ഫലിതം പ്രവൃത്തിക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ - അമ്മയുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു ഫലിതം കണ്ടതായ ഒരു ഉപദേശം എറിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ മറന്നതുകൊണ്ട് അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നു അമ്മയെന്ന തലയൊട്ടുനശിച്ചു. വിന്ന കിടന്നിരുന്ന തല മുടിയെല്ലാം എടുത്തു മറന്നി. മറന്നതെന്തൊക്കെ നല്ലവണ്ണം ധ്യാനിച്ചു. എന്റെ വലത്തെ കൈപ്പടം മറന്നതുകൊണ്ട് എടുത്തു ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വന്നു. എറിക്കു അമ്മയോ കണ്ട ഉപദേശമാണെന്നു എന്റെ ഗുരുനാഥ! എന്നു ഗുരുനാഥനെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ആ ചെവി പിടിച്ചൊന്നമർത്തിത്തരിച്ചു. മറന്നു പൊട്ടി മറന്നുവെക്കിലും ഞാൻ മൂത്രംപോയി വയർ ഒതുങ്ങുന്നുണ്ടോ എന്നാണു നോക്കിയത്. ഫലിതം കാണാത്തതു ചെയ്യാൻ പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നുണ്ടെന്നു കരുതി എടുത്തു ചെയ്തും അതുപോലെ ചെയ്തെന്നു ചൊരിച്ചുനോക്കി. മറന്നതുകൊണ്ട് അലർച്ച കേട്ടു പകച്ചുക്കൊണ്ടു മുന്നിലും വന്നു. കൈമാറിപ്പിടിച്ചിട്ടായിരിക്കുമോ എന്റെ 'പ്രഭുവേ'! എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടു കൈകളെക്കൊണ്ടും മറന്നതുകൊണ്ട് രണ്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടു പിടിച്ചു ക

ഴിയുന്ന ശക്തിയോടുകൂടി തിരിച്ചുകൊണ്ടു മൂത്രം പോകുന്നുണ്ടെന്നു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനിടക്കു മുത്തിയുടെ പൊന്തൻ വടി എടു വിടാതെ എന്റെ പുറത്തു വീണു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചെവിക്കു ററി പൊട്ടിയതും പിടിച്ചാൽ നിൽക്കുത്ത വിധം മൂത്രം പോ യതും അനുഭവപ്പെട്ടുവെങ്കിലും പ്രയോഗത്തിന്നു കരുത്തു പോ രാഞ്ഞിട്ടോ ഉപദേശം പിഴച്ചിട്ടോ ചെവിക്കുററി പൊട്ടിട്ടു മറ്റു മിക്കൊരുതുള്ളി മൂത്രം ഏ. ഫേ. മീനാക്കിക്ക് എന്റെ നേരെ മുഷിച്ചൽ ഒ. ഫേ.

ഞാനേയൻ.

ഉണ്ണു നീ ലി സ നേ ശം

നീലസ്തിലാംഗഗന്തലമാമ്മിക്കുമേൽ കട്ടിതൻകീ-
ഴ്വാലാർവെള്ളത്തിരനിരതരചേന്ദ്രഭാഗീന്ദ്രഭാഗേ
മാർവാൽത്തങ്ങമ്മണിവരമഹാദീപികേപുവിൽമാതി-
ന്നോമൽപ്പൂൺവായ്ത്തെളിവിൽവിലസുംഭാഗ്യസീമൻനമസ്സേ. ൪൧

വജ്രശ്രുരൈൻഖരശിഖരൈർദൂരിതേദൈത്യവീര-
ന്മാർവിൽത്തങ്ങുന്നടിയകടരാൽച്ചാത്തുമ്മുത്തിതന്ന
ഭക്തത്രാണപ്രവണചരനോംഭോജനംനാരസിംഹം
പിന്നെക്കമ്പിട്ടരളകസഭേ!തെക്കിനെൽത്തമ്പിരാമന. ൪൨

ഭേദഭേദപ്രഗുണിതപുരണേതിഹാസംഗമാനാം
കേദാരത്തെച്ചിരമടിതൊഴുൻറാകുചിന്താമണിംതം
വേദാനാലാക്കിനമുനിവരംവിശ്വവേദാന്തവേദ്യം
പാദാംഭോജേതൊഴുകതരസാവിണസർവ്വംഗനാഥം. ൪൩

വിചക്ഷുനപ്രമമമനീദിപശാലാന്തരമെ
 നാമംനമനജമപിഹന്തമന്തമന്തവണങ്ങി
 രത്നദണ്ഡൽകനകവളഭീമണ്ഡിതേമണ്ഡപേപമെ
 ന്നത്രാമോദാൽത്തൊഴുകവിനതാനന്ദനംനന്ദസ്യനം. ര'ര

ഊയൽപ്പമെത്തയിൽമരുവുകണ്ണനാമുണ്ണിതന്നെ
 ത്താലോലിച്ചുതഴുകിയുമുടൻനന്ദവൈകാതവണ്ണ
 ചുഡാഗ്രംകൊണ്ടണിമതിതൊടുംചാതിൽമോടുംപുറപ്പെ-
 ട്താച്ചുംവീച്ചുംസ്വയമിവവലത്തിട്ടനീകമ്പിടമ്പിൽ. ര'ര

മൻറിൽച്ചെൽവംപെരിയതിരുവൈമ്പടിയിൽകൂടിയാടി-
 കൻറിൽകൂടിഞ്ഞളിവൊടുകളിച്ചിട്ടുമെൻതമ്പിരാനെ
 കന്റേറക്കൊണ്ടങ്ങമഴതടുത്താച്ചിമൻവീട്ടതോറം
 ചെൻറാപ്പാൽനൈപരുകിമരുവുകണ്ണനെക്കൈതൊഴെങ്ങാ. ര'ന

കാലിക്കാലിൽത്തടവിനപെടിച്ചാത്തുകൊണ്ടാത്തശോഭം
 പീലിക്കണ്ണാൽക്കലിതചികരംപീതകൗശേയവീതം
 കോലുംകോലക്കുഴലുമിയലുംബാലഗോപാലലീലം
 കോലാനീലന്തവനിതയവുംകായിൽകൊറുകെങ്ങറചത. ര'ര

എൻറീവണ്ണതെഴുതുവിടയുകൊണ്ടിനിക്കുംനിനക്കും
 നൻറിനമ്മക്കഴുകൊട്ടഭവാനുണ്ണനിലിക്കുമേറം
 ഒൻറിനന്നീനരവര! വലത്തിട്ടുകൊണ്ടങ്ങനരെ
 ചെൻറാൽകമ്പിട്ടരുളുകരുണാപരത്രമാക്ഷത്രപാലം. ര'വ

വൈകുണ്ഠീവലിയബലിപീഠോപകുണ്ടത്തിൽനേരെ
 കമ്പിട്ടമ്പിൽപ്പനരപിസഭേ! പ്രാത്ഥയൻവാങ്ങതിതത്ഥമൻ
 സമ്പൽപ്രാപ്തവിരവൊടുപുറപ്പെട്ടെഴുന്നള്ളിദാനീം
 ചെമ്പാൽക്കുൻറിൻപെരുമകവരുംഗോപുരേണവരേണ. ര'ൻ

അപ്പോൾ മുൻപാടണയ പഴിമേൽക്കണലാംതേവലത്ത
ങ്ങപ്പുപ്പെന്നുനിജ സഹചരീജുപ്പനാഭ്യതിചാമാം
തൃപ്പാപ്പൂർമുപ്പഴകുപെഴിയുംവീരമംഗച്ചരസി
മുഴപ്പാടപ്പാൽകിമപിചപലപോട്ടുപാട്ടുപിത്തനം.

൭൦

വീണാംവാണിംവടിവിനൊടിഞ്ഞങ്ങടുത്തുണ്ണിയാടി-
മേണകനുംചെറുതുകറവാക്കിൻറവശ്ര രവിനാ
ക്കണമ്പോലവിരവിചലഴനളി.ൻറനിമേൽത്തരായിം
കുണനംതുവെണ്ണുവൽമലരജ്ജുകിമേവി.ൻറവാറ്.

൭൧

പിന്നെപ്പൊന്നിനെതിയടികഴിച്ചങ്ങുരണ്ടിൽക്കരേരി-
ക്കന്നെക്കണ്ണുർമന സജ്ജമതിപ്പെട്ടുസേനംസമേതം
പുനപ്പുവിൻപരിമളട്ട താമരതേനാനയരതാ
മുനെക്കുണാമിതവിയനടെക്കുവുനീപിന്നിടേമരം.

൭൨

പാലംനെയ്യംപരഭൂതഗിരംവീട്ടുതോറംകവനോ-
രോമക്കുണ്ണുതൽക്കിലയളിയിത്തൊന്നെൻറചൊല്ലിൻറപോലേ
പാരേഴിനുംപ്രഥമജനനീംപാൽക്കുളത്തിൽക്കളിക്കും
ദേവിമേവംതെഴുകുവിഷഭേഷിവിഭേഷിണീംതം.

൭൩

മേതിച്ചൊല്ലുള്ളസുരനിവരംപരരിൽനിന്റേററിമാറി
പ്പുതിപ്പെട്ടോചിലദിവിഷദംമൈവളത്തുജനേ
കാതിൽപ്പാമ്പാകനകരചിതനോടയ്യംചേർത്തുചാത്തും
മാതശ്ശീതദ്വൃതികലയണിത്താവികെ!കൈകതെഴിന്റേറൻ.

൭൪

നേരംചെൻറാൽപ്രിയ സഖ!വിരിഞ്ഞു.ഞ്ചംശരഭരം
തീരംകുണാംപുകറുപൊലിവെഴുംവീരർകോനേതരനീം
ക്കരോന്റേറനിൻറതുചിതു മുടൻചൊല്ലിവൈകിപ്പതെല്ലാം
പേരരതോക്കുഞ്ചവിചമറിയുന്നിന്നൊടിന്നാട്ടി.കനൻറ.

൭൫

സതപംഗംഭീരതവടിവിടമ്പാടുത്താകരതപം

മറുപാത്താൽതവഗുണഗുണംചേർന്നുവാരിരശി:

തന്നിൽതങ്ങുതുരഗശിഖിനാഹന്തവെന്തററിടിന്റേറാൻ

മന്ത്രേതന്നാൽപ്പെരികൊരുപജീവതപമില്ലാക്കുമെൻ്റ.

ഒരു

മണ്ടുമാൻനേർമിഴികൾമദനോ! മന്മഥരാതിതന്നേ

ത്തകൊല്ലത്തിന്നൊരുതിലകമേതികൾമുട്ടുംപിരാനേ

കാണുമ്പിന്നെക്കമലവനിതക്കിമ്പുന! നിൻവിയമ്പേ-

രളുംകാളീപിതരമെതിരില്ലാതമംഗല്യകീഴ്ത്ത!

ഒരു

ആനത്തോലാകൊടിയവിഷമോവെള്ളമോവെള്ളലിമ്പോ

മോനേമീനദ്ധജമുടലയാ: കണ്ണിലാക്കിന്റെറതിയോ

നീറോവേറേപറകിൽമലമാതിന്നുനിന്നെനകനക്ക-

ളുറാവാനോൻവിനിയതതുചൊല്ലേതുശീതാശുഭമൗലേ.

ഒമ്പ

ശംഭോ! ഗ. ഗാധര! ഗിരിസുതാനഥ! ശീതാംശുഭമൗലേ!

കുമാരരതേ! ഹര! ഹര! ജയത്യച്ചകൈരുച്ചനേരം

പൂജാകാലംകഴിയുമളവുമുഷ്ടിബദ്ധാഞ്ജലിസൂപം

വാഴ്ത്തിക്കമ്പിട്ടരുളതിമുദാതുവചുട്ടുംപിരാനേ

ഒൻ

മാതംഗാനാംകരപരിഗളൽസേവദസംസിക്തശീത

മാകുനാനാതണലിൽമണലിൽക്കുഞ്ചിട്ടിശ്വബലാഗ്രൈ:

പിങ്കുലേകാകടിലശിമിലംപയ്യവെച്ചിട്ടിദാനീം

നിദ്രായന്തേതവടിവെഴുംവാജീനേരരാജസിംഹ!

നൂറ

ഇത്ഥാവൈതാളികുന്തഗിരമന്തരായാമികന്മാ-

രപ്പാഴ്ന്നിട്ടുമുളപൊലിവാൻകാലമാവേദയയു:

തുപ്പാപ്പൂക്കിന്റെറാരുതിലകമേ! നീകഴിച്ചുങ്ങതെല്ലാം

മപ്പോഴേപൊയ്ക്കാഴിമുതലയാലകിതാപിന്നിടങ്ങാ.

നൂറ

കോലാകോലാചവരിനികരംവീയവീയത്തദാനീം
 നിഷ്പിളിത്തഴകരനിഴലാമനടക്കുവില്ലുടെ
 പാലുതേനംതൊഴുതമെഴിമാർമെഴുലിയമുണ്ണനീലീം
 ചാലക്കണ്ണനാഴുകസവേപുത്തിടമിനിലേത്.

൬൨

ചോണാടെല്ലാമുളകുപിരിയച്ചോഴിയക്കുടചത്താൻ
 വേണാട്ടിക്കുത്തിരിമഴിയൊവെച്ചിയൂർച്ചെൻറതുണ്ടോ
 ചാണക്യനീപറവതുതികച്ചാത്തന്റാൽക്കുണ്ടോ
 മാണാക്കിന്നുഞ്ചെറുമനൈമണക്കാട്ടുപോകുജ്ജ്ഞാൻ. ൬൩

ഉറുവ്



അടുത്ത മെനുസു
 ക്കിച്ച നോക്കിയരങ്കുടി
 കണ്ണൻ പ്രയാസമായി
 ട്ടുള്ള നിലയിൽ കിടക്കുന്ന

ഉറുവിന്നു മനുഷ്യനായ നമുക്കുള്ള അനേകം ഏറ്റുപ്പാടുകൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ വളരെ ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നുണ്ട്. ആകൃതികൊണ്ട് മനുഷ്യനോട് അടുത്തിട്ടുള്ള ജന്തു ആൾക്കുറങ്ങാണെന്നുള്ളതു നിവാദമാണ്. എന്നാൽ മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ മൃക്കിനുനേരം നടക്കുതെ ഒരു നിരത്തുവഴിയുണ്ടാക്കി സഞ്ചരിക്കുന്നതും വഴിയിൽ വല്ല പരിചയക്കാരെയും കണ്ടാൽ നാം കൈപിടിച്ചു കഴലാ പാഞ്ഞു പിരിയുന്നതുപോലെ നേരിട്ടുവരുന്ന വേറെ ചില ഉറവുകളായി ശ്രദ്ധിക്കുകകൊണ്ടു ചിലതെല്ലാം പ്രയോജിച്ച യാത്രയടക്കുന്നതും, സ്വജാതികൾ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുകെട്ടും, ഗ്രാമധിവസംപോലെയോ ഗംഭീരം താമസിക്കുന്നതും, ഭൃത്യനില്ലാത്തതും നിശ്ശബ്ദത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വയ്ക്കുതെ പട്ടിണി കിടക്കുന്നതും, പോരൊക്കെ,

കൃഷി, പശുക്കുറവുമുതലായേയും ഉറവുകളുടെ ഇടയിൽ കാണുമ്പോൾ ജീവജന്തുക്കളിൽ മനുഷ്യന്റെ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെങ്ങനെ മാന്യസ്ഥാനം ഉറവിനു തന്നെയാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്.

ഉറവുകളിൽ ആയിരത്തിലധികം വകഭേദങ്ങളുണ്ട്. കനിയൻ, കടുരവ്, പാമ്പുരവ് ആനഉറവ് പുളിയുറവ്, നെയ്യുറവ്, മുതലായി നാം ഇദ്രിക്കിലെങ്ങും കാണുന്ന വകഭേദങ്ങൾ എല്ലാംകൂടി പത്തൊ പതിനഞ്ചോ മൊത്തമായാൽ ആയിരത്തിലധികം ജാതികളുണ്ടെന്നു വല്ലവരും പറയുമ്പോൾ 'പച്ചപ്പൊളി' എന്നല്ലാതെ തോന്നുന്നതല്ല ഉള്ളതാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന്ന് അതുകൾ ചിത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും ഈ ചെറിയ ലേഖനത്തിൽ കാണിപ്പാനും താമില്ല. അതുകൊണ്ട് ആശുപുഷ്പം, യിനോദും തോന്നുന്ന ചില സംഗതികളെ മാത്രമെ ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നുള്ളൂ. ഇതിലധികം അറിവുനാഗ്രഹമുള്ളവർ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ അപസാനത്തിൽ പേർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ഉറവന്റെ പൊടിയിൽതന്നെ ചില വിശേഷങ്ങളുണ്ട്. ഉറവ് ഉറവായി വരുന്നത് നാലു ഭാഗത്തുള്ളിൽകൂടിയാണ്. മൊത്തത്തിൽനിന്നു ആദ്യം പുറത്തേക്കുവരുന്നത് വെള്ളനിറത്തിലോ ഇളമഞ്ഞനിറത്തിലോ അല്ല, നീണ്ടിട്ടുള്ള മുട്ടയായിട്ടാണ്. പതിനഞ്ചു മുതൽ മൂപ്പതു ദിവസത്തിലകം ആ മുട്ട വിരിഞ്ഞ് വെള്ളനിറത്തിൽ കലിപ്പൊളി അടിവണ്ണ കൂടിയും തലകൂത്തുള്ള ഒരു പുഴുവിന്റെ ആകൃതിയിലും, പിന്നെ കണമുതൽ മൂന്നുവരെ മാസ കാലംകൊണ്ട് ആ പുഴുക്കളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ഊരുന്ന ഒരു മരവി പശയുള്ള വെള്ളം ഉറച്ച് ആ പുഴുവിനെ മുഴുവൻ മുടുന്ന ഒരു കോൽസഞ്ചിതായി അതിനുള്ളിൽ തല, കരൾ, മുതലായ അംഗങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടു വരുന്നതായും, അങ്ങിനെ മൂന്നാം നാലോ ആഴ്ച സഞ്ചിക്കുള്ളിൽ ജീവിച്ചതിനു ശേഷം സഞ്ചിപ്പിരി ഉറവായി പുറത്തേക്കു വരുന്നതായും കാണാം. കൊമ്പില്ലാത്ത ഉറവുകൾക്കാണ് മേൽപറഞ്ഞ സഞ്ചി അധികമായി കണ്ടിട്ടുള്ളതത്രെ. ഇങ്ങിനെ സഞ്ചിയിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്ന ശ്രമത്തിൽതന്നെ ചിലതു മരിച്ചുപോകും. അങ്ങിനെ ജീവഹാനി വരുത്തിപ്പോൻ മുതിർന്ന ഉ

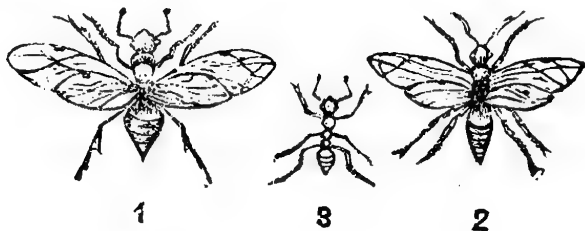
റമ്പുകൾ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആ സമയം നോക്കിനിന്നു സഹായിക്കുന്നതും പുറത്തുവന്ന ക്ഷണത്തിൽ കൈകാലുകളെ ഒന്നൊന്നായി പിടിച്ചുനിവൃത്തിവിടുന്നതും ചിറകുകൾ ഉള്ള ജാതിയാണെങ്കിൽ പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ചിറകുകളെ തുടച്ചു മിനുസം വരുത്തി പൊക്കിവിടുന്നതും നോക്കി അറിയുന്നത് വളരെ വിനോദമുള്ളതാണ്. ഉറമ്പായി പുറത്തു വന്നതിനു ശേഷം അവയുടെ ശരീരത്തിനു വളർച്ചയില്ല.

ഉറമ്പുകളുടെ ശരീരം: തല, മാറ്, വയറ് ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ഖണ്ഡങ്ങളായിട്ടാണ്. ആദ്യത്തെ ഖണ്ഡം തലയാണ്. തലയുടെ ഇടത്തും വലത്തും ഒരോ വലിയ കണ്ണുകളും മുകളിൽ മുക്കുട്ടിവെച്ചുപോലെ മൂന്നു ചെറിയ കണ്ണുകളും (ചില ജാതികളെ ചെറിയ കണ്ണ് ഒന്നു ഉണ്ടാകയ്ക്കും) വലിയ കണ്ണുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കുറെ വീളം ഒരു കഴയായും അവിടുന്നങ്ങോട്ട് ആറമുതൽ പതിനേഴുവരെ ചെറിയ ഉണ്ടകൾ ഒന്നോടൊന്ന് ഒട്ടിച്ചുപോലേയുമായി രണ്ടു തൂമ്പിക്കൈകൾ ഉണ്ട്. ഗന്ധം അറിയുന്നതിന് ഉറമ്പുകൾക്ക് അസാധാരണയായി കാണുന്ന സാമന്ത്രി ഈ തൂമ്പിക്കൈ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ആനയുടെ തൂമ്പിക്കൈപോലെ ഘ്രാണത്തിനും സ്തംഭത്തിനും എന്നുമാത്രമല്ല കേൾക്കുന്നതിനും ഉറമ്പുകൾക്കു പ്രധാനമായ അംഗം ഇതുതന്നെയാണ്. ഈ തൂമ്പിക്കൈകൾക്കു നേരകണ്ട ചുവട്ടിലാണ് വക്രവും ദംശ്രങ്ങളും. ഉറമ്പുകളുടെ ദംശ്രങ്ങൾ അകത്തുകയും കൂട്ടുകയും ചെയ്യാവുന്നവയും പണിയെടുക്കുന്നതിനും ശത്രുവിനെ എറുക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും ഉപയോഗപ്പെടുന്നവയുമാണ്.

മദ്ധ്യഖണ്ഡത്തിൽ ആറു കാലുകളും ശോസോച്ഛ്വാസത്തിന് ആറു ദോരങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ ദോരങ്ങൾ ഈരണ്ടുവിതം മൂന്ന് അണിയായിട്ടാണ്. ചിറകുള്ളവയ്ക്ക് ചിറകും ഈ ഖണ്ഡത്തിൽ തന്നെയാണ്. കാലൊന്നിനു നാലു മുട്ടുകളും അവസാനത്തിൽ നല്ല ബലമുള്ള രണ്ടു നഖങ്ങളുമുണ്ട്.

മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡത്തിലാണ് വയറും കത്തുന്ന ഉറമ്പുകൾക്കുള്ള കൊമ്പും വിഷക്കടവും. കത്തുമ്പോൾ കൊമ്പിനുള്ളിലുള്ള

ഒരു കഴലിടുകൂടി വിഷം പുറത്തേക്കു വരും. നവുംസകങ്ങൾക്കു മൂന്നുമത്തെ ഖണ്ഡാതന്നെ മൂന്നു ഖണ്ഡമായികാണാം.



൧ ആണ്. ൩ നവുംസകം ൨ പെണ്ണ്

ഒരു ഉറവിൻ പോട് (കൂട്) നോക്കിയാൽ അതിൽ മൂന്നുതരം ഉറവുകളെ കാണാം; ചിറകുള്ളതായി രണ്ടുതരവും (1-൦ 2-൦) ചിറകില്ലാത്തതായും എപ്പോഴും പണി എടുക്കുന്നതായും എണ്ണത്തിൽ കൂടിയും വണ്ണത്തിൽ കുറഞ്ഞും ഒരു തരവും (3). ഒരു സംഘത്തിലേക്കു വേണ്ടുന്ന പുരപണി, നിരത്തുപണി, ഭക്ഷണശേഖരം, യുദ്ധം മുതലായ തൊഴിലുകൾ ആ സംഘത്തിലുള്ള സ്ത്രീനവുസകങ്ങളാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഉൽപാദനത്തിനുള്ള കാലം വന്നാൽ പോട്ടിനുള്ളിൽ കലശലായ തിരച്ചു കാണാം. ഉടനെതന്നെ ആണു പെണ്ണും കൂട്ടിൽ നിന്നു പറന്നു പുറത്തേക്കു പോയി കൂട്ടുകൂട്ടമായി ആകാശത്തിൽ മേഘമണ്ഡലാവരം പൊന്തിയും തന്നെ പറന്നുതുടങ്ങും. അതിൽ ചിലതു കരാറിനുനേരെ തിരിഞ്ഞു മൂന്നാക്കവും പിന്നാക്കവും പോവാതെ ഒരു ബല്ലുൺ നില്ക്കുന്ന മാതിരി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. അതു സ്ത്രീകളാണ്. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഉറവു നഗരത്തിലുള്ള സംഘങ്ങൾ മുഴുവനും മേന്ത് ആകാശത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും വലുതായ ഒരു വല വീശിയപോലെ പറന്നു കളിക്കുന്ന കാണാം. ബല്ലുൺ പോലെ പറക്കുന്ന പെണ്ണുറവു പറന്നെത്തിക്കൂടിയ ആണുറവു കൂടി പറന്നുനടക്കുന്ന സംഘത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു കീഴോട്ടു വീണ് വല്ല ചെടിയുടേയും മുകളിൽവെച്ചോ ആകാശത്തിൽതന്നെ വീഴുന്ന ചീഴ്ചയിരുവെച്ചോ വിവാഹപൂർത്തി വരുത്തിയാൽ ഉടനെതന്നെ ആണുറവുകൾ ചത്തുപോകയും പെണ്ണുറവുകളുടെ ചിറകു

കുറുത്തു വെക്കുന്ന പാലകുറുത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ ഗർഭം വെക്കുന്ന പെണ്ണിനെ സ്ത്രീനപുസകങ്ങൾ പോട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി പരിപാലിക്കപ്പെട്ടോ അതാതുജാതി ഉറവുകളുടെ സംഘങ്ങളിലാത്ത ഭേദത്തു വീണാൽ തന്നെത്താൻ ഒരു പോട്ടിയിലായിരുന്നോ മുട്ടയിട്ടു തുടങ്ങും. ഇങ്ങനെയുള്ള വലിയ ഉറവാണ് കെട്ടി ലബ്ധമാനം വെച്ചു പോടിനുള്ളിൽ മററുവുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു ചുറ്റത്തു സഞ്ചരിക്കാത്തേയും കാണുന്നത്.

ഉറവുകൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത് നിരത്തുവഴിയിൽ കൂടിയാണെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നിരത്തുവഴിയുണ്ടാക്കുന്നത് വഴിയിലുള്ള കല്ല്, ചുരുട്ടിക്കോല്, ഇല, മുതലായവയുടെ വഴിവക്കത്തേക്കു നീക്കിക്കളഞ്ഞും വഴിമദ്ധ്യത്തിൽ മുളച്ചിട്ടുള്ള പല്ലു മുതലായവയുടെ മുളകളെ കാത്ത് (അല്ലാത്തതായി കെട്ടി) കളഞ്ഞുമാണ്. ഭക്ഷണസംഗ്രഹം കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ബാധപ്പെട്ടു (ബാധപ്പെട്ടില്ലാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നത് ദുർല്ലഭം) പോകുന്നതിനിടയിൽ കൂടി മറ്റുനിരോധം ചെയ്യുന്ന കല്ലുകളേയും പല്ലുകളേയും കളഞ്ഞിട്ടു മുമ്പോട്ടു പോകുകയുള്ളൂ.

ആ നിരത്തുവഴിയിൽ കൂടി ഉറവുകളുടെ സംഘം ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ നേരിട്ടുവരുന്ന വേറെ ഒരു രൂപയിനെ തുറന്നുകൊണ്ടു തകുതികൂട്ടുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങനെയാണ് ഉറവുകൾ അങ്ങമിങ്ങു വർത്തമാനം അറിയുന്നത്. ചില ഉറവുകൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്ത് വന്ന വഴിയെ പിന്തിരിയുന്നതും പൊട്ടിലേക്കായി തിരിച്ചു കൂട്ടുവുകളേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും ഉടനെ കാണാം.

ഉറവുകളുടെ നടവടി ആദ്യത്തേ നോക്കിയാൽ മിക്കതും സമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ്. പരിഷ്കരിച്ചുള്ള വല്ല ഉറവിനോ എല്ലാവരുംകൂടി വസിക്കുന്ന പോടിനോ വല്ല ആപത്തും നേരിട്ടാൽ പരസ്പരം സഹതപിക്കുന്നതും എല്ലാവരുംകൂടി ഒത്തൊരുമിച്ച് ആപന്നിവാദത്താൽ വേണ്ട യത്നം ചെയ്യുന്നതും അവരുടെ സംഘമയ്യുവേണ്. ലാഭം എന്ന പദത്തിനുപുറകാൽ ഒരു ഉറവിന്റെ തുറന്നുകൊണ്ടു മുറിച്ചപ്പോൾ കൂട്ടിക്കാൽ ഭയത്തോടുകൂടി സമീപത്തുവന്ന് അതിൽ ഒരു

നിന്റെ വായിൽനിന്നു ഒരു തുള്ളി തെളിഞ്ഞവെള്ളം മുറിയിൽ പെട്ടെന്നു തുടങ്ങിരിക്കുന്നുവത്രെ. (നീർ ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന മുറികൾക്കു വിശേഷമായ കൗഷധമാണ്). ഭക്ഷണയോഗ്യമായ എന്തെങ്കിലും സാധനം ഒരുറവിന്നു ഭാരമേറിയതായിക്കണ്ടാൽ ഉടനെ മററുറവുകൾ വന്നു സഹായിക്കും. അതുപോലെ ഒരുറവിനെ വല്ലതു എത്രത്താൽ മററുള്ള ഉറവുകൾ ഉടനെ കാടിയെത്തും. ഒരു കൂട്ടത്തിൽനിന്നു നാം ഒരുറവിനെ തടവിൽ പാപ്പിച്ച് രണ്ടോ മൂന്നോ മാസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം തിരിയെ കൊണ്ടുപോയി വിട്ടാൽ ചില ആംഗ്യങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതും തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു തലോടി സംഘത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതും കാണാം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കിട്ടിയവർ തനിച്ചു തിന്നുക എന്ന ശുഭമേ ഉറവുകൾക്കില്ല. ഒരുറവ് എന്തെങ്കിലും കണ്ടെത്തിയാൽ പോട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വഴികാട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ആ സാധനം അവരെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയോ തനിക്കുതന്നെ എടുക്കാവുന്ന ഭാരമാണെങ്കിൽ പോട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി എല്ലാവർക്കും സമമാനിക്കുകയോ ചെയ്യും. പഠിച്ചവിദ്യയും പതിനെട്ടുവു നോക്കിയല്ലാതെ തന്റെ ശക്തിമേറിയ ഭാരമാണെന്നു രീച്ചപ്പെടുത്തില്ല.

ഉറവുകളുടെ പരിഷ്കരണ ശ്രമങ്ങളെ എത്രക്കുന്നതിലും കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു സംഘത്തിൽ ചിലർ ഭടന്മാരായിരിക്കും. ഭടന്മാർ കൂട്ടാകൂട്ടമായി നിരന്നുപോകുമ്പോൾ സംഘത്തിലേക്കു വല്ല ആവത്തും നേരിട്ടതയോ വർത്തമാനം കിട്ടുകയോ നോക്കിക്കൊണ്ടുകയോ ചെയ്യാൽ ഉടനെ ഒരു കൂട്ടമായി കാടിയെത്തും. യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ ശത്രുവിന്റെ ബലാബലം നോക്കുന്ന പതിവേ ഇല്ല. ആനതന്നെ ചവിട്ടിത്തേക്കുവാൻ ഭാവിച്ചാലും ഒന്നു കടിച്ചു ഒന്നു കുത്തിയും നോക്കും. എത്ര യുദ്ധത്തിലും ആത്മനാശത്തിനെ ആഭരിക്കുന്ന ഉറവുകളെ കാണാൻ പ്രയാസം.

ഗ്രാമസമ്പ്രദായത്തിൽ അടുത്തടുത്തു കൂട്ടാകൂട്ടമായി പാക്കുന്നതിൽ ഉറവുകളും താല്പര്യമുള്ളവയാണ്. ഇതിനായി സഞ്ചിയിൽ വളരുന്ന സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന പൈതങ്ങളെയും എടുത്തുകൊണ്ടു

സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്യുന്നതു പതിവാണ്. അവ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതായി നാം കാണുന്ന മുട്ടകൾ മുട്ടകളല്ല. തോൽകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്ന മൂന്നാം ദശയിലുള്ള ഉറുമ്പുകളാണ്. അങ്ങിനെ കൂട്ടത്തോടെ പാഷ്ഠനോടുകൂടെ പോട്ടിൽനിന്നു മറ്റൊരു പോട്ടിലേക്കു ഗതാഗതത്തിന്നു വഴി തുറന്നിട്ടുണ്ടാകും. ഉറുമ്പുകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്ന് ഓരോ ഒരു പോട്ടിൽ ഗന്ധകപ്പക ചെലുത്തിയത് എഴുപതുവരെ ദൂത്തുള്ള വേറെ ഒരു പോട്ടിൽകൂടി പുറത്തേക്കു വരുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രെ.

ഉറുമ്പുകളെപ്പറ്റി ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ വിശേഷിച്ചു തടസ്സങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത് അങ്ങിനെയല്ല താനും. ഉറുമ്പുകളിൽ ചിലവക മറ്റു ചില ജാതിയെ അടിമകളാക്കിപ്പിടിച്ചു ചെറുക്കളെക്കൊണ്ടു പെലയരെക്കൊണ്ടു നാം പണിയെടുപ്പിക്കുവോലെ വിട്ടു പണിചെയ്യിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുമോ? എന്നാൽ ഇത് പരമാത്മമാണ്. വിദ്യാഗ്രവശാൽ ഈ ജാതി ഉറുമ്പു നമ്മുടെ മലയാളത്തിലുണ്ടോ എന്നു ആരും നോക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചത് ഹ്യൂബർ എന്നൊരു പാശ്ചാത്യനാണ്. ഇത് അത്യുഷ്ണമായ ഒരു കാർഷ്വമാകയാൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു പരമാത്മമല്ലെന്നു വല്ലവരും വിചാരിച്ചാലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു സംക്ഷിപ്തമായി എത്രയും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു തത്വജ്ഞാനിയായ പ്രൊഫ്. സർ ജൂറിൻ (Prof. Jurine) എന്ന മഹാനെക്കൊണ്ടു പോയി കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ അടിമകളായവരും രണ്ടു ജാതി ഉറുമ്പുകൾക്കുണ്ട് (Polyergus Rufescens and Formica Sanguinea). എന്നാൽ ഈ ജാതി ഉറുമ്പുകൾ പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടുള്ള അടിമകളെയല്ല പിടിക്കുന്നത്. അടിമജാതി ഉറുമ്പുകളുള്ള ഒരു പോട്ടിലേക്ക് ഒരു സൈന്യമായി ചെന്നു അതിക്രമിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്ത് ആ ജാതിയിലുള്ള രണ്ടും മൂന്നും ദശകളിലുള്ള ശിശുക്കളെയാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. അപ്രകാരം കൊണ്ടുവന്നതിന്നു ശേഷം അവയെ വളർത്തി അഭ്യസിപ്പിച്ച് അഭ്യാസവും പ്രായവും പൂർത്തിയായാൽ മാത്രമേ സംഘത്തിലേക്കു വേണ്ട പണികളെ എടുപ്പിക്കാമുള്ളൂ. അടിമുറുമ്പുകൾ കരുത്തരും ഉറുമ്പുകളാണ്. അടിമുറുമ്പു

കളാക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നത് നപുംസകങ്ങളെ മാരമാണ്. അടിമജാതിയിലെ പുരുഷന്മാർ പൂർത്തിയായി വളർന്നു പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി അവരെ പിടിക്കാനായി ചൂകന്ന ഉറമ്പുകൾ പുറത്തിറങ്ങുകയില്ല. ചൂകന്ന ഉറമ്പുകളിൽ റെറ്റിഞ്ഞൊച്ചു വല്ലവരും പുറത്തിറങ്ങുവാൻ തുനിഞ്ഞാൽ അടിമകൾ അവരെ പിടിച്ചു നിൽക്കും. അടിമകളെ പിടിക്കാൻ യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നതിനുള്ള സമയം സംഭാവനയായി ഉച്ചത്തിൽ അഞ്ചുമണിക്കു മുമ്പാണ്. പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരുവനെ അയച്ച് സമീപസ്ഥലങ്ങൾ പരിശോധിപ്പിക്കുവാനുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ട്. പുറത്തുപോയവൻ എവിടെ നിന്നുവന്നുവെന്ന് ആ വഴിക്കാണ് ഭടന്മാർ പോകാറുള്ളത്. എട്ടോ പത്തോ ഭടന്മാർ മുൻപടയായി കുറെ ദൂരം പോയതിനുശേഷം അർദ്ധപ്രാകാരമാകുമായി തിരിഞ്ഞു പിറകിൽ വരുന്ന വലിയ സൈന്യത്തിന്റെ പിമ്പിൽ വന്നുചേരും. അപ്പോൾതന്നെ ചേർന്നു എട്ടോ പത്തോ ഉറമ്പുകൾ ഇതുപോലെ സേനാമുഖമായി പോകും. അവയും മടങ്ങി വേറെ ചിലർ പോകും. ഇങ്ങിനെയാണവരുടെ യുദ്ധയാത്രാക്രമം. ഈ വിധം എട്ടോ പത്തോ വരുന്ന പോയതിനുശേഷം അവയെല്ലാം ഒന്നൊന്നായി പിടിയും. കരഞ്ഞ ഉറമ്പിന്റെ പോട്ട കണ്ടുപിടിച്ചാൽ കാവൽക്കാരെ ജയിച്ചും കോട്ടമതിൽ കത്തിത്തുറന്നും ഉള്ളിൽ കടന്നു മുട്ടുകളേയ്ക്കുകൊണ്ടു പുറത്തു വരും.

വളർച്ചയും അഭ്യസനവും പൂർത്തിയായാൽ അടിമകൾക്കു വിശേഷ വിധിയായ സങ്കടങ്ങൾ ഒന്നും നേരിടുകയില്ല. എല്ലാവരും കൂടി വസിക്കുന്ന പോടിനു കേടുതീർക്കുക, ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരിക, സ്ത്രീകളെ ശുശ്രൂഷിക്കുക, കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുക, കുട്ടികളേയും മുട്ടുകളേയും ഭിക്ഷാപ്രദി വെച്ചിരിക്കാൻ ചൂട്ടുതട്ടിക്കുക, എജമാനന്മാർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്ത് അവർക്കു ചേരുകേണ്ട ദിക്കിലെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടുപോക മുതലായ പ്രവൃത്തികളാണ് ചെയ്യിക്കാറുള്ളത്. എപ്പോഴും ജാഗ്രതയായി പണി എടുക്കുന്ന നപുംസകമുരമ്പിനു് ഇത്തരം സങ്കടമായി വന്നാൽ താമില്ല. എജമാനന്മാരോ യാതൊരു

പണി എടുക്കയുമില്ല. ഭക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ ഈ അടിമകൾ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെ കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ സമീപത്തിൽ ഭക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നാലും പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ഉള്ളൂ.

(തുടരും)

കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി.എ. ബി. എൽ.

പലവക

ലക്ഷ്മീവിലാസം

(പത്രാധിപർ:— കെ. സി. മാനവികുമാർ രാജാ, ഡി. സി., കോട്ടക്കൽ)

വർത്തമാനപത്രങ്ങളും മാസികകളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് പരിഷ്കാരചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണെങ്കിലും അളവും തടവും കൂടാതെ ആയവ വർദ്ധിക്കുന്നത് നമ്മുടെ നാടിനും നാട്ടുഭാഷക്കും സർവ്വപ്രകാരേണയും ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മലയാളനാട്ടിൽ അക്ഷരപരാജ്ഞാനുമുള്ളവർ നിരന്തരം ആറുക്കു പത്രങ്ങളു വീതം മാത്രമാണെങ്കിലും പത്രങ്ങളും മാസികകളാകട്ടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കാൾ ഏകദേശം 100-ൽ 7-വീതം കൂടുതലായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. സ്വതേതന്നെ കാലക്കേടും ചാഴിക്കേടും വേണ്ടിടത്തോളമുള്ളപ്പോൾ ഒരുപറവിത്തു വീഴുന്ന ദിക്കിൽ 10 പറ വിതക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഭോഷമല്ലാതെ ഒരുവിധത്തിലും ഗുണമുണ്ടാവാൻ തരമുള്ളതല്ല. എന്നാൽ സ്ഥലവും തരവും നോക്കി പല ധാന്യങ്ങൾ വിതയ്ക്കുന്നതുപോലെ പ്രത്യേകം ചില നാടുകൾക്കും വിഷയങ്ങൾക്കും പ്രതിനിധിസ്വരൂപം വഹിക്കുന്ന വർത്തമാനപത്രങ്ങളും മാസികകളും ഉണ്ടാകുന്നതു പലവിധത്തിലും ക്ഷേമകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. വൈദ്യശാസ്ത്രപ്രതിനിധിയായ ധനപന്തരിപോലെ കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, കച്ചവടം മുതലായി ധനസംബന്ധമായ സകല വിഷയങ്ങളേയും വേണ്ടപോലെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന 'ലക്ഷ്മീവിലാസവും' വേണ്ടതുതന്നെ. സകല വിഷയങ്ങളെയും നോക്കിത്തുടങ്ങുകൊണ്ടു തുടക്കുവാനുള്ള സഹായം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടു ഈ മാസിക മാന്യനി

ലയിൽ എന്നന്നേക്കും നിലനിന്നു കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കോളിയസമുദായ പരിഷ്കാരിണി.

നായർമാരികളുടെ പത്രാധിപരായിരുന്ന കണ്ണൻനായർ അവർകളുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പേരുമാറിപ്പറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോളിയസമുദായ പരിഷ്കാരിണി'യുടെ രണ്ടാം പുസ്തകം ഞങ്ങൾ കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. പേരുമാറി പുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഇവിടെ എടുത്തു പറയാൻ ഇടയായി എന്നല്ലാതെ ഇതു രണ്ടാംപുസ്തകമായ സ്ഥിതിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ഈ അവസരത്തിൽ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

വിജ്ഞാനചന്ദ്രിക.

പേജിംപ്പാട്ട് സർഗ്രന്ഥപ്രകടനകാര്യാലയം' വകയായി പ്രസിദ്ധമാനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണിത്. ബ്രഹ്മരത്നോത്രരത്നഭണ്ഡാകാരത്തിന്നു പകരമാണ് ഇതു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം സംസ്കൃതഭാഷയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകിടക്കുന്ന സർഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മൗഢമപ്രമേയങ്ങളെ ആയുർമതാവലംബികളായ ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ച് അവർക്കു പരമപുരുഷാത്മത്തെ സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. 1-ാം പുസ്തകം 1-ാം ലക്കത്തിലെ വിഷയ പരാശരസ്തരി 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ൧൧ ശ്ലോകങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ ഒരു ധ്യാനപ്രാണവും ആകുന്നു. ഇതിന്റെ വരിപ്പും ഡാമി 1൪ ഭാഗം. പ്രസാധകൻ കെ. എ. രാമൻപിള്ള. ഇതും ഞങ്ങൾ കൈപ്പറ്റി.

അഭിപ്രായത്തിനനുചകിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

1. രോഷപ്രദീപം—ബ്രഹ്മാനന്ദ സ്വാമി എന്ന ശിവയോഗി.
2. വിചാരസംഗ്രഹം—കോരാത്ത് നാരായണമേനോൻ.



P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്



ചി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഏറ്റവും ഫലവത്തുള്ളതും ആയ ആയുർവ്വേദകൗശലം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി

ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നിറം, നീരാഴിവു, മധുരോരം, കല്ലുകുപ്പു (മൂത്ര ഘാതം), മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങൾ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.



മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

സപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

നിരാരോഗം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രധൂമികമായും തടഞ്ഞു പോകുക, മേന്മയും കൂടാതെ, കേതുമോരം മുതലായ രോഗികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിക്കും. ഇതുമാലത്തിൽ കേതം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി ൧ അംഗം രൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരേയുള്ള ബാക്കി തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവദനസംഹാരി.

ഈ പാതലം അല്പം വിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിപ്പോവുക, വീക്കം, മൂടക്കുവാരം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്ലേഷ്മ, ഇടുപ്പുവേദന, പാർശ്വവായു, മോറവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകഷയസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷം, പൂഴുക്കടി, തഴുതണം, നവുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപാശ്ശാഗന്ധർവ്വ ചെരും മാവു. തേമൽ മോറകുണ്ഡം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

ചി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കോട്ട് ജില്ല.

൫. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിധയേറിയ ഡായനം. ദന്തവേദന, വാസ്തനാരോഗം, അജീർണ്ണം, ചിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.



തനിച്ചൊ താംബൂലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഇരുദ്രവ്യത്തെയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുമല്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീന്തുന്നവർക്കു വന്ധനിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കുപ്പും മുതലായ അനേകം വിധയേറിയ സംധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോല ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചുവെററിയ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൨-ക്കു വില ൯ രൂ. ൧ മുതൽ ൨൨ വരെ കുപ്പികൾ അടുത്തു വെററിയ കുപ്പി ൨-ക്കു തപാൽകൂലി ഉണ്ട്.

൬. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. ഏല്പാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩ രൂ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ഉണ്ട് വേറെ.

൭. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അന്ധിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ രൂ. തപാൽ ചിലവു ൭ രൂ. വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം വിദൂഷിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ബഹു പുഷ്പിയായും തൈക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കളുത്തുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ണനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും, രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ രൂ. തപാൽ ചിലവു ൭ രൂ. വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം ഏവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ രൂ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉണ്ട് വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

ഫറ. അഗ്നിമാന്യസാഹാരി.

ഭരണമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകുലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവ, വായനാരം, അജിണ്ണ, വയറുവീക്കുകയരുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു അണ വൃ തപാൽകുലി അണ വേരം

ഫഹ. കുണ്ഠബിന്ദു.

ചിക്കിത്സ, ചെവുകുത്തു, ചെവിയിടപ്പ, ഇരുച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുനോവങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശുദ്ധണസുകൃഷ്ണതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പിനക്കു വൃ ണ തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേരം

ഫഹ. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

മേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജിണ്ണ, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവ ഹൃദയത്ത് ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേരം

ഫഹ. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവ, കണ്ഠകുത്തു, കൂച്ചം, നീണ്ടപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, ചീളക്കെട്ട്, ദേഹവളർച്ച, പൂവു, ചൊരപ്പ, ഹരിച്ചിൽ, ഇമ, പുലികാ ഇവയുടെ വലിവു വൃ കച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേരം.

ഫഹ. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബാഹ്യീനതയാലും അശുഷ്ണതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവ ഉ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേരം.

ഫഹ. മുഗകസ്തുരി.

കുഷ്ഠിരിൽ നിന്നും വരുന്നതിടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട. ത്രുപാത്രക്കുതതിന്നു ദ്രവ ക. വില ഒരു ത്രുപാത്രത്തക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചിലവയായിട്ടും കൊടുക്കാവുന്നതും. തപാൽചിലവ പൂർവ്വ, എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളാതെ തരിശിലൊ ആയിരിക്കണം

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കംത് ജില്ല.

൧൬. തേറ്റവിഷത്തിനു സിദ്ധശുദ്ധ്യം.

തേറ്റം കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണാം. ഒരു കഡാംബത്തിലങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കൗതി വെക്കാതെ ഉരിക്കുക. വില കുപ്പി ൧ കെ ൨ ക വുണ ൧൨ കുപ്പിയിൽ കറയ്ക്കാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർ ഡസൻ ൧ കെ ൨ ക വുണ ഉള്ള വിലയിൽ കറച്ചുമാത്രം വില മുക്കുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണവാതെ, ഇപ്പോഴും ബർത്തിലും ൧൨ കുപ്പിവാതെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ. സിലോൺ കി. ണ.

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു ചിത്തപ്പുണ്ണ മരമായ എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കു കഷയമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില വുണ മൂന്നു കുപ്പിവാതെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ണുശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ണു തെളിഞ്ഞു ശാഠിരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിരോധണ കഷയമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, ചരതിക്കാർക്കും, നമ്പ്യാവയവാകൊണ്ടു അത്യാധാസം ചെട്ടേണ്ടവരായ മാറ്റേറ്റാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില വുണ വി. പി. കമ്മീഷൻ തു. കുപ്പിവാതെ ണ.

൧൯. സ്നാനമുണ്ണ.

ഈ പൊടി തേച്ചു കളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിരോധം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴലും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, ദുരൂപവാ പ്രകാരവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നു പുറമേ ദേഹത്തിന്നു ചെറുപ്പവും സുഖവും എപ്പോഴൊഴും ദാനിക്കും, ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വുണ വി. പി. കമ്മീഷൻ ന. ന.

൨൦. സഞ്ചിപഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന വനി, ചലദാഹം, ചലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അക്വസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇറയ്ക്കം ആതുരമായ മരണാശി എല്ലാ ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള കഷയമാകുന്നു. ഇതു മദ്യവായസ്സന്മാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി. പി. കമ്മീഷൻ തു. കുപ്പിവാതെ ഉണ.

പി. സുബ്ബായി പാകിയപ്പേട്ട തെക്കേത്തുക്കാട്ടുശുല.

൨൧. കന്നടാതര ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏറ്റുമാനൂർ പനിക്കരക്കര അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഡ്, കരളു ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപഗോളങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൬ കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഃഗ്രാഹപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കുറുപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, തണുത്ത, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഃഗ്രാഹങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ചുക്ക വില്പ ൫ ക. മേത്തരം കർമ്മകേസരം തോല ചുക്ക വില്പ ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പൂരം, തോല ചുക്ക വില്പ ൨ ക മേത്തരം ചോളാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളതു, ജാതിമല്ലി സുന്ദാഗ, റെന്, മഗിഡവു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തൂക്കത്തിന്നു ക ചുവ തപാൽകൂലിപുറമെ.

				ക. ണ. സ.	
കന്നടാതര ഗോരോചനം ത്രവാത്തുക്കം ചുക്ക				൫ ൦ ൦	
ടി	മഞ്ഞൾ	ടി	ചുക്ക	൧ ൦ ൦	
ടി	പച്ചക്കപ്പൂരം	ടി	ചുക്ക	൧ ൦ ൦	

൨൪. രക്ഷാമൃതം.

ഇത ഇടനാട്ടിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകുത ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണമിവുമാണ്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള ദോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ദഹനക്കുറവുള്ളവർക്കും പ്രാഥമരോഗക്കാർക്കും ഇത ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷണമാണ്. ഇത രക്തശുദ്ധി വരുത്തുകയും, പിത്തം, ഭ്രാന്തപ്പനയും, ചുമ, വായുക്കുഷാഭം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ദേഹത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതുകൂടി, അസ്ഥിശ്ലാഘ മുതലായ രോഗങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതുകൂടി കായബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത രോഗികൾക്കും, ശിശുക്കൾക്കും, ദുഃഖഗാത്രമാർക്കും എപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

തകരം ചുക്ക അണ ൬ മാത്രം വി പി ചാക്കു അണ ൩ പുറമെ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിവരമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, മൈക്കേ ആക്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയപിതാ—

പള്ളിക്കൂടം മദ്ധ്യരാത്രി ഇൻസ്പെക്ടർ എം രാജരാജവർമ്മ എം എ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സാകാം നമിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പന അണ ൪

കഥാമഞ്ജരി, കാരകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ജാളീഷ് ഹൈസ്കൂൾ റോഡമാസ്റ്റർ കെ പാമുവിളി എം എ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧-൯ വില്പന അണ ൧ വൈ എ

സംവിത്രി—

റജർ റോഡോൻസ്ട്രീറ്റ് കെ. ചിരഞ്ചരവാലൂർ ബി. എ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧-൯ വില്പന അണ ൩

മധവനിദാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരവൂർ വി. കേശവനാശാസവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാരചന്ദ്രിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില്പന രൂപ ൧

പുതിയ മൂന്നാംപാഠ നോട്ട് മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാന്തം, മോക്ഷങ്ങൾ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില്പന പണം ൧

കീർത്തികേസരി—

സി കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി എൻ എ രാമയ്യ ശാസ്ത്രികൾ ബി. എ അവർകളാൽ ൧-൦൦൦൦൦൦ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-൦൦൦൦൦൦൦ അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പന അണ ൧൪

മനോരമ—

വൈലോ പാർ ബി എ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില്പന അണ ൪

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി യാറാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില്പന അണ ൮

ഉദ്യോഗിഫൽഗുനം—

കോതമംഗലം കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ടത സംഗീതഭാഷാസാരം. വില്പന അണ ൨ വൈ എ

സംലരാജൻ കഥ—

ററി കെ. പി അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം വില്പന അണ ൨

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു അണ ൨ വൈ എ

ഭദ്രമുനി—

മിസ്റ്റർ വി മമ്മ ഏഴുതീയ കഥ കേൾക്കു അണ കൂ
ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ലക്ഷ്മണൻപിള്ള ഏഴുതീയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില കൂ ണ.
കൈവലുശതകം—

മിസ്റ്റർ പാദുപിള്ള ഏഴുതീയത മക്ക അണ മ.
സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ ഏഴുതീയ കഥ മക്ക വിച അണ മ.
ശംകരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഭാരത സമയങ്ങളിൽ ഉ
ണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുള്ളിക്കഥയായും അച്ചടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം മ-ക്ക ൪ അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മധവകുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് ഏഴുതീയ ഒരു ഡിക്റ്ററീവ നോവൽ വില അണ
അവതാരത്രയചരിതം—

സെങ്കല്യവതി ഇത്തിക്കാട്ടു ദേവകി അമ്മയാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപു
സ്തകം വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാ. ബാലവശാസ്ത്രി മഹാപാശ്ചാത്യനവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരെക്കൂടെ സെങ്കല്യാകാം ഭാരത കാവ്യങ്ങൾ പ്ര
ത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവന്നു ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥം
രോ ശീലുകളേയും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും പുസ്തകം എല്ലാ കാ
വ്യങ്ങളും ഒന്നരയും ബയൻറു ചെയ്തുവിട്ടുപ്പെട്ടു.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവമ്മ സി. എസ്സ. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ,
എം. ആർ. എച്ച്. എസ്സ. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉ
ണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു എ. ആർ. രാജരാജവമ്മ എം. ഏ. എം. ആർ. എ. എസ്സ,
കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മഞ്ചപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉ
യർന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്നു മ.൧ ണ യും താണതരത്തിലുള്ളതിന്നു വ ണ
യും വിലയൊന്നും.

ഭാഷാവിനി

കോമത്തു കുഞ്ഞപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വിലഅണ പൂ
കാത്തവീയുൾക്കുനവിജയം തുള്ളിക്കഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഫോഡർസ്റ്റർ കെ ആർ കൃഷ്ണ പിള്ള ബി. എ. അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു
തോതാവേണ്ടതാകുന്നു—

വില്പന കേൾക്കുന്നവർക്കു് എഴുതപ്പെട്ട കൃഷ്ണപുതിയ മണിവ്രന്ദകൃതി
പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു്.

കുറുത്തോപദേശം—

തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില്പനയ്ക്കു്
മനസ്സുവെക്കുന്നു—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർക്കു് 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു്.

വിക്രമാഭിനവകഥ—

ടി. യാദവ് എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് വില്പനയ്ക്കു് വില്പനയ്ക്കു്
അയക്കുന്നതിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത വില്പനയ്ക്കു്.

മദനകാമരജൻകഥ—

ടി. യാദവ് എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് വില്പനയ്ക്കു് വില്പനയ്ക്കു് അയക്കുന്നതിൽ
അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത വില്പനയ്ക്കു്.

കഥാസംഗ്രഹം—

ടി. യാദവ് എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു്.

സമാഹാരം—

ടി. യാദവ് എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു്.

ഭാരതീയനാടകവിമർശനം—

വി. ജി. കണ്ണൻപിള്ള അവർക്കു് എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില്പനയ്ക്കു്.

വടക്കുപ്രദേശവാണിയം—

കണ്ണൻപിള്ള അവർക്കു് എഴുതപ്പെട്ടത വില്പനയ്ക്കു്.

എന്നിങ്ങു പററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില്പനയ്ക്കു്.

ഭൂലോകവിജ്ഞാനകോശം—

കണ്ണൻപിള്ള അവർക്കു് എഴുതപ്പെട്ടത വില്പനയ്ക്കു്.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിങ്ങമ്പാലയ്ക്കു് ബി. എ. അവർക്കു് എഴുതപ്പെട്ട കൃഷ്ണ വിവരണ
കഥ ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു്.

ഹിന്ദു-മതാഭിപ്രായങ്ങൾ—

ബുദ്ധൻപിള്ളയ്ക്കു്, ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു്.

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയ്ക്കു് തയ്യാറുണ്ട്. താല്പരർക്കു് വില്പനയ്ക്കു്
എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളേയും പേരിട്ടു വില്പനയ്ക്കു് അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വില്പനയ്ക്കു്
അയക്കുന്നതിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത വില്പനയ്ക്കു്.

എസ്. ടി. റെഡ്ഡർ വില്പനയ്ക്കു് ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ

മാഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തനിച്ചു വൃത്തത്തിനാവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു മേടം മുതൽക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുരൂപിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. തിരുവീരരായൻ രാജാ, ബി. എ.,
കോട്ടയ്ക്കൽ,
എന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാനും.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)

ശാംകരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും

ശങ്കരാചാര്യസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരുകൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവക്ക് വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മുസ്സത്,

ആനന്ദശ്രമകാഴ്ചയ്ക്കൽ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്പാൻ തയ്യാർ

കമ്മ്യൂറഗം—കെ. എം.

വില്പ 0 12 0

ഭക്തിയോഗം—ടി

ടി 0 12 0

ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ

ടി 1 4 0

വി. സുന്ദരയ്യൻ ആണ്ട് സൺസ്സ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ

തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽകൂലി അടക്കാ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആരമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര കന്നുക	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം മരമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു കാണുന്നതാകുന്നു.

തരംതോക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടോ, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടോ എഴുത്തൊന്നിച്ച് അടക്കാ ചെയ്യയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യകൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക് 0 2 0 ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് താരതമ്യപോലെ കൂലി ചുമക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മരമാസം പതിനഞ്ചൊന്നിയുതിക്കും വരിക്കാർ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാല്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മററണമെങ്കിൽ മാനേജരെ അറിവിക്കയും വേണം.

എറണാകുളത്ത് } എന്ന—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ
കോവിലകം } ര. ര. മാനേജർ.

സി കരഞ്ചിനു

ഫലപ്രസാദം
പുസ്തകം ര'

വൃത്തികൾ
ലക്ഷണം ര'

പ്രസന്ന പ്രഭാവം സരസ
പ്രസംഗങ്ങൾ നാദങ്ങൾ
രസം സർവ്വം കൈമാറ്റം
രസം സർവ്വം കൈമാറ്റം



മാസിക്രമം

പരസ്യം

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിച്ച് കൃഷ്ണപുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിപ്പന്നം, പാസ്യകളിലി, പാസ്യങ്ങൾ, കർഷ്ണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മഹത്തമൻ മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്കേയും മാനേജർക്കേയും മാസിക്രമം സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എറണാകുളത്തു കോവിലകം	എന്ന് രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, <i>RAMA VURMA,</i> 13th Prince of Cochin.
------------------------	---

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് അയതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പും കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയും അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകർഷ്ണസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിൽ ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസിൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാണ്.

ര. ര. പ.

ചണമടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം

കണസ്സ

മു. രാ. രാ.

അവർകൾ:

എം. കൃഷ്ണപ്പിള്ള തിരുവനന്തപുരം 78 79 80 കൂടി. 3 12 0
കൊന്നിയൂർ ആർ. ശങ്കരപ്പിള്ള 78-ലെ മാത്രം 8 0 0

1080-ലെ

അകോരമനക്കൽ വലിയ നമ്പൂരിപ്പാട് 3 0 0
എൻ. കൊച്ചുപിള്ളക്കയ്ക്കൽ 0 7 0
ആർ. ഗോപാലപിള്ള 3 0 0
പള്ളിയിൽ കൃഷ്ണമനോൻ ബി. എ. 3 0 0
കണ്ടറ കൃഷ്ണവാരിയർ. ബി. എ. 3 0 0
സി. ഗോദവർമ്മൻ തിരുപ്പാട് 3 0 0
എ. ഗോപാലൻനായർ 1 8 0
ഉള്ളട്ടു കണ്ടരമനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. 3 0 0
പി. കെ. നാരായണൻനമ്പിഴൻ 1 8 0
കൊല്ലം നാഗ്രണഭട്ടർ 3 0 0
ആർ. വേലായുധൻപിള്ള 3 0 0
സി. പത്മനാഭമന്നാടിയർ 3 0 0
ആർ. എ. കൃഷ്ണയ്യൻ 3 0 0
വി. കെ. രാമൻമനോൻ ബി. എ. പേജ്വാർ 3 0 0
പി. കെ. വർഗ്ഗീസ്സ് 3 0 0
അമ്പാട്ട് ശങ്കരമനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. 3 0 0
വി. കെ. ശങ്കരമനോൻ ബി. എ. 3 0 0
ഇ. കഞ്ചമനോൻ മുൻസിഫ് 3 0 0
എം. രാമവർമ്മൻതമ്പൻ 3 0 0
പറയിൽ രാമൻപിള്ള 3 0 0
കെ. ടി. എം. മേനോൻ. മദ്രാശ് 3 0 0
വി. അനന്തനാരായണയ്യൻ 0 12 0

കണസ്സ

൧൦൦൦ വി. ആർ. പത്മനാഭൻ

അവർകൾ 3 0 0

1081-ലെ

അകവുര മനക്കൽ വലിയ നമ്പൂരിപ്പാട്	3 0 0
ആർ. അയ്യപ്പൻപിള്ള 6-മാസത്തെ	1 8 0
നെയ്യർ. എം. എ. കുമാരപിള്ള	3 0 0
പി. ഗോപാലപ്പിള്ള	3 0 0
വി. കെ. രാമൻമേനോൻ ബി. എ. പേജ്ഞർ	3 0 0
കെ. നാരായണമാരാർ ബി. എ. ബി. എൽ	3 0 0
ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ	3 0 0
ടി. എ. ദേശസ്സാമി അയ്യൻ	3 0 0
കരിമ്പററ അച്ചുതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ,	3 0 0
കെ. ഗോവിന്ദമാരാർ ബി. എ. ബി. എൽ	3 0 0
പള്ളിയിൽ ഗോപാലമേനോൻ	3 0 0
കെ. ഉഴുതുവരയിയർ 3 പ്രതിയുടെ	0 12 0
വി. കെ. കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ	3 0 0
എം. വേലുപിള്ള	3 0 0
ഇ. കെ. പത്മനാഭൻ	3 0 0
അങ്കരാത്ത വലിയ മന്നാടിയർ	0 12 0

സംഗതിവിവരം

1. കെട്ടെല്ലൂർ വിഭാഗം എളയ തമ്പുരാൻ— കെട്ടെല്ലൂർ വലിയ കുഞ്ഞിരാമവർമ്മ, തമ്പുരാൻ	187
2. ഉറവ്—കാശട്ട് അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	195
3. കരു നാരായണം— എ. ആർ രാജരാജവർമ്മ, എം. എ.	206
4. ഉണ്ണുനീലീസന്ദേശം	210
5. കരു മുതലനായാട്ട്—സി. എസ്സു. ജി. പി. ബി. എ. ...	214
6. ഗസ്തിമഹമ്മദ്—പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	224
7. ഇതു വിചാരിച്ചില്ല—അഥവാ (കാമിനിയല്ല കനകവുമല്ല) മഹൻ തലാമൻ	231
8. കരു എഴുത്തു— വെണ്മണി മഹൻ തമ്പുരിപ്പാട് ...	241
9. പാലവക	242



ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ

(ഇദ്ദേഹത്തെ ശ്രീശങ്കരമഠം സ്ഥാപിതം)

(രസികരഞ്ജിനി).

മംഗളം

പുസ്തകം ൪.

വൃത്തി ക മാ സ ങ്ങ

ലക്കം ൪.

മംഗളം

ആളിട്ടുതമഹേന്ദ്രചന്ദ്രവർമ്മപാളിപരിതാന്നികം-
കേളീലോളിതചന്ദ്രഹാസലതികാധുളിതതരിവൃന്ദം
വ്യാജീമണ്ഡലമണ്ഡിതഭാവതീകളികളായപ്രഭം-
മുളിനിഞ്ജിതകളികളിശതശംകാളിതസ്രഗന്ധം.

കൊ. വിപാൻ എളയതമ്പുരാൻ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

വിപാൻ എളയതമ്പുരാൻ



ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര

ത്തിൽ സൗരസിദ്ധം
നപ്രകാരമുള്ള ഗണിത
ഭാഗത്തിലും ഗോളയുക്തി
വിചാരത്തിലും ഒരു പ്ര

ത്യേകസംമത്സ്യം ഫലഭാഗത്തിൽ വരുന്നമിഹിരഹോരദിമൂല
ഗ്രഹമണ്ഡലമേയും അവയുടെ ഭാഗശ്ചെയ്തി മുതലായ വ്യാഖ്യാ
നങ്ങളുടേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളാലും ആ വഴിവിടിച്ചു ഫലനി

ദേശം മെയ്യും അനുഭവപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മനശ്ശക്തിയും അക്കലത്തു രചനാമുഖത്തിൽ അവിടുത്തെപ്പോലെ വേറെ അധികം ആർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇക്കാര്യം അനുഭവസാക്ഷികളായി അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന പല യോഗ്യന്മാരും വിശ്വസിക്കത്തക്കവിധം പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമേ ഇന്നും ആരും സമ്മതിക്കത്തക്ക ചില രേഖാപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ധാരാളം തെളിയുന്നതുമാണ്.

കാടത്തനാട്ട് രാജകുലത്തിൽ അപ്പത്തമ്പുരാൻ എന്നു വിളിച്ചു വന്നിരുന്ന ശങ്കരവർമ്മ രാജാവ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അതിസമർത്ഥനും അവിടുത്തെ സമന്തകാലികനുമായിരുന്നു. അപ്പത്തമ്പുരാന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെ പരീക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി അവിടുത്തെത്തിക്കൽ താഴെ കാണുന്ന ശ്ലോകം എഴുതി അയക്കുകയുണ്ടായി.

ലേകയാംബഡവാമുഖേചയുഗപന്മദ്ധ്യാഹ്നമദ്ധ്യാഹ്നം
ഭംഗപന്തംശ്രിതവഹ്നികോണമുദിതംപശൃന്തിദയമാനവാഃ
തേഷാമക്ഷഗുണപ്രമാണമഖിലജ്യാശോഭസംസ്ഥാവിദോ
വിദാംസദികമയന്തുദശഭിദയാജാതാഞ്ചകാലപ്രമാം.

ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാവാതെ അപ്പത്തമ്പുരാൻ ആദ്യം ഒഴുകുന്നായ ചില സമുദ്ധാനങ്ങൾ എഴുതി അയക്കുകയും പിന്നേയും നിഷ്കൂടമായ ചോദ്യം ചെന്നപ്പോൾ ശരിയായ സമുദ്ധാനം പറയുകയും അന്വേഷം ബഹുമാനിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഇതുപോലെ തിഥിനക്ഷത്രാദികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചെയ്യുവരുന്ന വ്രതമുഹൂർത്താദികളെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതമന്തിന്നു വിശദമായി പലരും ആചരിച്ചു വന്നിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി അവിടുന്നു പല യോഗ്യന്മാരോടും വ്യവഹരിച്ച് ആ വക പ്രമാണങ്ങളുടെ തരപാർത്ഥത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി ശരിയായ രീതിയിൽ ആചാര മയ്യുദയെ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അവിടേക്കുണ്ടായിരുന്ന പാടവം കേവലം അമാനുഷമായിരുന്നുവെന്ന് അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന ദൈവജ്ഞന്മാരെല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തനിക്ക് ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഇ

ത്ര മരത്രം വിപ്രാതിയുണ്ടാവൻ തക്കവണ്ണം രാൻ ഒന്നുതന്നെ ഗുരുമുഖത്തിങ്കൽനിന്നു പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ബാല്യത്തിൽ സാധാരണ ജ്യോതിഷികൾ ചെയ്തപരമാർദ്ദമുള്ളതുപോലെ ക്രിയാരോഗം കറേ അഭ്യസിക്കുകയും പിന്നെ യഥാവസരം പല ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും സ്വബുദ്ധിക്കൊണ്ടുപോയിച്ചു പഠിച്ചിരിക്കുകയും ഒരിക്കൽ സംഗതിവശാൽ തന്റെ ഭൗതികലാഭത്തിലെ മാതൃലനായ അയിരൂർ (കഴിക്കാട്ട്) രാജാവിങ്കൽനിന്ന് അഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ട് (കോവിലകത്ത് ഒരു വിവരത്തിന്നിടയ്ക്ക്) പഞ്ചബോധക്രിയകളുടെ യുക്തികളെ ചോദിച്ചറിയുകയും മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എന്നും അതുകൊണ്ട് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ തനിക്കു വല്ല പ്രസിദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരദേവതയായ ഭഗവതിയുടെ കൃപാകടംക്ഷംകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നുമാണ് അവിടുന്ന് പലരോടും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. കായ്ക്കത്തിന്റെ വാസ്തവസ്ഥിതി അങ്ങിനെ തന്നെയായിരിക്കാമെങ്കിലും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഫലഭാഗത്തിൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില അത്യാത്മീയസംഭവങ്ങൾ ഇന്നും അനുഭവപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്.

അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ ആലുവാ മററപ്പിള്ളി എന്ന എടുപ്പിള്ളി ഇല്ലത്ത് നാശമായൊന്നുനമ്പൂരി ഒരു ദിവസം അവിടുത്തെ കണ്ടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ മഹൻ പരമേശ്വരൻ എന്ന ഉണ്ണിക്കു വയസ്സു പത്തായി, ബുദ്ധിക്കൊരുനേരമില്ല, സംസാരിക്കുമ്പോൾ അക്ഷരാർത്ഥംതന്നെ വേണ്ടപോലെ പുറപ്പെടുകയില്ല, ഉപനയനത്തിന്നും കാലം വൈകി, ഉപനിച്ചാലവശ്യം വേണ്ടതായ നിത്യകർമ്മങ്ങളെത്തന്നെ പഠിപ്പിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ്, അതുകൊണ്ടത്രേ വേണ്ട എന്നു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് ആലോചിച്ചിട്ട് മററന്നാൾ പകൽ ഒമ്പതു മണി കഴിഞ്ഞു പതിനൊന്നു മണിക്കകം ഒരു മുഹൂർത്തമുണ്ട്. ആ സമയം ഉപനയിച്ചാൽ ഉണ്ണി ഒരിക്കലും മൃഗസ്വഭാവമായിത്തീരുക. ഈ മുഹൂർത്തത്തിന്നു വല്ല ജ്യോതിഷികളും വിരോധം പറഞ്ഞേക്കാം. എങ്കിലും എന്റെ വാക്കിനെ വിശ്വസിച്ചു നമ്പൂരി ഉപനയിച്ചാൽ മഹൻ നല്ല വേദജ്ഞനാകും; നിശ്ചയംതന്നെയെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നേരം നാലു മണിയായി. നമ്പൂരി മുഹൂർത്തം ചാ

അതി വാങ്ങിച്ചു ഉടൻതന്നെ ചെന്നു ചേന്നമംഗലത്തു പാലിയത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന 'വെള്ളിയോട്ടു' നമ്പൂരിയെ (കുഴിഞ്ഞ വലിയച്ചൻ അച്ഛൻ) കണ്ടു. 'മേറുന്നാൾ ഉണ്ണിയുടെ ഉപനയനം വേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതിന്നില്ലത്തുപരണം?' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പൂരിയും ഒരു ജ്യോതിഷിയായിരുന്നതിനാൽ 'മേറുന്നാൾ ഉപനയത്തിന്നു മുഹൂർത്തമില്ല. ദോഷമുണ്ട്', എന്നും മറ്റും തടസ്സം പറഞ്ഞു. ആ സമയം ഇടപ്പിള്ളിനമ്പൂരി 'ഇത് എളയതമ്പുരാൻ പറഞ്ഞ മുഹൂർത്തമാണ്. അന്ന് ഉപനയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല. മനസ്സുണ്ടായിട്ട് ക്രിയമാത്രം കഴിച്ചതന്നാൽ മതി' എന്നു നിശ്ചയിച്ചു പറഞ്ഞതിനാൽ അപ്രകാരംതന്നെ ഉപനയനം കഴിച്ചു. അന്നത്തെ ഉണ്ണിനമ്പൂരിയാണ് ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റപ്പിള്ളി എന്ന എടപ്പിള്ളി പരമേശ്വരൻനമ്പൂരി. അദ്ദേഹം യജുർവേദിയാണ്. സ്വവേദത്തിൽ കൃഷ്ണയജുശ്ശാഖയിൽ സംഹിതയും ബ്രാഹ്മണവും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ അറിയുന്ന നമ്പൂരിമാർ ഇപ്പോൾ ചുരുക്കമേയുള്ളൂ. മന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലും തന്ത്രത്തിലും അദ്ദേഹം വളരെ പ്രസിദ്ധനാണ്.

വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ എളുകുരിശ്ശി രാമൻനമ്പൂരിപ്പാട് അവിടുത്തെ പ്രധാന ശിഷ്യനായിരുന്നു. മിക്കസമയത്തും ഗുരുനാഥനൊന്നിച്ചു തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം. അന്നു ശിഷ്യന്റെ ഇല്ലത്ത് വയോധികയായ തന്റെ മാതാവും ജ്യേഷ്ഠന്റെ അകായിലുള്ളൊളം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജ്യേഷ്ഠ പത്നിയുടെ ജ്വരകാലത്തിൽ അവർക്കു ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുപ്പാൻ നമ്പൂരിപ്പാട് മാത്രം തന്റെ ഇല്ലത്തേക്കുപോവുക പതിവായിരുന്നു. ഈ യാത്രയിൽ ചിലപ്പോൾ അഞ്ചും ആറും ദിവസം നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്ക് ഇല്ലത്തു താമസംപററിപ്പോകാറുണ്ട്. പ്രകൃത്യാ ശിഷ്യവത്സലനായ അവിടേക്ക് ആ പ്രിയ ശിഷ്യന്റെ വിപ്രയോഗം അസഹ്യമായിത്തീർന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ശിഷ്യൻ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അധികതാമസത്തിനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠത്തിന്റെ ജ്വരകാലത്തിന്നു പതിവിലധികം താമസം വന്നുപോയതിനാലാണ് എന്നു ശിഷ്യൻ സമാധാനം പറഞ്ഞു. പി

നാഞ്ഞക്കുറി ഇല്ലത്തേക്കു പോകുവാൻ ശിഷ്യൻ അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ 'അകായിലുള്ളൊരു നാളും കൂടാ അറിവുണ്ടോ?' എന്ന് അവിടുന്നു ചോദിച്ചതിന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും വരുമ്പോൾ അറിഞ്ഞവരാമെന്നും പറഞ്ഞു നന്മുദിച്ചപ്പോഴായി. അദ്ദേഹം മടങ്ങിവന്നു നാളും കൂടാ അവിടുത്തെ ധരിപ്പിച്ചതിൽ പിന്നീട് എല്ലാ മാസങ്ങളിലും ജ്വലകാലം അടുത്താൽ പതിനഞ്ചു നാടികൾ മുൻപിൽ ഗുരുനാഥൻ ശിഷ്യനോടു 'പുറപ്പെടാം' എന്നു പറകയും അതുപ്രകാരം ശിഷ്യൻ ഇല്ലത്തു ചെന്നാൽ—വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്നു നാലു നാടികൾക്കുള്ള—ഉദ്ദിഷ്ടസമയം ശരിയായിവരികയും പതിവായി. നാളും കൂടാ മാത്രം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ജ്വലകാലത്തെ ഇത്ര കൃത്യമായി പറഞ്ഞിട്ടൊന്നും പിഴക്കൊന്നുമായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ 'ഗുരുനാഥനോട് ഈ ഉപായം ഉപദേശിച്ചാൽ കൊള്ളാം' എന്നു അപേക്ഷിച്ചതിൽ അവിടുന്ന് 'ശിഷ്യനോട് പറഞ്ഞത് ഇത്ര മാത്രമാണ്. സാധാരണ സ്വഗുണലബ്ധന്മാരും പരോപ്ലക്ഷാസഹിഷ്ണുക്കളുമായ ചില പണ്ഡിതമണ്ഡലത്തോളം എനിക്കു പുറത്തു പറവാൻ വയ്യാത്തതായ യാതൊരു ഗ്രന്ഥോപദേശവുമില്ല. എനിക്കറിയാവുന്നവയെല്ലാം നിങ്ങൾ ചോദിക്കാതെതന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഉപദേശിച്ചാൽ തയ്യാറാണ്. ഹോരയിൽ നിഷ്കാലായത്തിൽ 'കുജേന്ദ്രമേതുപ്രതിമാസമാർത്തവം' എന്ന ശ്ലോകമാണ് ഈ കാഴ്ചയിൽ എനിക്കു പ്രമാണം. ആ ശ്ലോകപ്രകാരം ആലോചിച്ചാൽ മതി'.

കാഴ്ചയിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കൂ. ഹോരശാസ്ത്രം മുഴുവനും അതിന്റെ ഭാഗമായി വിവരണം, ഭട്ടോല്പലം, ചന്ദ്രിക മുതലായ അനേകം പ്രാബല്യങ്ങളും കാണാപ്പാറം പഠിച്ച പഴാമ്പും, വാക്യാർത്ഥവും, ശ്ലോകാർത്ഥവും, സിദ്ധാന്താർത്ഥവും, തത്ത്വ്യാർത്ഥവും, ഉപദേശാർത്ഥവും, ഗ്രന്ഥാർത്ഥവും ഗ്രഹിച്ച ദൈവജ്ഞനാണെന്ന നാമധേയവുംധരിച്ച കവിടിസ്സഞ്ചികൊണ്ട് വൃത്തികഴിക്കുന്ന മഹായോഗ്യന്മാരിപ്പൊഴും മലയാളത്തിൽ അസംഖ്യമുണ്ടല്ലോ. അവരിൽ എത്ര പേക്ക് ഈ വക അവശ്യവിജ്ഞേയങ്ങളായ വിഷയങ്ങളറിയാം? അധികം ആർക്കും അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനൊരു

ദൃഷ്ടാന്തവുംകൂടി അടുത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മലയമുഖപ്രാമാന്യത്തിൽ എല്ലാ അവസ്ഥകൊണ്ടും അത്യുൽകൃഷ്ടനായ ഒരുളുടെ ഇല്ലത്ത് ഒരു വിവഹത്തിനായി സ്ത്രീപുരുഷജന്മകളെ കേൾവിപ്പെട്ട പല ജ്യോതിഷികളേയും കാണിച്ചു ചേർപ്പുനോക്കി സമ്മതം പ്രാപിച്ചതിന്റെശേഷം മുഹൂർത്തവും ചാർത്തിവെക്കി പെങ്കൊടയും നിശ്ചയിച്ചു. യോഗ്യനായ ഒരു ജ്യോതിഷിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള സുമുഹൂർത്തത്തിൽ വധുവിനെ അതിന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്നിറക്കി വരന്റെ ഇല്ലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ കുടിവെക്കുവാനുള്ള മുഹൂർത്തം വധുവിന്റെ ഔതുക്കലമായിട്ടാണ് കലാശിച്ചത്. നന്നായില്ലെ മുഹൂർത്തലക്ഷണം? ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഞന്റെ ജ്യോതിഷികളെ കൂട്ടത്തോടെ പരിഹസിക്കുകയെന്നു വായനക്കാർ ഹാറിയാരിക്കരുത്. ഹിന്ദുക്കളായ നമ്മുടെ ത്രികാലശുഭശുഭ ജ്ഞാനവും ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ വേദമെന്നു പുരുഷന്റെ കണ്ണുണെന്നും കല്പിച്ചിരിക്കെ അതിമാഹാത്മ്യമുള്ള ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മവും ഗ്രഹിക്കാതെ അന്ധപ്രായമായ ചിലർ ജ്യോതിഷിവേഷം കെട്ടി നടക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാസ്തവമായ വ്യസനത്തെ മാത്രമേ ഇതുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ.

നേടമ്പിള്ളി തരണനെല്ലൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഓതിക്കൻ തളിപ്പറമ്പത്തു ചമ്മലശ്ശേരി നമ്പൂരി പ്രായാചെന്നതിനുശേഷം വിവാഹം കഴിക്കേണമെന്നുവെച്ച് പലജാതകങ്ങളേയും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ജ്യോതിഷികളേക്കൂടി ചേർപ്പു നോക്കുകയും അവരിൽ 'കുളികൃഷ്ണ വാര്യരുടെ' സമ്മതം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജാതകത്തെ തീർപ്പുപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നമ്പൂരിക്ക് ആ ജാതകം നമ്മുടെ ജ്യോതിഷിയേക്കൂടി കാണിക്കേണമെന്നു തോന്നി അദ്ദേഹം ജാതകം കൊണ്ട് കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നു. അവിടുന്നു ജാതകംനോക്കിട്ട് ചേർപ്പുക്കേട് ഒന്നുമില്ലെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞു. ഉടനെതന്നെ ഈ സ്ത്രീയെ നമ്പൂരി വിവാഹം ചെയ്യേണ്ട എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചമ്മലശ്ശേരി നമ്പൂരി നാറീരി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ശിഷ്യനും ഒരുമാതിരി ശാസ്ത്രജ്ഞനും ജ്യോതിഷിയുമായെന്നതുകൊണ്ടു വെറുതെ വേളികഴി

കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ; കാരണം കൂടി കേൾക്കണം എന്നായി. ശാസ്ത്രവഴിക്കല്ല വിരോധിച്ചത്; നിമിത്തവും കൂടി നോക്കുവാനുണ്ട്. നിമിത്തം പിടിച്ചാലോചിച്ചാൽ വേണ്ടെന്നു ണ് എന്റെ പക്ഷം? എന്നായിരുന്നു അവിടുത്തെ മറുപടി. ജ്യോതിഷത്തിൽ അതിസമർത്ഥനായ കൃഷ്ണവാരിയർ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ജാതകത്തിന് അവിടുന്നു കണ്ട കുറ്റം ഒരു ഭൂഗ്ഗുഹ മന്ത്രമാണെന്നു നമ്പൂരി കരുതി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുപോലെ വിവാഹം നടത്തി. വിവാഹസമയം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ചിരുന്നു ചെയ്യേണ്ടതായ ഹോമത്തിന്റെ പുകകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീക്ക് ഒരു രലവേദന തുടങ്ങുകയും അതു പലിച്ചു വിവാഹദശയിൽ മുമ്പു സ്ത്രീ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പൂരിയുടെ വ്യസനത്തക്കാരാ അതുകാരാണെന്നായത്. അദ്ദേഹം പിന്നീടൊരിക്കൽ ഒരു കെട്ടു ജാതകവും കൊണ്ട് അവിടുത്തെ വന്നു കണ്ടു. അതിൽ രണ്ടു പെൺകിടാങ്ങളെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ആ വിവരമൊന്നും അവിടുത്തെ ധരിപ്പിച്ചില്ല. അവിടുന്നു ജാതകങ്ങളെല്ലാം നോക്കിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമ്പൂരി വിചാരിച്ചിരുന്ന പെൺകിടാങ്ങളുടെ ജാതകങ്ങളെടുത്ത് ഇതിൽ ഒരു പെൺകിടാവിനു സൗന്ദര്യമുണ്ട്, സന്തതി ഉണ്ടാവാൻ മൂന്നുകൊല്ലം വേണം, മറ്റൊ പെൺകിടാവു കണ്ടാൽ നന്നല്ല, പക്ഷേ സന്തതി അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽതന്നെ ഉണ്ടാവും, രണ്ടു ദോഷമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവരിൽ ആരെ വിവാഹം ചെയ്യുമെന്നാണ് അവിടുത്തെ പക്ഷം? എന്നു നമ്പൂരി ചോദിച്ചു. രണ്ടിനേയും വേർക്കാനാണ് എളുപ്പം, എന്ന് അവിടുന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. നമ്പൂരി ചെന്നു രണ്ടു പെൺകിടാങ്ങളേയും വേർക്കുകയും അവിടുന്നിനിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെ സന്തതി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.

കുന്നംപറമ്പ് അച്ഛൻനമ്പൂരി അവിടുത്തെ അടുത്ത പരിചിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 'വേഴ്സറ്റമ്പ്' ഇല്ലത്തുനിന്ന് ഒരു വേളി നിശ്ചയിക്കുവാനായി ജാതകം അവിടുത്തേക്കാട്ടിയപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ ഒരിക്കലും നമ്പൂരി വിവാഹം ചെയ്യാതെ. കാരണം ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നില്ല, എന്ന് അവിടുന്നു തീർച്ച പറഞ്ഞു. നമ്പൂരിക്ക് ആ

കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യാൽക്കൊള്ളാമെന്നു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവിടുത്തെ അഭിപ്രായത്തിന്നു വിരോധമായി നടപ്പാക്കുള്ള ഭയംകൊണ്ട് ആ വിവാഹം നടത്തിയില്ല. ആ പെൺകൊടപിന്നെ പാറക്കാട്ടില്ലത്തേക്കായിരുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമ്പൂരി അവിടുത്തോട് 'അന്നു തടസ്സം ചെയ്യാനുള്ള കാരണം ഇനി പറയരുതേ' എന്നു ചോദിച്ചു. ആ സ്ത്രീക്കൊ അതിന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കോ ദോഷശങ്ക കൂടാതെ കഴികയില്ല. ഇതു ഞാൻ അന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ കന്യകയെ ആരും വേട്ടില്ലെങ്കിലൊ എന്നു വിചാരിച്ചാണ് അന്നു പറയാതിരുന്നത്. ആ സ്ത്രീയിൽ ഉണ്ടായ സന്താനങ്ങളിൽ ഒരു നമ്പൂരി ഭ്രഷ്ടനായിപ്പോയതും മറ്റും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

വെണ്മണി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട് സാക്ഷാൽ മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു മുമ്പിൽ തനിക്കുണ്ടായ കുട്ടികളുടെ ജാതകങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ജനനസമയം പറയും; 'ആട്ടെ പരിഭ്രമിക്കാറില്ല' എന്ന് അവിടുന്നു പറയും; ജാതകം ഒന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമില്ല. ഇങ്ങനെ കുറേകാലം കഴിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ജനനശേഷം ആ സമയവും ചെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവിടുന്നു നമ്പൂരിക്കു ഞാൻ ജാതകമൊന്നും ഉണ്ടാക്കിത്തരാഞ്ഞിട്ടു കണ്ഠിതം ഉണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ ഇതിപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ് ആ ജാതകം അപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ആ സമയവും മുമ്പിലത്തെ കുട്ടികളുടെ ജാതകത്തിന്റെ കായ്തമോന്നും പറഞ്ഞില്ല. ക്രമത്തിൽ ആ കുട്ടികളുടെ ജാതകമുണ്ടാക്കിട്ടു വേണ്ടുന്ന ആവശ്യം അപ്പോഴായിട്ടൊക്കെ കലാശിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്നു ജാതകമുണ്ടാക്കിത്തരാതിരുന്നത് എന്നു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു ബോധവും വന്നു. മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഉദ്ദേശിച്ച് അന്നുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ജാതകത്തിലാണ് 'കവിതപാലി പല ഗുണങ്ങളും സർവ്വകായ്തത്തിലും മന്ദതയും' എന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം ഹസ്തവ മകരത്തിലെ 'വിദ്യാവിനോദിനി'യിൽ എഴുതിട്ടുള്ളത്.

ഗോളഗണിതസ്തന്ധങ്ങളിൽ അവിടേക്കുണ്ടായിരുന്ന അറിവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി സംഹിതാസ്തന്ധത്തിന്റെ പ്രധാനാംശമായ നിമിത്തജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി ചിലതു വിവരിച്ച് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കാം.

ഒരു ദിവസം മോഴിക്കുളത്ത് 'ചേത്താട്ട്' അപ്പൻനമ്പൂരി രണ്ടു സ്ത്രീപുരുഷജാതകങ്ങൾ അവിടുത്തെ കാണിപ്പാനായി കൊണ്ടുവന്നു. പുരുഷജാതകം 'പട്ടംതേയം' എന്ന ഇല്ലത്തെ ഒരു നമ്പൂരിയുടേയായിരുന്നു. ആ നമ്പൂരി ഇല്ലത്തെ ഏക സന്തതിയുമാണ്. ജാതകംകൊണ്ടുവന്ന ചെത്തിയാട്ട് നമ്പൂരിക്കും ജ്യോതിഷത്തിൽ ഒരുമാതിരി അറിവുണ്ട്. അവിടുന്നു ജാതകം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടക്ക് 'ഈ പുരുഷൻ ഈ സ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്താൻ പാടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. നമ്പൂരി അല്പജ്ഞനും ആ വിവാഹം നടത്തുവാൻ താല്പര്യമുള്ള ആളുമായിരുന്നതിനാൽ വിരോധിക്കുവാനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചു. 'ശങ്കനാദികളേക്കൊണ്ട് ഈ ജാതകങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം'. എന്ന് അവിടുന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞു. പ്രമാണമില്ലാത്ത അഭിപ്രായത്തെ വിലവെക്കുവാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ആ ജ്യോതിഷി ആ വിവരം നടത്തുകയും വിവാഹം കഴിഞ്ഞു നാലാംദിവസം പുരുഷൻ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു ജാതകം നോക്കുമ്പോൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന വെണ്മണി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട് ഈ വർത്തമാനം കേട്ട് അവിടത്തോട് അന്നു നോക്കിയ ജാതകങ്ങൾക്ക് പ്രമാണവശാൽ ദോഷമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് തടസ്സം പറഞ്ഞത് എന്നു ചോദിച്ചു. 'അന്നു ജാതകം നോക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു മകൻ (അഞ്ചു വയസ്സ് പ്രായം ചെന്ന ഒരു കുട്ടി) ഭൂമിണീസ്വയം വരം തുളളലിൽ ഭീഷ്മന്റെ വാക്കായ 'ഇങ്ങിനെയുള്ളവരും മകളുടെ മംഗലകർമ്മം മോഹിക്കേണ്ട' എന്നുള്ള മൊഴി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടുവന്നത് ഒരു ഭൂനിമിത്തമാണെന്നു തോന്നി എന്നായിരുന്നു അവിടുന്നു പറഞ്ഞ മറുപടി.

അവിടുത്തെ പ്രഥമഭായോപുത്രനായ പടിഞ്ഞാററു കുഞ്ഞുകൃഷ്ണമേനോൻ പതിവിടിച്ച് ആസന്നമൃത്യുവായി അയാളുടെ വീ

ട്ടിൽ കിടപ്പായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തൊരു ദിവസം അവിടുന്നു സന്ധ്യവന്ദനം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം പതിവായി ചെയ്യു വാനിരുന്ന ഭഗവതീഭ്യാനത്തിനിടയ്ക്ക് ആകസ്മികമായി 'കോ' എന്നൊരു അനുവാദശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അടുത്തുണ്ടായിരുന്നവർ 'എന്താ സ്വപ്നം കണ്ടുവോ' എന്നു ചോദിച്ചതിനു 'സ്വപ്നമല്ല പ്രത്യക്ഷാതന്നെ' എന്ന് അവിടുന്നു പറഞ്ഞു. വിവരം വിസ്മയിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'അഭ്യർദ്ദേഹനായ ഒരാൾ കഞ്ഞുകൃഷ്ണനെ ഞാൻ കൊണ്ടുപോകട്ടെ' എന്ന് എന്നോടു ചോദിക്കുകയും ഞാൻ 'കോ' എന്നുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ അനുവാദശബ്ദമാണ് നിങ്ങൾ കേട്ടത്. അതുകൊണ്ടു കഞ്ഞുകൃഷ്ണന്റെ കാര്യം ഇപ്പോൾ കലാശിച്ചേക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞു. ഭീനക്കാരന്റെ വീട് കോവിലകത്തുനിന്നു രണ്ടു നാഴിക തെക്കാണ്. അവിടുന്ന് ഈ അനുവാദശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുശേഷം 'മകൻ മരിച്ചു' എന്നു കേൾക്കുവാനുണ്ടായ താമസം ഭീനക്കാരന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവൻ കോവിലകത്തെത്തുവാൻവേണ്ടി വന്ന സമയം മാത്രമായിരുന്നു.

കൊല്ലം ഫറാക്ക-നു മുമ്പു സംഗീതരംഗമായിരുന്നു ഈ രാജധാനി എന്നു പറയുന്നതായാൽ ഞാൻ സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടു പക്ഷപാതം പുറപ്പെടുവിക്കുകയാണെന്നു ചിലർ ശങ്കിച്ചേക്കാം. 'വിഭാഗ്ന എളയതമ്പുരാൻ സംഗീതവിഷയത്തിലും വിഭാഗ്നായിരുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് ഓട്ടം തൂപ്പിയും വരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സംഗീതവിദ്യയിൽ അവിടുത്തെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം എത്ര തരത്തിലായിരുന്നു എന്നു കാണിപ്പാനായി നാലക്ഷരംകൂടി ചേർക്കുന്നതാണ്. സംഗീത സമുദ്രത്തിന്റെ മറകൾ കണ്ടിട്ടുള്ള ഫറാക്ക-ൽ നാടുനീങ്ങിയ കലശലരപ്പെരുമാൾ വിദ്യകണ്ട് വിസ്മയിച്ചു ഒന്നിച്ച് താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന 'മഞ്ഞപ്രെ വെകിടാതിരി ഭഗവതരം' മക്കൾ കല്യാണകൃഷ്ണൻ, അപ്പ എന്ന ഭാഗവതന്മാരും വിദൂഷിത്തമായ റോണിലക്ഷ്മിഭായി' ആററകൽ മുത്തതമ്പുരാന്റെയും വിദ്വേഷിതരോമണിയായ കേരളവർമ്മവലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെയും ഗുരുനാഥന്മാരാണ് ഒല്ലം. ആ വെകിടാതിരി ഭഗവതരം ഫറാക്ക മിഥുനമാസത്തിൽ

തിരിച്ചു പ്രസിദ്ധനായ വീണക്കാരൻ വലിയ തമ്പുരാന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനാണ്. ആ വലിയ തമ്പുരാൻ വീണയ്ക്കു മട്ടവെക്കുവാനുണ്ണിക്കൊരു പ്രത്യേകജ്ഞാനമുണ്ട്. ഉണ്ണിമട്ടവെച്ചു വീണവായിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള സുഖംപോലെ മറ്റൊരു മട്ടവെച്ചാലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്ന് എളയത്തമ്പുരാനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടേക്കു കാടക്കുഴൽ വിളിക്കുവാനും നല്ലവണ്ണം ശീലമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്നു വാസനാശക്തിക്കൊണ്ടും കേട്ടുപരിചയിച്ചിട്ടും സംഗീതവിദ്യ സ്വധീനപ്പെടുത്തിയതല്ലതെ വലിയ തമ്പുരാന്റെ ശിഷ്യനായിട്ടിരുന്ന് അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ അവിടുത്തെ കണ്ണും ചിത്തയായിരുന്നതുകൊണ്ടു പാട്ടുകേൾക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവരോട് അതിന്ന് അമ്മമന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയാണ് നല്ലത് എന്നു പറയും. എങ്കിലും അവിടുന്നുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ പാടിക്കേൾക്കുമ്പോളുള്ള സുഖംപോലെ അപൂർവ്വം മറ്റു ചിലരുടെ കൃതികൾക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ.

സംഗീതസാഹിത്യവിഷയങ്ങളിൽ ഇനിയും പല സംഗതികളും എടുത്തു വിവരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അത്രമാത്രം പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതുകൊണ്ടു വായനക്കാർക്കു തീരസമയെങ്കിലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ട് ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു വൈദ്യന്റെ നിലയിൽ അവിടുന്നു രോഗികളെ ചികിത്സിക്കാറില്ലെങ്കിലും അവിടേക്ക് അസാമാന്യമായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല പല ശിഷ്യന്മാരെയും അഷ്ടാംഗഹൃദയം പഠിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ൧൦൨൬-ാമാണ്ട് തുലാമാസത്തിലൊരുദിവസം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിലൊരാളായിരുന്ന നാണുജ്യോത്സ്യരോട് 'എനിക്കിനി ഒരുകൊല്ലത്തെ ഇരിപ്പില്ല നിശ്ചയംതന്നെ' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യൻ വ്യസനത്തോടുകൂടി കാരണം ചോദിച്ചതിൽ അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിൽ ശാരീരസ്ഥാനത്തിൽ അഞ്ചാമദ്ധ്യായമായ 'വികൃതിവിജ്ഞാനീയ'ത്തിൽ പറയുന്നതായ ലിംഗസ്വരൂപവ്യത്യാസം എന്ന ലക്ഷണം ശിഷ്യനോട് പറയും കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവിടുത്തെ മനസ്സിന്നു യാതൊരു കരുവും ഉണ്ടായില്ല. ആക്കൊല്ലം മിഥുനമാസം ൧൫-ാംനൂ-

ഒരു ജപരം അരംഭിക്കുകയും അതു മുഹൂർത്തം ആ മാസം ഹനുമാനു-
പകൽ മൂന്നരമണിക്ക്.

ഹരഹരേതിഹരദ്രുതമപേദോ
ദിശദിശേതിദിശശ്രിയമുജ്ജിതാം
ഇതിനിജാനവതിസ്തദുശൈവയഃ
കരുണയാസഹരിശ്ശ്ചിരസ്തമേ.

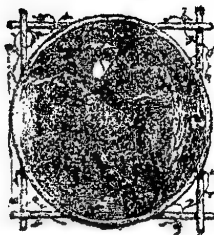
എന്ന ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ഭഗവൽപാദാരവിന്ദ
ങ്ങളിൽ പ്രാണനെ ലയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

അവിടുന്ന് ഇത്ര മനക്ലേശം ചെയ്തു സ്വന്താഭിച്ച വിദ്യാധനം
പെരുമാത്തിനാൽ കള്ളക്കുറ്റിയിൽപ്പെട്ടു നശിക്കുകയോ യഥാവി-
ധി കൊള്ളക്കൊടുവിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ യശോലാഭം വർദ്ധിക്കുക
യോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നുകൂടി അടുത്ത അവസരത്തിൽ കാണിപ്പാ-
നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ഭയത്തോടുകൂടി ഇത്രത്തോളം എത്തിച്ചിട്ടുള്ള
എന്റെ പേടി കളവാനായി അവിടുത്തെ ഉപാസനാചൈതന്യ
ത്തെത്തന്നെ ഞാൻ ഉപാസിക്കട്ടെ.

നാളികാസനസേവിതാംപ്രിരപദാനാളികരണ്ഡായിതാ
നാളികാലവനാപരാജയവിഹീനാളികലോലാളകാ
നാളികാഗ്രവില്യനദാനവശിരോനാളികരാളാകൃതി-
നാളികായുധവൈരിജാകളഭയോനാളികമുമ്മുലയേൽ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലിയകുഞ്ഞിരാമവർമ്മതമ്പുരാൻ.

ഉറുവ്



പട്ടികളെ നോക്കി രക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഉര-
വിനോളം ജാഗ്രത മറെറാരു ജന്തുവിന്നുമില്ല.
ഉറുവുകളുടെ പിറവിയിൽ മൂന്നാം ഭാഗത്തരമാ-
യി മുൻപറഞ്ഞ അണ്ഡകോഷങ്ങൾ രോപ്പാടി
പക്ഷി' എന്നൊരു മാതിരി പക്ഷികൾക്ക് ഒരു
വിശേഷഭക്ഷണമായതുകൊണ്ടു റഷ്യാ രാജ്യത്തുള്ള ചില ഇടയന്മാർ

മൈതാനങ്ങളിലുള്ള ഉറമ്പുപോടുകളിൽനിന്ന് അവയെ ശേഖരിച്ചു ചന്തയിൽക്കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഉറമ്പുപോടുകളെ കാൽ കൊണ്ടോ കോൽകൊണ്ടോ 'കീളറി' മറിച്ച് അതിന്നു ചുറ്റും ഒരു ചാൽകീറി അതിൽ വെള്ളം നിറച്ചു മദ്ധ്യത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു ചുള്ളി കൊമ്പുകൾവെച്ചിട്ടുപോയി കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞു വന്നു നോക്കു വോൾ ഭവനഭേദനം വന്നതുകൊണ്ട് തല്ലാല രക്ഷക്കു ചുള്ളിക്കൊമ്പുകൾ ആവരണമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഉറമ്പുകൾ അവിടെ ശേഖരിക്കുന്ന അന്ധകോപ്പങ്ങളെയാണ് ഇടയന്മാർ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ശിശുപോഷണത്തിൽ ഉറമ്പുകൾക്കുള്ള താല്പര്യത്തെ റഷ്യയിലെ ഇടയന്മാർ ശിശുപോഷണത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്നു. 'തള്ളയ്ക്കു ചുട്ടാൽ പിള്ള ചുവട്ടിൽ' എന്നുള്ള ചൊല്ലൊ ചിന്തയെ ഉറമ്പുകളുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതായി ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പുറം തട്ടിമടച്ചതിൽ നിലവിട്ടുപോയ മുട്ടകളെ പോട്ടിനുള്ളിലേക്കുകൊണ്ടുപോക്കുന്നതിന്ന് ഉറമ്പുകൾ ശ്രമിച്ചുവരുമ്പോൾ ഒന്നിന്റെ ശരീരം പകുതിയോളം മുറിച്ച് അധികതാമസം കൂടാതെ ആ ഉറമ്പ് ചത്തുപോയി എങ്കിലും പ്രാണൻ പോകുന്നതിലകത്തു തലയുള്ള പകുതി ശരീരംകൊണ്ട് പത്തു മുട്ടകളെ പുറത്തുനിന്നു പോട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി വെച്ചതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. മുട്ടകൾ താൻ ഇട്ടതല്ലെന്നുംകൂടി വരുമ്പോൾ ആ വാത്സല്യം വളരെ അതിശയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കെട്ടിലമ്മയുടെ പിന്നാലെ നടന്നു പോട്ടിനുള്ളിൽ അവിടവിടെ ഇടുന്ന മുട്ടകളെ തൽക്ഷണം എടുത്തു കൊമ്പുകളിൽവെച്ചു നാവിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു നാലു പുറവും നനച്ചു കൊമ്പുകളിലിട്ടുതട്ടിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നതും അതാതു മുട്ടകളുടെ പ്രായത്തിന്നു തക്കതായ ചൂടും തണുപ്പും തട്ടിക്കുന്നതിന്ന് അങ്ങുമിങ്ങും മാററിവെക്കുന്നതും തണുപ്പു വർദ്ധിക്കുന്നതായ രാത്രി സമയങ്ങളിൽ പോട്ടിനുള്ളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുന്നതും കാലത്തു പോട്ടിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്തേക്കുകൊണ്ടുവരുന്നതും, പോട്ടിനു പുറത്തുവന്നു നോക്കി കാറ്റും കുറുത്തകാറ്റും കണ്ടു തരാതരംപോലെ മുട്ടകളെ രക്ഷിക്കുന്നതും കൃമിപ്രയമായിരിക്കുമ്പോൾ വിശക്കുന്ന സമയത്തു നീ

ട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന വായിൽ സാമാന്യംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാതിരി ജലമയമായ ഭക്ഷണം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും, പ്രായം വർദ്ധിക്കുന്തോറും തക്കതായ ഭേദഗതികളോടു കൂടിയുള്ള ഭക്ഷണസാധനം കൊടുക്കുന്നതും അന്ധകോഷത്തിൽനിന്നു പുറത്തു വരേണ്ട സമയം നോക്കി പര്യേക്ഷണത്തെ ആ കോഷത്തെ കീറി വെളിക്കു വിടുന്നതും ഉറവായി പുറത്തുവന്നതിനു ശേഷം പോട്ടിനുള്ളിൽ പാലത്തു കൊണ്ടു നടന്നും മറ്റും പഠിപ്പിക്കുന്നതും പ്രസവിക്കാത്ത മാതാവു ശുദ്ധയോടുകൂടി ചെയ്യുവരുന്ന പ്രവൃത്തികളാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ആക്കണാമെന്നും തോന്നാത്തത്?

ഇതു മാത്രമേ. ടെക്സാസ് എന്ന ദിക്കിലുള്ള ഒരു തരം ഉറമ്പ് (*Pogonomyrmex barbatus*) കൃഷിയുംകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 'ഉറമ്പരി' (*Aristida oligantha*) എന്ന ഒരു മാതിരി ധാന്യവും ഒരു മാതിരി പുല്ലു (*Buchloe dactyloides*) മാണ് ഇവർ കൃഷി ചെയ്യുന്നത്. പോട്ടിനു പുറം അഞ്ചു മുഴു വ്യാസത്തിലുള്ള വൃത്തത്തിൽ മറ്റൊന്നും മുളക്കാനയക്കാതെ കാൽനഖങ്ങളെക്കൊണ്ട് കോഴി ചിനകുസ്സോലെ ചിനകിയാണ് ഉഴുന്നത്. മിസ്റ്റർ ബക്ലിയാണ് ഇത്തരം ഉറമ്പുകളെ ആദ്യം കണ്ടു പിടിച്ചത്. അതിൽ പിന്നീട് ഡാക്ടർലിൻസേക്ക് എന്നാളും ഈ മാതിരി ഉറമ്പുകളേയും അവയുടെ സ്വഭാവങ്ങളേയും വ്യക്തമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃഷി മനഃപൂർവ്വം ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് ഡാക്ടറുടെ അഭിപ്രായം. ഈ കാഴ്ചയിൽ ഇയ്യിടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ദൃഷ്ടിവെച്ചു നോക്കിയിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ മക്ലൂക്ക് എന്ന സായിൻറെ അഭിപ്രായം 'ഉറമ്പരി' ഉറമ്പുകൾ വിതച്ചുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും വിത്തുകൾതന്നെത്താൻ വീണ്ടു മുളക്കുന്നതാണെന്നും എന്നാൽ കൃഷിഭൂമി മറ്റു മുളകളില്ലാതെ ഉഴുതു ശുദ്ധമാക്കിവെക്കുന്നതും വിത്തുകൾ പോട്ടിനുള്ളിൽ കൊണ്ടുപോയി സൂക്ഷിക്കുന്നതും ആ ഉറമ്പുകൾ ചെയ്യുവരുന്നതാണെന്നുമാകുന്നു.

ഉറമ്പുകൾക്കു പശുക്കറവയുണ്ടെന്നുള്ളതു കൃഷിയെക്കാൾ ആശ്ചര്യകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. അവർ, പയറ മുതലായതുകളിൽ 'അശുപ്പ' എന്നു പറയുന്ന ചെറുപ്രാണികൾ (*Aphides*) വന്നു

കൂടി ഇലയും കായും കേടുവരുന്നത് നമുക്കെല്ലാം നിത്യം അനുഭവമാണല്ലോ. ഈ അശുപ്പകൾ ഉറവുകളുടെ പശുക്കളാണ്. അതു പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന സസ്യങ്ങളിൽ പ്രഭാതകാലത്തു ചെന്നു നോക്കിയാൽ പുളിയുറവിന്റെ നിറത്തിലുള്ള ഒരുമതിരി ചെറുതരം ഉറവുകൾ പാൽകറന്നു കുടിക്കുന്നത് ആകാം കണ്ടറിയാവുന്നതാണ്. ഈ ഉറവുകളുടെ തുവിക്കുകൾക്കൊണ്ട് അശുപ്പയുടെ രണ്ടു പള്ളിയിലും മുതുകിലും മുഴുവായി തലോടുമ്പോൾ ഒരു വെളുത്ത മധുരവും അശുപ്പുകളുടെ പിമ്പുറത്തു ചുറ്റുന്ന വരുന്നതും ഉറവുകൾ അതിനെ കുടിക്കുന്നതും ഞാൻ പൂത്രയോ തവണ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഉറവുകൾക്കു പാൽകൊടുക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ അശുപ്പകൾ മാത്രമല്ല. പലതരം വണ്ടുകളും മലയാളത്തിൽ പേർ പറയാൻ തരമില്ലാത്ത ചില ചെറുതരം പ്രാണികളും ഓരോ ജാതി ഉറവുകൾക്കു പശുക്കളായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയെ ശത്രുബാധയിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ ഉറവുകൾ അവയ്ക്കു മണ്ണുകൊണ്ടു തൊഴുത്തുണ്ടാക്കിയും ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തും രക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. മുതിർ പശുക്കളെ പോറ്റി രക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഉറവു പോടുകളിൽ ആ പശുക്കളുടെ മുട്ടകളുണ്ടാകുന്നത് ഒഴിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണല്ലോ. അതുകൂളെയും അഞ്ചാറു മാസകാലം വേണ്ടവിധം രക്ഷിച്ചു പൈതങ്ങളെ വളർത്തി എന്നെന്നും പാൽ കുടിച്ചു ജീവിക്കുന്ന മുൻകരുതൽ മനുഷ്യക്കുമാത്രമെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

ആൻഡ്രെ (André) സെയ്യിന്റെ പട്ടികപ്രകാരം 584 വിധം ചെറുതരം പ്രാണികൾ ഉറവുകളോടു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതിൽ 542-ം വണ്ടിന്റെ ജാതിയിൽ പെട്ടതാണ്. കണ്ണില്ലാത്തതും തന്നെത്താൻ ഭക്ഷണം തെണ്ടിതിന്നു പാക്കുൻ വയ്ക്കുതേയും ഒരുതരം പ്രാണികളെ ഉറവുപോടുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതുകളും ഉറവിന്നു കുടിക്കുന്നള്ളതു ചുരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ടത്രെ.

ഇത്രയും സാമത്വമുള്ള ഉറവുകളെ ചില ജന്തുക്കൾ പിടിച്ചു തിന്നുന്നതിന്റെ വിധവും അറിയേണ്ട വിഷയമാണ്. കൂത്തുറീണ്ട മുഖത്തോടും വാലിൽ വളരെ രോമങ്ങളോടും കൂടിയ ഉറവുതീനി

എന്നൊരു വക നാല്ക്കാലിയുണ്ട്. ഉറുമ്പുപോടുകൂടെ സർപ്പത്തു ചെന്ന് ആ ജന്തു നാവുനീട്ടിക്കിടക്കുമ്പോൾ ആ നാവിലൂടെ പശുക്കളെ മധുരവ്യഞ്ജനം കൊതിച്ച് ഉറുമ്പുകൾ അതിലിരുന്ന് കയറി യാൽ ഉടനെ നാവ് ഉള്ളിലേക്കു വലിച്ചു അവയെ ഭക്ഷിക്കും. ഉറുമ്പിന്നു ശത്രുവായി പിന്നെ ഒരു ജന്തുവുള്ളത് കഴിയാനാണ്. ഈ ജന്തു പൂഴിയുള്ള ദിക്കിൽ ഒരു കഴികഴിച്ച് അതിന്നടിയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തെറ്റിത്തെറ്റി വല്ല ഉറുമ്പും കഴിവക്കത്തുകൂടി സഞ്ചരിച്ചാൽ നില തെറ്റി ഉരസി അടിയിലേക്കു വീഴും. രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അടിയിൽനിന്നു മണ്ണുകോരി മുകളിലേക്കൊറുത്തു പിന്നെയും ഉരസി വീഴും. വീണാലുടനെ കൊന്നു സാവകാശത്തിൽ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

മൃഗങ്ങൾക്കു സിംഹപോലെ ഉറുമ്പിന്നു കാലനായി ഒരു ത



രം തുമ്പിയുണ്ട്. ഈ തുമ്പിയും കഴിയാനയെപ്പോലെ പൂഴിയിൽ കഴികഴിച്ചാണ് ഉറുമ്പുകളെ പിടിക്കുന്നത്.

1 Notes on the Honey-making Ants by H. Edwards

2 Account of English Ants,

by Revd. W. Gould

3 Natural History of Ants

by P. Huber

4 On the Agricultural Ants of Texas

by Doctor Lincecum

ഉറമ്പിനെപ്പറ്റി വിനോദകരമായി ഇനിയും അനവധിസംഗതികൾ അറിവുണ്ടു്. താല്പര്യമുള്ളവർ ഈ ഭാഗാവസാനത്തിൽ പറയുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ വാങ്ങി വായിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണു്.

ചെതൽ.

നാമിരിക്കുന്ന വീടിന്നും വീട്ടിലുള്ള സാമാനങ്ങൾക്കും ചെതലിനെപ്പോലെ നാശം ചെയ്യുന്നതായി മറ്റൊരു ജന്തുവില്ല. ഉണ്ണുമേഖലയിൽപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലെങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ കീടം ഒരു വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നുകൂടി നാശംതുടങ്ങിയാൽ ലോഹംകൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങളല്ലതെ ബക്കി ഒന്നും ശേഷിക്കില്ല. മരങ്ങളിൽ തേക്കും ഇരിമ്പുകവും ചെതൽ തിന്നുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതു് ഏതാനും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ഭാര്യയും ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ അല്പമെങ്കിലുമൊരു പഴുതുണ്ടായാൽ ആ വഴിക്കു കടന്നു പെട്ടിയുടെയും മറ്റും അകത്തുള്ള സാധനങ്ങളെ ഇവ നശിപ്പിച്ചുകളയും.

ഒരുമയാണു് പെരുമു് എന്നതിനെ ഉദാഹരിക്കുന്നതാണു് ചെതലിന്റെ ചരിത്രം. ഉറമ്പിനെപ്പോലെ പൂണ്ണമായ പരിഷക്കെട്ടു് മറ്റും ചെതലിന്നുമുണ്ടു്. ഒരു ചെതൽക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു പുരുഷൻ, ഒരു സ്ത്രീ, ചിറകിന്റെ ബീജമുള്ള പണിക്കാർ, അതില്ലാത്ത പണിക്കാർ, ഭടന്മാർ, ഇങ്ങിനെ അഞ്ചു തരക്കാരുണ്ടാകും. സന്തതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ആ പുരുഷനും ആ സ്ത്രീക്കുമല്ലാതെ ആ കൂട്ടത്തിലുള്ള മറ്റു ചെതലുകൾക്കു കഴിയുന്നതല്ല. ആ ദമ്പതിമാക്കു് ഇതല്ലാതെ വേറെ സംഘസംബന്ധമായൊരു ആത്മസംബന്ധമായൊരു യാതൊരു പ്രവൃത്തിയുമില്ല.

പുതുമഴ പെയ്യു് പിറ്റേന്നാൾ കരളത്തെ വൈകുന്നേരമൊ

5 Ants, Bees, and Wasps by Lord Avebury.

6 (a) Note on Adoption of a Queen Ant.

(b) On the Natural History of Agricultural Ants of Texas.

(c) The Honey-Ant of Texas by H. C. Mc'Cook.

7 On the Habits of Diver Ants by T. S. Savage.

8 An Introduction to Etymology by Kerby and Spence

ഒരൊരോ പോട്ടുകളിൽനിന്നു തികിത്തിരക്കി പറന്നുകൂടുന്നതായി നാം കാണുന്ന പാറകളാണ് മുൻപറഞ്ഞ പുരുഷനും സ്ത്രീയും. അ



□

ല്ലനേരം പറന്നു കളിച്ചാൽ ഇവയുടെ ചിറകുകൾ കൊഴിഞ്ഞുപോകും. അതിനു ശേഷം ആകാശത്തിൽ കളിച്ചു നടന്ന മഹിമയെല്ലാം പോയി ഭൂമിയിൽ വീണ് ഉറപ്പുകളും പക്ഷികളും തിന്നെടുക്കിയതു കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിൽ ഒരാൾ ചെതൽ വിവരഹത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പെൺ ചെതലിന്റെ പിമ്പെ തുടന്നുപോകുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലുമൊരു ചെതൽക്കൂട്ടത്തിനെ കണ്ടു മുട്ടിയറൽ ഉടനെ അവർ ഈ സ്ത്രീപുമാന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരു പുററിനുള്ളിൽ തൽക്ഷണം കുളിമണ്ണുകൊണ്ട് ചെറുതായി ഒരറയുണ്ടാക്കി പണിക്കർക്കു പ്രവേശിക്കത്തക്ക വലിപ്പത്തിൽ മാത്രം ഒരു വാതിലുമുണ്ടാക്കി ചില ഭേദമാരെ ഭാരപാലകന്മാരായി നിർത്തിവേണ്ട ഭക്ഷണവും കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു രക്ഷിക്കും. അതോടുകൂടിത്തന്നെ മേലിൽ



ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന മുട്ടകളെവെച്ചു പരിവർലിക്കുന്നതിന്നു ചെറുതരം അറകൾ പണിയുന്നതിന്നു തുടങ്ങും. പുറത്തു പോകാൻ പാടില്ലാത്ത ആ മുറിയിൽ ദ്രവതിമാർ വാവാഹപുത്തി വരുത്തിയതിന്നു ശേഷം സ്ട്രീ ഗർഭം ധരിച്ചു വളന്നു തുടങ്ങും. അങ്ങിനെ വളരുന്നോറും ആ മുറിയെ പണിക്കാൻ രലുതരക്കിക്കൊടുക്കും. ഗർഭം പൂത്തിയാകുന്നതിന്നു മുമ്പു ഏഴേട്ടു തവണ ഗൃഹം നീട്ടിയും രലുതരക്കിയും പണിയേണ്ടതായിവരും. ഗർഭം പൂത്തിയായാൽ വയറുതന്നെ മൂന്നു നാലിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ഗർഭം പൂണ്ണമായ പെൺ ചെതലി



6

ന്റെ വയറിന്നു മുകളിൽനിന്നു കീഴ്പോട്ടേക്കു കടൽതിര പോലെ ഒരു ചലനം തുടങ്ങിയാൽ അതു പേററ നോവാരണെന്നറിഞ്ഞു പണിക്കാരായ ചെതലുകൾ ഒരുങ്ങിനിന്നു തുടങ്ങും. മിനിട്ടിന്നു അറുപതു വീതം ഇട്ടു തുടങ്ങുന്ന മുട്ടകളെ തൽക്ഷണം പണിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയി അതിലേക്കായി പണി ചെയ്യിട്ടുള്ള അറകളുടെ ചുമരിൽ അണിഅണിയായി പതിക്കും. അവിടുന്നങ്ങോട്ടുള്ള വൃത്താന്തം ശരിയായി നോക്കി മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളവരില്ല. വല്ല മാത്തിനേയൊ പുസുകത്തിനേയൊ തിന്നൊടുക്കാൻ പോകുമ്പോൾകൂടി വഴി മുഴുവൻ കമാൻ വളച്ചു മുടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ചെതലിന്റെ സ്വഭാവം വെളിച്ചത്തു നോക്കി അറിയാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് എങ്ങിനെയാണു ശിശുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതു എന്നു കണ്ടറിയാൻ ഇതുവരെ ആർക്കും സംധിച്ചിട്ടില്ല. ചില വന്മീകങ്ങളെത്താൻ തട്ടിച്ചുടച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അതിന്നുള്ളിൽ നല്ല ഉറപ്പുള്ള കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പണി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ദ്രാവരമായൊട്ടുള്ളതുമായ ഒരു കട്ട കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകളേയും ഉടച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അതിന്നുള്ളിലുള്ള അസംഖ്യ അറകളുടെ ചുമരുകളിൽ പലേ വലിപ്പ

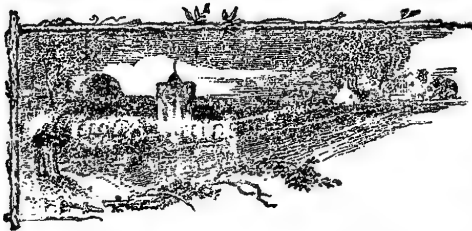
ത്തലമുള്ള മുട്ടകളും കൈ കാലുകൾ പ്രകൃതമായി കാണാവുന്ന ചെറിയ കുട്ടികളേയും കണ്ടു എങ്കിലും വെളിച്ചം കണ്ടുള്ള പരിഭ്രമം കൊണ്ടോ എന്തോ മുതിർന്ന ചെതലുകൾ ഓടിനടക്കുന്നതല്ലാതെ കുട്ടികളെ ഒന്നും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടില്ല.

ശിശുപാലനും എങ്ങിനെയായാലും മുതിർന്ന ചെതലിന്റെ മറ്റു പ്രവൃത്തിയിൽ ആശ്ചര്യത്തിനും വിനോദത്തിനും കുറവില്ല. ഉടഞ്ഞുപോയ വന്ദികത്തിന്റെ കേടു തീക്കുന്നതുതന്നെ കാണാൻ വളരെ കൗതുകമുണ്ട്. അടിയിൽനിന്ന് ഓരോ തരിയായി മണ്ണു കൊണ്ടുവന്ന് ഉമിനീരുകൊണ്ടു നനച്ച് ഒട്ടിച്ചിട്ടാണ് ചുമരും കുമനവും പണി ചെയ്യുന്നത്. ചുമരിന് ആറ് ഇഞ്ചുവരെ കരത്തു നാലഞ്ചടിവരെ ഉയരവും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചെതലിന്റെ വലിപ്പത്തിന് ഇത്രത്ര വലിയ ഭവനമാണെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം. ഒത്തൊരുമിച്ചു യത്നിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം ഇങ്ങിനെയാണ്.

കാർട്ട് അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ഭൂമിവാണിജ്യാന്ത സംഗ്രഹം.

ഒരു നിരൂപണം



നഗ്നനിർമ്മാണ

ത്തിൽ കൗതുകം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തിൽ ഒരു പുതിയ പുസ്തകത്തിന്റെ ആവിർഭാവം

വ്യ അതിനെ ഒരു മാനവിക നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതും അതി പരിചിതമായിപ്പോകയാൽ വായനക്കാരന്റെ ദൃഷ്ടിയെ ആകർഷിച്ചിട്ടു എന്നു വരുന്നത് ഒട്ടും അസാധാര്യമല്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ നിരൂപ

ണം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന പുസ്തകം ആ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നതല്ലെന്ന് ആദ്യമേ വായനക്കാരെ കാമപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. തിരുവനന്തപുരം ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനും ഭാഷാഭിജ്ഞാനികളിൽ ഗണനീയന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നൊളം ആയ ഓ. എം. ചെറിയാൻ അവർകളുടെ കൃതി ആയ 'ഭൂവിവാണസിദ്ധാന്തസംഗ്രഹം' എന്ന പുസ്തകമാകുന്നു പ്രകൃതനിരൂപണത്തിന്റെ വിഷയം.

ഈ കാലത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ മിക്കവയും നിരൂപണത്തെ അധികുന്നവയല്ലെന്നു വിളിച്ചു പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാരണവും ഏറെ ദൂരെ തേടേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ (reading public) എന്നു പറയുന്ന മട്ടിൽ ഉള്ള ഒരു കൂട്ടം 'പൊതുവായനക്കാർ' എന്നുള്ളതു മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുള്ള സംഗതിയാണ്, ഇതിനു മുഖ്യ കാരണം. എന്നാൽ മലയാളികളിൽ മിക്കപേരും വായനക്കാരല്ല എന്ന് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാകുന്നില്ല. മലയാളഭാഷാ മുഖേന അവർ സംഗതികളെ ഗ്രഹിക്കുന്നെന്നു രസിക്കാതെ ശ്രമപ്പെട്ടന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ. പുസ്തകപരായണതല്ലാതായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉള്ളവരിൽ മിക്കപേരും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുകയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാൻ ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനും മനോവാനോദത്തിനും ആയി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെ അല്ലാതെ മലയാളഭാഷയെ ആശ്രയിക്കുന്നതുമല്ല. അധികവ്യയവും ക്ലേശവും കൂടാതെ സകലമായ അറിവുകളും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലെന്നുള്ളതു വല്ല തൃപ്തമായ ജ്ഞാനത്തെയും മലയാള പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കണമെന്ന് അവർ വിബുദ്ധമുണ്ടോ? സൂര്യനടിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ ആരും ദീപം കത്തിച്ചു വെളിച്ചം പതിവില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവർ നാട്ടഭാഷയെ ഈ വിധം അനാദികൊണ്ട് പോരുന്നതാണ് എന്റെ പക്ഷം. സൂര്യനടിച്ചു നില്ക്കുമ്പോഴും മംഗലാർത്ഥമായാ മറ്റൊന്നും ദീപംകത്തിച്ചു വെളിയില്ലായ്ക? നാം ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു വ്യയവും ക്ലേശവും ചെയ്തു ഗ്രഹിക്കുന്ന ജ്ഞാനപ്രകാശത്തെ നമ്മോളും ഭാഗ്യമില്ലാത്ത സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ കൂടെ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാകുന്നു. പഠിക്കാവിമുഖി

കുറുപ്പും, തങ്ങൾ വിരതകൾ വാങ്ങുമ്പോൾ ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു സത്യവാചകംകൂടെ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നുള്ളതു നാം കാണേണ്ടതാണ്. സ്വഭാഷാഭിമാനം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ വില്പാപകുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ പത്തിനൊൻപതും പരീക്ഷിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുന്നവ മാത്രമാണെന്നുള്ളതു ശ്ലാഘാർഹമായ ഒരു അപസ്ഥയല്ലല്ലോ. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരുടെ ഈ ദശയും വായനക്കാരുടെ ഭിക്ഷയും അത്യന്തം ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു.

ഈ ദുഃഖ്യാധിനിയിൽനിന്നു മലയാളഭാഷയെ കരകയറുന്നതിന് എന്താനും ചിലർ ദ്രവ്യനഷ്ടത്തെ ഗണിക്കാതെ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു വില്ക്കുവാൻ മടിക്കാതിരുന്നാലും, സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പൊതുവായനക്കാർ എന്നൊന്നുകൂട്ടി ആളുകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ, അങ്ങിനെ ഒരു സംഘത്തെ കാലക്രമേണ സൃഷ്ടിക്കാൻ നാം യത്നം ചെയ്യണം. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യസമുദ്രത്തിൽ കിടക്കുന്ന രത്നങ്ങളെ എടുത്തു തയ്യാർ ചെയ്യുന്നതായാൽ വലിയ വിലയോന്നുമില്ലെങ്കിൽ വാങ്ങാനും ഉപയോഗിക്കാനും ആളുകൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയുമില്ല. ഈ വിധം ഗുഡ്ജിഫിക്കേഷനിൽ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയവർജ്ജനം ചെയ്യാൻ, നല്ല പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ആവശ്യക്കാരുണ്ടാകയും ആ ആവശ്യം നേരിടുന്നതിന്നു രൂപമായി പുസ്തകങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഈ വിധം ഗുഡ്ജിഫിക്കേഷനായിരിക്കാൻ അഹതയുള്ളതാകുന്നു പ്രകൃതപുസ്തകം. ഇതിൽ പല ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ 'Popular Science' (സർവ്വജനീന ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ) എന്ന് ഒരുവക കൃതികളുണ്ട്. അതിന്റെ രീതിയിലാണ്, ഭൂവിവരണസിദ്ധാന്തസംഗ്രഹം രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സർവ്വജനീനമായ ഒരു കൃതിയിൽ ഏതൊരു വിഷയവും അസ്ഥാനത്തിലാവുകയില്ലെങ്കിലും, അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട പല സംഗതികളേയും എടുത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം പ്രത്യേകം സ്വീകാര്യം തന്നെ. ഈ നാട്ടിൽ വാസ്തവങ്ങളല്ലാത്ത അനേകം അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ആധാരങ്ങളായ 'സൂര്യഗ്രഹണം' 'ചന്ദ്രഗ്രഹണം' മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള അവ്യക്തങ്ങളായ പ്രസംഗം

ശങ്ങൾ എല്ലാ മലയാളികളും വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമുക്കു നിത്യപരിചിതങ്ങളെങ്കിലും ദുർഗ്രാഹ്യങ്ങളായ മഴ, കുറുകൾ, കാലാവസ്ഥ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ, ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലേക്കു വായനക്കാരെ ബലാൽ സമാകർഷിക്കുന്നവയായിരിക്കുന്നു. സേന്ധ്യങ്ങളുടെ ദേശവിഭാഗം എന്ന ഉപഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ, ബുദ്ധിപൂർവ്വം വായിച്ചു നോക്കുന്ന മലയാളികൾക്കു ഹൃദയാത്മ്യത്താലുദാദകരങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചതന്നെ. ഓരോ പ്രമേയത്തേയും വിശദീകരിക്കേണ്ടതിലേക്ക് അത്യാന്തഃപക്ഷിതങ്ങളായ പടങ്ങൾ, കാഴ്ചക്കുമാകുംവണ്ണം ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗം പൊതുവേ ഒരു മനോഹര കൂടിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രസ്തുതപുസ്തകം ഓരോ വൃത്തിയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുന്നവർക്കു അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന ഒരു അനുഭവം, ഓരോ വിഷയവും വായനക്കാരെ സുഗ്രഹമാകുന്നതിനു വേണ്ടത്തക്ക എല്ലാ കൗശലങ്ങളും ഗ്രന്ഥകർത്താവു സാമർത്ഥ്യത്തോടെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. ഓരോ വിഷയത്തേയും അതിന്റെ എല്ലാ അംശങ്ങളേയും കുറിച്ചു സൂചിപ്പിക്കുവാനും കൂലം കഷ്ടവും ആയ ജ്ഞാനം പൂർണ്ണമായിരിക്കുകയാൽ, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് ഓരോ വിഷയത്തേയും നാനാപ്രകാരങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംശയലേശമില്ലാത്ത ഒരു മനസ്സിന്റെ പ്രതിഫലമായായി, സുഖപ്രദമായ ഒരു രീതിയും മാധുര്യവും പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. വാണിജ്യവാതങ്ങൾ, പ്രതിവാണിജ്യവാതങ്ങൾ, എന്നിതുകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം; അപ്രിക്ക, അമ്മേരിക്ക എന്നിതുകൾ തമ്മിൽ കാലാവസ്ഥസംബന്ധിച്ചുള്ള താരതമ്യവിവേചനങ്ങൾ; മുതലായ ഘട്ടങ്ങൾ ഇതിനു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. വിഷയങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദോഷം നിമിത്തവും മറ്റും, ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലപ്പോഴും ദുർഗ്രഹങ്ങളായി കാണാറുള്ളതു കൊണ്ടാണ്, ഭൂവിവരണസിദ്ധാന്ത സംഗ്രഹത്തിന്റെ ഈ വിശിഷ്ടതയെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു തോന്നിയത്.

അറിയപ്പെടേണ്ട വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിസ്താരമായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഈ പുസ്തകം, ഒരു നല്ല ഗദ്യമെഴുത്തുകാരന്റെ കൃതിയാവാൻ ഇടയായതു മലയാളഭാഷയുടെ ഭാഗ്യംതന്നെ. സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ, ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ട്; സംശയമില്ല. ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അവ കഴിച്ചു കൂടാത്തതാണല്ലോ. എന്നാൽ സാങ്കേതിക പദങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം നിമിത്തം കായ്കുമാണത്തിനു ഗുരുപദേശം ആചശ്യപ്പെടാൻ ഇടയാകരുതെന്നും, പുതിയ ശബ്ദങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുതെ കഴിയുന്നതും കഴിക്കണമെന്നും, ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തെ സരളങ്ങളായ വാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. സംഗതികളുടെ പ്രൗഢത്വം അനുസരിച്ച്, 'സൗരയുഗം', 'സൂര്യൻ' എന്നീ രണ്ടു ഉപനാസങ്ങളിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ സ്വപരമ്പരയായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ സ്വാഭാവികം, സംസ്കൃതാഭിജ്ഞന്മാർ സവിശേഷം അനുഭവിക്കുന്നതാണ്. നന്നാപ്രകാരേണ ആലോചിച്ചാൽ ഈ ഭൂവിവരണസിദ്ധാന്ത സംഗ്രഹം, മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ—പ്രത്യേകം മലയാളശാസ്ത്രങ്ങളുടെ—ഇടയിൽ ഉന്നതമായ ഒരു പദവിയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ലോകാപകാരവും ഭാഷാപോഷണവും ചെയ്യുന്ന ഏതർത്ഥകൃതികളുടെ സാഖ്യ മലയാളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരുടെ.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ.

ഉണ്ണുവീലി

സന്ദേശം

ആച്ചന്മേലേക്കിഴയുകിതൊട്ടാച്ചിയാരച്ചതിൻറാൾ
തുച്ചിലനീപറവതുതനിക്കെട്ടിനണ്ടോപ്രഭോയം
എച്ചിച്ചോറംവിറകുമടിയേനേടുവോരംകിടങ്ങൂർ
അച്ചംകാടേവരികതടിയമ്പാകിലൊല്ലാഞ്ഞതില്ല.

നന്ദ

ഇന്തപ്പൊന്നുകിനിയലഴശല്ലപ്പരേനായിനരോ
ശന്തപ്പൻപാടവഹളഴശപ്പിള്ളശുണ്ഡാംഗികൊണ്ടൻ,
മായസ്സോദീമലഹസകണക്കണ്ടുകോഴ്ജിട്ടകൈന-
തുമ്മസ്സംഘേമുസരഭഹ്ലംകണ്ടിനേസാക്കുതാകാ.

നൃ

എൻറീവണ്ണപഴികൾപറയുംഭാഷബന്ധങ്ങളെല്ലാ-
മൊൻറാൻറകേട്ടദിതഹസിതംതോഴ്നേരനടന്നാൽ,
കൻറകൻറപിരിയുമിളമാക്കണ്ണിമൻമരനേ!നീ-
മൻറിൽചാലപ്പകൾപൊലിവെഴുവൽക്കലൈചെൽകപിനെ.

കന്ദസ്തേരനനമതിമുദാരമിണീകൊങ്കയിന്മേൽ
നന്ദിച്ചിടുന്നരകമനനന്ദഗോപസ്വസ്തനം,
മന്ദമ്മന്ദമധുരമധുരാവേണമാകുജയന്തം
വന്ദിക്കേണംവരഗുണനിയേ!വൽക്കലൈതമ്പിരനെ.

നൃ

വേഗേനതപംവടിവിൽനടകൊണ്ടങ്ങുമുൽപ്പാടുമേവം
കാളീംഭേവീംതൊഴുതുവഴയുംപിന്നെനീപിന്നിലാക്കി,
കോളംബാപ്രാണിജകലപുരീംകൂപകാധീശപരണാം
നാളൻറക്കേസമുദയവതീംകാൺകസർപ്പാംഗനാനാം.

നൃ

ഏഷാഭൂഷമണിരിവടുവോഹന്തവേണാടർകോനം
നീയുംപാലിച്ചപഗതഭയംവലിതാനാളിൽനാളിൽ,
ഇത്രോപേന്ദ്രക്ഷപിതദിതിജോപദവമളമന്ത്രേ
നാണിക്കിന്റേറാളമരനഗരീംനാമമാത്രാവശേഷം.

നൃ

ചൊങ്കംചന്ദ്രാണിയുമുടനടൻവന്നചോണാടനംകൈ-
ണ്ടാക്രാമന്തീജലധിമഖിലംനിന്നുടേകീർത്തിപോലെ,
പൊന്മേടനാമ്മണിമകടമാനാവുകൊണ്ടെച്ചിലാക്കി
കൂടുകൂടക്കലിഷ്ടമുഴികിച്ചുബുജാൻവേദയന്തീ.

നൃ

രമ്യശ്രീമന്നയനസുഭഗമ്മരരമോരോപദാതം-
 നാട്ടാർവണ്ണിപ്പതുപുനരിദംകേവലംകൊല്ലമെൻറ,
 എൻറാലിശേഷലകിലുമിതിന്നൊപ്പമില്ലൊൻറചൊൽവാൻ
 തൊല്ലംകൊല്ലംഭവതുനിതരംപിന്നെയുംകൊല്ലമേവ ൭൧

വീണാവാനീംവിപുലജ്വലനംതാമ്രബിംബധരോഷ്ട്രീം
 ക്ഷീണാമദ്ധ്യേകി സലയമുദൃസ്സിശ്ചമുശ്ശാംഗരേഖാം
 പൂണർകൊക്കുലശനമിതാമിടവൈള്ളർവിളങ്ങും
 നാണീംകുണാംവഴിയിലുടനവന്നനിൽക്കിൻറവാറ് ൭൨

വരിപ്പെക്കിപ്പഴുവുമടയുംചക്കയുംനൽകുരിമ്പും
 മേരക്കുൻറിൽപരിചുമരവുംബാലകാചന്ദ്രമൗലേഃ
 മുരിത്തിട്ടെക്കഴകുപൊഴിയിക്കിൻറമാതംഗവക്ത്രം
 ചാരച്ചെൻറങ്ങടിമലരിൽവീണഞ്ജസംകൈതരേഷേണ്ടും. ൭൩

നേരേപിന്നെപ്രിയസഖ! പനങ്ങുവനത്തിന്നകംപു-
 ഞാരാവംകൊണ്ടുഖിലജഗതാംഭൈരവീംഭൈരവീംതരം,
 നീരാണീടുംകരിമുകിൽനിറകൊണ്ടുനിന്ദുലതായേ
 കേരീച്ചേരിക്കടൽപെരുകുമാക്കളിയെക്കൈതൊഴേണ്ടും. ൭൪

അപ്പോഴാതിച്ചുപുരമമരിൻറപ്പനക്കൈവണങ്ങി-
 ത്തിപ്പാപ്പൂക്കിൻറരത്നലകമേ! നീനടപ്പോകനേരം,
 താനത്തിനായ്ത്തരണചുഴലപ്പക്കുസേവിച്ചുനിന്നേ-
 പ്പോമേളുരണർകിലവിവക്ഷാസികാപൂജ്യപാദാഃ. ൭൫

അത്ഥിശ്രേണിക്കഭിമതഫലംനൽകുവാൻപാരിജാതം
 വിദ്വൽപരമാകരഭിനകരംവിശ്വലോകൈകഭീപം,
 മുറിളുടുംപെരിയപരചക്രേഷുചക്രയമാണം
 കുററക്കർമന്യരികുഴലിമാർമാരനെക്കാണുപിന്നെ. ൭൬

വേലപ്പെണ്ണിന്നഴകുപൊഴിയുംകണ്ണനെപോരിൽമററാർ
മൂലത്തിനേമുടിവിനൊരുമുക്കണ്ണനേപ്പണ്യകീഴേത്!
വേരിൽച്ചൊല്ലാർമനസിജകയൽക്കണ്ണനെച്ചെൻറനേരേ
കോരിക്കെകുപ്പടനിരവിവർമ്മാഖ്യവേണാടർകോനേ.

൭൭

അസ്തുപാത്താംമുഴുവനറിയിപ്പിച്ചുമാമ്പളിയേക്കൊ-
ണ്ടല്ലസ്തേരനമിതവദനംവീര!നിജപ്പോരനേരം,
മുന്നേനമ്മിൽക്കുറിവുകനമുണ്ടാകയാൽപ്പോകപോകെ-
ൻറന്നേനീനോടവനവനിപാലൈകവീരോവാരേഞ്ഞും.

൭൮

രത്നശ്രേണീകനകനികരംകുഴിയുംവെച്ചുകുഞ്ചാൻ
തിക്കിളുടുംപുനരരികിലോനാവിക്കുന്തംനികായം,
അപ്പോഴേനീനരവര!പുറപ്പെട്ടുവെന്തിനേരം
മുച്ചുതിക്കൽച്ചുഴലമരുവുവാരണിയംകുഞ്ചപിന്നെ.

൭൯

തട്ടംകുട്ടിൽക്കയറുവലകൈകുട്ടിൽമഞ്ചട്ടികൊട്ട-
മ്മൊട്ടുംമുട്ടിൽക്കരയുമരിയുപെട്ടിയുംപട്ടന്തലും,
ജന്മമുടുംചാടുംകടയുമടയുപഞ്ഞിയുംമുങ്ങുവേരും
ന്തരാംചോറുംചുറയുമറയുംകാരിരിമ്പുംകുരിമ്പും.

൮൦

കുരൻചോഴൻപഴുവരികറെക്കൊങ്ങണംവെണ്ണകണ്ണൻ
മോടൻകാടൻകുറവകൊടിയൻപങ്കിപൊക്കാളിചെന്നെൽ,
ജനനക്കോടൻകിളിയിറകനങ്ങരിയൻവീരവിത്തൻ
കാണാംമററുപലവിധമുടൻനെല്ലുകല്യാണകീഴേത്.

൮൧

കോലാമുങ്ങൻചുറകുകൊഴുമീൻകൊഞ്ചുപാംപാടപ്പുമീൻ
ചേർമീനാരൽച്ചുറകുകുരിമീൻകെണ്ടൽമീനങ്ങുകുണ്ടി,
കുരിമീനചേർമീനയിലഞ്ഞെരിമീൻചുളുകൻപാളനന്തൻ
മററുമീനാൻനിരകളവിടെക്കൊണലാവിൽക്കുമാറ.

൮൨

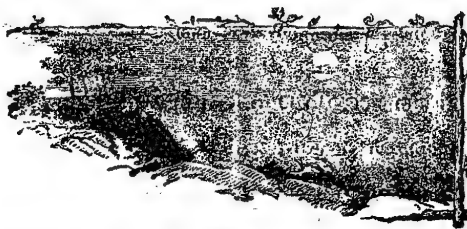
ഏലംകോലംകുടകതകരംകുന്തിരിക്കുന്തരിക്കും
 ചോനപ്പല്ലംചുകിലുമകിലുംനംകുലംതുത്തിനാക്കും,
 തീവൃക്കുഞ്ചാവുലുവപിടയംമാഞ്ചിമഞ്ചട്ടികൊട്ടം
 ചാതിക്കായംപലവുമവിടെക്കാണലാംതെമരുന്നും. പുന

കസ്തുരിക്കൊണ്ടിരിപതുപണം കത്തികൊണ്ടുളളിതനീ
 പുത്തൂരിക്കൊപ്പുടവപുറമെത്തുണ്ടുനികച്ചിൽമിച്ചും,
 പത്തേക്കൊണ്ടുപുരിചപനിനീർമറമുുന്നതല്ല
 കത്തേക്കൊചൊൻറിതിനതരമാഞ്ചൊല്ലനീകുരിതേവം. പുന

ചക്കിന്നുണ്ടോപരിചതുവന്തു ചുക്കടിക്കെട്ടുകാമ്യ-
 ണ്ടേക്കേൽകൊണ്ടോമിളകതരകിന്നക്കടാനമ്പിയാടി,
 ചിക്കാണിസ്സോട്ടഹനുശിതിയോപാരിതായാരെയോ—
 കക്കോക്കുജ്ജികളിരികിനിയസ്സാമിതുമേഭണരം. പുന

ഇതഥംവിൽക്കുംവിവിധവിപണിദ്രവ്യഭോഷാവിശേഷൻ
 കണ്ടുംകേട്ടുംപഴുകിമുഴുവൻകൊതുക്കംവിട്ടുനീപോയ്
 ചിന്തിച്ചേറ്റംമമസഹചരീവേഗവാനാകിലുംചെ-
 ന്നന്തിക്കാലംനരവര! കരിപ്പുക്കുളംപുകപിന്നെ. പുന

ഒരു മൃതപനായാട്ടു.



ഒരു വലിയ കണ്ണാടിയി
 ലെന്നപോലെ വിശാലമാ
 യ കൊച്ചിക്കായലിൽ പ്ര
 റിവിംബിക്കുക നിമി
 ത്തം പിഗുണീഭവിച്ച
 ശോഭയോടുട്ടി തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇടതിങ്ങിനിന്നുകൊണ്ടു കാ

റിലാടിയലത്തു നടന്നു ചെയ്യുന്ന കല്ലുക വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടകളിൽക്കൂടി അവിടവിടെ പുറത്തേക്ക് എത്തിനോക്കുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പല്ലിക്കുപ്പിസ്സുകളിലും മറ്റും അലംകൃതമായ എറണാകുളത്ത് അന്ന് അതിശൈത്യമുള്ള ഒരു പ്രഭാതത്തിന്റെ പ്രവേശകാലമായിരുന്നു. രാത്രി തീരെ വിട്ടുമാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒറ്റ പരിഞ്ഞ് അഞ്ചോ ആറോ മിന്നാമിനുണ്ടുകൾ മഞ്ഞുകൊണ്ടു പലനം തുങ്ങിയ ചിറകുകളനക്കുവാൻ വയ്ക്കാതെ അവിടവിടെ നിന്നിരുന്ന ചുള്ളിച്ചെടികളുടെ ഉള്ളിൽ പററിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കൊടാരായ ദീപങ്ങളെപ്പോലെ മങ്ങിമങ്ങി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. വേലിയരുകിൽ കിടന്നു വീണക്കമ്പികൾ വലിച്ചു വിട്ടപ്പോലെ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനവധി പുൽപ്പൊന്തുകളുടെ സദിരിനെ കൂടെക്കൂടെ തടസ്സപ്പെടുത്തുവാനോ എന്നു തോന്നാമൊ കറെ ദൂരത്തായ ഒരു തെങ്ങിന്റെ ശിഖരത്തിലുള്ള തന്റെ നികഞ്ചത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് 'കുളുലോ' 'കുളുലോ' എന്ന് അത്യച്ചത്തിൽ സങ്കീർത്തനം ചെയ്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലകോഴിയുടെ ഭീമസ്വരം ആകാശം മുഴുവനും മാററാലിക്കൊണ്ടു വ്യാപിച്ചു. തൊട്ടാൽ പൊള്ളുന്ന ചുടോട്ടുകുടികൾക്കോ കോപ്പ കുടുംകുപ്പിയും കുടിച്ച പ്ലാനൽ കുപ്പായങ്ങളും മഞ്ഞുതൊപ്പിയും ധരിച്ച് ആറുക്ക് ഓരോ ഇരട്ടക്കുടൽരിരത്തോക്കും തിരകളും കുറെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും എടുത്തു ഞാനും എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മിസ്റ്റർ മധവമനോനും പുറപ്പെട്ടിറങ്ങി. കായലിന്റെ കിഴക്കെക്കരയിൽ പഞ്ചലിക്കുപ്പിസ്സുകൾക്കല്ലം വടക്കോട്ടുള്ള പൊസ്റ്റാപ്പിസ്സിന്റേയും പൊല്ലിസ്സുസ്സുന്റേയും മദ്ധ്യേയുള്ള കളത്തിൽ കാലേകൂട്ടി ശട്ടംകെട്ടി വെച്ചിരുന്ന ഒരു കോടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള രണ്ട് ഇടപ്പലകകളിന്മേൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കേറി ഇരിക്കുമ്പോഴെന്ന്,

തോത്തതികിതത്തെ

കൊച്ചിവാഴുംസച്ചരിതംവാച്ചരാമവർദ്ധുപൻ
തുച്ചരണാചിത്തേചത്തുവെച്ചുപാടുന്നേൻ

എന്നു നീട്ടി എടുത്തു പാടാൻ തുടങ്ങിയ കണ്ടുകോരണം നീ
 ചാണ്ടനും ആഞ്ഞുവലിക്കുന്ന തണ്ടുകളുടേയും, പാട്ടിന്റെ ഈ ര
 ണ്ടു പാദങ്ങൾ അവസാനിക്കുമ്പോളൊക്കെയും 'ധീന്തധീമൃത
 തൈത്' എന്നു ശങ്കിടി പിടിക്കുന്ന ചങ്കു അമരത്തലയ്ക്കുലിരുന്നുകൊ
 ണ്ട് ഇടത്തും വലത്തും മാറിമാറി തുരയ്ക്കുകൊണ്ടി എറിഞ്ഞുവിട്ടു
 ന്ന പങ്കായത്തിന്റെയും, പ്രഹരങ്ങൾകൊണ്ടു ഇളകിമറിയു
 ന്നോർ ഇരുട്ടത്ത് ഉരക്കി ഒഴിച്ചു ലോഹംപോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്ന ആ വെള്ളത്തിലെ തിരമാലകളുടെ ശിഖരങ്ങളിൽകൂടി
 ചാടിത്തുള്ളിക്കൊണ്ടു തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി വലിച്ചുകേറിയ ആ കു
 ടി പൂയുടെ മദ്ധ്യത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു:—

പശ്ചിമഭാഗത്തുകൊച്ചികൊച്ചിയഴിവയ്ക്കുമെല്ലാം
 കൊച്ചുതമ്പ്രാമാർകണ്ണിന്നുകാഴ്ചവെച്ചാലും— ധീന്ത

തെക്കുവെണ്ടുരുത്തിയും വടക്കുപുഞ്ഞിക്കരപൂർപ്പും
 മിക്കതിലെണ്ണുകളും തക്കമാക്കാക്കും— ധീന്ത

മാനവേന്ദ്രൻതന്റെതലസ്ഥാനമെണ്ണുകളുതെ
 യനമിന്നുവണ്ണിപ്പാനായ്ജ്ഞാനമില്ലാക്കും— ധീന്ത

പോസ്തംപിസ്തം, പൊല്ലീസ്തേഷൻ, മിസ്തർഡേവിസ് വെങ്കളാവും
 മിസ്തർബ്രൗണിൻ വെങ്കളാവും മററുംകണ്ടാലും— ധീന്ത

ആത്തരംകുറമന്ത്രിയെക്കിടത്തിരോഗംതീർത്തയച്ച
 കീർത്തിചാത്തുനല്ലൊരശുപത്രികണ്ടാലും— ധീന്ത

ഡാക്ടർകൂടും, ഡാക്ടർഗന്തർഡാക്ടർരാമുണ്ണിമേനോനും
 ചട്ടമോടെജോലിനോക്കുംകെട്ടിടമല്ലോ— ധീന്ത

നീളെനീളെബാലകന്മാർമേളമോടെവിദ്യാഭ്യാസം
 നുള്ളതോരുംചെയ്യുന്നകോളേജുംകാക്കും— ധീന്ത

പ്രിൻസിപാലുംഡേവിസ്സുംവൈസ് പ്രിൻസിപാലുംകോക്കിതാനും
 മുൻകിടത്തൻവരിയരുമുണ്ടവിടത്തിൽ— ധീന്ത

ലാക്കു, മാറാരോ, റാടിയും ലാക്കുമാറാതൊരടിയും
 തക്കമെല്ലാംതീപ്പ്ചെയ്യുംചീഫ്കോട്ടുകാക്കും— ധീന്ത

മുട്ടാതെനിത്യവുംചിത്തമട്ടാതെകൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ
 കാട്ടുചെയ്യുംഡിസ്ട്രിക്ടായകൊട്ടുകണ്ടാലും— ധീന്ത

പട്ടാഭിരാമപുൻദിവാൻപട്ടംകെട്ടിരാജകായും
 ചിട്ടയായ്നടത്തുഹജൂർകെട്ടിടംകാണെ— ധീനു
 ഹെഴ്ണീഗൈറ്റാണീകൈരളീവാണികളീമൂന്നിലുംപ്ര- ധീനു
 വീണനാകുംസിക്രട്ടേരിഅച്ചതമേനോൻ— ധീനു
 വക്രശീലംചെററപോലുംകുഞ്ചലില്ലാത്തസിസ്താണ്ടം ധീനു
 സിക്രട്ടേരിശങ്കരനാംമേനവൻതാനും— ധീനു
 ദിക്കളൊക്കെയുംകീർത്തിരിക്കിയേറംമട്ടുജാലി ധീനു
 നോക്കിടുന്നതൊക്കെയെന്നാദിക്കിൽവെച്ചല്ലെ— ധീനു
 ശങ്കരൻമറൻകരൻഭക്തകീങ്കരൻകുരുണാകരൻ ധീനു
 ചെങ്കരൻശ്രീശൈലകന്യാസങ്കരൻദേവൻ— ധീനു
 കെല്ലെഴുന്നോരിപ്പ, മിവിക്കുപ്പനംകുന്നപ്പരാനെ ധീനു
 ക്കിപ്രംകണ്ടുകൈകൾറണ്ടുംകൂപ്പിവന്ദിപ്പിൻ— ധീനു
 വിണ്ണുഭക്തൻദിവാൻവാഴുംകൃഷ്ണവിലാസംമന്ദിരം ധീനു
 തൃണ്ണയോടെകണ്ടുപരംതൃഷ്ണപൂണ്ടുലും— ധീനു
 അമ്പിനോടതിന്നപ്പറവവെഴുന്നപാലിയവും ധീനു
 സമ്പ്രതികണ്ടാലുംവേഗംതമ്പുരന്മാരെ

മേൽപ്രകാരം എറണാകുളത്ത്! കുറുക്കുള്ള കാശോരും കാഴ്ചകളെ കറിച്ചു കുമത്തിൽ വണ്ണിച്ചു പാടിക്കൊണ്ടു വലിക്കാർ അതുവരേയും സാവധാനമായികൊണ്ടുപോയ വഞ്ചി പാലിയത്തിൻ കടവു കടന്നപ്പോൾ രണ്ടാമതും ശീശ്വഗതിയെ പ്രാപിച്ചു.

ഇതിനിടയ്ക്കു നേരം ക്രമേണ പ്രകാശമായി തുടങ്ങുകയും ആദ്യം നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വെളിച്ചംകൊണ്ടുമാത്രം കുറേക്കൂ കണ്ടിരുന്ന കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റും അധികമധികമായി കാഴ്ചയിൽ വന്നുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരു നാഴിക വഴിറ്റരം കായൽവക്കുവരെ തോക്കും താങ്ങി മുറുകി നടന്നതുമിമിത്തം ചൂടുപിടിച്ചു വിയർത്ത ശരീരത്തിന്മേൽ കുപ്പായത്തിനുള്ളിൽകൂടി കടന്നു തടവുന്ന കുളർകാറ്റും നാലുപുറവും നേത്രാനന്ദകരങ്ങളായ കാഴ്ചകളും തിരമാലകളുടെ മുകുളിതകൂടി പൊങ്ങിയും താണുകൊണ്ടു പറയുന്ന വഞ്ചിയിൽ ഉത്തമാലാടിക്കൊണ്ടുള്ള ഇരിപ്പും കണ്ടൻകോരൻ കൂട്ടരുടെ വഞ്ചിപ്പാട്ടും അരുണോദയസമയവും എല്ലാംകൂടി ചേർന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ

മനസ്സിൽ ഉദിച്ച ഒരു പ്രത്യേക ആനന്ദവും ആഹ്ലാദവും ഇന്നപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. വെണ്ടുരുത്തിയുടേയും എറണാകുളത്തിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടി തെക്കോട്ടെക്കുറേപോയി കൊണ്ടിരുന്ന വഞ്ചി പുഴയിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടെക്കുറേ തിരിയുന്ന ഒരു ചെറിയ തോട്ടിലേക്കു കടന്നു. അപ്പോൾ ആകാശത്തിന്റെ പൂർവ്വഭാഗം തുറന്നു ഞങ്ങൾക്കഭിമുഖമായി പ്രവേശിച്ച സൂര്യൻ തന്റെ കനകരശ്മിപ്രചാരത്തിൽ ലോകമുഴുവനും പെട്ടെന്നെന്നു കളിപ്പിച്ചു. മേലെക്കുമേലെ കട്ടകട്ടയായി മുറിഞ്ഞു പിടിച്ചു നില്ക്കുന്ന അഞ്ചോ ആറോ കാലുകളിന്മേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പഴയ മരപ്പാലത്തിന്റെ കണ്ണിൽക്കൂടി കടന്ന ആ തോട്ടിന്റെ കിഴക്കെ അറ്റത്തു, കായ തുടങ്ങിയതും തുടങ്ങാറായതും ആയി മദിച്ചുനില്ക്കുന്ന അനവധി തെങ്ങിൻ തൈകളാൽ സാമാന്യം നാലുപുറവും ഇടതൂർന്ന ചുറ്റും പൊട്ടിയും സ്വർണ്ണപ്പച്ചവർണ്ണമായ ഇലകൾ തിങ്ങിവളന്നുകൂടിയ കണ്ടൽചെടികളാൽ മുടപ്പെട്ട വെള്ളത്തിൽ അവിടവിടെ വലിയ പച്ചക്കല്ലുകൾ പതിച്ചുപോലെ കിടക്കുന്ന ചില തുരുത്തുകളാൽ മദ്ധ്യഭാഗങ്ങൾ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതും ആയ ഒരു തുറന്ന കായലിലേക്കു ഞങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിട്ട് ആ തുരുത്തുകളിലെ കണ്ടൽ ചെടികളുടെ ഇടകളിൽനിന്നു തപോചിഹ്നംവന്ന അനവധി വൃദ്ധക്കൊക്കുകൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി 'ക്രൊ, ക്രൊ' എന്നു ഞങ്ങളെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു മേല്പോട്ടുവന്നു തലയ്ക്കുമീതെ കശപിശയായി പറക്കത്തക്കവണ്ണം അവയുടെ സമീപത്തുകൂടി വഞ്ചിവലിച്ചുക്കേറി ആ കായലിന്റെ മുകൾയിലുള്ള വേറൊരു തോട്ടിന്റെ മുഖത്തു ഞങ്ങൾ എത്തി. ആ തോട്ടിന്റെ രണ്ടരകിലും കൈകൊണ്ടെത്തി പരിക്കാവുന്നതും കൊതിതോന്നിക്കുന്നതും ആയി സ്വർണ്ണകുണ്ടങ്ങളുപോലുള്ള അനവധി ഫലഭാസങ്ങളെ കലകലയായി വഹിച്ചുകൊണ്ടും ആകാശഭേഗത്തിൽ പറസ്സറം കുറുഗ്രഹണം ചെയ്തു സൂര്യരശ്മിയെ തടഞ്ഞു നില്ക്കു നിമിത്തം തോട്ടിന." ഒരു നടപ്പു കെട്ടിയലങ്കരിച്ചുപോലേയും നില്ക്കുന്ന തെങ്ങിൻ തൈകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി ആ തോട്ടിന്റെയും മരുതലപിടിച്ചു. അവിടെ തോട്ടിലേക്കു മുഖമായി കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ ഓലമേഞ്ഞ പുറയിൽ സ്നേഹം നന്നച്ച കെട്ടുകെട്ടായി ക

റിയിട്ടു സ്വാമിയാന്നാരെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന അഞ്ചാറു കുപ്പികളെ കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടൻകോരൻ കൂട്ടക്കു തലതരിച്ചു. അവർ പേരയി അല്പം 'വെള്ളം' കുടിച്ചു വന്നു. ഉത്സാഹം ഒന്നു വർദ്ധിച്ചു. മേൽ പ്രകാരം ചില കായലും പുഴയും തോടും മറ്റും കടന്ന് ഏകദേശം പത്തുമണിയാകുമ്പോഴേക്കു ഞങ്ങൾ ഒരു ദിക്കെത്തി. അവിടെ അതി വിശാലമായ വേറെരു കായൽ. നടുക്കു കണ്ടൽചെടികളാൽ വേലികെട്ടപ്പെട്ട വൃത്താകരമായ ഒരു തുരുത്ത്. കരയ്ക്കു നാലുപുറവും സ്വർണ്ണക്കരിരുകളോടുകൂടിയ നെല്ലുവിലത്തുനിന്നു കൊണ്ടു പരമതാനി വിരിച്ചുപോലെ കിടക്കുന്ന പാടങ്ങൾ. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലം ഇതാണ്. ആ കായലിൽ മുതലകൾ ഉല്പിരിച്ചതുപോലെയാണു കിടപ്പ്. വിശേഷിച്ചു, അതിനടുത്ത കരകളിൽ പാക്കുന്ന ചൊവ്വനാരങ്ങയും മാപ്പിളമാരങ്ങയും വക അസംഖ്യം താറാവു, കൊഴി, പന്നി, ആടു, മാടു, ഇവകൾക്കു പുറമെ അവരിൽ അനേകം പേരുടെ കുട്ടികളേയും പ്രത്യേകിച്ചു, നമ്മുടെ കണ്ടൻകോരന്റെ എഴുപതുവയസ്സായ തള്ളയേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി തിന്നതു നിമിത്തം ആ പ്രദേശക്കാർക്കു മുഴുവനും വലിയ ഭയം ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ മുതലകൾക്കെല്ലാം തലവനായി വാഴുന്ന 'ഭീമച്ചൻ' എന്നുപേരായ ഒരു വലിയ മുതലയും ആ കായലിൽ തന്നെയാണു കിടപ്പ്. അവന്റെ അക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയ കഥകൾ അറിയാത്തവർ അവന്റെ അധികാര അതൃക്കകത്തു പാക്കുന്നവരിൽ ആരുംതന്നെ ഇല്ല. അവനെ സംഹരിപ്പാനാണു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം. ഞങ്ങളുടെ അന്നത്തെ അവസ്ഥ നമുക്കു ഹോരത്തിനു പുറപ്പെട്ട ചക്രവർത്തിയുടെ അവസ്ഥതന്നെ. കാലേകൂട്ടി കണ്ടൻകോരൻ മുഖാന്തരം അവിടെ എന്താനും വാലന്മാരേയും മാപ്പിളമാരേയും വഞ്ചി, വല, ചാട്ടുളി, കുന്തം മുതലായ സാമഗ്രികളോടുകൂടി ശട്ടം കെട്ടിടുങ്ങായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ എത്തുമ്പോഴേക്കു അവരെല്ലാവരും തയ്യാറായിരുന്നു. കായലിന്റെ തെക്കുവശത്തു കരവിട്ട് ഏകദേശം പത്തുപതിനഞ്ചുവരെ വെള്ളത്തിലെക്കു തള്ളി നിന്നിരുന്നതും വെള്ളംവിട്ടു മേല്ലൊട്ടെക്കു വളഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു 'കൊക്കരക്കൊയി' എന്നു നില്ക്കുന്ന വേരുകളോടുകൂടിയതും ആയ ഒരു ക

ണ്ടവിന്റെ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കയമാണ് ഭീമച്ചന്റെ സാധാരണ വസസ്ഥലം. അദ്ദേഹത്തെ പേടിച്ചാൽ നേർവഴി നടപ്പിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഭൂവനേശ്വര പെരറി എന്ന് താടകയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പണ്ടു വിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ആ കയത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള എന്തെങ്കിലും കായലിന്റെ തീരത്തുള്ള കൂടിത്തന്നെ ചെലിക്കാൻ ഭീമച്ചനെപ്പേടിച്ചു സഞ്ചരിക്കാറില്ല. ഭീമച്ചൻ പകൽ മുഴുവനും സാമാന്യ തന്റെ കയത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇരിപ്പിടം. പക്ഷെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പുറത്തു നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയാനോ— എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ— മൂപ്പർ വെള്ളത്തിനു മീതെ കുറേയ്ക്കു തല പൊക്കുന്നുണ്ടത്രെ. രാത്രിയായാലാണ് കരയ്ക്കുകേറി രാജകേന്ദ്രം പിരിപ്പാനുള്ള എഴുന്നള്ളത്ത്. ഭീമച്ചനെ കുടക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ കഴലകൂട്ടി തീച്ചയക്കിയിരുന്ന പ്ലാൻ പ്രകാരം കയത്തിന്റെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഓരോ കാലവലയിട്ടു. വലയുടെ തലക്കയരകൾ ജാഗ്രതയായി പിടിച്ചു വേണ്ട പോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നാലുതലയ്ക്കുള്ള നാലു വലിയ വഞ്ചികളിലും വഞ്ചി ഒന്നിനു മുമ്പു് ആളുകൾവീതം—ഇതാണ്ടുപേർ കയരകൾ പിടിച്ചു നോക്കുന്നത് വഞ്ചി ഇഴങ്ങു വേണ്ട പോലെ നടത്തുവാൻ— പന്ത്രണ്ടുപേർ, ആ നാലു വഞ്ചികളിലും വേറെയും അഞ്ചര വഞ്ചികളിലാകൂടി ചാട്ടച്ചിമുതലായ ആയുധങ്ങളു കൂട്ടി പത്തുപത്തുപേർ എഴുന്നള്ളി ആ കയം വളഞ്ഞു. തെക്കു കരയെ ടുചുന്ന്ഭാഗം മാത്രം ഒഴിച്ചുവിട്ടു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും രണ്ടു വലകളും വടക്കുഭാഗത്തു നിറഞ്ഞിപ്പിടിച്ചു വഞ്ചികളാ അതിൽ കിഴക്കേ തലയ്ക്കുവലയെ വഞ്ചിയിൽ ഞാനും പടിഞ്ഞാറെ തലയ്ക്കു ഒരു വഞ്ചിയിൽ മിസ്റ്റർ മേനോനും വേണ്ട കയക്കത്തോടുകൂടി ഇരുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ വല പതുക്കെ പതുക്കെ വലിച്ചു കിഴക്കേതിനോടടുപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമം തുടങ്ങി. വരട്ടെ; അതാ! കറുത്ത പാറക്കല്ലുപോലെ ഒരുവസ്തു ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഏകദേശം മുപ്പതുവര അകലെ വെള്ളത്തിൽ മീതെ പൊങ്ങി. ഓ, ഓ, ഞങ്ങൾ രണ്ടുളളയും തോക്കിന്റെ വലഞ്ഞ കഴലുകൾ ഒപ്പം ഒഴിഞ്ഞു. മുകളിൽ പല്ലന്റെമുക്കിൽനിന്ന് ഒരു കഷണം മേല്പോട്ടു

തെറിച്ചു വെള്ളത്തിൽ വീണു. സംശയമില്ല. ഒരു മിനിട്ടു കഴിയു
മ്പോഴേക്കു കിഴക്കെ വല പിടിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വല
ക്കയറുകൾ വലിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവർ കയറുകളെ വെട്ടിവെട്ടിപ്പി
ടിച്ചുകൊണ്ട് പടിഞ്ഞാഴ്തെക്കു വലിച്ചുതുടങ്ങി. വലയും വഞ്ചിയും
വഞ്ചിക്കാരും എല്ലാം ഒന്നായി കിഴക്കോട്ടെക്കുതന്നെ. പടിഞ്ഞാ
റെ വല കിഴക്കേതിനോടു കൂറേണെ അടുപ്പിച്ചു. രണ്ടു വലകളും
നല്ലവണ്ണം അടുത്തതിന്റെശേഷം അതിനുള്ളിൽ കള്ളനെ കുടു
ക്കി നല്ലവണ്ണം 'ഭേദം' ചെയ്യാമെന്നായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ വിചാരം.
വലകൾ ഏകദേശം പത്തുവാര അടുത്തു. വലിയ പല്ലുകൾക്കടു
ക്കിയ ഒരു ഉഴക്കൻ അറക്കുവാൻ മേല്പാട്ടു പെണ്ണി ആഞ്ഞു വള
ഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ ഒരു പാട്പിടിച്ചു. 'വലി വലി' 'പോട്ടിച്ചോ പി
ടിച്ചോ' എന്നും 'അയ്യയ്യോ' എന്നും ഉറക്കെ അഞ്ചര ശബ്ദങ്ങൾ
ഒന്നിച്ചു കേട്ടതും കിഴക്കെ വലക്കയറുകൾ അതു പിടിച്ചിരുന്നവരു
ടെ കയ്യിൽനിന്നു വിട്ടുപോയതും, അവരുടെ വഞ്ചി നടത്തുന്ന ര
ണ്ടുപേരുടേയും പകരം തെറിച്ചതും രണ്ടുവഞ്ചികളും വെള്ളത്തിൽ
മറിഞ്ഞതും ഒറ്റാ കഴിഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവർ വേഗംചെന്നു വഞ്ചി
കൾ പിടിച്ചു മലർന്നു വെള്ളത്തിൽ വീണവരെ എടുത്തുകുററി.
വലകൾ അടുപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി മുൻഭാഗത്തു കടന്നു
ചെന്ന മൂന്നാലു വഞ്ചിയ് ലുണ്ടായിരുന്നവർ അതും, അതും കൊടു
ക്ക് എന്നു കള്ളൻ വാലിട്ടുപിടിച്ചു വലയുടെ പുറത്തു ചാടിയപ്പോൾ
നിലവിളിക്കുകയും മദ്ധ്യ 'ഇതുകൊണ്ടുപ', 'സമ്മാനം' എന്നു പറ
ഞ്ഞു വഞ്ചിയിൽ നിന്നേറത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു ചാട്ടംചാടിയ ക
ണ്ടൻകോരന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ചാട്ടുളി വെള്ളത്തിനുള്ളിലേ
ക്ക് ഉഴക്കോടുകൂടി പ്രവേശിച്ചു. ഉളിഴയുകൊണ്ടു ഉടനെ വെള്ളത്തി
ന്റെ മേൽപ്പാളെക്കൊന്നു പുഴുങ്ങിരണ്ടാമതും ഉള്ളിലേക്കുതന്നെ ആ വ
ലിയ ജന്തു തറണപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആ ചുഴിയിൽപെട്ടു കണ്ടുകൊര
ന്റെ വഞ്ചി മറിയാഞ്ഞത് ഭാഗ്യം. രണ്ടുണ്ടയും ഒരു ഉളിയും ഭീമ
ജന്തു സമ്പാദ്യം. ഉളിയിൽ കെട്ടിയ ചരടിന്റെ മേതല കണ്ടൻ
കോരന്റെ കയ്യിൽ. കണ്ടൻകോരനേയും വഞ്ചിയേയും വലിച്ചു
കൊണ്ടു ഭീമച്ചൻ നേരേ കിഴക്കോട്ടെക്കു തന്നെ. കുടിഞ്ഞാൻ വെ

തുല്യമായിട്ടുകൊണ്ട് ഒരു കുതിരവണ്ടിയിലിരുന്നുപോകുപോലെ ച
 രട്ട പിടിച്ചു വെട്ടുകൊണ്ട് കണ്ടൻകോരൻ വഞ്ചിയിലിരുന്നു സവാ
 രി. 'പിടിച്ചൊ' 'പിടിച്ചൊ' 'വിടങ്ങ വിടങ്ങ' എന്നു പറഞ്ഞു
 കൊണ്ട് രണ്ടു മൂന്നു വഞ്ചികൾ കണ്ടൻകോരന്റെ സഹായത്തിന്നു
 കത്തു. അഞ്ചെട്ടുപേർ ചരടിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുതുടങ്ങി. അവരെ
 യെല്ലാം ഇഴുത്തുകൊണ്ടു മുതല പിന്നേയും കിഴക്കോട്ടുതന്നെ. ഞങ്ങളെ
 ല്ലാവരും പിന്നാലെ. മുതല വാലുകൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ ഒരു
 ഭൂമി ഉളിയുടെ ചരട്ട 'റും' കണ്ടൻകോരനും വേറെ രണ്ടു മൂന്നു
 പേരും വഞ്ചിയിൽ ഏറ്റവും. സാധാരണയായിട്ടു പകൽ തന്റെ
 കയത്തിന്റെ സമീപസ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടു ഭീമച്ചൻ സഞ്ചരിക്കാറില്ലാ
 ത്തതുകൊണ്ടും രണ്ടു മൂന്നു മുറികൾ ഏറ്റവും ഉള്ളതിനാൽ അധികനേരം
 ഉപ്പുവെള്ളത്തിനുള്ളിൽ കിടന്നു പൊറുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത
 തുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ നിന്നിരുന്ന ദിക്കിന്നടുത്ത് എവിടെയെങ്കിലും
 അവൻ ഇനിയും പുറത്തേക്കു തല കാണിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു ഞ
 ങ്ങൾക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. മുതല കിഴക്കോട്ടേക്കു പോ
 യ് വഴിയിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നദിക്കിൽനിന്ന് ഏകദേശം ആറുവാര
 അകലെയായി ഒരു കറുത്ത തല പിന്നേയും പൊങ്ങി. മൂന്നുനാലു
 വഞ്ചിക്കാർ ഒരു വലയംകൊണ്ട് അതിന്റെ മുമ്പിൽ കടന്നുനിന്നു.
 വലയിട്ടു. കണ്ടൻകോരനും മറുവള്ളവരും വഞ്ചികളിൽ ആയുധ
 പാണികളായി മുതല പൊങ്ങിയ ദിക്കിൽനിന്നു കയത്തിലേക്കുള്ള
 വഴിയിൽ അവിടവിടെ നിരന്നുനിന്നു. ആ പൊങ്ങിയ തലയ്ക്ക് ഒരു
 ഉണ്ട കൊടുപ്പാൻ തരമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുവാൻവേണ്ടി മിസ്റ്റർ
 മേനോൻ മുമ്പിലേക്കു കടന്നുചെന്നു. ഞാൻ മുൻ പ്രസാവി
 ചു കണ്ടലിന്റെ മുകളിൽ കേറിയിരുന്നു. ഞാൻ നോക്കി
 കൊണ്ടിരിക്കേ കരയ്ക്കു വിളഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ ഉള്ളിലി
 രുന്നുകൊണ്ടു മിസ്റ്റർ മേനോൻ തോക്കുനീട്ടി. പൊങ്ങിയ തല
 മുങ്ങി. മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടു വല പടിഞ്ഞാട്ടേക്കു വലി
 ചുവലിച്ചു അടുപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. എല്ലാവരും തിരച്ചിൽ തകൃതി.
 ഞാൻ കണ്ടലിന്റെ മുകളിലിരുന്നുകൊണ്ട് നാലുപുറവും നോ
 കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സൂര്യൻ ആകാശത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശം

ഞങ്ങൾ കേൾക്കുക. കായലിലെ വെള്ളം വെള്ളിത്തകിട പര
ത്തിയപോലെ പ്രകാശിച്ചു. വെയിലിന്റെ ചൂട് അസഹ്യമായി
രുന്ന എങ്കിലും ഭീമച്ചന്തെ പിടിപ്പാനുള്ള രസംകൊണ്ട് അത് ഒരു
അസഹ്യതയായിത്തീർന്നിയില്ല. നാലുപുറവും മദ്ധ്യഘസൃഷ്ടപ്ര
ഭയിൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന കായലും, കണ്ടലും, വയലുകളും,
തെങ്ങുകളും എല്ലാംകൂടി കടന്നു ആ മനോഹരക്കണ്ണി നോക്കിക്കൊ
ണ്ട് കുറച്ചുനരം ആനന്ദപരവശനായി ആ കണ്ടലിന്റെ മുകളിൽ
ഞാൻ നിന്നുപോയി. അപ്പോഴേക്ക് 'അതാ അതാ' കണ്ടലി
ന്റെ ചോട്ടിൽ എന്ന് ആരോ പറയുന്നതുകേട്ടു കീഴ്ത്താത്ത നോ
ക്കിയപ്പോൾ മുക്കുമുറിഞ്ഞു ചോര കലിക്കുന്ന ഭീമച്ചന്തെ തല, ഒരു
ണ്ടകൊടുക്കുന്ന് ഒന്നാത്തരം ലക്ഷം. ശരി, ഒരു കൊടുത്തു. നെര
കയിൽതന്നെ. കഥ കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. രണ്ടുമൂന്നു വഞ്ചിക്കാർ
കണ്ടലിന്റെ ചോട്ടിൽ എത്തി കഴുകുകൾകൊണ്ട് അടി വ
ണ്ടിനോക്കി. തോല്പിച്ചു. അതാ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പെറങ്ങിയും പുഴയി
യും മുങ്ങിയും വാലിട്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ട് അതി ശിശുവായി പെറങ്ങ
ത്തു പടിഞ്ഞാടുക നിന്തിപ്പാകുന്നു.

ഭീമച്ചന്തെ പ്രാണവേദനകൊണ്ട്, ഞാൻ കണ്ടലിന്മേൽനിന്നു
വഞ്ചിയിലേക്കിറങ്ങി. അപ്പോഴേക്കു മിസ്റ്റർ മേനോനും എ.പി.
ഞങ്ങൾ എല്ലാംകൂടി ഭീമച്ചന്തെ പിന്നാലെ മറുകിപ്പിടിച്ചു. ഭീ
മച്ചന്തെ പ്രാണപരമാത്രമേതാടുകയുള്ള പോക്കു അവനെ പ
തുടരുന്ന കണ്ടൽക്കോരൻ കൂട്ടരുടെ കൂടെയിലിയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ക
ള്ളൻ പുറത്തു തലവ പാകുമ്പോഴൊക്കെ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരോടൊ
തോക്കുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഓ! ഓ! ശബ്ദവും എല്ലാംകൂടി
ഒരു വലിയ കോലാഹലം. മേൽപ്രകാരം തുരത്തിനെ ഒരു പ്രവൃത്തി
ണം. ആ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ രണ്ടാമതും തെക്കുഭാഗത്തെത്തിയ
പ്പോൾ കയത്തിന്റെ കിഴക്കെ പുറത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന വല
കണ്ടിട്ടാണെന്നുതന്നെ ഭീമച്ചന്തെ വടക്കോട്ടു തുരത്തിലേക്കു തിരി
ഞ്ഞു. തുരത്തിന്റെ അരകിലുള്ള രണ്ടു കണ്ടലിന്റെ ഇടക്കിൽ തല
യുംവെച്ചു കിടപ്പായി. നേരെ തെക്കുഭാഗത്തുനിന്നു തലയ്ക്കു മുന്നോ
ക്കി ഞാൻ രണ്ടു കഴലും ഒപ്പം ഒഴിച്ചു. വെള്ളത്തിൽ വാലിട്ടൊരു പി

3. 'ധീമൃതൈ' എന്ന ഒരു കുട്ടിക്കുറണം. കണ്ടലിന്റെ ഇടയിൽകൂടി മറിഞ്ഞു തുരുത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു 'ധീം' എന്ന ഒരു ചാട്ടം, ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആയുധപാണികളായി തുരുത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ മടുവരെ ചേർത്ത ഒരു സ്ഥലത്തുകൂടെ ഭീമച്ചൻ ഇഴഞ്ഞു പിടഞ്ഞുകൊണ്ട് കാട്ടം. പിന്നാലെ കൂടുവിളിച്ചുകൊണ്ട് കാട്ടുന്ന സൈന്യങ്ങളിൽ കണ്ടൻകോരൻ ഉളികൊണ്ടോരോ, നീലാണ്ടൻ കുന്തംവെച്ച് ഒരു കുത്ത്, ചക്ര കോടംലികൊണ്ടോരം കൊത്ത്, ഭീമച്ചന്റെ ഉഴക്ക ശമിച്ചു. ചേററിൽ പതിഞ്ഞു കിടപ്പായി. മുക്കാലും കഴിഞ്ഞു. കാൽപ്രാണൻ ബാക്കി. മഴുവനാക്കുവാൻ ചെകിട്ടാണിക്ക് എന്റെ ഒരു ഉണ്ട, അസ്ത്രം, അളന്നുനോക്കിയപ്പോൾ മുകളുമുതൽ വാലിന്റെ അറ്റംവരെ നീളം 16 അടി. 4½ ഇഞ്ച്, മദ്ധ്യത്തിലെ വണ്ണം 8 അടി 8½ ഇഞ്ച്. സി. എസ്സ്. ജി. പി. ബി. എ.

ഗസീമഹമ്മദ്

മുഹമ്മദീയപ്രഭുവായഗസീ-
മുഹമ്മദുഗ്രപരാക്രമശ്ശൗഹ്
അഹംമതിക്കുഖ്ഖിലാമഹാദു-
സ്സഹന്മാഹീശൻമഹികാത്തിരുന്ന.

പ്രജാധിപൻതന്നെടനടുക്കരിൽ
പ്രജാധികസ്സേഹമിയന്നുവാണു
നിജാധികാരംപിഴയ്ക്കതെന്നോക്കി
സ്വജാതിവലിച്ചിട്ടുമാറുചെയ്തു.

ഒരിക്കലെന്നോവലുതായകായ്ക്കം
ധരിക്കുവാൻമന്ത്രികളൊത്തുമന്നൻ
ഇരിക്കവേതത്സഭയിൽകടന്നു
തെരിക്കനെത്താപമിയന്നോരുത്തി.

കുരുത്തകോപത്തൊടു കൂടിയവനും
പെരുത്തമാലാൾ ചുട്ടുവാഴ്ചമാനും
ഒരുത്തിതൻമുന്നിലണഞ്ഞേനരം
കുരുത്തനാം ഭൂപതിമൗനമാനും.

ഭൂ

ഭയംനിമിത്തം വെതനാട്ടിലാരും
സ്വയംനരാധീശനെന്നോക്കുകില്ല
ഭയംവിനാനാരിയടുക്കവേ, വി-
സ്തയം വളർത്തു സചിവക്കുശേഷം.

ഭൂ

പിടിച്ചിതോഭ്രാന്തിവളെ ബാഭടന്മാർ
പിടിച്ചു തള്ളി ടിവിനെ നീവണ്ണം
തടിച്ചുകോപാൽ സചിവൻ കഥിക്കെ
ച്ചൊടിച്ചു ഭൂപാലനവൻറേനേരെ.

ന്യ

കുറച്ചു മുളിപ്പിച്ചു മാനമെന്നേ
വിറച്ചിടും ചുണ്ടുകളോടുകൂടി
ഉറച്ചുമാലാൻറ ചെയ്തു ചിത്തം-
മറച്ചിടതാറുപനോടുനാരി.

൭

ധരാധിപൻ തൊനിതിഭാവമോടും
നിരാമയം നിമജവുനവല്ലോ
ദുരാശയാലുഴികലക്കിവെക്കും
ദുരാശയന്മാർ വളരുന്നിതെങ്ങും.

വൃ

നേപാലകൻ തന്നെ സൈന്യം കൂടും
ഉളപായമെല്ലാം കളയും പ്രകാരം
ഉപായമോരോന്നു കോടെടുത്തു
കൃപാരസം പൂണ്ടു മരണമേല്പും.

ന്ദ

തെടിചുവീഴ്ത്തൊടുശുഭ്രവഗ്നം
 മുടിചുരാജുങ്ങുപിടിച്ചുകുടി
 പൊടിചുബിംബങ്ങളുവീരനെന്നു
 നടിച്ചവെന്നുൽമതിയൊക്കയില്ല?.

പി

കുമാർഗ്ഗികൾക്കുമയമേകുവാനും
 സുമനോഹരശൃംഗാരമോഴിക്കുവാനും
 ക്ഷമാധിപൻജാഗ്രതയോടുകൂടി
 ക്രമാൽത്തടങ്ങേണമതാണുധർമ്മം?.

പി

പ്രമാണിയാണെന്നുനടിച്ചുനിത്യം
 സുമാംഗിയാരെത്തുകുളിച്ചുപാരം
 അമര്യരോതുസ്മൃതികേട്ടിരിക്കും
 ക്ഷമാധിനാഥൻനരകത്തിലാകും?.

പി

പിണക്കമോടുംപടവെട്ടിയെങ്ങും
 നിണക്കയംതീർത്തവേൽപ്രതാപം
 തുണപ്രമാണംനവാനാട്ടിലുള്ളോർ
 ഗുണപ്പെടുംമാർഗ്ഗമെടുത്തിടാഞ്ഞാൽ?.

പി

സ്മൃതിക്കുമീക്കുളരെട്ടവിശ്വസിച്ചാൽ
 ചര്യക്കുമേനോക്കുകസർവ്വദാനീ
 ക്ഷിതിക്കുകൊന്ത! വളന്നിടുന്നോ-
 രതികുമാരീയുറിച്ചുന്നതില്ല?.

പി

ഭവാനുമാനാത്മപുഷ്പശൃംഗാണുൻ
 ഭവാനുമാരവിക്രമിയെന്നിവണ്ണം
 ഭവാനെവാഴ്ത്തിടുമമര്യരോതും
 സുവാളിത്തൽനീഞ്ഞളിയൊല്ലതെല്ലാം?.

പി

തവവനിഷംപ്രജകൾക്കുമുള്ളിൽ
ദവാനലൻപോലെരിയുംവിഷംഭം
ദിവാനിശംഹന്തവളന്നിട്ടുന്പാൾ
ഭവൻസുഖിക്കുന്നതുമ്മമംമേം.

പന്റ

നിറഞ്ഞതന്ത്രസദസ്സിലേവം
നിറഞ്ഞകോപത്തോടുമത്തലോടും
പറഞ്ഞപെണ്ണിൻകുമാതീന്നിതെന്ത
പറഞ്ഞഗ്രന്ഥംഗുപസേവകന്മാർ.

പെ

എടുത്തുടുപ്പുംപലതിപ്രകാരം
കടുത്തുചൊന്നോരവളോടുപൻ
മടുത്തിടത്തൊടുചിരിച്ചുതുഷ്ടി-
പ്പെടുത്തിടുംമടുരിയൊടിമന്ദം.

പവ്വ

ഇരിക്കുകദ്രോഹണഭോഷമേവം
ശരിക്കുരജ്ജുനജനംചുരുക്കം
ധരിക്കുഞാൻനിങ്ങളെഭാസനല്ലോ
വരി.ഏവേണ്ടുന്നതുന്നിടംഞാൻ.

പൻ

ഭോഗ്രഹംമുണ്ടത്തവനാണുനിങ്ങൾ-
ക്കരാതിയായുള്ളവനോതിയലും
വരാമുടൻഞാനവനെപ്പിടിക്കാൻ
നിരുകലംമേവുകൾക്കുവേണ്ട.

വറ

കുമാഗ്നിയായാത്തിപരത്തിട്ടുനോൻ
മമാത്മജൻമൽപ്രിയനെകിലുംഞാൻ
അമായമൊക്കുംപടിശിക്ഷനീതി-
കുമാനുക്തലംകളുവല്ലചെയ്യം.

വപ്പ

തവാധിയെത്തരണരചെയ്തനിന്റെ
നിവാസമെങ്ങെന്നതുമോതിടേണം
വിവാദമതുകലരാതെകൂടെ
ജ്ജവാൽപുറപ്പെട്ടവരാംവരംഗി!'

൨൨

വഴിഞ്ഞിടുന്നല്ലനിവോടിവണ്ണം
മൊഴിഞ്ഞിടുന്നൊന്നോടോതിനൊരി
ചൊഴിഞ്ഞിടാവാപ്പുറംതടച്ചു-
ള്ളഴിഞ്ഞുതൻസങ്കടമിപ്രകാരം.

൨൩

ധരിക്കളുപാലമണേ! മനക്കര-
ബെരിക്കുമെൻസങ്കടവർത്തമാനം
കരിക്കലുംമേസ്യഖമില്ല, ഭൂത-
ത്തിരിക്കുമങ്ങുപ്രജയാണയേതാൻ.

൨൪

ഭവാനിളംധീശപര! സോമനാഥ
ശിവലയംകൊള്ളയിടുന്നകാലം
ഭവാന്റെവൻകീർത്തിവളത്തിവെച്ചി-
ട്ടവാൻമരിച്ചുമജീവനാഥൻ.

൨൫

പുമാൻപുമാനെന്നുനടിച്ചനേകം
കുമാനുഷന്മാർഞ്ഞളിയുന്നുവല്ലോ
പുമാനുവേണ്ടുഗുണമെൻപ്രിയൻ
സമാന്തമായിട്ടൊരുവൻമില്ല.

൨൬

തദന്തമാമട്ടവിടെഞ്ചഭവിച്ചോ
ജദന്തമെൻകാതിനുശല്യമായി
മദന്തരംഗംസുതരംചിളർന്നു
മദന്തകണ്ണൻനിലകഷ്ടമായി.

൨൭

കുമാരിത്തൈക്കുപിറന്നിരുന്നു
സുമാംഗിപൂണ്ണഭൂമിഭാസ്യയായി
ക്രമാലവരക്കുള്ളഴകേതുകണ്ടു
മമഗായത്തല്ലതെളിഞ്ഞുവൻ. പ.പു

സൂതിക്കുക്കല്ലൻമകളെക്കിതീത്ര!
മതിക്കുവൻവയുതദാഭയോത്താൽ
ക്കിതിക്കുടുകാമനി, തല്ലാത്ത
ക്കൊതിക്കുവോരത്ര മഹീതലത്തിൽ, പ.പു

വളൻതനപീമണിയെഴുവനശ്രീ-
വളൻപാരംസഹജാഭൂതി
വളൻമോദംമമഗായസത്തിൽ
തളൻഭൂതപ്രസന്നഗ്രപാശം, പ.പു

ഉടല്ലെഴുംകാനിസുശീലമേതും
മുടക്കുമില്ലാത്തൊരുമബുദ്ധി
അടക്കമെന്നീഗുണമുള്ളപുത്രി
കിടയ്ക്കുമാറാവതുഭാഗ്യമല്ലേ. പ.പു

എനിക്കെനിക്കെന്നുനിനച്ചുകാമ -
പ്പനിക്കടുക്കിൽപലരൂപതിച്ചു
എനിക്കുമോമൽത്തനയക്കുമിമ്പം
ജനിക്കുമറായവർവേലചെയ്യൂ. പ.പു

വീടാതെയൊഴിച്ചുകൊണ്ടുമാങ്ങ -
ബീടാധിപസ്ഥാനമെഴുന്നതോത്തും
കൊടത്തശീലാദികൾകണ്ടുമാട-
ല്ലൊതെളുപ്പുന്നവളെക്കൊടുത്തേൻ പ.പു

നീരമയംനിസ്തുലരാഗമുമാക്കൊ-
 ള്ങൊരാണ്ടുണ്ടാളുമിണങ്ങിവാണു
 ഒരാളൊടുക്കംസുഖഹാനിചേക്കാൻ
 പരാക്രമംപൂണ്ടുവിടത്തിലെത്തി.

ന.ര.

വേരുന്നതിത്വംനിശിമൽഗൃഹത്തി-
 ലിരുന്നുകല്യാണിയെന്നോക്കിടുന്നു
 തരുന്നോനിനകളെസ്സുഖംപൂ-
 ണ്ങിരുന്നിടാമെന്നതിരക്കിടുന്നു.

ന.ര.

കേടുത്തകോപത്തെൊടുത്തൊന്നൊരിക്ക-
 ലെടുത്തുപൂൽകൊണ്ടടിനല്ലിയിടും
 അടുത്തുകൂട്ടുന്നിതവൻവിഷാദ-
 പ്പെടുത്തിടുന്നുകനിവേതുമെന്തു.

ന.ന.

വേരുംഗിഹസ്സൻമുറപോലെവേട്ടോൾ
 ഭരംഗ്രഹംപാപമിതെന്നിവണ്ണം
 കരയിരംതാക്കുപറഞ്ഞുമേതും
 ഭരംഗ്രഹൻവിട്ടൊഴിയുന്നതില്ല.

ന.ര.

പേടയ്ക്കുപോയിടിനഹസ്സനെത്തി-
 ടുകക്കിടുംനിന്നുടെദേപ്പുമെല്ലാം
 നടക്കനീയെന്നുപറഞ്ഞുമേതും
 മടക്കമില്ലാചപലനുകഷ്ടം?

ന.വ.

തീരിച്ചവന്നിടിനഹസ്സനെല്ലാം
 ധരിച്ചുകേപിച്ചമുഴുഗന്തുലുൻ
 സ്സരിച്ചിടുംചുണ്ടുകളോടുലോക-
 മെരിച്ചിടുംമടുവസിച്ച്ചിരൻ?

ന.ര.

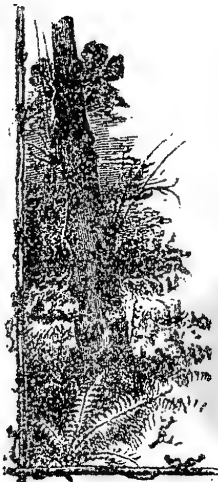
(തുടരും)

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ഇതു വിചാരിച്ചില്ല

അഥവാ

(കാമിനിയല്ല കനകവുമല്ല.)



പാപ്പനിമിറത്താശ്വന്റെ അവിടെ
 ഓണത്തല്ല, കഴകഞ്ചേരിയുടെ ഇല്ലത്തു കഥക
 ളി, ചന്ദ്രകുന്നത്ത് ഭഗവതീ ക്ഷേത്രത്തിൽ ആ
 ണ്ടുവാരം, ഇതു മൂന്നും കൂടിച്ചേർന്നൊരു ദിവസം
 ആശ്വനം ആസ്യനം ഒരേനാട്ടിലെ പ്രമാണി
 കൾ, രണ്ടുപേരും കത്തജന്മികൾ, ആഭിജാത്യം
 കൂടിയ ദിക്കിൽ എമ്പതിനായിരം പാട്ടത്തിനു
 വസ്തു. കുറഞ്ഞ ദിക്കിൽ അറുപത്തഞ്ചു പാട്ട
 വും എമ്പതുരൊക്കയും. ആശ്വന്റെ കായ്കും
 മഹാമോശം. ആസ്യന്റെ കായ്കും കട്ടകുട്ടി. ര
 ണ്ടുപേരും തമ്മിൽ കാഴ്ചയിൽ ഇണക്കും, ഉള്ളുകൊണ്ടു പിണക്കും.
 കണ്ടാൽകൊണ്ടു ചിരിക്കും, കേട്ടാൽ തുറിച്ചു മിഴിക്കും. ഇരുപക്ഷ
 ത്തിലും പരരം പാശ്ചവും കൂറുകാരും വേണ്ടുവോളം.

കയ്യോങ്കളിക്കു കൊറു, കുട്ടായി, അവതള, ഈരടിരമൻ,
 ആശ്വന്റെ ചെട്ടി, ആസ്യന്റെ കട്ടപ്പൊട്ടൻ മുതലായ തലയാളി
 കളെക്കെ തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കളിയോഗത്തിൽ പാട്ടം കൊട്ടം വേ
 ഷവും ഇതിലപ്പുറം നന്നായിട്ട് ഒരു കലത്തൂര ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കോ
 പ്തം പുതിയത്. വാരത്തിന് കാത്തന്മാരിൽ ഉത്തമന്മാരെക്കെ വ
 ന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. വന്ന പാലൊക്കെ അളക്കുകയും ചെയ്തും. കാണ
 സ്സട്ടു, വാരസ്സട്ടു, കളിസ്സട്ടു. നാനാവണ്ണങ്ങൾക്കും പാഞ്ചേന്ദ്രിയ
 ങ്ങൾക്കും ആബാലവൃദ്ധം അനുഭവിപ്പാനുള്ള പട്ടങ്ങളിൽ പലതും
 ആ ഒരു ദിവസത്തിൽ കയ്ക്കിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അഹങ്കാര

ക്കോളികി മറിഞ്ഞ ആവൃത്തിന്റെ ഇല്ലപ്പറമ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ നേരം തിരിഞ്ഞ നാലടിയും നാലു വിരലും കഴിഞ്ഞു.

തല്പതുങ്ങി. ഉച്ചിടുകയും പിന്നീടുകയും ചെയ്തതല മൊട്ടത്തു ല മുതലായ ശിരോവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു കളരിയുടെ മൂന്നുഭാഗവും ചുറ്റിക്കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ആലാസ്സുകയറിന്റെ പുറമെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടിയുരസിത്തുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ ഭാഗത്തുള്ള ഒരു വിരിവ് നാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആവൃത്തനും നമ്പൂരിമാരും കസാലകളിലും പനമ്പുകളിലും പൂർണ്ണായകങ്ങളിലും അവസ്ഥാനുസരണം ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ചില സേവകന്മാർ ഗൗരവംകൊണ്ടു സവാദ്യക്ഷതപം പ്രകടിപ്പിച്ചും ചിലർ ഭക്തി ബഹുമാനപൂർവ്വം എഴുന്നേൽക്കാനോടു മന്ത്രിച്ചും അധികാരികളോട് അംഗ്യം കാണിച്ചും മുണ്ടുവെക്കുന്ന പാണ്ടിപട്ടരെ ശാസിച്ചും അടുത്തു പിന്നിൽതന്നെ ആട്ടവസാനി കളായി കൂടിയിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യം വടക്കേച്ചരിയിലുള്ളവർ കളരിയിൽ ഇറങ്ങി ആത്തു വിളിച്ചു ചോടുവെച്ചു കളിച്ചു കയറി. അതുപോലെതന്നെ തെക്കേ ചേരികാരും ഇറങ്ങിക്കളിച്ചു പോരിനു വിളിച്ചു പിൻവാങ്ങി. അതിനുശേഷം അവാടവിടെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കുറെ ആലോചന നടന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഇരുപക്ഷത്തിൽനിന്നും ഓരോ ചോതിക്കാരൻ കയറു കവച്ചു കളത്തിലിറങ്ങി അരങ്ങത്തേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു നീട്ടിവലിച്ച് തൊഴുതു. ഉടനെതന്നെ രണ്ടു ചെറുമല്ലനാരും ചാടിക്കടന്നു മെഴുറപ്പിച്ചു രംഗത്തെ തൊഴുതുവെട്ടിച്ചു ഭൂമിതൊട്ടു രേഖയിൽവെച്ചു പോക്കളി തുടങ്ങി. ചാടിയോടി നടന്നു നാലുചാലു കളിച്ചിട്ടു രണ്ടുചേരും അടുത്തുകൂടി കൈകോർത്തുപിടിച്ചു പിരിഞ്ഞുനന്നു. ആ സമയം നാലുപുറവും മുഴങ്ങിയിരുന്ന കളികളശബ്ദം കുറഞ്ഞെന്നു ശമിച്ചു. എന്നാൽ കാണികളുടെ അക്ഷമകൊണ്ടുണ്ടായ ഈ ശാന്തഭാവം വളരെ നേരത്തേയ്ക്കു നിലനിന്നില്ല. ഇടത്തെ കൈപ്പടം മുക്കിനേരെ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വലത്തുകൈ തുടമേലടിച്ചു വീശിക്കൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന ബാലവീരന്മാർ അടവും തടവും വിട്ടു പിടിയും വലിയും പൊത്തിപ്പിടുത്തവും തുടങ്ങി. ആ നിമിഷത്തിൽ പട്ടകൂറ്റന്മാരായ ചോതിക്കാരന്മാർ അവരെ പ്രയത്നംകൂടാതെ

വേർപെടുത്തിനിരത്തിട്ട് ആശ്ചര്യന്റെ നേരെനോക്കി പിച്ചു. ഇനി തല്ലാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു ആവോ' എന്നു ചോദിച്ചു. കേശവിനു കലശലായ വേദങ്ങളെ എന്നു വിരലുകളിലൊക്കെ ആശ്ചര്യൻ മറുപടി എറീട്ടു തല്ലുകയെന്നു നാൽക്കോൽ അകലെ നിറന്നിട്ടു ഇരണ്ടു കട്ടിപ്പാവു മുണ്ട് സമ്മാനമായിട്ടു എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഗണപതിക്കയച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കലശലിച്ചു.

രണ്ടാമതു തെക്കേച്ചേരിയിൽനിന്ന് ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മാപ്പിള ഇറങ്ങി കളിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ കടുമുളപ്പോട്ടു തുളുക്കെട്ടിപ്പിറപ്പിച്ചപ്പോലെ വിടർത്തി ഭംഗിയാക്കിക്കൊണ്ടു വടക്കേച്ചേരിയിൽനിന്ന് അതേപ്രായത്തിലുള്ള ഒരു നായരും ചാടിവിടർന്നു. അപ്പോൾ തടുത്തുമാറി കൊടുത്തുവെക്കി അവർ ഒരു മുറ നല്ലവണ്ണം തല്ലി. രണ്ടുപേരും ഒരു മാതിരി കിടന്നിട്ടു നിന്നുവെക്കി. മാപ്പിളയ്ക്കാണ് കറച്ചുകോട്ടം പററിയത്. അവരുടെ പക്ഷപാതികൾ തമ്മിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് കരുന്നേരം വാഗ്വാദം നടന്നതിന്റെശേഷം ആശ്ചര്യന്റെ സമ്മതപ്രകാരം അവർതന്നെ ഒരു മുളക്കി അടിക്കട്ടെ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. നായർ ചാടിപ്പിറപ്പിച്ചു കയ്യാട്ടുകേറിയപ്പോൾ കണ്ടു മാപ്പിള അടിക്കടി പിൻവാങ്ങി ചേരിമുട്ടാറായപ്പോൾ വലത്തുകൈ വീശി 'മാനാന്റെ' ഇടത്തെ കൈപ്പലയ്ക്കാതെ താങ്ങുതാങ്ങി. അതേമുളക്കി വലത്തെ പള്ളയടിച്ചു നായർ നിലത്തുവീണു. തെക്കേച്ചേരി മുഴുവനും സന്തോഷംകൊണ്ട് ആഹ്ലാദിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മറുപക്ഷത്തിൽനിന്ന് ഭയംകൊണ്ടു പെട്ടെന്ന് വിടുകയോ ഇടയറുന്നതിനുമുമ്പു തല്ലുകയോ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ മുതുമുതലായ പാവു മുണ്ടു സമ്മാനം കൊടുത്ത് അയച്ചു. ഇതു രണ്ടു കൂറുകൾക്കും പിടിച്ചില്ല. ഇവനെ ഇവരുടെ ഗുരുക്കന്മാരായ അവതളയും ഇരണ്ടിരണ്ടും കയ്യാട്ടുകളിലും വേദപ്രകാരമുള്ള രംഗവനനം ഗുരുമോദനം ആടിക്കളി മാടിവിളി മുതലായതൊക്കെക്കഴിപ്പിച്ചു തല്ലുന്നതായി നിന്നുകഴിഞ്ഞു. തഞ്ചംനോക്കിത്തട്ടത്തും ആയം കണ്ടുകൊടുത്തും ദൃഢിപരമാനെ നാലു മുറ ഇവർ അടിച്ചു തീർപ്പോടെയും നേരം വൈകിയതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം അവസാനിപ്പിച്ചു. ജയത്തിന്റെ കാര്യം തീർച്ച പറയാനായില്ല. കാണുകയോക്കു കണ്ടു

മരിയായതുമില്ല. അവയ്ക്കുള്ള സമാനം സ്വപ്നംകൊണ്ടുള്ള ഓരോ കഴക്കൻ മോതിരവും നന്നാലു പാവുമുണ്ടുമായിരുന്നു. ഇത്രയും ചെന്ന്പോലും കൂടുതലും വലിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു നില ഉറക്കത്തായിത്തുടങ്ങി. വൻകിടക്കാരിൽ പിന്നെ ഇറങ്ങിയവർ കൊറുവും കട്ടരയിലുമായിരുന്നു. അവയ്ക്കു പ്രായം കുറെ അതികൂടിച്ചതുകൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയിലധികം നാട്ടുമാായിട്ടാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. പ്രസിദ്ധിയിട്ടുണ്ട് സമാനംകൊണ്ട് അവരേയും ബാഹുമാനിച്ചു പിരിച്ചു. നേരം പോയി. ഇനി ചെട്ടിവരട്ടെ എന്ന് ആവൃന്ത കല്പിക്കുന്നതു കേട്ട് ആവൃന്ത കടുപ്പൊട്ടന്റെ നേരെ ഒന്നുനോക്കി. കാണികളുടെ നില പെരുവിരലിന്മേലായി. ദൃഷ്ടികളൊക്കെ വിരിവൻലിന്റെ ഇരുവശത്തും പാഞ്ഞുതു. മാർവിരിഞ്ഞ് അനുകൂലി കൈകൾ നീണ്ടു വെളുത്തു പൊക്കത്തിൽ ഒരോ പന്തലിന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തുള്ള കാലിന്റെ അടുക്കൽനിന്നും കറുത്തമെലിഞ്ഞ് കള്ളനായ ഒരോ വടക്കെ അറ്റത്തുനിന്നും നമ്പൂരിമാർ ഇരിക്കുന്നതിന്റെ ഇരുവശത്തുകൂടി അടങ്ങിയൊതുങ്ങി കളത്തിലിറങ്ങിനിന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തവനാണ് ചെട്ടി, രണ്ടാമത്തവനാണ് കടുപ്പൊട്ടൻ.

കഴുകുമ്പോൾ തുപ്പൻ പായയിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റ് ആവൃന്തൻ കസാലയുടെ ചാരപടിയിന്മേൽ പിടിച്ചു നിലവായി. ഉണ്ണിനമ്പൂരിമാർ പന്തലുകളൊക്കെ മുറുപ്പാക്കു വലിച്ചിട്ടു. ആവൃന്തൻ വല്ലഭിയും ആവൃന്തൻ ആസ്നവും ഒന്നിളകി. ഈ സമയംകൊണ്ട് ചെട്ടിയും കടുപ്പൊട്ടനും കളമദ്ധ്യത്തിൽ എത്തി. മെയ്യിൽ താണുനിന്നിട്ടു ബ്രാഹ്മണരേയും വലംതിരിഞ്ഞു ദികപാലനാരേയും തൊഴുതു വന്ദിച്ചു മുഖം പിന്നും മറിഞ്ഞ് കാലം നിലവും തൊട്ടു തലയിൽവെച്ച് അകമാടിക്കേറി കളി കഴിഞ്ഞതല്ല തുടങ്ങിയപ്പോൾ രണ്ടു നാഴികപ്പകൽ കഴിഞ്ഞു. ഇവക്ക് അടിച്ചുകുറി രണ്ടാലൊന്നു തീച്ചപ്പൊട്ടത്തുവാനുള്ള തിടുക്കത്തേക്കാൾ മുമ്പ് കണ്ടു തീർത്തുകൊടുക്കുവാനുള്ള മോഹംകൂടിയിരുന്നതിനാൽ തല്ലിലധികം തടവായിട്ടു കരേന്ദരം കഴിഞ്ഞു. കടുപ്പൊട്ടൻ തക്കത്തിൽ ഓങ്ങിയടുക്കുമ്പോൾ ചെട്ടി തായത്തിൽ ഇറങ്ങി നീണ്ടുകാൽ ഊന്നി മടക്കി ദേഹം പിന്നാക്കം വലിക്കും. ചെട്ടി കയ്യോങ്ങുമ്പോൾ മറ്റവൻ തലയത്തിൽ

അടുത്തുമാറും. ഒരിക്കൽ തരംനോക്കി കടുപ്പൊട്ടൻ ചെട്ടിയുടെ മൊട്ടിനേൽ ചവുട്ടിക്കയറി മൂക്കു നിറക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ട് ചാതിക്കാൻ വെലാൽക്കാരേണ വിലക്കി. പക്ഷെ ഫലമായില്ല. ചെട്ടിയുടെ മൂക്കിൽനിന്നു പോര കടകട ചാടിത്തുടങ്ങി. ഇരുപക്ഷക്കാരും തമ്മിൽ കോലാഹലമായി. അതിനിടയ്ക്കു ചെട്ടി മുഖം കഴുകി ഒരു മുറുട്ടി തല്ലുചാൻ തയ്യാറായിട്ടു വന്നു. ആസ്യന്റെ കൂറുകാർ തടസ്സംചെയ്തു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ കഴകഞ്ചേരി തുപ്പനാണ് ആദ്യ വസന്തി. തുപ്പൻ ചാടിക്കടന്ന് വേഗം വേഗം ഒരുകാലത്തും വയ്ക്ക. ചെട്ടിയുടെ കയ്യുകൊണ്ടുതന്നെ മുറിഞ്ഞതാണ്. അതിനിവരെന്നു പിഴച്ചു. ഇനി തല്ലാൻ അനുവദിച്ചാൽ ചെട്ടി വല്ല അപകടവും പ്രവർത്തിച്ചാലോ. സംശയമുണ്ടു. സംശയമുണ്ടു. അവനവന്റെ നിലനോക്കി നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടു യോഗ്യരോടു തല്ലാൻ പുറപ്പെട്ടാൽമതി? എന്നു മുറിച്ചിട്ടു കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. മരുപക്ഷത്തിന്നിന്നും ചിലർ നേരിട്ടു. രണ്ടു ചേരികളിൽനിന്നും ആളുകളെക്കൊക്കെ കയറിന്റെ അകത്തായി. ചേരികളെക്കൂടി കൂട്ടത്തല്ലണമെന്നു കേൾക്കുന്ന ദിക്കായി. കളി മുത്തു കളം കലഹത്തിലായപ്പോൾ ആസ്യനും ആസ്യനുംകൂടി യോജിച്ചു. കയ്യൊക്കളിവേണ്ടെന്നു വെച്ചിട്ടില്ല. നേരം വൈകിയതുകൊണ്ട് നീട്ടി വെച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നു പറഞ്ഞ് ആളുകളെ ഒരു വിധം സമാധാനപ്പെടുത്തി. സമ്മാനവും നീട്ടിവെച്ചു. എന്നിട്ടും കോലാഹലം ഒതുങ്ങുവാൻ കുറച്ചുനേരം വേണ്ടിവന്നു. അനന്തരം പക്ഷങ്ങളെപ്പോലും എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു.

ചന്ദ്രകുമാരൻ ഗേവരീക്ഷേത്രം ആസ്യന്റെ ഇല്ലത്തുനിന്ന് ഒരു നാഴിക അകലെ ഒരു കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ഒരു കാടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ്. ആണ്ടുവാരത്തുനാൾ മാത്രമേ ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ അത്താഴപ്പൂജപതിവുള്ളൂ. വാരസ്സു കഴിഞ്ഞു കന്നിറങ്ങുമ്പോൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കുകകൂടി വയ്യെന്നാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഈ മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തോടുകൂടി ഭയാവഹങ്ങളായ സംഭവങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി പറയുന്നതു സാധാരണയാണ്. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രമിരിക്കുന്ന കുന്നിന്റെ മുകളിൽ വിജയസ്ഥലത്തുവെച്ചു ചെമ്പേഴുന്നെൽപ്പല്ല ഗ്രന്ഥകൃത്യങ്ങളും ചെ

യുവാൻവെണ്ടി പോയേക്കുമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി നായി ആരു കയറി ചെല്ലുക പതിവില്ല.

സന്ധ്യയെത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യാവന്ദനാദികളൊക്കെ കഴിച്ചു വാരമിരിക്കുവാനുള്ള വട്ടം തുടങ്ങി. വേദജ്ഞന്മാരെക്കൊണ്ടു മണ്ഡപത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ എത്തി. അഷ്ടാപ്രിയന്മാരെക്കൊണ്ടു എരിശ്ശേരി വരവിന്റെ ഗന്ധം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടും പഞ്ചരസ്പായസത്തിന്റെ ആവ് എററുകൊണ്ടും തിടപ്പുള്ളിയുടെ ഉള്ളിലും പുറമെയുമായിക്കൂടി. തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗത്തിൽപെട്ട ചേരമിററത്ത് നമ്പൂരിയും മറ്റൊന്നെന്ന് പട്ടരിയും തിരുനാവായ യോഗത്തിൽനിന്നു മുഖിലിരിക്കുവാൻ (ആദ്യം വാരമിരിക്കുവാൻ) തീർച്ചയാക്കിയിരുന്ന വെള്ളിലക്കാട് മണ്ഡപത്തിൽ കയറി വെള്ളിലക്കാട് മുണ്ടു നിലത്തിട്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് 'അട്ടം പിടിച്ചു' (കൈപ്പടങ്ങൾ അടച്ചു പിടിച്ചു) ജൂക്ക് ജപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പട്ടേരി 'വേക്കം' നിശ്ചയിക്കുവാനായി 'പെടുക്കുക' എന്ന സമ്പ്രദായപ്രകാരം നാലു ചെറുകല്ലുകൾ നടുക്കും എട്ടു കല്ലുകൾ അതിന്റെ ചുറ്റുമായി പന്ത്രണ്ടു കല്ലുകൾ രണ്ടു വരിയായി നിരത്തിവെച്ചു. അപ്പഴക്കും വെള്ളിലക്കാട് മുണ്ടെടുത്തു തൊഴുതിരുന്നു. നമ്പൂരി കണ്ണടച്ചു. പട്ടേരി പടുത്തു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം 'അകത്തു പുറത്ത്' എന്നു പറയുന്നതിനെ അനുസരിച്ച് അതതു വരികളിലുള്ള ഓരോ കല്ലുകൾ നമ്പൂരി മൂന്നുവട്ടം തവണയായി തൊട്ടു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പട്ടേരി 'രണ്ടാമട്ടത്തിൽ മുതലാമോത്തിൽ പന്ത്രണ്ടാംവേക്കം' എന്നു വെള്ളിലക്കാടിനോടായിട്ട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ വേക്കത്തിന്റെ ആദിയിലുള്ള ഒരു ജൂക്ക് കയ്യു കാണിച്ചു. അതിനെ അനുസരിച്ചു പട്ടേരിയും അങ്ങോട്ടു കയ്യു കാണിച്ചു. മണ്ഡപത്തിന്റെ ചുറ്റും തിന്നിരുന്ന ഭാത്തന്മാർ മണ്ഡപത്തിൽ കയറി യഥാസ്ഥാനം ഇരുന്നു. വെള്ളിലക്കാട് മുണ്ടോടുകൂടി തൊഴുതു പിടിച്ചിരുന്നു ചെല്ലുവാനുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും ഒന്നു വിചാരിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞു വെണറിഞ്ഞു പട്ടേരി 'രണ്ടാമട്ടത്തിൽ മുതലാമോത്തിൽ പന്ത്രണ്ടാം വേക്കം' എന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞു. ഉടനെ വെള്ളിലക്കാട് 'അട്ടം പിടിച്ചു' ആദ്യത്തെ ജൂക്കിൽ ഒരു വചനം ജപിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ

ഒന്നു മുണ്ടുകൊണ്ട് മൂടിട്ടുള്ള വലത്തുകൈ വലത്തെ ചെവിക്ക് മുമ്പിൽ വെച്ചു മാത്രം ചൊല്ലുവാൻ (സ്വപരത്തോടുകൂടി ചൊല്ലുവാൻ) തുടങ്ങി. സാധാരണ ഒരു ജൂക്ക് ജപിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമേ മാത്രം ചൊല്ലുക പതിവുള്ളവെങ്കിലും വെള്ളിലക്കോട് ഒരു വചനം മാത്രം ജപിച്ചു മാത്രം ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചുറ്റുമിരുന്നിരുന്നവരിൽ ചിലർ അത്യാത്മാം ഒന്നു നോക്കി. ആസ്പത്രിയുടെ തുറന്നു മണ്ഡപത്തിന്റെ വക്കത്തു കൂടിയിരുന്നു. അന്നു പകൽ മുഴുവനും പല വിധത്തിലുള്ള ആത്മാവസാനംകൊണ്ട് വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നതിനാൽ മാത്രം ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ തുപ്പൻ ഉറക്കം തുടങ്ങിത്തുടങ്ങി. വാമിരിക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കുന്നവർ ചില പദങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരിയിൽ എടുത്തു ചെല്ലേണമെന്നു (പരിഗ്രഹിക്കണമെന്നു) വാമിരിക്കുന്ന ആളെ കാമപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു തുപ്പൻ വീഴ്ത്തേ കഴിച്ചിരുന്നത്. ഞൊടികൊണ്ടും ഉറക്കം പോകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടിട്ടു മുമ്പിലിരിക്കുക കഴിഞ്ഞു രണ്ടാംവാരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ തുപ്പൻ ഉപായത്തിൽ കബളിച്ചു ചാടി ബലിക്കൽ പുരയുടെ പടിയിന്മേൽ പോയി കീടുന്നു. എലചാച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ എഴുന്നേൽക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചു.

രണ്ടാംവാരത്തോടുകൂടി കേളിചാരവും അതിന്റെ ശേഷം കൂട്ടുവാരവും കഴിഞ്ഞു. ഓരോരുത്തരായി ഉറങ്ങു കഴിച്ചു പോയിത്തുടങ്ങി. ബലിക്കൽ പുരയിൽ എലചെക്കേണ്ട ആവശ്യം വരാത്തതുകൊണ്ട് തുപ്പൻ കിടക്കുന്നത് ആരും കണ്ടതേ ഇല്ല. അവലക്കളും മതിൽക്കകത്തു വടക്കു പുറത്താണ്. എളുപ്പവഴി നോക്കി എല്ലാവരും കൈകൾ വാൻ ചിറ്റിലെ വടക്കേ നട കടന്നാണ് പുറത്തേക്കു പോവാൻ പതിവ്. വാരിയർ ആ തരംകണ്ടു ജോലി കരുതുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മുമ്പുതന്നെ ബലിക്കൽ പുരയുടെ പുറത്തേക്കുള്ള വാതൽ അടച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അടിച്ചുതളിയിട്ടൊക്കെ കഴിച്ചു വാരിയരും വടക്കേനട പൂട്ടി പോയി. തുപ്പൻ ആ സമയത്തും സുഖനിദ്രയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. പതിമൂന്നുനാഴിക രാവെച്ചെന്നു. തുപ്പനുണന്നിട്ടില്ല. പതിനഞ്ചുനാഴിക കഴിഞ്ഞു. കേൾ

ത്രത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള കാട്ടിൽ ഭയങ്കരങ്ങളായ ചില ശബ്ദങ്ങൾ പൊങ്ങി ശാന്തഗംഭീരമായ നിശ്ശബ്ദതയിൽ തന്നെ ലയിച്ചു. വളരെ താമസിയാതെ തുപ്പനും ഉണന്നും മൂത്രം ചുട്ടിട്ടാണ് ഉണന്നത്. കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ കൂരിരുട്ട്. ഒരു മനുഷ്യനെ കാണാനില്ല. ആത്മസ്വപത്തിൽ ഇഴഞ്ഞിട്ടൊരു ശബ്ദം അമ്പലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തായിട്ടു കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നുതോന്നി. ഭഗവതീക്ഷേത്രം, അത്താഴപ്പട്ടിണി, അസമയം, മൂത്രം ചുട്ടുകൊണ്ട് കിടപ്പ്. അതിനൊക്കെ പുറമെ ഈ ശബ്ദവും. എല്ലാംകൂടി ആലോചിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായ അസഹ്യത അദ്ദേഹത്തിനതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂട്ട. ആ ശബ്ദം അമ്പലത്തിനൊരു പ്രദക്ഷിണംവെച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇനി ക്ഷമിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹവും ക്ഷേത്രവും ശുദ്ധാത്മാവെന്നു തീർച്ചയായി. ആ കച്ച രണ്ടാമതും ചുറ്റി അമ്പലത്തിന്റെ തെക്കുപുറത്തായി. വേണതൊക്കെ വന്നു രക്ഷിക്കണ എന്നെൻ ദേവി' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ബലിക്കൽ പുരയുടെ വാതൽ തുറന്നു കടവിൽ ചെന്നു മൂത്രംവീത്തി പകുതി ആയപ്പോൾ കച്ച തെളിഞ്ഞുകേട്ടുതുടങ്ങി. ശൗചം കഴിച്ചു കഴിച്ച് ഓടിച്ചെന്ന് അകത്തുകടന്നു വാതൽ കൊട്ടിടുകയും സാക്ഷിയിട്ടു പടിയിന്മേൽതന്നെ വന്നു കമറുന്നു കിടന്നു. പണ്ടത്തെ കച്ചയ്ക്കു പുറമെ ബലിക്കൽ പുരയുടെ വാതലിന്മേൽ വന്നു മുട്ടുന്ന ശബ്ദവും കേട്ടുതുടങ്ങി. തുപ്പൻ പടി ചേർത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. കച്ച പിന്നേയും ഒരു ചുറ്റുംകൂടി ചുറ്റി ബലിക്കൽ പുരയുടെ പുറത്ത് ഇദ്ദേഹം കിടക്കുന്നതിന്റെ സമീപത്തിൽ എത്തി എന്നു തോന്നി. ഉടനെ പാമ്പു ചീറുന്നതുപോലെ ഒരു കാരറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഏററു എന്നു തോന്നി. തന്റേറടവും വിട്ടു.

കുളിക്കു വിളക്കു വെച്ചപ്പോൾ നേരം പാതിരയോളമായി. കഥ തീർച്ചയാക്കി ചുട്ടിക്കുകിടന്നപ്പോൾതന്നെ ഏകദേശം സന്ധ്യയായി. വാരം കഴിഞ്ഞു കുളിക്കെത്തുംപോഴേക്കും ശൃംഗാരപദം കന്തമായെങ്കിലൊ എന്നു പലക്കും ശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും പാട്ടുകാരും കൊട്ടുകാരും പെട്ടിക്കാരും ചുട്ടിക്കാരും മറ്റുംകൂടി അമാന്തിച്ചു മേളപദം കേൾക്കുവാൻ തന്നെ എല്ലാവരെയും സഹായി

ച്ചു. തോടയത്തിന്നുകൂടി ചിലർ എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പൊറവട്ടത്തിന്റെ ചെണ്ട വിശേഷം. ശീന്തന്റെ മട്ടളം അതിൽ കുറച്ചു താഴെ. പരമേശ്വരന്റെ 'പൊന്താനിയും' ശിവരാമന്റെ ശംകിടിയും' ബഹു യോജിപ്പായിട്ടുള്ളതു തന്നെ. അവരുടെ ഒരു ഇറുന്നിട്ടുള്ള ലിവസം മൂന്നുനാഴിക അകലെ കേൾക്കുന്ന കായ്ക്കത്തിൽ തക്കമില്ല. ആശ്വന്റെ ഇല്ലത്തു കളിയുണ്ടായ അന്ന് ഒരു കാതം വഴി ഭൂമി കേട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളും ഉണ്ട്. മേലുപദം കൈകൾമായിട്ടു കഴിഞ്ഞു. നളചരിതാ രണ്ടാംഭാവസത്തെ കഥയായിരുന്നു. കിട്ടുന്നിപണിക്കരുടെ കയ്യും മെയ്യും അതിശം' തന്നെ. ശ്വാഗത പദത്തിൽ 'കവലയവിഃലാപന' വളരെ നന്നായി. നാരായണ കുറുപ്പിന്റെ 'സമൃദ്ധകണ്ണാമുദ്രാസം', തരക്കേടില്ല. പണിക്കരുടെ ഭൈരവ കേൾപ്പി' എന്ന രണ്ടാമത്തെ പദം ഒരുവിധം. കലിയുടെ പുറപ്പാടിനുള്ള രാഗംപാടി തുടങ്ങി. പനംകാട്ടിൽ ഇക്കണ്ടപ്പണിക്കരുടെയാണ് കലി നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. ശ്ലോകം ചൊല്ലി തുടങ്ങി വേഷം വരുന്നവട്ടം കണ്ടില്ല. പാട്ടുകാർ രാഗം പാടി തോറു. ആളുകൾക്കു കാത്തിരുന്നു. ക്ഷമവിട്ടു — ചിലർ അണിഞ്ഞിരിക്കുക പുറപ്പെട്ടു. അവിടേയും കലിയെ കാണുന്നില്ല. ഉടുത്തുകെട്ടി മുടിവെച്ചു പുറത്തേക്കുപോയിട്ടു കുറച്ചു നേരമായി എന്ന് അവിടേയുള്ളവർ പറഞ്ഞു. ഇ" വഞ്ചനം കേട്ട് ആശ്വന്റെ പരിവാരങ്ങൾ മൂട്ടുകളത്തി കലിയെ കേട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നാലെ അരങ്ങത്തുണ്ടായിരുന്നവരിൽ പകുതിയിലധികം ആളുകളും പുറപ്പെട്ടു. കളിയുടെ വട്ടം കൈ പാടിപ്പോയി. പൊയി വരുന്നനകലനീസംപ്രതി പൊവതിത്തങ്ങുകലോ' എന്ന പദം അനേപയിക്കാൻ പോയിരുന്നവരുടെയായിട്ടു കലാശിച്ചു. അന്നത്തെ കളിയും കളിയായിട്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. ഒരടി നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു കലിനായാട്ടിനും പോയിരുന്നവർ എല്ലാവരും തിരിച്ചുവന്നു. നേരം പ്രകാശമുണ്ടായിരിക്കായി, ആളുകളെക്കൊണ്ടു അവരവരുടെ പാട്ടുനോക്കി പിരിഞ്ഞു. തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആശ്വന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ ഒരാൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഇപ്പൻ എവിടെപോയി? ഇപ്പോൾ അയാളുടെ മുമ്പാ ഒരു കാരണമുണ്ടെന്നു' എന്നായി. ആ

പ്പനെ കളിക്കരുതെന്ന കണ്ടില്ലല്ലോ' എന്നായി മറുവാറാൻ. വേദം രസദ്രവ്യം കണ്ടില്ല പക്ഷേ മണ്ഡപത്തിലിരുന്ന് ഒരക്കം തുങ്ങുന്നതു കണ്ടു' എന്നു വേറെ ചിലരും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 'ഹേ! എന്നാൽ അമ്പലത്തിൽ വല്ല ദിക്കിലും കിടന്നുറങ്ങിയിരിക്കാം. പോയി നോക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു പലരുംകൂടി അതേനോടടുത്തേടുത്തിട്ട് ഭഗവതീക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തി. അവിടെ കണ്ടുകാഴ്ച എല്ലാവരിലും ആശ്ചര്യവും ഭയവും വ്യൗനവും ഒരേ സമയത്തു ജനിപ്പിച്ചു. തുപ്പൻ ബലിക്കൽ പുരയിൽ ബോധം കെട്ടു വീണു കിടക്കുന്നു. നേരേ പുറത്തായിട്ടു കലിയും ചേഷ്ടയില്ലാതെ ശവംപോലെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കണ്ടുപണിക്കരുടെ വേഷമെന്തെ അഴിച്ചു കളത്തിൽ ഇട്ടു വലിച്ചു കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധാവനം. അതിന്റെ ശേഷം ഈ സാഭവത്തേപ്പറ്റി പണിക്കർ ഇപ്രകാരമാണ് പറഞ്ഞത്.

ഞാൻ അണിയറയിൽനിന്ന് അരങ്ങത്തേക്കു പോകുമ്പോഴി ആരും ചിലരെക്കൂടി എന്നെ ഈക്ഷേത്രത്തിന്റെ മതിൽ കെട്ടി നന്നുത്താക്കി വാതിലടച്ചു. ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു നാമം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് പ്രദക്ഷിണം വെക്കുമ്പോൾ ആരും ബലിക്കൽ പുരയുടെ വാതിൽ തുറക്കുന്നതു കേട്ടു. അടിച്ചതളികഴിഞ്ഞു വാരിയർ പായിട്ടില്ലായിരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു വാതിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ തുറന്നില്ല. ആരാണെന്ന് അഴിയുടെ ഇടയിൽകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്ന വേരും അതിഭയങ്കരമായിട്ട് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. ഞാൻ പേടിച്ചു. പിന്നെയൊന്നും എനിക്കു രൂപമില്ല.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ആവൃണൻ കൂറുകാരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഞാൻ ആവൃണൻ ചെട്ടിയെ അപമാനിച്ചതിന്നു പകരം ആവൃണൻ ഒരു കലശലുള്ളതെന്നു മറ്റൊരു വിചാരിച്ചു. ഇതു വിചാരിച്ചില്ല. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ചുണ്ടാണി വിരൽ മൂക്കിന്റെ വെക്കത്തവർ ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തുപ്പൻ അങ്ങനെതന്നെ കിടക്കുന്നു. അന്നു മുതൽക്കു ആവൃണനും ആവൃണനും തമ്മിലുള്ള തിരക്കു ശമിച്ചു. മഹൻ നാലാമൻ.

ഒരു എഴുത്തു

ഇന്നാളല്ലോപിരിഞ്ഞിട്ടുതുമുതലുളവായോരുവൃത്താന്തമെല്ലാ-
മിന്നാളല്ലോതുവാൻഞാനുലകളകുതാരികുലുറപ്പെട്ടമൂലം
എന്നാലുംലൈകിക്ത്തിന്നിഹമിലതെഴുതീടുന്നുകുറംപെരുതു-
ണ്ടെന്നുംലംഹാസ്യമാക്കാതിതുതവമതിമച്ചികൽവെച്ചീടവേണം. ൧

എന്മേനീയിൽച്ചൊരിചിരങ്ങിവപരമുണ്ടു
ചെമ്മന്നിനയ്ക്കിലതുസാരമതാകയില്ല
അമ്മക്കുവന്നുപിടിപെട്ടഗദംശമിക്കും-
ത്തന്മേഷമില്ലപുനരൊന്നിനുമിന്നിനിക്കും. ൨

കിണ്ണത്തിൻവക്കിൽവെച്ചീടിനാകുകമണിയെല്ലാക്കുമെന്നോതിടാമ-
ദുണ്ണത്തിൻവർത്തമാനംവിവരമൊഴെഴുതീടുന്നതിന്നെങ്ങിനേതാൻ
ഉണ്ണിത്തികൾക്കുലാപൻമൃഗനുടെമകളോടുകൂടിയിംഗാലയക്കും-
ഖണ്ഡത്തിൽചേന്നുദേവിക്കുഖിലവുമറിയാംവന്നുകൂട്ടുന്നതെല്ലാം. ൩

വൃത്തിക്കൊക്കുന്നഭാഷപദമുടനീടചേർന്നുള്ളപ്രയോജനമുള്ള
മദ്ദിക്കാതേചമപ്പാനയിതവകിടയുമച്ചതൻമെച്ചമോടെ
അദിക്കിത്തന്നൊരവംപകലുമിടവിടാതുൽസുഖംതപസ്സമീപെ
വർത്തിക്കുന്നോവദിച്ചിടുകവിനയഗുണാംഭോധിസംഭൂതചന്ദ്രൻ ൪

വയ്യിപ്പോളോതുവാനെങ്കിലുമഹമുരചെയ്യുന്നലോകക്കുമോദം
പെയ്യിപ്പിക്കുന്നതാലപ്പൊലിയതിനവിടന്നിലങ്ങാടിതോരം
നെയ്യപ്പംചുട്ടതേറംവിലപിശകിയുടൻവാങ്ങുവാൻചാടിവന്നോ-
രയ്യപ്പൻനായരിപ്പോറുകവിതയൊടവിടപ്പൊത്തിടുന്നോനടന്നോ ൫

പട്ടന്മാരുടെമുത്രമെഴുത്തുമതിന്നാവിശ്വമെന്നോളകിൽ
തിട്ടംതുളളിയതിന്നുകൂട്ടമവരങ്ങോരായിരംപൊൻപണം
കഷ്ടംതാനുമതുപ്രകാരമവിടുന്നിങ്ങോട്ടുപോരാൻപ്രിയം-
കൂട്ടീടുന്നതുകൊണ്ടുമോഹമതിനായിട്ടില്ലവിട്ടല്ലമേ. ൬

മരം നായതിമഃ ഞ്ഞോപോയിടാതഞ്ജതൻറെ
 മറിമുറമിഴിയൊളം കാന്തയിരുപ്രേമമോടെ
 മരുചുമൊരുവനിപ്പതികണ്ണുത്തതപാലേ
 മേവടിയെഴുതേണതാമസിക്കാതെതന്നെ.

വെണ്ണെനി മഹൻ നന്മുരിപ്പട്.

പലവക

ഒരു വിരഹം.

വസന്തതിലകൃത്യത്തത്തിൽ 103 ശ്ലോകങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ ചുസുകത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിനടുത്ത വലുപ്പത്തിലുള്ള കരളിപ്രായം പറയാനല്ല വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സു വരുന്നത്. വിവിധങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ തിങ്ങിവിങ്ങി നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള മനസ്സിന്റെ ഗതി വായനക്കാരുടെ മനസ്സിലേക്കു വേണ്ടുവണ്ണം തിരിച്ച് അതിനേടു കൂട്ടിയിണക്കുവാനുള്ള സൂത്രപ്പണി ഈ കവി നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വഭാവത്തെ അലങ്കരിക്കുന്നതിൽ വിഷയഭേദങ്ങളെ അനുസരിച്ചു പല സമ്പ്രദായ ഭേദങ്ങളുണ്ട്. വിചാരവും വിരഹം മുതലായവയിൽ സുബ്രഹ്മണ്യൻപോറ്റി അവാർകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വണ്ണനാദീതിയാണ് അവസരോചിതമായിട്ടുള്ളത്. ഈ കവിത വായിക്കുമ്പോൾ 'തേന്നിസൻ' എന്ന ആംഗ്ലേയ മഹാ കവിയുടെ 'ലോകസ്' ലി ഹോൾ അറപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ട്' എന്നീ വിശദ വിഷയമായിട്ടുള്ള കവിതകളെയാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്. തന്മയത്വത്തിന്നു ഭോഷംവരാതെ കഥാസാരംകൊണ്ടും സ്വാരസ്യം കൊണ്ടും പോറ്റി അവാർകൾ അവയുടെ ഹായ നല്ലവണ്ണം ഒപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.



P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

ചെറു സെവിച്ചതിനു മുമ്പ്



പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവേദ കൗഷധാലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിരപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നീറൽ, നിശേഷിപ്പ്, മധുരമോണം, കല്ലടപ്പ് (മുത്രശ്വാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണനാശിയാക്കി രക്ഷപ്പെടുത്തും.



ചെറു സെവിച്ചതിനു പിന്നീട്

ഡപ്പി ഒന്നര വിചത്രവ ൨൦ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ വേറെ

൨. പ്രമേഹവിചാരണി.

സിരോമോഹം. ഇടുപ്പുവലി, മുത്രാധികാരവും തടഞ്ഞും പോകുക, മേശം പുകച്ചൽ, കേശമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രീപുഷ്പനാരായണ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ കേരം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧൦൦൦ വിചത്രവ ൧൦ മുന്നു കപ്പി കർവരെയുള്ള ബക്കിങ്ങ് തപാൽ ചിലവു അണ ൨.

൩. സർവ്വവദനസംഹാരി

ഈ രോഗം അല്പം ചിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വിഷം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനേരവു, തലവേദന, മയം ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുച, ഇടുപ്പുവേദന, പാർശ്വവായു, മേഹവായു, നിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നര വിചത്രവ ൧൦ തപാൽ ചിലവു അണ ൨.

൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, വൃഴക്കടി, തഴുതണം, നമുങ്ങാണി എന്നീ രോഗങ്ങളെ ശേഷം ശമിക്കുന്ന സിദ്ധമരുന്നും. തലമുറംഗങ്ങൾ പലതും മാറ്റം. തേമൽ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വിചത്രവ കപ്പി ഒന്നര ൪-൭൦൦, തപാൽ ചിലവു മുന്നു കപ്പി വരെ ൨ അ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കേ ആക്കറ്റ് ജില്ല.

ഭ. ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരിഗുളികൾ.

താബുലാ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏപ്രോഴും സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിദ്യാര്യയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വായ്നാനം, അജിണ്ണാ പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.



തനിച്ചൊ താബുലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തേയും ജിണ്ണാപ്പുടത്തും. പ്രസവകാലത്തു താബുലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാത്രയെ ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്, മീശത്തുനിന്നു വരുന്ന ത്വിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പനും മുതലായ അനേകം വിചയേരിയ സംധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കംസരസം, ജപം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കേറ്റത്തിൽപ്പോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചുവെരിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ൩ രൂ. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ൫ റൂ.

൬. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. ഏല്പാതിരി ഭന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വിചകുപ്പി ഒന്നിനു ൩-൩. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ റൂ വേറെ.

൭. ജപരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വിച ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ റൂ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസാദമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരിട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബഹു പുഷ്ടിയായും നൈക്കാര്യം കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കുളുന്യുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ഠനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വിച കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ റൂ തപാൽ ചിലവു ൫ റൂ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം ഏവിടെ വേണ്ടാതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരിട്ടിയാൽ അതേ വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റാം. വിച കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ റൂ തപാൽ ചിലവു മുൻ കുപ്പികൾവരെ ൫ റൂ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കേ ആക്കുട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരം.

ഹേനാമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതിട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവ, വായനാരം, അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തം പദപങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും ഡപ്പി ഒന്നു അണ വൃതപാൽകൂലി അണ ഒരു വേറെ

൧൧. കണ്ണുബിന്ദു.

ചിക്കാതു, ചെവികത്തു, ചെവിയിടപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി കഷ വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾവരെ ഉണ വേറെ

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജീർണ്ണം, പിത്തോപദവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നു വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾവരെ ഉണ വേറെ

൧൩. രോഗബിന്ദു.

കണ്ണനോവ, കണ്ണുകത്തു, ക്രച്ചം, നീരടപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ, പീളക്കെട്ടു, ഭഗവദച്ച, പൂവു, ചെരപ്പ, എറിപ്പിൽ, ഇര, പുരികം ഇവയുടെ വചാവു പകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾവരെ ഉണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വൃണ തപാൽ ചിലവു ഒരു വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉണ വേറെ

൧൫. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടിരിൽ നിന്നും വരുന്നതിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട്. രൂപാന്തരക്കത്തിന്നു രവുക ക വില ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചിലവായിട്ടും കൈക്കൊള്ളാം. തപാൽചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം

വി. സുബ്ബറായി, പനങ്കിപ്പേട്ട, നെക്കേ ആക്കാട് ജില്ല.

൧൬. തേറ്റാവിഷത്തിനു സിദ്ധൗഷധം.

തേറ്റാ കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണാം. ഒരു കഡംബത്തിലൊരിക്കലും ഈ മരുന്നു ഒരു കപ്പി കരുതി വെക്കേണ്ടതെ ഇരിക്കുന്നു. വില കപ്പി ൧ കറ ക വു ണ. ൧൨ കപ്പിയിൽ കുറയോതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർ ഡസൻ ൧ കറ ക വു ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി പി കമ്മീഷൻ ഉ ണ പുറമെ. ഇന്ത്യയിലും ബംഗ്ലാദേശിലും ൧൨ കപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉ ണ. സിലോൺ ൧ ൭ ണ

൧൭. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴുവു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാ വിധ പ്രണാശാർക്കും കൈകൾക്കും രക്ഷയാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ പ്രണാശാർക്കും വിത്തു ലഭിക്കിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില വു ണ മൂന്നു കപ്പിവരെ വി പി കമ്മീഷൻ ഉ ണ മാത്രം

൧൮. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഈ കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ശാലീനം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ രക്ഷയാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യാധാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില വു ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ കപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യവും എപ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു വില വു ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ ണ

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, വേദരോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവാധു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള രക്ഷയാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ കപ്പിവരെ ഉ ണ

പി. സുബ്ബറായി പാക്കിസ്താൻ-തെക്കേ ആഫ്രിക്ക ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഇളക.

ഏല്യാവിധ പനികരക്കും അതു സംബന്ധമായി ഉദ്വിഗ്ന, കരള ഇതുകൂടി ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും രൂപഭോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അഗ്നി, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉഭയരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കുമ്മീഷൻ യ കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപശ്ശാഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പോളൻ, ചുട, പുഴക്കടി, തരണം, കടുവ മുതലായ കടിയും ചെറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപശ്ശാഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ഭേദത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി പി കുമ്മീഷൻ ൫ ണ

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ച-ക്ക വില ൫ ക. മേത്തരം കുമ്പളകേശരം തോല ച-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പരം, തോല ച-ക്ക വില ൨ ക മേത്തരം രോജാ അത്തർ, പല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, ചരിക്കുളത്തു, അതിമല്ലി സുഹാഗ, ഹന, മഗിലപ്പ, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല ഉടക്കുന്ന ക. ച. വൃ തപാൽകുലി പുറമെ.

ക. ണ. സ.			
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തുപാത്തുക്കം ച-ക്ക			
ടി	മത്തരം	ടി	ച-ക്ക
ടി	പച്ചക്കപ്പരം	ടി	ച-ക്ക
൧ ൦ ൦			
൧ ൦ ൦			
൧ ൦ ൦			

൨൩. രക്ഷാമൃതം.

ഈ ഈ നാട്ടിലെ സന്ധ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിരോഷമായ ഒരു പൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണവ്യവസ്ഥയാണ്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള ഭോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭേദത്തിന്റെ വളമുള്ള പ്രമേഹരോഗക്കാർക്കും ഇത ഒരു മിവ്യ ഭക്ഷണമാണ്. ഇത കേതശുദ്ധി വരുത്തുകയും, പിത്തം, മഹനക്ഷയം, ചുമ, വായുക്കുഷോഭം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറുകയും ചെയ്യും. ഭേദത്തിലെ ഉണ്ണാതെ ഇല്ലാത്ത ചെട്ടു കൃതചുട, അസ്ഥിസ്തവാ മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കു നീക്കം കേഴപ്പെടുത്തുകയും കാരണങ്ങൾ വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത രോഗികൾക്കും, ഗിരുകൾക്കും, ദണ്ഡശാസ്ത്രമാക്കും എല്ലാ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

തങ്കര ച-ക്ക അന്ന ന്ന മാത്രം വി പി ചക്ക അന്ന ന്ന പുറമെ.

മേൽവിവരണം തിരിച്ചറിയ ഓഗ്നീകീരണ വിരോധമായി എഴുതണം.

വി. സുബ്ബറായി, പാറക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറ്റക്കട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കുടം മദ്ധ്യഝ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഫോർ ഹൈന്ദവത്വം എന്ന തമ്പുരാൻ കീഴ്മനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ രൂ കഥാമഞ്ജരി, കർഷകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ജാറ്റിഷ് റൈസ്റ്റർ ഹേഡ്മാസ്റ്റർ കെ പരമപിള്ള എന്ന എ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧-൯ വില അണ ൧ പൈ ൭

സാവിത്രി—

ഹജർ ഹേഡ്കാൻസ്ലൈട്ടർ കെ. ചിങ്ങമ്മമ്പാലുവർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧ കൂ വില അണ ൩

മധവനിദാനം—

സർക്കാർ വൈദ്യൻ പരമേശ്വർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാ രചനിക' ഭാഷാപുഷ്പാണം. വില രൂപ ൧

പുതിയ മൂന്നാം പാഠം നോട്ട് മഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, ചോദ്യങ്ങൾ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧

കീർത്തികേസരി—

സി കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി എൻ എ രാമയ്യ രാ സ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧-൦൦൭൦൦ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-൦ ൨-൦ ൭൦൦ അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧൪

മനോരമ—

വൈദ്യരം പാർ ബി എ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ രൂ

പഴഞ്ചൊല്ല്—

ടി- യാറാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ രൂ

ഉദ്യോഗിഷൽഗുണം—

കോതമംഗലം കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ടത സാഹിത്യഭാഷാനോ കം വില അണ ൨ പൈ ൭

സാലാരാജൻ കഥ—

റീ കെ. പി അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം വില അണ ൨

സേമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു അണ ൨ പൈ ൭

മലയാളം ഭാഷാശാസ്ത്രം അനുസരിച്ച് ഈ പദ്യം ഒരു ശ്ലോകമാണ്.

കളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ രു
അറത്തുപദേശം—

വി കെ കേരവനവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി,
പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ-ഒന്നര.

കുറഞ്ഞുപദേശം—

റിനവിള വി രാമൻവെട്ടൂർ അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വില ഒ രൈവ
മനുസ്മരി—

ഡെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാരം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧ അണ വ

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാളിനി അച്ചു
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില ൧൦ അണ

മദനകുമാരജനകഥ—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു വിദ്യാഭിവാളിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില ഒ ണ്ടി അഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടു പുസ്തകം ൧-ക്കു വില രൂണ

കഥാസരിസ്സംഗരം—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ന

സതാരം—

ടി യാറാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ രു വൈ ന

അതുതകവിമക—

വി. ജി. വാഴ്വരൻപിള്ള അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ ണ

വക്രവനമലയോരത്ത്—

കമ്മലപ്പള്ളി രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വില ൮ അ

എനിക്കു പററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ രു വൈ ന

ഭൂലോകവിജ്ഞാദികഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൪ വൈ ന

ചട്ടവിത്തലവൻ—

കെ ചിഞ്ചുവംശ്വരൻ ബി എ അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിനോദ
കഥ ൧-ക്കു വില അണ ൪

ചാവുപാമംഗളത്തെ ഡയറി—

ബന്ദുരാചയ്യതു. ൧-ക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പന തയ്യാറുണ്ട്. തപാൽക്കൂലി പുറമെ,
ഏറ്റവും കൂടുതലായും വേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേ
ണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അറണങ്കു സ്റ്റാമ്പു അയക്കണം.

ഏസ്സ്. റ്റി. ട്രെയ്ഡർ വിദ്യാഭിവാളിനി ഇടമണ്ഡൻ, കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂർ.

മാറ്റഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ രചിച്ച വൃത്തത്തിനാവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു മേടം മുതൽക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെട്ടു വിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിനു അഞ്ചുരൂപിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആ വശ്യപ്പെടേണ്ടവരെന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. രിതവീരരായൻ രജാ, ബി. എ.,

കോട്ടയ്ക്കൽ,

എന്ന് കൊടുത്തു കിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)

ശാരംഗദാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും

ശങ്കരാക്ഷരസംസ്കൃതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവർ വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മുസ്സത്,

ആനന്ദാശ്രമകോയ്മുൾ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്വാൻ തമ്പുരാൻ

കർമ്മയോഗം—കെ. എം.

വില 0 12 0

ഭക്തിയോഗം—ടി

ടി 0 12 0

ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ

ടി 1 4 0

വി. സുന്ദരയ്യൻ ആണ്ട് സൺസ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ

തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽകൂലി അടക്കാ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആരമാസത്തിനു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര കുന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം മരമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും കാണുന്നതാകുന്നു.

തരംനോക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടും, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടും എഴുത്താണിച്ച് അടക്കാ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യകൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക്	0	2	0
-----------------------------------	---	---	---

ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് അനന്തരം പോലെ കൂലി ചുരുക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മരമാസം പതിനഞ്ചാണ്ടിയുടനീക്കം വരിക്കാർ മാനേജർ അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിനുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാല്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മററണമെങ്കിൽ മാനേജറെ അറിയിക്കുകയും വേണം.

എറണാകുളത്ത് } എന്ന—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ
കോവിലകം }

ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിത

മറുപടി
പുസ്തകം ര

മകരം
ലക്കം ന

പ്രസന്ന പ്രൗഢസരസ
പ്രസംഗങ്ങളാണിതി
ര സന്തതം കൈടു കേട്ടേ
ര സംരസി കരഞ്ജിതി



മഹാവിക്രമോത്സവം

പരസ്യം

ഈ മനസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാണവർക്കും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പുതുവാൻ അവർക്കും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിപ്പണം, പരസ്യക്കുലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാര്യസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനേജർക്കും മേൽവിലാസം വെച്ച് എറണാകുളത്തു കേവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്കേയും രസികർക്കേയും മനസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ കണ്ണോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

കേവിലകം എറണാകുളം	}	എന്ന് രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, RAMA VURMA, 13th Prince of Cochin.
---------------------	---	---

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുതേണ്ടതായിച്ച് ഭരതയിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മനസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

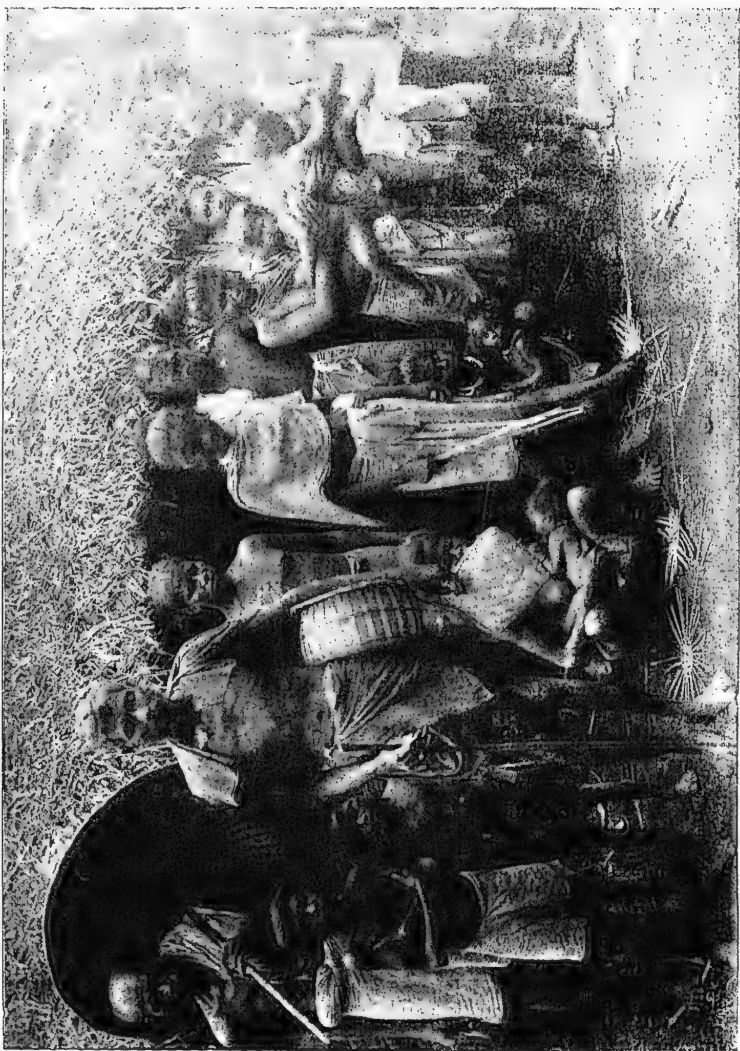
“പത്രാധിപർ” അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പിസ്സിൽ കിട്ടുവാൻ കൂടുതലും വരുന്നതാണ്”

ര. ൨൨ പ.

സംഗതിവിവരം.

1. ക്ഷേത്രചക്രവർത്തിയുടെ അമൃതത്തു് — സി. എസ്സ്. മോ പാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ. 289	289
2. നാഭോമണ്ഡലത്തിലെ ചില വിശേഷങ്ങൾ — ആർ. വി. 305	305
3. ഗണ്ഡിമഹമ്മദ് — പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ. 309	309
4. ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രം 313	313
5. അജാമിഉമോഷം — കുടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമനോൻ, ബി. എ. 318	318
6. തിപ്പിശാസ്ത്രം — വി. കെ. അച്യുതമനോൻ, ബി. എ. 324	324
7. ഉണ്ണുവീലീസന്ദേശം 327	327
8. കയ്യളപ്പുറൻ കല്പരണം — എ. എൻ. പുതുവാൾ ... 331	331
9. ചരയന്നൂർ 346	346
10. പലവക 353	353

പ്രമാണം ൧.



ബലവാനായ ശത്രുവിടനാടുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ആദ്യവസാനം സിദ്ധിച്ച അനവധി പരജയങ്ങളും, യുദ്ധത്തിൽ ഓടാതെ തോൽവുകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുവന്നു തുടർച്ച തന്റെ പ്രജകളുടെ ഇടയിൽ വലിച്ചുവന്ന പലവിധ കലക്കങ്ങളും അതിൽവെച്ചു തന്റെ ഇഷ്ടബന്ധുവിരുന്നങ്ങളിൽ പലരും കലപ്പെട്ടുപോയതും ദിവസേന കൂടിക്കൂടിവരുന്ന കടങ്ങളും മറ്റും നിമിത്തം ഇപ്പോൾ താൻ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന അനവധി കഷ്ടപ്പാടുകൾ ആലോചിച്ചാൽ റഷ്ട്രചക്രവർത്തി ഇപ്പോൾ തന്റെ ചെങ്കോൽ ദാനമെണ്ണാൻ ഒരുങ്ങുന്ന പക്ഷം കൈകാട്ടുവാൻ അധികം ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകൂടാ എന്നു സംശയമാണ്. ഇതിന്നെല്ലാം പുറമെ, ജനസംമാന്യത്തന്നെ യാതൊരധികാരവും കൊടുക്കരുതെന്നും യുദ്ധപ്പിള്ളിയിൽ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ കാലമായി അനുഭവിച്ചുവരുന്ന അനവധി സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിൽ മിക്കവയും തന്റെ പ്രജകളെ അറിയിക്കാതെയും ചക്രവർത്തി ഏകാധിപത്യമായി നടത്തിവരുന്ന രാജ്യഭരണരീതിയുടെ വേറൊരു ഫലമായി പ്രജകളിൽ ഒരു പ്രധാന ഭാഗക്കാർ രാജവിരോധികളായി രീന്തുകൊണ്ട് എങ്ങാനെയെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയെ നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ ബലകങ്കണമാരായി തരുന്നോക്കി നടക്കുന്നവരായ അനവധി ആളുകൾ സാമാന്യം എല്ലാ ഗവൺമെന്റുകളിലും പൊലീസ്, പട്ടാളം കോവിലകം മുതലായ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽ കൂടിയും കടന്നുകൂടി കൂടെക്കൂടെ ഓരോ ശല്യങ്ങൾക്കിടവരുത്തുന്നതിനാൽ തന്റെ പ്രജകളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും ശേവകുടുംബിലും ആരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ ആരെല്ലാം ശത്രുക്കൾ എന്നത് അറിവാൻ തരമില്ലാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭയത്തിന്നു യാതൊരുളവും ഇല്ല. ഈ ഭയം നിമിത്തം മേല്പറഞ്ഞ രാജവിരോധികളിൽനിന്നു ജയിക്കാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെ കഴിയുന്നതും തടുക്കുവാൻവേണ്ടി ചക്രവർത്തിയുടെ ഇഷ്ടപ്പേര്, കിടപ്പ്, ഗതാഗതം, ഭക്ഷണം മുതലായ സകല എപ്പോഴും സഞ്ചന്ധിച്ചും അനേകവിധമായ മുൻകരുതലുകൾ വളരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ചക്രവർത്തി വല്ല കസാലയിലും ചെന്നിരിക്കുകയോ, വല്ല മെത്തയിലും കിടക്കുകയോ

ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി വിശ്വസ്തനായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വല്ലവരും കസേരയുടെ കീഴിലൊ മെത്തയുടെ അടിയിലൊ ഡൈനമൈറ്റ് മുതലായി അമച്ചു തട്ടിയൊ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന അപകടസംഭവങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കണം. വല്ല ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആ ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം ചേർത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഒരൊരം തിന്നുന്നോക്കണം. ഗതാഗതത്തിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ സ്വപക്ഷസഞ്ചാരം ചക്രവർത്തിക്കു നാശിയാണല്ലോ. ആ കാര്യത്തിലും വല്ലപ്പേഴും പുറത്തു പോകേണ്ടിവന്നാൽ ചെയ്യാൻമുള മുൻകരുതലുകൾ അനുവധിയുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും ഈ വക എപ്പാടുകൾക്കൊണ്ടുതന്നെ ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സിന് അസ്വാസ്ഥ്യം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സമയം ഭൂലുഭമോന്നെന്നു ആർക്കും ഉറവിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിപ്രകൃതത്തിൽ കടക്കട്ടെ. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ ചക്രവർത്തിക്കുള്ള മുഖ്യരേഖ വിഷത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൃതേത്ത് എപ്പാടിനെപ്പറ്റി ചക്രവർത്തിയുടെ മടപ്പുള്ളിയിൽ രണ്ടുകൊല്ലക്കാലം ഒരു പാചകനായിരുന്ന വിക്ടർ ഹിർട്സർ (Victor Hirtzer) എന്ന വിദഗ്ദ്ധ എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നു താഴെ പറയുന്ന ചില വിവരങ്ങൾ എടുക്കുന്നു.

ചക്രവർത്തിയുടെ അമൃതേത്തുവെപ്പു ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടു പലേ വകപ്പുകളായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷു പാചകരീതിയിലുള്ള പലവിധം കുറികളും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു മിടക്കുന്നതായ പാചകന്മാരുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷു വകുപ്പ്, മേൽപ്രകാരം ഒരു പൗരത്രിസ്സു വകുപ്പ്, ജർമ്മൻ വകുപ്പ്, റഷ്യൻ വകുപ്പ് ഇങ്ങിനെ എട്ടുപത്തു വകുപ്പുകളാണ് ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലുള്ളത്. അതിലെല്ലാം കൂടി നാലുപന്ത്രണ്ടു അറയ്ക്കുവാനും വെണ്ണുവാനുമായി മൂന്നു പാചകന്മാരും അവയെല്ലാവർക്കും മേലധികാരിയായി ഒരു പ്രധാന പാചകനും ഉണ്ട്. ഈ പ്രധാന വെപ്പുകാരന്റെ ശമ്പളം കൊല്ലത്തിൽ പതിനായിരം (10,000) പവൻ (പക്ഷാതി അമ്പതിനായിരം ഉറപ്പിക) ആണത്രെ. ഈ പർത്തത്തിന്റെ വാസ്തുവത്തുപ്പറ്റി വേ

യ ഒരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥവുമാകാൻ ആയാൾ പുറത്തേക്കു വരുന്നു. പിന്നെ ആയാൾതന്നെ അതിൽനിന്നു അല്പം എടുത്തു ഭക്ഷിക്കും. തന്റെ കീഴിലുള്ള ചില പാചകന്മാരും കുറേക്കൂടെ ഭക്ഷിക്കും. പിന്നെ പട്ടാളത്തിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഒരു മേജർ പ്രവേശിച്ചു ആയളം അല്പം ഭക്ഷിക്കും. കുറച്ചുനേരം എല്ലാവരും താമസിച്ചതിനുശേഷം ആകട്ടെ ആ ഭക്ഷണസംഗമത്തിൽനിന്നു യാതൊരു സുഖക്കൂടും ഉണ്ടായില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ അതു ചക്രവർത്തിക്കു ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള നിദ്രാവിധിയായി. ഈ പ്രസ്താവിച്ച മേജർ എന്ന പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥൻ അമൃതത്തു കാഴ്ചങ്ങളിൽ പാചകന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിപ്പാനും ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി ഭക്ഷിച്ചു നോക്കുവാനുംവേണ്ടി ചക്രവർത്തി അന്നു തിരഞ്ഞു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരുളം. പാചകന്മാർ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ എപ്പോഴും ഈ മേജർ മടപ്പിള്ളിയിൽതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു ദിവസം ഓരോരോ നേരത്തിന്നു രണ്ടാറു കേണ്ടതായ വട്ടങ്ങൾ ഇന്നിന്നവ വേണമെന്നു ചക്രവർത്തി ഈ മേജറോടു കല്പിക്കുകയാണ്. മേജർ അതെല്ലാം കുറിച്ചെടുത്തു പ്രധാനപാചകന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു. ആയാൾ അതിനെ മടപ്പിള്ളിയിൽ ഒരു പ്രത്യേകഭാഗത്തു ചുമരിൽ പതിക്കുന്നു. ഉടനെ മുൻപ്രസ്താവിച്ച ഇംഗ്ലീഷ്, പരന്ത്രിസ്സ്, ജർമൻ, മുതലായ വകപ്പെടുത്തിയ ഹേഡ് പാചകന്മാർ ആ കുറിച്ചുവെയിച്ചുനോക്കി അവരവരുടെ വകപ്പെടുത്തിയ പെട്ടന്നു ഭക്ഷണസംഗമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവരവരുടെ കീഴിലുള്ള പാചകന്മാരോടു കൂടി ഉത്സാഹം തുടങ്ങുന്നു. മുന്തറ പാചകന്മാരും അവർ പറയുന്നതും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും എല്ലാം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മടപ്പിള്ളിയുടെ ഉള്ളിലും പുറത്തും ആയുധപണികളായി നടക്കുന്ന അനവധി പട്ടാളക്കാരും അവയെക്കല്ലും തലവനായ ഒരു മേജറും എല്ലാംകൂടിയ ആ കൂട്ടം ഓരോരുത്തർക്കു ഓരോ പ്രകാരമുള്ള വികാരങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. അമൃതത്തിന്റെ മട്ടവട്ടങ്ങൾ താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്. കാലത്ത് എട്ടു മണിക്ക് ഒരു പ്രാതൽ. ഇതിന്നു മുമ്പ്, കറുപ്പി, ചായ,

ചാക്കേളൈററ (ഇത് ഒരു മധുരപലഹാരമാണ്) പഴങ്ങും ഇതുകളും റഷ്യരാജ്യത്തു ചില നദികളിൽനിന്നു പിടിക്കുന്ന സ്കർജ്യൻ, സ്കർ ലെറ്റ് ഇങ്ങിനെ രണ്ടാക മത്സ്യങ്ങളുടെ പനഞ്ഞിൽ (മുട്ടകൾ) കൊണ്ടു പരശ്വീസ്സുവകുപ്പിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന 'കവിയാർ' (Caviare) എന്ന പലഹാരവും താരാവിന്റെ യകൃത്ത് (Liver) കൊണ്ടു മേൽ വകുപ്പിൽ തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്ന 'പറൈഡിഫഗ്രേ' (Pate De foie gras) എന്ന കുറിയുമാണ് വട്ടങ്ങും. പിന്നെ പതിനൊന്നു മണിക്ക് ഇടനേരം. ഇതിന്നു പലതരം സസ്യക്കറികൾ മാംസക്കറികൾ രസങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ ഇതുകളാണ് വട്ടങ്ങും. പിന്നെ അഞ്ചു മണിക്ക് അത്താഴം. റഷ്യൻ വകുപ്പിലുണ്ടാക്കുന്ന ബോർഷ് എന്നു പേരായ ഒരു ശുദ്ധ്യാണത്രെ മുമ്പിൽ ചക്രിവർത്തി കഴിക്കുന്നത്. പിന്നെ ക്രമത്തിൽ ഓരോരോ വകുപ്പിലും ഉണ്ടാക്കിയതായ നാലോ അഞ്ചോ കൂട്ടം പദാർത്ഥങ്ങളും ഇടക്കിടക്കു പോട്ടുവെന്നും റഷ്യയിലുണ്ടാക്കുന്ന വെറഡ് കോ എന്ന മദ്യവും ഉപയോഗിക്കും. ഈ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞാൽ മടപ്പിള്ളിയിൽ തയ്യറായിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഇരമ്പുകൂട്ടിൽ അതെല്ലാം കയറ്റിവെച്ചു വിളമ്പനാൽ പട്ടാളത്തിലെ മേജറും ആ കൂട്ടിനുള്ളിൽ കേരിയിരിക്കും. ഉടനെ ആ കൂട് ഒരു യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ മേല്പോട്ടു വലിച്ചുകുറുപ്പിച്ചു ചക്രിവർത്തിയും ചക്രിവർത്തിയും കൂട്ടുകളും ഭക്ഷണത്തിന്നു തയ്യറായിരിക്കുന്ന മേൽത്തട്ടിലെ ഒരു മുറിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. വിളമ്പാനുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം മേജർ ചക്രിവർത്തിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു കരിക്കൽകൂട്ടി ഭക്ഷിക്കണം. അതിന്നു ശേഷമേ ചക്രിവർത്തിയും കുടുംബവും ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. ക്രമമായ സപ്തകുടുംബത്തിൽ ഒരു വിൽ മധുരപലഹാരങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടാകും. പലഹാരങ്ങളിൽ ചിലതു ഓരോ പക്ഷികളുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും പുഷ്പങ്ങളുടേയും ഫലങ്ങളുടേയും ആകൃതിയിൽ ആയിരിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ വേറെ ചിലതു ചക്രിവർത്തിയുടെ പരിചയമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ചിലരുടെ ശരിയായ പ്രതിമകളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആസകലാൽകൂടി ആലോചിച്ചാൽ വല്ലത്തേ ഒരു അവസ്ഥതന്നെ. ഓരോരോ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നുവശ്യമായ കഷ്ടനിരസമാനങ്ങളു

ളും മത്സ്യമോസങ്ങളും പുറത്തുനിന്നു ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നവർക്കും മറ്റും അനവധി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ശേവകക്കാരും മേലന്വേഷണക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ദിവസേന ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുവാൻവേണ്ടി അടുക്കളയിൽതന്നെ ഒരു പട്ടാളം പാചകന്മാരും മേലന്വേഷണക്കാരും, മേൽപ്രകാരം ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നതിന്നു സാധാരണന്മാരായ അസാധ്യം ജന്മങ്ങൾക്കു കഠിനാധ്വനമേതം അനവധി ദിവസത്തെ മുഷ്ടഭോജനത്തിന്നു വക മതിയായുന്ന ഒരു ചിലവും ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യനും ഒരു സ്ത്രീയും രണ്ടു മൂന്നു കുട്ടികളും ഉള്ള ഈ കുടുംബത്തിന്റെ ശേഷം അവസ്ഥകൾ വായനക്കാർ അപരവരുടെ മനോധർമ്മപോലെ ഉദ്വിഷ്കൊള്ളട്ടെ.

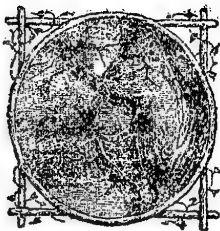
സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

ന ഭോ മ ണ്ട ല ത്തി ലെ

ചില വിശേഷങ്ങൾ

I

കറററ.



പൂർണ്ണിമാസി, കൊടുങ്കാറ്റി, ചുഴലിക്കാറ്റി മുതലായി വെറും വായുസംബന്ധമായും, കഞ്ഞികുട്ടി, മഞ്ഞുവെള്ളം, മഞ്ഞു, മഴ, മേഘം, ആലിപ്പഴം (വഷോപലം=Hail) എന്നു തൊട്ടു ജലമയങ്ങളായിട്ടും, ഇടി, മിന്നൽ, ആകാശവില്ലി, ധ്രുവദീപ്തി എന്നു തുടങ്ങി പ്രകാശമുള്ളവയായിട്ടും വായുമണ്ഡലത്തിലുണ്ടാവുന്ന വിവിധവിശേഷങ്ങൾ മൂന്നുവിധത്തിൽ വേർതിരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. സാധാരണങ്ങളായും അസാധാരണങ്ങളായും വായുമണ്ഡലത്തിലുണ്ടാവുന്ന ഒരേരം വിശേഷങ്ങളുടെ അവസ്ഥ

സ്ഥാനങ്ങളേയും പ്രകാരഭേദങ്ങളേയും ശാസ്ത്രാനുസരണം വേർതിരിച്ചു സൂചകതമായും പരിച്ഛിന്നമായും കണ്ടറിവാൻ കേവലം നിസ്സഹായങ്ങളായ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾക്കു ശക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ വിജ്ഞാനമായ പല പണ്ഡിതന്മാരും ഉത്തരോത്തരം പരിശുതങ്ങളായ പലതരം യന്ത്രങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ സൈമി, എന്നുള്ള ഒരു കാലാവസ്ഥയന്ത്രമുണ്ട് (Meteorograph) ഏറ്റുമാനൂർക്കു തികഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ യന്ത്രംകൊണ്ടു കാറ്റിന്റെ ഗതിയുഗതിവേഗവും വായുവിന്റെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും അമച്ചുവെച്ചു, മഴയുണ്ടായ കാലവും മഴയുടെ അളവും സ്പഷ്ടമായി അറിയുവാൻ കഴിയും. ഈ അറിവിൽനിന്നു കാലാവസ്ഥയെ നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ യന്ത്രത്തിന്റെ അംഗോപാംഗങ്ങളേയും അവയുടെ പ്രവൃത്തികളേയും പൂർണ്ണമായി വിവരിക്കുന്നതായാൽ സാധാരണക്കാർക്കു അതു ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായി തീരുന്നതിനാൽ പെരുമ്പള്ളി അതു രചിക്കാതേയും വന്നേക്കാം. ആയതുകൊണ്ടു ആ യന്ത്രത്തിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി അതിന്റെ ഒരു ചുറ്റും തട്ടിയ വിവരണംമാത്രമേ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നുള്ളൂ.

ഏകദേശം രണ്ടടി ഉയരത്തിൽ കല്ലുകൊണ്ടു പടുത്തുകെട്ടിയ ഒരു തറയുടെ നാലു മൂലകളിലും ഏകദേശം രണ്ടാലോളം ഉയരത്തിൽ സൂര്യഭാഗങ്ങളും അതുകളിനേൽ ഒരു മേശത്തട്ടാ അതിനേൽ നാഴികമണിയുടെ പണിപ്പാടുപോലെ ഒരു പണിപ്പാടും ഉണ്ട്. ഈ പണിപ്പാടാണ് ആ യന്ത്രത്തിന്റെ ജീവൻ. ഇതിലുള്ള മണിവില്ലിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണ് യന്ത്രോപാംഗങ്ങളുടെ ചലനങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നത്. മേശയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലായി തൂണുകളിനേൽ കൂടി ക്രമേണ കീഴോട്ടു ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ രണ്ടു പലകകളുണ്ട്. ഈ പലകകൾ ചോട്ടിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നവഴി അതുകൾ പതിയുന്നവരകളും കുറികളുമാണ് കാലാവസ്ഥാനുരണങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള സങ്കേതങ്ങൾ. ഇതിൽ ഒരു പലക പത്തുദിവസംകൊണ്ടു ചോട്ടിലെത്തുമ്പോൾ മറ്റേതു രണ്ടുദിവസംകൊണ്ടു ആദ്യത്തേതിൽനിന്നു കാറ്റിന്റെ ഗതിവേഗം, ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി, വായുവിന്റെ

അമച്ഛ, മഴയുടെ കാലം, അളവ് ഇത്രയും അറിയും. രണ്ടാമത്തേതിൽനിന്നു വായുവിന്റെ അമച്ഛയും മഴയുടെ സ്ഥിതിയും ആവർത്തിച്ചു വിസ്ഫാരമായി അറിയുന്നതിന്നു പുറമെ വായുവിന്റെ നന്മയും കൂടി അറിവാൻ കഴിയും.

കാരോരോ സംഗതികൾ അറിവാൻ കാരോരോ പ്രകാരത്തിൽ ആണ് വരകളും കുറികളും ഉണ്ടാവുന്നത്. കാരറിന്റെ ഗതി വിദ്യുൽക്കാരണശക്തികൊണ്ടു ക്രമപ്പെടുത്തി നടത്തുന്ന നാലു പെൻസിലുകൾ കുറിക്കുന്ന രേഖകളെക്കൊണ്ടും ഗതിഃവഗം കാരറടിയന്ത്രത്തിരിപ്പുകൊണ്ടും ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ഒരു ചെമ്പുകമ്പിയുടെ നീളത്തിലുണ്ടാവുന്ന ഏറ്റക്കുറച്ചിൽകൊണ്ടും വായുവിന്റെ അമച്ഛ ഒരു തുശിയുടെ ആട്ടത്തിൽനിന്നും അറിയുന്നു. മഴയുടെ വിവരം അറിയുന്നതു വിദ്യുൽക്കാരണത്തോടുകൂടി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തുലാസ്സിന്റെ തട്ടുകളുടെ സ്ഥാനത്തുള്ള രണ്ടു കിണ്ണങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഘനത്തിൽനിന്നും കിണ്ണങ്ങളോടു സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തുശിയുടെ ചലനത്തിൽനിന്നും ആകുന്നു.

ഗതിയും വേഗവും കൂടക്കൂടെ മറിക്കൊണ്ടു വായുമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവഹിക്കുന്ന ഒരു മതിരി ഒഴുകാണ് കാറ്റ്. ഇതിന്റെ വേഗം ഒരു സെക്കൻഡിൽ പതിനെട്ടിഞ്ച് അങ്കലം പോകത്തക്കവണ്ണമുള്ളതല്ലെങ്കിൽ ആ കാറ്റ് പ്രത്യക്ഷമല്ല. കന്നര അടിമുതൽ രണ്ടടിവരെ വേഗമുള്ള കാറ്റ് ചെറുകൊടികൾ ഇളക്കുവാൻ മതിയാകും. പതിമൂന്ന് അടിമുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ട് അടിവരെ വേഗമുള്ളതാകുന്നു 'സോമന്ത്രികാറ്റ്'. ഇരുപത്തിമൂന്നു മുതൽ മുപ്പത്തരവരെ വേഗമുള്ളത് ഇലകളെ സൂഷ്മാകുവണ്ണം എളക്കുന്ന മേന്മമാരുന്താകുന്നു. മുപ്പത്തരമുതൽ അൻപത്തരവരേയുള്ളതു വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചില്ലുകളും കൊമ്പുകളും ഉലയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കും. അൻപത്തരമുതൽ തൊണ്ണൂറുവരെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ കട പൊഴുക്കുന്ന 'കൊടുങ്കാറ്റ്'കുന്നു. തൊണ്ണൂറുമുതൽ ഒരുരൂററി ഇരിപതുവരെയുള്ളതാണ് വേര പറിക്കുന്ന 'വെൻകൊടുങ്കാറ്റ്'.

അയൽനാടുകളിൽ ഉഷ്ണാവസ്ഥയുടെ ഭേദഗതിപോരായായിട്ടു വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ക്ഷോഭമേകുന്നു കാറ്റിനുള്ള

കാരണം. ഏതെന്നു ചിലർ പ്രദേശത്തിന് അധികം ചൂടുതട്ടുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള വായു ചൂടു തട്ടി ഘനക്കുറവുള്ളതായിത്തീർന്നു മേല്പുട്ടുയരുകയും അവിടേനിന്നു ചൂടുകുറഞ്ഞു പുറം ഭാഗങ്ങളിലെ ഉപാഭാഗങ്ങളിലേക്കു വീശുകയും ചൂടുതട്ടി ഉയർന്നു റിന്റെ സ്ഥാനം പടിക്കുവാൻ തണുപ്പുള്ള പ്രദേശത്തിൽനിന്നു ചോട്ടിൽക്കൂടി കററു വീശുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചൂടുതട്ടിയ കററു മേൽഭാഗത്തുകൂടി പുറത്തേക്കും അതിനെതിരായി ചൂടുകുറഞ്ഞ കററു കീഴ്ഭാഗത്തുകൂടി അകത്തേയ്ക്കും വീശുന്നു. സാധാരണ കററുതന്നെ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം സ്ഥിരം, ക്രമം, അസ്ഥിരം എന്നും മൂന്നായിട്ടു തരംതിരിക്കാവുന്നതാണ്.

സ്ഥിരമായ കററു കൊല്ലാവസാനാവരെ ഒരേവഴിക്കു വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കും. 'വോണിജ്യവാരങ്ങൾ' എന്നുകൂടി വിളിച്ചുവരുന്ന ഈ കററു നിരക്കുപ്രദേശങ്ങളിൽ* ഉള്ള കരകളിൽനിന്നു അകലെയായിട്ടാണ് കലച്ചു കൂടാതെ കണ്ടുവരുന്നത്. ഉത്തരഗോളാർദ്ധത്തിൽ അതിന്റെ ഗതി വടക്കു കിഴക്കുനിന്നു തെക്കു പടിഞ്ഞാട്ടും ദക്ഷിണ ഗോളാർദ്ധത്തിൽ തെക്കുകിഴക്കുനിന്നു വടക്കു പടിഞ്ഞാട്ടും ആകുന്നു. സൂര്യന്റെ കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാട്ടുള്ള ഗതിയിൽ അയനമാറ്റങ്ങളിലുള്ള കററു ചൂടുപിടിച്ച് ഉയർമ്പോൾ തെക്കുനിന്നും വടക്കു നിന്നും ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വീശുന്ന കാരാകുന്നു മേൽപറഞ്ഞത്. 'ക്രമക്കുറവ്' എന്നു പറയുന്നത് അതാതു കാലങ്ങളിലൊ ഭവസത്തിൽ അതാതു മണിക്കൂറുകളിലൊ ഒരേവഴിക്കു വീശുന്ന ഒരേരതിരി കാറാകുന്നു. കാലവഷക്കാലത്തോ തുലാവഷക്കാലത്തോ വീശുന്ന കററുകൾ 'സൈയൂ', 'കടൽക്കുറവ്', 'കുക്കുറവ്' ഇവയെല്ലാം ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. 'സൈയൂ' എന്നു പറയുന്നത് ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും ഉള്ള മൗറ്റികളിൽ വീശുന്ന ഒരേതരം ചൂടുപഴിഞ്ഞ കാറാകുന്നു. അതു പോകും വഴി വരുന്നുകിടക്കുന്ന മണലുകൾ വായുമണ്ഡലത്തിൽ എത്രയൊ ഉയരത്തിൽ അടിച്ചു പറ്റിച്ചു ആ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും ഇരുട്ടിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തീർക്കും. ആ കാറ്റേററാൽ തൊലി മുഴുവനും വരണ്ടുപോകും. കി

* Equatorial regions

തപ്പ വലിക്കും. ചുട്ടെരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദാഹവും ഉണ്ടാവും. ഇററലിയിലും, ആറുജിയർസിലും സഹാരമരുഭൂമിയിൽനിന്നു വരുന്ന ഇഴം തിരിക്കാറിന്നു സിറൊകക്കോ എന്നാണ് പേർ പറയുന്നത്. ഈ ജിപ്സം രജ്യത്ത്, മേടം, ഏടവം, മിഥുനം, കാർത്തികമാണ് ഇത്തരം കാറ്റു വീശുന്നത്. അവിടെ ഇതിനുള്ള പേർ 'കോസിൽ' എന്നും ആകുന്നു. അസ്ഥിരമായ കാറ്റു അതിന്റെ നാമധേയം കൈണ്ടു കുറിക്കുന്നപോലെതന്നെ യാതൊരു സ്ഥിരതയും കൂടാതെ വീശുന്നതാകുന്നു.

ആർ. വി.

ഗസ്യമഹമ്മദ്

തലമുടിയടിയോളം വീണമാഹന്താപം
ജലനാന്നരികളുലം പല്ലവം ഗം ചടച്ചും
ചലമിഴികൾ നനഞ്ഞും വീണിയും മണ്ടുമായി
ബലമിഴിയുടെ നേരേന്നു വന്നുള്ളിലിഞ്ഞു.

ഒൻ

പതിയുടെ വിരഹത്താൽ ഗണ്ഡയുഗ്മം വെളുത്തും
മതിമുഖിനെടുവീപ്പാൽ ചുണ്ടുണ്ടാവാണ്ടും
സതിബതകചയുഗ്മം വാടിയും വാടിടുന്നാൾ
ക്ഷിതിപതിയുടെ നേത്രം കണ്ണുനീർ കൊണ്ടുമങ്ങി.

നൂറ

ഉടുപ്പുടവമുക്കിത്തൂണിയിൽ പൊട്ടുമാഞ്ഞും
ചട്ടലമിഴിച്ചുവന്നും ചാരുദേഹം തളന്നും
ചുട്ടവിരഹമെരിഞ്ഞും കേഴുമ്പ്പാസ്സാലപിച്ചുലം
ത്തൊട്ടുസുപരിപരിച്ചു പലെയ്യുറ്റുമത്തെ.

നൂറ

ഇവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ താപമിവണ്ണമകാ
നൈവനഹരി! കോരൻ ചയ്യവന്മാരപമേവം
അവനിനിയയ്ക്കോടൊമ്പര കയില്ലഴിമേലേ-
ന്നവനിപതിയറച്ചാൻ താപകോപരകലാത്മാ. നൃഭ

തനയയുടെ വിഷാദം കണ്ടു കണ്ണീരുതകും
ജനനിയൊടു ചൊല്ലാൻ മന്നവൻ പിന്നെയേവം
അനഘഗുണാമൃതാനീദുഃഖിയാജ്ഞാധിപക്ഷം
ജനമിവരവരേട്ടെന്തർക്കം ശിക്ഷിച്ചൊരുതാം. നൃന്ദ

അവനിവിടെ ചരമ്പാദിമുഖം കാട്ടിപ്പോ
ജവമൊടുമതിരേറുകൊണ്ടുവന്നിടണം നീ
ഇവനെയറയിലാക്കിപ്പുതിയുണ്ടെന്നു ചൊല്ലി
ട്ടവനെയവിടെയാരും കണ്ടിടാതാക്കുകമെ. നൃദ്

സ്തിതമൊടു ശശിവാനിൽ പൊങ്ങിയാമൊ കഴിഞ്ഞു
ചിതമൊടു പുരമെല്ലാം നിദ്രയിൽ പെട്ടുശാശ്വം
സുതനവിലളച്ചില്ലാത്ത മോഹക്കൊഴുപ്പം-
ന്നതനപരവശൻ തൻ ക്രൂരനന്നേരമെത്തി. നൃമ

അതിമിനസമിണങ്ങാ നല്ല വില്ലിസ്സുടുപ്പി-
ട്ടതിലതുലസഗന്ധദ്രവ്യമുന്മാടുപൂശി
മതിമുഖിയുടെ സംഗമേടുവാൻ മൂലനാമാ-
ക്കൊതിയതവിടെ വന്നാൻ നൃനമാസനകാലൻ. നൃന

അവധിയതു കഴിഞ്ഞുവന്നു ഞാനെന്നു ചേതം-
ഭവശരപരിപീഡാബാധിതൻ ചൊന്നനേരം
അവനിപതിപറഞ്ഞൊരാവിധ ചൊയ്യകത്തേ-
ക്കവനെയവളയച്ചാലുപുതികാണാതെതന്നെ. നൃമ

ഇരുളിതുമുഖിപോലെഹന്തപൃശ്നനധന്വേ!
തിരുമുഖരചികാണമാറിപ്പുലമഭോഗമെന്നോ
സുരചിരതനുബാലേ!തങ്കമ!മകമംകു-
ളൊരുമുടിമണിയംനീയെങ്ങുനില്ക്കുന്നുകാരെന്തെ. നവ

അളിമുടി!തവദംസൻചനീരക്കുന്നുവല്ലോ
കിളിമൊഴി!കളിയാക്കൊല്ലെന്നനീയന്നയാതേ
ഒളിയിലെവിടെനിന്നെൻവാക്കുകേറക്കുന്നുവഗം
തെളിവൊടുകചകംഭംനല്ലേടോപുല്ലേടോമം. ന്നൻ

ചപലനവനിവണ്ണാചൊല്ലിടംവാക്കുകേട്ടാ
നൃപതിയുടെമനസ്സിൽഭുവകോപങ്ങറകൂടി
സപലിയരിക്കിലെത്തിശ്രൂണെദീരധീരൻ
ശപഥമൊടൊരുവെട്ടാൽരണ്ടുകണ്ണങ്ങളാക്കി. ഞ

ഉടനരചനൊലിക്കുംചോരചേരുന്നവാളും
തടവിവെളിയിലെത്തിസ്സസ്തിതംചെല്ലിയേവം
തടവടിതകരറംഭുഷ്ടംകൊന്നൊടുക്കുൻ
തടവിതിനൊരനാളുംവന്നുചേരുന്നതല്ല. മെ

കുടിലമതിനശിച്ചുഭിതിവേണ്ടതുമിഷ്ട-
പ്പടിമരുവുകുടേറ്റ!ഭദ്രമുണ്ടായ്തരട്ടേ
കൊടിയചലരെയെല്ലാംകൊന്നൊടുക്കാനെനിക്കി-
പ്പടിനാചപമധൈയ്യംഭൈവമെന്നുംതരട്ടെ. മെ

വേരികവരികപോകുംമന്ത്രിനാമെന്നുചൊല്ലി
തപരിതമനടന്നുമന്നവൻമണ്ണശീലൻ
പെരിയൊരുപരിതാപംഹൃത്തിലുണ്ടെന്നുകണ്ടി-
ട്ടരിയവിനയമോടുംമന്ത്രിചോദിച്ചുതന്നും. നെ

തിരുമുഖമിതുകണ്ടാലുഗ്രമംദുഃഖമനോ
തിരുമനസിമുഴുകുംമട്ടുതാനന്ദരാജൻ!
അരുളുകസചിവനാശത്തുചയ്ക്കാൽവിനാശം
വരുമഴലിനധീമൻ! മൂലമീമാലിനൈത്തോ. ൭൪

ഉരിയാടിമഹീശപരൻതദാനിം
ശരിയാണൊമിനിക്കുചിത്തമെല്ലാം
കുരിയാമഴലുണ്ടുതാൻവധിച്ചോ-
രരിയാരെനമനസ്സിലാക്കിയേരനി. ൭൫

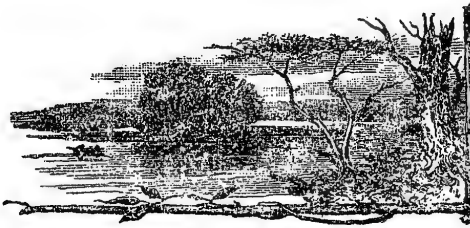
മമനനനനാണവൻമദാസൻ
കുമതിക്കുപ്പുപിഴച്ചുപാകമുഖം
വിമതൻമൃതനായിപക്ഷപാതം
കുമമല്ലാധരണീശപരക്കുതെല്ലാം. ൭൬

വിളക്കില്ലാതുളളാരായിലതുകൊണ്ടാണസിയെത്താ-
നിളക്കിട്ടുഷ്ടൻതൻഗളതലമറുത്തിട്ടതുസവേ!
മുളക്കുമ്പോൾനളളിക്കളയണമെടോശരൂപവമന.
സ്സിളക്കുംവാത്സല്യംതടയരുതീതിക്രമപഥം ൭൭

അനിതിചെഴുത്തുകുമാരനേയും
സുനീതിമൺകൊന്നതുകൊണ്ടുപാരം
മനീഷിയുമുണ്ണമെന്നുപോലേ
വീനീതരായുന്നതെവാഴ്ത്തവനും. ൭൮

പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയുടെ പുതുചരിത്രം.



അക്കാലം കൊച്ചി കച്ചവടത്തിൽ പരിപുഷ്ടിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന കാലമായെന്നും. കുന്നരന്നിയിക നീളവും ഒരു മയിൽ

വീതിയും മാത്രമുള്ള ഈ ചെറിയ പട്ടണം അക്കാലങ്ങളിൽ പോട്ടുഗീസ്സുകാർക്ക് ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ ഗോവ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നത്തതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു നോക്കിയാൽ അതിവിശേഷങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളെക്കൊണ്ടും മറ്റും കൊച്ചിയുടെ കാഴ്ച എറ്റവും രമണീയമായിരുന്നതിന്നു പുറമെ കടൽവഴിനുള്ള കോട്ടകളും വാടകളും ശത്രുക്കൾക്ക് അംലഘനീയങ്ങളായ ഭൂതങ്ങളും ആയിരുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ 'വ്യാൻഗോൺസ്സ്' എന്ന കമാൻറെ കീഴിലുള്ള ലത്തുകൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം അവർ വൈപ്പവഴി കൊച്ചിക്കോട്ടയ്ക്കു എതിരായിട്ടുവന്നു. റോമൻകത്തോലിക്കാ ബിഷപ്പിന്റെ ഒരു വീടു കമാൻറെ തലസ്ഥാനമായിട്ടു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അവിടത്തെ

* റവണ്ടി വെറമോറസ്സ്. ബി. എ. മുതലായ ചില മഹാൻമാർ വളരെകൾ ലം മുമ്പ് എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും അപൂർവ്വമായ ചില പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു പ്രധാനസംഗതികൾ സഹായിച്ചിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നത്. ഇതിൽ മതസംബന്ധമായോ ജാതിസംബന്ധമായോ വല്ല അഭിപ്രായഭേദങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയ്ക്കിന്നു രണ്ടിനിക്കു പ്രത്യേകബാല്യതായെന്നും ഇല്ലെന്നും പക്ഷപാതബുദ്ധിയോർപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നി ജാതിമതവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഇനി സംഗതികൾതന്നെ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പരമാവസ്ഥത്തിൽ പറയണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നതു സഹതരിവരായ് കാലക്രമത്തിൽ പരയേണ്ടിയെന്നതാണെന്നും ഇതിനാൽ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒന്നു ചുറ്റും ഒരു കോട്ടകെട്ടി അതിന്നു 'മധുരനാരങ്ങകോട്ട' (Fort Orange) എന്നു പേരുവെട്ടുന്താ അവിടെ എണ്ണൂറു പട്ടാളക്കാരെ പാർപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടു 'പ്രിൻസ് ഓറഞ്ച്' തെക്കേ വഴിക്കു കൊച്ചിയെ ആക്രമിക്കുവാനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ അവസരത്തിൽ ലന്തകൾക്കു സഹായംനീല്ക്കുവാനും അഭയാർത്ഥി സഖ്യം സംസാരിക്കുവാനും ഉറച്ചു കൊച്ചിരാജാവു കമാൻഡർ കപ്പലിൽ കയറിച്ചെന്നു. ലന്തകളുടെ പക്ഷത്തിലേക്കു ചാഞ്ഞു നില്ക്കുവാനാണ് രാജാവിന്നു വാസനയെന്നു പറകിടകൾക്ക് ഈ ടുകിട്ടിയ മുതൽക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്ന അധികാരങ്ങൾ സകലതും അന്നുപ്രധാനപ്പെട്ടതുപോലെ തുടങ്ങുകയും ലന്തകൾ കൊച്ചിയിൽ കാലുവെക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ രാജാവിന്റെ സകല അധികാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലധികാരവും തങ്ങളുടെ ചൊല്ലിനു നിന്നിരുന്ന ചിററമ്മതമ്പുരാട്ടിയിൽ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ രാജാവു പറകിടപ്പോഴായിൽ ഒരുവിധം വിചാരം യുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ അറിവില്ലെന്നും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അയൽക്കരങ്ങളിൽനിന്നു ലന്തകൾക്കു 'കൊററു കോളം' (ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ) ശേഖരിച്ചു കൊടുത്തും മറുവിധത്തിൽ സഹായിച്ചുകൊടുത്തും വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു 'പ്രിൻസ് ഓറഞ്ച്' വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നും കൂടാതെ കൊച്ചിയുടെ തെക്കേ വശത്തു കപ്പൽ ഇറങ്ങി തലേദിവസം പറകിടകൾ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ച ഒരു പള്ളിയുടെ മേൽക്കെട്ടിനകത്തു പാളയമടിച്ചു. ആയാളുടെ പിന്നത്തെ പുറപ്പാട്ടു ചിററമ്മതമ്പുരാട്ടി താമസിച്ചിരുന്ന കോവിലകത്തേക്കായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു വലിയ നായർപ്പട്ട പറകിടകളെ സഹായിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായി നില്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. പറകിടകൾ കൊച്ചിയിൽ വന്നിട്ട് അരുവത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കൊച്ചിരാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി പണിതീർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ കോവിലകമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇത് ഇപ്പോഴുള്ള മട്ടാഞ്ചേരി കോവിലകം ഇരിക്കുന്നു. സ്ഥാനത്തുതന്നെയായിരിക്കണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്.

ലന്തകൾ കോവിലകത്തു ഏറ്റവും ചെയ്തപ്പോൾ സുന്ദരമത്തം നായ നായർ പട്ടാളക്കാർ ഇരുകൈകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നതായ

ഒരുമാതിരി നീണ്ട വാളുകളേടുക്കൂടി അമ്പലമുക്ക് നേരിട്ടു മേൽകീഴ്ന്നോക്കത്തെ തള്ളിക്കയറി. ഈ ആരംഭപരാക്രമത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണത കൊണ്ട് ആദ്യം ലത്തുകൾ ഒന്നു പിന്നോക്കം ഇരുത്തിപ്പോയി. ഉടനേതന്നെ നിജബലത്തെ വീണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു നായർ പടയെ കോവിലകപ്പറമ്പിലേക്കു മടക്കി അയച്ചു. അവിടെവെച്ചു നായർ പടയിൽ നാത്തുപേർ മാത്രം ശേഷിക്കുന്നതുവരെ അതി ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. ഒടുവിൽ ലത്തുപ്പട്ടാളത്തിൽനിന്നു ഫ്രെൻറി എഡ്രിയൻസ് വാൻറീഡ് എന്ന അത്യുത്സാഹിയും ചെറുപ്പക്കാരനുമായ ഒരു വെറും കൊടിക്കാരൻ കോവിലകത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു ചിറ്റാത്തപ്പള്ളിയെ ബന്ധനത്തിൽപ്പെടുത്തി. ഏകിലും രാജാവിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം തമ്പുരാടി പിന്നീട് ലത്തുകളുടെ ഭയക്കു പാത്രമായി ഭവിച്ചു. രൂപലാവണ്യം വളരെ കുറഞ്ഞും ആഭരണങ്ങൾ ധരോളം അണിഞ്ഞും ഉള്ള ഒരു വയോധികയായിട്ടാണ് തമ്പുരാട്ടിയെ വെട്ടിച്ഛിക്കണമെന്നത്.

1662-ൽ ആകുന്നു ഈ ലത്തപ്പട നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു പിറേറ്റിവസം (വോസ്) എന്ന ഒരു നായകന്റെ കീഴിൽ ലത്തുകൾ കോട്ട പിടിക്കുവാനുത്സാഹിച്ചപ്പോൾ നായകൻ വീണ്ടു പോയതിനാൽ അവർക്കു വളരെ തോൽവയും അപായവും സംഭവിച്ചു. ലത്തുകൾ ഇതുകൊണ്ടു കൂടാതെ കോട്ടയുടെ ചുറ്റും വളഞ്ഞു കുറിയും വാടയും തീർത്തു കൊണ്ടും കോളം കടത്താതെ കാത്തു നില്പായി. കോട്ടയുടെ ഉള്ളിലുള്ളവർ സംഖ്യയിൽ ലത്തുകളേക്കാൾ അധികരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് കീഴടങ്ങാതെ പൊരുതിക്കൊണ്ടുതന്നെനിന്നു. പകൽസമയത്തു പീരങ്കികൊണ്ടു പററീട്ടുള്ള കേടുപാടുകൾ സകലതും രാത്രികാലങ്ങളിൽ തീർത്തു പകൽ മുഴുവനും യുദ്ധംചെയ്തും കുറേ പക്ഷങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ പോർക്കൂട്ട രാജാവ് അറന്തറ ആൾക്കാരോടുകൂടി പറങ്കികളെ സഹായിക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും വർഷക്കാലം അടുത്തുവെന്നും അറിഞ്ഞ് തൽക്കാലം യുദ്ധം നിറുത്തി. പറങ്കികൾ അറിയാതെ ഉപായത്തിൽ കൊച്ചിയിട്ടു പിൻവാങ്ങി. പിറേറ്റിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോഴേ ലത്തുകൾ പോയിരുന്നെന്ന് പറങ്കികൾക്കു അറിയുവാൻ സാധിച്ചു.

ജെ. 'ബോവർഡാപ്പ്' എന്ന ഒരു ലത്തകാൺസ്റ്റേഞ്ചർ നീക്കം വരുത്തേ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു നിലവിലിട്ടുകൊണ്ടു രാത്രിമുഴുവനും ഓടിനടക്കുകയും ഒറ്റകാരനായ ഒരു ഭൂതൻ ക്രമത്തിനു മണി അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഇടക്ക് 'ലത്തകർ' ഒന്നെന്നായി എല്ലാവരും പിൻമാറി രക്ഷപ്പെട്ടു. 'വ്യാൻ ഗോൺസ്സ്' കൊച്ചിവിട്ടുന്നതിനുമുമ്പായി മേധുരനാരങ്ങക്കോട്ടയിൽ 'ഏഴുനൂറു പട്ടാളക്കാരെയും കൊടുങ്ങല്ലൂർകോട്ടയിൽ അഞ്ഞൂറു ആളുകളേയും പാർപ്പിച്ചു. കാലവഷം കഴിഞ്ഞു തുലാവഷം തുടങ്ങിയപ്പോൾ (അക്ടോബർ 25-ാം ന്)- 'ഹുസ്'ടാട്ട്' എന്ന ജനറൽ ലത്തപ്പടക്കോപ്പുകളോടുകൂടി രണ്ടാമതും കൊച്ചിയിൽ വന്നു. ശത്രുക്കളെ തടുത്തുനിർത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടിട്ടു പറങ്കികൾ പല നല്ല നല്ല കെട്ടിടങ്ങൾക്കും കൊള്ളിവെച്ചു. ആ കൂട്ടത്തിൽ 'സെൻറ് ജോൺ' കന്യാകുമാരംമാത്രം രക്ഷപ്പെടുത്തി ലത്തജനറൽ അവിടെ തന്റെ ആപ്പീസ്സ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിരോധിയായ 'പോക്കുട്ട' രാജാവിനോടു പകരം ചോദിക്കുവാനായി 'വ്യാൻഗോൺസ്സ്' തന്നെ അനവധി പടസൈന്യത്തോടുകൂടി കൊച്ചിയിൽവന്നു താമസിയാതെ എറണാകുളത്തേക്കു കടന്നു. അവിടെവെച്ച് ഒരു പെരുമ്പടയുണ്ടായി. ലത്തകൾ വഞ്ചികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അടുത്തുവരുന്ന നായന്മാരെ കുടുമക്കു പിടിച്ചു വലിച്ചിഴച്ചു കുത്തിപ്പിളർത്തുടങ്ങി. നായന്മാരും കലികൊണ്ടു കൂട്ടത്തിൽ പടവെട്ടിക്കേറി ശത്രുക്കളെ സംഹരിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ യുദ്ധത്തിലുണ്ടായ ചോരപ്രളയംകൊണ്ടു കൊച്ചിക്കരയൽകൂടി വീരം പകർന്നുവെന്നാണ് പറയുന്നത്. 'റീ'ക്കപ്പി അന്തർ-സഹായസൈന്യത്തോടുകൂടി വരുന്നതുവരെ രാജസൈന്യം ഒരുവിധം കിടപിടിച്ചിരുന്നു. അയാൾ വന്നതോടുകൂടി രാജാവും പരിവാരവും പിന്തിരിച്ചോടുകയും ആ യുദ്ധം അവിടെ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു.

1653-യനു 24-ാംന- കൊച്ചിക്കോട്ടയും ലത്തകൾ കയ്യടക്കിയപ്പോൾ അവിടെനിന്നും ഇറക്കി അയച്ചു. എന്നിട്ടു രണ്ടു ദിവസം മുഴുവനും കൊച്ചിപ്പട്ടണം ലത്തപ്പടക്കു കൊള്ളയിടുവാനു

യി ഉഴിഞ്ഞിടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പറകിൾക്കു ഒരു മുക്കുലം സമാനങ്ങൾ ഒളിപ്പിക്കുകയും സ്ഥലം മാറുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ലത്തീക്കുകൾ വിചാരിച്ചിരുന്നപോലെ ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കോട്ട പിടിച്ചതായി അറിഞ്ഞ് പോർട്ടുഗീസ് രാജാവു ലത്തീക്കുളായിട്ടു സഖ്യം പ്രാപിച്ചു. ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ലത്തീക്കുമായ 'ഹോളണ്ടും' പറകിൾക്കുമായ 'ചോട്ടുഗലും' തമ്മിൽ സഖ്യം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ വിവരം 'പ്രൊൻസോൺസ്സിന' ആദ്യമേ രൂപമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനെ മറച്ചുവെച്ചു പറകിളായിട്ടു പടപെരുത്തിയതു കരേക്കല്ലെ മുഖ് ബ്രസീൽ രാജ്യത്തിൽ ചേന്ന് 'വെർനാമ്പുക്കോ' പിടിച്ചപ്പോൾ പറകിൾക്കു ലത്തീക്കുളെ ചതിച്ചതിനുപകരമായി കൊച്ചി പിടിച്ചടക്കി പറകിളുടെ ചതിപ്രയോഗം അവരുടെ നേരെതന്നെ തിരിച്ചുവിട്ടതായിട്ടാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. കൊച്ചി ലത്തീക്കുൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ആദ്യം വന്നിട്ടുള്ള 'ഗവണ്ണർമാരന്മാർ' 'പീറ്റർ ഡി ബിറ്റർ' 'ചാൾസ്സ്', 'വാൽക്കെൻബർഗ്' എന്ന രണ്ടു ലത്തീക്കാരാണെന്നാണ് 'പെയോളി' മുതലായവർ പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. 1663-ൽ കമ്പനിയുടെ പ്രതിനിധിയായി 'ലൂഡോവിക് കോൾസ്റ്റർ' എന്നൊരാളാണ് കൊച്ചി വാണിരുന്നത്.

ലത്തീക്കൾ കൊച്ചി വാണിരുന്ന കാലത്ത് പറകിളുടെ കൊച്ചി ഒരു വിധം ഒടുച്ചുവാത്തു എന്നുതന്നെ പറയാം. കോട്ടയുടെ വിസ്താരം വളരെ ചുരുക്കി. സമാധാനകാലത്തു നാലായിരം പട്ടാളക്കാർ അവിടെ സ്ഥിരതാമസമുണ്ടായിരുന്നു. ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പതിനയ്യായിരം ആളുകൾ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. യൂറോപ്യന്മാരായ രോമാപാതിരിമാരോടൊക്കെ കൊച്ചി വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പനകൊടുത്തു. അനവധി കമ്പനികളും പള്ളികളും ശുദ്ധശുശ്രൂഷ വരുത്തി പല പ്രതിമകളും തട്ടിത്തകർത്തു. 'സോൻ' 'ക്രൂസ്സ്' പള്ളി, കുരുമുളകു, അരി, മുതലായ കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ സൂക്ഷിപ്പാനുള്ള കലവറയാക്കി തീർത്തു. തെരുവുകളുടെ പേരുകൾ മാറിയതല്ലാതെ മറ്റു വ്യത്യാസങ്ങൾ വളരെയൊന്നും

വരത്തിയില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. കോട്ടയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു കോണിലായിട്ട് കമാന്റെ വീടുപണി തീർപ്പിച്ചു. അക്കാലത്ത് ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചിക്കായൽ (അന്നുപുഴ) കാൽമയിൽ മാത്രം വിസ്തൃതമുള്ളതും വളരെ ആഴമുള്ളതും ആയിരുന്നുവത്രെ. ഇപ്പോൾ റോമൻ കത്തേലിക്കാപ്പള്ളി ഇരിക്കുന്നസ്ഥാനത്ത് അന്നു പല മാതിരി വൃക്ഷലതാദികളെക്കൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ട ഒരു തോട്ടമായിരുന്നു.

വസ്തിയ്ക്ക് തുരുത്തു അന്നു ലന്തക്കാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരും കൊച്ചിയിലും അവരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ കപ്പലുകൾ അടുത്തുകൂടി. അവയ്ക്ക് കൊടുങ്ങല്ലൂർ അഴിമുഖത്തിന്നു ദൂരം നമായിട്ടു വടക്കെ അറ്റംകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ കാവൽക്കോട്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അജാമിളമോക്ഷം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

73. പുഷ്പാശ്ശത്തോട്ടമേവമൊട്ടുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
കുട്ടികളുമുണ്ടായ്നന്നിതെടുപത്തെണ്ണം.
74. കൊറ്റിനേകിയവറ്റിനെപ്പോറുചാൻകഴിവില്ലാതെ
കുറുകാരൻകുറഞ്ഞൊന്നുചുറ്റലിലായി.
75. ബുദ്ധിക്കൊണ്ടുനിരൂപിച്ചുസൂത്രമൊന്നു കണ്ടെത്തിനാൻ
ബുദ്ധിമാന്മാർവിചാരിച്ചുശബ്ദമുണ്ടോ?
76. തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊന്നുംകൂട്ടനേടുവാനുമെയ്യും
ഭൃഷ്മതിനിശ്ചയിച്ചുകയ്യാമെങ്കിലും!
77. വീടുതോറുംതരംനോക്കിച്ചാടിവീഴുംവല്ലതുംക
ണ്ടീടുമെങ്കിലെടുത്താശ്രകുതിച്ചുമണ്ടും.
78. കൂട്ടുകൂടാതൊരാൾതന്നെകൂട്ടമാറ്റേ ചരുന്നാകിൽ
തട്ടിക്കൊക്കുകൊലാടിച്ചിട്ടുതട്ടുമ്പോരും.

79. കൊന്നല്ലതെമുതൽകിട്ടിപ്പെന്നനിലവന്നുപെട്ടാൽ
കൊന്നീടാനുംമടിക്കല്ലാടുന്യശീലൻ.
80. കുക്കിപൂരണത്തിനായിട്ടക്കിതീസുരൻതാൻകൊന്ന
പക്കിമുഗങ്ങളുതൻസംപ്രപെരപ്പതന്നെ.
81. പുഞ്ചിരിപ്പുവിതരുന്നപിഞ്ചുകുഞ്ഞങ്ങളെക്കണ്ടാൽ
കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചിക്കൈക്കലാക്കിക്കൊടുക്കാടേറും
82. മേരിരവുതളവളകാതിലയുക്കൈക്കലാക്കും
പൈതലിനെശ്ശിവ!ശിവ!പറവാൻവയ്ക്കും.
83. കള്ളസ്സാക്കികഥിച്ചീടുംകള്ളാധാരംചമച്ചീടും
കള്ളനായംകൊടുത്തിടുംകള്ളനാമവൻ
84. രണ്ടുജന്മമുണ്ടാവുകകൊണ്ടുഭൂപിജ'നായിട്ടുനൂ
രണ്ടുജന്മമിതിൽപരംവരേണ്ടതുണ്ടോ?
85. ഹീനകർമ്മനിധിമന്നിൽവാനവനെന്നാകാലം
ദീനമൊന്നുപിടിപെട്ടുകിടപ്പിലായി.
86. ഏതുതരംചികിത്സകൾചെയ്യേനാക്കിയിട്ടുംഭേദ-
മേമുമില്ലാധാരംസുരൻമരിയ്ക്കുന്നുയി.
87. നാഡിയെല്ലാംതളന്നുപോയ്ധാടിയെല്ലാമകുന്നുപോയ്
താടിയെല്ലംപല്ലംനീണ്ടുപടിയാംകണ്ടാൽ.
88. അത്രാകാലമടുത്തടുത്തത്തിയപ്പോൾകുലഭൃതർ
തത്രവന്നുതിക്കുകുട്ടിപത്തുതറുണ്ണും.
89. വട്ടക്കണ്ണിട്ടുരുട്ടിത്തിക്കട്ടച്ചാരംപറപ്പിച്ചു
കുട്ടിത്തിക്കുറവടിവാൻഭംഗ്നുകുറകുട്ടി.
90. ഉഴക്കനായകുഴൽപോലെമുക്കിനോട്ടവലുതാക്കി
നാക്കുവീട്ടിപ്പലകുപ്പല്ലിളിച്ചുകുട്ടി.
91. അസ്ഥിമാലകുടൽമാലമസുകുടൽകോൽമാല
യുത്തരങ്ങൾചാത്തിട്ടുള്ളകുഴുത്തിട്ടാട്ടി.
92. പാറയേക്കുറുകുട്ടികൂടിക്കാറിനേക്കാൾകുറപ്പുള്ള
പോലാമെയ്യിൽചോരവസ്ത്രംചരവചുറ്റി.

93. ഭണ്ഡമോണിശ്ശലംനീട്ടിവണ്ണമേരംപാശംവീശി
ചണ്ഡമാമിരിമ്പുലയ്ക്കു പുററിക്കാട്ടി.
94. ഭന്തിസിംഹവ്യാഘ്രാദിയാജന്തുക്കളെക്കുത്തിക്കേന്ത
കുന്തമാകാശത്തിൽ മുട്ടുപന്തിയായ്പൊക്കി.
95. തീമയമായ്വായിൽനിന്നുധൂമമേററംവമിച്ചയ്യേം
ധൂമകേതുക്കളേപ്പോലെഭീമമുന്തികൾ.
96. പെട്ടിച്ചിരിച്ചയ്യേധണ്ഡതട്ടിമുട്ടിശ്ശബ്ദംകൂട്ടി
കൈട്ടിക്കൊണ്ടുപോവാനവർവട്ടവുമകൂട്ടി.
97. ക്രോധമുന്തികളാകാലഭൂതരെക്കണ്ടതിഭീത്യാ
സംധുവിപ്രൻകണ്ണരണ്ടുമിറക്കെച്ചീമ്പി.
98. ചാക്കടുത്തുഭയ്യേയേയുമക്കളേയുവിട്ടുപോവം-
നാകളത്തിലുളവായുടുഖമെന്തേതാം.
99. പത്തുക്കളുള്ളതിൽവെച്ചത്രയുംവാസലുമാണ
പത്താമത്തെക്കുമാരനിൽധാത്രിഭേവൻ.
100. കണ്ണമറിഞ്ഞീടുംമമ്പയേണ്ണിയംവെൻറപുതു
വെണ്ണയൊത്തമുറ്റമേനീപുണൻകൊൾവൻ.
101. നാരായണനെനന്തന്നേപോരായുള്ളകുമാരനെ
'നാരായണാ'യെന്നുമെല്ലെവിളിച്ചുവിപ്രൻ.
102. അന്തരത്തരവീട്ടിലുണ്ടായുന്നകോലാഹലംചൊൽവാ-
നെന്നുലാവില്ലനന്തൻതാൻവന്നാലുമാകം.
103. കൌതുകമാംശംവന്നാദംകേതുക്കളിൽകേട്ടന്തേരം
ഭൂതധാത്രിഭേവൻമിടിച്ചുടൻതുറന്നു.
104. കണ്ണനുള്ളകോമളാംശംപൂണ്ണമായിട്ടുപോകണ്ട-
കണ്ണിനുള്ളപ്പുണ്യപൂരംഗണ്യമോതെല്ലം?
105. കാർമുകിലൻനിറമൊത്തപൂമേനിതൻകാന്തിവായ്പ്പം
വാർമുടിയിൽതിരുകീടംമയിൽപീലിയും.
106. ലോകമെല്ലാംതിന്തുരക്കിചുംകമാനംമുടിഞ്ചുവാൻ
പാകംപോലൊന്നിളക്കുന്നപുരികളെല്ലം

107. സൽകൃപയം സുധാസത്തിനതവസ്ഥനമംതുക്കൻ
പാൽക്കടലിൽ കടാക്ഷമാംതിരമാലയും.
108. ചക്രംശംഖംഗദാപത്മമിക്കണ്ടവധരിച്ചുപ-
കൊക്കേക്കുറുത്തുന്നനാലുതൂക്കങ്ങളും.
109. നെഞ്ഞെടുച്ചാൽതിട്ടുള്ളമണ്ണെളിമാമാലകളും
മഞ്ഞപ്പട്ടാൽമറച്ചുള്ളമണ്ണെളിമാമാലയും.
110. ഭക്തിയോടുഭജിച്ചെന്നാൽസകുനിയോടെല്ലാംനൽകൻ
ശക്തികൂട്ടുമുദ്രപാത്രംതൂക്കൽത്തരം.
111. ഏവമെന്നല്ലിരുന്തവേദവേദവനാരെബ്രഹ്മീ
വേദനന്നു കണ്ടുക്കണ്ണുതെളിഞ്ഞുപരം.
112. നാരായണചാരത്രപധാരികളാമവരെല്ലാം
സാരപുലരിച്ചുപുണ്യസാരമാരെല്ലാം.
113. വിഷ്ണുഭൂതരവർചൊന്നാർഭണ്ഡപാണിഭൂതരോടു
വിഷ്ണുഭക്തനന്തെന്തൊടൊല്ലേവികൃതങ്ങളെ!
114. ഭീഷണിയ്ക്കുംഭീഷണമാംവേഷമേവംകെട്ടിക്കൃത്യ-
ഭൂഷണത്തിന്നൊരുവെട്ടുദൂരമാക്കളെ!
115. ശുദ്ധവായുദൂഷിപ്പിക്കുന്നതിലാരെയെവിടുക്കൊടുവിൻ
ശുദ്ധരായാൽചീത്തയാണിങ്ങുദൂരമേക്കണം.
116. കൂരവഗ്നങ്ങളേ! നിങ്ങൾദൂരേപ്പോവിനല്ലെന്നാകിൽ
പേലാരവിഷ്ണുതേജസ്സിനാൽനീറാക്കുംതെങ്ങെ.
117. കാലഭൂതരവർചൊന്നാർകാലഭേദംതന്നെദൃഷ്ടം
ശീലനാരണവനായിവിഷ്ണുവിനിഷ്ടൻ.
118. തട്ടിപ്പറിക്കത്തിക്കലകട്ടിദ്രോഹംകളവെന്നി-
ദൃഷ്ടവൃത്തിവിഷ്ണുഭക്തിച്ചടങ്ങായ്തീൻ.
119. വേട്ടപതിതന്നെവിടുപേട്ടയാകുംവേഗ്രയൊത്തു
കൂട്ടുകെട്ടുമോക്ഷത്തിനുള്ളതമമാഗ്നം.
120. കള്ളമോന്തിത്തിണ്ടിത്തിനകള്ളന്ത്രാണമെല്ലാംചെയ്യൂ
കൊള്ളയിട്ടാൽവൈകുണ്ഠത്തിൽകടന്നുകൂടും.

121. ചക്രപാണിസ്തുതിവേണ്ടെന്നാക്കുകൊണ്ടുദാസിയോടു ചക്കരവാക്കുരച്ചെന്നാൽമുക്തിസിദ്ധിസ്തും.
122. നന്മതിനയൊന്നായ്തീൻധർമ്മധർമ്മഭേദംനിന്ന നമ്മൾക്കെല്ലാംരജിവെച്ചുനടക്കാംവേഗം.
123. നാരായണഭൂതർചൊന്നാർനാരായണംഎന്നനാമ-മാരണൻറനാവുകൊണ്ടെന്നു ചൂരിച്ചില്ലേ?
124. ഏതുദോഷംചെയ്താലുംശ്രീകന്തനാമംജപിച്ചെന്നാ-ലെന്നുവാദംവിഷ്ണുലോകമവനാണല്ലോ.
125. അന്തകഭടന്മാർചൊന്നാർനന്തമെന്തുംനേരംലക്ഷ്മി-കന്തനാമംചൊന്നാൽമോക്ഷംകരസ്ഥമെങ്കിൽ.
126. ശിക്ഷയായികായ്മമല്ലാമിക്ഷിതിയിലുള്ളധർ-വൃക്ഷമുടൻമുറിച്ചിട്ടുവാറകപൂട്ടാം.
127. എന്നുഭൂവിൽജനിസ്തുന്നിതനുതൊട്ടുകവേളം തോന്നുമട്ടുചയ്യുട്ടുടാണ്ടിനയക്കൂട്ടം.
128. ചാക്കട്ടത്താൽനാരായണ'വാക്കെടുത്തുപ്രയോഗിസ്തും തക്കിടിക്കർന്നിങ്ങളെന്തു മുഷ്ടിടിക്കണം.
129. നിങ്ങൾചൊല്ലുംപോലെകേൾപ്പാൻനിങ്ങളുടെഭൂതർവേണം ഞങ്ങൾകായ്മസംധിസ്തുംതെമടങ്ങുമെന്നോ?
130. എന്നുരച്ചുട്ടുർമുന്നോട്ടെന്നുരണ്ടുചാടുവെച്ചു നിന്നുപോയിമുട്ടുകൊണ്ടുണ്ടെടുക്കൻചയ്യം.
131. ജാതമായജാളുത്തോടുഭൂതരപ്പോറകുതിച്ചോടി പ്രേതനാഥനോടീവാത്സപറഞ്ഞിതെല്ലാം.
132. ധർമ്മരാജാവതുകേട്ടുപുണ്യനീററിൽകളിച്ചുടൻ കർമ്മദോഷമെന്നുരച്ചുകരംകുടിച്ചു.
133. മാപ്പുപേക്ഷിച്ചിപ്പോറതന്നെറിപ്പോട്ടൊന്ന-ങ്ങയക്കേണംകോപ്പരാട്ടിക്കഴുകുകകളഞ്ഞുകായ്മം.
134. വിഷ്ണുശബ്ദംകേട്ടെന്നാകിലക്ഷണംതാൻതിരിയ്ക്കണം, വിഷ്ണുഭൂതരൾചെയ്താൽപറവാനുണ്ടോ,

135. എന്നിരിക്കേസാരൂപുത്താരുന്മാരുകമവരോട്
ചെന്നുകേറിപ്പിടിച്ചല്ലോചണ്ഡാളനാരെ!
136. കായ്കുളിരേക്കുതങ്ങിങ്ങുകേറിച്ചെന്നുകലമ്പുന്ന
കായ്കുന്ദന്മാർവഴിക്കാണകഴക്കമെല്ലാം.
138. ഈശ്വരന്റെനാമംചൊല്ലാതിശ്വരനെസ്തുതിക്കാതെ
വിശ്വത്തിങ്കൽദേഹമിത്തവാക്കുകൾചെ,
138. ഘോരകൃത്യംചെയ്യാനെന്നീനരകത്തിന്നവകൾ
വേറെയുള്ളവകൾക്കുവെറുപ്പിക്കാരമോ? [ണം
139. ള്ളതർചെന്നാർസ്വപ്നമുണ്ടാക്കുമെന്തെന്നുവെറുക്ക
പാതകങ്ങൾനോക്കിച്ചെന്നുപററുപ്പോയവാ
140. എത്രമാത്രംചെയ്തഘോരകൃത്യമിവശിഷ്ടലം
മിത്രംവശംദ്രവ്യപോലെന്നോത്തരില്ലൊട്ടും.
141. അനന്തനാചൊന്നാൻശ്രീലക്ഷ്മണന്മാരുംപിള്ളർനിങ്ങ-
ളെന്തിങ്ങുമായമയൻതൻതിരിപ്പുകൾ.
152. വേട്ടവെട്ടുകൾകാതൽകൂട്ടംവൃഷ്ടംനിറഞ്ഞുള്ള
കാടൊരൊറ്റത്തിപ്പൊരിയൽകരിയുന്നില്ലെ?
143. ഒറ്റത്തുള്ളിവിഷമുള്ളിൽപറിയെങ്കിൽശക്തിമാനും
ചെറുനേരംകൊണ്ടുചുറ്റിച്ചത്തിടുന്നില്ലെ?
144. കടുമ്പുംതുമ്പിക്കയ്യിൽപെട്ടുകടിച്ചെന്നാൽമരം
പൊട്ടംഗജരാജാവ്തീപ്പെട്ടുപോയില്ലെ?
145. കട്ടിയായരോഗംവന്നുപെട്ടചക്രംതിരിയുമ്പോ-
ളെടുമെന്നാലസൗഖ്യപ്പെട്ടീടുന്നില്ലെ?
146. അപ്രകാരംതോടുകൂടിയുത്പത്തിയുള്ളതോരും
ക്ഷിപ്രംനീങ്ങുംഭഗവാന്റെസൽപ്രസാദത്താൽ.
147. ശ്രീമണാളൻതന്റെതിരുനമജപംപോലെയാണു-
മായംതീരുവാനുള്ളമരുന്നില്ലല്ലോ.
148. ശ്രദ്ധാഭാവൻതന്റെവാക്യംശ്രദ്ധപൂണ്ടുകേട്ടതർ
ബദ്ധമോഭംനോരായണപാഥി?യെന്നോതി.

ല്ലറകളും, ക്ഷേത്രങ്ങളും മറ്റു പലതും കെട്ടിടങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നാം ചരിത്രങ്ങളിൽ വെളിച്ചം കാണുന്നുണ്ട്.

ശില്പശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജനനം നമ്മുടെ സ്വരാജ്യത്താണെങ്കിലും അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ പോഷിപ്പിച്ച് അഭിവൃദ്ധി വരുത്തിയത് ഗ്രീക്കുകാരും റോമൻകാരും ആകുന്നു. അവരുടെ കരകൗശലത്തെയും ബുദ്ധിചാതുര്യത്തേയും പ്രശംസിക്കുന്നതും കാണുന്നവർക്ക് അപരിചിതമായ ആഹ്ലാദത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതും ആയ ഈ രമണീയമായ എടുപ്പുകളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു പറയുന്നതായാൽ എവനും സമയവും വാക്സാമത്സ്യവും പോരതെ വരും.

അപാരമായ മാനുഷബുദ്ധിയുടെ അപൂർവ്വഫലങ്ങളെന്നു തികച്ചു പറയേണ്ടതായ ഇങ്ങിനെയുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ കാലപ്പഴക്കത്താൽ മിക്കവാറും നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവ ഇപ്പോൾ നേത്രാനന്ദപ്രദങ്ങളല്ലെങ്കിലും അവയുടെ ശിഷ്ടങ്ങളെ കാണുവാനിട വരുന്നവർക്ക് അവയുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ആഘോഷിച്ച് ആത്മയുഷ്പ്രേമാതിരിയായാൽ യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഇല്ല.

ഈ കാലത്തു ഗ്രീക്കുകാരും റോമൻകാരും ലോകത്തിൽ നിന്നു പ്രയാസമായിരുന്നവനും നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിവുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ ഇടയിൽ വ്യാകരണം, തർക്കം, വേദാന്തം, ശില്പം തുടങ്ങിയുള്ള മുഖ്യവിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഒരുപോലെ പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ച ലോകത്തിൽ അനശ്വരമായ കീർത്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള മഹാനുരാഗത സംഖ്യക്കു അതിരില്ലായിരുന്നു. ഗ്രീസ്സരാജ്യത്തിലും റോമരാജ്യത്തിലും അക്കാലങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ചില വിശേഷതരം എടുപ്പുകളെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിക്കാം.

ഗ്രീസ്സരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവും മേല്പറഞ്ഞ മഹാത്മാക്കളുടെ ജന്മഭൂമിയും ആയ എതെൻസ് നഗരം അക്കാലത്തു പലവിധത്തിലും മേലതോഹരമായിരുന്നു. മിനുസംകൊണ്ടു തൊട്ടാൽ കൈവഴുതിപ്പോകുന്നതും വിചിത്രപ്പണികൾക്കുതക്കുന്നതും ആയ വെണ്ണക്കല്ലിൽ അതിസൂക്ഷ്മതയോടും സാമത്വത്തോടും പണിചെയ്തിട്ടുള്ള ദേവാലയങ്ങൾ, നാടകശാലകൾ, ജയസൂചകങ്ങളായ സൂര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള കാര്യം എടുപ്പു കാണുന്നതാകാ മനസ്സിലാക്കുക

ന്ന സന്തോഷത്തോടു കൂടിയ വികാരങ്ങളെ എങ്ങിനെ വർണ്ണിക്കാം. ഏതെങ്കിലും നഗരത്തിലെ പ്രധാനമായ കെട്ടിടം പോർതിനാൻ എന്നു പേരായ ദൈവംഭയമായിരുന്നു. ആകെ 65 അടി ഉയരവും 233 അടി നീളവും 102 അടി വിസ്താരവും ഉണ്ടായിരുന്ന ആ കെട്ടിടത്തിന്നു മുൻഭാഗത്ത് തൂണുകളിൽ ഇരുത്തിയുള്ള ഒരു പൂച്ച വലുതായ ഇരുഭാഗത്തുകൂടി 19 തൂണുകളും ഉണ്ട്. അതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ഗോപുരഭാഗത്തിൽ കൊത്തിയിരുന്ന രൂപങ്ങൾ അതിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ദേവിയുടെ കാഴ്ച ജയചിഹ്നങ്ങളായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അതിൽ മറ്റൊരേ ദിക്കിൽ കൊത്തിയുള്ളതായ വിവിത്രരൂപനികളെ കാണുന്നോരോന്നായി എടുത്തുപറയുന്നതായാൽ കർഷണവും അവസാനിക്കുന്നതല്ല.

ഗ്രീസ്മാജ്യത്തിൽ വിവിത്രമായ അനേകം കൊത്തുപണികൾ ഉണ്ടായിരുന്നവയിൽ ശില്പി വേലകൾക്കു ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടു 'ജോർറർ' എന്നു പേരായ ഗ്രീക്കുകാരന്റെ പ്രധാന ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിമയായിരുന്നു. അതു ദത്താത്രിയന്റെ തുടങ്ങിയുള്ള വിചിത്രമായ സ്വരൂപങ്ങളാകൊണ്ടു 80 അടി ഉയരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വിചിത്രമായ ഒരു പണിത്തരമായിരുന്നു. അതിനെ ലോകത്തിലെ ഏഴു ശുദ്ധസ്വരൂപങ്ങളിൽ ഒന്നായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത്.

റോം രാജ്യത്തിൽ എടുപ്പുകൾ അത്രതന്നെ ശില്പികളുടെ വാസനാബലത്തേയും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തേയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവയല്ല. എങ്കിലും അവഗാഛിതത്തിലും വലിപ്പത്തിലും ഗ്രീക്കുകാരുടെ എടുപ്പുകളേക്കാൾ അശേഷം താഴുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവയിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് 'കളോസ്യൂ' എന്ന നാമധേയത്തോടുകൂടിയ അതിവിശാലമായ ഒരു രംഗശാലയായിരുന്നു. അതു അണ്ഡാകാരത്തിൽ അതിമനോഹരമകംവണ്ണം രീതിപ്പെട്ടുള്ള ഒരു കെട്ടിടം ആയിരുന്നു. അതിന്റെ അടിഭാഗം അഞ്ചുകാൽ ഏക്കർ വിസ്താരത്തിൽ കെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം ജനങ്ങൾക്കു അതിൽ പെരുമാറുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

റോം രാജ്യത്തിൽ ഇതു കൂടാതെ കാലോ ചക്രവർത്തികളുടെ ജയ

സൂചകങ്ങളായ അസംഖ്യം സ്മാരകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത് 'ക്രോമൻ' എന്ന റോം ചക്രവർത്തിയുടെ സ്മാരകത്തിനായി 131. അടിയിൽ അധികം ഉയരത്തിൽ ഉള്ള ഒരു സ്മാരക സ്മാരമായിരുന്നു. അതു അനേകം കല്ലുകൾ ചേർത്തു പണിചെയ്തിട്ടുള്ളതായിരുന്നു കല്ലിൽ ഒറ്റക്കല്ലാൽ നിർമ്മിച്ച അതി ഗംഭീരമായ ഒരു കെട്ടിടമാണെന്നു തോന്നും.

ഇതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പല ദിക്കുകളിലുമായി പണ്ടെഴുപണ്ടെ തിരിച്ചുള്ള ഓരോ അസംഖ്യകെട്ടിടങ്ങളെപ്പറ്റി വിസ്മയിക്കുന്നതു മറ്റൊരിക്കലാവുമെന്നു വെച്ച് ഇപ്പോൾ വിരമിക്കുന്നു.

വി. കെ. അച്ചുതമേനോൻ ബി. എ.

ഉണ്ണുനീലി

സന്ദേശം

പിററന്നാളെട്ടെതിരെമറിമൗങ്കണ്ണിമൗർമാരനേനി
മററപിന്നിട്ടിനിയപ്പഴയുങ്കണ്ടിയുരവരേണ്ട
കററക്കൗർമൽകഴലികൾച്ചുഴൻറപ്പുസിക്കുപ്രദേശം
മുററച്ചെന്നിത്തലമരുകൊത്തമ്പിലാലോകയേമാം.

൧൧൧

ചാമൻകണ്ടംചിടയിലണിയുത്തമ്പിരാനോടുവെറ
കാമത്തനോടിനിമതിവഴക്കെൻറരന്നംവലിത്തം
കൂമമ്പാച്ചമ്മധുരവചസാപാർപൊരുതമീടുമടം
നാമചൊൽവാനരുതവിടവുകണ്ടുകമ്പിട്ടുപാക.

൧൧൨

തുകാപുത്തൻപരിമളഭരണമ്പുതാലനടപ്പാൻ
മേവുകാവുപമിയുഴറിനീതിക്കുറണ്ടിക്കുവെൻറ
ഭേവത്തസ്തിൻതൊഴുതുവഴിമേൽനിൻറനരണനടന്നാൽ
കൂവീടപ്പാൽപ്പഥിപനയനാർകാവുമാഗല്യകീർത്ത.

൧൧൩

കെട്ടുകൊക്കെതിനനെമുറിച്ചുകെട്ടിഗുജേന്ദ്രാ-
നച്ചച്ചച്ചാശിവശിവമഹാഘോരമോരോയുഗാനെ
പച്ചച്ചാക്കളിവെതുവെതെക്കേരിയരക്കുടിച്ചോ.
രെച്ചിൽകിണ്ണത്തവധിയഭിഭവേദവിതുഭൃംഗമോസു.

പ്രഹ്ലാദ

ഇതഥാവാഴ്ത്തി നാഴ്ത്തേരികനൽക്കണ്ണർകണ്ണിൽതന്തുജാം
മത്തേഭൂതാൻതലപൊരുതടൻകുതിലിട്ടമ്മതന്നെ
ഉറപ്പുനന്നാമകരനിവഹംതോഴനിൽക്കിൻറതുംക-
ണ്ടത്യാമോദാൽപുനരയിസുഖെപാലവുപിന്നിടേഥാമ.

പ്രഹ്ലാദ

മുൽപ്പാടന്തിൻമരുമചലപ്പെണ്ണിനക്കൈവണങ്ങി
തുപ്പാപ്പർമുപ്പടയമടചർമാരനെ! നീവിരഞ്ഞത്
എപ്പോഴുംനന്നാമകരതുംരായിരക്കോണിപാലം
കൈപ്പാൻിടുംമഹിതചിറവാവീരനെക്കണ്ടുപോക.

പ്രഹ്ലാദ

കൈതക്കുട്ടെക്കുവലയുഗം പാട്ടുകേട്ടങ്ങിരുന്നാൽ
കാലാവൈകുപെരികനിരണത്തിനുപോകാൻവഴങ്ങേൽ
എൻറാൽപ്പാൽപ്രഥിതചിറവാക്കിപ്പമുറഞ്ഞെൻതുരുത്തി-
ക്കൂട്ടക്കൂട്ടംശിക്ഷപഴുവാറെൻറചെറുപ്പാചടങ്ങാ.

പ്രഹ്ലാദ

വീടുണ്ടല്ലാതദനുഭവതോമുനിലായാണിപാർമേൽ
മാടമ്പീനാമവിടെവസതംധന്യമാകുംനിവാസം
മുടംചെൻറങ്ങുഡുപതികലാചൂടിമാതേവരവാൻ
തേടിടൻറടംപുനരവിടെയുംചൊൽകുപോരംഭശായാ.

പ്രഹ്ലാദ

മെത്തുമത്തഭൂതമുഖരാമത്തമാർപോർമുലത്തോ-
തെന്തത്തിൻറാമൽക്കളഭകളിയിൽപ്പെണ്ണമംഭോരഹാസ്വരം
തത്തിത്തത്തിച്ചെരിരകളിൽച്ചെന്മുക്കുകലാപാൻ
കൊത്തിക്കൊത്തിക്കുറികിൽപരകച്ചെന്തീരഭിരമം.

പ്രഹ്ലാദ

വിന്നെപ്പിന്നിട്ടമലസലിലാരതാനദീപാടമേപോ-
 സ്തന്നൽക്കണ്ണാർകസുമശരനീവല്ലവാഴ്കങ്ങുചെൻ
 ഉന്നിദാണപ്രസവവിസരൽക്കേസരോദ്ദാനവാത്തെ
 രന്നിക്കാമംമതിലകമകംപൂകൂട്ടുപാലമെഴുലെ.

ഫൗ

പോൽപൂമാതിൻകളിരിളമുലത്തൊത്തിലെത്തിൻറകോലം
 കപ്പുരപൂരിതമലയജംചാത്തുമാനന്ദമൃത്തിം
 തുപ്പാപ്പൂർവഴ്നമൃതകരനേ! വല്ലവാജ്ഞായിൽകൊള്ളി
 ന്റപ്പൻതന്നേതൊഴുകമഴകോലിൻറനീലാംബുദാഭം.

ഫൗ

അപ്പോഹിനിന്നെത്തെളിവിലിളമങ്ങിക്കരച്ചേരിമററം
 തസ്തിൻമേവംപെരിയമടവാർവന്നതാത്താൻമുതിൻ
 ഉദ്യമക്കോലാഹലമുപചരിക്കിൻറസത്രംപെരുപ്പാ-
 നച്ചച്ചൊക്കണരതുവഴുതിക്കൊഹകീകെഴശലേന.

ഫൗ

കമ്പിട്ടവിൽത്തദനുവിനതാനന്ദനംതണ്ടിലേറി-
 ചെമ്പോക്കൊളംതെഴുതെളെമുതിൻംബരനേൽമുഴങ്ങേ-
 വമ്പുറാിടംകടതഴമുഴൻറങ്ങുമേരേനടന്നാൽ
 മുമ്പിൽക്കാണാംപഥികരിയനാടെന്നപേരായകാവ്.

ഫൗ

മുഴംവയ്ക്കുംപെരിയവിഭവംനോക്കിയാലുച്ചയോളം
 കോഴിക്കോട്ടംപുനരതിനൊടോകൊല്ലവുതുല്യമല്ലേ
 ആഴിപ്പെണ്ണുനാഖിലജനവുമവൈകിനാൽവാങ്ങുമസ്തിൻ
 കോഴിക്കൂട്ടംചെറിയകരമാർപോലുമില്ലങ്ങുവിന്നെ.

ഫൗ

മുത്തുററംചേർന്നിമുലവിരിഞ്ഞുള്ളമാരതിരേകം
 മുത്തുററിൻറമമപുനരതങ്ങുണ്ണുനീലിക്കുചൊൽവാൻ
 മുത്തുറിച്ചേന്നിനിയപുഴയുപിന്നിലിട്ടേച്ചുഗംഗം
 മുത്തിയ്തുതപംവിരവൊടുസഖേ! നാലുകേരടിക്കുചെൽകു.

ഫൗ

മുക്കാലും ചെൻറിമയവർതൊഴുതിർക്കൊടിത്തന്നുമമ്പി-
 ന്റക്കാർ ചണ്ണൻ ചാണയുഗലം കൂപ്പി വേരനടന്നാൽ
 തെക്കിൻകൂറ്റത്തുകഴിവാളം കടികൂത്തു വലത്തും
 മിടിക്കടത്തു പുനരവിടമേന്താനാണത്തിൻറതില്ലാം.

ഫറന

അംഗ്രകാണാതദനമണികണ്ഠാഖ്യപൂവ്വം പൂവ്വതേ
 തെക്കിൻകൂറ്ററിന്നൊരുമണി ചരതത്രമേവു പുരാരിം
 ഭക്ത്യാനീ ചെൻറകൈടുതൊഴുന്നമിശാന്തകോണ
 തിരിക്കിക്കരക്കാം പഥികനാവഹാനിൻറകിൻറവാറ്.

ഫററ

ചച്ചിച്ചാലും ചരണമതിനിക്കുണ്ടതില്ലെൻറമസ്തി-
 ന്നേടും ചൊല്ലവിടമരുത്തങ്ങുമയേക്കോട്ടുകൊറുക
 തൊട്ടുണമാൻതൊൻതുളുവനറവുമവകണ്ഠമെങ്ങ
 സദ്യക്കാറാപറയനവിധം കോലടുക്കേട്ടപാഴോ.

ഫറവ

എന്റെല്ലാം കേട്ടവിടെയുളനാമാകിൽ നീബിംബലീരം
 ചെൻറിക്കുൻറിന്നൊരുതിലകമാം രാമവർമ്മാഭിധാനം
 കണ്ടിട്ടേറ്ററം വിരവിൽ മരുവാർകാലനെവണ്ണിയാതെ
 ചെഞ്ചെഴുമ്പോയ്മഹിതച്ചിതവാഞ്ചെപ്പഴക്കങ്ങളെ ചെൽക.

ഫറൻ

വിപ്രേന്ദ്രാണാമഭിജന ചതാം വാസസങ്കേതസീമം-
 മേനാം ജാതചയസമധുരസ്വപ്ന നിരാഭിരമാം
 മരതത്രേണീ വിരചിതനടപ്പന്തലൂടനടന്നേൻ
 തത്രത്യാനാം വിവിധമവിധാനമദ്യം കേട്ടുകൊറുക.

ഫററ

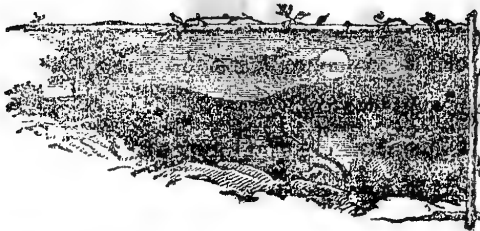
ചോരിച്ചോവാമലരിൽ മധുരം ചാലിയിൽച്ചേന്നുപൂന്തേൻ
 കോരിത്തുറുവചസിലളിതാം കോമളാം മംഗലാംഗീം
 പാരിക്കാണ്ടാം കളമിതമന്റേമലേക്കുണ്ടുപോവാൻ
 ചാരത്തല്ലാഞ്ഞയി ചരതമായ്തൊന്നാണത്താഞ്ഞതങ്ങ.

ഫറഫ

കല്യാണംശ്ലേഷരസമധിരിഞ്ഞയുടിക്കരരമാന്തർ
ചെല്ലാംചെൻറാലവിടെമരുവു ചന്ദ്രമൗലിംവണങ്ങി
ഉഴഞ്ഞേവാരവുമവിടെനിൻറാട്ടു ചഗേനകൃതപാ
ഞ്ചാനംപോലേവടിവിൽനടകൊറുകങ്ങുവണാടർകോനേ ഹനര

കാരാപോ മംവഴികുകയില്ലേതുമാക്കേതെല്ലർ
മൃതംതോരംതണലിൽവിളനെൽകാക്കമക്കുന്നുകാരനം
കാതോളാറീണ്ടുപിതനയനംകണ്ടുമാനെൻറമതപാ
പോതപ്പെണ്ണാൻനികരമരികേചെൻറുമവീടുമേടം. ഹനര

കയ്യുളശ്ശന്റെ കല്യാണം



ചിൽ വന്നുവീഴ്

ന്ന ശക്തിയോടുകൂടി തു
ലാവഷം തകർത്തു പെയ്തു
കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു രാത്രി

യിൽ പുഷ്പനിരിഗ്രാമത്തി
ന്നു പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള വിശാലവയലിന്റെ നടുവിൽ കിഴമേ
ലായി നെടുനീളത്തിൽ കിടക്കുന്ന നാട്ടുചാരയിൽകൂടി കറക്കപ്പെ
ന്നതു 'ചെപ്പുപ്പാണ്ടൻ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള 'ഇട്ടിറിക്കുർമ്മൻ' ക
യ്യുളശ്ശൻ സവാരിനിങ്ങുകയറിയുന്നു. 'തൊക്കും തൊണ്ടും' എക്കി
വലിഞ്ഞ്, അടികൊണ്ടു തുടതടിച്ചു, എല്ലുചാത്തി, കാൽമുടന്തി,
പട്ടിണിചരിചരിച്ചിട്ടുള്ള എജമാനന്റെ ശ്രുതിപ്പെട്ട പോണി'
നാണത്താലിച്ച് ആളെ ഭേദിപ്പോകുന്നതു കണ്ടാൽ രാജസ്സം
പ്രതാപവും ക്ഷയിച്ചു പ്രഭുതപം തടിച്ചനിൽക്കുന്ന ഏടപ്രഭുക്ക
ന്മാരിൽ ചിലരുടെ പോക്കുവരവിനുള്ള 'നീങ്ങുക' എന്ന ആചാര
രവാക്കിനെ അന്തർവത്താക്കിത്തീർക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. കിഴ

കുറുകുറുപ്പിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു പടിഞ്ഞാട്ടു നീങ്ങിനീങ്ങിപ്പോയിരുന്ന ആ ജന്തു അറുപ്പുപുഴപ്പാലത്തിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ പാതയിൽ വിലങ്ങിട്ടു നില്പായി. കയ്യിളക്കെ മഴക്കോട്ടിന്നു കുറുകുറുപ്പിട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ പോണി കയ്യിൽ കാലും ഇടക്കിട പൊക്കി പടിഞ്ഞാട്ടു ചായുന്നുണ്ട്. വരമ്പലച്ചും കുലിച്ചുടിച്ചും കയ്യിൽ കരിയെ പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിക്കുമ്പോൾ പാട്ടുപെടുന്നതിനിടക്ക് അതിന്റെ പള്ളക്കലരോടൊന്നു മുട്ടി. ഓഹ! ഓഹ! ഓഹയ്യ! എന്നുള്ള സമാധാനരംഗം വായ്ത്തൊരി കയ്യിൽ അടിക്കടി പുറപ്പെടുവിച്ചു. കൊടയ്ക്കും ചരിച്ചുപിടിച്ചു കവിട്ടു ബലപ്പെടുവന്നു മുട്ടിയ പാമ്പൻ പരിഭ്രമിച്ചു പിന്നാക്കം മറി.

കുറ്റം—ആരാണ്? തിന്നപൊളിച്ചു ലക്കനൊതുങ്ങാതെ വില്ലകിച്ചു നില്ക്കുന്ന പോണിയുടെ മെക്കട്ടുവനു കേറി ചാകുഞ്ഞതു ഭാഗ്യം. പാനമൻ—അല്ല! എങ്ങനെയോ? എന്നെ അന്വേഷിച്ചു നിങ്ങൾ യാണെന്നുണ്ടോ? തിട്ടക്കും നോരിട്ടതുകൊണ്ടു വന്ന താമസം ക്ഷമിക്കണം.

കണ്ഠം - ആർ, ശിവരാമനോ? നന്നായി! തന്റെ വരവു കണ്ടാ
ഞ്ഞിട്ട് അനേകിച്ചു പുറപ്പെട്ടതാണ്.

ശിവനാഥൻ— വലിയ മഴ, എന്റെ വീട്ടുസമീപമാണ്.

കുറ്റം—രണ്ടാളെ, നമ്മെ ആരും കാണില്ല, ശവരമന്റെ വിളക്കുതന്നെ പോകൂ. പോണിയെ കണ്ടു തള്ളിത്തരിക.

ശിവരാംമേനോൻ കുതിരയെ തള്ളിത്തിരിപ്പുവാൻ ഭ്രമിച്ചപ്പോൾ അത് അവിടെ കിടന്നു. പലതും പയററിക്കോക്കി. അത് എണ്ണിററില്ല. അവസാനം ജീനി ശിവരാംമേനോൻ ചുമക്കേണ്ടതായി വന്നു.

കഴുക്കൾ തീർപ്പാക്കും വീണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നതു മുകളിലെ
 തിട്ടാണെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ഉള്ളുകൊണ്ടു സ്വന്തമായി
 പ്ലാതാക്സ്വാബ്ബിംഗും അവിടെ നാട്ടുകാര്യസ്ഥന്മാരെത്തുന്നതെങ്ങി
 നെയാണെന്നും പറയുന്നില്ല. തമ്മിൽ രാജിയോക്കുകയാണെന്നു
 പറഞ്ഞ് ഭർവിച്ചു കടിവിടിക്കൂട്ടി വൈരം വെടിപ്പിച്ചു എടുത്തുകൊ
 ണ്ടു കാലാക്ഷിപാ ചെയ്യുന്ന നാട്ടുകാര്യസ്ഥന്മാരിൽ ഒട്ടും അപ്രധാ

നിയല്പാത്ത കരാളാണ് വ്യവഹാരി ശിവരാമമനോൻ. ആളും തരവും അറിഞ്ഞു പ്രയോഗിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടാനതിസമർത്ഥനായ ആ വിചാർ വീട്ടിൽ ചെന്നു കയ്യൂട്ടശ്ശന്റെ കയ്യിൽ തിണ്ടുതലയിണയും കൊടുത്തു സൽക്കരിച്ച് അനുവാദപ്പെടി താനും ഇരുന്നു. മേഴപ്പറത്തു കിടന്നിരുന്ന 'രസവിലാസിനി' എന്ന മാസികയുടെ കടലാസ്സുകൾ അശ്രദ്ധയായി മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് 'നീങ്ങിയത് എന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു.

കയ്യൂട്ടശ്ശൻ— സവാരിചെയ്തു ക്ഷീണം മറുവാവെന്നു വിചാരിച്ചു.

വേണ്ടോ, നമ്മേക്കാളധികം ശുഷ്ണാന്തി ശിവരാമനാണെന്നു നമുക്കു

ബോദ്ധ്യമായി, അതുകൊണ്ടു നാം ക്ഷീണം വകവെക്കുന്നില്ല.

ശിവ— ക്ഷീണം മാറിട്ടു മരി, ഇനിക്കു ബദ്ധപ്പാടില്ല.

കയ്യൂട്ടശ്ശൻ— പോര പോര! ആ ചേട്ടകളെ നിമിഷത്തിന്നു മുറവിൽ കുടിക്കണം. കൂളൻ, നമ്മെ അവമാനിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ട പെരിളിളൻ, പെങ്കൊതിയൻ, അവനൊ-അവനെ നാം—ശിവരാമൻ ആ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടില്ല?

ശിവ— ഉവ്വ്. കയ്യൂട്ടശ്ശന്റെ ശ്വാഹാരത്തെ നല്ല നേരംപോക്കു തന്നെ.

കയ്യൂട്ടശ്ശൻ— നേരംപോക്കല്ല കായ്മമാണത്.

ശിവ— എന്നാൽ അയാൾ വലിയ എളുപ്പമെന്നു, ഇത്ര ചാപല്യം മനുഷ്യന്റെ വരാംമോ?

ശിവരാമമനോന്റെ അഭിപ്രായം കേട്ടപ്പോൾ കയ്യൂട്ടശ്ശന്റെ മുഖം വാടി. സ്വപകായ്മമായിട്ട് ഇന്നത്തെ എഴുതാവൂ എന്നുണ്ടോ? അതു പരസ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു വല്ല കേസ്സിനും വഴിയുണ്ടായെന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. എന്നു കയ്യൂട്ടശ്ശൻ പറഞ്ഞു.

ശിവ— 'രസവിലാസിനി'യുടെ മേൽ കേസ്സോ? കുറിക്കലും ഉണ്ടോ വല്ല, കയ്യൂട്ടശ്ശൻ സ്വപകായ്മമാണെന്നു അതു കിട്ടിയ ആളല്ലെ വിചാരിക്കേണ്ടത്. എങ്കിലും ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?

കയ്യൂട്ടശ്ശൻ— നമ്മുടെ പുതിയ എപ്പാടു ശിവരാമൻ കേട്ടിട്ടില്ലെന്നുണ്ടോ?

ശിവ— താട്ടിക്കുട്ടിയായിട്ടുള്ള കൂട്ടുകെട്ടു വിട്ടുയെന്നും അവളെ കിഴക്കൻ ഒരു നായർ കൊണ്ടുപോയിയെന്നും കേട്ടു.

കുത്സാ— കൂട്ടുകെട്ടിന് ഇപ്പോഴും കുറവല്ല. അവളുടേയ്ക്കുള്ള പരസ്യമായ പേഴ്സ് ഇനി നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്ക് അപമാനമാണെന്നു നാം അറിയപ്പെടാത്ത വിശ്വസിച്ചിച്ച് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാരണം അവൾക്കും നമുക്കും മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ.

ശിവ— സ്വകാര്യം പുറത്തുക്കുരുതല്ല. താട്ടിക്കു നാൾതെറിയുന്നതുകൊണ്ട് എങ്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചതാണെന്നുള്ള ആക്ഷേപവും പോയല്ലോ.

കുത്സാ— താട്ടിയുടെ നായർ നമുക്കു തിരുമുൽക്കുളം കഴിപ്പാൻ വരുവുണ്ടെന്നും അയാളോട് അടുത്തു ചേർമാണെന്നുള്ള സംഗതി മാത്രം പറയരുതെന്നും താട്ടി നമ്മുടെ കാലുപിടിച്ചുപേക്ഷിച്ചു. നാം അതിനെ സമ്മതിച്ചു ചൊല്ലിപറയാനൊരുങ്ങി ഇരിപ്പായിരുന്നു; പക്ഷെ പൊടമുറി നായരുടെ വീട്ടിൽ വെച്ചായിരുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കുതട്ടാതെ കഴിഞ്ഞു.

ശിവ— ആ മാറപ്പ് ഒഴിഞ്ഞു നന്നായി. അവസ്ഥക്കു പോരാത്തവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എങ്കിലും നമ്മുടെപ്പോലെയുള്ളവർക്കിരിക്കലും ഭംഗിയല്ല.

കുത്സാ— അതവൾക്കും ബോദ്ധ്യമാണ്. താട്ടി വളരെ നന്ദിയുള്ള കൂട്ടത്തിലാണ്. അവൾ കിഴക്കേട്ടുപോകുന്നദിവസം ഒരു കന്യാകുളത്തിൽ പടം നമുക്കു കഴിവെച്ചു. അത് അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ മറയ്ക്കുകയാണ്. വളരെ ഭേദം എന്നല്ല പറയേണ്ട.

ശിവ— സൗന്ദര്യം, കലാമഹിമ, സൗഹൃദം മുതലായ ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞിട്ട് ഇല്ലാത്ത എന്തൊരു പെരുട്ടിയുണ്ട്. ആ കുട്ടിയുടെ പടമായിരിക്കുമോ?

കുത്സാ— അതുതന്നെ. ശിവനാമൻ ഇല്ലാത്തതുകേട്ടിട്ടുണ്ട് അല്ലേ? താട്ടിയും അവളും തമ്മിൽ പ്രാണസ്നേഹമാണ്. ഇല്ലാത്ത കുട്ടിയാണെങ്കിലും മാജസ്റ്റേ കലശലാണ്. അവളുടെ അമ്മമാരെ

കൊണ്ടു താട്ടി കു പൊടമുറി കൊടുപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെയെ നമുക്കു ബോദ്ധ്യമായാൽ നാം താട്ടിക്കു ഒരു വലിയ പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യു കൂട്ടത്തിലായി എന്ന് അവൾ നമുക്കു ഏഴുതിട്ടുണ്ട്. നാം സമ്മതിച്ചു മറുവടി കൊടുത്തു.

ശിവ— ഇങ്ങിനെ ഇവിടുത്തെ ധർമ്മദാരുണമായിരിപ്പാനല്ലാത്തതുകൊണ്ടു, യോഗ്യതയുള്ള സ്ത്രീതന്നെ.

കയ്യൾ— അതെ. പിന്നിട്ടു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ നടത്തിയ എഴുത്തു കളെകൊണ്ടു നമുക്കതു ബോദ്ധ്യമായി. പക്ഷെ കുറച്ചൊരു ഘടം. ഇങ്ങിനെയുടെ തള്ള— അസത്ത് പേരു കേട്ടാൽക്കുളിക്കണം, മൊളപൊളിക്കുന്ന ശബ്ദമെന്നെന്തോനാം, ഇട്ണ എന്നാണ് പേര്— ഈ എപ്പാടിനു വിപരീതമായിട്ടു എടുക്കേണ്ടിട്ടു നുണ്ട്. കാരണം, ഒരു കൂളൻ കോമൻ— കൂളനെനു പറഞ്ഞാൽ പോരും ചെററക്കൂളൻ— ഇങ്ങിനെയെ ഭരിച്ചു കൂടിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രവേശം തീച്ചപ്പട്ടപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ അവനെ പല്ലു പോലെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവൻ തള്ളയെ പാട്ടിൽ പിടിച്ച് അവളുടെ ശാസ്ത്രം വഴിക്ക് ഇങ്ങിനെയെ സ്വാധീനമാക്കാൻ നോക്കുകയാണ്. ഈ വർത്തമാനം നാം ധരിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുടെ മനസ്സു പതറാതിരിക്കാനായി അവൾക്കയച്ച നമ്മുടെ സ്വകാര്യക്കുതാണ് ആ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നത്.

ശിവ — എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ എഴുത്തു പരാസ്യമാക്കിയതു നന്നായില്ല.

കയ്യൾ — ശിവശിവ! അവൾ ഇതുചെയ്യുമെന്നു ശിവരമൻ സ്വപ്നത്തിൽകൂടി വിചാരിക്കേണ്ട. എന്റെ സ്വകാര്യക്കുത്തത് അവൾ ദിവസം പ്രതി പാരായണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു താട്ടി നമുക്കു എഴുതിട്ടുണ്ട്. ആ കൂളനെ ഇട്ണയൊ എഴുത്തു കട്ടെടുത്തു ഈ വർത്തമാനം കാട്ടിയതായിരിക്കണം. ഈ ദൃഷ്ടക്കൂട്ടത്തെ ഒന്നുമെത്താനായി വല്ല കേസ്സിനും വഴിയുണ്ടായെന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്.

കയ്യളുടെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ ശിവരമനുമേനാൻ കത്തു് ഒരു പരിവർത്തികൂടി വായിച്ചു. ആലോചിച്ചുകണ്ടു പിന്നാക്കം ചാഞ്ഞിരിപ്പായി. കയ്യളുടെ സ്വകാര്യക്കുത്തു ശ്രദ്ധവിലാസിനിയിൽ

പരസ്യം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഇവിടെ ചേക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതല്ല. ആ ശൃംഗാരക്കുറുത്തു വാഴിക്കുമ്പോൾ കിളപ്പം പുളിപ്പം, അവസാനം കയ്യം ചകുപ്പുകൂടി കലന്നിട്ടുള്ള ഒരു രസമാണെന്നാകുന്നത് എന്ന തൊന്നുഭവിയ്ക്കിത്തീർത്തുള്ളതുകൊണ്ട് കത്തു കാണാത്തവക്കെങ്കിലും ഈ ദൃശ്യവത് അനുഭവിക്കാതെ കഴിയുമല്ലോ, എന്നു വിചാരിച്ച് കയ്യളശ്ശന്റെ ശൃംഗാരത്തെ ഇവിടെ ചേക്കാതിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

കയ്യം— ശിവരാമൻ നന്നെ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നതാണ്, ഭാവം. അതുവേണം താനും.

ശിവ— വഴി ഒരു കേസ്സിന്നു, പോര പോര. കല്പിച്ചുകൂടി. അവ മാനിപ്പാൻ നോക്കിയതിന്നു മാനനഷ്ടക്കണ്ണ് ഒന്നു. സ്വപകാർത്ഥം പരസ്യമാക്കിയ കുറും ഒരു പെങ്കോരമാണ്. കേസ്സ് രണ്ട്. കത്തുകുട്ട കുറും ചില്ലറയല്ല; കേസ്സ് മൂന്നു, അവധിതമായ മുതലടക്കക്കേസ്സ് മുളച്ചു പൊതിയിരിക്കുന്നു. നാലായില്ല? അന്യന്റെ മുതൽ സ്വന്തമാക്കിപ്പൊതുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്നു പേരെ കേസ്സുണ്ട്. അഞ്ചു. ശിവരാമന്മാർ കേസ്സുകൂടെ കാരോന്നായി പേരിട്ടു പുറത്തേക്കു തള്ളിവിട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കയ്യം തലത്തെ പുറത്തേക്കു ചാർച്ച പിടിച്ചു കുറുപ്പുകൊ മേൽപ്പോട്ടു കയറ്റി വായു പൊളിച്ചു ശിവരാമന്മാരെക്കൊന്നു മുഖത്തു നോക്കി തുറിച്ചു മിഴിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ വ്യവഹാരിയുടെ ഉപരിയിൽ പുറത്തു ചാടുന്ന കേസ്സുകൂടെ കയ്യം വായിൽ കൂടി അകത്തു കടത്തി, മനസ്സിൽ കോരവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നു തോന്നാം. ഉള്ളതില്ലാത്ത ചെമ്പാൻ ശ്രമിച്ചു വെച്ചു, ആരാമത്തെ കേസ്സ്. ഇല്ലാത്തതങ്ങക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അപകീർത്തി കേസ്സുതോന്നും. (കാർയ്ക്കു സ്ഥാൻ കേസ്സുകൂടെ കൂട്ടിപ്പിടുത്താ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അങ്ങിനെ പുറപ്പെട്ടു, ശിവരാമൻ മനസ്സുചാർച്ച കേസ്സുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല എന്നു കയ്യം ഇടയിൽകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.) കളവു പറഞ്ഞു മനസ്സിന്നു സുഖമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു മനസ്സുമാധാന ലംഘനക്കുറും. ഇവ എട്ടു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ട കേസ്സുകളാണ്.

കയ്യളം — സന്തോഷമായി! ഒരു കായ്കൂടി വേണം; ആ കേരളന്റെ യോ മറ്റേറാ കൈവശം വേറേയും കയ്യളങ്ങളെങ്കിൽ അവയെ പുറത്തു വയ്ക്കാതെ കഴിപ്പാനുള്ള കൗശലംകൂടി നോക്കണം.

ശിവ — അതിന്നു ഞ്ഞെക്കമില്ല. ഒരു ഇഞ്ചിക് ചുൻ ക്ഷണം അയ്യ ചാൽ രീന്നു.

കയ്യളം — ഇതു നമുക്കത്ര ബോധിച്ചില്ല; തറികത്തി പാട്ടത്തിന്നു ല്ലിക്കലും പാറകെടുത്തു തീർവിക്കലും പണ്ടത്തെ നടവടിയാ ണ്. ആധാരം എഴുതി രജിസ്ട്രാക്കിയാൽകൂടി വഴക്കിന്നു വഴിയു ണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ കാലത്ത് ഒരു 'ഇഞ്ചിക്കണ്ണം' അ യച്ചാൽ അവർ ഭയപ്പെടുമെന്നു ശിവരാമൻ വിചാരിച്ചു പ ന്നാവിശ്വസിത്തമായിപ്പോയി.

ശിവ — (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) എന്നാൽ അതുവേണ്ട. ഒരു രജിസ്ട്രക ത്തയച്ച് അവരെ വരച്ചവരയിൽ നിത്തി കായ്ക പഠയിപ്പിക്കാം.

രജിസ്ട്രകത്തിന്നുമാത്രമല്ല നാട്ടുകായ്കസ്ഥാനമരുടെ എല്ലാ എഴു ത്തുകളു കൾക്കും ഓരോ മന്ത്രക അവർ പഠിച്ച് ഉരക്കഴിച്ചുറപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പ്രകൃതത്തോടു യോജിപ്പിക്കുവാൻ അവയിൽ ഒന്നുണ്ടു വാക്കുകളൊ ചില അക്ഷരങ്ങളൊ മാത്രമേ ഭേദപ്പെടുത്തേ ണ്ടതായിരിക്കയുള്ളൂ. ശിവരാമമേനോൻ തയ്യാറാക്കിയ രജിസ്ട്രക ത്താണ് രാജ്യ കാണുന്നത്.

നിങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൂടി എന്റെ സ്വകായ്കയ്ക്കു കടു നിങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി അതു പഠിപ്പിച്ചുവെടുത്തേണമെന്നു നിങ്ങൾ വി ചാരിച്ച 'ശാസവിലാസിനി' മാസികക്കു നിങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്ത അച്ചിപ്പിച്ചതുക്കൊണ്ടു മനഹാനി മുതൽ മനസ്സമാധാനലംഘ നംവരെ എട്ടു കേസ്സുകൾ നിങ്ങളുടെമേൽ കൊടുക്കുവാനായി ഞാൻ തയ്യാറാക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഭൃഷ്ട പുത്രിയുടെ ഫലത്തിൽ നിന്നുൾഭവിച്ച മേൽപറഞ്ഞ എട്ടു കേസ്സുകളുടെ വിത്തുകളും അഭം ലം പൊല്ലിസ്സുകാടതികളിൽ കത്തി നിങ്ങളുടെമേൽ പടർന്നു വി സ്തരിച്ചു വളർച്ചേത്തു രേഖാമൂലം വികസിപ്പിച്ചു വിധിച്ചഫലം ര ണ്ടുപക്ഷം അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിവരുന്നകാലം ഈപ്പാൾതന്നെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. കളവുമുതലായ സ്വകായ്കയ്ക്കുകൾ ഇനി

യോ നിങ്ങൾ കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വീണ്ടുവിചാരംകൂടാതെ കേസ്സുകളുടെ സംഖ്യ ഇനിയും മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനിടയുമാകാതിരിക്കുവാൻ ഭയപ്പെടുന്നതായിരിക്കും ഇനിക്കും പ്രത്യേകം നിങ്ങൾക്കും ഗുണകരമായി പരിണമിക്കുന്നതിനെല്ലുപമയ മാർഗ്ഗമെന്നാണ് വലിയവലിയ ഭേദപ്പെട്ട യോഗ്യന്മാരായ വക്കീലന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു ലോചിച്ച് ഐക്യകണ്ഠേന അഭിപ്രായപ്പെട്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ കൂടെയുണ്ടായ കത്തിന്റെ പ്രകൃതംകൊണ്ടും ചുറ്റുമുള്ള മറ്റു സംഗതികളെക്കൊണ്ടും കാലതാമസംകൂടാതെ ഇഷ്ടിക്കു എന്റെ പ്രിയപ്രേയസിയാക്കിത്തീരുന്നെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയാവാനിടയുണ്ടായിരിക്കെ ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ ചിത്തകുടിലതകൊണ്ടു കലിച്ചുകൂടി പൊട്ടിച്ചു കളവാൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിച്ച് അനിതരസാധാരണമായ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ഇഷ്ടിക്കുക്ക് എന്റെമേൽ അനന്തരാഗമിയെന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാനായി പ്രയാസിച്ച നിങ്ങളുടെ ക്രിത്രിമസൂത്രംകൊണ്ടുതന്നെ നിങ്ങളുടെ ദുഷ്ടവിചാരത്തെ സർവ്വധാ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇഷ്ടിക്കുക്ക് എന്നോടു വൈമനസ്സും ജനിപ്പിച്ചുണ്ടെന്നുള്ള പ്രത്യേകസംഗതി അനന്തവും പൊളിയും അസത്യവും നേരുകേടമാണെന്നുമാത്രമല്ല വാസ്തവത്തിന്നു പ്രതിഷേധവും വിരുദ്ധവും ശുദ്ധമേ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ള മനസ്സമധാന ലംഘനം നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒന്നാമത്തെ കേസ്സായി ആരോപിച്ച് അതിനെ ഞാൻ ബലവത്താക്കിപ്പിടിച്ച് ആദ്യത്തെ കേസ്സായി ഇതാ ഞാൻ കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഈ കേസ്സും ഇനി ഞാൻ കൊടുക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന മറ്റു കേസ്സുകളും സംബന്ധിച്ച് ഇനിക്കു നേരിടാവുന്ന സകലവിധ നഷ്ടകഷ്ടാരിഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾക്കും മറ്റും നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഭേദവും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാവരജ്വരമസപത്തുക്കളും എളുക്കുന്നതും എളുക്കാരതയുമായ വസ്തുക്കളും ഇപ്പോഴേതും മേലാലുണ്ടാക്കുന്നതുമായ സകലവിധമുതലുകളും അതിനേൽ നിങ്ങളുടെുള്ള എല്ലാമുതലിരിക്കുവാനുണ്ടാകുന്നതും ഒറ്റയായും കൂട്ടായും രണ്ടും കൂടിയും ഉത്തരവാദിപ്പെടുന്നതിന്നു ബാല്യമുതലുണ്ടാകുന്നതും കേ

സ്ത്രകളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അന്യായക്കാരനും നിരോധഹര ജിയിലെ ഹരജിക്കാരനുമായ കാക്കപ്പൊന്നത്തു ചെപ്പൊണ്ടൻ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള ഇട്ടിറിക്കുർമ്മൻ കയ്യൾ നിങ്ങളെ രേഖാമൂലം എഴുതി അറിവിച്ചിരിക്കുന്നു.

കയ്യൾ— ശിവരാമൻ പഴുതച്ച പ്രയാഗിച്ചതു നമുക്കു ബോധിച്ചു. പക്ഷെ ഈ കടലാസ്സു നാം സമ്മതിച്ചയടക്കുന്നതാകകൊണ്ടു 'ഞാൻ' എന്നതു 'നാം' എന്നാക്കണം. നമുക്കു മൂന്നു രാജ്യത്തും മൂന്നു സ്ഥാനപ്പേരുള്ള കഥ ശിവരാമൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കും. കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ കാക്കപ്പൊന്നത്തു ചെപ്പൊണ്ടൻ' എന്നും തിരുവങ്കൂറിൽ 'നെയ്യിക്കുന്നതു കിണററിൽകണ്ണൻ' എന്നും ബ്രിട്ടീഷിൽ 'ചെററമാടത്തിൽ തലയാടി' എന്നുമാണ്. അതു കൂടി തിരുത്തി ചേർത്താൽ വളരെ വകതിരിവു ഭംഗിയുമായി.

ശിവരാമമേനോൻ കത്ത് അസ്സൽപ്പെടുത്തി കയ്യൾക്കു കൊടുത്തു. എരുട്ടക്കുറുങ്ങുകളിൽ വള്ളിപ്പള്ളികളെക്കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു തരവാട്ടിട്ടാപ്പു എജമാനൻ കടലാസ്സിൽ പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശിവരാമമേനോൻ പോയി ഒരു മഞ്ചക്കാരെക്കണ്ടുവന്നു. ശിവരാമമേനൻ പീസ്സു വകക്കു കയ്യൾ തല്ലാലം കൊടുത്തത് ഒരു കടലാസ്സു തുണ്ടാണു. അത് എത്രത്തോളം വിലപിടിച്ചതാണെന്നു കേൾക്കുകയിക്കുന്ന സാമ്പ്രദായമുണ്ടാകാഴ്ച അറിവാൻ തരമുള്ള കയ്യൾ മഞ്ചലീൽ കയറിച്ചപ്പോൾ നീങ്ങുന്നതു കേൾപ്പണിക്കരുടെ പടിക്കൽകൂടി വേണ്ട. മഞ്ചൽ ഇവിടെക്കാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ആ യാർക്ക് എന്റെ നേരെ മുഷിച്ചിലാകും. അതുമാത്രമല്ല, പണിക്കരുടെ വീട്ടിൽ ഇന്ന ആളുകൾ അധികമുണ്ട്. വ്യവഹാരവസ്തു കൊള്ളുവാൻ ചിലർ വന്നിട്ടുണ്ട്. അസമയത്തു ശത്രുവിന്റെ നേക്കു ചെല്ലേണമെന്നില്ലല്ലോ എന്നു ശിവരാമമേനോൻ പറഞ്ഞു.

കയ്യൾ— അതുവോഴ് ശിവരാമൻ വർത്തമാനമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി നാളെ നമ്മെ വന്നു കാണണം. അം. അതിലെ പോകുന്നില്ല.

കയ്യളുടെ കയ്യെത്തിൽ ഇട്ണ ചെയ്യുവരുന്ന എട്ടാടു വഴി കൊക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കേൾപ്പണിക്കരുടെമേൽ കയ്യൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കേസ്സു ഈതാടുകൂടി ഒതുക്കേണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

ശിവരാമമേനോൻ പിററദിവസം ഇട്ണയുടെ വീട്ടിലേക്കുപോയി. അവിടെച്ചെന്നു രണ്ടുദിവസത്തെ ആലോചന കഴിഞ്ഞു വരുവേണ്ടി ശിവരാമമേനോൻ കയ്യാളു ചെയ്തുകണ്ടു. കയ്യാൾ മുഖംവീഴിച്ചുകൊണ്ട് ശിവരാമൻ രണ്ടുവഞ്ചിയിലും കാൽവെക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണെന്നു നാം ധരിച്ചില്ല. കേൾപ്പണിക്കരുടെ കളം ഇട്ണക്കു കൊടുപ്പിക്കാൻ താൻ ശ്രമിക്കുന്നതും രജസ്രൂകത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവളെ സഹായിക്കുമെന്നു താൻ വാക്കുകൊടുത്തതും നാം അറിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. എജമാനനെ വിട്ടു നടക്കേണമെന്ന് അന്നും ഇന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല ഈ ദുശ്ശങ്കയുണ്ടാവാനുള്ള സംഗതി പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം' എന്നു ശിവരാമമേനോൻ പറയുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ കയ്യാൾ താട്ടിക്കൂട്ടി അയച്ചതായ താഴെ കാണുന്ന എഴുത്തു ശിവരാമമേനോനു കൊടുത്തു.

സ്വപക്ഷം സൂക്ഷിക്കുവാൻ വശതയില്ലാത്തവളാണെന്നു വന്നതുകൊണ്ട് ഇഷ്ടിക്കു കണ്ണിതരില്ല. വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്യുന്നവളാണെന്നു വിചാരിച്ചെങ്കിലൊ എന്നുള്ള വ്യസനംകൊണ്ട് അവളുടെ ദേഹം പാതിയായി. കത്തു കളവുപായ വിവരം ലജ്ജകൊണ്ടു പറയാൻ മടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് എജമാനന്റെ രജസ്രൂകത്തു വന്നത്. കത്തു വായിച്ച സമയം ഇട്ണ കിടക്കിടെ വിറച്ചു. ആലോചനക്കാരൻ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇഷ്ടിക്കയുടെ ഹിതപോലെ ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചു പൊക്കുറിക്കു ഭിംസവു നശിച്ചു. പിററന്നാൾ കോമൻനായരെത്തി. ഇട്ണയുടെ പ്രകൃതം മാറി. ശിവരാമമേനോൻ സഹായമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് കോമൻ കത്തുവാങ്ങി വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ഇഷ്ടിക്കയുടെ അമ്മാമൻ ഇട്ണയോടു മുഷിഞ്ഞു. കോമനെ അട്ടിപ്പറത്താക്കി. അത് ഇട്ണക്കു സഹിച്ചില്ല. നിശ്ചയിച്ച മുഹൂർത്തത്തിൽ എജമാനന്റെ മുന്നിൽവെച്ചു കോമനെക്കൊണ്ടു ഇഷ്ടിക്കക്കു മുറി കൊടുപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇട്ണപെണ്ണല്ലെന്നു പറഞ്ഞു കോമനെന്നിച്ഛിക്കിപ്പോയി. അവിടെത്തെ കുടിയാൻ കാളിപ്പാട്ടു കേൾപ്പണിക്കരുടെ കളവും നിലവും ഇട്ണയുടെ പേക്കു തീർവാങ്ങിക്കുന്നതിനും ഇട്ണ മകളോടുകൂടി ഗുരുവായൂക്കു തിങ്ങു ഭജനത്തിന്നു വരാമെന്നും മറ്റും

ന്നാറു കളത്തിൽവന്നു കായും നടത്തിക്കൊണ്ടെന്നുമാണ് ഇട് ണ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവർ ഗുരുവായൂക്കു പോയതിന്നുശേഷമാണ് ഈ ആലോചന നടന്ന വിവരം ഇനിക്കറിവായത്. അതുകൊണ്ട് എ ജമാനന്റെ ഭയയുണ്ടായി ഇല്ലിക്കയെ മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കാതെ എന്റെ മാനം കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനുപേക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നു പൂർവ്വസ്ഥാണയുള്ള താളികളി.

കത്തു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം ശിവരാമമേനോൻ തേമനറിയാത്ത മരണമാണിത്. കോമന്റെ പണിക്കരടെ വസ്ത്രകരണ്ടെയ്യ നന്തര ഉറപ്പിക അഡ്വാൻസ്സ് ചെയ്തുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. തീർ ആരുടെ പേക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പൊടമുറിയെപ്പറ്റി ഇനിക്ക് ഒരറിവുമില്ല. വസ്ത്രവിവ കറച്ചതാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും സമ്മതിക്കാതെ എജമാനൻ പണിക്കരടെമേൽ കേസ്സുകൊടുക്കുകയല്ലെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കളം അന്ത്യാധീനത്തിലായാൽ പിന്നെ അവിടെവെച്ചു പൊടമുറി നടത്തരുതെന്നു പറഞ്ഞാലാരു കൂട്ടാക്കും? പണം വാങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വസ്തു കൈവിട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി കല്പിക്കുന്നതുപാലകേൾക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. രോമമേന്റെ പണം ഗോപിത്താലിക്കണം. കേസ്സുയാൽ തരുന്നള്ള സംപ്രജ്ഞ വസ്തു നാം സ്വീകരിച്ചു. ആധാരം നാളത്തന്നെ കഴിഞ്ഞോട്ടെ, രാജി ഹരാജി ഇപ്പോൾതന്നെ ഒപ്പിട്ടതന്നേക്കാം. ഇട് ണ നിശ്ചയിച്ച മുഹൂർത്തത്തിൽ നമ്മെക്കൊണ്ട് ആ പെണ്ണിനു ചൊടുകൊടുപ്പിച്ചാൽ തോങ്ങിപ്പാടാ നിലത്തിന്റെ മേച്ചാത്ത ശിവരാമമേനോന്റെ കയ്യിൽ അവിടെവെച്ചതന്നെ തന്നെക്കാം എന്നു കയ്യൾ പറഞ്ഞു. പണം വാങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കോമന്റെ കയ്യിൽ ചതിയുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ എല്പാടിൽനിന്നു പണിക്കരെ പിൻവലിപ്പിക്കാം.

രീറാധാരം രജിസ്ട്രാക്കി പൊടമുറിക്കുവേണ്ട കരക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു നാളെ ഉച്ചയ്ക്ക് എജമാനന്റെ മുറിയിൽ ശിവരാമനാണ്. പണിക്കർ കല്പത്തുതന്നെ വരും എന്നു പറഞ്ഞു. രാജി ഹരാജിയും വാങ്ങി ശിവരാമമേനോൻ പോയി.



തട്ടിക്കുട്ടിയുടെ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പൊതുവിവരങ്ങൾ പകൽ മൂന്നുമണിക്ക് കാളിപ്പാട്ടു കേൾപ്പണിക്കരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പത്തുപതിനഞ്ചു ജോനകുപ്പികളർ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ലക്ഷം കൊളത്തു റിപ്പട്ടർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ചരക്കുകളുടെ ദിനസ്യ മിനുസവും നോക്കിക്കൊണ്ടു കയ്യറ മാളികയുടെ മോളിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. എടക്കര തുടക്കം തുടങ്ങി പല കരകളുടെയും പേരുപറഞ്ഞ് പട്ടർ ആവശ്യത്തിലധികം ചരക്കു കയ്യളെക്കൊണ്ടെടുപ്പിച്ചതിനശേഷം ഒരു പുതിയ ദിനസ്യ, വേണമെന്നാൽ പാലക്കൊ, സഹസ്ര നാമക്കരപ്പാവ് എന്നു പറഞ്ഞ് ആ തരത്തിൽ രണ്ടു കയ്യളെ കയ്യളുടെ തലക്കു വെച്ചുകെട്ടി. കണക്കു തീർത്ത് കയ്യറ പട്ടക്കു ശീട്ട് എഴുതിക്കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും തീരധാരം രജിസ്ട്രാക്കി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പണിക്കരും ശിവരാമമേനും എത്തി.

പണിക്കർ — ഇനി വേഗം ജോനകുപ്പികളരെ എർപ്പാട്ടു ചെയ്യാം, കോമനെ പത്തുദിവസത്തേക്കു പുറത്തുകാണിക്കരുത്.

ശിവ — എർപ്പാട്ടെല്ലാം ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ? കോയക്കുട്ടി പോയില്ലേടോ.

കോയക്കുട്ടി — കഥകഴിച്ചാലെന്താ എന്നുകൂടി ചോദിച്ചിട്ടാകാമെന്നുവെച്ചു താമസിച്ചതാണ്.

ശിവ — തരംപോലെ ഒക്കെ നോക്കിക്കൊ. ഇ ചെവി അറിയരുത്. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങളും വരാം.

ജോനകുട്ടി കയ്യളെക്കൊണ്ട് സമ്മാനം കൊടുപ്പിച്ചയച്ചതിനശേഷം മേൽ നടക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ മൂന്നുപേരും കൂടി പലതും ആലോചിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ രാത്രി കയ്യളെ ശിവരാമമേനോൻ വിളിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ പുറത്തു കാണരുതെന്നും പറഞ്ഞെല്ലിച്ചു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞതിനശേഷം കയ്യറ അകത്തു കടന്നു വാതിലടച്ചുപിറ്റായി. പണിക്കരും ശിവരാമമേനും പുറത്തേക്കു പോയി.

നേരം രാത്രി പത്തുമണി കഴിഞ്ഞു. കച്ചയും അനക്കവും ഇല്ലാത്തപ്പോൾ കയ്യറ പുറത്തേക്കുവന്ന് കൂട്ടിലിട്ട മെരുവിനെപ്പോലെ വ്രാതയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നുതുടങ്ങി. വനിതാരത്നങ്ങളെ

ഉടെ വരവിന്നു വെള്ളയും കരിമ്പടവും വാരിപ്പാൻ കരാരകാരനെ
പ്പോലെ അമൃതകരൻ തന്റെ ധവളകിരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വൃഷ്ട
മറയകൾകൊണ്ടു ലിക്കെല്ലാം ശോഭയമാനമാക്കിത്തുടങ്ങി. വണ്ടി
യുടെയോ മഞ്ചലിന്റെയോ ഗംബൂ, കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നി
യാൽ കയ്യൾ മച്ചിലേക്കോടിപ്പോയി വാതലടക്കം. വാതനങ്ങളുടെ
വരവു കളത്തിലേക്കല്ലെന്നു മനസ്സിലായാൽ പുറത്തേക്കു പുറപ്പെ
ടും. ശിഷ്യനെ നടക്കാലിലേക്കോടിക്കും. അവർ തിരിയെ വരുന്നതു
കണ്ടാൽ അകത്തേക്കോടും. ഇങ്ങനെ കുറെനേരം ഛിന്നേയും കഴി
ഞ്ഞു. താട്ടിക്കുട്ടിയുടെ കാഴ്ചദ്രവ്യമായ ഇഷ്ടിക്കയുടെ മറയയിൽ ക
യ്യൾ മനസ്സുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ മഞ്ചക്കരയുടെ മുളക്കും
പടിക്കരയ്ക്കേട്ടു. കയ്യൾ മുറിയിൽകടന്നു വാതലും അടച്ചു.

ശിവരാമമേനോൻ മുവിട്ടുവന്നു മാളികയിൽ കയറിനോക്കി.
കയ്യൾ പുറത്തില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഗൃതിപ്പെട്ടു താഴത്തേക്കിറങ്ങി
ചെന്നു. രണ്ടുസ്മികൾ മഞ്ചലിൽനിന്നിറങ്ങി. പണിക്കരും ശിവരാ
മമേനോൻ ഒന്നിച്ചു മാളികയിൽവന്നുകേറി. സ്ത്രീകളിൽ എളയവൾ
അടുത്തുള്ള മുറിയിൽകടന്നു വാതൽചാരി.

ഇട്ണ — പണിക്കരെ! കോമൻനായർ വന്നിട്ടല്ലേ?

പണിക്കർ — നിങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുവരാമെന്നാണ് അന്നു പറഞ്ഞുപി
രിഞ്ഞത്.

ശിവ — നിങ്ങൾ വല്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടതുപോലെ തോന്നുന്നു. എ
ന്താ സംഗതി.

ഇട്ണ — ആ കഥ പറവാൻ വയ്യ! ഞങ്ങളെ കേച്ചേരിയിൽവെ
ച്ച് എരിശരല്ലാമെന്നാണ് കോമന്റെ നിശ്ചയം. അങ്ങാടി
യിൽ വന്നാട്ടു ആരേയും കണ്ടില്ല. അവിടെ കുറേനേരംനിന്നു.
അടുത്ത പാടത്തു ചില ചൂട്ടു പന്തവും കണ്ടു തുടങ്ങി. ഒരു മ
ഞ്ചലിന്റെ മുളക്കും കേട്ടു. ആ വെളിച്ചവും ആറുകാരും മുള
ക്കും കേട്ടു മഞ്ചലിന്റെ നേക്കു പാഞ്ഞു എത്തുന്നതു കണ്ടു.
കൊള്ളക്കാരാണെന്നു പറഞ്ഞ് ആളുകൾ കാടിത്തുടങ്ങി. ഉട
നെ ഞങ്ങൾ പ്രാണനുംകൊണ്ടുപോന്നു. വെള്ളയന്റെ ചെറു

ദിതവെച്ചു നിശ്ചയ കണ്ടപ്പോഴാണ് ഇനിക്കു തന്റേറടുമുണ്ടായത്. ഇപ്പോഴേ ഒരു പൊന്തിത്തുടങ്ങിയുള്ളു.

ശിവ—കൊള്ളക്കാൻ എത്രത്തു മഞ്ചൽ കോമൻ നായരുടെയാണെന്നുണ്ടോ?

ഇട്ണ — താട്ടിക്കുട്ടിയുടെ ഏറത്തംകൊണ്ട് അങ്ങിനെ വരൻ വയ്ക്കത്തല്ല. കുഞ്ഞുകൊണ്ടു മുറി കൊടുപ്പിക്കാമെന്നു താട്ടി ഇല്ലിക്കയേരിട് ഏററു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കോമനുവേണ്ടി ഞാൻ കളവുപറഞ്ഞു അവളെ കൊണ്ടു പോന്നിട്ടുള്ളതാണ്.

ശിവ— കോമനെ വിചാരിച്ച് ഇനി നിങ്ങൾ വാശിപിടിക്കരുത്. മററല്ലാവർക്കു ഹിതമായ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളും അനുകൂലിക്കണം. മകളുടെ ഇഷ്ടം കരച്ചെങ്കിലും നോക്കാതെ അമ്മയുണ്ടോ? ഇട്ണ— എന്നാൽ ആ ബാധ രീതിട്ടെ. കോമൻ വരും മുമ്പിൽ കാര്യം നടത്താൻ നിങ്ങൾക്കു സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിക്കു സമ്മതം തന്നെ.

വഞ്ചനാ ചെയ്യിടോത്തു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണൻ ഈ വാക്കുകൾപ്പോൾ ശിവരാമമേനോന്റെ അനുവാദം കൂടാതെതന്നെ വാതൽ തുറന്നു പുറത്തു ചാടിപ്പോക്കിയത് ഇട്ണയുടെ മുഖത്ത്. ഇട്ണ പെട്ടെന്നുണിറു. മേതിമതി! അതേതത്ത്! എന്നു കണ്ണൻ ഒന്നിച്ചു നുറുവട്ടം ഒഴുതിപ്പിച്ചു.

ഇട്ണ— ഇതു ഞാൻ വിചാരിക്കാത്തതാണ്.

ശിവ— എങ്കിലും ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ ഇല്ലിക്കയെ ഒരു കണ്ണുകാണുക എങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള മോഹം കൊണ്ടാണെന്ന് ഇനി ഞാൻ പച്ചയായി പറഞ്ഞേക്കാം.

കണ്ണൻ— ശിവരാമ! കോമന്റെ വരവ്.

പണിക്കർ— ഇനി അവൻ വന്നാലെത്താ, വന്നില്ലെങ്കിലെത്താ;

ശിവ— അത്ര വളരെ താമസിക്കേണ്ട. അതല്ല ഭാഗ്യം.

അതെക്കെ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്നു ഇട്ണ പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ കണ്ണൻ ചരക്കുകൾ വാരി കയ്യിലെടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഇട്ണ മറെറു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്ന മച്ചിന്റെ ഉമ്മാത്തു ചെന്നുനിന്നു. ഇനിക്കു ഒന്നുകൂടി പറയാനുണ്ട്. ഞങ്ങളു

ടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം മുഹൂർത്ത ദിവസം പെടുകൊടുത്തല്ലാതെ പൂരപ്പൻ സ്ത്രീയെ കാണരുത്. ഇരുവർക്കും ബോദ്ധ്യമുള്ള നാലുപേർ സ്ത്രീ തെരുകാരത്തിയാണെന്നു പറഞ്ഞാലല്ലാതെ അവളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലെന്നു രേഖപ്പെടുത്തി സാക്ഷിവെച്ച് അതോടുകൂടി വേണം മുറികൊടുക്കുവാൻ. ഇതുപോലെ ഒരു രേഖ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കൊടുക്കണം. അതു ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്' എന്നു ഇട്ണ പറഞ്ഞു.

കയ്യൾ — ഇഷ്ടിക്കയെ ഇനിക്കു ഇപ്പോൾ കാണേണമെന്നില്ല. പടകണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പോരെങ്കിൽ അമ്മയെ കണ്ടപ്പോൾ മുഴുവനുമായി. ഇങ്ങിനെ അമ്മയായ് മക്കൾക്കു വരാമൊ. ഇട്ണ പറഞ്ഞതുപോലെ സത്യം ചെയ്യാൻ പോരെ. എഴുതി ഉണ്ടാക്കാൻ താമസമാകും.

ഇട്ണ — അങ്ങിനെ നടപ്പില്ല. മറ്റൊരാളെഴുതിയാൽ ഭർത്താവ് അക്കാരണത്താലില്ലാത്തവനാണെന്നു പരിഹസിക്കാൻ ഇടയാകും.

കയ്യൾ മുണ്ടുകെട്ടു താഴെ വെച്ചു. കടലാസ്സു കയ്യിലെടുത്തു. പൂച്ചമാന്തുന്നതുപോലെ ചിലതു വരച്ചും കുറിച്ചും ഇടക്കിടെ കോമൻ വരുന്നതോടൊന്നു നോക്കിയും ഒരുവിധത്തിലൊപ്പിച്ചൊപ്പിച്ചും ശിവാശമമെന്നും പണിക്കരും സാക്ഷിവെച്ചു. കയ്യൾ മുറിയും കറുപ്പും എടുത്തുകൊണ്ടു വാതുക്കൾക്കു രണ്ടുതരം ചെയ്തു. മംഗല്യ ക്രിയ അഗ്നിസംക്ഷിയായിട്ടു ചെയ്തേണ്ടതല്ല. എജമാനൻ വിളക്കു ത്തിരുന്നാൽമതി എന്നു ഇട്ണ പറയുന്നതു കേട്ട് കയ്യൾ മുണ്ടും മുറിയും താങ്ങിപ്പിടിച്ചിരിപ്പായി. അടിയമരം മുടിപ്പൊതച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്വരൂപം ഇട്ണയുടെ കൈപിടിച്ചു പുറത്തേക്കു വന്നു കയ്യളുടെ മുറിയിൽ വന്നുനിന്നു. നീന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എജമാനനെത്തന്നെ ഭർത്താവായി വരികാൻ ഇശ്വരപ്രഭൻ സംഗതിവരുത്തി. കൈനീട്ടി മുറി വാങ്ങിക്കു എന്നു ഇട്ണ പറഞ്ഞപ്പോൾ മുട്ടുപടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി പുറത്തേക്കു നീണ്ട കൈകളിൽ കയ്യൾ മുണ്ടും മുറിയും സരപ്പിച്ചു. ഇട്ണയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലോക്കോട്ട് ആ സ്വരൂപത്തെക്കണ്ടു കയ്യളുടെ കയ്യിൽ കൊടുപ്പി

ച്ചു. അത് ഇട്ണക്കു കയ്യിൽ അയച്ചു റജിസ്ട്രർക്കുത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാലിനി ഇതു കൂടി തുല്യംചാത്തി തരമെന്നു പറഞ്ഞു ശിവരാമേശ്വരൻ ഞോങ്ങിപ്പാടം നിലത്തിന്റെ മേച്ചാത്ത് കയ്യിലൂടെ മുമ്പിൽവെച്ചു. കയ്യിൽ അതൊപ്പിട്ടുകൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം പണിക്കർ— വ്യവഹാരംകൂടാതെ കാര്യം കലാശിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ശിവ— ഒരുത്തിയെക്കൊണ്ടു രണ്ടു മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ വിചാരിച്ചു തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തു.

ഇട്ണ—‘എഴുമാനനെക്കൊണ്ടു’ എന്റെ പ്രാണപ്രിയയായ ഇവൾക്കു പരസ്യമായി ഭൂരി കൊടുപ്പിപ്പാൻ സംഗതി വന്നതുകൊണ്ടു എന്നെപ്പോലെ ചാരിതാത്ഥ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു വധുവിന്റെ മുട്ടപടം എടുത്തു മറ്റൊരു പേരിൽ ഗർഭിണിയായ താട്ടിക്കുട്ടിയുടെ സ്വരൂപം കയ്യിലൂടെ സന്നിധാനത്തിങ്കൽ പ്രത്യക്ഷമായി.

താട്ടിക്കുട്ടി കയ്യിൽക്കു കാഴ്ച ചെയ്ത പടം ഇട്ണയുടെ യൗവ്യരൂപത്തെ എഴുതിച്ചതാണെങ്കിലും കയ്യിലൂടെ ‘ഇഷ്ടിക്ക’യും ‘കൂട്ടിൻ കോമനും’ ആരോ എന്തോ?

എ. എൻ. പുതുവാൾ.

പറയുവാൻ

2.



പറയരുടെ ഇടയിൽ സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ കല്യാണം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നു നിബന്ധനയുണ്ട്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചോരച്ചൊഴുതിൽ നാലും ആറും പടലകൾക്കുള്ളിലുള്ളവരുടെ സന്താനങ്ങൾ തമ്മിലും കല്യാണം പാടില്ല. എങ്കിലും അമ്മവഴിക്കുള്ള അമ്മാമന്റെ മകളെ കല്യാണം

ചെയ്യും. അമ്മയുടെ സഹോദരിമാരുടെ മക്കളെ പാടില്ല തന്നും.

പെൺകുട്ടികളുടെ കല്യാണം അവർ ഋതുവാനാലും ഇല്ലെങ്കിൽ സംഗ്രഹണയായി പന്ത്രണ്ടു മുതൽ പതിനാലു വയസ്സുള്ളവർക്കു കഴിയും. കല്യാണക്കളിയിലാണ് പെണ്ണിന്നും അവളുടെ ഏഴു തോഴിമാർക്കും എണ്ണ തേച്ചു തുട. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ചെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു മൂന്നു ദിവസത്തിനകം തന്നെ പെൺകുട്ടിയെ വരന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്ക് അയക്കുവാൻ. ഞായർ, ചൊവ്വ, വെള്ളി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദിവസമായിരിക്കും കല്യാണശേഷം നടത്തുന്നത്. പണ്ടുള്ള പണ്ടെ ഇവരുടെ ഇടയിൽ ശൈശവവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. വിവാഹകാര്യത്തിൽ വധുവരന്മാരുടെ സമ്മതം ലേശം നോക്കുന്നതല്ല. അതിനുള്ള ബാല്യസ്ഥന്മാർ മതംപിതാക്കന്മാരാകുന്നു.

പറയന്മാരുടെ ഇടയിൽ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ വയസ്സായാൽ പെൺകുട്ടികൾ താലികെട്ടു കല്യാണം കഴിയും. കെട്ടുന്നവൻ കന്യകയുടെ അച്ഛന്റെ മുമ്മക്കനോ അടുത്ത ചാച്ചക്കാരനോ മറ്റൊരാളായിരിക്കും. കല്യാണം താലിദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പിടുന്ന രണ്ടു മൂന്നു നാലുനാളും കൊടുത്തു കെട്ടിയ ചെക്കനെ പാരിച്ചയക്കും. പിന്നെ അവർ തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ചാച്ചക്കാരനും മറ്റും സദൃശ്യം പതിവുണ്ട്.

വിവാഹത്തിന്നു പെൺകൊടു എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. പെണ്ണിനെ ചോദിക്കുന്നതു പുരുഷന്റെ കല്യാണമാണെന്നാണ്. കല്യാണത്തിന്നു മുമ്പുള്ള എപ്പോഴുകൾ പുലയന്മാരുടേയും മറ്റു തന്നെ ജാതിക്കാരുടേയും സമ്പ്രദായത്തെ അനുസരിച്ചതെന്നാണ്. കല്യാണം തീച്ചയാക്കുന്ന ദിവസം കന്യകയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു ഒരു ഉറപ്പികയും രണ്ടുമൂന്നും കൊടുക്കണം. കല്യാണത്തിന്നു നല്ല ദിവസം തിരഞ്ഞെടുക്കും ഞായറാഴ്ച ദുർദ്ദിവസവുമാണെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. കല്യാണത്തിന്റെ തലേനാൾ മണവാളനും കൂട്ടരും കന്യകയുടെ ഗൃഹത്തിൽ വന്നുചേരും. അവരെ കളി കണ്ടതിയും മറ്റും കൊടുത്തു സല്ക്കരിക്കണം. പിറ്റേ ദിവസം കളി കഴിഞ്ഞു വെളുത്ത വസ്ത്രവും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ മാല്യവേരും നോക്കി താലികെട്ടും. ചെ

മ്പു മോതിരമാണ് താലിക്കുപകരം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. കെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സദ്യ തുടങ്ങുകയായി. കള്ളു കഴിച്ചു കൂടാത്ത ഒന്നാണെങ്കിലും സദ്യക്കു മാംസം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അതുകഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ വാദ്യം ഒരു രണ്ടു മണിക്കൂറു നേരമുണ്ട്. രാത്രി പ്രത്യേകിച്ചും ഈ വക ഘോഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. കെട്ടാ രണ്ടു ദിവസത്തെ സദ്യയും കന്യകയുടെ വീട്ടിൽ വെച്ചാണ് നടത്തുന്നത്. മൂന്നാംദിവസം വരണം കൂട്ടരും വധുവിനോടു കൂടെ ആയാളുടെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങും. ഇവിടെവെച്ചു വധുവിന്റെ കൂട്ടരേയും നല്ലവണ്ണം സൽക്കരിക്കണം. ചില ദിക്കിൽ കല്യാണച്ചിലവിൽ പകുതി വരന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ കൊടുക്കാറുണ്ട്.

കുടിഞ്ഞാൽ ഗർഭമുണ്ടായി എഴും എട്ടാം മാസമായാൽ അവളെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഗൃഹത്തിലേക്ക് അയക്കും. അവരുടെ മാടത്തിന്റെ അരികത്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ചെറിയ കുടിലിലാണ് പ്രസവിച്ചാൽ അവളെ രണ്ടാഴ്ചയോളം കിടത്തുന്നത്. മാടത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു യാതൊരു പാത്രമൊ സാമാനമൊ തോടുവാൻ പാടില്ല. ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതുതന്നെ വേറെ ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കും. കാലത്തു കഞ്ഞിയും വൈക്കുന്നേരം ചൊറമാണ് അവളുടെ ഭക്ഷണം. ഉലുവയും കൊത്തമ്പാലരിയും വേവിച്ചു കഞ്ഞിയിൽ ചേർത്തു കൊടുക്കുമത്രമാണ് പ്രസവത്തിനുള്ള ചികിത്സ.

പത്താംദിവസം ആ കഡുംബത്തിലെ പുരുഷന്മാരാരെങ്കിലും തങ്ങളുടെ മുതലാളത്തോട് കുറച്ചു വെള്ളവും പാലും മേടിച്ച് ആ സ്ത്രീയുടെയും കുട്ടിയുടെയുംമേൽ തളിക്കും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അവൾക്കു പ്രധാന മാടത്തിന്റെ ഉമ്മറത്തുവരെ ചെല്ലാം. പിന്നെ അഞ്ചുദിവസംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ കുളിച്ചു മാടത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു എല്ലാം തൊടും. പ്രസവിച്ചു കിടന്നിരുന്ന കുടിൽ ഉടനെതന്നെ ചുട്ടുകളയും. പ്രസവച്ചിലവ് ആദ്യം പതിനഞ്ചുദിവസം ഭർത്താവും പിന്നെ ഇരുപത്തേഴാം ദിവസംവരെ മാതാപിതാക്കന്മാരും കൊടുക്കണം. അവൾ പിന്നെ ഭർത്താവിന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്കുതന്നെ പോകുന്നു. ചാർച്ചക്കൊക്കും മറ്റും അവിടെവെച്ച് ഒരു സദ്യ കഴിക്കണം.

അന്നതന്നെയാണ് കട്ടിക്കു ചേരിടുന്നത്. പിന്നത്തെ പ്രസവമൊക്കെ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെയാകുന്നു.

ഒരുവന്ന് എത്ര സ്ത്രീകളെ എങ്കിലും കല്യാണം കഴിക്കാം. ഭാര്യമാർക്ക് സ്വന്തമായി യാതൊരു സ്വത്തും ഇല്ല. അവർ കേവലം ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അടിമകളെപ്പോലെയാണെന്നു കിലും അവർക്ക് ഉപജീവനത്തിന്നു എല്ലാത്തോഴും ഭർത്താവിന്റെ ആശ്രയംവേണ്ട. തന്നെത്തന്നെ. കൂലിപ്പണിചെയ്തു സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളും. അവയർ നിറയാത്ത ഈവകക്കാർ അധികം ഏകപത്നിവ്രതം ശീലിക്കുന്നവരാണ്. മക്കളെപ്പോറ്റുന്നത് അവരുടെ തൃപ്തിയും സ്വത്തും അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഒരു സ്ത്രീക്കു ഒന്നിലധികം ഭർത്താക്കന്മാർ പാടില്ലെന്നു നിബന്ധമുണ്ട്.

വൃദ്ധിമാരും അവരുടെ ഇടയിൽ നന്നു അപൂർവ്വമാണ്. സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ പാടുവെട്ടുന്നതുകൊണ്ടും ഭക്ഷണത്തിനുള്ള അരിപ്പുതുകൊണ്ടും അവർക്ക് ആവക ഭിക്ഷവൃത്തികളിൽ മനസ്സു ചെല്ലാറില്ല.

ഒരു പറയന്നു തന്റെ ഭാര്യയെ തെളിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തള്ളിക്കളയാം. അയാൾക്കു ഭാര്യയുടെ പണവും കല്യാണദിവസം ധരിച്ചു ഉടുപ്പം തിരിച്ചുകിട്ടും. ഭാര്യയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു മക്കളുടെ ഭർത്താവു ക്രൂരനെന്നും ദിനക്കാരനെന്നും തോന്നിയാൽ അയാളെ പിരിച്ചുയച്ച് അവളെ വേറെ ഒരാൾക്കു കെട്ടിക്കൊടുക്കും. കല്യാണത്തിന്നു കൊടുത്ത പണം ഭർത്താവ് മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഭാര്യയുടെ സ്വത്തിന്റെ പകുതിക്കു അയാൾ അവകാശിയുമാണ്.

വിധവകളെ വീണ്ടും കല്യാണം കഴിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പറയരുടെ ഇടയിൽ ധാരാളം നടപ്പാണ്. അച്ഛനമ്മമാരുടെ സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിധവയ്ക്കു ആരെങ്കിലും കല്യാണം ചെയ്യാം. പക്ഷെ ഒരുക്കൊല്ലം വിധവയായിട്ടിരിന്നിട്ടു മാത്രമേ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ. അവൾക്കു മക്കളുള്ളതുകൊണ്ട് കല്യാണം ചെയ്യുന്നതിന്നു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിൽതന്നെ താമസിക്കാം. അമ്മയേയും മക്കളേയും മററുള്ളവർ നല്ലവണ്ണം നോക്കി

രക്ഷിക്കണം. യവതിയാത ഒരു വിധവയെ കല്യാണം ചെയ്യുന്നവൻ അവളുടെ മക്കൾക്കു ചിലവിന്നു കൊടുക്കണം. അവൾക്കു ഭർത്താവിന്റെ സോദരന്മാരെ കല്യാണം ചെയ്യുകയും. ഏകിലും ഭാര്യയുടെ സോദരിയെ കല്യാണം ചെയ്യാം. ഭാര്യക്കു അവളുടെ പൂർവ്വഭർത്താവിന്റെ നിന്നും ലഭിച്ചതായ സ്വത്തിന്നു പുതിയ ഭർത്താവ് അവകാശിയല്ല.

സ്വത്തിന്നു അവകാശം മരമകുഞ്ഞായും വഴിക്കാണ്. വയസ്സുമുത്ത പുരുഷനാണ് കല്യാണത്തിലെ രക്ഷാധികാരി. അവരുടെ ഇടയിൽ ജാതിക്കൂട്ടം പതിവുണ്ട്. വൃദ്ധിചരിക്കുക, കന്യകക്കു ഗർഭമുണ്ടാക്കുക, സ്വജാതിക്കു വാരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറെ വല്ല അനീതി പ്രവൃത്തിക്കുക മുതലായ പ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽ കല്യാണത്തിലെ കാരണവന്മാർ ഒരുമിച്ചുകൂടി ആലോചന നടത്തും. അവർ സംവധാനത്തിലേ കാഴ്ചം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂ. തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽപിന്നെ യാതൊരുവലാധിയും കേൾക്കുന്നതല്ല. ഈ പ്രദേശത്തെ മിക്ക പറയന്മാരും അത്യുഗ്രമുക്തിയായ കാളിഭക്തന്മാരാണ്. കുററക്കരത്തിയെക്കൊണ്ടു കാളിയുടെ മുമ്പിൽ സത്യം ചെയ്യിക്കൂ.

അവർക്കു ശകുനങ്ങളിലും വെളിച്ചപ്പാട് അധിവാസമുണ്ടായി ഇള്ളി കല്പിക്കുന്നതിലും ബഹു വിശ്വാസമാണ്. വല്ല അപകടവും പിണഞ്ഞുപോയാൽ അവരെ ചെന്നു കാണുകയായി. മലയാളത്തിലുള്ള പറയന്മാർ ക്ഷുദ്രപ്രവൃത്തിക്കു കേളിപ്പട്ടവരാണ്. പ്രാണമയം നേരിടുന്നതായരുകൂടി ഈ ഗ്രാമസംഗതികളെ അവർ പുറത്താക്കുകയില്ല. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ കളവുപായാലും ഭേദമോ പട്ടവമുണ്ടായാലും ശത്രുനിഗ്രഹത്തിലും ഇവരുടെ സഹായത്തിന്നുപേക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ഈ വക സംഗതികളിൽ അവർക്കു നല്ല അനുഭവവും കിട്ടും. ഒരു വീട്ടിൽനിന്നും വല്ലതും കളവുപായാൽ ഉടനെതന്നെ പറയമന്ത്രവാദിയെ വിവരം അറിയിക്കും. കളവു കണ്ടുപിടിക്കുമെന്നുപറഞ്ഞാൽ ആ സൂത്രക്കാരനായ മന്ത്രവാദിക്കു ഒരു പറ നെല്ല് നാലഞ്ചു പണവും കൊടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പറയൻ കുറെ പഴവും കുറേണ്ടു നാളികേരവും കുറെ കള്ളും കുപ്പൂര

വ്യാ അരിപ്പൊടിയും വാങ്ങി കളിച്ച് ഉമ്മറത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന ആയാളുടെ ഇഷ്ടദേവതയായ കട്ടിച്ചാത്തന്നു നിവേദിക്കുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിടയിന്മേൽ മണികോൽപ്പട്ടുള്ള വാളും ഇരിമ്പു ചിലമ്പും എടുത്തു സേവാമൂർത്തി അനുകൂലിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു പൊങ്ങാരാവുന്നതുവരെ സ്തോത്രം ചെയ്യും.

കട്ട ആളെ ഭയപ്പെടുത്തിയിട്ടൊ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടൊ കളവു മുതൽ മടക്കി കിട്ടുന്നതിന്നു കട്ടിച്ചാത്തൻ ആയാളെ സഹായിക്കുമെന്നു പൂണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ആയാളുടെ ദേവത പ്രസാദിച്ചതുകൊണ്ടു കളവുമുതൽ കണ്ടെത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സൂത്രത്തിൽ ഉടമസ്ഥന്റെ വീട്ടിൽതന്നെ തിരിയെക്കൊണ്ടവന്നു വെപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നാണ് പറയന്റെ വിചാരം. ഉടമസ്ഥനു പിന്നെയും മുതൽ മടക്കി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ രണ്ടാമതും മന്ത്രവാദിയെ അറിവിക്കുന്നു. മന്ത്രവാദി ശുണ്ഠിയെടുത്തു തന്റെ ദേവതയെ ശങ്കാരിയ്ക്കയാണ് ആയാളുടെ പിന്നത്തെ പ്രാർത്ഥന. ആ തവണ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം നിശ്ചയമായി സാധിക്കുമെന്നു മാന്ത്രികൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കളവുമുതൽ മാത്രമേ കിട്ടേണ്ട എന്നിൽ ആയാൾ സൗമ്യമായിട്ടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുക. കള്ളനെ ശിക്ഷിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥന ഈട്ടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു മതിയാകുന്നതാണത്രെ. കളവുചെയ്ത ആൾക്കു ഭ്രാന്തുപിടിക്കുകയും മൂക്കിൽകൂടെ ചോരവരികയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥനാമൂർത്തിയുടെ ഉപദ്രവത്തിന്നു പ്രതിവിധി ചെയ്യുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ആയാളെ ഒരിക്കൽ ഉപദ്രവിച്ചു പോയാൽ പിന്നെ അതു മാറുന്നതിന്ന് ആ ദേവത മന്ത്രവാദിയെ സഹായിച്ചു എന്നും ഇല്ലെന്നും വരാം. സ്വന്തം ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വാഗ്ദാനമുള്ള അവരുടെ മന്ത്രമൂർത്തിയുടെ കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പാനീട് അനവധി ബലികളും ആരാധനകളും ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതാണ് പാമരപുഞ്ജങ്ങളായ പറയന്മാരുടെ അന്ധവിശ്വാസം.

പതിവായി കഴിച്ചുവരുന്നതൊ പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെട്ടതൊ ആയ വഴിവാടുകഴിപ്പാക്കിയൊ ഉണ്ടാകുന്ന ദേവതകളുടെ കുടുംകോപംനി

മുൻ പിന്നെ ഹനുമാൻ പിറകെ രാവണൻ ചുറ്റും മുറ്റും മേലും കീഴും ശ്രീനാരായണൻ കവലായിരിക്ക സപാഹം.

ഇവർ പലവിധ മരണക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നതിൽ കീർത്തിപ്പെട്ടവരാണ് ചിലതു പറയാം.

മഴുകൊണ്ടു ശത്രുവിന്റെ ഒരു മനുഷ്യബിംബത്തെ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ വലകയ്യിലും ജപമല എടകയ്യിലും പിടിച്ചു തക്ക ക്രിയാദൈവങ്ങളോടുകൂടി ആ ബിംബത്തെ തിരച്ചിൽ എരിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷത്തിനുള്ളിൽ ശത്രു മരിക്കും.

2. വല്ല ശൂശാനക്കുഴിയിൽനിന്നും ഒരു മനുഷ്യസ്ഥി എടുത്തു അതിന്മേൽ താഴെ പറയുന്ന ശക്തിപ്രദമായ മന്ത്രം ആയിരം ഉരുവിടുക. ഓ! വാരാഹരൂപിണി! അവനെ പിടിപെടുക; അവനെ മുട്ടുവിന് ഇരയാക്കുക. ഓ! മുത്യസ്വരൂപിണി! മലയാള ഭഗവതി! ഈ അസുര ശത്രുഗൃഹത്തിനു നേരെ എറിഞ്ഞാൽ ശത്രു നശിച്ചു പോകും.

3. ഓ! നീലി! അനേക ജീവാത്മാക്കളെ ഭരിച്ചു കല്പിക്കേണ്ടു വസിക്കുന്നവളെ! പാപ്തീപരമേശ്വരന്മാരെ പിന്തുടന്നവളെ! ഏന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും ശത്രുമരണങ്ങളിലും എന്നെ സഹായിക്കുക.

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന.

സുധർമ്മ— മഹാകവി ഷേക്സ്പിയർക്കു സുപ്രസിദ്ധകൃതികളിൽ ഒന്നായ 'Mid-Summer Night's Dream' വാസന്തിക സ്വപ്നം എന്ന നാടകത്തെ നാട്യരീതിക്കടുത്ത ഭേദഗതികളോടുകൂടി മലയാളത്തിലേക്കു എടുത്തെഴുതിട്ടുണ്ടെന്നും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ബി. എ.

രക്ഷിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു കവിയാണെന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ രണ്ടു ഭാഷകളിലുള്ള കൃതികളുടെ സ്വരസ്പർശഗുണങ്ങളെ കണിച്ചുനോക്കിപ്പോകുന്ന ഒരു ഉത്തമഗ്രന്ഥം പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാത്ത സാഹിത്യപ്രിയന്മാർ അധികമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ വിചാരത്തോടുകൂടി വി. വി. നാണുപിള്ള ബി. എ. യാൽ എടുത്തുതന്നെപ്പട്ട 'മേൽപറഞ്ഞ നാടകം ആരെങ്കിലും വായിക്കുന്നതായാ മൂലഗ്രന്ഥത്തോടു കവിയെയോ സംബന്ധിച്ച അവകുമാരോടൊന്നു അഭിപ്രായം പുറത്തുവെക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ആ കവികളെപ്പറ്റിയൊരു കൃതിയുടെ ഗുണദോഷത്തെ മറുപ്രകാരത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്നു സൂചന വായിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായം വായനക്കാർക്കു ഒരു ഉപദേശമായി തീരട്ടെ. മലയാളവർണ്ണങ്ങളും ഗദ്യപദ്യങ്ങളും അകവും രംഗവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു 'സൂചന' ഒരു മലയാള നാടകമാണെന്നു പറയുന്നതാണ്.

കണ്ണുണ്ടുണ്ടുചെയ്തവയുണ്ടൊരുമുക്കുമുണ്ടു
വായുണ്ടുവായിനകമേകുനാക്കുമുണ്ടു
കാലുണ്ടുണ്ടുകരമുണ്ടൊരു....'

എന്ന് ഒരു സരസകവി പുരുഷലക്ഷണം വർണ്ണിച്ച കൂട്ടത്തിലാണ്.

വിചാരിക്കാതെ വന്നുകൂടിയ അസൗകര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു രഞ്ജിനി ഇക്കുറി വളരെ വൈകിപ്പോയതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു സാമാന്യത്തിലധികം മനഃക്ലേശമുണ്ട്. അടുത്ത ലക്കം മുതൽ ഈവിധമുള്ള താമസം നേരിടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന എല്ലാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതുവരെ വന്നുപോയ കലാതാമസത്തെ മറയനക്കാൻ ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ര. ര. ച.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

ചുരുക്കം സാധിച്ചതിനു മുമ്പ്



പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുകളും ആയ ആയുർവ്വേദ കൗശലാലയം.

പി. ലോകപ്രസിദ്ധമായധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നിറം, നിരോധി, മധുമേഹം, ക്ഷുഭിത (മുതലായ) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേ പരിഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.



മുൻപ് സാധിച്ചതിൽ പിന്നീട്

കുപ്പി കണക്കു വില രൂപ ൨- തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്ക് അണ വെരെ

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമോം ഇടുപ്പുവലി, മുത്രാധികമാണ് തടഞ്ഞു പോകുക, മേന്മയെ വെച്ചു തുടർച്ചയായും മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽനിന്നും അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും തമിപ്പിക്കും. കുപ്പി കണക്കു വില രൂപ ൨- മുൻ കപ്പി കറുവയ്ക്കേണ്ട ബന്ധി തപാൽ ചിലവു അണ ൫

൩. സർവ്വവേദനസഹോദി

ഈ തൈലം അല്പം ചിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം മുടക്കുവാനും നെഞ്ചുനോവു തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്വാസം, ഇടുപ്പുവേദന പാർപ്പായു മേറായു തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ കേടാക്കുവാൻ കുപ്പി കണക്കു വില രൂപ ൨- തപാൽ ചിലവു അണ ൫

൪. മണ്ഡലകഷായസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷായം, പൂക്കടി തഴുതണം, നടുങ്ങാണി എന്നീ വേരുകളുള്ള മരം തണുത്ത സിന്ധുവേഷധം തപശ്ശോലങ്ങൾ പലതും മാറ്റം. തേമൽ മോരകുപ്പം മുതലായവയെ നരിപ്പിക്കും വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ തപാൽ ചിലവു മുൻ കപ്പി വരും ൫ അ വേരെ

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആന്ധ്രം ജില്ല.

കു. ലക്ഷ്മീകുമാരസ്തുതിഗുളികൾ.

ഈ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏല്പാഴം സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിചാരമുള്ള സാധനം. ഭക്തവേദന, വായ്പനാരം, അജിണ്ണം പിത്തവാത ഉപദാഹ രോഗങ്ങളിൽ



തന്നിട്ടുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന ഉപയോഗിക്കേണ്ട. ആരും ഭക്തവേദനയുടെ ഗുളികളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃദ്ധനായാ അജിണ്ണപ്പെടുന്നു. പ്രസവകാലത്തു രാശ്വരത്താകട്ടെ ഉപയോഗിച്ചാൽ സ്തനം അടയ്ക്കുകയും അപായകരമായ യാതൊരു പ്രസവസംഭവങ്ങളും ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. കരൾക്കുറഞ്ഞവർ വരുന്ന കസ്തൂരി പച്ചക്കപ്പലും മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ചർമ്മം കറുത്തതായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽവേണ്ട ഭക്തവേദനയുടെ ഗുളികൾ വെറിലായാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ദാഹ ഗുളികൾ ഉള്ള കപ്പി കഷണി വില ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കപ്പി കൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧.൦൦ തൊൽക്കുളി ൫ റൂ.

എ. ഭക്തവേദന.

സുഗന്ധമയമുള്ളതും എല്ലാമാതിരി ഭക്തവേദനയ്ക്കും നീക്കം. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൩.൦൦. തൊൽ ചിലവു ൨ കപ്പി വരെ ൫ റൂ വേറെ.

ഒ. ജലസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, ക്ഷീണി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കും നന്നം. വില ഡബ്ബി ഒന്നിനു ൧.൦൦. തൊൽ ചിലവു ൫ റൂ വേറെ.

൨. ചോരകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പരിശുദ്ധമായ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബാല പുഷ്പിയായും ഭക്തവേദനയ്ക്കും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുക്കുവാനും. സകല കണ്ണുനീർക്കും തലവേദനയ്ക്കും നീക്കം. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. അമര പൊഴിയാറിൽ കടം കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൩.൦൦ തൊൽ ചിലവു ൫ റൂ വേറെ.

൩. ദേഹസംഹാരി.

ദോഷം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു ചിരിട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ ദോഷത്തെ മാറ്റും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪.൦൦ തൊൽ ചിലവു ൫ റൂ കപ്പികൾ വരെ ൫ റൂ വേറെ.

വി. സുബ്ബായി, പരകിട്ടപ്പട്ട, തെക്കെ അങ്കുർ ജില്ല.

ഫറ. അഗ്നിമാന്ത്രസംഹാരം.

ഹേനമില്ലായ്മ, ചിട്ടിച്ചിട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മുഖബന്ധം, വയറുനേർവ്വ; വായനാരംഭം അജിണ്ണം വയറുവീത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിന്മുറ പദപഞ്ചമം നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും ഡപ്പി ഒന്നു കണ്ടു വന്നു തപാൽകുലി. അന്നു ഇ വേറെ

ഫഹ. കുണ്ഡബിന്ദു.

ചീക്കത്തു, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരട്ടിൽ മുതലായ കുണ്ഡലം അഞ്ചു കേൾപ്പെടുത്തും ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പിമുക്കു വന്നു തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഇ ണ വേറെ

ഫഹ. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

മേലി ന്തിപ്പെടുത്തും അജിണ്ണം, പിന്മുറപദപഞ്ചമം, വായു, മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ത്രം, വാരം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വന്നു തപാൽ ചിലവു പത്തു മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾവരെ ഇ ണ വേറെ

ഫഹ. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ണുനീർ, കണ്ണുകത്തു, കൂപ്പു, നീരടപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, വീളക്കണ്ണു, ദശവളപ്പു, പൂവു, ചെമപ്പു, എരിച്ചിൽ ഇമ, പുറകു ഇവയുടെ വിലവു കുപ്പിയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ കേൾപ്പെടുത്തും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വന്നു തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഇ ണ വേറെ.

ഫഹ. സ്വലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അസ്വസ്ഥതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്വലതത്തെ നീക്കം വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വന്നു തപാൽ ചിലവു ഇ ണ വരെ ഡപ്പികൾവരെ ഇ ണ വേറെ

ഫഹ. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടിരിൽ നിന്നും വരുന്നിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നു കസ്തുരി എപ്പോഴും അപ്പിസ്സിൽ ഉണ്ട്. ശ്രദ്ധാർഹതയുള്ളതെന്നു രവുക വില ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ളി എന്നു സംഖ്യയുടെ ചീല്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽചിലവു പൂർവ്വം, എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം

ഫഹ. സുബ്ബറായി, പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ അഞ്ചു ജില്ല.

പിന്ന. തേറ്റവിഷത്തിനു സിദ്ധൗഷധം.

തേറ്റം കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നവെ ആശ്വാസം കാണാം. ഒരു കുപ്പംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരതി വെക്കേണ്ടതല്ല. മിക്കവാറും വില കുപ്പി ൧ രൂ ൨ ക വു ണ. ൧൦. കുപ്പിയിൽ കറയ്ക്കാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർ ഡസൻ ൧ രൂ ൨ ക വു ണ. ഉള്ള ഡിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി പി കമ്മീഷൻ ഉ ണ പുറമെ. ഇഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ ക പ്പിവരെ വി. വി. കമ്മീഷൻ ഉ ണ. സിലോൺ ടി ണ

൧൦. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴുപ്പു പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിട്ടു ഒഴികരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില ൧൦ ണ മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി പി കമ്മീഷൻ ഉ ണ മാത്രം.

൧൧. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ശാലീനം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും ശബ്ദാവയവങ്ങൾക്കുണ്ടു അത്യാധാരം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾമാർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൨. സ്നാനചൂണ്ണം.

ഈ പൊടി മേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത രോഗത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു; ദുർഗ്ഗന്ധവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നു ചുറ്റുമെ മേഘത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാത്തോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ ണ

൧൩. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ഔഷഭാഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അസ്സം, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രധാര്യ മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സിനും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ഉ ണ

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൧. കുന്നത്തരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഐല്യാവിയ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീമർ, കരള ഇതുകൾ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലഭേഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അസ്തി, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ ഐല്യാ ഉപരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായി ഭക്ഷണമാകുന്നു വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ എ ക്ലിപ്പർ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പേരളൻ, ചൂട, പൂക്കടി, തെങ്ങ, കടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള ഐല്യാ തപഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഹൃദയം നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ദഹനത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി, വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ചക്ക വില ൫ ക. മേത്തരം കുമ്പളകൾക്കും തോല ചക്ക വില ചക്ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പൂരം, തോല ചക്ക വില ൨ ക മേത്തരം രോമാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴവ, മരിക്കളത്തു, ജാതിമല്ലി, സുന്ദര, നെന്, മരിഡവ, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഐല്യാക്കും തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇവ ഒരു തോല കൂടിത്തന്ന ക ച. വ തൊൽകൂലി പുറമെ.

കുന്നത്തരം ഗോരോചനം ഗുപത്തേക്കും ചക്ക				ക. ണ. സ.
ടി	മത്തരം	ടി	ചക്ക	൫ ൦ ൦
ടി	പച്ചക്കപ്പൂരം	ടി	ചക്ക	൧ ൦ ൦

൨൪. രക്ഷാമുതം.

ഈ ഈ നാട്ടിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട് വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യമാണ്. ഇതിനു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള ഭേഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭവനക്കുറവുള്ളവർക്കും പ്രമേഹരോഗക്കാർക്കും ഇത ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷണമാണ്. ഇത് രക്തസ്രവം വരുന്നതുകയും, പിത്തം, ഭവനക്ഷയം, ചുമ, വായുക്കുരുളം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറുകയും ചെയ്യും. ദഹനത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയും, അസ്ഥിസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളെ തീരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും കാരണമാകും. ഇത് ശാരീരികർക്കും, ശിശുക്കൾക്കും, മുഖഗാത്രങ്ങൾക്കും ഐല്യാ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

തക്കം ചക്ക അണ എ മാത്രം വി. പി ചക്ക അണ ൩ പുറമെ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

ചുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കടം മദ്ധ്യഭാഗത്തു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഏ. രാജരാജവർമ്മ ഏ. എ. രവുദാസ്
കിരീടമണിസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പന അണ ൪
കുമാരമണ്ണി, കുറുക്കൻ വിക്രമൻ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പാമുപിള്ള ഏ. എ. അ
വർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ ചുതിയ പുസ്തകം
൧൦൦ വില്പന അണ ൧ ചെമ്പൻ

സംവിത്രി—

മുളർ ഹോഡ്കാൻസ്റ്റേറ്റ് കെ. മിശ്ണരവർമ്മാർ ബി. എ. അവർകളാൽ
എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧൦൦ വില്പന അണ ൩

മാധവനീളം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരവൂർ വി. കേശവനാരായണവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സം
രചനിക' ഭാഷാപ്രാബല്യം വില്പന രൂപ ൧

ചുതിയ മൂന്നാം പാഠനോട്ടു മുഴുവൻ—

വി എൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പർവ്വതം, ചോളങ്ങ
ൽ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില്പന പണം ൧

കീഴ്തികേസരി—

സി കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി എൻ എ. രാമസ്വാമി
സ്വാമി വി. എ. അവർകളാൽ ൧൦൦൦൦൦൦ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ ൧൦൦
൦൦൦ ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പന അണ ൧൪

മുന്നോട്ട്—

വൈലം ചാൾ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു ചുതിയ
കഥ വില്പന അണ ൪

പഴയൊല്ലം—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും, പുസ്തകം ഒന്നു വില്പന അണ ൮

ഉദ്യോഗിഹൽഗുണം—

കേരളഗേലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സാഹിത്യഭാഷാണുഭൂ
കം വില്പന അണ ൨ ചെമ്പൻ

സാലരാജൻ കഥ—

സി. കെ. വി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം വില്പന അണ ൨

സോമസ്വന്തൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു അണ ൨ ചെമ്പൻ

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഹോസ്റ്റൽ കെ.ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി.എ. അമ്പൽ

കൂടാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൨ രൂപയോളം—

റീക്ക കേരവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിലവകൂട്ടി, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ഒന്നര,

ചത്തോപദേശം—

തിനവിള വിരാമൻവൈദ്യൻ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില ഒരമ്പതു രൂപയോളം—

പ്രൊവിഡൻസിയിൽ അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧ അണ ൮

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാലിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചുക്കിട്ടപ്പെട്ടത വില ൧൦ അണ

മദനകുമാരജനകഥ—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു വിദ്യാഭിവാലിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചുക്കിട്ടപ്പെട്ടത വില ഒന്നടി അറബിയിൽ പുസ്തകം ൧-ക്കു വില പൂണ

കഥാസമിത്തം—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ൩

സന്ദേശം—

ടി യാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ൨ രൂപ ൩

അതുതകവിമകം—

വി. ഡി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അണ വടക്കുപ്രദേശവാഗ്ദത്തം—

കുമാരവർമ്മൻ രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില പൂണ പ്രസിദ്ധ പഠനിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൨ രൂപ ൩

ഭൂലോകവിനോദകഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത, വില അണ ൪ രൂപ ൩

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

ഒരു ചിങ്ങമ്പുറവാഴ്ചാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിനോദ കഥ ൧-ക്കു വില അണ ൪

ചാവുചൊമാണ്ടത്തെ ഡയറി—

ബെൽറുപ്പയ്യ ൧-ക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പന തയ്യാറുണ്ട്. തപാൽക്കൂലി പുറമെ, എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും ചേരം വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അങ്ങനെയുള്ള അയക്കണം, എസ്. . മി. ചേയ്യാർ വിദ്യാഭിവാലിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂർ.

മാഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തന്നിട്ടു വൃത്തത്തിനാവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തജ്ജമചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു മേടം മുതൽക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെട്ടു വിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിരു അഞ്ചുരൂപിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആ വശ്യപ്പെട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. രിതവീരരായൻ രജാ, ബി. എ.,

കോട്ടയ്ക്കൽ,

എന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)

ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതജ്ജമയോടും

ശങ്കരാന്ദസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരുകൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവർ വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്,

ആനന്ദാശ്രമകായ്കുളം,

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്വാൻ തമ്പുരാൻ

കർമ്മയോഗം—കെ. എം.

വില 0 12 0

ഭക്തിയോഗം—ടി

ടി 0 12 0

ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണരാഷ്ട്രികർ

ടി 1 4 0

വി. സുന്ദരയൻ ആണ്ട് സൺസ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

സംഗതിവിവരം.

1. സാമൂതിരിപ്പാടും പതിനെട്ടരക്കവികളും	355
2. കാകൻ—മുക്കുറുത്തു കുമാരൻ	366
3. ദേവീസ്വരം—നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി.	371
4. കുടുമ—ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ, എം. എ. ബി. ഐ.	378
5. കൃഷ്ണസ്തുതി—കുഞ്ഞാളി അച്യുതമേനോൻ.	379
6. ജീവന്റെ ഉത്ഭവം—സി. ആണ്ടിപ്പിള്ള, ബി. എ.	382
7. ഉണ്ണുനീലിപദേശം	383
8. ശ്രീമഹാഭാരതം—പു. നീലകണ്ഠശർമ്മ	390
9. വിമല—ജി. രാമമേനോൻ, എം. എ.	393
10. നാരായണിക്കുട്ടി—ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ, ബി. എ.	397
11. പലവക	409



പുന്നത്തുരിനമ്പി നിലകുഞ്ഞുശ്ശേരി
 ശിഷ്യൻ ടി. സി പാമേന്ദ്രൻ മൂപ്പൻ.



മറവു

പുസ്തകം ര്.

കുറുമാസം

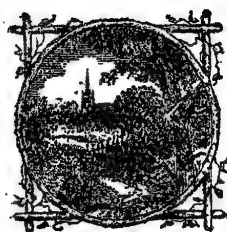
ലക്കം ൭.

മംഗളം.

കാരോജാതിയിലുള്ളലോകരിവിടെച്ചൊരുംവെറുംമുശരായ്-
 ത്തിരൊല്ലെന്നറിവിനതക്കവിധമാംനാനാഗമോപക്രമാൽ
 സംരോദഗ്രവിവേകമേകിയവരെസ്ഥാനത്തിരത്തുംമാഹ-
 വിരോഗാപ്രതിമാനവിക്രമനിഹശ്രീശൻതുണച്ചിടണം.

സാമൂതിരിപ്പാടം

പതിനെട്ടരക്കവികളും.



ഒരു വണ്ടിയ്ക്കു പുട്ടിയ കുതിരകൾ കാടുന്ന
 തും പലമാതിരി ഭംഗിയിൽ നടക്കുന്നതും ചാ-
 ടുന്നതും നില്ക്കുന്നതും മറവും കടിഞ്ഞാൺ പിടി-
 യ്ക്കുന്ന സുതന്റെ സാമത്വത്തേയും പ്രയോഗ-
 ങ്ങളേയും അനുസരിച്ചുണന്നുള്ളത് എല്ലാവ-
 ക്കും അറിയാമല്ലോ. അതുപോലെ ഒരു രാജ്യത്തുള്ള പ്രജകളുടെ
 ഇടയിൽ പഠിപ്പു വളിയ്ക്കുന്നതും, അതിനെ അനുസരിച്ച് അവർ

ലോകോപകാരകളായും, തങ്ങളുടെ പേരിനെ നിലനിർത്തുന്നവരായും ഉള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതും മറ്റും ആ രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്ന രാജ്യതന്ത്രധർമ്മമായ രാഷ്ട്രപ്രതിനിധികളുടെയോ, രാജാവ് തന്റെയും, നീതിസമർത്ഥ്യത്തെയും, ബുദ്ധിശക്തിയേയും, അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതു ലോകചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരാൽ ഉൽഘോഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ എത്രകാലത്തും എത്രരാജ്യത്തും രാജാക്കന്മാർക്കു രാജ്യഭരണവിഷയമായിട്ടുണ്ടാകാവുന്ന സകല പ്രയാസങ്ങളേയും ജയിക്കേണ്ടതിനും തന്റെ പ്രജകൾക്കു ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയെ പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതിനും വേണ്ടതായ പലേ നീതികൗശലങ്ങളിലും വെച്ച് ഒന്നാമതായും ഉത്തമമായും ഉള്ള കൗശലം ആ രാജ്യത്തേ പ്രജകൾക്കു പലമാതിരിയിലുള്ള വിദ്വാദ്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നു പറയുന്നതായാൽ വളരെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ഉത്തമമാർഗ്ഗത്തെ അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ എത്ര രാജ്യത്തെങ്കിലും എത്രകാലത്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെയും അവരുടെ പ്രജകളുടെയും പേരമന്ത്രമാണ് ലോകത്തിൽ അനശ്വരമായി നിലനിന്നു പോരുന്നതു; സംശയമില്ല. പക്ഷേ വിദ്വാദ്യാസസമ്പ്രദായം കാലദേശാദിഭേദത്തെ അനുസരിച്ചു മാറിമാറി വന്നേക്കാമെന്നല്ലാതെ വിദ്യയുടെ പ്രധാനപ്രയോജനമായ അറിവിനെയും, ജനങ്ങളുടെ യോഗക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയെയും സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം യാതൊരു കാലത്തും യാതൊരു ദേശത്തും വളരെ ഭേദഗതിയുണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ല.

പണ്ടു കേരളചക്രവർത്തികളായിരുന്ന പെരുമാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം ഒരു സഹസ്രാബ്ദത്തിലധികം കാലം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി മദ്ധ്യകേരളം ഭരിച്ചിരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കോഴിക്കോട്ടു രാജാക്കന്മാരിൽ രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അഭ്യുദയം മൂർച്ഛിച്ചിരുന്നതു കൊല്ലവർഷം നാത്താറിനും എണ്ണാറിനും മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു എന്നുവിപ്ലാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്.

അക്കാലങ്ങളിലുള്ള സാമൂതിരിപ്പാടന്മാരിൽ ശത്രുക്കൊണ്ടും ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും പരശശൂഭജനവും സ്വരശൂഭജനവും ഒരുപേരേ

ലെ ചെയ്തിരുന്ന ചില പട്ടവീരന്മാരും, ശത്രുപ്രാധാന്യം കൂടുന്ന ചില ബഹുശ്രമന്മാരും, ശത്രുപ്രാധാന്യമേറുന്ന ചില മഹാധീരന്മാരും ഇങ്ങിനെ പലതരക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. കൊല്ലവർഷം ൩൪൦-നു മേൽ നാടുവാണിരുന്ന മാനവിക്രമനെന്ന സാമൂതിരിപ്പാട് ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യഭാരതീതിയെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ ഒരു ശരിയായ ചരിത്രം എഴുതുവാൻ വിശ്വാസ്യയാഗ്യങ്ങളായ റിപ്പോർട്ടുകൾ (ലക്ഷ്യങ്ങൾ) മതിയായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതിലേക്കിറങ്ങുവാൻ ഡെയ്യുമില്ലെന്നുള്ള ന്യായമലയം ഉചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ചല്ലതും പറവാൻ തുനിയുന്നവരെല്ലാം പറയുന്നപോലെ ഞങ്ങൾക്കും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുപ്രാധാന്യവിചാരത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായ ചില പണ്ഡിതഗോഷ്ഠികളെക്കുറിച്ച് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ള കാര്യം ഐതിഹ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും, ആവക ഐതിഹ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിശ്ശേഷം നശിക്കുന്നതിരിയ്ക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു കറച്ച ചിലതിവിടെ പറവാൻ വിചാരിക്കുന്നതാണ്.

ആ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ പൂർവ്വന്മാർതന്നെ വിദ്വാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുവേണ്ടി വിഭാഗമാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിപ്പാനായി പലേ എപ്പാടുകളും ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്, ഇന്നും നടന്നുവരുന്നതായ തളിയിലെ താനം. (താനം എന്നാൽ അഭ്യർത്ഥനയായ ബ്രാഹ്മണക്കുള്ള ദാനമാണ്). വേദശാസ്ത്രങ്ങളിൽ യോഗ്യതയും, ആഭിജാത്യവും ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരെ മാത്രമേ അഭ്യർത്ഥനയായി ഗണിക്കുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദാനം പ്രായേണ പൂർവ്വന്മാരുടെ ശ്രദ്ധാഭിവാസങ്ങളിലാണ് ചെയ്തു പരക്കുള്ളത്. തളിയിൽ താനവും ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണ്. പക്ഷെ അവിടെ വ്യാകരണം, മീമാംസ, വേദാന്തം, ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവരെ മാത്രമേ അഭ്യർത്ഥനയായി സ്വീകരിച്ചു ചാത്തുകയുള്ളൂ. ഈവിധമുള്ള ചാത്തലും കാരാ പന്തീരങ്ങളു കൂട്ടമ്പോൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ പാർലിമെണ്ടുതലായ സഭകളിൽ പുതിയ സാമൂഹികന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു അയ്യഞ്ചുകൊല്ലം കൂട്ടമ്പോഴോ

ണെങ്കിലും നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പലേ കാ
യ്ക്കളുടെയും നടവടികളെ നവീകരിക്കുന്നത് കാരോ പന്തീര
ണ്ടു കൂട്ടമ്പോഴായിരുന്നു എന്നറിയാത്തവരില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ
അതതു കാലത്തു മലയാളത്തിൽ യോഗ്യരായ ബ്രാഹ്മണർ താ
നത്തിന്നു ഏഴു ദിവസം മുന്പേ അവിടെച്ചെന്നു ചേൻ ശാസ്ത്രങ്ങ
ളിൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തി അതിൽചെച്ച് അവരവരുടെ
യോഗ്യതാക്രമം സാധിക്കുന്നതിനെ അനുസരിച്ച് അവസാനദിവ
സം അവരവക്കുള്ള താനക്കിഴി വാങ്ങേണമെന്നാണ് നിയമം. ഇ
ങ്ങിനെയുള്ള നിയമം നിമിത്തം അന്നു മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ ഇ
ടയിൽ ഇനിയത്തെത്തളിയിൽ താനത്തിന്ന് ഒന്നാമത്തെക്കിഴി ഇ
നിക്കു വാങ്ങേണം, ഇനിക്കു വാങ്ങേണമെന്നുള്ള അത്യുത്സാഹം നി
മിത്തം കൊണ്ടുപിടിച്ചു പഠിച്ചു പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള യോ
ഗ്യന്മാർ കുറച്ചൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ്രശസ്തനിലയിൽ
പ്രസിദ്ധമായി നടത്തിവരുന്ന തളിയിൽ താനത്തിൽ കിഴി വാങ്ങി
യിരുന്ന അദ്വൈതപണ്ഡിതന്മാരും മുൻപറഞ്ഞ സമൃതിരിപ്പാട്ടിലെ
സദസ്യന്മാരുമായ താഴെ പറയുന്നവരെ 'പതിനെട്ടരക്കവികൾ'
എന്നാണ് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു വരാറുള്ളത്.

1. പയ്യപ്പട്ടേരിമാർ—ജ്യേഷ്ഠനായ അച്ഛൻ എട്ടുപേരും, ഒരു
മഹനം
2. തിരുവപ്പാ(തിരുവേഗപ്പാ)ക്കാർ അഞ്ചു നമ്പൂരിമാർ
3. മുല്ലപ്പള്ളിപ്പട്ടേരി
4. ചേന്നാസ്സ നാരായണൻനമ്പൂരിപ്പാട്
5. കക്കശ്ശേരിപ്പട്ടേരി
6. ഉദയേശാസ്ത്രികൾ
7. പുനത്തുനമ്പൂരി (അരക്കവി)

ഈ പയ്യപ്പട്ടേരിമാരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ അച്ഛൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലെ
ആണ് ഉദയേശാസ്ത്രികൾ കോകിലസംഗ്രഹത്തിൽ 'തേന്മിമാംസാ
ദേയകലഗുരോസ്സമപുണ്യം മഹേഷ്ഠ' എന്നു തുടങ്ങി വണ്ണിച്ചിട്ടു
ള്ളത്. ഈ മഹഷിജ്ഞ ഉദയേശാസ്ത്രികളോടുള്ള വാദപ്രതിവാദ
ത്തിൽ നിവ്ചനധാരയിൽ ഒരു ബിലനം പററിപ്പോയപ്പോൾ പ്ര

തിവാദിയായ ശാസ്ത്രികൾതന്നെ രണ്ടാമതൊന്നുകൂടി നിവ്വിഞ്ഞ് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടും ഞാൻ ഒരു സഭയിൽ രണ്ടാമതു മറ്റൊരുവിധം പറയണമെന്നായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം ഉത്തരം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം തോറാ നിലയിൽ പിൻവലിച്ചു എന്നാണ് പ്രസിദ്ധി. ഈ ജ്യേഷ്ഠനും അന്നു ജന്മാരും ഒന്നിച്ചു അപ്പൂന്റെ ശ്രാദ്ധമുദ്രണമെങ്കിൽ അതാതു കൊല്ലത്തിൽ ഓരോ പുതിയ മീമാംസാഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാസോദരന്മാരും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു പരസ്പരം കാണിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണത്രേ ഇവരുടെ നിശ്ചയം. ഇവരിൽ അഞ്ചാമൻ നാരായണൻ പട്ടേരി ഒരു മടിയനായിരുന്നു. മറ്റൊരു സുഹൃദ്ദാദരന്മാരുടേയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു കേട്ടതിനുശേഷം ശ്രാദ്ധത്തിന്നു രണ്ടു നാലു ദിവസം മുൻപിലേ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനുമിടയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥം കഴിയുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവയിലൊക്കെയും മൊകത്തരമായിത്തീരും. മടിയന്മാരായ യോഗ്യരെക്കൊണ്ടു പണിയെടുപ്പിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ലാഭം വളരെ വിലപിടിച്ചതായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇവരിൽ മഹനും അപ്പൂന്റെപ്പോലെതന്നെ സർവ്വമന്ത്രനായ പണ്ഡിതശ്രോത്രിയനായിരുന്നു എന്നു, സാമാന്യക്കാരെ അത്ര വകവെക്കാത്ത, ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളുടെ 'മല്ലികാമരന്ത'മെന്ന പ്രകരണത്തിൽ 'ഉക്തഞ്ച മഹഷിപുത്രേണ പരമേശ്വരേണ' എന്ന പീഠികയോടുകൂടി ഒരു പ്രശംസാശ്ലോകം ചേർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ ചില മീമാംസാഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളികളിൽ പലരുടെ കൈവശത്തിലും ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ കാവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല.

2. തിരുവേഗപ്പുഴ (തിരുപ്പുറം)ക്കരയായ അഞ്ചു നമ്പൂരിമാരിൽ ഒരാളുടെ 'ലക്ഷ്മീമാനവേദം'മെന്ന നാടകവും ബ്രാഹ്മണപുത്രനായ നാരായണൻ എന്ന മറ്റൊരാളുടെ 'സുഭദ്രാധരണ'കാവ്യവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ശേഷം മൂന്നു പേരുടേയും കൃതികളായി വല്ലഭം ഉണ്ടോ എന്നു ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

3. മുല്ലപ്പിള്ളിപ്പട്ടേരിയുടെ കൃതികളും ഇതുവരെ യാതൊന്നും വെളിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനേയും ചേന്നംസ്സു നമ്പൂരിപ്പാടിനേയും രാജകുടുംബങ്ങളായ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി

യ കറാത്തിനു ഉചിതശിക്ഷാദക്ഷനായ നമ്മുടെ സാമൂതിരിപ്പാട് അഭൂതപൂർവ്വമായ വിധം ഒരിക്കൽ ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മുല്ലപ്പിള്ളിപ്പട്ടേരിക്കു തളിയിൽ താനത്തിനു മുമ്പിൽക്കടന്നു കിഴിയെടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ശിക്ഷ. തന്നേക്കാളധികം യോഗ്യന്മാരുള്ളപ്പോൾ താൻ മുമ്പിൽക്കടന്നു കിഴിയെടുക്കുക എന്നതു വിവേകികളായ പണ്ഡിതന്മാക്ക്, വിശേഷിച്ച് അക്കാലത്തെ നമ്പൂരിമാർ, സങ്കോചകരമായ ഒരു ധർമ്മസങ്കടമായിരുന്നു. പട്ടേരിക്ക് ഈ ശിക്ഷതന്നെ മേലാൽ തറവാട്ടധികാരമായിത്തീർത്തുകൊള്ളണം യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചാൽ കാരണമായിക്കലാശിച്ചു.

4. ചെന്നംസ്സ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കുള്ള ശിക്ഷ, തേന്ത്രവിഷയത്തിൽ ഒരുത്തര ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നേ എന്നെന്നേക്കുമായി എന്നായിരുന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ ഒരു ശിക്ഷയുടെ ഫലമാണ് കേരളത്തിലിപ്പോളുള്ള തന്ത്രികൾക്കെന്നുവേണ്ടു തച്ചശാസ്ത്രക്കുടുംകൂടി സർപ്പാലംബനമായ തേന്ത്രസമുച്ചയം എന്ന ഉത്തമ ഗ്രന്ഥം. ഈ തന്ത്രശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കുള്ള കുവിതാവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ചുരുക്കിപ്പറയാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും നല്ലവണ്ണം പ്രകാശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറക എന്ന വിഷയത്തിൽ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾക്കുപോലും അദ്ദേഹത്തിനോടു മടക്കമായിരുന്നു. നമ്പൂരിപ്പാട് ഈ ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതിനിടയ്ക്കായിക്കൽ യദാധരയായി ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ അവിടെയെത്തിപ്പോൾ താനും രണ്ടു ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കുമെന്നും അതിൽ അടങ്ങേണ്ടതായ കായ്കുണ്ടൾ ഇന്നിനവയാണെന്നു പറയേണമെന്നും നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം നമ്പൂരിപ്പാട് സമ്മതിച്ചു വിഷയം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ശാസ്ത്രികൾ തന്റെ വാഗ്ദാനംസത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നരശ്ലോകം കഴിഞ്ഞിട്ടും പറയാനുള്ള കായ്കുണ്ടൾ വളരെ ശേഷിച്ചിരുന്നതിനാൽ പിന്നെ അരശ്ലോകംകൊണ്ട് അതുമുഴുവനും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു തന്നാലസാദ്ധ്യമാണെന്നുകണ്ട് നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കുതന്നെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും നമ്പൂരിപ്പാട് ബാക്കിയുള്ള അരശ്ലോകംകൊണ്ടുത

ഒന്നു പറയേണ്ടുകൊള്ളൂണ്ടു മുഴുവൻ നിശ്ചയാസമായിപ്പറഞ്ഞു അ
വസാനിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു എന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്.

5. കാക്കശ്ശേരിപ്പട്ടേരി ഉദണ്ഡശാസ്ത്രികളെജ്ജയിപ്പാൻവേണ്ടി
നമ്പൂരിമാരുടെ തപസ്സുകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു മൂർത്തിയായിരുന്നു എന്നു
ണ് മലയാളികൾ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നത്. തന്നെജ്ജയിപ്പാനു
യി ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കുട്ടിയെ ദ്രോണാചാര്യരെപ്പോലെ പഠിപ്പിച്ചു
തും ഉദണ്ഡശാസ്ത്രികൾതന്നെയാണത്രേ. പട്ടേരി തന്റെ പന്ത്രണ്ടു
മത്തെ വയസ്സിലാണ് ഉദണ്ഡശാസ്ത്രികളെജ്ജയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഈ ബാലപണ്ഡിതൻ സഭയിൽക്കയറിയ ദിവസം സാഹകാ
രമായി പ്രയാഗിച്ച ശ്ലോകമാണിത്,

നേച്ഛതുംനന്മരുംഗമനവദതാംവൃന്ദാനിനോവന്ദിനാം
നശ്ശത്രുണിനപട്ടബന്ധവസനംനഹ്വംബരാംഡംബരം
അന്യസ്താകമമന്ദമന്ദരഗിരിപ്രേമുതദഭേദധാദധി-
പ്രേംഖദീചപരമ്പരാപരണതാവാണീമുനാണീയസി'

ഈ മഹാകവിയുടെ കൃതികളിൽ 'വസുമതീമാനവിക്രമം' എ
ന്ന നാടകം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഇദ്ദേഹത്തിനെ
ഒടുവിൽ വിജയവരക്കുതിനിമിത്തം ആചാരനിരസ്ഥനാകയാൽ ന
മ്പൂരിമാർ വഞ്ചിച്ചുകളഞ്ഞു. ഒരുദിവസം പട്ടേരി സന്ധ്യാസമയ
ത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടതായ കൃത്യങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ തന്റെ പതിവിൻ
പ്രകാരം അലസനായി ബ്രാഹ്മണരുടെ സഭസ്സിൽക്കയറിചെന്ന
പ്പോൾ നമ്പൂരിമാരിൽ ചിലർ, 'പട്ടേരി എന്താണിങ്ങിനെ സന്ധ്യാ
വന്ദനാദികൾ ഒന്നും ചെയ്യാതെ കേവലം മൂഢന്മാരെപ്പോലെ നട
ക്കുന്നത്' എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു മറുപടിയായി പട്ടേരി അപ്പോൾ
ചൊല്ലിയ ശ്ലോകമാണിത്.

ഏദാകശേചിദാദിത്വസ്സദാഭാതിനിരന്തരം

ഉദയാസ്തമയൗനസൂക്ഷ്മംസന്ധ്യാമുപാസ്മഹ'

ഇങ്ങിനെ കാലക്രമേണ പട്ടേരിയുടെ ആചാരനടവടികളിൽ
നമ്പൂരിമാർ ഒട്ടും തൃപ്തിയില്ലാതെയായിത്തീരുകയും പട്ടേരിയുടെ
യോഗ്യതയേത്ത് അദ്ദേഹത്തിനോടു യാതൊന്നും പറയാൻ ശക്തി
യില്ലാതെ വരികയും ചെയ്തതിനാൽ ഒടുവിൽ ഈ സങ്കടനിവൃത്തി
യ്ക്കായി എല്ലാവരുംകൂടി ചോററാനിക്കര വെച്ചു പട്ടേരിയോടുത

നെ സംശയം ചോദിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നുവെച്ചു അപ്രകാരം അവർ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണശ്ലോകമാണിത്.

നമ്പൂരിമാർ—ആപദികിംകരണീയം?

പട്ടേരി—സ്തരണീയം പരണയുഗമം ഖായം!

നമ്പൂരിമാർ—തസ്തരണം കിംകരണീയം?

പട്ടേരി—ബ്രഹ്മാദീനവിചകിരീകരണീയം,

മലയാളത്തിൽ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ പണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല കുറച്ചൊക്കെ ഇപ്പോഴും പരദേശികളോടുകൂടി പെരുമാറുകയും വിശേഷിച്ച് അവരുടെ ക്രിയാംഗങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും പരദേശിസംബന്ധമുണ്ടായിരിക്കയും പാടില്ലെന്നു കലശലായ നിബ്ബന്ധം കാണുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മലയാളികളുടെ സ്വദേശഭീമനും മൂർഛിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്തു തളിയിലേത്താനത്തിൽ കിഴക്കെ കാഞ്ചീപുരത്തുകാരനായ ഉദണ്ഡശാസ്ത്രികൾക്കു അവകാശം സിദ്ധിപ്പാൻ ഇടവരുത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിനെ സദസ്യനായി സ്വീകരിച്ചത് സ്വദേശഗുണസംരക്ഷണദീക്ഷിതനായിരുന്ന സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു ഒരു ന്യായമായില്ലെ? എന്ന വല്ലവരും ശങ്കിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ, അതുനിമിത്തം മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ പിന്നീടുണ്ടാവുന്ന ഐക്യമത്വത്തിന്റേയും പരിശ്രമത്തിന്റേയും അപ്രതിഫലമായും അസാധാരണമായുള്ള ഫലങ്ങളെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആ മഹാന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി സ്വദേശപണ്ഡിതനായൊരു വളർപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിത്തന്നെയുള്ള ഒരു പൊടിക്കയ്യായിരുന്നു എന്നോർത്ത് സമാധാനപ്പെട്ടുകൊള്ളുമല്ലോ.

ഉദണ്ഡന്റെ പ്രഥമസഭാപ്രവേശത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുവാനായി ചെന്നാസ്സുനമ്പൂരിപ്പാട് ചൊല്ലിയ ശ്ലോകമാണിത്.

പ്രക്രീഡൽകാത്തവിഷ്ണുജനകുജവിധുതോന്മുക്കതേസംമോത്തുവാംഭസ്സംഭാരാഭോഗഡംഭപ്രശമനപട്ടവാഗ്ഗംഭഗാഭീരിമശ്രീഃ
തുണ്ഡീരക്ഷോണിദേശാത്തവചലവിഷയേഹിണ്ഡതോദണ്ഡസൂരി-
സ്സേയംതേവിക്രമക്ഷ്യാവര!നകിമുഗതശ്ശോത്രിയശ്ശോത്രദേശം?

അതിനാലേയും അപ്പോഹത്തന്നെ ഉദ്ദേശ്യൻ സാമൂതിരിപ്പാ
ട്ടിലേയ്ക്ക് അടിയറവെച്ച ശ്ലോകമാണിത്.

உருசியப் பாடுசெய்தவர்களுக்கும் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

മേതുക്കേതുരതീത്രസ്തുംസരണീംഗച്ഛൻനിവര്യുസ്തപരം

നോചത്തപ്പടസന്ധ്യകോദരലസപ്താദിമദ്യദ്രവ-

സാഹസംശരിബിംബഃ കൃതിരൂപാപര്യപ്രസന്നിതാമുഖൈഃ

കിരകൽ ഉദ്യോഗസ്ഥസ്രീകൾ പ്രസിദ്ധമായ 'മുക്കോല'ക്ഷേത്രത്തിൽ ദേവിദർശനത്തിനായിച്ചെന്നപ്പോൾ നടയിൽവെച്ചു ഒരു ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതുണ്ടെന്നും പൂവാലം കുഴിഞ്ഞിട്ട് ഉത്തരവാലം തുടങ്ങുവാൻ ഇടയ്ക്കല്ലാത്ത ആലോചിപ്പേറ്റുണ്ടായി വരികയു ചെയ്യതിനാൽ ആ സമയം സേവനത്തോടു കൊട്ടിക്കൊണ്ടുപിന്നിടുന്ന ഒരു മോർ ഉടനെ ഭാതിന്റെശേഷം ഭാഗം പൂവാലംത്തക്കാരും കുറേക്കൂടി നന്നായി ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഇതു കേട്ട ശ്രീകൾ തിരിഞ്ഞുവിട്ടു 'കേൾക്കേവിമല്ലേ?' എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നെ മോർ 'ദേവ്യംകേൾക്കേ' എന്നുത്തരം പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ മോർതട്ടെ വേരും കേൾക്കേൻ എന്നായിരുന്നു. മേലുറഞ്ഞ ശ്ലോകം ഇതാണ്.

ശാസ്ത്രികൾ—സംഭരിതഭൂരികൃപമാണ്! ശുഭമംഗം

ശൃംഭതുചിരന്തനമിദന്തപഥഭന്തഃ'

മാനാർ— ജംഭരിപുക്കുണ്ടി വരകുണ്ടയുൾക്കകം

സ്കാട്ടിഷ് ചക്രവർത്തി രാജാവാണ്.

പിന്നെ ഒരിക്കൽ വെട്ടത്തുനാട്ടിൽവെച്ച് ഒരു വൃദ്ധപണ്ഡിതനായ തൃക്കണ്ടിയൂർ നാണപ്പിഷാരോടിയും ശാസ്ത്രികളും തമ്മിൽ കമ്പതു ദിവസത്തെ വേദോ നടന്നിട്ടുണ്ട്. വിഷയം വ്യാകരണശാസ്ത്രം. തൃക്കണ്ടിയൂർ പിഷാരോടിമാർ പണ്ടേതന്നെ വംശപരമ്പരയോ പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ശാസ്ത്രികൾ പിഷാരോടിയോടുള്ള വാദോത്തരത്തിൽ ചൊല്ലിയ ശ്ലോകമാണിത്.

ധേനുധേനുധേനീനാഃ ഫണിവരഭണീതാഃ-

ഭേദധികാരമെന്ന

ധന്യാഃകേചിർപ്രഥന്തേപരഗുണകണികാ-
 ഞ്ഞാപിനസ്താൻനാമഃ
 പ്രത്യംഹാരഗ്രഹേപിഭൂമിതമതിരസൗ
 കേപിസാഹിത്യവിദ്യാ-
 കാണോനാണപ്പനാമാപ്യവഹരതുജന-
 ഞ്ഞാവതാരേനഹാരിഃ

ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ ആദ്യം മലയാളത്തിലേക്കു വന്നതു, തന്റെ പാണ്ഡിത്യപ്രകടനംകൊണ്ടു എഴുപ്പത്തിൽ മലയാളികളെ വിസ്മയിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മലയാളപണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം താൻ വാദത്തിൽ ജയിച്ചു കീഴടക്കിക്കളയാമെന്നും ഉള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയിരിയ്ക്കാമെങ്കിലും ഇവിടെവന്നു കുറെ പെരുമറിയാതോടുകൂടി തന്റെ മുന്പേത്തെ വിചാരം കേവലം അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്നും മലയാളഭൂമിയും ഏറ്റവും വിലയുള്ള പണ്ഡിതരങ്ങൾ ധാരാളം വിളയുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണെന്നും ആ ബുദ്ധിമാനായ ശാസ്ത്രിയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം അനുഭവം വന്നതിനാൽ കാലക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിന്നു മലയാളത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ പ്രതിപത്തി വർദ്ധിക്കുകയും പിന്നെ തന്റെ ആയുസ്സുപത്തിൽ മിക്കഭാഗവും മലയാളത്തിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തു എന്നുവിചാരിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കേരകിലാസന്ദേശം'തന്നെ ധാരാളം മതിയായ തെളിവുകളാകുന്നു.

പുനത്തനമ്പൂരിക്ക് പാണ്ഡിത്യവും ആഭിജാത്യവും മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ അല്പം കുറവായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ആ സദസ്സിൽ അരക്കവിയാക്കിയിട്ടേ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ ആ അരക്കവിയുടെ കൃതിയാണു് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കൃഷ്ണഗാഥ (കൃഷ്ണപ്പാട്ട്). ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഒരിക്കലൊരിക്കലും വായിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊരു സാഹിത്യജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തെ അരക്കവി എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടാൽ സഹിക്കയില്ലെന്നു മന്ത്രമല്ല, കേണരക്കവി'യെന്നു പറയേണ്ടതാണെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്തേയ്ക്കൂ. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരായിരുന്ന മറ്റുള്ളവരെല്ലാം സംസ്കൃതകവികളും അദ്ദേഹം മന്ത്രമൊരു ഭാഷാകവിയുമാണെന്നും, അക്കാലത്തു് എന്നല്ല ഇന്നും സംസ്കൃതവും ഭാ

ഷയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ കണക്കായാചാൻ പോലും ഭാഷയ്ക്കു യോഗ്യതയില്ലെന്നും ഉള്ള തത്വം വിചാരിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്ന് അവർ അറക്കുവിയെന്നു പേർ കൊടുത്തതിന്ന് കണക്കുവിയെന്ന പേരിടുന്നക്കാൾ അധികം വിലയുണ്ടെന്നാണ് വിചാരിയ്ക്കേണ്ടത്. അക്കാലത്തു മലയാളികളായ പണ്ഡിതന്മാർക്കുതന്നെ ഭാഷാകവിതയിൽ ഇങ്ങിനെ വിപ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നതോക്കുമ്പോൾ കേവലം ഒരു പരദേശിയായ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾക്കു ഭാഷാകവികളെപ്പറ്റി അനാദരം തോന്നിയതിൽ അതുതന്നെ ഉണ്ടേ? കരിക്കൽ സമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ മുമ്പിൽവെച്ച് ഒരു ഭാഷാകവിതാപ്രസംഗത്തിൽ ഭാഷാകവികളെക്കുറിച്ചു പരിഹാസമായി ശാസ്ത്രികൾ

ഭാഷാകവിനിവഹോയ

ഭാഷാകരവചിഭാതിഭവനതല

പ്രായേണവൃത്തവിനഃ

സൂക്ഷ്മലോകേതിരസ്യഭാഗ്യസരഃ

എന്ന് ഒരു ശ്ലോകം ചൊല്ലിക്കൊള്ളുമ്പോഴേക്കു നമ്മുടെ പുനത്തിൽ നമ്പൂരി രാജാവിനെ കാണാനായി അവിടെ കയറിച്ചെന്ന് തോരിത്തനപി കടാക്ഷാഞ്ചലഃ ധൃപകുലാരാമ! രാമാജനാനാം നീരിത്തരർബാണ! വൈരംകരനികരതാമമണ്ഡലീചണ്ഡഭാനേ! നേരത്തെ താരനിയ്ക്കുംതൊടുകുറികളയാഞ്ഞെന്നുമേഷകളിയ്ക്കും- നോരത്തിന്നിപ്പറംവിക്രമന്ദവാര! ധരഹന്ത! കല്പാന്തതായേ?

എന്ന ശ്ലോകം ചൊല്ലുകയും അതുകേട്ടപ്പോൾ ശാസ്ത്രികളുടെ അഭിപ്രായം തീരെ മറിഞ്ഞ് 'അന്തഃഫന്തസ്തിതപ്പട്ട്' എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ ഉത്തരിയപ്പട്ട് നമ്പൂരിയ്ക്കു സമ്മാനം കൊടുത്തതിന്നു പുറമേ

അധിഷ്ഠിതമഗ്രഗിരുകവയഃ

കവയത്തുവയത്തുനതാൻവിനമഃ

പുളകോൽഗ്ഗമകരിവചഃപ്രസരം

പുനമേവപുനഃപുനരസ്യമഹേ

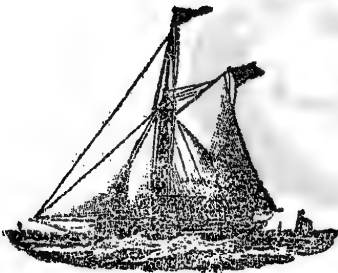
എന്ന ശ്ലോകത്തെ സട്ടിഫിക്കറായും കൊടുത്തു എന്നുള്ള കഥ മലയാളത്തിൽ മുഴുവനും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ മഹാസഹൃദയ

നായ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾക്കും മറ്റുള്ള സദസ്യന്മാർക്കും സാമൂതിരി പ്ലാട്ടിലേയ്ക്കും കൃഷ്ണഗാഥ വായിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ രസം അവരിമിതമായിരിയ്ക്കും നിശ്ചയം തന്നെ. എന്നിട്ടും ആ പതിനെട്ടു കവികളിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും നമ്മുടെ അരക്കടിയെ പിന്തുടന്നു മലയാളഭാഷയെ കന്നനഗ്രാമിപ്പാൻ തോന്നാഞ്ഞതു കേവലം ഭാഷയുടെ കാലദോഷമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ കാണുന്നില്ല.

കാകൻ

1

പ്രശംസാപത്രം



ഒരു രാജ്യത്തും ഒരാളും ഒരിക്കലും കാണാത്ത അറയന്നത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത കവിത മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിൽ വല്ല ഭാഷയിലും ഉണ്ടോ എന്നു എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. പക്ഷെ ആ കാര്യം ഖണ്ഡിച്ചുപറവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. സംസ്കൃതകവികൾക്കു അറയന്നം വലിയ കാര്യമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ നാമമാത്രമായി ജീവിക്കുന്നതൊ, അഥവാ ജീവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ബ്രഹ്മാവിനേയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യനു കാണാൻ സാധിക്കാത്ത വല്ലഭിക്കിലും ജീവിക്കുന്ന, ഹംസങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രയൊക്കെ ചോദിക്കുകയും, അവയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഉപമേയങ്ങളാക്കി വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്തും സർവ്വസാധാരണയായി സർവ്വർക്കിലും കാണുന്ന കർക്കരപ്പറ്റി അധികം പറയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ കവികളുൾക്കും സ്വാഭാവികമായ വിവരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും കാവ്യത്തിന്നു തന്നെ

രചനാ ജീവനും നല്ലൊരു അറിഞ്ഞുകൂടുന്നു ഉഷ്ണാതികരിക്കുന്നതല്ലാതെ, അതു നമ്മുടെ വായസശ്രേഷ്ഠന് ഒരു വിധത്തിലും അവമാനകരമായി തീരുന്നതല്ല. കാക്കയെപ്പറ്റി കവികളാരും ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നില്ല.

കാകഃ കൃഷ്ണഃ പിതഃ കൃഷ്ണഃ
കോഭേഭ്യഃ പിതൃകാകയഃ
വസന്തകാലേ സംപ്രാപ്തേ
കാകഃ കാകഃ പിതഃ പിതഃ.

എന്നുള്ളത് കാകനെ അവമാനിക്കാൻവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ന്യായമില്ല. ഈ ശ്ലോകാത്മം ശരിയായി ധരിച്ചവർ കാകനെയോ, കുയിലിനെയോ, ആരെയാണ് കവി ചീത്തയാക്കി പറഞ്ഞതെന്നു പറയാൻ ശക്തരാകുമോ? കരിക്കലില്ല, പക്ഷെ,

മോകന്ദശ്രേയസവസിച്ഛാൽ
കാകൻ, നിയൊരുകോകിലമാകും.
കാണികരനിന്നെകയിൽകയിലെണെരേ
നാണയമങ്ങനടത്തിക്കൊളും'

എന്നു പറഞ്ഞ കവി, കാക്കയെ നിശ്ചയമായും പരിമേശിച്ചതാണ്. ഇങ്ങിനെ പറയാൻ ആ കവി ധൈര്യപ്പെട്ടതു, കാക്ക ശിക്ഷാനിയമത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കീട്ടു തന്നെയാണ്. കാക്ക എത്രതന്നെ കട്ടാലും, ചിടിച്ചുപറിച്ചാലും ആരും അന്യായപ്പെടാത്തതും, ആരും ഭയം കൂടാതെ കാക്കയെ ശകാരിക്കുന്നതും, പരസ്യമായി അതിനെ കല ചെയ്യാനും അതിന്റെ ശപ്തം പോലീസ്സുകാർ കാക്കയെ കെട്ടിത്തൂക്കാനും മടിക്കാത്തതും ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ്. ഏതായാലും, മറുപടികളും വിചാാരം തത്വജ്ഞാനികളും എത്രതന്നെ പറഞ്ഞാലും മനസ്സിലാക്കാൻ ഇല്ലാത്തവിധം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഒരു ഹൃദസ്ഥൻ കാക്കപ്പെണ്ണിനെപ്പോലെ ഇരിക്കണം എന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണത്രെ. ഇതു നമ്മുടെ വായസ്യന്മാർക്കു് അനുശാസനമായ ഒരു കീർത്തിയാണ്. സ്മരണമില്ല.

സ്ത്രീകൾക്കശിക്ഷിതപട്ടമമാനുഷീഷ്യ
 പാകല്യതേപരവതെന്തിമമാനുഷീഷ്യ?
 ആകാശമേശഗമനത്തിനുമുന്വപത്യം
 കാകാലയെ, പിക്വധൃടിവളർത്തിടുന്നു?

എന്നിങ്ങിനെ കാളിദാസൻ പികത്തിന്റെ പട്ടപത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ, കാക്കയുടെ വിശ്ലീലം ധ്വനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കാളിദാസൻ ഇക്കാഴ്ചയിൽ രണ്ടു വലിയ തെറ്റുകളുണ്ട്. അതു മദ്ധ്യവൃന്ദം ചെയ്യതാണെന്നതിന്നു തെളിവും ഉണ്ട്. ഈ ഉപമ കാളിദാസൻ ദൃഷ്ടാന്തനെക്കൊണ്ടാണ് പറയിച്ചത്. ഭാരതത്തിൽ ശകുന്തളയണ് പറയുന്നത്: സ്ത്രീകളുടെ ദുസ്സാമത്വത്തെയാണ് കാളിദാസൻ ഇതുകൊണ്ട് ഉദാഹരിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരുടെ കുട്ടികളോടുകൂടി വാത്സല്യം കാണിക്കത്തക്കവണ്ണം കാക്കയുടെ കാരുണ്യബുദ്ധിയെയാണ് ഭാരതത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉള്ളതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി, അതുതന്നെ വായസിയമ്മയെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവമാനിക്കണം എന്നുള്ള അസൂയയെ ബുദ്ധിയാടുകൂടി ഭേദപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞതു കവിശ്രേഷ്ഠനായ കാളിദാസനും അശേഷപരറിയല്ല. കാളിദാസൻ മാത്രമല്ല ഇക്കാഴ്ചയിൽ തെറ്റുകാരൻ. ഇ ശ്ലീഷ്ടകവികളും കാക്കയെ അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യകവികൾ കാക്കയെ കള്ളനെനും, ചതിയെന്നും, വൃന്തഃഖീനെന്നും, മാറും പല വിധത്തിലും അപമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഇതൊക്കെ നിന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതല്ലേ?' എന്നു നമ്മുടെ കാക്കയോടു ചോദിച്ചാൽ തന്റെ തല ഒരു ഭാഗംത്തക്ക ചരിച്ചു കണ്ണൊന്നു ചിമ്മി, 'അതൊന്നും എന്തെപ്പറ്റിയല്ല എന്റെ ആംഗ്യേയം സഹോദരിമാരെ കുറിച്ചാണ്' എന്നു പറയും. 'പിശകുകളെ അന്യോന്യം ചേർക്കുന്ന ഒരു കണ്ണിയാണ് കാക്ക'യെന്നു റോബിൻസൻ എന്ന വിദഗ്ദ്ധൻ പറയുന്നു. മനുഷ്യക്കും പ്രേതങ്ങൾക്കും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ടാണ് കാക്കയുടെ സ്ഥിതിയെന്നു ഹിന്ദുക്കളും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. 'ഇപ്പോൾ' എന്ന പേരിൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ അതിരസകരമാവണ്ണം പ്രതിവർദ്ദിക്കുന്ന വിദ്വാൻ കാക്കയെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയുന്നതെന്നു കേൾക്കണം

താണ്:— ഇന്ത്യയിലെ കാക്കകളിൽ ഒരു വിധത്തിലും സന്തോഷജനകമായ ഒരു അവസ്ഥ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പുറമെയുള്ള നാട്ടും നേരേ മറിച്ചാണതാനും. വലിയ മന്ത്രിയാണ്, ലോകപുരൂഷന്റെ അഭിപ്രായം പുല്ലുവിലയാക്കിയാണ്, എന്നൊക്കെ നടിച്ചു, വലിയ കലീനന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ച ഡാഭിലുള്ള ആ നടത്തവും സർവസാധനങ്ങളേയും കററുകണ്ണുകൊണ്ടു അഗന്യരായി പരിശോധിക്കുന്ന ആ ശീലവും കൺസ്ട്രാൾ ആക്ടും തരിയേ ദേഷ്യംപിടിക്കും. മനുഷ്യർ സാധാരണയായി അധികാരം ഉപയോഗിക്കുന്ന അവയവത്തിന്നു വേഗത്തിൽ പൂഷ്ടിയും ബലവും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള തത്വം നോക്കുന്നതിൽ കാക്കയുടെ മടറുകണ്ണിന്നു താമസിയാതെ കണ്ണട വെക്കേണ്ടിവരും. ഒരു കാക്കയെ കൊല്ലുന്നതിന്നു ഇഴമരം അല്ലെങ്കിലും മടിയോ ശങ്കയോ ഉണ്ടാകാറില്ലത്രെ. അവറ്റയുടെ കള്ളത്തരമോ, അവറ്റയുടെ മയ്യാഭംഗമോ, അവറ്റയുടെ കണ്ണുകൾക്കുമുമ്പായ കരച്ചിലോ, ഇവയൊന്നുമല്ല. അതൊക്കെ എന്നെക്കു സഹിക്കാം. കാക്കകൾ നിസ്സഹായികളായ ജീവികളെ നിഷ്ഠുരണും കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതാണ് എന്നെക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തത്. ചെറിയ പക്ഷികളെ കാക്ക വളർത്തുക്കൂട്ടുന്നതാണു്. എവിടെയാണ് അതിന്റെ കൂടെന്നു മനസ്സിലാക്കും. കട്ടി വിരിഞ്ഞു പറക്കുന്നതാണു് കാക്ക എണ്ണിക്കഴിക്കും. തരംതോക്കി ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കരോണോന്നോരോന്നായി കൊത്തിക്കൊണ്ടുപായി വല്ല മരത്തിന്റെ കൊമ്പിനോലും വെച്ചു കാലുകൾകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊത്തിപ്പിരിച്ചു ഭക്ഷിക്കും. തള്ളപ്പക്ഷികളുടെ പരിഭ്രമവും സ്കടവും നിലവിളിയും അശേഷം ഗന്ധമേകുകയില്ല. അതിനാണു് ഞാൻ കാക്കയെ ദയയില്ലാതെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നത്.

ചോദ്യം: കിപ്പിങ്ങ് എന്ന ആംഗ്ലീഷ് പദത്തിൽ കാക്കയെപ്പറ്റി, ഭൃഷ്ടനായ തോട്ടിയെന്നും, കള്ളനെന്നും, ചതിയെന്നും, സാധനങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതിൽ ചതുരനെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കുറിയുടെ പേരിൽനിന്നു കള്ളിനെപ്പോലെ മറ്റൊരു മറ്റൊന്നും എ
ന്നാണു ജന്മദാന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇങ്ങനെ വേറേയും വളരെ ആശ്ചര്യപരമായിത്തന്നെ കാക്കയെപ്പറ്റി നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ ഫിൻ എന്നയാൾ വെറും കോക്കെക്കുട്ടിന്റെ നിലയിലല്ല കാക്കയെ വിവരിക്കുന്നത്. കാക്കക്ക് അനേകം ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. 'സ്റ്റേഫിഡാ'യെ സങ്കടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ കാക്ക എപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ഒരു കാക്കയെ മനുഷ്യൻ പിടിച്ചെടുത്തോ, അതിന്റെ ശവം കയ്യിൽ വെക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ പ്രദേശത്തുള്ള കാക്കകളെക്കൂടി കൂട്ടമിട്ടു കരയുന്നതു കണ്ടാൽ, മനുഷ്യനല്ല ശക്തി കുറഞ്ഞ വല്ല ശത്രുവുമായിരുന്നെങ്കിൽ നിയമമായും എല്ലാപേരും അത്യാവേശത്തോടെ കരയുന്നതായി അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നു. കാക്ക വളരെ ദയയുള്ള ജന്തുവാണ്. തന്റെ ഭാര്യയുടെ തിന്നാൻ ധാരാളം സ്വന്തമായിക്കൊടുക്കും. തീൻ പണ്ടങ്ങും തന്റെ പക്കൽനിന്നു പിടിച്ചു പറിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കുകയും അങ്ങനെ പിടിച്ചു പറിക്കൊണ്ടുപോയി തിന്നുന്നതു കണ്ടു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. കാക്കയുടെ തമ്പിള പൊമ്പിള്ളിയാണെന്ന് അതിന്റെ ശബ്ദംപോലും സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. തന്റെ കഞ്ഞിത്തട്ടിൽ അത്ര വാത്സല്യമുണ്ട്. കഞ്ഞിത്തട്ടെ രക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യനോടുകൂടി പോരാടാൻ കാക്ക മരിക്കാറില്ല. മിസ്റ്റർ ഫിൻ ആദ്യമായാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഞാൻ മാത്രമല്ല, കാക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ പ്രബന്ധങ്ങൾക്കു ഞാൻ അധികമായി കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡബ്ല്യൂ ഡിവാർ (Douglas Dewar B. A. F. Z. S.) എന്ന സമർത്ഥനായ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും അദ്ദേഹത്തോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം കാക്കയുടെ ഗുണങ്ങളെ അധികമായി വർണ്ണിക്കാൻ, അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പുറയുണർത്താൻ കാക്കയെ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമമുണ്ടാകാൻ ഒരു വർണ്ണനാപത്രത്തിന്റെ വിവരണമുള്ള ഒരു കോളം മുഴുവൻ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടത്രെ. എന്നുമാത്രമല്ല ഒരു പുസ്തകംതന്നെ കാക്കയുടെ തുറുപ്പുകളിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ശങ്കാരവും കട്ടങ്ങിട്ടുണ്ട്.

ഏതായാലും കാക്കയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ വളരെ രസമുണ്ട്. ഇത്ര രസം മറ്റു യാതൊരു പക്ഷികളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. 'അര മണിക്കൂർ നേരം ഒരു കാക്കയുടെ പ്രവൃത്തി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ തനിയെ പുഞ്ചിരി തുകാത്ത വല്ല ആളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഉടനെ ഡോക്ടറോടു സട്ടിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേ? ആരമാസത്തെ കല്ലനക്കു അപ്പക്ഷിക്കണം? എന്നാണ് മിസ്റ്റർ ഡീവറിന്റെ അഭിപ്രായം. അതു നേരമാണ് താനും. കാക്ക വലിയ വികൃതിയാണെങ്കിലും കണ്ടു സിദ്ധത്തക്ക വികൃതിയാണതിന്റേത്.

വികൃതികളെപ്പറ്റി വായിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവൻ എന്റെ ഈ ഉപന്യാസങ്ങൾ വായിക്കാതിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ളവക്ക് തിരുവിതാംകൂർ ബുക്കുകുമാറിവക പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ ശിപാശി ചെയ്യുന്നു.

മൃഷോത്തു കുമാരൻ.

ദേവിസ്തവം

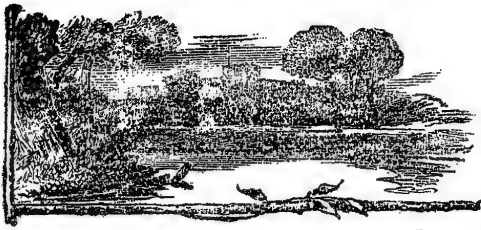
1. വിഷമിപ്പിപ്പൊരി മോഹവിഷയഭ്രമമോചനം
വിഷമണൈതൊഴിക്കേണം വിഷമക്ഷന്റെ വല്ലഭേ!
2. ആറണിത്തമ്പുരൻ വേട്ട കാരണിക്കുഴലാൾമണേ!
തീരണം ഭൂരിതം നന്മ ചേരണം നീ തുണയ്ക്കണം.
3. ഭൂവനം മുഴുവൻ നന്നായവനം ചെയ്തിടും ശിവേ
ഭവനം കൈകൊഴും തൃക്കണ്ണിവനം തുണയംബദക!
4. ദേവദാനവഗന്ധവ് ദേവകീമന പൂജിതേ!
ദേവീ! നിൻ തൃപ്പദം ഭൂമാദേവനാമിവനംശ്രയം.

5. തകടംക്ഷജിതാശേഷസങ്കടേ! ശങ്കരപ്രിയേ!
വകടൽക്കുരുസംസാരസങ്കടം തീർക്കണം മമ.
6. അക്ഷിയിൽക്കാമനെച്ചട്ടം ത്രൃഷ്ണനെത്താർശരത്തിനാൽ
ശിക്ഷിച്ച നിൻ മിഴിക്കോണിൻ ദക്ഷതസ്സുഗഭേ തൊഴാം.
7. സ്മരനച്ചട്ടോരാസ്ഥി ഹരനെപ്പട്ടിൽ വച്ചു നീ-
തരണേ കൃപ സംസാര തരണേ തുണയാകണേ.
8. അരുതേ ഭവ സംസാര വിരതേ! ഭവ സങ്കടം
കരുതേ പൂര കാരുണ്യം ചെറുതെന്നിലഗാത്മജേ!
9. ജാതകർമ്മം മുതല്ലെന്നിൽ ജാതകർമ്മങ്ങളൊക്കെയും
പാതകക്കുണ്ടിലേക്കുള്ളൊപ്പാതകാണാതെയാക്കണം.
10. പിരിയാതുള്ള സംസാരപ്പെരിയാറിൽക്കിടന്നു ഞാൻ
തിരിയായ്ക്കാൻ ശിഃവ! തൃക്കൺതരിയാക്കിത്തരേണമേ.
11. മായേ കശ്മീരസങ്കാശകാതേ! കലഞ്ഞു നിത്യവും
തായേ കാലേണമേ ശഠ്ജായെ! കാമുകളേബരം.
12. തുലയേലാത്ത തൂക്കുന്നിൻ നിലയെത്തന്നെ നിത്യവും
കലയേ കരു കാരുണ്യം മലയേറവയും കലേ!
നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി.

കിള്ളെന്നുബഹുനാമഭജിതലിഖിതവന്നൊന്നുമേനൽകിയി-
ട്ടില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുനിശ്ചയരുകടക്കരത്തിനായ്ത്തിന്നി
വല്ലെന്നുലമകുകനീത്തൊരുവരംതന്നിക്കടുപ്പാട്ടി-
ക്കല്ലെന്നുകിലവണ്ണയെന്നതവപരിശാനിമോശപ്പെട്ടും

വള്ളത്തോൾ കെ. നാരായണമേനോൻ

കുടുംബ *



കുടുംബ എന്ന പദം

വിസ്മയം കുറഞ്ഞത് എ
ന്നതുമുള്ള 'കുട' എന്ന
ഒരു ദ്രാവിഡ പദത്തിൽ
നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാ

കുന്നു. പക്ഷികളുടെ മൂക്കു മുതലായി ഇതിന്നു നിഖണ്ഡവിൽ വിവ
ക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു അർത്ഥങ്ങൾ പിന്നീടു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായെന്നു
ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരൽ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

ഏതു രാജ്യത്തിലും കാലത്തിലും തലമുടി മനുഷ്യന്റെ കായി
കമായ ധ്യാനത്തിന്റെ ഒരു മുഖാംശമെന്നു പറയാനാവാൻ വിചാരിക്ക
പ്പെടുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സാക്ഷന്മാരുടെ കാലത്തിൽ പൂർണ്ണമാർ
തലമുടി നീട്ടി വന്നിരുന്നു. നാമന്മാർ രാജ്യത്തെ ജയിച്ചപ്പോൾ
അവരെ അനുകരിച്ചു വെട്ടിത്തുടങ്ങി. കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ചുരുട്ടുന്നതാണ് ഭംഗി എന്നായിത്തീർന്നു. രാജാവു പ്രജകളും ത
മ്മിൽ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ ഭയങ്കരമായ ശബ്ദങ്ങൾ രാജപക്ഷ
ത്തെ ആശ്രയിച്ചവർ തലമുടി നീട്ടി വെട്ടിത്തുടക്കയും പ്രജാപക്ഷാവു
ലാബികൾ അതു വെട്ടിക്കളക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കിലത്തെ സാമ്പ്യമാ
ർക്കു തലമുടി വെട്ടുന്നതിലാണ് ഭ്രമം. ഗ്രീസ് രാജ്യത്തിൽ പൂർണ്ണ
നകാലങ്ങളിൽ തേമ്മോപ്പിളെ എന്ന നഗരത്തിൽ വെട്ടു തടന്ന
പ്രസിദ്ധമായ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളായ സെർക്സിന്റെ വെച്ചുൾ
ഭടന്മാർ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ ധൈര്യശാലികളായ ഗ്രീക്ക് യോദ്ധാ
ക്കൾ തങ്ങളുടെ നീണ്ട തലമുടി ചീകിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരു

* 'കുടുംബ' എന്നും 'കുടമ' എന്നും ഏഴുതീയ പാത്തും വരുന്നുണ്ട്. ഇതു ര
ണ്ടും സുഖലഭം എന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഏതാണ് അവലംബമെന്നു തീർത്തു
യിട്ടില്ല.

നവത്രം. നാലു രാജ്യത്തിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന രാജാക്കന്മാർ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ തങ്ങളുടെ തലമുടിക്കു ദോഷം ചെയ്തതെന്നാണ് മുഖിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. കാരോ രാജ്യത്തിലേയും ആദികാലം മുതൽക്കുള്ള കേശചരിത്രം എഴുതുകയാണെങ്കിൽ അതെന്നുപോലെ ദീപ്തവും രസകരവുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളത് ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നു സ്పഷ്ടമാണല്ലോ. നമുക്കു തല്ക്കാലം ഭാരതവണ്ഡത്തിലെ കടുമയുടെ കഥയെപ്പറ്റി സ്വല്പം ചിന്തിക്കതന്നെ.

ഇന്ധ്യയിൽ ആദ്യമായി കുടിയേറിപ്പാർത്ത ആയുന്മാർ കടുമ എവിടെ ധരിച്ചിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു തക്ക പ്രമാണങ്ങളില്ല. എന്നാൽ ജഗദഭത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മണ്ഡലത്തിൽ ശിവയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. 'ശി' എന്ന ധാരാവിനു 'കിടക്കുക' എന്നു അർത്ഥമുള്ളതിനാൽ ആയുന്മാരുടെ കടുമ നിണ്ടുകിടന്നിരുന്നു എന്നു നമുക്ക് ഇതിൽനിന്ന് ഏകദേശം അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അമരസിംഹൻ 'മൃഡാ' എന്നും 'കേശപാശം' എന്നും രണ്ടു പദങ്ങളെക്കൂടി അമരകോശത്തിൽ പയ്ക്കായമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. 'മൃഡാ' എന്ന പദം പൊതിയുക അല്ലെങ്കിൽ ആവരണം ചെയ്ത എന്നർത്ഥമുള്ള ഒരു ധാരാവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. കേശപാശം എന്നതിന്നു കേശങ്ങളുടെ കൂട്ടം എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. തലയിൽ ഒരു ഭാഗത്തുമാത്രം മുടിവളർത്തുകയും ശേഷം ക്ഷൗരം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആയുന്മാരുടെ ധർമ്മമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് എസ്റ്റിലസ്സ് മുതലായ ഗ്രീക്കുനാടകനിർമ്മാതാക്കന്മാരുടെയും ലിപി മുതലായ റോമൻചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ക്ഷൗരത്തെപ്പറ്റി വേദങ്ങളിൽ അവിടവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ യാഗകർമ്മങ്ങൾക്കും മുമ്പു ക്ഷൗരക്രിയ കഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നു കാണുന്നു. തൈത്തരീയസംഹിതയിൽ രോമം (കടുമ കഴിച്ചുള്ള) മൃതമാകയാൽ അശുദ്ധമാണെന്നും അതിനാൽ ആ അശുദ്ധയെ ക്ഷൗരക്രിയകൊണ്ടു നീക്കി കർമ്മമരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും പറയുന്നു. രോമവും നഖങ്ങളും മൃതങ്ങളാണെന്നു പ്രാചീന ഹിന്ദുക്കൾ ഇദാനിന്തനകാലങ്ങളിലെ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പോ

ലതന്നെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അതേ സംഹിതയിൽതന്നെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തിൽ ക്ഷൗരം ചെയ്യാൽ തല ക്കു കനക്കുറവോടു കൂടി സ്വസ്ത്രിയിൽ പോകാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ന്നു. തൈത്തരീയബ്രാഹ്മണത്തിൽ ദേവന്മാർ അഥവാ ആയുന്മാർ കൽതൊട്ടു തലയോളവും അസുരന്മാർ അതായത് അനായുന്മാർ തലതൊട്ടു കാലോളവും ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നതായും അതിനാൽ മുൻ പറഞ്ഞവർ മുകളിലേക്കു ഏണ്ടമതു പറഞ്ഞവർ താഴ്ത്തേക്കു പോകുന്നതായും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ചില വയോവൃദ്ധന്മാർ തല ആദ്യമായി ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കുന്നതു പരമ്പരയെന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ധർമ്മസൂത്രങ്ങളിലും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും ചെറുകുറുപ്പുകളാൽ ക്രമരഹിതമായ പ്രാശസ്തം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു. ധർമ്മസൂത്രകാരന്മാരിൽ തുടലാം പുരാതനനെന്നുതന്നെ പറയാവുന്ന ഗൌതമൻ കൂടി അതിനെ ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിലാണ് ഗണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആപസംബൻ ബ്രഹ്മണക്ക് അവരവരുടെ ഭൃഷികളുടെ മതമനുസരിച്ചു മൂന്നു വയസ്സിലോ മറ്റോ ചെറുകുറുപ്പ് നടത്താവുന്നതാണെന്നു പറയുന്നു. വിഷ്ണുവും ഈ കുർമ്മവിധാനത്തിന്നു മൂന്നാമത്തെ വയസ്സ് ഉത്തമമെന്നു പറയുന്നു. ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഗർഭം മുതൽ കണക്കാക്കി മൂന്നു വയസ്സ് കൊള്ളിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലെന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സംഖ്യാനന്ദൻ പ്രഥമവയസ്സും കൊള്ളാമെന്നു വാദിക്കുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇവരും ഈ കുർമ്മത്തെ വിധിക്കുന്നില്ല. മനു ചെറുകുറുപ്പുള്ള ഉപായഗതത്തെ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഗർഭകാലത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യകർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും ശിശു ജനനം കുമ്പോൾ നടത്തപ്പെടുന്ന കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും ചെറുപ്പോലായനങ്ങൾകൊണ്ടും ജന്മപാപത്തെ ദൂരീകരിക്കാവുന്നതാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം. ആശപലായനനും ആപസംബനും ചെറുകുർമ്മത്തെപ്പറ്റി വളരെ വിസ്മയിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാവരികെ പിടത്തു പറയുന്നതു വായനക്കാർക്കു രുചിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഓരോ ഭൃഷിയുടേയും നിയമനം ഈ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നമായി

ന്നു എന്നു ധാരാളം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. ചൊലുംകൂടാതെ 'കേശോന്ത'മെന്നൊരു കർമ്മത്തെപ്പറ്റിയും സൂത്രകാരന്മാർ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കേശോന്തം വേദോദ്ധ്യയനാനന്തരം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്നാണ് പൂർവ്വസൻ്റെ മതം.

വിവാഹഘട്ടത്തിൽ ഭൂമികേ! ശിരആരോഹ ഭൂഷയന്തി മുഖം മേ' ഇത്യാദിയായ ഒരു ശ്ലോകം ചൊല്ലിക്കാണുന്നുണ്ട്. ഇതു പൂർവ്വഘാതമുള്ള സംബോധനയാണ്. പൂവ് മുഖത്തെ ഭൂഷണം ചെയ്യേണമെങ്കിൽ കടുമ്മ മുൻവശത്തുതന്നെ ആയിരിക്കേണമെന്നും അതിനാൽ പുരാതനനായ്ക്കാർ മുൻകടുമ്മക്കാരായിരുന്നു എന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞു ഞാനു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ സ്വപ്നം സത്വമില്ലെന്നും പറയാൻ പാടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബ്രഹ്മണരിൽ ഇദംബ്രഥമമായി ദ്രാവിഡരാജ്യത്തിലേക്കു കടന്ന നന്ദുരിമാർ, മുക്കാണിയന്മാർ, ചോഴിയന്മാർ മുതലായവർ ഇന്നും കടുമ്മ മുന്തിൽതന്നെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേരളോല്പത്തിയിലും മറ്റും കേരളബ്രാഹ്മണർ ആദ്യം പുറകിൽ കടുമ്മക്കാരായിരുന്നു എന്നും മുൻകടുമ്മ പരശുരാമൻ്റെ പരിഷ്കാരമാണെന്നും കാണുന്നത് അത്ഭുതമായ ഒരു ഐതിഹ്യമാണെന്നു സ്റ്റാമ്പുവട്ട് മുതലായ ഇംഗ്ലീഷ്നവപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു കേവലം ധിക്കരിക്കത്തക്കതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ കടുമ്മയെപ്പറ്റി രസകരമായ ഒരു കഥ പറഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്.

സൂര്യവംശത്തിലെ പരമപ്രസിദ്ധനായ സഗരചക്രവർത്തിയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ വളരെപ്പേർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹമാണ് വസിഷ്ഠൻ്റെ ഉപദേശപ്രകാരം കാരോരോ രാജ്യക്കാർക്ക് കാരോവിധം കടുമ്മ വെട്ടിച്ചതെന്നു ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. യവനന്മാർ തല മുഴുവനും ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നതിനും ശകന്മാർ തലയുടെ മുൻഭാഗം മാത്രം ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നതിനും പരമേശ്വരന്മാർ തല ആകപ്പാടെ വളർത്തി കടുമ്മ നിട്ടുന്നതിനും പാലവന്മാർ അടി വളർത്തുന്നതിനും അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ചു എന്നും ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രത്തിൽ കടുമ്മ വെച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഇവർക്കു നിവൃത്തിയില്ലതെന്ന് തീർത്തു ഈ നിബന്ധനയ്ക്കുപോലാണെന്നും വിഷ്ണുപുരാ

ണത്തിൽ പ്രകടമായി പ്രേംപ്രസാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന ഉയർന്നുവന്നത് ആയുർവ്വേദം കൂടാതെ മുൻപ്രകാരം തന്നെ വെച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. വിഷ്ണുപുരാണകർത്താവിന്റെ കാലത്തു മുൻപ്രകാരം ജാതിക്കർ തലമുടി വളർത്തി വന്നത് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെയാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാകുന്നു. ദക്ഷിണദിക്കിലേക്കു ആദ്യമായി കടന്ന നമ്പൂരിമാരും മറ്റും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രാചീനായ സമ്പ്രദായത്തെത്തന്നെ അനുകരിക്കയും ഉത്തരഇന്ത്യയിലെ ബ്രാഹ്മണർ ബുദ്ധഗൗതമന്റെ മതത്തിനു പ്രാബല്യം വന്നപ്പോൾ കടുമ്മ പുറകിലേക്കു മാറുകയും ചെയ്തു എന്ന് അനുമാനിക്കുവാൻ ധാരാളം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ബുദ്ധന്റെ പിതാവായ ശുദ്ധോദനൻ ഒരു ശകകുലപ്രമാണിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇപ്പോഴും ശകസംഭൃതന്മാരായ ചൈനക്കാരും മറ്റും പുറകിൽ കടുമ്മ ഒരു ചെറിയ വാലുപോലെയാണല്ലോ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കറുത്തപ്പൽസൗത്ത് ഒരു അവസരത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളും ശകന്മാരും ആദിമകാലങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ കടുമ്മ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി തോന്നാകുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ സാധ്യതയെപ്പറ്റി ഇനിക്കു സംശയമുണ്ട്.

മനുവിന്റെ ചുഡായെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമങ്ങൾ ആബ്രാഹം വൈശ്വദേവനുമേ സംബന്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ശൂദ്രർ അനേകശത വർഷങ്ങൾ കടുമ്മകൂടാതെ തന്നെയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. പോട്ട് ഗീസ്സുകാർ മലയാളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഇവിടത്തെ ശൂദ്രർ തലമുടി ധാരാളമായി വളർത്തുകയും അവയെ മുൻപ്രകാരത്തു കെട്ടിറക്കുകയും ചെയ്യുവുന്നതായി കണ്ടു. ഇതുപോലെ തന്നെ വളരെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുമാരും വെള്ളാളന്മാരും കടുമ്മ വളർത്തിവന്നു. ഈ രണ്ടു ജാതിക്കാരുകേയും ഇടയിൽ പ്രാചീനാചാരചരിത്രത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനോ എന്നു തോന്നുമാറ് ഇന്നും കോഞ്ഞുകെട്ടി എന്നൊരു വകഭേദം കാണപ്പെടുന്നു. ഡാക്ടർ കാപ്പെട്ട് എന്ന ചെറുരസ്യഭാഷാപണ്ഡിതൻ പത്തുമുനന്മാരുടെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അനായാസമാകു കൈയുരമിപ്പായിരുന്നു എന്നും അവർ തല ആകപ്പാടെ വളർത്തി മുൻപ്രകാരത്തു ഒരു കെട്ടുമാത്രം കെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നും അ

ഭീപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇന്നും തമിഴുഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പലജാതിക്കാക്കും കുടുംമ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതിൽ നിബ്ബന്ധമുള്ളതായി കാണുന്നില്ലെന്നു കർമ്മപാൽസംസ്ഥാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ദ്രാവിഡയോദ്ധാക്കൾ ക്ഷൗരംചെയ്തിരുന്നില്ലെന്നും ഭക്ഷണഇന്ത്യയിലെ ശിലാപ്രതിമകളിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. മലയാളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമ്പ്രദായം ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. തലമുടി കളയുന്നതു സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. ധീരതയും ഹാസികരമെന്നായിരുന്നു അക്കാലങ്ങളിലെ വിചാരം. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രകർത്താക്കന്മാരിൽ മുഖ്യനായ ഹാഫ്സാസ് പറയുന്നതായിത്:—16-ാം ശതവർഷത്തിലും മറ്റും ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്ത്രീകളെപ്പോലെതന്നെ തല വളർത്തിവന്നു. വയോവൃദ്ധന്മാരും, പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നവരും, ദേവതും പാടില്ലെന്നു നിഷ്ഠയുള്ളവരും മുടിയറുത്തിരുന്നുള്ളു. മറ്റുള്ളവർ നീണ്ടുവളർന്നു കിടക്കുന്ന തങ്ങളുടെ മുടിയെ ഭംഗിയായി മുൻവശം കെട്ടിവെച്ച് അതിൽ ഒരു മൊട്ടുസൂചിയോ പൊന്നോ വെള്ളിയോകൊണ്ടുള്ള കിരീടോ ആഭരണമായി ധരിച്ചുവന്നു. താട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾ തലമുടി മുഴുവൻ വെട്ടി ധാരമാരെപ്പോലെയാക്കി അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ മറന്നു. പുത്തനായി ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നുവന്നവർ കുടുംമ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റി പാതിരിമാരുടെ ഇടയിലുള്ള വാദം ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. കർമ്മപാൽ സാസ്ത്രി അതുവേണ്ടെന്നും മേഘിയർ സാസ്ത്രി വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. കുടുംമകുടി വെച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുക്കൾ വേഗത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനിമതത്തെ സ്വീകരിക്കുമെന്നാണ് മേഘിയർ സാസ്ത്രിന്റെ ഭാഗക്കരുടെ യുക്തി.

ആകപ്പാടെ ആയുർമതത്തിന്നു ഷെൻഡിധർമ്മം (കുടുംമ മതം) എന്ന് ഉത്തരഭാഷയിൽ പേർ വന്നിട്ടുള്ളത് ആശ്ചര്യമല്ലെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുടുംമ അനായുധമാക്കു പതിവില്ലായെന്നു എന്നു മുന്പു പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലാം. ഇതിന്നു് ഒരു പ്രമാണംകൂടി വേണമെങ്കിൽ സിദ്ധന്മാർ എന്നു തമിഴിൽ പറയറുള്ള ഒരു കൂട്ടം ക

വികളിൽ അഗ്രേസരനും ആയുന്മാരുടെ പദവിയിൽ അസുയാലുരു മായിരുന്ന ശിവപര്യൂർ എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയുന്നതു നോക്കൂ. അദ്ദേഹം ബ്രാഹ്മണരെ നോക്കി നോലുവേങ്ങേളും, ദേപ്പുല്ലും, ദണ്ഡും, കുടുമയും, പൂണ്ടുലും നിങ്ങൾ ജനിക്കുമ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നതാണോ? എന്ന് ഒരു കൃതിയിൽ ചോദിക്കുന്നു.

പുരാതനാചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പമ്പകടത്തി സരസനായ നരരായണൻനമ്പ്യാരുടെ 'പുതിയപരിഷ്കാരചിഹ്നങ്ങൾ'യ്ക്കു ഉണ്ണിനമ്പൂരി മാർക്സി പതുക്കെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെസകലം ധരിക്കുന്ന കുടുമയുടെ ഉത്ഭവമെന്തിനെയെന്ന് അറിയേണമെന്നു താല്പയമുള്ളവർക്ക് ഈ ഉപന്യാസം ഉപകാരപ്രദമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി. ഈ വിഷയത്തെ ഇതിലധികം വിസ്തരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ലെന്നു എനിക്കുതന്നെ അറിയാവുന്നതാകയാൽ തല്പരം വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ, എം. എ. ബി. എൽ.

കൃഷ്ണ സൂതി

1. ശമലമോചനശാസ്ത്രപര്യായേ
ശമലമോചനകൃഷ്ണവേപ്പദേ
വിമലഭക്തിവിളഞ്ഞുവിളങ്ങണം
മമതുലോമതുലോരുക്യപാനിയേ.
2. ഭവമുതിശ്രമഭാരമൊഴിച്ചിടും
ഭവദനുസ്മൃതിലേശമുദിക്കുകിൽ
ഭവമുഖസ്തുതാസ്തുതയാസമം
ഭവനമാവനമാസ്തുതമാശ്വമേ.

3. മുദിരവണ്ണമുകുന്ദവൽപദേ
സ്മൃതിരസംമമതന്നരുളേണമേ
മുതിരുജാനിഹതിസ്തഥമേമനം
മുതിരുമേതിരുമേനിയിലെത്തുമേ
4. ശമരസത്തെടുമെന്നുടെയിമനം.
സ്സമരസംസ്മൃതനിസ്തലശോഭയാ
ഭമരസമ്മിതമാംതിരുമേനിയോ-
ത്തമരണംമരണംവരുവോളവും.
5. ഭ്രമതകൊണ്ടിഹകൃഷ്ണ! ഗൃഹം, പണം,
പ്രമദനന്ദിനിയെന്നനിരൂപണം
മമതപുണ്ടതൊഴിച്ചുതരേണമേ
മമഹിതംമഹിതംതവസേവനം.
6. വിതതസംസൃതിസങ്കടവകുടൽ
പ്രതലേണേതുന്നിന്തിരുമേനിമേ
സതതമാക്കൊരുശക്തിവിമുക്തിതൻ
വിതരണേതരണേവിജയംഹരേ!
7. വരവധ്യധനസംധനകൌതുകം
പരമകൃത്വമസത്വമസജ്ഭ്രമം
ഭരിതമീവകുതീത്തുതരേണമേ
വരദനീരദനീലരുചേസുഖം.
8. മരണജന്മഹരംതവചേവടി
സ്മരണവുംതിരുനാമവുമെപ്പൊഴും
ശരണമെന്നുഹരേ! മമമാനസ്യേ
വരണമറണമമയമാകവേ.

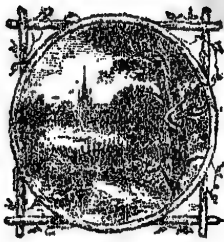
9. വനജനേത്രഭവൽപദതോരിലു-
 ജ്ജനഘഭക്തിഭവിതൃണമംശുരേ
 വിനയമൊന്നതിശുദ്ധതതേടുമേ
 പുനരകംനരകംവരികിലുമേ.
10. ഭവലയപ്രഭകൃഷ്ണമദശയം
 തവവശസ്ഥിതമായിവരാതീലോ
 കുവലയാക്ഷികളായതിനെബലാൽ
 കവരമേവരമേററുമാത്തിമേ.
11. ചതുരചിന്തചതുർജ്ജമേസദോ
 പുതുമപൂണ്ടൊരനീനടെമേനിയിൽ
 കുതുകചിന്തയുറയ്ക്കുകിലത്തലൈ-
 നതുവരാതുവരാസുഖബാഷ്പവും.
12. വിഷയനംശനകേശവദൈവമേ
 വിഷമമെന്തിഹനിന്തിരുമേനിമേ
 ധിഷണയിൽകടികൊള്ളകിലററിടം
 കഷണമേഷണമേളജമക്ഷണം.
13. മമഗൃഹാദിനശിക്കുകിലെത്തുമേ
 ശമമതിനതുണച്ചരുളേണമേ
 കമലനേത്രമലത്തിനുമുലമീ-
 കമലമേമലമേകിട്ടുമേഭൂശം.
14. സവിനയംഭവലീയകഥാസുധാ
 വിവിധസാരമറിഞ്ഞുപുകഴ്ത്തുവാൻ
 കവിമുഖസ്തുതകൃഷ്ണതരണമേ
 കവിപദംവിപദംകളയേണമേ.

15. വിവിധവിഷയങ്ങളിൽവീണതാ
 ണവശമായലയംഹൃദയംഹരേ!
 വേദനഗ്രഹമേറ്റിനിയെങ്കിലും
 നിവരണംവരണംമമമംഗലം

16. സകുണാശയകൃഷ്ണസഭാവധു-
 നികരമെയിലെഴുംമമമാനസം
 പകവെടിഞ്ഞിനിനിന്തിരുമേനിയിൽ
 പകരണംകരണങ്ങളടങ്ങണം.

കാഞ്ഞാളി അമൃതമേനോൻ.

ജീവന്റെ ഉൽഭവം



ഈ തൊരു കാലത്തും ജീവാത്മാവിന്റെ
 രത്നപത്മ ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതായി
 കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യനു സ്വപ്നേപി സൃഷ്ടി
 ക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും മനസ്സുകൊണ്ടു ബാഹ്യമാ
 നിഷ്കർഷണമായ ഒരു വസ്തുവാണ് ജീവാത്മാ
 വെന്നു പ്രായേണ നാം വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്നു. പ്രാണൻ പൊ
 സ്തോയരത്നം തിരിച്ചുകിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടാണ് അല്പ
 പ്രാണികളെ കൊല്ലുന്നതിൽക്കൂടി എല്ലാവർക്കും ഭയം തോന്നിപ്പോ
 കുന്നത്.

ജീവനുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കളെ വേർതിരിച്ച് ആ
 വസ്തുക്കൾതമ്മിലുള്ള അതിരിനെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുകമാത്രമല്ല നാം
 ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ജീവനുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന
 പഞ്ചസാര, അരിപ്പശ മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കുടിയും പ്രാണശ
 ക്തിയുടെ സഹായംകൂടാതെ നമുക്കുണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നുകൂടി വി

ചാരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളെ ജീവധാരണവസ്തുക്കളെന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ 1828-ൽ ജർമ്മനിക്കാരനായ വാൾർ എന്ന രസതന്ത്രജ്ഞൻ ജീവനുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഭേദഗതി അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണെന്നു ഓഷ്ലാൻപ്പെടുത്തി. അമോണിയം സയാനയിഡ് (Ammonium Cyanide) എന്ന വസ്തു ഉണ്ടാക്കുന്നമദ്ധ്യേ അതുതന്നെ യൂറിയ എന്ന വസ്തുവിന്റെ അവസ്ഥാന്തരത്തെ പ്രാപിച്ചു. യൂറിയ എന്ന വസ്തു മൃഗഭാരത്തിൽമാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് അതുവരെയും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അന്നു മുതൽ അനേകം ജീവധാരണവസ്തുക്കളെ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുകയും അതിൽനിന്നും കച്ചവടത്തിനു പ്രത്യേകമായ ഗുണം നിലവിലുണ്ടെന്നു ചെയ്തു.

രസവാദസംബന്ധമായോ പ്രകൃതിരൂപമായോ ഉള്ള മറ്റൊക്കെകൊണ്ടു പ്രായോജന ജീവാഭാവത്തിന്റെ പ്രവേശനം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നു ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പ്രയത്നത്താൽ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിജജീവവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ജീവധാരണവസ്തുക്കളെ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടുള്ളതാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു ഉത്തരം ഇല്ലായിരുന്നു. അപ്രകാരം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ അതു സാധിക്കാൻ പാടില്ലെന്നോ കൃപിക്കപ്പെടുത്താവുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അറിവിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ അഭിപ്രായമായ ഹെർസലി എന്ന മഹാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്ന ശരീരശാസ്ത്രവും അനുപ്രകാരണശാസ്ത്രവും ജീവപ്രകാരണശാസ്ത്രവും പ്രതിഭിന്നം അതിശയനീയമായ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിജജീവവസ്തുക്കളെ ജീവധാരണവസ്തുക്കളാക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയുന്നത് അവിവേകത്തിന്റെ തികവുതന്നെയാകുന്നു. ഈ ജന്മവിദ്യ ഇതുവരെയും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് പറയാമെന്നോ എന്നിങ്ങനെയൊന്നുള്ളു. പിൻകാലമാകുന്ന പെരുമ്പഴിയിൽ കൂടി പുറകേട്ടുനോക്കുന്നതായാൽ ജീവൻ എവിടെനിന്നു പൂർപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു രേഖാമൂലമായ തെളിവു

ഞാൻ കാണുന്നില്ല. എന്തെല്ലാം സ്ഥിതിഭേദങ്ങളാൽ ജീവൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുള്ളതിന്നു ഉറപ്പായ തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കാൻ പ്രയാസംതന്നെ; വിശ്വാസമെന്നുള്ളതു ശാസ്ത്രരൂപമായി വരുമ്പോൾ കുറെ വൈഷമ്യമുള്ളതും ഉറപ്പായ അടിസ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. ഇപ്പോൾ കാണുന്നമർത്തിരിയിൽ ജീവൻ ഉരുഭവിച്ചതു എങ്ങിനെയാണെന്ന് എനിക്ക് ഉത്തമവിശ്വാസമുണ്ടെന്നു തെളിവുകൂടാതെ പറയുന്നതു വാക്കുകളെ തെറ്റിച്ചുപയോഗിക്കുകയാകുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതിരിക്കുമ്പോഴും ഉദ്ദിഷ്ടഫലം ലഭിച്ചു എന്നു വരാം. ഭൂപ്രകൃതിഭേദത്തെ രേഖാമൂലമായി കാണിക്കുന്ന അത്യഗ്രാധമായ കാലത്തിൽക്കൂടി അതിന്നു മുന്പുള്ളതും, തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതിന്നു നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ശൈശവകാലം മനുഷ്യനുള്ളതുപോലെതന്നെ സ്ഥിതിഭേദങ്ങളും പ്രകൃതിഭേദങ്ങളും ഭൂമിക്കും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ആയ അതിദൂരമായ ഒരു കാലത്തെ നോക്കുന്നതിന്നു എനിക്കനുവാദമുള്ളപക്ഷം നാജീവവസ്തുവിൽനിന്നും ആദ്യമായി പുറപ്പെട്ട പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മെന്ന ആദി ജീവരൂപത്തിനെ സംക്ഷിപ്തപ്പെടുത്താമെന്നു എനിക്കഭ്യർത്ഥമുണ്ട്. സാമ്യവാദങ്ങളെക്കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കേണ്ടതും ഇതാകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ഈ അഭിപ്രായം തത്വജ്ഞാനരൂപമായ ദൃഢവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രസരിപ്പെന്നല്ലാതെ കൂടുതലായി ഒന്നും ഇല്ലെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

റാങ്ഗൻ റേസ്സ് (Ronggen rays) കണ്ടുപിടിച്ചതിനോടുകൂടി പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു വിസ്തരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വളർക്കയും അതിൽപിന്നെ റേഡിയത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ഗുണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചതിനോടുകൂടി അതിൽ കൂടുതലായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം നമുക്കുണ്ടാകയും ചെയ്യുകയുണ്ടെന്ന് കോബ്രിഡ്ജിലെ കാവൻഡിഷ് ലാബറട്ടറിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ജെ. ബി. ഡെക്ക് എന്ന മഹാൻ റേഡിയത്തിന്റെ ശക്തിയും പ്രാണശക്തിയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കാവുന്നതാണെന്നു എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു തുടക്കത്തുടക്കം പ്രയോഗപരീക്ഷകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വൈക്കോലിന്റെയോ ഗോമാംസത്തെയിലയുടെയോ തിളച്ച

ചാരെടുത്ത് ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറച്ചുനന്നം ചെച്ചിരുന്നാൽ അതിന്നു ഗന്ധമുണ്ടാകും. അതിനുമുമ്പിൽ കാണാത്ത പ്രാണിജീവികൾ അതിൽ കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു സുപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഈ സംഗതികൊണ്ടു സ്വയജന്യശക്തി ഉണ്ടെന്നും അതു നിമിത്തമാണ് ഈ ജീവികൾ ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും വിശ്വസിച്ചുപോന്നു. പ്രൊഫ്സർ ടിൻഡൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചാരെടുത്തു ഒരു ടെസ്റ്റ് ട്യൂബിനകത്തുനിന്നു ചുറ്റുമ്പോൾത്തന്നെ കറുത്ത പഞ്ഞിയെടുത്തു വെച്ചിരുന്നാൽ അതു വളരെ നേരം ഇരിക്കുമെന്നും യാതൊരു പ്രാണിജീവികളും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം കാണിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഈ പ്രാണിജീവികൾ വായുവിലുള്ള പൊടിയിൽനിന്നും ഉണ്ടായി എന്നും ഈ ധൂളിശകലങ്ങൾ ഉണ്ടായി വായുവിൽ തങ്ങിക്കിടക്കുന്നു എന്നും പഞ്ഞികൊണ്ടുള്ള അടപ്പിൽകൂടി ഈ ജീവികൾ ടെസ്റ്റ് ട്യൂബിന്റെ അകത്തുള്ള ചാറിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഈ പ്രവൃത്തിയെ ജീവധ്വംസനം (Sterilisation) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകതരം പ്രാണിജീവികളെ ഒരു കഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ചു വളർത്താം.

ജീവധ്വംസനം ചെയ്തു ഒരു സ്ഥലത്തു റേഡിയം എന്ന വസ്തുവിന്റെ ശക്തിയെ വ്യാപരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവിടെ അതിനു മുമ്പില്ലാത്തതും ഭൂതകണ്ണാടിയിൽ മാത്രം നമുക്കു കാണാവുന്നതുമായ ഒരു മാതിരി ജീവികളെ ലഭിക്കുന്നതിനു ബാക്ടീരിയകൾ സാധിച്ചു. ഈ ജീവികൾക്കു റേഡിയോബ്സ് എന്നു അദ്ദേഹം നാമകരണം ചെയ്തു.

ഈ കുറിപ്പുകളുടെ വാസ്തവമായ പ്രാധാന്യത്തെ വിലമതിക്കുന്നതിന്നു സൂക്ഷ്മമായും യുക്തിയുക്തമായും ഉള്ള പരിശോധന അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു. ഇതുണ്ടായ സ്ഥലത്തു ജീവധ്വംസനം ശരിയായി ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നു വരാം. അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ അവിടെ കണ്ട ജീവികൾ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നവയുടെ വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയായിരുന്നേനോ. അല്ലെങ്കിൽ ആകൃതിസാമ്യംകൊണ്ട് അവകൾ കാൽസ്യം കോബ്ബൈറ്റം എന്ന വസ്തുവിന്റെ സ്പെ.

കുടുംബം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കോർഡ്, ഹിസ്റ്റ്
 ലൻഡ്സ് മുതലായ വസ്തുക്കളെപ്പോലെ കൽക്ട് കാബ്ലൈറ്റ്
 എന്ന വസ്തുവു വെള്ളത്തിൽനിന്നും സ്റ്റിക്കിറൂപമായി വരുമ്പോൾ
 റബ്ബറിന്റെ ആകൃതിയിലാണ് വരുന്നത്. പശു മുതലായ വ
 ഴുവപ്പുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നും കൽക്ട് കാബ്ലൈറ്റ് എന്ന
 വസ്തു ഉറഞ്ഞു വിഴുമ്പോൾ ഗോളരൂപമായി വരുമെന്നു റെയിനി എ
 ന്നാൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുക്കളിൽ ചിലതിനു വരുന്ന
 ജന്മമായി കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിലും ഈ വരകൾ ഉണ്ടാകുന്നതു രണ്ടു
 കഷണങ്ങൾ തമ്മിൽ പറിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വരെന്നു
 ലോകത്തെ പൂർണ്ണവളിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള വസ്തുവിൽ കാണുന്ന വരയാ
 നെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഇവയിൽ ചിലതു ഒരു സംഘടനവി
 ത്തിന്റെ (Nucleus) അടയാളങ്ങളെല്ലാം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ
 മാതിരി മാറ്റങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജീവന്റെ ആദിമരൂപങ്ങളാകുന്ന ബാ
 ക്റ്റീരിയം എന്ന പ്രാണിബീജങ്ങളും ഈ വസ്തുക്കളും തമ്മിലുള്ള സം
 ബന്ധത്തെ ഉദ്ദേശിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ഇവകൾ സംഘടന
 വിത്തുകളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. അതായതു അവ
 വളിക്കുന്നതു പരിവർത്തനമാകുന്നു. കൽക്ട് കാബ്ലൈറ്റ്
 കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഈ ബീജങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ അലിയുന്നില്ല. റേ
 ഡിയത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ബീജങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ
 അലിയുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ടു മറ്റു മറ്റും കൽക്ട് കാബ്
 ലൈറ്റ് കൊണ്ടുള്ള ബീജങ്ങളിൽനിന്നും ഇവയ്ക്കു വ്യത്യാസമുള്ളത്.
 എന്നാൽ പൂർണ്ണവളിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള നമുക്കറിയാവുന്ന മറ്റൊരും ജീ
 വങ്ങളു വസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഈ ബീജങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
 എന്നാൽ ഈ സംഗതി വളരെ കൃത്യമുള്ളതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ
 വെള്ളത്തിൽ അലിയുന്ന പ്രാണികളെപ്പറ്റി നമുക്കു യാതൊരു
 വും ഇല്ലെങ്കിലും ജീവന്റെ ആദിമരൂപങ്ങളിൽ ചിലതു വെള്ള
 ത്തിൽ അലിയുമായിരിക്കണമെന്നുള്ള വാദത്തെ സകാരണം നി
 രൂപിക്കുന്നതിനു നമുക്കു തരമില്ല. ദ്രവകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള
 (Polarised) വെളിച്ചത്തിൽകൂടി റേഡിയേഷൻ എന്ന ബീജങ്ങ
 ലെ പരിശോധനകൾക്കുവേണ്ടി അവയ്ക്കു ആ വെളിച്ചംകൊണ്ടു അ

തൊരു ഭേദഗതിയും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ കാൽപ്പാർക്കുവെ
ണെറിന്റെ സ്റ്റിക്കങ്ങൾ പ്രവകരണവീഥിയിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങു
ന്നു. റേഡിയോബ്സ് എന്ന ബീജങ്ങളും നമുക്കറിയാവുന്ന സ്റ്റ
ടികരൂപമായുള്ള ബീജങ്ങളും തമ്മിൽ വേറെ ഒരു മുഖ്യമായ വ്യത്യാ
സം ഇതാകുന്നു. ബെക്സസാഗ്സിന്റെ റേഡിയോബ്സ് ബീജങ്ങളെ
എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നുള്ളതിനു വേറെ ഒരു സമുദായം പര
യാം. ബീജധർമ്മസനതമിനു മുമ്പായി ആ ഇറച്ചിക്കുമ്പിൽ ഉണ്ടാ
യിരുന്ന ബീജങ്ങൾ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുവരാം. മറ്റൊ
രുള്ള ബീജങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്ന ഉഷ്ണാവസ്ഥയെ നിരോധിച്ച ജീവി
ക്കുന്നതിനു ഇവയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നുവരാം. നമുക്കു ബോദ്ധ്യം വ
ന്നിട്ടുള്ള ബെക്സീറിയ എന്ന ബീജങ്ങളുള്ളതത് ഇവയെ കണ്ടിട്ടി
ല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവകൾ അതിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു ല
ക്ഷ്യവും ഇല്ല.

തന്റെ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി ശാശ്വതമായ അഭിപ്രായം പുറപ്പെ
ടുപ്പിക്കരുതെന്നു ബെക്സധർമ്മ കരുതലുണ്ട്. എന്നാൽ സ്റ്റടികരൂ
പങ്ങളായ അണുക്കളുടേയും പ്രാണിബീജങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള
വയാണ് റേഡിയോബ്സ് ബീജങ്ങളെന്നും ദ്രവദ്രവ്യങ്ങളും വാതദ്ര
വ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഉഷ്ണാവസ്ഥകൊണ്ടും വായുവിന്റെ
ഘനഭേദകൊണ്ടും ഇല്ലാതെയൊക്കുന്നു എന്നു ആൻഡ്രൂസ് ധർമ്മ
ടെ പ്രയോഗപരീക്ഷകളിൽ കണ്ടതുപോലെ പ്രാണികളും നിഷ്പീ
വവസ്തുക്കളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇല്ലാതെയാകുന്ന ഒരു സന്നിപ്ത
സ്ഥിതിയെ ഈ ബീജങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു എന്നും ബെക്സധർമ്മ
വിചാരമുയർത്തിത്തോന്നുന്നു. ഈ ബീജങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചതോ
ടുകൂടി പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരക്കേ ഒരു കൗതുകവും
ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു തീർച്ചയായ രീതിമോന്നു വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പാ
യി ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായ പരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണെന്നു
അനേകം പേർ ഐക്യകണ്ഠേണു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(സി. ആണ്ടിപ്പിള്ള, ബി. എ.)

ഉണ്ണു നീലി സന്ദേശം

കൂടീടിനേലുള്ളതുവഴിയിൻറങ്ങുപണ്ടേരിനേക്കാരോ
 പൂവീടിന്റെറചിലതരകലോല്ലാസിപാശ്രുഭിരാമാ
 തെർപോഴോളംവടിവിലിടിമിട്ടുണ്ടിടത്തുതൃദാരം
 ധാപിരീരംപ്രതിവിരചിതംബിംബലീപാലകന.

എ.ന.൪

ചിന്തിപ്പോമ്മാറികലബലംബിംബലീപാലകനാ-
 മനിക്കൂളംവിരതുവിരതംനിന്നൊടാവേദയേയുഃ
 സിന്ധുഭീപേജനിതകുതിരക്കഞ്ഞിയിൽക്കിഞ്ചലീലാഃ
 സിന്ധുഭീപംഭിപമപേരിസ്യന്ദിനോമന്ദവരതഃ.

എ.ന.൫

വിസ്മയാവ്യഭവനവിഭിതമത്തമാതംഗഭീമേ
 കാലാർമാതിൻകലനിലയനേദിവ്യരത്നാഭിരാമേ
 അംഭോരാഗൈതദനപകലോനെൻറപോലേസഖേനീ
 മംഗല്യംബുവടമതിരയിൽചെൻറകംപുകപിന്നെ.

എ.ന.൬

പൂവ്സന്ദേശം കഴിഞ്ഞു.

ആറിൻനേരത്തുരിവരമദംനീടൊഴുകുംവടക്കിൻ
 കൂറിന്നിൻറങ്ങുകപൊഴിയിക്കിൻറപുണ്യാംബുരാശേ-
 മാരാർകൂപ്പംമഹിതമണികണ്ഠനയോഃപ്രവരമ-
 ന്നേററംവശ്രാജയതിനഗരീസംകടന്തേരിനാറ്റാ.

എ.ന.൭

മാരോപെണ്മാൻമിഴികൾഭവനത്തോടുമുൽപ്പെട്ടുചെൻറ
 അരഞ്ഞെല്ലുപൊഴുതുമിടുമോടംപുവാരതവണ്ണം
 വീരന്മാർമൽപ്പലരമലരവെയുതാൻവീരനാവൻ
 മാരന്തുണംകളിയുമവിടെച്ചാലവൈകിൻറതല്ലോ.

എ.ന.൮

മേട്രിപത്രാപുനരൊരുകരകൊണ്ടുതാൻപൊത്തയിതപ-
മാടോപാത്തവളർമതിയുടെമർവിൽമൻപേടകണ്ട്
ഉഴേക്കുട്ടിച്ചിലർമരതകുല്ലവൻപുല്ലുപാടേ
വാടയെൻറായ്മലയിണചരിച്ചുണന്നച്ചിട്ടുമേടം ൧൩൯

മുത്തനാനാവളർചെവികളുംമലവട്ടങ്ങറകൊണ്ടും
നെയ്യെന്തിട്ടുംമുറ്റുകുതിരവാലായവെഞ്ചാമരൈയ
കെല്ലാന്നീടുംപടയിൽനട്ടവേസുദരംവീജ്യമനാ-
നിത്യംവീരത്തിരുവനിതയുതത്രമേവീട്ടുമേടം ൧൪൦

വിൽപ്പാൻചെൽകിൽത്രിഭുവനമിദംകൊള്ളുമാറാഞ്ചിതാതെതമ
രായ്പ്രായെരിനിയവചസുമായ്ക്കുവംശപ്രധാനെ
നാനാരത്നവിണമണിയിൽരാവണശ്രേണിതോരം
നാണിപ്പോയാറുകനളിനപ്പെൺകളിച്ചിട്ടുമേടം. ൧൪൧

ബാലസ്രീണാംമലയിൽമലിയുംകുങ്കുമച്ചുറച്ചേറയ്
ച്ചാലപ്പെണ്ണുംകമലകലികംശ്രീമതീശൈലകന്യാ-
മാലക്കാലത്തളികുറുതെളിവായ്ചുംബിനോരമ്പൽവൻപു
റോലുങ്കാലപ്പവനനൊടുടൻചേന്നുമേവീട്ടുമേടം ൧൪൨

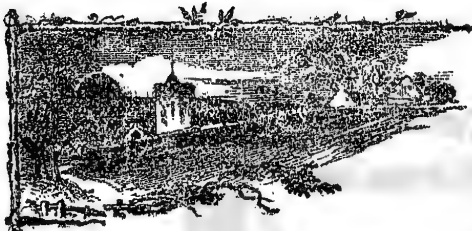
ഭവീപാൽഭവീപാൽക്കടലരികൊളംചൊകിൽവന്നത്മജാലം
ക്കൂടക്കൂടക്രമുകമരിചംകൊണ്ടുചെൻറങ്ങനൽകി
തേണിക്കൂട്ടംമുഴുകുമുഴുകക്കൊണ്ടുചെൻറററിനോടേ
ൻറത്തിത്തീങ്ങത്തണലിലണയത്തഴുമേവീട്ടുമേടം ൧൪൩

ഇഴുകിപ്പിടിക്കുമളികലംചേൻപൂക്കാവുതോരം
കൂടക്കൂടത്തുടമലർത്തെൻറൽപെയ്യാരുതേരം
ആടിക്കൊണ്ടുൽപ്പെരുമഴയിതെൻറിങ്ങിനേകല്ലയിതപ-
വേടക്കാലത്തഴുകോട്ടുമയിൽക്കൂട്ടമാടിട്ടുമേടം ൧൪൪

പൊന്നാടത്തിൽനിന്നുവെച്ചിലെന്റേറത്തുവെയ്ക്കുവെച്ചും
തേനാവിന്റേറമധുരസമീകൃതൻറമ്പിലൊത്താസ്വദിച്ചു
മെന്റേലോരോപരിചിൽ മടവർപാടിപ്പോലെയെത്തിൽ
അതാലോലംവാനതെളിവാടുമിതിൽപ്പോലാടിപ്പോലും

ചിത്രം

ശ്രീമഹാഭാരതം



ഇന്ദ്ര ഗുഹത്തി

ന് അന്യോദേശമായ
പ്രമോദ്യമുണ്ടെന്നുള്ള
ത്. സർവ്വജനസമ്മതമാ
കുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ ഇ

തിനെ അഞ്ചുതരത്തിൽ വേർതിരിച്ചു സങ്കല്പിച്ചു ബഹുമാനിച്ചുവരുന്നു. വേദത്തെ യഥാർത്ഥം പരിപൂർണ്ണം പരിവർത്തിപ്പിച്ചു അർത്ഥമായിട്ടുള്ളതും വെച്ചിട്ടുള്ളവകൾ വേദത്തെ അറിയാൻ എത്രയും സുഗമമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടുണ്ടല്ലോ പരമകാരണികനായ ഭഗവാൻ വ്യാസമഹർഷി ഇതിനെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. സമുദ്രപോലെ അഗാധമായും വിശാലമായും കിടക്കുന്ന ഈ ഗുഹത്തിൽനിന്നു സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 1. ഭഗവൽഗീത 2. സഹസ്രനാമം 3. സുവരാജം 4. അനുഷ്ഠാനം 5. ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം ഈ വക മഹാഗുഹങ്ങളെ ഭക്തിപുരസ്സരം ധരിക്കാത്തവരായി മാന്യന്മാരായ ഹിന്ദുക്കളിൽ വല്ലവരുമുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്.

അന്യമതസ്ഥന്മാരായ ബുദ്ധിമോന്മാരും ഇതിനെ ക്ലേശകരമായി പരിശോധന ചെയ്തു വളരെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്ക് അതിൽ ഒരു മഹാന്റെ ശ്രീമഹാഭാരതം ഒരു പുസ്തകമല്ല, വിശിഷ്ടങ്ങളായ സകല ഗുഹങ്ങളേയും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ലൈബ്രറിയാണ് എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ മതിയായ ലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇതിനെ ചില അംശങ്ങളിൽ പ്രഭുസമ്മിതത്വനയും മറ്റെ ചില അംശങ്ങളിൽ സുഹൃത്തുസമ്മിതത്വനയും വേറെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കാന്താസമ്മിതത്വനയും കരുതുമെന്നുള്ളത് അതിന്റെ സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും അനുഭവസിദ്ധമായിരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അംശങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന് പറയുന്നതിൽ അതിർക്കോക്കിയുടെ സംബന്ധം അശേഷം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. എന്തൊരു ജനങ്ങൾക്കും എന്തൊരു വിധത്തിലുള്ള ആവർത്തനവുമ്പോഴും യുക്തിപൂർവ്വമായും ഉദാഹരണപൂർവ്വമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടേടത്തോളം വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉള്ളതായിപ്പറയണമെങ്കിൽ ഈ മഹാഭാരതത്തെത്തന്നെ അവലംബിക്കേണ്ടിവരും.

വർണ്ണനകളുടെ ചമൽകാരകാരിതയെ ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ഇതിലെ ഓരോ പേട്ടങ്ങളിൽ ഓരോ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി നമുക്കു വിശദീകരണ വർണ്ണനകൾ സമാതിരിയായികളായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ആവശ്യം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും.

രാജധർമ്മം, സുരീധർമ്മം, മോക്ഷധർമ്മം, മാനധർമ്മം, വർണ്ണധർമ്മം, ആശ്രമധർമ്മം, എന്നിവയുടെ എല്ലാവിധ ധർമ്മങ്ങളും നീതികളും ഉപായങ്ങളും വിദ്യകളും ന്യായാഭിപ്രായസാമഗ്രികളും മറ്റൊരേയൊന്നുമായ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അതിനാൽത്തന്നെയാണ് ജാതി മതവ്യത്യാസംകൂടതെ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഇതിൽ ആദരത്തെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സപാലക്ഷം (ലക്ഷത്തിരപത്തൊന്നായിരം) ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥവിസ്തൃതി എത്രയും അറിയാൻ കഴിയുന്നതല്ലോ. ഇത്രയും വലിപ്പമുള്ളതായി വേറെ പല സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയേക്കാം എന്നുവെച്ചാൽ ഇത് സഭയെയും പരയാവുന്നതാണ്.

ഇനിയും വിശദീകരണമായിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഇതുവരെ നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയിൽ കഴിയാത്ത യാതൊരു രാജമയും ഉണ്ടാ

തിട്ടില്ലെന്നുള്ള നൃത്തയെ പരിഹരിക്കേണമെന്നുള്ള ആശ പലരിലും ജനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും അതിന്നനുരൂപമായി പ്രവർത്തിപ്പാൻ ധൈര്യമുണ്ടായി കൊള്ളേ മന്ത്രാമ ഇതുവരെ കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. അടുത്തകാലങ്ങളിൽ മലയാളഭാഷയിൽ സ്വതന്ത്രങ്ങളായ തജ്ജമകളായും അനുകൂലനാമങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥത്തോടു കൂടി പിടിക്കുത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളതായിരിക്കയില്ലെന്ന് ഏവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ഒരു കൃതിയെ മലയാളഭാഷയിലേക്കു തജ്ജമചെയ്യുന്നതിനുള്ള വലിയ പ്രയാസത്തെ സഹ്യയാഗ്രേസരനും സാംഗ്രാഹിയും പ്രസിദ്ധകവിയുമായ ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയറ വർകൾ സ്വന്തം കൃതിയിൽ തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഈ അവസരത്തിൽ കാക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

അത്രയുമല്ല, സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളെ വൃത്തഭേദംകൂടാതെ മലയാളത്തിൽ തജ്ജമ ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് ഒരു അതികഠിനക്കാര്യമാണെന്നതന്നെ പറയണം. ഈ വിധത്തിൽ മൂലാർത്ഥത്തെ പാടുള്ളേടത്തോളം വിട്ടുകളയാതെ ഈ വലിയ ഗ്രന്ഥത്തെ വൃത്തഭേദവുംകൂടി കൂടാതെ മലയാളഭാഷയിൽ തജ്ജമചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ 'വാഗ്ജനാവൈഫല്യമസഹ്യശല്യം ഗുണാത്മകത വസ്തുവി മൗനീതാവേൽ' എന്ന ന്യായത്തെ അനുസരിച്ച് മല്ലയം പറയണമെന്നു വിചാരിച്ചുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഈ വലിയ പുറപ്പാടിനെ എത്രത്തോളം നിവർത്തിക്കുണ്ടാവുമെന്ന് ഒരു കണ്ടതിനുശേഷം കണ്ടാൽമെന്നുവെച്ച് ഇതുവരെ ഞാൻ മൗനത്തെതന്നെ അവലംബിച്ചു.

ഈപ്പാൾ നേനിയിതിതാത്ഥാഭാമന്തി ധീരാ' എന്ന ന്യായേന ഇക്കാഴ്ചത്തെ മുഴുമാക്കുതെ വട്ടുകളയുന്നതല്ലെന്നു തീർപ്പുടുത്തുവന്നുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രായേണ കാണുകയാൽ വല്ലതുമൊന്നു പറയുകതന്നെ എന്നറച്ച് ഇതിന്നു തുനിഞ്ഞതാകുന്നു.

ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അർത്ഥത്തിന്നു കുറച്ച് സ്തുത പോരാതെ വരുന്നണ്ടെങ്കിൽ ആയത് വൃത്തഭേദം വരുത്താതിരിക്കേണമെന്നുള്ള നീക്കത്താൽ ഫലവും ഏകദേശം ഹി ഭോഷോ ഗുണസന്നി

പാതേ നിമജ്ജതിന്ദോഃ കിരണേഷ്ചിവരുകഃ' ഇതിന്ദ്രായേന സുസഹവുമായിരിക്കും.

ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വായിക്കേണ്ടതും വായിക്കുന്നതും എന്നു രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നും ആ രണ്ടിലുംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടവ ചുരുക്കമാണെന്നും പ്രസിദ്ധമായ ഒരു വാസ്തവമാണല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആ വക ചുരുക്കം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നായി എണ്ണുന്നതിന്നു ആർക്കും യാതൊരു സംശയവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി മഹാത്മാരായ പലരും പല പ്രകാരങ്ങളിലും അഭിപ്രായങ്ങളുള്ള ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ ഹൃദയം വല്ലതും പറയുന്നത് അനാവശ്യമാണെന്നിരിക്കിലും കോകിലാഃ കില സന്തീതി കാകോ മൂകോ ന ജായതേ' എന്ന് ഒരു സരസൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു തന്നെയാണ് എനിക്കുള്ള സമാധാനം.

മലയാളഭാഷക്ക് ഇത്രയും വലിയ ഉപകാരത്തെച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന മഹാഭാരതതത്ത്വമക്കാരന് മലയാളികളെല്ലാം ആധമണ്ഡ്രം സ്വകൃപത്തിൽനിന്ന് കയറാൻ വയ്യാത്തവിധം കടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവരെല്ലാവരുംകൂടി ഒരുമിച്ച് ഈ മഹാന്ന് കേരളപ്രാസൻ' എന്നൊരു വിരലത്തെ കൊടുക്കുന്നതു വിനയമായിരിക്കുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഞാനും പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ട് തൽക്കരാം വിരമിക്കുന്നു.

പു. നീലകണ്ഠശർമ്മ.

വിമല*

പിച്ചകപ്പക്കുടവിടുന്നതുമേററു
മുച്ചമായ്മോലങ്ങൾനില്പതുമായിട്ടും

* ഈകവിത ആംഗ്ലേയ മഹാകവികളിൽ ഒരാളായ ക്ലേരിസക്ലേയർ (Lady Clare) എന്ന ചെറിയ കൃതിയുടെ ഒരു മാതൃകയാണ്. മലയാളഭാഷയ്ക്ക്, ഹിന്ദിവും നല്ലവണ്ണം ചേരുന്നതും സ്വഭാവവികാസം ആനുകമ്പിക്കും

കാലത്തെതരിനംരോണദനാംപ്രഭു
 മോദാൽവിമലയാംതനപിക്കനറുകവാൻ.
 കൊണ്ടെന്നിതുസിതപത്മനിറംപുണ്ടോ-
 രസ്സനശോഭകലൻമാമ്പടയേ
 നന്ദിയോടല്ലാപിരിഞ്ഞതവരെന്ന
 നല്ലവിശ്വാസമെനിക്കുണ്ടുലോകരേ.
 അന്യോന്യമാംപ്രേമമുള്ളരേവകേര
 മുസ്സതന്നെന്നിജപ്പെട്ടിതുവളിയും.
 താളെപ്രഭാത നദിയിലേളികഴിക്കുന്നു,
 ഭേദവശപാദഗ്രഹംഭവിക്കേണമേ.
 ഏന്റെകുഡുംബത്തെയോ, വിശാലങ്ങളും-
 മെന്ററനിലങ്ങളേയോനിന ചുല്ലമൽ
 പ്രാണപ്രിയനെനെയിപ്പുപ്പെടുന്നതു
 നേരോട്ടമെന്നെന്നിനച്ചുതന്നെദൃശം.
 മോദിച്ചിട്ടെന്നനഹമതുമലമായ്,
 ഹാസപരഞ്ഞാളിദമത്തരണിയാൾ.
 അപ്പോളകത്തേക്കവനവളിത്തമ്മ
 വൃദ്ധയായുള്ളവിനീതചാരിച്ചിതു:—
 'നിനടേചാരത്തുനിന്നാരതാനെടോ
 മന്ദംഗമിച്ചതുസുന്ദരിനമേ.'
 'എന്നുടെബന്ധുചാരോണദനാംണകേ-
 ളെന്നവേൾക്കുനാനാളുടനമായവൻ.'
 'ദൈവത്തിനെസ്തുതിക്കുന്നുഞാൻ, സർവ്വം
 ഭംഗിയായ് ന്യായമായ്തന്നഭവിച്ചിതു-
 രോണദനാണവകാശിയിവീട്ടിലേ
 കേതുമേചാർച്ചയില്ലാചമലേതവ.'

രീതികളില്ലാത്തതൊന്നുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇതിനെ ഉതിർത്ത്. ഇംഗ്ലീഷും, സ്പെയിനും, അധികം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്കു മുമ്പായിട്ടു കൂടെ ഇതിൽ രസവാദനത്തിന് വിശുദ്ധിയുണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇതൊരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇതൊരു ഉദാഹരണമാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ചൊല്ലിനുള്ളപ്പോൾ വിമലയുമിങ്ങിനെ: —
 'വന്നിതോ ബുദ്ധിക്കുള്ളക്കുന്നിനക്കടോ?
 എന്തസംബന്ധം പറയുന്നതീവിധ
 മമ്മേയ്യതു പ്രയത്നം വീനീതേനേഭേ.'
 'ദൈവമോണ്', കഥിക്കുന്നതു സത്യമോ-
 മെന്നോടേ പുത്രിയത്രേ നീയറികെടോ
 വൃദ്ധനായൊരു കൂട്ടവിൻതനജയാൾ
 കഷ്ടം മരിച്ചുവെൻമാറിൽ കിടക്കുവ
 ചൊന്നതു സത്യമത്രേ ഞാൻ ഭൂജിപ്പതാ-
 മന്നത്തിനാണു', പിഴച്ചതില്ലേതുമേ.
 അക്കഞ്ഞിനമറചെയ്തെന്നിരിക്കുള്ള
 ഹൃദ്യയാകും ശിശുവെന്നു ചൊല്ലിടുത്താൻ.
 പന്നെയെൻ കഞ്ഞിനെ മറതിൻ സ്ഥാനത്തു
 നന്നായി വെച്ചു നിതിന്നെതു പാതകം?
 'അമ്മേ, ഭവതി പിഴച്ചതു പാരമായ് —
 ചൊന്നതു സത്യമെന്നു വരികിലേവേ,
 ലോകത്തിലുറവു മുത്തമനായൊരു
 പുരുഷനുണ്ടു ധനമടക്കവതോ?'
 'അങ്ങിനെ യല്ലെൻറ കണ്ടെത്ത, രഹസ്യത്തെ
 നന്നായി രക്ഷിക്കണമെന്നോളം വേ
 നിന്നേ വിവരം കഴിച്ചു ലിത്താക്കയും
 ചൊല്ലാൻ. അങ്ങനെയുള്ളതാകും സുത.'
 ജന്മത്തിനാൽ ഞാൻ ഭരിദ്വയെന്നുകിലോ
 ചൊല്ലുവനെല്ലേ ഇറന്നു വ്യാജം വിനാ-
 വയ്ക്കാക പടം കഥിപ്പാനെന്തെക്കെൻറ
 യമ്മേ, പതക്കമഴിച്ചു ലുമ്പ്പൊഴെ.
 വശ്രുതങ്ങൾ വെളങ്ങുന്ന മലയു-
 റമാക്കയുറ്റം വീടുകണ്ടതത്രേ ദൃശ്യം.'
 'വേണ്ടാ വിവേകം കുറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ
 കാര്യം മറയ്ക്കണമെന്നു പോലെനി'

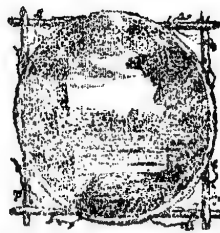
അങ്ങിനെയാലോ, കുറച്ചെങ്കിലും സത്യം
മുണ്ടോപുമാനെന്നറിയണമിനമേ.¹
എന്തെന്നു സത്യം? മുറക്കുപിടിച്ചിട്ടും
നന്നവകാശത്തെ രോണഭർന്നിണ്ണയം.²
നേരംകുവനായവനായതുനിശ്ചയം.
മിന്നല്ലിന്റേതാൻ മരിക്കേണമെന്നുകാലും.³
എങ്കിലും, നിന്റെ മൊതാവിന്നു നരകനീ
ചുംബനമൊന്നെന്റെ കത്തേ, പിടിച്ചുതാൻ
തിന്റെ ഗുണത്തിനായ് തന്നെയതെന്നറി? —
മകനു പറഞ്ഞാറെ വിനീതഭാവത്തെപ്പോ.
ഹോഹോ! മദീയമൊതാവേ, യിതൊക്കെയും
മേറപ്പതിയതായ് തോന്നുന്നിതിനമേ.
എങ്കിലുമെന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടൊരുമ്മയ്ക്കു
ചുംബനം നരകനു കേതി കൊക്കൊണ്ടുതാൻ.
അമ്മേ, ഭവതിയെൻ മെഴുലിയിൽ കൈവച്ചു
താൻ പോയിട്ടു മുൻപനുഗ്രഹിക്കേണമേ.⁴

ആഡംബരങ്ങളെല്ലാം വെടിഞ്ഞത്രയും
കാണതരം വസ്ത്രവും ധരിച്ചു യവരും
കേശത്തിലൊറ്റൊറ്റാ സ്പ്രുവണിഞ്ഞിട്ടു
പോയാറെ കടന്നു കടന്നു രക്തം കളി.
രോണഭർന്നരകിയമാവേണ്ടു മുടൻ
മാടിയെഴുന്നേറ്റു കയ്യെടുത്തു കൈ
കയ്യിൽ ശിരസ്സിനെ യപ്പിച്ചു ചിന്നെയും
അമ്പി: തൻ പി:മ്പനടന്നു പ്രമത്തേപ്പോ.
തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു നിന്നിറങ്ങിക്കുണ
ചെന്നിട്ടു: രാജ: ഭൻ ചൊല്ലി നാനിങ്ങിനേ: —
അല്ലേ വാമലേ, മഹതപമേരുന്നതി
യെന്തിനീ വണ്ണം കുറയ്ക്കുന്ന മാന്യത?
കൂമി തൻ ശ്രേഷ്ഠമാം പുഷ്പമായോരതി
മേശമാം വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതെന്തേഹോ!⁵

ഏറെന്റസ്ഥിതിക്കൊത്തവസ്ത്രമത്രേയിതു,
 ജന്മത്തിനാൽത്താൻദരിദ്രയാണേപ്രഭോ
 മടംബത്തിക്കില്ല, സമ്പത്തുമില്ല'യെ
 നായവർചൊന്നാളിറപ്പോടുമെത്രയും.
 കേൾന്നുവരാചാനിനക്കധീനൻധരി-
 ക്കണേന്നാടുസൂത്രങ്ങൾവേണ്ടതെല്ലംപ്രിയേ
 നിന്നുടെവാക്യഗ്രഹിക്കുന്നതില്ലത്താൻ'
 എന്നുപറഞ്ഞിതുരോണദനംപ്രഭു.
 പരമഭിമാനമോടവർനന്നിതു;
 ചേതസ്സിനൊട്ടുംകുറഞ്ഞില്ലയെപ്പോഴും.
 രോണദൻതക്കണ്ണിൽനോക്കിനിന്നായവ-
 ളുകവേചൊല്ലീപളർത്തമ്മചൊന്നവ.
 ആയവനുസംഹാരമോടുംചിരിച്ചുക-
 ല്യാണീകരംചുംബനംചെയ്തൊരാളിനാൻ:—
 ജന്മാവകാശംനിനക്കില്ലയെങ്കിലും,
 പിന്നെയവകാശിത്താനാണടുത്തവൻ;
 നാളെപ്രഭാതത്തിൽവേറൊക്കുവൻനിന്നെത്താൻ
 മടവെമ്പടൊത്തതന്നേവസിക്കാംപ്രിയേ.

ജി. രാമമേനോൻ, എം. എ.

നാരായണിക്കുട്ടി



ദ്രവ്യകരമായ ഒരു രാത്രി. കൂരിരുട്ട്, അതിത
 ണുപ്പ്. ജീവലോകത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ
 ആർക്കാണ് അധികം ശക്തിയെന്ന് ഇരുട്ടും തണു
 പ്പുംകൂടി മത്സരിക്കുകയോ എന്നുതോന്നാം. ആ
 കാശത്തിൽ ചന്ദ്രനാകട്ടെ ഒരു നക്ഷത്രമാകട്ടെ
 ഇല്ല. ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളുമുള്ള ആകാശം നമ്മുടെ നാട്ടിലേ ഉള്ള

എന്നും ആ പ്രദേശത്തു തമോഗുണപ്രധാനമായ കാരകാശമാണ് ഉള്ളതെന്നും തോന്നിപ്പോകും. അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞു. ഒരു പ്രാണിയുടെ ശബ്ദവുമില്ല. മുത്യാവാകുന്ന ദേവത ഈ കിട്ടാഞ്ഞിട്ട് പല്ലിളിച്ചുകാട്ടുകയും ഇരമ്പുകയും ചെയ്തയാണോ എന്നു തോന്നുമെന്ന് ഇടക്കിടക്ക് ഇടിമിന്നലും മുഴക്കവുമുണ്ട്. കേമമായ ഒരു സദ്യയുടെ വന്യൻ എന്ന പോലെ ഈ ഇടിയും മിന്നലും അതികഠിനമായി പെയ്തു തോന്ന് ഒരു മഴയുടെ അവശേഷമാണ്. ഇടിയിലുള്ള ഭയം നിമിത്തവും തണുപ്പിന്റെ ശക്തിയും മലിരാശിയിടുന്ന ന് ബോമ്പെക്കു പോകുന്ന മെയിൽവണ്ടിയുടെ ജനലകളെല്ലാം അടച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാം ക്ലാസ്സിൽ രണ്ടു മുറികളുടെ വാതിലുകൾ മാത്രം തുറന്നു കിടപ്പുണ്ട്. അവ രണ്ടും അടുത്തടുത്തല്ലാത്തതും. ഇതിലൊന്നിൽ ചെറുപ്പക്കുരുന്നായ ഒരാൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അയാൾ ബുട്ട്സും, കാൽസ്രായും, കോട്ടു, വെട്ടി ഭംഗിയോടുകൂടിയ തലയിൽ ഒരു തൊപ്പിയും, വാച്ചും, ചങ്ങലയും, ധരിച്ച ഒരു ജോറുകാരനാണ്. തടിച്ച പ്ലാറനൽകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ പുറത്തുള്ള തണുപ്പിന്റെ വട്ടവും മനസ്സ് ഏകാഗ്രമായി ഒരു പുസ്തകത്തിൽ പതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഇടിയുടേയും മിന്നലിന്റെയും കോലാഹലവും താന്നെന്നു മറിയുന്നില്ല. മറ്റൊര രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് വണ്ടിയിൽ അയ്യപ്പത്തമ്പു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു യോഗ്യപുരുഷനും നാല്പതു വയസ്സായ ഒരു സ്ത്രീയും അവരുടെ ഏകപുത്രിയായി പതിനാറു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു യുവതിയും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വിലമ്പേറിയതും വളരെ ചുട്ടുള്ളതുമായ ഒരുതരം ശീലകൊണ്ടു വെള്ളക്കരഞ്ഞികളുടെ ഉടുപ്പിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ തൂന്നിച്ചിട്ടുള്ള ഉടുപ്പാണ് മകൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അച്ഛനും അമ്മയും കട്ടിച്ചുള്ള കംബളംകൊണ്ട് ആചാര്യപാദ മുടിപ്പതച്ചു കിടക്കുന്നു. അച്ഛന്റെ കാൽ രണ്ടും ഏഴുത്ത് മുടിയിൽ വെച്ച് തലോടിക്കൊണ്ട് മകൾ ഇരിക്കുകയാണ്.

അച്ഛൻ:— മകളേ! നീ ഇങ്ങിനെ ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞുണ്ടു. മേലേ തട്ടിൽ കയറി കിടന്നുകൊള്ള.

മകൾ:— വേണ്ട അച്ഛൻ, എനിക്കു അച്ഛന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതാണ് അധികം സുഖം.

അച്ഛൻ:— എന്നാൽ ഞാൻ മുകളിലേക്കു പോയെങ്കിലൊ?

മകൾ:— എന്നാൽ ഞാനും വരും.

അച്ഛൻ:— ഹ! ഹ! അതുണ്ടാവുമൊ കുട്ടി? എനിക്കു പ്രായമായില്ല, മുകളിലേക്കു പോകേണ്ട കാലമായില്ല.

മകൾ:— ഇങ്ങിനെ ഒന്നും പറഞ്ഞ് എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കരുത്. ഞാൻ കരയും.

അമ്മ:— കരഞ്ഞാലൊ? ഞങ്ങളുടെ പോകേണ്ട കാലം വന്നാൽ പോകാതെ കഴിയുമൊ? ഓമനേ! ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഞങ്ങൾ പോയിട്ട് ഇരിക്കേണ്ടവളല്ലേ നീ?

കുട്ടി മറുപടി പറയുന്നതിനുമുമ്പ് വണ്ടി രെഡ്ഡിസിൽ എത്തി. അതിനാൽ ഈ സംഭാഷണവും നിന്നു. വണ്ടി നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയതിനുശേഷം.

മകൾ:— അച്ഛൻ തണുപ്പ് വല്ലാതെ ഉണ്ട്. ഒരു ബ്ലാങ്കറ്റ് കൂടി വേണോ?

അച്ഛൻ:—വേണ്ടേ വേണ്ട. ഒന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വളരെ ഉഷ്ണമാകുന്നു. കുറേക്കൂടി ദാഹവും ഉണ്ട്. ഗോപാലൻ പിടിമൊത്തയിൽ ചുക്കുവെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചിട്ടില്ലേ?

മകൾ:— ഉണ്ട്. പക്ഷെ അതു വല്ലാതെ തണുത്തുപോയി. ഞാൻ ഒരു സോഡക്കുപ്പി പൊട്ടിക്കാം.

അച്ഛൻ:— എന്തായാലും വേണ്ടില്ല, എനിക്കു കുറച്ചുവേണം.

അമ്മ:— കുറച്ചെനിക്കും.

മകൾ ഉടനെ കുപ്പി തുറന്ന് രണ്ടു ഗ്ലാസ്സിലാക്കി അച്ഛനും അമ്മക്കും കൊടുത്തു. 'അതേ' എന്നു പറഞ്ഞ് അവർ യഥാപ്രകാരം മൂടിപ്പുതുച്ചു കിടപ്പായി. മകൾ അച്ഛന്റെ കാലുതലോടിക്കൊണ്ടു പണ്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ ഇരുന്നു. അഞ്ചുമിവിട്ടിനുള്ളിൽ അച്ഛൻ ഉറങ്ങി എന്ന് മകൾക്കു മനസ്സിലായി. മകൾ കാരോ മനോരാജ്യം വിചാരിച്ചുതടങ്ങി. 'അത്ര വാത്സല്യമുള്ള ഗുരുജനങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കുന്നതിനേക്കാൾ സന്തോഷമായി മറററതാണ് ഉള്ളത്. എ

ന്റെ അപ്പന്റെ ഗുണങ്ങൾക്കെതിരില്ല. ഇതുവരെയും എന്തോട് ഒരു കുറഞ്ഞ വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബാക്കിൽ പണം ഉറപ്പിച്ചതിലും കൃഷി വാങ്ങിയതിലും വെങ്കളാവു പണിയിച്ചു തന്നതിലും ഒന്നുമല്ല അധികം കാര്യം. അപ്പൻ എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാൻ മോഡ മുണ്ട് എന്നു ഞാൻ പകുതി പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അങ്ങിനെതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞ് അമ്മയോടൊരുമിച്ച് ആറുപോലും എന്റെ പഠിപ്പിനുവേണ്ടി മദിരാശിയിൽ താമസിച്ചില്ലെ? പണം എത്ര ചില വായി? കഷ്ടം എത്ര പെട്ടു? എന്റെപ്പോൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അപ്പനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപത്തിയുടെ ആധിക്യത്താൽ അപ്പന്റെ കാലപ്പുറം ഉയർത്തി, തന്റെ നോക്കപ്പാ താഴ്ന്നു കാലിന്മേൽ ഒന്നു ഉമ്മവെച്ചു. പിന്നെയും വിചാരം തുടങ്ങി. കോശിക്കു പോരുന്നവരോ എന്നെ കൊണ്ടുപോരാതെ കഴിക്കാൻ നോക്കിയല്ലോ. അമ്മയാണ് അധികം വാശി പിടിച്ചത്. അയ്യോ! തന്റെ മകൾ വഴിയൊരുകൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെട്ടു പോകരുതെന്നു വിചാരിച്ചാണെ എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞത്. എന്റെ കണ്ണീരു കണ്ടപ്പോൾ പ്രകൃതം മാറി. എന്നെ കൊണ്ടുപോരണമെന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചതും അമ്മതന്നെയാണെന്നു. എന്റെ അമ്മ. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അപ്പന്റെ കാൽ താഴ്ത്തുവെച്ച് അമ്മ കിടക്കുന്നതിന്നടുത്തുപോയി അമ്മയുടെ കാലിന്മേലും ഒന്നു ഉമ്മവെച്ചു. നീണക്കെന്തോ തലക്കു നല്ല സുഖമല്ലെ അമ്മ? എന്ന് അമ്മ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മോദിച്ചുപ്പോഴാണ് അമ്മ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു മകൾക്കു മനസ്സിലായത്. ഒന്നുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് പൂർവ്വസ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നിരുന്നു. ഒരു ഇംഗ്ലീഷു ബുക്കുടുത്തു വായിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഈ സമയത്തെല്ലാം തീവണ്ടി യാകട്ടെ, മരിപ്പാൻ കിടക്കുന്ന ഒരാൾക്കു കഷ്ടത്താൽ കേന്ദ്രാവരോധനം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന 'ഖരഖര' ശബ്ദപോലെയുള്ള ശബ്ദത്തോടുകൂടി ഓടിയും ക്ഷുഭൻ, തമകൻ, ചിന്നൻ ഇത്യാദികളായ ഓരോ പായവും വലിച്ചുതീർന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രാണദണ്ഡവും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ സ്വപ്നനോരത്തേക്കുണ്ടാവുന്ന ഒരു ശാന്തതയും വീണ്ടും പൂർവ്വകാരണയുള്ള വലിയും പോലെ ഓരോ ആപ്പീസ്സും അടുക്കുമ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ ഒന്നു നില

വിളച്ചും പിന്നെ സ്വപ്നനേരം അനക്കംകൂടാതെ നിന്നും പിന്നേയും പണ്ടത്തെ മാതിരിതന്നെ ഓടിയും തന്റെ ജോലി ക്രമമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നേരവൽ വരയിടുന്ന നമ്മുടെ യുവതി വായിച്ച് ഒരു വ്യസനഘട്ടത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. കഥയിൽ എങ്കാകിനിയയി അപകടസ്ഥിതിയിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ ദൈവമേ എന്നെ രക്ഷിക്കണം എന്നു വ്യസനാക്രാന്തയായി നിലവിളിക്കുകയായിരുന്നു. സന്ദർശിന്റെ ഗൗരവംകൊണ്ട് ഈ ഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ യുവതിക്കു സഹതാപംനിമിത്തം കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറയുകയും മനസ്സിലു തട്ടിയ ക്ഷോഭത്തിന്റെ ശമനത്തിനായി തീവണ്ടിയുടെ ജെനേലയിൽകൂടി തല പുറത്തേക്കിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കായലിന്റെ തടക്കുകൂടി തീവണ്ടിപ്പാതയിട്ട് അതിനേൽകൂടിയാണ് വണ്ടി പോകുന്നത് എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം ആ പ്രദേശം മഴുവനും ജലപ്രളയമായിക്കിടക്കുന്നു. എന്നല്ല ചില ദിക്കുകളിൽ വണ്ടിവഴിയിലേക്കുകൂടി വെള്ളം കയറീട്ടുണ്ട്. പെട്ടെന്നു വണ്ടിക്കു വല്ലാതെ ഒരു ചലനവും കുട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് ഒരു ചരിവും പററിയതോടുകൂടി ആ യുവതി പുറത്തേക്കു വെള്ളത്തിൽ വീഴുകയും വലുതായ ഒരു പാലം അമ്പേ തകന്നു വണ്ടി പുഴയിൽ വീണു താണുപോകുകയും ചെയ്തു. (ഇങ്ങിനെയൊരു അപകടം ഉണ്ടായതായി കേട്ടിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു വായനക്കാരനും ശങ്കിപ്പാനാവശ്യമില്ല. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട 'മംഗപട്ടണം' അപകടംതന്നെയാണിത്) 'ദൈവമേ എന്നെ രക്ഷിക്കണം' എന്ന് കഥയിലെ സ്ത്രീ നിലവിളിച്ച വാക്കുകൾതന്നെ കേൾക്കുകൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ സ്ത്രീ ആ വാക്കുകൾതന്നെ വിചാരിച്ചതെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 'നീങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷിക്കും'. എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു നമ്മുടെ പരിഷ്കാരിയായ യുവാവ് അടുത്തുവന്നു. അദ്ദേഹം പാലം മുറിഞ്ഞ് വണ്ടി പുഴയിൽ വീഴുന്നതായി അറിഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടുവാനായി പുറത്തേക്കു ചാടിയതാണ്. ദൈവഗത്യാ അദ്ദേഹം ചാടിയ ദിക്കിൽ നിലയുണ്ടായിരുന്നു. സമയത്തിന്റേയും സ്ഥലത്തിന്റേയും അപകടത്തിന്റേയും ഭയങ്കരതയാൽ പെട്ടെന്നു സ്മണ്യനായി നില്ക്കുമ്പോഴാണ് തന്നേക്കാൾ അപകടസ്ഥിതിയിൽ

പ്പെട്ടതും തന്നെക്കാൾ മനോധൈര്യവും ഭേദശക്തിയും ഉണ്ടാവില്ലെന്നു ഉച്ചരിക്കാവുന്നതുമായ ഒരാളുടെ മേൽപറഞ്ഞ നിലവിളി കേട്ടത്. സാമാന്യമുള്ള ആളുകളെല്ലാം, അതായതു മരണത്തിൽ ഭയമുള്ള 'ശബ്ദ' വർത്തിൽപ്പെട്ടവരെല്ലാം താന്താങ്ങളുടെ പ്രാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു കരവിടിക്കുവാൻ നോക്കുകയാണ് അപ്പോൾ ഉണ്ടാവുക. എന്നാൽ 'പരോപകാരരത്നമിദംശരീരം' എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യത്തിന്റെ സാരാംശം വേണ്ടുവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു അതിന്നനുസരണമായി പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ശീലിച്ചു തുടങ്ങിപ്പോയ ഗംഭീരചിത്തനായ നമ്മുടെ യുവാവാകട്ടെ ഭീനസ്വരത്തിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അവളെ രക്ഷിക്കുവാൻ നോക്കേണ്ടതു തന്റെ പൗരജ്ഞത്തിന്റെ കടമയാണെന്നോർത്ത് ആ ശബ്ദം കേട്ട ദിക്കിലേക്കു നീന്തിച്ചെന്നതാണ്.

ഹാ കഷ്ടം! മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതികളെല്ലാം എത്ര നിസ്സാരങ്ങളാണ്. ഒരു മണിക്കൂറുമുമ്പെ വാത്സല്യമുള്ള ഗുരുജനങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷാസുഖം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ കുട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെവിടെ? ശുശ്രൂഷാസുഖമെവിടെ? 'മോളിലേക്കു' പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി നേരംപോക്കായി പറഞ്ഞ ആ അച്ഛനമ്മമാരുടെ കളിവാക്കിന്റെ ഫലമെന്തായി? മകളുടെ കൈകൊണ്ടു രണ്ടുപേരും വെള്ളം വാങ്ങി കുടിച്ചപ്പോൾ അത് അവസാനത്തെ വെള്ളമാണെന്ന് ആർ വിചാരിച്ചു? ഈ വക ചിന്തകളെല്ലാം നിർത്തിവെക്കണം. പ്രകൃതം നടക്കട്ടെ.

യുവതി— അങ്ങയുടെ ദയക്കു വളരെ വന്ദനം. എന്നാൽ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ആശാഭീഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടും ഈ വെള്ളത്തിൽ കെട്ടുപോയി. എന്റെ അച്ഛാ! എന്റെ അമ്മ! നിങ്ങൾ എന്നെ തന്നെയിട്ടുകൊണ്ടു എങ്ങിയെപ്പോയി. നിങ്ങൾക്കു ഒരു മകളല്ലെ ഉള്ളൂ.

യുവാവ്— ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വമായി സഹതപിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവനവൻ രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗം നോക്കേണ്ടതാണ്.

യുവതി— പക്ഷെ എനിക്ക് അതിനു മനസ്സു വരുന്നില്ല. ഞാൻ മാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടു എന്താണ് കാര്യം? അയ്യോ എന്റെ അ

കൂനേയും അമ്മയേയും ഒരുമനസ്സോടെ പിരിഞ്ഞിരിപ്പാൻ വയ്ക്കാഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ ഞാൻ ഈ കാശിയാത്രയിൽകൂടെ പോന്നത്. ഇനി അവരെ എന്നെന്നേക്കും പിരിഞ്ഞു ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അവരുടെ മുറിയിൽ ചെന്നുകിടന്നു ചാവട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ ഒരു മുണ്ട്. യുവാവ് ഒപ്പം മുണ്ടി ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ കയ്യിലിട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

യുവാവ്— അതെ ഈ സാഹസം ചെയ്തത്. ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ പരത്തിൽ ഗതിയില്ല. എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടെയുള്ളവർക്കു നോക്കി. ഇപ്പോൾതന്നെ ഒഴുക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ കരൾ നാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനിയും സമയം കളഞ്ഞാൽ രക്ഷ ഇല്ലാത്തതും സാധിക്കില്ലെന്നുള്ള ഘട്ടമാകും.

യുവതി— എനിക്ക് ആ ഘട്ടം വരേണ്ടെന്നാണ് മോഹം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറയുന്ന ആത്മഹത്യയോടും ഇല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കിക്കൊടുവിൻ.

ഇതുകേട്ട യുവാവ് ബുദ്ധിമുട്ടായി പ്രതികരിച്ചു. അയാൾ പറയുന്നതുപോലെ സ്വയംപ്രകാരം മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു. (അല്ലയോ പരമേശ്വരി! സ്വയംപ്രകാരം ഈ സാധുവിൽ അവിടേക്ക് അഭിവില്ലാത്തതായത് എന്താണ്? ഞാൻ എത്രതന്നെ ന്യായം പറഞ്ഞിട്ടും കൂടിയ ഒരു മനോഹരത ഭേദപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. എന്ത് ദേശക്കാരാണ്, എന്ത് ജാതിക്കാരാണ് എന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ലെങ്കിലും അനന്യരനായി അത്യാപത്തിൽപ്പെട്ട ഈ സാധുവിനെ മൃത്യുവിന്റെ വായിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ പോവാൻ എനിക്കു ധൈര്യം വന്നില്ല. കനകിൽ ഞാനൊന്നും വിട്ടു രക്ഷാമാർഗ്ഗം നേടുന്നതല്ല ബുദ്ധി ഈ കൂട്ടിന് ഉണ്ടാകണം. അല്ലെങ്കിൽ സ്വല്പനരത്തേക്ക് എന്റെ മനസ്സിനെ കരികല്പംപോലെ ആക്കിത്തരണം. രണ്ടിലൊന്നു ചെയ്യാതെ എന്നെ വലക്കത്തേ താവഴി.

യുവതി— (മലയാളത്തിൽതന്നെ) നിങ്ങൾ മലയാളം സംസാരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. മലയാളത്തുകാരനാണോ?

യുവാവ്—അതെ, കുട്ടിയും മലയാളത്തുകാരിയുണ്ടോ?

യുവതി—അതെ, ഇത്ര ഗുണവാനായ ഒരാൾ മലയാളത്തിൽ ഉള്ളതു ഒരു അഭിമാനപേരുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ കുറുപ്പുത്തനം ഞാൻ കീഴടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ കര കാണാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ നാലുപുറവും ജലപ്രവാഹമായിരിക്കുമ്പോൾ രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗമെന്ത്?

യുവാവ്—ഈ പുഴക്ക് അധികം വിസ്താരമുള്ളതല്ല. നിലയില്ലാത്ത വെള്ളം പുഴയിലെ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. കരയിലും വെള്ളമുണ്ടെങ്കിലും നമുക്കു നിലകിട്ടും. ഈശ്വരിയും സഹായിക്കട്ടെ. യുവതി—‘പോതെമഹാസ്തവചീതനായിടിലും’ രക്ഷിപ്പാൻ കഴിവുള്ള മുന്തിയാണല്ലോ ഭഗവതി.

ഇത്രയും പറഞ്ഞു രണ്ടുപേരും പുഴയുടെ കരപിടിക്കുവാൻ നിശ്ചിതപ്പെട്ടു. നല്ലകാലത്തു ബന്ധുക്കളായിട്ടുള്ളവർക്കു ഓരോരുത്തരുടെയും ശത്രുക്കളായിത്തീരുന്നതല്ലെന്നുള്ളതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായി വണ്ടിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേരും കഠിനമായ ശീതത്തിന്റെ ബാധയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു പ്ലാനൽ ഉടുപ്പുകൾ ഇപ്പോൾ വെള്ളത്തേക്കാൾ അധികം തണുപ്പുള്ളതായും നീന്തുന്നതിൽ വലിയ പ്രതിബന്ധമായും തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രാണരക്ഷക്കുള്ള പരിശ്രമമാകയാൽ ഇതൊന്നും സംഭവിക്കാതെ ഒരു ഇരുപതുവരെ നീന്തി. അപ്പോഴേക്കും യുവാവിന്റെ കൾ നിലത്തു മുട്ടി ‘ഇനി നീന്തണ്ട, ഇവിടെ നിലയുണ്ട്’, എന്നു യുവാവു പറയുന്നതുകേട്ട് ‘ഇനി നീന്തണമെന്നു പറഞ്ഞാലും കൂടി വയ്യാത്തനിലയായി’ എന്നു യുവതി മറുപടി പറഞ്ഞു.

രണ്ടു പേരും അല്പം വിശ്രമിച്ചതിന്നു ശേഷം വെള്ളത്തിൽ കൂടി നടന്നു തുടങ്ങി. നടക്കുമ്പോൾ വെള്ളം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി കണ്ട് രണ്ടു പേരും അല്പം ആശ്ചര്യം തോന്നി. എന്നാൽ മാനസികമായും കായികമായും ഉള്ള അവസ്ഥാഭേദത്താൽ രണ്ടു പേരും മൗനപ്രതാപം തന്നെ ആചരിച്ചു. ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ട് അവർ വെള്ളമില്ലാത്ത കര ചവിട്ടി. അവിടെ വീടും കുടിയും ഒന്നും അടുത്തില്ല. ഉണ്ടെങ്കിലും തമസ്സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കയാൽ വേർതിരിച്ചറിയാനും പാടില്ല. കഷ്ടം! മനുഷ്യ

ക്ക് ഇത്ര കഷ്ടസ്ഥിതി വരാമല്ലോ. രണ്ടു നേരം സുഖമായി ഭക്ഷണവും മൂന്നു നേരം കാപ്പിയും പലഹാരവും കഴിച്ച് പട്ടമെത്തപ്പാറത്ത് മിനുസമേറിയ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ട് പുതച്ചു ശീലിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു കുട്ടികൾ—തീവണ്ടിയിൽ മൂന്നാം ക്ലാസ്സിൽ സുഖം മതിയാകയില്ലെന്നു വെച്ച് രണ്ടാം ക്ലാസ്സിൽ കയറി പോന്നിരുന്ന നമ്മുടെ തരണീതരണന്മാർ—തണുത്തു വിറച്ചും ഇരുട്ടുകൊണ്ടു വഴികാണാതെയും തീരെ അപരിചിതമായ ഒരു ഭിക്കിൽ പെട്ടു വലയുന്നു. തങ്ങളുടെ നിത്യസുഖങ്ങളിൽ യാതൊന്നും വേണമെന്നു രണ്ടു പേർക്കും ആശയില്ല. നന്മത്തൊലിക്കുന്ന ഈ ഉടുപ്പുകൾ മാറിയിട്ട് നഗ്നതയെ മറപ്പാൻ മന്ത്രം ഓരോ വസ്ത്രം—അമ്മാ ഒരു വസ്ത്രം കൊടുത്തു അമ്മാ' എന്ന ഭയനീയമായ സ്വരത്തിൽ പാഞ്ഞു യാചിക്കുന്ന ദീനജനങ്ങളിൽ ഉള്ള അനുകമ്പകൊണ്ട് തങ്ങൾ രണ്ടു പേരും പല സാധുജനങ്ങൾക്കും പല അവസരങ്ങളിലും കൊടുത്തിട്ടുള്ള അനവധി പഴയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നു—കിട്ടി, വെറും യാചകന്മാരെപ്പോലെ അതുടുത്ത് ധാരാളം കത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീയിന്നരികുത്തിരുന്നാൽ പരമസുഖമായി എന്നു രണ്ടു പേർക്കും തോന്നി.

ആകപ്പാടെ മനസ്സിനുണ്ടായ അസഹ്യമായ സങ്കടം രണ്ടു പേർക്കേയും മനോബലത്തെ ഭേദിച്ച് ബാഷ്പരൂപമായി പുറത്തേക്ക് പ്രവഹിച്ചു. കരഞ്ഞിട്ടെന്താണ് കാര്യം? അടുത്തടുത്തുനില്ക്കുന്ന രണ്ടു പേർ തമ്മിൽ തന്നെ കാണുന്നില്ല. പിന്നെയൊന്നോ മറ്റൊരേത്തരം കണ്ട് ഇതിനൊരു ഉപശാന്തിയുണ്ടാക്കുക? എല്ലാം സ്ഥലത്തും എല്ലാം സമയത്തും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തേജസ്സുണ്ടല്ലോ. ആ തേജസ്സുതന്നെ അവരുടെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള അന്ധകാരത്തെ അകറ്റിട്ടു.

യുവാവ്:—ഇങ്ങിനെ നിന്നാൽ തണുപ്പിന്റെ ആധിക്യത്താൽ നമ്മുടെ ദേഹമെല്ലാം തരിച്ച് നടപ്പാൻ പാടില്ലാതെയായിപ്പോകും. അതുകൊണ്ട് കാണുന്ന വഴിയിൽകൂടെ നടക്കാം. വല്ല വീടും കണ്ടാൽ കയറിച്ചെല്ലാം.

യുവതി:—എന്താൻ കരമാരണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ സേച്ഛപോലെ വെരുമാറുവാൻ സാധിക്കാതായി. ഒരു ഫർലാങ്ങ് തികച്ചു

നടപ്പാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല. അതിനാൽ മഹാപാപിയായ എന്നെ വിട്ട് എവിടെയെങ്കിലും പോയി രക്ഷപ്പെടുകയാണ് നല്ലത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മകൻ മരിച്ചാൽ മാതാപിതാക്കൾ സഹിക്കയില്ല. എന്നെപ്പറ്റി അനുശോചിപ്പാൻ ആരു മില്ലല്ലോ?

നാലുപുറവും കാട്ടുതി പടനുകത്തി വരുമ്പോൾ അതിന്നുള്ളിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള കൊച്ചുമുറങ്ങൾ പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അഗ്നിജ്വാലയിൽ കൂടിക്കിടക്കുന്ന പുറത്തുള്ള ചാടുന്നതുപോലെയാകുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ അവസാനവാചകത്തിലെ ഓരോ വാക്കും സൗഭാഗ്യവതിയായ ആ യുവതിയുടെ കണ്ണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടത്. കിന്ന ഹൃദയനായ ഒരു രാക്ഷസനിപോലും അലിവുവളർത്തുവാൻ മതിയായിരുന്ന ആ വാക്കുകളാൽ പ്രകൃത്യാ ഭയാലുവായ ആ യുവാവ് സുസ്തനായതിൽ അതുതപ്പെടാനില്ല. എങ്കിലും ആ സമയം വ്യസനിപ്പാനുള്ള ഒന്നല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പെരുന്തും മുഴുവനും വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വന്നു.

യുവാവ്— വാശി പിടിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലെന്നു കട്ടിക്കുതന്നെ നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. ധർമ്മത്തെ ധർമ്മമായിട്ട് തുച്ഛമായ ഈ ശരീരത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ. കട്ടി മരിക്കയാണെങ്കിൽ അതും തരിച്ചുവേണ്ട. ഈ നിശ്ചയത്തിന് യാതൊരു ഭേദവുമില്ല.

യുവതി.— അങ്ങയുടെ ഈ ധർമ്മബുദ്ധിക്ക് ദൈവംതന്നെ പ്രതിഫലം തരും. വിടാതെ ധർമ്മപിടിക്കുന്ന അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കാമെന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കഴിവുള്ളതേതാളും നടക്കും.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് രണ്ടുപേരുംകൂടി തപ്പിത്തടഞ്ഞു പതുക്കെ പ്പതുക്കെ നടന്നു തുടങ്ങി. പുഴയുടെ കരയും പാടങ്ങളും വിട്ടുമാറുകയില്ലാതെ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള വഴികളിലെത്തിയപ്പോൾ നേത്രേന്ദ്രിയം കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത വിധം ഇരുട്ടായി. വല്ല വീടും കണ്ടുപിടിക്കാമെന്നുണ്ടായിരുന്ന മോഹം രണ്ടുപേർക്കും തീരെ ഇല്ലാതായി. ബുദ്ധിക്ഷയിച്ചു വീണ്ടും നിൽപ്പായി. അപ്പോഴേക്കും

കുറെ അകലെയായി റാന്തൽ വിളക്കുകൊണ്ട് കുറെ കടന്നുപോകുന്നതു കണ്ടു. യുവാവു കഴിവുള്ള വിധം ഉച്ചത്തിൽ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ വിളക്കുകാരൻ ഈ വഴിക്കു തിരിച്ചു. 'ചരം ചരം'കരമായ പ്രവഞ്ചത്തെ ഭരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മതേജസ്സാണ് ഈ കാണുന്നത്' എന്നു യുവാവ് ഗൽഗദാക്ഷരത്തിൽ പറഞ്ഞതിനെ കേട്ടു യവതിയ്ക്കും നിഷ്ഠുരമായ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളിൽ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു.

വിളക്കുകൊണ്ട് ആയാൾ അടുത്തുവന്നു രണ്ടുപേരുടേയും മുഖത്തു പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കോമളമായ ആ സ്ത്രീ മുഖത്തു മുത്തുകൾപോലെ വിളങ്ങുന്ന കണ്ണീർ തുള്ളികൾ ആയാളുടെ മനസ്സിനെ പാടല്ലാതെ പീഡിപ്പിച്ചു. തവിട്ടുനിറത്തിൽ ഒരു കുപ്പായവും കാവിവസ്ത്രംപോലെ ഒരു സോമനും ചെവിമുട്ടുന്ന ഒരു തൊപ്പിയും ധരിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ വിളക്കുകാരൻ തനിക്കുള്ള മുറി ഇംഗ്ലീഷുകൊണ്ട് അവരുടെ സ്ഥിതികൾ മിക്കവാറും ചോദിച്ചറിയുകയും വളരെ സമീപത്തുള്ള തന്റെ ഗൃഹവും അതിലുള്ള സകലസാധനങ്ങളും സന്തോഷപൂർവ്വം അവരുടെ അധീനത്തിൽ വെപ്പാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നും സുഖപ്പെടുന്നതുവരെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ തന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു താമസിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ടെന്നും ആദരവോടുകൂടി പറകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യവിംസാരല്പരനായ ഒരു പരമഭൂഷൻ വന്നു ക്ഷണിക്കുന്നതാണെങ്കിലും തല്ലാലത്തെ കഷ്ടം വസ്ഥയിൽനിന്നു കരകയറുവാൻവേണ്ടി അവന്റേറട്ടുടെ പോകുമായിരുന്ന നമ്മുടെ തരണീതരണന്മാർ ധർമ്മിയനായ ആയാളുടെ അനുവാദപരിപൂർണ്ണമായ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ആയാൾ സർവ്വശേഷം പ്രേരിതനായ ഒരു ദേവഭൂതനാണെന്നു ഓർമ്മയായി വിശ്വസിച്ചു. ആയാൾ പോയ വഴിയ്ക്കു കൂസൽകൂടാതെ നടക്കുകയും മനസ്സുകൊണ്ട് ഈശ്വരനെ വഴിപേരലെ സ്തരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം അമ്പതുവരെ നടന്നപ്പോഴേക്കും ആയാളുടെ വീടായി. വാലിയക്കാരെ വിളിക്കലും വിളക്കു കത്തിക്കലും അറിയിക്കുവാൻ മുക്കുലി ലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അയാൾ വളരെ വിളക്കു കൊളുത്തലും

സ്രീജ് ഒരു മഞ്ഞച്ചേലയും ഒരു റൗക്കയും ഒരു സാലയും പുരുഷനായ ഒരു സോമനും ഒരു ഷട്ടും പച്ചച്ചകലാസ്സും തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കലും ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു.

നമ്മുടെ യുവതിയും യുവാവും ധർമ്മിയുനായ ആ മഹാന്റെ ഒരു ഭാര്യവിശേഷത്താൽ വശീകൃതനായി സന്തോഷപാരവശ്യത്താൽ കഴുകുന്ന ബാഷ്പധാരയോടുകൂടി തളത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമുള്ള കരോ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ച് നന്മത്തളപ്പ് മറ്ററിയിട്ട് പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് അണിയറയിൽനിന്നു വേഷംകെട്ടി അരങ്ങത്തു പ്രവേശിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രധാനവേഷങ്ങളെപ്പോലെ ദീപപ്രകാശത്താൽ പരിശോഭിതമായ തളത്തിലേക്കു വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചു. മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിയപ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കും പെട്ടെന്നു രോമഭഞ്ചനയായി. എന്നാൽ ഈ സമയത്ത് നമ്മുടെ ധർമ്മബുദ്ധിയായ ഗൃഹസ്ഥൻ രണ്ടു കയ്യിലും കാരോ കോപ്പു ചൂട്ടുള്ള കാപ്പിയുമായി അകത്തു പ്രവേശിച്ചതിനാൽ രണ്ടുപേരുടെയും ശ്രദ്ധ ആ ഭാഗത്തേക്കായി. 'അസമയമാകുകൊണ്ട് ഒന്നും നേരേയൊവുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് പ്രസാദിച്ചുകൊള്ളണം' എന്നു പറഞ്ഞ് മറുപടിക്കു കാത്തുനില്ക്കുന്ന ഗൃഹസ്ഥൻ താഴ്ത്തേക്കിറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. ഭൂലോകത്തിലുള്ളവക്ക് അമൃതാസ്വാദനം സ്വാദ്യമില്ലെല്ലോ. എന്നാൽ അവർ അപ്പോൾ കുടിച്ച കാപ്പി അമൃതമെന്നായിരുന്നു. കാപ്പി കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വലുതായ ഒരു പരവധാനിയും ഒരു തലേണയംകൊണ്ട് ഗൃഹസ്ഥൻ പ്രവേശിച്ചു. ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരൊന്നെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തിയതിനാലാണ് വെറ്റേറെ കിടപ്പാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നത് എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ലെല്ലോ.

ഇതിനെല്ലാം മതിയാംവണ്ണം നന്ദിപറവാൻ വാക്കുകളില്ല. ഉണ്ടെങ്കിലും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്തു വറവാനും സ്നാധിക്കയില്ല' എന്നു യുവാവ് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'പറയത്തക്കവണ്ണം ഒന്നു ചെയ്തതായി എനിക്കഭിമാനമില്ല. ഉള്ളനേരം കിടന്നു സുഖമായി

ഉറങ്ങുവിൻ' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു തളത്തിന്റെ വാതിൽ അന്വേചാരി ഗൃഹസ്ഥൻ ഇറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമനോൻ, ബി. എ.

പലവക

തച്ചോളിക്കഥ.

വടക്കൻ പാട്ടുകൾ വളരെ നിസ്സാരങ്ങളായിട്ടാണ് പലരും ഗണിച്ചു വരുന്നത്. ഇവക്ക് ശബ്ദത്തിലാവട്ടെ അർത്ഥത്തിലാവട്ടെ യാതൊരു വിശേഷമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും പാടിക്കേൾപ്പാൻ അശേഷം കൗതുകമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ അത്ര പ്രചാരമില്ലാത്തത്. ഇപ്പോൾ അപൂർവ്വമായി നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ചിലർ മാത്രമേ ഇതുകൾ പാടിക്കേൾപ്പാനുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ പാട്ടുകളിൽനിന്നു ചരിത്രസംബന്ധമായ പല അറിവുകളും ഗ്രഹിപ്പാനുണ്ടെന്നുള്ള തത്വം പലരും അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഇവയെ ത്യാജ്യകോടിയിൽ പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നുവെച്ചു ഒരുത്തരും അനാദരിയ്ക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ 'റോബിൻഡ്രഡ്' മുതലായ വിരന്മാരെ കുറിച്ച് അനേകം ഗാനകൃതികൾ ഓരോരുത്തർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ഈ പാട്ടുകളിൽ വിവരിക്കുന്ന ഓരോ ശ്രമന്മാരെപ്പറ്റിയും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന കൃതികൾ ജനസാമാന്യത്തിന്നു രസിക്കാതെയിരിക്കയില്ല. കണ്ടു നാറായണമേനോൻ അവർകളുടെ കോമപ്പൻ എന്ന കൃതിയുടെ ജനയിതാവ് ഈ വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽ ഒന്നാണെന്നുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഈ പാട്ടുകൾ കിട്ടുന്നേടത്തോളം ശേഖരിച്ച് അച്ചടിപ്പിക്കുന്നത് ജനോപകാരപ്രദമാകാതെയിരിക്കയില്ല.

ഈ വിഷയത്തിൽ ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. അവർകളുടെ ശ്രമം സർവ്വം ശ്ലാഘനീയംതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തയ്യാറുള്ള കഥകൾ ബാലനാകും പ്രായംചെന്നവകും കരുപോലെ രസ ജനകമായിരിക്കുമെന്നതിലേക്കു സംശയമില്ല.

നേമുടെ പൊന്നുതമ്പുരൻ

തിരുവിതങ്കൂർ ഇപ്പോൾ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുവരുന്ന ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ജീവചരിത്രമാണ് ഇതിലെ വിഷയം. ഇതിൽ അവിടുത്തെ ജനനം മുതൽ (1033-മാണ്ടു) ആയിരത്തി എമ്പതാമാണ്ടുവരെ തിരുവിതങ്കൂർ രാജ്യത്തു നടന്നിട്ടുള്ള പ്രധാന സംഭവങ്ങളെ കരുവിധം ഭംഗിയായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറു അണ മാത്രം വിലയുള്ള ഈ പുസ്തകത്തെ സകലരും വാങ്ങി വായിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ ശിപാശചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

ഭഗവൽഗീതാ പാക്കെറ്റ് എഡീഷൻ

ഹിന്ദുക്കൾ നിത്യപാരായണത്തിന്നു ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഗീതാപുസ്തകത്തെ വായനക്കാരുടെ സൗകര്യം അനുസരിച്ചു വളരെ വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും എപ്പോഴും കൊണ്ടുനടക്കുവാൻ പാകത്തിലുള്ള വലിപ്പത്തിലും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത് അവർകളുടെ പ്രയത്നം അഭിനന്ദനീയമാണെന്നു മാത്രമല്ലതെ ഇതിനെക്കുറിച്ചു വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നും സൗവിചിത്രീകരണവും



വി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുമാകുന്നതും ആയ ആയുർവേദ ഔഷധാലയം.

ഈ ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, ദീർഘപിഴയ്ക്കൽ, നേത്രം, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നിറം, നിറംശിഖ്, മധുരമേഹം, കുപ്പിപ്പി (മുതലായവ) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേണ പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.



കുടുംബാരോഗ്യവും ധാരാളമായും

ധാതു ക്ഷായം വില രൂപ ൨൦ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ

൨. പ്രമേഹ വിവാരം.

സീരമേഹം ഇടുപ്പുവലി, മുതലായവയും തടഞ്ഞു പോകുക, ചേർന്നു ചുരുട്ടൽ, രക്തമോഹം മുതലായവയായിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു സ്രീപുരുഷനാഥ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പിപ്പി ക്ഷായം വില രൂപ ൧ മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിൾ തപാൽ ചിലവു അണ ൭

൩. സർവ്വരോഗസംഹാരി

ഈ തൈലം അല്പം പിരിട്ടിട്ട് കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വീക്കം മുടക്കുവാൻ നെഞ്ചുനോവു തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുദ്ധ; ഇടുപ്പുവേദന പാർപ്പവായു മേഹവായു തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യൂധികൾ ഭേദപ്പെട്ടു കുപ്പിക്കുന്നതും വില രൂപ ൧ തപാൽ ചിലവു അണ ൭

൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി തഴുതണം, നടുങ്ങാണി എന്നീ വേരുകളുള്ള അശ്വഗന്ധം സിദ്ധാക്ഷരം രാപഗോളങ്ങൾ പലതും മാറ്റം. തേമൽ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും വില കുപ്പി ഒന്നിൽ ൪-൭ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പി വരെ ൭ അ വേറെ

വി. സുബ്ബരായി, വെങ്കിട്ടപ്പട്ടം, തെക്കേ അറ്റം ൭ ജില്ല.

ഒ. ലക്ഷ്മികരകസ്തുരിഗുളികൾ.

താബുലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിചയേരിയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വായ്നാദം, അജീണ്ണം പിത്തവായു രോഗ ള്ളയ ശമിപ്പിക്കും.



രനിരച്ചം താബുലത്തോടുകൂടിയതും ഉപയോഗിക്കാം. ആറന്മുള തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുഭവ്യത്തേ യും ജീണ്ണപ്പടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താബുലത്തോടുകൂടി ഉപ യോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ല ററിസംധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ് മീരത്തുനിന്നു വന്നു ത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കപ്പം മുതലായ അനേകം വിചയേരിയ സാ ധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുളി, കാസശ്ചംസം, ജലം മുത ലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചുവെറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. വരം ഗു ലികകൾ ഉള്ള കപ്പി ചക്ക വിചയേരി. ച മുതൽ ചെ വരെ കപ്പി കൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ചക്ക തപാൽകുളി ഉ ണ.

എ. ഭന്തമൂണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എപ്പോഴും അന്തരംഗങ്ങളേയ്ക്ക് നീക്കം. വ്യാകു കപ്പി ഒന്നിനു ൩-൩. തപാൽ ചിലവു ൨ കപ്പിവരെ ഉ ണ വേറെ.

ഒ. ജഗദസംഹാരി.

കുളപ്പനി, മൂപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അന്ധമിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വിചയേരി കപ്പി ഒന്നിനു ച ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ണ വേറെ.

വ്യാ. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരിട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബഹു പുഷ്പിയാലും ഭഞ്ച ക്കുമായും കുറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കളുക്കുയുണ്ടാക്കും. സൽവ ക്ഷൺദ്രോവുക ളും തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോമം കുറക്കും. രോമം ചൊഴിയാതിരി ക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വിചയേരി കപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ തപാൽ ചിലവു ഉ ണ വേറെ.

൩. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരിട്ടിയാൽ യാ തൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കതെ രോമത്തെ മാറും. വിചയേരി കപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബനായി, പാർക്കിപ്പട്ട, തൈക്കത്തുക്കുട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്ന മന്ത്രസംഹാരം.

ഭാഗനമില്ലാത്ത, പുളിച്ചുതിട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറനോവു, വായനാരംഗം അജീർണ്ണം വരുവീട്ടുകയുമക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും ഡപ്പി ഒന്നു അണ വൃതപാൽകൂടി അണ ഉ വേറെ

൧൧. കുണ്ഠവിന്ദ.

ചീക്കാര, ചെവികുത്തു, ചെവിയിടപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കുണ്ഠരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും ത്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧൯ ണ തപ്പാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪- വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേറെ

൧൩. വേത്രവിന്ദ.

കുണ്ഠനോവു, കൺകുത്തു, കൂപ്പം, നീരെടുപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, ചീളക്കെട്ടു, ഭഗവളച്ചു, പൂവു, ചെരപ്പു, എരിച്ചിൽ ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലവു പുക്കുച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലാഹീനതയാലും അത്യാസ്ത്യാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സഖലതത്തെ നീക്കം വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേറെ

൧൫. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടീരിൽ നിന്നും വരത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പിസ്സിൽ ഉണ്ടു ത്രപാത്തുക്കത്തിന്നു ൪൮ ക വില ഒരു ത്രപാമുതൽക്കുള്ളി ഏതു സംഖ്യക്കും ചീല്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽചിലവു പുറമെ, ഏഴുതുക്കത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അർക്കട്ട് ജില്ല.

ചിന്ന. തോറോവിഷയത്തിന്നു സിദ്ധപ്പെട്ടവയം.

തോറോ കടിച്ചു സ്ഥലത്തു നല്ല തുള്ളി ഭരിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ അഗാധം
കാണാം. ഒരു കുഡുംബത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്നെ പൂർണ്ണ കർമ്മത്തി വെക്കാനെ ഇ
രിക്കുന്നു. വില കുപ്പി പത്തു കറുപ്പു പെ കുപ്പിയിൽ കറുപ്പാതെ ഒന്നിച്ചു വെ
ക്കുന്നവർക്കു ഡബ്ബൽ പത്തു കറുപ്പു പെ ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമ
ത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ടാകുമെ. ഇഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും പെ. കു
പ്പിവാൻ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ടാ. സിലോൺ കി. നെ

ചെ. പ്രാണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴുപ്പു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാ വിധ പ്രാണങ്ങൾക്കും കൈകൾ
പ്രയോജനമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളെയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ പ്രാണങ്ങളെയും വിത്തു
മുളിപ്പിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില പത്തു മൂന്നു കുപ്പിവരെ
വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ടാ മാത്രം

ചവ. കുഞ്ഞുശിശുക്കൾ.

ഈ കുഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു ശരീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ
കഴുപ്പുമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതങ്ങൾക്കും, പ്രസംഗങ്ങൾക്കും, പാതിരിമാർക്കും
ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യാധാരം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാളെക്കും വളരെ ഉപ
യോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില പത്തു വി. പി. കമ്മീഷൻ നെ കുപ്പിവരെ നെ.

ചെ. സ്നാനമണ്ണ.

ഈ പൊടി തേച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വള
രെ വിശേഷം. ഇത രോഗത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കുളഞ്ഞു, മൃതപദവും പ്രകാ
ശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ രോഗത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യ
വും എല്ലാത്തരവും നേർന്നിടം. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു
വില പത്തു വി. പി. കമ്മീഷൻ നെ

ചെ. സഞ്ചിപ്പട്ടിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദാഹം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം
അർശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയ്ക്കും ആതുരവായ് മുതലായി എല്ലാ ഉരോഗങ്ങൾക്കും
ഈ പട്ടിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. ഇതു മലമ്പ്രവൃത്തിയാക്കും രുചി
പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില പത്തു വി. പി. കമ്മീഷൻ നെ കുപ്പിവ
രെ ഉണ്ടാ

സംസ്കാരത്തിൽ പരമപ്പെട്ട തെക്കേ അർക്കം ജില്ല.

റ.പി. കന്നാരംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏല്പാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി രൂപീകൃത കരള ഇതുകൂടൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലരോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മൂർച്ഛം, കൃഷ്ണ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിരോധമായ ഭക്ഷണമാകുന്ന വിലകൂടെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ന കപ്പിവരെ ഉണ്ട്.

റ.വ. തപഗ്രോഹപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണ കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചുട്ട, പൂക്കടി, താണം, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള ഏല്പാ തപഗ്രോഹങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ദഹനത്തിനും പുറം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ട്.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ചക്ക വില ക. മേത്തരം കങ്കുമകേസരം തോല ചക്ക വില ചക്ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പരം, തോല ചക്ക വില ക മേത്തരം രോമാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിയേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കുളത്തു, ജാതിമല്ലി, സുന്ദര, ഹന, മഗിഡവു, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏല്പാഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തുക്കത്തിന്നു ക. പി. വു തവരക്കൂടി പുറം.

ക. ബ. സ.				ക. ബ. സ.
കന്നാരംതരം ഗോരോചനം തുവരുന്ന ചക്ക				൫ ൦ ൦
ടി	മത്തരം	ടി	ചക്ക	൧ ൦ ൦
ടി	പച്ചക്കപ്പരം	ടി	ചക്ക	൧ ൦ ൦

റ.വ. നക്ഷാമുതം.

ഇത ഈ നാട്ടിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിരോധമായ ഒരു പൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യമാണ്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള രോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ദഹനക്കുറവുള്ളവർക്കും പ്രമേഹരോഗക്കാർക്കും ഇത ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷണമാണ്. ഇത രക്തശുദ്ധി വരുത്തുകയും, പിത്തം, ഭ്രാന്തക്കുടലും, ചുമ, വായുക്ഷോഭം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ദഹനത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യു മൂത്രച്ചുട്ട, അസ്ഥിസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളെ തീരെ ദേഹപ്പെടുത്തുകയും കായബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത രോഗികൾക്കും, നിശ്ചയം, ദുഃഖരോഗമാർക്കും ഏല്പാം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

തകരം ചക്ക അണ ന മാത്രം വി. പി. ചാഞ്ച അണ ന പുറമെ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലും ഇംഗ്ലീഷിലും വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയപിലാവാ—

പള്ളിക്കടം മലയാളം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എം രാജരാജവർമ്മ എം എ രമ്പുരൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു ക്രമമാണു, കരടുകൾ വെട്ടിയെടുത്തു.

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡ്മാസ്റ്റർ കെ പരമേശ്വരൻ എം എ അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം മ. കെ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

സംവിത്രി—

പള്ളിക്കടം ഹോഡ്മാസ്റ്റർ കെ. ചിങ്ങമംഗലം എം എ അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം മ. കെ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

മാധവനിരണം—

സർക്കാർ വൈദ്യൻ പരമേശ്വരൻ വി. കേശവനാഥൻ അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, 'സംവിത്രി' ഭാഷാപുസ്തകം വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

പുതിയ മൂന്നാം പാഠനോടു മുഴുവൻ—

വി എൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, (പാഠനം, ചോദ്യങ്ങൾ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

കീഴ്തികേസരി—

സി കൃഷ്ണപിള്ള അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, സി എൻ എ രാമസ്വാമി അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, 'കീഴ്തികേസരി' എന്ന പുസ്തകം വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

കുറേനാളം—

പള്ളിക്കടം പാലം വി. എ. അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, 'കുറേനാളം' എന്ന പുതിയ കഥാ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

പുഴുപൊലി—

ടി. യേശുദാസ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട, 'പുഴുപൊലി' എന്ന പുതിയ കഥാ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

ഉദ്യോഗാർത്ഥൻ—

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, 'ഉദ്യോഗാർത്ഥൻ' എന്ന പുതിയ കഥാ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

രസാലാസൻ കഥ—

സി. കെ. വി. അദ്ധ്യപതിക്കുന്ന, 'രസാലാസൻ' എന്ന പുതിയ കഥാ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥാ വില്പനയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു.

ഭദ്രമുനി—

മിസ്റ്റർ വി മമ്മ എഴുതിയ കഥ ഒന്നക്കു അണ ൫

ലിപാവതി—

മിസ്റ്റർ പ്രകാശനാഥിയിൽ എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ൫. ൯
ചെക്കവെച്ചുതരുക—

മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരിയിൽ എഴുതിയത ചക്ക അണ ൧

സന്തോഷവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ ചക്ക വില അണ ൧.

ശങ്കരകൃതി—

അ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിൽ മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ളി അദ്ദേഹം ഭാരത സമയങ്ങളിൽ ഉ
ണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുളുക്കഥയായും അച്ചടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ചക്ക ൪ അണ

മിസ്റ്റർ സി.എം. മാധവപ്പള്ളി—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പി എഴുതിയ ഒരു ഡിക്ഷറീവ നോവൽ വില അണ ൨.

അവതാരത്രയചരിതം—

സെങ്കോട്ടവതി ഇത്തിക്കുട്ട ഭേദകി അമ്മയുടെ എഴുത്തുപുസ്തക പുതിയ ലഭ്യമാ
സ്തകം വില അണ ഒന്നര.

ഭരതഗുണമരമായണം—

കെ. സാംബതിവശാസ്ത്രി മഹോപാധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാ
നത്തൊട്ടുകൃതിയത. വായനക്കാരെക്കുറിച്ചു സെങ്കോട്ടയ്ക്കും ഭാരത കാണാത്തവർ പ്ര
ത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്ന ഇതിൽ പരങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥം ക
രം പ്രിയപ്പെട്ടവരും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും പുസ്തകം എല്ലാ കാ
ണാത്തവർക്കും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും പുസ്തകം എല്ലാ കാ
ണാത്തവർക്കും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും പുസ്തകം എല്ലാ കാ

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവർ സി. എസ്. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്.,
എം. ആർ. എച്ച്. എസ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉ
ണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. എം. ആർ. എ. എസ്.,
കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മഞ്ചപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാ
നത്തൊട്ടുകൃതി തിരുമാസ്തിയെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉ
യന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്ന ചക്ക ൧ അണയും താണതരത്തിലുള്ളതിന്ന ചക്ക ൧
യു. വിലയാകുന്നു

ദാക്ഷാധിനി—

കോമത്തു കത്തപ്പാണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില അണ ൮

കാഞ്ചനവീര്യം ജനവിജയം തുളുക്കഥ—

മചയ്യം ഉറ ഹൈസ്കൂൾ ഫോഡർസ്സർ കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ള ബി എ അവർകൾ

ബയൻറപെയ്യതു ടി-കു വില അണ ന്
 മറ്റും പല പൂക്കളാലും ഇവിടെ വില്പന തയ്യാറാണു തപാൽകുറി പുറമെ,
 എല്ലാ പൂക്കളുടേയും പേര് വിലയും അറിഞ്ഞു പൂക്കളാലും വരുമേ
 ണതാണ്, ആവശ്യപ്പെട്ടനവർ അരണ്ടു സ്ഥാപന അയക്കണം,
 എസ്. .സി. റെഡ്ഡർ വിഭാഗിയിൽ ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂർ.



പരസ്യം.

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മനോജൻ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കും വരിപ്പണം, പരസ്യക്കുലി, പരസ്യങ്ങൾ, കർഷ്കസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനോജർക്കും മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്കേയും മാനോജർക്കേയും മാസികസംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയാ കപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

കോവിലകം	}	എന്ന്
എറണാകുളം		രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, <i>RAMA VARMA,</i> 12th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ത്രിപ്പിച്ച് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രജ്യകർഷ്കസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസിൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാണ്.

ര. ര. പ.



രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ

തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽകൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആരമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര കുന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം മരമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണെന്നതാകുന്നു.

തരംനോക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടോ, ക്ലോച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടോ എഴുത്തുമാർന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്യുകയേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യകൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക്	0	2	0
-----------------------------------	---	---	---

ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതൊ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് അനുതരമാം പോലെ കൂലി ചുമക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മരമാസം പതിനഞ്ചാമ്പതിയുതിക്കകം വരിക്കാർ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാല്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മററണമെങ്കിൽ മാനേജറെ അറിയിക്കുകയും വേണം.

എറണാകുളത്ത് } എന്ന—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ

കോവിലകം

ഡ. ര. മാനേജർ.



സംഗതിവിവരം

1. പെരുന്താ ഗ്രാമം	411
2. കരകൻ—മുക്കുരുത്ത് കമാൻ	410
3. രല്ലശ്ശു — വ്. കെ. അച്യുതമണി, ബി. എ.	423
4. കെ. ഷുബ്ബ്—വെണ്മണിമഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	40
5. ആനന്ദനഗരകുലശാസ്ത്രി — ര. ര. വ.	42
6. മഹിഷമർദ്ദനം രഞ്ചിപ്പാട്ട്—തട്ടാത്തു മഹൻ നമ്പൂരി...	435
7. യോഗഭൂഷൻ—എ. കൃഷ്ണൻ ഏബ്രഹാമി	440
8. ഉണ്ണുവിലാസനേശം	446
9. ചെലിത്തരാജകുമാരൻ	448
10. നാരായണിപ്പാട്ട്—കുടുംബ കണ്ണകൃഷ്ണമണി,
ബി. എ.	451
11. പലരക	463

മലയാള മനോരമ

മറവു

പുസ്തകം ൪

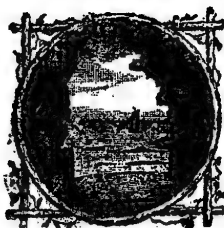
മി ന മ ങ സ ങ

ലക്കം ൮

മ ങ ഗ ഉ ങ

മുൻഭാഗംമുഖ്യേന്ദ്രന്മാർ നമിഴിച്ചാഞ്ചൊട്ടുന്നിടംനോക്കുകിൽ
പിൻഭാഗംമുടിയാടിവൻകുടിതടിച്ചുളപ്പറംകുണ്ടിടം
അൻപാലേവമുമാംഗഭംഗിമുഴുവൻകുമാനിരട്ടത്തരം
വൻപാൻറെരിരട്ടയപ്പനെയുടൻമുക്കിയ്ക്കുസേവിയ്ക്കുവിൻ.
ഉദ്യോഗാശ്രിതർ (തഴ്ചക)

പെരുമനം ഗ്രാമം



മലയാളികളെ മുഴുവൻ പന്നിയൂർ കൂറകും
രെന്നും ശുകപുരം കൂറകുംരെന്നും രണ്ടു തരമാ
യി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ രണ്ടു തരക്കാർക്കും
പരസ്പരമത്സരം വിട്ട് ഐകമത്യം ഉണ്ടാക്കി
തീർക്കുന്നതായ സ്ഥാനം പെരുമനം ഗ്രാമമാക
ുന്നു. മലയാളികളുടെ പൊതുവിൽ സഭയായിരുന്ന തൃക്കണാമതി
ലകം യോഗവും മറ്റും ഈ പെരുമനം ഗ്രാമത്തിന്റെ സങ്കേത
ത്തിലാണ് നിന്നിരുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരു
ടെ മേൽവിചാരത്തിലായിരുന്നു നടന്നിരുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ

ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഏകദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഒല്ലം. ഈപ്പാഴ്ത്തെ കാലത്തു പെരുമനംഗ്രാമം എന്നു പറയുമ്പോൾ പ്രാചീനപ്പെട്ട തൃശ്ശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിന്റെ ഏകദേശം ആറു നാഴിക തെക്കുവശത്തായി ഒരു ക്ഷേത്രവും ആ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഭഗവനെ പരമേശ്വരനായി ഉപാസിക്കുന്ന പത്തോ മപ്പത്തോ ഇല്ലക്കാർ നമ്പൂരിമാരും മാത്രമേ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുമായിരിക്കാം. പക്ഷെ ഇതിന്റെ വാസ്തവം അങ്ങിനെയല്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഉഴഞ്ഞ ശാസ്താവിന്റെ ക്ഷേത്രം മുതൽ വടക്കോട്ടും വടക്കുപടിഞ്ഞാറു അകമല ശാസ്താവിന്റെ സ്ഥാനം മുതൽ തെക്കോട്ടും തൃപ്പാറാററ അടുത്ത് എടുത്തുനത്തി അയ്യപ്പൻ കാവിനു കിഴക്കോട്ടും കിഴക്കു മലയിൽ കുതിരൻമുടി അയ്യപ്പക്ഷേത്രത്തിന്നു പടിഞ്ഞാട്ടും ഉള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ പെരുമനം ഗ്രാമത്തിന്റെ സങ്കേതമാണ്. ഈ സങ്കേതസ്ഥലത്തിനുള്ളിൽ അധിവസിച്ചവരുന്നവരായ ബ്രാഹ്മണർ മുതൽ ചണ്ഡാളൻവരെയുള്ള സകല ജാതിക്കാരും പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരും അതിന്റെ കീഴിലുള്ള ഉപഗ്രാമക്കാരുംകുന്നു. ഇരിഞ്ഞാലക്കുടഗ്രാമം, ആവിട്ടത്തൂർ ഗ്രാമം, തൃശ്ശിവപേരൂർ ഗ്രാമം ഈ മൂന്നു ഗ്രാമങ്ങളും പെരുമനം ഗ്രാമത്തിന്റെ സങ്കേതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഉപഗ്രാമങ്ങളാണ്. ഈ ഗ്രാമവും ഗ്രാമക്ഷേത്രവും സ്ഥാപിച്ച കാലത്തു സങ്കേതത്തിൽപ്പെട്ട മിക്കഭാഗവും പെരിയ വനമായിരുന്നുതുകൊണ്ടാണ് 'പെരുവനം' എന്ന ഇതിനു പേരു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണങ്ങളുടേയും ഉൾഭൂമിങ്ങളുടേയും അവസാനത്തിൽ 'കോട്' എന്നുള്ള ശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതും ഇതിന്നു മതിയായ ലക്ഷ്യമാകുന്നു. കിരാങ്ങാട്, തയ്ക്കാട്, അന്തിയ്ക്കാട്, ആലക്കാട്, പാറക്കാട്, മൂക്കാട്, പട്ടിക്കാട് എന്നുള്ള പേരുകൾ ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ. നല്ല അതുത്തിയിലും ശാസ്താവിന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങളുള്ളതിന്നു പുറമെ, നടുവിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട തിരുവെള്ളക്കാവിൽ ശാസ്താവിന്റെ ക്ഷേത്രവും ഉൾഭൂമിങ്ങളിൽ കോടനാട്, ചാത്തക്കാട്, കണ്ണിമംഗലം, ആറാട്ടുപുഴ, മുതലായി അനേക അയ്യപ്പക്ഷേത്രങ്ങളും കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രാമക്കാർ വനഭവനമായ

ശാസ്ഥാവിനെ ഉപാസിപ്പാനുള്ള കാരണവും അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥലം വനപ്രദേശമായിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ ഗ്രാമക്കാരുടെ പൊതുവിലുള്ള ക്ഷേത്രമായ പെരുമനത്തമ്പലം വളരെ സ്വത്തുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രമാണ്. സങ്കേതത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗമുള്ള മലനിരപ്പുകൾ മുഴുവൻ ഈ ദേവസ്വം വകയായിരുന്നു എന്നതിന്നു പുറമെ പതിനെട്ടു ചേറിക്കൽ വസ്തു മുതലും ക്ഷേത്രംവകയായി ഉള്ളതാകുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രംവക സ്വത്തിന്റെ ആദായത്തിൽ ദേവന്റെ നിത്യനൈമിത്യകങ്ങളായ അടിയന്തരങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് കഴിച്ച ബാക്കി മുഴുവനും ഗ്രാമജനങ്ങളുടെ യോഗക്ഷേമത്തിന്നുപയോഗിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഗ്രാമനിയമം. കിഴക്കെ മലയിലെ തേക്ക്, വീട്ടി, മുതലായ ഉത്തമവൃക്ഷങ്ങൾ സങ്കേതത്തിനകത്തുള്ള ക്ഷേത്രം പണിക്കു ആവശ്യമുള്ളത് കഴിച്ച ബ്രഹ്മാലയങ്ങൾ പണിയിക്കുന്നതിന്നും പാഴുമാർക്കു താണു ജാതിക്കാരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നും വില കൂടാതെ കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു നിയമം. മല സങ്കാരധീനത്തിലായതിന്നുശേഷം കൂടി തേക്കും വീട്ടിയും ദേവാലയങ്ങളും ബ്രഹ്മാലയങ്ങളും പണി ചെയ്യുന്നതിന്നു കുറിക്കണമെന്നും കൂടി വാങ്ങാതെ അടുത്ത കാലാവരെ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നത് പണ്ടത്തെ ഗ്രാമനിയമത്തിന്റെ അവശേഷമായിരിക്കണം. ഈ നിയമത്തിൽപ്പെട്ട സകല വർ്ക്കാരുടെ ഇടയിലും വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങൾക്ക് ലോപംവരാതെ രക്ഷിപ്പാനും ആക്കുങ്കിലും വിഹിതാനുഷ്ഠാനം തെറ്റെന്നുണ്ടോ എന്നും അവിഹിതാനുഷ്ഠാനം പററുന്നുണ്ടോ എന്നും പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞ് ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെ അതതു വർ്ക്കാരെക്കൊണ്ടു വേണ്ടതുപോലെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ ചെയ്യിക്കുവാനും ഈ വക വിഷയങ്ങളിൽ ദ്രവ്യവ്യയംവേണ്ടിവന്നാൽ അതു ദേവസ്വത്തിൽനിന്നു ചെയ്യുവാനും ഉള്ള ചുമതല ഗ്രാമക്ഷേത്രാധികാരികൾക്കാണ്. സങ്കേതത്തിൽ പെട്ട ജനങ്ങളെ ഒരവലാതിയും കൂടാതെ ഐഹികപാരത്രികവിഷയങ്ങളിൽ യഥാവിധി പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചു ഭരിക്കുന്ന ഭരണാധികാരം ഗ്രാമപരദേവതയായ എടുത്തപ്പനിലാണ് സമർപ്പിച്ചിരുന്നതു്. ഈ വക വിഷയങ്ങളിൽവേണ്ടിവരുന്ന ചിലവിലേക്കാണ് ദേവസ്വ

ത്തിൽ ഈ വളരെ സ്വത്ത് ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളത്. പതിനെട്ടു ചെറിക്കലങ്ങളിലെ സ്വത്തും ഈ വകചിലവുകൾക്കു തരംതിരിച്ചു വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അധികാരം ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്തരജന്മാരാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവിണിശ്ശേരി അവണാവ്, ചിററൂർ അവണാവ്, കിരട്ട് അവണാവ്, എന്നീ അവണാവു നമ്പൂരിപ്പാടന്മാർക്കായിരുന്നു. എല്ലാംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ ഈ സങ്കേതത്തിലെ രാജാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നത് ഇവർ തന്നെയാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊല്ലത്തോൾ കുംഭമാസത്തിൽ ഉത്രത്തുന്നാൾ കൊടികയറി മീനമാസത്തിലെ ഉത്രത്തുന്നാൾ ആറാട്ടു കഴിക്കുന്നതായ ഒരു മഹോത്സവമുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്സവത്തിനു കൊടികേറണമെങ്കിൽ സങ്കേതത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ആക്കങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയോ സങ്കടമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ പാടുള്ളൂ.

കൊടിയേറാൻ വേണ്ട എറട്ടയപ്പന്റെ നടക്കൽനിന്ന് ആ വലത്തിക്കാൾക്കെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന ഉത്തരജന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും മൂന്നു പ്രാവശ്യം വിളിച്ചു ചോദിച്ചു സങ്കടക്കാരില്ലെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമേ കൂറുനാട്ടിള്ളൂ എന്നാണ് നിശ്ചയം. 500-മാണിലെ അതിനടുത്ത കാലത്തെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ എത്രോ ഒരു ഇല്ലത്ത് ഒരു കന്യക വിവാഹത്തിനു മുമ്പിൽ ജൂതവായിപ്പോയി എന്ന മന്ത്രക്കളുടെ ബലിക്കല്ലിന്മേൽ തൂകുന്നതിനിടക്കു തന്ത്രം കേട്ടുടനെ ബലി തൂകുന്നതു നിർത്തി ഗ്രാമനിയമപ്രകാരം ഉത്സവം കലാശിപ്പിച്ചു എന്നാണ് പ്രസിദ്ധി. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവംകൊടിയേറാൻ മില്ലാതായിട്ടുവളരെകാലമായി. എറട്ടയപ്പന്റെ ഉത്സവത്തിന്റെ വലിയ വിളക്കാണ് പെരുമനത്തു പൂരം. സങ്കേതത്തിൽപെട്ട സകലശാസ്ഥാക്കന്മാരുടേയും ഭഗവാൻമാരുടേയും ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഉത്സവങ്ങളും ഈ കാലത്തുതന്നെ നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ഗ്രാമക്കാർ ഐകമത്യത്തോടുകൂടി നിശ്ചയിച്ചു നടത്തി പോന്നിരുന്നത്. പെരുമനത്തു പൂരം എന്നു പിൽക്കാലങ്ങളിൽ പേരുശരിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ വിളക്കിനും ആറാട്ടിനും സങ്കേതത്തിൽ പെട്ടതും പെടാത്തതുംകൂടി 168 ഭഗവന്മാരേയും എഴുന്നള്ളിച്ച പൂരം

കഴിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ വെള്ളാരപ്പള്ളിയിൽനിന്നും അവണക്കൊടു, മാണിക്യമംഗലം, മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നും തൃശ്ശിവപേരൂർ പാറമേക്കാവു തിരുവമ്പാടി മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നും ആറാട്ടിന്നു ആറാട്ടുപുഴക്കു പുറം പുറപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ അനവധി ദൈവപരിവാരങ്ങളെ മുമ്പിൽ നടത്തിക്കൊണ്ട് ഉരുകും ചേപ്പ് എന്നീ ഭഗവതിമാരുടെ നടുവിൽ തുപ്പാരറപ്പൻ അകമ്പടിയായിട്ടാണ് പെരുമനത്തു എറുത്തപ്പൻ്റെ ആറാട്ടു കഴിച്ചു വന്നിരുന്നത്. എഴുന്നള്ളത്ത് ആറാട്ടിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പെരുമനത്തു ക്ഷേത്രത്തിൻ്റെ നടമുതല്ല് ആറാട്ടുപുഴ എത്തുന്നതുവരെയുള്ള ഭൂമി മുഴുവനും ചേപ്പുകാരുടെ വകയാണ്. ആ ഭൂമിയിൽ എറുത്തപ്പൻ്റെ വാരാന്നം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഭിക്ഷിലെല്ലാം വെള്ളയും കുരിമ്പടവും വിരിച്ച് അലങ്കരിക്കുന്ന ചുമതല ചേപ്പുകാർ നിവ്വഹിച്ചു വന്നിരുന്നു. ടിപ്പുവിൻ്റെ പടവെട്ടു കാലത്തു വെട്ടിക്കൊടുയിലുള്ള തിരുവിതാംകൂറുകാരവക കാവൽക്കാരുടെ ശല്യംകൊണ്ട് അവണക്കൊടു മുതലായ പൂരങ്ങൾക്ക് ആറാട്ടുപുഴക്കു കടന്നുപോകുവാൻ തടസ്സം നേരിട്ടതു മുതലാണ് ആ വക പൂരങ്ങൾ ആറാട്ടിന്നു ആറാട്ടുപുഴക്കു പൊക്കു നിത്തിയത്. ഇതുപോലെതന്നെ വേറെ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നിമിത്തം മറ്റു ചെറു പൂരങ്ങളും ആറാട്ടുപുഴക്ക് ആറാട്ടിന്നു പോകാതെയായി പൂരം മുടക്കുവരികയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ൧൮൭൧-ൽ തീപ്പെട്ട ശങ്കരൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് തൃശ്ശിവപേരൂർക്കുള്ള പാറമേക്കാവ തിരുവമ്പാടി മുതലായ പൂരങ്ങൾക്കു പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്തത്. പെരുമനത്ത് ഉത്സവം നിന്നതോടുകൂടി സകല പൂരംപുറപ്പാടുകാർക്കും കുറച്ചുകാലം നടവടക്ക് ഒരുമിക്കാതെ. ഉറാളന്മാരുടെ പരസ്പരമിദങ്ങളും ദുസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പല ക്ഷോഭങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ പ്രബലന്മാരായ ചാറൂർ അവണാവ് നമ്പൂരിപ്പാട് മുതലായ ചേപ്പുകാർ ഉരുകത്തുകാരെ ആക്രമിക്കുകയും അർപ്പണശ്ലോഭി അവണാവ് നമ്പൂരിപ്പാടിൻ്റെ രക്ഷയിലുള്ള ചാത്തക്കുടത്തുകാർ ഉരുകത്തുകാരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൻ്റെ സ്ഥാരകമായിട്ടാണ് ഇന്നുംചാത്തക്കുടത്ത് ശംസ്ഥാവിനെ ഉരുകത്തു

അമ്മതിരവടിയുടെ കൂടെ എഴുന്നള്ളിച്ചുവരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഓരോരോ കഥകൾ പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കുന്നതല്ല. ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട സകലപുരുഷന്മാരും ദേവന്റെ ഉത്സവകാലത്ത്, ഇല്ലെങ്കിൽ ആറാട്ടിനെങ്കിലും ആറാട്ടുപുഴ എത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും അങ്ങിനെ എന്തൊരുവന്റെ ഭാരാദികൾ പുലകൊണ്ട് അയാളുടെ പിണ്ഡം വെക്കണമെന്നും ഗ്രാമക്കാർ കഠിനമായി നിഷ്കൂഷിച്ചിരുന്നു. ഇതു പോലെ ഗ്രാമജനങ്ങളുടെ ഐകമത്യത്തിനും യോഗക്ഷേമത്തിനും രക്ഷയായി പല വ്യവസ്ഥകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണരിൽ വേദം പഠിക്കാതെയോ യാഗാദിഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ ശരിയായി അനുഷ്ഠിക്കാതെയോ വല്ല ന്യൂനതകളും കാണിച്ചിരുന്നവരെ യോഗക്കാർ യോഗംകൂടി തരംതാങ്ങുകയും യഥാവിധി ശിക്ഷിക്കുകയും സപാത്ര്യായം, തപസ്സ്, യജ്ഞം മുതലായ കർമ്മങ്ങളിൽ നിഷ്കൂഷയും നിഷ്ഠയുമുള്ളവരെ തരംകയറുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുവന്നിരുന്നു. പ്രബലന്മാരായ തൃശ്ശിവപേരൂർ ഗ്രാമക്കാരെയും ആവിട്ടത്തു ഗ്രാമക്കാരെയും ചില അനുഷ്ഠാനന്യൂനതനിമിത്തം യജ്ഞാദിവൈദികക്രിയകളിൽ ചേരുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം കീഴ്പോട്ടു ഇടിച്ചുവെക്കുന്നതിന്നു ഇവർ ഒട്ടും ഭാഷിക്കാത്തുണ്ടായിട്ടില്ല; മറിച്ചു തപസ്സ് നിഷ്ഠയും ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളും യോഗബലവും ഉള്ള ഇരിഞ്ഞാലക്കുട ഗ്രാമക്കാരെ ഇവർ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മലയാളത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നു ഗ്രാമങ്ങളിൽ പന്നിയൂർ ഗ്രാമത്തിന് അധഃപതനം വന്നപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാരെ കയറ്റി വെക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്നു വിരോധമായി ശുക്പുരത്തുകാർ തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ആലത്തൂർ ഗ്രാമക്കാരെയാണ് ആ സ്ഥാനത്ത് വെക്കേണ്ടത് എന്നു ശാഘം പിടിച്ചു ചികിപ്പും ഇവർ തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള തൃക്കഴിക്കാട്ടു ദേശക്കാരെ ഒരു മന്ത്രി മേലധികാരം ശുക്പുരത്തുകാർക്കു വിട്ടുകൊടുത്ത് അവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാരെ ഉയർത്തുവാൻ സമ്മതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ എടക്കുലങ്ങളിൽ പന്നിയൂർ ഗ്രാമത്തിൽ അക്രമം തുടങ്ങുന്നതറിഞ്ഞ് ആ ഗ്രാമം ഉപേക്ഷി

ച്ചുപോന്ന ഇരിഞ്ഞാലക്കുട ഗ്രാമത്തിൽ ചേന്ന് മൂക്കാട്ടുകാർ മുതലായവരെക്കൊണ്ടും അധർമ്മം തുടങ്ങി എന്ന കണ്ട് പട്ടിക്കാട് സ്ഥലം ഉപേക്ഷിച്ച ഇരിഞ്ഞാലക്കുട വന്നു ചേന്ന് 'വെന്തല' നമ്പൂരി മുതലായ മറ്റു പലേ ഉത്തമബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടും ഐരംണിക്കുളം ഗ്രാമത്തിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന അന്തഃമുദ്രം നിമിത്തം ഇങ്ങോട്ടു വന്നുകൂടിയ പാമ്പുമേക്കാട് നമ്പൂരി ഭണ്ഡത്തിൽമേക്കാട് നമ്പൂരി മുതലായ യോഗ്യരെക്കൊണ്ടും പറവൂർ ഗ്രാമത്തിൽ ഇരിക്കപ്പെടരുതിട്ടി അവിടംവിട്ടുപോന്നവരായ വിലപമംഗലത്ത് നമ്പൂരി മുതലായ വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ ഗൃഹക്കാരെക്കൊണ്ടും മറ്റും ഇരിഞ്ഞാലക്കുട ഗ്രാമം പരിപൂർണ്ണിയാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരെ പെരുമനത്തുകാർ ഈ വിധം ഉയർത്തിയതോടുകൂടി ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാർക്കു വേണ്ടതൊക്കെ തികഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാരെ വളരെ വലുതാക്കിവെക്കുവാൻ കാരണമുതന്നായ പെരുമനം ഗ്രാമക്കാരെ വളരെ നന്ദിയോടെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന്നുപകരം തൃക്കണാമതിലകം ക്ഷോഭത്തിന്നുശേഷം ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാർ ഒരു മാതിരി വഞ്ചിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. തമ്മിൽ കൊള്ളക്കൊടുക്കലാവട്ടെ മറ്റൊരു വിധം നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ക്രിയകൾക്കു ക്ഷണിക്കുകയായട്ടെ യോഗംകൂടി പെരുമനം ഗ്രാമം ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെല്ലുകയായട്ടെ മേലാൽ യാതൊന്നും ചെയ്യുപോകരുതെന്നും മറ്റും അവർ ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. ഇരിഞ്ഞാലക്കുട ഗ്രാമസങ്കേതത്തിനെ അക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന മതിലകത്തുകാരെ വേണ്ടവിധം അമച്ചു ചെയ്തതെ ഇരിഞ്ഞാലക്കുടയും മതിലകവും ഒരുപോലെ പെരുമനംഗ്രാമസങ്കേതം മാത്രമാണെന്നു ഭാവിച്ചു തങ്ങളെ സഹായിക്കാതിരുന്ന കുറ്റംകൊണ്ടാണ് ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാർക്കു പെരുമനത്തുകാരുടെ മേൽത്തൂ വെറുപ്പുണ്ടായത്. ഈ കായ്ക്കത്തിൽ ഇരിഞ്ഞാലക്കുടക്കാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിട്ടുടാ. അവരുടെ ഐക്യമത്രത്തേയും ഗ്രാമപ്രതിപത്തിയയും അവർ വേണ്ടവണ്ണം വെളിപ്പെടുത്തി എന്നു മാത്രമെുള്ളൂ. പെരുമനത്തുകാർ തങ്ങൾതന്നെ ഉയർത്തി ഒരു വിധം സ്വതന്ത്രനിലയിലാക്കിയ ഇരിഞ്ഞാലക്കുട ഗ്രാമക്കാരെ വെറും കീഴിൽനില്ക്കുന്ന മതിലകത്തുകാരെപ്പോലെ മാത്രം വിചാരിച്ച് ഉദാസീനത കാണിച്ചതോ അല്ലെങ്കിൽ മതിലകത്തുകാർക്ക് ഉള്ളുകൊണ്ട് അനുകൂലിച്ചതോ അവരുടെ പണ്ടത്തെപ്പോലെയുള്ള നിഷ്ഠൂഷപാതമായ യോഗക്ഷേമരക്ഷണത്തിന്നു ചേർന്നതായില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഭേ

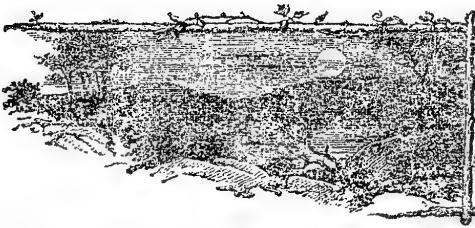
ശകാലങ്ങളെ അനുസരിച്ചു വേണ്ടതൊക്കെ വേണ്ടതുപോലെ നടത്തുക എന്നത് എല്ലാകാലത്തും എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ ആർക്കും ഒരിക്കലും ഇടപെടേണ്ടതാവുന്ന സംഗതിയില്ലല്ലോ.

പണ്ടത്തെ കാലത്തു വളരെ പ്രശസ്തനാകും വേദജ്ഞനാകും പണ്ഡിതനാകും ഷർക്കർമാനാകുന്നതിഷ്ടയുള്ളവരും തപസ്വികളുമായ മഹാബ്രാഹ്മണന്മാരും ധർമ്മവ്യവസ്ഥാപകന്മാരായ രാജാക്കന്മാരും സ്വജാതിധർമ്മലോഭനായ മറ്റു ജാതിക്കാരാലും ഏറ്റവും ശോഭിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ഗ്രാമത്തിന് ഇപ്പോൾ പലവിധമായ ന്യൂനതകളും വന്നുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു മലയാളത്തിലുള്ള മറ്റു ഗ്രാമക്കാർക്കു തട്ടിക്കൊന്നതിലധികം കോട്ടം പെരമനംഗ്രാമക്കാർക്കു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളിലും ശ്രൗതസ്തോത്ഥാദിക്രിയകളിലും വിചക്ഷണന്മാരായ അസംഖ്യം ഉത്തമബ്രാഹ്മണർ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ഇന്നുമുണ്ട്. മഴമംഗലത്തു നമ്പൂതിരിമാരെപ്പോലെ ശ്രൗതഗ്രന്ഥകാരന്മാരായ യോഗ്യർ ഇന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു വക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയുന്നവരും ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഇപ്പോഴും ഒട്ടും കുറവല്ല. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ വൈദികന്മാർ, സ്തോത്രന്മാർ, കർമ്മികൾ, ആശ്വന്മാർ മുതലായവരെക്കൊണ്ട് വേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങൾക്കെന്നും പരാപേക്ഷകൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പെരമനംഗ്രാമക്കാർക്ക് ഇപ്പോഴും ധാരാളം പ്രാപ്തിയുണ്ട്. ധനികന്മാരും ഭരിത്രന്മാരെ പോറ്റുവാൻ മനസ്സുള്ളവരും പോരുന്നവരും ആയ മഹാമനസ്സന്മാർ ഈ ഗ്രാമത്തിലുള്ളതിലധികമായി വേറെ ഏതെങ്കിലും ഗ്രാമത്തിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ലൌകികവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസവും പരിഷ്കാരവും സിദ്ധിച്ചു നാട്ടുകാർക്ക് ഗുണം ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്ന അന്യജാതിക്കാരും ഈ ഗ്രാമത്തിൽ കുറവല്ല. കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ സ്വദേശികളായ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കതും പെരമനംഗ്രാമക്കാരാണല്ലോ. നാട്ടുകാരിൽ അധികം ധനികന്മാരും പെരമനംഗ്രാമക്കാരാണ്. കൊച്ചിരാജ്യത്തു അധികം മുതലെടുപ്പുള്ള ഭാഗവും പെരമനംഗ്രാമംതന്നെ. മലയാളത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഗ്രാമം പെരമനം ഗ്രാമം.

കാകൻ

II.

ആരാസമ്പാദ്യം.



‘ഞാൻ ശുദ്ധസ

ന്യഭുക്കാണ്. എനിക്കു ഗോമംസം വഞ്ച്യമേണ്. ഞാൻ മത്സ്യം തിന്നുകയില്ല. മത്സ്യത്തിൽ വ

ളരെ നല്ലചിലവയേ ഞാൻ ഭക്ഷിക്കയുള്ളൂ’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭരണിമാനങ്ങളൊന്നും കാകന്നില്ല. തനിക്കു സ്വർഗ്ഗം സ്വപഥം. അനേകവിഭവങ്ങളോടുകൂടി ആകണ്ഠാ ചോരതിന്നതിനുശേഷം പ്രഥമനെന്നും പായസമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു വേറെയും കുറെക്കൂടി ശല്പട്ടു കെട്ടവിൽ നില്ക്കാനും നിവരാനും, എന്നല്ല അനന്തരം ഞ്ഞു ശാസനം കഴിക്കാൻപോലും കഴിയാതെ വലഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടിട്ട് ‘എന്താണെന്നി ഉപായം?’ എന്നു ഒരു സ്നേഹിതനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ ‘രണ്ടു വിരൽ അണ്ണാക്കിലേക്കു കടത്തി ചുട്ടിച്ചുകളയൂ’ എന്ന ഉപദേശം കേട്ട ഉടനെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ‘ശിവ! ശിവ!! രണ്ടു വിരൽ ചെല്ലുമെങ്കിൽ രണ്ടു പഴംകൂടി ചെലത്തില്ലേ?’ എന്നു മറുവടി പറഞ്ഞ ഉദേപിശാചുകൂടി വണങ്ങിവന്ദിക്കുന്ന ബുദ്ധക്ഷയസൺ കാകനേറത്.

ആരാനും ബലിയിട്ടു കൈകൊടു കേൾക്കുന്നേരം പരാതെ പറന്നടൻ ചെന്നാങ്ങു പിണ്ഡം കൊത്തി-
ത്തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാകനും ജീവിക്കുന്ന

എന്നു പറഞ്ഞ കവി, കാകന്റെ ഭക്ഷണം വെറും പിണ്ഡം മാത്രമാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു വലിയൊരബദ്ധമാണ്. അങ്ങിനെ വിചാരിക്കാൻ സംഗതിയില്ല. ആ വിധമെന്നെങ്കിൽ ബലിയും തപ്പണവും ഉള്ള സമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ ദിനാപ്ര

തി ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു രൊഹി വീതമെങ്കിലും പിതൃഗണത്തിൽ ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ കാകജാതിയുടെ ഇടയിൽ ഉടനെ ഒരു ഷാമനിവാദനധനശേഖരം എപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. കേവലം അന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരെ കാകനോടു ഉപമിക്കുകയാണ് മേല്പറഞ്ഞ പാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു കവി ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ അതും വലിയൊരു തെറ്റാണ്. സ്വയംസഹായം പ്രമാണമാക്കി കാലം കഴിക്കുന്ന ജീവിഃലാകത്തിൽ കാക്കയെപ്പോലെ മറ്റൊന്നില്ല. നമ്മുടെ പിതൃക്കളുടെ തൃപ്തിക്കു നാം ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിൽ നമുക്കു അവശ്യമായ സഹായം ചെയ്യുന്ന ആ വിഹംഗാധിപരെ, ബലിഭുക്കനും, പിണ്ഡഭോജിയെന്നും വിളിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നത് കേവലം കൃതഘ്നതയാണ്. എന്നല്ല, അത് കേവലം 'പേപ്പിടംതീനി, പഴംതീനി' എന്നു പറയുന്ന രീതിയിലുള്ളതായിട്ടു മാന്യന്മാർ വിചാരിക്കുകയുള്ളു. കാക്കക്കു സർപ്പഭോജിയെന്നു ഒരു പേർകൂടി വെച്ചുകാണുവാൻ കല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പുഷ്പങ്ങളിലെ മധുമാത്രം ഉണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ചില പക്ഷികളുണ്ട്. അല്പികൾ മാത്രം തിന്നുന്നവയുണ്ട്. ധാന്യങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഭക്ഷിക്കാത്ത ചിലതുണ്ട്. പഴങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഉപജീവിക്കുന്നവയുണ്ട്. മാംസം തിന്നുന്നവയും ഉണ്ട്. കാകനാകട്ടെ ഈ പറഞ്ഞവയൊക്കെ പക്ഷഭോക്താക്കൾ ഭക്ഷിക്കും. മുറിക്കിൻ പുഷ്പങ്ങളിലുള്ള തേൻ ചിലപ്പോൾ കാക്കകൾ ചെന്നു കുടിച്ചു സൂചിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ എനിക്കു കഠിനമായ ഭ്രേഷ്ടം പിടിക്കാറുണ്ട്. ചീത്തകുടിയ്ക്കുന്നവരെന്ന ശബ്ദം തിന്നുന്ന കഴുകന്മാരെ, അവയുടെ ആ ഭക്ഷണം ശരിയായി തിന്നാൻ അനുവദിക്കാതെ അവയുടെയും പോയി ഓഹരിക്കു ചേരുന്ന ഈ എറപ്പൻ പുഷ്പങ്ങളിലെ മധുവുണ്ണാൻ യോഗ്യനാണെന്നു തെളിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആകാം 'ഭ്രേഷ്ടം പിടിക്കാത്തത്'! തന്റെ വലിയ സ്നേഹിതൻപോലും അതു സഹിക്കയില്ല. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും കാകൻ ലോകത്തേക്കു ചെയ്യുന്ന അത്യാപകാരത്തെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ വക ഭോഷങ്ങളെക്കു വിസ്മരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പ്രജകളിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയിൽനിന്നു ശമ്പളം കൊടുത്തു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ശു

ചീകണമുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേക്കാൾ ഉപകാരപ്രദമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതു കാകനാണ്. ചീഞ്ഞടിഞ്ഞു വരുന്ന മണ്ഡലത്തെ മലിനപ്പെടുത്താവുന്ന സർവ്വസാധനങ്ങളും കാകൻ വിഴുങ്ങിക്കളയും. ചിലപ്പോൾ മുനിസിപ്പാൽ കൂലിക്കാരുടെ മേലന്വേഷണകർത്താക്കളുടെ നിലയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു കാണാം; അജവിഥികൾ അടിച്ച കൂലിക്കാർ കാട്ടങ്ങൽ വാരി, അതിനായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന വലിയ പാത്രങ്ങളിൽ കൊണ്ടിടുന്നതു വളരെ ശ്രദ്ധയോടെയും കൃത്യമായി നോക്കിക്കൊണ്ടു സമീപത്തു നില്ക്കുകയും, കൂലിക്കാർ തെറ്റിയ ഉടനെ അതിലിറങ്ങി കാലുകൊണ്ടു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടിരിക്കുന്ന പരിശോധിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വയറിനു തക്ക സാധനങ്ങൾ ലഭിക്കത്തക്ക പ്രവൃത്തി കൂലിക്കാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സംഗതിയിലാണ് കാകൻ മുനിസിപ്പാൽ മേലന്വേഷണകർത്താക്കളോടും അധികൃതന്മാരോടുമുണ്ടായത്.

സർവ്വവീടുകളിലേയും ഭക്ഷണകാലം കാകൻ അറിയുമ്പോഴെല്ലാമറിയും അറിയുകയും ഇന്നിന്ന വീട്ടിലേക്കു ഇന്നിന്ന കാക്കകൾ പൊയ്ക്കൊള്ളണം എന്നും അവയൊക്കെക്കൂടി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ നിശ്ചയത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരു ശബ്ദമെങ്കിലും സംഗതിവരുമെന്നു എനിക്കു ശങ്കയുണ്ട്. പക്ഷെ വിശേഷവിധിയായി വല്ല സമയം ഉണ്ടായാൽ സമീപസ്ഥന്മാരെ ഒരു ക്ഷണിക്കാതിരിക്കുകയും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞശേഷമുള്ള ബാക്കിയാണ് കാകനു ന്യായേണ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും മിക്ക സമയത്തും അതുവരെ താമസിക്കാൻ തനിക്കു ക്ഷമയുണ്ടാകുകയും കൂട്ടികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പലഹാരം തട്ടിപ്പറിക്കാൻ കാകനുള്ള സാമർത്ഥ്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ വല്ലസാധനവും വല്ലവരും തലയിൽ ചേരിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ സാവധാനത്തിൽ അതിന്മേലേ പറന്നുകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ളത്ര കൊത്തിഭക്ഷിക്കും. അതിന്മേൽ നിന്നാൽ, തന്റെ സന്നിധാനം വെളിയിലായിപ്പോകുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിട്ടു തന്നെയാണ് നില്ക്കുന്നതെ സാവധാനത്തിൽ പറന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതും.

ചിലപ്പോൾ തൊറിധരിച്ചിട്ടും, വെറു വികൃതിക്കുവേണ്ടി യൊ, എന്താണെന്നറിഞ്ഞില്ല, ചെറിയ കരണ്ടികളും, കണ്ണുകളും, തപ്പാൽകത്തുകളും മറ്റും കാക്ക കൊത്തിക്കൊണ്ടു പറന്നുകളയാറുണ്ട്.

മലിനാശി ജനറൽ ആസ്പത്രിയിൽ കാക്കയെക്കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനെപ്പറ്റി കാപ്റ്റൻ. ഡി. സി. കെമ്പ് (Captain D. C. Kemp) ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:—

‘ഇവിടെ കാക്കകളെക്കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിക്കവെയൊതെ, രോഗികളുടെ സമീപത്ത് അവരുടെ ഭക്ഷണം വെയ്ക്കുന്ന ചെറിയ മേശകൾ കമ്പിവലകൾകൊണ്ടു രക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു.’

‘ഈ മേശകളിനേൽ ഓരോ രോഗിയുടെ സൗകര്യംപോലെ അവരവരുടെ അതതു ദിവസത്തെ ഭക്ഷണം വെച്ചിരിക്കും. കിഴവന്മാരായി നടക്കാൻ പാടില്ലാത്തവരും, കാലോ കഴിയും ചികിത്സാത്മം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരും, മറ്റവല്ല സംഗതിവശാലും അനങ്ങാൻ പാടില്ലാത്തവരും ആയ രോഗികളെ കാക്കകൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി മനസ്സിലാക്കും. ഒന്നോ അധികമോ കാക്കകൾ അത്യാനന്ദം സാമത്രിത്തോടു കൂടി നിർഭാഗ്യവാന്മാരായ ആ രോഗികളെ കൊള്ളയിടും; മേശകളെ മറവില്ലെന്നു വരികിൽ നിശ്ചയമായും അവരുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവ കൊക്കിപ്പോക്കും.’

വേയസ്സായി ക്ഷീണിച്ചു, പച്ചക്കണ്ണട ധരിച്ച ഒരു സാധുസ്ത്രീ ആസ്പത്രിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ത്രീ അവളുടെ നിത്യഭക്ഷണത്തിനു ശരിയായി ഒരു പോരാട്ടം തന്നെ നടത്തേണ്ടിവന്നു. രണ്ടു കാക്കകൾ ഓരോന്നു അവളുടെ ഓരോ ഭാഗത്തു പോയി നില്ക്കും. ഒന്നിനെ ആടുമ്പോൾ മററൊരു എതിർക്കും. ഇങ്ങിനെ അവൾ തന്റെ ഭക്ഷണം ഉദരഗർഭപരത്തിൽ അടച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതുവരെ അവ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കും.’

പലപ്പോഴും ഈ കാക്കകൾ കത്തുകളും കടലാസ്സുകളും കൊത്തിപ്പറന്നുകളയാറുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു യൂറേഷ്യൻരോഗി, തന്റെ പ്രിയമുള്ള ഒരാളിൽനിന്നു കിട്ടിയ കത്തു വായിച്ചു താഴെ വെച്ചു ഉടനെ ഒരു കാക്ക അതു കൊത്തിപ്പറന്നു, അയാൾ കോപിച്ചു ശ

വിച്ചു ചിത്തപറഞ്ഞുകേണ്ടിരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു വളരെ അം വസ്ത്ര'യിൽ കൊത്തിക്കിറിച്ചിരുന്നു. നഷ്ടം വന്നു തുണിക്കുണ്ടാ ണ്ടും മറ്റും എടുത്തെറിഞ്ഞുവെങ്കിലും വായസൻ സഖം തുണസ മ മറക്കിക്കളഞ്ഞു.'

കാക്കകളെ ആട്ടിക്കളവാൻമാത്രം 8 മുതൽ 14 വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുറെ കുട്ടികളെ ശമ്പളം കൊടുത്തുനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്.'

ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആവശ്യനിവൃത്തിക്കു മതിയാകുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഹരിയോടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ കല്ലും വില്ലും മാണ് കുട്ടികളുടെ ആയുധം. നല്ല ചില്ലും മരുന്നമല്ലാതെ ഇവ യോടു വല്ലതും പറർമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല'.

കാക്കകൾക്ക് ആസ്സത്രികളോടു വലിയ പ്രതിപത്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു യൂറോപ്യൻവിദഗ്ദ്ധൻ താഴെ പറയുന്ന കഥ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഡക്കായിലെ മുഖ്യപോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ സമീ പത്തുകൂടി ഞാൻ പോകുമ്പോൾ അവിടെ കുറെ ജനസംഘം കൂടി യതു കണ്ടു. എന്താണ് സംഭവിയെന്നു കാണാൻ ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നു. അവിടെ അതിസുന്ദരിയായ ഒരു കഷ്ടിരവതരി വസ്ത്രം മിക്കതും അഴിഞ്ഞു രക്തം അണിഞ്ഞ് നിലത്തുകിടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഭർത്താവു അവളുടെ മൂക്കു കണ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഭർത്താക്കന്മാർ അപ്പപ്പോൾ ചെയ്യാറുള്ള ഒരു ചെറിയ നേരം പോക്കണമല്ലോ അത്. എന്തായാലും മൂക്കിന്റെ കഷണം തീരത്തു കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു തൂണിപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. മൂക്കിന്റെ കഷണം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. പക്ഷെ എനിക്കു വേറെ പ്രവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ അവിടെ അധികം നില്ക്കാതെ എന്റെ പാട്ടിനുപോയി. വൈകുന്നേരം വിവരമന്വേഷിക്കാൻ ഞാൻ ആസ്സത്രിയിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടെത്തെ ഒരു വൈദ്യൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ഒരു അത്യാപത്തു നേരിട്ടു. മേട്ടിയോടു നാസികാഖണ്ഡം കഴുകിക്കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അതു പാത്രത്തിൽ ഇട്ടു എവിടെക്കൊ അ

ല്ലം തെറ്റിയ തരത്തിനു ഒരു കാര്യവെന്നു അതു കൊത്തിക്കൊണ്ടു പോയി”.

വെറും കള്ളവുമത്രമല്ല, കാക്ക ധാരാളം പിടിച്ചുപറിയും ശീലിക്കുന്നുണ്ട്. നാസ്തൂർ കടിച്ചുകൊണ്ട് കെണ്ടിരിക്കുന്ന കൊട്ടുകൾ കാര്യങ്ങൾ പറ്റിക്കൊണ്ടു പോകാറുള്ള സമ്പ്രദായം എല്ലാവരും കേട്ടിരിക്കാൻ സംഗതിയുണ്ട്.

കാക്ക വളരെ കാലം ജീവിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ജീവിക്കേണ്ട യൊ ഇങ്ങിനെ തിന്നാൽ? അതിവേഗത്തിൽ ഭക്ഷിക്കാൻ അത്യന്തമൃതകയ്കുള്ളവയെന്നുള്ള വിശേഷണത്താൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ പോലും ധാരാളം അറിയപ്പെടുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുകൾക്കു കറകുന്നു എന്നു പറയാം. കോഴികൾ പുതുതായി വിരിച്ചിറങ്ങിയ ഉടനെ വിവരം കാക്ക അറിയും. മുട്ടുത്തുകൾ വെളിയിലിടാതെ മനുഷ്യൻ സൂക്ഷിക്കുന്നതു കോഴിക്കുഞ്ഞുവിരിഞ്ഞ കഥ കാര്യങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കാനാണ്. കോഴിക്കുഞ്ഞുകൾ മാത്രമല്ല, എരുപക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും കാര്യയുടെ ഭക്ഷണമാണ്. ഉദിക്കാൻ നാലു നാഴികയുള്ളപ്പോൾ തുടങ്ങി അസുമിച്ചു കറെ കഴിയുന്നതുവരെ അനേകായമില്ലാതെ, കാ, കാ, എന്നു നിലവിളിച്ചു കരഞ്ഞിട്ടും കാര്യയുടെ ശബ്ദം സങ്കല്പിച്ച് രോഗം പിടിക്കാത്തതു പക്ഷികളുടെ മുട്ട ധാരാളം ഭക്ഷിച്ചിട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷികൾ കുഞ്ഞുവിരിക്കുന്നതിനു താമസിക്കാതെ പലപ്പോഴും അവയുടെ മുട്ട തന്നെയാണ് കാര്യം ശാസ്ത്രം. അങ്ങിനെ തള്ളപ്പെടുക പൊതുവെ കിടന്നു ബുദ്ധിമുട്ടാൻ സംഗതിവരുത്തിയില്ലല്ലോ, എന്ന കൃതാന്തമായാണ് തനിക്ക്.

നാസ്തൂർ പഴുക്കുന്ന കാലം കാര്യക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. പഴുത്തു ഭക്ഷണയോഗ്യമായ ഉടനെ അവിടെ എത്തും. ഇക്കാര്യത്തിൽ സമത്വമാരായ കൃഷിക്കാർക്കു കാര്യയോടു തോററിട്ടാണ്. മരങ്ങളും ചക്കയും പഴുക്കുന്നതിനു മുമ്പു പഠിച്ചില്ലെങ്കിൽ കാര്യയുടെ ഉചിഷ്ടമേ മനുഷ്യനു ഭക്ഷിക്കാൻ കിട്ടുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും അത്ഭുതപ്പെടാറുള്ളത്, കാര്യം പൂർണ്ണമായി തിന്നാത്തതിലാണ്. കാര്യക്കുളങ്ങരൻ നെല്ലു വിളയു

മ്പോൾ തിന്നാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിൽ പിന്നെ നെല്ലുണ്ടോ ഉടമസ്ഥൻ്റെ ഓക്കിയൊക്കുന്നു? ഇതു ദൈവവിലാസമെന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

എലി, തവള, എന്നിവയൊക്കെ കാക്കകളുടെ രചികരമായ ഭക്ഷണങ്ങളാണ്. അവയെ അതറിയാം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവ കാക്കയോടു സഖ്യത്തിനു പോകാത്തത്.

ഭോക്താക്കൾ നിങ്ങളും ഭോജനംതങ്ങളും

കാത്താൽ സഖിതമുണ്ടാകുമോ വായസ!

എന്നു പറഞ്ഞതും ഒരു എലി ആയിരുന്നുവല്ലോ? ചിതൽ, പൂക്കൾ എന്നിവയേയും കാക്ക വെറുതെ വിടാറില്ല. ചുക്കും മഞ്ഞയും ആയ വരകളോടുകൂടി അതിഭംഗിയുള്ള ചില പൂക്കൾ ചിലപ്പോൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി ഇലകളിന്മേൽകൂടി ഇഴങ്ങുപോകുന്നതു കാണാം. പട്ടിണികിടന്നു മരിച്ചാലും കാക്കകൾ അവയെ തൊടുകയില്ല. അസഹ്യമായ ഒരുവക വീർ ആ തരം പൂക്കളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമെന്നു പക്ഷികൾക്കൊക്കെ അറിയാം. കാക്കക്കും അറിയാം. വസ്ത്രാധാരം ഉള്ളിലെ വിഷത്തിന്റെ ഒരു പരസ്യമാണ്. അതും അതുതകരമായ ദൈവവിലാസംതന്നെ. കാള, പോത്തുമുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്മേൽനിന്നു ചെറിയ പ്രാണികളെ കാക്കകൾ കൊത്തിപ്പെറുക്കി തിന്നാറുള്ളത് എല്ലാവും കണ്ടിരിക്കാൻ സാധനമുണ്ട്. അവയെ മൃഗങ്ങളെ അല്ല മെകിലും വേദനപ്പെടുത്താതെയാണ് കാക്ക അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. കന്നുപൂട്ടുന്നവന്റെ പിന്നാലെ എപ്പോഴും ഒരു കാക്കയുണ്ടായിരിക്കും. നിലം ഉഴുതിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വല്ല പൂക്കളും പുറത്തു ചാടാതിരിക്കയില്ലെന്നു കാക്കക്കുറിയും.

കപ്പൽമാറ്റമായും തീവണ്ടിമാറ്റമായും സാമാനങ്ങൾ ഇറക്കുന്ന ഭിത്തിൽ ഒരുക്കൂട്ടം കാക്കകൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരായിട്ടുണ്ടാകും. ധാന്യങ്ങൾ നിറച്ച ചാക്കുകൾ, ശക്തിയുള്ള തങ്ങളുടെ കൊക്കുകൊണ്ടു കാക്കകൾ കൊത്തിത്തുളക്കും. ഈ തുള ചില കൂലിക്കാക്കു് ഉപകാരപ്രദമായി തീരാനും ഉണ്ട്.

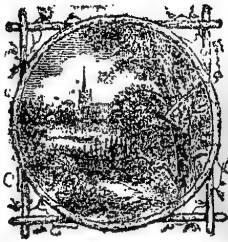
ഇങ്ങിനെ ആഹാരശോഖരത്തിന്നു കാക്കകൾ ചെയ്യുന്നുള്ള പ്ര

വൃത്തികൾ അനേകമുണ്ട്. എന്തും തിന്നാമെന്നുള്ളതിനാലും അതിനായി എന്തും പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നുള്ളതിനാലും കർക്കടകം ഒരു കാലത്തും ക്ഷാമബാധയില്ല. കടലിനുവേണ്ടി അങ്ങിനെ അലോചനിക്കുന്നവർക്കും ഭാരിദ്രയോ വേണ്ട.

മുഴക്കത്തുകുമാരൻ.

ശില്പിശാസ്ത്രം

(തുടർച്ച)



പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ദ്രാവിഡന്മാർ, ആര്യന്മാർ, പേഷ്യന്മാർ, തുടങ്ങിയുള്ള ഓരോ ജാതിക്കാരും നമ്മുടെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തി ചിംകാലം രാജ്യപരിചാരണം ചെയ്യുതായി നാം അറിയുന്നുണ്ട്. അവർ തമിഴ്, കന്നട, സംസ്കൃതം, മുതലായ ഭാഷകളിൽ പണ്ഡിതന്മാരും വ്യാകരണം, തർക്കം, പുരാണം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താക്കന്മാരും ആയിരുന്നതു കൂടാതെ സാമാന്യം എല്ലാ കലാവിദ്യകളിലും സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നതായും നാം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർക്കു അക്കാലങ്ങളിൽ ശില്പിശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി വല്ല അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഇല്ല.

ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തോടുകൂടിയാണ് ഇന്ത്യയിൽ ശില്പവേലകളെപ്പറ്റി നാം ആദ്യം കേൾപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നത്. ബുദ്ധമതം ക്രിസ്തുബുദ്ധിനും ഏകദേശം 477 സംവത്സരം മുമ്പിൽ ഉത്ഭവിച്ചതായി നമുക്കു അറിവുണ്ടെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണരുടെ ശക്തിക്കു അക്കാലത്തു വലിയ ന്യൂനതയായാണം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്ന നിമിത്തം ബുദ്ധന്മാരെ വഴിപോലെ കൊണ്ടുടവാൻ അത്ര അനവധി ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് അശോകനെന്ന പ്രസിദ്ധനായ മംഗഡരാജാവിന്റെ കാലത്താണ് ബുദ്ധന്മാർ അതി

പ്രബലനാരായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. അശോകൻ ബുദ്ധമതപ്രചാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് രാജ്യത്തു പല ദിക്കുകളിലും സന്യാസിമഠങ്ങൾ, കല്പനകൾ, സ്തൂഭങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ അനവധി എടുപ്പുകൾ കെട്ടിക്കയ്യുണ്ടായി. ഇതാണ് ഇന്ത്യയിൽ ശില്പവേലകളുടെ ഉത്ഭവം.

അശോകൻ തീർപ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളത് എല്ലോന നഗരത്തിലെ കൈലാസം എന്നു പേരായ ഒരു ക്ഷേത്രമാകുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം ഇക്കാലങ്ങളിൽ കേവലം നാമശേഷംതന്നെ. എങ്കിലും അതിന്റെ ശില്പങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നവർക്കു ഇപ്പോഴും അതിന്റെ പൂർവ്വമാഹാത്മ്യത്തെ ആലോചിച്ച് അതിശയിക്കുന്നതിരിപ്പാൻ പ്രയാസം. അതിതീക്ഷ്ണങ്ങളായ ശിലകൾ കഴിച്ച നിമ്നിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഗുഹാരൂപത്തിൽ അസംഖ്യം മുറികളും മദ്ധ്യത്തിൽ 270 അടി ആഴവും 150 അടി വിസ്താരവും ഉള്ള ഒരു തളവും ആ തളത്തിലേക്കു ഗതാഗതം ചെയ്യുവാൻ ഇരുഭാഗത്തും ഓരോ ഗോപുരദ്വാരവും ചുറ്റും മൈതാനംപോലെ വിശാലമായ കുറെ സ്ഥലവും ഉണ്ട്. ഈ കെട്ടിടം ക്രിസ്തുബ്ദം 1,000-ൽ ആണ് തീർത്തിട്ടുള്ളത്.

ബുദ്ധനാരായണ പ്രാഹ്ലാദം തമ്മിൽ ബഹുകാലം ഉണ്ടായ മതമത്സരത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായി ഉത്ഭവിച്ച ജേയിൻ എന്ന ജാതിക്കാരും ശില്പവേലകളിൽ അസാമാന്യനിപുണന്മാരായിരുന്നു. അണ്ഡാകാരമണ്ഡപം ആദ്യം ഇന്ത്യയിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത് അവരാണ്. ക്രിസ്തുബ്ദം 1024-ൽ മഹമ്മദീയരായ കൊള്ളചെയ്യപ്പെട്ടതും ശില്പവേലകൾക്കു സർവ്വത പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതും ആയിരുന്ന സോമനാഥപുരം ക്ഷേത്രം അവരുടെ സൃഷ്ടിയാകുന്നു.

അവർ ഗോപുരമടക്കം പണിചെയ്യുന്നതിൽ അതിവേഗം നക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ വിശുതനായ ഒരു രാജാവും മഹമ്മദീയരും തമ്മിൽ 1432-ൽ ഉണ്ടായ ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിജയത്തിന്റെ സ്മാരകമായി 9 നിലയിൽ ജയസ്തംഭം എന്ന പേരുള്ള ഒരു വളരെ വിശേഷമായ ഒരു ഗോപുരമേ അവർ തീർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അടിമുതൽ മുടിവരെ പലതരത്തിലു

ഈ വിചിത്രപ്പണികൾക്കു സംഖ്യയില്ല. കെട്ടിടത്തിന്റെ വടിവു ധാരാളം ഹിന്ദുക്കളുടെ കെട്ടിടത്തെ അനുസരിച്ചാണ്.

ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ മൂന്നു തരം ശില്പവലകളുള്ളതായി കാണാറുണ്ട്. ഹിന്ദുസ്ഥാനി രാജ്യങ്ങളായ പഞ്ചാബ്, കാശ്മീരം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലും സംസ്കൃതദേശങ്ങളായ ഉത്തരയിന്ത്യാ പ്രദേശങ്ങളിലും ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങൾക്കു തമിഴുരാജ്യമായ ഭക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു കെട്ടിടത്തിനോടുകിലും സാമ്യതയുള്ളതായി കാണാറില്ല. മേല്പറഞ്ഞ ആദ്യത്തെ രണ്ടു തരം കെട്ടിടങ്ങളും അനേകം സംവത്സരങ്ങൾ മുൻപുതന്നെ മിക്കവാറും നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി ദൃഢമായ യാതൊരറിവും നമുക്കുണ്ടാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഭക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ശില്പവലകൾ ഇപ്പോഴും സുലഭങ്ങളാണ്. പേരൂർ, ശ്രീരംഗം, മധുര, ചിതാബനം, തിരുപ്പതി മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ള ഓരോ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അനായാസേന ചെലുത്തിട്ടുള്ള വിചിത്രപ്പണികളുടെ യോഗ്യതാഭംഗങ്ങളെ വണ്ണിച്ചെഴുന്നതിനേക്കാൾ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതായിരിക്കും അധികം എളുപ്പം. അവയെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ അവ മാനുഷസൃഷ്ടിതന്നെയോ എന്ന് എപ്രകാരം അന്യഥാ ശങ്കിച്ചു പോകുന്നതിൽ യാതൊരു ആശ്ചര്യവും ഇല്ല. ശില്പിശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാന അംഗങ്ങളായ (ഭാഗങ്ങളുടെ) സമത, പരസ്പരയോജിപ്പ്, കൌതുകം എന്നീ മൂന്നു ഗുണങ്ങളും അവയിൽ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. വലിപ്പത്തിലും ആകൃതിയിലും അവ കേവലം നിസൃല്യങ്ങളാണ്. തച്ചശാസ്ത്രത്തിന്റെ സകല ന്യൂനതകളേയും വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ച് ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഈ ഇന്ത്യപതം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശില്പികൾക്കുപോലും അവ അതിശയത്തെ നൽകുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണി ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ കഠിനം ഒരു സാധനം മന്ത്രമേ സമൃദ്ധിയായി ഉപയോഗിച്ചു കാണാറുള്ളൂ. എന്നാൽ പണിയുടെ വൃത്തിയും മിനുസവും ഇത്രയെന്നു കണക്കില്ല. ഓരോ പണിത്തരം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അവ ഓരോന്ന് കഠിനം ഉരുക്കി വാർത്തിട്ടുള്ളതോ എന്നു തോന്നും.

ഇന്ത്യയിൽ ഇതു കൂടാതെ കാശി, രാമേശ്വരം, ജഗന്നാഥം, കാഞ്ചീപുരം മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ഹിന്ദുക്കളുടെ വകയായി അസംഖ്യം ക്ഷേത്രങ്ങളും മറ്റു എടുപ്പുകളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ആകൃതിയിലും വടിവിലും സാമാന്യം മറ്റു ഹിന്ദുക്കളുടെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം അവയെ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം വർണ്ണിക്കുന്നത് അനാവശ്യമായിരിക്കും.

ഇനി മഹമ്മദീയരുടെ ശിപ്തിവേലസംബന്ധത്തേയും പറ്റി പറഞ്ഞാൽ പ്രസ്താവിച്ച് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചു കളയാം. മഹമ്മദീയരും ശിപ്തിശാസ്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേക്കു അവർ തീർത്തിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ആകുന്നു. അവരുടെ പ്രധാന കെട്ടിടങ്ങൾ പള്ളികൾ, ശവക്കല്ലറകൾ, സൂരങ്ങൾ എന്നിവയാകുന്നു. വടിവിലും ഗാംഭീര്യത്തിലും അവ ഹിന്ദുക്കളുടേതുകളിൽനിന്നു വളരെയുത്സാഹത്തോടെ കെട്ടിടങ്ങളിലും മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ സാമാന്യം സാദൃശ്യമുള്ളവയാകുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ മഹമ്മദീയശിപ്തിവേലകളിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളത് ടാജ് എന്നു പേരായ ഒരു കെട്ടിടമാകുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ മുഗൾചക്രവർത്തിയായ ഷാജഹാൻ തന്റെ പ്രേമഭാജനമായ രാജ്ഞി അന്തരിച്ചുപോയപ്പോൾ അവളുടെ സ്മരണയ്ക്കുവേണ്ടി തീർപ്പിച്ച ഒരു ശവക്കല്ലറയാണ് ഈ കെട്ടിടം. മുഴുവനും വെണ്ണക്കല്ലാൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതും വിശേഷതരും ചിത്രപ്പണികൾകൊണ്ടു മനോഹരമായിട്ടുള്ളതും ആയ ഈ കെട്ടിടത്തെ ലോകത്തിലെ ഏഴാമത്വസംഗനങ്ങളിൽ ഒന്നായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്നത്.

സ്വർണ്ണവും വിലയേറിയ രത്നങ്ങളുംകൊണ്ടു മയിലാകൃതിയിൽ ഒരു സിംഹാസനവും ഷാജഹാൻ തീർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പണിയുടെ വിശേഷംകൊണ്ടു അതും ലോകത്തിൽ നിസ്തല്യമായിരുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല അതിനേയും മറ്റൊരു അത്ഭുതസംഗനമായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്.

ഇനിയും മറ്റു ഓരോ ജാതിക്കാരുടെ ശിപ്തിവേലകളെപ്പറ്റി

പറയുന്നതായാൽ ഈ പ്രബന്ധം വളരെ ദീർഘിക്കുന്നതാകുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ വിരമിക്കുന്നു.

വി. കെ. അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ.

ഒരു എഴുത്ത

ചൊൽക്കൊള്ളുക വിരജരഞ്ജിതമണലന്തെക്കുമിത്രാവെറും
ബുക്കും മുന്നമെഴുത്തുമിങ്ങിയിടവാനെത്തിച്ചതത്രാദരാൽ
മൽക്കൈകൊണ്ടുമാങ്ങിത്താനെഴുത്തയ്ക്കേവോടുവായിച്ചുക-
ണ്ടുചൊല്ലുവായമോദമുഖധൈര്യമങ്ങരെയുമുണ്ടിടിനാൻ. ൧

മുന്നംഭവാനവിടെനിന്നുകൊടുത്തയച്ച
സന്നംകലൻകുറികണ്ടുതന്നത്തരം ഞാൻ
ഒന്നുംതനിച്ചെഴുതിയില്ലതിനാൽ സുഖക്കേ-
ടിനെന്നൊക്കേതുമരുതെവെറുംതന്നുണ്ടല്ല! ൨

അഴിമതിയിനിമേലാലിവിധംവന്നുപോകി-
ല്ലുകിനൊടറിയേണംസാധുവായ്സാദരംതേ
കഴലിനപണിയുന്നെൻകൈതവംകൈവെടിഞ്ഞീ
പ്പിഴയതിനധുനാണാൻമറപ്പിനത്ഥിച്ചിടുന്നു. ൩

ഭജിതസുജനപാലൻതമ്പുരാനെൻറ* പള്ളി-
ബ്ഭജനമതൊരുനാളുംതാഴ്ന്നുതെത്തന്നെ
ഭവിജഗമകൃപകൊണ്ടിന്നൊക്കെയുംനല്ലവണ്ണം
ഭവിജഗമമണിമെഴുലെനിറുപ്പിച്ചെന്തുകൂടും. ൪

* ഇപ്പഴത്തെ കൊച്ചിപ്പലിയത്തമ്പുരൻ, ഇവിടുത്തെ പള്ളിപ്പള്ളനും കാലംകൂടിയിൽ ൧൦൪൫-മാണ്ടിനടുത്തായതുകൊണ്ട് ഈ എഴുത്തു മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ആദ്യത്തെ കവിതകളിൽ പെട്ടതായിരിക്കണം.

അന്നുണ്ടായവിശേഷഘോഷമറിവെന്നുള്ളിലത്യാഗ്രഹം
വന്നിന്നല്ലയെന്നുനന്ദിയൊടതുംമന്ദിച്ചിടത്തേതേമൺ
നന്നെസ്സേമിതനാമി നിക്കറിയുവാനൊദ്യവപദ്യങ്ങളും-
യൊന്നിച്ചിങ്ങഴുതണമുന്നതഗുണം. തേടുംചിജ്ഞാത്തംസമേ, ൫

ധന്യശ്രീകലരമഹാകവികലാമാനിച്ചമുടുംഭവാനു
മുന്നംകേളിഹവന്നനാളിലുവരുന്നീപ്പൊളനല്ലേതാം
അന്നുതെട്ടിവിടത്തിലായതുതുമ്പേരുന്നടക്കുന്നതു-
ണ്ടിന്നുംകൂടിയാത്തമില്ലവലേശംപോലുമസ്സൽസഭേ! ൬

തത്രനിന്നഥകൊടുത്തയച്ചപുതുപുസ്തകത്തിലൊരുവസ്തുതാം-
നിത്രനാളുമെഴുതിത്തുടങ്ങിയതുമൊത്രമില്ലപരമാർത്ഥം
ചിത്രമാകിയൊരുചിത്രെഴുത്തതിനടുത്തുകൊപ്പകളുമത്രയി-
ല്ലത്രയല്ലമഷിയിത്തിരിക്കുമഹനസ്സിനിസ്സലഗുണംബുധേ! ൭

കള്ളംവിനാമഷിയുമിന്നഥചിത്രെഴുത്തി-
ന്നുള്ളൊരുകൊപ്പകളതുംകുനിയോടിതെല്ലാം
ഉള്ളതെളിഞ്ഞവിടനിന്നുകൊടുത്തയച്ചാൽ-
ക്കൊള്ളാമതുംതിരുമനസ്സറിവിച്ചിടേണം- ൮

കുട്ടമശ്ശേരിവാണീടുംകുട്ടനാമവനീസുരൻ
ശിഷ്ടാവൃത്താന്തമൊക്കെയും സ്പഷ്ടമാണ്ഡ്രയുംസഭേ, ൯

ഇക്കാര്യതന്മൂലംതന്റെ
തൃക്കയ്യിലുടനേകുവാൻ
ചൊൽക്കൊള്ളുമെഴുമാവിന്നാടു
യിക്കൊലമെഴുതുന്നതു. ൧൦

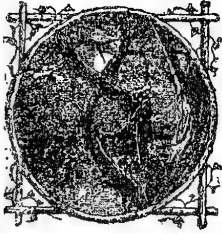
ചെണ്ണണിമഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

‡ വലിയ തമ്പുരാന്റെ പാത്രം തിപ്പെട്ട മൂത്തസഹോദരി.

§ അവിടുത്തെ ഇടപാടുകാരനായ ഒരു കവിയും ആയിരുന്ന എഴുമാവ ക്കു
ത്തൻ നമ്പൂരി.

ആനന്ദശ്രമ

ഭഗവൽഗീത



പരമഹംസശ്രമത്തിൽ ഗുരുപദേശ ക്രമത്താൽ സിദ്ധിക്കേണ്ടതായ ഈ ഗീത ശാസ്ത്രം ഇങ്ങിനെ മുമ്പു നടപ്പില്ലാത്ത രീതിയിൽ ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിന്റെ പരിഭാഷയോടുകൂടി ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തി കിട്ടിയതുകൊണ്ട് കേരളഭാഷക്ക് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യോദയംതന്നെ. ഉപനിഷൽഭാഷ്യം, ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യം, ഭഗവൽഗീതാഭാഷ്യം ഈ മൂന്നും ഒരേ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ഇത്ര മഹത്വമുള്ള ഈ ശാസ്ത്രം ഭഗവാൻ വ്യാസമഹർഷി ജീവകാരുണ്യത്താൽ സർവ്വവേദാന്തങ്ങളേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനായി നിർമ്മിച്ച ശ്രീമഹാഭാരതത്തിന്റെ കൗതലാകുന്നു. ഇതിൽ ഈശ്വരനേയും ജീവനേയും ഗുരുശിഷ്യന്മാരും ക്കി വർണ്ണിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം ജീവാത്മാക്കൾക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും യാതൊരു കേടും നേരിടാത്ത പരമാത്മാവ് ആശ്രയമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ദൃഢജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കിമെൊടുക്കണമെന്നും, അതു നിമിത്തം ജന്മനാശങ്ങളിൽ ഭയവും വ്യസനവും കൂടാതെ എല്ലാവരും സതുഷ്ടന്മാരായി സ്വധർമ്മത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരചിത്തന്മാരായിരിക്കണമെന്നുമാകുന്നു. ഇത് വിദ്വാന്മാരെല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്ങിനെയാണെന്ന്, പരമാത്മാവായ ഈശ്വരൻ എല്ലാവരും ജീവസാക്ഷിയായിരിക്കുന്നുവെന്നും സർവ്വശ്രയനായിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനെ സ്വാത്മാവായും, ഗുരുവായും, പരമസുഹൃത്തായും ഇഷ്ടദേവതയായും അറിഞ്ഞു സർവാത്മാനും ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടതാണെന്നും ജീവാത്മാവായ അജ്ഞാനനോട് പരമാത്മാവായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ട് ഈ ഗീതയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രാജ്ഞാശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥാവരെ ജീവധാരണത്തിനുവേണ്ടിയെങ്കിലും കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാതെ കഴിയുന്നതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് കർമ്മം ത്യാജ്യമല്ലെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

കർമ്മം ചെയ്യുക എന്നവരുമ്പോൾ അവരവർക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു എല്ലാവർക്കും ക്ഷേമം സിദ്ധിക്കുന്നത്. വിധിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മമാണെങ്കിലും ആ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലത്തെ കാക്കിക്കുന്നതിനാൽ ബന്ധം സംഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ യാതൊരു ഫലവും കാക്കിക്കാതെ സ്വകർമ്മങ്ങൾ വഴിപോലെ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കർമ്മികൾക്കു കർമ്മം ബന്ധമേതുവാകാതിരിപ്പാൻ ഉപായഭൂതമായ സമതപാ എന്ന കർമ്മയോഗവും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ എത്തിയവന്ന സ്വകർമ്മസത്യാസപൂർവ്വമായ സമ്യഗ്ഗർഭനനീഷു എന്ന മോക്ഷസത്യാസയോഗത്തേയും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പരമപ്രയോജകമായ ഭക്തിയോഗത്തേയും ഉപദേശിക്കുന്നു. കർമ്മജ്ഞാന ഭക്തിയോഗങ്ങളെ സുഖമായി ബോധിപ്പിക്കുന്നതു ഭഗവൽഗീതയെപ്പോലെ മറ്റൊന്നും ഇല്ല. എങ്കിലും പരമഗുരുവായിരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പാൻ അജ്ഞാനന്തരനെയോ അജ്ഞാനത്തോളെയുള്ളവരോ വേണം. സംശയാണന്മാർക്കു കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ പുറമെ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളായ പഴയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾകൊണ്ടും വിഭാഗിച്ചറിവാനും പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഈ വൈഷമ്യത്തെത്തീർക്കുവാനായിക്കൊണ്ടാണ് സർവ്വജ്ഞനായ ശങ്കരാചാര്യർ സ്വാമികൾ ഭാഷ്യം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിശദാംശം കൂടാതെ ശരിയായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത് ആചാര്യസ്വാമികളും പിന്നെ ശങ്കരാനന്ദസരസ്വതിയും ശ്രീധരാചാര്യരും അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരും മറ്റും.

ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ സ്വാമികളുടെ നിരർത്ഥകമുൽഗാഗാപ്രവരഹംപോലെയുള്ള ഗീർവാണവാക്യങ്ങളെ യഥോചിതം വിഭാഗിച്ചു ചെറിയ പാത്രങ്ങളിൽ പാകംപോലെ നിറച്ചുകൊടുപ്പാൻ കേരളഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവന്നതും സുഖബോധത്തിനായി ശങ്കരനേന്ദ്രസരസ്വതി, അനന്ദഗിരി, ശ്രീധരസ്വാമികൾ മുതലായവരുടെ വാക്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതും വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ശങ്കരഭാഷ്യത്തെപ്പോലെ മറ്റുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളേയും എല്ലാ ഘട്ട

ങ്ങളിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ ചില ഖണ്ഡങ്ങളെമറ്റും ഭാവി
ഭവിക്കെ ചേർക്കുകനിമിത്തം വന്നുപോയിട്ടുള്ള ശബ്ദഭേദങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടു വ്യക്തം പണ്ടി കറഞ്ഞവയ്ക്കു വിശദഗാഥം തോന്നുവാനിടയുണ്ടു
കൊ. പിന്നെ സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കുള്ള പ്രകൃതിപ്രത്യയങ്ങളുടെ
ബോധകശക്തിയെ മുഴുവനും പ്രാകൃതഭാഷയിൽ വരുത്തുവാൻ പ്ര
യാസമാണ്. അങ്ങിനെ ദുർവ്വാഹമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ നേട്ടുകൊ
ടുത്തു പ്രത്യേകം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേവലം ഭാഷയിൽ പറയാൻ
സാധിക്കാത്ത സ്വഭാവത്തിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾതന്നെയാണ് ഉ
പയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും മലയാളഭാഷ
യിൽ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം ഗീതയുടെ അർത്ഥം കരുവിധം
ഗ്രഹിപ്പാൻ ഈ പാലഭാഷ ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണ്.

ഇനി ഭാഷയെ മറ്റും നോക്കുന്നതായാൽ ലിംഗം, വച
നം, വിശേഷണവിശേഷങ്ങൾ ഇവയുടെ ചില പ്രയോഗം വ്യാക
രണരീതിക്കു വിശദമായി തോന്നുന്നുണ്ട്. ദൃഷ്ടാന്തത്തിനുവേണ്ടി
ചിലതു പറയാം. 15-ാം അദ്ധ്യായം 16-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ ഭാഷ്യ
ത്തിൽ 'ഭവേ ഇമേ പുരുഷേ' എന്നതിന്നു 'രണ്ടുജാതി വസ്തു
ക്കളുണ്ട്' എന്നർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'പുരുഷന്റെ രൂപം ര
ണ്ടാകുന്നു' എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. 18-ാം അദ്ധ്യായം 5-ാം ശ്ലോ
കം, 'യജ്ഞാനന്തരപസ്സുകുലായ കർമ്മം' എന്നു പറഞ്ഞെടുത്ത
'യജ്ഞം ദാനം തപസ്സ് ഇഷ്ടാനയുഷ്ഠ കർമ്മം' എന്നായാൽ ന
ന്നായിരുന്നു. 18-ാം അദ്ധ്യായം 9-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ ഭാഷ്യത്തിൽ
'തൃപ്രകാരമുള്ള കർമ്മപരിത്യാഗം' എന്നതിനെ 'തൃപ്രകാരമുള്ള ക
ർമ്മത്തിന്റെ പരിത്യാഗം' എന്നു വിഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. അ
തിൽതന്നെ 'രാജസതാമസങ്ങളായ കർമ്മത്തിന്റെ പരിത്യാഗം'
എന്നതിന്നു കർമ്മങ്ങളുടെ പരിത്യാഗം എന്നാണ് നല്ലത്. ആ
അദ്ധ്യായത്തിൽ 14-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ അനവധാര്മത്തിൽ 'ച
ക്ഷുരാദി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രാഹകമായ ദേവതകളും' എന്നതി
ന്ന് 'അനുഗ്രാഹകന്മാരായ ദേവന്മാർ' എന്നായാൽ നന്നായിരു
ന്നു. 17-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ ഭാഷ്യത്തിൽ 'അവിദ്വാക്യതമായ കർമ്മ
ങ്ങളുടെ' എന്നതിന്ന് 'അവിദ്വാക്യതങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളുടെ' എ

ന്നായാൽ കൊള്ളാം. ഇങ്ങനെ ചില ദിക്കിലൊക്കെയും ശിമിലുള്ളായ ഭോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവ പ്രകൃതഭാഷയ്ക്ക് ഒരു തെറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിയമികമായ ശബ്ദശാസ്ത്രം പ്രകൃതഭാഷയ്ക്ക് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പ്രകൃതഭാഷയുടെ യോഗ്യത ശ്രോതാവിനു മനസ്സിലാവാൻ തക്കവണ്ണം വകതിരിവോടുകൂടി പ്രയോഗിക്കുക എന്നു മാത്രമാകുന്നു. 'പൂശകനെ കണ്ട് എലിയെപ്പാലെ' എന്നു കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പ്രയോഗിച്ചതെങ്ങിനെ എന്നുവെച്ചു 'ഷഷ്ടിപൂർത്തിക്കു' 'ഷഷ്ടിമൂർത്തി' എന്നു പ്രയോഗിച്ചാൽ ഭംഗിയായിരിക്കുകയില്ല.

ഒരു ഗ്രന്ഥം ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയം മുഴുവനും ഭാഷയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നാകുന്നു മുഖ്യമായി നോക്കേണ്ടത്. അതു പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ സംഗതി പൂർണ്ണപരസംബന്ധം ശരിയോ അല്ലയോ എന്നാകുന്നു. അതും ശരിയായിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമത് മൂലഗ്രന്ഥത്തിനു വിപരീതമായ അർത്ഥം ധ്വനിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നാകുന്നു. അതില്ലതാനും. നാലാമത് സ്വാഭാപ്രായം ചേർത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നാകുന്നു. അതും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷയിൽ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും ഇത്രയും വിശിഷ്ടമായ ശാസ്ത്രം അനായാസേന ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടും മേലിൽ കേരളഭാഷയിൽ പരിചയിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം സിദ്ധിപ്പാൻ കരണമാകുന്നതുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവിർഭാവം കേരളഭാഷയുടെ ഭാഗ്യവശമായതെന്നു എന്നു പറയാം.

ര. ര. പ.

മാരിഷമദ്നം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

1. വാണിമാരെ! തുണയ്ക്കേണം കാണിനേരമെനിക്കിപ്പോൾ
രോണിപ്പാട്ടൊന്നുണ്ടാക്കാതെനിറുത്തിയില്ല

- താണനിന്നീസ്സഹിതമാണയിട്ടിലടുമ്പോൾ
 ത്രാണിയില്ലെന്നു ചൊല്ലുകുടപ്പമൊക്കും
2. ഗണനാഥനെൻറ വിപ്ലവഗണമെല്ലാമൊഴിച്ചെന്നും
 തുണച്ചുകൊണ്ടിരുന്നോലേകണക്കിലൊരൂ
 മനശ്ശുദ്ധിയുള്ളൊരാൾ മനസ്സു ചവിടുന്നതൊ-
 നന്നഗ്രഹിച്ചാലേ നല്ല കവിതയാണു
3. നരമ്പാലാതേനമോലും കരടില്ലാത്തുള്ളപട്ടം
 തുതതെല്ലെപ്പലവിടും ജനകനെൻറ
 തരക്കേടുവരാതിന്നീപ്പരിശ്രമം ഫലിച്ചിടം-
 നരക്കണ്ണമിഴിച്ചെന്നെക്കൊക്കിക്കേണം
4. അയ്യോ കാണ്ടാക്കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാരിൽ വെച്ചു
 വയമ്പൻ കുഞ്ഞിരാമവർമ്മൻ തമ്പുരാന്തെയും
 കുന്തിപ്പന്നേൻ നടുവത്തു സംഭവിച്ച മഹനെന്ന
 നമ്പൂരിരിയായതൊന്നവിടുത്തശ്ശിക്കു
5. തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനുമൊക്കെയൊന്നിയാരും സാക്ഷാൽ
 അച്ഛൻ വെണ്മണിയും മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാടും
 നെഞ്ചകത്തിതന്നും കൊണ്ടീ വഞ്ചിപ്പാട്ടൊന്നെഴുതുവോൾ
 തേഞ്ചാടും പദം വാരി വാരിത്തന്നീടണം
6. പരമെൻറ തറവാട്ടിൽ പാരിജാതവൃക്ഷമെന്ന
 കരുതു 'പിഷാടി'യെന്നു പരുട്ടുതായേ!
 പൂക്കുപുലമ്പോലൊന്നിതവടിതൻറ വിശു
 ചരിത്രമാകുമെന്നൊക്കുമിച്ഛിക്കട്ടെ
7. സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയമെന്ന ചട്ടമിട്ട വിദാനന്ദ-
 ക്കട്ടെയായമഹാമായേ! മഹാഹുവന്ദേ!
 കുട്ടിയായോരൊൻറ മഹാപുഷ്പിയാക്കി കൃതിഗുണം-
 പെട്ടതെന്നുമഹാലോകം സമ്മതിക്കേണം
8. മനൊലാപ്തകുടുംബനാഥനൊക്കെതവകഥ
 പറഞ്ഞോരഭംഗിയിലവസാനിപ്പിപ്പാൻ
 കുറയെന്നു കഴിഞ്ഞിടും ദൂരയാണിയെൻറ മോഹം
 തിരുവടികുനിഞ്ഞെങ്കിൽ കടന്നുപോകും

9. മഹിയ തിർപ്പു കഴ്ന്നേററമഹാജനപ്രിയമായ
മഹിഷമർദ്ദനം കഥനടന്നവണ്ണം
അഹരിതങ്ങളെഴിഞ്ഞീടാനഹമെന്നുപാടിട്ടെ
മഹിഷമർദ്ദിനിയമ്മേ! മനസ്സുവെക്കൂ
10. ഭോഷനായഞാനിതിന്നുശേഷിയായോവിചാരിച്ചാൽ
ശേഷശായിഭഗവാനും ശേഷമുഷ്ടനും
തോഷമുണ്ടെന്നുചെങ്കിൽഭാഷയായിട്ടൊരുവിധ-
മീഷലില്ലപറഞ്ഞൊക്കെഫലിപ്പിച്ചുയ്ക്കാം
11. പണ്ടുപണ്ടാദ്യേവകൾക്കുണ്ടെർകോനും മസൂക്കു
തണ്ടുതപ്പിമഹിഷനും നാഥനും കാലം
ശബ്ദമുത്തുതമ്മിത്തല്ലിട്ടുണ്ടായിട്ടേ ചാലൊരുയുദ്ധം
കണ്ടുവെന്നാൽഭയങ്കരം നൂറുണ്ടുകലം
12. രണ്ടുപേരുംമല്ലടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിട്ടൊടുപി-
ന്നെർകോനും കൂറുകാരും തോറും തററമ്പി
ഇണ്ടലേന്നുയിരുന്നായിക്കൊണ്ടിരുന്നവൻ, പിച്ഛ-
തെണ്ടിമണ്ടിമേഹന്ദ്രനും മറവാനൊരും
13. വിണ്ണോർകനാവിണ്ണുവിന്നങ്ങണ്ണനും ഞാനിപ്പോറും
കണ്ണിലുണ്ണിയിരുന്നേവമായിരുന്നിട്ടും
ഭണ്ഡമേവം പിണഞ്ഞല്ലോ കണ്ണനീരിൽക്കുളിച്ചല്ലോ
കണ്ണനും തടുത്തുകൂടാകാലവൈഭവം
14. നട്ടംതിരിഞ്ഞയ്യോ! ഗതികെട്ടുന്നമേഹന്ദ്രനും
കൂട്ടുകാരും ബ്രഹ്മനൈമുൻനടത്തിക്കൊണ്ടു്
വിഷ്ണുശ്രവസ്സുസാക്ഷാലഷ്ടമുത്തിഭഗവാനും-
മിഷ്ടമായരുളുന്നേടത്തെക്കൊത്തിമെല്ലെ
15. കൊണ്ടുവണ്ണനെതിരേററം കൊണ്ടുചെന്നാവിരിഞ്ചനെ-
ക്കൊണ്ടുപോന്നുകുശലങ്ങളുരുളിച്ചെയ്യ
അണ്ടർകോനെസ്തിതം പൂണ്ടുകൊണ്ടുകണ്ടുതലയൊട്ടി-
ക്കൊണ്ടുചുറ്ററും നോക്കിമറവാനവരേയും
16. ഒന്നുപോലാത്രീമുത്തികൾമുന്നപേരുമിരുന്നല്ലം
ചെന്നശേഷം വിരിഞ്ചനനിരുന്നോടോതി

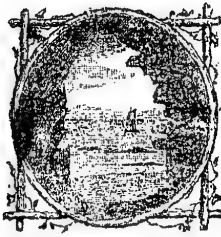
- വന്നകൂടുംപറഞ്ഞാലുംനിനകപ്പൊട്ടിപ്പോയ
 വന്നകൂടുംശ്രീഭംഗിങ്ങൾക്കെന്നറിഞ്ഞാലും
17. പറഞ്ഞാലുംപറഞ്ഞാലുംപരിതപമെന്നുഹരി-
 ഹരമാരുംകരുണയോടരുളിച്ചെയ്യ
 കരൾകത്തിക്കരംകൂപ്പികരത്തിടനെത്തുപൊട്ടി-
 പ്പരന്ദരൻനെടുചീപ്പിപ്പൂർച്ചാനേവം
18. അടിമലരവലംബിച്ചടിയങ്ങളുമരുമ്പോൾ
 പടവെട്ടിവന്നുടുപ്പൻമഹിഷാസുരൻ
 അടരാടിത്തോറുനന്നംപാടിത്തങ്ങളവനടെ
 യടികൊണ്ടുകൊണ്ടുകഷ്ടനാണകെട്ടോടി
19. പുഷ്പഗർഭവനിനൃപട്ടമാൻസുധമയിൽ
 ചട്ടമോരോന്നിടുംകൊണ്ടുവസിച്ചീടുന്നു
 നിഷ്ഠാനാമസുരൻറചട്ടവട്ടംപറയുമ്പോൾ
 ശിഷ്ടരായഭോമാരുംകഷ്ടംബെച്ചീടും
20. രാജതൊട്ടിപ്പുള്ളസുരശംഭളിമാരസുരൻ
 തമ്പുരാനേ!വിട്ടുവേലയെടുക്കറായി
 അമ്പന്നത്തങ്ങളവൻമുമ്പിൽവാലിയക്കറായി
 മുവെടുത്തിട്ടില്ലാപ്പണിനിങ്ങൾക്കുംകൂടി
21. അഷ്ടദിക്പാലകന്മാരുംതട്ടുകൊണ്ടുതരംകെട്ടി-
 ടിട്ടൊഴിഞ്ഞുപദമെല്ലാംകഷ്ടമകഷ്ടം
 നിഷ്ഠാനാമവൻതന്നെവിഷ്ടപത്തെബ്ഭരിക്കുന്നു
 മട്ടമാറിത്തീൻകൂടുംതകരറായി
22. അർക്കചന്ദ്രന്മാരുംപാകംനോക്കിടാതെനടന്നെങ്കിൽ
 ചക്രശാസംവലിപ്പിക്കുംപക്കിലിട്ടും
 മുഷ്ണനാമീയസുരൻറവിക്രമംതെല്ലടക്കിടാൻ
 ശക്തനാവില്ലിവിടുന്നുംകുഴങ്ങിപ്പോകും.
23. സുരയുദ്ധതിമരണണുപുരട്ടെണമിഞ്ചകീറി-
 ച്ചുരുട്ടണംകാഞ്ഞവള്ളംമേലൊഴിക്കണം
 തരംനോക്കിക്കൊണ്ടുതാളിപറിച്ചുചൊഴുക്കണം
 പരുങ്ങലിക്കൂടുംമൊന്നുംപറയാൻവയ്യ

24. മഹിഷനുമവനുടെമഹിഷിജ്ജമിപ്രകാരം-
മഹിതങ്ങൾവരതേവംമനസ്സിരുത്തി
അരോവൃത്തികഴിക്കുന്നുമഹിഷനുമനസ്സാക്കു-
സഹിക്കുമിസ്ഥിതിവിധിവിഹിതമാരാം
25. ക്ഷിതിയതിലിതുകാലംജാതിഭേദമോണോപെണ്ണാ
മതമല്ലൊമൊന്നെന്നായിമനസ്സുമുട്ടി
ക്ഷിതിസുരന്മാരുംശുഭംപരയരുംസമംതന്നെ
മതമിതാദിതിജനതെളിഞ്ഞതത്രേ
26. കഷ്ടമോത്താലഗിമൂന്നുംകെട്ടുപോയിപാരിലെങ്ങാ
വൃഷ്ടിയില്ലവിളവില്ലാനഷ്ടദോഷം
കഷ്ടകാലമിതുപോലേകെട്ടുകുളിയില്ലലോകം
ദൃഷ്ടിനിട്ടുതിരിക്കുന്നുപമ്പരംപോലെ
27. കടുപ്പമായിപ്രഭമെടവാക്കെണ്ടുതന്റെ
യുടുപുടതിരുമ്പിക്കുംകുറിക്കാരൻ
കടംവീത്താജംപോലേകിടന്നവൻതിളയ്ക്കുന്നു
ചടവിടയാക്കിലോകംകുറഞ്ഞാത്തവേ
28. ശിഷ്യരായവിപ്രന്മാരെപ്പട്ടിമാംസംഭുജിപ്പിക്കും
മട്ടിയെന്നാൽതലത്തെപ്പിതട്ടിത്തൊറിക്കും
തൊട്ടുതീരമന്തിയുത്താൽവെട്ടുമപ്പോൾകയ്യുണ്ടും
ചട്ടമേവംജഗത്തിട്ടുകുട്ടിച്ചുറക്കി
29. നിങ്ങൾമൂന്നുപേരുംകൂടിഞങ്ങളെക്കാത്തരുളേ-
മിങ്ങിനെയാണവസ്ഥകൾപെറുതിമുട്ടി
ഭംഗിയായിട്ടൊരുമംഗ്ഗമെങ്ങിനെയെന്നുലോലേഗം
മംഗളകർത്താക്കന്മാരെ!നിങ്ങളോക്കേണമേ.

(തുടരും)

നടുവത്ത് മഹൻ നമ്പൂരി.

യോഗദ്രോൺ .



ആനദ്രോൺ കളിദ്രോൺ മുതലായവയിൽ

ഒന്നാകുന്നു യോഗദ്രോണും എന്നു പറയാമെങ്കിലും ഇതു ഗൌരവം തുലോം അധികമുള്ളതാകകൊണ്ട് ഈ ഭ്രാന്തിന്റെ ഫലത്തിനും ഗൌരവം അധികമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ആഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിച്ചവർക്കു് ഇതു ഭ്രാന്താപിടിക്കുവാനില്ലെന്നില്ല. ചില ആത്മവഞ്ചകന്മാരായ യോഗീശ്വരന്മാർ തങ്ങൾക്ക് അഷ്ടാഗ്ര യോഗം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അഭ്യംസക്തന്മാർ അന്യന്മാർക്ക് അനഭവം വരുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും പറയുന്നതു കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു യോഗന്മാർക്കു് അപകടത്തിൽ ചാടുന്നതായിക്കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

വൈദ്യക്രമേയമക്രമേ

ക്രമേ ക്രമേ ക്രമേ ക്രമേ

യമസ്തപരതിപ്രാണാൻ

വൈദ്യസ്തസവസ്തനസ്തൻ

എന്നു മുറിവൈദ്യന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എല്ലാപ്രകാരത്തിലും ഈ യോഗീശ്വരന്മാർക്കും പാറുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ, പണത്തോടുകൂടി പ്രാണനെ ഹരിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഈ വകക്കാർക്കു ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. അവർ സാമാന്യം പഠിച്ചുള്ളവരുമായിരിക്കും. വിശേഷിച്ചു ചിലർ ശാസ്ത്രീയവാക്യങ്ങൾക്കു സലക്ഷണം അർത്ഥം പറയത്തക്ക ഉരുസാദ്ധ്യം വരുത്തിയവരുമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവരോട് 'എന്താ പേര്' എന്നു ചോദിച്ചാൽ നിത്യാനന്ദയോഗീശ്വരൻ, സദാനന്ദയോഗീശ്വരൻ, എന്നോ വൈകുന്തഗിരി, സങ്കടഗിരി, എന്നോ വല്ല പേരും അവർ പറയാതിരിക്കയില്ല. യോഗശാസ്ത്രത്തിലും മറ്റും നല്ല നൈപുണ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നിക്കത്തക്ക വിധത്തിലായിരിക്കും അവരുടെ സംസാരം. ആ

സനപ്രാണായാമാദികളെ അഭിനയിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ജിജ്ഞാസുകളായവർ ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും പഠിപ്പുള്ളവരാണെങ്കിൽ കൂടിയും 'ഇദ്ദേഹം വിശിഷ്ടൻതന്നെ' എന്നു വിശ്വസിച്ചു യോഗിയെ സഹവസിപ്പിച്ചു ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങും. സ്വാമിൻ!

സർവ്വധർമ്മാൻ പരിത്യജ്യമാമകംശരണംപ്രജ-

അഹംതാസവ്യാപേദ്യോമോക്ഷയിഷ്ടാമിമാശ്രമഃ'

എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ എന്നെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ചാലും, ഞാൻ നിന്റെ സർവ്വക്ഷയങ്ങളേയും ചെയ്യുകൊള്ളാം, എന്നല്ല ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്?.

സംശയിപ്പാനുണ്ടോ?

യൽക്കരോഷിയദശ്ശാസിയജ്ജ്വഹോഷിദാസിയൽ

യത്തപസ്യസിക്ഷേതേയതൽക്കരുഷ്വമദൃച്ഛം'

എന്നല്ലേ? ശ്രീകൃഷ്ണമുന്തിയെത്തന്നെയാണ് ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടത്?.

യോഗിയുടെ മറുപടി കേൾക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വലിയ ഭാഗവതനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഷ്ടം കഴിയുന്നതും സംധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും ജിജ്ഞാസു നിശ്ചയിച്ച യോഗിയോടു താൻ എന്തൊക്കെയാണ് സഹായം ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു ചോദിക്കുകയായി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പണം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വിചാരിച്ചേടത്തോളം ലഭ്യം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു യോഗിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അയാൾ തൽക്കാലം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സമാധിക്കായി ഒരു സ്ഥലം ഒഴിവാക്കി കിട്ടിയാൽ മതി എന്നായിരിക്കും. ജിജ്ഞാസു എപ്പോഴായിരിക്കട്ടെ ഉള്ള സ്ഥലത്തിന്നു ത്രികാലം സമാധിനടിച്ചുകൊണ്ട് യോഗിയും കൂടുന്നു. യോഗിയുടെ ചില മുറകളും നിഷ്ഠയും കണ്ട് ജിജ്ഞാസുവിന്നു ഭക്തിയും ബഹുമാനവും വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങും. എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണെ; ആയുസ്സു വെറുതെ പോകുന്നു; ഇജ്ജന്മത്തിൽതന്നെ ഒരു സമാധാനം കിട്ടാത്തതാൽ സങ്കടമാണെ; എന്നു ജിജ്ഞാസുവിന്റെ അപേക്ഷവരുന്നതുവരെ യോഗിയുടെ സമാധിക്ക് ഒരു കുറവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ജിജ്ഞാസു ആവർത്തിച്ച് ആവലാധി പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയാൽ ആ, അങ്ങി

നെ തോന്നട്ടെ ഈ മനുഷ്യശരീരം കിട്ടിട്ട് ആത്മജ്ഞാനം കിട്ടാതെ കളയുന്നതു വലിയ കഷ്ടതന്നെ. ആത്മജ്ഞാനംകൊണ്ടല്ലാതെ സമാധാനം സിദ്ധിക്കുന്നതുമല്ല. അതു യോഗാനുഷ്ഠാനംകൊണ്ടല്ലാതെ സിദ്ധിക്കുമില്ല.

തപസ്വിഭ്യോധികോയാഗീ
ജ്ഞാനീഭ്യോപിമതോധികഃ
കർമ്മഭ്യഞ്ചോധികോയോഗീ
തസ്യാഭ്യോഗീഭവോജ്ജ്വന'

യോഗി തപസ്വികളേക്കാളും ജ്ഞാനികളേക്കാളും കർമ്മികളേക്കാളും അധികം ശ്രേഷ്ഠനാണ്. അതുകൊണ്ട് അജ്ജ്വനൻ യോഗിയായി ഭവിക്ക എന്നല്ല ഭഗവാൻ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ സമ്മതമായില്ലേ? എനിക്കു നല്ല സമ്മതംവന്നു. എനിക്ക് യോഗം അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. ഞാനിനി എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അവിടുത്തെ ഉപദേശിക്കാണ്.

ജിജ്ഞാസു യോഗവലയിൽപ്പെട്ടു എന്നു യോഗിക്കു ബോദ്ധ്യമായാൽ ശിഷ്യനാക്കി സ്വീകരിച്ച് അയാൾക്കു പ്രാണായാമക്രമവും ഒരു ധ്യാനലക്ഷ്യവും ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കും. ഇത് ആരും സംശയിച്ചതിന്റെശേഷം പിന്നെ ഒപേദേശവുംകൂടി ചെയ്യാനുണ്ട്. അന്നു മുഴുവനും അന്നഭവം വരുന്നെന്നു പറഞ്ഞു ജിജ്ഞാസുവിനെ വിശ്വസിപ്പിക്കും. പിന്നെ ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധിക്കായി ഇങ്ങനെ ഉപദേശം വാങ്ങിട്ടുള്ള ശിഷ്യന്മാർ വളരെയുണ്ടെന്നും അവരും യോഗിയുടെ ഗുരുസ്വാമികൾക്കു സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാനായി യഥാശക്തിധനം കാണിക്കുമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞ് അവരുടെ പേരുകളുടെ പേരുവിവരപട്ടിക ശിഷ്യന്റെ പക്കൽ കൊടുക്കും. അമ്പ! ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുഭക്തി ആശ്ചര്യംതന്നെ' എന്നു വിശ്വസിച്ചു കഴിയുന്നവിയും താനും സംഭവിച്ചുവെന്ന് ആ 'ഇല്ലാപ്പരുഷ'ന്റെ ഉള്ളിൽ തോന്നുവാനായിട്ട് അതിൽ ഒപ്പിട്ടു സംഖ്യ യോഗിയുടെ കയ്യിൽ സമർപ്പിക്കും. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞാൽ യോഗി ഭരണ്യം കെട്ടുവാനുള്ള ഒരുക്കമായി. യോഗി പോകുന്നതിനുമുമ്പു തന്റെ സംശയങ്ങളെല്ലാം തീർക്കണമെന്നു

കരുതി ശിഷ്യൻ ശങ്കരഭാഷ്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗം നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു. യോഗി നോക്കണം നോക്കാം?.

നാനാഭ്യായേബഹുൻശബ്ദാൻ

വാചോവിഗ്നാപനംഹിതത്.

എന്നല്ലെ? വളരെ ശബ്ദങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടും കാര്യമെന്താണ്? അതൊക്കെയും ഏറ്റിൽ ചൊരയ്ക്കു'യാണ്.

സന്ദ്രേഷ്ടനാസികഗ്രന്ഥം

ദിശശ്ചാനവലോകയൻ

ഇതുമാത്രം മതി. താൻ ഇതു ശീലിക്കൂ. ഞാൻ പോയി ഗുരുവിനെക്കണ്ടു വരാം?.

ശിഷ്യൻ പൂർക്കദി പ്രാണായാമം ചെയ്തയായി; നാസാഗ്രത്തിൽതന്നെ നോക്കിപ്പിടിച്ചു തുടങ്ങും. തന്നിമിത്തം വായുപിഡയും നേത്രരോഗവും വന്നുകൂടും. അപാനൻ കോപിച്ചു കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് അവസാനം കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ!

ഈ വിധത്തിൽ തനിക്കു യതൊരു അനുഭവവും സിദ്ധിക്കാതെയിരിക്കെ സിദ്ധന്മാരാണെന്നു നടിച്ചു നടക്കുന്ന യോഗീശ്വരന്മാരുടെ വലയിൽപ്പെട്ട ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നാലും സംശയഭാവന, വിപരീതഭാവന മുതലായ ദോഷങ്ങളാൽ കലുഷചിത്തന്മാരായിട്ടു സ്വ്വസംശയചോരകങ്ങളായ ആർഗ്ഗനമങ്ങളെക്കൂടി വിശ്വസിക്കാതെ ഗുരുപദേശത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിണയുന്ന ചെണ്ടയുണിതാണ്. എന്തുചെയ്യും? ഈശ്വര! നല്ലബുദ്ധി തോന്നിക്കുന്നു?.

ഇജ്ജാഭ്യയനദാനാനിതപസ്സത്യധൃതിക്ഷമം

അലോഭയതിമാഗ്ദ്ധായംധർമ്മസ്യാഷ്ടവിധസുതഃ

തത്രപൂർവ്വതുവർഗ്ഗദംഭോത്ഥമിതിസേവ്യതേ

ഉത്തരസ്തചതുർവർഗ്ഗാമഹാത്മസ്യേവതിഷ്ഠതി.

യജ്ഞം, അഭ്യയനം, ദാനം, തപസ്സ്, സത്യാം, ധൈര്യം, ക്ഷമ, അലോഭം ഇങ്ങിനെ എട്ടു വിധമാകുന്നു ധർമ്മത്തിന്റെ മർഗ്ഗം. അവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലു കൂട്ടവും ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടിയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നത്തെ നാലു കൂട്ടവും മഹാത്മാവിൽതന്നെ

ഇരിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ കണ്ടുകിട്ടുവാനും പ്രയാസം.

മേന്മയുള്ളതായിട്ട് ഭയമപ്യുതസ്വ
പാദംബുജോപാസനമത്രനിത്യം
ഉദഗിഗണ്ഡഃലാഭസദാത്മഭാവം
വിശ്വാത്മാനായത്രനിവർത്തതഃ.

ഭേഹാദികളിൽ അഭിമാനമുള്ള നമുക്കു തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഭയത്തെ നിവർത്തിപ്പാൻ, ഒരിക്കലും ഒന്നുകൊണ്ടും ഭയംനേരിടാത്ത ഭഗവൽപാദാരവിന്ദഭജനം തന്നെയാണ് നല്ലത്. അതുകൊണ്ടു സകല ഭേദവും നിവൃത്തിക്കുന്നതാകുന്നു.

എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

ഉണ്ണു നീലി

സന്ദേശം

വീഴുംവണ്ണംകുമുദഹസിതംവെള്ളിമാടങ്ങുതോറും

പൂഴുംകുറുപ്പുംനിഴൽമുഴുനിലാവാനുമാവാസിനാളും

വീഴ്പ്പാത്തിട്ടമൃതസലിലംവക്ത്രാസ്രംപിളർത്തി-

ത്താഴത്തെങ്ങാപരിചൊടുചുരുക്കുങ്ങുതോറുമവീടുമേടും.

൧൪൬

മുടിമുടിത്തളമിളമാൻകണ്ണിമാർകൈതൊഴുവോ-

പ്പേടിച്ചുചൊഴുചലതനയംനോക്കിനോക്കാതെപാലെ

കാടിപ്പോമ്മാറലിലുരിതംബിംബലീപാലകനനം

കേടറീട്ടുതളിയിലുടനേതവുരാനവുമേടും.

൧൪൭

ഷരക്കുമാലയിന്നെളുത്തുതസഞ്ജീവനംപല്ലുവാക്കും

ദിക്കില്ലല്ലാമനേഗുണികായത്രമെന്നോളമിൻ്റെ

മൈക്കണ്ണാരേത്തരണരണവാൻമൈതരംതൻ്റെതന്ത്രേ

ൻറകണ്ഠേച്ചുഷ്പണകുജനംവീടരാശ്വേദുമേടും.

൧൪൮

ആത്മാവേക്കാൾ നപരമയിത്രൻ നന്ദനമ്മോടു കേട്ടി-
ട്ടാലത്തു ക്കു ചില മുറിമരുന്നുണ്ടു കൈപ്പണമില്ല
മാരഹരം മനസിജമലക്കേറെ നീങ്ങിടുമുണ്ണു
നിമിത്തസ്യാചെരതടവഴക്കിൻ റുറ്റു വൃന്ദം.

പരമൻ

കെട്ടിലെല്ലി കിരണമലമേൽ പഞ്ചകുഞ്ഞാൻ ചമച്ചൊ-
ൻ റാട്ടം ചൊൻ റാൽ പുടവതരുവുണ്ടമ്മന്തുർത്തേ വിയമ്മൻ
പാട്ടം പയ്യർക്കവിതച്ചുവയില്ലെൻ റാശോമാതർ വീട്ടിൽ
പ്പാട്ടു ചൊല്ലിക്കുറച്ചനകവി കാരർ മേവീടുമേടം.

പരമൻ

ചിററപ്പുറം പകുതിയകുതിക്കു വാൻ നോക്കി ദാനീം
മറേറ കൂറോ മുഴുവനവർ വേരക്കി നിർവീഴ്ന്നേൻ ഞാൻ
കുററ നമ്മെ ചെറുതു പറയും പെററ മുത്തമ്മയാരെ
ൻ റുററിച്ചെയ്യും ചില ജളരൊരോ പാടുഴച്ചിടുമേടം

പരമൻ

മുണ്ടെക്കൽ ചെൻ റവിലനയനാനന്ദമുണ്ണുനീലീ
പീയൂഷത്തോടിനിയമണികണ്ടാഖ്യകല്പദ്രുമേണ
ധന്വൈരന്തൈരവിസമമിമം ദേവലോകൈകദേശം
മന്ത്രേ നിമ്മിച്ചതു മദനനാം ഗംഗിസുനമുനീന്ദ്രം.

പരമൻ

മുന്നിൽക്കൊന്നും തദനയമുനാവണ്യമെന്നും കണക്കേ
സ്സീരക്താഷ്ടം വടമതിരയിൽ പണ്ടു സീരദ്ധപജന
നീലസ്വച്ഛം മലിചിറനിറന്നല്ല സദാരിപൂരം
പരരാവാരം പരിഹസമിവ പ്രേവകല്ലോലജാലൈ.

പരമൻ

നീരാടിന്റേൻ റർ ചില ചലദശം പൂണ്ണ ചന്ദ്രാഭിരാം
വക്ത്രാമുക്കും പൊഴുതു മുഴുവൻ കൃന്ദുമാമ്പൽ പ്രസൂനം
കൂടിപ്പിന്നെത്തളിവിനൊടെലാക്കുങ്ങുവിണ്ണിച്ചിരിച്ചി-
ട്ടും കോജാനാം പകലപിനിറക്കേടിണങ്ങിടുവേൻ റ

പരമൻ

കണ്ടിക്കാർമൽകുഴൽന ശലിടക്കണ്ടമെക്കണ്ണിരണ്ടു
കണ്ടിപ്പാകിക്കിടയി ജ്വിലസുകണ്ടിമീനൈൻററണ്ടു
തണ്ടിച്ചൊല്ലാർകളിർമവളരുംപേർമുഖക്കുൻററണ്ടു
മണ്ടൊട്ടാക്കണ്ണണ്ടഴിനിലമറന്നമ്പരപ്പൽകുവാൻറ.

പ്രഭു

നേരേകാണാംവഴിയിലരിക്കേകോതപൂച്ചുംപുരത്തേ
പാരേതസ്തിൻഭവനജയിനാംവീരഭൂപാലമൗലേ
ദേവധീശനിലയപരനേത്തരുകൗടന്തയമിത്രം
ദേവംഗോപീജനകുചതടിലമ്പടംകമ്പിടമ്പിൽ.

പ്രഭു

മാർവിൽപ്പിന്നെപ്പരിചിനൊടണിഞ്ഞമ്മിണീനേത്രമെന്നും
നീലക്കോലക്കുവളമലർകൊണ്ടുള്ളമൊലാഞ്ചലേന
നീപോന്നേരംനിരപമഗുണോവനു കാണംതദാനീം
പോരാവീരാൻപൊരുതചിരികണ്ടാഖ്യവിഖ്യാതകീർത്തി.

പ്രഭു

തീരേതസ്ത്രിഭുവനഗതിശ്രാന്തകീർത്തിപ്രതീപ
പ്രാകാരകൊണ്ടുകെഴിമിടംവിമ്മലീപാലമൗലേ
ശ്രംഗാഗ്രകൊണ്ടണിമതിതൊട്ടംഗോപുരത്തിന്നുപാത്രേ
ഭൂപാലാനാംമഹിതകനകത്തണ്ടു തിണ്ടീട്ടമേടം

പ്രഭു

മാറാടിക്കീഴ്ത്തവലർപിണകൊണ്ടുനാജ്ഞാനരികും
ചോറാടിക്കുംമനുജവരനേക്കുഞ്ചനീചെൻറ പിന്നേ
കൂറാടിനേറാക്കുയിരമുടലുന്നീടൊടുക്കുംവടക്കൻ
കൂറാളിനേറാരിനിയമണികണ്ഠാഖ്യസാമന്തമൗലിം

പ്രഭു

നിന്നെക്കാണവെപ്പുതുൻശലില്ലാതലോകപ്രദീപം
കന്നെക്കണ്ണാർകസുമശരനാംരായിരക്കോണിപാലം
എന്നച്ചാപേയ്മുകുന്ദമുടിയുമപ്പക്കു പാതാതിരേകാൽ
ത്തന്നെപ്പോലുംകുറവമറന്നെന്താചെയ്യക്കുമാൻറ

പ്രഭു

മുണ്ടെക്കൽച്ചെൻറിനിയവിരഹവ്യാകുലമുണ്ണുനീലിം
കണ്ടിട്ടുൻറദയിതഗദിതംഞാനുണത്തേണ്ടുവോൻറ
മണ്ടിള്ളടംകുസുമശരണോടൊട്ടിണങ്ങിത്തട്ടുപ്പം
ൻറുണ്ടെൻകയ്യൽക്കിമപിമൃതസഞ്ചീവനമ്മന്ത്രബീജം എന്നു

എൻറീവണ്ണമമനിനവുനീചൊല്ലിനാൽമിക്കവാറും
കൻറാകൻറാകലയുമകലുംപേടമാൻകണ്ണിതന്നേ
ചെൻറാകാക്കെന്നവനയിസഭേ! ചൊല്ലുമപ്പോഴും ദാസി
മെൻറുള്ളടന്നപരമറിവൻജ്യോതിഷപല്ലവൻഞാൻ എന്നു

ഉദ്യാനംചെൻറലരിവനിതെക്കമ്പിലെൻറാകളിപ്പാൻ
ഖട്ടേതാനാംദിനമണിരിവപ്രേക്ഷണീഃയാരിപൂണാം
സദ്യാനിന്നേക്കുനിവൊടുസഭേ! കാണമക്കേതവമുൻ
വിദ്യാനദ്യംനിയതിമുഴുകുംബിംബലീപാലചന്ദ്രഃ എന്നു

കന്നെക്കണ്ണാക്കൊരുമനസിജൻപോക്കുട്ടപ്പോക്കുകാലൻ
തന്നെത്തന്നേപറെകിലലർമാതിന്നൊരരവംസഭൂമി
നിന്നെക്കാണാൻപെരിയകൊതികോടിക്കൊണ്ടുടൻവൻറതപ്പോൾ
മുന്നിൽക്കാണാമിരവിമണികണ്ഠാഖ്യഭൂപാരിജാതം എന്നു

പൊൽപ്പുമാതിന്നൊരുനിലയനംകേവലംവീരമെഴുചേ!
കെല്ലാന്നീടുംമരുവലർകലത്തിന്നകല്ലാത്തവഹിഃ
അപ്പോൾക്കാണാൻവരുമയിസഭേ! രാമവർമ്മൻവിശേഷി
ച്ചിപ്പാരിൽച്ചേന്നരുമമുകുഡീശനാംബിംബലീശഃ എന്നു

നേരേകാണാംഘ്രപവര! കിഴക്കിൻചിറക്കുണ്ടുപശ്ചാൽ
ത്താരാർമതോട്ടമപിചകുംമദിരമൽപ്രിയായഃ
മാരനുണ്ടാംജനനഭവനംവീരമണിക്കുമെൻറ
ലാരേപാത്താലവിടമറിയായിൻറതിപ്പാരിലിൻറ. എന്നു

ഇമ്പത്തിന്നായ്ത്തദനതളിയിൽച്ചെൻരമെൻതമ്പിരാനെ
 ക്കവിട്ടസ്തിന്നഴറിവഴിമേൽവിൻറവേണാടർമെഴലെ!
 സമ്പൽപ്രശ്നൈപ്പുനൃപവര! പദംനീവലത്തേതുനരെ
 മുമ്പിട്ടേറംപ്രവിശദയിതാമന്ദിരംമംഗളായ

ചന്ദ്രൻ

ഗണ്യാദർശമുറവലരിയുംകൊങ്കയംചെപ്പമെപ്പോം
 കൈക്കൊണ്ടുകുങ്കുമതിലകമരംനൽവിളക്കുംദധാനം
 ഞാപ്പോൾമുൽപ്പാടഥപടിയൊളംവന്നുമുണ്ടെക്കിൽമേവും
 ചെറുപല്ലമാതാംചെറിയതെതിരേററീടുമമ്പൊട്ടുന്നിന്നേ

ചന്ദ്രൻ

മൽപ്രേയസ്യാലളിതഗതയേകൈവിരൽക്കൈവിരച്ചെ
 തുത്തേധകൊണ്ടുപരിരചിതാനീലരണങ്ങൾകൊണ്ടു്
 ചാണാൽമുച്ചാണിടപടിയകംപൂമടുത്തഗ്രഭാഗേ
 കാണാംചെല്ലമ്പൊഴുതുടനിടത്തുണ്ടുസോപാനമാഗ്നം.

ചന്ദ്രൻ

വെയിത്സരാജകുമാരൻ



വെന്ററാണി

കകാലംമുതൽ ഇന്ത്യാ
 രാജ്യം ബ്രിട്ടീഷ്സാമ്രാ
 ജ്യത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകു
 ന്നതുവരെ പരാക്രമിക
 ളും പ്രജാവത്സലന്മാരായ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ നിത്യസന്നിധാന
 ഞ്ഞാൽ നദീതീരങ്ങളിലുള്ള വൃക്ഷലതാദികൾ സൂര്യകിരണസമ്പർക്ക
 ഞ്ഞാലെന്ന്പോലെ സകലസമൃദ്ധിയോടുകൂടി വളർന്നുവന്നിരുന്ന ഭാ
 റതീയർക്കു നിഷ്ഠുരകയായ രാജഭക്തിസഹജമായ ജാതിഗുണമായിത്തീ
 ന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ്, 'രാജാവു', വിദേശീയനും ഭൂസ്ഥാനും ആയി

ത്തീന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തും ഈ ഗുണം വാസനാരൂപേണ നിലനിന്നു പോരുന്നത്. രാജാവ് ഏറ്റവും സമീപസ്ഥനായിരിക്കുന്നത് ഈ ത്രിദോഷങ്ങളിൽ ഒന്നായിട്ടാണ് വ്യവഹരിച്ചുപോരുന്നത് എങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിദൂരസ്ഥനാകുന്നു. പ്രജകൾക്ക് ഒരിക്കലും ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി 'രാജഭക്തി' എന്നു ചർച്ചപ്പെടുന്നവെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹം, ബഹുമാനം, ഭയം, ഭക്തി, വിശ്വാസം ഇവ തരാതരംപോലെ കൂടിക്കലർന്ന രാജവിഷയമായിട്ട് പ്രജകളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന ഒരു വികാരവിശേഷത്തെയാണ് ഈ പദംകൊണ്ടു കുറിക്കുന്നത്. പ്രജാവാത്സല്യം, കൗടുകയും, ശൌര്യം, പരക്രമം മുതലായ രാജഗുണങ്ങളുടെ അനുഭവമാണ് ഇതിന്റെ ബീജം. ആയതുകൊണ്ടു രാജാവും പ്രജകളും തമ്മിലുള്ള പ്രത്യേകബന്ധത്തിനു ദൃഢതവരണമെങ്കിൽ അന്യോന്യം അടുത്തുപെരുമാറുമുണ്ടാവുന്നതാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ നമ്മുടെ ഇന്ത്യാചക്രവർത്തിയും പ്രജകളും തമ്മിൽ ഈയൊരവസ്ഥ ഉണ്ടാകുവാൻ നിർഭാഗ്യവശാൽ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ യുവരാജാവായിരിക്കുന്ന കാലത്തെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തമംഗമായിട്ട് ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ വന്നു സന്ദർശിച്ച് നാട്ടുകാരുടെ പ്രീതിയെ സമ്പാദിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യനിവാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എരിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന രാജഭക്തി ഇപ്പോഴത്തെ വെയിത്സ് രാജകുമാരന്റെ ആഗമനത്തോടുകൂടി എത്രമാത്രം ഉജ്വലിച്ചുവശായിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനഘോഷത്തെപ്പറ്റിയും വിസ്മയമായ ഒരു വിവരണവും ഇവിടെ അനുവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ രഞ്ജിനിവായനക്കാർക്ക് ഇഷ്ടമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി മുഖചിത്രമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന പദം അപ്രകൃതമാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അതിന്റെ ജീവൽപ്രതിനിധിയെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്ക് ഇവിടെ പറയുന്നതാകുന്നു.

സാധാരണയായിട്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവിന്റെ അപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മുത്ത പുത്രനെയാകുന്നു വെയിത്സ് രാജകുമാരൻ

(യുവരാജാവ്) ആയിട്ടു നിയമിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജകുമാരൻ വെയിത്സുരാജകുമാരനായതു ജ്യേഷ്ഠന്റെ മരണശേഷം മാത്രമേകുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴത്തെ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാരിതീയപുത്രനായതുകൊണ്ടു ജനനാൽ 'കോറൺവാൾ', 'യോർക്ക്', (Cornwall York) എന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ഡ്യൂക് (Duke) എന്ന സ്ഥാനത്തിന്നു അർഹനാകുന്നു. ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ നിയമപ്രകാരം 'കോറൺവാൾ' രാജ്യത്തിലെ നികുതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ ചിലവിനായി രിരിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് സമ്രാജ്യം ഒട്ടുമിക്കാലും സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കാനഡ' (Canada) 'ആസ്ട്രേലിയാ' (Australia) തെക്കെ ആഫ്രിക്ക (South Africa) എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു ഒടുവിലാണ് ഇന്ത്യയിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. 1901 മെയ് മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ആസ്ട്രേലിയയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ (അതേ കൊല്ലത്തിൽ തന്നെ ജനവരിമാസത്തിൽ വിക്ടോറിയ രാജ്ഞി മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം) ആസ്ട്രേലിയാ നാടുകൾക്കു 'ഫെഡറൽ പാർലിമെന്റ്' (Federal Parliament) എന്ന പ്രജാസഭ ആദ്യം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം ഒരു ശാന്തനും, ദൃഢസ്വഭാവനും, ധീരനും, ജനരഞ്ജനയുള്ളവനും ആകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകഗുണം സമീപ സംഗതിയിലുള്ള സാമധാന്യവും, ജാഗ്രതയുമാകുന്നു. സകലതും അന്വേഷിച്ചു സൂക്ഷ്മം അറിവാനുള്ള ഒരു വാസന അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വഭാവസിദ്ധമാകുന്നു. അതിബുദ്ധിമാനല്ലെങ്കിലും ഉള്ള ബുദ്ധിക്ക് നല്ല പാകതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ശാസ്ത്രസംബന്ധമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിലാണ് പ്രതിപത്തി. വായിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം കുറെ സാധനമായിരുന്നെങ്കിലും ചൊല്ലിക്കേട്ടു വേഗത്തിൽ മറന്നുപോകുന്നതിൽ വളരെ പാടവമുള്ള ഒരാളാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഏറ്റവും യോഗ്യരായിട്ടുള്ള ആളുകളോടു സംസാരിച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹം സാധാരണയായി പല വിഷയങ്ങളേയുംപറ്റി അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നത് എല്ലാറ്റിലുംവെച്ച് സയൻസ്സിലാണ് (Science)

അദ്ദേഹത്തിന് അധികം വിശ്വാസമുള്ളത്. അതിൽ ഭേദം വണ്ണമുള്ള പരിശ്രമമില്ലാത്ത ഒരു ജാതിക്കാരനും ജീവനാശത്തിൽ ജയം പ്രാപിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നത്. ഇക്കാലത്തെ ജനസമുദായത്തിൽ ധനം സ്ഥാനവലിപ്പത്തിന്റെ ഭേദമില്ലാതെ വിചാരിച്ചു പോരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പുച്ഛം പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം വാക്കുമൂലം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ ദ്രവ്യം ലഭിച്ചത് കപ്പൽക്കാരന്റെ ഇടയിൽ കിടന്നു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് കേവലങ്ങളായ അനുകാരങ്ങൾക്കും വ്യായാമങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള മോഹം സാധാരണ കപ്പൽക്കാരന്റെ ഉള്ളതുപോലെയാകുന്നു. കുതിരപ്പന്തയവും ശിട്ടുകളിലും അദ്ദേഹം ലേശംപോലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. യൂറോപ്പിലും വെടിവെക്കുവാൻ ശിലാമുഖരിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രധാനിയാകുന്നു. എല്ലാ കുട്ടികളിലും വെച്ചു നായാട്ടിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു അധികം പ്രതിപത്തി.

അദ്ദേഹം ദീപനക്ഷയത്തിന് അടിമപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു രോഗിയായാകുന്നു. അദ്ദേഹം ശുദ്ധനാ, ധീരനാ, ശ്രമനാ, സാത്മരഹിതനും കൃത്യനിരതനുമായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ് കലാശിക്കാവുന്നതാണ്.

അദ്ദേഹത്തിനു നാല് ആൺകുട്ടികളും ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ട്.

1. പ്രിൻസ്സ് എഡ്വേഡ്—1894 ജൂൺ 23-ാം നു ജനിച്ചു.
2. പ്രിൻസ്സ് ആർമെട്ട്—1895 ഡിസമ്പർ 14-ാം നു ജനിച്ചു.
3. പ്രിൻസ്സ് വിക്ടോറിയ—1897 ഏപ്രിൽ 25-ാം നു ജനിച്ചു.
4. പ്രിൻസ്സ് ഹെൻറി—1900 മാർച്ച് 31-ാം നു ജനിച്ചു.
5. പ്രിൻസ്സ് ജോർജ്ജ്—1902 ഡിസമ്പർ 20-ാം നു ജനിച്ചു.

ഒരു ജേഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1864 ജനുവരി 8-ാംനാ ജനിക്കയും 1892 ജനുവരി 14-ാംനാ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ.

പ്രിൻസ്സ് അലക്സാണ്ടർ ജോൺ ചാറൽസ്സ് ആർമെട്ട്. ഇദ്ദേഹം 1876 ഏപ്രിൽ 7-ാംനാ ജനിച്ചു.

സഹോദരിമാർ.

1. പ്രിൻസ്സ് ഫ്രീഡ്രിക്സോറിയ അലക്സാണ്ടർഡാൾമർ 1867 ഫിബ്രവരി 20-നു- ജനിച്ചു.

2. പ്രിൻസ്സ് വിക്ടോറിയ അലക്സാണ്ടർ ഓൾഗ മെറി 1868 ജൂലായി 6-ാം നു- ജനിച്ചു.

3. പ്രിൻസ്സ് മാഡ് ചാർലട്ട് മേറി വിക്ടോറിയ 1869 നവമ്പ്ര 26-ാം നു- ജനിച്ചു. ഈ രാജകുമാരിയെ നമ്മുടെ രാജകുമാരന്റെ മാതൃലതം ഡെൻമാർക്ക് രാജാവിന്റെ ദ്വിതീയ പുത്രനും ആയ ക്രിസ്ത്യൻ പ്രേഡറിക്ക്, (Christian Frederic) എന്നൊക്കെ വിവരം ചെയ്തുകൊടുക്കയാൽ ഇപ്പോൾ ഈ രാജകുമാരിക്ക് 'നോർവെ' രാജ്യത്ത് പട്ടമാറിപ്പിന്മാനം വഹിക്കുവാൻ ഇടവന്നു. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ കഴിഞ്ഞ നവമ്പർ മാസത്തിൽ 'നോർവെ' രാജ്യനിവാസികൾ ഈ രാജ്ഞിയുടെ ഭർതാവും ഡെൻമാർക്കിലെ രാജാവും ആയ ക്രിസ്ത്യൻ പ്രേഡറിക്ക് എന്നാളെ ഭരണമേൽക്കുവാൻ ഹാക്കൺ VII (Hakon VII) എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടു കൂടി അവരുടെ രാജാവാവശിക്കയാൽ ആകുന്നു.

വിവാഹം

ടെക്ക് എന്ന രാജ്യത്തെ രാജകുമാരിയായ 'വിക്ടോറിയ മേറി' എന്ന കന്യകയെയാണ് ഈ ദുഹം വിവാഹം ചെയ്തത്. ഈ രാജകുമാരി 1867 മെയ് മാസം 26-ാം നു- ജനിച്ചു. 1893-ൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. വൈൽസ്സ് രാജകുമാരന്റെ ഇന്ത്യാ രാജ്യസന്ദർശനവും കോറോറേഷൻ ദിക്കിൽ ഉണ്ടായ സല്ലാഹങ്ങളും പലവിധമംഗളപത്രസമർപ്പണങ്ങളും ആയതിനൊക്കെ അവിടുത്തെ കരുണാമന്ദനങ്ങളായ മറുപടികളും മറ്റും അതതു സമയത്ത് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതിനെ ഇവിടെ ചർച്ചിതമാവണം ചെയ്യുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ത്യാരാജ്യസന്ദർശനത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യനിവാസികൾക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സന്തോഷവും, അവർക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളും രാജകുമാരനും പ്രജകളെക്കുറിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള സംതൃപ്തിയും എല്ലാംകൂടി ആലോചിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ രാജാവും പ്രജകളും തമ്മിൽ

എന്നുവേണ്ട ഇംഗ്ലണ്ടും ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പൂർവ്വധികം ദൃഢമാകുവാൻ വഴിയായിട്ടുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

നാരായണിക്കുട്ടി

രണ്ടാംഭാഗം.



പുണ്യയൗവനം പ്രാപിച്ച ഒരു സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും തനിച്ചു രാത്രിസമയത്ത് ഒരു മുറിജ്ജകത്താക്കി വാതി

ലടച്ചതു ഭംഗിയായില്ലാ എന്നൊരു വകക്കാരും ഏയ് അതുതൊക്കെ ഞാനുമില്ല' എന്നു മറ്റൊരു വകക്കാരും വിചാരിപ്പാൻ വഴിയുണ്ട്. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ കൂട്ടരുടെ വിചാരത്തിന്നടിസ്ഥാനമായ ആ തരണിതരണന്മാരുടെ പരിപ്ലിനേയും അതിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള അറിവിനേയും, മാനമയ്ക്കുമേയും, മനുപരിപാകുത്തയും ആ രാത്രിയിലെ അവസ്ഥഭേദത്തേയും ആസ്വദമാക്കിട്ടാണ് അവരെ തനിച്ചിരുത്തിയത്. പിന്നീടുണ്ടായ അവരുടെ സംഭാഷണവും അനുവർത്തനവുമാകുന്നു, നാമവരിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച വിശ്വാസത്തിന്നു രണ്ടുപേരും സർവ്വകാരണവും അഹംഭാവമൊന്നു വേണ്ടുവണ്ണം ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

വാതിലടച്ച ഗൃഹസ്ഥൻ ഇറങ്ങിപ്പോയതിനുശേഷം നമ്മുടെ യുവതി തുടയിന്മേൽ ഇടത്തേക്കയറിന്റെ മുട്ടുകുത്തി കോമളമായ മുഖത്തെ ആകൃതിൽ വെച്ചു മനോരമജ്യോതോടു കൂടി സ്ഥിതി ചെയ്തു. 'രണ്ടാലായിരം സന്ദർശനമലംതസ്തിൻ കലാനാപതിശ്ലോകേ' എന്നു ഈ സന്ദർശനലാപൻ പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. തന്റെ സമീപത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ യുവാവ് ഇങ്ങോട്ടു നോക്കുമ്പോൾ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഇത്രയും ഭാഗം ശരിയായിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നാൽ തെറ്റാവിക

സികേകാദതോജതാകളിദാമജം? എന്നു ഉള്ള ഭാഗം ശരിതാ
യിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുപോയെങ്കിലോ എന്നുള്ള ആ ശങ്കകൊ
ണ്ടെന്നു രോണനംവണ്ണം ആ യുവതി ഭീർപ്പുള്ളായ തന്റെ കണ്ണുക
ളിൽനിന്ന് അശ്രുധരയെ പ്രവഹിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ സമയ
ത്തു യുവാവാകട്ടെ ഇങ്ങോട്ടു നോക്കത്തെ എന്തോ മനോരാജ്യം വി
ചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. സൂക്ഷ്മത്തിൽ, ആയാളുടെ മ
നോരാജ്യം, സന്ദർഭാചിതമായി എങ്ങിനെയാണു് സംഭാവണം തു
ടങ്ങേണ്ടതു് എന്നായിരുന്നു. പലവിധങ്ങളായ മനോവേദനകൾ
ക്കു് അധീനയായ ആ യുവതിയെ സ്വപ്നാനേരമെങ്കിലും സ്വസ്ഥ
യായി ഇരുത്തുന്നതു കഷ്ടമാണെന്നുള്ള കാര്യം തനിസ്തണ്ടായതോടുകൂ
ടി യുവാവു പെട്ടെന്ന് ഒന്നിളകി യുവതിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു തന്റെ
പറയുംപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

‘ഈ ഭയകരരാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങളാൽ നാം അന്യോന്യം
കുറെക്കൂടി വിവരമായി അറിയുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.’

യുവതി — ലൌകികസമ്പ്രദായപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ ഒരു ചോദ്യത്തി
ന്നാണു് ഇനി അവകാശമെന്നും അറുപ്പാൾ രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂറു
മുമ്പുവരെ എന്ന വാത്സല്യമൂലാത്തൽ ആറാടിച്ചു വന്നവരും
ഒറ്റമണത്തിൽ കരഞ്ഞു പോലെ ആക്കിക്കൊണ്ടു പോയവരുമായ മാ
താപിതാക്കന്മാരുടെ നാശോച്ഛാരണം എന്റെ നാശമെങ്കൊണ്ടു
വേണ്ടിവരുമല്ലോ എന്നും തന്നെയാണു് ഞാൻ വിചാരിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നതു്.

യുവാവു് — ബാഹിരന്തരംഗങ്ങൾക്കു് ഒപ്പം അസ്വസ്ഥവും സംഭവി
ച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തു് ഇങ്ങിനെയെന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു്
സാമാന്യമാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് ഇതുവരേയും അടങ്ങിയ
താണു്. ഉൾക്കണ്ണു ചിപ്പൊയ്ക്കുപല്ല.

യുവതി — അതു് ബാഹ്യമല്ല. ഭേദിടുത്തെ ആ ഭൗത്യം ചന്ദ്ര
നം പറയുന്നു, എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഉൾക്കണ്ണുതടയസാധാ
രണിയാണെന്നറിയാമല്ലോ.

യുവാവു് — ആദ്യം ഞാൻതന്നെ പറയാം. എന്റെ പേരു കേട്ടി
കുണ്ണപ്പണിക്കർ എന്നാണു്.

യുവതി — (ആശ്ചര്യത്തോടെ) പി. വി. യാണോ?

പണിക്കർ — അതെ. എന്താണതിലിത്ര അത്ഭുതം?

യുവതി — ബി. എൽ. പരീക്ഷയ്ക്ക് ഈയാണ്ടിൽ ഒന്നാംക്ലാസിൽ ജയിച്ചത് നിങ്ങളല്ലേ?

പണിക്കർ — ബി. എസ്. പരീക്ഷാഫലം പുറത്തുയോ?

യുവതി — ഞങ്ങൾ മദിരാശിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നു രണ്ടു മണിക്കൂറുമുമ്പെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾ കമ്പിക്ക് എപ്പോഴു ചെയ്തിട്ടില്ലേ?

യുവാവ് — ഉവ്വ്. എന്നാൽ വിവരം അറിയുവാൻ ഓരോരുത്തരും സമാണെന്നു ഒരു ഉപഹാസം. അതുവരെ നാട്ടിൽ താമസിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുവെച്ചു കമ്പി പ്രയാഗയിലെത്തിപ്പാൻ എഴുതി അയച്ച് മുൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഈ സഞ്ചാരത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. തൃപ്പതിക്കു പോയി ആ വഴിക്കാണ് ഇപ്പോൾ വരുന്നത്. ആദ്യ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ എത്ര ആൾ ജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കുമോ?

യുവതി — നിങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ഈ മഹത്തായ വിജയത്തിൽ ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം അനുഗമിക്കുന്നു.

പണിക്കർ — വളരെ വളരെ വന്ദനം. ഈ സന്തോഷവർത്തമാനം വേതിയുടെ മുഖത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹിപ്പാനിടയായതിനാൽ അതിന്നു ഒരു പ്രത്യേക ആസ്വാദ്യതയുള്ളതായി തോന്നുന്നു.

യുവതി — ഞങ്ങൾ ബീച്ചിങ്ക്ലൂടി വണ്ടിയോടിച്ചുകൊണ്ടു പോരുന്നപ്പോൾ ഓരോരുത്തരും കാണുകയാൽ അതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചതിൽ മലയാളിയായ ഓരോ ഇത്രയും വിവരം അറിവുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ചേരു കേട്ടയുടനെ നിങ്ങൾ അച്ഛന്റെ പ്രണയസ്ഥിതിയായ കുട്ടിരമമനോന്റെ മകനാണെന്നും നിങ്ങളെ പലതവണയും കാണുകയും നിങ്ങളുടെ പലവിധ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും അച്ഛൻ വളരെ താല്പര്യമായി സംസാരിച്ചു. ഗുണങ്ങൾക്കനുസരിച്ചതെന്ന നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും അദ്ദേഹവുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തെ യഥാർത്ഥം

സഹജീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സൽപ്രവൃത്തികളുടെ വിവരം കേട്ടു കിട്ടുകയാണുള്ള കണ്ണങ്ങൾ പൊയ്ക്കോയല്ലോ.

പണിക്കർ— മനസ്സിലാ ആയാസപ്പെടുത്തരുതേ. പ്രത്യേക പ്രശംസയ്ക്ക് അർഹമാകത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല. വല്ലതും ചെയ്തട്ടെങ്കിൽതന്നെ സവിശേഷം അഭിനന്ദിപ്പാൻ ഭവതയെ ഈശ്വരൻ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുതന്നെ എനിക്കു മതിയായ ചാരിതാർത്ഥ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇനിയും ഭവതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുവാൻ താമസിക്കുന്നതായാൽ അത് നാം തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ധർമ്മത്തിന് വലുതായ ദോഷമായി തീരുന്നതാണ്.

ഭവതി— എന്റെ പേർ നാരായണിക്കുട്ടി എന്നാണ്. അച്ഛൻ—നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്ക് ആ അവസരത്തിൽ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചു ചെയ്യുമെല്ലാംകൊണ്ടും അച്ഛന്റെ നാമോച്ചാരണത്തിന് ശക്തിയുണ്ടായില്ല. അച്ഛൻ—എന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ആ മഹാത്മാവിന്റെ രൂപം മാനദൂരത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുകയാൽ അസഹനീയമായ വ്യസനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മലവെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കത്തിൽ മൺചിറയെന്നപോലെ നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ ധൈര്യമെല്ലാം കലങ്ങിപ്പോകയും രക്താഗ്നിയായ മുഖദാഹവും ധാരധാരയായി ചുട്ടു ചുടിച്ചിരുന്ന കണ്ണിടാടും കൂടി തേങ്ങിക്കുറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

കരകൾ കവിയുമാറായ് വെള്ളമേന്താ കുളത്തിനൊരു വഴി പരിരക്ഷയ്ക്കുവെക്കുന്നതല്ലോ. തെരുതെരു യഴൽ തിങ്ങുമാനസത്തിനാക്കുകക്കരയുകിലതുതന്നെതെല്ലൊരാശ്വാസഹേതു എന്നുള്ള കവി പാക്കിലെ സ്വാഭാവികതതപം ശരിയായ വിധത്തിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള പണിക്കർ നാരായണിക്കുട്ടിയെ കുറച്ചു നേരം നിർബാധമായി കരയുവാൻ അനുവദിച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു മിനിറ്റിന് കരഞ്ഞു കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്ക് ഒരു ഭാരം ഇറക്കിയതുപോലുള്ള ആശ്വാസം തോന്നി മുഖം തുടച്ച് തന്റെ ചാപല്യത്തിന് മപ്പേതരണേ എന്നുള്ള അർത്ഥം ധ്വനിക്കുമാറ് പണിക്കരുടെ മുഖത്തുനിന്നു നോക്കി.

പണിക്കർ — ഇതെല്ലാം സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ 'അതീതകാര്യം'നശയേനകിംസ്യം' എന്നും മറ്റുമുള്ള ആപ്തവാക്കുകളാൽ ഡൈയു് മവലംവിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്.

നാരായണി — അതെ, പക്ഷെ കുറിയായ വ്യസനത്തിന്റെ പുതു മയിൽ പ്രമാണങ്ങളും ആശ്വാസവാക്കുകളും ഒന്നും ഛലിക്കാതിരിക്കുന്നതും അങ്ങിനെയല്ലേ?

പണിക്കർ — അതും ശരിയാണ്. അതിനാൽ അച്ഛനും അമ്മയും ആരാണ് ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ വെച്ചുകിട പിന്നെ മതി.

നാരായണി — അത്രാവസ്ഥയുള്ള അച്ഛനും അമ്മയും പോയിട്ടു കൂ സൽകൂടാതെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം മനസ്സിന്നു കാഠിന്യമുള്ള എനിക്ക് അവരുടെ പേരു പറവാൻ സാധിക്കില്ലെന്നു വരുമൊ? എയ് ഒരിക്കലുമില്ല. എന്റെ അമ്മയുടെ പേർ മം —

അച്ഛന്റെ പേർ പറവാൻ ഭാവിച്ച സമയത്തുണ്ടായ മനോ വികാരങ്ങളും പേരുകളും ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചു. വീണ്ടും അതിൽ നിന്നു നിവർത്തിച്ചു കണ്ണിർ തുടച്ചു നാരായണിക്കുട്ടി പണിക്കരുടെ മുഖത്തൊന്നു നോക്കി. സഹതാപത്താൽ തന്റെ ഹൃദയം ഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഈശ്വരനെ കാത്തിട്ടോ താൻ സ്വപ്നമായി ചെല്ലു സഹായത്തെ കാത്തിട്ടോ ഇനിയെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ വ്യസനചാലലും കാണിക്കരുതിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ടെന്നും പണിക്കരുടെ മുഖത്തു വ്യക്തമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി നാരായണിക്കുട്ടി തോന്നി. വ്യസനത്തിന് എത്രതന്നെ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും താൻ അതിരില്ലാതെ കടപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന ആ ഉദാരചിത്തന്നു മനശ്ശല്യത്തേ ഉണ്ടാക്കുന്നതു കഷ്ടമാകയാൽ ഇനി ഭവിക്കുന്നൊരാൾതെ സൂക്ഷിക്കേണമെന്നു നാരായണിക്കുട്ടി തീർച്ചയാക്കി. ആ തീർച്ചയോടുകൂടി നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ മുഖത്ത് ഒരു പ്രത്യേക പ്രസന്നത ഉണ്ടായി. അതിന്റെ പ്രതിബിംബമോ എന്നു തോന്നുമാറു പണിക്കരുടെ മുഖവും തെളിഞ്ഞു.

പണിക്കർ — അമ്മയുടെ പേരു മറയവിയമ്മ എന്നാണെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചു. കുട്ടിയുടെ വീട്ടിൻപേരെന്നാണ്.

നാരായണി — ഞാൻ മംഗലത്തു കിഴക്കേതിലേക്കാണ്.

പണിക്കർ—എന്ത്? മഹത്തമമായ ഗോപാലഭാര്യന്റെ വി
 യോഗത്തെക്കുറിച്ചാണോ ഈ വ്യസനിക്കുന്നതെല്ലാം? അദ്ദേഹം
 ഇത്ര പെട്ടെന്നു ലോകാന്തരത്തെ പ്രാപിക്കുകയോ? എന്നാലിനി
 ആർക്കുതന്നെ മരിച്ചുകൂട? കേട്ടിന്നായ് വരട്ടെ' എന്നുള്ള ആശീ
 വ്ചനങ്ങളെ സഗൽഗഭം ഉച്ചരിച്ച് അകൃത്രിമവാത്സല്യത്തോടു
 കൂടി എന്റെ ശരണ്യയിൽ അർപ്പിക്കുവാനുള്ള ആ കൈകൾ ഇല്ലാ
 തെയെന്നോ? അദ്ദേഹത്തിന് ആൺകുട്ടിയല്ലാത്തതിനാലുള്ള
 ദോഷം എന്നെക്കൊണ്ടും എന്റെ അച്ഛൻ പെൺകുട്ടിയില്ലാ
 ത്തതിനാലുള്ള ദോഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളെക്കൊണ്ടും പരി
 ധരിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ട പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. കഷ്ടമെ!
 അപ്രകാരമുള്ള അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ
 കഴിയാത്ത എന്റെ ഭർത്തൃത്തെ ഞാൻ എങ്ങിനെയാക്കേണമോ
 എന്ന് ശപിതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാരുത്?

നാരായണിക്കുട്ടി—അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാത്സല്യഭാജനവും പരലോ
 കത്തിൽ ഗതികിട്ടുവാൻ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിന് അഹായമായ
 ഏകപുത്രിയെ അത്യാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചില്ലേ? ഒരു പുത്രൻ
 തന്നെയായാലും ഇതിലുമധികമായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

പണിക്കർ—അദ്ദേഹത്തിന് എന്നിലുണ്ടായിരുന്ന വാത്സല്യത്തി
 ന്റെ ശതാംശത്തിന് ശരിയായി ഞാനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.
 ആകട്ടെ ഇനി അതിനെപ്പറ്റി വിചാരിച്ച് മനസ്സു പൂർണ്ണാക്കി
 ടാവശ്യമില്ല. കുട്ടിയുടെ ക്ഷേമത്തിൽ എനിങ്ങുള്ള ശ്രദ്ധയ്ക്ക് ഒരു
 പ്രത്യേക പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പ്രതികൂലമായി
 നിൽക്കാതിരുന്നാൽ നമുക്ക് ശൂന്യം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഗംഗാസ്നാ
 നം, ഗയാശ്രാദ്ധം മുതലായതു കഴിച്ച് കൽക്കത്താമഴിക്ക് മല
 രാശിയിൽപോയി ഒരു മാസത്തിലകം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചെന്നു
 ചേരാം. മടിശ്ശികയും അതിലുണ്ടായിരുന്ന പതിനഞ്ചു പവ
 നും പെട്ടിയിൽ വെക്കുന്നതെ പോക്കറ്റിൽതന്നെ ഇടുവാൻ തോ
 നിയതു ഭാഗ്യം. നമുക്ക് വഴിച്ചിലവിന്നും ബുദ്ധിമുട്ടാതെ കഴി
 ണ്ടു. അല്ലെങ്കിലും കമ്പിയറപ്പിസ്സുള്ള വല്ല ദിക്കിലുമെത്തി
 യാൽ കമ്പിയടിച്ച് പണം വരുത്താമെന്നുവെക്ക, എങ്കിലും

അതും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു. നമുക്കു സന്ദർശിക്കേണ്ട ഭിക്ഷകളേ
തെല്ലാമാണെന്നും എപ്പോഴാണ് യാത്ര ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്നും
മറ്റൊര നേരം പുലസ് ആലോചിച്ചു തീർച്ചയാക്കും. ഇപ്പോൾ
വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. കുട്ടി ആ പാഥശാലയിൽ
കിടന്ന് ഉറങ്ങൂ. ഞാൻ ഈ ചാരകുസേരയിൽ കിടന്നു
കൊള്ളാം.

നാരായണി—ഉറക്കം വരുന്നില്ലെങ്കിലും അവിടുത്തെ ആജ്ഞാനുസ
രണം പ്രവർത്തിച്ചുനോക്കും.

എന്നു പറഞ്ഞ് ഉടനെ പോയിക്കിടന്നു. പണിക്കർ ഏഴു
നേരം വാതിൽ ബന്ധിച്ച ചാരകുസേരയിലും കിടന്നു. പത്തു
മിനിറ്റിനു മുമ്പായി രണ്ടുപേരും ഗാഢനിദ്രയെ പ്രാപിക്കുകയും
ചെയ്തു.

കാലത്ത് വെളിച്ചമണിവരെ പണിക്കരറിഞ്ഞു. ഉണർന്നപ്പോൾ
പോൾ നാരായണിക്കുട്ടി കുസേരയിൽ ഇരുന്നു കരയുകയായിരുന്നു.
കുറിയായ വ്യസനത്താൽ മനസ്സിനു വല്ലാതെ ക്ഷീണം ബാധി
ച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഉറക്കം വരുന്നതും മനസ്സിന് ഒരു പുതി
യ ശക്തിയോടുകൂടി ഉണരുന്ന സമയം അതുവരെ നിദ്രയാകുന്ന
തിശ്ശീലയാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട വ്യസനം പൂർണ്ണമായ ശക്തിയോടുകൂ
ടി മനോരംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. പ
ണിക്കർ വല്ലാതെ മനസ്സുകുടി അടുത്തുചെന്ന് ഒരു കുസേരയിൽ
ഇരുന്ന് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു:—കുട്ടി ഉറങ്ങാതെ ഇതുവരെ ഇരുന്നു
കരയുകയായിരുന്നുവോ?

നാരായണി—അല്ല. ഞാൻ പത്തുമിനിറ്റു മുമ്പെ ഉണർന്നതേ ഉ
ള്ളൂ. എത്രതന്നെ കരയുകയോ പലനെയും തള്ളിക്കുറുവെന്ന
ഈ വ്യസനത്തിന്റെ ശക്തിയെ സഹിപ്പാൻ നിവൃത്തിയ്ക്കും
ഞെട്ടിത്തന്നു. അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ ഇടയ്ക്കിടെ ഈ വ്യസനക്കോ
ളം കാട്ടുവാൻ എനിക്കു മടിയുണ്ട്.

പണിക്കർ—ആ കാഴ്ച കാണാനുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം വ്യസ
നം, ഇങ്ങിനെ മനസ്സു പുണ്ണാക്കിയാൽ ഭവതിക്കു വല്ല സുഖക്കേ
ടും ഉണ്ടായേക്കാമോ എന്നാണ്.

നായണി—ഈ അത്യാപത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ബന്ധുവിനെ ലഭിച്ചുകൊണ്ട്—

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പുറത്തുനിന്ന് ആരോ വാതിൽ ക്കെട്ടി. പണ്ട് കൂർ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ രണ്ടുകൊണ്ടും താങ്ങിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ളതും കാപ്പിയും പലതര പലഹാരങ്ങളും പാറച്ചുചെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു വലിയ ചെളിത്തട്ടത്തോടു കൂടി നമ്മുടെ മഹാമഹസ്വനാഥ ഗൃഹസ്ഥൻ പ്രവേശിച്ചു. രണ്ടുപേരും കാപ്പിയും പലഹാരവും ധാരാളം കുടിച്ചു. വീണ്ടും ഒരേ വർത്തമാനങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. അവർ നടത്തിയ സംഭാഷണം മുഴുവനും ഹൃദയംഗമമായിത്തന്നെയിരുന്നു എങ്കിലും അതെല്ലാം എഴുന്നതായാൽ നമ്മുടെ കഥ വല്ലാതെ ദീർഘിച്ചുപോകുമെന്നു കരുതി ഉപേക്ഷിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ പരിപ്പിന്നും അത്തപ്പിന്നും തൽക്കാലത്തെ അവസ്ഥാഭേദത്തിന്നും അനുസരിച്ചുതന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ സംഭാഷണമെന്നും അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹം പ്രതിനിമിഷം വർദ്ധിച്ചുവർദ്ധിച്ചു വന്നു നേത്രാമൃതമായ ഭോസനങ്ങൾനും കണ്ണാമൃതമായ സംഭാഷണശ്രവണവും കൂടാതെ കീഴിച്ചിരിപ്പാൻ രണ്ടുപേർക്കും അസാദ്ധ്യമാണെന്നുള്ള നിലയായി എന്നും ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഗൃഹസ്ഥന്റെ ഒരുഭാഷ്യം ശ്രദ്ധയും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു വന്നതിനാൽ അവർ അവരുടെയുള്ള വാസം വളരെ സുഖമായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. രണ്ടുദിവസം മുഴുവൻ ഇങ്ങിനെ താമസിച്ചപ്പോഴേക്കും ഭോമത്തിനുമായിരുന്ന ജീണം തീരെ പൊയ്ക്കയതിനാൽ ദിക്സന്ദർശനം ചെയ്തു മനസ്സിലാക്കി ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുവാനും ഗംഗാസ്നാനാദിസുകൃതങ്ങൾ നേടുവാനും ഉള്ള മോഹംകൊണ്ടു തങ്ങൾക്ക് അന്നു പോകുവാൻ അനുവാദം തരണമെന്നു മുന്നോദിവസം രാവിലെ പണിക്കർ ഗൃഹസ്ഥനോട് പേക്ഷിച്ചു. എല്ലാംകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ യോഗ്യത തികഞ്ഞിട്ടുള്ള രണ്ടാളുകൾ തന്റെ ഗൃഹത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന മാത്രമല്ല നേത്രത്തിന്നു വിഷയിഭവിതകൂടി ചെയ്തിട്ടില്ലായ്കയാൽ മുഖവാരികൽ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ തരമില്ലാത്തതുമായ അവരുടെ സഹവാസസുഖത്തിന്നു തന്നെ, രണ്ടുദിവ

സംകൂടി ഭാഗ്യവാനാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു ഗർഭദാക്ഷിണ്യം ഉണ്ടാകും അത്രപുണ്യങ്ങളായ കണ്ണുകൾ ഉണ്ടാകുംകൂടി ഗൃഹസ്ഥൻ ചെയ്യ അപേക്ഷയെ നിരസിക്കുകയാൽ രണ്ടുപക്ഷം സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ നാസരണം ഇന്നത്തെ യാത്ര മറ്റൊന്നാക്കുക നിർദ്ദേശം ചെയ്തു.

അന്നുച്ചതിരിഞ്ഞ് കാറ്റിടുകൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ ഗൃഹസ്ഥനും പണിക്കരും താഴെ പറയുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ചർച്ചക്കുറയ ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു.

ഗൃഹസ്ഥൻ— ഇന്നിരുന്നെന്ന് മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സുഖംതോന്നുന്ന

പക്ഷം പുറത്തിറങ്ങി തെങ്ങുകളെ ഈ കുഗ്രാമം ഒരു കാണാം.

പണിക്കർ—നടക്കുവാൻ രസം തോന്നുന്നുണ്ട്. ഈ ദിക്കും കുന്നുകൾ ഞാമല്ലെ.

ഗൃഹസ്ഥൻ— അമ്മയും ഇല്ലേ?

പണിക്കർ— വേണ്ട. ആകാശം മേലേക്കു നോക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ തെല്ലു ജലം ഉണ്ടാകുമെന്ന്.

ഗൃഹസ്ഥൻ— അയ്യോ! അതേന്തെ എങ്ങനാടു പറയാത്തത്? യേശു ഗുണയ ഒരു ഡാക്ടർ എന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ.

പണിക്കർ— അത്രയൊന്നുമില്ല വളരെ ലഘുവാണ്. പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കേണ്ട എന്നു മാത്രം.

ഗൃഹസ്ഥൻ— എന്നാൽ നമുക്കു പുറപ്പെടാം. എന്നാ പറഞ്ഞ ആയാൾ താഴെത്തള്ളിറങ്ങിപ്പോയി.

പണിക്കർ— ഞാനൊന്നിറങ്ങിപ്പരട്ടെ.

നാരായണിക്കുട്ടി— ഓ വേഗം വരുമല്ലോ.

പണിക്കർ— ജീവനോടെങ്കിൽ ഞാൻ അത് മനിക്കുകയില്ലാത്തതും.

നാരായണിക്കുട്ടി— ഈവക കുറിനവാക്കുകൾ അവിടുത്തെ കൂട്ടി ചേർക്കേണ്ടതും.

പണിക്കർ— എന്നാൽ ഞാൻ വേഗം വരാം.

എന്നു പറഞ്ഞ് കോണിപ്പടി ഇറങ്ങി താഴെത്തു ചെന്നു വീണ്ടും വെട്ടുന്നു മുകളിലേക്കുതന്നെ കയറിവന്നപ്പോൾ നാരായണിക്കുട്ടി കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു.

പണിക്കർ— എന്താ, കരയുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുന്നുണ്ടോ?

നാരായണിക്കുട്ടി—ഇല്ല ഭീമിമിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ എന്ന് പറഞ്ഞ് തിനെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിച്ചപ്പോൾ കണ്ണിൽ വെള്ളം വന്നു.

പണിക്കർ—എന്ത് സ്വാരഥി. ഇതു കയ്യിൽ വെച്ചുകൊള്ള.

എന്നു പറഞ്ഞ് തന്റെ മടിശ്ശീല നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്ത് വ്യസനിക്കുകയുണ്ടു്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം എന്ന് പറഞ്ഞ് ആശ്വസിപ്പിച്ചു താഴ്ത്തിറങ്ങി ഗൃഹസ്ഥനോടുകൂടി നടക്കാൻ പോകയും ചെയ്തു.

വട്ടമശ്ശപ്പറത്തുവെച്ചിരുന്ന തന്റെ വാച്ചിന്റെ സൂചിയിന്മേൽതന്നെ റൂബിപതിച്ചുകൊണ്ട് നാരായണിക്കുട്ടി ഒരു കൗസരയിടമൽ ഇരുന്നു. സൂചിയുടെ ചലനത്തിന്നു അന്ന് മന്ദതഭവിച്ചപ്പോഴെ എന്നു നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്ക് സംശയം തോന്നി. നാലുമണിക്കാണ് പണിക്കർ രണ്ടാമതു താഴ്ത്തേക്കു് റങ്ങിയത്. അഞ്ചുമിനിറ്റ്, പത്തുമിനിറ്റ്, പതിനഞ്ച്, ഇരിപത്, ഇരിപത്തഞ്ചു മുപ്പതു മിനിറ്റും കഴിഞ്ഞു. നാരായണിക്കുട്ടി സംഭ്രമത്തോടുകൂടി തളുത്തിൽ അങ്ങമിങ്ങു നടന്നു തുടങ്ങി. വാച്ച് ഒരിക്കൽ കൂടി നോക്കി. മുപ്പത്തഞ്ചു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പറഞ്ഞ സമയത്തു വരാതിരിപ്പാൻ കാരണമില്ലല്ലോ. വല്ല വിശേഷക്കാര്യകളോ കണ്ടുകൊണ്ട് നിന്നിരിയ്ക്കുമോ? ആയി! അങ്ങിനെ വരില്ല. ആകട്ടെ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ കുറച്ചു പരിഭവിക്കാം. വല്ലതും അബദ്ധം പാറിയിരിയ്ക്കുമോ? എന്തബദ്ധം പററാനാണ്. എന്നിങ്ങിനെ കാരണങ്ങളോലോലിച്ചു തുടങ്ങി. മണി അഞ്ചായി, അഞ്ചരയായി. നാരായണിക്കുട്ടിക്ക് പല ആശങ്കകളും തോന്നിത്തുടങ്ങി. വാതിലടച്ച് കുററിയിടാമെന്നു വിചാരിച്ച് വാതലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ആരോ കോണിപ്പടികയറിവരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. മനസ്സിന്നല്ല സമാധാനമായി. നമ്മുടെ സുശീലനായ ഗൃഹസ്ഥനും കുറത്തു തടിച്ച് മീശക്കൊമ്പനായ ഒരു തടിയനും പ്രവേശിച്ചു. ഏവിയുടെ, എന്ന് നാരായണിക്കുട്ടി ആശ്ചര്യം കാണിച്ചപ്പോൾ ഇതവരുന്ന എന്ന് ഗൃഹസ്ഥനും മുദ്രയാൽതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു. കൂടെയുള്ള തടിയനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ഗൃഹസ്ഥൻ, ഡാക്ടർ.

നാരായണിക്കുട്ടി ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ആശ്ചര്യം

കാണിച്ചു എങ്കിലും ഡാക്ടർ അതിനെ സാരമാക്കാതെ അടുത്തു ചെന്നു നാഡിപിടിച്ചു നോക്കുവാൻ ഭാവിച്ചു. നാരായണിക്കുട്ടി പെട്ടെന്നു പിന്നാക്കം മാറി ഭാവഭേദത്തോടുകൂടി വൈദ്യന്റെ മുഖത്തൊന്നു നോക്കി. നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ നേത്രങ്ങൾ അപ്പോൾ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു. അവയുടെ ശോഭയാൽ വൈദ്യന്റെ മനസ്സിൽ വെളിച്ചം വീണു. ആയാൾ പിന്തിരിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷറിയാമെന്നു ധരിപ്പിച്ചാൽ ഈ കൂട്ടർ അനാവശ്യമായി സംസാരിച്ച് മുഷിപ്പിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചാണ് നാരായണിക്കുട്ടി ഈ രംഗം ആംഗ്യമാത്രമായിക്കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. ഈ ഒരുക്കത്തിന്റെ ഗുണം നാരായണിക്കുട്ടിക്ക് ഉടനെ സിദ്ധിച്ചു. എന്തെന്നാൽ വരാനായിലേക്കു കടന്നു ഗൃഹസ്ഥനും വൈദ്യനും തമ്മിൽ നാരായണിക്കുട്ടിക്കു കേൾക്കത്തക്കവിധം ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു സംഭാഷണം നടത്തി. സ്ത്രീകൾക്ക് അക്ഷരാജ്ഞാനംതന്നെ ഇല്ലാത്ത ഒരു ദിക്കിൽ ജനിച്ചു വളന്ന് ആ രണ്ടുപേർക്കും നാരായണിക്കുട്ടിക്ക് വല്ല വിദ്യാഭ്യാസവുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നോ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ആ പ്രദേശത്തെ ലാംകൂടി തങ്ങൾക്കു മാത്രം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ദുഃഖഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷിൽ ആ സ്ത്രീക്കും പരിചയമുണ്ടാകുമെന്നോ സ്വപ്നത്തിൽപോലും വിചാരിപ്പാൻ ത്വായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മന്ത്രവുമല്ലാ ഗൃഹസ്ഥന് ഇംഗ്ലീഷറിയാമെന്നു നാരായണിക്കുട്ടിക്കു നഷ്ടമായമുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ആ സ്ത്രീക്കും ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാമെങ്കിൽ മുദ്രകൊണ്ട് കാര്യം ഗ്രഹിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ഈ രണ്ടു സംഗതികൾക്കൊണ്ടും ധൈര്യപ്പെട്ടാണ് അവർ സംസാരിച്ചത്. സംഭാഷണത്തിന്റെ സാരം താഴെ കാണിക്കുംപ്രകാരമായിരുന്നു.

ഗൃഹസ്ഥൻ— എന്താണ് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്?

വൈദ്യൻ— എനിക്കൊന്നും വിചാരിക്കാനായിട്ടില്ല. ഞാൻ ആ സ്ത്രീയുടെ സൗന്ദര്യവിഭൂമാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് ഇനിയും കരകയറിട്ടില്ല.

ഗൃഹസ്ഥൻ— ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് തത്പരജ്ഞാനമുപദേശിക്കയല്ലേ ചെയ്യുത്?

വൈദ്യൻ— ഞാനിത്രയൊന്നും വിചാരിച്ചില്ല. താൻ ഒരു യോ

ശിശുപാലപാണികിലും ഈ ഇളകിയതിൽ അത്തുതമില്ല. എ
നിക്കു വെള്ളപ്പൊക്കം വെട്ടുവെ നീർമലവുമായ ആ കരയു
ന്നുണ്ടെല്ലോ സാധിച്ചില്ലല്ലോ. കോപഭരണമേകിയെങ്കിലും
ആ നിങ്ങളുൾക്കു കരേണമേകൂടി എന്നിൽ പരിഞ്ഞെങ്കിൽ
നന്നായിരുന്നു.

ഗുഹസ്വമൻ— അഗ്രവണ്ണനത്തിന്നല്ല ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഹ
യം ആവശ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് നിശ്ചയമുണ്ടല്ലോ.

വൈദ്യൻ— നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞില്ലേ?

ഗുഹസ്വമൻ— ഇനി ആയാൾ നടസ്ഥത്തിന്.

വൈദ്യൻ— മരിച്ചവൻ തിരിച്ചു വരുമെങ്കിലേ തന്റെ ഈ ഉദ്ദേശ
സിദ്ധിസ്തു് ആയാൾ പ്രതിബന്ധം ചെയ്യരുള്ളു. എന്നെ എ
ല്ലിക്കുന്ന പണികൾ പാതിയായിച്ചെയ്യാമെന്നോ?

ഗുഹസ്വമൻ— ഹൃദയം ഉറപ്പിക ഇപ്പോൾ തരാം. ബാക്കി മറ്റൊന്നും
കാലത്ത്.

വൈദ്യൻ— എന്തിനാണ് മറ്റൊന്നും ചേരുന്നത്. ഇന്ന് നടന്നാൽ
നാളെയായിക്കൂടേ?

ഗുഹസ്വമൻ— ഇന്ന് ആയാളെ പിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് വലിയ വൃന്ദ
നമായിരിക്കും. നാളെത്തന്നെ അല്ല സമാധാനമാകും. നാളെ മതി.

വൈദ്യൻ— എന്നാൽ ഇന്ന് സഹായത്തിന് ഭാരമേകാതെക്കൊണ്ടു.

ഗുഹസ്വമൻ— ശ്രീകളിൽ നല്ല മിടുക്കുള്ള ഭാരമേ ആക്കും. നമു
ക്കിനി താഴെത്തന്നെക്കൂടി.

സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞ് രണ്ടു പേരും താഴെത്തന്നെക്കൂടിപ്പോകയും
ചെയ്തു.

സംഭാഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അതു കഴിഞ്ഞതി
നു ശേഷവും നാനായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വൃന്ദനത്തിന്റെ ശക്തി
യെ ശരിയായ വിധത്തിൽ വർണ്ണിച്ചവൻ ആക്കും സാധ്യമല്ല.
എന്റെ ശ്രീപാർവ്വതി! ഇത്ര കുറിയായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കത്തക്ക
വണ്ണം മഹാസംഭവമായ ഞാൻ എന്താണവിടുത്തൊക്കെ അപരാ
ധം ചെയ്തത്? എന്റെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും തൊടിയടി

കൊണ്ട് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ആ ജലപ്രവാഹത്തിൽ മുക്കി എന്നെ കൊല്ലാതെ കരയ്ക്കു വലിച്ചു കയറുവാൻ കൊള്ളക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടു. പുസനാഗി കത്തി ജ്വലിക്കുമ്പോഴെല്ലാം വാത്സല്യാമൃതം തുക്കി എന്റെ ഹൃദയച്ചെടി കരിഞ്ഞു പോകാതെ സൂക്ഷിച്ചു വന്ന ആ മേഘത്തെ ഭവതിയുടെ നിഷ്കാർണ്യമാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിച്ച് എ വിടേയൊ കൊണ്ടുക്കി. പറയന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്ത പൈക്കുട്ടിയെപ്പോലെ എന്നെ ഈ ഭൂഷുന്റെ അധീനത്തിലും ആക്കി. അല്ലയോ ഭയപ്പെടേ! നീ എവിടെയാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾതന്നെ. ഉദാരചിത്തനെന്നു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിശ്വസിച്ച ഈ വീട്ടുമുമ്പൻ ഇത്ര ഭയന്നാണെന്നാൽ ശരിക്കും? പക്ഷെ ആയാൾ ഇതുവരെ സദ്വൃത്തൻതന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണം. എന്റെ ഭർഗ്ഗപരിപൂർത്തിയുവേണ്ടി ഭഗവതി ആയാളെക്കൊണ്ട് ഒരു ഭൂഷുവേഷം കെട്ടിച്ചതായിരിക്കും. എട്ടു ചപ്പലനായ മനുഷ്യ! മറ്റു ജന്തുക്കൾക്കില്ലാത്തതായി മനുഷ്യക്ക് ആത്മഹത്യ എന്നൊരു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളത് നീയറിഞ്ഞിട്ടില്ല അല്ലേ? നീ വന്നു തൊടുമ്പോൾ നിന്റെ മോഹസാധനം എറ്റവും തണുത്തിരിക്കും. അയ്യോ! സുഗുണനിലയനമായ എന്റെ രക്ഷിതാവേ! എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ അങ്ങയെ ഈ രാത്രികുന്മാർ ചതിച്ചുവല്ലോ. 'ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ' എന്നു പറഞ്ഞതിൽ എനിക്ക്ക്കൂടെയ ആ ശങ്ക ശരിയാക്കിയല്ലോ. മരിച്ചവൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോഴേ അങ്ങു വരികയുള്ള എന്നു വെട്ടുൻ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം വിഷംകൊടുത്തു കൊന്നു എന്നല്ലേ? ശ്രേഷ്ഠമാകുംവിധത്തിൽ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചതിന് വേണ്ടാവണ്ണ സന്തോഷിപ്പാൻ കൂടിക്കഴിയായതെ അങ്ങനെയൊരു ഭർഗ്ഗമൂർത്തിയായ എന്റെ കൂടെക്കൂടുക കാരണത്താൽ ഇങ്ങിനെയാകിത്തീർന്നല്ലോ. ഭഗവതി! അവിടുത്തെ ഭക്തനാരായണനെക്കൂടെ രക്ഷിക്കണം! എന്നിങ്ങിനെ പലതും പറഞ്ഞ് ഉറക്കുകൊണ്ടും. അപ്പോഴേക്കും ആരോ കോണിപ്പടി കയറിയെന്നു കേട്ടു. ഉടനെ ഈ വികാരഭരം കരണിക്കാതെ കഴിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ച് അടുത്ത മുറിയിൽപോയി മുഖം കഴുകി ധൈര്യത്തോടുകൂടി തിരികെ വന്നു. അപ്പോൾ കറഞ്ഞു തുടച്ച നല്ല ശക്തി

യുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെയാണ് കണ്ടത്. തന്റെ സഹായത്തിനുള്ള ആളാണെന്നു പെട്ടെന്നു മനസ്സിലായി. അത്താഴവും മറ്റും കഴിച്ചു എന്നു വരുത്തി നാരായണിക്കുട്ടി ആലോചനയോടുകൂടി കിടപ്പായി. സഹായത്തിനുള്ള സ്ത്രീയും സമീപത്തുതന്നെ കിടന്നു. നാരായണിക്കുട്ടി കുന്നനങ്ങിയാൽ അവൾ എന്താണൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കും. ഇവൾ മനസ്സിലാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നാരായണിക്കുട്ടി ഉറങ്ങിയതുപോലെ അനങ്ങാതെ കിടന്നു. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയും പോതുപോലെ കിടന്നുറങ്ങി. നാരായണിക്കുട്ടി പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു. തന്റെ ഉടുപ്പ് എടുത്തിട്ടു. മടിശ്ശീലയും വാച്ചും ഭദ്രമായി കെട്ടി. പതുക്കെ വാതലിനടുത്തെത്തി. കുററി നീക്കി വാതൽവലിച്ചു. തുറക്കുന്നില്ല. പുറത്തുനിന്ന് പൂട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ സർവ്വാംഗവും കിടുകിട വിറച്ചു. ഉടനെ രണ്ടു മൂന്നു വേഷ്ടികളെടുത്ത് കൂട്ടിക്കെട്ടി ജനലിനടുത്തെത്തി. പുറത്തുനിന്ന കുറുന്ന് കുറുമായി അടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. വേഷ്ടിയുടെതല ജനലിന്റെ നടുക്കുള്ള അഴിയിൽ കെട്ടി. (ജനലിന് നടുക്കു മാത്രമേ അഴിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ). വേഷ്ടി പിടിച്ച് പുറത്തേക്കിറങ്ങുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ജനലിപ്പടിയിൽ ഒരു കാലെടുത്തുവെച്ചു. ആ സമയത്ത് ഓരോ വന്നു കൈ ബലമായി പിടിച്ചു. അത് ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ സ്ത്രീയായിരുന്നു. ആരാണെന്നൊന്നും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ നാരായണിക്കുട്ടി വേഷ്ടിയുടെ പിടിവിട്ടു പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞ് ആ മൂത്തിയുടെ ചെകിടത്ത് ആഞ്ഞു ഒരു അടികൊടുത്തു. 'ആ' എന്നൊരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി പവ്തം ചിറകുറുവീണതുപോലെ ആ സ്വപ്നവാ നിലത്തുവീഴുകയും ചെയ്തു. അബലാരത്നമായ നമ്മുടെ നാരായണിക്കുട്ടിക്ക് ഇരിമ്പുപോലെ കട്ടിയായ ദേഹത്തോടുകൂടിയ ആ സ്ത്രീയെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് ആരെങ്കിലും സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ അപസ്മാരബാധ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു നിശ്ചയംതന്നെ. അപസ്മാരമൂർത്തിക്കും പാതിപ്രത്യമൂർത്തിക്കും ശക്തിക്കു വലിയ വ്യത്യാസവുമില്ല. നാരായണിക്കുട്ടി ഉടനെ വേഷ്ടിപിടിച്ചു പുറത്തേക്കിറങ്ങി പ്രയാസംകൂടാതെ താഴത്തെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇരമ്പി അടിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റി

ഒൻറ പേലാഷത്താൽ അടികൊണ്ട സമയം ആ സ്രീ നിലവിളിച്ച ശബ്ദവും അടിയുടെ മയക്കത്തിൽനിന്നു നിവർത്തിച്ച് വീണ്ടും കൂട്ടിയലാമളകളും ഗൃഹസ്ഥനാകട്ടെ മററാറെങ്കിലുമാകട്ടെ കേട്ടില്ലാ. പുറത്തേക്കുള്ള വാതിൽ പൂട്ടിയിരുന്നതിനാലും വേഴ്ത്തിപ്പിടിച്ച പുറത്തേയ്ക്കുറങ്ങുവാൻ ധൈര്യമില്ലാതിരുന്നതിനാലും ആ ഭയത്തോടുകൂടി പുലയെപ്പോലെ ഭയങ്കരമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടി അകത്തുതന്നെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിച്ചുത ഉള്ളു. നാരായണിക്കുട്ടി സമയമാകട്ടെ കളയാതെ വഴിയിലേയ്ക്കുറങ്ങി എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ നടന്നു തുടങ്ങി. അദ്ധ്വാനം, കൂരിരട്ട, കൊടുങ്കാറ്റു, പരിചയമില്ലാത്ത ദിക്കുപുറം വയസ്സു പ്രായമായ ഒരു ഭീരു. എങ്കിലും, എന്താണതിലു മധികമായി ഒരു വയസ്സുള്ളതും സദൃശതയുള്ളതും സ്രീകൾ പാതിപ്രത്യക്ഷയായപ്പോൾ ഇന്നത്തെ ചെയ്യേ എന്നില്ലാ. തന്നെ വിത്തുകൾ ഗൃഹസ്ഥനാ കൂട്ടുകാരോ വശംതിരിക്കയില്ല എന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടു നാരായണിക്കുട്ടി അതിവേഗം നടന്നു. രണ്ടു മണിക്കൂറുകൊണ്ട് എട്ടുനൂറ്റുകൾപോയി. വിടുകയെന്നും കാണാനില്ല. കണ്ടാൽതന്നെ കയറിച്ചെല്ലു മുമ്പിലും. പുലയെവരേയും നടക്കുമെന്നു തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശം. എങ്കിലും ക്ഷീണം വല്ലതെ ബാധിക്കയാൽ വഴിയിലല്ലാ നിന്നു. കാഴ്ച മാനുഷവും തുടങ്ങി. ആലത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ച എന്ന് മനുഷ്യക്കൾക്കും ഒരു സമയത്തും വിചാരിച്ചുകൂടാ എന്നു ചെങ്കുപ്പിയർ മഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശരിയാണ്. രിവണ്ടിമറിഞ്ഞു കുറുകെ ജലപ്രവാഹത്തിൽ വിണരത്രിയിലെക്കുറേ എത്രയോ മോശമാണ് എന്റെ ഈ രാത്രിയിലെ സ്ഥിതി! ഇനി എത്രമാത്രം മോശം വാനിരിക്കുന്നു ആർക്കിയാം? ഇത്രയും ആലോചിച്ചപ്പോഴും കുറേത്തൊഴുക്കു കേട്ടു. ഈ വഴിക്കു വരുന്നവരാണ്. അടി കളിച്ചെഴുതിയെഴുതി വഴിയുടെ ഇരുപുറവും വെറും കുറുക്കിക്കൊണ്ടുവരികിലും ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തിയാൽ ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാടാണെന്നാണ് നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്കു തോന്നിയത്. അതുകൊണ്ടു വഴിവിട്ടുവാനും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. മൂടും പന്തവും ആയുധങ്ങളുംകൊണ്ടു പത്തമ്പതാംകുറേ അടുത്തു വരുന്നു. ഈശ്വരൻ! എന്നു പറഞ്ഞു നാരായണിക്കുട്ടി പെട്ടെന്നു കുണുടച്ചു സൂര്യഭക്തി

തിയിട്നിന്നു. ഉടനെ കണ്ണുമിടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ആ വന്നിരുന്ന വർ രണ്ടുഭാഗത്തുമുള്ള കുറുക്കൊട്ടുകളിലേയ്ക്കു പരിഭ്രമിച്ചു ഓടുന്നതായിക്കണ്ടു. വംശ്യവർത്തിൽ അവർ ഭീഷമിട്ടൊക്കെത്തന്നെയായിരുന്നു. 'വേൾഷ്' എന്നു പേരായിട്ടു സിന്ധിയിൽ ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു. ആയാളുടെ ഭാര്യ എന്തൊ സംഗതിവശാൽ ഈ പ്രദേശത്തുവെച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. യൂറോപ്യൻ സ്ത്രീയുടെ ഉടുപ്പിട്ട് ഏകദേശം ആ വസ്ത്രത്തെക്കുടിയ ഒരു സ്ത്രീ രാത്രി രണ്ടുമണി സമയത്ത് ഏകാകിനിയായി ആ പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു തന്നെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അന്ധവിശ്വാസം നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ കൊള്ളക്കാർ അത് ആത്മഹത്യ ചെയ്ത ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രേതമാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെട്ട് അങ്ങമിങ്ങും ഓടിപ്പോയതിൽ എന്താണുള്ളതും? നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്ക് ഇക്കരണം വിശ്വരമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു സംമാന്യത്തിലധികം അത്തുതമുണ്ടായി. എന്നാൽ അതു ഭഗവതിയുടെ മറിമായമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു വീണ്ടും നടന്നു തുടങ്ങി. കഷ്ടിച്ച് ഒരു നാഴിക നടന്നപ്പോഴേക്കും ക്ഷീണംകൊണ്ടു വ്യസനംകൊണ്ടു ഉറക്കംകൊണ്ടു വിശപ്പുകൊണ്ടു ദാഹംകൊണ്ടു വാടിത്തളന്നു തീർന്ന നടക്കാരൻ വെളുത്തായി. വഴിവക്കത്തുനില്ക്കുന്ന ഒരു വൃക്കുത്തിന്റെ വേരിനോൽ തലവെച്ചു സൗഖ്യമായി കിടക്കുകയും ചെയ്തു. ഹം- ഹം എന്തുകിടപ്പ്!

ഒടുവിൽ കഞ്ഞിക്കുണ്ണുമനോൻ. ബി. എ.

പലവക.

വിപ്രസന്ദേശം

ഇയ്യുടെ തെങ്ങുകൾ വായിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള അനേകം കുറ്റപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് 'വിപ്രസന്ദേശം'ത്തിലേക്കു കടക്കു

ബേ. ഡി. അനല്ലായ ഒരു ആശാസം തോന്നുന്നുണ്ട്. പി. ജി. രാമയ്യവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഈ സന്ദേശത്തിന്നു മലയാളത്തിലുള്ള ഉഷ്കൃഷ്ടകാവ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മാനുസ്ക്രിപ്റ്റത്തിന് അപകാശമുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ സംശയംകൂടാതെ പറയാം. ഗ്ലോകങ്ങൾ മനോക്രാന്തയിലായിരിക്കുകയും, ഭൂസംസ്ഥമായ തന്റെ പ്രിയനായ ഒരു ഭൂതമുഖന ഒരു സന്ദേശം അയയ്ക്കുന്നതായി വിവരിക്കുകയും, ഇടക്കിടെ ചില വണ്ണനീളാകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒരു കൃതിക്കു 'സന്ദേശകാവ്യം' എന്ന പേരിന് അർഹയുള്ളതായി ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. വിപ്രലംഭോഗാരത്തിന്നു പരിപൂർണ്ണവരികയാണ് എല്ലാ സന്ദേശകാവ്യങ്ങളുടേയും ജീവൻ. മറവുതന്നെങ്ങളെല്ലാം ഈ രസപൂർണ്ണവരത്തു നതിലേക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പ്രായേണ നമ്മുടെ കവികൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു രീതിയിൽ കവിതയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഒരു ജാതി കവിതയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന ആന്തരഗുണങ്ങളേക്കാൾ ബാഹ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം ഗണിച്ചു വരുന്നത്. 'വേദകൃഷ്ണസംരക്ഷകാവ്യം' എന്ന് ഉദ്വേഗവരണ നമ്മുടെ ഭാഷാകവികളിൽ മിക്കപേരുടേയും കവിതകൾക്കുള്ള മുഖ്യമായ രോഷം ഈ ഗുണത്തിന്റെ അഭാവമാണ്. ഇതിന്നു കാരണം 'രസം' എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്ന് അർത്ഥമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ അതു വരത്തുന്നതിന് അധർശ്രദ്ധയല്ലാത്തതും ആയിരിക്കും. ഒരു ഗ്ലോകത്തിൽ 'ബാല' എന്നൊരു പ്രിയം എന്നാ ചില വാക്കുകളുണ്ടായിരുന്നാൽ ആയത് ഒരു ശൃംഗാരഗ്ലോകമായെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെയിടയിൽ നടപ്പുള്ള 'അമ്മായി'യ്ക്കു കങ്ങൾ 'ശൃംഗാരഗ്ലോകങ്ങൾ'ക്കുള്ള ഉത്തരമാത്രകകളാണെന്ന് അധികാപേക്ഷ കരുതിപ്പോരുന്നു. കേന്ദ്രപ്രായാധനത്തിനഭിഷമിപരകിട്ടങ്ങളുപാകുന്ന നേരം കന്നടയക്കാർ ചെന്നിറന്നു കണവനമൊരുമിച്ചുണ്ടാഴുന്നതാണ്. ഇതിൽ ശൃംഗാരസമുല്പാദനം ശൃംഗാരസാഭാസമാണുള്ളത് എന്ന വളരെ പേർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാലായിരിക്കണം 'വേദകൃഷ്ണസംരക്ഷകം' മുഖ്യമായ കൃതികളുടേ ഉഷ്കൃഷ്ടകാവ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജാങ്ങൾ ഗണിച്ചുവരുന്നത്. മേൽക്കാണി

ചുസ്തനത (രസാഭാഷം) വിപ്രസന്ദേശത്തിന് അശേഷം ബാധിച്ച് പ്രിയപ്പെട്ടത അതിന്റെ ഒരു വിശേഷഗുണമാകുന്നു.

മിന്നൽക്കാവിൽ നാണി എന്ന സ്ത്രീ തന്റെ അമ്മാമ്മയുടെ ഭ്രാന്താക്കപ്പെട്ട പുന്നക്കാട്ടിൽ രാമമനോന് ഒരു വിപ്രമുഖന സന്ദേശം അയയ്ക്കുന്നതാണ് ഇതിലെ സാരം. ഇതിൽ സന്ദേശം അയയ്ക്കുന്നത് ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നു വരുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇതരസന്ദേശങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു വിശേഷം തന്നെ. ഇതിലെ നായികയ്ക്കു ഭർത്താവിനോടു പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖം അനുഭവിക്കേണമെന്നു മാത്രമല്ല പതിവുപ്രകാരം അവൾക്കു പരപുരുഷനെ സ്വീകരിക്കേണമെന്നുള്ള നിർദ്വന്ദ്വമായ കാരണവന്മാരുടെ നിബന്ധന തട്ടിക്കണ്ട ഭാര്യയും കൂടിയുണ്ട്. ഈ സംഗതി അവളുടെ വിരഹദുഃഖത്തിനു കേരളത്തിൽ ശക്തികൂട്ടുന്നു. വിപ്രസന്ദേശം ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ബോധിച്ച ഒരു കൃതിയാണ്. രാമായണത്തെ കവിതയ്ക്കു സഹജമായ ഒഴുക്കു, അക്ലിപ്തത, എന്നീ ഗുണങ്ങൾ ഇതിൽ കൂറെ അധികരിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. കവിതയുടെ സ്വഭാവം കാണിപ്പാൻ ഇതിൽനിന്നു രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വേട്ടത്തൊപ്പിപ്രഭയുമടകേരീടുമേൽനടുതാല്പം
മട്ടുതന്മാധവചിമയെഴുമാലവുനീലദുഃഖം
ചട്ടറീടുമധിരനിരമാംഗണ്യചുപൂണ്ടനകം
ചട്ടക്കാരത്തു മണികളിറങ്ങുന്നതങ്ങു നുകാണരം.

നീലാഭ്രപൂകുഴലിയണിയും ചാരതാരാഗണപ്തം
മാലാജാലത്തൊട്ടുമഴകെഴും ചന്ദ്രവിംബാനന്തത്തിൽ
ചേലാണിടം കിരണമുദയാനത്തൊടൊത്തു പുരശ്രീ
ലീലാഗാലളിതവനിതാതുല്യയാശ്വസിപ്പിക്കും.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോമന ഗുളിക.

ഏറ്റവുമധികം പണികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ഭൂമി, കടലി, ഗുളികകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപയോഗങ്ങൾക്കും ജലഭരണം, തലവേണ, ചുമ, അതിസാരം, അർശ്വ, ഉറക്കില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉപയോഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു വിളകൾ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കപ്പിവരെ ഉണ്ട്.

൨൨. തപശ്ശോഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കറുപ്പൻ, ചുണ്ണാ, ചെറു, പൊളൻ, ചുട്ട, ചുട്ടക്കടി, താണ, കട്ടറട്ട മുതലായ കടലും പൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ തപശ്ശോഗങ്ങൾക്കും ഏറെയും വല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ഭേദത്തിനും പുറമേ മറ്റും ഉപയോഗിച്ചാൽ നതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ട്.

പോളൻ ഗോരോമനം തോല കടല വിളകൾ. മേത്തരം കയറുകൾക്കും തോല കടല വിളകൾ. മേത്തരം പച്ചക്കറുപ്പും, തോല കടല വിളകൾ മേത്തരം രോമം അതർ, കറുപ്പു അതർ, പെട്ടിപ്പൻ, താഴമ്പു, മറിമുളയ്ക്ക, നാരിയപ്പൂ, സുന്ദര, നെ, മരിയമ്പ, അതർ മുതലായവയ്ക്കും എല്ലാം തക്കവണ്ണം. ഇവയ്ക്കു തോല ഗുളികകൾക്കും വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ട്.

ഒന്നാംതരം ഗോരോമനം തോലക്കുളിക				൧൦൦ റൂ.
വി	മേത്തരം	ടി	കടല	൧൦൦
ടി	പച്ചക്കറുപ്പും	ടി	കടല	൧൦൦

൨൩. തപ്പിട്ടുത.

ഈ ഇനത്തിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യമാണ്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള രോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭേദത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും പ്രമോദശോഭനങ്ങൾക്കും ഇത ഒരു ഭിവ്യ ഭക്ഷണമാണ്. ഇത രോഗശ്ലേഷി വാത്തകൾ, പിത്തം, ഹേമക്കുടം, ചുമ, വായുക്കുടം, പനി, തലവേണ മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ഭേദത്തിലെ ഉല്പന്നത്തെ ഇല്ലായ്ക്കു ചെയ്തു കൂട്ടുക അസ്ഥിസ്രാവ മുതലായ രോഗങ്ങളെ രീതി ഭേദപ്പെടുത്തുകയും കാര്യങ്ങൾ വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത് ശോധിക്കുകയും, തിളക്കുകയും, ദൃഢഗുണങ്ങൾക്കും എല്ലാം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

തക്കം കടല അണ നു മാത്രം വി. പി. കമ്മീഷൻ അണ നു പുറമേ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി ഏഴതണം.

വി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആഫ്രിക് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയപിഡാപാ—

പള്ളിത്തടം തെളിഞ്ഞു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഏക ഭാരതീയരായും ഏക എ രമ്പുരൻ തിരുനെല്ലിക്കരയ്ക്കു ചേർത്തപ്പോൾ പുസ്തകം ഒന്നാം വില അണ രൂപം
കുലശർമ്മയ്ക്കു പി. കുറുപ്പൻ്റെ വിലയിരുത്തലും —

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് കോളേജിൽ ഹോസ്മാസ്റ്റർ കെ. പി. മേരിക്കു ഏക എ അമ്പതുകൂടാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ സേവനമേറിയതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം
പ്രൊ. വില്യം അന്ന മ. വൈ എ

സാമന്തം—

പള്ളി ഹോസ്പാർസെട്ടർ കെ. ചിറഞ്ചേരിയെപ്പറ്റി ബി. എ അമ്പതുകൂടാൽ
എഴുതപ്പെട്ട സേവനമേറിയ ഒരു കഥാ പുസ്തകം പ്രൊ. വില്യം അന്ന മ.

മാധവൻ്റെ പാഠ്യം—

സമാധാനപൂർവ്വം പരസ്പരം വി. ശങ്കരൻ്റെ സാമ്പത്തികതയ്ക്കു എഴുതപ്പെട്ട, സോ
പ്രിയം പാഠ്യപുസ്തകം പ്രൊ. വില്യം അന്ന മ.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ സാമന്തം—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അമ്പതുകൂടാൽ എഴുതപ്പെട്ട (പാശ്ചാത്യ, ചോളന്മാർ,
പ്രൊ. വില്യം അന്ന മ., പുസ്തകം ഒന്നാം വില അണ രൂപം)

കീഴ്ത്തൽകുറിപ്പ്—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അമ്പതുകൂടാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമസ്വാമി
സ്വാമി എന്ന അമ്പതുകൂടാൽ പ്രൊ. വില്യം അന്ന മ. ചിറഞ്ചേരിയെപ്പറ്റിയതും പ്രൊ.
വില്യം അന്ന മ. ചിറഞ്ചേരിയെപ്പറ്റിയ പുസ്തകം ഒന്നാം വില അണ രൂപം

മേനോൻ—

പെരുമാറ്റ പാഠ്യം ബി. എ അമ്പതുകൂടാൽ എഴുതപ്പെട്ട സേവനമേറിയ ഒരു പുതിയ
കഥാ പുസ്തകം പ്രൊ. വില്യം അന്ന മ.

പഴയെഴുത്ത്—

ടി. ശങ്കരൻ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും, പുസ്തകം ഒന്നാം വില അണ രൂപം

ഉദ്യോഗാർത്ഥി ഗുണം—

കോരമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു എഴുതപ്പെട്ടതും സംഗീതഭാഷാസാഹിത്യം
കുറുപ്പൻ്റെ വില അണ രൂപം വൈ എ

സാമന്തം കുലം—

സി. കെ. പി. അമ്പതുകൂടാൽ എഴുതിയ പുസ്തകം വില അണ രൂപം

സോമസ്വരൻ—

മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻ എഴുതിയ ഒരു കഥാ പുസ്തകം അണ രൂപം വൈ എ

ഒറ്റപ്പാലം -

മിസ്റ്റർ റി മജി എഴുതിയ കഥ കണക്കു അന്നു ഉ
ലിപ്രദമായി -

മിസ്റ്റർ കരുണാകർപ്പിള്ളി എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില്യം. ബ്ര.
കൈയെഴുത്തായി -

മിസ്റ്റർ പാർവ്വതി എഴുതിയത പക്കു അന്നു മ
സംസ്കാരത്തിൽ -

മിസ്റ്റർ രാമചന്ദ്രനോൻ എഴുതിയ കഥ പക്കു വില്യ അന്നു മ.
ശൈലിയിൽ -

അ കർമ്മപ്രദനാലുള്ള മിസ്റ്റർ കരുണാകർപ്പിള്ളി അദ്ദേഹം ഭാരതം സമയങ്ങളിൽ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന കവിതകളെയും മോഹനം സംഗീതമായും ത്രിവിധമായും അദ്ദേഹം
മിസ്റ്റർ പാർവ്വതി എഴുതിയത പക്കു അന്നു മ.

മിസ്റ്റർ പാർവ്വതി, മോഹനം -

മിസ്റ്റർ കരുണാകർപ്പിള്ളി എഴുതിയ കഥ ഡി. കരുണാകർപ്പിള്ളി നോവൽ വില്യ അന്നു മ.
അവർ പരസ്യമായി -

മോഹനം നോവൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു അദ്ധ്യക്ഷൻ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പത്രം
സംസ്കാര വില്യ അന്നു മ.

അദ്ദേഹം അന്നു മ.

കൈയെഴുത്തായി മോഹനം എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ
നോവൽ കവിതകളെയും മോഹനം സംഗീതമായും ത്രിവിധമായും അദ്ദേഹം
മിസ്റ്റർ പാർവ്വതി എഴുതിയത പക്കു അന്നു മ.

മോഹനം നോവൽ -

മോഹനം നോവൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ അദ്ധ്യക്ഷൻ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ
നോവൽ കവിതകളെയും മോഹനം സംഗീതമായും ത്രിവിധമായും അദ്ദേഹം
മിസ്റ്റർ പാർവ്വതി എഴുതിയത പക്കു അന്നു മ.

മോഹനം നോവൽ -

മോഹനം നോവൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ അദ്ധ്യക്ഷൻ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ
നോവൽ കവിതകളെയും മോഹനം സംഗീതമായും ത്രിവിധമായും അദ്ദേഹം
മിസ്റ്റർ പാർവ്വതി എഴുതിയത പക്കു അന്നു മ.

മോഹനം നോവൽ -

കളാൽ ഏതപ്പെട്ട വ്യാപാരത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം കണ്ടു വില അന്നു ര.
താഴെപ്പറേണം—

വി കെ കൈവന്നവർകളാൽ ഏതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിയോടുകൂടി,
പുസ്തകം കണ്ടു വില അന്നു രണ്ടു,

കിരീടം വാപുറം—

തിരുവിള വി രാമനാരായണൻ അവർകളാൽ ഏതപ്പെട്ട ഒരു വിള അന്നു ര.
മുണ്ടു—

ഒരു ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവാർകളാൽ 'ഭാരതപ്പുര' എന്ന വ്യാപാരത്തോടുകൂടി
ഏതപ്പെട്ട പുസ്തകം കണ്ടു വില രൂപ ൧൦ അന്നു ര.

വിക്രമദിത്യൻകഥ—

ടി യാദവൻ ഏതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് 'വിക്രമദിത്യൻ' എന്ന വിളയിലേക്കിനി അമ്മ
കൂടത്തിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളതായി വില ൧൦ രൂപ അന്നു

മരണകാതരം വാപുറം—

ടി യാദവൻ ഏതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് 'മരണകാതരം' എന്ന വിളയിലേക്കിനി അമ്മ
കൂടത്തിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളതായി വില ൧൦ രൂപ അന്നു

കഥാസരിതസംഗ്രഹം—

ടി യാദവൻ ഏതപ്പെട്ട പുസ്തകം കണ്ടു വില അന്നു ര.

സന്ദേശം—

ടി യാദവൻ ഏതപ്പെട്ട പുസ്തകം കണ്ടു വില അന്നു ര.

അയ്യപ്പതലവൻകഥ—

വി. വി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ ഏതപ്പെട്ട പുതിയ കഥയിലുള്ള ഒരു
വർണ്ണനാശയമാവാത്തതും—

കാമ്പയിൽ അവാർകളാൽ ഏതപ്പെട്ട ഒരു വിള അന്നു ര.
എന്നിങ്ങു പററിയ അവാർകളാൽ—

വിള അന്നു ര.

കുടുംബവിവാഹം വാപുറം—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവസ്വാമി അവർകളാൽ ഏതപ്പെട്ട ഒരു വിള അന്നു ര.

ചട്ടമ്പിതലവൻ—

കെ മിഥുനാവാഴ്ചാൽ ബി. എ. അവർകളാൽ ഏതപ്പെട്ട ഒരു വിള അന്നു ര.
കണ്ടു വില അന്നു ര.

പ്രവൃത്തിമാണെന്തെ ഡയറി—

ബയർമാലപ്പള്ളി കണ്ടു വില അന്നു ര.

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പന തയ്യാറുണ്ട്. അവാർകളാൽ പുറപ്പെട്ട
ഏറ്റവും പുസ്തകങ്ങളേയും പേരും വിളയും അറിയാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വഴക്കേ
തെയാണ്. ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അറങ്ങുപ്പുറത്തു അയക്കണം,
എസ്. ടി. ഡെൽഹി വില്പനയിലേക്കിനി ഉടൻമേൽ, കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂർ,

മാഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തിരിച്ചു വൃത്തത്തിനാവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഫാ. ചുമ്മോ മേട്രാൾ ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുരൂപിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. രിതവീരരായൻ രജാ, ബി. എ.,
കോട്ടയ്ക്കൽ,
എന്ന് കൊടുക്കുവാൻ കത്തിക്കുടുത്തുവരാം.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)
ശ്രീകൃഷ്ണത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും
ശ്രീകൃഷ്ണസർവ്വസ്വം മുതലായവരുടെ
വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.
പരിഭാഷകൻ
കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.
ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്,
ആനന്ദാശ്രമകോയ്മുക്കി,
തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്പന തയ്യാർ

കർമ്മയോഗം—കെ. എം.	വില	0	12	0
ഭക്തിയോഗം—ടി	ടി	0	12	0
ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ	ടി	1	4	0

വി. സുന്ദരയ്യൻ ആണ്ട് സൺസ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

സെകുലർ ബ്രദർ

ഈവ്വിം
പുസ്തകം ര'

മേടം
ലക്കം ന്

പ്രസന്ന പ്രൊഫസർ
പ്രസംഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരി
ര സജ്ജത ക്കു കെട്ടു കെട്ടേ
ര സംരംഭം സി ക ര ബ്ബി നി





പരസ്യം.

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിപ്പണം, പരസ്യക്കുലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാൽസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനേജർക്കും മേൽവിചാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മാസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ കല്പൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

കോവിലകം	}	എന്ന്
എറണാകുളം		രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, <i>RAMA VURMA,</i> 13th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തന്നെമന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൽസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം പുറത്തു മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. പള്ളാരമ്പലം ആയവ ആപ്പീസ്സിൽ കിട്ടുവാൻ അർഹം വരുന്നതാണ്.

ര. ര. ച.

സംഗതി വിവരം.

മുഖച്ചിത്രം— വെയിസിലെ രാജകുമാരി.

1. ചീനരാജ്യവും അതിലെ ജനങ്ങളും— സി. അനന്തപ്പായി, ബി. എ. 471	471
2. കവിചരിത്രസംഗ്രഹം— ഉദയവർമ്മ, കടത്തനാട്ട് ഇളയ തമ്പുരാൻ 484	484
3. പറയർ 488	488
4. മഹിഷമർദ്ദനം വഞ്ചിപ്പാട്ട്— നടുവത്തു മഹൻ നമ്പൂരി... 492	492
5. അനന്തമയിയിലെ ചെള്ളം— എ. ശങ്കരപ്പിള്ളവാൾ, ബി. എ. ബി. എൽ. 496	496
6. ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രം— ആർ. വി. 502	502
7. ഉണ്ണുനീലീസന്ദേശം 509	509
8. നാരായണിക്കുട്ടി— കട്ടയിൽ കുഞ്ഞുകൃഷ്ണമേനോൻ, ബി. എ. 511	511
9. പലവക 580	580



വെയിൽസ് രാജകുമാരി.

(1867 മെയ് 26-ാംനം- ജനിച്ചു)

[രസികരഞ്ജിനി]

മലയാളം

പഠനം

പുസ്തകം ൪

മേടമാസം

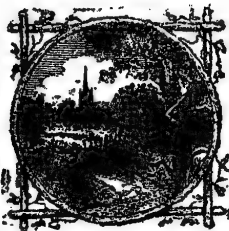
ലക്കം ൯

മംഗളം.

ഇസ്രായേൽനാട്ടിൽപ്പലതൊഴിലുകളുംചെയ്യലോർക്കുവകാരും
നസാമത്വത്തൊടെല്ലാക്കൂട്ടമിലവരുന്നതോരമേറുംജനങ്ങൾ
ഒന്നുപാതയുംഒരംശമൊടിമയിടിയെന്നൊന്നുമേശതമേന്മേൽ
സസപരജ്യത്തുവലിപ്പതിനുമനിയുമാറാകണംലോകനാഥൻ.

ചീനരാജ്യവും അതിലെ

ജനങ്ങളും.



1894-ൽ ചീനയും ജാപ്പാനും തമ്മിൽ

ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ചീനർ തോറ്റപോയതി
നെറ്റശേഷം, ജാപ്പാൻകാരുടെ അതൃപ്തകരമോ
യ സാമത്വത്തിന്റേയും ജയത്തിന്റേയും ശ
രിയായ കാരണങ്ങളെ ക്രമേണ ചീനർ അറി
ഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെന്ന് പല സംഗതികളാലും തെളിയുന്നു. ഇപ്പോ
ടെ പതിനായിരത്തോളം ചീനബാലകന്മാർ ജാപ്പാനിൽപോയി

നാനാവിദ്യകൾ പഠിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചീനാരം ജപ്പാൻ കാരം തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം അവരിൽ ഓരോരുത്തരും മറ്റേതു ജാതിക്കാരും തമ്മിലുള്ളതിനേക്കാൾ അടുത്തതാകുന്നു. ചീനമാറ്റം രാജ്യത്തിൽ നാലായിരം ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജനസംഖ്യയെക്കുറിച്ചു് അതു് ലോകത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ചീനയും ജപ്പാനും യോജിച്ചു നിന്ന് മറ്റേതെങ്കിലും ജാതിക്കാരോട് പോർചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവർ ജയശാലികളായിത്തീരുവാൻ പഴിയുണ്ടെന്നു യൂറോപ്യരും മറ്റും ഭീഷ്ടഭയം ചെയ്യുന്നതായി നാം അറിയുന്നു. ജപ്പാൻ ദേശീയരെ സകലപ്രകാരേണയും അനുകരിക്കുവാൻ ചീനർ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെടുന്നതായാൽ ഈ ഇരുജാതിക്കാരും ലോകത്തിലെ ജാതികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ബലവാന്മാരായി തീരുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചീനയേയും അതിലെ ജനങ്ങളേയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഒരു താല്പര്യം ലോകരിൽ ജനിക്കുന്നത് സാധാരണമാണല്ലോ.

റഷ്യയും ബ്രിട്ടീഷു രാജ്യവും കഴിഞ്ഞാൽ ഭൂമിസൂരനാകൊണ്ട് രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചു ചീന മുന്തിക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ഏകദേശം നാല്പ്പത്തയ്യായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുണ്ട്. ചീനർ തങ്ങളുടെ രാജ്യം ഭൂമിയുടെ നടുവിലാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു അതിനെ മദ്ധ്യരാജ്യമെന്നു വിളിക്കുന്നു. അതിന്നു ഇന്ത്യാ ഏകദേശം മൂന്നുപതിയ വലിപ്പം ഉണ്ട്. അവിടെ സാധാരണ ലോഹങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകിലും ഒരു വെളുത്തതരം കളിമണ്ണുകൊണ്ടാണ് ആ രാജ്യം കേൾവിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കല്ലുവി കഴിച്ചെടുത്തു തുടങ്ങിട്ടു അധികകാലമായിട്ടില്ല. ഭൂമിയിൽ കഴികൾ ഈ ആവശ്യത്തിന്നു തക്കതായ കിമിത്തം പണ്ട് മരിച്ചുപോയ ഒരു ചക്രവർത്തിനെയെ അസംബലിപ്പെടുത്തി എന്നുള്ള കാരണത്തിനേൽ ഈ തൂക്കങ്ങളെ കരകാലത്തേക്കു നിൽക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടായി പോലും! മുഖ്യധാന്യം അരിയത്രെ. കോതമ്പും തെന്തയും തെങ്ങും പലേടത്തും ഉണ്ട്. പട്ട് പൂവിനെ തീർന്നു മറബറി വൃക്ഷം ധാരാളമായി വളർത്തുന്നുണ്ട്. ജനബാഹുല്യം നിമിത്തം ട്രഷ്യൂററുങ്ങൾ ഇല്ലെന്നതെന്നു പറയണം.

ചീനർ കാസ്സ്യൻ സമുദ്രത്തിന്റെ ഭക്ഷണ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഏകദേശം 4400 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ വന്നവരാണെന്നു പറയുന്നു. ആയുർമാർ ഇന്ത്യയിലെ പൂർവ്വനിവാസികളെ ചെയ്യുപോലെ ഇവർ ചീനയിലെ പൂർവ്വനിവാസികളെ രുചിച്ച് കൂട്ടിലേക്കു അയച്ചു.

ചീനർ തവിട്ടുനിറവും ഉയർന്നു കയ്യിലെല്ലകളും ഉള്ളവരാകുന്നു, നിറയിൽ അല്പം ദിക്കിൽ ഒഴികെ തലയുടെ ശേഷമുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നു. നിറയിലുള്ള കടുമ വളരെ നീണ്ടിരിക്കും. അതിനെ സാധാരണയായി 'പുന്നിവൽ' എന്ന അവർ വിളിക്കുന്നു. വികൃതികളായ കുട്ടികൾ ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ചങ്ങതികളിൽ രണ്ടാളുടെ വാലുകൾ അറിയാതെ ചെന്ന് കൂട്ടിക്കെട്ടും. ഈ വാലിന്റെ അറ്റം മുറിക്കു എന്നത് അവർ പരമസ്വകടമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഏകദേശം അഞ്ചു വയസ്സായാൽ അവരുടെ കാലുകൾ പിന്നെ വളരെ തിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കെട്ടി മുറക്കുന്നു. ഇത് അവർ വളരെ വേദനക്കു കാരണമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചെറിയ പാദങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക് ഏറ്റവും വലിയ ഭംഗിയായെന്നു ചീനർ വിചാരിച്ചുവരുന്നതിനാൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ഒന്നോ രണ്ടോ കൺ വിരലുകൾ പോയാലും അതു സ്വാമിപ്പെന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം. പതിവിൽ ചെറിയ പാദങ്ങളുള്ള ഒരു ബാലികയെ കണ്ടാൽ അവളുടെ അമ്മ എത്ര നല്ലവളായിരിക്കണം' എന്നു കർഷ്ണൻ പറഞ്ഞു വിസ്മയിക്കുമത്രെ. ഭംഗിയായി മുടികെട്ടി വെക്കുന്നതിൽ ചീനസ്ത്രീകൾക്കു വളരെ ഭ്രമമുണ്ട്. തലയും മുടിയും മറ്റൊന്നിന്മേലും തെടാതിരിപ്പാൻ മുളകൊണ്ട് ഒരു മാതിരി തലയിണ ഉണ്ടാക്കി കഴുത്തിൽ വച്ചു കെട്ടി നടക്കുമത്രെ. അവസ്ഥയുള്ള ചീനസ്ത്രീകൾ ഇതു കൂടാതെ തങ്ങളുടെ മുഖത്തു വെള്ളയോ ചുവപ്പോ ചായം തെക്കുന്നുണ്ട്. സ്വപ്നനിരം വരുത്തണമെന്നു കരുതി ഇന്ത്യയിലെ ചില ജാതിക്കാർ സ്ത്രീകൾ ദേഹത്തിൽ മഞ്ഞൾ പൂശി മഞ്ഞപ്പിത്തം പിടിച്ചു വരെപ്പോലെ കറുത്തുവെക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ചീനയിലെ ചായപ്രയോഗമാണ് അതിലും ഭേദം.

ചീനർ ഉണുനന്ത് ഒരു അസംധാരണ സമ്പ്രദായത്തിലാ
ണ്. ചോർ ഒരു പാത്രത്തിലിട്ട് ഒരു കൈകൊണ്ട് അതിനെ താടി
യുടെ കീഴെ പിടിക്കുകയും മറ്റൊരു കയ്യിലുള്ള രണ്ടു കോലുകൾക്കൊ
ണ്ട് ചോർ തട്ടി വായിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തേയിലയെ തിളപ്പി
ച്ചുറിയ വെള്ളമൊ അല്പംതെ പച്ചവെള്ളം അവർ കുടിക്കുകയും
അസംധാരണയായി കോഴി, തറാവ, പന്നി ഇവയുടേയും ചില
പ്പോൾ പൂച്ച, പട്ടി, തവള ഇവയുടേയും മാംസമൊ ഭക്ഷിക്കുന്നു.
മത്സ്യം ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കും, വെട്ടുക്കിളികളേയും പൂല്ലി
ച്ചാടികളേയും ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ചുട്ടുതിന്നാറുണ്ട്. പശുവിൻ
പാൽ കുടിക്കുന്നത് ദുർല്ലഭം. എന്നാൽ എററവും വിശേഷമായ ഭ
ക്ഷണമെന്ന് അവർ ചെച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു മാതിരി മീവൽ പക്കി
യുടെ കൂട്ടുകൾക്കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന സൂപ്പാകുന്നു. ഓരോ കൂടിനു
ഏകദേശം അതിന്റെ തൂക്കത്തോളം വിലകൊടുക്കണം. കറുപ്പു
തീനും കറുപ്പ് പുകവലിയും വളരെ സാധാരണമാകുന്നു.

ലാന്തർ വിളക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ചീനക്കു വളരെ സം
മത്ത് ഉണ്ട്. അവ കടലാസ്, പട്ട, ചിലി, കോമ്പ്, മുതലാ
യവകൊണ്ട് അനേകവിധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. അവക്കു ഒ
രണ മുതൽ 600 ഉറപ്പുകവരെ വിലയുണ്ട്.

ചീനയിലെ ഭക്ഷണനഗരങ്ങളിലെ തെരുവുകൾ സാധാരണ
യായി വീതികുറഞ്ഞതും ഇഷ്ടികയോ കല്ലോ പതിച്ചിട്ടുള്ളതും ആ
കുന്നു. ചില തെരുവുകളുടെ നടുവിൽ ഓരോന്നിന്നു കൈ രണ്ടാ
റിവത്തിൽ ഇരുവശവും ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങളെ ഏകദേശം തൊ
ടാം. വണ്ടികൾ ദുർല്ലഭമായാൽ വിസ്മയമുള്ള തെരുവുകൾക്കു
അവശ്യമില്ല. വീഥികളുടെ ഇടുക്കു നിമിത്തം വെയിൽ അവ
ളിൽ അധികമായി കൊള്ളുകയില്ല. ഏകിലും വടക്കൻ പ്രദേശ
ങ്ങളിലുള്ള തെരുവുകൾ വിസ്മയമുള്ളതും കർതളമിടപ്പെടാത്തതും
ആകുന്നു. എല്ലാ ചീനനഗരങ്ങളും പുറം കോട്ട കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള
താണ്.

വിവാഹചാരങ്ങൾ പല സംഗതികളിലും ഇന്ത്യയിലെപ്പോ
ലെന്നെ ആകുന്നു. 20 വയസ്സു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽ വിവാ

ഹം ചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാർ ചുരുക്കം. സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റെയും ജാതകങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കും. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഇരുഭാഗക്കാരനേയും വീട്ടിൽ വിളപിരിച്ചു എന്തെങ്കിലും സാമാനം ഉടയുകയോ കളവു പോകുകയോ ചെയ്താൽ അത് ദുശ്ശക്തനുമായി വിചാരിക്കപ്പെടുകയും ആ വിവാഹനിശ്ചയം ഉടനെ ഭഞ്ചിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. വിവാഹകർമ്മത്തിനുള്ള ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നതു ജ്യോതിഷക്കാരനാണ്. വിരുന്നുകൾ പുരുഷന്റെ ഭവനത്തിൽക്കൂടി അവിടെനിന്നും സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിലേക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. വഴിയിൽ ദുർഭുതങ്ങൾ കളിച്ചിരുന്നുവല്ലോ ഭോഷവും വരുത്താതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ഒരു വലിയ കഷണം പന്നി മാംസം മുന്പുകൊണ്ടു പോകും. സ്ത്രീ അവളുടെ ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ച് പൊൻ പൂശിയ ഒരു കസേരയിന്മേൽ കയറിയിരുന്നു തന്നത്താൻ സർപ്പംഗം മുട്ടുന്നു. അനന്തരം ആ കസേര നാലുപേർ എടുത്ത് എല്ലാവരും രേലാക്കു യാത്രയായി പുരുഷന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു തിരികെ പുറപ്പെടുന്നു. അവിടെ എത്തിയാൽ ജപിക്കുന്ന തീക്കണൽ നിറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാത്രത്തിന്റെ മീതെക്കൂടി സ്ത്രീയെ പൊക്കി എടുത്തു വീണ്ടും നില്ക്കത്തക്കവെക്കുന്നു. ഇതിന്റെശേഷം അവർ ഭർത്താവിനോടൊന്നിച്ച് പൊയ്ക്കയും അവന്റെ ദണ്ഡിയിൽ സംയോഗമായി വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം വധുവരന്മാർ ഭവനത്തിലുള്ള ബലിപീഠത്തിൽ മുന്പാകെ ആകാശം, ഭൂമി, ഇവയേയും മരിച്ചുപോയ പൂർവ്വന്മാരെയും നമസ്കരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കാക്കൂ, പ്രസവിക്കാക്കൂ, വ്യഭിചാരം, അസൂയ, കഷ്ടരോഗം, അതിയായി സംസാരിക്കുക, മോഷ്ടിക്കുക ഈ കാരണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുണ്ടായാൽ ഒരു ഭർത്താവിനു തന്റെ ഭാര്യയെ പരിത്യജിക്കാം. വിധവാ വിവാഹം വിളക്കുപിടിക്കുന്നു. ശിശുക്കൾക്കു ധരിക്കുവാൻ ആദ്യം കൊടുക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ എഴുപതോ എണ്ണതോ വയസ്സുള്ളവല്ല പൂർവ്വന്മാരുടേയും ഉടുപ്പുകൾകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ആ ശിശുക്കൾക്കു ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുവാനാണത്രെ, കുട്ടികളെ വില്ക്കുന്നതു സംധാരണമാണ്. ചെ

ൺകട്ടികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു വിവരം ചെയ്തു കൊടുക്കുവരുന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടും ചിലവും അത്ര ചില മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി കൊന്നുകളയുമത്രെ.

പടം പറപ്പിക്കുന്നതു ചീനരിൽ ബാലന്മാർക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും ഒരു ഇഷ്ടവിനോദമാകുന്നു. അവ പക്ഷികളുടെയും വണ്ടികളുടെയും പഴുതാരകളുടെയും ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെയും ഭുഗങ്ങളുടെയും ആകൃതിയിലായിരിക്കും.

ആരവയസ്സായാൽ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അയക്കുക, ചീനഭാഷക്ക് അർക്കാരമാല ഇല്ല. ഏകദേശം 200 ധാതുക്കൾ കൊണ്ടാണ് ആ ഭാഷ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. വാക്കുകൾ അവ എത്രവസ്തുക്കളെ കുറിക്കുന്നുവോ ആ വസ്തുക്കളുടെ ഏകദേശമായ ആകൃതിയോടുകൂടിയവയാകുന്നു. വാക്കുകളുടെ സാഹചര്യത്താൽ അവയുടെ അർത്ഥത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഒരേശബ്ദത്തിനു ചിലപ്പോൾ അമ്പതുവരെ അർത്ഥമുണ്ടാകും. ചീനയിൽ എല്ലായിടത്തും ഒരേ തരം പുസ്തകങ്ങൾ തന്നെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ചീനഭാഷയിൽ ഏകദേശം നാല്പതിനായിരം വാക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സാധാരണയായി ആറായിരം മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. പരീക്ഷ കമ്പതു ദിവസമുണ്ട്. ഏറ്റവുമുന്നെങ്കിലും പേർ മാത്രമേ ജയിക്കുകയുള്ളൂ. ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച പ്രാവീണ്യം സിദ്ധിച്ചാൽ ഭരണിരാജകുലാസമാജത്തിന്റെ ഒരു അംഗമെന്നായിത്തീരും. ഈ സമാജത്തിനു 'പെൻസിലുകളുടെ വനം' എന്നാണ് ത്രെ പേര്.

ചീനയിൽ കൃഷിപ്പണി വളരെ ബഹുമാനമുള്ള തൊഴിലായി വിലാസിക്കപ്പെടുന്നു. പെക്കിങ്ങ് എന്ന രാജധാനിയിൽ ആണ്ടുതോറും ഒരു ഉത്സവം ഉണ്ട്. അന്നു ചക്രവർത്തിതന്നെ ഒരു അതിവിശേഷമായ കുരിപിടിച്ച് ഒരു വിശുദ്ധ വായലിൽ മൂന്നുചാൽ ഉഴുന്നു. രാജകുമാരന്മാർ അഞ്ചുചാലും പ്രധാനമന്ത്രികൾ ഒമ്പതുചാലും ഉഴുന്നു. പിന്നെ അവർ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പശുവിന്റെ ഒരു ചലിയ വിശുദ്ധം ഉണ്ടാക്കി അതിനെ തട്ടി ഉടക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ

അതിന്റെ കഷണങ്ങൾ പെറക്കിക്കൊണ്ടുപായി അവരുടെ വയലുകളിൽ പൊടിച്ചിട്ടു. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നല്ല വിളവുണ്ടാകുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. കൃഷിപ്പണിക്കുള്ള ആയുധങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇന്ത്യയിലെ ആയുധങ്ങളെപ്പോലെതന്നെയാകുന്നു. വളം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ചീനർ ഉത്സാഹികളും സൂക്ഷ്മമുള്ളവരും ആകുന്നു. പക്ഷികളുടെ തൂവൽ ക്ഷോകനാരുടെ ചണിസ്ഥലങ്ങളിൽ വീഴുന്ന രോമങ്ങൾ, പൊടിച്ച പടക്കങ്ങളുടെ ശിഷ്ടങ്ങൾ മുതലായവപോലും അവർ ശേഖരിച്ചു വളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചീനയിൽ നെയിലകൃഷി വളരെ പ്രധാനമാകുന്നു. അവർ അതിനെ 'മോ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുതന്നെ അല്പം കേൾപ്പെടുത്തി മറ്റനേകഭാഷകളിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെയിലെ ആദ്യം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നത് എ.കു.ഭ. 1615-6 ലാണ്. ചീനയിൽ കരക്കാര്യത്തിൽ അതിന് 'റാത്തലിന്' അഞ്ചു പെൻസെ വിലയായിരുന്നു.

പട്ടുത്തുക്കുന്നതു ചീനയിൽ നെയിലകൃഷിപോലെതന്നെ ഒരു മുഖ്യതൊഴിലാകുന്നു. ആദ്യം പട്ടുത്തു ഉണ്ടാക്കി തുണിനെയ്യുന്നത് ഒരു ചക്രവർത്തിയുടെ പത്നിയായാപോലും. അതിന് അവളെ ആണ്ടുതോറും ഒമ്പതാംമാസത്തിന്റെ ഒരു ദിവസത്തിൽ എല്ലാവരും ആരാധിക്കും.

മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന തൊഴിലും മേൽപ്രകാരംതന്നെ മുഖ്യമാകുന്നു. ചീനരുടെ ഭക്ഷണസാധനത്തിന്റെ പത്തിലൊരംശം വെള്ളത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നു എന്നു കണക്കാക്കേണ്ടതിരിക്കുന്നു.

കുരവാഹനങ്ങൾ കസേര, പല്ലക്ക്, ഞാൻ വലിക്കുന്ന നൂങ്ങി എന്നിവകളാകുന്നു. ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞതിന് 'ജിൻറിങ്ക്' എന്നാണ് പേര്. ജിൻ എന്നതിനു മനുഷ്യനെന്നും, റിങ്ക് എന്നു വെച്ചാൽ വലമെന്നും, ഷാ ശബ്ദത്തിനു വണ്ടി എന്നും അർത്ഥമാകുന്നു. ചീനക്ക് ആദ്യം തീവണ്ടിയോടു വിരോധമായിരുന്നു. പരദേശികൾ കണ്ടു പിടിച്ചതാണത്രെ ഈ വിരോധത്തിന്റെ കാരണം. എങ്കിലും ക്രമേണ ഈ വൈമുഖ്യം നീങ്ങി ഇപ്പോൾ തീവണ്ടി പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടപ്പായിട്ടുണ്ട്. വഞ്ചിമു

കൂടാതെ അധികം ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചീനയിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. അനേക ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ആണ്ടോടൊണ്ട് വഞ്ചികളിൽ താമസിക്കുന്നു.

ചീനക്ക് അച്ചടിച്ചതോ, എഴുതിയതോ, ആയ എന്തിനേയും കുറിച്ച വളരെ ഭക്തിയുണ്ട്. അച്ചടിച്ച കടലാസുകളെ ബഹുമാനിക്കണം എന്നുള്ള കല്പന ചുമരുകളിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ പതിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ താഴെ കാണിക്കുന്ന സമ്മാനങ്ങളും ശിക്ഷകളും വിവരിക്കാറുണ്ട്:— ആരെങ്കിലും അച്ചടിച്ച കടലാസ്സ് ശേഖരിച്ച അവനെ കഴുകി കത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവൻ പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരത്തെ ആയുസ്സ് കൂടി കിട്ടും. അവൻ ബഹുമാനവും ധനവും ഉണ്ടാകുന്നതിനു പുറമെ അവന്റെ പുത്രപൗത്രന്മാർ സുകൃതികളും പിതൃഭക്തിയുള്ളവരും ആയിത്തീരും. അവനു 5,000 പുണ്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. അക്ഷരാർത്ഥം ഉള്ള കടലാസ്സ് അഴുക്ക് വെള്ളത്തിൽ ഇടുകയോ വെടിപ്പില്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് ദഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവൻ 20 പരപങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. എന്നതന്നെയല്ല നേത്രരോഗവും അന്ധതയും ബാധിക്കും.

ചീനചക്രവർത്തിയെ പ്രജകൾ ആകാശത്തിന്റെ മകൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ആകാശവും മാതാവ് അമ്മയും ആണുപോലും! ചിലപ്പോൾ പ്രതിനായീരും സംവത്സരങ്ങളുടെ പിതാവ് എന്നും വിളിക്കും. രാജധാനി, മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം, വെക്കിങ്ങ് പട്ടണമാകുന്നു. അതിന്റെ തെരുവുകൾ ഉഷ്ണകാലത്തു വളരെ പൊടിയും മഴക്കാലത്തു ചളിയും ഒഴുന്ധവും ഉള്ളവയാകുന്നു. ചില തെരുവുകളുടെ പേരുകൾ മനോഹരമെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. നാരന്ന കാൽതെരുവ്, നായുടെ പല്ലുതെരുവ്, നായുടെ വാൽതെരുവ്, മുറുളന്മാരുടെ തെരുവ്, ഇങ്ങിയെയാണ് ചില പേരുകൾ.

ചക്രവർത്തിക്ക് അഞ്ചു സാമാജികന്മാരുള്ള ഒരു ആലോചനസഭ ഉണ്ട്. സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ മൂന്നുണ്ടുകളിലധികം ആക്കം ഇരുന്നുകൂട. ശമ്പളം വളരെ സ്വപ്ലമാകുന്നു.

ശിക്ഷകൾ അത്യന്തം കഠിനം. കുറ്റം സമ്മതിക്കാതെ ആ

നേയും ശിക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ കുറ്റക്കാരെ തെരക്കി കുറ്റം സമ്മതിപ്പിക്കുന്നത് സംധാരണമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ സാക്ഷികളേയും തെരക്കും. താടിയെല്ലിന്മേൽ കുട്ടിയുള്ള തുകൽവാറുകൊണ്ടു കാലിന്റെ കണ്ണിയിന്മേൽ മുളവടികൊണ്ടും തല്ലുന്നതു മേൽപറഞ്ഞ തെരക്കങ്ങളുടെ ആരംഭകാര്യങ്ങളാണ്. വലിയ പാതകന്മാരുടെ നേരെ കാണിക്കുന്ന ക്രൂരതയുടെ കടുപ്പം കാരണം മരണം സംഭവിക്കുന്നതും അ സംധാരണമല്ല. ചെയ്യേ കുറ്റം എഴുതിയ ഒരു വലിയ മരപ്പലക കഴുത്തിൽ ഇറക്കി പൂട്ടിയിടുകയും ഒരു മരക്കൂട്ടിൽ കുറ്റക്കാരനെ ഇട്ടുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതു മറ്റു തരം ശിക്ഷകളാണ്. ശരപ്പോലം ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷയാകുന്നു. എന്നാൽ കുറ്റക്കാരൻ കുറെ പ്രാബല്യമുള്ളവനായാൽ ആ ശിക്ഷ തക്കിക്കൊല്ലുക എന്നതായി ഭേദപ്പെടുന്നതും. മാതാപിതാക്കന്മാരെയോ, മറ്റന്മാരോ പേരെഴുതാ, വധിച്ചിട്ടുള്ള കുറ്റക്കാരനെ കൊല്ലുന്നത് മഹാപരാധമായ വിധത്തിലാകുന്നു. അവനെ ഒരു കരിശിന്മേൽവെച്ചു കെട്ടി മുഖത്തും ശരീരത്തിന്റെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിലും 8 മുതൽ 120 വരെ മുറിവുകൾ എല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവന്റെ ഹൃദയം കത്തിത്തളക്കുന്നു. മരിച്ച ഉടനെ അവന്റെ അംഗങ്ങൾ വെട്ടി ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെടുത്തുന്നു.

ചീനയിൽ കൊൺഫ്യൂഷിയസ്, താവു, ബുദ്ധൻ എന്നിവരുടെ മതങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം. ഇവരിൽ ആദ്യൻ ക്രൈസ്തവകൾ പത്തിനു 551 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ജനിച്ചു. പത്തൊമ്പതു വയസ്സിൽ വിവാഹം ചെയ്തു. എങ്കിലും പഠിപ്പിനും പൊതുജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുംവേണ്ടി അധികം സമയം കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം നിജപതിയെ നാലു തവണ പരിത്യജിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിൽ സ്വന്തമായ അംശം മരിച്ച പൂർവ്വന്മാരെ ശ്മശാനത്തിലോ ഭവനത്തിൽ അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗത്തിലോ വെച്ച് വന്ദിക്കുക എന്നതാകുന്നു. പരമേശ്വരനെ നിഷേധിച്ചില്ലെങ്കിലും കൊൺഫ്യൂഷിയസ് ആ സംഗതി തീരെ വിസ്മരിക്കുകയും, മനുഷ്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു അംഗമാകയാൽ തനിക്കും അന്ത്യക്കും ഏറ്റവും ക്ഷേമദങ്ങളായ കാര്യം

ങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാണ് ക്ഷരാജത്തന്റെ മുഖ്യധർമ്മമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

താവുമതത്തിന്റെ കർത്താവായ ലൗട്സി ക്രൈസ്തവകാലത്തിനു 660 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഒരു വൃദ്ധനായി ജനിച്ചു എന്നാണ് ചീനരുടെ ഇടയിലുള്ള ഐതിഹ്യം. ഈ മതത്തിനു ഹിന്ദുമതത്തോട് പല കാര്യങ്ങളിലും യോജിപ്പുണ്ട്. മനുഷ്യർ ആത്മമനത്താൽ സായുഷ്യം പ്രാപിക്കേണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം. ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് താവുമതം. ആ ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥവും വഴി എന്നുതന്നെ. അമരതപത്തിന്റെ രസായനം പഠനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ലൗട്സി മരണത്തിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചവനായിരുന്നു എന്നു ചീനർ വിചാരിച്ച് ഈ രസായനം കണ്ടുപിടിപ്പാനുള്ള ശ്രമം, അനേകതരം സമ്പ്രദായങ്ങളെയും മറ്റും പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ ലൗട്സിയുടെ അനുഗാമികളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഒട്ടക്കും താവുമതം ഇന്ദ്രജാലത്തിന്റെ ഒരു പദ്ധതിയായി തീരുകയും ചെയ്തു.

ബുദ്ധൻ ഇന്ത്യയിൽ കാശീനഗരത്തിനു ഏകദേശം നൂറു മയിൽസ് വടക്കുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ക്രൈസ്തവകാലത്തിനു 480 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സാരം താഴെ പറയുംപ്രകാരമാകുന്നു:— ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു ദുഃഖമാകുന്നു. ജീവിച്ചിരിപ്പാനുള്ള ഇച്ഛ ദുഃഖത്തിന്റെ ഉത്ഭവമാണ്. ഈ ഇച്ഛയെ നശിപ്പിച്ചാൽ ദുഃഖവും നശിക്കുന്നു. ഇതു സംഭവിക്കുവാൻ എട്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ദുഃഖത്തിൽനിന്നും മോചനം ലഭിച്ച അവസ്ഥക്ക് നിർവാണമെന്നു പേര്.

ചീനർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയ പൂർവ്വാർക്കു പാകംചെയ്യുപണിമാംസം, കോഴി, താറാവ്, തെയില എന്നിവ കഷ്ടപ്പെട്ട് ഉടനെ ഈ സാധനങ്ങൾ തങ്ങൾതന്നെ ഭുജിക്കുകയും ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വസ്രങ്ങൾ, കസേരകൾ, മേശകൾ, നാണ്യങ്ങൾ ഇത്യാദി സാമാനങ്ങളെ കടലാസുകൊണ്ടു വെട്ടിയുണ്ടാക്കി ചീനർ കത്തിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ദാസന്മാരുടെയും ദാസികളുടെയും കടലാസു പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കി ദഹിപ്പിക്കും. ഇങ്ങി-

നെ ഒക്കെ ചെയ്യാൽ അവ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വാർക്കു കിട്ടുമെന്നും അവർ പ്രസാദിക്കുമെന്നും ചീനർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ ധനത്തിന്റേയും അടുക്കളയുടേയും വാതിലിന്റേയും എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ദേവന്മാർ ഉണ്ട്. അടുക്കള ദൈവത്തെ മംസത്തിൽ രണ്ടു തവണ ആരാധിക്കും. ആ ദൈവം പന്ത്രണ്ടാം മംസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലാം ദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി അതാതു വീട്ടിലെ തലേവേഷ്ഠത്തെ നടവടികളുടെ ഒരു വിവരണം കൊടുക്കുമെന്നാണ് ചീനരുടെ വിശ്വാസം. ഈ ദൈവത്തെ സന്തോഷിപ്പിച്ചയക്കുവാൻ പഴങ്ങൾ, മാംസം, ദ്രോക്ഷാർസം മുതലായ സാമാനങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കയും ആ ദൈവത്തിന്റെ ചുണ്ടുകളിന്മേൽ, തങ്ങളെപ്പറ്റി മധുരവചനങ്ങൾ മാത്രം പറയുവാൻവേണ്ടി, പഞ്ചസാര തേക്കയും അയഃളുടെ യാത്രക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുവാൻ കടലാസുകുതിരയേയും മറ്റു സാമാനങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കി കത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ചീനരുടെ മന്ത്രങ്ങളിൽ വളരെ വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ഇവ എഴുതിയ കടലാസ്സുകൾ വാങ്ങി വീടുകളുടെ ഉത്തരങ്ങളിന്മേൽ പതിച്ചാൽ ദുർഗ്ഗതങ്ങളുടെ ഉപദ്രവം തട്ടാതിരിക്കുമത്രെ. തപാൽ ദുഃഖാമ്പിനും ഇങ്ങിനെ മന്ത്രശക്തിയുള്ളതിനാൽ ഒരു കുട്ടിക്കു ഭിന്നം പിടിച്ചാൽ ഒരു സ്താമ്പു എടുത്തു കുട്ടിയുടെ പന്നിവാലിന്റെ അഗ്രത്തിൽ കെട്ടിയിടുന്നു. ഭാഗ്യം പറയുക എന്ന സമ്പ്രദായവും ചീനരുടെ മൂലവിശ്വാസങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഇങ്ങിനെ ഭാഗ്യം നിണ്ണയിക്കുന്നത് പല വിധത്തിലാണെങ്കിലും, ഏറ്റവും പഴയതും സമ്മതവും ആയവിധം, ഒരു ആമയെ നിലത്തുവെച്ച് അതു എതുവശത്തേക്കു നോക്കുന്നു എന്നും കഴുത്ത് എത്രമാത്രം നീട്ടുന്നു എന്നും പാദങ്ങൾ എങ്ങിനെ-വെക്കുന്നു എന്നും സൂക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്.

സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് വലിയ സല്പങ്ങൾ ആ മുതികളെ ഗ്രസിക്കുന്നതിനാലാണെന്നു വിചാരിച്ച് ആ സല്പങ്ങളെ യേപ്പെടുത്തി കാടിച്ചു കളയുവാൻ ചീനർ നിലവിളിക്കു

യും കരമുള്ളങ്ങൾ ഉറയുകയും മണികൾ അടിക്കയും, ഗ്രാഹണം കഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളുടെ സാഫല്യത്തെക്കുറിച്ചു സന്തോഷത്തോടെയും ചൊല്ലുന്നു.

ചക്രവർത്തി പ്രജകളുടെ രാജാവു മന്ത്രമല്ല, ചില സംഗതികളിൽ ദേവന്മാരുടേയും രാജാവുകുന്നു. മഴ ഇല്ലാത്തതാൽ ചിതർ അവരുടെ ദേവന്മാരെ, എന്നിവെച്ചാൽ ദേവന്മാരുടെ പ്രതിമകളെ, നല്ല വെയിലത്തു വെക്കുന്നു. ദേവന്മാർക്കു വെയിൽ സഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാതാകുമ്പോൾ തണുപ്പിനുവേണ്ടി അവർ മഴ പെയ്യിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ലപോലും. ഇതിന്നു മുമ്പിലത്തെ ചക്രവർത്തിക്കു മന്ത്രാദിനം പിടിച്ചപ്പോൾ ആ ദിനത്തിന്റെ അധികാരിയായ ദേവനെ വലിയ കോലാഹലമായി പെക്കിങ് പട്ടണത്തിന്റെ വീഥികളിൽക്കൂടി എഴുന്നള്ളിച്ച ശോഭയുടെ മുറിയിൽക്കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷെ ചക്രവർത്തി മരിച്ചു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ദേവന്റെ വിഗ്രഹത്തെ അവമാറിക്കയ്യാ തല്ലി തകർത്തുകളകയും ചെയ്തു. കുറെ കാലത്തിനുശേഷം ചിതയിലെ ചുറ്റച്ചു പട്ടണത്തിലുള്ള ചില വിഗ്രഹങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ മഠത്തിനു മേന്മയെന്നാകുന്നു എന്നു ഒരു സ്വാസാര പുറപ്പെട്ടുകയും ആ ദിക്കിലുള്ള കാർട്ടർ സേനാധിപൻ അതിനടുക്കെ പെട്ടെന്നു മരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കലഹാതകം ചെയ്തത് മേൽപറഞ്ഞ വിഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ എന്ന് അവിടത്തെ ഉപരാജാവു തീർച്ചപ്പെടുത്തി, അവയെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാൻ കല്പനകൾ അയച്ചു. ഈ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് അധികാരികൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി പതിനഞ്ചു ബിംബങ്ങളെ പിടിച്ചു. ഈ 'പുളികൾ' മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും ഓരോന്നു് അഞ്ചടി പൊക്കമുള്ളതും ആയിരുന്നു. ജഡ്ഢിയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു മുമ്പിൽ, ജഡ്ഢി കണ്ടറിഞ്ഞ മേലിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, അവയുടെ കണ്ണുകൾ ചൂണകളെടുത്തു. സംപൂർണ്ണമായ ഒരു വിസ്മയം കഴിച്ചതിന്റെശേഷം അവയുടെ തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞ്, ശരീരങ്ങൾ ഒരു കളത്തിൽ ഇടേണമെന്ന് ഉപരാജാവു വിധി കല്പിച്ചു. ആ പട്ടണത്തിൽ മേലിൽ സമധാനഭംഗം ഈ ദേവന്മാർ ചെയ്തതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അവരുടെ

ക്ഷേത്രത്തെ പിന്നെ ഒരിക്കലും തുറക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മുദ്രവച്ചു കളഞ്ഞു.

ചിനരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കു ചില വിശേഷതകൾ ഉണ്ട്. തങ്ങളിൽ ഉയന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ക്രമം എട്ടു തരങ്ങളായിട്ടാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. 1. കൈകൾ രണ്ടുംകൂട്ടി നെഞ്ചിനു നേരെ പിടിച്ചു അല്പം ചെക്കുക. 2. ഇങ്ങിനെ കൈകൾ പിടിച്ചു കുറെ കുനിയുക. 3. മുട്ടുകുത്തുവാൻ ഭാവിക്കുന്നപോലെ മുട്ടുതാഴ്ന്നുക. 4. മുട്ടുകുത്തുക. 5. മുട്ടുകുത്തി തല നിലത്ത് അടിക്കുക. 6. മൂന്നു തവണ മുട്ടുകുത്തുകയും തല നിലത്ത് അടിക്കുകയും ചെയ്തു. 7. മുട്ടുകുത്തി തല നിലത്തു മൂന്നു തവണ മുട്ടിയതിന്റെറശേഷം എഴുന്നേറ്റു വീണ്ടും മുട്ടുകുത്തി തല മൂന്നു തവണകൂടി മുട്ടുക. 8. മൂന്നു തവണ മുട്ടുകുത്തുകയും തല ഒമ്പതു തവണ മുട്ടുകയും ചെയ്തു. ചില ദേവന്മാർക്ക് ആറാം പദവിയിലെ വന്ദനവും മറ്റു ചിലർക്കു എഴുതത്തേയും കൊടുക്കണം. ചക്രവർത്തിക്ക് എട്ടാം പദവിയും വേണം. ചില ചക്രവർത്തികൾ തങ്ങളെ ഈ വിധം വന്ദിക്കേണമെന്ന് അക്കാര്യം വന്ന ഇംഗ്ലീഷു രാജാക്കന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ സ്വരാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

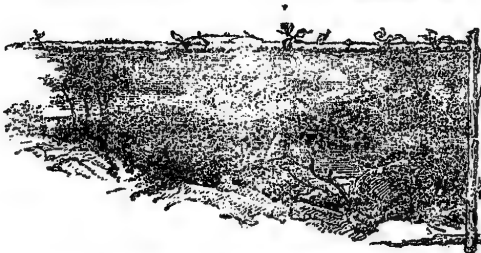
മറ്റൊരാളെ കാണാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ കൊടുത്തയക്കുന്ന കാർഡിൽ പേരിനു പുറമെ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കും:— 'നീങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തരായ അനുജൻ പിചാൻ എന്നവൻ നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം പറഞ്ഞു തല ചായ്ക്കുന്നു'. അപ്പോൾ വീട്ടുമന്ത്രി പുറത്തു വന്ന് ഇപ്രകാരം കുശലപ്രശ്നം ചെയ്യുന്നു. 'നീങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കാലടികളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ സഹിക്കുകവാൻ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണ് തുറിയുന്നത്; ഫത്തിലിരിക്കുന്ന ആൾക്കു സുഖം തന്നെയോ? അപ്പോൾ കാണാൻ ചെന്ന ആൾ ബഹുമാന്യനായ വലിയ മനുഷ്യൻ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നുവോ' എന്നു ചോദിക്കുന്നു. നീങ്ങളുടെ പിതാവിനു സുഖമല്ലെ എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. പിതാവിനു എത്രവയസ്സായി എന്നു ചോദിക്കുന്നതിനു പകരം 'വിശ്രുതനും വയോധികനും ആയ ആൾക്കു ബഹുമാനമുള്ള എത്ര വയസ്സ്' എന്നു പറയും. 'നീങ്ങൾക്കു യോഗ്യരായ എത്രയു

വരക്കൾ (അത്ഥം - മക്കൾ) ഉണ്ട് എന്നു ചോദിച്ചാൽ, വീട്ടുകാരൻ ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയും:— എന്റെ യോഗം വളരെ വിശുദ്ധജ്ഞാതാണ്. എനിക്ക് ഒരു ചെറിയ മൂട്ട മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ചീനരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ സൂതിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന അംശങ്ങൾ അവരുടെ പിതൃഭക്തിയും, അധികാരികളുടെ നേരെ കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനവും, സമാധാനതല്പരതയും, മയ്യാദയും, ഉത്സാഹശീലവും, ബാഹ്യമായ സദാചാരനിയമവും ആകുന്നു. ദോഷങ്ങളായി പറയപ്പെടാവുന്നതു കറപ്പിന്റെ ഉപയോഗവും, മൃഗാചാരസങ്ങളും, സ്ത്രീകൾക്കു പഠിപ്പില്ലാത്തതും, ഗവ്വവും, ആകുന്നു. എങ്കിലും ജപ്പാൻ ജാതിക്കാരോടുള്ള സഹവാസം ചീനരെ പലവിധത്തിലും പരിഷ്കരിച്ച് ശ്രേയസ്സരമായ ഒരു അവസ്ഥയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇടയുണ്ട്.

സി. അന്തപ്പായി, ബി. എ.

കവിചരിത്രസംഗ്രഹം



മുൻ കാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരോ സംസ്കൃത കവികളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയതായി 'കേവികലാപം'.

എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം ഞാൻ എഴുതിത്തുടങ്ങിട്ടു കുറച്ചുകാലമായി. ആനന്ദ കവനോദയത്തിൽ ഖണ്ഡാഖണ്ഡമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവരുന്നുമുണ്ട്. എന്തെല്ലാം വിധത്തിൽ ശ്രമിച്ചാലും എല്ലാ കവികളുടേയും വിവരം പൂർത്തിയായിക്കൂട്ടാൻ ഞെരുക്കത്തന്നെ. എന്നാൽ കഴിയുന്നേടത്തോളം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു മോഹമുണ്ട്. പല കവികളെക്കുറിച്ചും സ്വല്പമായ സംഗതിമാത്രമേ അറിവുകിട്ടിട്ടു

ഇ. കിട്ടിയേടത്തേളം ഭാഗം, ചങ്ങനാശ്ശേരിവെപ്പോലെ വായനക്കാർക്കു കൗതുകപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുവെച്ചു ചുമടെ ചേർന്നു. ഈ താഴെ പറയുന്ന കവികളെക്കുറിച്ച് ആക്കെങ്കിലും അധികമായ വല്ല വിചാരവും അറിവുണ്ടെങ്കിൽ ആയത് അറിയിച്ചുതരണമെന്നു കൂടി എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ട്. ഓരോ കവികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവത്തിന്റെ അവസാനം കാണുന്ന സംഖ്യകൾ അതതു കവികൾ ജീവിച്ചിരുന്നതായി ഊഹിക്കപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ശതാബ്ദമാണെന്നു വായനക്കാരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു പ്രകൃതം തുടങ്ങുന്നു.

1. അവതാരകവി—ഇദ്ദേഹം കാശ്മീരക്കാരനാണ്. അനേക ബന്ധവിചിത്രമായി സഭീകമായി ഈശ്വരശതകം എന്നൊരു പുസ്തകമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സ്തുതികസുമാഞ്ജലിദീപികാകാരനായ രാജനകരതകണ്ഠാൻ മുത്തപ്പനാണെന്നു തോന്നുന്നു. 17.

2. വിദ്യാവാഗീശൻ—വംഗഭാഷക്കാരനാണെന്നു സംശയം. മാതാപിതാക്കളാൽ രാമായാവനമാരാണ്. കൗതുകേയവൃത്തമെന്ന കാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവ്. *

3. ഉൽപ്രേക്ഷാവല്ലഭൻ—ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേർ ശിവഭക്തദാസനെന്നാണ്. ഉത്തമകാവ്യനിർമ്മാണത്താൽ ഉൽപ്രേക്ഷാവല്ലഭനെന്ന പേർ സമ്പാദിച്ചു. ഭിക്ഷാടനം, സുന്ദരീശതകം എന്നിവയുണ്ടാക്കി. 16.

4. സുന്ദരാചാര്യൻ—തിരുനൽവേലിക്കാരനാണ്. ചെങ്കടേശന്റെ പുത്രൻ. അഷ്ടാംഗം, വളരെ പ്രാചീനനല്ല. ഗീതിശതകം നിർമ്മിച്ചു. *

5. ചണ്ഡീദാസൻ—സാഹിത്യഭ്യാസകർത്താവായ വിശ്വനാഥകവിയുടെ മുത്തപ്പന്റെ സഹോദരപുത്രനാണ്. കാവ്യപ്രകാശദീപികയുണ്ടാക്കി. 13.

6. മധുസൂദനകവി—മിഥിലാരാജ്യക്കാരൻ. അച്ഛൻ ചന്ദനഭൻ. അമ്മക്കു ശുഭഭയന്നു പേർ. ഭജതി (ഉചതി) എന്നു വംശനാമം. അന്യാപദേശശതകത്തിന്റെ കർത്താവ്. *

7. ലക്ഷ്മണാചാര്യൻ—മഹാരാഷ്ട്രാരാജ്യം, വേണീമാധവന്റെ പുത്രൻ. രാധയെന്ന് അമ്മയുടെ നാമം. അത്രിശ്ലോകം, ചാണ്ടി

എന്നു ഭവനപ്പുറം. രഘുനാഥൻ ഗുരുനാഥൻ. വളരെ പ്രാചീനനല്ല. ചണ്ഡികചപഞ്ചാശിക നിമ്മിച്ചു.

8. ഭൂമിനാഥകവി— രാമഭദ്രദീക്ഷിതരുടെ ശിഷ്യനും വംശക്കാരനാണു്. ശാഖജിരഞ്ജവിനെക്കുറിച്ചു ധർമ്മവിജയം എന്നൊരു ചമ്പു കാവ്യമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 17.

9. ശ്രീനിവാസദീക്ഷിതർ— കൃഷ്ണാനന്ദൻ അച്ഛൻ. വേലം. അമ്മക്ക് അനന്താംബയെന്നു നാമം. രാമഭദ്രദീക്ഷിതശിഷ്യൻ. സ്വരസിദ്ധാന്തചന്ദ്രികയുടെ കർത്താവു്. 17.

10. വൈകുണ്ഠശാശാസ്ത്രി— ഇദ്ദേഹവും രാമഭദ്രദീക്ഷിതശിഷ്യനാണു്, ദക്ഷിണാമൂർത്തി പുത്രൻ. കൗണ്ഡിന്യരംഭം, ശാഖ്യാകവി പേർകവിപ്രഭാഭം, പതഞ്ജലിചരിതവ്യാഖ്യാനം ഇതു രണ്ടും നിമ്മിച്ചു. 17.

11. ധനികൻ— വിഷ്ണുപുത്രൻ. കാവ്യനിഷ്ണയും, ഭാരതപാഠലോകം. ഇവ നിമ്മിച്ചു. 9.

12. ജഗദഗൗരവൻ— ദമയന്തിരത്നധരന്മാർ മാതാപിതാക്കൾ. വേണീസംഹാരനാടകവ്യാഖ്യാതാവു്. *

13. ജിനപ്രഭുസൂരി— ജൈനമതക്കാരൻ. സിദ്ധാന്താഗമസൂത്രം, വാക്യാനാഥസൂത്രം, വാക്യാസൂത്രം, ഗോതമസ്തോത്രം, വിരസൂത്രം, ചതുർവംശതിജിനസൂത്രം, വീരനിവാണകല്യാണകസൂത്രം, ഇതുപോലെ എഴുത്തു പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതായി കേൾവിയുണ്ട്. *

14. കൃഷ്ണവല്ലഭൻ— കാവ്യഭൂഷണശതകമെന്നൊരു കൃതി നിമ്മിച്ചു. *

15. പത്മാനന്ദകവി—ജൈനൻ. വൈരാഗ്യശതകത്തിന്റെ കർത്താവു്. *

16. ജിനവല്ലഭസൂരി—ജിനമതം. സംസ്കൃതത്തിലും പ്രാകൃതത്തിലും സമ്മായി മഹാവിരസപാമിന്യോത്രം എന്നൊരു പുസ്തകമുണ്ടാക്കി. *

17. ശ്രീനിവാസാചാര്യൻ— വൈഷ്ണവമതക്കാരൻ. അയ്യ

കാർ. വളരെ പ്രാചീനനല്ല. ജാനകീചരണചാര്യരും ഈദ്രം ത്തിന്റെ കൃതിയാണ്. *

18. ചന്ദ്രശേഖരൻ—പ്രസിദ്ധനായ വിശ്വനാഥകവിയുടെ പിതാവ്. പുഷ്പമാല, ഭാഷാഞ്ജനം എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കി ട്ടുണ്ട്. 14

19. നാരായണപണ്ഡിതാചാർ—ലികചന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ. ശിവസ്തുതിയുടെ കർതാവ്. *

20. ഹേമചന്ദ്രാചാർ—ജൈനനാണ്. മഹാവിരസാമി സ്തോത്രമുണ്ടാക്കി. *

21. വിമലൻ—ഇദ്ദേഹവും ജൈനൻതന്നെ. പ്രശ്നോത്തര ന്നമാല നിർമ്മിച്ചു. *

22. രാമചന്ദ്രകവി—ഹേമചന്ദ്രാചാർന്റെ ശിഷ്യൻ. നിദ്ധ ഹേമമെന്ന ശബ്ദാനുശാസനം, സത്യഹരിശ്ചന്ദ്രനടേകം ഇവയുണ്ടാ ക്കി. പ്രബന്ധശതകത്താലെന്നു പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. *

23. നരഹരി—ശ്യാംഗരശതകമുണ്ടാക്കി. എല്ലാ പട്ടുങ്ങളി ലും സ്വനാമമുദ്രയുണ്ട്.—ശ്രീകാളീദാസകവിതാസുകമുരളീനേര ബാണസ്വ വാക്യമിവമേ വചനാ ഗുഹാണ-ശ്രീഹർഷകാവ്യ കുടി ലാ തൃജമനബന്ധാ വാണീകുവന്നരഹരേവ സമ്പ്രസീദ—എ ന്നൊരു പട്ടം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ബാണാദികൾക്കു ശേഷം ജീവിച്ചിരു ന്നിരിക്കണം. 10

24. കൃഷ്ണമിത്രൻ—ഇദ്ദേഹം ഒരു സ്വാമിയാരാണ് കവ്യനാട കാദിസക്തനായ, തന്റെ, ഒരു ശിഷ്യനുവേണ്ടി പ്രബോധചന്ദ്രോദ യം എന്നൊരു നാടകമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. *

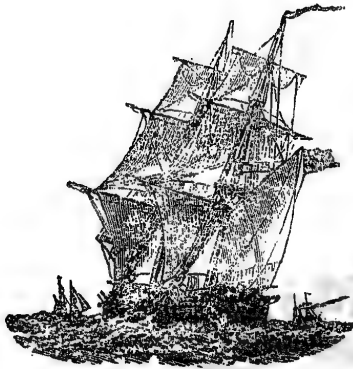
25. രാജനകരനകണ്ഠൻ—ഔമ്യായനവംശം. രാജന കശകരകണ്ഠന്റെ പുത്രൻ. 1738 വിക്രമംബുത്തിൽ സൂതികസു മഞ്ജലിക്കു ലഘുവഞ്ചിക എന്നൊരു വ്യാഖ്യാനവും രത്നശതക (സൂര്യസ്തവ)വും ഉണ്ടാക്കി. 17.

(തുടരും)

ഉദയവർമ്മാ, കടത്തനാട്ട് ഇളയ തമ്പുരാൻ.

പറയർ

III



പറയന്മാരൽ പരിചയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരുമതിരി ആഭിചാരവൃത്തിക്കാണ്. ഭിടിവിദ്യ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. ഈ വിദ്യയിൽ സംമത്സ്യമുള്ളവർ കാള, പശു, നായ, പൂച്ച മുതലായി എന്തെങ്കിലും മൃഗസ്വരൂപമായി വേഷം മാറിയും അദൃശ്യമായും സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിരിക്കും. ഗഭിണികളെ നടുപ്പാതിരയ്ക്കു പുറത്തയ്ക്കുക ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവരുടെ ഗർഭശയത്തിലെ ബീജപിണ്ഡത്തെ പുറത്തെടുത്ത് ആ സ്ഥാനത്തു വേറെ വല്ലതും നിറച്ചുവിടുന്നതിനും ഇവർ ത്രാണിയുള്ളവരാണ്ത്രെ. മാരണം ചെയ്തു അരിഷ്ടിപ്പിക്കുന്നതിനും കൊല്ലുന്നതിനും മനുഷ്യരെ വശീകരിച്ച് അന്യദൃഷ്ടിപതിയാതെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പ്രയാസംകൂടാതെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും അവർ കഴിവുള്ളവരെന്നു പറയുന്നു. ഈവക മാരണം ചെയ്യലും പകരാചോദിക്കലും കലശലായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു കല്ലർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൊടവച്ച പറമ്പ് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണല്ലോ.

ഭിടിവിദ്യ അഭ്യസിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പറയൻ ഗുരുവിനെ ചെന്നു വണങ്ങി വിദ്യയെ അന്യമിക്കും. ഗുരു കുഴികുഴിവു പറഞ്ഞ് ആദ്യം അവനെ മടക്കി അയപ്പാൻ നോക്കും. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിൽ സ്വൈര്യം കാണിച്ചാൽ വിദ്യ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്ന് അവൻ പാത്രമാണോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അലംരാത്രിയിൽ അവനെ കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി തനിച്ചു നിൽക്കും. ഗുരു അവനെറിയാതെ അവിടെനിന്നും മാറി ഭയങ്കര

മയ മൃഗരൂപത്തിൽ അവന്റെ നേരെ ചാടിവീണ് ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും. അവൻ അപ്പോൾ ഡെയ്യുമവലംബിച്ചിരിക്കണം. കൂടുതലുള്ള ക്രൂരശബ്ദം കേട്ടു ഒന്നോ രണ്ടോ രാത്രി അതിടെ കൂസൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും വേണം. ഇങ്ങിനെ പല പരീക്ഷകൾക്കൊണ്ടു യോഗ്യനാണെന്നു കണ്ടാൽ ഗുരു അവനെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിക്കും. പിന്നെ ശുഭദിവസംനോക്കി കല്ലടിക്കോട്ടു നീലിപ്പുഴക്കുഴിച്ചു മദ്യമാംസാദികൾ ഭക്ഷിച്ചു ഈ അഭിമാനവൃത്തിക്കുവേണ്ട ശക്തിമത്തായ 'പിള്ളത്തെലം' അകോലത്തെലം ഇവയെ ശേഖരിപ്പാൻ പറപ്പിക്കും.

ആറു ഏഴു മാസം ചെന്നു കടിഞ്ഞാൽ ഗർഭത്തിലെ പ്രജയാണ് പിള്ളത്തെലത്തിലെ മുഖ്യ അംഗം. സ്ത്രീ ഇതരജാതിക്കാരിയായിരിക്കണം. അലംരാത്രിയായാൽ മന്ത്രവാദി മാടത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടും. പകൽ കണ്ടു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീയുടെ ഭവനത്തിന്നു ചുറ്റും ഗുരുതികടക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. നിലത്തു ചക്രംവെട്ടി ദേവീമന്ത്രവും ജപിച്ചു നടക്കും. ശക്തനല്ലായെങ്കിൽ കാര്യം മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീ മന്ത്രമനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടാകുന്നതുപോലെ പുറത്തുവന്നു മന്ത്രവാദിയുടെ പാട്ടിലാവും. വാതിലുകൾ ഏതുവിധം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും പുറത്തേക്കു വഴി കിട്ടുന്നതുവരെ അവർ വാതിൽക്കൽ തലമുട്ടും. അവൻ അവളെ ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതി കൊണ്ടുപോയി നഗ്നരൂപേണ മലത്തിക്കിടത്തി ചോരക്കിണ്ടി ഗർഭശയത്തിന്നു നേരെ വെക്കും. അപ്പോൾ ഗർഭപാത്രം വിടന്നു കുട്ടി ഒരു ക്ഷണത്തിൽ പുറത്തു വരും. അവൻ അതിനെ നിലം തൊടാതെ എടുക്കും. നിലം തൊട്ടാൽ ഫലം കുറയും. പിള്ളയെ എടുത്താൽ മരമെന്നിട്ടു ഗർഭപാത്രം പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ആകും. മരമെന്നായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്തൊരു ചെടിയുടെ ഇലയാണ്. ചിലപ്പോൾ ചപ്പം ചവരും നിറക്കുവാനും മതി. എന്നാൽ സ്ത്രീ പെട്ടെന്നു മരിച്ചു പോകും. കുട്ടിയെ കണ്ണു കണ്ണുമാക്കി നരക്കി ഒന്നാക്കി പുകയത്തുവെക്കും. പിന്നെ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസമുള്ള ഒരു പാത്രത്തിലാക്കും. ചുവട്ടിൽ വേറെ ഒരു പാത്രവും ഉണ്ടാവും. രണ്ടുകൂടി വെള്ളം നിറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ

ലിയ പാത്രത്തിൽ ഇറക്കി അടുപ്പിൽവെച്ച് മംസക്കണ്ണങ്ങൾ നല്ല വണ്ണ വേവത്തക്കവണ്ണ പുകുകുറഞ്ഞ വിറകു കത്തിക്കും. ഒന്ന് ഒന്നര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അതിൽനിന്നു സ്രവിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ദ്രാവകം ചുട്ടിലെ പാത്രത്തിൽ വീഴും. ആ ദ്രാവകമാണ് പിള്ള തൈലം. ഈ തൈലത്തിൽനിന്ന് കുറെ എടുത്ത മനുഷ്യരുടെ തലമണ്ടകൊണ്ടുള്ള സൂക്ഷ്മപുണ്ണത്തിൽ ചേർത്ത ഒരു യോഗവും ഉണ്ടാക്കിവെക്കും. യോഗംകൊണ്ട് നെറ്റിമേൽ ഒരു ചൊടുതൊട്ട് തൈലം ദേഹത്തിലെ ചില പ്രത്യേക അംഗങ്ങളിൽ പുരട്ടിയാൽ യഥേഷ്ടം വേഷാമരവൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്.

അങ്കോലവൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ഫലത്തിൽനിന്നാണ് അങ്കോലതൈലം എടുക്കുന്നത്. കായയുള്ള കലത്ത ഈ വൃക്ഷം സാധാരണയായി ഫലങ്ങൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും. അവയിൽ ഒന്ന് കറുത്ത പക്ഷത്തിൽ മരത്തിന്റെ കടക്കൽ വന്നു സ്വസ്ഥനാക്കത്തക്കതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുമത്രെ. ചാത്തനൊ കാപ്പിരിയൊ സഹായിച്ചാൽ ഈ ഫലത്തെ കുഴ്ത്താമെന്നും, സാമത്ഥ്യമുള്ളവന് അതു മുകളിൽ കയറുവാൻ ഭാവാക്കമ്പോൾ പിടിച്ചുകയ്യാശമാക്കുന്നും കഴിയും. അതു കുഴ്ത്തുമായാൽ എഴു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ തൈലമെടുക്കണം. പിള്ളതൈലം എടുക്കുന്നമാതിരിയിൽതന്നെയാണ് ഇതിന്റെയും തൈലം എടുക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട് നെറ്റിമേൽ ചൊടുതൊട്ടാലും വേഷാമരവൻ കഴിയും.

ശത്രുവിനെ കൊല്ലുവാൻ ആരംഭിച്ചാൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നല്ല പ്രതിഫലം വാങ്ങി അർദ്ധരാത്രി സമയത്തു പറഞ്ഞു കൊടുക്കപ്പെട്ടവനെ മന്ത്രമന്ത്രങ്ങളുടെ ശക്തികൊണ്ട്, ദ്രോഹരൂപമാക്കി പുറത്തുവരുത്തി അടിച്ചൊ തെക്കിയൊ കൊന്നുകളയൂ. ഈ ക്രൂരകൃത്യത്തിനു തുനിഞ്ഞു മത്സനായി പോകുന്ന വഴിക്കു യദൃച്ഛയാ തേരിടുന്നവരേയും അവർ തല്ലി ഓടിക്കും.

ഒടിയന്മാർക്കു ഇഷ്ടപ്രകാരം വേഷാമരവൻ സാധിക്കുമെന്നു സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവം അങ്ങിനെ അല്ല:— എന്നാണു ചിന്തയുടെ അഭാവംകൊണ്ടോ, മായകൊ

ണ്ടോ, അഥവാ പകിട്ടുകൊണ്ടോ കാഴ്ചയിൽ അങ്ങിനെ തോന്നുന്നു എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അപരിഷ്കൃതനായ ഇതരരാജ്യക്കാരുടെ ഇടയിലും ഈ മാതിരി വിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. കാടരിൽ മന്ത്രവാദികൾ മൃഗസ്വരൂപമായി വേഷം മാറുമത്രെ. ലൊയാണ്ട (Loanda) ക്കു സമീപമുള്ള ഒരു പ്രമാണിക്ക് സിംഹരൂപമെടുത്ത് ഇഷ്ടമുള്ള മൃഗത്തെക്കൊന്നു പൂർവ്വരൂപത്തെത്തന്ന പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ലിവിംഗ്സ്റ്റോൺ (Livingstone) എന്ന മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യ അമേരിക്കയിലെ മേയരുടെ ഇടയിലുള്ള ആഭിചാരവൃത്തിക്കാർ ആവശ്യപോലെ വേഷമാരംഭം കഴിവുള്ളവരെന്നു പറയുന്നു. ഈ വിശ്വാസം അവർക്ക് ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ഭയങ്കരമായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ക്രൂരശബ്ദങ്ങളെ അനുകരിച്ചു മുട്ടൻഗതയോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വേഷമാറി നടക്കുന്നവരെന്നു ജനങ്ങൾക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നതാണ്. എന്നാൽ അപ്രകൃതമായി ക്രൂരത്വവും ഭയാശീലവും ഒന്നു സമയത്തുതന്നെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവരുടെ ചായം എളുപ്പത്തിൽ വെളിച്ചത്താക്കാം. ഇവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ വലിയ മന്ത്രവാദികൾ തുച്ഛമാക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

വള്ളവനാട, പാലക്കാട്, ഈ താലൂക്കുകളിലും കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള നാട്ടു പുറങ്ങളിലും ഏകദേശം ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പു പറയന്മാർ ഈ ഒടിവിട്ടു പരിചയിച്ചിരുന്നു. തീരെ നിന്ദപോയി എന്ന് ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൂട. എന്നാൽ ഒടിവിട്ടുകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ കൊല്ലുകയോവട്ടെ ഗർഭിണികളെ ഉപദ്രവിച്ചു പിള്ളയെ എടുക്കുകയോവട്ടെ ചെയ്യുന്നതായി ഇപ്പോൾ യാതൊരു കേൾവിയും ഇല്ല. ഗവണ്മെണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും ജന്മികളേയും മുതലാളന്മാരേയും ഉള്ള ഭയമാണ് ഈ പ്രവൃത്തിക്ക് ഇപ്പോൾ ഉത്സാഹം കുറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ബുദ്ധിമന്ദത്തും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ക്രിമിനൽ കോടതിയിലെ റിക്കാർട്ടുകളിൽനിന്നും അറിയാവുന്നതാണ്.

ഇതു വിദ്യ ഇവർ വളരെ ഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ് വെച്ചിരിക്കുന്ന
ത്. ചോദിച്ചാൽ മെഴുവും നടിക്കുന്നതല്ലതെ ശിക്ഷ വേദിച്ചു
യെന്നൊന്നു പുറത്തു പറയാറില്ല.

മ ഹി ഷ മ ദ്ദ നം

വഞ്ചി പാട്ട്.

൧൦. ഇടക്കിടെക്കണ്ണനീരുതുച്ചുമിടനെത്തും
പിടിച്ചുകൊണ്ടിത്രനേവമുറച്ചനേരം
പൊടിഞ്ഞിതുവിയറ്റാഭൃകുടിയൊന്നുവളഞ്ഞിതു
തുടുതുടച്ചവന്നിതു മുഖമുന്നംപറക്കും.
൧1. ചൊടിച്ചവർചൊടിയല്ലംകുടിച്ചുടൻതെടുവിപ്പി-
ട്ടിടുമിടക്കവരിൽനിന്നിടിഞ്ഞീപോലെ
കൊടുതായിട്ടൊരോതേജസ്സുവല്ലുന്നതിപോലും
മുടനൽഭവിച്ചുമുന്നംകൂടിയൊന്നായി.
൧2. മിന്നൽപോലവിളങ്ങുന്നകുന്ദപോലെയുള്ളതേജ-
സ്സൊന്നുപോലെജഗത്തൊക്കെറിഞ്ഞുമിന്നി
അന്നുനിന്നുകണ്ടുചാരോർമുന്നലോകംനിറഞ്ഞെറു
മിന്നിടുന്നതേജസ്സുയോപകച്ചുപോയി.
൧3. ഇപ്രകാരംവിളങ്ങുന്നൊരപ്രമേയപ്രഭാപുഞ്ജം
ക്ഷിപ്രമെല്ലാജനങ്ങളുംകാണുകവെതന്നെ
അതുതമസ്സതമപ്പെറ്റുല്ലലാക്ഷിവാടിവായി-
ക്കെല്ലിയനുകണ്ടുചാനോർകൈകൂപ്പിപ്പോയി.
൧4. ഹാനുടൈതേജസ്സത്രെതിരുമുഖംതിരുമുടി
കരിക്കാലപ്രഭയെന്നുപറഞ്ഞീടുന്നു,
എരിഞ്ഞീടുംദാരനൻപൊരിഞ്ഞാളുംപ്രഭതന്നെ
തിരുമിഴിമുന്നംകണ്ടാൽഭയന്നുപോകും.
൧5. ചന്ദ്രമഹാമില്ലിരണ്ടുമന്തിയുകൊന്നിതന്നെ
ഭന്തമെല്ലാംപ്രജാപതിപ്രഭതാനത്രെ

ഹന്തപാത്താൽകുബേരൻറകാണിയെല്ലൊരിരുനാസ
ചിന്ത ചെയ്യാൽകാററുതന്നെകാത്തുകററണ്ടു,

36. കരമെട്ടും മുക്കുങ്ങൻറപുരകാന്തിവസുക്കളും വിരലുകളെ നൂതനനവീവരിക്കുന്നേൻ പോരടിക്കും മൂലമരണ്ടുമോറിടത്തിൽ തൂട്ടുവൃന്ന തറിഞ്ഞാലും ചോരചന്ദ്രഭാവവിശേഷം.

37. മദ്ധ്യമോത്താപഗതിതേജസ്സ ചതമംകടിബ്ദ്രമി-
 ക്കൊത്തതേജസ്സഭരണാജംഘകപാരണദം
 വൃത്തിയൊത്തക്കബോരൻറവൃദ്ധിയാന്നന്തേജസ്സനം-
 മുരത്തടത്തിലറച്ചാലുംമറിച്ചല്ലെട്ടും

28. திருவடிகள் மெய்யுடையதும் விரிவென்ற
பரமமோகேஜஸ்துபரமனதீதும்
விரவுகலாதித்யன்கிரகமாமிபுகாரம்
ஹரிஹரிதேவதிபரமவிதூகி.

39. രാഷ്ട്രമോടേയും ഉപജന്യസ്ഥലങ്ങളിലുമെത്തിയിട്ടുള്ള വ്യക്തമായമായാലോചനകളെയും നേരം മുഴുവനായും മറയ്ക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടുണ്ടിരിക്കുന്നവയെക്കുറിച്ചും തിരിച്ചറിയുന്നവയെക്കുറിച്ചും.

40. ശക്തിയുക്തൻ്റെ വിവൻശ്രദ്ധചക്രപാണിസുദർശനം
ശക്തിയഗ്നിപംശിതാനേമുഷ്ടംശംഖം
വെക്കമന്ദോവോയുവന്ധാടുകമില്ലാത്തവനാഴി
യുക്തനായചാപമിവനണ്ടംകൊടുത്തു.

41. വിണ്ണവനാവയംകുമാരഭടസമന്നായമൻപാശം
തണ്ണിനീരിനധിപൻപരംപ്രജാപതി
സപണ്ണമയംകുമാരഭടസമന്നായമൻപാശം
ചണ്ഡനായകാലൻചന്ദ്രംകുട്ടതിലയം.

42. കടകങ്ങൾക്കു ബാധങ്ങൾക്കു കിന്യത്രം തുടർപ്പേ-
 മുട്ടപ്പുടമുറ്റാൻ താമസം ചെയ്തും
 വെട്ടപ്പേരം തരിവളവിട്ടു നെടുമുളം ചന്ദ്രം
 കൊടകിട്ടു കൊണ്ടു വരും പലതും വിതന്നു.

43. കൊടുത്തിതുവിശ്വകർമ്മാവോടുക്കമാപ്പശുവും
വടിവൊടാമലരടിത്തളിരിൽവെച്ചു
തിരുവിരൽക്കിടുവാൻമോതിരമൊരുപടിരത്ന
നിരപതിച്ചവപലതരംതാത്തിൽ.
44. നരമലർകൊണ്ടുകെട്ടീട്ടൊരനാളുംവാടാതേററം
പരിമളമിളകുന്നല്ലൊരുമാലയും
ഒരുപടിനവരത്നംപറകൊണ്ടുചൊരിഞ്ഞിതു
പരമന്നാജ്ജലധിതാൻപരന്നമോദാൽ.
45. സുകുളംകുടുംഭൂപടലവുംതുരകുണ്ഠ-
മിടത്തോലുംനിനവുതടിച്ചുമെയ്യും
പെടുമൊരുവീരസിംഹത്തടിമനെപ്പറത്തൊ-
നടിമലക്കടിമവച്ചിതുഹിമവാൻ.
46. പരിപൂതപാനപാത്രംസുകൊണ്ടുപരിപൂർണ്ണം
തിരുമുമ്പിൽകുളുവച്ചുപരംധനദൻ
സൂരനന്നാരോമകൂപംതോറുംതൻറകിരണങ്ങൾ
കരംകൊണ്ടുസമർപ്പിച്ചനമസ്സരിച്ചു.
47. നിറമേറുമണിക്കൊപ്പംവിരളമായുധങ്ങളും
സുരവരപുരമതിലിരിപ്പതെല്ലാം
തെരുതെരുകൊണ്ടുവന്നാസ്സരനാരീപ്പരബ്രഹ്മ-
സപത്രപിണിക്കുനാറുകിനാർസമസ്മരപ്പാർ.
48. അവർകൾവെച്ചിട്ടുള്ളൊരവകുളാത്തിരുമെയിൽ
സവിസ്മരമണിഞ്ഞന്നാഹരിഗളത്തിൽ
ഭൂവനമൊക്കെയുംനിറഞ്ഞവികലാവിളങ്ങുന്നാ-
രവിടുത്തെയവസ്ഥയെന്നിവനരക്കും.
49. കുടുംഭൂകുടിച്ചുകൊണ്ടിടക്കിടക്കിടിനാദ-
മിടിയുംമട്ടലറിട്ടുവിളക്കിക്കൊണ്ടു്
വടിവോടത്രിമുത്തുകൾക്കടിമയായടികമ്പി-
ട്ടുടനടിനടന്നുഞാനൊന്നൊലിമുഴക്കി.
50. ഉലകുകൾനിറഞ്ഞുഞാനോശയുമട്ടമാസവും
മലകളുമവനിയുംകുലുങ്ങിയപ്പോൾ.

- ജലധികളെഴുമെപ്പം കലങ്ങിപ്പോയ് ചരാചരം
നിലതൊറിത്തലച്ചുറിപ്പകച്ചുപരം.
51. ഹരി: നളമതിൽ വാഴും പരബ്രഹ്മസ്വപത്രപയെ
സുരനാമമുനികളും പരംവുകഴ്ത്തി
തിരുനാമമിടചേർത്തിത്തരുതെരെജയശബ്ദം
പരംപൊടിപാററിവേരും മുഴക്കിവിണ്ടു
52. അരക്കുരിപ്പോഷം കേട്ടുതെരുകനെപ്പടയെല്ലം-
മൊരുക്കിക്കൊണ്ടൊയ്യടങ്ങളട്ടത്തെത്തുത്താർ
കരുത്തനാം മഹിഷനുമുരത്തിതെന്തിതിനെന്തന്നും-
യുരച്ചുവെളിച്ചക്കിടന്നുരുട്ടിനിന്നാൻ.
53. ഇടികേറക്കുംസിംഹദംശ്രുകടിച്ചുടൻ സടകൂർമ്പി.
ചെട്ടത്തുവാടിപ്പടി കട്ടമദത്താൽ
ഉടനെയോലോഷം കേറക്കുന്നിടം നോക്കിപ്പടകൂട്ടി.
ട്ടക്കെങ്കിലടന്നുപറഞ്ഞുപാഞ്ഞു
54. കടിയങ്ങോട്ടുത്തപ്പോറംകോടിസൂയ്നിടചേന്നും-
ദ്ധാടിതട്ടമുടലാന്നാദേവിയെക്കണ്ടു
മുടികൊണ്ടുമുകിലാട്ടിട്ടടിക്കടിയുഴിതാഴും
പടിവരും വരവുകണ്ടുവൻനടുങ്ങി
55. പരസ്പരമേരിക്കനലെയുന്നകണ്ണുരുട്ടി-
ട്ടിരുപേരുംകണ്ടുകരം തിരുമ്പിക്കൊണ്ടു
പരമീറപൂണ്ടുദംശ്രുമിറക്കിയെന്നലറിനാർ
പെരുമ്പോരിന്നൊരുവെട്ടാർകരംകടഞ്ഞാർ
56. ഭക്ഷനായമഹിഷൻറചിക്ഷരനാം സേനാനാഥൻ
ലക്ഷ്മില്ലാതടുത്തുവില്ലുലച്ചുകോപാൽ
ലക്ഷമല്ലതലക്ഷമസ്രുശസ്രംപ്രയോഗിച്ചാൻ
തൽക്ഷണംതിയ്യരിയുംമട്ടെരിച്ചുവേരും
57. അറുപതിനായിരത്തിൽ പരംരഥികളെക്കൊണ്ടു
പരിവൃണ്ണചതുരംഗപ്പടയൊരുക്കി
പരമുദഗ്രനാപ്പരപുരംജയിയസിവേരും-
നിരുപേരുമടന്നൊരുങ്ങിവന്നാർ

Teary Symp

58. ദിജിതനാം ബാഷ്പമുദൻ ചതുരംഗപ്പടയിട്ടു
 ക്ഷിതിതലം കിഴുതലായ്ക്കുറിച്ചുണഞ്ഞു
 അതുകണ്ടുഭഗവതിയിതുകൊള്ളാംകൊള്ളാമെന്നും-
 യതിരസംസ്തിതംചെയ്തുതലകലുക്കി
59. ദിതികലപതിക്കേററംഹിതരായിട്ടുള്ളനാലു
 ചതുരരുംസചിവരന്നിതിൻപ്രകാരം
 മതിതെളിഞ്ഞടരുന്നതുമേനുംകുലുങ്ങിപ്പോയ്
 ക്ഷിതിതലമഴിനാലുംകലങ്ങിപരരും

(തുടരും.)

നടുവത്തു മധൻ നമ്പൂരി.

അന്തർഭൂമിയിലെ വെള്ളം.



പ്രളവം കിണറും

താത്തിയാൽ വെള്ളം
 കാണമെന്ന് എല്ലാവർക്കും
 മറിവുണ്ടെങ്കിലും മണ്ണി
 ന്റെ അടിയിൽവിന്ന്

ഉറവുണ്ടാകുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നോ ചില പ്രദേശങ്ങളിലെ
 വെള്ളം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെ വെള്ളത്തേക്കാൾ നന്നായിരിപ്പാൻ
 കാണമെന്താണെന്നോ ചില ദിക്കുകളിൽ വെള്ളം കാണുന്നതി
 നു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കാൾ അധികം താത്തേണ്ടിവരുന്നത്. എ
 ന്നുകൊണ്ടാണെന്നോ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു വിവരമുള്ളതായി
 കാണുന്നില്ല. ഈവക സംഗതികളെക്കുറിച്ചു സാമാന്യമായ അ
 റിവെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

കുറുപാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു് അടുപ്പിൻമീതെ വെച്ചു തി
 ഉപ്പിച്ചാൽ വെള്ളം ആവിയായിപ്പോകുന്നതു നാം ദിവസേന കാ
 ണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഉള്ളകയ്യിൽ എടുത്തു തുളളി വെള്ളം ഒഴിച്ചു മല

ന്റെ പിടിച്ചിരുന്നാൽ ക്ഷണനരംകൊണ്ടു വെള്ളം മുഴുവനും കണതെയാവുന്നതാണ്. പാത്രത്തിലെ വെള്ളം തിളക്കുമ്പോൾ തിളയ്ക്കിന്റെ ചുട്ടുകൊണ്ട് ആവിയാക്കി പോകുന്നതുപോലെതന്നെ കയ്യിലെ വെള്ളവും വെയിലിന്റെ ചുട്ടുകൊണ്ടു ദേഹത്തിലുള്ള ഉഷ്ണമൊഴി ആവിയാക്കി പോകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയിലുള്ള സമുദ്രം, കായലു, പുഴ, നദി, കുളം, കിണർ മുതലായ സ്വകല ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നും സൂര്യരശ്മിയിൽ ചുട്ടുകൊണ്ടു വെള്ളം ആവിയാക്കിത്തീർന്നു ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർന്നു പൊങ്ങയ്ക്കുമിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നുതോന്നുന്ന ആവി കണിച്ചുക്കൂടുകയും മേഘങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു വർഷത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാവുന്ന ആവി എല്ലാം കൂടിയാൽ രണ്ടുലക്ഷം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരത്തിൽ ഒരു നാഴിക ആഴത്തിൽ ഉള്ള സ്ഥലം നിറച്ചുണ്ടാകുമത്രെ. ഇത്ര അധികം വെള്ളം ആവിയായി തീരുന്നതെങ്ങനെയെന്നു സമുദ്രങ്ങളിലും നദികളിലും മറ്റുമുള്ള ജലത്തിന്നു വളരെ കുറവു വശംതിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? അതിന്നുള്ള കാരണം പറയാം. ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർന്നു പോകുന്ന ആവി മുഴുവനും എന്നെന്നും ആവിയാക്കി തീർന്നില്ല. ആവിയുടെ സങ്കോചം കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന മേഘങ്ങൾ ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രഭവത്തിൽ എത്തി തണുപ്പുകൊണ്ട് രണ്ടാമതും ജലരൂപമായിത്തീർന്നു മഞ്ഞായിട്ടും മഴയായിട്ടും മൂടൽമഞ്ഞായിട്ടും തിരികെ ഭൂമിയിലേക്കു വീഴുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നു പുറമെ ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗങ്ങളിലുള്ള ജലം ഉറവുകളിൽകൂടി ജലാശയങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി വിസ്താരമായി താഴെ പ്രതിപാദിക്കാം.

ആകാശത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ വീഴുന്ന ജലത്തിൽ ഏതാനും മണിയിൽ തണുത്തുപോകുകയും ഏതാനും ജലാശയങ്ങളെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജലാശയങ്ങളിലെ വെള്ളം ചുട്ടുകൊണ്ടു കാഞ്ഞു ആവിയാക്കി പരിണമിച്ചു ആകാശത്തിലേക്കു പൊങ്ങിപ്പോകുന്നു. നീരവിന്റെ ജലത്തേക്കാളും വായുവിനേക്കാളും ഘനം

കറവുള്ളതുകൊണ്ട് അതു ഉയർന്നു പോകുന്നതാണ്. ഈ നീരവി കൂട്ടുകൂട്ടമായി ഒന്നിച്ചുകൂടി മേഘങ്ങളായി തീന്ന് ആകാശസഞ്ചാരം ചെയ്യുമ്പോൾ തണുപ്പുകൊണ്ട് വീണ്ടും ജലരൂപമായി കിഴ്ന്നു വീഴുന്നു. ജലം ആവിയാകയും, ആവി വീണ്ടും ജലരൂപമായി പരിണമിക്കുകയും—ഈ രണ്ടു വ്യാപരങ്ങളും ഭൂമിയിൽ സമുപിനടനുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അന്തർഭൂമിയിലും, ഭൂമിയിലും—ഭൂമിയിട്ടു ആകാശത്തിലും ജലം നാനാരൂപങ്ങളിലായി എല്ലാപ്പോഴും സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിലുള്ള സകല ജീവികളുടെയും സസ്യങ്ങളുടെയും വൃക്ഷചതാദികളുടെയും ജീവസന്ധാരണത്തിന്നു ജലം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ മനുഷ്യൻ രക്തത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ വൃക്ഷചതാദികൾ വളർച്ചക്കു ജലത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആകാശത്തിൽനിന്നു നീരവി വെള്ളമായിട്ടും വെള്ളം കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള മഞ്ഞായിട്ടും ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. മണ്ണിൽ താഴുന്ന വെള്ളം മുകുളിലേക്കു വരാത്തവിധം അടിച്ചിലേക്ക്, അഥവാ പാതാളത്തിലേക്ക്, താണു പോകുന്നുണ്ടെന്നാണ് സാധാരണ ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. ഇത് ചാസ്യവമല്ലെന്നു അല്ലാ ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം. ഭൂമിയിൽ താഴുന്ന വെള്ളം മേല്പോട്ടുവരാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം ജലാശയങ്ങളിലെ വെള്ളം മുഴുവനും താണുപോകുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു പുറമെ അവയ്ക്കിൽനിന്ന് അധികജലം ദിവസന്തോറും ആവിയായി പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഭൂമി ഉണ്ടായതു മുതൽ ഇതുവരെ വെള്ളം കെട്ടി നിന്നിരിപ്പാനും സംഗതിയുള്ളതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ജലാശയങ്ങൾ വറ്റാതിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു അടിച്ചിലേക്കു പോകുന്ന വെള്ളം മുകുളിലേക്ക് വല്ല വിധത്തിലും വരുന്നുണ്ടെന്നു ഊഹിക്കാം. വെള്ളം മുകുളിലേക്ക് ഉയർന്നുവരുന്നത് ഉറവുകുളിൽകൂടിയാണ്.

ഊവ് മഴയെ ഏറ്റവും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കു സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്നുല്ലോ. ഊവിന്റെ ആധാരം മഴയാണ്. കഠിനമായ വേനല്ലാപത്തു കളങ്ങളിലും കിണറുകളിലും വെ

ഈ കുറയുകയോ തീരെ വററിപ്പോകുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഉറവു കുറയുകയോ തീരെ നിന്നുപോകുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അധികം ആഴത്തിലുള്ള ഉറവുകൾ മുകളിലുള്ളവയെപ്പോലെ വേഗത്തിൽ വററുകയില്ല. എന്നെന്നാൽ അവയുടെ പോഷണത്തിന്നു അധികദിക്കുകളിൽനിന്നു വെള്ളം കിട്ടുന്നുണ്ട്.

വെട്ടുകല്ലിലും പാറക്കല്ലിലും വെള്ളത്തിന്നു പ്രവേശിക്കുവാനുപദ്രോഷം സംഭവിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗങ്ങളിൽക്കൂടി യഥേഷ്ടസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു ജലത്തിന്നു വലിയ തടസ്സം നേരിടുന്നില്ല. കിണറുകളിലും കുളങ്ങളിലും പാറയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു ചിലപ്പോൾ നല്ല കരുക്കൾ കിട്ടാറുണ്ടല്ലോ. സമുദ്രങ്ങളുടേയും കായലുകളുടേയും നദികളുടേയും അടിത്തട്ട് ഏറക്കുറവു വിളിച്ചുയരുത്താകുന്നു. അവയിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽക്കൂടി വെള്ളം താഴുകയും മററുള്ളവയിൽക്കൂടി ഉറവെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മണ്ണിൽ താഴുന്ന വെള്ളം പല ശാഖകളായി മണ്ണിന്റെ അടിയിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ രണ്ടോ അതിലധികമോ ശാഖകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും പിന്നീട് വേർപിരിയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പരസ്പരസ്പർശത്തു വളരെ ആഴമുള്ള കിണറുകൾ താത്തിയപ്പോൾ ഉറവുകളിൽക്കൂടി ചെടികളുടെ ഇലകളും തണ്ടും ചിലപ്പോൾ പൊന്തിവന്നിരുന്നുവത്രെ. ഈവക സംഭവങ്ങൾ ഉദ്ദേശം 150 നാഴിക ദൂരെയുള്ള കുന്നുകളിൽനിന്നു മണ്ണിന്റെ അടിയിലുള്ള കരുക്കളിൽക്കൂടി മൂന്നുനാലു മാസക്കാലംകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളവയാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില പ്രദേശങ്ങളിലെ കിണറുകളിൽ 170 അടി ആഴത്തിലുള്ള ഉറവുകളിൽനിന്നു ജീവനുള്ള മത്സ്യങ്ങളെക്കൂടി കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. ലോഹക്കുഴികളിലും കല്ലരിമടകളിലും അടിമണ്ണിൽക്കൂടി വരുന്ന ഉറവുകൾ സംഭവിക്കുന്നതായി പണിക്കു തടസ്സംചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഉറവുകളിലെ വെള്ളം വരുന്നത് അവയുള്ള പ്രദേശത്തുനിന്നോ അയൽപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നോ മാത്രമല്ല; വെള്ളമുണ്ടായിരിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്ന ദിക്കുകളിലൂടെ കിണറുകളിൽ ധാരാളം വെള്ളം കാണുന്നുണ്ട്. ആഫ്രിക്കക്കുറുകത്ത

മരുഭൂമികളുടെ സമീപം മഴ അപൂർവ്വമാകയാൽ പെയ്തതുവെള്ളത്തിന് മൗനമില്ല. എന്നാൽ അവിടങ്ങളിൽ സുദിക്കുമായി ജലമുള്ള വളരെ കിണറുകളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ മഹാനദീതീരങ്ങളിൽ വേനല്ലാലത്ത് നദി മുഴുവൻ വറ്റിപ്പോകാറുണ്ടെങ്കിലും മറ്റൊരു മുതൽ താല്പത് അടിവരെ താത്തിയാൽ വെള്ളം കിട്ടുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ ഭൂമി വെള്ളത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മണ്ണു താത്തുന്പോൾ വെള്ളം കാണുന്നതാണെന്നും കിണറുകളിലെ വെള്ളം പാതാളത്തിൽനിന്നു പൊന്തിവരുന്നതാണെന്നും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു വലിയ അബദ്ധമാണ്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ നേരെ ചുവട്ടിൽ വെള്ളമല്ല, മണ്ണുതന്നെയാണ്. രണ്ടാമത്, വെള്ളം അതിന്റെ സമനിരപ്പ് വിട്ട് സ്വതഃ ഉയർന്നുവരുന്നതുമല്ല.

വെള്ളം അടിയിലേക്കു എത്രത്തോളം തഴുതെന്നു തീർച്ചയായി പറയാൻ പാടില്ല. തീരം വെള്ളമില്ലാതെ അഗാധമായ പല ലോഹക്കുഴികളും താത്തിട്ടുണ്ട്. തീവണ്ടിവഴി വെട്ടുവാനായി ആൽപ്പ് പർവ്വതം തുരന്നപ്പോൾ 5000 അടി താഴ്വയിൽ കുഴിച്ചു. അപ്പോൾ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. കട്ടപ്പമുള്ള പാറകളും കല്ലുകളും ഇങ്ങനെ പ്രദേശങ്ങളിൽ വെള്ളം സാധാരണയായി വളരെ താഴാറില്ല. എന്നാൽ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വെള്ളം വളരെ ചുവട്ടിലേക്കുപോകയും അവിടെ കിടന്ന് ചൂടു പിടിച്ച് ആവിയായി അഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടുന്പോൾ കാണുന്ന കട്ടകട്ടയായ പുകയായി പുറത്തേക്കു തള്ളിവരികയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്.

ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ വെള്ളം സഞ്ചരിക്കുന്നത് ചൊവ്വായ മൗനങ്ങളിൽ കൂടിയല്ല. പ്രയാസം കൂടാതെ തഴാവുന്ന ഭിക്ഷകളിൽ താഴുകയും തടസ്സം തട്ടുന്പോൾ നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഗതിമാറി എട്ടുകുലിയുടെ വലുപ്പമേറിയ വക്രഗതിയായി സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉയർന്ന ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്ന വെള്ളം സുഗമമല്ലാത്ത പാറകളിന്മേലോ കൽപ്രദേശത്തോ, എത്രത്തോൾ ഇരുണ്ട ഗുഹകളിലേക്കും തിരിഞ്ഞു കയറുകയും അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലം കിടങ്ങോ, കുഴിയോ, മറ്റു നിമ്നഭൂമിയോ ആണെങ്കിൽ അതിൽ കൂടി

പെട്ടെന്നു മേല്പോട്ടു ചാടി ഉറവായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില കുന്നുകളുടെ അടിവാരങ്ങളിൽ കുന്നെന്ന ഉറവുകൾ ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്.

ഇതു കൂടാതെ അത്യഗാധപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ഉറവെടുത്തു ചാടുന്നതു കരവിന്റെ മുകളിലുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ഭാരംകൊണ്ടാകുന്നു. സമമല്ലാത്ത കയ്ക്കുള്ള ഒരു കഴലിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ ചെറിയ കയ്യിന്റെ ഭാരത്തിൽക്കൂടി വെള്ളം ചാടി പുറത്തേക്കുപോകും. ചെറിയ കയ്യിന്റെ ഉയരത്തിലധികമായി ചലിയ കയ്യിൽ നില്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ ഘനംകൊണ്ടുള്ള അമച്ച് നിമിത്തമാണ് വെള്ളം ഇങ്ങിനെ ചാടുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ വളരെ പൊക്കത്തിൽ ഉള്ള ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് താനുവരുന്ന വെള്ളം ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു നൂപ്രപിടിക്കുമ്പോൾ ആ കരവിലുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ അമച്ച്കൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭാരമോ, വിള്ളലോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽക്കൂടി വെള്ളം ഉന്തിത്തള്ളി പുറത്തേക്കുവരുന്നതാണ്.

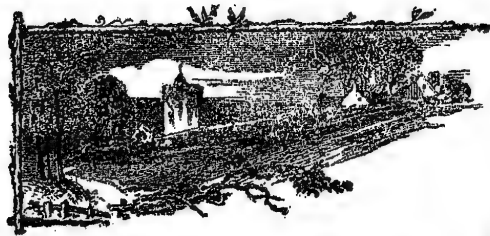
മഴവെള്ളം സാമാന്യം ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതു ഭൂമിയിലേക്കു വീഴുമ്പോൾ വായുവിലുള്ള ചില പദാർത്ഥങ്ങൾ ചേരുന്നതുകൊണ്ടും മഴവെള്ളം സാമാന്യം നിമ്ബലമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ സമുദ്രങ്ങളിലും, നദികളിലും, കളങ്ങളിലും, കിണറുകളിലും മറ്റുമുള്ള വെള്ളം ശുദ്ധമല്ല. ചില കിണറുകളിലെ വെള്ളം സ്റ്റിക്കിപ്രകാരമുള്ളതായി കണക്കാക്കേണ്ടതും അതിലും പല പദാർത്ഥങ്ങളും അടങ്ങിയ കിടപ്പുണ്ട്. ഈ വെള്ളവും മഴവെള്ളവും ഒരേ പാത്രങ്ങളിൽ എടുത്തു തിളപ്പിച്ചു നോക്കിയാൽ വ്യത്യാസം എളുപ്പത്തിൽ അറിയാം. വെള്ളം തിളക്കുമ്പോൾ ചില അശുദ്ധ ദ്രവ്യങ്ങൾ വായുരൂപമായി പോകുന്നതിന്നു പുറമെ പാത്രത്തിന്റെ അടിയിൽ ഉറച്ചു മുങ്ങിയിരിക്കും. ഈ മലിനതകളെല്ലാം അന്തർഭൂമി സഞ്ചാരത്തിനുള്ള സമ്പാദ്യങ്ങളാണ്. പല ലോഹദ്രവ്യങ്ങളും ചുണ്ണാമ്പ്, സോഡ, ഉപ്പ്, ഗന്ധകം മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങളും വെള്ളത്തിൽ ചേരുന്നതാണ്. വെള്ളത്തിൽ പലതരം കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നത് അതിൽ അലിഞ്ഞു കി

ടക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു. കല്ലരി, കുരി, വെട്ടുകല്ല്, പാറക്കല്ല് മുതലായവ ധാരാളമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി വെള്ളം ഒഴുകുമ്പോൾ അവ ജലത്തിലെ കേടുകളെല്ലാം ആകുഷിച്ചെടുത്ത് ജലത്തെ ഒരു വിധം ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൽപ്രദേശങ്ങളിലേയും അധികം ആഴമുള്ള കിണറുകളിലേയും വെള്ളം സാധാരണയായി നന്നായിരിക്കും. ഉറവിൽ എത്രുന്നതിനു മുമ്പായി പലവിധമായ മണ്ണിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ശുദ്ധീകരണത്തിന് ഇടവരുന്നതുകൊണ്ട് വെള്ളം നന്നായി തീരുന്നതാണ്. ജലാശയങ്ങളും അവയുടെ സമീപസ്ഥലങ്ങളും ശുദ്ധിയായി വെക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതും അങ്ങിനെ വൃത്തിയായി വെക്കുന്നതിനാൽ അശുദ്ധദ്രവ്യങ്ങൾ കരകളിൽകൂടി വെള്ളത്തിൽ വന്നുചേർന്നു രോഗത്തിനു കാരണമാക്കിത്താകുന്നതുമാകുന്നു.

എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ബ്രട്ടീഷ് കൊച്ചിയുടെ

പൂച്ചചരിത്രം



പള്ളികളേയും ക

ന്യകാമങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കലും യൂറോപ്യൻ പാതിരികളെ ആട്ടിപ്പായിക്കലുംകൂടി കൊച്ചിനിവാ

സികളെ തീരെ ഭയപരവശനാക്കി തീർത്തു. അവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ ഐഹികസുഖങ്ങളെക്കൂടി ഉപേക്ഷിച്ചു ഭയം ഹേതുവായിട്ടു നാടുവിട്ടു ഓടിപ്പോയി. ഒടുവിൽ ലത്തകൾ തങ്ങളുടെ വിജയത്തിന്റെ ഫലം ഒഴിഞ്ഞു പുരകളും ആൾ സഞ്ചാരമില്ലാത്ത തെരുവുകളും മാത്രമായി ശേഷിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട് അവരുടെ ആദ്യത്തെ

നടവടിയെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തുകയും അവർ കൈകേറി പാർത്തിരുന്ന പ്രാൻസിസ്സ് പള്ളിയെ മടക്കിക്കൊടുത്ത് സന്താനപ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു് ആളുകളെ തിരിയെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ലന്തകൾ ആരംഭനക്രമത്തെ നവീകരിക്കുകയും റോമായോഗക്കാർ വൈപ്പിൽ പട്ടണം അവരുടെ തലസ്ഥാനമാക്കി കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള ആ പള്ളിതന്നെ അവർ വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തി. റോമായോഗക്കാരുടെ പണ്ടത്തെ പള്ളി ഇന്നും പൂർണ്ണസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. റോമ പാതിരികളെ അടച്ചു നാടുകടത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ പറങ്കികളുടെ കാർമലൈറ്റ് ബിഷപ്പായ ജോസേഫ് ഡി സെൻറ് മെറിയം എന്നൊരാൾക്കു കഴിവുണ്ടായില്ല. ഈ പാതിരിയാർ മലയാളത്തിലെ ആദിമനായ അപ്പാസ്താളിക്കു വികാരിയുടെ നിലയിൽ അന്നു റോമായോഗത്തിലേക്കു ബലാൽക്കാരേണ കീഴടക്കപ്പെട്ട പുരസ്കാരസിരിയൻ പള്ളികളുടെ മേൽവിചാരം നോക്കിയിരുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ മറ്റുള്ള യൂറോപ്യൻ പാതിരികളിൽനിന്നും വിശേഷമായ ബഹുമാനം ഈ ദ്രുമത്തിന്നു സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അതായത് റാട്ടുകാർ പരമ്പരിൽ ചാണ്ടി എന്നും മറ്റുള്ളവർ അലക്സണ്ടർ നീക്യാംപോട എന്നും വിളിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു നാട്ടുകാരനായ കത്തനാരെ തന്റെ സ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കുന്നതുവരെ കൊച്ചിയിൽ തന്നെ താമസിക്കുവാൻ വിജയികളിൽനിന്നു തനിക്ക് അനുവാദം ഉണ്ടായി എന്നുള്ള പ്രത്യേക സംഗതിയാകുന്നു.

ഈ കലാപത്തിൽ 'ലന്തകളെ' ഉപായവഴിക്കു തോല്പിക്കുവാൻ റോമപാതിരികളിൽ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായില്ലെന്നില്ല. ജെസ്യൂട്ട്സ് കൊച്ചിയിലും കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുമുള്ള അവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും സാമൂതിരിയുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു കടിപാടുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും കാർമലൈറ്റ് ബിഷപ്പു പരമ്പിൽ ചാണ്ടിയുടെ അവരോധത്തിന്നുശേഷം ഗോവായിലേക്കു കപ്പൽ കയറി വിജയികളുടെ ശാസനക്കു കീഴ്ന്നാക്കി എങ്കിലും അ

* റാട്ടുകാരിൽ ആദ്യത്തെ ബിഷപ്പ്.

ദ്രോണത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളും സഹായികളും വാസുവന്തിൽ കൊച്ചി വിദ്യാപാകത്തെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ പ്രദീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അകലെയുള്ള നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ഒളിച്ചു താമസിച്ചുതെയുള്ള, ഇവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഭംഗോദയകാലം 1678-ൽ അവർക്കു കാണുവാൻ സംഗതമായതി. അവരുടെ യോഗത്തിൽ പെട്ട മാസ്കൂസ് 'ജോസേഫ്' എന്നൊരു ഫ്രെൻച്മാൻ 'റീഡ്' എന്ന ലത്തീനവണ്ണ ഭാരതത്തെ സേവകൂടി കൂട്ടുകാർക്കു ഒളിസ്ഥലമായിട്ടു വെളിസ്ഥലത്തു സഞ്ചരിക്കുവാൻ സമ്മതം വാങ്ങുകയും കൊച്ചിയിൽനിന്നു രണ്ടു മൂന്നും നാഴികയിൽ അധികം ദൂരെയല്ലാത്ത എറണാകുളത്തു ചെത്തൂർ' എന്നു സ്ഥലത്തു ഒരു പാതിരിഗൃഹം പണിയുവാൻ ഞാനു വാങ്ങുവാനും ചെയ്തു. ലത്തീനർ റോമോപാതിരിമാരുടെ നേരെ കാണിച്ച ക്രൂരോപാദേശവന്നു അവരുടെ സ്വമേധക്കുള്ളതല്ലാതിരുന്നു. 'ക്രോണ്ടി' രാജാവു ലത്തീനരായിട്ടുള്ള സഖ്യം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാശകൃത്യങ്ങളും, സകല കലാപങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതമായ അവരെ (റോമോപാതിരികളെ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ക്രോണ്ടിരാജാവിന്റെ) രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിപ്പിച്ചയക്കേണ്ടതു നിർണ്ണയംകുന്നു എന്ന ഒരു നിശ്ചയംകൂടി സഖ്യ വാചകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിബന്ധനമൂലം ലത്തീനരുകളിലുള്ള നാട്ടുകൃത്യസ്മരണകൾക്കു തടയം പാകിരാജാവിനോടും പാകി ബിഷപ്പുമാരോടും തടയംകളുള്ള വണക്കം തീരെ കൈവെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. റോമക്കാരുടെ പക്ഷത്തിലേക്ക് ആ നിഷ്ഠൂരനായ ലത്തീനവണ്ണഭാരതം നിഷ്പ്രയാസം സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയ കോർമ്മാലൈറ്റ് മൗത്തൂസ്സ്, ചിപ്പറക്കരനായിരുന്നില്ല. പൂർണ്ണമായ പരിപ്പും സകല ഭക്ഷകളിലും പൂർണ്ണമായ അറിവും ജനരഞ്ജനയും ഉണ്ടായിരുന്ന ആയാൾ ഗവണ്ണഭാരതം പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു തൊഴിൽ സഹലീകരിക്കുന്നതിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ സമ്പാദിച്ചു നിലനിറത്തിക്കൊണ്ടു പോന്നു. മലയാള (Hostus Mal. Baricus) കൗടുകാശാസ്ത്രം എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥത്തെ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു ഈ മേൽപറഞ്ഞ തൊഴിൽ, വളരെ കാലമായുള്ള അദ്ധ്വാനം

ത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടു 1685-നും 1703-നും മദ്ധ്യത്തിൽ 794 ചിത്രങ്ങളോടുകൂടി പന്ത്രണ്ട് പുസ്തകങ്ങളായിട്ടു ഈ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം ആസ്സർ ധാം എന്ന സ്ഥലത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

യൂറോപ്യന്മാരായിട്ടും നാട്ടുകാരായിട്ടും അനേകം ആളുകൾ ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൗഷധികളുടെ ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി 'രേകട്ടേൻ' 'വീനൗകപണ്ഡിത' 'അപ്പട്ടേൻ' എന്നു മൂന്നു ബ്രഹ്മണരും ഇട്ടിങ്ങച്ചുതൻ എന്നൊരു ചോവനും ആകുന്നു വേണ്ടവിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മലയാളനാട്ടുഭാഷയും തേടി പല വിധത്തിലുള്ള കൗഷധികളും ശേഖരിച്ചുകൊച്ചിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും പുതുതായ തരങ്ങളെക്കണ്ടു മ്യോത്തൂസ്സി ശരിയായിട്ടു ചിത്രത്തിൽ കുറിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് അതാതിന്റെ ചിത്രം കാണുന്നവർക്ക് കൗഷധികൾ വേർതിരിച്ചറിവു വരാതെ പ്രയോസവ്യമുള്ളതല്ല. കൗഷധികളുടെ പേരുകൾ ആദ്യം മലയാളത്തിൽ എഴുതി പിന്നീട് കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന 'ഇമ്മ്യോസ്സുവൽ കാബീറോ' എന്നൊരാൾ പറക്കി ഭാഷയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തതുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. യൂറോപ്പിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യക്കാരും സുഗമമാകുവാൻവേണ്ടി ഹേർമൻസ്വാൻ ടു യെഫ് എന്നൊരാൾ അതിനെത്തന്നെ പ്രത്തിൻ ഭാഷയിലും തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര വലുപ്പത്തിലും ഇത്ര നന്നായിട്ടും ഉള്ള ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ യത്നിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരുടേയും യശസ്സിന്നു ഒരു സ്മാരകസ്മാരം ഈ വിശിഷ്ടമായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണെന്നയാകുന്നു. പ്രൊൻറീഡിന്റെ പിൻചാഴ്ചക്കാരായ ഗവണ്ണർമാരന്മാർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോലെ റോമൻകത്തോലിക്കക്കാർക്കു അനുകൂലനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ 1698-ൽ 'ലിയോപ്പാൾഡ്' ചക്രവർത്തിയുടെ ഒത്താശയോടുകൂടി ഒരു ബിഷപ്പിന്റെ കീഴിൽ പന്ത്രണ്ടു കാർമ്മാലിറ്റർ പാതിരിമാർക്കു താമസിക്കുവാനും സ്വത്തു സമ്പാദിക്കുവാനും വിരോധമില്ലെന്നു ലത്തക്കമ്പനിയിൽനിന്നു അനുമതി ലഭിച്ചു. രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വപരമുച്ഛയില്ലാത്ത ഒരു വിധം കരുണി തീർന്നു. ഈ സംഗതി അടക്കുന്നതിന്നു എഴു കൊല്ലം മുമ്പു 1691-ൽ തൊണ്ണൂറൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ

ജോൺ ബുസ്റ്റ് കാലാന്തരത്തെ പ്രാപിച്ചു. 1757 ഒടുവിൽ 58 ആദ്യം 'ആകാശിൽ ദൂരവാദം' എന്ന ഒരു പരന്ത്രിസ്സുകാരൻ കൊച്ചി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ലത്തക്കമ്പനിയിൽ പ്രധാനികളായിട്ടു ഒരു ഗവണ്ണറോടും കമററും ആയിട്ട് ഒരുക്കം എടുത്തു സഭാംഗങ്ങളുംകൂടി ഒമ്പത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ സഭാംഗങ്ങൾക്കു ഒക്കെ വജ്രാഭരണങ്ങൾ, മുതലായി അനേകം പ്രത്യേക ഉദ്യോഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജമ്മനിക്കാർ, പരന്ത്രിസ്സുകാർ മുതലായ പല ജാതിക്കാരോടേയും സംഗമമായിരുന്നു. ലത്തക്കമ്പനിയുടെ പട്ടാളക്കാരിൽ ഒരു കാപ്പിന്റെ മാസപ്പടി 50 ഉറപ്പിക മാത്രവും മാറുള്ളവർക്കു അവരവരുടെ ഉദ്യോഗച്ചെറുപ്പംപോലെ ചുമത്തിയ സംഖ്യകളും ആയിരുന്നു. ഉറപ്പികക്ക് 20 വീതം നില്ക്കുന്ന ഒരു ജാതിപണം 214-ൽ സാധാരണ ചിലവുകൾക്കുവേണ്ടതു പിടിച്ചു ബാക്കി 110 പണം മാത്രമേ പട്ടാളക്കാർക്കു കൊടുത്തിരുന്നുള്ളൂ. അവർക്കു ആഹാരവും ഉടുപ്പു കപ്പായവും വേണ്ടപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവരിൽ മിക്കവാറും കഷ്ടരോഗികളുമായിരുന്നു. ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണങ്ങൾ ആഹാരമില്ലായ്മയും, ഉപ്പുമിന്നും, ഉപ്പുവെള്ളവും ഉപയോഗിക്കുകയും ആയിരിക്കണമെന്നാണ് 'ദൂരവാദം' പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. പള്ളിമൈതാനത്തിലും കായലിലുണ്ടായിരുന്ന മെഴുതിരി തൂക്കത്തിനേലും (Candle Island) ഭക്ഷണമാരെ ഭയപ്പെട്ടു തുരവാണായി തൂക്കച്ചെറുക്കുക നിറത്തിയിരുന്നതായും കായലിൽ ഉപ്പു കുത്തിയപ്പോലെ വ്യാപിച്ചു കിടന്നിരുന്ന മാറന്തകൾ തുരത്തുകകളിൽ ലത്ത പ്രഭുക്കന്മാർക്കു തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായും ദൂരവാദം കെട്ടിച്ചുയടെ ആകൃതിവണ്ണമായി വിവരിച്ചുകാണുന്നു. 1751 നു അടുത്ത കാലത്തു ലത്തക്കമ്പനിയുടെ കയ്ക്കുങ്ങൾ വളരെ ഗുണമുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ അവരുടെ ഭദ്രശയെപ്പറ്റി അനുശോചിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ പല വിധത്തിലുള്ള കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. വഞ്ചിമാന്താണയമഹാരാജാവിന്റെ അനഗ്രാഹമായ അതിമോഹവും അയൽദേശങ്ങളിലുള്ള ആക്രമണങ്ങളും ലത്തക്കൾക്കു സുഖപ്പെടിക്കുളള വഴികളായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മഹാരാജാവായിട്ടു ചങ്ങ

നാട്ട് (Changanad) റാണിയുടെ കാൽക്കൽക്കൊണ്ടു ആലോചിച്ചാനായി മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു ബോറൻ ഇംഫാഫ് എന്നൊരു പറഞ്ഞയച്ചപ്പോൾ അയാളോടു മഹാരാജാവ് തനിക്കു ലത്തകളെ യാതൊരു ഭയവുമില്ലെന്നു തുറന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു ബോറൻ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തിയാറെ തനിക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ തക്കതായ റ്റുറുങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മഹാരാജാവു മറുപടി പറയുകയും അങ്ങിനെയുള്ള റ്റുറുങ്ങളെക്കൂടി ഭേദിക്കുവാൻ ലത്തക്കസ്ഥാനിക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നു വീണ്ടും ബോറൻ എത്രത്തു പറഞ്ഞപ്പോൾ നല്ലകാലം നോക്കി ഞാനും കുറെ വഞ്ചിക്കരകൂടി യൂറോപ്പു മുഴുവനും പിടിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുകയാണെന്നു ഭംഗിയിൽ കൊള്ളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. അവന്റെവച്ചു അവർ തമ്മിൽ ശബ്ദമായി പിരിയുകയും ലത്തക്കും തിരുവിതാംകൂറും തമ്മിൽ യുദ്ധത്തിന്നുള്ള റട്ടാ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വളരെ കൊല്ലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് സാമൂതിരി, ഇവരേക്കൾ ഭയപ്പെടേണ്ടവരായ ഹൈദരാലിയും ടിപ്പുസുൽത്താനും ലത്തക്കസ്ഥാനിയുടെ എതിരളികളായി തീർന്നു. 1775 ആദിയിൽ ഹൈദരാലി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം തന്റെ പിടിച്ചടക്കിയ മറ്റു ഭൂമികളോടു യോജിപ്പിക്കുവാനുഗ്രഹിക്കുകയും കൊച്ചിയിലുള്ള ലത്തകളോടു അവരുടെ ഭൂമിയിൽക്കൂടി തന്റെ പട്ടാളങ്ങളെ തടസ്സം കൂടാതെ കൊണ്ടുപാകുവാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു ആലോചിക്കേണ്ടതാരു സംഗതി ആയതുകൊണ്ട് തീർപ്പിന്നായി കൊച്ചി ഗവണ്ണർമാർ ഷെഹറവിയാവിലെ മേൽപിടിക്കു എഴുതി ചോദിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു വന്ന താമസം ഹൈദരാലിയെ എളുക്കിത്തീർക്കുകയും അയാൾ 10,000 പട്ടാളത്തോടുകൂടി സർദാഖാനെ ലത്തക്കരാജ്യത്തെ കൊള്ളിവെച്ചു കൊള്ളയിടുവാനും ചേററവാ കോട്ട അവരുടെ കൈവശത്തിൽനിന്നു തട്ടിപ്പറിക്കുവാനും കല്പിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം 1776-ൽ സിലോണിൽനിന്നു ലത്തകർക്കു സഹായത്തിന്നു വന്ന പട്ടാളങ്ങളുടെ പരാക്രമത്തെക്കൂടി നശിപ്പിച്ചു ഹൈദരാലിയുടെ കല്പനക്കു നീക്കവ്യത്യാസം കൂടാതെ സകലതും സർദാഖാൻ നടത്തി. 1777 ജനു

വരി മാസത്തിൽ കുറെകാഴ്ചകളോടുകൂടി ബാററവിയാവിൽനിന്നു മറുവടി വന്നു. അന്നത്തെ കൊച്ചി ഗവണ്ണർമാർ 'മൊൺസ്യ' ആ എഴുത്ത് ഫൈദാലിഷെ അയച്ചു കൊടുത്തു. അയാൾ അതിനെ സ്വീകരിച്ച് അടുത്തു കഴിഞ്ഞ കലഹം ചിലമാറി അന്ധാളത്തംകൊണ്ടു വന്നുപോയതാണെന്നു ഭംഗി പറഞ്ഞ് ലത്തകളെ സ്ഥാധാനപ്പെടുത്തി.

ഫൈദാലിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ടിപ്പുസുൽത്താൻ തിരുവിതാംകൂറിനെകുറിച്ച് തന്റെ അച്ഛനുണ്ടായിരുന്ന അടിച്ചുത്തെ സാധിപ്പാൻ ഒരുമ്പെടുകയും ഇത് കൊച്ചിരാജാവിന്റേയും സാമൂതിരിയുടേയും ചത്തശായാടുകൂടി ചെയ്യുവാനുറക്കുകയും ചെയ്തു. 1789-ൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ തനിക്കു കൊച്ചിക്കാട്ടു വാങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അത് അടുത്തതിന്റെ സഹായമില്ലാതെ സംധിക്കുന്നതല്ലെന്നും കൊച്ചിരാജാവിനു ഒരു പ്രത്യേക സന്ദേശമയച്ചു. ലത്തകൾക്കു ആയിക്കൊട്ടയും കൊടുങ്ങല്ലൂരും കൈവിട്ടവൻ വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആയവ ടിപ്പുവിനെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ കയ്യിൽ പെടുന്നതിൽ ഒട്ടും സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കമ്മീഷണറായിരുന്ന മേജർ ബാൻമൗന്റെ ഉപദേശപ്പടി ടിപ്പു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന സംഖ്യയിൽ പകുതിക്കു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ആയിക്കൊട്ടു വാങ്ങി. ഇതിൽ ടിപ്പു എററവു ചൊടിച്ചുവശായി.

ടിപ്പുവാനേക്കാൾ ഭേദമായിട്ടുള്ളവരുടെ അധീനത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്ന കൊച്ചിയുടെ യോഗം. രക്തപ്രവാഹത്താടു മേളിച്ചിരുന്ന തന്റെ അതിമോഹസമുദ്രത്തിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ മുങ്ങിപ്പോകുന്നതിന്നു താല്പരനല്ലെന്നു മുമ്പു കൊച്ചി ലത്തകളായിട്ടു തെറ്റി. മേജർപീറ്റർ എന്നുള്ള ഒരു കീഴിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ടു. 1795 തുടക്കത്തിൽ ഹാളണ്ടുരാജ്യത്തു രാജവിരോധികൾ ജയം നേടുകയും ആറൺജിലെ രാജകുമാരൻ പ്രാണരക്ഷക്കായി നാടുവിട്ടോടുകയും ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ രാജാവിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ലത്തകളുടെ പുറനാടുകളെ രാജവീരോധികളുടേയും അവരുടെ പരന്ത്രിസ്സു സഹായികളുടേയും അധീനത്തിൽനിന്നു വാടത്തുവാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ട എന്ന സംഗതി ഇംഗ്ലീഷു ഗവണ്മെന്റിന് ആലോചനാവിഷയമായിത്തീർന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടു ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള സകല തുറമുഖങ്ങളിലേക്കും പാളയങ്ങളിലേക്കും ലത്തകളുടെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടുവാൻ കല്പനയയച്ചു. ഉടനെതന്നെ കിഴക്കു കൊച്ചി, ചിന്തപ്പുറം, ബർഹൂപ്പ, അംബായനം, മലാക്കാ, സിലോൺ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. കൊച്ചിയായിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ ഒന്നും വളരെ കരുതുള്ളവയായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അന്നുക്കു ലത്തകളുടെ ശക്തി മുഴുവനും ക്ഷയിച്ചു കഴിഞ്ഞു. 1795 അക്ടോബർ 20-ാംനു പലകുലമായി പലരുടേയും കീഴിൽ പലമേതിരി സുഖഭുജങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള കൊച്ചി ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കീഴടങ്ങി.

ആർ. വി.

ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം.

മുക്കോൽച്ചെലുതുണ്ടിരുപുറമൊരിക്കൽപ്പതിന്നാൽവിരൽക്കീഴ്
വിസ്മയാഡ്യംനടനടുവിലുണ്ടല്ലസിക്കുംകവാടം
മത്താവാരമേകുരവദനാലംകൃതംപാരഗോരം
തത്രാലക്ഷ്യംതദനമകുരമന്ദിരംമൽപ്രിയായാമി. ഹനുൻ

ശിലാകല്പംപുരപരിമിതംതെക്കിനേതുണ്ടുരമ്യം
മുപ്പത്തെങ്ങോൽക്കുപരിപുറമെങ്ങെൻവിരൽച്ചുററുകൊണ്ടു്
അഭംതസ്തിൻതളമപിപടിഞ്ഞായറഭംകിഴക്കേ
തസ്തുൽക്കാതെക്കുറമുറികിടപ്പാൻചമെച്ചിടിനൊൻറ. ഹരിത

മരേന്മുൻരൂപതിനവരിൽച്ചെച്ചുചുറ്റൊൻനിന്നിടൻറാ
 ഒൻററിക്കൊണ്ടിട്ടുപവിരചിതാപൃശ്വമാദിക്രമേണ
 പ്രാപ്തംചെൽവോക്കുശനശയനാലൃത്ഥമുണിന്നഭീച്ഛാം
 കാച്ഛംപൊന്നംപണവുമിട്ടുവാൻപശ്ചിമംമൽപ്രിയായാദ. ൧൫൧

മീനശ്രുണീമുഖരമരികെച്ചുറ്റ കാന്താഭിഖലം
 മീനത്തിന്മേൽക്കിണറവിമലസ്വപരപാനീയപൂണ്ണ
 വേനക്കുലംപുനരറിവതിനങ്ങുതന്ത്രോപകണ്ഠ
 തേനിറോലുംകസുമനികരംതേവിനട്ടൊരുമല്ല. ൧൫൨

മുക്കിക്കോരിച്ചെറിയകനകക്കിണ്ടികൊണ്ടെന്തുചൊൽവൂ
 മിക്കപ്പൊഴുംപുനരതുനനൈക്കെൻറിമറിലുവേല
 തെക്കുനാകത്തിനിയകുമുഴിക്കൽമൈക്കണ്ണിയുണ്ണി
 ചുക്കിപ്പെണ്ണിൻകളിയതുകളുത്തൊരുചേമന്തിയുണ്ട്. ൧൫൩

പുഷ്പാഭോഗംമളസമുദയൈലന്നുമെന്നോമൽതാനേ
 നട്ടോരിഴക്കുകുതിനടുത്തുണ്ടുചാൺമന്ത്രദീപം
 വട്ടംകേൾച്ചൊടുക്കൊടുതരംപോരുവാൻതാൻവളന്നാ
 ലൊട്ടൊട്ടെൻറുംചൊറുനിനവുണ്ടങ്ങു പരത്യാലതിന്. ൧൫൪

ഇന്നാളിളളാൻറഴകിലതുഞാൻനട്ടുതോരാണ്ടുപോരം
 കണ്യാരാശൗകളിരുവളരുംചെമ്പകപ്പെരുലുണ്ട്
 തമ്പീരണംപകലുമിരവുംചെൻറനൊക്കുനനക്കും
 മൂന്നാളിപ്പാൽമുകുളമുളവാവാൻകണക്കുണ്ടതിന്മേൽ. ൧൫൫

തേന്മയോളംപനസനികരംതെങ്ങൊരോൻറിന്നനന്നാ.
 ലന്നാലിന്നംകുമുകമിടയിൽപ്പാകിമുമ്മുൻറനീള
 ഒൻറന്നൊൻറുംവളകതളിയുംചിങ്ങനംനൽക്കരിമ്പും
 കക്കൊണ്ടിടുംവഴുതിനകളുംമന്ദിരേമൽപ്രിയായാദ. ൧൫൬

ആലംകോലംമഴലമിഴിയൊതാൻവളർത്തിയോളം
നീലക്കൊർമൻകുഴലിലുഴലുംതൈമണംകേട്ടുചെൻ്റ
വാലുംതാനുംബതമിനമിനത്തങ്ങിനേകുറണലാംതേ
പാലുംചാലപ്പുരകിമെരികുണ്ടങ്ങായവ്യകോണേ.

കീഴെ

ആടിക്കൊർമൻകുഴലിവടിവിൽത്താൻചമെക്കുംനിറത്തിൽ
പാട്ടുംകൂടപ്പലപരിചിലുംനൽച്ചിളോകങ്ങൊചൊല്ലും
ഇഴിക്കൂടുംമരതകരചിതൊണ്ടിനേർചുണ്ടുമേന്തി
കൂടക്കുറണമുടനൊരുകിളിപ്പെൺകളിക്കിൻറവാൻ്.

കീഴെ

മാഴക്കണ്ണാറക്കൊരമയിലുമുണ്ടങ്ങുചികൾലൊളംപോയ്
ത്താഴെച്ചെല്ലുംപുരികുഴലഴിച്ച്മേൽനില്പോരനേരം
ഉഴുത്തക്കുറങ്ങിരിറമുകിലതെൻറഞ്ചിതംപീലിജാലം
ചുഴച്ചിന്തിച്ചവയൊടുടനേപാടിയാടിടുവോൻ്.

കീഴെ

ചോപ്പക്കുളളൊപളചെറിയതിന്നാരിയപ്പട്ടർപോയി
ക്കോപ്പട്ടിക്കോതിരവടികുറിപ്പൊൻറതാരാപിരാട്ടി
മാപ്പക്കിൻറത്തുളവനളയച്ചിക്കുമേനോക്കിയാർപോ-
ലാപ്പിൽപ്പോന്നൊരമലയിമിരുതേവിക്കുമീകോടുചിലം.

കീഴെ

നാരായണിക്കുട്ടി

നാരായണിക്കുട്ടി നാം കിടത്തിയ ദിക്കിൽതന്നെ സുഖമായി
കിടക്കുന്നു. ആ കിടപ്പിന് സുഖമില്ലെന്നില്ല, സൂക്ഷ്മ ആലോ-
ചിക്കുമ്പോൾ അതിനാണ് സുഖം. ഭൂമിയൊക്കുന്ന കിടക്കയിൽ
ആകാശമൊക്കുന്ന മേൽക്കട്ടിയും കണ്ട് വൃക്കത്തിന്റെ വേരൊക്കുന്ന
ഉപധാനത്തിന്മേൽ തലയുവെച്ചുള്ള കിടപ്പ് പ്രകൃത ജ്ഞാനകൂലവും
ബാക്കിയുള്ള കിടപ്പെല്ലാം പ്രകൃതിജ്ഞ പ്രതികൂലവുമാണ്. എ

ന്നാൽ നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്ക് ഈ വക തരപടർ ആലോചിക്കുന്നതിനെ നിലയായിട്ടുണ്ടോ എന്നും ആ ആലോചനയുടെ ഫലമായിട്ടുണ്ടോ അങ്ങനെ കിടക്കുന്നത് എന്നും വളരെ സംശയമാണ്. രണ്ടാമത്തെയും അവിടെത്തന്നെ കിടക്കട്ടെ. നമുക്ക് പണിക്കരുടെ പിന്നാലെ ഒരു പോയിനോക്കാം. മയ്യഭക്ഷണത്തിന്റെ വേഷം കെട്ടിയ തെമ്മാടിയായ ഗൃഹസ്ഥൻ ഒരു ഭരദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് പണിക്കരെ ലാത്തുപാൻ കൊണ്ടുപോയതെന്നും ആയാളും ഡാമകളും കൂടി പണിക്കർക്ക് എന്തോ തകരാറു പിണച്ചുട്ടുണ്ടെന്നും എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമാണല്ലോ. എന്നാൽ ആ തകരാറിന്റെ ജാതിയ്ക്ക്, നാരായണിക്കുട്ടിയും വായനക്കാരും വിചാരിച്ചിരിക്കാവുന്നതിൽനിന്ന് അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്.

നടക്കാൻ പുറപ്പെട്ട് 15 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഗൃഹസ്ഥനെപ്പിന്തുടന്ന് പണിക്കർ ഒരു പുതിയ കെട്ടിടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അത് ഒരു പൊളിസ്റ്റ് സ്കേഷനായിരുന്നു. 'പേട്ടേക്ക്' എന്നാണ് ആ സ്കേഷനിലെ ഉയർന്ന അധികാരിയുടെ ഉദ്യോഗപ്പേര്. ആയാളാണ് ആ കഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ഇവർ കയറിക്കയറുന്നപ്പോൾ അയാൾ ഒരു പുള്ളിയോട് ചേർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. പുള്ളിയുടെ കൈ രണ്ടു പിന്നാക്കം പിടിച്ചു കെട്ടി ഒരു തടിയും തിരകീട്ടാണ് പോലും. അവന്റെ പ്രാണദാസ, കണ്ടപ്പോൾ പണിക്കരുടെ മുഖം വല്ലാതെയായി. എന്തെങ്കിലും ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ പണിക്കരുടെ കയ്ക്ക് പൊളിസ്റ്റ് പാട്ടലിന്റെ കയ്യാൽ സ്നേഹ സമനവിതം പടിക്കപ്പെടുകയും, കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും കാണുവാനായി നായിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കള്ളപ്പള്ളിക്കാർ കിടക്കുന്ന മുറിയുടെ വശത്ത് തുറന്ന് അത് നടന്നു നോക്കുവാനുള്ള ഭാവത്തിൽ മൂന്നു പേരും അകത്തു പ്രവേശിക്കുകയും ഗൃഹസ്ഥനും പൊളിസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും പെട്ടെന്നു പുറത്തു കടന്നു വരികയും അടച്ചു പൂട്ടിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പണിയായതിനാൽ ഇതെല്ലാം ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു.

പണിക്കരുടെ വിജയസമിതിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാനില്ല.

കുന്നതാണ് ഭംഗം. തന്നെക്കുറിച്ചു പണിക്കുണ്ടായ വ്യസനത്തിന്നു കാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിരോധനമായ ആ യുവതിയേയും തന്റെ ബന്ധനത്തിന്നു തുടച്ചയായി ക്രൂരചിത്തനാരായണൻ രണ്ടു മനുഷ്യാക്ഷ സന്മാർ ഗുണവതിയായ ആ കുട്ടിയിൽ ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താമായിരുന്ന ധർമ്മപാസനത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയേയും ആലോചിച്ചപ്പോൾ പണിക്കു് ഒരു സമാധാനവുമുണ്ടായില്ല. ഒരു നിമിഷത്തിൽ, ദേവനിയുടെ പരിവൃത്തം കരിയൽ ഭവിക്കപ്പെട്ട കട്ടാളന്റെ കഥയോക്കും, മരനിമിഷത്തിൽ, അതു പുരണകഥയാണല്ലോ അതുപോലെ ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുമൊ എന്നു സംശയിച്ചു വീണ്ടു വ്യസനിക്കും. ഉടനെ ചരിത്രരക്ഷാധികാരിണിയായ ശ്രീപാർവ്വതി ആ ധർമ്മത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു സമാധാനിക്കും. ദിക്കും ഭാഷയും പരിചയമില്ലാതെ ശക്തനായ രണ്ടു പുരുഷാധമന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട ഒരു അബലയ്ക്ക് എങ്ങിനെയാണ് രക്ഷയുണ്ടാവുന്നത് എന്നാലോചിച്ചു നിരോശപ്പെടും. മിന്നുന്നതൊക്കെയും പൊന്നല്ല? എന്നർത്ഥത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും നോർവ്വേയിലും ശത്രു? എന്നു സംസാരത്തിലും ഉള്ള പൊല്ലകളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം പണിക്കു് വേണ്ടുവണ്ണം ബോദ്ധ്യമായി.

ആ തടവുമുറിയിൽ കിടന്നിരുന്ന കൂട്ടർ പണിക്കരുടെ പ്രവേശനം നിമിത്തം വിസ്മയഭരിതനായി തീർന്നു. കേരളമായ ആ മുഖത്ത് കള്ളലക്ഷണങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലെന്നും സുകുമാരമായ ആ ശരീരത്തെ കരംഗ്രാഹയോഗ്യമായി ബ്രാഹ്മാവ് സൃഷ്ടിച്ചിരിപ്പാൻ ന്യായമില്ലെന്നും കള്ളപ്പള്ളികളായ അവർക്കുട്ടി തോന്നുകയും പ്രകൃത്യാ ക്രൂരനാരായണൻ അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥഭേദത്തിൽ അനുകമ്പ ജനിപ്പിക്കും ചെയ്യും. സൂക്ഷ്മം നോക്കിയാൽ ജേലിൽ കിടക്കുന്ന പള്ളികളേക്കാൾ കള്ളത്തം കൂടിയ എത്ര ജനങ്ങളാണ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു കൂടി പുറമെ നടക്കുന്നത്? എന്തിന്, ഭിഷ്ടമുഗങ്ങൾ എന്ന സംജ്ഞയോടു കൂടി വനാന്തരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന സിംഹവൃശാഭി ജന്തുക്കളേക്കാൾ ഭിഷ്ടതപം കൂടിയ എത്ര ഇരിക്കാലി ജന്തുക്കളാണ് ഇരക്കാലി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽതന്നെ നിർഭയം

സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നത്! ഇതിനെല്ലാം സൃഷ്ടികർത്താവിനെത്തന്നെ ഉത്തരവാദിയാക്കുന്നു. അതഞ്ചിനെ നിൽക്കട്ടെ.

പണിക്കർ അന്നു രാത്രിയും പിറേറദിവസം പകലും രാത്രിയും ആ മുറയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഭക്ഷണത്തിന്നു തിരെ ആശയില്ല. അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ കഴിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ ബാജിരി എന്ന ഒരുതരം ധാന്യംകൊണ്ടുള്ള അപ്പമണ്ണ് കിട്ടുന്നത്. ജീവിതത്തുല്യമുള്ള മോഹാകൊണ്ട് ഒന്നുണ്ടുനരം അതു കുറേശ്ശേ കഴിച്ചതിന്നു. ഭവനം പോരാഞ്ഞിട്ടും ഉറക്കമില്ലാതെക്കൊണ്ടോ എന്തോ മൂന്നുദിവസം ഉച്ചക്ക് അതികുറിയായ ചരട്ടിയും പോക്കും തുടങ്ങി. കയ്യുംകാലും വലി, വയറുകത്തൽ, കണ്ണുനീർ, ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിന്നു ബുദ്ധിമുട്ട്, എന്നിവയും അതിന്റെ സഹായികളായി കൂടി സമീപങ്ങളിൽ വിഷുചിക അല്ലാത്തതുമായിരുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യഹീനനായ കൂട്ടുകാരനെ ആ വ്യാധിബാധിച്ചിരിക്കുന്നുമെന്നു തടവുകാർ വിചാരിക്കയും അതു ശരിയാണെന്നു പൊലീസ്സുകാരും പ്രത്യേകിച്ചു നമ്മുടെ പട്ടേലും ഉറപ്പിച്ചു പറയും ചെയ്തു. പതിനൊന്നു മണിയുതൽ മൂന്നുമണിവരെ നിരന്തരം ചരട്ടിയും പോക്കും ആയിരുന്നു. ജെയിൽ പുളളിക്കാരും മറ്റുള്ളവരും ചെയ്യുന്ന ഉപചാരംകൊണ്ടു യാതൊരു ഭേദവുമില്ല. ദേഹമെല്ലാം പച്ചവെള്ളംപോലെ തണുത്തു. ക്ഷീണംകൊണ്ടു തലപൊക്കുവാനു വയ്യാതായി. പോലീസ്സു പാട്ടലിനുകൂടി കുറിയായ പശ്ചാത്താപം തുടങ്ങി. വ്യസനത്തോടും പരിഭ്രമത്തോടുംകൂടി ആയാൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അടുത്തുചെന്നു ക്ഷേമരേപഷണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ എന്ന് എല്ലാവരും തീർച്ചയാക്കി. 'ആഹാരാദികളിൽ എന്തെങ്കിലും വേണമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?' എന്നു പട്ടേൽ ഗൽഗലാക്ഷരത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു. പണിക്കർ പ്രയാസപ്പെട്ടു കണ്ണുമിഴിച്ചുനോക്കി 'ആ, ഒരിടങ്ങഴി പാലും പത്തു കോഴിമുട്ടയും' എന്നു ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചു. പട്ടേൽ ഉടനെ ഒരു കൺസുബിളിനെ അയച്ച് ആ രണ്ടു സാധനങ്ങളും വരുത്തി. തടവുപുളളിക്കാരുടെ സഹായത്താൽ പണിക്കർ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു മുട്ട മുഴുവൻ പാലിൽ ഉടച്ചു ചേർത്ത് ഒന്നായി കഴിക്കുകയും 'ആവു'

എന്നു പറഞ്ഞ് അവരുടെ കയ്യിലേയ്ക്കുതന്നെ മലൻ വീഴുകയും ചെയ്തു. കുറേനരം ചോഷയെന്നുമില്ലാതെ കിടന്നു. കഥ കഴിഞ്ഞു എന്ന് എല്ലാവർക്കും തോന്നി. പെട്ടെന്നു പിന്നെയും രണ്ടു നൂതവന്നു ചെട്ടിയും പോക്കുമുണ്ടായി.

എന്നാൽ അതോടുകൂടി ക്ഷീണത്തിന്നു വളരെ ആശ്വാസം വന്നു. പാലിന്റേയും മുട്ടയുടേയും മിടുക്കായിരിക്കാമെന്നു പട്ടേലും ഞാൻ സംശയിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരിക്കണം' എന്ന് പണിക്കരും വിചാരിച്ചു. പണിക്കർക്കു സഹായകൂട്ടാതെ എഴുന്നിറിക്കാമെന്ന നിലയായി. തന്നെ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. ഉടനെ ഒരു കുതിരവണ്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു. വണ്ടി സ്റ്റേഷന്റെ പടിക്കൽ നിന്നു. യോഗ്യരായ രണ്ടു സാധുക്കൾ വണ്ടിയിൽനിന്നിറങ്ങി സ്റ്റേഷനിലേക്കു വന്നു. പോലീസുകാരെല്ലാം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓട്ടവും ചാട്ടവും ഉടുപ്പിലും തലക്കെട്ടു വെക്കലും തിരുത്തുതിയായി. ഡിസ്ട്രിക്ട് പൊലീസ് സൂപ്രഡണ്ടും ഡിസ്ട്രിക്ട് സജ്ജനമാണ് ആവന്നത്. രണ്ടുപേരുംകൂടി അവിടെയും ഇവിടെയും നോക്കിയും കാരോന്നു പറഞ്ഞും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പണിക്കരിരിയ്ക്കുന്നതിന്നു സമീപത്തെത്തി. പണിക്കർ ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ സലാം ചെയ്തു. 'യോഗ്യന്മാരെന്ന് കാഴ്ചയിൽതന്നെ അനുമതികാവുന്ന നിങ്ങളെ യഥായോഗ്യം ഉപചരിപ്പാൻ സാധിക്കാത്ത എന്റെ ക്ഷീണത്തിന് മാപ്പുതരേണമെന്ന് സവിനയം അപേക്ഷിക്കുന്നു' എന്ന് വളരെ പതുക്കെ ഭംഗിയിൽ പറഞ്ഞു.

സൂപ്രഡണ്ട്— 'നല്ല ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിയ്ക്കുന്ന ഈയാളാരാണ്?' എന്ന് പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞു പട്ടേലിനോടു ചോദിച്ചു. ഈ രണ്ടു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ യാദൃച്ഛികമായ ആഗമനം തന്റെ ഉദ്ദേശസിദ്ധിയ്ക്ക് പ്രതികൂലമായി പരിണമിയ്ക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, താൻ ദൈവത്തെ മറന്നു ചെയ്തവെച്ചിട്ടുള്ളതും പശ്ചാത്തപത്താൽ മൊട്ടുസൂചികൊണ്ടെന്നുപോലെ മനസ്സുക്കിയെ കുത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുമായ ഭയങ്കരകൃത്രിമത്തെ കണ്ടുപിടിപ്പാനും അതു നിമിത്തം അനിവചനീയമായ സങ്കടത്തിൽ അകപ്പെട്ടു വാനും ഇടവരുമെന്നും ആലോചിച്ച് അഗാധമായ ചിന്താസ

മുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന നമ്മുടെ പട്ടേൽ ഈ ചോദ്യം കേട്ടയുടനെ വല്ലതെ ഒരു പരുങ്ങി ഒരു കുററുക്കാരനാണ് എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. പട്ടേലിന്റെ പ്രകൃതഭാവവും മറുപടി ഉച്ചരിയ്ക്കുന്നതിലുണ്ടായ ഇടച്ചയും സൂക്ഷ്മത്തനായ സുപ്രധണ്ടിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ പെടാതിരുന്നില്ല. 'എന്ത്?' എന്ന് സുപ്രധണ്ട് ചെന്നപ്പിച്ച് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചുതാടുകൂടി തടിയനായ പട്ടേൽ മലച്ച കെട്ടി റീജുകഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം പണിക്കർ, നടന്ന കഥയെല്ലാം സംക്ഷേപമായി പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. രണ്ടു പേരുടേയും പ്രത്യേകിച്ച് സുപ്രധണ്ടിന്റേയും മുഖം ചെമ്പറത്തിപ്പോലാലെ ചുകന്നു. പണിക്കർ തന്റെ രോഗത്തിന് വിഷുചികയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു പുറമെ കണ്ണരോഗം, ഉഷ്ണാസപ്രസരം, വയറുകുത്തൽ മുതലായി ചില തൂക്കടി ഉണ്ടാകയാൽ തനിക്ക് അക്കാര്യത്തിലും അല്പം സംശയമുണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു.

സഞ്ജൻ— എന്നാലത് പഠിപ്പാണവിഷമാണ്.

പണിക്കർ— ഞാനും അങ്ങനൊതന്നെയാണ് സംശയിച്ചത്. മുട്ടയും പാലും കുഴിച്ചപ്പോഴാണ് ആശ്വാസം കിട്ടിയതും.

സഞ്ജൻ— എന്നാൽ രീച്ചതന്നെ. ഛട്ടിയും ബരഹ്വയും പരിശോധിച്ചു കളയാം.

'എന്ത്? ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പോലീസ്സുദ്യോഗസ്ഥൻ കലയ്ക്കു ശ്രമിച്ചു എന്നൊ? ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായിക്കൊണ്ടു് നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ചെങ്കിത്താനാർ ജനദ്രോഹം ചെയ്തെയൊ? ഞാനിങ്ങനെ ന്യായത്തെ മുഴുവൻ വലിയതോക്കിന്റെ മുമ്പാകെ ചൂട്ടുകുളയും. ഈ കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ ഡൈനാമിറ്റ് ഇട്ട് തകർത്തുകളയും' എന്നീങ്ങിനെ അനിവാര്യമായ ക്ഷോഭത്തോടുകൂടി സുപ്രധണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്ന ലോഷം കേട്ട് പട്ടേൽ കണ്ണുമിഴിച്ചു. അതാ കള്ളൻ തല പൊക്കുന്നു. പിടിക്കു് അവനെ. വെക്ക് കയ്യാരം. കൊണ്ടുവാ. സുപ്രണ്ടിന്റെ ആജ്ഞ കേട്ടി ഒരു കാൺസ്റ്റബിൾ ഓടിപ്പോയി ഒരു കൈവിലങ്ങ് എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു സംശയിച്ചു നില്പായി. ഓ അവൻ നിന്റെ മുത്തച്ഛനാണല്ലോ, അവനെ

കയ്യും വെപ്പാൻ നിന്നു മടിയായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയാണു് അവനോടു് മനുഷ്യപ്പുഴു എന്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് സൂപ്രധനു് ആ കൈവിലങ്ങു വാങ്ങി പേടിച്ച് വിറച്ചുകൊണ്ടു് നില്ക്കുന്ന പട്ടേലിന്റെ കയ്യുമേൽ ഇടുപുട്ടി താഴേക്കു് തന്റെ കപ്പായത്തിന്റെ കീഴ്ശീലയിൽ ഇട്ടു. ഉടനെ നാലുപേർ കൺസുവിറ്റാമാരോടും കൂടി പുറത്തിറങ്ങി നമ്മുടെ ഗൃഹസ്ഥനെയും മേൽപ്രകാരം ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. ഇതിനിടക്ക് സജ്ജൻ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു പരിശോധന നടത്തി ഛട്ടിയിൽനിന്നും മറ്റും പാക്കുണവിയും വേർതിരിച്ചെടുത്തുവെച്ചു. ഇത്രയും പ്രബലമായ തെളിവുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കു് നിഷ്കഡിച്ചു് കാർമ്മിപ്പെന്നു തീർച്ചയാക്കി ഗൃഹസ്ഥനും പട്ടേലും കുററം സമ്മതിച്ച് മൊഴികൊടുത്തു. ആദ്യം കൊല്ലണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്ന എന്നും എന്നാൽ ആ സ്ത്രീ ചാടിപ്പോകയും തങ്ങൾ അടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ അന്വേഷിച്ചിട്ടും കാണാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുപ്പോൾ ആയുരജ്ഞി വിടുന്നതായാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ഉത്തരവാദി പഠയിക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു് പാക്കുണം കൊടുത്തതാണെന്നും ആ കുററസമ്മതത്തിൽ നിന്നു വെളിവാക്കി.

മൂന്നു പേർ കൺസുവിറ്റാമാരോടുകൂടി ഗൃഹസ്ഥനെയും പട്ടേലിനേയും റിമാണ്ടിനായി അടുത്ത മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കും അത്രയും കൺസുവിറ്റാമാരോടും സജ്ജന്റെ പ്രത്യേക എഴുത്തോടുകൂടി പണിക്കരെ ചാക്കിത്തിപ്പാനായി അടുത്ത ആസ്സത്രിയിലേക്കും അയച്ചു്, ഇക്കാര്യം സംബന്ധമായി വേറെയും ചിലപ്പോൾ മൊഴിവാങ്ങുവാനും ഇതുപോലെതന്നെ വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങൾ പരിശോധിയ്ക്കുവാനുമായി സജ്ജനും സൂപ്രധനും അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. മൊഴിവാങ്ങുകയോ പരിശോധിയ്ക്കുകയോ റിമാണ്ടുവാങ്ങി പുളളികളെ തടവിൽ വെക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ. നമുക്കതിന്നൊന്നും ഭാരമില്ല. എന്നാൽ പണിക്കരുടെയടുത്തു പോകാതെ നിവൃത്തിയുമില്ലല്ലോ.

മേലധികാരിയുടെ പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയ്ക്കു് പാത്രമാണെന്നു് എഴുത്തു മൂലം സ്റ്റാഫ്മാക്കയാൽ പണിക്കരെ ആസ്സത്രിയിലുള്ളതും

പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ശുശ്രൂഷിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ചുണ്ണാമ്പുതീര്, എണ്ണ മുതലായി പാഷാണവിഷത്തിനുള്ള മരമരുന്നുകളെല്ലാം ഉടനടൻ പ്രയോഗിച്ച് വിഷത്തിന്റെ ബാധ മുഴുവൻ ഒഴിഞ്ഞുകയും ദേഹപോഷണംപയ്യുകതങ്ങലായ ആഹാരങ്ങൾ ക്രമം പോലെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തയാൽ രണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പണിക്കരുടെ ക്ഷീണത്തിന്നു വളരെ ശമനംവന്നു. തന്റെ ക്ഷീണം ഭേദമായിവരുത്തേണ്ട പണിക്കർക്ക് നാരായണിക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരത്തിന്നു ശക്തി കൂടിവന്നു. ഘോരരാത്രിയിൽ ഏകാകിനിയായി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പല്ലവകോമളമായ ആ ദേഹം വല്ല ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾക്കും ആഹാരമായി വേിച്ചുപോ? അതിലു കഷ്ടമായ വിധത്തിൽ ദാക്ഷിണ്യശൂന്യനാരായ വല്ല ദുഷ്ടബുദ്ധികളുടേയും അധീനത്തിൽ അകപ്പെട്ടുവോ? എന്തായാലും സഞ്ജനം സൂപ്പഡണ്ടും മടങ്ങി എത്തിയാൽ മുറയ്ക്കാരനേപക്ഷണം നടത്തേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. നാലാം ദിവസം രാവിലെ ചായയും പലഹാരവും കഴിച്ച് മേലെഴുതിയ മനോരാജ്യങ്ങളും വിചാരിച്ച് കിടക്കുന്ന സമയം ആസ്പത്രിവാകയാതെന്നു കറു അകലെയാതി കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിൽനിന്ന് താഴെ എഴുന്നേല്പുകയും ആരോ ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്നതു കേട്ടു: - അച്ഛനമ്മ മരിക്കയും മമതെയിനിത്തറ വീഴുകയും, അതിൽ അച്ഛനമ്മ മരിച്ച ഇനി തെയിനിത്തറ വീഴണം, കാററ് നല്ലവണ്ണമടിച്ചാൽ അതും പറാം.

പണിക്കർ തേളുകത്തീയതുപോലെ പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു. 'എന്താണ് സംഗതി' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു നഴ്സ് (ശുശ്രൂഷിപ്പാറുള്ള സ്ത്രീ) അടുത്തുവന്നു.

പണിക്കർ—ആരുടെയാണ് ആ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേട്ടത്? സ്ത്രീ—അത് ആരേഴുദിവസംമുമ്പെ പോലീസ്സുകാർ ഹാജരാക്കിയ ഒരു ഭ്രാന്തത്തിയുടെ ശബ്ദമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷും പറയും. ചിലപ്പോൾ ഇതാ ഇപ്പറഞ്ഞതൊരിടി തമിഴും പറയും. ചിലപ്പോൾ ചിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കരയും. ഇങ്ങിനെയാണ് പ്രകൃതം, കഷ്ടതോന്നാം.

പണിക്കർ—എനിക്ക് ആ സ്ത്രീയെ ഒന്നു കാണണം.

സ്രീ—അനുവാദംകൂടാതെ ആക്കും കാണാൻ പാടില്ലെന്നാണ് അപ്പാത്തിക്കിരിയുടെ നിശ്ചയം.

പണിക്കർ—ആ സ്രീ എന്റെ സ്വന്തം ആളാണ്. കാണാതെ കഴികയില്ല.

സ്രീ—എന്നാൽ ഞാൻ പോയി അപ്പാത്തിക്കിരിയുടെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരാം.

എന്നു പറഞ്ഞു പുറത്തുക്കിറങ്ങി രണ്ടു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ മടങ്ങിവന്നു. 'പോകാം' എന്നു പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ പണിക്കർ പോയിത്തുടങ്ങി. വായുവഗതേഃകൂടി സ്രീകളുടെ ശാലയ്ക്കടുത്തത്തി. കൂടെയുള്ള സ്രീ കാണിച്ചുകൊടുത്ത വഴിയിൽ കൂടി നാരായണിക്കുട്ടി കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. (മേൽ പറഞ്ഞ ഭ്രാന്തത്തി നമ്മുടെ ഭാഗ്യഹീനയായ നാരായണിക്കുട്ടിയല്ലാതെ ആരാണ്?) കെട്ടാതേയും വേർപെടുകാതേയും ചിന്നിച്ചിരറി ജടപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന തലമുടിയോടും പ്രഭാതസമയത്തിലെ പൂണ്ണചന്ദ്രബിംബംപോലെ വിളർത്ത കവിഠത്തടങ്ങുളോടും ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടാതേയും സ്ഥിരമായി ഒരു പദാർത്ഥത്തിൽ നിൽത്തേയും ആങ്ങമിങ്ങു എറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടും ആസ്സത്രിയിൽനിന്നു കൊടുത്ത ഒരുവക ഉടുപ്പാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട പൂമുപകചരത്തെ അമർത്തിക്കെട്ടിയിരു്നുന്ന കൈകളോടുംകൂടി വിചാരശൂന്യയായി ഇടവും വലവും നില്ക്കുന്ന രണ്ടു സ്രീകളാൽ സശ്രദ്ധം ശൂശ്രൂഷിതയായി ഒരു ചാരകസേരയിൽ കിടക്കുന്ന നാരായണിക്കുട്ടിയെക്കണ്ടു നിമിഷത്തിൽ പണിക്കരുടെ ഹൃദയം ഉരുകിപ്പോകയും അതു ബാഷ്പരൂപമായി കണ്ണുകളിൽകൂടി പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്തു. നാരായണിക്കുട്ടി കുറച്ചുനേരം പണിക്കരുടെ മുഖത്തു നോക്കി 'ഹൃ-ഹൃ-കണ്ണുകളിൽ നല്ല ഉറവ്' എന്നു പറഞ്ഞു. നാരായണിക്കുട്ടി പണിക്കരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമായ ഉടനെ 'എന്റെ ശ്രീപാർവ്വതീ! ഈ കാഴ്ചയും എന്റെ കണ്ണിൽ കാണിച്ചുവല്ലോ' എന്നു പതുക്കെപ്പറഞ്ഞു പണിക്കർ ഭീഷ്മായെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. നാരായണി—ആർ പാർവ്വതിയോ? പാർവ്വതിയെ ഞാനറിയും. എ

നിക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമാണ്. പക്ഷെ ഇങ്ങാട്ട് അത്രയില്ല. അതാണ് തകരാറ്.

പണിക്കർ— ഈ നിലയിൽ അവിടെ നില്പാൻ തീരെ മോഹമില്ലാതായി. എങ്കിലും ശുശ്രൂഷക്കാരടെ നിഷ്പന്ധത്താൽ ഏതാനും ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കു ചോദിക്കേണ്ടി വന്നു.

പണിക്കർ— എന്തെ അറിയുമൊ?

നാരായണി— ഓ ആരാണിത്ര ശൗജ്ഞേയമായി ചോദിക്കുന്നത്.

എന്തെ അറിയുമൊ? ഞാനെന്തു വീരനാണ് എന്നല്ലെ പറയുന്നത്?

പണിക്കർ— ഇവർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷതന്നെയാണോ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്.

നാരായണിക്കുട്ടി— മനുഷ്യർതന്നെ പല ഭാഷയിലാണ്. അവർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയും പലവിധം. പക്ഷെ ചിലത് ഭാഷയായി ചിലത് ഭാഷയായില്ല എന്നുവരും. അതിനിത്ര ഭാഷിക്കുന്നമില്ല.

പണിക്കർ— എന്തെ മനസ്സിലാക്കേ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

നാരായണിക്കുട്ടി— പാമാണ് പ്രായമായ മനസ്സിൽ ഒരാളെ ആക്കുൻ തെക്കെല്ലെ? പക്ഷെ എനിക്കുത സാധിച്ചു. സ്വകാര്യമാണ് മിണ്ടിപ്പോകരുതെ, ഭദ്രം. ഞാനൊരാളെ മനസ്സിൽ ആക്കി എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരും. പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. നല്ല ആളാണ് ഭൂഷ്യം പറയരുതല്ലോ. എന്നാൽ ആ ആളെ തടിയൻ ഡാക്ടർ മരുന്നുകൊടുത്തു കൊന്നു. അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് ശുദ്ധമായി. ഒരു കൂടെ ഇല്ലാതായി. പോരിൽപാറാപ്പുരസ്ഥിജനമനമനിരം കേരളം പൂവുപാലെ എന്ന മട്ടായി. മനുഷ്യന് കാഴ്ചമെന്താണ്. എരിശ്ശേരിയും ചോരമാണ് എന്നൊരു വകക്കുറുപറയും. എന്നാൽ അതല്ല. മനുശുദ്ധി. എന്റെ മനസ്സ് ശുദ്ധമാണ്. ഹ, ഹ, നല്ലശുദ്ധ! അച്ഛനമ്മയും മരിച്ചിട്ടുള്ള വൃന്ദനത്തിനിടയ്ക്ക്, ആരോരു മറിയാതെ ഒരാളെ മനസ്സിൽ—ഞാൻ പറയേണ്ട. ചോപലമേ! നിന്റെ പേര് സ്ത്രീയെന്നാണ് എന്ന് ഹാലററി

നെക്കൊണ്ട് ഷേക്സ്പിയർ പറയിച്ചിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മുണ്ടവൻ ഉറക്ക' എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ വായിച്ചുവന്നാണ് അറിവ്. ഭൂമിയിൽ അറിവുള്ളവർ ചുരുക്കം. 'ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമാകട്ടെ' സഭയിൽ ലക്ഷണമൊത്തവരെന്നോ 'ണ്ടോ?' ലക്ഷണാനുപിതനായ സുമിത്രാകുമാരൻ ലക്ഷണനെന്നതന്നെ നാമുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ദീർഘമായ ഈ പ്രസംഗാനന്തരം നാരായണിക്കുട്ടി പണിക്കരുടെ മുഖത്ത് കറുത്ത നേരം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. 'അയ്യോ! ഇതാരാണ്? പ്രേതം, പ്രേതം, പ്രേതം'. എന്ന് ഉറക്കെ നിലവിലിളിച്ചുകൊണ്ട് ചാരുക്കുസേരയിൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് മോഹാലസ്യപ്പെട്ട് വീഴ്ചാൻ ഭ്രമിച്ചപ്പോൾ, 'പ്രേതമല്ല ഇത്; ആ മഹാപാപിതന്നെയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പണിക്കരും ശുശ്രൂഷക്കാരികളായ രണ്ടു സ്ത്രീകളും ഒപ്പം താങ്ങി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി. നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ തലയെടുത്ത് മടിയിൽവെച്ച് പണിക്കർ കുട്ടിലിന്റെ തലക്കൽ ഇരുന്നു. കൈലേസ്സുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടക്ക് നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ മഞ്ഞുപോലെ ധവളമായ നെറ്റിത്തടത്തിൽ പൊടിയുന്ന വിയപ്പുതുളളികളേയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് തന്റെ കണ്ണിൽ നിറയുന്ന അശ്രുബിന്ദുക്കളേയും തുടച്ചും ശ്വാസത്തെ നിരോധിച്ചു ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആ തരുന്നീരത്തത്തിന്റെ സുബോധപ്രാപ്തിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചും ഒരു പതിനഞ്ചു മിനിറ്റു നേരം പണിക്കർ പെട്ട പാടിന്ന് ഒരു സാനമില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു സ്ത്രീകളും ബോധക്ഷയം തീർത്തവനായി ഓരോ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയുടെ ഫലമായിട്ടോ അതോ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പണിക്കരുടെ കണ്ണിന്റെ നിറം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ മുഖത്തു വീണ കണ്ണിർതുളളിയുടെ ചുട്ടു തട്ടിട്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നാരായണിക്കുട്ടി പെട്ടെന്ന് കണ്ണു മിഴിച്ചു. പണിക്കരേയും സ്ത്രീകളേയും കുറച്ചു നേരം നോക്കി.

നാരായണിക്കുട്ടി— ഞാൻ സ്വപ്നം കാണുകയോണ്ടോ? അതോ ഇതെല്ലാം ശരിതന്നെയോ?

പണിക്കർ—സ്വപ്നമല്ല. ഈശ്വരാധിനംകൊണ്ടു യാതൊരപകടവും പിണയാതെ ഞാൻ വീണ്ടും കുട്ടിയോടൊത്തു ചേരും. നാരായണിക്കുട്ടി—ആവു എനിക്കു സുഖമായി. ഇനി കണ്ടു തീച്ചയാണ്. എവിടെപ്പോകയാണെങ്കിലും ഞാൻ കൂടെയുണ്ട്. പണിക്കർ—ഇതു ഞാൻ ഇതിന്നു മുൻപെതന്നെ തീച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

നാരായണിക്കുട്ടി—എനിക്കു ബുദ്ധിയുണ്ട് എന്തോ വല്ലാതെ ഒരു ഭ്രമം സംഭവിച്ചുപോയി. എന്തൊക്കെയാണ് പറഞ്ഞത് ആരെ ഒക്കെയാണ് ശങ്കരിച്ചത് എന്ന് കണ്ടും എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. ബുദ്ധിഭ്രമത്തിൽ പറഞ്ഞതൊന്നും വകവെക്കരുതെ.

പണിക്കർ—അങ്ങിനെ പറയരുതെ; ആ പറഞ്ഞതിലാണ് എന്റെ ഭാഗ്യം മുഴുവൻ കിടപ്പ്.

നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ മുഖം രക്തവണ്ണമായി. അതു കാണാൻ തിരിപ്പാൻവേണ്ടി രണ്ടു കൈകൊണ്ടും മുഖം മറച്ചു. ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ജളവർ ഇതിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ ആഹാരവും മരുന്നുംകൊണ്ടു വരുവാനായി പോയിരുന്നു. അവർകൂടി ഈ ഭാവവികാരം കാണാൻ സംഗതിയായി എങ്കിൽ നാരായണിക്കുട്ടി ലജ്ജാസംഭ്രമങ്ങളാൽ ദഹിക്കുമായിരുന്നു. പണിക്കരുടെ ഹൃദയം കിടുകിടും എന്നു ഇടിക്കുന്ന ശബ്ദം നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്കു കേൾക്കാം. രണ്ടുപേരിൽ ആക്കാണ് അധികം പരിഭ്രമം എന്നു പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. കുറെനേരം നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു.

പണിക്കർ—എന്റെ സാഹസത്തിന്നു മറുപുരുത്തുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നാരായണിക്കുട്ടി—അയ്യോ അങ്ങിനെ പറയരുതെ. എന്നെ വ്യസ്ഥനാക്കിയതെ. ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നത് അതൊന്നുമല്ല. കാമ്യയില്ലാതെ എന്തെല്ലാം വിധത്തിലാണ് പറഞ്ഞത് എന്ന് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു.

പണിക്കർ—വിശ്വസ്തമെന്നും പറഞ്ഞില്ല. വിശ്വസ്തത്തിലാണ് എന്റെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ കിടപ്പ്.

നാരായണിക്കുട്ടി— അതല്ല. ആദ്യ ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിലൊ മലയാളത്തിലൊ സംസാരിച്ചത്?

പണിക്കർ— മലയാളത്തിൽ.

നാരായണിക്കുട്ടി— ആവു വളരെഭേദം. ഇഴയൊരൊ മാത്രമല്ല അറിഞ്ഞുള്ളു. അത് ഇപ്പോഴല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും കൂടാതെ കഴിയുകയുമില്ലല്ലോ

പണിക്കർ— അല്ലയോ ജീവേശപരി! കഷ്ടപ്പാടുകൾകൊണ്ടും ഭവതിയുടെ രക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൊണ്ടും ഭവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന എന്റെ മനസ്സിന് ഇതൊരു അമൃതസേചനം തന്നെ.

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മരുന്നും ആഹാരവും കൊണ്ടു രണ്ടു സ്ത്രീകളും പണിക്കർക്ക് ആഹാരംകൊണ്ടു ഒരു സ്ത്രീയും വന്നു. എനിക്ക് മരുന്നാവശ്യമില്ല. എന്റെ രോഗശമനം മൂർത്തികരിച്ച് ആവിട്വിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നു മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു ഒരു മദന്ദിതവും കടാക്ഷവുംകൊണ്ടു പണിക്കരെ നിശ്ചേഷ്ടനാക്കി നാരായണിക്കുട്ടി മരുന്നുവാങ്ങി സേവിച്ചു. രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചിരുന്നു റെട്ടിയും പാലും കുഴിച്ചു. നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ പണിക്കരും പണിക്കരുടെ ഉള്ളിൽ നാരായണിക്കുട്ടിയും പൂർവ്വാധികസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി സ്ഥലം പിടിച്ചതിനാൽ, 'കൊള്ളില്ലെന്നു മകനെത്തന്നെത്തന്നെ നിലയായിത്തന്നെ ചെയ്തുവെന്ന്', അതിനാൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ലെങ്കിലും തരക്കേടില്ലെന്നു തോന്നി. അവർ ഇതുവരെ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കെല്ലാം മതിയായ പരിഹാരമായി. ഇങ്ങിനെ ഐഹികത്തിന്റെ നിലയിൽനിന്നു കുറെക്കൂടി ഉയർന്നതെന്നു രണ്ടുപേരും തോന്നിയ പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിച്ചിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു വേലക്കാരൻ വന്നു പൊല്ലീസ് സൂപ്രഡണ്ടും ഡിസ്ട്രിക്ട് സർജനും വന്നിരിയ്ക്കുന്നതായും കാണാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായും പണിക്കരോടറിയിച്ചു.

പണിക്കർ— ഞാൻ അവരെ ഒന്നു കണ്ടു വേഗം വരാം.

നാരായണിക്കുട്ടി— അല്ല. ശപഥം ഇത്ര ക്ഷണം മറന്നുവെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചയത്തെ ലംഘിയ്ക്കയാണെങ്കിലും ഞാൻ അതു ഭാവിച്ചിട്ടില്ല. ഞാനും കൂടെയുണ്ട്.

പണിക്കർ—അയ്യോ! ഞാൻ അത്ര മറന്നിട്ടില്ല. സാധ്യമാകാ
കാണാൻ പോകയല്ലെ? ആസ്സത്രിവിട്ടു പുറത്തുപോകുന്നതുമില്ല.
അതുകൊണ്ടേ.

നാരായണിക്കുട്ടി—സാധ്യമാർ അത്ര ഭയകരമാരല്ല. ഞാൻ കൂ
ടെയുണ്ട്.

രണ്ടുപേരുംകൂടി ചെല്ലുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ സംസ്ഥാർ
എഴുന്നേറ്റ് അവരെ ഇരുത്തി വളരെ ഭയാരയി സംസാരിച്ചു.

സുപ്രഭുണ്ട്—സാധ്യസ്മി. കൂട്ടുകൂട്ടമായി വന്ന ആപത്തുകളുടെ
കാഠിന്യത്തെ സഹിപ്പാൻ മുഴുലമായ ഊഷ്മള ഹൃദയത്തിന്നു
ശക്തിയില്ലാതെയായി. എനിക്ക് തന്നെ വിചാരിയ്ക്കുമ്പോൾ
ഭയമുണ്ടു.

സഞ്ജൻ—ആസ്സത്രിയിൽ രണ്ടുപേരും സുഖമായിരുന്നില്ലെ?

പണിക്കരും നാരായണിക്കുട്ടിയും— } ഉവ്വ്.

സുപ്രഭുണ്ട്—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഇത എനിക്ക്ക്കുറേ കൗതാണ്.
പൊല്ലിസ്സു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും തമ്മിലു
ള്ള അന്തരം കണ്ടുവോ എന്നാണതിന്റെ സാരം. പൊല്ലിസ്സു
കാരും എല്ലാം അക്രമികളല്ല. ബോധക്ഷയത്തോടുകൂടി കിടന്നി
രുന്ന ഈ സ്ത്രീയെ അമിട്ട് കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വാച്ചോടും
പവനോടും കൂടി ഹാജരാക്കിയതും ആ സൈന്യത്തിൽപ്പെട്ട
ചിലരല്ലെ? ചിലർ അക്രമികൾ. അവർക്ക് അതിനടുത്ത ഫല
വും. കലയ്ക്ക് ഉത്സാഹിച്ചു കുറഞ്ഞിന്നു പൊല്ലിസ്സു പട്ടേലിനേ
യും നിങ്ങളെ സല്ലരിച്ച ആളും കമ്മിററുചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നാരായണിക്കുട്ടി—ആ വൈദ്യനേയെ?

സുപ്രഭുണ്ട്—ആ വന്നത് വൈദ്യനല്ല. കള്ളത്തടിയൻ പൊ
ല്ലിസ്സു പട്ടേലാണ്. വൈദ്യനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിബ്ബാധ
മായി കാണാമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ആ വേഷം കെട്ടിയതാ
ണ്. അതെല്ലാം തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സാ
ക്ഷികളാണ്. മറന്നാളാണ് വിചാരിച്ചത്. അതു കഴിഞ്ഞു
പോയാൽ പോരെ?

പണിക്കർ — മതി.

സഞ്ജൻ — രണ്ടുപേരും സൈപരമായി താമസിപ്പാൻ ആസ്പത്രിയിൽ പ്രത്യേകസ്ഥലം എറപ്പു ചെയ്യാം.

പണിക്കർ — വളരെ വന്ദനം.

സഞ്ജന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സൽക്കാരത്തിന്റെ സുഖത്തെ അനുഭവിച്ചും, ആദികുലത്തുതന്നെ അന്വേഷം അങ്കുരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതും പിന്നീടുണ്ടായ വിരഹാതപത്തിന്റെ ചണ്ഡതയോടുകൂടിയതിൽക്കുന്നതുമായ അനുരാഗവൃക്ഷത്തെ സല്ലാപമുതലായാലും സഹവസദോഹമുത്താലും പോഷിപ്പിച്ചും, ഐഹികമോഷ്ടങ്ങളിൽ സാമീപ്യസാലോക്യങ്ങളെ യഥാഭാവം അനുഭവിച്ചും, സായുജ്യപ്രാപ്തിയുള്ള ഭാഗ്യവസരത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും, നമ്മുടെ നായികാനായകന്മാർ രണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസം സഞ്ജനോടും പൊല്ല്യസ്സ് സുപ്രഭാതത്തിനോടും, കേസ്സിപ്പേയ്ക്കുള്ള മറ്റു സാക്ഷികളോടുംകൂടി അവിടെനിന്ന് 15 മൈൽ അകലമുള്ള സെഷ്യൻ കോടതിയ്ക്ക് പോകയും ഉണ്ടായ വസ്ത്രയ്ക്ക് രണ്ടു പേരും മൊഴികൊടുക്കുകയും ചെയ്ത് അവിടെവെച്ചുതന്നെ സഞ്ജനോടും സുപ്രഭാതത്തിനോടും വളരെ വന്ദനത്തോടുകൂടി യാത്ര പറഞ്ഞ് പ്രയാഗയിലേക്ക് ഒന്നായി ശീട്ടുവാങ്ങി വണ്ടികയറുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം ദിവസം പ്രയാഗയിലെത്തി. അന്ന് പുലർ 14-ാം ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ ഗംഗാസ്നാനം മാത്രം ചെയ്ത് ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങി താമസിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്ക് ഉണ്ണു കഴിച്ചു പണിക്കർ നാട്ടിലേക്കു ചില എഴുത്തുകൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നാരായണിക്കുട്ടി അന്നു കാലത്ത് തീവണ്ടി ആപ്പീസിൽ വെച്ചുവാങ്ങിയ ഒരു ലംഗ്വിഷ് വസ്ത്രമാനപത്രം വായിക്കുകയായിരുന്നു. പണിക്കർ ഒരു ടൈപ്പിസ്റ്റിനെ നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ മുഖത്തുനോക്കിയപ്പോൾ വസ്ത്രമാന പത്രം കയ്യിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് കറയുന്നതായിക്കണ്ടു. എന്താണ് സംഗതി? എന്നു ചോദിച്ച് പണിക്കർ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ കടലാസ്സിലെ ഒരു ഭാഗം മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിച്ച് കടലാസ്സുകയ്യിൽ കൊടുത്തു. പണിക്കർ വാങ്ങി വായിച്ചു മേദിരശിസം സമാഹരണകാരനായ ഒരു യുവാവിനെ വിവരംകൊടുത്തു കൊല്ലുവാ

നാശമായിച്ചു കുറഞ്ഞതിന്ന് ഒരു പെംപ്ലീസ്സ് പട്ടേലിനേയും വേറെ ഒരുവനേയും ഏഴുഴ കൊല്ലം നാടുകടത്തുവാൻ വിധിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു എന്നാണ് അതിന്റെ സാരം.

പണിക്കർ — ഇതിലെന്താണ് കരയുവാനുള്ളത്.

നാരായണിക്കുട്ടി — അവരെക്കുറിച്ചല്ല എന്റെ വ്യസനം. എന്നാൽ യാതൊരു അപരാധവും ചെയ്യാത്ത ഭായ്മാർക്കും മക്കളും ഏഴു കൊല്ലത്തേക്ക് ഭർത്തൃസ്വഭവവും പിതൃലാളനവും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നുവല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ കരച്ചിൽ വന്നതാണ്.

പണിക്കർ — നമ്മുടെ ദയയെ കടിഞ്ഞാണ് ചെക്കത്തെ ഇങ്ങിനെ വിട്ടയച്ചാൽ വ്യസനക്കുണ്ടിൽ ചെന്നു ചാടുവാൻ ഇടയുണ്ടാകുമുള്ളൂ. അങ്ങിനെ അരുത്.

പിററന്നാൾ കാലത്ത് ശുദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞു പുരോഹിതനോടുകൂടി ത്രിവേണിസ്സാനവും പിണ്ഡാദികൾക്കുള്ളും കഴിച്ചു ഗംഗയും നിറച്ചു കുശിക്കു പുറപ്പെട്ടു. കാലത്ത് ഏഴുമണിയ്ക്ക് കാശിയിലെത്തി. നാട്ടുകൊടുച്ചെട്ടിയുടെ നന്ദത്തിൽ ചെന്നു കയറി. ഉദാരചിത്തനായ ആ സത്രം മാനേജർ പിച്ചുഅയ്യൻ അവരെ ആദരവോടെ ഉപചരിച്ചു. അവരുടെ ആചാര പ്രകാരം അദ്ദേഹം ആളെ അയച്ചു വരികാപ്പലാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പുരുഷപ്രതിമയും സ്ത്രീപ്രതിമയും ഉടനെ വരുത്തി. മതാചാരപ്രകാരം മരണാനന്തരം ചെയ്യേണ്ടതായ കുർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സംധിസ്താത്ത നിലയിൽ അന്തരിച്ചുപോയ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രതിമകളെ യഥാവിധി സംസ്കരിച്ചതിനുശേഷം ക്രിയാദികൾ കഴിക്കേണമെന്നു നാരായണിക്കുട്ടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം പ്രതിമകളെയുംകൊണ്ടു നമ്മുടെ കൂട്ടർ ആ ഫലത്ത്തിലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര യായി. പട്ടുകൊണ്ടു മൂടിയ പ്രതിമകളെ വഹിക്കുന്ന രണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ മുന്പിലും, അതിന്റെ പിന്നാലെ പുരോഹിതനും, അതിന്റെ പിന്നാലെ നാരായണിക്കുട്ടിയും, പിന്നീടു പണിക്കരുമായിട്ടാണ് നടന്നത്. ശുശ്രൂണസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ആ പ്രതിമകൾ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മുതശരീരങ്ങൾ തന്നെയാണ് എന്നു ദൃഢമായി സങ്കല്പിച്ചു.

തോട്ടകൂടി നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ നേത്രങ്ങൾ കലുഷങ്ങളാകയും അവയിൽനിന്ന് അശ്രുക്കൾ ധാരയായി ഒഴുകുകയും ചെയ്തതാൽ ഈ വ്യസനഭാവം അന്ത്യവാരം കാണിക്കുന്നതിനിപ്പോൾവേണ്ടി ആ യുവതി കീഴ്പ്പോട്ടുനോക്കിക്കൊണ്ടു നടന്നു. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അനവധി ജനങ്ങൾ നടക്കുന്ന വഴിയിൽകൂടി ഏകദേശം അനന്താഴി ക ഇങ്ങിനെ നടന്നപ്പോഴേയ്ക്കും 'കൃഷ്ണയ്യ! എനിയ്ക്കു തലതിരിയുന്നു എന്നെ താങ്ങു' എന്നൊരളം 'അയ്യോ! ഇതെന്താണ്' എന്നു മറ്റൊരളം വിളിച്ചുപറയുന്നതുകേട്ടു നാരായണിക്കുട്ടി തലപൊക്കി നോക്കുകയും 'അയ്യോ' എന്നു പറഞ്ഞു മൂർഛിച്ചു പിന്നാക്കം വീഴുവാൻ ഭാവിതയ്ക്കും 'ഹരി! ഹരി! ഭഗവാനെ!' എന്നു പറഞ്ഞു പണിക്കർ താങ്ങി എടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൃഷ്ണയ്യൻ ആരോഗ്യമുള്ള ഒരാളായിരുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ അവലംബിച്ചു മൂർഛിതനായ രണ്ടുപേരെയും രണ്ടു കൈകൊണ്ടും താങ്ങി എടുത്ത് അടുത്ത മറത്തിന്റെ പുറത്തിണ്ണയിൽ കിടത്തി. പണിക്കന്റെ കിട്ടിയതു കൃശംഗിയായ നാരായണിക്കുട്ടിയായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വലിയ ഭാരം തോന്നിയില്ല. കൃഷ്ണയ്യൻ ചരിത്രം മുഴുവൻ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പെട്ടെന്നു കാര്യം മനസ്സിലായി. ഏകിലും ദുരീകരണത്തിന്നുവേണ്ടി 'മകളല്ലേ?' എന്നു പണിക്കരോടു ചോദിക്കുകയും 'അതെ' എന്നു പണിക്കർ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. ('ക്രോധയെ-ക്രോധയെ') 'എന്താണ്- എന്താണ്' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അനവധി ഹിന്തുസ്ഥാനിക്കാർ വന്നു തിരിഞ്ഞിരുന്നിട്ടുള്ളതും കൃഷ്ണയ്യൻ പണിക്കരോട് എന്താണൊക്കെ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു തന്റെ പറയുംപ്രകാരം ഹിന്തുസ്ഥാനിയിൽ പറഞ്ഞു. രണ്ടാഴ്ചമുറവ മംഗപട്ടണം എന്ന ദിക്കിൽവെച്ചു തീവണ്ടിക്ക് അപകടം പറ്റിയതു നിങ്ങളെല്ലാവരും കേട്ടിരിയ്ക്കുമല്ലോ. അന്ന് ഒരു രണ്ടാംക്ലാസ്സു വണ്ടിയിൽ ഭാഗ്യവാനായ ഈ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും അവരുടെ ഏകപുത്രിയായി ആയുഷ്കാലം കഴിഞ്ഞ ഈ കുമാരിയും കയറിയിരുന്നു. കൂട്ടി വെള്ളത്തിൽ വീഴത്തക്ക ചരിവും ചലനവും സംഭവിച്ചു ഏകിലും ഈ വണ്ടിയുടെ മുമ്പുറത്തെ കൊടുത്തു ദൈവഗത്യാ പൊട്ടിപ്പോകയാൽ ഇവർ കയറിയ വണ്ടിയും അ

തിന്നു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കന്നാട്യാസ്സു വണ്ടിയും ഗാഡിന്റെ വണ്ടിയുടേടി അതിബലത്തോടുകൂടി പിന്നാക്കം തള്ളപ്പെട്ടു കയാൽ ഇവർ അല്പാല്പമായ ചില പരുക്കുകളോടുകൂടിയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടു. വെള്ളത്തിൽ വീണ കട്ടിയെ ഇതും ഈ ഇരിയ്ക്കുന്ന മഹാമനസ്സൻ രക്ഷിച്ചു കരയ്ക്കു കയറിക്കൊണ്ടുപോന്നു. മരിച്ചുപോയി എന്ന് അന്വേഷം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ മാതാപിതാക്കളും പുത്രിയും യദൃച്ഛയോ വിശ്വനാഥസ്വാമി സന്നിധിയിൽവെച്ചു കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ സന്തോഷാധികൃത്താൽ മൂന്നുപേരും മോഹിച്ചുപോയി. ആളൊഴിയുവിൻ. നല്ല കാറ്റുകൊണ്ടു ഇവർക്കു സുഖോധം വരട്ടെ.

ബ്രിഹത്തനാഥജിയ്ക്കുണ്ടു ഗംഗാമണ്ഡലമുണ്ടു എന്ന് ആത്മവിളിച്ചുകൊണ്ടു് ആറുക്കൂട്ടമെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു. കൃഷ്ണയൻ ഉടനെ ഗംഗാതീരത്തിൽനിന്നു ഒരു പാത്രം വെള്ളം മുക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു മൂന്നുപേരുടേയും മുഖത്തു തളിച്ചു. നാരായണിക്കുട്ടി പെട്ടെന്നു കണ്ണു മിഴിച്ചു.

നാരായണിക്കുട്ടി— ശരിതന്നെയാണൊ?

പണിക്കർ— അതെ. ഇതാകിടക്കുന്നു. ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു കരസ്സൽത്താൽ അവർക്കു സുഖോധമുണ്ടാക്കും.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ നാരായണിക്കുട്ടി പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു് അപ്പനമ്മമാരുടെ അടുക്കൽചെന്നു മുഴുവനായ കൈകൊണ്ടു് അവരുടെ മുഖത്തു തലോടുകയും പ്രകൃത്യാ മധുരമായും ഇപ്പോൾ സന്തോഷസംഭ്രമങ്ങളാൽ കമ്പിതമായും ഉള്ള സ്വരത്തോടുകൂടി വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. പുത്രിയുടെ വാഗ്മുതമറകുന്ന ജീവനൈഷധം കണ്ണങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു ഉടനെ രണ്ടുപേരും സുഖോധപ്രാപ്തനായി എഴുന്നേറ്റു. ആലിംഗനങ്ങൾകൊണ്ടു ചുംബനങ്ങൾകൊണ്ടു കണ്ണീരുകൊണ്ടു ആശിസ്സുകൾകൊണ്ടു നാരായണിക്കുട്ടിയെ മൂടി.

അപ്പൻ— കുട്ടികൃഷ്ണ! അടുത്തുവര. ഞാൻ കയ്യരണ്ടും തലയിൽ വെച്ചൊന്നനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും രണ്ടു ദേവമാണെന്നു ഉള്ളു.

പണിക്കർ ഉടനെ അടുത്തു ചെന്നു. വയസ്സൻ കൈ രണ്ടു തലയിൽ വെച്ച് 'കുട്ടി നന്നായ് വരുട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിച്ചു.

അച്ഛൻ — നിങ്ങൾ എവിടെയെച്ചാണ് കണ്ടുമുട്ടിയത്.

പണിക്കർ — ആ ജലപ്രാഹരത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ. അന്നത്തെ വണ്ടിയിൽ ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുജനങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ നാരായണിക്കുട്ടിയുടെ രക്ഷിതാവായി തീർന്നു. ആ കഥയൊക്കെ കുറെ വിസ്മയിച്ചു പറവാനുണ്ട്, പിന്നെയൊക്കെ.

അച്ഛൻ — നിന്റെ അച്ഛനും ഞാനുമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കും ഞങ്ങൾ വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ ചെയ്യവെച്ചിട്ടുള്ള നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിതിയ്ക്കും, നീ അവളെ രക്ഷിക്കേണ്ടവൻതന്നെയാണ്. അതെ 'ഗുരുജനങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ നീ അവളുടെ രക്ഷിതാവായിത്തീർന്നു'.

പണിക്കർക്കും നാരായണിക്കുട്ടിയ്ക്കും അന്യോന്യം മുഖഭാവമെന്തായിരിക്കുമെന്നു നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ലജ്ജകൊണ്ടു രണ്ടുപേർക്കും അതിന്നു സാധിച്ചില്ല.

കൃഷ്ണയ്യൻ — ഇനി ഗംഗാസ്നാനവും സപാമിദർശനവും കഴിച്ചു ഉണ്ടാകഴികൂടും, നേരം കുറെയായി.

'അങ്ങിനെതന്നെ' എന്നു പറഞ്ഞ് അച്ഛൻ എഴുന്നേറ്റതോടുകൂടി മറ്റൊല്ലാവരും പുറപ്പെട്ടു സ്നാനത്തിനുള്ള ഘട്ടത്തിലെത്തി.

അച്ഛൻ — കൃഷ്ണയ്യ! ഇനിയുള്ള കാലം മുഴുവൻ ഗംഗാതീർത്തിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്റെ മോഹം ഈ കുട്ടി തെറ്റിച്ചു.

കൃഷ്ണയ്യൻ — ഈ തെറ്റിക്കലിന്നു രസമുണ്ടല്ലോ. കുറെക്കാലംകൂടി ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി പിന്നെയും ഇവിടെത്തന്നെ വരാം. പിന്നെയ് ഗംഗാതീർത്തിൽ ദേവതീസ്സാനം മുഖ്യമാണ്. അച്ഛനുമമ്മയും കൈകോർത്തുപിടിച്ചു മുങ്ങാം. കുട്ടികളൊ?

അച്ഛൻ — എന്താണ് സംശയിപ്പാനുള്ളത് നിയമപ്രകാരം അവരും ദമ്പതികളാണ്. കൈകോർത്തുപിടിച്ചു മുങ്ങട്ടെ.

നദീപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങിച്ചാകവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി യാതൊരു കൈകൊണ്ടു യാതൊരു കയ്യിനേരും പിടിച്ചുവെൊ, അവസ്ഥാഭേദത്താലുള്ള രസഭേദത്താൽ വിയർത്തു വിറയ്ക്കുന്ന ആ കൈകൊണ്ടു വിയർത്തു വിറയ്ക്കുന്ന ആ കയ്യിനേരേൽതന്നെ, സാക്ഷാൽ ഗംഗാഭഗവതിയെ സരക്ഷിനിതി ഇഴശ്ചരന്റെ നിശ്ചയത്തിനും ഗുരുജനങ്ങളുടെ ആജ്ഞയും തങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനും അനുസരണമായി പിടിയ്ക്കുകയും ആ ദേവതിമാർ അനേകകാലം ദാമ്പത്യധർമ്മത്തെ പരിപാലിച്ചു സുഖമായിരിയ്ക്കയും ചെയ്തു.

ഭൂമം.

ഒടുവിൽ കഞ്ഞികൃഷ്ണമനോൻ, ബി. എ.

പലവക

അഭിപ്രായത്തിന്നയച്ചുകിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

1. ഷഷ്ടിപൂർത്തിവിലാസം—അമ്പലപ്പുഴ രാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ.
2. കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്മ—നന്തിപുലത്തു കണ്ടനിഗോവിന്ദൻ.
3. ഒറ്റമന്ത്രവിചിക്രിതം—ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്.
4. ഭാരതമഞ്ജരി—കടത്തനാട്ടു പോല്ലാതിരി ഉദയവർമ്മസ്വരൻ.
5. ശ്രുതബോധം—പണിക്കശ്ശേരി കണ്ണപ്പൻ.
6. ദുഷ്ടാന്തശതകം—പണിക്കശ്ശേരി കണ്ണപ്പൻ.
7. ശരിയായ പരിഷ്കാരം—സി. കൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.
8. ബുക്കർ, ടി. വാഷിങ്ടൺ എന്ന മഹാന്റെ ജീവചരിത്രം—കെ. പരമപിള്ള, എം. എ.

ഭ. ലക്ഷ്മികരകസ്തുരിഗുളികകൾ.

താബുലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സർവ്വലോക ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിചാര്യരായ സാധനം. ഞ്ഞവേണ, വാസ്തവം, അജിണ്ണ വിശദമായ ഉപദേശം.



രതിച്ചെ താബുലത്തോടുകൂടിയ ഉപയോഗിക്കാം. അതോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഇരട്ടിയുണ്ടാകും ജിണ്ണപ്പട്ടത്തും. പ്രസവകാലത്തു താബുലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടക്കിയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസംഭവങ്ങളും ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. കരൾമീർത്തുനിന്നു വരുന്ന തീവ്ര കസ്തുരി പച്ചക്കുറുപ്പും മുതലായ അനേകം വിചാര്യരായ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചെടി, കരസംഗ്രാസം, ചർമ്മ രോഗമായ രോഗങ്ങൾ വായസ്സിന്റെ ഏകദേശമായി വേർതിരിച്ച് വരെ ഗുളികകൾ വെറിലാക്കിയിൽ കൊടുത്താൽ മതി. വരെ ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി ൧-൧൦ വിള ൧൦. ൧ മുതൽ ൧൦ വരെ കപ്പി കൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧-൧൦ തവണകൂടി ഉണ്ട.

൬. അതച്ചണ്ണ.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ഞ്ഞവേണയ്ക്കേയും നീക്കം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തുടങ്ങുന്നു. തവൽ ചിലവു ൨ കപ്പി വരെ ഉണ്ടാകുന്നു.

൭. ജപരസംഹാരി.

കളിപ്പനി, മുപ്പനി, വാർപ്പനി, പത്തുപാടം, കഥജപം, അസമീപം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വിള ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തവൽ ചിലവു ൭ റ്റൺ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളത്തെലം.

ഈ തൈലം വിശുദ്ധതയോടെ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവയ്ക്കിനെയും തൈലം കഴിയും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുക്കുണ്ടാകും. സകല കഷ്ടതയായും കഷ്ടം തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോഗം കറുക്കും. രോഗം വെറിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും. വിള കപ്പി ഒന്നിനു ൮ റ്റൺ തവൽ ചിലവു ൭ റ്റൺ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാണെന്നൊ അവിടെ ഈ മരുന്ന വിശുദ്ധതയോടെ വേദനയുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മറ്റൊരും. വിള കപ്പി ഒന്നിനു ൮ റ്റൺ തവൽ ചിലവു ൭ റ്റൺ കപ്പി കൾ വരെ ഉണ്ടാകുന്നു.

പി. സുന്ദരപ്പിള്ളിപ്പട്ടം തെളിക്കു ആർക്കെട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരം.

ഭാരവാഹിപ്പം, വലിച്ചുതികട്ടുക, വെള്ളകലിപ്പുക, മൂലബന്ധം, വയറുശ്ശെപ്പ, വായനാരം അമ്മണ്ണ വയറുവീഞ്ഞുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ വിഭത്തം ചെറു പണ്ടുള്ള നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും ഡപ്പി ഒന്നു. അന്നു തപാൽകുലി അന്നം ൫ വേറെ

൧൧. കണ്ണമ്പിറ.

ചീക്കത്തു, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പ, ഇരട്ടിൽ മുതലായ കണ്ണന്ദരം അടച്ച ഭേദപ്പെടുത്തും അവണസുകുതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧൦൦ ള്ള അപ്പാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ണ വേറെ

൧൨. സുഖഭരിതളികകൾ.

ഭേദി ശിവാപ്പടുത്തും അമ്മണ്ണ, വിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലമുപ്പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ ചല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൭ ണ തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ ണ വേറെ

൧൩. നേത്രബിരു.

കണ്ണനോവു, കണ്ണകത്തു, കൂച്ചം, നീരെടുപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ, പീള, കെട്ട, ദശവളിച്ചു, പൂവ, വെറുപ്പ, റേരിച്ചിൽ ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു വു കച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൭ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ണ വേറെ.

൧൪. സുഖലിതരക്കണ്ണി.

ബാഹിനതയംലും അത്യാസ്തയംലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സുഖലി താത്ത നീക്കം വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൭ ണ തപാൽ ചിലവു ൫ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ ണ വേറെ

൧൫. മുഗകസ്ത്രീ.

കൊഴിരിൽ നിന്നും വരുന്നതിട്ടുള്ള ഒന്നാത്തരം കസ്ത്രീ ഏപ്പോഴും ആപ്പസ്സൽ ഉണ്ട് ത്രാപത്തുക്കത്തിന്നു മറ്റു ക വില ഒരു ത്രാപമുതൽക്കുള്ള ഏറ്റവും സംഖ്യകൾ ചിറ്റുറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു ൧൦൦. ഏഴുത്തുകത്തുകൾക്കു ഏറ്റവും ഉറപ്പിലും തമിഴിലും ആരേറിക്കടന്നു

പി. സുബ്ബരായൻ, വാർദ്ധക്യം, വാർദ്ധക്യം, വാർദ്ധക്യം, വാർദ്ധക്യം

എ. പ്രസിഡന്റേയ്ക്കു ശ്രദ്ധ.

പ്ര. കുഞ്ഞുശിശുവിക.

ഫർ. ബുനമുസ്.

൨൦. സഞ്ജാലഗ്നമി.

പി. സുബ്ബറായിപറക്കിപ്പേട്ട തെക്കേ അറ്റകംഗ് ജില്ല.

൨൧. കണക്കുതരം ഗോരോമന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പണികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ജിറ, കരള, ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപഗോളങ്ങൾക്കും ജലഭോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർപ്പ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എപ്പും ഉദ്വേഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു വില ൫ ണ, വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപശ്ശാഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചെറു, പോളൻ, ചുട്ട, ചുഴക്കടി, നരണം, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചെറിയും ഉള്ള എപ്പും തപശ്ശാഗങ്ങൾക്കും ഏറെയും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു നേരത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി, വി പി കമ്മീഷൻ ൫ ണ

മേത്തറം ഗോരോമനം തോല ചുക്ക വില ൫ ക. മേത്തറം കങ്കരകേസരം തോല ചുക്ക വില ചുക്ക. മേത്തറം പച്ചക്കുപ്പം, തോല ചുക്ക വില ൨ ക മേത്തറം തോല അത്തർ, ചുട്ടപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴയ, മരിക്കളത്തു, അതിചുട്ട, പുറംഗ, ററന, മരിഡയ, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പും തയ്യാറാക്ക. ഇവയെ തോല തുടങ്ങുന്ന ക ചു വ അക്കൂലി പുറമെ.

				ക. ണ. സ.
കണക്കുതരം ഗോരോമനം തുടങ്ങുന്ന ചുക്ക				൫ ൦ ൦
ടി	മത്തറം	ടി	ചുക്ക	൧ ൦ ൦
ടി	പച്ചക്കുപ്പം	ടി	ചുക്ക	൧ ൦ ൦

൨൩. രക്ഷാമൃതം.

ഈ തുടങ്ങിയ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണു. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണവ്യവസ്ഥയാണു ഇതിന്നു. കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള രോഗങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഹൃദയവും പ്രമേഹരോഗങ്ങൾക്കും ഇതു ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷണമാണു. ഇതു കേശശ്ശലി വയ്ക്കുന്നതും, പിത്തം, ഹൃദയക്ഷയം, ചുമ, വായുക്കുടലും, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറുകയും ചെയ്യും. രോഗബാധ ഉള്ളവർക്കു ഇല്ലാത്ത ചെ. ഉ. ക. ഉ. ചുട്ട, അസ്ഥിസംഭം മുതലായ രോഗങ്ങളെ തീരെ മേടപ്പെടുത്തുകയും കാരണപരമാകുകയും ചെയ്യും. ഇതു രോഗികൾക്കും, നിശ്ചയങ്ങൾക്കും, ദുരഗതികൾക്കും എല്ലാ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണു.

ത.ര.൨ ചുക്ക അണ: നു മാത്രം വി പി ചായക്കു അണ നു പുറമെ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലും ഇംഗ്ലീഷിലും വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പനങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയപിലാപം—

പള്ളിക്കടം മദ്ധ്യഭാഷയ്ക്കു ഇൻസ്പെക്ടർ എം. രാമദാസവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ കീഴ്മനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

കുമാരമണ്ണി, കുറുക്കന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ജില്ലയിൽ ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമേശ്വരൻ എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ചില വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

സാവിത്രി—

ഇളം ഹോഡ്മാസ്റ്റർ കെ. ചിങ്ങമ്മമ്മയ്യർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ചില വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

മധുവനിദാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരമേശ്വർ വി. കേശവനാശ്വനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സരസ്വതി' ഭാഷാപുസ്തകം. വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

പുതിയ മൂന്നാം പാഠനോടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദോത്സരം, ചോദ്യങ്ങൾ, സംഗ്രഹം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമനാഥൻ സ്വീകരിച്ചു. ബി. എ. അവർകളാൽ ചുരുക്കം പരിഭാഷിക്കപ്പെട്ടതുമായ ചുരുക്കം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

മനോരമ—

പൈലറ്റർ പാർട്ടി ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥാ വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

പഴയൊല്ലം—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും, പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

ഉദ്യോഗാർത്ഥി—

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സംഗീതഭാഷാഭാഷകൾ വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

രസാലാസനം കഥ—

സി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻ എഴുതിയ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പനയ്ക്കു വന്നു.

ഭദ്രമുനി—

മിസ്റ്റർ വി മരു ഏഴുതീയ കഥ ഒന്നാം അദ്ധ്യായം
പിപാസാവിഹീന—

മിസ്റ്റർ ലക്ഷ്മണൻപിള്ള ഏഴുതീയ അതിവിശേഷമായ നേരവേൽ വിചിത്രം ഒരു
കൈവെച്ചശതകം—

മിസ്റ്റർ പാപ്പാപിള്ള ഏഴുതീയതാലികൾ അദ്ധ്യായം
സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമണിനാഥൻ ഏഴുതീയ കഥ മൂന്നാം വിചിത്രം അദ്ധ്യായം
ശോകരക്തം—

അ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിൽ മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഭാര്യ സമയങ്ങളിൽ ഉ
ദാഹരണ കവിതകളെല്ലാം പേർത്തു സംശീതമായും തുളിക്കുമായും അപ്പടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പൂസ്സകാലം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം

മിസ്റ്റർ സി. എം. മധവപ്പള്ളി—

മിസ്റ്റർ കേശവപ്പള്ളി ഏഴുതീയ കഥ ഡിസംബർ നോവൽ വിചിത്രം അദ്ധ്യായം
അവതാരം—

സെൽവൻ അമ്മിണിപ്പള്ളി ദേവകി അമ്മയുടെ ഏഴുതീയ പുതിയ പട്ടാളം
സ്തംഭം വിചിത്രം അദ്ധ്യായം

അദ്ധ്യായം—

കെ. സാ. ബാലിയാട് മഹാപാപമായവർക്കുള്ളത് ഏഴുതീയ പൂസ്സകാലം
നേരത്തേക്കു കിട്ടിയതും വായനക്കാരന്മാർ സെൽവൻ അമ്മയുടെ ഭാര്യ സമയങ്ങളിൽ ഉ
ദാഹരണ കവിതകളെല്ലാം പേർത്തു സംശീതമായും തുളിക്കുമായും അപ്പടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പൂസ്സകാലം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേശവപ്പള്ളി സി. എസ്. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്.
എം. ആർ. എസ്. എസ്. വലിയ കോയിത്തമ്പലം അദ്ധ്യായം ഉ
ദാഹരണ കവിതകളെല്ലാം പേർത്തു സംശീതമായും തുളിക്കുമായും അപ്പടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പൂസ്സകാലം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം

ദാക്ഷിണി—

മേൽത്തൂക്കത്തുപ്പള്ളി അദ്ധ്യായം ഏഴുതീയതാലികൾ അദ്ധ്യായം

കേശവപ്പള്ളി അദ്ധ്യായം തുളിക്കുമായും അപ്പടി

മേൽത്തൂക്കത്തുപ്പള്ളി അദ്ധ്യായം ഏഴുതീയതാലികൾ അദ്ധ്യായം

കൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ര
തരദിതരവദേദം—

വി കെ കേരവനനർകൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട ഒരു ചുതിര മണിവ്യവദേദി.
പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ഒന്നര.

കുറഞ്ഞുപദം—

തിനവിള വി രാമൻവെല്ലെ അവാർകൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വില്പ ര വെ
മനുസ്മി—

പോ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവാർകൂടാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂ
കൂടി ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ രൂപ ൧ അണ ൨

വിക്രമദിത്യൻകഥ—

ടി യാദാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാഭിനി അച്ഛ
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില്പ ൧൦ അണ

മദനകാമരാജൻകഥ—

ടി യാദാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് വിദ്യാഭിവാഭിനി അച്ഛകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില്പ ൭ അടി അഞ്ചുവിൻറ പുസ്തകം ൧൦൦൦ വില്പ ൨ അ
കഥാസരിതസംഗാരം—

ടി യാദാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧൦൦൦ വില്പ അണ ൩

സതാരം—

ടി യാദാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧൦൦൦ വില്പ അണ ൨ വൈ ആ

അ രൂപകവിദം—

വി. ജി ഭക്തജ്ഞൻപിള്ള അവാർകൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുതിയകഥ വില്പ ൪ അ

വക്ത്രസംഗാരം—

കമ്മമ്പിള്ളി രാമൻപിള്ള ആശാസവാർകൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വില്പ ൭ അ

എന്തിങ്കൾ പററിയ അ പകടങ്ങാ—

വില്പ അണ ൨ വൈ ആ

കുലാകവിഃനാദകഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യരവാർകൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വില്പ അണ ൪ വൈ ആ

ചട്ടമ്പിതത്വവാൻ—

കെ ചിദാഞ്ചവഞ്ചുർ ബി ഏ അവാർകൂടാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിനോ
കഥ ൧൦൦൦ വില്പ അണ ൪

പറമ്പുപൊങ്ങത്തെ ഭഗവതി—

ബാവൻവെല്ലെ പി.കുറുപ്പി വില്പ അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പൻ തയ്യാറുണ്ട്. കവാൽകൂടി പുറമെ,
ഏറ്റവും പുസ്തകങ്ങളും പല പുസ്തകങ്ങളും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങേ
ണ്ടതാണ്. ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അറങ്ങുപുസ്തകം അയക്കണം,
ഏറ്റവും, വി. വെല്ലെ വിദ്യാഭിവാഭിനി ഉടമ്പാൻ, കോല്ലെ തിരുവിതാംകൂർ,

മഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തനിച്ചു വൃത്തത്തിനുവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഫാ. ചുറമേടം മുതൽക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെട്ടു വിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിനു അഞ്ചുരൂപിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആ വശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. രിതവീരരായൻ രജാ, ബി. ഏ.,

കോട്ടയ്ക്കൽ,

എന്ന് കൊടുത്തു കിട്ടാൻതന്നുവാൻ.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)

ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും

ശങ്കരാർത്ഥസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരുകൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മസ്തൂർ,

ആനന്ദാശ്രമകാർയ്യദേശി,

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്പാൻ തയ്യാർ

കർമ്മയോഗം—കെ. എം.

വില 0 12 0

ഭക്തിയോഗം—ടി

ടി 0 12 0

ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികർ

ടി 1 4 0

വി. സുന്ദരയൻ ആണ്ട് സൺസ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ

തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽകൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആരമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര കന്നുകൂ	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം മരമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണെന്നതാകുന്നു.

തരംതരംകൂടാതെ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന വർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടും, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടും എഴുത്തുമാർന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യകൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക് 0 2 0
 ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് താരതമ്യപോലെ കൂലി ചുമക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മരമാസം പതിനഞ്ചാത്തിയതിക്കകം വരിക്കാർ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാല്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മററണമെങ്കിൽ മാനേജറെ അറിയിക്കുകയും വേണം.

എറണാകുളത്ത് } എന്ന—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവരം
 കോവിലകം } ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിത

ഹസ്ത
പുസ്തകം. ൪

എടവം
ലക്കം ൧൦

പ്രസന്ന പ്രൗഢസരസ
പ്രസംഗങ്ങൾനിറഞ്ഞതി
ര സന്തക കരദ കരദേ
ര സംരസി കരഞ്ജിതി





പരസ്വം.

ഈ മംസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പുതുവാർ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിനയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിപ്പണം, പരസ്യക്കുറിപ്പ്, പരസ്യങ്ങൾ, കാൽസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനേജർക്കും മേൽവിലാസം വെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മംസികസംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

കോവിലകം	}	എന്ന്
എറണാകുളം		രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, RAMAKULMA, 13th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുതാത്തതിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ ഒക്കെയും അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൽസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മംസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മംസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അപ്പിസ്റ്റിൽ കിട്ടുവാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

ര. ര. പ.

സംഗതിവിവരം.

1. ശിവോള്ളി നാരായണൻനമ്പൂരി — ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യൻ, എം. എ. ബി. എൽ.	531
2. വേദാന്തഭ്രമം	539
3. ഭൂമി — വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ	545
4. കൊച്ചിയിലെ ഇഴുപ്പുവനം	546
5. മഹിഷമർദ്ദനം വഞ്ചിപ്പാട്ട് — നടുവള്ളി മഹാൻനമ്പൂരി	555
6. കാകൻ — മുക്കുറുത്ത് കുമാരൻ	559
7. ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം	566
8. മോക്ഷപ്രദീപം	570
9. ഉളിപിടിച്ച കയ്യ് — എ. എൻ. പുതുവാൾ	574
10. പലവക	589



ഇരട്ടവന്തികളും കുട്ടികളും

മഹാഭാരതം പാഠ്യം

പുസ്തകം ൪

എട്ടാമത്തെ അദ്ധ്യായം

ലക്കം ൧൦

മംഗളം.

പുലാകിസ്സത്രലോകത്തെ യമനവരതംകാമകർമ്മാദിയെല്ലാ-
മില്ലാതാക്കി ക്രമത്താലകമലാധികം ശുദ്ധമാക്കുന്നധീരൻ [ഞാ-
നാ] വില്ലാകിത്താരകത്തെ സ്സപയമൊരുശരമായ ഭക്തിത്തോണോടണ
ലെല്ലാം ജീവനാം നീശിവശിവശിവനേ! ലക്ഷ്യമാണക്ഷണത്തിൽ
എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

ശിവോജി

നാരായണൻ നമ്പൂരി



ഭാഷാകവിതയുടെ അഭ്യുദയത്തിൽ സ്വ-
പ്രമേങ്കിലും ആകാക്ഷയുള്ള സകല ജനങ്ങളും
ആലഞ്ചട്ട് അയിരൂർ വൈദ്യൻ ശിവോജി
എസ്സ. നാരായണൻ നമ്പൂരിയുടെ അകാലവി-
യോഗത്തെപ്പറ്റി പരിതപിക്കാതെയിരിക്കുക
യില്ലെന്നു ഞാൻ നിർദ്യമായി ശപഥം ചെയ്യുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഇ-
രുപതു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭാഷയിൽ ഗദ്യത്തിനും പദ്യത്തിനും

അഭൂതപൂർവ്വമായ ഉൽകൃഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിവിചാരമാണ്. നവീനസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ഭാഷാകവിതയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി സി. അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. അചർകൾ വിദ്യാവിനോദിനിയിൽ വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാടന്മാരുടെ കൃതികളെ ഗുണഭോഷവിവേചനം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ക്ലലങ്കഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ അധികം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. നൂതനരീതിയിൽ എഴുതപ്പെടുന്ന കൃതികളുടെ ഗുണങ്ങൾ ഇന്നതെന്ന ഭാഷാഭിമാനികൾക്കൊക്കെയും ഇപ്പോൾ ഏറെക്കുറെ അറിവുള്ളതാണ്. ഈ ഗുണങ്ങൾ പൂർത്തോത്തമനമ്പൂരി, വെണ്മണി അച്യുതൻ നമ്പൂരിപ്പാട് മുതലായ കവികളുടെ പദ്യങ്ങളിൽ ഇദംപ്രഥമമായി കാണപ്പെട്ട തുടങ്ങുകയും വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും, അന്തിമം എസ്സ. നാരായണൻ നമ്പൂരിയുടേയും കൃതികളിൽ രൂപമൂലമായി വികസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗുണങ്ങൾതന്നെയാണ് കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കവിതകളിലും അകൃത്രിമമായ രാമണീയകത്തോടുകൂടി വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഗുണങ്ങൾ മലയാളഭാഷയുടെ സ്വന്തം നേട്ടങ്ങളാണ്. ഇവ തികയുന്ന കവിതകൾ നിമ്നീപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളവർ വാസനക്കാരെന്നും തദിതരന്മാർ വാസനക്കുറവുള്ളവരെന്നും പണ്ഡിതന്മാരാൽ ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾതന്നെയാണ് ഒരവകര നിലകണ്ഠൻനമ്പൂരി (രാജാവു) അവർകളെ ഇന്നുള്ള കേരളീയകവികളിൽ പ്രഥമഗണനീയനാക്കിത്തീർക്കുന്നത്.

സോകവിതാസാവനിതാ
യസ്യാശ്ച വണേനദർശനേനാപി
കവിഃ ഹൃദയം വിടഹൃദയം
സരളം തരളഞ്ച സതപരംഭവതി'

എന്നും,

സമുല്ലാസോവാചാംസരസമധുനിഷ്ഠലഹരീ
സമുന്മേഷഭാഷീ സകലരസപോഷോമജനകഃ
നകേഷമാധത്തേതമനസി പരിതോഷം നവനവൈ
വിലാസൈരന്മീലദി കചിതമധുളീപരിമളഃ'

എന്നും ആപ്തവാക്കുകൾ സുകവിസൂക്തികളെ വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു വെറുതേയല്ല. എത്രഭാഷയിലും നല്ല കവിതകൾ വായിച്ചാൽ മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്. ആ ആനന്ദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവർ മഹാനുഭാവന്മാർ തന്നെ. അവരുടെ അകാലവിയോഗം അപരിഹാരണീയമായ നഷ്ടമാണെന്നു ആർക്കും അശേഷം ഭയംകൂടാതെ പറയാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഒരു രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നത് അതിന്റെ പൂർവ്വപുണ്യവും മരിക്കുന്നതു ദുഷ്ടതാപുമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. കേരളത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയായി കലാശിച്ചുവല്ലോ!

വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയേക്കാൾ നാരായണൻനമ്പൂരിയുടെ കവിതയ്ക്കു ചില വിഷയങ്ങളിൽ സ്വരസ്ത്രം അധികമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ ബോധം. ഹാസ്യാസം നാരായണൻനമ്പൂരിയുടെ തുല്യമായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിൽ നിന്നുതന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ നമ്പൂരിയുടെ വ്യക്തിത്വദാർഢ്യംകൊണ്ടും അപ്രാപ്തമായ നിഷ്പക്ഷംകൊണ്ടും പല പദ്യങ്ങൾക്കും നമ്പൂരിപ്പാട്ടിൽനിന്നുകൂടി വരുത്തിയിട്ടില്ലാത്തതായ ഒരു അന്യോദൃശ്യമായ മാധുര്യം ജനിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂരിയുടെ കോലേശ്വരീമാഹാത്മ്യം, ശ്രീപാർവ്വതീവിരഹം, മുതലായ സംസ്കൃതകൃതികളെ ഞാൻ വളരെ ആദരിക്കുന്നില്ല. അവയിൽ ബാലീശതപം ധാരാളമായി സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഷയിൽ ഇതിൽ കവിഞ്ഞ വാസനയുള്ള ഒരു കവി ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുവാൻ ഞാനശേഷം മടിക്കുന്നില്ല. നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ വന്ദനശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷാഭിമാനികൾക്കെല്ലാവർക്കും മുഖസ്ഥങ്ങളാണല്ലോ. നാരായണൻനമ്പൂരിയുടെ ചില വന്ദനശ്ലോകങ്ങളെ താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ.

കുന്നിക്കുംകുറയാതെകുന്നെടുക്കു-

മ്പേരുംകുചംപേരിട്ടും

കുന്നിൻനന്ദിനികുന്ദബാണനുകല-

ശേണ്ണൊന്നുപാസ്സായതിൽ

ഒന്നാംസാക്ഷിയതായനീകനിവെഴും

വണ്ണുകടക്കണ്ണെടു-

ത്തൊന്നെന്നിൽപെരുമാറണേ! പെരുമനത്ത

പ്പുൻറളുപ്പെൺകൊടി!

൧

കാരണ്യംകാളകണ്ണപ്പകുതി! തവകട-

ക്കണ്ണുകൈകായ്മേരി-

ത്തിരട്ടീപാളിവച്ചോതിരുമിഴിയിലതോ

ചണ്ഡി! ചെങ്കണ്ണവനോ

നേരേനോക്കാത്തതെന്താണടിയനടിയിനു-

ത്താമരത്താർവണങ്ങി-

പ്പോരുന്നോനാണതോത്താലിവനതിനുമുറ-

ക്കണ്ടുമുഖ്യാവകാശം.

൨

അണ്ണാക്കിൽ തങ്ങിവെണ്ണക്കണ്ണമതലിവാൻ

തെല്ലുപാലെന്നുകള്ള-

ക്കണ്ണീരോടുംയശോഭയ്ക്കുടയൊരുടുതകിൽ-

തുന്ദുതുങ്ങിപ്പിടിച്ച്

തിണ്ണംശാഗ്വംപിടിക്കുകപടമനുജനാം

കണ്ണനണ്ണിക്കൊഴുംത-

ക്കണ്ണിൻകാരണ്യപൂരംകവിതപൊഴിയുമെൻ

നാക്കനന്നാക്കിട്ടെട്ടെ.

൩

പഞ്ചസാരകുദളിപ്പഴംഗുളം

നഞ്ചസാരമലയുംമിഠായിയും

അഞ്ചുസേവിലുമപ്പവുംതരാം

കൊഞ്ചിവാകൊതിയ! കണ്ണരാനന.

൪

ശ്രീപാക്കംസ്ഥാനമല്ലോഗിരിശതവശരം-

തുണിരത്താകരംനൽ-

മാപംപൊൻകുനാസേവൻനിധിപതിരജത-

ക്കുന്നിരിക്കുന്നഭേദം

ആപിഡംചന്ദ്രകാന്തംതനുവിലനിയുവാൻ
 ഭൂതിപിന്നെപ്പുരാരേ!
 നീപോയിപ്പിച്ചതെങ്ങുന്നതുതലയിലെഴു-
 ത്തിന്റെറതായാട്ടമല്ലെ.

൫

നെഞ്ഞത്തിന്നലൊരവ്യപൂച്ചകുടിച്ചു-
 ടിച്ചുടിവീണോനിറം
 മഞ്ഞെന്തിവടുചുണ്ടിലെനുസഖിമം-
 രോതിച്ചിരികുറവിയെഴു
 കുഞ്ഞമ്മിഞ്ഞകുറഞ്ഞൊളിഞ്ഞുസരസ-
 ചെമ്മുണ്ടുപൊത്തിപ്പുറം
 നെഞ്ഞമ്മിഞ്ഞപറഞ്ഞിളിഞ്ഞൊരചല
 കുഞ്ഞേ! കനിഞ്ഞേക്കുമീ.

൬

കാലാരതികനിഞ്ഞിടുന്നതുവരെ-
 കുളംതപംചെയ്യതൽ
 കോലംപാതിപകഞ്ഞടുത്തൊരുകുളർ-
 കുണിന്റെറകുഞ്ഞൊമനേ!
 കാലൻവന്നുകയത്തുനിന്നുകയറെൻ
 കാലിൽകടന്നിട്ടിടം
 കാലത്തക്കഴുവറിതൻകഥകഴിക്കേണം
 മിഴിക്കോണിനാൽ

൭

കുട്ടിപ്പേരംഗരംകീഗളമിഴികളിലീ-
 കേടുകേറിക്കിരസ്സിൽ
 തട്ടിപ്പോകാതിരിപ്പാനമൃതകിരണനം
 നീരുമെൻനീരുജാക്കി
 കെട്ടിപ്പേറുന്നതൊന്നൊന്നിയെഹരനുജല-
 പ്പെണ്ണിലില്ലിപ്പുമെന്ന-
 തട്ടിപ്പോതുംപ്രിയൻമൈപ്പുണരുമൊരചല
 പ്പെണ്ണുകണ്ണിട്ടിടട്ടെ.

൮

വളരെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. ഫലിതപ്രയോഗ

ത്തിനു വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കനിഷ്ടസ്ഥാനം നമ്പൂരി ക
രസ്ഥമാക്കിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി ഹാസ്യര
സത്തിനു ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

‘കൊട്ടത്തേങ്ങാഭിരപ്പെ’ എന്നു തുടങ്ങി നമ്പൂരി എഴുതിട്ടു
ള്ള പദ്യങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ.

താഴെ കാണുന്നതു യമദൂതന്മാരുടെ വർണ്ണനമാണ്.

കക്കിഞ്ചൻതാടി, ചെമ്പൻതലമുടി, തുറിയൻ
കണ്ണു, മാക്കച്ചിമുക്കു,
ക്കക്കപ്പല്ല, കരങ്ങിൻമുകൾ, കയറുവി-
ക്കമ്പു, വൻകമ്പചാട്ടം,
പൊയ്ക്കലൻകാൽ, കരിക്കാരെട്ടുനിറമിവമേൽ
പോട്ടുമേൽപോട്ടുപായോ-
രക്കോലംകണ്ടുപോയോലതുമതിച്ചടല-
പ്പൊട്ടനുംതെട്ടിവിഴും

൯

താഴെ കാണുന്നതു ജോനകരെപ്പറ്റിയാണ്.

വട്ടത്തൊപ്പിവളൻതാടിവയറുംതെങ്ങുംനിറഞ്ഞൊപ്പമായ്
കെട്ടിക്കൊട്ടുപിടിച്ചരോമമരയിൽപിച്ചാത്തിമെച്ചത്തരം
കെട്ടിക്കാകികുറപ്പുപ്പൊരുമാൽശൈയ്യശേകാരങ്ങളീ
മട്ടിൽജോനകരെത്രവേണമവിടെക്കണ്ടെൻകണക്കെന്നിയെ

൧൦

ഇനി രണ്ടു ചെട്ടിച്ചികൾ ശകുനം വന്നതാകട്ടെ.

പുത്തൻപൂച്ചക്കുരുപ്പാൽകവിടിയിവയെഴും
മാലമാറത്തുതൂക്കി
‘ക്കിത്രേരെക്കൊള്ളവനക്കവെകൊണലകിയെ’
നിത്തരംമത്തുരച്ച്
മുത്തിച്ചെട്ടിച്ചിമുശേട്ടകളിരുവരെത്ര-
ത്തെത്തിരണ്ടാമതുംവ-
യ്ക്കത്തപ്പാപ്രാതലായ്ചെയ്തീതനവധിമാ-
റൊത്തമാറിത്തമല്ലെ

൧൧

‘ഒരു വെറും തെങ്ങൻ പുറംതാങ്ങുവാൻ’, സ്ഥാധ്യായക്കിണ്ടി കൊണ്ടുവികൃതിയുടെ തലയ്ക്കൊന്നു താങ്ങിക്കൊടുത്തു’, ‘വെളിച്ചേതും വെളിച്ചത്തു ഞാൻ’, ‘തേക്കപ്പള്ളിക്കുറംഗപ്പിടമിഴി മിനുസപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയത്രെ’, ‘കേൺകെട്ടോകലോന്തകപ്പെൺകൊടിയുടെ കരുണാസാരമോ സാരമെന്നോ’, ‘ശ്രദ്ധാവിവൃണ്പറമ്പനിവ നെന്നൊരു പേരു കിട്ടും’, ‘അരവിന്ദബാണകലയാപ്പിസ്സിൻ കമറ നാപ്പരായ്’, ‘സ്ഥാനത്തുനിന്നിളകുവാനിവനട്ടിവാരന്റെ പേനത്തലയ്ക്കു ദയതോന്നണമെങ്കിലുംമേ’, ‘എന്തിക്കവിതപക്കൊതിയൊടി നിയമണ്ണാക്കു പുണ്ണാക്കിടുന്നു’, ‘ജലതരവാസന്റെ മാസംവരെ’, എന്നും മറ്റും ഈ മഹാകവി അവിടത്തെ കൃതികളിൽ കയ്യും കണക്കുമില്ലാതെ തട്ടിവീക്കീട്ടുള്ള പൊടിക്കൈകൾ എത്ര കവിതാരസി കന്റെ മനസ്സിനെയാണ് സന്തോഷിപ്പിക്കാത്തത്. ഒരു സ്ത്രീ നല്ല കവിതയെഴുതുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു അവരോടുതന്നെ നമ്പൂരി താഴെ കാണുന്ന ശ്ലോകത്തിൽ ചോദിക്കയാണ്.

സാധിച്ചോസാധുചിന്താമണിമഹിതമഹാ

മന്ത്രസാരംമുറയ്ക്കും-

രാധിച്ചോനീതിതാന്തംതുഹിനകരകലാ-

ചൂഡകാന്താപദാന്തം?

ബോധിച്ചാവെണ്ണെണിക്കുസുരവരകവിതൻ

ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സുകുറി

ബോധിച്ചോബാധവെട്ടെങ്ങിനെകവിതയിലി-

മട്ടുനീകുട്ടിടുന്നു.

ഹെ

പട്ടുലേഖനങ്ങൾ നമ്പൂരിക്കു എഴുതുവാൻ വാസ്തവ അസാമാന്യമായിരുന്നു. താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം ഏതയും ഒഴുക്കും ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്.

എനിക്കുമില്ലത്തവിലകുമെന്തും-

നിനിക്കുമില്ലത്തലൊരിത്തിരിക്കും

തനിക്കുമത്തകുറിശ്ശിപ്രപീന-

സുനിക്കുമതംകുമതില്ലയല്ലി.

ഹെ

ഞാൻ ആദ്യമായി അവിടത്തെ,

പെയ്തീച്ചുപൂച്ചുപുലിവണ്ടെലിത്തണ്ടുപച്ച-
പ്പയ്യെനൂതൊട്ടുപലമാതിരിയായജനം
പയ്യെക്കഴിഞ്ഞുപുനരിപ്പരുഷാകൃതിതം
കയ്യിൽക്കിടച്ചതുകളഞ്ഞുകളിച്ചിടൊല്ലെ. ൧൪

ഇത്രാടി ഇപ്പോൾ സുപ്രസിദ്ധമായി തീർന്നുള്ള സാരോപദേ
ശദശകവും വെള്ളിക്കുന്നിൽ കൃഷിച്ചെയ്യുക പണിവതിനും ഭൂത
സംതംസമൂലം എന്ന സമസ്തപൂരണവും കേരളചന്ദ്രികയിൽ
കണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു കവിസംവദേശമൻ കേരളത്തിലുണ്ടെന്നു
മനസ്സിലാക്കിയത്. പ്രതിനിമിഷം എനിക്കവിടത്തേപ്പേരിലുള്ള
ബഹുമാനം വളർച്ച. കേരളചന്ദ്രിക, മനോരമ, മലയാളി എ
ന്നീ പത്രങ്ങളിൽ കണ്ട ഓരോ ശ്ലോകവും അവിടത്തേക്കുണ്ടായിര
ുന്ന പൂർണ്ണമായ സരസ്വതീകടാക്ഷത്തിന്റെ ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാ
യിരുന്നു. താഴെ കാണുന്ന പദ്യം നമ്പൂരി മലയാളിപത്രാധിപകു
യച്ചതാണ്.

ആയതുപോലെവേറെ-
നായരബുദ്ധേ! പിശു ഹനൊണെങ്കിൽ
ആയതു മതിമതിത്താനീ-
വായതു നീലമിണ്ടിയതു മില്ല. ൧൫

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുള്ള ദൈവത്തിൽ കവി
തീയേന്തുംകണ്ണുതികൾക്കുലകലചുടല-
ച്ചമ്പൽപാമ്പെല്ലുവെള്ളം
പെയ്യുംതുച്ചെണ്ണിടക്കെട്ടിവപലതു മഴും
ദേവനെസ്സേവചെയ്യ്
കയ്യേറിക്കേളികേൾക്കുംകവികടൊസിദ്ധ-
ണ്ടായിരണ്ടായിരത്തം-
ണ്ടീയ്യഴിത്തട്ടിൽ വാണീടുകവിമലമതെ!
താങ്കളാതകമന്ത്രേ. ൧൬

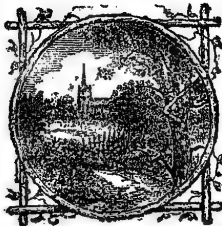
എന്നാണ് ആശംസിക്കുന്നത്.

എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു! ഈ ഉത്തമകവിയുടെ പദ്യങ്ങളെല്ലാംകൂടി ഒന്നിച്ചു ചേർത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ലക്ഷ്മീഭായി മനോജർ വെള്ളായ്ക്കൽ നാരായണമനോനാഥർകൾ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമം ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു പച്ച മലയാളത്തിൽ ഒരു കവിത എഴുതിക്കൊണ്ടേണമെന്നു ഞാൻ രസികരഞ്ജനി മുഖാന്തരം ചെയ്തു അപേക്ഷ നിഷ്ഫലമായിത്തീർന്നുപോയല്ലോ. ഇനി അത് ഒരവകാശ നമ്പൂരി (രാജാവ്) അവർകളോടു ചെയ്യാനേ നിവൃത്തി കാണുന്നുള്ളു. നാരായണൻ നമ്പൂരിയെപ്പോലെ വാസനയുള്ള മഹാകവികൾ ഇനിയും മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മായേ! മനോജമനനാമനസ്സിണങ്ങാ
ജായേ! ജഗജ്ജനനി! ജനജരവിഹീനേ!
നീയേനിനസ്തഗതിനിത്യമെനിക്കുവിദ്യുൽ
ക്കായേകനിഞ്ഞിടുകകാലിണകുന്വിടുന്നേൻ.

ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യൻ, എം. എ. ബി. എൽ.

വേദാന്തഭൂമി



യോഗഭ്രാന്ത് എന്ന തലവാചകത്തിൽ കുഴിഞ്ഞ ഒരു ലക്കം രഞ്ജിനിയിൽ എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി അവർകൾ എഴുതിയ ലേഖനം വായിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ പിടിപെടാവുന്ന ഗൗരവമേറിയ മരൊരാള ഭ്രാന്താണ് വേദാന്തഭ്രാന്ത്. ഇത് ഒരു പകച്ചു വ്യാധിപോലെയാണ്. പൂർകാലിപ്രാണായാമം ചെയ്യണം, 'വിജനത്തി'ലിരിക്കണം, ചില പത്മവാഹര

രക്തമഞ്ചരം അനുസരിക്കണം ഇങ്ങിനെ അനേകബുദ്ധിമുട്ടുകളും അപരകൃത്യങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് യോഗവലയിൽ കുടുങ്ങുന്നവർ അപൂർവ്വമായിരിക്കും. പക്ഷെ വേദാന്തികളാവാൻ ഇത്രയൊന്നും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. സ്നേഹപൂർണ്ണം, കാവിവസ്ത്രരൂക്ഷാദികൾ ധരിക്കണം, താടി വളർത്തണം, കൌപീനമാത്രധാരിയായി നടക്കാനുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കഞ്ചാവു കുടിക്കുകൊടു ഒരു കച്ചിലുണ്ടായാൽ ഉത്തമമായി, ഇങ്ങിനെയുള്ള വേഷധരിച്ചു മറയ്ക്കുവരുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലത്താൽ നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചു വിഷയവിരക്തി വന്നവരാണെന്നു നടിച്ചു നടക്കുന്ന ചില കൂട്ടക്കാരെക്കാരണത്താലും ജീവിതമത്സരത്തിൽ അടിക്കടി അപജയം നേരിടുന്ന ചില യുവാക്കൾ അവരിൽ ഭ്രമിച്ച് അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ ലേശം അതൃപ്തമില്ല. ഈ ഭ്രാന്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചു കുറഞ്ഞൊന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

ഇഹലോകത്തിൽ സുഖമായി ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം സകല മനുഷ്യക്കും സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പക്ഷെ സുഖം അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗ്യം എന്നുവെച്ചാൽ ലെന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് അഭിപ്രായഭേദമുള്ളത്. ചിലരുടെ പക്ഷത്തിൽ ഐഹികഭാഗ്യം ധനത്തെയും സ്വന്തമനോഭികളേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നും മറു ചിലരുടെ പക്ഷം ഏതു അവസ്ഥയിലും മനസ്സിനുള്ള സംതൃപ്തിയാണ് ഭാഗ്യം എന്നും ആണ്. വാസ്തവം എങ്ങിനെയായാലും മനുഷ്യരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ധനസ്ഥാനമനോഭികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതു എന്നുള്ളത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. സഹജമായ ബുദ്ധികൊണ്ടും സ്ഥിരോത്സാഹംകൊണ്ടും ന്യായമായ വഴിക്കു ഈ അവസ്ഥകൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ പുഷ്പനാരണങ്ങളെന്നു സംശയമില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെയുള്ളവർ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. വിപ്ലവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു പ്രയത്നം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവർ, പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതിനിടക്കു വിപ്ലവങ്ങൾ നേരിട്ടുപോകും ഭഗവദ്യന്തരായി പിൻവാങ്ങുന്നവർ, എന്തു വിപ്ലവങ്ങൾ നേരിട്ടാലും മുടങ്ങാതെ പ്രയത്നം ചെയ്തു കാഴ്ചം സാധിക്കുന്നവർ ഇങ്ങിനെ കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ മനുഷ്യരെ മൂന്നു തരക്കാരായി തിരിച്ചിട്ടു

ണ്ട്. ഈ കടുചിൽ പറഞ്ഞവയെണ് ഉത്തമന്മാർ എന്നു പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പേരിൽ നമുക്കു ന്യായമായ ബഹുമാനവും അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള മോഹവും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു പകരം ചിലർ അസൂയാകുലചിത്തന്മാരായി തീരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അസൂയ എന്ന ഭുക്തിയും ഒരുവനു ബാധിച്ചുപോയാൽ അതു അവന്റെ മറ്റു നുകല ഗുണങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതാണ്. സ്നേഹിതന്മാരെ പരമശത്രുക്കളാക്കിത്തീർക്കുന്നത് ഈ ഒരു ഭുക്തിമാകുന്നു. ഇത് ഒരുവന്റെ മനസ്സിൽ വേരോട്ടുപോയാൽ, അതിന്റെ ഹേതുഭൂതന്മാരായ പരുടെ അധോഗതിക്കു എന്നു മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ അവരുടെ നാശത്തിനുംകൂടി അവൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇത്രയൊന്നും ചെയ്യാൻ സാമത്വമോ ധൈര്യമോ ഇല്ലാത്ത കൂട്ടക്കു സമാധാനത്തിന്നു ഒരുവഴി മാത്രമാണുള്ളത്. അതായത്, മറ്റുള്ളവക്കുള്ള ഗുണങ്ങൾ നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നു മനസ്സുകൊണ്ടു സങ്കല്പിക്കുകയും മറ്റുള്ളവക്കു ആ അഭിപ്രായം ജനിപ്പിക്കുകയുംതന്നെ. വേദാന്തിവേഷം ധരിക്കുകയാണ് ഇതിന്നു ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. ഇക്കൂട്ടക്കാരോടു ഇന്നവൻ മഹാഭാഗ്യവൻ എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞാൽ അവർക്കുള്ള മറുപടി ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും. ഹേ! എന്തു ഭാഗ്യം; വലിയ ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചതുകൊണ്ടും കുറെ പണം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടും എന്തു ഭാഗ്യമാണുള്ളത്. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ വിലവെക്കുന്നവരാണ് മഹാഭാഷന്മാർ. മനുഷ്യയുസ്സ് വെള്ളത്തിലെ കുരുകളെപ്പോലെയാണ്. ഇന്നോ നാളെയോ നാം മരിച്ചു എന്നു വരാം. മരിച്ചാൽ പിന്നെ ധനമെവിടെ ഉദ്യോഗമെവിടെ? സംസാരത്തിൽ കിടന്നു വലയുന്ന കൂട്ടർ! ഇവക്കു ഒരു കാലത്തും ഗതിയുണ്ടാകയില്ല. വിഷയവിരക്തി വന്ന ജ്ഞാനികളാണെന്നു ഭാവിച്ചു ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പറയുന്നവരുടെ യഥാർത്ഥഭൂമി എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കത്തക്കതായവി ആളുകൾ ഇവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടു ഭ്രമിക്കുന്നു. ലംഗ്രലാഹിതനായ ഗോമായുവിനെപ്പോലെ ഇവർ പല പല ദേശങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങും. പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം, ജീവാത്മാവ്, പരമാത്മാവ്, പ്രകൃഗാത്മാവ് എന്നി

ണിനെയുള്ള ചില വാക്കുകളെക്കൊണ്ടുള്ള അമ്മാനാട്ടമല്ലാതെ മറെറൊന്നുമല്ല. യഥാ ഘടകാശ ഏവ മഹാകാശ മഹാകാശ ഏവ ഘടകാശ തഥാ ജീവാത്മൈവ പരമാത്മം പരമാത്മൈവ ജീവാത്മം എന്നിങ്ങിനെ ശാസം വിടാതെ പറയുമ്പോൾ സാമാന്യക്കൾക്കു കൂടി അവരുടെ വിഭവത്തെപ്പറ്റി ഒരു വലിയ അഭിപ്രായം ജനിച്ചുപോകുന്നു. പക്ഷെ ഇവർ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം തങ്ങൾക്കു തന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ലെന്ന പരമാർത്ഥം അധികം പേരും ധരിക്കുന്നില്ല. ഒരു വേദാന്തിയും ജിജ്ഞാസുവും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥമായി ഉണ്ടായ സംഭാഷണം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു അനുചിതമാകയില്ലെന്നു വാശ്ചസിക്കുന്നു.

വേദാന്തി— നമ്മുടെ മനസ്സു നദീമദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു തടിപോലെയാണ്. നദിയുടെ കഴുകുന്നസരിച്ചു തടി പോകുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ മനസ്സു സംസാരചക്രത്തിൽ കിടന്നലയുന്നു.

ജിജ്ഞാസു— ശരി. അതു വളരെ നല്ല യുക്തി.

വേദാന്തി— എന്നാൽ ഒരു ചിറകെട്ടിയാൽ തടി ഒരു ദിക്കിൽ അനങ്ങാതെ കിടക്കുന്നതാണ്. പക്ഷെ ആ ചിറക്കു എവിടെയാണ് ഭാരമുള്ളത് എന്നുവെച്ചാൽ ആ വഴിക്കു തടി കലിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെയാണ് നമ്മുടെ മനസ്സും. ഏതതു വിഷയങ്ങളിൽ ഭ്രമിക്കുന്നുവോ ആ വഴിക്ക് മനസ്സും പോകും. അതിനാൽ നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചു കെട്ടിയ ഒരു ചിറയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തടി അനങ്ങാതെ കിടക്കുന്നതുപോലെയാണ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവന്റെ മനസ്സു പരമാത്മാവിൽ ചെന്നു ലയിക്കുന്നത്.

ജി—അസ്സൽ ഉദാഹരണം. ഇത്രയുക്തി പൂർവ്കമായി ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. എനിക്കു വളരെ ബോധിച്ചു. എങ്കിലും എനിക്ക് ഒരു സംശയം. മനസ്സ് അന്യവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതെ പരബ്രഹ്മത്തിൽതന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായം എന്താണെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

വേദാന്തി—അതിനുള്ള ഉത്തരം ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ

ചിറ ഉറപ്പിച്ചു കെട്ടണം. അതിന്നു മണ്ണുവേണം, കല്ലുവേണം. ജിജ്ഞാ— കുമാര്യംവേണം. കുറിവേണം. ശരി, ശരി, മനസ്സി ലായി.

ഇങ്ങിനെ ഇവരുടെ സംഭാഷണം കലാശിച്ചു.

ഇതിൽനിന്നു സാധാരണ ജനങ്ങൾ സംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നു അറിയാമല്ലോ. തങ്ങൾക്കുതന്നെ ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ് ഏറ്റവും തുച്ഛമായിരിക്കുമ്പോൾ, ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റുള്ളവരോടു ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിരന്തരമുള്ള പദങ്ങളിൽ വെച്ചു ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിനെ ഭ്രമിപ്പിക്കുകയേ നിർവാഹമുള്ളൂ. നാളികേരത്തിന്റെ മൂന്നു കണ്ണുകളും, ചീമ്കോടതിയിലെ മൂന്നു ജഡ്വിമാരും, മൂന്നാംകൂലിശീട്ടും, ത്രിഗുണാത്മികമായ ഈശ്വരസ്വരൂപത്തെ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഹാ! ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എത്ര യുക്തസാരമായിരിക്കുന്നു, സംഗതികൾ എത്ര നല്ലവണ്ണം അനുഭവപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു, എന്നു കിഞ്ചിജ്ഞന്മാരായ ചിലർ വിസ്മയഭരിതന്മാരായി പറയുന്നതു കേൾക്കാം. ഇതാണ് ഇപ്പോൾ വേദാന്തികളാണെന്നു നടിച്ചു നടക്കുന്ന മിക്കവരുടേയും അവസ്ഥ.

ഇനി ഇവർ വിഷയസുഖങ്ങളിൽ തീരെ വിരക്തി ജനിപ്പിച്ചുള്ളവരാണെന്ന് ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരമ അബദ്ധമായിരിക്കും. മാനസികമായും കായികമായും യാതൊരു മാതിരി ആയാസവും എടുക്കാത്തവർ സാധാരണ ഭർമ്മാഗ്നികളിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ അധികം എളുപ്പമുള്ളതാണെന്നു ചില ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഈശ്വരനാൽ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയെ ഇവർ വേണ്ടവിധം പ്രയോഗിച്ച് അറിവു വർദ്ധിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുകയോ പൊതുജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി പ്രയത്നിക്കുകയോ ഒന്നും ചെയ്യാതെ സമയത്തെ ഭ്രാന്തം ചെയ്യുന്ന ഈ കൂട്ടക്കാരുടെ മനസ്സു ഭ്രാന്തപ്പിച്ചുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല ഇവരുടെ ഉള്ളിൽ ജനിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾക്കു വിപരീതമായ ഭാവം പുറത്തേക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതാകയാലും വിഷയപ്രാപ്തി അത്ര സു

സംഭ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടും എത്ര വിഷയത്തിൽ ഇവരുടെ മനസ്സ് പ്രവേശിക്കുന്നുവോ ആ വിഷയത്തിൽനിന്നു പിൻവലിപ്പാനുള്ള ശക്തി സംശയരണ ജനങ്ങളേക്കാൾ വളരെ കുറവായതുകൊണ്ടും സ്രീ സകതന്മാരായിട്ടുള്ളവരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തിനുള്ള അർഹത ഈ കപടസ്ത്യാസികൾ മറ്റൊക്കും വിട്ടുകൊടുക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അപ്പോൾ മനോലയം എന്നും മുക്തിയെന്നും ഇവർ പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം ഇവിടെ ഞാൻ വിവരിക്കേണമെന്നില്ല. 'വിധവാനന്തു നാരിണാം കാ ഗതിഃ പുരുഷോത്തമ അഹം സ്ത്യാസിത്രപേണ സ്വീകരേമി ധനഞ്ജയ' എന്നും 'നായം ഹന്തി ന ഹന്ത്യതേ' എന്നും ഉള്ള ആപ്തവാക്യങ്ങളെ ആവശ്യംപോലെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു തങ്ങളുടെ ഭൃഷ്ടിയകൾക്കു പ്രമാണവും കല്പിക്കും. ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളൊന്നും ജ്ഞാനിക്കു ബാധിക്കയില്ലെന്നുള്ള ഇവരുടെ സമംശാനം സ്വീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

സംസാരമോഷത്തിൻ കാരണമായതു വൈരാഗ്യമെന്നല്ലൊ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പൂ' എന്നാണ് കൃഷ്ണഗാഥാകർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ 'വൈരാഗ്യം' എന്നുവെച്ചാൽ സദാവിഷയങ്ങളിലുള്ള വൈരാഗ്യം എന്നോ, തങ്ങൾക്കു ഭൃഷ്ടാപ്യങ്ങളായ വസ്തുക്കളിലുള്ള വൈരാഗ്യം എന്നോ അർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടി വരും. സുലഭമല്ലാത്ത വസ്തുവിൽ എത്രതന്നെ വിരക്തി ഭവിച്ചാലും ഉള്ളിൽ വെറുമുള്ള കിടക്കുന്ന അസൂയാ എന്ന അസാദ്ധ്യരോഗം കൂടക്കൂടെ ശല്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു, തങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ മറക്കണം എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു ചിലർ കറുപ്പ് കഞ്ചാവ് മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങളുടെ സാഹായ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. തത്സമയത്ത് അവർ പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കളവായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അവർക്കു ബാഹ്യ പ്രപഞ്ചമെല്ലാം ശൂന്യമായി തോന്നാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇതായിരിക്കണം ഇവരുടെ നിർവ്വാണാവസ്ഥ.



ഭൂത.

൧. അഞ്ചാതലുണ്ണുപ്രണമേണമെന്നുവണ്ണ-
പഞ്ചാക്ഷരപതിവുവെച്ചുജപിച്ചുകൊണ്ടും,
താൻചാലെയന്യമുതൽതൻമുതൽപോലെകണ്ടും
നെഞ്ചാൽസൂരിച്ചുവരമാദ്യം'യെത്തൊഴുന്നേൻ.

൨. ശിലപകൻ, രചിതല്ലതിനറ, ചിന്ത-
ജാലത്തിൽവാടു, മണയംസുഖമൊന്നുകൊണ്ടും;
ഈലക്ഷണങ്ങൾതിരളുംഭൂതയെന്നുപേരാ-
മലസ്യമാളുകളെയങ്ങിനെയിട്ടുകൊല്ലും.

൩. മൂന്നുലവേദിതികച്ചുകിടയ്ക്കുമെങ്കിൽ
താനുംഭരാൽപണിയുമേപടുനീചനേയും;
താൻനടുവിട്ടുനടക്കൊള്ള, മധമ്ബവായി-
ന്നുനാംഭൂതയ്ക്കിമയായവനെത്തുമാവാം.

൪. മാലേരമാറുഭൂതയെന്നപിശാചുബാധി-
ച്ചാലേവനുംവെളിവരും, പലഗോഷ്ടികാട്ടും;
ചാലേശമിച്ചൊഴികയില്ലതു, കാഞ്ചനക്കു-
ന്നാലേററവുംബലിയുഴിച്ചിൽ'നടത്തിയാലും.

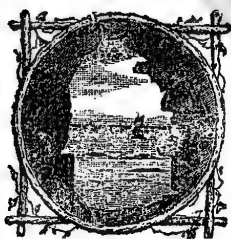
൫. പാരത്രയുംവശഗമാകുവതിനുകണ്ട
ഭരണുളപ്പടിവലിച്ചുതലയ്ക്കുകേറാം;
പ്രാരംഭമൊക്കെയെവതാളവുമാക, മീമ-
ട്ടാരനപഹംനെറികെടാഭൂതമുത്തുപോയാൽ?

൬. വല്ലായ്മ, വൻചതി, കണ്ടു, മിടുത്തം-
മില്ലായ്മ, ജാതിമുറനോക്കിനടന്നിടം,
എല്ലാരെടുംശാന്തയെന്നിടയൊക്കെയെന്തെ-
ന്നില്ലാത്തൊരൊട്ടുപെരുന്നകിടങ്ങളത്രേ.

൭. ശീലംഭൂഷിച്ചുകൂടി വൻചതിപ്രയോഗ-
ത്താലന്നുപാണുവരെയിട്ടുഴലിച്ചൊട്ടക്കം
കാലപ്പിഴപ്പിലടർവെട്ടിമുടിഞ്ഞുപോവാൻ
മൂലം ദുരന്തതരമൊഴ്സമുത്തതല്ലേ?

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

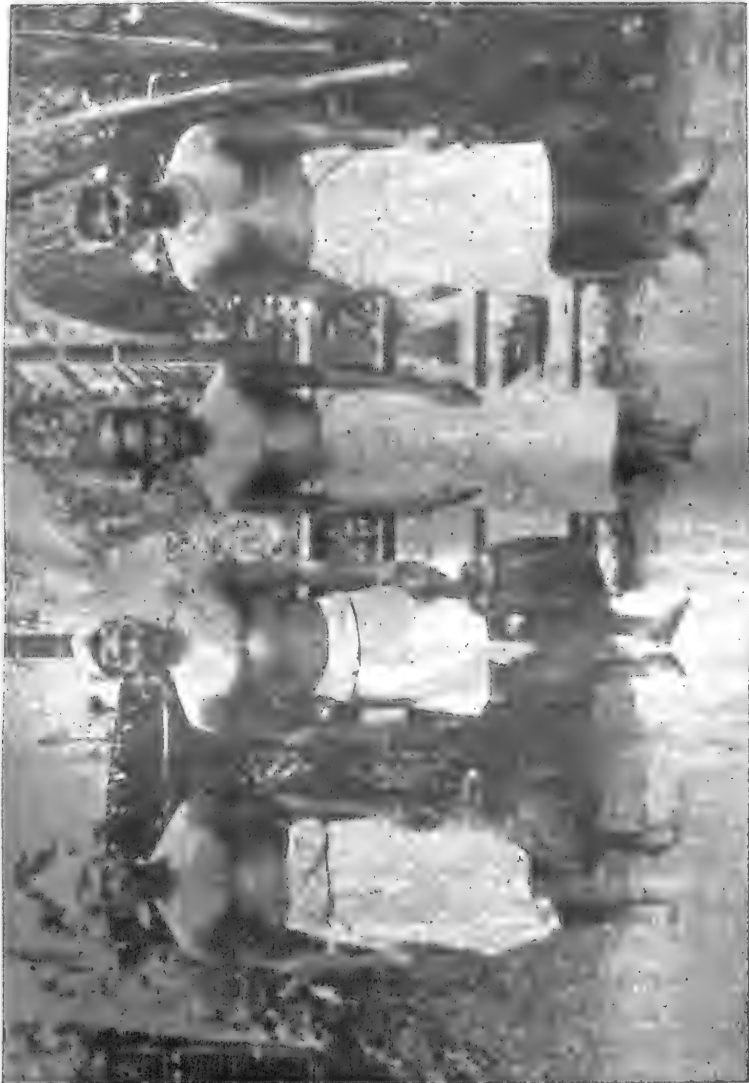
കൊച്ചിയിലെ ഇന്ദുപ്രവാഹം*



ഇല്ലവരെന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈഴവന്മാർ മലബാറിലും കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു നിവസിക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരാകുന്നു. ആചാരനടവടികളിൽ എറക്കുറ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി പലേടത്തും പല പേരുകളിലാണ് അവർ അറിയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും അവർ എല്ലാവരും ഒരു ഒരു ജാതിയിൽതന്നെ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ്. വടക്കേ മലയാളത്തിൽ കോഴിക്കോടുവരെക്കും അവരെ ജാതിപ്പേരുകൾ 'തീയന്മാർ' എന്നു പറയുന്നു. തെക്കേ മലയാളത്തിൽ ഈഴവന്മാരെന്നും തണ്ടാമ്പാണെന്നും വി

* The Ethnographical Survey of the Cochin State, monograph No. 10, by L. K. Ananta Krishna Iyer Esq. B.A. L.T. Translated with permission of the Government.

ഇഴവന്മാർ



ളിച്ചുവരുന്നു. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും 'ചോവ'ന്മാരെന്നും 'ഈഴുവ'ന്മാരെന്നും ആകുന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്. അവർ തിരുനൽ വേലി ജില്ലയിലെ തമിഴരായ ശാണാന്മാരോടും ദക്ഷിണ കന്നടജില്ലയിലെ 'ബില്ലവന്മാരോടും ഉത്തരകന്നടയിലെ 'ഹോലിപാസ്കൂ'റും ഏറ്റവും അടുത്തിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. തൊഴിലിലുള്ള വ്യത്യാസം ഹേതുവായിട്ടു ചില ഭിക്ഷകളിൽ അവരെ 'വേല'ന്മാരെന്നും * 'ഈ രാളി'കളെന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു.

ഇവർ ഈ രാജ്യത്തു ജനസംഖ്യയിൽ ഒരു പ്രധാനഭാഗക്കാരാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ കാനേഷുമാരി കണക്കുപ്രകാരം 91,524 പുരുഷന്മാരും 92,980 സ്ത്രീകളുംകൂടി ആകെ 1,84,504 ആളുകൾ ഈ ജാതിക്കാർ തന്നെയാണ്.

ഹിന്ദുക്കളിൽ ഇവർ ന്നാറുക്ക് മുപ്പത്തിമൂന്നാകാൽ വീതവും ന്നാറുക്ക് ഇരുപത്തൊന്നര വീതം കാണുന്ന ശുഭ്രരെ അധികരിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

തിയ്യൻ, ഈഴുവൻ ഈ വാക്കുകളുടെ വ്യുല്പത്തിക്കൊണ്ട് ഈ ജാതിക്കാർ 'സിലോൺ' ദ്വീപിൽനിന്ന് ഇവിടേക്കു ദേശംപകർന്നിട്ടുള്ളവരാണെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ വഴി കാണുമാതിയുടെ ഉല്പത്തി നുണ്ട്. 'തിയ്യൻ' എന്ന പദം 'ദ്വീപു സംഖ്യയും ഐതിഹ്യവും' സ്വിയെന്ന് അർത്ഥമുള്ള 'ദ്വീപൻ' എന്ന പദത്തിന്റെ രൂപാന്തരമാകുന്നു. ഈഴുവൻ എന്ന ശബ്ദം 'ഈഴു വാഴുന്നവൻ' (സിലോൺ ദ്വീപിന്റെ പുരാതനനാമം) മൗനമായ 'സിംഹള' ദ്വീപിൽ താമസിക്കുന്നവൻ) എന്ന അർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നു. തിയ്യന്മാരും ഈഴുവന്മാരും സിലോൺ ദ്വീപിൽനിന്നു ദേശാന്തരാധിവാസം ചെയ്തിട്ടുള്ള 'ശോണൻ' വംശത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നും; അവർ മലയാളത്തിലേക്കു ദേശം പകർന്നപ്പോൾ അവരുടെ പ്രധാനതൊഴിലായിട്ടു ഇന്നും കൃഷിചെയ്തു വരുന്ന തെങ്ങും പനയും കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

* കേരളാവകാശകൂടം 44-ാം ഭാഗം നോക്കുക. ഇവരിൽ പല വർഗ്ഗക്കാരുമുണ്ട്.

† കൊച്ചിയിലുള്ള ഈഴുവന്മാർ ശാണാന്മാരായിട്ടുള്ള ബന്ധം സമ്മതിക്കുന്നില്ല.

ചോവൻ എന്ന പദം സേവകൻ' എന്ന പദത്തിന്റെ പ്രകാരം ഭേദമാകുന്നു. ഏകദേശം 130 കൊല്ലം മുമ്പു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജാക്കന്മാർ പ്രത്യേകിച്ച് അമ്പലപ്പുഴ രാജാവും പോക്കാട്ടു രാജാവും, ഇവരെ നായന്മാരുടെയുടെ പടയാളികളായിട്ടു ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു 973-00-ഓടെ രാമവർമ്മ രാജാവിന്റെ കാലത്തുകൂടി അനേകം ചോവന്മാരെ തിരുവിതാംകൂറിൽ യോഗ്യരാക്കുകയായിട്ടു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ജാതിയുടെ ഉൽപ്പത്തിയേയും ആദിചരിത്രത്തേയുംപറ്റി ചില ഐതിഹ്യങ്ങളുള്ളവയിൽ ചിലതു താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

* 'മേക്കൻസി'യുടെ കുറിപ്പുകളിൽ ഈഴവന്മാർ എഴു ഗന്ധർവ്വസ്ത്രീകളിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചവരാണെന്നു ഒരു കഥ പറയുന്നുണ്ട്. തിരുനൽവേലി ജില്ലയിലുള്ള ശാണാന്നാരാണ്, ഈഴവരല്ല, ഗന്ധർവ്വസ്ത്രീകളിൽനിന്നുള്ള സന്തതികൾ എന്നും വ്യവഹരിക്കുന്നുണ്ട്.

‡ ക്ഷത്രിയകുല ജാതയായി 'അളി' എന്നു പേരായ ഒരു പാണ്ഡ്യരാജകുമാരി കണ്ണൂററിക്കിലെ നരസിംഹനെന്ന ക്ഷത്രിയര

* സിലോൺ ദ്വീപിലെ 'ഇല്ല' (Illa) എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവു ചിതംബരത്തെക്കുറിച്ചെന്നതായും അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ ശിവഭക്തനായ 'മാണിക്യവാചാക്കര'ം ബുദ്ധമതാചാര്യന്മാരും തമ്മിൽ മതസംബന്ധമായ ഒരു വാഗ്വാദം നടന്നതായും ഒടുവിൽ 'ഇല്ല' രാജാവു ശൈവനായിത്തീർന്നതായും ഒരു തമിഴുപുരാണഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻവാഴ്ചക്കാർ 'ഇല്ലവർ' എന്ന നാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നു. മിസ്റ്റർ എച്ച്. എ. സ്മിത്ത് വട്ട് ഈ വാക്കിനു 'സിലോൺ നിവാസികൾ' എന്ന് അർത്ഥമാണെന്നും പറയുന്നു. മൈസൂരിലെ 'കഡവ' രാജാക്കന്മാരോടൊപ്പം 'ഇല്ല' രാജാക്കന്മാരും കള്ളി ചെയ്തുന്ന ജാതിക്കാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരിക്കണമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

‡ മിസ്റ്റർ എച്ച്. എ. സ്മിത്ത് വട്ട് 1891 ലെ കാനേഷുമാരി റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ശാണാന്നാർ ഒരു കാലത്തു യോഗ്യരാക്കുകയായിരുന്നില്ലെന്നു ഒരിക്കലും തീർച്ച പറഞ്ഞുകൂട, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കള്ളി ചെയ്തുന്ന ജാതിക്കാരിൽ ആദിമവർഗ്ഗക്കാരിൽ പലപ്പോഴും തൊഴിൽ യുദ്ധസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. പലപ്പോഴും പല പ്രത്യേക പേരുകളും ധരിച്ചുകൊണ്ടു തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു. ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രധാന തൊഴിൽ കള്ളിച്ചെയ്തൽ തന്നെയായിരുന്നു. അവർ വളരെ ക്രൂരജീവിതമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ പൂർവ്വാധിപതികൾ അവരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയായിട്ടും കാലാധിപടയായിട്ടും ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു.

ജാമിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഈ ദമ്പതികൾ സിലോണിലേക്കു ഭേദം പകന്നു, അവിടെ 'ഈഴവപ്പെരുമാൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടു കൂടി രാജ്യം വാണുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ രാജശാഖം അന്യം വന്നപ്പോൾ അവരുടെ ചാച്ചക്കാരും വേട്ടക്കാരും സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയും അവിടെത്തന്നെ പിന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദനീന്തനന്മാരായ പല ശാഖാമാരും തങ്ങൾ ക്ഷത്രിയരായിട്ടു ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവരെന്നു അവകാശം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ദ്രാവിഡ ക്ഷത്രിയന്മാർ എന്നൊരു വർഗ്ഗക്കാരില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ അവകാശം തീരെ അസംബന്ധമാണെന്നു മിസ്റ്റർ 'എഫ്. ഏ. സ്റ്റാർവത്സ്' അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

* ചേരന്മാർ പെരുമാളുടെ കാലത്തു ഒരു വെളുത്തേടത്തി അ വളുടെ തുണി ചാരം തളിച്ചു കഴുകുകയായിരുന്നു. തുണിയുടെ മറ്റൊരു തുണു പിടിക്കുവാൻ ഒരാളെ അവൾക്കാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ മറ്റൊരേയും കാണാഞ്ഞിട്ടു ഒരു ആശാരിച്ചിപ്പട്ടിയെ വിളിച്ചു. അവൾ വീട്ടിൽ തല്ലാലം തനിച്ചായിരുന്നതുകൊണ്ടു ജാതിമയ്ക്കുദയെ ലഘൂകരണമെന്നറിയാതെ വെളുത്തേടത്തി പറഞ്ഞ പോലെ സഹായിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു ദിവസം ഈ വെളുത്തേടത്തി ആ തച്ചൻ വീട്ടിൽ കേറിച്ചെന്നു. ആശാരി അതു കണ്ടു ദേഷ്യപ്പെട്ടു തന്റെ പടിക്കകത്തു കടക്കുവാൻ ആരു പറഞ്ഞുവെന്നു ചോദിച്ചു. 'നമ്മൾ തമ്മിൽ ജാതിഭേദമൊന്നും ഇല്ല. നിന്റെ മകൾ എന്റെ തുണിത്തുണു പിടിച്ചതന്നെ' എന്നു പരിഹാസമായി വെളുത്തേടത്തി മറുപടി പറഞ്ഞു. അധികപ്രസംഗം

* കള്ളി ചെയ്തുന്ന വകക്കർ വിജയനഗരം രാജ്യത്തോടു അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരാകുന്നു. അവർ ഒരു കാലത്തു വിജയനഗരം രാജാക്കന്മാരുടെ 'ചേവകം' ഏറ്റിരുന്നവരായിരുന്നുവെന്നും തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദുരാജ്യങ്ങളിലെ പടസന്നാഹത്തിൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട അംഗമായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുവാൻ സ്പ്രായമുണ്ട്. 'മലബാറിൽ ഈഴവന്മാർ ജാതിപദവിയിൽ എത്രയോ തന്നെ നിലയിൽ നില്ക്കുന്നവരും തിയ്യന്മാർക്കും തണ്ടാന്മാർക്കും താഴെയുള്ള സ്ഥാനത്തിന്നു മാത്രം അഹ്നമുമാകുന്നു'. പാലക്കാട്, ചിററൂർ ഈ താലൂക്കുകളിലുള്ള വർഗ്ഗക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഈ സംഗതി ഏകദേശം യോജിക്കുന്നതാണ്.

മായ ഈ മറവടിയാലും തനിക്കു വന്നിട്ടുള്ള അപമാനത്താലും ആ ശാരി കയ്ക്കു വെളുത്തേടത്തെയെ അവിടെ വെച്ചുതന്നെ കൊന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അവളുടെ ഭർത്താവും ബന്ധുക്കളും പെരുമുള്ളതെ അടുക്കൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം വെളുത്തേടത്താൽ പക്ഷം പിടിച്ച് ആശാരിമാരെ ഭയപ്പെടുത്തി. അതു കാരണം അവർ എല്ലാവരും യോജിച്ചു സിലോൺ തുരുത്തിൽ ചെന്നു അഭയം പ്രാപിക്കുകയും 'കാൻഡി' രാജാവു അവരെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർ പോയപ്പോൾ പെരുമറു കഴക്കത്തിലായി. തന്റെ നാട്ടിൽ ഭവനങ്ങൾ പണിവാൻ ആരംഭിക്കുന്ന ഇല്ലാതായതു കൊണ്ട് ചിലരെ മടക്കി അയച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു 'കാൻഡി' രാജാവിനോടപേക്ഷിച്ചു. പെരുമറു യാതൊരു ഉപദ്രവവും ആശാരിമാർക്കു ചെയ്തില്ലെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു വെങ്കിലും അവർക്കു വിശ്വാസം വന്നില്ല. ഒടുവിൽ അവരേയും അവരുടെ കുടുംബത്തേയും രക്ഷിപ്പാനും പെരുമറുക്കു അവരോടുള്ള നടവടിക്കു സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയി നല്ല ചോവന്മാരെ കാൻഡി രാജാവു അയക്കാമെന്നുള്ള കരാറുണ്ടെങ്കിൽ അവർ തിരിയെ പോകാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഇങ്ങനെ രക്ഷനൽക്കുന്നതിന്നു പ്രതിഫലമായിട്ടു കല്യാണം, ശേഷക്രിയ, മുതലായ അടിയന്തരങ്ങൾക്കു മുന്നെടുത്തു അരി ഈഴുവന്മാർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി രാജാവു അവരുടെ അപേക്ഷയെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ചോവന്മാരുടെ ഈ അവകാശം ഇന്നും നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ട്. ഈ ചോവന്മാരിൽനിന്നിട്ടാണ് ഈഴുവന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്* വടക്കേ മലയാളത്തിലെ തിരുന്മാർ അവരുടെ ഉൽപ്പത്തി ഭൂമിയായ ഒരു 'അകത്തുള്ളാളി'ൽനിന്നാണെന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ 'മന്നന്മാർ' എന്നു പേരായ ഒരു പ്രഭുവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നൊരു കേൾവിയിട്ടുണ്ട്.

അവരുടെ ഭാഷ മലയാളമാകുന്നു. അവരിൽ വായിക്കുവാ

നും എഴുതുവാനും കഴിയുന്നവർ വളരെയുണ്ട്. അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളവരിൽ നാട്ടുകുറിപ്പുകൾക്കും നായന്മാരും കഴിഞ്ഞാൽ ഭാഷ ഈ ജാതിക്കാരാകുന്നു പിന്നെ അധികമുള്ളത്. ഇഴുഴുവന്മാരിൽ പുരുഷന്മാർ ഞാറക്കു് അറുപത്തിരണ്ടു വീതവും സ്ത്രീകൾ ഒമ്പതരേമാകാണി വീതവും അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളവരാകുന്നു.

കേരളത്തിൽ വിശിഷ്ടജനങ്ങളെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്ന നമ്പൂരിമാരോടു ആലോചിക്കാതെ കണ്ടു് പണ്ടത്തെ കാലത്തു ശുഭ്രരെയൊക്കട്ടെ മറുത്തവരെയൊക്കട്ടെ ശ്രേയസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരു കാര്യങ്ങളും നടത്തപ്പെടാറില്ല. അവരുടെ ഉപദേശം വേദവാക്യംപോലെയാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു ചാരിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. എവിടെയെങ്കിലും സന്തതിയുണ്ടായാൽ കുട്ടികളു പേരിടുവാൻ നമ്പൂരിമാരോടു ചോദിച്ചിട്ടേ പതിവുള്ളൂ. അപകടങ്ങളായ പേരുകളുണ്ടെങ്കിലും കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കാറില്ല. ചോവന്മാർക്കു ഇടുന്ന പേരുകൾ ഭൂതപ്രേതവിശ്വാസങ്ങളുടെ പേരുകളോടു ഏകദേശം ഒത്തിരിക്കും. ചാത്തൻ, കോത്തൻ, മുട്ടൻ, താരി, കോരി, മാക്കി എന്നു പുരുഷന്മാർക്കും, കുളി, കൂളി, ഉഴലി, അച്ചി, നാച്ചി, എളച്ചി എന്നു സ്ത്രീകൾക്കും പേരുകൾ സംധാരണയാണ്.

ആൺകുട്ടികൾക്കു ഉണ്ണി, കുട്ടൻ, കുഞ്ഞൻ, എന്നു പേർകൊടുക്കുകയും പെൺകുട്ടികൾക്കു കുഞ്ഞിപ്പെതൽ, കുട്ടിപ്പെണ്ണ എന്നും കാമനപ്പേരുകൾ നടപ്പുണ്ട്.

അവരുടെ ഇടയിൽ പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും അവം അവാന്തരവിഭാഗങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ മൊത്തമായിട്ടുള്ളവ താഴെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു.

അവാന്തരജാതിയുടെ പേര					വാസഭൂമി
1. തിയച്ചോൻ (ചോവൻ)	കൊച്ചി
2. പാണ്ടിച്ചോൻ	ടി.

3. വെളുകടിച്ചോൻ	കൊച്ചി
4. നാഡിച്ചോൻ	തിരുവിതാംകൂർ
5. പാച്ചലിച്ചോൻ	ടി.

ഇക്കഴിഞ്ഞ കൊച്ചി കാനേഷുമാരി റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം മൂന്നു ചെറുവിഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. 1. പാണ്ടിത്തുഴുവന്മാർ, 2. മലയാളം തുഴുവന്മാർ, 3. വടക്കേ മലയാളത്തിലെ തിരുന്മാർ. ബ്രഹ്മണരുടെ ഗോത്രങ്ങൾപോലെ ഇവയ്ക്കു 'ഇല്ല'ങ്ങളെന്നും, കിരിയങ്ങളെന്നും ചില വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഈ ഭേദം പുലയരിലും മുക്കുവരിലും കാണുന്നതാണ്. ഇല്ലങ്ങളിൽ ചിലത്: മുടി, ചോതി, മയ്യനാട്, മാടമ്പി എന്നിവയാകുന്നു. വടക്കേ മലയാളത്തിലെ തിരുന്മാർ എട്ടു ഇല്ലങ്ങളിലും, മുപ്പത്തിരണ്ടു കിരിയങ്ങളിലും ചേർന്നവരാണെന്നും ഇന്നും അവർ 'എട്ടില്ലക്കാർ' എന്നു തങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുന്നുവെന്ന് സബ്ബസ്ഥിരമായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഇ. കെ. കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താഴെ വരുന്ന ശ്ലോകത്തിൽ എട്ടു ഇല്ലങ്ങളുടെ പേരുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ധൗത്രി, പുല്ലാഞ്ഞി, വംഗേരി, ചന്ദ്രമുഡപദംതഥാ
പടയൻ, മധുമാനാഖ്യവിലക്കമതിചാഷ്മരം.

1. നെല്ലിക്ക, 2. പുല്ലാഞ്ഞി, 3. വംഗേരി, 4. കോഴിക്കാലൻ, 5. പടയങ്കടി, 6. മാനങ്കടി, 7. തേനങ്കടി, 8. വിലക്കങ്കടി ഇങ്ങനെ എട്ടാകുന്നു. ഇതിൽ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത് കോഴിക്കാലനാകുന്നു. ഇത് അച്ഛനും മക്കളും തമ്മിൽ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താവുന്ന ബന്ധമില്ലാത്ത കാലത്തു പല ശാഖകളുള്ള വർഗ്ഗക്കാരുടെ സമുദായാവസ്ഥയെ കാണിക്കുന്നതായിരിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അന്നു വിവാഹവിഷയത്തിൽ ഏകഭർത്തൃമെന്ന നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരേ തറവാട്ടിലുള്ള അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹം തീരേ നിഷിദ്ധമാകുന്നു. പല ജാതികളുടേയും ആദിമതാവാരാധനകളിൽ ഉള്ള സ്പ്രീച്ചരണന്മാർ എല്ലാവരും സഹോദരിസഹോദരന്മാർ ആയതു കൊണ്ട് പരസ്പരവിവാഹം അഗമ്യഗമനംപോലെ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ താവഴികൃമത്തിനാണ് തറവാടുകൾ ഗണിക്കപ്പെടുന്നത്.

തെക്കേമലയാളത്തിലും കൊച്ചിരാജ്യത്തു ചിറന്തർ താലൂക്കിലും വിവാഹത്തിന്നു മുമ്പു വധുവരന്മാർ ഏതേതില്ലക്കാരാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത ഇന്നും നടപ്പുണ്ട്. ഈ നിബ്ബന്ധം മറുക്കുവാനുള്ള ദിക്കുകളിൽ അത്ര വകവെക്കാറില്ല.

സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ചില മുഖ്യ സ്ഥാനമാനങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. ചേവകർ:—ഇതു സേവകർ എന്നതിന്റെ ഒരു രൂപഭേദമാകുന്നു. ഇവർ പണ്ടു കൊച്ചിയിൽനിന്നു കോവിലകങ്ങളിൽ കാവൽക്കാരായിട്ടു നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

2. കുറുപ്പന്മാർ:— ഈ വകക്കൾ പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ നാമാവശേഷമായ കുളരിപ്പണിക്കന്മാരായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആയുധവിദ്യക്കു പകരം എഴുത്താണിവിദ്യ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3. വൈദ്യൻ, 4. ജോത്സ്യൻ, 5. ആശാൻ, 6. തണ്ടാൻ:— ഈഴുവന്മാർക്കു നായന്മാർക്കെന്നപോലെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരിൽനിന്നു സ്ഥാനമാനങ്ങൾ സിദ്ധിക്കാറുണ്ട്. 'തണ്ടായ്' വിലകൊടുത്തു വാങ്ങാവുന്നവയാകുന്നു. ഈ സ്ഥാനി അവന്റെ ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്വജാതികളുടെ മേലധികാരത്തിന്നു അവകാശിയ്ക്കുന്നു. അവർക്കു സ്വസ്തൃക്കത്തിയും, ഭൂഷണവും ധരിക്കുകയും തലയിൽ മുണ്ടുകെട്ടി നായന്മാരുടെ മുമ്പിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യാം. പല്ലക്കിലൊ കുതിരമലോ ഏറാം. പട്ടുകൊടു പിടിക്കാം. ചങ്ങലവട്ട മുമ്പിൽ കൊണ്ടുനടക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനൊക്കെ പ്രത്യേകിച്ചു സർക്കരിലേക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കണം. അധികാരം കൂടാതെ ഈ അവകാശം അനുഭവിക്കുന്നവർ ശിക്ഷക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നതാണ്. തെങ്ങുകയറുക, ഉഴുക, മുതലായ കൂലിവേലക്ക് ഒരു തണ്ടാൻ പോയി കൂട്ടുക. അവന്റെ കീഴിൽ 'പൊന്നമ്പൻ' എന്നു പേരായ ഒരു സ്ഥാനിയുണ്ട്. കൊച്ചിയിൽ ഈ സ്ഥാനം ജാതിയിലെ പ്രധാനിയെന്ന് വഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിൽ ഈ പേര് ഒരു അവാന്തരജാതിക്കാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ശിലങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ളതിൽ അവർ സ്ഥിരതയുള്ളവരാകുന്നു.

പാപപ്പെട്ടവർ കുന്നോ രണ്ടോ മുറികളും മുൻഭാഗത്തോ പുറമോ വ്രാന്തയും ഉള്ളതും മൺപുരമകളോടും മേച്ചിൽപുരകളോടുംകൂടിയതും ആയ കുടിപ്പുകളിൽ പാക്കുന്നു. ധവാപ്പിടങ്ങൾ നികന്നാൽ നായന്മാരുടേതു പോലെയുള്ള വീടുകളിലും താമസിക്കുന്നു. ഇവർ രണ്ടുകൂട്ടക്കാരും വീടിന്റെ അസ്തിവാരികയും പുരപണി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആശാരിപ്പണിക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു ചില പൂജ കഴിപ്പിക്കാറുണ്ട്. താമസം തുടങ്ങുന്നതിന്നു കുറച്ചുദിവസം മുമ്പ് ആഘോഷമായ പൂജ നടത്തുകയും വീടു പണിയപ്പെട്ട മരത്തിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ദുഷ്ടഭൂതങ്ങൾക്ക് ആട്ര, കോഴി, മുതലായവയെ ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഭൂതങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അവരുടെ പേരുകൾ കൂടെ കൂടെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു വീടിന്റെ അകത്തും പുറത്തും നാളികേരം ഉടക്കയും ചെയ്യുവരുന്നു. ഈ ക്രിയ ഗൃഹപ്രവേശത്തിന്നു മുമ്പു എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളും ചെയ്യാറുള്ളതാണ്. ഇതു വൃഷ്ണാർധനത്തിന്റെ ഒരു അവശേഷമാകുന്നു. ചില വൃഷ്ണർ വനദേവതമാരുടെ സ്തുലശരീരമായിട്ടോ ആവാസസ്ഥലമായിട്ടോ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. മരം മുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടു * വനദേവതമാരുടെ കോപമുണ്ടാകുന്നതാകയാൽ അവരെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇന്നും ഒരു ഹിന്ദുവാകട്ടെ അന്യായം മുറിക്കുവാൻ തുനിയുന്നതല്ല. അഥവാ അങ്ങിനെ വേണ്ടിവന്നാൽ അതു ക്ഷേത്രത്തിൽ വിറകിന്റെ

* കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിലെ നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ പൂജിതരും മുറിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് അതിലുള്ള ദേവന്മാർക്ക് ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാൻ മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുക്കുന്നതിന്റെ വാചകകൂടം ഇപ്രകാരമാണ്. 'അല്ലയൊ വൃക്ഷത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദേവന്മാരെ, ഇന്നലിവസത്തിന്നു മുമ്പ് ഈ മരം വെട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവിടെനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളുകയും വേണം' വൃക്ഷം വെട്ടുന്നതിന്നു കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പു വൃക്ഷത്തിന്റെ തൊലിയിന്മേലാണ് ഇത് ഏഴുതുന്നത്.

ശ്രാദ്ധദിവസം പിതൃക്കളെ ആവാഹിക്കുന്നതിനായി ഭവനത്തിൽ സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അവിടെ താമസിക്കുന്ന ഭൂതങ്ങൾക്ക് അറിവുകൊടുക്കുന്നതായ ചില മന്ത്രങ്ങളും ഉച്ചരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

ആവശ്യത്തിലേക്കു വഴിവാടായി കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നത്തെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ക്രിയ കുടിപോകയാകുന്നു. ഇത് കമ്മാളന്മാരാണ് ചെയ്തുവരുന്നത്. പാലു കാച്ചലും ഇവർ ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്രിയയാകുന്നു. സ്വജാതികളെ ക്ഷണിച്ചു പാൽ വീട്ടിൽ വെച്ചുതന്ന കാച്ചി ചിലർ അതിനെ ആസ്വദിക്കുകയും ചിലർ അതിനെ സമർപ്പിയായി ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു പുതിയ വീട്ടിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്നു തുല്യമാകുന്നു. മരശരീരമൊക്കും, കല്ലാശരീരമൊക്കും, കൂലികൊക്കും വീടുപണിയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള മറ്റുള്ളവകൊ പണിയുടെ മിടുക്കും അവസ്ഥയുപോലെ കാണപ്പെടവയും, ഉറപ്പികയും, വളയും കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. വീട്ടുമണ്ണന്മാർ ദീപ്തയുസ്സായിരിക്കുവാൻ ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു വീട്ടിലെ കാരണവരോടു അനുവാദംവാങ്ങി പിരിയുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ സ്വജാതികളേയും സല്ലരിക്കാറുണ്ട്. ഈ ക്രിയക്കു 'തേച്ചുക' എന്നാണ് പേര്. മനുജാതിക്കാരെ അവരുടെ ജാതിയിൽ സ്വീകരിക്കു പതിവില്ല.

മഹിഷമർദ്ദനം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

60. പെരുമലപോലെയുള്ളകരിവീരന്മാരന്മാരിര-
മറിയുമട്ടിലകുന്നകുതിരകളും
ഒരുപടികളുയറുംപെരുമ്പടരേച്ചീടും
വിരതനാംബിഡാളനെനടത്തിമുന്നിൽ
61. കുടലിലെത്തിരവന്നിങ്ങിഞ്ഞിടുന്നതുപേലൈ
നടന്നീടാചതുരംഗപ്പടയുമായി
ഇടക്കിടെച്ചെറുത്താണിൻരടിതത്താലുലകുകൾ
പടപ്പിച്ചാമഹിഷനുംപിടച്ചുകേറി
62. നില്ലനില്ലെന്നുരച്ചവൻവില്ലുലച്ചുകലയേററി
ശല്യമെപ്പംശതലക്ഷംതൊടുത്തുവിട്ടാൻ

- നല്ലചന്ദ്രക്കലതലതല്ലിടുന്നദാശ്രുകടി-
 ചുല്ലസിഞ്ചെന്നലറിനാനസുരൻപിന്നെ
63. അതുകൂടേയപ്പെട്ടമതികലയണിവോനം
 മധുവിമംഗിരമെന്നമലച്ചുപോയി
 പതിച്ചിതുവിഷ്ണുമായതിൽനിന്നുവിരിഞ്ചന-
 മതിശയമതിശയമിതുനിനച്ചാൻ
64. അന്യകാണ്ഡംജഗത്സാക്ഷിത്തമ്പുരാട്ടിത്തിരുമേനി
 വയമ്പരാകുമസുരന്മാർമുഴുകുമുടി
 അവരന്നുമുനികൾനിഖിമ്പരമന്നതുനേര-
 തയമ്പിയന്നഭഗവതിയുടൻകുടഞ്ഞു
65. അകന്നിതുശരമെല്ലാംപകച്ചിതുദിതിജനം
 ഭഗവതികുടത്തിലയെടുത്തുകയ്യിൽ
 പുകഞ്ഞുനിന്നിരുന്നപാവകനൈരിഞ്ഞെഴുപടി
 പകന്നിതുവിധംദേവിപരംവിളങ്ങി
66. ഇറങ്ങിനാളൊരുവെട്ടാപ്പെരുമ്പടമുടിക്കുവാൻ
 ഒരങ്ങിനാദിതിജനംതടുത്തുകൊൾവാൻ
 ഇരുപേരുംതമ്മിലന്നപൊരുതൊരുപോരുപാർത്താ -
 ലരുതുപുകഴ്ത്തു വാനനന്തനാലും
67. നാലുപാടുമവരസ്രുജാലമെയ്യയ്യടുക്കുമ്പോൾ
 വേലുകൊണ്ടുതട്ടിത്തെറ്റിച്ചകത്തിയൊക്കെ
 അലമെല്ലാരിലുമോരോശരമപ്പോൾപ്രയോഗിച്ചു
 തലച്ചുറ്റിദിതിജനംതകരാറായി
68. എടുത്തുകൈകളെകൊണ്ടുമിട്ടെരിച്ചശരവർഷ-
 മൊട്ടുനേരമവർതത്തിപ്പിടഞ്ഞുപാരം
 പൊടിഞ്ഞിതുരഥമെല്ലാമൊടിഞ്ഞിതുകൊടിയൊക്കെ
 പൊടിഞ്ഞിതുപൊടിരണംപൊടിപൊടിച്ചു
69. വില്ലമമ്പുംശരീരത്തിലെല്ലമെല്ലാംതകന്നുററ-
 മല്ലലാൻപകച്ചുംപെരുപടയിൽ
 മല്ലടിപ്പാൻവാളുമേന്തിതെല്ലമന്ദസ്തിതംചെയ്തു
 നില്ലനില്ലെന്നുരച്ചോടിക്കടന്നുകൂടി

70. കേളിയാടുംകിടാങ്ങളാത്താളവെട്ടിത്തളളുംപോലെ
വാളിളക്കിവെട്ടിവെട്ടിപ്പടയൊടുക്കി
ആളുതോറുംമോരോദേവിവാളായിട്ടടുത്തെത്തി
താളമൊക്കെപ്പിഴുപ്പിച്ചതകത്തുസന്തോം
71. പടയുടൈന്ദുവിലാപ്പടുവായമുഗരാജൻ
കടന്നടൻകടുക്കോപാൽകലമ്പൽകൂട്ടി
കൊടുക്കുട്ടിലഗ്നിവന്നുവിടികൂടിയതുപോലെ
പൊടിഭസ്മംശിവ!ശിവ!മഹിഷസൈന്യം.
72. അതുനേരംചോരപ്പഴയതിരില്ലാത്തൊഴുക്കിട്ടി-
ക്കിതിരിമുക്കിത്തരജാലംപുഴുക്കിവിഴ്ത്തി
കുതിരകളാൻകൂട്ടംദിതിജനെന്നിവചത്തി-
ട്ടതിൽകൂടിയൊലിച്ചതുംകറച്ചുപോര.
73. ദിതിസുതപ്പടയമന്നതുനേരംമുഗകല
പതിയുടെസടചിക്കിമുതൽപോടി
ഒതുങ്ങിപ്പോയ്ജോലിയെല്ലാമതിരസമെന്നമന്ദ-
സ്തിതമാനംകൊണ്ടുദേവിയെഴുന്നരുളി.
74. അതുനേരത്തമരന്മാരതിഭക്തിപൂണ്ടുകൊണ്ടോ-
ച്ചിതമോലുംഗഗനത്തിൽനിന്നാനിന്ന
സൂതിമൊഴിമൊഴിത്തുംകൊണ്ടതുലമോന്തവസുമ-
തതിയതുപതിവുപോലവർപൊഴിച്ചു
75. സമത്സമാംഭിവ്യമദ്യംശ്രമശാന്തിയതിന്നായി
ട്ടമുതേത്തുചെസ്സാനായിട്ടറച്ചുദേവി
സമനിലത്തിരുന്നേററംവിമലമാംമദ്യംകര-
കമലത്തിലെടുത്തതുകുടിച്ചീടുമ്പോൾ,
76. കുടൽപോലെയിളകിക്കൊണ്ടടുത്തിരുമഹിഷന-
മെടുത്തിരുശുലമപ്പോൾതടുത്തുദേവി
കേടുമദമമത്തിടംഞൊടിയിടക്കുള്ളീമദ്യം
കുടിച്ചുണ്ടെല്ലെന്നില്ലെന്നരുളിച്ചെയ്തു.
77. പേടക്കളത്തിലോകുള്ളുകുടിപ്പതിന്നെടീമുദം!
തടുത്തുകൊള്ളെന്നുചൊട്ടിക്കൊടുത്തശുലം

- അടുത്തിടത്തുലംഭേവിപിടിച്ചുനൊടിചിതു
ചൊടിചവൻവെട്ടിവാളംപൊടിഞ്ഞുപോയി.
78. അടുത്തവൻസുരപാത്രംപിടിച്ചിതുചെകിടത്തെ-
ന്നടിചിതുഭേവി, ദൈത്യൻമറിഞ്ഞുവീണ
പടുക്കോപംലെഴുന്നേറ്റിട്ടുനൊന്മകുടുപോത്തിൻ
വടിവായിട്ടടുത്തിരുപടക്കളത്തിൽ
79. സുരപാനംകഴിഞ്ഞിട്ടുതെരുവെരേന്യെക്കൊണ്ട-
ങ്ങിരുന്നുകണ്ടിതുവരുംമഹിഷരൂപം
പരിഹാസസ്തിതാപ്യുണ്ടുപരിചിനോടെഴുന്നേറ
കരംകടഞ്ഞോടിയങ്ങൊട്ടടുത്തുഭേവി
80. പിടിച്ചുടൻകൊമ്പുരണ്ടുമൊടിചിതുമറഞ്ഞവ-
നടരോടാൻമഞ്ഞദന്തിവടിവാൽവന്നു
ഉടൻകോപാൽസിംഹംചാടിയടിച്ചുരംമസുകത്തെ
പ്പെടിചിതുപൊടിയിൽവീണവൻകുടങ്ങി
81. ഇരുപേരുംപിന്നെവാളംപരിചയുമെടുത്തേറ-
മുരത്തരംപൊരുതിനാർകുറച്ചുനേരം
കരുലേശമൊഴിക്കുതെപൊരുതുന്യോഹഭഗവതി
പരിചയംവാളംവെട്ടിയറത്തുവീണു
82. മരംപരിചിച്ചയുറിത്തരംനോക്കീട്ടടിക്കുവാൻ
ചെറുത്തവനിരച്ചുപാഞ്ഞടുത്തിടുന്യോഹ
സുരവരന്മാരുംവയർതിരുമ്പിക്കൊണ്ടുയ്യൊയെന്നു
പറഞ്ഞുപോയ്ക്കുസ്പരപരങ്ങിനോക്കി
83. ഓടിയങ്ങൊട്ടടുത്തിട്ടുത്തടിതട്ടിപ്പറ്റിച്ചുടൻ
അടിചിതുഭേവി, യടിതടുത്തുദൈത്യൻ
അടുത്തിനാൻമല, ഭേവിപൊടിചിതുമണ്ണിൻകുട്ട
കിടങ്ങളിട്ടുചീട്ടുപടിസ്ഥിതി
84. പരുങ്ങികാതവൻമുഷ്ടിച്ചുരുട്ടിക്കൊണ്ടിരിട്ടു-
നൊന്മകുടുപോഹഭഗവതിയൊഴിച്ചീടാതെ
ഇരുപേരുംചൊടിചുക്കൊണ്ടിരമ്പിനാർമുഷ്ടിയുദ്ധം
കുറേനേരംകഴിഞ്ഞുപ്പോഹകുഴങ്ങിദൈത്യൻ

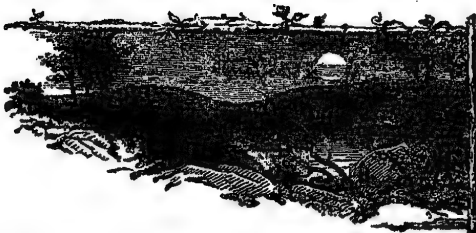
85. തരംനോക്കിക്കൊണ്ടു ദേവീകരംകൊണ്ടുകാലുവരി
തിരിച്ചിതുമഹിഷനെത്തലക്കുമ്പറും
കരുപടിതിരിച്ചിട്ടാലരണിയിൽവലിച്ചെറി-
ഞ്ഞരംശുലംകൊണ്ടുകുത്തിക്കുഴുത്തിൽദേവി
86. പിടച്ചിതുകയ്ക്കുംകാലുകടി ചിതുമേഷ്ടതാടി
കിടുകിടെത്തരിച്ചുകണ്തുറിച്ചുദൈത്യൻ
അടിതൊട്ടുമടിയോളംതിരുവുടൽകണ്ടുകൊണ്ടും
നടഞ്ഞിതുപരംപദംപരംപവിത്രം
87. പരമവംമഹിഷനുംമരിച്ചിതുകണ്ടുദൈത്യ-
നിരശേഷിച്ചതുകരഞ്ഞലഞ്ഞൊളിച്ചു
സുരവരന്മാരുംസുമനിയതുകരംകൊണ്ടു
തെരുതെരുച്ചൊരിഞ്ഞിതുപരംരസത്താൽ
88. പാടിവണ്ണംഗന്ധർവ്വന്മാർപാടിവന്നതിരുമന്വി-
ലാടിനരസ്തരസ്ത്രീകൾമോടിയോടപ്പോൾ
ഗന്ധഭക്ത്യാസുരസിദ്ധപടലിയുംമുനിമാരും
കൂടിവന്നുകരംകൂപ്പിസ്തുതിച്ചുരേവം

(തുടരും) നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി,

കാകൻ

III.

(ഗൃഹസമാഗ്രമം)



വിഹംഗശ്രീ മം

വിൻ കൊമ്പിൽ വായ
സൻ അവർകൾ നല്ല കരു
ഗൃഹസ്ഥനാണ്. സ്നേഹി
തന്റെ വീട്ടിൽപോയി

ശിട്ടുകളിച്ചോ, കുളിക്കടവിൽ വെടിപറഞ്ഞോ, ഇരിക്കുന്നതിനിട

യിൽ ഭായ്യ ഉണ്ണാതെ താമസിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്ന കഥതന്നെ വിസ്തരിക്കുന്ന ആളില്ല അദ്ദേഹം. ഒരു ഭർത്താവിന്റെ നിലയിൽ അത്യന്തം ദയയും അച്ഛന്റെ സ്ഥിതിയിൽ അത്യന്തം സ്നേഹവും ഉള്ള ദേഹമാണ്. പ്രകൃത്യാ വലിയൊരു അത്യാഗ്രഹിയായൊന്നെങ്കിലും, താൻ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പഴമോ, അപ്പക്കുപ്പണമോ തന്റെ ഭായ്യ പിടിച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ യാതൊരു അസമ്മതിയും വിരോധമോ കാണിക്കാറില്ല. ഇങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കുണ്ടാകുന്ന ഉദാഹരണമാണ് കാകനെന്നു മിക്കപേരും വിശ്വസിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ അതു പരമാർത്ഥമാണ്.

പൂവൻ പക്ഷി ഇങ്ങിനെ അനുകരണിയനായ ഒരു ഭർത്താവെന്നുള്ളതുപോലെതന്നെ, പിട, ഗൃഹസ്ഥാജനമകടാലങ്കാരമുക്താമണിയാണ്. ഒരു ഗൃഹസ്ഥകാകപ്പെണ്ണിനെപ്പോലെ ഇരിക്കേണമെന്നു മനു പറഞ്ഞുവെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ?

‘ആകാശദേശഗമനത്തിനുമുന്പതു

കാകാലയെപി കവധൂടി വളർത്തിടുന്നു’.

എന്നുള്ളതും വായനക്കാർ അറിയുന്ന അവസ്ഥയാണല്ലോ. ഇതിലധികം ഒരു ബഹുമതി കരുപക്ഷിക്കു നൽകാനുണ്ടോ? നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു ഗുണഗുണങ്ങളെ വിവേചനം ചെയ്യുതിനുശേഷം മാത്രമേ മനു വല്ല കായ്മത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു അഭിപ്രായം പറയുള്ളൂ. കാകസ്ത്രീ തേമ്പിള്ളപൊമ്പിള്ളയായി കരുതി അവയോടു അത്യന്തം കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നതു കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടാണ് മനു അവളെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു. അങ്ങിനെയുള്ള ‘അന്ത്യാസാധാരണ ഗുണഗണം കണ്ടുകയൽതന്നെ’യാണ് കയിൽ മുട്ടയിടാൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

ഏകദം, മിഥുനം, കർക്കിടകം എന്നീ മാസങ്ങളിലാണ് കാകകൾ സാധാരണയായി അവയുടെ കൂടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. കൂടുന്ന ദിക്കിലേ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന എന്നു കാകനു ഏതും പ്രതിപത്തിയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു മൂഢവിശ്വാസവും ഇല്ല. കൂടുകെട്ടാൻ ഏതു മരവും കാകനു പത്മംതന്നെയാണ്. പാഴാക്കി

യിട്ട ചില വീടുകളിന്മേലും ചിലപ്പോൾ കമ്പിത്തൂണുകളിലും കാക്കകളുടെ കാണാം.

കാക്കകളുടെ കാണാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അമ്മ മാർ കാക്കനോടു അതിന്റെ കൂടെവിടെയാണെന്നു ചോദിക്കുകയും അതിന്നു കാകൻ ഉത്തരം പറയും ചെയ്യുന്നതു താലോലപ്പാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാകൃതികനകൃതികാക്കേനിൻ
കൂകൃതികനകൃതികൂടെവിടെ?
തെകൃതിതെനകൃതിതെക്കേഭാഗത്തേ,
മാകൃതിമനകൃതിമാവിന്റെ
കോകൃതികൊനകൃതികൊമ്പത്തു്.

സത്യമായും കാക്കയുടേത് ഒരു 'കൂകൃതികനകൃതികൂട്ട' തന്നെയാണ്. ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടാൽ മരത്തിന്റെ കുറെ ചുള്ളിക്കുരുണങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയെട്ടാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷെ എല്ലാ കാകന്റേയും കൂട്ട ഒരു പോലെയായിരിക്കുകയില്ല. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ യാതൊരു പ്രത്യേകസാധനത്തിലും അധികം പ്രതിപത്തിയില്ലാത്തതുപോലെ കൂട്ടങ്ങളാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനത്തിലും ഒരു പ്രതിപത്തിയില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ ഡീവർ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:— പഴയസമ്പ്രദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സോഡകുപ്പികളുടെ കാക്കകൾ ഖന്ധിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കമ്പികളെക്കൊണ്ടു തന്റെ കൂട്ടങ്ങളായിതിന്നു കല്പത്തയിലെ ഒരു കാക്ക അന്നും ഇന്നും പ്രഖ്യാതനായിട്ടുണ്ട്. ബോമ്പായിക്കാർ എപ്പോഴും കല്പത്തക്കാരെ തോല്പിക്കേണ്ടതിനുള്ള തക്കവും നോക്കി നില്ക്കുന്നവരാണ്ല്ലോ. അവിടുത്തെ കാക്കകൾ അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ അനുകരിപ്പാൻ വലിയ സശ്രദ്ധന്മാരാണ്. അങ്ങിനെ ബോമ്പായിലെ ഒരു കാക്ക കല്പത്തായിലെ തന്റെ സഹോദരനെ തോല്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. കണ്ണടകളുടെ പൊന്നിന്റേയും വെള്ളിയുടേയും ചട്ടകൾ ഉപയോഗിച്ചു താനൊരു കൂട്ടങ്ങളാക്കി. കൂട്ടിന്നു ആകുപ്പാടെ 400 ക. വിലമതിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ കാക്കയെപ്പറ്റി ബോമ്പായിലെ നേത്രവൈദ്യന്മാർക്കു അത്ഭുതം അഭിമാനം ഉണ്ടായെങ്കിലും ഇങ്ങി

നെ കൂട്ടണ്ടാക്കുന്ന സ്വരൂപയത്തെ അവർ അത്ര പ്രേംസാഹിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതിൽ അധികം അബദ്ധമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ കാക്ക കല്ലത്തയിലെ കാക്കകളെ തോല്പിച്ചു കാണുന്നതു സന്ദോഷം തന്നെയെന്നെങ്കിലും, അതിനായി അവ ഈ വിധം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് ബോധ്യമായിക്കാകും ഇഷ്ടമല്ല. കൂടീന്നു തീർപ്പിക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ചോ എന്തോ, ഒരു കാക്ക തീവണ്ടിക്കാർ വേലി കെട്ടാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉരുക്കു കമ്പിയുടെ കഷണങ്ങൾകൊണ്ടു കൂട്ടണ്ടാക്കിയിരുന്നു’.

കാക്കകൾ കൂട്ടണ്ടാക്കുവാൻ പലവിധ സംധാനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിലും സംധാരണ നാം കാണുന്ന കാക്കകളുടെ മരത്തിന്റെ ചുള്ളിക്കൊമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി അടിയിൽ പതമുള്ള വല്ല സംധാനവും വിരിച്ചതായിരിക്കും.

പൂവനും വെടയും രണ്ടു കൂട്ടുകെട്ടാൻ സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കും. പക്ഷേവീടു പണിചെയ്യാൻ ആൺപക്ഷി യത്നിക്കാറില്ല. ആ പ്രവൃത്തി സാധാരണയായിട്ടു ചെയ്യാൻ തന്റെ ഭാര്യതന്നെയാണ്. ചുള്ളിക്കഷണങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ മാത്രമേ ഭർത്താവിന്റെ കത്താശയും സഹായവും ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ. എന്നാൽ കൂട്ടുകെട്ടുമ്പോൾ ഭർത്താവും സമീപത്തുണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരേ സ്ഥലത്തു നിന്നായിരിക്കും ചുള്ളിക്കൊമ്പുകൾ ശേഖരിക്കുന്നത്. രണ്ടു പേക്കും ഒരേ കഷണം കിട്ടിയ ഉടനെ രണ്ടും കൂടി ഒന്നിച്ചു പറന്നു പോകും. കൂടിനടുക്കെ എത്തിയാൽ ആൺപക്ഷി താൻ കൊണ്ടുവന്ന കഷണംകൂടി ചെണ്ണിനു കൊടുക്കും. രണ്ടു കഷണങ്ങളും തന്റെ ഭാര്യ അതിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥാനത്തു വെക്കുന്നതുവരെ ആൺപക്ഷി സമീപത്തു വല്ലേടത്തും തഞ്ചിനില്ക്കും. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ രണ്ടുകഷണങ്ങൾ ചെക്കാൻ സാധാരണ രണ്ടു സെക്കണ്ടു സമയത്തിൽ അധികം വേണ്ടിവരില്ല. ചിലപ്പോൾ വളഞ്ഞ ചിലകൊമ്പുകൾ കിട്ടിപ്പോയാൽ പെൺപക്ഷി കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരും. അവളുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച വിധത്തിൽ കൊമ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നവരെ വളരെ തൃപ്തിയോടുകൂടി നോക്കി നില്ക്കുകയും അവളുടെ പ്രവൃത്തി കുഴിഞ്ഞെന്നു കണ്ടാൽ ഉടനെ, അവളെ താമ

സിച്ചു നില്ക്കാതെ പറന്നു പോകയും ചെയ്യും. പിന്നാലെതന്നെ തന്റെ പത്നിയും പറക്കും. മുഖേന പോയതിനാൽ ഭർത്താവിനു മുഖേന ഒരു കൊമ്പു കിട്ടിയെന്നുവരും. പക്ഷെ കൂടുണ്ടാക്കുന്നതിൽ താൻ ഏറ്റെടുത്തതിനാൽ തനിക്കു ആദ്യം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. പത്നിക്കു മറ്റൊന്നു ലഭിക്കുന്നതുവരെ തനിക്കു കിട്ടിയതു കൊക്കിൽവെച്ചു കാത്തുനില്ക്കേണ്ടിവരും. അവൾ താമസിച്ചെങ്കിൽ ഭർത്താവു അടുത്തു ചെന്നു വെളുത്തപ്പടിക്കും. അവൾക്കാണ് ആദ്യം വല്ല കഷണവും കിട്ടിയതെന്നു വരികിൽ, ഭർത്താവിനെ കാത്തു നില്ക്കാതെ പറന്നു പോകയും ചെയ്യും. അവൾ പറന്നു പോകുന്നതു കണ്ടാൽ തനിക്കു കൊമ്പെന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും പിന്നാലെ താനും കുതിക്കും.

കുറെ നേരം ഇങ്ങിനെ അത്യന്താഹത്തോടുകൂടെ പണിയുന്നതിൽ യത്നിച്ചതിനുശേഷം, ദമ്പതിമാർ വല്ല വൃക്ഷത്തിൽ കൊമ്പിന്റേപ്പോലോ, വീടുകളുടെ മുകളിലോ സൈപരമായിനിന്നു, അന്ത്രോന്ത്രം പ്രേമസൂചകമായി, ലാളനചുംബനാശ്ലേഷാദി കാമുകചേഷ്ടകളിൽ സസന്തോഷം ഏറ്റെടുത്തു അല്പസമയം വിശ്രമിക്കുന്നു. കൊക്കുകൾകൊണ്ടു അന്ത്രോന്ത്രം തലയിന്റേലും ചിറകുകളിലും കൊത്തിച്ചീകി രസിക്കുന്നതിലാണ്, ലാളനചുംബനാശ്ലേഷാദി കാമുകചേഷ്ടകളൊക്കെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ? തങ്ങളുടെ പ്രണയം ഇങ്ങിനെ പരസ്യമായി കാണുന്നതിൽ 'കാകനും കാകപ്പെണ്ണും' അശേഷം മടക്കറില്ല. ധാരാളം പരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ച പാശ്ചാത്യനാക്കുല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ധൈര്യം വന്നു കണ്ടിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷു വാദ്യോദ്യാനം സിദ്ധിച്ച പരിഷ്കാരികളായ നമ്മുടെ കാമിനീകാമുകന്മാരുടെ അനുകരണസാമർത്ഥ്യം ഇത്രമേൽ ഫലവത്തായിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

കാകന്മാരുടെ വിശ്രമസുഖം അധികനേരത്തോളം ഉണ്ടാകയില്ല. കൂടു കെട്ടാൻ തുടങ്ങിയാൽ രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു അത് അവസാനിക്കും. ഉണക്കച്ചുളികളാണ് സാധാരണ അവകൾ ശേഖരിക്കാറുള്ളതും ബുദ്ധിമുട്ടിയാൽ പച്ചക്കൊമ്പുകളും ഒടിച്ച് ഉപയോഗിക്കും. കൂടു തീർന്ന ഉടനെ മുട്ട ഇടുകയായി. ഒരു കാക്ക ര

ണ്ടോ, മൂന്നോ, ചിലപ്പോൾ നാലോ മുട്ടകളിടും. മുട്ട പച്ച നിറത്തിൽ തവിട്ടുപുള്ളികളോടുകൂടിയവയായിരിക്കും.

പൊരുന്നിരിക്കുന്നതിൽ ആൺപക്ഷിയും ചിലപ്പോൾ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ കായ്ത്തിൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവ് ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല.

കാക്കക്കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ അഭംഗിയുള്ള ജീവികൾ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും അവയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അവ സ്വപ്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ശിശുക്കളാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. കുഞ്ഞുകൾ ഉള്ള കൂട് ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും രക്ഷയില്ലാതെ വിട്ടേക്കുകയില്ല. അമ്മ ഭക്ഷണം തിന്നാൻ പോകുമ്പോൾ അച്ഛൻ കാവലിരിക്കും. അമ്മ മടങ്ങിവന്ന ഉടനെ അവളെ എല്പിച്ചു അച്ഛൻ ഭക്ഷണത്തിന്നു പോകും.

സ്വപ്നമാത്രമറിഞ്ഞീടും

സ്വപ്നത്തിന്റെ പദങ്ങളെ.

എന്നുണ്ടല്ലോ. കാക്കകൾ ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായി തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകളെ കരുത്തു നില്ക്കുന്നതിന്റെ സാരം മേലെഴുതിയ ശ്ലോകാഭ്യന്തിരിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാക്കകൾ വലിയ കള്ളന്മാരാണ്. എവിടെയുണ്ടു ചെറിയ പക്ഷിക്കുട്ടികളെന്നു അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു അവയെ കൊത്തിക്കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്ന കുറിനാട്ടുതന്മാരായ തസ്തൂരന്മാരാണ് കാക്കകൾ. അതു തങ്ങൾക്കു നല്ല നിശ്ചയമുള്ളതിനാലാണ് തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകളെ ഇത്ര സൂക്ഷിക്കുന്നത്. യോഗ്യന്മാരായ ചില പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു കാക്ക അതിന്റെ സമീപവാസിയുടെ മുട്ടയെയോ, കുഞ്ഞിനെയോ ഭക്ഷിക്കയില്ലെന്നു കാണുന്നു. അയൽവാസികളോടു പെരുമാറേണ്ടുന്ന മയ്യാട ചില മനുഷ്യരേക്കാൾ ഈ പക്ഷിക്കാണ് അധികം അറിവുള്ളതെന്നു സാരം.

ഏകദേശം ഇരുപത്തെട്ടു ദിവസം വേണം കാക്കക്കുഞ്ഞുകൾക്കു വെളിയിൽ പറന്നുപോകാൻ തക്ക ശേഷിയുണ്ടാകാൻ. പറക്കാനായ ഉടനെ തള്ളപ്പക്ഷി അവയെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പൊയ്ക്കളക

യില്ല. പിന്നെയും രണ്ടു മൂന്നുഴു അവയ്ക്കു ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കും. ഒന്നിച്ചുകൂടി സഞ്ചരിക്കും. വായചുകുന്നു കഴുത്തിലെ തുവൽ അധികം തവിട്ടുനിറം ആകാതെ ഒരു നിസ്സഹായന്റെ നിലയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ചിലപ്പോഴൊക്കെ നാം കാണാറുള്ളത് ഈ പ്രായത്തിലുള്ള കാക്കക്കുഞ്ഞുകളെയാണ്. ആ പ്രായത്തിൽ അമ്മയ്ക്ക് ഈത്തപ്പഴമല്ല ഒരു പഴവും സ്വതഃവേ കൊത്തിത്തന്നുകൂട. പുണ്ണുകൊണ്ടാണ് വായ ചുകുന്നതെന്നും ഈത്തപ്പഴം പഴക്കുമ്പോഴാണ് വായിൽ പുണ്ണുണ്ടാകുന്നതെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസത്തിന് അടിസ്ഥാനമില്ല. എങ്കിലും,

‘ഈത്തപ്പഴം പഴക്കുമ്പോൾ കാക്കയ്ക്കു വായപ്പുണ്ണ്’ എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലു ബഹു അർത്ഥവത്തും, ഹിററവും ഉപയോഗയോഗ്യവും ആയതാകുന്നു. ഈ പ്രായത്തിൽ കുഞ്ഞുകൾ തള്ളയുടെ കൂടെത്തന്നെ, അവ പോകുന്ന ദിക്കിലൊക്കെ പോകും.

ചിലപ്പോൾ തള്ളപ്പക്ഷിക്കു വല്ല ഭക്ഷണസാധനവുമകിട്ടി അവൾ അതു കൊത്തിത്തന്നാൻ ഭവിക്കുമ്പോൾ കുട്ടി അടുത്തുചെന്നു അതു പിടിച്ചുപറാൻ ഭവിക്കുന്നതും അതിന്നു കൊടുക്കാതെ, തള്ള പകുതി വിഴുങ്ങുന്നതും പിന്നെ, കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടിട്ടു അലി വണ്ടായിട്ടെന്നപോലെ വായിൽനിന്നു ഉഴിഞ്ഞു കുട്ടിയുടെ കൊക്കിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതും കാണാൻ ബഹുസമൃദ്ധ കാണ്മാകുന്നു. വല്ലതും തിന്നാൻ കിട്ടിയാൽ അതു തന്റെ സ്വന്തം ഉദരപുരണത്തിന്നു ഉപയോഗിക്കുകയോ വേണ്ടത്, കരയുന്ന കുഞ്ഞുകളെ രക്ഷിക്കാൻ അവയ്ക്കു കൊടുക്കയോ വേണ്ടത് എന്നിങ്ങിനെ, മനസ്സിൽ രണ്ടു വിചാരങ്ങൾ അന്യോന്യം അടിക്കൂടി വളരെനേരം ജയാപജയങ്ങൾ സംശയത്തിലായിരിക്കയും, ചിലപ്പോൾ ‘ആത്മപൂജ’ ജയിച്ചുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സംഗതിയാകത്തക്കവിധം, പകുതിയോളം വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, കാക്കയ്ക്കു തന്റെ കുഞ്ഞുകളോടുള്ള കാരുണ്യത്തിനാണ് സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളതെന്നു അവ സംശയംകൂടാതെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടു വിട്ടതിനുശേഷവും കുറേക്കാലത്തേക്കുള്ള ദയ തന്റെ കുഞ്ഞുകളോടു കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആഹാരസമ്പാദ്യത്തിന്നു കഴിവില്ലാതെ ക

ഞൗകൾ നശിച്ചുപോകും. എല്ലാപരീക്ഷയിലും ജയിച്ച സ്വന്തം ആഹാരം സമ്പാദിക്കാൻ കുഞ്ഞുകൾക്കു കഴിവായെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമേ തള്ള തന്റെ കുഞ്ഞുക്കളെ കേവലം വിട്ടുപിരിയുള്ളൂ.

മൃഷ്ണാത്ത് കുമാരൻ.

ഉണ്ണി ലീ

സന്ദേശം

ആടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും കൊണ്ടുപോകുകയും
കോടിക്കോടിപ്പടവയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും
പക്കത്തെയും നഖപദമണിത്തണിനേകാണകത്തും
വക്കത്തും ചേർന്നുകിടന്നുവെച്ചിരിക്കാൻ പോരുന്നതും.

എ.എ.

അപ്പുമാതിന്നൊരു സഹചരിമംഗനാമൗലിമാലാ
മിപ്പാർമേലുള്ള മുതസരസീമിക്ഷുചാപസ്ത്രകീർത്തിം
കുപ്പുരാളീമിനിയനയനങ്ങൾക്കു കാണുന്നതാണെന്നും
മൽപ്രേമത്തിൻ വിളകഴിയിലാണെന്നും കാണുകപിന്നേ.

എ.എ.

ചൊല്ലാതാനേപൊരികഴലിതാത്തന്നെ ബാലേന്ദ്രനീലം
വെല്ലാകാന്താവെരളമിളമാന്തോൽക്കമക്കണ്ണുകൊണ്ട്
കല്യാണാനാമിജനിലയനാമിക്കുമുണ്ടക്കൽമേവും
നല്ലാരെൻറ നവകമലിനീ വെണ്ണിലാവുണ്ണീലിലും.

എ.എ.

അന്നപ്പേടക്കതിമുദ്രപദന്യാസവൈഭവലീലം-
തന്നെത്തന്നേ മുഴുവനിറയിപ്പോൻറയാത്രാവിളാസം
ഉന്നിദ്രാണമതരണകമലം വെല്ലുമുച്ചുവടിത്താ-
രന്യസ്ത്രീണാകരിയകവരീട്ടുഷണം മൽപ്രിയയാദേ.

എ.എ.

മിത്രം പാത്താൽ തിരുവിൽ പരം പങ്കു ജാതദ്രുനാം
മുക്തജാലദ്യതി മുഴുവനേകൾക്കു വെല്ലും നഖാളി
ഗുൽഫേഗ്രന്ധം പുറവടി വെടിഞ്ഞീടുമുള്ളമ്ശോഭാം
മൽപ്രേയസ്യാഃ പ്രണമതി കണക്കു കൾക്കു മാധുര്യം കണ്ണാം. ഹവുത

ഒപ്പം നില്ക്കുമെന്തിനാലിപ്പോഴൊരു പക്ഷേപം
പ്പൊലം കുറുകുറുക്കു ചിറകു മുഴുവനേകുറുക്കും
അപ്പോഴൊന്നു നമുക്കു മുമ്പാകെ മുമ്പാകെ
മൽപ്പണ്ണാനാം പരിണതി പദം ചൊല്ലു വെല്ലും പ്രിയായാഃ. ഹവുന

കുറുത്തു മദ്ധ്യം ബഹു കസുമശ്രീഭരണഭിദേശം
കുറുത്തു വേണീമറു നിലവേ പ്രകൃതേരോ മരാജി
കല്യാണം ഗ്രഹിതമുദിതമുപുണ്ണലാവണ്യഗംഗം
കല്പോലാളീവലികളുദരം കയ്ത്തലം ചിത്തയോനേഃ. ഹവുത

നമ്രം തുമല്ലിടയെടുക്കുമാറുന്നതും കൊക്കയുഗം
കുമാരകേരകിസലയേകുറുക്കു കുറുക്കുളഭേ
കുംഭശ്രീമൽഗുഹിതമുദിതമുപുണ്ണലാവണ്യഗംഗം
ബിംബകാരം തരളമണി വാചസ്പതിം ബാനനായാഃ. ഹവുവ

പൂന്തെൻ വെല്ലും മധുരവചനം ചന്ദ്രികാമന്ദഹാസം
കാന്താദന്താവലിമരതകാദൾ ലീലൈകുപോലൈ
കണ്ണാത്തം നീണ്ടിനിയമറിമാൻ നാക്കു വെൽ വെൻറുനേത്രം
കണ്ണുപൂമതഴകെടുക്കുളിപ്പോരു പൊന്തയലല്ലോ. ഹവുൻ

എറുപ്പു കണ്ണാൻ കരുതുമഴകുൻ ബിതന്നെ സിംഹം
വിൽപോലേ നീണ്ടിതന്നെ റിയൽ പ്രേമി ചില്ലീതന്നം
മുററാതോ മൽക്കുളർമതി പൊന്ത നെറീമുററിൻ തിരു
കുറുത്തു കണ്ണാൻ വരിവദനം ഭോജനം മൽ പ്രിയായാഃ. ഹവുൻ

മുണ്ടെക്കൽചേൻഴകുപൊഴിവോരണ്ണുനീലിതിപേരാം
മണ്ടിച്ചുപത്തളമിളമാൻവെൻറമുഴലക്ഷണായം
കൊണ്ടിൽക്കോലക്കരിമുകുലുടേകാന്തിനിർകൊണ്ടിരിണ്ട-
ക്കണ്ടിക്കൊർമൻകഴൽകഴൽതൊഴുംകാന്തിസൗജന്യസുന്ദര്യം.

ചാണിന്മേൽനീണ്ടസിതനയനശ്ചാപലംചേൻമാറാം
കാണത്തോറുംനയനസുഭഗംകാമിനാപുണ്യപൂരം
ഓണംമാരന്നഭയഭവനംപൂവിൽമാതിന്നിനിഷേ
കാണാംപോരുകുടിലമിഴിതൻകോലമിട്ടുണ്ണമെന്മാൻ.

എൻ

എന്നോട്ടുണ്ടാപ്രഥമവിരഹവ്യാകുലാന്തനമിന്നോ
തനപിമാലാശിശിരമതിതാമരപ്പൊയ്ക്കുപോലെ
അന്നാകാരംവഹതിതിരുമൈമിക്കുവരുംമുഗാക്ഷി
മിന്നേലക്ഷ്മീംകിമുകുളിനിയാതിശിതാശ്ശരീനാ.

എൻ

കണ്ടിക്കൊർമൻകഴലിടകലൻഷ്ടചിക്കിത്തുവത്തം-
ത്തുണ്ടേപ്പൊന്നായുടനടനെയുംദീപ്തിശാസഖിനാ
തൊണ്ടിച്ചെപ്പൊന്നയനശാഹരീനീലതരംനീലനേത്രം
തൊണ്ടിച്ചെപ്പൊവടിവുമിയലാമശ്രവാതാതിരേകാൽ

എൻ

ചില്ലിവല്ലിനൊറിയലൈമറന്നംബുജേതേന്ദുടിത്താൽ
മെല്ലപ്പെക്കൊണ്ടളികലമുറങ്ങിൻറതായ്തേന്മാൻറമാകാം
കല്യാണംഗ്യാദിവസദശമീചന്ദ്രശോഭാമിണിയാ-
മെല്ലാപ്പോഴുംകരതലപരിഷ്കാശവിന്നുകുപോലെ

എൻ

നീലക്കല്ലാൽവിലസിതമണിച്ചെപ്പോലേവിളങ്ങും
കോലപ്പൊർമനുലകുവലയംവെൻറമുഴലക്ഷണായം
ബാലസ്തിധംനഖപദമണിത്തശ്രവാതാത്തരേഖം
ചാലത്തേന്മേറുംചുണയൊഴുകുമച്ചുതപകുടങ്ങളെൻ

എൻ

ബിന്ദു സപിന്നമുദനചപഭാപ്താസിവിരായിതാനേ
മന്ദമ്മന്ദമകരതലങ്കംണ്ടുസംവാഹനീയം
സന്തപ്തായാമദനശിഖിനാസാരമുരയ്യം
ദന്തത്തുണിൻപരിചുവിളിപ്പെയിതാകാംപ്രിയായാദേ ൧൯൭

വേണശ്രീമന്മധുരവചനംവീരമൌലേ/സഖീന്ദ്രേ
കാണ്മുട്ടുനൊഴുതറിയലാമെങ്കിലുംപങ്കജാക്ഷീ
ക്ഷീണക്ഷീണംവിഗതഹരിണാമിന്ദ്രദികുചഗ്രന്ദേഖരം
കാണ്മേന്നരത്തുകരുതിനേരന്നുമാമന്നിലാർപോൽ ൧൯൮

മറുംചൊല്ലാംകുശൽമനസിജ്ഞേരിനീംകുററപ്പാൻ
ചുറുംമേവുനിജസഹചരീവഗ്ഗ്വമെൻവാൽകൊണ്ട്
മറുംമംലപീംചെവിനിറയുമാറങ്ങുവുദശായാ-
മിറററോലുംനയനസലിലംവീക്ഷുതപ്രാണനാഥ ൧൯൯

നീലക്ഷ്മമംപുറപുറയുമിട്ടുതമെത്തമേലാ
നീലപ്പാത്തിൽപരിചെഴുമിളത്തുലാംതുലഭാജി
ചാലത്താലുറടനടനരുങ്ങുമിരസ്ഥാനശയ്യാ-
തോലിത്താഴത്തവശപതിതാരോദിതിപ്രാണനാഥ ൨൦൦

പണ്ടേപ്പോലെതെളിവിനൊടുണഞ്ഞൊൻറഴുന്നിററിന്നേ
വണ്ടാർകോലക്കുഴലഴികളിഞ്ഞൊൻറനോക്കീട്ടുനാം
കേഴാതെനീകളികുറിയിടെൻറിങ്ങിനെചുഴനിൻറ
ഞ്ഞാഴീവഴ്ഗ്വദതിശയിതാവധകേളാതപോലെ ൨൦൧

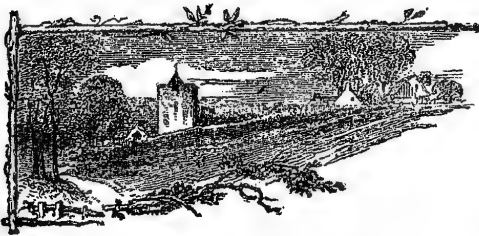
ദേവീനിദ്രാമഭിമതഫലപ്രാപണകല്പവല്ലി
മാവാഹിപ്പാൻവദനകമലേപീഠപൂജാനിധായ
സേവാവിന്നാനിജപരിജനംപോയ്ക്കിടക്കൻറണത്തി
പ്പൂവ്വാർകോലക്കുഴലിവെരതേമിലയന്തിദൃശേ ൨൦൨

ദേവീന്നിദ്രാമുപഗതവതീ ചാലനാദവേറിരിന്നോ-
 രെന്നേക്കണ്ടിട്ടുപഗതമഹാനന്ദ സന്ദോയിവേഗാൽ
 അഭാഷ്ടേഷസരഭസമുണന്നംകുലാശോകസിന്ധൗ
 പടണ്ടതിൽക്കൊമുഴുകിമുറയിട്ടങ്ങിനേസംസ്ഥിതാവം ൨൦൩

നീളുന്നീലക്കുരുനരകളിൽത്താണുതൂണുകുലാഭ്യം
 പശ്യന്തീസാരഘപതികഥാംവീത്തുവീത്തന്തരാളേ
 ബാഷ്പാദാഭ്യമണിമിഴികളാലാശപസന്തീക്ഷണംവാ-
 ടുഭേഭുവപ്രചുരചരിതാഃസ്ത്രവസിഭൗഷധാനി ൨൦൪

യൽസത്യംതൽഭവതുപുണർതംന്നാദപിറന്നെങ്ങുകൊന്തൻ
 വന്നിട്ടിന്റെമമമനസിജച്ചുടൊഴിച്ചിടുമാകിൽ
 തോഴീപൂച്ചോലേഴുവതിതനൻറഷ്ടമേശുകൃചരൗ
 ഭാഗ്യേജീവസ്സപയമൊരുനരങ്ങാശപസന്തീസ്ഥിതാവം ൨൦൫

മോക്ഷപ്രദീപം.



തപശാസ്രസംബ
 ധമായും വേദാന്തസം
 ബധമായും മറ്റും ജ്ഞാ
 തവ്യങ്ങളായ അനേകം
 വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉള്ള
 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്കൃതം മുതലായ അന്യഭാഷകളിൽ അ
 വിടവിടെയായി ചിന്നിച്ചിതരിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. ആവക ഗ്രന്ഥങ്ങ
 ലിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ ശരിയായ ജ്ഞാ
 നം എത്രയോ അപേക്ഷിതമാണെങ്കിലും ഇതരഭാഷകൾ പഠിച്ചു
 വ്യല്പത്തി സമ്പാദിക്കേണ്ടതിലേക്കുള്ള സൗകര്യം അധികം വേ

കളം ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നുള്ളതു നിർദ്വിവാദമാണല്ലോ. അതിനാൽ അന്യഭാഷകളിൽ അന്തർവിചി കിടക്കുന്ന അറിവുകളെ സ്വഭാഷയിൽ സംക്രമിപ്പിച്ചു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വരുടെ പരിശ്രമത്തോളം ശ്ലാഘനീയമായിട്ടു മറവല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇങ്ങിനെ കേവലം പരാത്ഥമെന്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയത്നിക്കുന്ന അപൂർവ്വ ചിലരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മോക്ഷ പ്രദീപ് കൺവായ ശിവയോഗിയുടെ പേരു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

ചതുർവിധപുരുഷാർത്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഉൽകൃഷ്ടമായ മോക്ഷമെന്ന പുരുഷാർത്ഥത്തെ സംധിഷ്ടപ്പെടുത്തിത്തന്നുള്ള ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗത്തെ പറ്റിയാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നത്. മോക്ഷ മാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ച നാനാമതക്കാരരുടെയിടയിൽ എന്നു മാത്രമല്ല ഒരേമതക്കാരിലുള്ള പല ശാഖകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായഭേദമുള്ളപ്പോൾ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായം സർവ്വജനാഭംണീയമാകുമോ എന്നുള്ള ശങ്കയ്ക്കു ആദ്യംതന്നെ സമാധാനം പറയുന്നു. ആ സ്വീകന്മാരായ സകല മതക്കാരും അവരവർ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തെ പ്രധാനമെന്നു കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അവർ ശക്തിയേറേണ് ആരാധിക്കുന്നത് എന്നു സൂക്ഷ്മമായി പട്ടും ലോചിക്കുന്നതായാൽ ഏവനും സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. സൃഷ്ടി സ്ഥിതിസംഹാരാദികൾ ചെയ്യുന്ന ഈശ്വരൻ ശക്തിക്കധീനനാണെന്നും ഭാഗ്യശക്തിയില്ലെങ്കിൽ അഗ്നിയെ കാലുകൊണ്ടു ചവുട്ടി തേക്കുന്നതുപോലെ, ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരനേയും ആരും സേവിക്കുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ സർവ്വവും ശക്തിയുടെ അംശമെന്നും ശക്തിക്കധീനമെന്നും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രമാണങ്ങൾ കൊണ്ടു യുക്തികൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു. സത്യാഗ്രഹം വർദ്ധിച്ച കാലത്തു സത്തുകൾ ശക്തിയെ ഭജിച്ചിരുന്നു എന്നും രജസ്സുമാത്രണങ്ങൾ വർദ്ധിച്ച കാലത്തു കവിതക്കാരാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ച പല ദേവന്മാരേയും ഭജിച്ചു തുടങ്ങിയതിനാൽ സർവ്വകാരണമായ ശക്തിയുടെ ഭജനം ക്ഷയിച്ചുപോയി എന്നും ആണ് പറയുന്നത്. എന്തുവിധമായാലും ശക്തിയിൽനിന്നു കവിഞ്ഞ

തായ ഒരു ദൈവത്തെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ആരെക്കൊണ്ടും കഴിയുന്നതല്ലെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നു.

ഇപ്രകാരം ശക്തിതത്വത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മോക്ഷത്തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയാണ് പിന്നീട് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സച്ചിദാനന്ദവസ്തുവിൽ മനോലയം എന്നാണ് മോക്ഷത്തെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സുഷുപ്തിയിൽ മനസ്സ് ലയിക്കുമ്പോൾ ദൈവതപ്രപഞ്ചവും സംസാരഭാവവും ഒന്നായില്ലെന്നും എപ്പോൾ മനസ്സ് വികസിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴാണ് എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ പുത്രൻ എന്നിങ്ങനെ കാരോ അഭിമാനവും നാനാവ്യവഹാരങ്ങളും സുഖഭാവങ്ങളും വന്നു ബാധിക്കുന്നത് എന്നും എല്ലാവർക്കും അനുഭവമായിരിക്കെ മനസ്സിന്റെ വികാസമാണ് സംസാരം, അതിന്റെ ലയവസ്ഥയാണ് സംസാരഭാവനിവൃത്തി എന്നു സർവ്വമതക്കാർക്കും സമ്മതിക്കതെ ഇരിപ്പാൻ നിർവാഹമില്ല. ഈ മനോലയമാണ് യോഗം എന്നു പറയുന്നത്. യോഗം രാജയോഗമെന്നും ഹരയോഗമെന്നും രണ്ടു വിധമുള്ളതിൽ ഗീതയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന രാജയോഗത്തിനാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. രാജയോഗം അഭ്യസിക്കേണ്ട ക്രമം ഇപ്രകാരം സംക്ഷേപമായി ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഒരു ഭിക്ഷിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനബാധയില്ലാത്ത ഭിക്ഷിൽ സുഖാസനത്തിലിരുന്നു മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രതപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മനസ്സ് ഏതേതു വിഷയത്തിൽ കാടുന്നുവോ അതതു വിഷയത്തിൽനിന്നു മടക്കി എടുത്തു മനസ്സിനെ ആത്മസ്ഥാനത്തിൽ നിർത്തണം. അങ്ങനെ നിർത്തുമ്പോൾ അവിടെ ചില ചിഹ്നങ്ങൾ പ്രകാശിക്കും. അതു കണ്ടു മനസ്സ് വിസ്തരിച്ച് ആനന്ദിച്ചു സംസാരവിഷയത്തിൽ കാടാതെ അതിൽതന്നെ ഇടവിടതെ നില്ക്കും. അങ്ങനെ നിന്നതിന്നു മനസ്സ് ലയിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് രാജയോഗം യോഗാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടുന്ന പത്ത്യാഹാരക്രമങ്ങളെയും ഇതിൽ സവിസ്തരം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായം സംധിക്കേണ്ടതിലേക്ക് അനേകം യുക്തികളും പ്രമാണങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിന്നു പൂർവ്വം അതിന്നു സഹായകം സാക്ഷിയാണെന്നും പറയുന്നു.

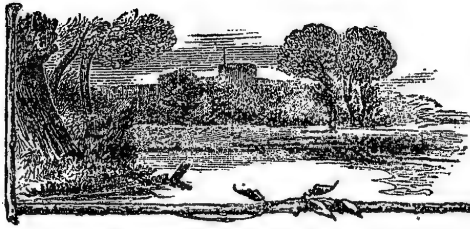
എന്തൊക്കെയായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ വൈദിക്യ പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതിലെ കോതങ്ങൾക്കുതന്നെ അത്ഥം സ്പഷ്ടമാകാത്തതാലോ പലപ്പോഴും സന്ദർഭപദങ്ങളെക്കൊണ്ട് വായനക്കാരെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കാറുണ്ട്. വിഷയഗൗരവം നിമിത്തം പ്രസിദ്ധങ്ങളല്ലാത്ത സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ധരോളം ഉപയോഗിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും ചിലപ്പോൾ വന്നേക്കാം. ഈ വക വൈഷ്ണവങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ജാതി പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി വായിക്കുന്നതിൽ പലക്കും വൈമുഖ്യം ജനിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അതുതപ്പെടുവാൻ പറ്റി. എന്നാൽ പ്രകൃതപുസ്തകമാകട്ടെ, കുട്ടികൾക്കു കൂടി വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ലളിത വാചകങ്ങളിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇത് വായിക്കുന്നത് ഒരു ശ്രമമാണെന്നു ആക്കും തോന്നുകയില്ല. യോഗമാഹാത്മ്യത്തേയും യോഗാഭാസക്രമത്തേയുംപറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ താല്പയമുള്ളവർ ഈ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

എങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു വായനക്കാരോടു ഒരുപേക്ഷ ചെയ്യാതെ യിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വക പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ ആലോചനാപൂർവ്വം വായിക്കേണ്ടതാണ്, പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം യോഗ്യന്മാരായ ഋഷിശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽകൂടി അഭിപ്രായഭേദമുള്ളതായി കാണുന്ന അവസ്ഥക്ക്, എന്തെങ്കിലും ഒരു അഭിപ്രായം സ്വന്തം ആഭിമുഖ്യം എന്നുവെച്ച ആലോചനകൂടാതെ കൈക്കൊള്ളുന്നതു പരമാവധിമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യുക്തിക്കും അനുഭവത്തിനും വിരോധമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആയതന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചാലും സ്വീകാരയോഗ്യമല്ലെന്നു പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ള വാസിഷ്ഠവചനംതന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

യുക്തി യുക്തമപാദേയം വചനം ബാലകുദവി
അന്യത്വബാധമിത്യാജ്യമപ്യുക്തം പത്മജനനം.



ഉളിപിടിച്ച കയ്യ



പെരിസ്സം മ

ജിസ്രേട്ടം അക്കലത്തി
ല്ല. കയറം മുളകും ക
റം തുവണ്ടാക്കുവാനുള്ള

ഉപകരണങ്ങളാണെന്നും
രും വാചാരിച്ചിരുന്നതുമില്ല. കോട്ടിലേപ്പിക്കലും കൂട്ടിൽ കേറി
വിസരിക്കലും അന്നു തുടങ്ങിയില്ല. 'പ്രകെട്ടു എടുക്കുവെയ്യം' ത
ച്ചശാസ്ത്രത്തിലെ സംജ്ഞകളെന്നല്ലാതെ ഭേദവകുപ്പിലെ പ്രയോഗ
വിശേഷങ്ങളാണെന്നു ജനങ്ങൾക്കറിവായിത്തുടങ്ങിയതും അന്നു മു
തൽക്കല്ല. ഊടും ചോടും പിടിച്ച കുററം തുവണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ക
യ്യക്കിനേക്കാൾ നല്ലതു നെഞ്ഞുക്കും തന്മിടക്കമാണെന്നു പരബോ
ദ്ധ്യം വരുത്തി പരോപദ്രവം കൂടാതെ വളരെക്കാലം പെരിസ്സകാ
യ്ക്കും അനേപഷിച്ചു വന്ന ഉക്കണ്ടക്കുറപ്പു കാഴ്ചക്കാർ പ്രായംചെ
ന്നു പണിയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിന്നുശേഷം പുതിയ ഏപ്പാടുപ്രകാ
രം മമ്മതുവാൻ എന്നൊരു പട്ടാണിയെ കുറപ്പിന്റെ സ്ഥാനത്തു
കൊത്തുവാളാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. വെട്ടു തടവും, അടവും ചോടും, ത
ല്ലും, നല്ലും, മമ്മപ്പൊരുളും കടകട്ടിയംകീഴുള്ള കുറപ്പിന്റെ കൊട്ട്
കുററക്കുറക്കേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ മമ്മതുവാ
ന്റെ കയ്യ ചിലപ്പോൾ പിഴച്ചു വീണിരുന്നതുകൊണ്ടു നിദ്ദോഷി
കളും കഷ്ടപ്പാടനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്.

ചെറുപ്പം മുതൽക്കു കുറപ്പുകാഴ്ചക്കാരുടെ മനസ്സിൽ കുടി
കൊണ്ടിരുന്ന ധാവമദ്യം ഉള്ളിലൊതുങ്ങാതെ വടിഞ്ഞുപൊഴിഞ്ഞു
രോമകൂപങ്ങളിൽകൂടി പുറപ്പെട്ട് എണ്ണയും ഒഴുവയും പ്രായംചെ
ന്ന ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോമങ്ങളുംകൂടി നിരഞ്ജനതപം
പ്രാപിച്ചിരുന്നു. താടിയും മൂക്കും തമ്മിൽകൂടിക്കാഴ്ച കഴിഞ്ഞതു മു
തൽക്കു ഐക്യം വരുിച്ചതുകൊണ്ട് എടുക്കു മറ്റൊരംഗമുണ്ടെന്ന

റിവാൻ മനസ്സിരുത്തേണ്ട ദിക്കായി. ദൃഢഗാത്രനായ ആ ചെറു പുരുഷനെ അന്നും ജനു ബാധിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടുകാതും വഴി നടപ്പാന്നും രണ്ടു നാലാളുകളോടു മല്ലിടന്നും ആ വയോധികന് അന്നും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കായ്ക്കുക്കുറിയില്ലാത്ത നാടുപാതയും ഉഴുവഴികളും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാര അതൃക്കെത്തുള്ള കുറിക്കാടും പൊട്ടക്കിണറുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്നു പരിചയമുണ്ട്.

അലക്കിയ രണ്ടു പാവുമുണ്ടു മുട്ടു മറെ ഞാത്തി ഉടുത്തു കത്തും മടിയും കൂർമ്പിച്ചു കോന്തല ചുരുക്കിക്കുത്തി കല്ലിച്ചുകിട്ടിയ വെള്ളി വടിയും എടുത്തു കുറുപ്പു തമ്പുരാനെ കാണുവാനായി കുറിക്കാട്ടെക്കു പുറപ്പെട്ടു പടിക്കലെത്തിയപ്പോൾ ഓടിക്കിതച്ചു വാടിത്തളന്നു കരൾ കുറുപ്പിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു വീണു. ദുശ്ശകനും നേരിട്ടതുകൊണ്ടുണ്ടായ നിരസത്തോടുകൂടി ആശാരിക്കു തിണ്ടലില്ലാത്തക്കാലമായോ? എന്നു കുറുപ്പു ചോദിച്ചതിന്നു തമ്പുരാനെ, അടിയൻ തച്ചൻ കോപ്പനാണ്. അത്യാപത്തിൽപ്പെട്ട അടിയനെ രക്ഷിക്കണം എന്നു ആശാരിച്ചെക്കൻ തൊഴുതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

കുറുപ്പ്— ആപത്തു നേരിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാലറിയാം. നീ ചോറററ നിക്കരെ കിഴക്കെ കുന്നിന്മേൽ കൂടിയാണ് വരുന്നതെന്നും മനസ്സിലായി. വായുക്കോളത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവനും എടുത്തുകൊണ്ടു സ്വാധീനമുള്ളവനുമൊന്നെന്നും ഞാൻ ധരിച്ചു. തച്ചൻ കോപ്പനാണെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വിശേഷവിധിയായിട്ടു എനിക്കു ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

കോപ്പൻ— കല്ലിച്ചതൊക്കെ ശരിയാണ്. തമ്പുരാനു ജ്യോതിഷവും കൂടിയുള്ളതുകൊണ്ട് അടിയൻ പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരില്ല നിശ്ചയം.

കുറുപ്പ്—എനിക്കു ജ്യോതിഷം അറിഞ്ഞുകൂട. നിന്റെ സമ്പ്രദായം കണ്ട് ഇത്രയും അറിഞ്ഞതാണ്. നിന്റെ കാലിൽ പുറണ്ടിട്ടുള്ള ആ പ്രത്യേകനിറത്തിലുള്ള മണ്ണ് അടുത്തടിക്കിൽ ചോറററ നിക്കരെ കുന്നിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. നീ ജീവഹാസി വരത്തക്കു എന്തു കൃത്യമാണ് ചെയ്യുത്? പറ! ഭയപ്പെടേണ്ട.

കോപ്പൻ—മൃത്താശരീ പരങ്ങോടനെ കൊന്നത് അടിയനാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടുവാളും ശിപായിമാരും അടിയനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ വന്നു പിടിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ സത്യാവസ്ഥ മുഴുവൻ ബോധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം അതിന്നുവേണ്ട സമയം കല്പിച്ചുനവദിപ്പിക്കണം. സത്യം തമ്പുരാനെ ധരിപ്പിച്ചതിന്നുമേൽ അടിയനു കഴുവിന്മേൽ കയറിയാൽ സങ്കടമില്ല. അയ്യോ! തമ്പുരാനെ അവർ വരുന്നുണ്ട്. അടിയൻ നിരപരാധിയാണെ.

കോപ്പന്റെ പരിഭ്രമം കണ്ടു കുറുപ്പു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ മമ്മതുഖാനും ശിപായിമാരും അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. മമ്മതുഖാൻ കുറുപ്പിനെക്കണ്ടപ്പോൾ ഗൗരവത്തിന്നിടിച്ചു പറ്റാത്തവിധം തന്റെ കാഴ്ചപ്പുടത്തിന്റെ എടുത്തുഭാഗം അല്പം ഒന്നുമേല്പോട്ടു ചുളിച്ച് കലപാതകിയോടാണോ കശലപ്രശ്നം? എന്നു ചോദിച്ചു.

കുറുപ്പ്—ഇവൻ കലചെയ്യവനാണെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല കുറും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു എന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാനായി ഇവൻ ചിലതു പറവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ വന്നെത്തിയത്. അതുകൊണ്ടു കാര്യം ഒന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

മമ്മതുഖാൻ—ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാകുവാൻ അധികമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടുവേണ്ട. സംഗതി വെളിവായി ഇതാ ഈ വാറോലയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

കുറുപ്പു വാറോലവാങ്ങി നോക്കുന്നതു കണ്ടു തമ്പുരാനെ അതിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് അടിയനെക്കുടി കേൾപ്പിക്കുവാനവിടേയ്ക്കു ഭയത്തോന്നെന്നെ' എന്നു കോപ്പൻ ചെയ്തു അപേക്ഷയെ സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ വായിച്ചു.

കുരിങ്കാട്ടു കോവിലകം പണി നടത്തിയിരുന്ന മൃത്താശരീ പരങ്ങോടന്റെ പുറക്കു വടക്കുവശത്തുണ്ടായിരുന്ന പണിപ്പുര രാത്രി പാതിരക്കുശേഷം തീ പിടിച്ചു. സമീപസ്ഥന്മാർ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ തീ കെട്ടത്തുവാൻ വയ്യാത്ത നിലയിലെത്തി. അഗ്നി

ബാധ യദൃച്ഛാസംഭവമെന്നെന്നും വിലവിടിച്ച പല ഉരുപ്പടികളും കത്തിപ്പോയതുകൊണ്ട് മൃത്തശാരിക്ക് വലിയനഷ്ടം നേരിട്ടു എന്നും മാത്രമാണ് ആദ്യം വിചാരിച്ചത്. എന്നാൽ ഈ ലഹളയിലേങ്ങും പറങ്ങോടനെക്കുറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അയാളെ പുരക്കൽ ചെന്നുനോക്കി. മൃത്തശാരിയെ പുരക്കൽ കണ്ടില്ല. കിടന്നപായ മടക്കിയില്ല. തീ കത്തുന്ന സമയം ശവം കരിഞ്ഞ നാററവും ധാരാളം പൊന്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കണയന്നുകാരൻ ഒരു ആശാരിച്ചെക്കൻ രാത്രി പറങ്ങോടന്റെ പുരക്കൽ ചെന്നിരുന്നു എന്നും അവർ തമ്മിൽ വളരെ നേരം സംസാരിച്ചിരുന്നു എന്നും കേട്ടു. പറങ്ങോടന്റെ പെട്ടിയിലുള്ള സാധനങ്ങൾ പുറത്തു വലിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ആശാരിച്ചെക്കനെക്കുറഞ്ഞതും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് അയാൾ പറങ്ങോടനെ കെന്നു പണിപ്പറയിൽ വലിച്ചിട്ടു തീ വെച്ചതെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. നീതിന്ത്രയും നിലനിൽപ്പോരുന്ന തിരുമേനി സത്യാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തി രക്ഷിക്കുമാറുകയും ചെയ്തു.

കോപ്പൻ— തമ്പുരാക്കന്മാരെ! അടിയൻ ഇന്നലെ പറങ്ങോടന്റെ പുരക്കൽ പോയതും അവനോടു കുറെ നേരം സംസാരിച്ചിരുന്നതും ശരിയാണ്. ശേഷം ഒന്നു അടിയനറിഞ്ഞുകൂട.

മമ്മ — ബലപ്പെട്ടു തെളിവുള്ളതുകൊണ്ട് നിനക്കതു സമ്മതിക്കുതെ തരമില്ലല്ലോ. ശേഷം സംഗതികളും ശരിതന്നെയാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ അന്വേഷണംകൊണ്ട് ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ പ്രവൃത്തി വലിയ സാഹസമായിപ്പോയി. പറങ്ങോടനെ കൊന്നിട്ടോ ജീവനോടുകൂടിയോ ഭ്രമിപ്പിച്ചത് എന്നൊന്നു മാത്രമേ അറിയേണ്ടതുള്ളൂ. റാണാവിൽ ചെന്നാൽ അതു നി് പറ്റയാതിരിക്കില്ല. ശിപ്പായി! അവന്റെ കൈക്കു ആമംവെച്ചുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ള. ഞാൻ പിന്നാലെതന്നെ വന്നേക്കാം.

കുറുപ്പ്— ഇവനു പറവാറുള്ളതുകൂടി പറഞ്ഞു കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. അല്പസമയം അതിന്നായി അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കാര്യത്തിന്നു വലിയ തരക്കേടൊന്നും വരാതില്ലല്ലോ.

മമ്മ — സംഗതി മുഴുവൻ കണ്ടതുപോലെ ഞാൻ പറയാം. ഈ

കുലപാതകിയുടെ വാക്കു കേട്ടു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു കുറുപ്പശ്ശന്റെ മനസ്സു പുണ്യാക്കുതിരിയെന്നതാണ് നല്ലത്.

കുറുപ്പ്— അടുത്ത കാലത്തു ആരും കുറിനപ്രവൃത്തിക്കു തുനിയുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ കണിശമായി തിരുമനസ്സുവിച്ചിട്ടില്ല. ആ വാക്കു നിലനിൽപ്പോരുവെന്ന് ഇവന്റെ മൊഴി സഹായിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിചാരം.

മമ്മ— അതില്ലെങ്കിലും അങ്ങേപ്പോലെയുള്ള പഴമക്കൻ പറയുന്നതിനെ ഞാൻ ധിക്കരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം നിങ്ങൾ തിരുമുന്മാരെ സങ്കീകരിക്കേണ്ടിവരും. അതോ നാഴിക സമയം അനുവദിച്ചു.

കുറുപ്പ്— കമ്മത്തിന്റെ ഗുണദോഷം കൽത്താവിനാണല്ലോ ആശംഭിച്ചെങ്ക! നിനക്കു പറയാനുള്ളതു പറ.

കോപ്പൻ— അടിയൻ കണയന്നുകാരനാണ്. തച്ചശാസ്ത്രം പഠിക്കുവാൻ വടക്കോട്ടുപോയിരുന്നു. ഇന്നലെ പകലെയാണ് മടങ്ങി എത്തിയത്. വരുംവഴി കുറിക്കാട്ടുകോവിലകംപണി കാണുവാനായിച്ചെന്നു. മൂത്തശാരി പറഞ്ഞോടനെ അടിയനു പരിചയമില്ല. തന്തയും തള്ളയും അയാളെ അറിയും. പാങ്ങോടനും അടിയന്റെ വീട്ടുകാരും തമ്മിൽ നല്ല രസമില്ലെന്നടിയൻ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടിയനെ കണ്ടപ്പോൾ മൂത്തശാരി ചളരെ ആരോപോടുകൂടി പണിയെല്ലാം കാണിച്ചുതന്നു. അടിയന്റെ അച്ഛനമ്മമാരും പറഞ്ഞോടനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന മുഷിച്ചിലെല്ലാം തീർന്നിട്ടു കുറച്ചു ദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ എന്നും അടിയനെ കണ്ടതു വലിയ സന്തോഷമായി എന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. പണി നോക്കിട്ടു അടിയൻ ശാസ്ത്രവഴിക്കു പറഞ്ഞോടനോടു കുറഞ്ഞൊന്നു ഗുണദോഷിച്ചു. നാലകണത്തിന്റെ ഉത്തരം എഴുത്തുമുറ കഴിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതും അതിന്മേൽ ചെലത്താനുള്ള കോടിക്കുഴക്കോൽ കൊതയുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ കണക്കിൽ പിഴ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു അടിയൻ അയാളെ സ്വകാര്യമായി അറിവിച്ചു. കണക്കു രണ്ടാമതു നോക്കിയപ്പോൾ കാര്യം ശരിയാണെന്നു അയാൾ സമ്മതിച്ചു. അടിയന്റെ നേരെ മൂത്തശാരിയുടെ വലിയ

സന്തോഷമായി. മൂത്താശാരി അടിയനെ പണിപ്പുരയിലേക്കു വിളിച്ചു ഒരു മോതിരം സമ്മാനംതന്നു. പണിയുടെ കാര്യത്തിൽ ചിലതുകൂടി ആലോചിക്കുന്നുണ്ടെന്നും രാത്രി പുറക്കൽ ചെല്ലേണമെന്നും അടിയനോടു പറഞ്ഞു. അടിയൻ പറഞ്ഞോടൻറെ പുറക്കൽ ചെന്നു വിളിച്ചു. ഒരു മൂത്താശാരിച്ചി 'കേപ്പനല്ലേ?' എന്നു ചോദിച്ചു അടിയനെ പറഞ്ഞോടൻറെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോയിവിടു അവർ തിരിയെ പോയി. മൂത്താശാരി രണ്ടുനാലു നശികനേരം അടിയനേയും കുപ്പാട്ടിലുള്ളവരെയും വാഴ്ത്തിപ്പറയുന്നതു കേട്ട് അടിയന് എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷം തേന്നി. എന്നാൽ ഇനി ഇങ്ങനെ വായിച്ചുനോക്കു എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു കാല അടിയന്റെ കയ്യിൽ തന്നിട്ട് 'എനിക്ക്' സന്തതിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള വേദം ഇപ്പോൾ തീർന്നു. തിരുമുവാക്കെ വെച്ചുപമാനം വരാതെ രക്ഷിച്ചതിനും വീട്ടുകാരും ഞാനും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥക്കും ഈ പ്രവൃത്തി ഒരു തക്ക പ്രതിഫലമായിത്തീരുന്നതല്ലെങ്കിലും മറ്റൊന്നും തൽക്കാലം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നു പറഞ്ഞോടൻ പറഞ്ഞു. പറഞ്ഞോടൻറെ കാലശേഷം അയാളുടെ സകലമുതലുകൾക്കും അടിയനെ അവകാശിയാക്കി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആധാരമാണ് അയാൾ തന്ന ആ കാലഘട്ടം. അടിയൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ഒന്നും മിണ്ടാതെ കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നു. അതുതപ്പെടാനില്ല, ഞാൻ കാലെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നു പറഞ്ഞ് മൂത്താശാരി അടിയനെ വിടിച്ചുരീകിചിരത്തി. മൂത്താശാരിച്ചിയുടെ അസ്സാദികളിൽ ചിലർ അന്നു അവിടെ എത്തുമെന്നും അവർ ഈ കാര്യം അറിയാതെ കഴിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞ് അടിയനെ അപ്പോൾതന്നെ യാത്ര അയച്ചു. അടിയനെ പുറത്തേക്കുക്കിയത് മറ്റൊരു വാതുക്കൽകൂടിയാണ്. അടുത്ത പിറ്റേ തിരിയെ ചെല്ലുമെന്നുള്ള ഉറപ്പിലേക്ക് അടിയന്റെ ഉളിയും അവിടെ വെച്ചിട്ടു.

കുറുപ്പ്— നീ പുറത്തേക്കു കടന്നപ്പോൾ വാതിലടച്ചതാണോ?

കോപ്പൻ— ആരും അടച്ചില്ല. വാതിൽ ചാരിയാൽ മതി എന്നാണ് പറഞ്ഞോടൻ പറഞ്ഞത്.

കുരൂപ്പ് — നീ മടങ്ങിപ്പോന്നത് ആശ്ചര്യമായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

കോപ്പൻ— അടിയന് നിശ്ചയമില്ല.

കോപ്പന്റെ വർത്തമാനത്തിന്നിടക്ക കൂടക്കൂടെ മുഖം വീർപ്പിച്ചു. നൊറി ചളിച്ചു പുരികം വളച്ചു. പുഞ്ചിരികൊണ്ടു ഗൌരവം വിടരെയും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മമ്മതുവാൻ ഏതായാലും മുഴുവനും പറ എന്നു പറഞ്ഞു.

കോപ്പൻ— ഇരുട്ടു കലശലായിരുന്നതുകൊണ്ട് വരുവഴി അടിയൻ ഒരു ആശ്ചര്യപ്പെരക്കൽ കേറിക്കിടന്നു. പുലച്ചുക്ക് അവിടെ വന്നുകേറിയ ചില ആശ്ചര്യമർ പറഞ്ഞോടന്റെ പണിപ്പര കത്തി എന്നും അയാളെ ഒരു ആശ്ചര്യപ്പെരക്കൻ കൊന്നു എന്നും കൊത്തുവാളും കൂട്ടരും അവനെ പിടിപ്പാനിറങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നും പറയുന്നതുകേട്ടു. അവർ അടിയനെ അറിയില്ല. അടിയൻ പരിഭ്രമിച്ച് ഓടിപ്പോന്നു. വിവരം സത്യമായി തമ്പുരാനെ അറിയിച്ചു. അടിയനെ ഇനി കൊന്നാലും കൊള്ളാം തിന്നാലും കൊള്ളാം. ഇതാണ് കായ്കത്തിന്റെ പരമമർത്ഥം; ഇതാണ് ആ ആധാരം.

മമ്മ— (ആധാരം എടുത്തു നോക്കിട്ട്) കൊല്ലുവാനുള്ള കാരണവും പൂർത്തിയായി. നിന്റെ ഉള്ളി എവിടെ? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചെങ്കിലും എന്നു വിചാരിച്ച് മുൻകരുതലോടുകൂടി പറഞ്ഞ വാക്കു ഭംഗിയായി. കോപ്പനെ കൊല്ലുവാനുപയോഗിച്ച നിന്റെ ഉള്ളിമാത്രം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൂടി എടുത്തു തന്നേക്കൂ. ഞങ്ങളെ വെറുനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട. എന്താ മിണ്ടാത്തത്. നിന്നെക്കൊണ്ട് അതു എടുപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. കുരൂപ്പന് ഇനി വല്ലതും ചോദിപ്പാനുണ്ടോ?

തല്ലാലും ഒന്നുമില്ലെന്നു കുരൂപ്പു മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ മമ്മതുവാന്റെ ദുഷ്ടിസൂചകമായ ആജ്ഞാപ്രകാരം ശിപായിമാർ കോപ്പനെ കയ്യാമംവെച്ചുകഴിഞ്ഞു. കോപ്പൻ റാണാവിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കുരൂപ്പിന്റെ നേരെയുള്ള അവന്റെ പിന്തിരിഞ്ഞ നോട്ടം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു സുഖക്കേടിന്നിടയാക്കിത്തീർത്തു.

കോപ്പനൊക്കെണ്ടു പോയതിനുശേഷം കുറപ്പ് ആ ആധാരം വാങ്ങി തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കുന്നതുകണ്ടു 'കയ്യക്ഷാം പറങ്ങോടന്റെ തന്നെ, സംശയിപ്പാനില്ല' എന്നു മമ്മതുവാൻ പറഞ്ഞു.

കുറപ്പ്—ശരിയായിരിക്കാം. പറങ്ങോടനെക്കൊന്നു എന്തെന്നു നിശ്ചയം?

മമ്മ—കൊല്ലാതെകണ്ടു, സ്വന്തം മുതലെല്ലാം അന്ത്യാധീനപ്പെട്ടു ത്തി അയാൾ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു എന്നുണ്ടോ കുറപ്പുശ്രന്റെ ശങ്ക.

കുറ—നീക്കങ്ങളെന്നും നിലയില്ലെന്നും പറയുന്നതുപോലെ ആയിരിക്കാം എന്റെ സംശയം; പറങ്ങോടൻ മരിച്ചു എന്നു തീർച്ചപ്പെടുവോ?

മമ്മ—പണിപ്പര കത്തുമ്പോൾ ശവം കരിഞ്ഞ നാറാം പൊത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതിനെ മാത്രം വിശ്വസിച്ചല്ല ഈ സംഗതി തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. അവൻ കിടന്നിരുന്ന മുറി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അവിടവിടെ ചോരത്തുള്ളികൾ കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. ഒരു ഘനമുള്ള സാധനം (പറങ്ങോടന്റെ ശവം തന്നെ) വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയപാടു പണിപ്പരവരെ ധാരാളം തെളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. കത്തി ദഹിച്ച ചാരത്തിൽനിന്നു കരിഞ്ഞ മാംസഖണ്ഡങ്ങളും കിട്ടി. പറങ്ങോടന്റെ കയ്യിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു ഇരിമ്പു വളയും പിന്നീടു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ആ ചാരത്തിൽ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പറങ്ങോടനെ ദഹിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതിന്ന് ഇതിലധികം തെളിവു വേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കുറപ്പ്—ശരി, ഈ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു കോപ്പനും കുറക്കാരനാണെന്നു ഊഹിച്ചതിൽ തെറ്റില്ല.

മമ്മ—മുമ്പ് ഒന്നുണ്ടു കുറി നിങ്ങളുടെ യുക്തി വഴി പിടിച്ചിട്ടാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. ഈ പ്രവൃത്തി മറ്റൊരാൾ ചെയ്താണെന്നു

ഉഘിഷ്ഠവാനുള്ള മാഗ്ക് ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞുകേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

കുറുപ്പ്—മാഗ്ക് ഒന്നല്ല, ഒമ്പതുവേണമെങ്കിൽ പറയാം. കള്ളന്മാർ കൊള്ളയിട്ടുവാൻ തരുന്നോക്കി നില്ക്കുമ്പോഴായിരിക്കാം കോപ്പൻ പുറത്തേയ്ക്കു വന്നത്. ആ വാതുക്കൽക്കൂടി അമ്പർ അകത്തുകടന്നു കൊള്ളച്ചെയ്തു കോപ്പനെ കൊന്നു പണിപ്പുരയിലിട്ടു തിരിച്ചുവന്നുവെന്നുണ്ടോ?

മമ്മ—കൊള്ളക്കാർക്കു പറഞ്ഞോടന്റെ ശബ്ദം ഭവിപ്പിച്ചിട്ടു വല്ല പ്രയോജനവുമുണ്ടോ?

കുറുപ്പ്—കോപ്പൻ അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടു കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു മറവുണ്ടുണ്ട്.

മമ്മ—കുറുപ്പൻ ഈ കേസ്സിൽ എന്നെ സഹായിക്കണമെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പനയായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ തെറ്റായ ധാരണ ഒന്നുകൊണ്ടും എന്നെ സഹായിക്കരുതിയില്ല. രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ വഴിക്കുപോയിക്കുകയാണ് നല്ലത്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കള്ളനെത്തേടിപ്പിടിച്ചോളൂ. ഞാൻ തല്ലാലം കോപ്പനെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളാം. ഇക്കാര്യം മറ്റൊരു വഴിക്കു സംഭവിച്ചതല്ലെന്നു സ്ഥലത്തു ചെന്നാൽ അറിയാം.

കുറുപ്പ്—ഞാൻ അവിടുത്തുന്നതാണ് പോകുന്നത്.

മമ്മ—എന്നാൽ കുറുപ്പൻ കുറ്റസ്ഥലത്തേയ്ക്കു നടക്കൂ. കോപ്പനെക്കണ്ട വിവരം തിരുമനസ്സറിവിച്ചിട്ടു ഞാൻ റാണാവിലേക്കു വന്നേക്കാം.

കുറുപ്പ് പോയതു പറഞ്ഞോടന്റെ കിടയിലേക്കല്ല. കോപ്പന്റെ പുറക്കുലേക്കാണ്. കോപ്പന്റെ അച്ഛൻ തല്ലാലം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പോയതു എന്തിനാണെന്നും എവിടെക്കുറുന്നെന്നും വിവരമില്ലെന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു. കാര്യങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു കാര്യം പഠിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞോടനെപ്പറ്റി ചില ദൃഷ്ടാന്തം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു—അടിയൻ പറഞ്ഞോടനെ ചെറുപ്പമുതൽക്കുറിയും. തമ്പുരാണെപ്പോലെ ആവേർ കരുതിച്ചു ചീത്തപറഞ്ഞാലും അ

യാദാ ചെയ്യുന്ന കുട്ടപ്പത്തിന്റെ കുട്ടമാക്കണിക്കൊക്കില്ല. കുട്ടപ്പം കനിട്ടു, ഭൃഷ്ടം അയാളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പോയതേയുള്ളൂ. പണക്കാരനായതുകൊണ്ട് ആശംഭിപ്പരിഷ്കൃതൻ അയാൾക്ക് അടിമയാണെന്നാണ് അയാളുടെ ഭാവം. പാവപ്പെട്ടവരെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ വല്ല ജന്തുക്കളെയെങ്കിലും അയാൾക്ക് ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ, അത്ര കഠിനക്കാരനാണ് ആ ഭൃഷ്ടൻ. അടിയനെ അയാൾക്കു കെട്ടിക്കൊടുക്കാൻ ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചു. ആ മഹാപാപി ഇവിടെ കേറിയെന്ന അന്ന് അടിയന്റെ പ്രാവിൻകൂട്ടിലേക്ക് ഒരു കണ്ടൻപൂച്ചയെ കടത്തിവിട്ടു നാലെണ്ണത്തിനെ കൊല്ലിച്ചു. അത് അടിയനു സഹിച്ചില്ല. അടിയൻ വായിൽവന്നതെല്ലാം പറഞ്ഞു. അടിയൻ അയാളോട് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കില്ലെന്നു സത്യംചെയ്തു. അയാൾ നാണംകെട്ടു പോയതിന്റെശേഷം കോപ്പന്റെ അച്ഛൻ അടിയനെ കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച ദിവസം ആ ചണ്ഡാളൻ അടിയന്റെക്ക് ഒരു കാഴ്ച കൊടുത്തയച്ചത് അടിയൻ തമ്പുരാനെ കാണിക്കാം.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അവർ ഒരു പെട്ടി കൊണ്ടുവന്നു തുറന്നു. ആ ആശംഭിച്ചിട്ടുള്ള മായ മൃഗൻ തികഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിമ ശിശുവിനെ പകുതി പ്രസവിച്ചു സമയം രണ്ടു ശ്വാക്കൾ തള്ളിയേയും പിള്ളയേയും കടിച്ചുവലിക്കുന്ന നിലയിൽ കൊത്തി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പണിത്തരമായിരുന്നു ആ പെട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന കാഴ്ചദൃശ്യം.

ഇതു കണ്ടപ്പോൾ കുറുപ്പു മൂക്കത്തു കൈവെച്ചുകൊണ്ട് 'ഇത്ര യോഗ്യ കറയുള്ള പറങ്ങോടൻ സകല മുതലുകളും നിന്റെ മകനു കൊടുപ്പാൻ ഇന്നലെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിനക്കു ബോദ്ധ്യമാകുമോ' എന്നു ചോദിച്ചു.

ആശംഭിച്ചി - നാലു അത്തപ്പേട്ടിനി ഒരുമിച്ചുകിടന്നാലും നാഴി അരി ആ പരമഭൃഷ്ടനോടു വാങ്ങി അനുഭവിപ്പാനിടവരാതെ കിററം പിഴക്കേണമെന്നാണ് അടിയന്റെ പ്രാർത്ഥന.

കാഴ്ചക്കാർ: 'അത്ര ശരിയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു അവിടുന്ന് തിരിച്ചു. പറങ്ങോടനും ഇവളും തമ്മിലുള്ള വൈരം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു സ്സഷ്ടമായി. ഇന്നലത്തെ കഥ ഇവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു

തോന്നുന്നു. ആശാരിയെ കാണാത്തതുകൊണ്ടു സംശയിക്കാനും വഴിയുണ്ട്. ആകപ്പാടെ കോപ്പൻറെ പേരിലുള്ള ഉൾമം ബലപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യത്. പക്ഷെ അവൻ കുറക്കാരനല്ലെന്നുള്ള എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നെ വിട്ടുപോകുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ടു കുറപ്പു കുറസ്ഥലത്തെത്തി. പണിപ്പുരയും പറങ്ങോടനെ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയതായി പറയുന്ന വഴിയും പുറത്തുകൂടും മാനുഷത്തിലപരിശോധിച്ചു. മൂത്താശാരിച്ചിയോടു പലതും ചോദിച്ചുനോക്കി. അവൾ മമ്മതുവാറോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതൽ കുറവായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. കുറപ്പ് അദ്ധ്വാനിച്ചതിനുള്ള അന്നത്തെ കൂലി ആശാഭംഗം മാത്രമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി മടങ്ങിവരും വഴി മമ്മതുവാറനെ കണ്ടു.

‘എന്താ കുറപ്പശ്ശന്റെ കള്ളനെ കണ്ടു കിട്ടിയൊ? ആശാരിച്ചെക്കനെ വിട്ടയക്കട്ടെ’ എന്നു മമ്മതുവാൻ പരിഹാസമായി ചോദിച്ചതിന്നു ‘വേയസ്സുകാലത്തു തോന്നിയ വിസ്തൃതമെന്നേയുള്ളൂ’ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു സന്ധ്യയോടുകൂടി കുറപ്പു വീട്ടിൽ വന്നു ചേർന്നു.

പിറ്റേന്നാൾ മമ്മതുവാന്റെ ശിപായി വന്നു കുറപ്പിനെ റോണാവിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. കുറപ്പിനെക്കണ്ടു ഉടനെ മമ്മതുവാൻ ‘ഇനി ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു ഉളി ഏടുത്തു കാണിച്ചു.

കുറപ്പ്— വിടിയിന്മേലും മറ്റും ചോര പുരണ്ടിട്ടുണ്ട്. പറങ്ങോടനെ കൊല്ലവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ ആയുധമാണെന്നുണ്ടോ.

മമ്മ— അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്. ഉളി കോപ്പൻറെയാണെന്നു അവൻ സമ്മതിച്ചു. അവന്റെ ആറവിരലുള്ള കൈപ്പടം ഉളിയുടെ പിടിയിന്മേൽ പതിഞ്ഞു കാണുന്നത് പറങ്ങോടനെ കൊന്നതു മറ്റൊരാളാണെന്നുവിചാരിക്കുവാനുള്ള തെളിവല്ലെങ്കിൽ മൂത്താശാരിയെ കുത്തിക്കൊല്ലുവാനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ ആയുധമായിട്ടു തന്നെയാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഇതു കൊപ്പനെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവല്ലെന്നുണ്ടോ?

കുറുപ്പ്— അതിന്നു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. മതിയായ തെളിവുതന്നെ. ഇത് എവിടെക്കിടന്നിരുന്നു. ആകാണു കിട്ടിയത്.

മമ്മ — പറഞ്ഞോടൻ കിടന്നിരുന്ന മുറിയുടെ തെക്കെ കട്ടിളപ്പടിയിൽ മുക്കളിൽനിന്നു കിട്ടി. എടുത്തതു ഞാൻ തന്നെയാണ്.

കുറുപ്പ്— ഈ ഉളി ഇന്നലെ സന്ധ്യക്കു മുമ്പ് അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

മമ്മ— (പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) കുററസ്ഥലത്തു പാറാവുകൾ നില്ക്കുമ്പോൾ റാണാവിൽ കിടക്കുന്ന കോപ്പൻ രാത്രിയിൽ ചാടിപ്പോയി ഈ തെളിവു ശേഖരിച്ചപ്പോൾ എന്നായിരിക്കും കുറുപ്പുൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു.

കുറുപ്പ്— അങ്ങിനെ ആലോചിപ്പാനിടയില്ല. എന്നാൽ ഇന്നലെ ഈ ഉളി ആരും കാണാതിരുന്നത് എങ്ങിനെയാണ്.

മമ്മ— ആരും അത്ര നിശ്ചയിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ല, അതുതന്നെ.

കുറുപ്പ്— എന്തായാലും മതിയായ തെളിവു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു കോപ്പൻറെ കഥ അവസാനിക്കേണ്ട ദിക്കായി. ആശ്ചര്യമിട്ടു ഉളിയുടെ കയ്യിൽ വല്ല അറിയും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചുവോ?

മമ്മ— എനിക്ക് ഇനി ആരോടും ഒന്നു ചോദിച്ചറിയേണ്ടതില്ല. തിരുമനസ്സറിവിടവാനുള്ള വരിയോല തയ്യാറാക്കുകയായി. കുറുപ്പുൾക്കു കള്ളനെ പിടിക്കാൻ ഞാൻ പിന്നീടു സഹായിക്കാം.

കള്ളവരിയും, ചുട്ടിക്കുത്തും, വളവും, തെളിവും, ചുളിവും, ഇല്ലാത്ത നെടുനീളത്തിലുള്ള ചളിക്കിട്ട കരിമ്പനയോല വാൻ മുറിച്ചു ഭംഗിയാക്കിക്കിട്ട് വെച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു ഒന്നു വലിച്ചെടുത്തു കൊത്തുവാൻ എഴുതി തുടങ്ങി. കുറുപ്പു രണ്ടാമതും കുററസ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു. പുരക്കുചുറ്റം മൂന്നുവട്ടം നടന്ന് അകത്തേക്കു കടന്നു മുറികളെല്ലാം നടന്നു നോക്കി. ആശ്ചര്യമിട്ടോടു രണ്ടാമതും ചിലതു ചോദിച്ചു. പുരയുടെ ചുറ്റളവും മുറികളുടെ ഭിത്തിവണ്ണവും ഭിത്തിവണ്ണവും കത്തിക്കുറിച്ചുകൊണ്ടു ഉളി കിടന്നിരുന്ന കട്ടിളക്കൽ ചെന്നു പുറത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ കോപ്പനേയുംകൊണ്ടു മമ്മതു ഖാനും കൂട്ടരും വരുന്നതു കണ്ടു. കായ്ക്കുകൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പടിക്കലേക്കു ചെന്നു.

മമ്മ— എന്നോ മൂത്ത കുറുപ്പിന്റെ മുഖത്തു സന്തോഷം കാണുന്നതും കള്ളനെ കണ്ടുകിട്ടിയെ?

കുറുപ്പ്— കുണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞില്ല. നിങ്ങൾ സഹായിച്ചാൽ കയ്യോടു കൂടി അവനെ പിടിക്കാം.

മമ്മ— എന്റെ കുറുപ്പശ്ശൻ വയസ്സുകാലത്തു കളിപറയാതിരിക്കുക. കൂട്ടികൾക്കും പിഴക്കണ്ടെ?

കുറുപ്പ്— നിങ്ങൾ സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിതനെന്നെയും. നിന്റേ അധീനത കരപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉത്സാഹം നിർത്തിവെച്ചു ഞാൻ പറയുന്നതു കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നീട് പശ്ചാത്താപത്തിനിടവരും.

കുറുപ്പിന്റെ പ്രകൃതം മാറിക്കണ്ടുപോൾ മമ്മതുവാന്റെ ഹാസ്യം ഒന്നുശരിച്ചു. അവർ വഴിപ്പെട്ടു എന്നു കണ്ട് കുറുപ്പ് അവരെ ഒരു മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞുപിടിച്ചു. കുറുപ്പിന്റെ കല്ലനമ്പ്രകാരം മൂത്തശാരിച്ചിയെക്കൊണ്ടു രണ്ടുകെട്ട് വയ്ക്കാൽ ചുമപ്പിച്ച് പറഞ്ഞോടന്റെ മുറിയിൽ കടത്തി ഇട്ടുവെച്ചു. ഒരു ശിപായി പോയി രണ്ടു കുടം വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു. ഈ കളിവട്ടം കണ്ടപ്പോൾ മമ്മതുവാൻ കോപത്തോടുകൂടി ആരാലാലും വകതിരിവുകൂടാതെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ പട്ടാണിമാർ ക്ഷമിക്കില്ല എന്നു പറഞ്ഞു പുറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

കുറുപ്പ്— ദേവ്യപ്പെടരുത്, കുറച്ചു തീകൂടി കിട്ടിയാൽ എല്ലാം തെളുപ്പമായി.

മമ്മ— മതി, മതി, ഞങ്ങൾ പുള്ളർകളിക്കുള്ളവർ അല്ല. അങ്ങനെയൊന്നിനെ സേവനംചെയ്യാനില്ല സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അവമാനിക്കുന്നത് അവിടേക്കു രസമൊന്നുമില്ല.

കുറുപ്പ്— പതുക്കെ പറയാതിരുന്നാൽ കാര്യത്തിന്നു തരക്കേടുണ്ട്. ചില സർക്കാര്യോദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മാനാപമാനം ഇന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു ചിലപ്പോൾ കാര്യം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ പ്രവൃത്തിച്ചതു മാനമോ അപമാനമോ എന്നു കുറച്ചുകൂടി ക്ഷമിച്ചാലറിയാം.

മമ്മതുവാൻ പുറത്തേക്കുവെച്ചു കാൽ രോകത്തേക്കു തന്നെ വ

ലിച്ചു. തീയില്ലാഞ്ഞിട്ടു കള്ളനെ കിട്ടാതിരിക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു കുറ്റായത്തിന്റെ കീഴയിൽനിന്നു ഒരു തീപ്പെട്ടി എടുത്തു കുറുപ്പിന്റെ മുമ്പിലെക്കിട്ടു.

കുറുപ്പു വക്കോലിൽ തീപ്പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മൂത്തശാരിച്ചിയെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'പറഞ്ഞോടനെയെന്ന കാഴ്ചത്തിൽ നിന്നെ വക്കോലിട്ടു ചുട്ടവൻ തീച്ചയാക്കിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടാതെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ അയ്യോ! പുരതീപ്പിടിച്ചു' എന്നു ആത്മസ്വപരം പുറപ്പെട്ടവിടുന്നതു കേട്ടുകേൾപ്പിച്ചു തിരുമനസ്സിലേക്കു കരുണതോന്നിയാൽ സി പിഴച്ചു അല്ലെങ്കിൽ ദഹിച്ചു' കാഴ്ചക്കർ പറയുന്നതു കേട്ടു ഭയപ്പെട്ട് അവൾ നിലവിളി കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. വക്കോൽ കത്തിക്കളിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ 'ഓ ഓ' എന്നുള്ള കുറുപ്പിന്റെ മുള്ളക്കു കേട്ടു ശിപായാമരം തിയ്യ! തിയ്യ! എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. വക്കോൽ ചേട്ടപിട' പൊട്ടിക്കത്തുന്നതിനിടക്കു കുതകുതളിത്തുറക്കുന്ന ശബ്ദത്തോടുകൂടി ചുമരിന്റെ ഒരു ഭാഗം പെട്ടെന്നു പിളർന്നു പണിപ്പറയിൽ ദഹിച്ചു പറഞ്ഞോടന്റെ സ്വരൂപം അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

കുറുപ്പ് 'ഇതാണ് പണിക്കരന്റെ പണി; ഇവനാണ് എന്റെ കള്ളൻ' എന്നു പറഞ്ഞ് കോപവും നാണവും അതൂർത്തു എടുക്കലും കളിക്കുന്ന മമ്മതുവാന്റെ മുഖത്തെക്കൊന്നു നോക്കി. പഴയ ബുദ്ധിക്ക് ആഴം കൂടും, അങ്ങ് അമാനുഷൻതന്നെ; എന്നു മമ്മതുവാൻ കുറുപ്പിനോടും എടുത്തു! കുറുപ്പശ്ശൻ ഈ ദിക്കിലില്ലാതിരുന്നവെങ്കിൽ നീ ഒരു നിരപരാധിയുടെ പ്രാണനെ അന്യായമായി നശിപ്പിച്ചുകുളയുമായിരുന്നവല്ലോ മഹാപാപി! എന്നു പറഞ്ഞോടനോടും പറഞ്ഞു.

കുറുപ്പ്—പറഞ്ഞോട! അവസ്ഥാനം നീതന്നെ നിന്റെ പേരിനെ നാത്മമാക്കിത്തീർത്തു. 'ഉളിപിടിച്ച കയ്യ്' ഏകദേശം കോപ്പന്റെ കൈപ്പടത്തോട് ഒത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ചെക്കന് എടുത്തു കയ്യാണ് സ്വാധീനമെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വിസ്തൃതമായിപ്പോയി.

പറഞ്ഞോടൻ—തന്നുരനെ അടിയൻ അവനെ കുലിച്ചുകൂട്ടി ഉപദ്ര

വിശ്വേണമെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. ഒരു നേരംപോക്കു കാണിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ.

മമ്മ—നേരംപോക്കോ കാഴ്ചയോ എന്നു വഴിയെ അറിയാം. എന്തൊ കോപ്പന്റെ കയ്യാമം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ മോട്ടയുടെ കയ്യാരപ്പിക്കു; കറുപ്പുശ്ശൻ ഈ ദ്രോഹി ഇതിനകത്തിരിപ്പുണ്ടെന്ന് എങ്ങനെ മനസ്സിലായി.

കറുപ്പ—ഉളിപിടിച്ച കയ്യ മതിയായ തെളിവുവെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ഞാനും സമ്മതിച്ചില്ലെ. എന്റെ സമ്മതം മറ്റൊരു വഴിക്കായിരുന്നു. ഇന്നലെ സന്ധ്യക്കു ആ ഉളി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. ഞാൻ കുററസ്ഥലം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഒരിടവും നോക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്ന പതിവില്ല. കോപ്പൻ എടുവന്നുവെന്നു ഞാൻ അവനെക്കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നി. അവൻ മുഴക്കോൽ വലത്തു കയ്യിലാണ് പിടിച്ചിരുന്നത്. സംസാരത്തിനിടക്കുള്ള കയ്യാംഗ്യംകൊണ്ടു എന്റെ സംശയവും തീർന്നു. കോപ്പൻ ആരവിരലുള്ളതു വലത്തെ കയ്യടത്തിന്മേലല്ലെ. അസാധാരണമായ കൈകൊണ്ട് ഒരു വലിയ കത്തിക്കൊല്ലിയില്ലെന്നു വിചാരിക്കരുതെ. ഉളിയിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള കയ്യടം ക്രിത്രിമമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈ പണി പഠിച്ചതാണെന്നുവേണ്ടി. ഈ പുരയുടെ പുറത്തുള്ള വാതൽമാത്രമേ തുറന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നും പാറാവുകൾ രാത്രി ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും തീർച്ചയായി പറയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഉളി പുറത്തുനിന്നു വന്നതല്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ഉളിയിരുന്ന സ്ഥലം എത്തില്ല. ആ കപ്പാന്റെ വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ കള്ളനുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പിന്നെ സ്ഥലം കണ്ടുപടിക്കാനുള്ള ശ്രമമായി. പുരയുടെ ഭീഷ്മവിസ്ഥാരവും മുറികളുടെ ഭീഷ്മവിസ്ഥാരവും കൂടി നോക്കിയപ്പോൾ വീതിയിൽ ഒരുക്കോൽ ഉള്ള കുറവായിക്കണ്ടു. സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയതിൽ രണ്ട് എടുഭിത്തികളുടെ നടുക്ക് ഒരു ചെറിയ മുറിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. വായുസഞ്ചാരത്തിന്നു പ

ഴുതില്ലെങ്കിൽ ആൾ അകത്തുണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമായി. തട്ടിൻപുറത്തു കേറി നോക്കിയപ്പോൾ ആ സംശയവും തീർന്നു. മമ്മ—അതൊക്കെ സമ്മതിച്ചു. വയ്ക്കോലും തീയും വെള്ളവും എന്തിനായിരുന്നു.

കുറപ്പ്— നിങ്ങൾ എന്നെ കളിയാക്കിയില്ലെ? അതിന്നു പകരം ഒന്നു കളിപ്പിച്ചു എന്നേ ഉള്ളൂ. പറഞ്ഞോടനോടു കൂറുകൂടി ചോദിച്ചുവന്നുണ്ട്. അങ്ങോട്ടു പോകാം.

മമ്മതുവാനും കുറപ്പും പറഞ്ഞോടനേറയും മറ്റും അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. ചോരക്കു മാംസത്തിനുംകൂടി എന്തു ജന്തുവിനെയും ഞ് ഹിംസിച്ചത് എന്നു കുറപ്പ് ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞോടൻ ഒന്നും മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതു കണ്ടു തിരുമുമ്പാകെവെച്ചു തീരുമാനിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ് എല്ലാവരും കുറിക്കാട്ടെക്കു തിരിച്ചു. ഇതിനിടക്കു തമ്പുരാൻ ദീപ്തായുസ്സായിരിക്കണം എന്നുള്ള കോപ്പന്റെ പ്രസ്താവ സഹസ്രാമത്തി കഴിഞ്ഞു.

എ. എൻ. പുതുവാൾ.

പ ല വ ക

പുസ്തകപരിശോധന.

ആരോഗ്യചിന്താമണി.

‘ആരോഗ്യചിന്താമണി’ എന്ന പേരു കേട്ടാൽതന്നെ വൈദ്യഗ്രന്ഥമാണെന്നല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധകവിനായ വള്ളത്തോൾ നാരായണമനോൻ അചർക്കൾ സംസ്കൃതപരിചയം അധികമില്ലാത്ത മലയാളികളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. കണ്ണോളങ്ങൾ രാമവാരിയരുടെ ‘ആരോഗ്യകല്പദ്രുമത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പാശ്ചാത്യീപരമേശ്വരസംവാദമാ

യിട്ടാണ് കവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു വേറെ ഉപദേശംവഴിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി പൊടിക്കയ്യകളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കരപ്പന്റെ ലക്ഷണവും ചികിത്സയും സാമാന്യത്തിലധികം പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ബാലനാകുണ്ടാകാവുന്ന രോഗചികിത്സ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഗർഭക്ഷയ്ക്കുള്ളതും ജനനം മുതൽ ആദാമദശാബ്ദം മാസന്തോരം ദേഹത്തിൽ ചെലുത്തേണ്ട കൗഷഡങ്ങളെപ്പറ്റി വിധിച്ചിട്ടുള്ളത് അഭോഗിയാവാറുള്ളതുതന്നെയാണെന്നു തോന്നും. ജന്തുക്കളിൽനിന്നും സസ്യങ്ങളിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന വിഷങ്ങളുടെ ചികിത്സ വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. നാരായണമേനോന്റെ കവിതയ്ക്കു ലാളിത്യമുണ്ടെന്നു പറയാതെ തന്നെ ലോകക്കുറിയുള്ളതാണ്. എങ്കിലും സൂയ്ത്ത് ഇലയും കാറിനുകിടന്നുമുള്ള ഈ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിനു കേശവൻ നായരുടെ ടിപ്പണിയില്ലെങ്കിൽ സംസ്കൃതപരിജ്ഞാനമുള്ളവർകൂടി അബദ്ധം പ്രവൃത്തിച്ചേക്കാം. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ഇടയത്തിയെ കഷായം വെക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളെടത് എത്ര സംസ്കൃതം പഠിച്ച മലയാളിയായാലും വല്ല ക്രിമിനാൽ കുററവും ചെയ്യാനുള്ളപ്പമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ ഉപകാരമുള്ളതാണ്. എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കാരോപ്രതി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അനേകം രോഗങ്ങൾക്കു തല്ലാലനിവർത്തിയെങ്കിലും വരുത്തി ബാലന്മാരെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കും.

ബാക്കി പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം വഴിയെ.



സൂചകം—കഴിഞ്ഞ കുറേമാസത്തിലെ രസികരഞ്ജിനിയിൽ ചേർത്തിരുന്ന 'ഭേദീസ്തവം' 1-ാം ശ്ലോകത്തിൽ 'മോചനം' എന്നു കാണുന്നതു 'മേവനം' എന്നു, തെറ്റായിട്ടു വായിക്കേണ്ടതാണ്.

P. SUBBAROY'S

World- renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നേസേവിച്ചതിനു മുൻപ്



പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുങ്ങളും ആയ ആയുർവേദ കൗശലധാരയായ്.

പി. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നീർമല, നീരോശിപ്പ്, മധുമേഹം, കല്പടപ്പ് (മൂത്ര ഘാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.



മരുന്നേസേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

ഡപ്പി ഒന്നു വില്പന രൂപ ൨൦ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

നിരോധം ഇടപ്പുവരി, മൂത്രമധിക്കരയും തടഞ്ഞു പോകുക, മേന്മയും കൂടുക, രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രിപുഷ്ടനാക്കു നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി പകുതി വില്പന രൂപ ൧ മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കൽ തപാൽ ചിലവു അണ ൫

൩. സർവ്വവേദനസംഹാരി

ഇതെത്രയും അല്പം പീരിട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വിഷം മുക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു തലവേദന, ഒരു കാലത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്വേത, ഇടപ്പുവരുന്ന പാർശ്വവായു മേഹവായു തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും കപ്പി ഒന്നു വില്പന രൂപ ൧ തപാൽ ചിലവു അണ ൫

൪. മണ്ഡലക്ഷുസ്സസംഹാരി.

മണ്ഡലക്ഷുസ്സം, പുഴുക്കടി തഴുതണം, നറുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധോഷധം തപശ്ശാഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും വില്പന കപ്പി ഒന്നിനു ൪-൭ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി വരെ ൫ ണ വേറെ

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ
ആഴ്ച ജില്ല.

ഉ. ലക്ഷ്മികരകസ്തുരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏപ്പോഴും സന്തുലം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിധയേറിയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വാതനാദം, അജീർണ്ണം പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.



തനിപ്പെട്ട താംബൂലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുഭൂവ്യന്തേയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാദന്തര ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കൗശ്ലമീരത്തുനിന്നു വരുന്നതിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പും മുതലായ അനേകം വിധയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസംപാസം, ജ്വരം മുതലായ ശോശങ്ങൾ വായുസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചുവെരിൽ കൊടുത്താൽ മതി. രോഗ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി പക്ക വിവരണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടുത്തിയ ബക്കി പക്ക തപാൽകൂടി ഉണ്ട്.

൬. ഭന്തമുണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. ഏല്പാമാതിരി ഭന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കം വിവര കുപ്പി ഒന്നിനു വേണം. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ഉണ്ട് വേറെ

൭. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വിവര ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ റണ വേറെ

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകരങ്ങളെതെലം.

ഈ തെലം പിൽപ്പിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ വെളുപ്പിയായും തെരുക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുക്കുയുണ്ടാക്കും. സകല കൺനേരവുകൾക്കും തലവേദനകൾക്കും നീക്കം ചെയ്തിച്ച രോഗം കറുക്കും. രോഗം പൊഴിവാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വിവര കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ റണ തപാൽ ചിലവു ൫ റണ വേറെ.

൯. രോഗസംഹാരി.

രോഗം ഏവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരിട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോഗത്തെ മാറ്റും. വിവര കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ റണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉണ്ട് വേറെ

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കെ ആക്കോട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരം.

ഹേനമില്ലായ്മ, പൂജിച്ചതിനുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വായനാരംഗം അമിഷ്ണം വയറുവീക്കുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ വിരോധപ്രവൃത്തികളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും ഡപ്പി നേക്കു അണ വൃ തപാൽകൂലി അണ ഉ വേറെ

൧൧. കണ്ണുവിന്ദു

മിക്കാത്ത, ചെറികത്തു, ചെവിയടപ്പ, ഇരട്ടിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ശേഖരപ്പെടുത്തും ത്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി രണ്ടു വൃ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

മേഘ ശരിപ്പെടുത്തും അമിഷ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം വിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേറെ

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവു, കണ്ഠക്കത്തു, കൂച്ചം, നീരെടുപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, ചീളക്കെട്ടു, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെരപ്പു. ഏരിമിൽ ഇര, ചുരികം ഇവയുടെ വചിവു വൃ കച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ശേഖരപ്പെടുത്തും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അസ്വസ്ഥതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കം വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ. തപാൽ ചിലവു ഉ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേറെ

൧൫. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടിരിൽ നിന്നും വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി ഏല്പാഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട്. ത്രവാത്തുക്കത്തിന്നു ൪ വൃ ക വില ഒരു ത്രവാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചിട്ടറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽചിലവു പുറമെ, ഏഴുത്തുകത്തുകൾ ഏല്പും ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കേ ആക്കട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേരവിഷത്തിനു സിദ്ധൗഷധം.

തേരം കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്നു ഒരു കുപ്പി കഷ്ഠി വെക്കതെ ഇരിക്കട്ടെ. വില കുപ്പി ൧ കൂറ ക വു ണ ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്കു ഡസൽ ൧ കൂറ ക വു ണ ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രം വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി പി കമ്മീഷൻ ഓണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓണ. സിലോൺ ടി ണെ

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പിണ്ണു മുതലായ എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകളെ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു സംഭവ കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിത്തു ലീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില വു ണ മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി പി കമ്മീഷൻ ഓണ മാത്രം

൧൮. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കുടും, പ്രസംഗക്കുടും, പാതിരിമാക്കും ശബ്ദാവയവങ്ങൾക്കുണ്ടു അത്യാധാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില വു ണ വി പി കമ്മീഷൻ ഈ കുപ്പിവരെ ഈ ണ.

൧൯. സ്നാനമൂണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചു കളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ഹോത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദോഷത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാസ്തോഴം തോന്നിക്കും, ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ ണ

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ഞ്ഞുവാങ്ങു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുനാൾക്കും ഒരു പൊലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ഈ കുപ്പിവരെ ൫ ണ

പി. സുബ്ബരായിപറങ്കിപ്പേട്ട തെക്കേ അക്കറ്റ് ജില്ല.

൨൧. കന്നാരത്തരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏല്പാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ദ്വീഹ, കരള ഇതുകൾക്കും ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവാധു മുതലായ ഏല്പാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു വില ൫ ണ, വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രാഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചൂട, പൂഴക്കടി, തരണം, ഒടുവട്ട മുതലായ കുടിയും ചൊരിയും ഉള്ള ഏല്പാ തപഗ്രാഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ഭേദത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ

‘മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ച-ക്ക വില ൫ ക, മേത്തരം കർമ്മകേസരം തോല ച-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പും, തോല ച-ക്ക വില ൨ ക മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളതു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏല്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തുക്കത്തിന്നു ക ച-വ തപാൽകൂലി പുറമെ.

				ക. ണ. സ.
കന്നാരത്തരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം ച-ക്ക				൫ ൦ ൦
ടി	മത്തരം	ടി	ച-ക്ക	൧ ൦ ൦
ടി	പച്ചക്കുപ്പും	ടി	ച-ക്ക	൧ ൦ ൦

൨൩. രക്ഷാമുതരം.

ഈ നാട്ടിലെ സന്ധ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണു്. കാപ്പിപ്പടം ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണവ്യവസ്ഥയാണു്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള ഭോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭേദത്തിന്റെ വലിയവകും പ്രത്യേകരോഗക്കാർക്കും ഇതു ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷണമാണു്. ഇതു രക്തശുദ്ധി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, പിത്തം, ഹൃദയക്ഷയം, ചുമ, വായുക്കുഷാരം, പനി, രലവേദന, മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ഭേദത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തു മൃതപുഷ്പ, അസ്ഥിസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളെ തീരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും കായബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു രോഗികൾക്കും, ഹിസ്തങ്ങൾക്കും, ദുർബ്ബലന്മാർക്കും ഏല്പാ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണു്.

തകരം ച-ക്ക അണ ൩ മാത്രം വി. പി. ചാക്കു അണ ൩ പുറമെ.

മേൽവിചാരം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി ഏഴുതണം.

വി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആക്കുട്ട ജില്ല.

44-38861-1A

കോളം ഇംഗ്ലീഷ് ഫൈസ്കൂൾ ഫോഡാസ്റ്റർ കെ ചന്ദ്രപിള്ളി എം എ അ
വർകളിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം
പുറംകുറിപ്പ് ഇതാണ് എ പെന്റ

നൂൽ ഹോഡ്കാൻസ്റ്റേറ്റ് കെ. ചിരഞ്ജീവരാജുവർ ബി. എ ബാവർകുളം
മുഴുകുപ്പട്ട സേനാമന്ത്രിയെ കഥാ വൃക്കസ്സം പ ക്ക വിഖ്യാതനായ

സർക്കാർ കവെപ്പൻ ലാസ്റ്റർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ ഏതെപ്പട്ട, 'സം
ക്ഷേപിക്' ഭാഷാവിജ്ഞാനം. വിപുല രൂപം

വി എൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പരമം, ചോദ്യങ്ങൾ, സംശയങ്ങൾ, സഭാജനങ്ങൾ, പുസ്തകം എന്നിവ വിവരണം)

സി കൃഷ്ണപിള്ള അമ്പലമുക്ക് എറണാകുളം സി എൻ എ രാമസ്വാമി
ബ്രഹ്മദേവ് എ. അമ്പലമുക്ക് പാലക്കാട് പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതായ പ.പ.
പ.പ. ഉൾപ്പെടെ അടങ്ങിയ പട്ടികകൾ ഒന്നാം വിഭാഗത്തിൽ

சுமையெல்லாம் யாரோ ஐயி ஐது னாவத்கூறல் ஐதுழிதொழ்ந்த ரஸகரமாய் ஒரு புகழிய
கூழ் விவர னானா ஐ

தி. யசோத் உள்கலைப்பதம், புதுக்கோட்டை கனக விப னாள் வு

കേരളനാഗലം കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ളയാണ് എഴുപെട്ടത സാഹിത്യഭാഷാനാമകം വില്പ അണ ൨ പൈ ൪൦

001 കെ. പി. സാവർകർ ഏതറിയ പുസ്തകം വില്പന നടന്നു

മിസ്റ്റർ ചന്ദനാമൻ ഏഴുനീയ ഒരു കഥനെന്നുണ്ടെന്നു ഓരോരുത്തരും

കുറ്റമുനി—

മിസ്റ്റർ വി മമ്മ ഏഴുതിയ കഥ കണക്കു അണ ൫
ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ലക്ഷ്മണൻപിള്ള ഏഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വിഖ്യാത അ.
കൈവലുശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻ ഏഴുതിയതാ പത്തു അണ ൧

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമണിനാഥൻ ഏഴുതിയ കഥ പത്തു വിഖ്യാത അണ ൧

ശങ്കരകൃതി—

അ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിൽ മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്വൈതം എന്ന സമയങ്ങളിൽ ഉ.
ണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുളുക്കഥയായും അച്ചടി
ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ൧-ക്കു ൪ അണ

മിസ്റ്റർ സി. എം. മധവപ്പള്ളി—

മിസ്റ്റർ കേശവപ്പള്ളി ഏഴുതിയ ഒരു ഡിക്റ്ററീവ നോവൽ വിഖ്യാത അണ ൫,
അവതരനാമരായചരിതം—

സെന്ററൽവതി ഇത്തിക്കുട്ട ഭവകി അമ്മയമ്മൻ ഏഴുതപ്പെട്ട പുതിയ ലക്ഷ്യ
സ്തകം വിഖ്യാത അണ ൫.

അദ്ധ്യക്ഷനായവരായം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹാപാശ്ചാത്യനവകളിൽ ഏഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടിയ വായനക്കു പാടി സെക്രട്ടറിയുടെ ഭാരമേ കാണ്ഡങ്ങൾ പ്ര
ത്യേകമായി അച്ചടിച്ചു വന്ന ഇതിൽ പലങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥം
നോക്കിപ്പോകുകയും സാധാരണക്കാരെ അടുത്തിരിപ്പിക്കു പുസ്തകം ഏഴുതുകയും
സ്ഥലങ്ങളിലും കണക്കും ബയൻറർ ചെയ്തുവില്ലെപ്പട്ടു.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവൽ സി. എസ്. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. ഐ. എസ്.,
എം. ആർ. എച്ച്. എസ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരൻ അവർകളാൽ ഉ.
ണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും ഐ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഐ. എം. ആർ. എ. എസ്.,
കോയിത്തമ്പുരൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മർദ്ദലക്ഷണം എന്ന വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉ.
യന്നതും കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്നു ൧൧ അണയും അന്നുതന്നെ ഉള്ളതിന്നു ൧൧ അണ
യും വിഖ്യാത അണ

ദാക്ഷാധിനി—

കോമത്തു കണ്ണപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വിഖ്യാത അണ ൧

കോത്തുവീര്യംജ്ഞാനചിന്തയാ തുളുകഥ—

മലയാളം ഭാഷാസ്ത്രം ഹോസമസ്റ്റർ കെ. ആർ. മുട്ടുപിള്ള ബി. ഐ. അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ രൂപത്തിനാവാമെന്നും—

വികെ കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിയോലവർഷികാതി പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ രൂപം.

കുറേത്തോപദേശം—

തിനവിള വിരമൻവൈദ്യരൂ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില രൂപം വെ നമസ്കൃതി—

കെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില രൂപം അണ രൂപം

വിക്രമദിത്യൻകഥ—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാദിനി അച്ചു കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില രൂപം അണ രൂപം

ദാനകാമരജൻകഥ—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് വിദ്യാഭിവാദിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില രൂപം അണ രൂപം അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില രൂപം അണ രൂപം

കഥാസാരസംഗ്രഹം—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം രൂപം വില അണ രൂപം

സന്താനം—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം രൂപം വില അണ രൂപം വെ ന

അതുതകവിമകം—

വി. ടി ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില രൂപം വെ ന വടംവലസ്ഥലമാണെന്നും—

കുറേത്തോപദേശം—

വികെ കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില രൂപം വെ ന

കുറേത്തോപദേശം—

കുറേത്തോപദേശം—

കുറേത്തോപദേശം—

കുറേത്തോപദേശം—

കുറേത്തോപദേശം—

കുറേത്തോപദേശം—

കുറേത്തോപദേശം—

മാഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നുനാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ രചിച്ച വൃത്തത്തിനവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു മേടം മുതൽക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിനു അനുരൂപികമാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. രിരുവീരരായൻ രജാ, ബി. എ.,

കോട്ടയ്ക്കൽ,

എന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ഭഗവൽഗീത

(ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കുന്ന മാസിക)

ശാരംകരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും

ശങ്കരാചാര്യസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

തപാൽ കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരുക്കൊല്ലത്തേക്കു വരിസംഖ്യ 3 6 0
ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് വി. പി. ആയും അയച്ചു കൊടുക്കും.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മുസ്സത്,

ആനന്ദാശ്രമകായ്കരൂർ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

വില്വാൻ തമ്പുരാൻ

കർമ്മയോഗം—കെ. എം.

വില 0 12 0

ഭജനിയോഗം—ടി

ടി 0 12 0

ഭഗവൽഗീത—ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ

ടി 1 4 0

വി. സുന്ദരയൻ ആണ്ട് സൺസ്സ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

രസികരഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ

തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽകൂലി അടക്കാ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
“ ആരമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആരമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര കുന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം മരമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണെന്നതാകുന്നു.

തരംതരക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടോ, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടോ എഴുത്തൊന്നിച്ച് അടക്കാ ചെയ്യയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യക്കൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക്	0	2	0
-----------------------------------	---	---	---

ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് താരതമ്യേന കൂലി ചുമക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മരമാസം പതിനഞ്ചൊന്നിയുതിക്കുക വരിക്കാർ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മററണമെങ്കിൽ മാനേജറെ അറിയിക്കുകയും വേണം.

എറണാകുളത്ത് } എന്ന—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ

കോവിലകം

ര. ര. മാനേജർ.

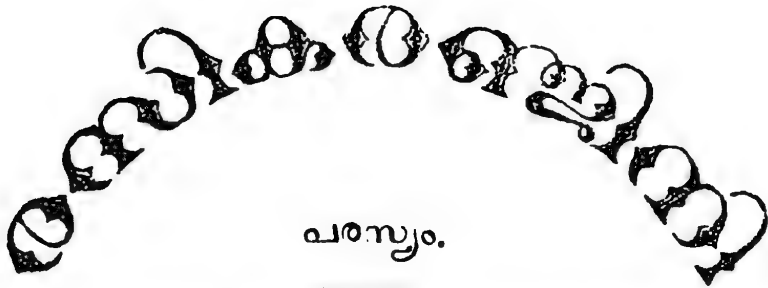
രസികരഞ്ജിതം

ഛന്ദഃ
പുസ്തകം 4

മിഥുനം
ലക്കം ൧൧

പ്രസന്ന പ്രൗഢസരസ്വ
പ്രസംഗങ്ങളാണിതി
ര സജ്ജാതാ ഹൃദയം





ഈ മംസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കു വരിപ്പണം, പരസ്യക്കുലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാൽസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനേജർക്കും മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മംസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ കല്പൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

കോവിലകം	}	എന്ന്
എറണാകുളം		രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, <i>RAMA VURMA,</i> 13th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തന്നെമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൽസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മംസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

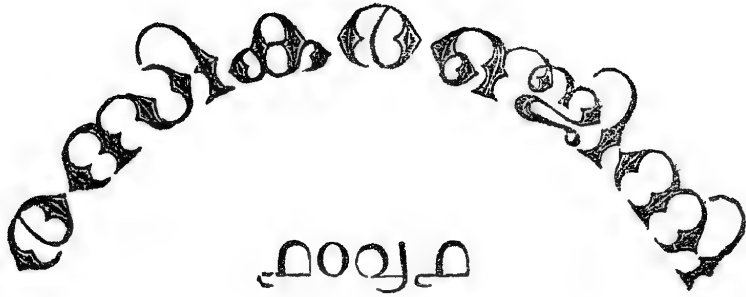
രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം പുത്തനമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. പള്ളത്തലപ്പകം അയവ ആപ്പീസ്സൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാകുന്നു.

ര. ര. ച.

സംഗ്രഹവിവരം.

1. നമ്പൂരിമാരും വിദ്യാഭ്യാസവും	501
2. ആയുർവൈദ്യപദം—കെ. എൻ. എം.	602
3. മാറിക്കുളം വഞ്ചിപ്പാട്ട്—നടുവത്തു മഹാൻനമ്പൂരി ...	609
4. കൊച്ചിയിലെ ഇഴുവന്മാർ	612
5. മോണാക്കോ (ഒരു രചനകളിരാജ്യം)—സി. എസ്. ഗോ പാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.	617
6. ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം	623
7. കാളിദാസൻ— പി. കെ. (നർത്തനപ്പിള്ള, ബി. എ. ...	628
8. ഒരു എഴുത്തു	633
9. ഒരു കഥ	642
10. പലവക	645



പുസ്തകം ൪

മിഥുനമാസം

ലക്കം ൧൧

മംഗളം.

ലോകപ്പെട്ടുകിമപര
ലോകങ്ങളിലൊന്നുപോലെവേണ്ടവിധം
യോഗക്ഷേമങ്ങൾക്കുവ-
യോഗപ്പെട്ടമലവിദ്യയചലംബം.

നന്ദിമാരം

വിദ്യാഭ്യാസം!



ഇനസമുദായത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമത്തെ
രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഏതു രാജ്യത്തും ഏതു കുല
ത്തും വിദ്യാഭ്യാസത്തെത്തന്നെയാണ് രാജ്യത
ന്ത്രപ്രവർത്തകന്മാർ പ്രധാനമായി വിചാരിച്ചു
വർദ്ധിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നത് എന്നും വിദ്യാഭി
വൃദ്ധി വരുത്തുന്നതിൽ അലസനായ പാലകന്മാരുടെ കീഴിലുള്ള രാ
ജ്യം ക്രമത്തിൽ ക്ഷയിച്ചുപോകയോ അക്രമത്തിൽ അന്യരാജ്യക്കാരെ

കുടിയനപ്പെട്ടുപോകയോ ചെയ്യുന്നതു സാധാരണയായിരുന്നു എന്നും സർവ്വസമ്മതമായ ചരിത്രസിദ്ധാന്തമാണല്ലോ.

ഒരുകാലത്തു മലയാളരാജ്യം മുഴുവനും പ്രശസ്തമായ വിധത്തിൽ ഭരിച്ചിരുന്നതിന്റെ അവശേഷമാണെന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം മലയാളികൾ ഒരു പലപ്രകാരത്തിലും പുഷ്പനാരായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്നതിന്നു പുറമെ വിരോധിച്ചും ദുഷ്ടാശ്രമധർമ്മികളായി ഹിന്ദുമതം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കെന്നോരോ മറ്റും അന്യമതക്കാരും അന്യരാജ്യക്കാരായ നവീനനായകന്മാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റിന്നുപോലും സൂക്ഷ്മത്തിൽ അപരിഹാര്യനിശ്ചയമായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്കനിലയിൽ ഉള്ളവരും, പക്ഷെ, കാലക്രമംകൊണ്ട് അവരവരുടെ മാഹാത്മ്യം അവരവർക്കുപോലും അത്ര അറിയാനിടയാവാത്തവിധം വിദ്രോഹപ്രഭാവമാർമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂരിമാർക്കുമേല്പറഞ്ഞ വിശേഷങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉൽക്കണ്ഠപക്ഷങ്ങൾക്കു കാരണഭൂതമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നില എങ്ങിനെ യെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നും മറ്റൊരു ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മനസ്സിന്നു പല വികാരങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നതോടുകൂടി ചിലചില പരിഷ്കാരമുഖങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശം കിട്ടുവാനും സംഗതിയാവുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

കുന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകുണ്ഠംവരെ തെക്കുവടക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കേരളത്തിന്നു തുളുനാട് എന്നും മലനാട് (മലയാളം) എന്നും രണ്ടു പ്രധാനവിഭാഗമാണെന്നും അതിൽ ഒരേരും പ്രധാനവിഭാഗങ്ങൾക്കു മുപ്പത്തിണ്ടീത് ഗ്രാമങ്ങളായി അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിൽ തെക്കുഭാഗമായ മലയാളത്തിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു ഗ്രാമസങ്കേതസ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഇന്നും നമ്പൂരിമാരും മറ്റുള്ള സകല ജാതിക്കാരും പാർത്തുവരുന്നത് എന്നുള്ളതും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളും മനകളും മഠങ്ങളും പലക്കൂട്ട പട്ടന്മാരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾപോലെ അഗ്രഹാരസമ്പ്രദായത്തിൽ കൂട്ടിത്തൊട്ടു നിരത്തി നിട്ടി പെരുവഴി

കിരവകിന്നും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയല്ല. കരില്ലമോ മനയോ മറമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനടുത്തു പരിചാരകഗൃഹങ്ങളും ചില കൃഷി സ്ഥലങ്ങളും കുളവും കുലദൈവക്ഷേത്രവും മറ്റുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഭാഗംകൊണ്ടുതന്നെ, എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും വിഭാഗംകൊണ്ടാണ് പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കുന്നത് എന്നുള്ള പരിഷ്കാര രത്നശാസ്ത്രം പണ്ടേത്തന്നെ നമ്പൂരിമാർ അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. നന്നാജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കു പുറമെ നമ്പൂരിമാരുടെയിടയിൽതന്നെ ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്ന്യാസി, എന്നീയാശ്രവിഭാഗങ്ങൾ അഗ്നിഹോത്രി, ഭട്ടവൃത്തി, തന്ത്രി, ശാന്തിക്കാരൻ, അടക്കളക്കാരൻ, ആയുധോപജീവി, മന്ത്രവാദി, വൈദ്യൻ, സ്താൻതൻ, വൈദികൻ മുതലായി പല വിഭാഗങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അവരവരുടെ കലപരമ്പരയായി നടത്തിപ്പോരുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ വിഭാഗങ്ങളെ അനുസരിച്ചാണെന്നു എടുത്തുപറയേണ്ടുന്ന ആചര്യമില്ല. ഈ വക വിഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൾക്കും പല ഉൾപ്പിരിവുകളും ഉണ്ടാക്കി തീർത്തു ജനസമുദായത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമരക്ഷയ്ക്കു നല്ല ഭാഗ്യം വരുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും നമ്പൂരിമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആരംഭരീതിയെല്ലാം ഒന്നുതന്നെ.

കുട്ടികളെ എഴുത്തിനുവെച്ചു അക്ഷരം പഠിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കൂട്ടി വായ്പ്പാൻ പഠിപ്പിക്കുകയായി. ഇത് ഇപ്പോഴത്തെ സ്കൂൾ സമ്പ്രദായരീതിയിൽ നന്നാജാതിമതസ്ഥന്മാരായ അസംഖ്യം കുട്ടികളെ നിരത്തിയിരുത്തി ഒരറ്റത്തു ഒരു മാസ്റ്ററും ഇരുന്ന നിരതങ്ങളായ കുറു, ചന്ദ്ര, എന്ന ചില അക്ഷരങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചൊല്ലി ശീലിക്കുക മാത്രമല്ല കരില്ലത്തു രണ്ടാമുന്നേ കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ മാത്രം തന്റെ പരിശോധനയിൽ അടുത്തിരുത്തി ഗീർണ്മശ്രോമി, ധേനുവശ്രീഃ, എന്നും മറ്റുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ നിഷ്കഞ്ചോടുകൂടി ഹൃദിസ്ഥമാകുംവണ്ണം പഠിപ്പിക്കും. ഈ വക വാക്യങ്ങൾ ഇവർക്കു ഉടനെതന്നെ നാള, പക്കം, മുതലായതു അറിയിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഗണിതാഭ്യാസത്തിന്ന് അത്യാവശ്യകങ്ങളാണു താനും. അതിനുശേഷം അടിവാരകവും നക്ഷത്രവാരകവും മുതലായി പലതും പഠിപ്പിക്കും. പ

കൽ അടിയെന്നു നേരം നിശ്ചയിപ്പാനും രാത്രി നക്ഷത്രങ്ങളെ പരിചയിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു സമയം ശരിപ്പെടുത്താനും മേൽപറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യകതയോടെ ഉൾക്കൊള്ളണം. ഇതുകൊണ്ടു കട്ടിമണ്ണു കട്ടി വായിപ്പാനും, പഠിച്ചതു മനഃപാഠമായി ധരിപ്പാനും ഉള്ള ശക്തി ഉണ്ടാവുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ആരോഗ്യ വയസ്സിനകത്തു ഒരു മാതിരി ബുദ്ധിയുള്ള കട്ടിയാണെങ്കിൽ സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ പഠിച്ച്, പദാ മുറിച്ച് അനവധിപ്പാനും കഷ്ടിച്ചു വശമാവും. പെൺകുട്ടികൾക്കു ഇതിലധികമായ വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുന്നതു നന്മുരിമാരുടെയിടയിൽ പതിവില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉടനെ അവർക്കു ഗൃഹകൃത്യങ്ങളിലേക്കാണ് പ്രവേശം. രണ്ടോ നാലോ സംവത്സരത്തിനകത്തു അവർക്കു ഗൃഹണിയുടെ നിലയിലേക്കു കയറ്റം കൊടുക്കും. ഗൃഹഭരണവിദ്യാഭ്യാസം, പാചകവൃത്തി മുതലായത് അവർക്കു പഠിപ്പിച്ചു സമ്പാദിക്കുവാൻ തരമുണ്ടെന്നു തന്നെയല്ല ഒഴിച്ചുവിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കൃത്യവുമാണല്ലോ. ഇതിലധികം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുവാൻ അവർക്കു അവസരമില്ലെന്നും അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ കിഞ്ചിത്തമത്രാ സമ്പാദിച്ചു ദുസ്വപാതന്ത്രത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാനിടയായെന്നുമാണ് നന്മുരിമാരുടെയിടയിൽ അന്നും ഇന്നും പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള പുതിയ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായപ്രകാരം ബാല്യകാലത്ത് അഞ്ചോ ഏഴോ സംവത്സരം മാത്രം പെൺകുട്ടികളെ സ്കൂളിലേക്കയച്ചു വല്ലതും ചിലതു പഠിച്ചു എന്നു വരുത്തി അവരുടെ ഗൃഹഭരണകൃത്യങ്ങളായ പാചകവൃത്തി മുതലായതുപോലും വേണ്ട കാലത്തു ശീലിപ്പാൻ ഇട കൊടുക്കാതെ പിൻകാലത്തേക്കുപയോഗപ്പെടുന്നതായ അതുമില്ല, ഇതു മില്ല എന്ന നിലയിലാക്കി തിടങ്ങുന്നതു നന്മുരിമാർക്ക് അന്നും ഇന്നും ഒട്ടും സമ്മതമല്ല. എന്നുതന്നെയല്ല സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകം യോജിച്ചുള്ളതായ സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്തു മുതലായ കലാവിദ്യകളും നന്മുരിമാരുടെ സ്ത്രീകൾ അഭ്യസിക്കുന്നതു ഗുണകരമല്ലായെന്നാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതുകൊണ്ടു നന്മുരിമാരെ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസരൂപങ്ങളെന്നോ സ്ത്രീപാതിവ്രത്യരക്ഷാദൃഷ്ടിതന്മാരെ നോക്കി എന്തു പറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല അവരുടെ നിഷ്ഠയ്ക്കു ഈ

യൊരു വഴിക്കാണ് വളരെക്കാലമായി നടത്തിവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഉറച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ തീർന്നുവല്ലോ.

കുട്ടികൾ ഉണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ആദ്യം വയസ്സായാൽ അവർക്ക് ഉപനയനമായി. ഈ കർമ്മമാണല്ലോ ഭിക്ഷുത്വം സാധിക്കുന്ന ഒരു രണ്ടാം ജനം. അതാകട്ടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ക്രമവും ഒന്നു മാറുന്നു. പിന്നെ സ്വഗൃഹത്തിലല്ല വിദ്യാഭ്യാസം. യോഗ്യനായ ആചാര്യന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്ക് ഉണ്ണികളെ അയക്കുകയായി. അവിടെവെച്ചു ബ്രഹ്മചര്യാനുഷ്ഠാനത്തോടുകൂടി ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു വേദാഭ്യയനം ചെയ്യുന്നു. അവരവരുടെ കലക്രമപോലെ ഞ്ജം, യജുസ്സോ, സാമമോ ഇതിലൊരു വേദം കേവലം പുസ്തകത്തിൽ നോക്കുന്നതല്ല ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു കാതിക്കേട്ടു തനിക്കു മുഖസ്ഥമാകുംവണ്ണം ഉൾവിട്ടു പഠിക്കുകയാണ് സമ്പ്രദായം. ഇങ്ങിനെ പത്തുപതിനെണ്ണായിരം ഗ്രന്ഥം അഭ്യസിക്കുകയും പുസ്തകപേക്ഷ കൂടാതെ കടകുട്ടിയായി തോന്നുന്ന നമ്പൂരിമാർ പണ്ടത്തെ കാലത്തു എന്നല്ല ഇപ്പോഴും ധാരാളമുണ്ട്. ഇതിൽ കേവലം ശബ്ദമാത്രം തോന്നിക്കുക എന്നു മാത്രമാണോ അതും അല്ല. അക്ഷരാന്തോദാ 'ഉദാത്താനുദാത്തസ്വരീതങ്ങൾ' തുടങ്ങിയ സ്വരോച്ചാരണഭേദങ്ങൾക്കു അശേഷം തെറ്റുകൾതെ ചൊല്ലിപ്പിറപ്പിക്കുന്നതാണ് അതിലും അത്ഭുതം. പരമാവധി ആറേഴുകൊല്ലം അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്ന ബ്രഹ്മചര്യകാലംകൊണ്ട് ഉണ്ണിനമ്പൂരിമാർ ഇത്രയും സാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർക്ക് ധാരണാശക്തി അല്ലെങ്കിൽ മേധ ഏറ്റവും പരിഷ്കാരനിലയിലെന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇവർക്ക് ശരീരായാസവും മറ്റുള്ള നിത്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽതന്നെ ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ദൈവികകർമ്മമായ നമസ്കാരം ആക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നമസ്കാരംകൊണ്ടു പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള കാത്തു മറക്കുന്നതിരിക്കാൻ ആവൃത്തി കഴിക്കുകയോകൂടി സാധിക്കുന്നു. ഒരു പ്രവൃത്തികൊണ്ടു പല പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം സാധിക്കുക എന്നതു നമ്പൂരിമാരുടെ പ്രശസ്തകർമ്മങ്ങളിൽ പലതിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ സ്കൂൾകുട്ടികൾ ചെയ്യുന്ന ശരീരായാസസമ്പ്രദായത്തിന്നു മാനസികമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തോടു ഒരു സംബന്ധവുമില്ലാതെ

യാണ് കാണുന്നത്. ഈ രണ്ടു തരമിൽ കൂട്ടി നോക്കിയാൽ എന്താണു് ഭൗതികം പരിഷ്കരണത്തിലേത്തിട്ടുള്ളത് എന്നു വ്യക്തമാവുന്നതാണ്. ഉണ്ണിനമ്പൂരിമാരുടെ വേദാഭ്യാസത്തിന്റെ ഈ ആദ്യ നിലയവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കും ബ്രഹ്മചാരിത്വം അവസാനിപ്പിച്ചു സമാവർത്തനം കഴിഞ്ഞു. സമാവർത്തനാനന്തരം വേദാഭ്യാസം കഴിച്ച ഗുരുഗൃഹത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തുക എന്നതർത്ഥമുള്ള ഒരു ക്രിയയാണ്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ സംവത്സരം സ്വഗൃഹകലാഭവനാദി ക്ഷേത്രത്തിൽ സ്വാമിജാദികൾക്കുണ്ടെന്നാണു് നിരയം. ഈ ഭജനകാലത്തു താൻ പഠിച്ചു വേദത്തിന്റെ പദം ചൊല്ലുക അതായതു പദം മുറിച്ചു ശീലിക്കുക, അതോടുകൂടിയതെന്നാലും, ജടം, ഫലം, മുതലായി പദപ്രായശ്ചിത്തങ്ങളാണുള്ളതു പല ദൈവശുശ്രൂഷകളും ശീലിക്കുക ഈവക കൃത്യങ്ങളും—ശിഷ്യ, നിരന്തരം, എന്നീ വേദശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും പഠിക്കണമെന്നാണു് നിയമം. ഇവയുടെ ഈ ഭജനം സ്വകലാക്ഷേത്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിലായി. ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിൽ അതതുഗ്രാമത്തിലെ ബ്രാഹ്മണർ ഭജിച്ചു വിദ്യശീലിക്കുന്ന കാലത്തു വേണ്ടുന്ന സാപ്പാൽ, തേച്ചുകുളി ഇവയ്ക്കു വേണ്ട ചിലവ് ആ ദേവസ്വത്തിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു നട്ടപ്പുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു മൂന്നു സംവത്സരഭജനം കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ വേദത്തിൽ സാമാന്യം നല്ല വൈദഗ്ദ്ധ്യം സിദ്ധിക്കും. അതിന്നു ശേഷമേ (സമക്ഷത്തേ) സജ്ജനസദസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ കഴിഞ്ഞാൽ ചെറിയ നമ്പൂരിമാർ ശാസ്ത്രം പഠിക്കുകയായി, അതിലേക്കു വേണ്ടിയാണ് മലയംമുത്തിൽ പക്കിനെട്ടു സഭാമണ്ഡലം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ സഭാമണ്ഡലത്തിൽ പണ്ടുതന്നെയെന്നു സമ്മതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നമ്പൂരിമാരെ ഭട്ടതിരിമാരെക്കൂടി അവശേഷിക്കുന്നതാണ്. അവർ, പഠിപ്പാൻ ചെല്ലുന്ന നമ്പൂരിമാരെ വ്യാകരണം, ജ്യോതിഷം മുതലായ വേദശാസ്ത്രങ്ങളും മീമാംസയും, വേദാന്തവും പഠിപ്പിക്കേണമെന്നാണു് നിയമം. അവിടെ താമസിക്കുമ്പോഴും ഭക്ഷണം തേച്ചുകുളി മുതലായതിനുള്ള ചിലവു സഭാമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ചെയ്തുകൊള്ളും. അവരവരുടെ കലപരമ്പരയായി പഠിച്ചു ശീലിക്കേണ്ടതായ ആന്തശാസ്ത്രം, യോഗശാസ്ത്രം,

നൃതികൾ, ക്രോതങ്ങളായ യോഗാദിക്രിയാക്രമങ്ങൾ മുതലായി ഇ
ഷ്ടാപാലയങ്ങളു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ എന്തു നന്ദുരിരോരം സ
ഭാമന്ദളിൽ സൗകര്യമില്ലാതെ വന്നു കൂട എന്നായിരുന്നു നിശ്ച
യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള സഭാമന്ദളിൽ എതിലേകിലും ഒന്നിൽ ച
രങ്ങിയപക്ഷം പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലമെങ്കിലും ഒരു ശാസ്ത്രം പഠിച്ചു പാ
ഡെന്തിനും സമ്പാദിച്ചവനെ അല്ലാതെ ഭട്ടവൃത്തിക്കാരൻ എന്നു പ
റയാറില്ല. താവാട്ടിൽതന്നെ ഇങ്ങിനത്തെ ഭട്ടതിരിമാരെല്ലാതെ അ
രും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നായിരുന്ന പല നന്ദുരികുടുംബക്കാരും
ഇപ്പോൾ വെറും പേരിനാലത്രം (സംസ്കൃ. എന്നറിയത്തക്ക വിദ്യയി
കൾപോലും) ഭട്ടതിരിമാരായിരിക്കുന്നു. നോക്കൂ, കാലത്തിന്റെ മറ
ന്നം! യഥാവിധി ഗ്രാമസ്വാശ്രമനുഷ്ഠിച്ചവരെന്ന ഗ്ര.മാന്താനം സോ
മയാചിമാൻ മുതലായ ക്രോതകർമ്മികൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചു സഭാമാ
ന്ദളമുണ്ട്. അവയിൽ അനേകവിധത്തിലുള്ള യോഗങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടി
കൾക്കും മാറും വേണ്ടുന്ന ചടങ്ങുകൾ വേദാന്തപ്രകാരം ശുശ്രൂ
ശിതപുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടു ശുഷ്ക, ചെമ്പു പരിശിഖിപ്പിപ്പാനും മററു
പല പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വളരെ സ്വത്തുക്കളും ചെച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഇപ്പോൾ ആ വക വിഷയത്തിൽ വേണ്ടുന്ന പരിശുദ്ധങ്ങളൊന്നും
ചെയ്യതെ കർമ്മികൾ ആ മുതലിന്റെ ആദായം കൊല്ലുന്നതും പ
ക്ഷം കഴിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയും ഈ പകുതി കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി മ
ററുള്ളവർ യോഗം ചെയ്യുകയും കേർമ്മിയായാൽ ദുരമുക്കും എന്ന ഭൃ
ഷ്ടേത സമ്പാദിക്കുകയും ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. നോക്കൂ കാലത്തി
ന്റെ മറന്നം! നാടുവിട്ടു കാട്ടിൽ ചെന്ന യോഗാഭ്യാസം ശീലിച്ചു ത
പസ്സു ചെയ്യുന്ന വാനപ്രസ്ഥന്മാർ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാത്തതി. മറപ്പ
ന്നം വക സ്വത്തുണ്ടാവുകകൊണ്ടോ ഏതോ സ്ഥാനാധികാരി നേരി
ച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ...നോക്കൂ കാലത്തിന്റെ മറന്നം! ഇപ്പോൾ നന്ദു
രിമാരുടെയിടയിൽ ഒരു നന്ദുരികുടുംബം വേണ്ടുന്ന എണ്ണങ്ങൾ പഠിച്ചു
റിഞ്ഞിട്ടുള്ള വിചാർ ആറക്കുണ്ടു വീതമെങ്കിലും കിട്ടിയാൽ ഭര
ഗ്രമായി. നോക്കൂ കാലത്തിന്റെ മറന്നം! തൃശ്ശിവപേരൂർ ശാന്തി
ക്കുടം നന്ദുരിമാരിൽ ഒരാളുടെ ഇല്ലത്തു ഒന്നെഴുന്നേറ്റു ചെല്ലട്ടെ സം
സ്കാരം കഴിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പത്തിരുന്നൂറുനന്ദുരിമാർ എല്ലാ

ശ്ലേഷം ഉണ്ടായിരിക്കുമുള്ള ബ്രഹ്മസം മഠത്തിൽ ചെന്നറിയിച്ചിട്ടു സംസ്കാരം കഴിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വശമുള്ള ഒരു ഒറ്റനമ്പൂരി പോലും ബ്രഹ്മസം മഠത്തിൽ ഇല്ലായ്മയാൽ അഞ്ചെട്ടു നാഴികനേരം ശവം വെറുതെ കിടന്നുപോയി എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആർക്കാണ് അതുതന്നെ വ്യസനവും തോന്നാത്തത്? നോക്കൂ കാലത്തിന്റെ മറ്റൊരു! സാധാരണയായി പണ്ടു നമ്പൂരിമാർ വേദാഭ്യയനവും സമാവർത്തനവും കഴിഞ്ഞു ഗ്രാമക്ഷേത്രഭജനം കഴിയുമ്പോഴെങ്കിലും ഒരു നമ്പൂരിയെ വേണ്ടുന്ന ഷോഡശക്രിയകളും മറ്റും കഴിപ്പാനും കഴിപ്പിപ്പാനും വശമായതിനുശേഷമേ പുറത്തിറങ്ങാറുള്ളൂ. ഇപ്പോഴും ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നമ്പൂരിമാർ സുലഭം! നോക്കൂ കാലത്തിന്റെ മറ്റൊരു! ഓരോ സഭാമഠങ്ങളിൽ പഠിച്ചു പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള നമ്പൂരിമാരുടെ പൊതുവില്പനയ്ക്കു യോഗമായിരുന്നു 'തൃക്കണ്ണാമതിലകം' യോഗം. ആ യോഗത്തിൽ വെച്ചാണ് സകലവണ്ണം ശ്രമധർമ്മങ്ങളുടെയും മറ്റും പര്യാലോചന നടന്നിരുന്നത്. വേദാഭ്യയനം കേവലം മുതൽ മുറമുത്രം ഉള്ളവരായി അപ്പോഴൊട്ടൊന്നും ശാസ്ത്രീനാപൂരിമാർ മുതലായവർ ബ്രഹ്മചര്യകാലത്തുതന്നെ അവരവരുടെ കലധർമ്മമായ വൈദ്യം, ആയുധാഭ്യാസം, മറ്റുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ പഠിച്ചിരുന്നു. ഇവക്കും തൃക്കണ്ണാമതിലകം യോഗത്തിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ സർവ്വകൃഷ്ണമായ നിലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു നമ്പൂരിമാർ പരയത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു ദ്രവ്യവ്യയവും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്നു മുൻപറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസക്രമംകൊണ്ടു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായപ്രകാരം ഒരു കുട്ടിയെ പഠിപ്പിച്ചു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒന്നാണ്ടോ പരീക്ഷകൾ ജയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വേണമെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ വേണ്ടിവരുന്ന ദ്രവ്യവ്യയം നോക്കുന്നതായാൽ ഒന്നരണ്ടു കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു തറവാടു മുടിഞ്ഞു എന്നു വരുന്നത് അതുതമല്ല. നമ്പൂരിമാരുടെ പഴയ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ ആവക ഭാഷകളെല്ലാം കൂടാതെ കുട്ടികളെ പണ്ഡിതന്മാരാക്കി തീർക്കുവാൻ വളരെ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ ഒന്നു മറിയത്തു വിസ്തരിച്ചുണ്ടായി

ത്തീരുവാനായിരുന്നു അധികം വിഷമമെന്നു തന്നെ പറയും. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഇത്രയൊക്കെ നിഷ്പക്ഷവും നിഷ്പക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നമ്പൂരിമാർ മലയളികളുടെയിടയിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രാധാന്യമായി അർഹമായി തീർന്നതിന്നു എന്താണുളളത!

ഇവർ മറ്റു ജാതിക്കാരെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ എന്തും സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഇടയിൽ 'ശുദ്ധമതസംയുക്തം ഭൂതഃ പരവർജയേത്' എന്നും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടാകുന്ന കാര്യം കൂടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷത്രിയർ മുതലായ അന്യഭിജാതന്മാർക്കും പല വിഭാഗങ്ങളുള്ള ശുദ്ധജാതിക്കാർക്കും അവരവരുടെ കലാനുപമായ വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഇവർ വേണ്ടത്ര ശ്രമങ്ങളും സഹായിക്കുകയും നിഷ്പക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ 'ഭാട്ടമതം' എന്ന മീശംസശാസ്ത്രപ്രദായം നടപ്പാക്കിയതു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു കോട്ടയത്തു തമ്പുരനായിരുന്നു.

യേശുവും വംശേ സമജനി ഹരിശ്ചന്ദനാമാ നരേന്ദ്രഃ

പ്രത്യാപത്തിഃ പതഗയദുപജ്ഞഞ്ച കൌമാരിളാനാം?

എന്ന് ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രായേണ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽ ചെറിയ കുട്ടികളെ സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കുന്നതു വാരിയർ, പിഷാരോടി മുതലായ അമ്പലവാസികൾ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അങ്ങിനെതന്നെയുണ്ടു താനും. അമ്പലവാസികളുടെയിടയിൽ അനേകം പണ്ഡിതന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. വിഖ്യാതഗ്രന്ഥകാരനായ സാമിയാരുടെ 'ശ്രീചിഹ്ന'മെന്നുള്ള വ്യാകരണമയമായ പ്രാകൃതകാവ്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാതാവു ഒരു പിഷാരോടിയാണ്. മേപ്പള്ളൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ ഗുരുതന്നെ തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്യുതപ്പിഷാരോടിയാണല്ലോ. ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളോടു സംസ്കൃത കവിതയ്ക്കു തിരക്കിയ മൂക്കോലൈ കരുണാകരമുരാരർ പ്രസിദ്ധനാണല്ലോ. ഉണ്ണായി വാരിയർ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ ദേശമംഗലത്ത് ഉഴുതു വാരിയർ, കുല്ലായിക്കൊള്ളങ്ങരെ രാഘവപ്പിഷാരോടി മുതലായ യോഗ്യർ പലരുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറയു

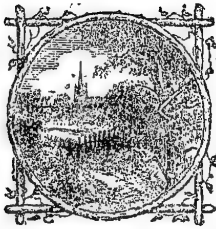
ന്നതായാൽ സംസ്കൃതപരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത അമ്പലവാസികൾ അക്കാലങ്ങളിൽ ഇല്ലായിരുന്ന എന്നുതന്നെ പറയാം. ചാക്യാർ, നമ്പ്യാർ, മുതലായ ചില അമ്പലവാസികൾക്കു പ്രാമുഖ്യസദസ്സിൽ പുരാണകഥ പാഠ്യകയ്യും നാട്ടുവിദ്യ പ്രയോഗിക്കുകയും കലധർമ്മമായിത്തന്നെ വെച്ചിരിക്കുന്നത് ഇന്നും അവർക്കു ഉപജീവനമാകയാൽ നശിക്കാതെ നടന്നു വരുന്നുണ്ടല്ലോ.

നായന്മാരുടെ ഇടയിലാണ് സംസ്കൃത വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ ചുരുങ്ങിയിരുന്നത്. അതിന്നു കാരണം അവർ ഭാഷ്യപ്രവൃത്തിക്കാരും അല്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരും പടയാളികളും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം. എങ്കിലും സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണയായി അവർ ചെയ്യുകൊള്ളണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. ശ്രൗതസംഹാരത്തിലുള്ള ചിലേടത്തു ശുദ്ധീകൃത സംസ്കൃതഭാഷയിൽ വേദവാക്യംകൊണ്ടുതന്നെ നമ്പൂരിമാർ ഓരോ ആജ്ഞകൾ കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇന്നു നടന്നുവരുന്നതുണ്ട്. ഒരുത്തനോടു സംസാരിക്കുന്നത് അവനറിയാത്ത ഭാഷയിലാവുക പതിവില്ലെല്ലോ. പക്ഷെ പടയാളികളും കൃഷിക്കാരുമായിരുന്ന ശുദ്ധീകൃത പരിഷ്കേണ്ടതായ മറ്റു ചില വിഷയങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ ഇതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമേ വിചാരിപ്പാൻ വഴിയുള്ളൂ. വിശേഷിച്ചു നാടുവാഴികളായ ശുദ്ധീകൃതകൾ സംസ്കൃതം പഠിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്നു അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിലുള്ള പഴയ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. നമ്പൂരിമാർ തന്നെ ജാതിക്കാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു വിരോധികളായിരുന്നു എന്നും മറ്റും തരംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ കൊട്ടിപ്പോയിക്കുന്ന ചില പുതിയ പരിഷ്കാരഭിമാനികൾ മലയാളികളുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തിന്റെ മേലും കീഴും ആലോചിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ ഭേദമുണ്ടായിരുന്നു. നായന്മാരിൽനിന്നും കീഴ്പ്പാട്ടുള്ള ജാതിക്കാരെ നോക്കുക. ഐവഴിക്കമ്മാളന്മാരിൽ ആശാരിമുതലായവർക്കു സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള തച്ചശാസ്ത്രവും മറ്റും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ നമ്പൂരിമാർ എത്രയോ സഹായനരായിരുന്നു. 'തന്ത്രസമുച്ചയം' എന്ന തന്ത്രശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ തച്ചശാസ്ത്രവിഷയമായ രണ്ടാം

പടവം എത്ര ആശാരിമാരെ കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂരിപ്പാടന്മാർ തന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ അഷ്ടവൈദ്യന്മാരുടെ ശിഷ്യപരമ്പരക്കാരായ എത്രയോ വേലന്മാർ താണജാതിക്കാരരുടെ യിടയിലൊന്നല്ലോ നമ്പൂരിപ്പാടന്മാരുടെയിടയിലും രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചു പോരുന്നുണ്ടു്. വേദാംഗങ്ങളിൽവെച്ചു മുഖ്യമായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ കലവിദ്യയായി പഠിച്ചുവരുന്ന കേണിയൻപ്പണിക്കന്മാർ വളരെയുണ്ടല്ലോ. പാശ്ചാത്യർക്കുനിന്ദാമാരുടെ ആദ്യഗുരു ആരായിരുന്നു? ശോഭ്യമായി എന്ന ഹോരവ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടാക്കിയതു തലക്കുളത്തു ഭട്ടതിരിപ്പാടല്ലോ. എന്തിനധികം പറയുന്നു, നായന്മാരുടെയിടയിൽതന്നെ ആയുധവിദ്യയിൽ ഇത്ര വൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ടാക്കിത്തീർത്ത നമ്പൂരിമാർ തന്നെയല്ലേ? സംഘകളികളിൽ ആയുധവിദ്യാത്മികളായ നായന്മാരെ പിള്ളർപണിക്കന്മാരെ നിലയിൽ നമ്പൂരിമാരൊന്നിച്ചു ജാതിഭേദം നോക്കാതെ ബ്രാഹ്മണസഭസ്സുകളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു കളിപ്പിച്ചു അവർ ആയുധവിദ്യയിൽ ഉത്സാഹം വർദ്ധിപ്പാനുള്ള എപ്പാടുചെയ്ത നമ്പൂരിമാരല്ലേ? വെറും ഒരു ചക്കാലനായരായ സാക്ഷർ തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തശ്ശനെ സംസ്കൃതം പഠിപ്പിച്ച മലയാളഭാഷക്ക് ഒരുചായ്തുമ്മാനും വഹിക്കത്തക്ക നിലയിലാക്കിത്തീർത്ത വെട്ടത്തുനാട്ടുകാരനായ ഒരു നമ്പൂരിയല്ലേ? അവർക്കുവേണ്ടി സിലോൺ കാരായ വേലന്മാരെ മലയാളത്തിൽ പാഠിപ്പിച്ചു അവർക്കു നാട്ടാശാസ്ത്രസ്ഥാനം കൊടുത്തതും, വേലത്തി അലക്കിയ വസ്ത്രം ഉടുത്തു കളിപ്പിച്ച നമ്പൂരിമാരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽത്തന്നെ വലിയ അശുഭലികളിൽ ശുദ്ധീകരിക്കുവള്ള എന്നു നിയമിച്ച അവര ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന നായന്മാർക്കു വേല മുതലായ ആയുധങ്ങളിൽ അധികം പരിജ്ഞാനം വരുത്തി കൊടുത്തതും നമ്പൂരിമാരല്ലാതെ മറ്റാരാണ്? ഇങ്ങിനെ പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ മലയാളത്തിലുള്ള സകല ജാതിക്കാർക്കും അവരവരുടെ കലയർമ്മത്തിന്നനുരൂപമായ വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും തന്മൂലം നാട്ടുകാർക്കു യോഗക്ഷേമം നിലനിൽപ്പുവാനും പണ്ടുള്ള നമ്പൂരിമാർ വളരെ പരിശ്രമിച്ചു പല എപ്പാടുകൾ ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണാതിരിക്കയില്ല.



ആയുർവൈദ്യപഴമ



യുറോപ്പുകാരെ വൈദ്യശാസ്ത്രം ഗ്രീസിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. പത്മിമരാജ്യങ്ങളിലേക്കു ഗ്രീസിൽകൂടിയാണ് നാഗരീകത്വം ആവേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. യുറോപ്പുകാരുടെ സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും ഗ്രീസിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇതിന് അന്യതെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല. വേണ്ട ലക്ഷണങ്ങൾ ആ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽതന്നെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഗ്രീസിൽനിന്നാണെന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം. അറേബിയ, ഈജിപ്ത്, ഈ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഗ്രീക്കുകാർക്കു വൈദ്യസംബന്ധമായ അറിവുകൾ കിട്ടിയത് എന്നു പാശ്ചാത്യവിദ്വാന്മാർക്കു തന്നെ ദൃഷ്ടാന്തപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പല അന്വേഷണങ്ങൾ ഗ്രീസിലും റോമയിലും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ സ്വന്തം രാജ്യത്തുനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചതല്ലാത്തതായി കാണുന്ന തത്വങ്ങളും ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളും അവർ അനുകരിക്കാതെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ അവർക്കു പരിജ്ഞാനം കുറവായിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ സർ വില്യം ജോൺസ്, വിൽസൺ, മുതലായ മഹാഭാരത നിരന്തരശ്രമംകൊണ്ട് ആസ്വാസാമ്രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പാശ്ചാത്യവിദ്വാന്മാർക്കു വളരെ അറിവു സിദ്ധിച്ചു. ഈജിപ്തുകാരുടെ അറിവും ഇന്ത്യയിലെ വിശിഷ്ടഗുണമങ്ങളുംകൂടി പരിശോധിച്ചതിൽ അനേകം പുതിയ സാരമേറിയ സംഗതികൾ വെളിവിൽ വന്നു. അതിൽനിന്ന് ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആദിതത്വങ്ങൾ മുഴുവനും ഋഷിപ്രോക്തങ്ങളാണെന്നു രീതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ചില സംഗതികളെ ഉദാഹരണമായി ഇവിടെ പറയാം.

ഇഗ്നീഷു വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥാനം ഗ്രീസിലാണെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇതു തർക്കിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ചരിത്രങ്ങളാൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വാസ്തവവുമാണ്. ഗ്രീസിലെ പുരാതന ചരിത്രത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ചില സംഗതികളെക്കൊണ്ട് ഈ ശാസ്ത്രം ആ രാജ്യത്തിൽതന്നെ ഉത്ഭവിച്ചുവെന്ന് ഉന്നതസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാവുന്നതാണ്.

അർടാക്സർക്സിസ്സ് (Artaxarxes) എന്ന രാജാവു പേഷ്യാരാരാജ്യം വാണിരുന്ന കാലത്ത് അവിടെ ഒരിക്കൽ പ്ലേഗ് ബാധ ഉണ്ടായി. ഈ സാഹസികരോഗം പരന്നു ജനങ്ങളെ എണ്ണമില്ലാതെ നശിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. അന്നാണ് ഗ്രീസിലെ പ്രധാനവൈദ്യനായിരുന്ന ഹിപ്പോക്രിട്ടീസിനെ (Hippocrates) പേഷ്യാരാരാജാവു തന്റെ രാജധാനിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചത്. എന്നാൽ മഹാമരം അന്നു ഗ്രീസിലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഹിപ്പോക്രിട്ടീസിന്നു ഈ ക്ഷണനത്തെ സ്വീകരിപ്പാൻ തരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വൈദ്യവിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതനുള്ള ഒരു ദേവമെങ്കിലും അന്നു പേഷ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഹിപ്പോക്രിട്ടീസിന്റെ സഹായം ആ രാജാവ് ആവശ്യപ്പെടുകയോ, ഗ്രീസിൽ സാമന്ത്രിയുള്ളവേറെ ഒരു വൈദ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പേഷ്യാരാരാജാവിന്റെ അപേക്ഷയെ ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ്സ് നിരസിക്കുകയോ, ചെയ്യാൻ എടുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സംഗതി ഉണ്ടായതു ഉദ്ദേശം ബി. സി. 425-ൽ ആണ്.

ഗ്രീക്ക് വൈദ്യനായിരുന്ന അസ്ക്ലിപ്യെദിസ്സ് (Asclepiades) എന്നാളുടെ അനന്തരവരിൽ ഒരാളായിരുന്ന തീസിയസ്സിനെ (Ctesias) പേഷ്യാ രാജാവു ഒരിക്കൽ തടവിൽ പിടിച്ചു. അന്ന് ആ രാജാവിനു യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുറി ഉണ്ടെന്നതിന്നു ഈ മഹാന്റെ സഹായംതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. അതിന്നു പ്രത്യുപകാരമായും രാജാവിന്റെ ആവശ്യാന്തരവും തടവിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിനെ വിട്ടു ഒരു കോട്ട് വൈദ്യനായി നിയമിച്ചു. ഈ നിലയിൽ അദ്ദേഹം പതിനേഴു കൊല്ലത്തോളം അവിടെ താമസിച്ചു. ഒരു ദൂതന്റെ നിലയിൽ പല തവണ ഗ്രീസിൽ പോ

യിട്ടും ഉണ്ട്. ഈ മഹാനാൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനേകചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു തടവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശത്രുവിനു രാജധാനിയിൽ ഒരു ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ പെരുമാറുവാൻ ആദരപൂർവ്വം അനുവാദം കൊടുത്തതിൽനിന്ന് ആ കാലത്തെ അവിടത്തെ വൈദ്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ ദൈർഘ്യമുള്ള ഉപഹിസംസാരമാണല്ലോ.

അലക്സാണ്ടർ ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചത് ഉദ്ദേശം ബി. സി. 320-ൽ ആണ്. ഹിന്ദുരാജാവും അലക്സാണ്ടറും തമ്മിൽ അന്നു ഉണ്ടായ ഉടമ്പടിയിൽ നിപുണനായ ഒരു വൈദ്യനെ യവനരാജാവിന് അയച്ചുകൊടുത്തു കൊള്ളാമെന്നുകൂടി ഒരു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു അലക്സാണ്ടർ ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ച കാലത്ത് അവിടെ വൈദ്യപണ്ഡിതന്മാർ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഗ്രീസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും വിശദമാണല്ലോ.

ഗ്രീക്കുകാർക്കു വിഷവൈദ്യത്തിൽ അശേഷം അറിവ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും വിഷം തീണ്ടിയാൽ അപായപ്പെടുന്നതല്ലാതെ ഒരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരനായ ആപ്പുദ് ആരിയൻ (Apud Arrian) പറയുന്നു. (Nearchus) നിറക്കസ്സിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ചില ഹിന്ദുവിഷവൈദ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു വിഷം തീണ്ടിയവരെ അവിടെ കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതാണെന്നു ഒരു വിളംബരംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

പൂർവ്വരാജ്യങ്ങളിലെ പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടു ഗുണപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രഥമരാജ്യം ഈജിപ്തായിരുന്നു. ഈജിപ്തുകാർ അവർക്കു കിട്ടിയ അറിവിനെ ഹെല്ലിസ് പൊണ്ട് (Hellas) എജോൻസി, (Aegean Sea) ഈ സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ കടി പാർത്തിരുന്ന പത്ഥി മർക്കിംബക്കു കടത്തു ചെയ്തു. സർസ്കൃതപദങ്ങൾ ഗ്രീക്കുകുലനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയും ഗ്രീസ്സും തമ്മിൽ പുരാതനകാലത്തു എടുവാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാക്കും. ഇതിനും പുറമെ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന മരുന്നുകൾ അന്നു ഗ്രീസിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു.

യൂറോപ്പിലെ വൈദ്യസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഹിപ്പൊക്രിട്ടീസ്സ്

വഴിക്കു കിട്ടിയതാണെന്നും ഈജിപ്തുക്കാരിൽനിന്നും കിട്ടിയ ചില സൂചകങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഗ്രീസിൽ ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ് ആദ്യം വൈദ്യശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയത് എന്നും ആണ് യൂറോപ്പുകാരുടെ പരക്കെ യുള്ള വിശ്വാസം. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ആ തത്വങ്ങൾ മുഴുവനും ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്നു ഈജിപ്തുക്കാർ വഴിക്കു ഗ്രീക്കുകാർക്കു കിട്ടിയിട്ടുതാണെന്ന് ഇന്ത്യയിൽ പുരാതന റിക്കാട്ടുകളും മറ്റും ശോധനചെയ്ത ദുഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ശാസ്ത്രരൂപം ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ് ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയതാണ് യൂറോപ്പു വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥം. ഇത്ര സാരമേറിയ ഒരു ശാസ്ത്രം ഒരുവൻ തന്റെ സ്വന്തബുദ്ധികൊണ്ടുതന്നെ നിർമ്മിച്ചതാണെന്നുള്ള സംഗതി സ്വീകാര്യമല്ല. അന്ത്യരാജ്യക്കാരിൽനിന്നും തന്റെ മുൻഗാമികളിൽനിന്നും ഹിപ്പോക്രിട്ടീസിനു സഹായം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ ആവശ്യത്തിനായി ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ് വളരെ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏഷ്യാമയിനറിലെ സ്കാണ എന്ന ദിക്കിൽ അദ്ദേഹം പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു റോമയിലെ ഒരു പ്രധാനവൈദ്യനായിരുന്ന ഗാലൻ എന്ന മഹാൻ പറയുന്നുണ്ട്. ഏഷ്യാവിലെ മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളിലും ആഫ്രിക്കാവിലും ഈ മഹാൻ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മെറക്കുറിയിൽ (Mercurial) അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭൂരേശസഞ്ചാരത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനു വേറെ ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഊഹിപ്പാൻ മാത്രം കണ്ടുനില്ക്കുന്നു. വൈദ്യവിഷയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആസക്തി തന്നെയാണ് ആ സഞ്ചാരത്തിനു അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിതനാക്കി വിട്ടത്. എുള്ള മുതലായി അനേകം മരുന്നുകൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ഗ്രീസിൽ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ വക മരുന്നുകൾ വളരെ ഫലവത്തായും അവർ ഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിപ്പോക്രിട്ടീസിന്റെ ഗുണപാഠം (*Materia Medica*) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആ വക മരുന്നുകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്നു ഗ്രീക്കുകാർക്കു അറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആ അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അവർ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നു എന്നും മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു വിശദമാവുന്നുണ്ടല്ലോ.

ത്രിഫല ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു പ്രധാന ഭൗഷധമാണ്. ഈ ഭൗഷധത്തെപ്പറ്റി ഗ്രീക്കുവൈദ്യനായിരുന്ന അക്ടുറിയസ്സ് (Aeturius) എന്ന മഹാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം അതിനെ ഒരു ഹിന്ദുവുമായിട്ടു ഗണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ത്രിഫല ഇന്ത്യാവിലെ ഒരു വിശേഷപദാർത്ഥമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ അമിദ (Amida) എന്ന സ്ഥലത്തെ ഒരു വൈദ്യനായിരുന്ന വേറെ ഒരു മഹാൻ ത്രിഫലയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല അത് ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണ നടപ്പുള്ള മന്ത്രരോഗത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകൗഷധമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

ഗ്രീക്കുകാരോടൊക്കെ അധികം ഉന്നതസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഇതരജാതിക്കാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്ത് എഴുതിട്ടുള്ളതാണ് ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ്സിന്റെ ഗ്രന്ഥം എന്നു മേൽപറഞ്ഞ അന്തർത്തെളിവുകൾകൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാവുന്നുണ്ട്.

ഹിന്ദുവൈദ്യന്മാർ ശസ്ത്രക്രിയയിലും നിപുണന്മാരായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ സാഹസക്കുറവും അവർ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറബികളും പാർസികളും ശസ്ത്രക്രിയയിൽ ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നില്ല. ഈജിപ്തുകാരിൽനിന്നുതന്നെയാണ് പാശ്ചാത്യവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ശസ്ത്രക്രിയയിൽ അറിവു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. പാർസികൾക്കു ശസ്ത്രക്രിയ വിരോധമായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ്സിനും ശസ്ത്രക്രിയയിൽ പാണ്ഡിത്യവും പര്യായവും കുറവായിരുന്നു. സാഹസമായ ശസ്ത്രക്രിയകൾ ഒന്നും ചെയ്തയില്ല എന്നു് തന്റെ ശിഷ്യരെക്കൊണ്ടു സത്യാചെയ്യിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ആ വിഷയത്തിൽ പരിചയം കുറവായിരുന്നു എന്നും എന്തെങ്കിലും അറിവ് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് അന്യരാജ്യക്കാരോടു കടം വാങ്ങിയതാണെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്താം. അറബികളും പാർസികളും ഈ വിഷയത്തിൽ അശ്രദ്ധന്മാരായിരുന്നു എന്നു മുന്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്നുതന്നെയാണ് ഹിപ്പോക്രിട്ടീസ്സിന് ഈ വിഷയത്തിലും അറിവു കിട്ടിയത് എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

ഗ്രീക്കുകാർ അവരുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രം അന്യരോടു കടം വാങ്ങിയതാണെന്നും ബി. സി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അലക്സാണ്ടർ ഇന്ത്യയിൽ വന്നപ്പോൾതന്നെ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ അവിടെ നിവൃണന്മാരുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അതിന്ന് ഏതായാ മുമ്പുതന്നെ ഇന്ത്യക്കാർ (ഹിന്തുക്കൾ) വൈദ്യം പഠിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും മേൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട സംഗതികളിൽനിന്നു വിശദമാവുന്നതാണ്. ഇതി ഈജിപ്ത്, അറേബിയാ, ചേമ്പ്, ചൈനാ ഈ രാജ്യക്കാർക്കു വൈദ്യവിഷയത്തിൽ അറിവു കിട്ടിയതു ഹിന്തുക്കളിൽ നിന്നാണെന്നു തെളിവിച്ചാൽ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ആദിതത്വങ്ങൾ മുഴുവനും ആയുർജ്ജിമംഗിൽ നിന്നും പാഠ്യവയാണെന്നു രീച്ചപ്പെടുന്നതാണ്.

ശാസ്ത്രങ്ങളിലും കലാവിദ്യകളിലും മുമ്പ് അറിവു വളർച്ച തുടങ്ങിപ്പോയത് ഈജിപ്റ്റിലും ചൈനയിലുമാണ്. എന്നാലും ചിഹോംഗ്സ്കിബോണി (Chi Hongte Schiboany) എന്ന രാജാവിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പുള്ള ചരിത്രങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അറിയുന്നതിന്നു ചൈനയിൽ യാതൊരു റിക്കാട്ടും ഇല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിന് ഇരുനൂറ്റാണ്ടിലധികം കൊല്ലംമുമ്പാണ് ഇദ്ദേഹം രാജ്യം വാണിരുന്നത്. അന്നുമുതൽക്കുള്ള ചൈനയിലെ പുരാതന റിക്കാട്ടുകളിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിൽ വഴിയാത്രക്കാരും ദൂതന്മാരും മുഖാന്തരം സഹവാസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നതാണ്. ബുദ്ധമതസ്താനുസികർ വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചൈനയിൽ കൊണ്ടുപോയി തജ്ജിമചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചംകി (Chunke) എന്ന മഹൻ ചൈനയിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം നടപ്പാക്കിയത് എ. ഡി. ൨൨൯-ൽ മാത്രമാണെന്നും കാണുന്നുണ്ട്.

യൂറോപ്പുകാർക്കു ചൈനക്കാരെക്കായിൽ അധികം പരിചയം ഈജിപ്റ്റുകാരെ ആയിരുന്നു. ഈജിപ്റ്റുകാർ അവരുടെ വിദ്യാസാരാശങ്ങളെല്ലാം കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് സമ്പാദിച്ചത്. ഹെറോഡോട്ടസ് (Herodotus) ഡയൊജനീസ് (Diogenes) ലീയാർട്ടിയസ് (Leartius) പ്ലൂട്ടാർക്ക് (Plutarch) മുതലായ പണ്ഡിതന്മാർ

തത്ത്വജ്ഞാനികൾ ഗ്രീസിൽ പഠിച്ചവയെല്ലാം ഇവിടെനിന്നും പഠിച്ച തത്വങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഈജിപ്തുകൾക്കു മതസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണെന്ന്, അബിഡോസ് (Abydos) സൈസ് (Sais) ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള റിക്കാട്ടുകളെക്കൊണ്ടുതെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. എത്യോപ്പിയാ (Ethiopia) മയിറോ, (Miroe) ഈ രാജ്യക്കുക്ക് ഇന്ത്യയിൽനിന്നും കിട്ടിയ അറിവ് അവരുടെ നേരിട്ട് ഈജിപ്തുകാർ വാങ്ങുകയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഹിറോഡോട്ടസ് (Herodotus) പ്ലാട്ടോ (Plato) സോളൻ (Solon) പൈതാഗോറസ് (Pythagorus) മുതലായ മഹാന്മാർ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലമായിത്താങ്ങുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളുടേയും പശ്ചിമരാജ്യക്കാരുടേയും മതസമ്പ്രദായങ്ങൾ രണ്ടും ആദ്യം ഏകദോഷനത്തിൽനിന്നും ഉരുവിച്ച് ഒടുവിൽ ബഹുദോഷനത്തിൽ പരിണമിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതിയും ഇതിലേക്ക് ഒരു തെളിയാണ്. ഹിന്ദുവേദത്തെ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നവർ എത്യോപ്പിയാ (Ethiopia) ഈജിപ്ത് ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ അവരുടെ പിരിയുഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാധിതം പോയിട്ടുണ്ടെന്നു ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പൈതാഗോറസ് (Pythagorus) സെർഡുസ് (Zardusht) ഈ രണ്ടു മഹാന്മാരും ബ്രാഹ്മണശിഷ്യരായിരുന്നുവെന്നും പറയുന്നു.

മതസംബന്ധമായും തത്ത്വജ്ഞാനസംബന്ധമായും ഉള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കൾ മറ്റു ജാതിക്കാരെക്കാളായിരും അധികം ഉന്നതാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് എ. ഡി. ന്ബർഗ് ബാഗ്ഡാഡ് (Bagdad) എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചതാൻ ഗുരുതരണ പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഷീക്ക് അബു സോലിമാൻ (Sheik Abu Suliman) എന്ന ഹൈന്ദവായികൻ പറയുന്നു.

(തുടരും)

കെ. എൻ. എം.

മ ഹി ഷ മർദ്ദ ന ം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

ജയിച്ചാലുംജഗന്നാഥേ!ജയിച്ചാലുംചിദാനന്ദേ!

ജയിച്ചാലുംമഹാമാധവേ!ജയിക്കതായേ!

നയശീലേ!സുഷ്ഠിസ്ഥിതിലയമനകൃത്യമെല്ലാം

നിയമിച്ചുനടത്തുന്നനിഗമവിത്തേ!

പരിചോടീപ്രപഞ്ചത്തെപ്പരിപാലിച്ചുരുക്കുന്ന

സുരഗണശക്തിഭൂത!ഭൂവനതായേ!

നിരന്തരംസുരമുനീനിരതാഴ്മകീര്യചടി

കരുതുന്നേൻകരൾക്കൊമ്പിൽക്കടക്കിപ്പോകണം.

തവബലംമഹിമാവന്നിവവാഴ്ത്താനന്തരം

ശിവനമാചിരിഞ്ചനമസാധ്യതന്നെ

ഭൂവനപാലനത്തിനുമസുരനാശനത്തിനും

ഭവിക്കണംജഗന്നാഥേ!മനംനിദാനം.

സുകൃതികൾക്കരംനന്മകലീനരിൽപരംലജ്ജ

വികൃതികൾക്കമംഗളമതിനിതാന്തം

സുകൃതധീകളിൽശ്രദ്ധാപരമസത്തരിലേപം

ഭഗവതിവിളങ്ങുന്നുഭരിക്കുവിശ്വപം.

തിരുമേനിപ്രഭാവവുംപരംദിതികുലക്ഷയ

കരബലമതുംരണവിഭഗ്ധതയും

അരുതജ്ഞതാർക്കംവാഴ്ത്താനാരികൾക്കുനിനമുന്മുഖം

സുരാസുരന്മാർക്കുംസമംഭയംജനിപ്പൊ.

പരമമൂലപ്രകൃതിയുംപരബ്രഹ്മപ്രഭാവവും

നിരന്തരംനിഗമത്തിൻപൊരുളാമമ്മേ!

സ്വപരങ്ങളുംശബ്ദങ്ങളുംതിരുവടിതന്നെയെന്ന

പരമാത്മമറിഞ്ഞിപ്പോൾനമിച്ചീടുന്നൻ.

സ്വാധാരായുംഭവകൾക്കുമാഹാരംനീപിതൃക്കൾക്കും

മഹന്നീശംസ്വധാരായുംകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു

വൃന്ദ

നർ

നർ

നർ

നർ

നർ

വിഹിതമാത്രപ്രീലാഭമേധിഷ്ഠിനി! നിതാ -
 നഹി തങ്ങളെല്ലാശ്ചഭേദമലിവ്യവേണം. നർമ
 ജിഗ്രഹിയന്മാരായ്തു യാതനിയശ്ശമ്യനി, മാതാ
 ഹിതമായചിദാനന്ദമനുഭവിപ്പാൻ
 മതിയാലോത്തിടുംമുതലിയതിനടമൂലവിദ്യേ!
 പ്രതിദിനംനമിക്കുന്നേൻപദസുരാജാ. നർമ്മ
 ദുർദ്വേസാഗ്രരംകടക്കുവാൻതോന്നിനിദൃശ്ശ്!
 മുച്യമാസ്മാദരിവാർതൻമതിയതുംനീ
 ചക്രപാണിഹൃദയമാംമജ്ജണ്ണാളംനീ യുതന്നെ
 മുക്കണ്ണൻപേട്ട പട്ടംനീമുദംരരേണം. നർമ
 പുരടമാടിയുന്നനിറവുമാനന്ദമാസവും
 തിരളുന്നപാവ്വണനൃതിരവദനം
 പരാകണ്ഠമഹിഷനുംതെരുതെരുന്നമിക്കാതെ
 പൊരുതവാനനുച്ചാലാധിചിത്രംതന്നെ. നർമ്മ
 ഇടിമിന്നൽപ്രഭയാഭൃക്കടികടുകരാളമാ-
 യിടുംതിരുമുഖാകണ്ഠമഹിഷാദൈത്യൻ
 ഉടൻമരിച്ചിതുടകാപിച്ചിടാകൃതാന്തനക്കണ്ടാൽ
 പിടഞ്ഞുചത്തിടാത്തതാടിയൊഴുന്നേൻ. നർമ്മ
 തിരുവടിതെൻദകാപംസുരന്മാക്കുമാസുരർക്കു-
 മൊരുപാലഹിതമായിപ്പരിണമിച്ചു
 അരിവധംകൊണ്ടുത്തങ്ങൾക്കരംസുഖാദിതിജരം
 പരിതു യാതാദിവധിക്കയാലെ. പാഠ
 മിത്രരതുക്കളിലൊപ്പമത്രമാത്രമലിവൊക്കും
 ചിത്തിനുള്ളോരകക്കാമ്പ! യകമലരിൽ
 ഭൂതരായസുരന്മാരെപത്തുപത്തുമാത്തിടേണ-
 മത്തൽവന്നാലൊഴികേണംകരുണവേണം. പാഠ
 അടിമലൊല്ലാതില്ലീയടിയങ്ങൾക്കവലംബം
 മുടിതൊട്ടീത്തിരുവുടലടി പരജ്ഞം
 മടിവിട്ടുനിന്നച്ചിടാപാച്ചിടാതിരുന്നമാ
 മുടിക്കേണംചിപാത്തല്ലാംവിട്ടു യിഹി, തേ! പാഠ

പരമേവംസ്തുതിച്ചെല്ലാസ്സുരന്മാരുമൊരുപോലെ
തെരുതെരനമിപ്പേമ്പോൾതെളിഞ്ഞുദേവി
കരുണചോന്നൊഴിയുംവൃത്തിരിപൊഴിച്ചരുൾചെയ്തു
വരംതരാംകിടാങ്ങ! ഉ! വരികരിക്കിൽ.

൧൦൩

പരിതാപംവേണ്ടമേലാലൊരുനാളുംഭയംവേണ്ട
ഭരിച്ചീടാവിപത്തല്ലാമരിച്ചൊഴിക്കാം
സുരവരന്മാരെനിങ്ങളുൾക്കരിഭയംതീർന്നുചെന്നാ-
പ്പുരവരമലങ്കരിച്ചരംസുചിപ്പിൻ.

൧൦൪

ഇപ്രകാരംവരംവാങ്ങിക്കിപ്രമെല്ലാസ്സുരന്മാരു-
മപ്രദേശമതിൽനിന്നുനടന്നുമെല്ല
കെല്ലിയന്നസുരലോകത്തൊപ്പമത്തിഗൃഹംതോറ-
മുൾഭ്രമംവിട്ടമന്നിതുപരമസൗഖ്യം.

൧൦൫

കരുണയോടവിടുണീഭാരണിയിൽവന്നനന്ദ-
തിരളും 'പിഷ്ഠരിയസ്സു'ലണഞ്ഞുദേവി
നരലോകങ്ങളിൽപെട്ടുംപരിതാപമൊഴിപ്പാനാ-
സ്സുരൾതെളിഞ്ഞിന്നുംതത്രവിളങ്ങിടുന്നു.

൧൦൬

അരിവുമിടവെന്നതിൽവിരുതുമില്ലകക്കാമ്പിൽ
ദുരയുണ്ടകവിയായാവാൻമിത്തം
കാഞ്ഞൊന്നുതവദിവ്യചരിതാണൊഴെഴുതിനേൻ
പരിഹാസമാക്കീടൊല്ലഭവനതാഴേ!

൧൦൭

ചിത്തരംഗംകലിധർമ്മവിരൊധപ്പാൻവിധിയുണ്ട-
ന്നെത്തിടുന്നുമായയെന്നൊരാമിനുമായി
ജപ്തിചെയ്തുലേലംവിറവസ്തുസന്നതാക്കിക്കൊതെ-
ന്നത്തൽതീർക്കുഗാത്തിൻറജഡിജിയമ്മേ!

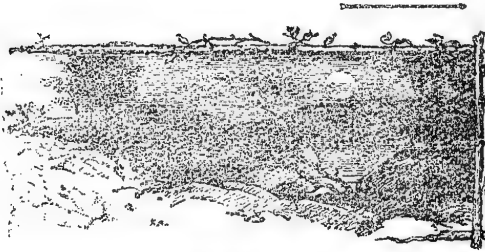
൧൦൮

സ മ ഐ ളം.

നടുവത്തു മഹൻ നാപ്പൂരി.

കൊച്ചിയിലെ ഇഴുവന്മാർ.

II



വിവാഹനിബ

ന്തകൾ:— ൧. ആദി
ജാത്യം— എല്ലാ ഉയന്ന
ജാതികളിലും ഉള്ളതുപോ
ലെ പരസ്സരവിവാഹം

യ്ക്കുതീർത്ത ഇരുകക്ഷികളും ആദിജാത്യത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ആലോ
ചിക്കുന്നതാകുന്നു. സ്വത്തും സ്ഥാനവും ഉള്ള ഒരാൾ അയാളുടെ
പുത്രിയെ അതേനിലയിലുള്ള തറവാട്ടിലെ യുവാവിന് മാത്രമേ വി
വാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂ. 'ധനം ധനത്തോടു ചേരുന്ന' എ
ന്നതു വിവാഹകാൽക്കത്തിൽ പ്രത്യേകം യോജിക്കുന്നതാകുന്നു.

൨. ദേശം— പണ്ടത്തെ കാലങ്ങളിൽ പരസ്സരവിവാഹ
ങ്ങൾ മുഖ്യമായിട്ട് ഒരേ ദേശത്തുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ പാടു
ള്ളു എന്നായിരുന്നു. ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നവന് അവരു
ടെ സമുദായത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ട് കുല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അ
ങ്ങിനെയുള്ള നിബ്ബന്ധങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അത്ര നടപ്പില്ല. പാലക്കാ
ട്ടും വള്ളുവനാട്ടും ഒഴികെ മറ്റുള്ള ദേശക്കാർ തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ വി
വാഹങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ഭിക്കുകളിലുള്ളവർ ആ
ദിജാത്യംകൊണ്ടു തന്നെ ചരായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വട
ക്കെ മലയാളത്തിൽ നായന്മാർക്കും തിരുന്മാർക്കും സാമാന്യമായിട്ട് ഒ
ര വിവാഹമയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അതായതു കോരപ്പഴ ഇക്കര കടക്കുന്ന
ഒരു സ്ത്രീ ജാതിഭ്രഷ്ടയായിട്ടു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാകുന്നു.
ജാത്യാചാരതല്പരന്മാരുടെ വിശ്വാസം വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഉ
ള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കു തെക്കെ മലയാളത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അർഹ
തയില്ലെന്നാണത്രെ. എന്നാൽ വടക്കെ മലയാളത്തിലെ പുരുഷ
ന്മാർ ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്നതുമല്ല. തെക്കെ മലയാളത്തിൽ

ഇതിന്നു പകരം വടക്കേ മലയാളത്തിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയോടോ പുരുഷനോടോ ഉള്ള വിവാഹബന്ധം ശ്ലാഘ്യമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ ഈ നിയമത്തെ അതിക്രമിപ്പാൻ ഒരു വാസന തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വിദ്യാഭിരുചിയുടെ ശക്തിക്കടുത്ത ഒരു മാറ്റം വന്നിട്ടും ഇല്ല. തിരുനാൾക്കടയിടയിൽ ഒരു ജാതി മാത്രമേയുള്ളൂ. വടക്കേ മലയാളത്തിൽ ഉള്ളവർ മരുമക്കത്തായ മയ്യാദിക്കാരും തെക്കേ മലയാളത്തിലെ ഈഴുവന്മാർ മക്കത്തായമയ്യാദിക്കാരും ആകുന്നു. വടക്കേ മലയാളത്തിലെ ഒരു തിരുത്തിക്കു തൊക്ക മലയാളത്തിലെ ജാതിക്കലച്ചയില്ലാത്ത ഒരു ഈഴുവനാടു യോജിച്ചുകൂടാ.

൩. മതചിന്താസം, നടവടി, തൊഴിൽ— ഇതൊന്നും പറയത്തക്കവണ്ണം പരസ്പരവിവാഹവിചാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതല്ല.

‘യൂറോപ്യന്മാരോടുകൂടി സഹവസിക്കുന്നതായാൽ സ്ത്രീകൾക്കു സാധാരണയായ ഭൂഷ്മാലയ്ക്കാണ് അറിയുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി യൂറോപ്യന്മാരുടെ രക്തത്തോടുകൂടി കലർച്ച ധാരാളം വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ജാതിക്കാർക്കു സമുദായപദവിയിൽ പായത്തക്ക ഉയർച്ചയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാഴ്ചയിൽ ‘ഇവർ യൂറോപ്യന്മാരോപ്പോലെ തന്നെ സൗഭാഗ്യമുള്ളവരാകുന്നു’. യൂറോപ്യന്മാർക്ക് ഏറ്റവും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളവർ കടത്തനാട്, ഇരുവരെന്നാട്, കോട്ടയാ ഈ ദിക്കുകളിലുള്ളവരാകുന്നു എന്നു സാമാന്യന പറയാം. ഇവർ അധികപക്ഷവും തിരുനാരാകുന്നു’.

ഇങ്ങിനെയുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സന്തതി ഭേദം കൊണ്ടും ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും വാസ്തവത്തിൽ മേലേക്കു തന്നേയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ മതാചാരതല്പരന്മാരും മാനന്യന്മാരും ആയ ചിലരുടെ ഇടയിൽ ഈ നടവടി നിന്ദ്യമായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചു വരുന്നത് എന്നു പഠിപ്പാ മാനന്യരും ഉള്ള ഒരു തിരുനിർദ്ദിനനു തന്നെ ഞാൻ അറിയുന്നു. അതിന്നും പുറമെ യൂറോപ്യന്മാരായിട്ടു സഹവസിച്ചിട്ടുള്ള തീയ്യരും അവരുടെ കുട്ടികളും ജാതിയിൽനിന്നു തിരിച്ചു നിറത്തപ്പെട്ടവരാണെന്നും യൂറോപ്യൻസ്ത്രീകളെ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടുള്ള മാനന്യന്മാരായ തിരുന്മാർ ജാ

ത്യാവകാശങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ഏതാൻ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ജാതി ഉദാഹരണങ്ങൾ കോഴിക്കോട്ടും, തലശ്ശേരിയും, കണ്ണൂരിലും സുലഭമാകുന്നു. ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുള്ള താവാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ യുവാവുമാരുടെ കൂടെ ചേരുന്നതല്ല. ചാച്ചയിലുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ നിയമം— അമ്മാന്റെ മകളും മരുമകനും തമ്മിൽ അവകാശവാദങ്ങളുള്ള വിവാഹബന്ധമാണ് മലയാളത്തിൽ സാമാന്യേന എല്ലാ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും ഉത്തമമായിട്ടു ഗണിച്ചുവരുന്നത്. *

ചില സംഗതികളിൽ മരിച്ചുപോയ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം ചെയ്യാം. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഈ നടപ്പ് ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതായിത്തുടങ്ങി. ഇല്ലം, കിരിയം ഈ വസ്തുക്കൾ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മറവട്ടത്തിൽനിന്നു വിവാഹം പതിവുള്ളു. കീഴ് ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ സ്വവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തന്നെയാണ് നടപ്പ്.

ഋതുക്കലവും അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ക്രിയകളും:— കുട്ടി തിരണ്ടു ഉടനെ കുറെ സ്ത്രീജനങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവർ ഈ കുട്ടിയെ വായ്ക്കുവെച്ചോടുകൂടി കുളിപ്പിച്ചു മാറുവസ്ത്രം പകർന്ന് ഒരു മുറിയ്ക്കുകത്ത് ആരും തൊടാത്ത വിധത്തിൽ ഇരുത്തണം. നാലാം ദിവസം സ്ത്രീകളിൽ ഖണ്ഡജനങ്ങളെയും സജ്ജനങ്ങളെയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ചേൽപ്രകാരം 'കരചലാപനി'യോടുകൂടെ കുളിപ്പിച്ചു വേലത്തിയുടെ മാറുവസ്ത്രം പകർന്ന് പിന്നെയും ആ സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇരുത്തണം. അതിന്റെ ശേഷം അവിടെ കൂടിയിട്ടുള്ള വടക്കു വെററില മുതലായതു കൊടുത്തു പിരിച്ചുയയ്ക്കണം. ഏഴാംദിവസവും ചേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം കുട്ടിയുടെ കൂടി മുതലായതു കഴിപ്പിച്ച് അന്നു കൂടുന്ന സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കു പലഹാരം മുതലായതു ഭക്ഷണം കൊടുക്കണം. പതിനാറാംദിവസത്തിന്റെ തലേദിവസം പത്തലിട്ട് അലങ്കരിച്ച രാത്രിയിൽ വണ്ണാത്തി പാടും ഈഴുവത്തികളും

* 'Logan's manual of Malabar Page 143.

ടെ താഴെ കാണിക്കുന്ന പാട്ടോടുകൂടിയ അമ്മാനാട്ടവുംകൊണ്ടു രാ
ത്രി മുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടണം. കാലത്തു കളിച്ചുവന്നു ചില ക്രിയ
കൾ കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം സ്ത്രീജനങ്ങൾ
വന്ന് എല്ലാവരും കാണെ ആ കുട്ടിയേക്കൊണ്ട് അടുക്കളവെണ്ണ
പാത്രങ്ങൾ, ഉരുൾ, ഉലയ്ക്ക, അമ്മിക്കല്ലു്, മറ്റും മുതലായതു തൊടി
ക്കുക ഇതുകൾ കഴിപ്പിക്കുകയും വേണം. അന്നുതന്നെ ഒരു സദ്യ
യും കഴിക്കണം. അശേഷം നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ വെ
ററില മാത്രം കൊടുത്തു പിരിക്കുകയും പതിവുണ്ട്. കുട്ടിയുടെ അ
കം അടിച്ചു മിഴുകുകയും കളിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ശുദ്ധിക്കാതി
ശ്രോമണം ചെയ്ക്കുകയും വേണം.

അമ്മാനാട്ടപ്പാട്ട്.

—*—

ഗണനംകവിമാതുംഗുരുവുതണൈക്കേകൽ
വൃതതായോരുകവിപുഷ്പോവാൻ
ഒരുത്തുകേൾക്കുസജനരികൾപത്തുനല്ലകീർത്തിപുഷ്പോക
രീത്തതായമെന്നതുപോലൊരുപ്രിയരിക്ക.
ധാത്രീനായകന്മാരാനുജനംശ്രീരാമനും
കിത്തിയീനങ്ങൾവന്നതോത്തുകേൾപ്പിൻ
ഭൂമിദേവിപുത്രിയവേട്ടിതുകഴുകുകാൻറശിഷ്യൻമാരൻ
ഭീമരാജപുത്രിയവേട്ടിതുകൈയധരാജൻ
രാമലക്ഷ്മണന്മാരുംജാനകിയോടുകൂടി
പോകുന്നനേരംഭാഗ്വതരാമനെത്തി
പോയിരുവർജാനകിവാക്യാൽപൊന്മൊഴിയാരു മന്ദവധംചെയ്
പാഞ്ഞുപക്ഷിനൈഷധപ്രസാദകൊത്തിയെടുത്തു [യ്യ.
മാരിചൻപൊന്മാനെന്നരാമനുംബോധിച്ചില്ലാ
പക്ഷിമായങ്ങൾകലിയെന്നതുമേ
നൈഷധനുംബോധിക്കാതെകൈവങ്ങൾവന്നിരുവർ
കയ്യിൽനിന്നുപതികൾപോവതിനാടമരാനും.
എകവസ്ത്രാധരീച്ചേണലോചനയുമായി

കാണുന്നതന്നിൽവഴി ചമ്പലത്തിൽ
 രാഘവൻറൊന്നമിഴതറമാൻകരഞ്ഞുലക്ഷ്യനയെന്നു
 രാക്ഷസശക്തൊല്ലെന്നന്നിതുജാനകികേട്ടു
 അക്കനസ്സമിച്ഛേപ്പാർനിദ്രയായിദമയന്തി
 അപ്പാഴനളൻചവർവിട്ടോടുവാനായി
 ലക്ഷ്യനൻപിരിഞ്ഞൊരുശയ്യാവിപ്രവേഷദശചരണാൽ
 ക്ഷിപ്രമന്ദ്രസീതയെമംഗ്ളിതമെത്രയനത്ഥം
 നല്ലിൽമാതാദമയന്തിയയമാഹിക്കയൊൽ
 മാതൃസംഭവീഗൃഹചമ്പനവുക്കാർ
 മാനിനിയുടെഭൃത്യമല്ലാമാനവ്യക്തനാടകമായി
 മാതൃദേവികാണ്ടുഗമിച്ചിതുദോഷമാഴിഞ്ഞു.
 താപസൻറാശിപ്പൂർകടത്തിടുന്നിനയന്നരാഘവർതന്നെ
 താൻനടക്കുന്നതരമെന്തിതുസോദരനാട
 പരിച്ചവിദ്യയെല്ലാംനടിച്ചുനെയ്യധനം
 കൊടുത്തുരംജമംഗലംപതിയുമായി
 ദണ്ഡചമ്പനത്തിൽവെക്കുവണ്ണശാലതന്നിൽവസിച്ചു.
 സ്വപ്നരൂപമാനമാനാൻപിടവന്നുകളിച്ചു
 പോയിതുനെയ്യധനംപതിയുമായതു കണ്ടുസ്വരവീരൻ
 ആത്മച്ചെപ്പടുക്കലിശപരനോടതരമെന്തു.
 ഭാഗ്യരാമാൻറവില്ലുകലച്ചുശിവരാമൻ
 തീത്തുഭാഗ്വൻതന്നെവാഴ്ചയുമേ
 അന്നുകലിപിടവചമ്പനമന്നരമവിടവസിച്ചു
 എന്നുമിചമ്പനാടുമിപ്പതിനില്ലൊരുവഴിയെ
 താതൻറനിയോഗത്താൽപാസദീക്ഷയ്ക്കുപോയി
 കാലിദാസൻവെക്കുകലിനെയ്യധനം
 താപസൻറാഭകരപൂണ്ടുആശചൂണ്ടുശലഭാദികളും
 നഗ്നരതായിയഗ്നിയിൽമൃച്ഛിച്ചിട്ടുനൂ.
 ഇതുപോൽവേിക്കുന്നഇന്ദ്രിയാവിവേകികൾ
 കിറപ്പാഴുമുന്പറമ്പിന്റാക്കത്തുകാക്ക.
 സജ്ജനക്കണ്വലിയതുകൽഭക്തികൾക്കവില്ലമതായിഹരതോന്നീ
 ഇക്കാലംഗണനാഥൻഉൾക്കാമ്പിൽതെളിവാറായി [ഭക്തൻ.

വെക്കുന്ന പലകുനിയെ വെത്താൽ
വാരിയുണ്ടുവാരിയിവയറുവാണിദേവിതന്നോടു കൂടെ
വാഴ്ത്തയൻറജിഹായിലമ്പൊടാടമ്മാനം.

—*—

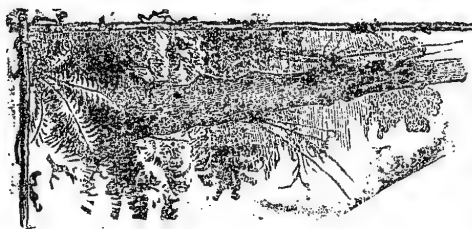
വടക്കെ മലയാളത്തിൽ മേൽവിവരിച്ച എല്ലാ ക്രിയകളും നടത്താറില്ല പെൺകുട്ടി ഇതുകാലത്ത് ഒരു പ്രത്യേക മുറിയിൽ താമസിച്ച് നാലാം ദിവസം മാററുത്തു കളിക്കും. അന്നു തന്നെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിട്ടുള്ളവർ വിശേഷമായ സല്ലാരവും ചെയ്യും. സ്ത്രീകൾ സാധാരണ ഇതുവായാൽ മൂന്നു ദിവസം വർത്തിച്ചു നാലാം ദിവസം കാലത്തു കളിയാടി. പാലക്കാട്ടും ചിററൂർ താലൂക്കിലും ഇതുകാലത്തെ ആചാരങ്ങളും ക്രിയകളും ഇതിലും ചുരുക്കമൊന്നെങ്കിലും കട്ടിയെ കെട്ടിയവൻ അച്ഛനമ്മമാർ രണ്ടു പണം അടിയന്തരച്ചില വിലേക്കായി കൊടുക്കണമെന്നൊരു വിശേഷമുണ്ട്.

ഇതുവാകുന്നതിന്നു മുമ്പു കല്യാണം കഴിഞ്ഞു ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു കുട്ടി തിരണ്ടാൽ ആയതിലേക്കു വേണ്ട ചിലച്ച മുഴുവനും പുരുഷൻ്റെ അച്ഛനമ്മമാരാണ് വഹിക്കേണ്ടത്. കുട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അടിയന്തരത്തിന്നു വന്നു രണ്ടു പണം മാത്രം കൊടുത്താൽ മതി.

മോണാക്കോ.

(ഒരു ചേക്കുകുളിരാജ്യം)

—*—



യൂറോപ്പിൽ ഇറാലി രാജ്യത്തോടു ചേർന്നു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ വടക്കെ തീരപ്രദേശത്തു കിടക്കുന്നതായി മോണാക്കോ

എന്നു പേരായ ഒരു ചെറിയ രാജ്യമുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്റെ ആകൃഷ്ടം

ടെയുള്ള വിസ്താരം എട്ടു ചതുരശ്രനാശികയും (നാലു മൈൽ നീളം രണ്ടു മൈൽ വീതി) ചന്ദ്രാല കഴിഞ്ഞ കാനേഷുമാരിക്കണക്കു പ്രകാരമുള്ള ജനസംഖ്യ പതിനയ്യായിരത്തി ഒരുനൂറ്റി എണ്ണയും (൧൫, ൧൮൦) മാത്രമാകുന്നു. എങ്കിലും, മോണാക്കൊ യൂറോപ്പിലെ സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. എല്ലാ പരിഷ്കൃതശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഉള്ളതുപോലെ ചേണ്ട വിധത്തിൽ നീതിന്യായം നടത്തുവാനാവശ്യമായ സിവിൽ ക്രിമിനൽ പൊലീസ്സു മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, എന്നു വേണ്ട, ഇക്കാലത്ത് ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിലെ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു അത്യാവശ്യമെന്നു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല ഏല്പാടുകളും, അതിന്നെല്ലാം പുറമെ, ഒരു സ്വാതന്ത്രരാജാവിന്റെ പദവിക്ക് ഒഴിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു സൈന്യവും ആ രാജ്യത്തുണ്ട്. സൈന്യത്തിൽ ഏഴുപത്തിരണ്ടു ഭടന്മാരും ഒരു സേനാധിപനും മാത്രമാണുള്ളത്. അവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം തന്നെ രാജ്യം വളരെ ചെറിയതായതുകൊണ്ടു സിവിൽ ക്രിമിനൽ മുതലായ കാര്യങ്ങളിലെ പരമമായ അപ്പീലുകളെല്ലാം രാജാധ്യക്ഷനെന്നാണ് കേട്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത്. മോണാക്കൊ രാജാവു യൂറോപ്പിലെ മഹാ കോയ്മകളുടെ ഇടയിൽ തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നതു തന്റെ ഏഴുപത്തിരണ്ടു ഭടന്മാരുള്ള വലിയ സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടാണെന്ന് ആരും ശങ്കിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ്? യൂറോപ്പിലെ മഹാകോയ്മകളെല്ലാം കൂടി യോജിച്ചുല്ലാതെ ഓരോരുത്തർക്കു സ്വേച്ഛയായി യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ അവരെല്ലാവരും കൂടി ചെയ്യുവെച്ചിട്ടുള്ള ഉടമ്പടികൾ നിമിത്തം നിവ്വില്ലമായി സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിർത്തിപ്പോരുന്ന ഗ്രീസ്സു, ഡെൻമാക്ക്, സ്വിറ്റ്സർലാണ്ട്, സർവീയാ, മാണ്ടീനീഗ്രാ മുതലായ ഏതാനും രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ് മോണാക്കൊ. ആ വക രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിസ്താരവും ജനസംഖ്യയും കൊണ്ട് ആ രാജ്യം ഒടുവിൽ നില്ക്കുന്നതാണെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. മോണാക്കൊ രാജ്യത്തിന്നു ലോകത്തിലെ മറ്റൊരു രാജ്യത്തിന്നും ഇല്ലാത്തതായ ഒരു പ്രത്യേകാവസ്ഥയുണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ ആ രാജ്യത്തെ വസ്തുക്കൾക്കൊക്കട്ടെ,

മറ്റു സ്വത്തുക്കൾക്കൊക്കട്ടെ, പ്രജകൾക്കൊക്കട്ടെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഒരു വൈപോലും നികുതി ചുമത്തിയിട്ടില്ല. ചുമക്കില്ലെന്നു തായാൽ ആ രാജ്യത്തെ ഗവണ്മെന്റിൽ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് എന്നു പറയാവുന്ന ഒരു ഏപ്പാടു തന്നെ ഇല്ല. മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച പോലെ രാജ്യത്തിന്റെയും പ്രജകളുടെയും പുഷ്ടിക്കും ക്ഷേമത്തിനും ആവശ്യപ്പെട്ടതും രാജാവിന്റെ സുഖത്തിന്നും പദവിക്കും വേണ്ടതും ആയ യാതൊരു ഏപ്പാടിന്നും അവിടെ ഒരു കാര്യം ഇല്ലതാനും. ഇതെങ്ങിനെ? അതിനുള്ള വക എവിടെ നിന്നുണ്ടാകുന്നു? ചേക്കുകുളിയിൽനിന്ന്. മോണാക്കൊ എന്ന രാജ്യത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരിൽ ചിലരെങ്കിലും 'മാണ്ടിക്കാർലോ' എന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമായ ചേക്കുകുളി സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. 'മാണ്ടിക്കാർലോ' എന്നതു മോണാക്കൊ രാജ്യത്തിന്റെ സമുദ്രതീരക്കര തള്ളി നില്ക്കുന്ന ഒരു പാറപ്രദേശമാണ്. ആ പാറപ്രദേശത്തിന്റെ ശിഖരത്തിൽ അതി മനോഹരമായി പണിചെയ്തിട്ടുള്ള 'കാലിനോ' എന്നു പേരായ ദൃഢമണ്ഡപത്തിൽ വെച്ചാണ് ഈ ചേക്കുകുളി നടത്തുന്നത്. അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായമാണ് മോണാക്കൊരാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പ്. ഈ ചേക്കുകുളിയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിക്കാം. ഹവനാ-നു മുമ്പു മോണാക്കൊരാജ്യത്തു രണ്ടായിരം ജനങ്ങളിൽ അധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ കാലത്ത് അവിടെത്ത ഏതാനും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അധികാരംകൂടി ആ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രഭുക്കന്മാർ- സാധാരണയായി ലോകത്തിൽ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലെതന്നെ- ശരിയായ തൊഴിലില്ലാത്തവരായിരുന്നതിനാൽ ചേക്കുകുളിയിൽപ്പെട്ട ക്രമേണ സ്വത്തുക്കൾ നശിച്ചു കടം വലിച്ചു വരായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെ അവർ കഷ്ടതയിൽ പെട്ടുകിടക്കുമ്പോൾ പ്രാങ്കായിബ്ലാങ്ക് എന്നു പേരായ ഒരു ജർമ്മനിക്കാരൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നുവശായി. രാജ്യത്തിന്റെ ആകപ്പാടെയുള്ള കിടപ്പും, സമുദ്രതീരക്കരയുള്ള സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു മേല്പോട്ടു കുത്തനെയുള്ള നിലയ്ക്കുന്ന 'മാണ്ടിക്കാർലോ' എന്ന പാറപ്രദേശവും, സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു

മഹാപുരുഷൻ പരമേശ്വരൻ അനവധി വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിബിഡമായി അത്യാനന്ദങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന 'ആൽപ്പ്' പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളും മഹാപുരം സമുദ്രവും കൂടിക്കലർന്ന മനോഹരമായ ആ കാഴ്ചയും, ഏതുകലേത്തും സുഖകരമായ ദേശാവസ്ഥയും എല്ലാംകൂടി കണ്ടുപോകാൻ ഞാൻ ഒരു വിദ്യ തേർന്നി, മാണ്ടിക്കാർലോവിൽവെച്ചുചേക്കുകുളി നടത്തി അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായം പിരിച്ചെടുപ്പാൻ ഗവണ്മണ്ടിൽനിന്നു തറിക്കു കത്തുകയെഴുതുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം ആ വിദ്യയെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കടങ്ങളെല്ലാം താൻ തീർക്കാമെന്നും ചേക്കുകുളിയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽ പകുതി ഗവണ്മണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കാമെന്നും ഞാൻ ആലോചന നടത്തി. പ്രഭുക്കന്മാരും രാജാവും സമ്മതിച്ചു, മാണ്ടിക്കാർലോവിൽവെച്ചു ചേക്കുകുളി നടത്തി ആദായം പിരിപ്പാൻ ഗവണ്മണ്ടിൽനിന്നു ഞാൻ അനുവാദം കൊടുക്കുകയും മുൻപറഞ്ഞ നിശ്ചയങ്ങൾപ്രകാരം ചുവന്നറുപതിൽ ൩൦ കൊല്ലത്തെക്കു കത്തുകയായി ഞാൻ മാണ്ടിക്കാർലോവിൽ എഴുതിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഒന്നാംതരം നോട്ടക്കാരനായിരുന്നു. ആരും വകവെക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്ന ആ അതിമനോഹരമായ കാഴ്ചയുള്ള പാറപ്പാറത്തു 'കുസീനം' എന്നു പേർ പറയുന്ന അതിവിശാലമായ ഭൂതമണ്ഡപം പണി ചെയ്തിട്ടു. ഒരു കൂട്ടുകച്ചവടക്കമ്പനി ഏർപ്പാടായി. ആ പ്രദേശം മുഴുവനും നല്ല തോട്ടങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. ഏതാനും ഹോട്ടലുകളും സത്രങ്ങളും പണിയിച്ചു. സ്ഥലത്തിന്റെ മനോഹരമായ അവസ്ഥയ്ക്കു യുറോപ്പിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അമേരിക്കയിൽനിന്നും മാരം പ്രഭുക്കന്മാരും ധനവാന്മാരും എത്രകാലത്തും സുഖത്തിനായി അവിടെ താമസിപ്പാൻ വരുമെന്നുള്ള കരുതലിന്മേലാണ് ഞാൻ ഈ വക ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്തത്. ഞാന്റെ ആലോചന ഒട്ടും പിഴച്ചില്ല. ആരും ഗണിക്കാതെ വെച്ചിരുന്ന ആ പാറപ്പാറ ഞാന്റെ അധീനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ ആരെയെങ്കിലും ഒരിക്കൽ ചെല്ലുന്നതു പിന്നെ ഒരിക്കൽകൂടി ചെല്ലുന്നതിന്നു ആയാൾ അച്ചാരം വാങ്ങുന്നതുപോലുള്ള അനുഭവമായിത്തീർന്നു. സുചിന്തയായി താമസിപ്പാൻചേണ്ടി മാണ്ടിക്കാർലോവിലേ

ഒരു കൊല്ലത്തോളം, മാസത്തോളം, എന്നു വേണ്ട, ദിവസത്തോളം പോകുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ധനവാന്മാരുടേയും സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. ദ്രുതമണ്ഡപത്തിൽ തിരക്കുകൾ കൂടിത്തുടങ്ങി. ഒരിക്കൽ സുഖത്തിനായി താമസിപ്പാൻവേണ്ടി പോയവരുടെ രണ്ടാമത്തെ പോക്കു മേക്കുകളിടയാൻ വേണ്ടിയായിത്തുടങ്ങി. ഒരു കൊല്ലം മാണ്ടിക്കാർലോവിൽപോയി ക്കൊ സമ്പാദിച്ചു കണ്ടുവന്നവൻ പിറേകൊല്ലം അതു കളയുവാനുള്ള യാത്രയാചി. ചുരുക്കിപ്പറയുന്ന തായാൽ ബ്ലാങ്കിന്റെ ദ്രുതമണ്ഡപത്തിനുള്ളിൽ 'കിലി'ച്ചുതുടങ്ങിയ പണത്തിന്നു സാഖ്യമില്ലാതായിത്തുടങ്ങി. സാധാരണയായി ലോകത്തിൽ എവിടെയും ചേക്കുകളിയിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള അനുഭവം പോലെതന്നെ മാണ്ടിക്കാർലോവിൽചെന്നു പാപ്പായ പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ധനവാന്മാരായ സാധാരണന്മാരുടേയും സംഖ്യ അധികരിച്ചു തുടങ്ങി. മുമ്പ് ഒരു കെട്ടിടവും ഇല്ലാതിരുന്ന ആ പ്രദേശത്ത് ഇപ്പോൾ ഡുറാപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഓരോ കമ്പനിക്കാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നതും നൂറും നൂറിലധികവും ആളുകൾക്കു താമസിക്കാവുന്നതും ആയി അവതാളം വലിയ ഫൊട്ടലുകൾ തന്നെ ഉണ്ടത്രെ. 'വെട്ടിമലത്തുക' 'ചട്ടിയുരുട്ടുക' 'പാശികളിക്കുക' എന്നും മറ്റും ഈ ഭിക്കുകളിൽ പറയുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ, ഫാറോ, ബാസെറ്റ്, ഫസ്റ്റർഡ്, റാലേററ എന്നിങ്ങനെ പേരുകളായി, കളിശീട്ട്, ചക്കിണി, പത്ത്, ചക്രം, മോതിരം, ചതുരംഗങ്ങളികൾ പോലെ വരച്ചു നമ്പരകൾക്കു പലക, ഇങ്ങിനെ പലവിധ സാമഗ്രികൾകൊണ്ടു കളിച്ചു ഭാഗ്യപരീക്ഷ ചെയ്യാനാവശ്യമായ അനവധി എപ്പാടുകൾ ആ ദ്രുതമണ്ഡപത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കളികളിൽ ചേരാം. കളികളുടെ സകല നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും അച്ചടിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രതികൾ എല്ലാവർക്കും വാങ്ങാം. കളിനടത്തുന്ന കമ്പനിക്കാർ ആ നിയമങ്ങൾക്കു വിരോധമായോ വഞ്ചനയായോ യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ ആരെങ്കിലും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു മോണാക്കോവിന്റെ നീതിക്കോഡപ്രകാരം ഒരു ഗൗരവമായ കുറ്റമാകുന്നതും അതിന്നു കുറ്റിനശിപ്പു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. ദ്രുതമണ്ഡപത്തിൽ നടത്തു

ന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ മേലന്വേഷണം ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ആവശ്യമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെ നടത്തുന്ന എല്ലാതരം കളികളിലേയും ദൈവപരിക്ഷണത്തിൽ കളിക്കാക്കളുള്ളതിനേക്കാൾ അധികപക്ഷവും കമ്പനിക്കാക്കു ഗുണമായ ഫലങ്ങൾ സിദ്ധിപ്പാൻ തക്കവണ്ണമാണ് അതുകളുടെ സാമഗ്രികളും നിയമങ്ങളും എല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആ വക ഗുണദോഷങ്ങൾ മുഴുവനും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അളക്കൽ കളിയിൽ ചേരുന്നതും. ഭംഗപോലെ നല്ല സമ്പാദ്യവും ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. മാണിക്കാർലോവിനെ പ്രതമസ്ഥപത്തിൽ വെച്ചു ലക്ഷ്യം ലക്ഷത്തിലധികവും പവൻ കളഞ്ഞവരല്ലോലെയെന്ന അത്രത്തോളം സമ്പാദിച്ചവരും ദുർല്ലഭമല്ല. എന്നാൽ സമ്പാദിച്ചവരുടെ എണ്ണം കളഞ്ഞവരുടെതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞിരിക്കും. അതാണ് കമ്പനിക്കാരുടെ ലാഭത്തിന്റെ രഹസ്യം. ഈ ലാഭത്തിന്റെ പകുതി വീതത്തിലാണ് മോണാക്കോ രാജ്യം നിലനില്ക്കുന്നത്.

ഫുന്റാ-ൽ ചേക്കുകലിക്കത്തക ൩൦-കൊല്ലത്തേക്കു ബ്ലാങ്കിനു കരം കൊടുത്തു എന്നു മുന്പു പ്രസ്താവിച്ചവല്ലോ മേല്പടി കത്തക അവസാനിച്ച ഫുന്റാ-ൽ ൨൦ കൊല്ലത്തേക്കു രണ്ടാമതും കത്തക പൊളിച്ചെഴുതി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ചേക്കുകലിയുടെ കാര്യത്തിൽ മോണാക്കോ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നിയമത്തെ കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ആ രാജ്യത്തെ പ്രജകളിൽ ആരും അവിടത്തെ ചേക്കുകലിയിൽ ചേരുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ്. അങ്ങിനെ വല്ലവരും ചേർന്നു കളിച്ചതായി തെളിഞ്ഞാൽ ആ രാജ്യത്തെ പീനൽകോടു പ്രകാരം ആ കുറ്റത്തിനു കുറിയായ ശിക്ഷയുണ്ട്. ചേക്കുകലി മേലന്വേഷണം ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചാക്കിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാലുക ആ രാജ്യത്തിലെ പ്രജകളിൽ ആരും മാണിക്കാർലോവിനെ പ്രതമസ്ഥപത്തിൽ എത്തിച്ചവിട്ടുക തന്നെ അതെന്നാണ് നിഷ്കർഷയായ രാജകല്പന. ഈ അത്യാവശ്യമായ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പിച്ചറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇനി

വായനക്കാരിൽ ചിലർക്ക് ഒരു സംശയം ജനിക്കാവുന്നതെന്തെന്നാൽ രാജ്യം എത്രതന്നെ ചെറിയതായാലും അതിന്റെ മതിയായ സംരക്ഷണയ്ക്കു തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു ആദായം ചേക്കുകകളിയിൽ നിന്നു കിട്ടുവാൻ മാറ്റമുണ്ടോ എന്നാണ്. അങ്ങിനെ ശങ്കിക്കുന്നവർ വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ശങ്ക തീർപ്പാൻ ഇനിക്ക് ഒന്നുമാത്രമെ പറയാനുള്ളൂ. അതു മാണ്ടിക്കാർലോവിലെ ചേക്കുകകളിക്കു വമ്പനിക്കാക്ക് ഈ കഴിഞ്ഞ ഫർമി-ലെ ലാഭം പതിനാലുലക്ഷത്തി നാല്പ്പത്തി നാലായിരത്തി എണ്ണൂറു (൧,൪൪൦,൮൦൦) പവനും ടി. കൊല്ലത്തിൽ ആ പ്രദേശത്തു വെച്ച് ആത്മഹത്തി ചെയ്തു അന്ത്യ രാജ്യക്കാരുടെ എണ്ണം നാനൂറും (൪൦൦) ആണെന്നു മാത്രമാണ്. ശേഷം ചിന്ത്യം.

സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ. ബി. എ.

ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം

തൽപ്പാൽക്കേൾക്കത്തന്നെകാടിവെപ്പിക്കുമോക്കാനിമിത്തം.
സ്വപ്നാലോചനാപരമധമരീയുന്നീകിന്നിതുംതൊടീക്കും
തുവപ്പുവ്യാൽവിരഹദി പസാനെണ്ണമിവണ്ണമല്ലാ-
മെല്ലാമുല്ലക്കുഴലികളുടെവേലകാണെൻപിരിഞ്ഞാൽ.

൨൦൬

മാതാമഹാജപരവരവശാമദിനേംഗംഗിദേശം
മുശാമുററുംകളർമുലയുഗേസപസ്വിക്കാമ്പദ്ധ്വഹാ
കുംഭാപാംഗീപ്രിയസഖചോൻകാണതിന്നൊട്ടുമുന്നെ
തനപിമൗലിക്കിതപിയനിമിത്തങ്ങളുണ്ടാതാനീം.

൨൦൭

എന്നൊട്ടുണ്ടാവിരഹപരഷംഭീനചില്ലീവിലാസം
നിദ്രാഭാവൽകലുഷമവലീനാഞ്ജനംബാഷ്പപൂക്കരേ
മൽപ്രേയസ്യാവടിവിലിളകുംവാമനേത്രംതടാനീ-
മുപ്പോൾവിളക്കുമലമലരിൽച്ചെൻറകാറെറൻറപോല

൨൦൮

സംഭോഗാനേസരസപുളകസേപദികോലിന്റെ ധീര-
 സ്വാഭാഭോഗമമകരതലങ്കൊണ്ടുസംവാഹനീയം
 അഭാജാക്ഷ്യാലളിതമിളകുമന്ദമന്ദതദാനീം
 രാഭാരത്നം തുടച്ചിവെഴുംകാണിവാമരദാനീം.

൨൦൯

അപ്പോൾനിവെന്റനപമഗുണമല്ലസംബദ്ധമല്ലാ-
 രിപ്പാപ്പൂർവാഞ്ചനവനിമദനാ! തീവ്രശോകാഭിഷംഗം
 കോപ്പാന്നീടുംകുചഭരണതാരാലേഖപൊരുക്കുണ്ണിയേക്ക-
 ണ്പൂമാതോടുകിലറിയിപ്പിപ്പതിവുണ്ണമെല്ലാം.

൨൧൦

കല്യാണാനാണിജൻ ലയമാമുണ്ണനീലീ! കണാനി-
 നല്ലാർച്ചമുഖയിണപിരിഞ്ഞാതുരോജീവിതേശഃ
 ചൊല്ലീതെന്നോടരുവയർമണേ! കാണനന്താവുരേനി-
 ന്നൊല്ലാവുകൊണ്ടുദിതകരുണാവല്ലഭാജീവയേതി.

൨൧൧

നാരിമെഴല! മമമലർമകൾക്കെങ്ങിരിപ്പാത്തിരിപ്പാ-
 പ്പൂരെൻറില്ലവെരുളമിളകുണ്ണി! വേണാട്ടിലയം
 നാരാനുഗ്രഹപ്രതിമവദനേ! പേരുമാതിച്ചവയർ
 പാദരീട്ടംവുകളിരവിവർണ്ണരഞ്ജാമവൻഞാൻ.

൨൧൨

ഇതമാം ചാൽചോരളവിലുദിതസ്തേരമേലാക്കിമാത്ര
 മുശാപാംഗിവിരവിലഴുനീറാമൽകൈമെമാന്
 സല്യസ്തംഭാവയതിമഗുരാലാപഗളെഭവന്തം
 ലജ്ജാമോഘ്രണയബഹുമാനാകലൈർദൂഷിപാതെ.

൨൧൩

ശയോപാദന്തസഖളിതമിരുന്നണ്ണനീലീമിരിത്തി-
 ക്കൊകാരേനിജകരതലേകാന്തതൻകയ്യുമേതി
 അത്യാമോദാൽപ്പുകമിളകിക്കൊക്കുമേൽപ്പൊങ്ങമാ-
 ണ്ണുഭംഗത്താമവളൊടിയിപ്പിക്കുനീപിന്നെമുണിൽ.

൨൧൪

മുണ്ടക്കൽ ചേൻ ലഘുജഘഃന! മുൻറനട്ടുണ്ടുചാമ
കണ്ടു കണ്ടി കഴലി കറുമണേ! നിന്നുവേല്ലുതോൻ
സ്ത്രാനുദൂരമുരരിച്ചു ചുരേപോലുമനന്ദഹിനം
ദീനാമിനമുപജപരവശം വൃക്കിരികിൻവാൻ.

൨൧൫

കുല്ലാലിന്നുവുലരിമലകംതമരപ്പൂവിൽമേവി
ത്തല്ലിത്തല്ലങ്ങളിപടലികാപക്ഷമന്ദാനിലേന
മെല്ലുക്കുറിക്കാണ്ടിളയവെകളുമോദമാഖലചേരം
മല്ലത്തർമേൽച്ചരി മതുവരെക്കണ്ടുമോഹംഗുതാസം.

൨൧൬

ഞാൻ ചല്ലിന്റേറാരിലുടനേരവയോഗാലുണന്നാ-
നെന്നേക്കണ്ടിട്ടുദിതകരുണംമെല്ലുനീറിരിന്നാൻ
നിന്നേക്കാണാത്തുടനടനഴുമാരതാപങ്ങൾചൊന്നാ-
നസ്തു ക്കാതെക്കിതിനെയറിയിക്കേൻമെന്നോടിരുന്നാൻ.

൨൧൭

ആത്മത്വാനാൽപരമമാരുതുരപണ്ടുമസ്തുൽകലത്തി-
ന്നോത്താലില്ലാൻലഘുജഘഃന! തേറിവൈകാതവാൻ
വാതാമാത്രാതപസ്യവദനേ! ചൊല്ലുവാനാഗതോത്താൻ
ചിത്തോരാപൽപ്രണയസുദഗംചാതുരുണ്ടെങ്ങുവായിൽ.

൨൧൮

അകംവിട്ടമലഗഗനേരോഹിണീപൗണ്ഡ്രമാസ്ത്രം
തികുറിക്കാക്കുവദനകമലംതന്നെനങ്ങുന്നമയ്യ
ഏകിൽക്കേട്ടാലചിയുമിളമാൻകണ്ണി! നീയുണ്ണുനീലി
നികൽച്ചാലച്ചകിതമതിലേവാചകംമേചകാംഗി.

൨൧൯

കുറാക്കാർമൻകഴലി! സുരതപ്രാകുലൗകാദമോറ-
മുറാത്താമ്മാരുപചിതരസംനാമുറങ്ങിൻറനോരം
മുറിന്റേറാമന്വലയിണപിരിഞ്ഞെങ്ങാരാകംശമാല്യേ
മുറം ഞാനിനിശിപരവശസ്സംഭ്രമത്താടുണന്നേൻ.

൨൨൦

കണ്ടുനടന്നുതന്നെ മനസ്സുകലാകാപിവാപം
മണ്ടിക്കൊണ്ടിനി യുഗംകൊണ്ടുപോകിൻവാൻ
പേടിച്ചുപ്പാഴ്ന്നുഹരിപദംചിന്തയനുനിതാനം
ജീതായാകാക മപിതരസാമഞ്ചവിക്ഷിപ്യഭൂമൗ.

൨൨൧

മെല്ലച്ചുന്നങ്ങമമചിവരേപള്ളികൊള്ളുംമുരാ-
രില്ലത്താമ്മാറമനിപതിതോഹന്തദൈവാനുണ്ഡ്രാൽ
വൃഷ്ടിനേതുംപെരികൊരരശിവുണ്ടായതില്ലെങ്കിലുംമേ
മെല്ലപ്പൊരാവിതുവനരധീരാക്ഷി! പക്ഷംകഴിഞ്ഞ.

൨൨൨

മാരച്ചുടാലെരിചനടനേക്കണ്ണിരാൽക്കളിപ്പൻ
താപോദ്രുകാൽപ്പുകഴവനഴുവൻചന്ദ്രികാചന്ദനേന
ഭംഗശ്രേണീപരഭുകലംകൂവിനാൽനോവനള്ളിൽ
ജ്ഞൻറൽക്കാരോററുകചനഹംനിൻവ! യോഗാദിഭംഗീം.

൨൨൩

വാണി വീണാമധുരനിനദേചിപ്പിവല്ലിവിലംസം
വീചീകംഗേകളിർമയിയിൽനിന്നാനനംഭോജശോഭാ
നീലാപാംഗാചലകവലയേ! തനപിനിമംഗലംഗം
കൂടിക്കാണാൻകഹചനമേവുണ്ണമെന്നണ്ണനീലി!.

൨൨൪

കൂടക്കൂടച്ചപലരിമിലാതുലികാക്കെവിയർത്തി-
ട്ടോരേരേചാംപ്രതിവരവശംകണ്ണമകണ്ണനീരാൽ
നിന്മെന്മചെമ്മുഴുവനറിയുംചന്തവുമാരതപ്തം
ചിത്രകാണാൻചിമവേരീമല്ലവുണ്ണോജനോയം.

൨൨൫

സങ്കല്പാലിംഗനമയമഹാനദമേയ്യിടുവാനോ
വല്ലാചിത്തമധുരവചന! ഹന്തസന്താപവിനം
മകാലമെച്ചുവാൻമലർകൊതിക്കെക്കൊണ്ടുകൊറുവാൻകിടപ്പാൻ
വാരാനിദ്രാവരജ്ഞനിശ്ശേ! പിന്നെയല്ലോകിനാവോ.

൨൨൬

വാഴ്ന്നിടുംവടമതുരയിൽച്ചേർന്നുചേരുന്നതിനാൽ
 തോട്ടുടേപോന്നിതമൊടുവരുംമാരുതപ്പെരുത്തന്ന
 തൊടൊപ്പായ്ഞാൻതപതമുളലെത്തൊത്തിലെത്തിടുമാമെ-
 ഞ്ഞൻവാഴ്ന്നാലുംതൊഴുതതിരവെപ്പോന്നുപോരുംപ്രമോഹം (൨൨൭)
 കുന്നാൻറുന്നിൻകുളിർമുലയിണത്തൊത്തുവനിട്ടനാൾതൊ-
 ട്തെൻറല്ലാൻറികുലമിതമനിക്കില്ലകല്യാണശീലേ!
 എൻറാലുംതേചിരവിചലാതനാൾതൊണ്ടിവാകൊണ്ടുകൊള്ളാ-
 മെൻറുള്ളാശാരസനിഗളിതപ്രാണശേഷംവഹാമി. (൨൨൮)

കുണ്ടാമല്ലോതളിയിലിരുവംകുത്തനാമൻറാരിക്കാൽ
 തൈവാകട്ടാളാരുതപതിയാർനങ്ങയാരെന്നനോക്കി
 അന്യസാഗാർക്കിമപികലുഷാപ്രാകൃതക്കൊണ്ടുചാടിൽ
 പിന്നെക്കണ്ടിലന്നയവിവശംവീത്തുമണ്ടിൻറാനിന്നേ. (൨൨൯)

പന്തൽത്തേനത്തണലിലാരുനാൾകാരുമോറങ്ങുതോറം-
 ലത്തിപ്രായേനിശിചിചശരായ്നാമാങ്ങിൻറനേരം
 പന്തൊത്തിടുംതടമുലയിലമ്മാത്തളിർത്തൊത്തുവീണി-
 ട്തൊച്ചാവന്നുഴലികലാപാംഗി!പാമ്പൻറുചൊല്ലി. (൨൩൦)

ആടിക്കാലേനിശിചെചറിയതാംതോഴിയെൻറൊന്നെമതപാ
 നെനൽപ്പുവിൻളേമുട്ടുതെരരുകരിക്കുംനാലാളെ
 പാശ്ചാത്യന്മാർചിലിവിതേലിലയാപീഡിതംതേ
 മുന്നമ്മുന്നാമുകുളിതമിളക്കുകനിശ്ശങ്കമെന്നാൽ. (൨൩൧)

തോരത്തിനായ്നപരമയോളങ്ങുടൊൻചൊന്നെവല്ല-
 മോറംകൈക്കൊണ്ടുനികൾലിനംനീകുറിക്കാൾവുതന്നേ
 കോർത്തൻറുപല്ലുമാഴി!വിരവിൽത്തൊന്നങ്ങുവന്നിട്ടുവോളം
 കതാറംവെൻറുപുലരമലരമ്പന്നുവേണ്ടിൻറവണ്ണം. (൨൩൨)

മിന്നിക്കാർക്കൊണ്ടിടിയലറിനിന്റെംബരേതിങ്ങിയെങ്ങും
മന്നിൽപെയ്തജലദ്രവലംകോലുമാടീനിശാസ്യ
പിന്നെത്തനപിതിലകരചന്ദനമിലേകണ്ടുകൊണ്ടോ-
ലെന്നെച്ചായോൽച്ചിലപരിചിനേക്കണ്ടുകൊള്ളിന്റെറതുണ്ട്.

ജൂടിക്കാർമൺകഴലികൾശിവാമെഴുതി! മുണ്ടക്കൽമേയ്യം
മോടക്കലക്കയിൽമൊഴി! തെങ്ങത്താൻറകളുണ്ണനീലി!
പേടിക്കണ്ടാവിരമചപലപ്രേമമേന്മാമച! നീ
കൂടകൂടങ്ങുകിലഴിവില്ലാത്തുകുൻറിക്കുമല്ലോ.

൨൩൪

എൻറീയണ്ണമമസഹചരീമമ്പിലെൻവാക്കുകൊണ്ടും
നൻറനല്ലാർമനസിജ! സഖേ! മിക്കനിൻവാക്കുകൊണ്ടും
എൻറല്ലാവോളവുമളികലാപാംഗിതന്നമ്പനമിൽ
ക്കുൻറാവണ്ണകളുമയിലുണർത്തിടുകല്യാണകീത്തേ!

൨൩൫

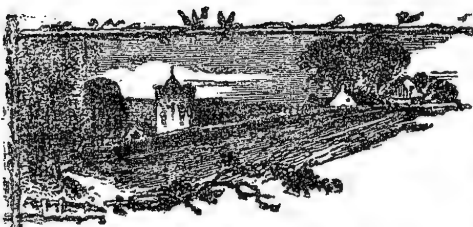
കാരുണ്യക്കൊണ്ടഴകിൽമരണപത്തുതീത്തങ്ങൾവെങ്ങൊ-
മിത്തംപൂരിച്ചിരവർക്കതുമിക്കളുകല്പകുന്റീ
പണ്ടേപ്പോലേവിമരസുചിരാ നമ്മിലേചെമുഖവനി-
ട്ടുണ്ടാകേണ്ടാവിരവാടുവുനട്ടുനാനന്ദലക്ഷ്മീ.

൨൩൬

(മുണ്ടക്കൽ ഉണ്ണനീലീ സന്ദേശം) ഉത്തരസന്ദേശം കഴിഞ്ഞു.

—*—

കാളിദാസൻ.



ദാരതഖണ്ഡ

ത്തിലെ പുരാതന മഹാ
ത്മ്യത്തിന്റെ സ്മാരകസ്മൃ
തങ്ങളായി വിചാരിക്ക
പ്പെടേണ്ടവയുടെ കൂട്ടത്തി

ൽ അദ്വിതീയമായ സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നവയാകുന്നു കാളിദാ

സകൃതികൾ. ആയുർമാരുടെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പരിവക്തവ്യം ശാശ്വതവുമായ ഒരു ഫലമായിട്ടും, ഇൻഡ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു ദശയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അപസ്ഥകളുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയായിട്ടും, ചരിത്രത്തിനു ദൃഷ്ടിയെത്തുന്ന കാലാന്തരത്തിൽ ലോകചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുഖ്യസ്ഥാനത്തെ അർപ്പിക്കുന്ന ഒരാളായിട്ടും കാളിദാസൻ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷിതവിടുന്നു. ഇൻഡ്യയിലുള്ള സകലസ്വദേശീയഭാഷകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഭാഷാന്തരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു പുറമേ പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളായ ഇംഗ്ലീഷ്, ജർമ്മൻ, ഫ്രീഞ്ച്, ഡാനിഷ്, ഇറ്റാലിയൻ മുതലായവയിലേക്കും അവ, സംക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കവിതാ പരിമളത്തിന് ഇത്രമാത്രം പ്രസരം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ കവിയുടെ യോഗ്യത എത്ര മഹത്തരമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിലേക്ക് ഈ സംഗതി ഒരു നിശ്ശബ്ദസാക്ഷിയാകുന്നു. ഇതിന്നു പുറമേ, ഇൻഡ്യ സാമ്രാജ്യം ആസകലവും പാശ്ചാത്യ ദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടേയും സംസ്കൃതഭാഷയച്ചുവിട്ടു നിശ്ശബ്ദമായിരുന്ന അനേകംപേർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യരസികതയ്ക്കുള്ള കണ്ടിഞ്ഞ് ആസ്വദിച്ചു വരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ തന്റെ ജന്മഭൂമിയായ ഇൻഡ്യയിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ ആദരാധികൂടം കാളിദാസന് അന്യദേശങ്ങളിൽ സിദ്ധിക്കുന്നില്ലേ എന്നുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതദ്ദേശീയരായ പൊതുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ വിപുലപരതയോടെയും ദേവീവരപ്രസാദത്തെ അതിനു ചേരുവായി കരുതുന്നു. സ്വദേശീയരായ കവികളും വ്യാഖ്യാതാക്കുമാരും അദ്ദേഹത്തിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ ലോഭവും ലുബ്ധ്വ് കാണിക്കുന്നില്ല.

പുരാകവീനാംഗണനാപ്രസംഗം

കുന്ദിഷ്ടികാധിഷ്ഠിതകാളിദാസ

അദ്വാചിതത്തുല്യകവേരഭാവം-

ഭാഷാമികാസാമകന്മാമധേയ്

‘കാഃപ്രവൃദ്ധമാഘഃകവികാളിദാസഃ’
 ‘ഭാസോഹാസഃകവികലഗുരുഃ കാളിദാസോപിഹാസഃ’
 ‘കവിതാകാളിദാസസ്യ
 തത്രശാകുന്തളംമതം’
 ‘ഉപമാകാളിദാസസ്യ
 ഭാരതപരത്വംഗശരവാ’
 * ‘ഭീപശിഖാകാളിദാസഃ’.

ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രശംസകളെ എല്ലാം ഇവിടെ സമാഹരി
 ക്കുന്നതിന് അപര്യുക്ത കൂടുതൽ ഒന്നുമാത്രമേ തടസ്സമായുള്ളൂ.

പാശ്ചാത്യന്മാരും കാളിദാസനെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമാന
 ത്തിൽ ഒട്ടുംതന്നെ പിന്നോക്കമല്ല. ‘ജോൺസ്,’ ‘വൽസൻ,’
 ‘ചെസി,’ ‘ലാസൻ,’ ‘വില്യംസ്,’ ‘ഫോർഷെ,’ മുതൽപേരും
 സാഹിത്യകലാവല്ലഭനായ ‘ഗോട്ടയും,’ കാവ്യരസികശിരോമണി
 നായ ‘ഷ്ലൈഗും,’ തത്വചിന്തകനായ ‘ഹംബോൾട്ടും’ അദ്ദേഹ
 ത്തിനു വളരെ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം കവികലത്തിൽ കല്പിക്കുന്നു.
 ശാകുന്തളത്തെപ്പറ്റി ഗോട്ടയുടെ പ്രശംസ പ്രത്യേകം ഇവിടെ എഴു
 തിയ പാഠ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്നതവിധത്തിൽ അത്ര പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.
 ‘അലക്സാണ്ടർ വാസ് ഹംബോൾട്ട്’ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.
 ‘ശാകുന്തളകന്താവായ കാളിദാസൻ അനന്തരജനങ്ങളുടെ ഹൃദ
 യത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ വിലാസത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതിന് അരിവർ
 ധനായ ഒരാളാകുന്നു. റം മാനാകവി പ്രസിദ്ധമായ വിക്രോദിത്യ
 സദസ്സിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു വെർജിൽ, ഷോറസ്
 എന്നു കവികളുടെ സമാനകാലികനാകുന്നു. വികാരങ്ങളെ പ്രകാ
 ശിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള ആർദ്രതയും, സങ്കല്പശക്തിയുടെ സമൃദ്ധിയും

നട

* ഇത് രാഘവംശം ഇന്ദ്രമതീസ്വയംവരഘട്ടത്തിലുള്ള
 ‘സഞ്ചരിനീഭീപശിഖേവരാത്രോ
 യംയംവൃതീയായപതിംവരംസാ
 ന്ദുഃപശ്ചാദ്യോട്ടജവപ്രഭവദേ
 വിവണ്ണഭാവംസസഭ്രമിവാലഃ’
 എന്നു ശ്ലോകത്തെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

സകലജാതികളിലുമുള്ള കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. പ്രൊഫ്. സർ ലാസൻ അഭിപ്രായവും ആദരണീയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ഭാരതഖണ്ഡ സാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിൽ കാളിദാസനെ അത്യന്തദീപ്രമായ നക്ഷത്രമായിത്തന്നെ കരുതണം. അദ്ദേഹം ഏകദേശം അറുപതോളം അർക്കങ്ങളെ മുമ്പോയി ഭാഷാ പ്രയോഗത്തിലുള്ള സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രതയാലും, പിൻകാലങ്ങളിലെന്നതു പോലെ സംസ്കൃതമായ രചനയുടെ അതിരുകളെ അതിലംഘിക്കാതെയും, സാരശൂന്യമായ ഭേദഗതികൾ വകവെക്കാതെയും, മനോഹരമായിരിക്കുന്ന ആശയവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു വർണ്ണവിഷയങ്ങളെ അനുസരിച്ചു ഭാഷയ്ക്കു വരുത്തിട്ടുള്ള ആകൃതി സൗഷ്ഠ്യവത്താലും, സ്വസ്തൃഷ്ടികളുടെ വൈചിത്ര്യം, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ തന്റെ ഉൽപാദനശക്തി, വിഷയങ്ങളുടെ സുഖപ്രദമായ വിഭവപനം ഇവകൊണ്ടും, തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ നിർവ്വഹണത്താലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളുടെ ലാളിത്യം, പുൽഗതങ്ങളുടെ ആദർശ, സാക്ഷാത്കാര്യയുടെ സമൃദ്ധി ഇവയലും ആകുന്നു. ഈ സ്തുതിയെ അർക്കിക്കുന്നത് പ്രധാനമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളായ ശാകുന്തളം, വിക്രമോർവ്വീയം എന്ന നാടകങ്ങളാകുന്നു. ഇവയുടെ രചനയിൽ കാളിദാസൻ സമൃദ്ധവിഭവവും പ്രബുദ്ധവും ആയ തന്റെ മനശ്ശക്തികളുടെ ചോദനയെ അല്ലാതെ യാതൊന്നിനേയും അനുസരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, ഏകദേശം ക്രിസ്തുബ്ദം ൧൦-നികയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഭവഭൂതി മുതൽപേക്കു ദുർന്നിവാദമായി തോന്നിയ ചില സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്താലും അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രനായിരുന്നുവെന്നും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു'. അന്യപാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വിസ്തരഭയംകൊണ്ട് ഇവിടെ വിട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്തുതികൾക്കു കാളിദാസൻ പാത്രീഭവിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കൃതികളായ ശാകുന്തളം, വിക്രമോർവ്വീയം, മാളവികാഗ്നിമിത്രം എന്ന നാടകങ്ങളും, രഘുപാശം, കമരസഭം, മേഘസന്ദേശം, ജതുസംഹാരം എന്നീ കാവ്യങ്ങളും മൂലമായിട്ടാകുന്നു. ഏകദേശം ഹൈന്ദവം സംവത്സ

രത്തിൽ കുൽക്കട്ടായിൽ ജഡ്ഢിയായിരുന്ന സർ വില്യം ജോൺസ് മനോഹരമായ തന്റെ ശാകുന്തള ഭാഷാത്തരീകരണംകൊണ്ടു കാളിദാസാന, പാശ്ചാത്യസാഹിത്യരസികന്മാർക്കു പരിചിതനാക്കിത്തീർത്തു. ഫുവർ-ൽ പ്രൊഫ്സർ വിൽസൺ തന്റെ കൃതിയായ 'ഹിന്ദുതീയേറ്റർ' എന്നതിൽ ശാകുന്തളത്തിന്റെ കൂടെ ഇരട്ടപാറത്തോ എന്നു തോന്നുന്ന വിക്രമാംശീയനാടകത്തെ ഭാഷാന്തരീകരിച്ചു. ഈ സംസ്കൃതകൃതി ലത്തീൻഭാഷയിൽ ഒരു തജ്ജമയും മററും ചേത്ത് ഫുവർ-ൽ ബർളിൻ എന്ന പട്ടണത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു. ഫെർസൽ എന്ന ആൾ ആ സാവസരത്തിൽ തന്നെ അതിനെ ജർമ്മൻഭാഷയിലേക്കു തജ്ജമചെയ്തു. ബോളൻസൻ എന്ന വിദ്വാൻ ഫുവർ-ൽ പീറ്റർ സ്ബ്ലിൽവെച്ചു വേരേയും ഒരു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി തെളിയുന്നു. ഫുവർ-ൽ സംസ്കൃതമൂലം മാണിയർ വില്യംസ് എന്ന പണ്ഡിതനാൽ പ്രസാധിതമായി ഫെർട്ട്മാർഡ് എന്ന പട്ടണത്തിൽവെച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഫുവർ-ൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഗദ്യമായി കെച്ചൽ എന്ന ആളും തജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

മേലുദ്ധേയശകാപ്ത ഫുവർ-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് തജ്ജമായാട്ടുകൂടി പ്രൊഫ്സർ വിൽസനാൽതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽവെച്ചു പ്രൊഫ്സർ ജോൺസനും, ജെർമ്മനിയിൽ ശ്രാഗാര തിലകപ്യാപ്തനത്തോടുകൂടി മിസ്റ്റർ ഗിൽഡർമിസ്റ്റർ എന്ന ആളും, പിന്നീടു ഡാക്ടർ മാക്സ് മുളളറും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മല്ലിനാഥ പ്രാപ്താനത്തോടുകൂടി കാശി മുതലായ ദേശങ്ങളിൽവെച്ച് എത്രയോ പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ കഥ പായണമണിപ്പെട്ടു.

ഈസാഹാരാ ഫുവർ-ൽ ബോളൻ എന്ന ആളാൽ ലീപ്സിഗിൽവെച്ചു ഭാഷാന്താരത്തോടുകൂടി പ്രസാധിതമായി എന്നും, ശ്രുതബോധമെന്ന മരണശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം പാരിസ് പട്ടണത്തിൽവെച്ചു ലാൻസദാ എന്നൊരാളാൽ ഫുവർ-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നും കാണുന്നു.

രഘു ചംഗകാവ്യം ലത്തീൻഭാഷയിലെക്ക് എ. എഫ്. സ്റ്റേൻസിലർ എന്നൊരാളാൽ ഭാഷാന്തരീകരിക്കപ്പെട്ടു പാരിസ്സനഗരിയിൽവെച്ച് ഫ്രെഞ്ച്-ലും, ഗ്രീക്കുഭാഷയിലേക്കു മിസ്സർ ടിപ്പാൾ ഡോവിനാൽ തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ട് ആതൻസ് നഗരത്തിൽവെച്ച് ഫ്രെഞ്ച്-ലും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. ഇതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മിസ്സർ സ്റ്റേൻസിലർതന്നെ കഥാരസാഭവത്തിന്റെ ആദിയിലെ ഏഴു സ്കന്ധങ്ങളെ സംസ്കൃതത്തിലും ലത്തീൻഭാഷയിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുതന്നെ മിസ്സർ ഗ്രിഫിത്ത് എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലേക്കും തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

കാളിദാസകൃതികളിൽ എന്നുവേണ്ട പൗരസ്ത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യഭണ്ഡാഗാരത്തിൽവെച്ച് അനന്യമായ ആദരണമെന്ന ന്യായമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശാകുന്തളനാടകത്തിന്റെ ഫോട്ടോ എടുപ്പാൻ എത്രയോ ജാതിക്കാർ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ശാകുന്തളം വായിപ്പാൻ മാത്രമായി സംസ്കൃതം അഭ്യസിച്ച 'ചെസി' അതിനെ പ്രബോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഈ വിശിഷ്ടകൃതിക്ക് ഒന്നിലധികം തർജ്ജമകളും പരിപാടികളും ഉണ്ടായി കഴിഞ്ഞിരുന്നതായി കാണുന്നു. ഫോർസ്റ്റർ, ഹെർസൽ, ബാട്ടിലിംക്, ഏർൺസ്റ്റ്, മിസർ, ലാബഡൻസ് ഇവർ മുതൽ പദ്യമായോ ഗദ്യമായോ ശാകുന്തളത്തിന്നു ജർമ്മൻഭാഷയിൽ തർജ്ജമകൾ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ശാകുന്തളത്തിന്റെ തർജ്ജമയുണ്ടെന്നുള്ള പ്രശസ്തി ഡാനിയ്ക്ക്, ഇററാലിയൻ ഈ ഭാഷകൾക്കകൂടി ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്തരിച്ചുകൂടുന്നതല്ല.

കാളിദാസകൃതിയോ എന്നു ചിലരാൽ സംശയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മാളവികാഗ്നിമിത്രം, നളോദയം ഇവയും യൂറോപ്പിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ മാളവികാഗ്നിമിത്രനാടകം എ. വിബർ എന്ന ആളാൽ ജർമ്മൻഭാഷയിലേക്കു ഭാഷാന്തരീകൃതവും ആകുന്നു.

ഇപ്രകാരം നിഷ്പക്ഷമായും, തൊരിടലറിപ്പാൻ ഇടയില്ലാത്ത വിധത്തിലുമാണ് പാശ്ചാത്യന്മാർ നമ്മുടെ കവി സാമ്പാഭൗമനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രശംസയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യ

യിൽ കാളിദാസകൃതികൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പതിപ്പുകൾ, തർജ്ജമകൾ ഇവയെ കണക്കു കൂട്ടുന്നതു സുകരമല്ല. കാളിദാസകൃതികൾക്ക് ഏതദ്ദേശീയരായുള്ള വ്യാഖ്യാതാക്കളും വളരെയുണ്ട്. മല്ലിനാഥൻ, ഹേമാദ്രി, ചാരിത്രവർണ്ണൻ, സുമതിവിജയൻ, വല്ലഭൻ, ധർമ്മമേരു, വിജയഗണി, ദിനകരമിശ്രൻ, പ്രജ്ഞാകരൻ, സന്താനഗോസ്വാമി, കാത്യായനൻ, ഹരഗോവിന്ദവാചസ്പതി, ശങ്കരൻ, ചന്ദ്രശേഖരൻ, ശ്രീനിവാസൻ, രാഘവഭട്ടൻ, രംഗനാഥൻ ഇവർ കാളിദാസവ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഏതാനും പേർ മാത്രമാകുന്നു. കേരളഭാഷയിലും രഘുവംശം, ഇതുസംഹാരം ഇവയൊഴികേയുള്ള മുഖ്യകാളിദാസകൃതികൾ തർജ്ജമയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഭാഷാഭാരിദ്യവിനന്ദാർക്കു ആശ്ചര്യപ്രദമായിരിക്കണം. ലോകപ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന ശാകുന്തളത്തിനു നമുക്കു ഭാഷയിൽ രണ്ടാമതൊരു തർജ്ജമകൂടി ഇതാ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരം ഇത്രമാത്രം വിശിഷ്ടനായിരിക്കുന്ന കവിയുടെ കാലാദികാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു യത്നം ചെയ്യുന്നതിന് ഉചിതമായിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ, കാളിദാസജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് അറിവില്ലാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ വകയിൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായ പ്രമാണങ്ങളുടേയും, രേഖകളുടേയും അഭാവം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. തന്മൂലമായി ഇതിൽ ഉപന്യസിക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഈ പന്ഥാവിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഡാക്ടർ ഭാഷാഭാഷാജി, എസ്. പി. പണ്ഡിറ്റ് മുതൽപേരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും തേടിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ളവയാകുന്നു.

ഏതദ്ദേശീയ കാളിദാസവ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം മല്ലിനാഥഭട്ടനതന്നെ * കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന മല്ലിനാഥനോ, അദ്ദേഹം തന്റെ വ്യാഖ്യാനമെഴുതുന്നതിൽ മാറ്റുരക്കുകയായി കരുതിയിരുന്ന ഭക്ഷിണാവരണാഥ പ്രഭുവിനുള്ള പൂജ

* 'അണ്ണാമല' എന്ന മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു വ്യാഖ്യാതാവുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു മല്ലിനാഥന്റെതിനേക്കാൾ ചുരുക്കവും സാരവും കൂടാമെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ര. ര. പ.

പ്രാപ്തമാകട്ടെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ വിഷയം വിചിത്രമായി വീക്ഷിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

‘സ്ഥാനാഭിമാനം സർവ്വമപി വാസ്തവം’

ദിങ് നാഗനാഥപരിവർത്തനം സർവ്വമപി വാസ്തവം പഠനം

എന്ന മേഖലയിൽ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രാപ്തികളെക്കുറിച്ച് നിരൂപണം, ദിങ് നാഗനാഥപരിവർത്തനം സർവ്വമപി വാസ്തവം എന്നു മല്ലിനാഥൻ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ പ്രാപ്തികൾ സർവ്വമപി വാസ്തവം പറയുന്നവരും അനേകം പേർ ഉണ്ട്. ഇത്ര മാത്രമേ മല്ലിനാഥൻ നിന്നും കാളിദാസനെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നുള്ളൂ. അതിപ്രകാരം സംഗ്രഹസമ്മിശ്രമാണതാനും.

കാളിദാസൻ, ഇന്ത്യയിലെ ഷേക്സ്പിയർ എന്ന നാമധേയം രസികശിരോമണിയായ സർ. വില്യം ജോൺസ് കല്പിച്ചത് ഒന്നിലധികം വിധത്തിൽ യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു കവികളുടെയും ജീവചരിത്രം അജ്ഞാതപ്രായമായിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, രണ്ടുപേരുടെയും നാമങ്ങൾ തന്നെ സ്വാമാന്ത്ര്യാധികമായ വാദങ്ങൾക്കു വിഷയമായിരിക്കുന്നു. കാളിദാസനെപ്പറ്റി സാധാരണ അറിയപ്പെട്ട സംഗതികളെല്ലാം ഒരു വാക്യത്തിൽ അടക്കാനുള്ളതേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ഉജ്ജയിനിയിൽ വിക്രമാദിത്യസദസ്സിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നതായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നതു തന്നെ, കോജിപ്പിത്രത്തെ പ്രമാണത്തോടു കൂടി സ്വീകരിക്കുന്നവർ സമർത്ഥരെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും അദ്ദേഹത്തെ വിക്രമാദിത്യസദസ്സുനാക്കിത്തന്നെ കല്പിക്കുന്നു.

‘വർത്തികപ്രഭവേണരാമനപതി വ്യാസനധർമ്മാത്മജേ

വിപ്രാതഃകിലകാളിദാസകവിനാശ്രീവിക്രമാർക്കോന്യപഃ’

എന്ന പ്രസിദ്ധശ്ലോകം തന്നെ കാണുക. വിക്രമാദിത്യസദസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നവരത്നങ്ങളിൽ ഒരാളായിരുന്നു കാളിദാസൻ എന്നും, താഴേവരുന്ന ശ്ലോകം കൊണ്ടു കാണാവുന്നതാണ്.

‘ധനപന്തരിക്ഷപണകാമരസിംഹസങ്ക

ചേതാജ്ഞേയകർമ്മകാളിദാസഃ’

പ്രാജ്ഞാപരാമർദ്ദിനിരോന്മുഖതേസ്സഭായാം
രത്നാനിവൈവരതചിന്തവിക്രമസ്വ്യഃ¹

ഇതിൽ പാശ്ചാത്യരീതികളെ ധനപന്തരി ഒരു വൈദ്യനും, ആർ
മരസിംഹൻ പ്രസിദ്ധ നിഘണ്ടുക്കാരനും, വരാഹമിഹിരൻ
ജ്യോതിഷിയും, വരതചി ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനും, കാളിദാസൻ കവി
യും ആകുന്നു. ഇവിടെ ഒന്നാമത്തെ വൈഷ്ണവ വിക്രമാദിത്യൻ
എന്നുള്ള രാജാവിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഈ നാമധേയത്തോടു കൂടി
ഇൻഡ്യയിൽ പലരാജ്യങ്ങളിലും എന്നുപേണ്ട ഉജ്ജയിനിയിൽ ത
ന്നെയും, അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ ഏതു
വിക്രമാദിത്യന്റെ സദസ്സിലാണ് കാളിദാസൻ വർത്തിച്ചിരുന്നതെ
വിക്രമാദിത്യന്മാരിൽപെട്ട് അതി പ്രസിദ്ധനായിട്ടുള്ള സിന്ധ
ൻസ് അല്ലെങ്കിൽ ശകന്മാരെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ച ക്രൈസ്തവബു
ത്തിന് ഒരു കൊല്ലം മുമ്പിൽ വിക്രമാദിത്യ സംവത്സരം സ്ഥാപി
ച്ചവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മഹാരാജാവാകുന്നു. സ
ർ. വില്യം ജോൺസ്, ഈ വിക്രമാദിത്യന്റെ സദസ്സിൽ തന്നെയാ
ണ് കാളിദാസൻ ശോഭിച്ചിരുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വേ
റെ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നതാ
യ ഈ കാലത്തുതന്നെയായിരുന്നു കാളിദാസൻ വർത്തിച്ചിരുന്നതെ
ങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഹോറസ്, വെർജിൽ എന്ന കവികളുടെ സമകാലി
കനായിരുന്നെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഭോജപ്രബന്ധം ഐതി അകമ്പ
രി എന്ന കൃതികളുടെ പ്രാമാണ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തു
ബു. ൧൧-ാം ശതവർഷത്തിൽ മുജരാജാവിന്റെ ശേഷം രാജ്യഭര
ണ ചെയ്തിരുന്ന വിക്രമാദിത്യനായിരുന്നു കാളിദാസന്റെ സംരക്ഷ
കൻ എന്നു മിസ്റ്റർ ബെൻറിലി അനുമാനിക്കുന്നു. കേണൽ വിൽ
ഹേംട്ടാ, മിസ്റ്റർ ജെയിംസ് പ്രിൻസപ്പും, അവരെ അനുസരിച്ചു
മൌണ്ട്സ് വേട്ട് എൽഫീൻസ്റ്റോണും കാളിദാസൻ ൫-ാം ശതവർഷ
ത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായി നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഗുജറാറ്റ്, മാറവ,
ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക മുതലായ ദിക്കുകളിൽ മുജന്റെ സഹോദര പുത്ര
നായ ഭോജന്റെ സദസ്സിൽ ഒരുവനായിരുന്നു കാളിദാസൻ എന്നു
ഭോജപ്രബന്ധം എന്നകൃതിയെ അനുസരിച്ചുവിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു.

ഉജ്ജയിനിയിൽ അനേക ഭോജനാശം അനേക വിക്രമാദിത്യനാശം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അതിൽ അത്യന്തമായ ഭോജൻ ക്രിസ്താബ്ദം ൧൧-ാം ശതവത്സരത്തിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നു. മുമ്പത്തെ രണ്ടുപ്രായങ്ങളെയും സംഗ്രഹിക്കുന്നു വെച്ചു പരിപാലിക്കണമെങ്കിൽ, നവരത്ന സഭാസഭനായ വിക്രമൻ ഭോജൻ എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന ശിലാലിഖിതങ്ങളിലും മറ്റും സമുദ്രമുഖം എന്ന രാജാവിനെ കവികളുടെ ബഹുമാനമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ രാജാവിന്റെ സമസ്തിലായിരിക്കണം, അതായതു ക്രിസ്താബ്ദം രണ്ടാം ശതവത്സരത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലായിരിക്കണം കാളിദാസൻ വർത്തിച്ചിരുന്നതെന്നു പ്രമേയം ലാസൻ ഊഹിക്കുന്നു. മൊസേമോഷ്യാ എന്ന ആൾ കാളിദാസന്റെ കൃതികളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു തന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചു.

‘സതപതേകവനിതാസംബോധിസൻ

പാവനീമനവലോക്യസന്ദർശി

വൈദ്യയന്ത്രപരിഭാവിനംഗഭം

നപ്രദിപതുവവായുരത്യാൽ.’

ഇങ്ങിനെ രാജാ പാശാപസാധനത്തിൽ മരിച്ചതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നിവർണ്ണന്റെ കാലശേഷം ജനിച്ച രാജാവിന്റെ രാജ്യഭാരകാലത്തു കാളിദാസൻ ജീവിച്ചിരുന്നതായി ടി. മോഷ്യാ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ മേൽ, രാജാപാശത്തിൽ അഗ്നിവർണ്ണന്റെ ശേഷമായി യാതൊരു രാജാവിന്റെയും പേരു കാണുന്നില്ല എന്നതായിരിക്കാം. അഗ്നിവർണ്ണ സുതന്റെ കാലത്തു കാളിദാസൻ ജീവിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ആ രാജാവിനെപ്പറ്റി വല്ലതെങ്കിലും രാജാ പാശത്തിൽ പരാതിരിക്കുമായിരുന്നോ? ആകയാൽ മോഷ്യായുടെ അഭിപ്രായം വളരെ സാധ്യമായി തോന്നുന്നില്ല. കാളിദാസന്റെ കാലത്തെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായ രേഖപ്രായവും പ്രമേയം വിൽസൺ ഇല്ലെങ്കിലും, വിക്രമാദിത്യബാഹുപകനായ വിക്രമാദിത്യന്റെ കാലത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു കാളിദാസനും എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ഗൗരവമായി ചില ശങ്കകൾ ഉള്ളതുപോലെ

തോന്നുന്നു. 'ആനന്ദസ്' ആഹ് രാജസ്ഥാൻ' എന്നഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹിന്ദു സാഹിത്യം ഉള്ള കാലം മുഴുവനും ഭോജപ്രമാദന്റെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സപ്രസാദനായിരുന്ന നവരത്നങ്ങളുടേയും നാമധേയങ്ങൾ നൽകുന്നതല്ലെന്നും, ഈ നാമധേയമുള്ള മൂന്നുരാജകുമാരന്മാരിൽ ആരെയാണ് ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും അവരെല്ലാവരും വിദ്യാപ്രേഷാഹകന്മാരായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിട്ടു കേണൽട്ടാഡ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ഭോജന്റെ കാലം വിക്രമാദിത്യവർഷം, നവമം- (ക്രിസ്തുവർഷം-1910) രണ്ടാമത്തവന്റെ കാലം അതേ വർഷം-1911-ാം അന്ത്യന്റെ കാലം 1912-ാം ആകുന്നു.

(തുടരും)

പി. കെ. നാരായണപിള്ള. ബി. എ.

ഒരു എഴുത്തു.

മുന്നവന്നോരുപദ്യത്തിനു മറുപടിത്തന്നതയ്ക്കായ്കയും പിന്നീടെത്തിച്ച പദ്യാവിരവിനൊടിപൊത്താനുമുന്നിദമാദം നന്നായ്ക്കാനിച്ഛകണ്ടേൻ മറുപടിയെഴുതാനനുവല്ലാതമാനും വന്നീടാനുള്ള സ്വസ്ഥപരിചാടപായാമസ്സലാം മത്സവേകേരം. എ

പത്രവന്നണയാഞ്ഞുമല്ലതുമഹാനിസ്സാരമെന്നോത്തുമല്ലാത്തതിങ്കൽനിന്നു പദ്യമുളവായിടാഞ്ഞുമല്ലേതുമേ പത്മപ്രതാപയുമല്ലനിക്ഷേപുതവാൻ പത്രങ്ങൾ കിട്ടാഞ്ഞുമല്ലൊന്നിപ്പൊതു മല്ലകാരണമുരച്ചീടാധരിച്ചീടണം. എ

സമ്പൂർണ്ണമാദമോടു പദ്യമോദവാനാ-
യോദ്ധാട്ടതിത്തഴുതവാൻ മടിയല്ലതല്ലാ-
കമ്പത്തിൽ പെച്ച പക്ഷഭേദിതെന്നു പൊല്ലാ-
വയ്ക്കുമുള്ള ലോകമതുകൊണ്ടു മടിച്ചിരുന്നേൻ.

ഒ

മത്സരമത്സരംകേൾപ്പാ-
നൽ സുഖംപരമകിലോ
തപസ്വമീപമതിൽചകടം
മത്സരമകയല്ലത്താൻ.

ര

കവികലതിലകന്മാർകൈവണങ്ങുംചാനോ-
ടിചനിഹകിടയാമാപദ്യമൊന്നദ്വീപ്താൻ
ശിവ!ശിവ!നിരപിച്ചാലാവതില്ലകിലുംതാൻ
തപഹിതമതുപാലേതീർത്തിടാമാത്തമോദം.

ര

മല്ലാക്ഷിമരുടെമനോമണിമന്ദിരത്ത-
ലുല്ലാസമോടുവിലസംവിനയാംബുധത്താൻ
വല്ലഭകിലുംപുനരിനിക്കവിതയ്ക്കുപിന്നോ-
ട്ടല്ലെന്നാച്ചുചിലതിനുചമച്ചിടുന്നു.

ര

വിശേഷിച്ചുവൃത്താന്തമൊന്നുണ്ടതിപ്പോ-
ളശേഷാകഥിക്കാമടിക്കൊണ്ടൊന്നും
വിശങ്കാവിധംകേളിതെല്ലാംഭവൽകൈ-
വശംകിട്ടിയതുകണ്ടുകൊണ്ടാടിക്കേണം.

ര

അജ്ഞാപുറത്തിരിച്ചുകൊന്നാരുവീടത്തുണ്ടാ-
ത്തൊക്കെപുറത്തുവീടയുള്ളൊരുപെണ്ണാരുനാൾ
ദുഃഖപെരുത്തുനിശയിൽവെള്ളശൃംഗമായി-
പ്പൊക്കൊപെരുത്തമരമൊന്നുതരത്തൊന്നുതാൻ.

വു

തരുശിരസി കരേറിനല്ലകൊമ്പ-
ത്തൊരുക്കയർകൊണ്ടുപരതാൻവരിഞ്ഞുകെട്ടി
മരതലഗളസീളികെട്ടിത്തൊന്നി-
ട്ടൊരുവിധമാണുതാത്തവീടുപുക്കാൾ.

ന്ദ

പൊങ്ങച്ചാർ കണവൻറുകപ്രഹരമോദാരിദ്രപൂർവ്വംകടം
വാങ്ങിച്ചിട്ടവർവന്നപാടുകിടന്നിട്ടുള്ളമുട്ടാകയോ
ഏങ്ങിച്ചാകിലമത്ത്നാടകലയാമെന്നൊന്നാചിന്തിക്കയോ
തുങ്ങിച്ചാവതിനുള്ളസാഗതിയതിന്നൊന്നറിഞ്ഞീലത്തൻ. ഹാ

ബദ്ധാരംഭേളിതുകേൾക്കുകണ്ടു
ബുദ്ധിക്ഷയംവേണ്ടവാനശയം
വൃദ്ധയ്ക്കുദിച്ചിടനമഹമെല്ലാം
സിദ്ധിച്ചസിദ്ധിക്കതുതന്നെമൂലം.

ഹി

മെയ്യൻ ചരമണിഞ്ഞുമാറുമടിച്ചച്ചൊവ്വരെപ്പാർത്തിട്ടു-
ന്നയ്ക്കൻ തൻറചിരിച്ചിയിൽഗുണമിവുകിന്നൊരാമെന്നറിട്ടും
പൊയ്യല്ലെൻമാശിശിപ്പതൻറപടപണ്ടുണ്ടായനാളൊക്കയും
ചെച്ചാൻപ്രാപ്തിയതായിവരുകതുവോനോത്താലുമാതാദരം. ഹാ

കലിയുഗമതുക്കൊണ്ടുവന്നുകൂടും
കലശലയോകലിതദരംകമിപ്പാൻ
ഉലകതിലൊരുവക്കുമാവതല്ലി-
ന്നലാലുമതേ! പലതുണ്ടുപോലിവണ്ണം.

ഹി

സംപ്രീത്യാസപ്തമൃതാലയമതിലമരംകുഞ്ഞനെങ്ങാണ്ടുപോയി
സന്ധാദിച്ചൊരുനിപ്പോളുകനിവിടെനടക്കുന്നതിന്നില്ലമാന്തം
വയ്പേരുകുട്ടമശ്ശേരിയിലമിതസുഖംവാണിട്ടെന്നോരുകുട്ടൻ
നമ്പൂരിക്കുപിടിച്ചെൻകുളിയതുകുളിയല്ലെട്ടനുംമുട്ടിപോലും. ഹാ

ഇച്ചിതിന്നങ്ങനെസഞ്ചരിക്കും
ചിരിച്ചിതൻമെയ്യിലുമിപ്രകാരം
നിറച്ചുപട്ടിട്ടതിമംരമയ്ക്കൻ
വിറച്ചുപോലുംവിരഹാമയത്താൽ.

ഹി

പാരംതപൽഗ്രഹഭാരമായൊരുമഹാദുഃഖാബ്ധിയെക്കൊള്ളുവോ
പാരാതിന്നൊരുപത്തിരട്ടിപെരുതായിടുംമഹദ്വീക്ഷയും
പാരാവാരമതിൽക്കിടന്നുപിടിയുംമൽക്കാഴ്ചമൊന്നുംഭവോ-
നോരാത്തൊരാപറയുന്നുകേരളമതിൽക്കേളിപ്പെട്ടുംസൽക്കവേ! ഹനു

ഇപ്പോൾജോലികളൊന്നുമില്ലപറവാൻതപൽപ്പൂരിലെന്നാൽഭവോ-
നിപ്പാരികലണഞ്ഞുപത്തുദിവസംപാത്തിട്ടുവാനാഗ്രഹം
ഉൾപ്പൂവിൽപരമുണ്ടിനിക്കുതന്നിനച്ചിപ്പട്ടമങ്ങെത്തിയാ-
ലപ്പോളാശയതാരിലാതുക്കുണാലേരംപ്രകാശിക്കണം കിര

സാരസ്വതകൊണ്ടുസാക്ഷാൽസരസിജവിശിഖൻതന്റെജായെജയീ
വാരസ്വതൊത്തുതയ്ക്കാടതിസുഖമചിടത്തന്നെവാഴുന്നതില്ലേ? [ജൂല
ഏറ്റുനോക്കിമുണ്ടിനവരുടെവിവരംവിസ്മയിച്ചൊന്നുകേൾപ്പാൻ
പാരിൽപാദരജതരല്ലാമടിമലർപണി യുംപൂണ്ണപൂണ്ണാംബുരാശേ!

ഒട്ടല്ലെങ്കഴുകാലംകരതലമതിൽഞാൻവെട്ടുമേന്തിക്കിടപ്പാൻ
വട്ടാകുട്ടിപ്പാർപ്പട്ടുളവരിലൊരനാറുകാക്കുലുകോട്ടകൂടി
പിട്ടല്ലെന്താകുടിച്ചിട്ടുലുകിടുകിടാത്തൊന്നുവട്ടച്ചുപിത്തം
ചുട്ടുറാമുട്ടുവെച്ചുനവിയെയതുവശാൽവന്നതില്ലനപായം. ഹൻ

പ്രത്യക്ഷമായൊഴുതവാനിനിയുംവിശേഷ
വൃത്താന്തമുണ്ടുവളരെപ്പുനരെങ്കിലുംഞാൻ
നിന്തുനന്നിസ്തുലമതേ!തവഭൃത്യനായ
കന്താവുതാൻധൂതിപിടിച്ചതുക്കാരണത്താൽ. കിര

നടുവമിഹധരിപ്പാൻപട്ടുജാലങ്ങളങ്ങോ-
ട്ടുചിഹ്നൊടെഴുന്നേൻ ചെമ്മണിക്കുസ്മരൻഞാൻ
തടവുകളിടയാതെതത്രവന്നെത്തിയെന്നാ
ലുടനഴുതിവിടേണംഹൃദ്യമാംപട്ടുജാലം. കിര

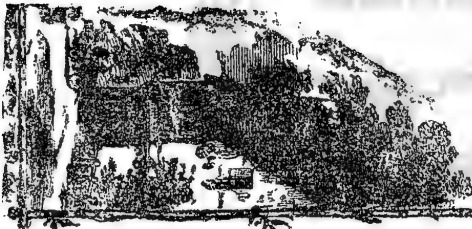
ഉഷ്ണീതലത്തിങ്കലതീവകീർത്യാ
വാഴംഭവാനീക്കവിതയ്ക്കഭിന്നം
വിഴക്കരംകൊണ്ടുവരുന്നതെല്ലാം
പോഴത്തമാണെന്നുനിനച്ചിടാംല്ല.

പവ്

രാജശ്രീനടുവത്തിനു
വ്യാജംചാലക്കുടിക്കുമ്പോ
ഉള്ളഗുഡങ്ങൾവെള്ളാരം
പിള്ളിനിന്നുവരുന്നത്.

പവ്

ഒ ര ക ള



സമ്പത്തേറിയവന്നു
സന്തതിയില്ലാതേയും സ
ന്തതി പെരുത്തവയ്ക്കു കൊ
ററിന്നില്ലാതേയും വരുന്ന
തു ദൈവഗത്യാ വരുന്ന

താണെങ്കിൽ ആ ദൈവത്തിനു വിവേകം കുറയുമെന്നു പറയാം.
'യജ്ഞന്മാന്തരകൃതം കർമ്മദ്വൈവിധ്യമിതികഥ്യതേ' എന്നുപോ പറ
ഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സത്യമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഞ്ഞു മറുതിരി ഭട്ട
ശയിലും അതിൽനിന്നു മുളച്ചുപടരുന്ന പിപത്തുകളിലും പെട്ടു
വലയുമ്പോൾ സ്വയംകൃതാനന്ദമെന്ന സമുധാനം ഒരുമാതിരി
ജീവനൈഷധം തന്നെ.

ഉദയ മാതാഞ്ജനന്റെ കലം എത്രയോ പുരാതനമായി
ട്ടുള്ളതാണ്. കുടുംബത്തിൽ താനും വന്ധ്യയാണെന്നു തീർച്ചവന്നിട്ടു
ള്ള തന്റെ ഭാര്യയും മാത്രമുള്ളൂ. സ്വന്തം ജലധിജലംപോല
പലിച്ചതും ദിവസന്തോളം വളർത്തുന്നതുമാണ്. ഉദയമാതാഞ്ജന

നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ജഗന്മാഹിനിയും ജാത്യാ പിന്തുക്കുവാറാണെന്നുള്ളതിന്നു പുറമെ ഇരിവകും ഉദരരോഗം നിമിത്തം എപ്പോഴും ഉണ്ണുപോല ഉണ്ണാനൊ ശിരോരോഗംകൊണ്ട് എണ്ണത്തക്കൊന്നാ പാടില്ല. അനാവശ്യത്തിൽ ചിലവുചെയ്യാത്തവക്ക് ആവശ്യമുള്ളതും കുറഞ്ഞുവരും. അന്നദാനം മുതലായ 'സല്ലാരവ്യയം' തന്നെ രക്ഷണം ദ്രവ്യത്തിനെന്നും മറ്റും പറയുന്നതു വെറുതെ. എത്രയോകാലം മുമ്പു തുടങ്ങി ഉദയമാത്താണുണ്ടാകുന്നതായി ഒരുപിടി ഭിക്ഷുപാലും കിട്ടിയില്ലെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. എന്തായാലും ഉദയമാത്താണുൻ തൊട്ടാതല്ലാം വലിച്ചു വരുന്നുള്ളു.

ജമീന്താർ മണിരാമന്റെ കഥ നേരമറിച്ചാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഇരട്ടപ്പറമ്പ് അഞ്ചുക്കൊല്ലത്തിനിപ്പുറം അറുപതിൽ ചിലപാനം ആളുകൾ വലിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണ്ടുതന്നെ കഷ്ടിച്ചുകഴിയാൻ മാത്രമേ സപത്തുള്ളു. പത്തിരൂപതു കല്യാണങ്ങളും ചില ചികിത്സകളും കഴിച്ചുതാടുകൂടി മുമ്പുള്ള സപത്തിൽ പകുതിയിലധികവും നശിച്ചു. അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കു പണമില്ലാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടു പിന്നെയും പിന്നെയും ആലോചിച്ചതിൽ ഉദയമാത്താണുനായി ഒരു വിവാഹം നടന്നാൽ ഏതാനും നിപുണിയുണ്ടെന്നു കണ്ട് അതിന്നു യതിക്കുകയും മണിരാമന്റെ മകൾ തകാമണിദേവിയെ ഉദയമാത്താണുനു കൊടുപ്പാൻ രീച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. സന്തതി കാര്യത്തിന്നും സമ്പത്തേറുന്നതിന്നും മണിരാമൻ ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കിയ പ്രതിവിധി പററി.

ജഗന്മാഹിനി സൗന്ദര്യത്തിലും സൗശീല്യത്തിലും യഥാർത്ഥമായി ജഗന്മാഹിനി തന്നെയാണ്. താൻ വസ്ത്രധാരണത്തിൽപ്പറ്റുന്നതും സൗന്ദര്യവേണ്ടി ഇനി ഒരു വിവരം കൂടി ചെയ്യണമെന്ന് ഉദയമാത്താണുനാടു അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ആകാശം ഉദയമാത്താണുനു സമ്മതമായിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യത്തിലാണ് തകാമണിദേവിയുടെ വിവാഹാത്തപ്പറിയുള്ള ആലോചന ചെയ്തത്. സന്തതിക്കുവേണ്ടി പെണ്ണുക്കുന്നതിന്നു മണിരാമന്റെ കുലാപോലെ മറ്റൊന്നില്ലല്ലോ. അതോടുകൂടി രൂപലാപ

ബ്രഹ്മം ബുദ്ധിയും ഇശ്വരീയ് വിദ്യാഭ്യാസവും തകാമണിഭേവിഷ്ഠ
 ചൈതന്യം കേട്ടപ്പോൾ ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ തൽക്ഷണം വിചാരം
 രിച്ചയാക്കി. കല്പാണം ഘോഷമായി കഴിക്കേണ്ടതിന്നു സാമാന്യ
 ബലമോ, ഭയംകൊണ്ടുള്ള താമസം മാത്രമേ പിന്നെ ചേണ്ടിവന്നി
 ട്ടുള്ളൂ.

വിചാരിച്ചതിന്നു മുമ്പു തകാമണിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി
 റി മാത്രം യാതൊന്നും ചൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആഭിജ്ഞാ
 നും, സുഖം, ദുഃഖം, രൂപമെന്നും, വൃത്തി, വിനയം മുതലായ
 ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ തകാമണി ധരിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും ഉദയമാ
 ര്ത്താണ്ഡൻ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു അഭിപ്രായമുണ്ടാകുന്നു. ത
 കാമണിയുടെ അഭിപ്രായമൊട്ടു കേൾക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ അ
 റി ചിലപ്പോൾ മുമ്പാകെ ചെന്നു അപരിചിതരായ തോന്നാമെന്നും, അ
 ങ്ങിനെ തോന്നിയാൽ പിന്നീട് എന്തൊരു നഷ്ടമായിട്ട് ഒരു നില
 ജ്ഞാതെ അപരിചിതരായിത്തീർന്നു. "അങ്ങനെയൊക്കെ" ഉദയമാ
 ര്ത്താണ്ഡൻ തകാമണിയുടെ അഭിപ്രായം കേൾക്കുന്നതിനായി പ
 ല്യാപവും സാധുതയും തിരിച്ചു ഇങ്ങനെയായി ചിലപ്പോൾ താമസം
 പഴക്കത്തുകൊണ്ടു തിരിച്ചറിയുന്നതല്ലെന്നും ഇപ്പോഴും ഒരുപോ
 ലെയെന്നും വല്ലവിധത്തിലും തന്നെ പിന്നെ വീട്ടിൽകൊണ്ടു
 പോയി വീട്ടിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതല്ലെന്നും തകാമണി സങ്കടപാതെ
 തുടങ്ങി സാധാരണത്തിൽ സങ്കടമാകുന്ന അധോഗതി തുടങ്ങി
 യാൽ ഏതാലും അടയിൽ പോയപ്പോൾ ഉദ്യോഗത്തിൽ
 കല്പിക്കും.

ഇന്നുള്ള കാലിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നും പണമില്ലാത്ത പട്ട
 തം പാടിപ്പിടിക്കുന്നതു സംശയാർത്ഥമായതുകൊണ്ടു സന്താനശ്രേ
 ഷാലക്ഷണങ്ങൾ ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ ആപ്തനായി വന്നിട്ടുള്ള
 തിരുനെല്ലി ജനാപവാദമുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ലാതെ ഉദയമാർത്താണ്ഡ
 ന്നു ശാസ്ത്രികളുടെ സാസ്യംകൊണ്ട് ഇതുവരെ യാതൊരു ദോഷ
 ധ്യം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മന്ത്രത്തിലും തന്ത്രത്തിലും മതത്തിലും ഇദ്ദേഹ
 ത്തിന് ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന അറിവു വാസ്തവത്തിൽ ഉള്ളതാ
 നെന്നാണ്. ജ്യോതിഷത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്നുള്ള നിവൃണതകൊ
 ണ്ടു വരുന്നവർ ശരിയായി പറയുന്നതു ദിവ്യദൃഷ്ടിയാണെന്നും ക

എന്നുയർത്തിയെന്നും പ്രസിദ്ധിയുള്ളതു മാത്രമേ അവസ്യവരമാകൂ. സമുദായശാസ്ത്രങ്ങളായ ഇദ്ദേഹത്തെ ഉദയമാന്താണെന്നു വളരെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. നാടൊരമാസം നടയൊരമാസം എന്ന നിയമക്കാരനായതുകൊണ്ട് എല്ലാത്തോഴും ഇദ്ദേഹത്തിനോടാലാചിച്ചുകാത്തുതടർ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാറില്ലെങ്കിലും ഇദ്ദേഹം അരമനയിൽ ഉള്ള കാലത്ത് ഇദ്ദേഹത്തോടാലാചിക്കാതെ ഉദയമാന്താണെന്നു യാതൊന്നും ചെയ്യാറില്ല. തകരുന്നിടയുടെ വിവാഹകാലത്തു സഞ്ചാരത്തിലായിരുന്നതിനാൽ ആ വിവാഹംകൊണ്ടുള്ള ഗുണഭോജനത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രികളോടാലാചിക്കാൻ തരമായില്ല. സഞ്ചാരംകഴിഞ്ഞ ശാസ്ത്രികൾ വന്നുചേർന്നു പുതിയ വിവാഹത്തിൽ വരാൻ പോകുന്ന ചൈതന്യത്തിന്റെ നിഴൽ കണ്ടുതടങ്ങിയപ്പോഴാണ്. ശാസ്ത്രികൾ അരമനയിൽ വന്നെത്തിയതിനുശേഷം കുറേപ്രായം കഴിഞ്ഞുവന്ന വിവാഹപ്രശ്നമാണുണ്ടായത്. (തുടരും)

കാര്യം അച്ചതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

പ ല വ ക

പുസ്തകാഭിപ്രായം.

പഞ്ചതന്ത്ര മണിപ്രവാളകാവ്യം.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിലും സംരോപണരേഖപ്രദമായൊരു പ്രയാസനാഭ്യുക്തമായതിലും വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് കൊള്ളാതെ വായനക്കാർക്ക് ഇഷ്ടാഭിപ്രായങ്ങൾക്കിതരുന്ന ചില പുതിയ പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപറയുമ്പോൾ കേവലം നിർദ്ദാക്ഷിണ്യഭാവം എന്നല്ല ചിലപ്പോൾ കരകവിഞ്ഞ ഭ്രാന്തയോ കൂടി കാണിക്കാവുന്നതാണ് ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ രഞ്ജിനിയെപ്പറ്റി ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ടാവാറിടയുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരു വെറും മുഖനോക്കി സേവപര്യവർത്തിതകൾ ഭാഷയ്ക്കും ജനങ്ങൾക്കും പൊതുവിൽ ഗുണം വരുത്തുന്നതല്ലെന്നും വാസ്തവം പറയുന്നതാണ് കാളം എന്നത്രെ രഞ്ജിനിയുടെ ദൃഢവിശ്വാസം.

‘പഞ്ചതന്ത്ര മണിപ്രവാളകാവ്യ’ത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ആ കാവ്യത്തിനു ദോഷത്തേക്കാൾ ഗുണമാണ് അധികമുണ്ടെന്നു

ഒന്നാ, വെട്ടുതുനാട്ടിലെ കവികിശോരന്മാരായ വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ മുതൽപേരുകൾ ഈ കവിതയും സഹജമായ രചനാ സാമർത്ഥ്യത്തെയും മനോഹര്യത്തെയും കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ, കവിതാഭ്രാന്തന്മാരെല്ലാം ഇതുവാങ്ങി ചായിക്കേണ്ടതാണെന്നോ എന്നും മറ്റുമുള്ള വെറു മുഖസ്തുതിയല്ലാത്ത പ്രശംസാവാചകങ്ങൾകൊണ്ടു സ്ഥല നിറയുന്നതല്ല രഞ്ജിനിയുടെ മറ്റു വാസ്യചരിതൽ രം പുതിയഗ്രന്ഥാകാണ്ഡ് എത്രമാത്രം ഉപയോഗമുണ്ടെന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. സാക്ഷാൽ കണ്ഠനമ്പ്യാരുടേയോ അല്ലെങ്കിൽ കല്ലറയക്കുളങ്ങര രാഘവചിഷാഭാഷ്യയോ ആരുടെ കൃതിയാണെന്ന് ഇന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തില്ലാത്തതും വളരെ സരസവും പ്രസിദ്ധവുമായ പഞ്ചതന്ത്രാ കിളിപ്പാട്ടുകൊണ്ടു മലയാളികൾക്കു കിട്ടുന്ന ഗുണത്തിൽനിന്നധികം ഒരഗ്രഗണ്യവും രം പുസ്തകംകൊണ്ടു കിട്ടുവാനുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല. 'എഴുപ്പത്തിൽ പഠിപ്പാനും, ഭാഷയിൽ പഠിപ്പാനും, സന്ദർഭാചിതമായി പ്രയോഗിപ്പാനും കിളിപ്പാട്ടിനെക്കാൾ അധികം നല്ലതു ശ്ലോകമാണെന്നുള്ളതിന്നും സംശയമില്ല'. എന്ന് രം പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ ഞങ്ങൾക്ക് ആ സാരം തീർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവരുടെ പരിശ്രമം എന്തെങ്കിലും പുതിയവിഷയത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലേയാളഭാഷയ്ക്ക് അധികം ഗുണമുണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്റെസാരം. രം പുസ്തകത്തിലെ സരസകവിതാരിതി കാണിക്കുവാൻ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെചേർക്കുന്നു.

‘ഭൂവനധനമേതൊരുത്തനുണ്ടോ
 യവനസ്സവതമഭരിച്ചുനില്ക്കും
 ശിവ! രാമ! ദരിദ്രനാംപുമാനും
 ശവപുതങ്ങളിലെത്തുഭേദമുള്ള?’

ഇടയ്ക്കുകൾക്കല്ല മുടവുണ്ടെന്നു കാണുകിൽ
 പടയാപേത്തു ചെന്നാട്ടുപടാവട്ടിജയിക്കുന്നു (ന-ാം ൨൫൦. ന്നൻ)

എന്നാൽ ദോഷംപറവാനും വല്ലതും ഉണ്ടായിരിക്കാം.

‘പത്തുനൂറുലാമിതമ്പൊരുമുഷികന്നിരയാഴ്ചത്തു * * ’

രം വക യതിഭംഗം ഭംഗിയാണെന്നുള്ള ഭ്രമം ഇനിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്തതായാൽ നന്നായിരുന്നു.

P. SUBBAROY'S

World- renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്ന സേവിച്ചതിന്നു മുമ്പ്



പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം.

ഈ ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികരണ ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത ലക്ഷണമില്ലാത്ത വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, ശ്വേതം, കാൽ, മുതലായവയുടെ നിറം, നീരാഴി, മധുരമോ, കല്ലടപ്പ് (മുതലായവ) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണനേരം പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.



മരുന്ന സേവിച്ചതിന്നു മുമ്പ്

ഡപ്പി ഒന്നു വില്പന രൂപ ൨൦ തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം ഇടുപ്പുവലി, മുതുമധികമായും തടഞ്ഞു പോകുക, മേയ്ക്കു പുക്കച്ചൽ, രക്തമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രീപുഷ്പനാഭൻ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧-ാം വില്പന രൂപ ൧ മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിക്ക് തപാൽ ചിലവു അണ ൫

൩. സർവ്വവദനസംഹാരി

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം മുടക്കുവാനും നെഞ്ചുനോവു തലവേദന ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശ്വേത, ഇടുപ്പുവദന പാർശ്വവായു മേഹവായു തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും കപ്പി ഒന്നു വില്പന രൂപ ൧ തപാൽ ചിലവു അണ ൫

൪. മണ്ഡലകുഷ്ടസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ടം, പൂഴുക്കടി തഴുതണം, നടുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിന്നു സിദ്ധലക്ഷണം തപശ്ശാഗന്ധം പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകുഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും വില്പന കപ്പി ഒന്നു ൪-ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി വരെ ൫ ണ വേറെ

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കുട് ജില്ല.

ഒ. ലക്ഷ്മീകരകസ്തുരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏല്പാഴം സത്രം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വായ്നാരം, അജിണ്ണം പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.



രനിമ്ലം താംബൂലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തേയും ജിണ്ണുപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പും മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസരചാസം, ജപരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-൯൯ വില ൯ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-൯൯ തപാൽകൂലി ഉണ്ട്.

എ. ഭന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ഭന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ ൯ വേറെ

ഒ. ജപരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, കറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ൯ വേറെ

വു. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവപുഷ്പിയാലും തൈരുകുമാരയും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കുളുന്യുണ്ടാക്കും. സകല കൺനേരുകൾക്കും തലവേദനകൾക്കും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ൯ തപാൽ ചിലവു ൫ ൯ വേറെ.

ൻ. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ൯ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ൯ വേറെ

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കെ ആക്കോട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരം.

ഹേമമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, റെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറനോവു, വായനാരം അജീണ്ണം വയറവീത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ വിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു അണ വൃ തപാൽകൂലി അണ കൂ വേറെ

൧൧. കുണ്ഠബിന്ദു.

ചീക്കത്തു, ചെവികത്തു, ചെവിയടുപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കുണ്ഠരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧൩ വൃ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ കൂ ണ വേറെ

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു കൂ ണ വേറെ

൧൩. വേഗ്രബിന്ദു.

കുഞ്ജനോവു, കുഞ്ചത്തു, കൂച്ചം, നീരെടുപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ, പീട്ടക്കെട്ടു, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെരപ്പു, ഹരിച്ചിൽ ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ കൂ ണ വേറെ.

൧൪. സുഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യാഹ്ലാസത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സുഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ ണ തപാൽ ചിലവു കൂ വരെ ഡപ്പികൾക്കു കൂ ണ വേറെ

൧൫. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടീരിൽ നിന്നും വരുന്നതിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട്. രൂപാന്തരം അതിന്നു ഹൃദയ ക വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചിപ്പറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽചിലവു പൂർവ്വം, ഏഴുതുക്കത്തുകൾ ഏല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം

൧൭. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൗഷധം.

തേൾ കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧ കൂറ ക വു ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർ ഡസൻ ൧ കൂറ ക വു ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി പി കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ൨ ൭ ണ

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു വിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാ വില വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ടു ഭയപ്പെടാമെന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിത്തു ലിയിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില വു ണ മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി പി കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം

൧൮. കണ്ണുതുളിഗുളിക.

ഈ കണ്ണു തെളിഞ്ഞു ശാശ്വതം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ ഭയപ്പെടാമെന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യാധാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മരുന്നല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില വു ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചു കളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, ഉദരവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലാപ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ ണ

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവാധു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഭയപ്പെടാമെന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുനാൾക്കും ഒരു പേരവെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ

വി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ചീന, കരള ഇതുകൂടി ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലഭോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർസ്ത, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉഭയരോഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു വില ൫ ണ, വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഃഗ്രാഹപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷ്യം കറുപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, താരണം, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഃഗ്രാഹങ്ങൾക്കും ഏറവും നല്ല ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു ഭേദത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി പി കമ്മീഷൻ ൫ ണ

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൫ ക. മേത്തരം ക്ഷമകേസരം തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പു അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളത്തു, ജാതിമല്ലി സുന്ദാഗ, ഹന, മരിഡമ്പു അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തുക്കത്തിന്നു ൧ ൧- വു തപാൽകൂലി പുറമെ.

				ക. ണ. സ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം	രൂപാന്തരം	൧-ക്കു		൫ ൦ ൦
ടി മത്തരം.	ടി	൧-ക്കു		൧ ൦ ൦
ടി പച്ചക്കുപ്പം	ടി	൧-ക്കു		൧ ൦ ൦

൨൩. രക്ഷാമൂതം.

ഇത ഈ നാട്ടിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണ്. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യമാണ്. ഇതിന്നു കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള രോഗങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭവനക്കുറവുള്ളവർക്കും പ്രമേഹരോഗക്കാർക്കും ഇത ഒരു ദിവ്യ ഭക്ഷ്യമാണ്. ഇത രക്തശുദ്ധി വരുത്തുകയും, പിത്തം, ഭവനക്ഷയം, ചുമ, വായുക്ഷോഭം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ഭവനത്തിലെ ഉണ്ണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യു മൂത്രമൂട, അസ്ഥിസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളു തീരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും കാരണവും വലിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. ഇത രോഗികൾക്കും, ശിശുക്കൾക്കും, ദുസ്ഥിരാത്രമാർക്കും എല്ലാ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ്.

തകരം ൧-ക്കു അണ നു മാത്രം വി പി ചാർജ്ജ് അണ ൩ പുറമെ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി ഏഴുതണം.

വി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മലയാളം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഏം രാജരാജവർമ്മ എം എ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നാകെ വില അണ ര

കഥാമഞ്ജരി, കറടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ —

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹേഡമാസ്റ്റർ കെ പരമവിജി എം എ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൧ പൈ എ

സംവിത്രി—

ഫജർ ഹേഡ്കാൻസ്റ്റേട്ടർ കെ. ചിറ്റാമ്പരവാഴ്വാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧ ൯ വില അണ ൩

മറഡവനിദാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരവൂർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാ രചനിക' ഭാഷാപുസ്തകം. വില രൂപ ൧

പുതിയ മൂന്നാംപാഠനോട്ടു മുഴുവൻ—

വി എൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാത്മം, ചോദ്യങ്ങൾ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧

കീർത്തികേസരി—

സി കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി എൻ എ രാമയ്യാ ശാസ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧൦൦൦൦൦൦ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ ൧൦൦ ൦൦൦ ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നാകെ വില അണ ൧൪

മനോരമ—

വൈപലം പാർ ബി എ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ര

പഴയൊല്ല—

ടി യശാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നാകെ വില അണ ൮

ഉദ്യോഗാർത്ഥൻ —

കോതമംഗലം കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സാഹിത്യഭാഷാസാരം വില അണ ൨ പൈ എ

സാലരാജൻ കഥ—

റവി കെ. വി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം വില അണ ൨

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നാകെ അണ ൨ പൈ ൮

മിസ്റ്റർ ഗവണ്മെന്റ് - എഴുതിയ കഥ എക്ക വിഖ അണ ൧൦

ശാങ്കരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഓരോ സമയങ്ങളിൽ ഇ
ണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുള്ളിക്കഥയായും അച്ചടി
ച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ൧-ക്കു ൪ അണ

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് എഴുതിയ ഒരു ഡിക്ടറീവ് നോവൽ വിഖ അണ ൨,
അവതാരത്രയചരിതം—

സെലഗുവതി ഇത്തിക്കുട്ട ഭേദകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപു
സ്തകം വിഖ അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യായമരമായണം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരന്മാരെ സെങ്കല്പംതരം ഓരോ കാണുങ്ങൾ പ്ര
ത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥം
രോ ശീലുകളുടേയും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും പുസ്തകം എല്ലാ ക
ണ്ഡങ്ങളും ഒന്നരയും ബയൻറ ചെയ്യിവില്ലപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേശഭവൻ സി. എസ്സ. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ.
എം. ആർ. എച്ച്. എസ്സ. വലിയ കോയിത്തമ്പുരൻ അവർകളാൽ ഇ
ണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഐ. എം. ആർ. എ. എസ്സ.
കോയിത്തമ്പുരൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മഞ്ചകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാ
നത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇ
യന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്നു ൧൧ ണയും താണതരത്തിലുള്ളതിന്നു ൮ ണ
യും വിഖയാകുന്നു

ഭാഷ്യായിണി—

കോമത്തു കണ്ണുപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വിഖ അണ ൮

കാർത്തവീർയാജ്ജനവിജയം തുള്ളിക്കഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ റോഡുമസ്റ്റർ കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ള ബി എ അവർ

൧൨

വി ടെ.

പുസ്തകം ഒന്നാം.

കാന്തോപദേശം—

തിനവിള വി രാമൻവൈദ്യര

മനുസ്തരി—

കെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ ഭാവപ്രകാശം എന്ന പേരിൽ

കൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നാം വില രൂപ ൧ അണ വ

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാഭിനി അച്ചു കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില ൧൦ അണ

മനോഹരമരജൻകഥ—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് വിദ്യാഭിവാഭിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത വില ൭ അണ ടി അഞ്ചയിൻ പുസ്തകം ൧-ാം വില ൧൦ അണ

കഥാസരിസ്വാഗതം—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧-ാം വില അണ ൩

സതാരം—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ൧-ാം വില അണ ൨ വൈ ന

അനൂതകവിമക—

വി. ജി ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അണ വട്തലസ്ഥലമാഹാത്മ്യം—

കമ്മമ്പള്ളിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില ൧ അണ

എനിക്കു പററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൨ വൈ ന

ഭൂലോകവിജ്ഞാനദികഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യരവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൪ വൈ ന

ചട്ടവിത്തലവൻ—

കെ ചിങ്ങമ്പുറവാഴ്ചാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിനോദ കഥ ൧-ാം വില അണ ൪

ഹിന്ദുഹിന്ദുമാണ്ടത്തെ ഡയറി—

ബയൻറച്ചെയ്യതു ൧-ാം വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പന തയ്യാറുണ്ട്. തപാൽകൂലി പുറമെ.

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അനുയോജ്യമായ അയക്കണം.

എസ്. ടി. ട്രെയ്ഡർ വിദ്യാഭിവാഭിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂർ.

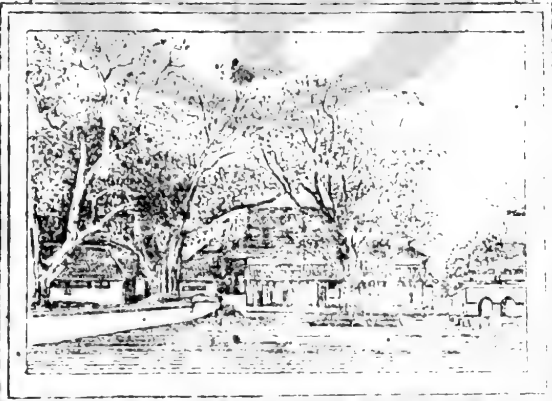


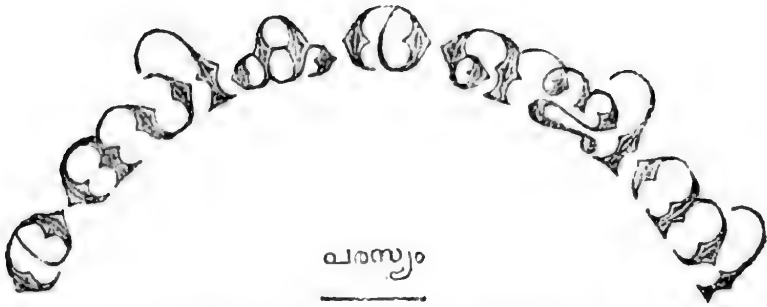
രസികരഞ്ജിതം

പദ്യം
പുസ്തകം

വൃത്തികൾ
ലക്കം

പ്രസന്ന പ്രേമസംസാരം
പ്രസംഗശതകാവ്യം
രസംഗമകാവ്യം
രസംഗമകാവ്യം





പരസ്യം

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപുതുവരും അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ചിനി പത്രാധിപർക്കും വരിപ്പന്നം, പാസ്യക്കുലി, പാസ്യങ്ങൾ, കല്പസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. രാജകുമാരൻ മേൽവിലാസം വെച്ച് എറണാകുളം ഈ കോവിലകം അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്കും മാനേജർക്കും മാസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എറണാകുളത്തു	}	എന്ന്
കോവിലകം		രസികരഞ്ചിനി ഉടമസ്ഥൻ, RAMA VURMA, 13th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തരം നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പും കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ചിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ചിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപർക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസിൽ കിട്ടുവാൻ സാമസം വരുന്നതാണ്.

ര. ര. പ.

സംഗതിവിവരം.

1. ധർമ്മം— എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാത്തിരി	647
2. പറയന്മാർ	654
3. ഉപനിഷത്തുകൾ— കെ. എം.	659
4. തപതീസംവരണം വഞ്ചിപ്പാട്ട്— വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ	666
5. കാളിദാസൻ— പി. കെ. നാരായണപ്പിള്ള, ബി. എ.	673
6. ആയുർവൈദ്യപ്പദം—കെ. എൻ. എം.	681
7. കിഷ്കിന്ധ്യം— നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി	686
8. കൊച്ചിയിലെ ഇഴുപ്പന്മാർ	691
9. ഒരു കഥ— കാരാട്ടു അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	694
10. പലവക	700

പ്രത്യേകപരസ്യം

1. അടുത്തു കഴിഞ്ഞ ഏടവും, മിഥുനം ലക്കങ്ങളിൽ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന പരസ്യം ഒന്നാം വകുപ്പുപ്രകാരം 'രഞ്ജിനി' വരിനംബ്ര മുൻകൂറ് അടക്കുന്നത്, 'രഞ്ജിനി' എന്ന മുതൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ ആ സമയവും അതു മുതൽ ആരമാസത്തിനിടക്കും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഗഡുവുകളായി, ഗഡുവു ഒന്നുക്ക് 1 ക. 8 ണ. വീതം ആരമാസത്തേക്കു മാത്രം മുൻകൂറ് അടച്ചാലും മതിയാകുന്നതാണ്.

2. ഒരു കൊല്ലത്തെ മുഴുവനും വരി 3 കക്കും, മേൽപ്രകാരം ഗഡുവനുസരിച്ചു 1 ക. 8 ണക്കും 'രഞ്ജിനി' വി. പി. ആയി അയക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

3. 1082 ചിങ്ങത്തിലെ പ്രതി വി. പി. അയക്കുന്നമേയിൽ ഈ ചിങ്ങം 10-ാംനം-ക്കു മുമ്പായി അറിവു തരേണ്ടതുമാകുന്നു.

ര. ര. മാനേജർ.



ചെറുവള്ളികൾ

മഹാഭാരതം

മംവു

വൃന്ദാവതം

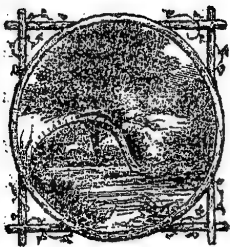
ക ക്ക മ മ സ

ലക്കം ൧൨

മംഗളം.

വിണ്ണോക്കാതിരിയത്തായപൊരുളുണ്ണത്തായങ്ങളുടെതം-
യെണ്ണിടുന്നൊരുമണ്ണതൊട്ടുപലതുംതാണെന്നയായ്തകലായ്
എണ്ണിക്കൊന്നൊരുസംഖ്യയായഭഗവൻ! ധർമ്മ! സ്വരൂപംതിരി-
ച്ചെണ്ണിക്കാതാത്തതായൊരുഭാവമെന്നതുണ്ടാകുന്നു.
എ. കൃഷ്ണൻ എന്റാതിരി.

ധർമ്മം



ധർമ്മം എന്നൊരു ശബ്ദം ലോകത്തിൽ
സുപ്രസിദ്ധമാണെങ്കിലും അതിന്റെ സ്വരൂ-
പം എന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ അത്രവേഗത്തിൽ
ഉത്തരം പറയാൻ തരമൊവില്ല. ജീവൻ എ-
ന്നുവെച്ചാലെന്താണ് എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു
എളുപ്പത്തിൽ ഉത്തരം പറയാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെതന്നെ
ഇതുവുമു, എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരും, അതുതന്നെ എന്നുകൂടിപ്പറയു-
ന്നും, അത്രത്തോളം സൂക്ഷ്മമാകുന്നു ധർമ്മപദം. ദേവൈരത്രം

പി വിചിക്ഷിത്വം നമിസുജ്ഞയമനുരോധമ്ഭി' എന്നു കാം
 കോപനീഷത്തിൽ, യമൻ നമിക്തേസ്സിനേടു പറയുന്നുണ്ട്. ദേ
 വനാർകൂടി ഇക്കാര്യത്തിൽ സംശയച്ചിരിക്കുന്നു. പണ്ടുതന്നെ ഇ
 ത് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ അറിവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ആത്മാവു
 എന്നുള്ള ഈ ധർമ്മം അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമാകുന്നു. എന്നിരിക്കിലും
 നമുക്കും ഒരു വിധം മനസ്സിലാക്കണമല്ലോ. ഒന്നാമതായി ധർമ്മശ
 ബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് ആലോചിക്കാം. ധൃ-ധാരണ എന്ന
 ന്ന ധാതുവിന്റെ ഒരു രൂപമാകുന്നു ധർമ്മശബ്ദം. 'ധ്രിയതേ, ധായ്
 തേവ, അനേന ഇതി ധർമ്മ' ഇതിനാൽ ധരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള
 തു ധർമ്മം. ഇതിൽ ധ്രിയതേ എന്നും, ധായ്തേ എന്നുമുള്ള രണ്ടു
 പദങ്ങൾക്കും വേറെ വേറെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കണം. ധ്രിയതേ
 എന്നതിൽ ഇതിനാൽ ധരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ള ധാരണാക്രിയാഫ
 ലം ഇതിൽ തന്നെയാകുന്നു. അപ്പോൾ ഇതിനാൽതന്നെ ഇതു
 ധരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നർത്ഥമാകുന്നു. തന്നാൽതന്നെ താൻ ധരിക്ക
 പ്പെടുന്നത് ഏതൊരു വസ്തുവോ അതാകുന്നു ധർമ്മശബ്ദത്തിന്റെ
 അർത്ഥം—എന്നുവെച്ചാൽ, ഈ ലോകം ആസകലം ഒന്നായിട്ടു നോ
 കുമ്പോഴും, പ്രത്യേകം വിഭാഗിച്ചു നോക്കുമ്പോഴും, തന്നെത്താൻ ഭ
 രിച്ചു ചിന്നഭിന്നമായിപ്പോകാതെ നിലനിന്നു കൊള്ളുന്നു എന്നുള്ള
 പ്രകൃതി യാതൊന്നൊ അതാകുന്നു ഒന്നാമതായ ധർമ്മശബ്ദാർത്ഥം.
 ഇനി 'ധായ്തേ' എന്നാകുമ്പോൾ ഇതിനാൽ സർവ്വജനത്തും ധരി
 ക്കപ്പെടുന്നു എന്നർത്ഥമാകയാൽ സർവ്വത്തെയും ധരിക്കുന്നതായ പ്ര
 കൃതി എന്നായി. ഇവിടെ ധാരണാക്രിയാഫലം ജഗത്തിനകലും ക
 ൾത്തപം പ്രകൃതിയിലും ആകുന്നു. 'ഇതസുപന്യാം പ്രകൃതിം വിഭിമേ
 പരം ജീവഭൂതം മഹാബാഹോ യയേദം ധായ്തേ ജഗൽ' എന്നു ഭ
 ഗവൽഗീതയിൽ ഈ അർത്ഥത്തെതന്നെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇ
 പ്രകാരമുള്ളതിനെ പ്രകൃതിയെന്നോ ജീവൻ എന്നോ ധർമ്മമെന്നോ
 പറയാം. ഇതാകുന്നു പരമായുള്ള വേദാർത്ഥം. ജ്ഞാനകാണ്ഡവി
 ഷയവും ഇതുതന്നെ. 'ദേവദ്വൈതേ വേദിതവ്യേ പരമൈവപരാ
 ച' എന്നുള്ള ശ്രുതിവാക്യത്താൽ ബോധിക്കപ്പെടുന്നതു വിദ്യകൾ ര
 ണ്ടുപ്രകാരമെന്നാണല്ലോ. അതിൽ 'പരം' എന്നുള്ള വിദ്യയുടെ വി

ഷയമാകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ ധർമ്മശബ്ദാർത്ഥപരം. ധർമ്മസ്വരൂപത്തെ അറിയാനും പ്രാപിപ്പാനുമുള്ള സാധനമാകുന്നു അപരം എന്ന വിദ്വാ. അതു കർമ്മകാണ്ഡവിഷയവുമാണ്. വസ്തുധർമ്മം, ആശ്രമധർമ്മം മുതലായ ധർമ്മഭേദങ്ങളെ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കർമ്മകാണ്ഡത്തിലാണല്ലോ. അവിടേയും ധർമ്മശബ്ദാർത്ഥം വ്യാപിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നു ശങ്കിപ്പാനിടയില്ല. ധർമ്മശബ്ദാർത്ഥം അവിടെയും വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, വസ്തുധർമ്മം, ആശ്രമധർമ്മം, സ്രീധർമ്മം, സാമൂഹ്യവസ്തുധർമ്മം എന്നൊക്കെയും പറയുന്ന പേട്ടങ്ങളിൽ ധർമ്മശബ്ദത്തിന്, അതാതു വസ്തുത്തിനും, ആശ്രമത്തിനും മറ്റും പ്രത്യേകമുള്ള അനുഷ്ഠാനമെന്നോ കർമ്മമെന്നോ, ആചാരമെന്നോ, നടപടിയെന്നോ അർത്ഥമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു 'ഹൃദയത്തെ ധാര്യതേവ' എന്നുള്ള അർത്ഥം എല്ലാ ഭിക്ഷിലും വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. 'ധരിക്കപ്പെടുന്നു ഇതിനാൽ' എന്നുള്ളതിനും, താൻ താൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമ്മത്താൽ താൻ താൻ ധരിക്കപ്പെടുന്നു, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു താല്പര്യം. അതായതു ധർമ്മത്തിന്റെ വിപരീതരക്ഷിയായ അധർമ്മത്തിൽപ്പെടാതെ തന്നെത്താൻ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതു ധർമ്മം. ഒന്നുകൂടി നിഷ്കർഷിക്കുന്നതായാൽ, ഏതൊരു പ്രകാരമുള്ള അനുഷ്ഠാനംകൊണ്ട് അനുഷ്ഠാനമായാൽ താൻ അധർമ്മത്തിൽ പെടാതിരിക്കുമോ അപ്രകാരമുള്ള അനുഷ്ഠാനമാകുന്നു ധർമ്മം. എന്നാൽ ധർമ്മശബ്ദാർത്ഥത്തിന് ഒരിടത്തും അപൂർവ്വം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിവ്യാപ്തിയും അസംഭവത്തിനും ഇടയില്ല. ആകട്ടെ, അധർമ്മത്തിൽപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ? എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതുകൂടിയേ തീരൂ. അധർമ്മജ്ഞാനം കൂടാതെ ധർമ്മത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ പ്രയാസംതന്നെ. 'അധഃശ്ചമോപി ജിജ്ഞാസ്യഃ പരിഹാരായ' എന്നു ശാഖാരോഷ്യത്തിൽ പറയുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ധർമ്മധർമ്മങ്ങളുടെ പൂർണ്ണജ്ഞാനമുള്ളവനു മാത്രമേ പൂർണ്ണധർമ്മാനുഷ്ഠാനം സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വരുന്നു. സർവ്വജ്ഞാൻകൂടും ഒരു പോലെ പൂർണ്ണജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാനും പ്രയാസം. സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമുള്ളവർ ഈ വൈഷമ്യം കണ്ടറിഞ്ഞു മാറുള്ളവരേയും അധർമ്മത്തിൽ

നിന്നു രക്ഷിപ്പാനായിട്ടാകുന്നു വണ്ണാശ്രമമികളായ പ്രത്യേക ധർമ്മങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏതൊരുവൻ ഏതൊരു ധർമ്മത്തിൽ അധികാരിയോ അവൻ ആ ധർമ്മത്തിൽനിന്നു തെറ്റാതിരുന്നാൽ അധർമ്മത്തിൽപ്പെടാതിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ ധർമ്മശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇവി, വൃക്ഷധർമ്മം, പക്ഷിധർമ്മം, പശുധർമ്മം, ഗുണധർമ്മം, മനോധർമ്മം തുടങ്ങിയുള്ളവകളിലും ധാരണം എന്നുള്ള ധാരതത്വമുണ്ടാകയാണു ധർമ്മശബ്ദം പ്രാപിക്കുന്നത്. പക്ഷെ ആ ധർമ്മങ്ങളുടെ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു പരലോകം എന്ന പുരുഷാത്മത്തിലേക്കു യാതൊരു ഉപയാഗവുമില്ല. പ്രമാണവഴിക്കു ധർമ്മം എന്ന ശബ്ദത്തിന്നു പരലോകസാധനമായ കർമ്മാണുഷ്ഠാനം എന്നുള്ള അർത്ഥത്തെന്നാണ് ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്. ശബ്ദാത്മജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുവാൻതക്ക വിശേഷബുദ്ധി മനുഷ്യക്കുണ്ടല്ലോ ഉള്ളത്. അവരിലും ആസ്തികന്മാർക്കു മാത്രമേ ധർമ്മാധർമ്മവിവേകം വേണമെന്നുള്ളൂ. അസ്തി പരലോകം എന്നു വിശ്വസമില്ലാത്തവർക്കു ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടും യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. എങ്കിലും അവരിലും ധർമ്മശബ്ദം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവർ അറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഏതുവിധത്തിലും ധർമ്മശബ്ദാത്മത്തിന്നു ഒരു ദിക്കിലും ധാരണവന്നില്ല. സർവ്വ സത്യരൂപമായതെന്നു ഇരിക്കുന്നു. ആകയാൽ പരലോകമുണ്ടെന്നു വിശ്വസമുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സന്തതികൾക്കു ബാല്യത്തിൽതന്നെ പരലോകവിശ്വാസത്തെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നെ ഗുരുവും മറ്റു സജ്ജനങ്ങളും അപ്രകാരംതന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അസ്തി പരലോകം എന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടല്ലെ പാപം ചെയ്യരുത്, അതു നരകഫലമാണെന്ന്, എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ് അധർമ്മത്തെക്കുറ്റിത്തന്ന് അതിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങിക്കുന്നത്. കുട്ടി ഇങ്ങോട്ടു വരു, അവിടെ പോകരുത്, വിഴു, എന്നിങ്ങനെ അമ്മമാർ പറയുന്നതുപോലെ ശുശ്രൂഷപ്രമാണങ്ങൾ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടും സർവ്വ സജ്ജനവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും ലോകരീതികളും കേട്ടും, എത്രത്തോളം ധർമ്മത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം അ

വനാൽ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്നല്ലാതെ ആ ധർമ്മത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം എന്നതു വളരെ അഗാധത്തിലായിട്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അധർമ്മനിമിത്തം ഉണ്ടാകുവാനിടയുള്ള നാകത്തിൽ പെടാതെ ഇരിപ്പാനാണല്ലോ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനം, അപ്പോൾ അധർമ്മജ്ഞാനം കൂടാതെ കഴികയില്ല. അതോ അസംഭവ്യമാണല്ലോ. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ഒരുവന്റെ ധർമ്മമറ്റൊരുവന് അധർമ്മമായിത്തീരുന്നു. ബ്രഹ്മചാരിധർമ്മം ഗൃഹസ്ഥന് അധർമ്മം. ഗൃഹസ്ഥധർമ്മം ബ്രഹ്മചാരിക്കും സന്യാസിക്കും, സന്യാസിധർമ്മം ഗൃഹസ്ഥന് അധർമ്മം. ഇങ്ങിനെ പരസ്പരം ധർമ്മംതന്നെ അധർമ്മമായും അധർമ്മംതന്നെ ധർമ്മമായും പരിണമിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ധർമ്മമിന്നതാണെന്നും അധർമ്മമിന്നതാണെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു സ്വധർമ്മംതന്നെ വെളുതായിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം പറയാം. ഏകിലും, ആത്മാവു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള അനുഷ്ഠാനം കൊണ്ടോ അതുമാത്രമേ ധർമ്മം എന്നുള്ള അനപത്ഥമായ നാമധേയത്തിന്നു പാത്രമാകുവാൻ അർഹിക്കുന്നുള്ളൂ. അപ്രകാരമുള്ള രക്ഷ, ആത്മജ്ഞാനംകൊണ്ടാകുന്നുവെന്നും, അതിന്നു എത്രയോ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനം വേണമെന്നും, മാതൃഭക്തി, പിതൃഭക്തി, ഗുരുഭക്തി, രാജഭക്തി, സജ്ജനഭക്തിമുതലായ ഗുണങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ അവൻ ശുദ്ധനാകുമെന്നും, ആത്മജ്ഞാനമുണ്ടാകുമെന്നും, മുക്തനാകുമെന്നും, ഇപ്രകാരമാണ് ആത്മരക്ഷയെന്നും ഉപനിഷത്തുകൾ ഘോഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ മുഖ്യമായുള്ള ധർമശബ്ദാർത്ഥം ആത്മരക്ഷതന്നെ. അതിന്റെ സാധനങ്ങളിലും ഉപചാരാരം ധർമശബ്ദാർത്ഥം ഇരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം പരലോകസാധനമായ ധർമ്മത്തിന് അധർമ്മജ്ഞാനംകൂടി ആവശ്യമാകയാലും, അത് അസംഭവ്യമാകയാലും, പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ എങ്ങിനെയെല്ലാം വിധിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതുതന്നെ ധർമ്മമായിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാകുന്നു അവരവർ വിഭാഗിച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മത്തിൽ 'സ്വധർമ്മം' എന്നൊരു പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നത്. അതിനാൽ അവരവർ നില്ക്കുന്ന നിലയിൽ യാതൊരു ധർമമുണ്ടോ അതിൽ കാവലുതല്ലാതെ നടന്നുവെങ്കിൽ അതുതന്നെ ഉത്തമധർമ്മം എന്നു കൂടി

പറയേണ്ടതാണ്. പിന്നെ, ഓരോ വളരെ ദ്രവ്യം ധർമ്മം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഭാഗം ചെയ്യുവെന്നോ പരോപകാരത്വമായിട്ടു വളരെ ദ്രവ്യം ചിലവു ചെയ്യുവെന്നോ അർത്ഥം തോന്നുന്നുണ്ട്. അവിടെ ധർമ്മശബ്ദം വ്യാപിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നാണെങ്കിൽ അവിടെയും വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ അന്യജീവങ്ങളിൽ ദയകൊണ്ടാകുന്നു ഭാഗം ചെയ്യുന്നത്. ദയം എന്നുള്ളതു ധർമ്മത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. ത്രേപസ്സുതും ദയം ശൗചമിതിപാദോഃ കൃതകൃതാഃ എന്നു ഭാഗവതത്തിൽ ധർമ്മപാദങ്ങൾ നാലാണെന്നു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നാലുപാദങ്ങളുള്ള ധർമ്മത്തെ ഒരു വൃക്ഷരൂപമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വാഭാധർമ്മസ്ത്രിയാം പുണ്യശ്രേയസീ സുകൃതം വൃക്ഷഃ എന്നു പശ്ചാത്തങ്ങളാകുന്നു. വൃക്ഷശബ്ദത്തിന്നു ധർമ്മമെന്നും കാളയെന്നും അർത്ഥമുള്ളതിനാൽ ധർമ്മത്തെ വൃക്ഷരൂപമായി വർണ്ണിച്ചുവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. വൃക്ഷവാഹനൻ ഈശ്വരനാണെന്നും വർണ്ണിച്ചു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ധർമ്മാത്മനാമുള്ളവനിൽ ഈശ്വരൻ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ ചെയ്യുന്നുവെന്നും പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിരിക്കട്ടെ അഹിംസാ പരമോ ധർമ്മഃ എന്ന വാക്യത്തിൽ പരമധർമ്മം അഹിംസയാകുന്നു എന്നല്ലെ പറഞ്ഞത്? ആത്മരക്ഷയാകുന്നു പരമായ ധർമ്മം എന്നു പറഞ്ഞതു ശരിയായില്ല. എന്നുള്ള കക്ഷിഭയം ആത്മരക്ഷയും അഹിംസയും ഒന്നുതന്നെ എന്നുതന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ 'ഹിംസ' എന്നതിന്നു കൊല്ലുകയെന്നോ ദ്രോഹിക്കുകയെന്നോ അർത്ഥമാകുന്നു. ഈ ക്രിയയുടെ അഭാവമാകുന്നു 'അഹിംസ', അതായത് 'ഹിംസ ഇല്ലായ്മ'; ഹിംസക്കു കർത്താവുകാരുതേയും കർമ്മമാകാതേയും ഇരിക്കുക. 'യേ' എന്നും വേർതി ഹന്താരം യശ്ചൈനം മന്യതേ ഹതം ഉഭയേ തേന വിജാനീതോ നായം ഹന്തി ന മന്യതേ' എന്നു ഗീതോപനിഷത്തിൽ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം ഇതുതന്നെയാകുന്നു. ആത്മവിൽ തോന്നുന്ന നായ കർത്തൃത്വം കർമ്മത്വം മുതലായ ആരോപങ്ങൾ മിഥ്യയാണെന്നറിഞ്ഞു കേവലം, ചട്ടുക പ്രായമായിരിക്കുക എന്നാണല്ലോ വന്നുകൂടിയ അർത്ഥം.

'പ്രാജ്ഞായസമപ്ലിതം വപുരിതിഹ്വേഷാമനീഷാമമ' എന്ന് ആചാര്യസ്വാമി കൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

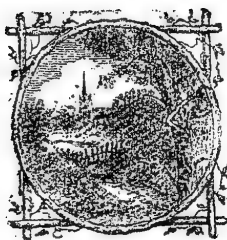
നേ കർത്തൃത്വം ന കർമ്മാണി ലോകസ്യ സൃജതിപ്രഭുഃ

ന കർമ്മഫലസംയോഗം സ്വഭാവസ്യ പ്രവർത്തതേ' എന്നുകൂടി ഭഗവൽഗീതയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു പ്രകൃതിയെ അനുക്രമിക്കുകയോ നിരോധിക്കുകയോ രണ്ടും ആവശ്യമില്ല. അകർത്താ വായിത്തന്നെ ഇരിക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു സർവ്വകർമ്മസത്യാസമെന്നോ ഈശ്വരരൂപ്തമെന്നോ പറയപ്പെടുന്നത്. ആത്മരക്ഷയും അതുതന്നെയാണ്. അതു കൂടാതെ ദേഹത്തിൽ അഹംബുദ്ധിയുള്ളവന് 'അഹിംസാ പരമേധർമ്മഃ' എന്നു പറയാൻ മാത്രമേ സാധിക്കൂ. 'കുട്ടിനി പേച്ചിണി ചുല്ലി ഉദകംഭി ച മഞ്ജനി' എന്നുള്ള അഞ്ചു വിധം ഹിംസ കൂടാതെ ആരാ ജീവിക്കുന്നില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെയാണ് ഈ ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതും. അപ്പോൾ ആത്മരക്ഷയും അഹിംസയും ഒന്നായി. പക്ഷെ പ്രത്യക്ഷത്തെ മാത്രം പ്രമാണമാക്കി ചില പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ചിലതെല്ലാം പഠിച്ചുകൊണ്ട് താൻ സർവ്വജ്ഞനായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ സമ്മതിക്കില്ലായിരിക്കും. അവരുടെ വാദം ഇതു, തന്നിഷ്ടപോലെള്ള വ്യാഖ്യാനമാണെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ എന്റെ വ്യാഖ്യാനംകൊണ്ട് ആർക്കും ഉപദ്രവത്തിനിടയില്ല. അവരുടെ വ്യാഖ്യാനംകൊണ്ടുള്ള പരോപദ്രവം ഒരുധർമ്മമായിട്ടുകൂടി പരിണമിക്കുന്നുണ്ട്. 'ഗ്രന്ഥാനധീത്യവ്യാ കർത്തുമപി ഭൂമധസോപ്യലം' എന്നു മാഘത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 'താനുണ്ണാത്തൊരു തേവർ വരത്തേദ്രാനംചെയ്യാനുള്ളൊരുമോ' എന്നു കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പരമാർത്ഥമാണ്. പുതിയ പരിഷ്കാരം പൊതുജനങ്ങൾക്കൊണ്ടാടുന്നുണ്ടെങ്കിലും 'ആയുവൈപ്ലവം' എന്നും മറ്റുമുള്ള പദങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിച്ച് 'ആയുവൈപ്ലവം' എന്നും ആയുശ്ശബ്ദത്തിന്നു ആയുഷ്വദം എന്നും മറ്റും അർത്ഥം കുലിച്ചു പൊതുജനസമക്ഷത്ത് എത്തിക്കുന്നതു പുതിയ പരിഷ്കാരികൾക്കും രസിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പരോപകാരം ധർമ്മമല്ലെന്നെങ്കിലും പരോപദ്രവം അധർമ്മമാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് ആക്ഷേപമില്ല. ഭഗവൽഗീതയെയും ഉപനിഷത്തുകളേയും പലരും പലപ്രകാരത്തിലും ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വിഷയവും വാക്യവും തമ്മിലു

ഈ സംബന്ധം അവർ ആലോചിക്കാഞ്ഞിട്ടോ അവരുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകാഞ്ഞിട്ടോ അസംബന്ധത്തിലധസരണിക്കുന്നതായി പല ഘട്ടങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രം പഠിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ശാസ്ത്രജ്ഞനാവുകയില്ല. പേശ്യ നീലോല്പലഭവദന്മാർ നിസ്സാരതി ശിതാശ്ശരഭഃ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ പരിചയിച്ച ഒരു കട്ടി യഥാശ്രുതമായ പദാത്ഥം മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിലും അത്ഥം വിശദമായിത്തോന്നുന്നതല്ലാതെ അതിന്റെ സാംസ്കൃതിയെ ആസ്വദിപ്പാൻ ശക്തനായില്ല. അറിവില്ലാത്തവർക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടെന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇങ്ങിനെ ചിലതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതാണ്. ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ ചിലതെക്കെ പറയുമെന്നല്ലാതെ സാഹിത്യസാഹസരതരംഗങ്ങളിൽ കൂടിക്കെന്തെ മറിയുന്ന ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെ വേർപെടുത്തി ഒരുമിച്ചു സേതുബന്ധിക്കുന്നതിന്നു ആ വിരപുരുഷനായ ശ്രീരാമസ്വാമിക്കും അസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഈശ്വരനും അവതാരഭേദങ്ങളെക്കൊണ്ട് കാലഗതിയെ അനുസരിച്ചുള്ള സ്വധർമ്മങ്ങളെ മാത്രമേ നിലനിർത്തുവാൻ യത്നിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നും പുരാണസാരങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്ന സ്ഥിതിക്ക് സംസ്കാരപാരമ്പര്യത്തിൽ പരിഭ്രമിച്ചവരായ നാവിക മൃഗന്മാരായ നാം കിടന്നു തുടങ്ങുന്ന നോക്കിയാലുണ്ടോ അവയെ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നു? എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

പറയുവാൻ

IV



തമിഴു പ്രദേശങ്ങളിലെ പറയർ ശിവനേയും വിഷ്ണുവിനേയും ആരാധിക്കുന്നവരെന്നെങ്കിലും അവരുടെ പ്രധാന ദൈവം ഭഗവതിയുടെ ഒരു അവതാരഭേദമാണ്. അതായത് ഉഗ്രമൂർത്തിയായ ഭദ്രകാളിയെതന്നെ. കുളിക്ക് അവർ പലപേരും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ പര

യന്മാർക്കു പല അവകാശങ്ങളും പദവികളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ്സിൽ ജേജ്ജ് ടെൺ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഒരു കലദേവതയുടെ കഴുത്തിൽ താലി ചാത്തി മണവാളസ്ഥാനം വഹിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഇന്നും ഒരു പറയൻ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. മൈസൂരിൽ കാരോ ഗ്രാമദേവതയുടെ പരികർമ്മവും ഒരു പറയൻതന്നെയാണ്. കാഞ്ചീപുരം, കുങ്കോണം, ശ്രീബലിപുത്തൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള റഥങ്ങളുടെ കയറു വലിക്കുന്നതും പറയനാണ്. വൈഷ്ണവമതത്തിന്നു പ്രചാരംവരുത്തിയ ശ്രീരാമനാമജാപാർത്ഥ്വർ ഇവരെ കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം ക്ഷേത്രത്തിൽ കടപ്പാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാരണം ചെൽവപ്പിള്ളയുടെ ബിംബം അദ്ദേഹത്തിന്നു കാട്ടിക്കൊടുത്തതുകൊണ്ടാണ്. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ജഗന്നഥക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഒരു പറയൻ മുഖാന്തരമാണെന്നു പറയാം. അവരുടെ ഇടയിൽ ഇനിയും പല ഭക്തന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

കൊച്ചി തിരുവിതങ്കൂർ രാജ്യങ്ങളിൽ പറയന്മാർക്കു ഈ ഒരു ന്യായം സിദ്ധിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ മതവിഷയത്തിൽ തമിൾ പ്രദേശങ്ങളിലെ പറയന്മാർക്കു ഏകദേശം അടുത്തിട്ടുതന്നെയാണ്. ശിവനേയും കാളിയേയും ഇവർ ആരാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സ്വന്തം വകയായി ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. പറയരുടെ ദുഃസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പുളിന്ദീമോക്ഷം കഥയിൽ വിസ്മയിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മിക്കവാറും അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ആ കഥ ഇവിടെ എടുത്തു വിചരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പുളിന്ദി അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പുള്ള അവളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ചിലത് താഴെ കാണിക്കാം.

൧. പുഷ്പാണി സത്തു മമ ദൈവതചേന്ദ്രിയാണി-

ധൃപോഹരവപുരിദം ഹൃദയം പ്രഭീപഃ

പ്രാണാഹവീ. ഷികരണാനി തപാക്ഷദാശു

പൂജാഫലം വ്രജതു സാമ്പ്രതമേക്ഷജീവഃ

൨. വാഞ്ചാമിനഹമിഹ സർവ്വജനാധിപത്വം

ന സ്വഗ്നിമുദിതമുലാന്നപദം വിധാതുഃ

ഭൂതം ഭവമി യദി ജനനി ജനനിസ്ത്വം
തപൽപരപേതമവിലസനകുന്ദദാരിദ്രം

൩. ജനനനി സന്തു മമ ദൈവശതാധികാനി-
മായനമേവിശതചിത്തമബോധഹേതുഃ
കിഞ്ചിത് ക്ഷണമപി തേ ചാണരവിനാൽ
നാമേതന്നാഥാദൃതം ചരണൈ നമസ്തേ

പരക്കനാർ മുതലായ മഹാത്മാക്കളുടെ വാശത്തിൽ ജനിച്ചവരാണ് എന്നുള്ള അഭിമാനം ഇന്നും ചില പറയരിൽ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ഇപ്പോഴുള്ള പറയന്മാർ ഭദ്രകാളിയെ സേവിക്കുന്നവരാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണി ഒരു പ്രധാന അടിയന്തിരമായി ഇവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭരണിക്ക് അവരുടെ ഇടയിലുള്ള ചെളിച്ചുറ്റപ്പാടന്മാർ വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി വന്ന ഭഗവതിയെ സേവിച്ചു പോകുന്ന പതിവ് ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. കരണവന്മാർക്കു കലശം കഴിക്കുക എന്ന ഒരു കമ്മം ഇവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. പറക്കട്ടിയും ചത്തരുന്നും ഇവർ ഉപാസിക്കുന്ന മൂർത്തികളാണ്. മറ്റു ജാതിക്കാരും ഈ മൂർത്തികൾക്കു വഴിവെട്ടു കഴിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

എട്ടകുന്നപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഒരു പറയൻ വഴി കാരണമെന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്*.

പറയന്മാർ ശവം പായയിൽ പൊതിഞ്ഞു കുഴിച്ചിടുകയാണ് പതിവ്. കുഴിയിൽ കുറെ അരിയുംകൂടി ഇട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അത് അന്തരിച്ച ജീവന്റെ അഹോവൃത്തിക്കുണക്കെ. അവർ പതിനാറു ദിവസത്തെ പൂജകൊള്ളും. ക്രിയാദികൾ മറ്റു തന്നെ ജാതിക്കൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ ആകുന്നു. ചത്തപൂജക്കും പെററപൂജക്കും അശുഭാത്തിനു വ്യത്യസ്തം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു

* ഈ പുസ്തകത്തിൽ 'ഇതിഹാസവനിത' എന്ന കഥയുടെ ആദ്യം ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ര. ര. പ.

ചെയ്യുന്നതായതുകൊണ്ട് കൂടി മറ്റൊരു ചോദ്യം ഉയർന്നുവന്നു. പെട്ടെന്നുവെച്ചാൽ മതസംബന്ധമായ ക്രിയാദികൾ ചെയ്യുകയും എന്നേ ഉള്ളൂ. ചത്തപ്പോൾ ഉപ്പും മരുംസം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതല്ല ഉപ്പു അവർ സംധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

കൊടുക്കുക, പനമ്പുറത്തു, കൊടുമുടിയിൽ, ഇതുകൾ പരമ്പരയുടെ സംധാരണത്തിൽ. ചിലർ കൃഷിപ്പണിയും ചെയ്യും. പക്ഷേ പോത്തങ്ങളെ പൂട്ടി ഉഴുകയില്ല. പൊത്തനെ തൊട്ടാൽ കളിക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ നിയമം. ഉഴുന്നതിനു മുമ്പെങ്കിൽ വീശേണ്ടിയില്ല. പ്രയത്നം ചെയ്തു ഉപജീവിക്കുന്നവരല്ലാതെ നിലവു. പുറംകൊണ്ടും ഉള്ള പറയുമ്പോൾ അപൂർവ്വമാണ്. കയ്യാണെങ്കിൽ മിടുക്കനായ പറയുമ്പോൾ. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു പറയനുണ്ടെന്നയിൽ കവിയാത്ത വിലക്കുള്ള നെല്ലു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൂലിയുടെ ആദായവും പണിയുടെ വെട്ടുപ്പും വിചാരിച്ചു കച്ചവടക്കാർ അവർക്കു മുമ്പിന്നു സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

ക്ഷേമത്തിൽ പറയർ പുലയരിൽനിന്നു അധികം വ്യത്യാസപ്പെട്ടവർ അല്ലെങ്കിലും പട്ടു മരംസം പച്ചതന്നെ തിന്നുന്നതുകൊണ്ടു പുലയർക്കു കൂടി പറയരെ നിശ്ചയിക്കണം.

ഉഷാടൻ, നായാടി, പുലയർ ഈ മൂന്നു ജാതികളെഴുതിച്ചു മറ്റൊരു പക്ഷേയും ചൊർ പറയർ തിന്നും. പലപ്പോൾ സംധാരണകുന്നിൻ ചത്തുകുളിലാണ്. ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ ചാളക്ക് അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ കടിവിട്ടു കാടിമാറുന്നു. ഏകദേശം അർദ്ധമുണ്ടാൽ തീണ്ടലുണ്ടാകും. മഹമ്മദിയത്തേയും ക്രിസ്ത്യനികളുടേയും പുലയരുടേയും കിണറുകൾ അവർ തൊടാറുണ്ട്. നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ള ഭഗവതിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അടിയന്തരദിവസം പറയർ ചെല്ലുക പതിവുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ എത്രയോ ദൂരെ മാറി നില്ക്കുന്നതല്ലാതെ ക്ഷേത്രം തൊടുകയോ അടുത്തു പെരുമാറുകയോ ചെയ്യുക പതിവില്ല. പുലയർ പറയരിൽ ഉയർന്ന ജാതിയാണ്. ജാത്യാചാരനിഷ്ഠയുള്ള ഒരു പുലയർ പറയരെ തൊട്ടതുകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള അശുദ്ധി കളയുന്നതിന്നു അഞ്ചു പ്രാവശ്യം കളിക്കുക

കയും തന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു കുറെ ചോരകളെയും ചെയ്യ
മത്രെ.

അവരിൽ പൂർണ്ണനാർ മുണ്ടു മുട്ടമറെ ഞാത്തി ഉടുക്കുകയില്ല.
രണ്ടാംമുണ്ട് പതിവില്ല. ഉയന്ന ജാതിക്കാരെ നോക്കുമ്പോൾ ഭക്തി
യോ അവരെ ഉള്ള പേടിയോ ഇതിന്നു കാരണമായി വിചാരിക്ക
പ്പെടുന്നു. കാതിൽ നാലോ അഞ്ചോ കടക്കുനിടാറുണ്ട്. കടതി
ന്റെ തുളയുടെ വലിപ്പം പിന്നെ കുറെക്കൂടി ഇടുന്നതിന്നു ഞെരു
ക്കമില്ലാത്ത നിലയിലാണ്. പിടിച്ചുമോതിരവും ചിലർ ഇടാറു
ണ്ട്. ചിലർ തല വളർത്തുന്നവരും ചിലർ മുടിവെട്ടുന്നവരും ആ
കുന്നു. മുഖക്കുറും പതിവില്ല.

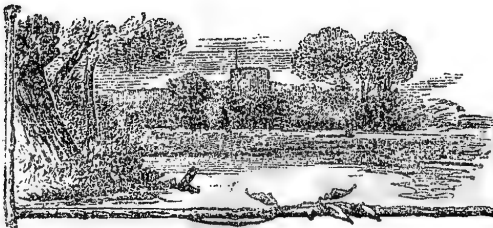
സ്ട്രീകൾ കച്ചമുറി അരയിൽ ചുറ്റുക മാത്രമേയുള്ളൂ. അവ
രും മുട്ടമറച്ചു ഉടുക്കാറില്ല. ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളെല്ലാം
നഗ്നതതന്നെ. തലമുടി നിരുകയിൽ കെട്ടി അല്പമെന്ന പിന്നാ
ക്കം ചാച്ചിട്ടിരിക്കും. കാതിൽ മരത്തോടയും കഴുത്തിൽ പലക
മാലയും കയ്യിന്മേൽ പിടിച്ചുവെയ്ക്കും മോതിരങ്ങളും അവരുടെ പ്ര
ധാന ആഭരണങ്ങളാകുന്നു. കോലടിയാണ് അവരുടെ പ്രധാന
വിനോദം.

പറയന്നാർ പുലയരക്കാൾ ശക്തികൂടിയവരാണ്. ഇതു മം
ട്ടിപ്പച്ചിയുടെ മിടുക്കായിരിക്കണം. നിറം സാധാരണ കറുപ്പാണ്.
മുടിയും കറുപ്പുതന്നെ. എന്നാൽ എണ്ണ തേക്കുന്നത് അപൂർവ്വമാ
യതുകൊണ്ട് ചെമ്പിച്ചിരിക്കും. വലിയ കൊലക്കനെയുള്ള മൂക്കും
കറുത്ത വട്ടക്കണ്ണും പറയക്കു സാധാരണയാണ്. കളി ചുരുക്കമേ
ഉള്ളൂ. ഒരു കോടിവസ്ത്രം ഉടുത്താൽ മറ്റൊരു കോടി കിട്ടുന്നതുവ
രെ ആ വസ്ത്രം അരയിൽ ഇരിക്കും. ഊണം ഉടുപ്പം ആകുപ്പാടെ
ആഭരണമെന്നേ പറയേണ്ടൂ.

നീചജാതിയിൽ ജനിച്ച മുറുളന്മാരായി തീർന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടു കു
ലം കഴിച്ചവരുന്ന പറയന്നാർ ക്രിസ്തുമതക്കാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു
വഴിപ്പെട്ട അവരിൽ പലരും ആ മതത്തിൽ ചേർന്നു കുറെക്കൂടി എഴു

തും വരുന്നതും അഭ്യസിച്ച് തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. പറയുമ്പോൾ സംഗതത്തിന്നു വാസനയുള്ളവർ പലരും ഉണ്ട്. കളവു തൊഴിലായി എടുത്തുവരുന്ന പറയന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളേയും ആ തൊഴിൽ അഭ്യസിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ക്രിസ്തുമതക്കാരെ പരിശുദ്ധമാക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ ക്രമേണ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

ഉപനിഷത്തുകൾ



‘ഉപനിഷത്’

എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ വേദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകുന്നു. അവയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയം ആത്മതത്വമാകുന്നു. അതിനാൽ അവ ഏറ്റവും സാരമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ഉപനിഷത്തുകൾക്കു വേദാന്തമെന്നു പേർ പറയുന്നു. വേദാന്തമെന്നു വെച്ചാൽ വേദങ്ങളുടെ അന്തമെന്നർത്ഥം: അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ അവസ്ഥാനം. അതിനപ്പുറത്ത് അറിയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടു യാതൊന്നുമില്ല എന്നു താല്പര്യം. ഉപനിഷത്തുകൾക്കു ‘രഹസ്യം’ എന്നും പേരുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ സാധനചതുഷ്ടയത്തെ സമ്പാദിച്ച് ആത്മാ

§ സാധനചതുഷ്ടയം— 1. നിത്യാനിത്യ വസ്തുവിവേകം—നിത്യമായിട്ടുള്ളവയെ വിന്നത്, അനിത്യമായിട്ടുള്ള വസ്തുവിന്നത്, എന്നു വേർതിരിച്ചറിയുക.

2. ഇഹാമൃതമലഭോഗവിരോഗം—ഇഹാലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും കർമ്മഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ വിരോഗത.

3. ശരഭിഷരംഭസമ്പത്തി—ശമം, ദമം, ഉപരതി, തിരീക്ഷ, ഭ്രമം, സമാധാനം എന്നീ ആറുകൂട്ടത്തേയും സമ്പാദിക്കുക. മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവപ്പുറത്തു നിൽക്കുന്നതു ശമം; രണ്ടുവക ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു താല്പര്യം പിച്ച് സ്വസ്ഥശോഭത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതു ദമം ബാഹ്യവൃത്തികളെ ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കുന്നതു ഉപരതി; ചിന്ത, വിചാരം എന്നിവകൂടാതെ അപ്പരീക്ഷ

പദേശത്തിന്നധികാരിയായിരിക്കുന്നവനും മാത്രമേ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തെ ഉപദേശിപ്പാൻ പാടുള്ളവനാണ് വി.വി. ശ്രുതിശിരസ്സ് എന്ന് ഉപനിഷത്തുകൾക്കു വേറൊരു പേരുണ്ട്. ദേഹത്തിന്നു ശിരസ്സ് എപ്രകാരം മുഖ്യമായിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ സകല വേദങ്ങളുടേയും സാരം ഉപനിഷത്തുകളിൽ (വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ) അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവയ്ക്കു ശ്രുതിശിരസ്സ് എന്നു പേർ പറയുന്നു.

ഉപനിഷത്തുകൾ നമ്മുടെ വേദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനാൽ ഉപനിഷത്തുകളെപ്പറ്റിത്തന്നെ ഇനിയും വിസ്മരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി വേദമെന്നു വെച്ചുവെക്കണമെന്നും, അതിൽ എന്തൊരു സ്ഥാനമാണ് ഉപനിഷത്തുകൾ വഹിക്കുന്നതെന്നും, താഴെ പറയുന്നു.

വേദം അനാദിയെന്നുവെന്നതു പുറംപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിന്നു കാലത്തുണ്ടായതെന്നു പറയാൻ ആർക്കു കഴിയും

രഹസ്യം സർവ്വഭവങ്ങളേയും സഹിക്കുന്നതു തിതീക്ഷു; ശാസ്ത്രത്തേയും ഗുരുവം കൃഷ്ണതേയും ആസ്തികൃബുദ്ധിയോടുകൂടി ഗ്രഹിക്കുന്നത് ശുദ്ധം; ശുദ്ധബുദ്ധതിൽ തന്നെ ബുദ്ധിയെ സർവ്വഭവ സ്ഥാപിക്കുന്നതു സമാധാനം.

4. മുഖ്യകൃതം മോക്ഷം കിട്ടേണമെന്ന് അതികഠിനമായ ഇച്ഛ.

* വേദം എന്ന ശബ്ദത്തിന് അർത്ഥം, അറിവ്, എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഹുറുവു പരിശുദ്ധമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രവും വേദമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പുരാതനകാലത്തിൽ വേദത്തിൽ മന്ത്രങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഛന്ദസ്സുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വിചാരിക്കുക എന്നത്മുള്ള ഒരു ധാരയിൽനിന്നാണ് മന്ത്രശബ്ദമുണ്ടായത്. ഛന്ദസ്സ് എന്നുവെച്ചാൽ സർവ്വതു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബുദ്ധിശക്തി എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ജഗൽകാണമായിരിക്കുന്ന പരമാത്മാവിന്റെ തപസ്സുകർതാകൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ഇച്ഛാമാത്രാകൊണ്ട്, (മഹത്തായ സങ്കല്പശക്തികൊണ്ട്) ആണ് സർവ്വപ്രപഞ്ചവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അങ്ങിനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളേയും ജഗദീശാനന്ദൻ വ്യാവസ്ഥാപിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന വിവിധ നിയമങ്ങളേയും സൂക്ഷ്മശക്തിയായ പുരാതന ഋഷിമാർ സാക്ഷാൽ കണ്ടറിഞ്ഞ് അവയെ ലോകോപകാരാർത്ഥമായി ശബ്ദരൂപേണ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അവയാണ് മന്ത്രങ്ങൾ. പിന്നീട് അനവധികലോകശിരസ്സായിത്തീർന്നവർക്കും വേദവ്യാസമഹർഷി അവയെ

ന്നതല്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെ ചതുർവിധപുരുഷാരത്ഥങ്ങൾക്കു സാധനഭൂതമായും, പതിനാലു വിദ്യകൾക്കും അറുപത്തിനാലു കലകൾക്കും മൂലഭൂതമായുമിരിക്കുന്ന വേദങ്ങളെ ജഗൽകാരണനായും പരമാത്മാവായുമിരിക്കുന്ന ഭഗവാൻ ആദികവിയായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാവിന്നായിക്കൊണ്ടുപദേശിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് അവയെ സ്വപുത്രന്മാരായ മരീചാദികൾക്കുപദേശിച്ചു. അവരിൽനിന്നു ശിഷ്യപ്രശിഷ്ടാദി പരമ്പരയായ വേദങ്ങൾ സർവ്വത്ര പ്രചാരമായി ഭവിച്ചു. ദാഹപരയുഗത്തിലാണ് വേദവിസ്ഫോരകത്തായായ വേദവ്യാസമഹഷിയുടെ അവതരണം. അദ്ദേഹം വേദങ്ങളെ ഏല്പാലം, ഋഷ്യം, യജുസ്സ്, സാമം, അധർവ്വം എന്നിങ്ങനെ നാലു സംഹിതകളായി വിഭാഗിച്ചു. തന്റെ നാലു ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു. ഋഷ്യസംഹിത പൈലൻ എന്ന ശിഷ്യനും, യജുസ്സംഹിത വൈശമ്പായനൻ എന്ന ശിഷ്യനും, സാമം എന്ന സംഹിത ജൈമിനി എന്ന ശിഷ്യനും, അധർവ്വ സംഹിത സുമന്തു എന്ന ശിഷ്യനും, ഉപദേശിച്ചു. പൈലാദികൾ അവരവരുടെ സംഹിതകളെ സ്വസ്വശിഷ്യന്മാർക്കുപദേശിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ ഋഷ്യം, യജുസ്സ്, സാമം, അധർവ്വം എന്നീ നാലു വേദങ്ങളിലാ മന്ത്രം, ബ്രാഹ്മണം, ആരണ്യകം, എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ മന്ത്രം, ബ്രാഹ്മണം എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ

നാലാക്കി വിഭാഗിച്ചു. സ്വശിഷ്യന്മാർക്കുപദേശിച്ചു. ഇങ്ങിനെയാണ് വേദത്തിന് അനാദിത്വം.

* ആദ്യം ഋഷ്യം, യജുസ്സ്, സാമം എന്നീ മൂന്നു സംഹിതകൾ മന്ത്രമേ പ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. അവയ്ക്കു 'ത്രയീവിദ്യ' എന്നു പേരുമിട്ടിരിക്കുന്നു. അധർവ്വസംഹിത വേദങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പിന്നീടു ചേർക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ത്രയീവിദ്യ എന്ന പേർതന്നെ അധർവ്വസംഹിതയെ ആദ്യം ഉൾപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിലേക്കു തെളിവാകുന്നു.

† 'മേൽപറഞ്ഞ നാലു സംഹിതകളിൽവെച്ച്' ഋഗ്വേദത്തിന്നാകുന്നു ഉള്ളതിലധികം പഴമ. അതു മറ്റെങ്കിലും സംഹിതകൾക്കുപിന്നാലായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഋഗ്വേദം എന്നുവെച്ചാൽ ഋക്കുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വേദമെന്നർത്ഥം. 'ഋഷ്യം' എന്നതിന് സൂത്രമായിട്ടുള്ള പദ്യം എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതിൽ മിക്കതും ഉൽകൃഷ്ടവേദനരപ്രസിദ്ധിയുള്ള സ്തോത്രങ്ങളാകുന്നു. സാമവേദത്തിലുള്ള മിക്കഭാഗവും ഋഗ്വേദത്തിൽനിന്നെടുക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. സോമയാഗത്തിൽ ഗാനരൂപേണ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനായി ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യജ്ഞയാഗാദിനിത്യനൈമിത്തികകർമ്മങ്ങളെയും, അവയെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട വിധങ്ങളെയും, അതിനുള്ള അധികാരിയേയും, ചെല്ലിപ്പിടുന്നവരുടെ യോഗ്യതയേയും, ആരാധിക്കപ്പെടേണ്ട ദേവന്മാരേയും, ആ ദേവന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള മന്ത്രങ്ങളേയും, അതതു കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളേയും, പിന്നേയും അനേകവിഷയങ്ങളേയും, പററി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ ഭാഗം കർമ്മകാണ്ഡം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആരണ്യം എന്ന ഭാഗത്തിൽ വാനപ്രസ്ഥശ്രമികൾക്കു ചേരുന്ന വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു: ഇഴശാപരണ ഉപാസിക്കുന്നതിനുള്ളമറ്റുമായ സാംഖ്യയോഗം, നിഷ്കാമകർമ്മയോഗം, തപസ്സ്, സഗുണനിഗൂഢബ്രഹ്മാപാസനാവിധി, ആത്മലക്ഷണം, കർമ്മസത്യാസം, ഭക്തി, ചൈതന്യം മുതലായവയായും, അ

വെന്നു മന്ത്രമയുള്ളു. യജുഃസംഹിതയിലും ഋഗ്വേദത്തിൽനന്നു കടം വാങ്ങിട്ടുള്ള ഋക്കുകൾ അനവധിയുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽ അവയ്ക്കു പുറമെ സൂത്രരൂപങ്ങളുള്ള ഗദ്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതിലെ ഗദ്യപദ്യങ്ങളെല്ലാം യാഗാദിവിധികൾക്കു അർപ്പണയോഗപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണമാണ് ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വൈദികമായിട്ടുള്ള മന്ത്രങ്ങൾക്കു സൂത്രരൂപേണയുള്ള ഗദ്യങ്ങൾക്കു പുറമെ ചേദത്തിൽ ബ്രാഹ്മണം എന്നൊരനുഭവമുണ്ട്. വിവിധ ദേവന്മാരെ കഠിച്ചുള്ള സ്തുതികൾക്കു അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യപ്പെടുന്ന യാഗാദികർമ്മങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള സദൃശ്യതയേയും മറ്റുമാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്കതും ഗദ്യരീതിയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ആരണ്യകങ്ങൾ എന്നൊരു ഭാഗമുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനമായി ആത്മതത്ത്വമാണ് പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്. ആരണ്യകങ്ങൾ കാട്ടിൽ ചെന്നിറുന്ന് (വിജനപ്രദേശത്തിലുന്നാകാണ്ട്) അദ്ധ്യയനം ചെയ്യേണ്ടുന്നവയാകുന്നു. ഉപനിഷത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ വിദ്യ, ആരണ്യകഗ്രന്ഥങ്ങളിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ വേദഭാഗങ്ങൾക്കുംകൂടി 'ശ്രുതി' (സാക്ഷാല്യമായി കേൾക്കപ്പെട്ടത്) എന്നു പേർ പറയുന്നു. സകല സംശയങ്ങളേയും തീക്കുന്നതിന്നു ഹിന്ദുക്കൾക്കു ഏറ്റവും പ്രമാണമായിട്ടുള്ളത് ഇതാകുന്നു. ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രതിപാദകങ്ങളായ സ്കന്ദികൾ പ്രമാണത്തിൽ രണ്ടാമതായിട്ടേ നില്ക്കുന്നുള്ളൂ. (Macdonell's Sanskrit Literature)

തങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതായ വിവിധലോകവ്യവഹാരങ്ങളെ ആസകലം യഥാവിധി ചെയ്യുതിന്റെരംഗം കാട്ടിൽ പോയി അവിടെ ഇരുന്നു നല്ല വൈദികമർദ്ദത്തിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ.

വയ്ക്കു് അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള പദവിഷയങ്ങളേയും ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇതു ജ്ഞാനകാണ്ഡമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മിക്ക ഉപനിഷത്തുകളും ആത്മജ്ഞത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകുന്നു. കർമ്മകാണ്ഡത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളെ ഫലാവേഷ്ട കൂടാതെ ഇശ്വരപരമാർത്ഥമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായാൽ ഭഗവന്റെ അന്തഃകരണം പരിശുദ്ധമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. ഉപാസനകളെ വേണ്ടവിധം ചെയ്യുന്നതായാൽ അവന്റെ ചിത്തം വിഷ്ണുപരമാർത്ഥമായും ഏകാഗ്രമായും ഭവിക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടും ആത്മജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു സാധനങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. ജ്ഞാനകാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാണ് ആത്മതത്ത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപം മനസ്സിലാകുന്നത്. ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥമായ സ്വരൂപജ്ഞാനം മോക്ഷത്തിന്നു സക്ഷാൽ സാധനമാകുന്നു. അതിനാൽ വേദത്തിൽ ജ്ഞാനകാണ്ഡമാണ് ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഗം. അതുകൊണ്ടു ജ്ഞാനകാണ്ഡത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപനിഷത്തുകൾ സകല വേദങ്ങളുടേയും സാരമാണെന്നും, അതിനാൽ അവയ്ക്കു വേദാന്തമെന്നും, റഹസ്യമെന്നും, വേദശിരസ്സെന്നും പേരുകൾ പറയുന്നുവെന്നും, ആദ്യം പറഞ്ഞതു യുക്തംതന്നെയായിരിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനകാണ്ഡമായ വേദങ്ങൾ, അതായത് ഉപനിഷത്തുകൾ, മുമ്പ് അസംഖ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും കാലംകൊണ്ട് അവയിൽ അനേകം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആറാട്ട് * ഉപനിഷത്തുകളെ മാത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ട് അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ആറാട്ടിൽപ്പെട്ട പത്തുപനിഷത്തുകൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ എല്ലാ ഉപനിഷത്തുകളുടേയും സാരം ആ പത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ളവയെല്ലാം അവയുടെ വിസ്താരം മാത്രമാകുന്നു. അവ (1) ഇശ്വരവാക്യം (2) കേനം (3) കറം (4) പ്രശ്നം (5) മുണ്ഡകം (6) മാണ്ഡൂക്യം (7) തൈത്തിരീയം (8)

* ചില പഞ്ചാത്മപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഉത്സാഹം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്തയോളം ഉപനിഷത്തുകളെ കണ്ടു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഐതരേയം (9) ഛാന്ദോഗ്യം (10) ബൃഹദാരണ്യകം എന്നിവയോ
കുന്നു || ഈ പത്തുപനിഷത്തുകൾക്കും അദ്വൈതമതസ്ഥാപകനാ
യ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളും, വിശിഷ്ടാദ്വൈതം എന്ന മതത്തെ
സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള രാമനുജാചാര്യസ്വാമികളും, ദ്വൈതമതസ്ഥാപ
കനായ മധ്വാചാര്യസ്വാമികളും, അവരവരുടെ മതത്തെ അനുസ
രിച്ച ഭാഷ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. § മലയാളത്തിൽ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമിക
ളുടെ അദ്വൈതമതത്തിന്നാണ് അധികം പ്രചാരമുള്ളത്. മറ്റു
ളള രണ്ടു മതങ്ങളുടേയും ശരിയായ സ്വരൂപജ്ഞാനം നമ്മുടെ ഇട
യിൽ കഷ്ടമായെന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ ഉപനിഷത്തുകളും പ്രഗാഭി നാലു വേദ
ങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

‘ഉപനിഷത്ത്’ എന്ന പദം ഉപ-നി-സദ് എന്ന മൂന്നു
ശബ്ദങ്ങളാൽ ചേർന്നതാകുന്നു. ഉപ= സമീപത്തിൽ; നി=താഴെ;
സദ്= ഇരിക്കുക: ശിഷ്യൻ ഉപദേശം വരുത്തുന്നതിനായി ഗുരുവി
ന്റെ സമീപത്തിൽ ചെന്നിരിക്കുക എന്നർത്ഥം. എന്നാൽ വ്യാ
ഖ്യാതാക്കന്മാർ ഈ പദത്തിന്നു മറ്റൊരു വിധമാണ് അർത്ഥം കൊ
ടുക്കുന്നത്. അതു പ്രകൃതത്തിലേക്കു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉപ; നി=
എറ്റവും; സദ് (അവസരഭേദം)=നശിപ്പിക്കുന്നു: സംസാരത്തി
ന്നു ഘേതുഭൂതമായിരിക്കുന്ന അവിദ്യയെ തീരെ നശിപ്പിക്കുന്നുവെ
ന്നർത്ഥം. അല്ലെങ്കിൽ സദ് ധാതുവിന്നു ഗത്യർത്ഥംമാവാം. അപ്പോൾ
ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിപ്പിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥമായി. മേൽക്കേട്ടതുവായവൻ
ബാഹ്യവിഷയങ്ങളിലുള്ള ഇച്ഛയെ നിവൃത്തിപ്പിച്ച് ആചാര്യന്റെ

|| ചിലർ ഇതിൽ ‘ശോഭാശാന്തരം’ എന്ന ഉപനിഷത്തുകൂടി ചേർത്ത് പതിനൊ
ന്നുപനിഷത്തുകളെ മുഖ്യമായി പറയുന്നു.

§ വ്യാസമഹർഷിയുടെ വേദാന്തസൂത്രങ്ങൾ, മേൽപറഞ്ഞ ദശോപനിഷത്ത്, ഭ
ഗവദ്ഗീത, ഐനീ മൂന്നു കൃതികളിലും തന്റെ മതത്തെ അനുസരിച്ചു ഭാഷ്യം
ചെയ്താലെ ഒരുവൻ ഒരു മതസ്ഥാപകനായി ഭവിക്കുകയുള്ളു. ഈ മൂന്നു കൃതി
കളിന്നുകൂടി പ്രസ്ഥാനത്രയം എന്നു പേർ പറയുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നുചര
യ്ക്കുനേരം അവരവരുടെ മതത്തെ അനുസരിച്ച് അവ മൂന്നിന്നും ഭാഷ്യം ചെ
യ്തിട്ടുണ്ട്.

സമീപെ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന വിദ്യ, ജീവാത്മാവിനെ പരമാത്മാവിന്റെ സമീപത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ചേർത്ത്, അവിദ്യാബീജത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള സംസാരവൃക്ഷത്തെ വേരോടെകൂടി ചേർచിച്ച്, ജനനമരണരൂപമായ സംസാരദുഃഖത്തിന്നു കാരണമായ അവിദ്യയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു സാധനമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ വിദ്യ ഉപനിഷത്ത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ബ്രഹ്മവിദ്യയ്ക്ക് ഉപനിഷത്ത് എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചു. ബ്രഹ്മവിദ്യയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉപചാരമായി ഉപനിഷത്തുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

മുമ്പറഞ്ഞ പത്തുപനിഷത്തുകൾക്കും ഒരു ക്രമം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാമതായി വരുന്നത് ഈശോവാസ്യോപനിഷത്താകുന്നു. ഈ ഉപനിഷത്ത് ശുക്ലയജുഃസംഹിതയിൽ ചേർന്നതാകുന്നു. ശുക്ലയജുഃസംഹിതയെപ്പറ്റി പരമ്പരയായി കരിതിഹാസം പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. യജുഃസംഹിതയുടെ ഈ അംശത്തെപ്പറ്റി ഈ ഉപഹൃദസത്തിൽ ഇതിന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കുറച്ചൊന്നു പറയുന്നത് അപ്രകൃതമായിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. വേദവ്യാസമഹാഷി വേദങ്ങളെ എല്ലാം ഋക്ക്, യജുസ്സ്, സാമം, അധവം എന്നിങ്ങിനെ നാലായി വിഭാഗിച്ച് സ്വശിഷ്ടന്മാരായ വൈലൻ, വൈശമ്പായനൻ, ജൈമിനി, സുമന്തു, എന്നിവർക്കുപദേശിച്ചുവെന്നും, അവർ അവരവരുടെ സംഹിതകളെ സ്വസ്വശിഷ്ടന്മാർക്കുപദേശിച്ചുവെന്നും, മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. യജുർവേദധാരനായിരിക്കുന്ന വൈശമ്പായനന് യാജ്ഞവല്ക്യൻ മുതലായി അനേകം ശിഷ്ടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്ത് കരിക്കൽ വൈശമ്പായനന് ബ്രഹ്മഹത്തി, ബാലഹത്തി, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മഹാപാപങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിന്നിടയായി. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, പണ്ടു മേരുപർവ്വതത്തിൽവെച്ച് ഋഷിമാരുടെ ഒരു സമാജമുണ്ടായി. അതിന്ന് യാതൊരു ഋഷിയും വരാതിരിക്കുന്നത് ആ ഋഷിക്ക് ഏഴു രാത്രികളിൽ ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം സംഭവിക്കുന്നതാണ് എന്നു മുനിമാരെല്ലാവരുംകൂടി ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വൈശമ്പായ

നൻ മാത്രം ആ നിശ്ചയത്തെ ലംഘിച്ചു. അതു ഹേതുവായിട്ടു ലേശം വിചാരിക്കാതെയുള്ള ബ്രാഹ്മണത്തിയും, കാലുകൊണ്ടു തൊടുക നിമിത്തം തന്റെ മരമകനായ ഒരു ബാലൻ മരിച്ചുപോകയാൽ സ്വസ്തിയഹത്തിയും അതിനാൽ ബാലഹത്തിലും, ദൈവഗത്യാ ചെയ്യാൻ സംഗതി വന്ന വൈശമ്പായനന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഗുരുവിന്റെ നിഃദ്വൈതപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപശാന്തിക്കായി കൊണ്ട് ഉഗ്രമായ തപസ്സു ചെയ്തു. അതു നിമിത്തം ചരകൻ അധപയ്ക്കു മുതലായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രഖ്യാതന്മാരായി ഭവിച്ചു. എന്നാൽ സഹപാഠികളായ ചേരയും ചിലർ തപസ്സു ചെയ്യുന്നതു കണ്ടിട്ട് യാജ്ഞവല്ക്യൻ ഹേ ഭഗവൻ! ഇവരുടെ തപസ്സുകൊണ്ടെന്നു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകുന്നതാ? ഞാൻ അത്യാഗ്രമായ തപസ്സു ചെയ്യുന്നതാണ്? എന്ന് സ്വഗുരുവായ വൈശമ്പായനനോടു പറഞ്ഞു. സഹപാഠികളായവരെ ഇങ്ങിനെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുന്നതു കേട്ട് ഗുരു വളരെ ക്രോധത്തോടുകൂടി യാജ്ഞവല്ക്യനോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: നീ ബ്രാഹ്മണരെ അവമാനിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ശിഷ്യനെക്കൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അതിനാൽ എന്നിൽനിന്നു ഹരിച്ചിട്ടുള്ള വേദത്തെ തൃജിച്ചുപൊയ്ക്കാം. യാജ്ഞവല്ക്യൻ 'മഹാഗംഭീരപുരുഷനായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ ഗുരുവായ വൈശമ്പായനനിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള യജുർവേദത്തെ ഛട്ടിച്ചു' അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽനിന്നുപോയി. യാജ്ഞവല്ക്യൻ ഛട്ടിച്ചിട്ടുള്ള ആ യജുർണങ്ങളു നോക്കിട്ട് വേദലോലുപന്മാരായ ഋഷികൾ ഛട്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ വിപ്രരൂപേണ സ്വീകരിക്കുന്നത് അനുചിതമാണെന്നു വിചാരിച്ച് തിത്തീരി എന്ന പക്ഷി രൂപേണ ചെന്നു യാജ്ഞവല്ക്യനാൽ തൃപ്തമായിട്ടുള്ള യജുർണങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. അന്നു മുതൽ അതു തൈത്തിരീയശാഖ എന്നു പ്രസിദ്ധമായി ഭവിച്ചു. അതിന്റെശേഷം യാജ്ഞവല്ക്യൻ തന്റെ ഗുരുവിങ്കൽനിന്നു മുമ്പു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിലധികം യജുർണങ്ങളെ സമ്പാദിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നാലു വേദങ്ങൾക്കുമീശപറന്നായ ആദിത്യഭഗവാന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചു. യാജ്ഞവ

പ്രകാശം ഭക്തികൊണ്ടു സത്തുഷ്ടനായിട്ട് ആദിത്യഭഗവൻ ഒരു കീ
തിരയുടെ രൂപം ധരിച്ചുകൊണ്ടു പുതിയതായ യജുർവേദത്തെ അ
ദ്ദേഹത്തിന്നു ഭരണം ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ സൂര്യനിൽനിന്നു സിദ്ധി
ച്ചിട്ടുള്ള വേദത്തെ യാജ്ഞവൽക്യൻ കണ്ഡമദ്ധ്യനിനപ്രഭൃതികളായ
സ്വശിഷ്യന്മാർക്കുപദേശിച്ചു. അശ്വമേധയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സൂ
ര്യനാൽ തന്റെ വാജങ്ങളിൽനിന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ കേസരങ്ങളിൽ
നിന്ന്, നൽകപ്പെട്ടതാകയാൽ ആ ശാഖകൾക്കു 'വാജസനി' എ
ന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചു. അവയെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ 'വാജസനേയി
കൾ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ യജുർവേദം രണ്ടു വക
യായിട്ടുണ്ട്. ഒരു വേദവ്യാസനിൽനിന്നു വൈശമ്പായനൻ സി
ദ്ധിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വശിഷ്യന്മാരായ ചംകര്യായ്വാദികൾക്കുപ
ദേശിച്ച സംഹിത. അത് കൃഷ്ണയജുർവേദം എന്നു പറയപ്പെട
ുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു യാജ്ഞവൽക്യൻ സൂര്യനിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ച്
അദ്ദേഹം സ്വശിഷ്യന്മാരായ കണ്ഡമദ്ധ്യനിനാദികളെ പഠിപ്പിച്ചി
ട്ടുള്ള സംഹിത. അതു ശുക്ലയജുർവേദം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ശു
ക്ലയജുർവേദം, അല്ലെങ്കിൽ വാജസനേയിസംഹിത, രണ്ടു കാ
ണ്ഡമായിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ആകെ 40 അദ്ധ്യായമുണ്ട്. ഒന്നാം
മദ്ധ്യായം മന്നാംമന്ത്രം മുതൽ 34-ാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനം
വരെ ഭർഹുണ്ണമാസാദ്യശ്ചമധാന്തം കർമ്മകാണ്ഡം പ്രതിപാദി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കു്ത്തതായ 40-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ 18 മന്ത്രങ്ങ
ളെക്കൊണ്ടു് ജ്ഞാനകാണ്ഡം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അ
ദ്ധ്യായം ജ്ഞാനകാണ്ഡപ്രതിപാദകമാകയാലും, ബ്രഹ്മവിദ്യാപര
ന്മാരായിട്ടുള്ളവരുടെ സംസാരത്തെ നുകരണം നശിപ്പിക്കുന്നതി
നാലും ഇതിന്നു ബ്രഹ്മവിദ്യോപനിഷത്ത് എന്നു പേർ പറയുന്നു.
ഇതിലെ ആദ്യത്തെ മന്ത്രം 'ഈശോവാസ്യം' എന്നിങ്ങിനെ ആരം
ഭിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിന്നു 'ഈശോവാസ്യോപനിഷത്ത്', അല്ലെങ്കിൽ
ഈശോപനിഷത്ത് എന്നാണ് സാധാരണയായി ഒരു പേർ പര
ഞ്ഞു വരുന്നത്.

ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഉപനിഷത്തും മുന്പറഞ്ഞപ്രകാരം പ്രകാശി
വേദങ്ങളിൽഎതെങ്കിലും ഒന്നിനെ സംബന്ധിച്ചാണിരിക്കുന്നത്.

ഈ ഉപന്യാസം ഇപ്പോൾ തന്നെ സംശയത്തിലധികം ദിഷ്ടമാ
യി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇനി അവയെ പറ്റി പ്രത്യേകം വി
സ്മരിക്കുവാനായി തല്ലാലും ശ്രമിക്കുന്നില്ല.†

കെ. ഐം.

തപതീസംവരണം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

1. വെള്ളിമലത്തമ്പുരന്റെ പള്ളിമടിത്തടംതന്നിൽ
പള്ളികൊള്ളുതമ്പുരാടിപാണിപത്മത്തിൽ
2. പ്രേമരസത്തോടുവാഴിച്ചോമനിക്കൂകിളിപ്പൊന്നേ!
തമസിയാതെൻചാരത്തുവന്നിരുന്നാലും
3. തണ്ടലരിളംതേനിന്റെ തണ്ടകുറുംമൊഴി! നിന്നെ—
ക്കണ്ടകുലംമറന്നല്ലോകുടുംപുതന്നെ!
4. ഇന്നുനിന്നെയിതംപോലെയാണു കാണാനിടവന്നു—
തെന്നുകെണ്ണിന്റെ പൂമ്പൊന്നുമെന്തെന്തൊരു ചൊല്ലാലും
5. കണ്ടതുകൊണ്ടേയല്ല, നിൻകണ്ണുകളുൾക്കേട്ടേ
വേണ്ടവണ്ണമെനിക്ക് ഞാൻതൃപ്തിയാവുളളു
6. ഭൂമികൊതുവാലത്തോടുംപോരിക്കെന്നരികിലേക്കു
ശരിക്കുമാർമണിയാളേ! ശങ്കിച്ചിടൊല്ലേ
7. പലംപുവമ്പുഴങ്ങുളുംചേലുകൂടുംചെറുതെന്നും
നീലക്കുറിവിനടയനീരമിതെല്ലാം

† ഈ ഉപന്യാസമെഴുതുന്നതിന്നു സഹായമായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പേരുകൾ— (1.) പുനാ ആനന്ദാശ്രമം വക ഈശ്വരവാര്യസ്തോപനിഷത്ത് (2.) കോയമ്പത്തൂർ കുപ്പസ്വാമികൾ തമിഴിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുള്ള പഞ്ചമശ്ലോപനിഷത്ത് (3.) ശിവരാത്രിവിന്റെ ഉപനിഷദ്ഭർതൃവികയിൽ പെട്ട ഈശ്വരവാര്യസ്തോപനിഷത്ത് (4.) പ്രൊഫെസർ മാർക്വഡാനൽ എന്ന പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്റെ ഓംസ്കീത് ലിറ്ററേച്ചർ എന്ന ഗ്രന്ഥം.

8. വഴിപോലെകഴിച്ചിനവഴിക്കീണമസകല-
മൊഴിവക്കിയിരുന്നല്ലമോമലാളേ!നി
9. പാടവമൊക്കുന്നീയിനപാടുള്ളപാലൊരുകഥ
പാടിക്കേറ്റപ്പിക്കതിരുന്നാൽപന്തിയവില്ല.
10. വഞ്ചിയ്ക്കുവാൻനോക്കേണ്ടെന്നിയഞ്ചിതമാംനിലയ്ക്കൊര
വഞ്ചിപ്പാട്ടുപാടിത്തന്നവിട്ടയക്കുഞാൻ
11. ശ്രീരംഗത്തിൻനിലയമാംനാരായണപ്രഭുമുന്മാര
സാരംശയമെഴുംബുധസത്തമന്മാരും
12. പാട്ടിലായനിന്റെവഞ്ചിപ്പാട്ടിലേററംഭ്രമിച്ചതേ-
യ്ക്കേട്ടിരിക്കുന്നുഞാൻമേനിക്കേറുകയല്ലേ
13. സമ്പ്രതിമേനവഗാനംസമ്പ്രീതികരമണേററം
സംഭ്രമമുള്ളൻമോഹംനീസംധിപ്പിയ്ക്കേണം
14. കൂറുകാരിയൊന്നീപൊടിപാററുകാരതോണിപ്പാട്ടി-
നേററുപാടിക്കൊള്ളാമെന്നതേററുഞാൻപോരേ?
15. ഇത്തരംപറഞ്ഞതുകേട്ടതരംഗാദരമിതി-
നത്തരമായ്ക്കിളിപ്പെണ്ണമുറച്ചാളേവം
16. എട്ടുമാറംവഴുപങ്ങളൊടുക്കൊരുവിധംതീർത്തു-
വെട്ടുകാത്തഴിക്കുംചില്ലീവില്ലാട്ടത്താലേ
17. മട്ടലരമ്പനെക്കണ്ണിൽചുട്ടകെങ്കേമനെയിട്ടു
നട്ടംതിരിച്ചമനനനാഥേ!പാപ്തി
18. മുവിട്ടിടുംമുടക്കങ്ങളമ്പിയ്ക്കുവാൻമിടക്കുള്ള
കുണ്ടിരജമുഖനണ്ണിത്തമ്പുരൻതന്നെ
19. തന്മടിയിലെടുത്തുവെച്ചുമവെച്ചുലാളിച്ചിടും-
മമ്മയാമെൻഭഗവതി!ധർമ്മദൈവമേ!
20. ബ്രഹ്മവിണ്ണുരദാദികളുമായികൃപ്താനിക്കുറപര-
ബ്രഹ്മമുത്തേ!പരമേശി!ബ്രഹ്മണവന്ദ്യ!
21. ഉറക്കളത്തിലുറപ്പോടേതുകഴൽക്കതൊഴുന്നോരെ
മക്കളെപ്പോലോത്തുകാക്കുംമാമറവേരേ!
22. മഞ്ഞമലയുടെഭാഗമെങ്കൂളശ്രീവിലാസമേ!
കണ്ണസരയകുറധംപെരക്കരതലായോളേ!

23. പാകരസാദികൾചേരും ശ്രീകവിതപസസ്ത്രമഹാ-
മുക്തിയിൽത്തലവിലുംമുളച്ചുപൊങ്ങാൻ
24. ശങ്കയില്ലാത്തതകീടുംനീക്കക്കുറുക്കുമേല-
മെങ്കൽകൃപാമൃതംപൊഴിക്കുന്നതെന്നെന്നും
25. ഭാരതത്തിലൊരുകഥാസാരമെടുത്തുരചെയ്താ-
നാരംഭിച്ചിട്ടുന്നിതാണാനാഗമത്തിലേ!
26. ഭാരതീയരുംഭവതിയിന്നേരമൊന്നുകുനിഞ്ഞാലേ
ഭാരതമെന്നൊരുംഭാരതീയരെയ്ക്കതീത്ര
27. എങ്കിലോപണ്ടിപ്പോഴെത്തികളുണ്ടെന്നുപോലും
മകമാക്കുകമെന്നൊരുമന്നവശ്രയ്ക്കൻ
28. സംവരണപ്രേമനയുജ്ജ്വലസ്തവ്വഭവമന്തന്വരാണ-
സ്സംവരണംചെയ്യുന്നിതുസർവ്വസ്വത്തും
29. കായബലം,കാന്തി,നീതിന്യായമാദിഗുണമോത്താ-
ലായവന്നുകിടന്നില്ലാത്തമില്ലല്ലാ.
30. ധർമ്മലോപംവരാതവനിമ്മഹിവാണമുപോൾ
നമ്മവന്നുവളന്നിതനാടുക്കുക്കല്ലാം
31. വാട്ടമില്ലാതരികളെക്കൂട്ടത്തോടേകെന്നൊടുക്കി
നാട്ടിലെല്ലാംജയക്കൊടിനാട്ടിനാരത്രൻ
32. സൂര്യമന്ദാനന്ദപ്രദൻസൂര്യദേവസേവാരതൻ
കാൽപ്പിടുകളില്ലാത്തുള്ളായ്സമ്മതൻ
33. ശാസ്ത്രമല്ലാംപഠിച്ചവൻശാസ്ത്രവിധിപിടിക്കാത
കാത്തുവാണുകടികളെക്കുറുപ്പീകന്തൻ
34. കൂട്ടരോടുമെത്താൻപശുശൃണുനാഭിനംപള്ളി-
വേട്ടയൊടൻപുറപ്പെട്ടുവേണ്ടതിൻവണ്ണം
35. ഈട്ടി,വേലു,മുലയ്ക്കയും,തോട്ടി,വെളും,മഴു,മുപ്പു
കൂട്ടിവെച്ചുകടുത്തില,കുന്തളുലങ്ങൻ,
36. ആവനാഴി,വില്ല,മന്വരീവകയാമായുധങ്ങ-
ളൊവതോളമെടുത്തേറപമാന്തുവിളിച്ചും
37. മുന്നടന്തപടജനം,മന്നവനമശേഷമറി
മന്ദമന്ദമെന്നുള്ളീമന്ദരധീരൻ

38. തമ്പുരന്റെറയെഴുന്നള്ളത്തൻപുയരംവിധംകാണാൻ
തമ്പുരംഗ്രമേരിനിന്നതാമരാക്ഷികൾ
39. കാമനോടുകിടയൊത്താബ്ദ്രമണോളൻതന്നെക്കണ്ടു
കാമവഹിയേറുകൾകൾക്കിത്തുപോയി
40. വൃദ്ധപുരസ്ത്രീജനങ്ങളുൾക്കേൾക്കുവെട്ടിത്തട്ടിൽ
ശുദ്ധമലർനിരതുകീശുഷ്ണാന്തിയോടേ
41. ഇച്ചെണ്ണയ്യിലുള്ളങ്ങവെളുത്തശപത്തിന്റെറപുറത്തറി-
യച്ചെഴുവസ്സിൽപുറത്തങ്ങവർകോൻപോലെ,
42. എല്ലാവർക്കുംതിരുമേനിതെല്ലനരംകാട്ടിക്കൊണ്ടു
മെല്ലെമെല്ലെനടകൊണ്ടുമേടിനീനാഥൻ
43. പാരംവഴിപോയനേരംദൂരദിക്കിൽകാണാത്തു
നീരസ്യമായിരങ്ങളുളപ്പോരകാണാരം
44. നടുച്ചുരുട്ടുപോലാവെയിൽതട്ടുവാതിലയാകാത്ത
മടുപ്പിങ്ങിയിടത്തുനാമാമങ്ങളാൽ
45. മാനത്തുചെന്നുരയ്ക്കുന്നാക്കാനനത്തത്തുക്കണ്ണൊത്തു
മാനവേഗനളവായിമനസാടുടാദം
46. കാടിയണഞ്ഞചരേററംപേടിയാവുപടിയുള്ളാ-
ക്കാടിലക്കിത്തടങ്ങിനാർകെഴുതുകത്തോടും
47. ഘോരംകൊടുക്കാറവിശ്രംനരംകടചെന്നപോലം-
ശ്രവനംകിടന്നൊന്നുകുലങ്ങിപ്പോയി
48. കാട്ടാനകൾ,കരിമ്പുലകൂട്ടം,ചെന്നായ്,കുരടികൾ,
കുടുപോത്തു,ഘണ്ടാമൃഗം,കടുവകളും
49. എട്ടടിമൻ,പന്നി,സിംഹംതെട്ടുമുറപ്പരിഷക-
ളെട്ടദിക്കുംമുഴങ്ങമാറേറമുച്ചത്തിൽ
50. കൂട്ടുകൂടിക്കൂടിവിളികൂട്ടാഭടരുടെഘോഷം
കേട്ടുവരുന്നങ്ങമിങ്ങമോട്ടംതുടങ്ങി
51. മണ്ടമിടയ്ക്കുകൂട്ടക്കാർകണ്ടുചാട്ടംപലശസ്ത്രം
കൊണ്ടുചത്തുമലയ്ക്കുനൂതരജത്തുക്കൾ

52. ഭടകുടുംഭിതാകേട്ടനണനേറാമല-
മടക്കവടിഞ്ഞിറങ്ങിനാലിടയുറയോക്കി
53. സടകടഞ്ഞലറിവിറ്റുടചട്ടലദംശ്രമുൽ-
ക്കടമിടഞ്ഞണഞ്ഞുയ്ക്കസരികളെ
54. സ്വലമുലമെന്നവണ്ണമേറേശകേസരിയ-
ല്ലലംചന്ദ്രമെയ്യെകൊന്നനന്തലെന്നിയെ
55. കത്തിയവുറുപൻതുകിമന്തകംഭികലത്തിന്റെ
മസുകഞ്ഞപ്പിളക്കുവോളസ്ഥലത്തെല്ലാം
56. മഞ്ഞതുളിചിഴംപോലെമഞ്ഞുളമംമുത്തുമണി
പഞ്ഞമില്ലാതുതിരുനന്ദപരപ്പകിട് ചിത്രം
57. നോരംപോക്കായ്റുപനെയ്തുംകൂരവോളഗുണമരൻ-
ചോരത്തളിയൊലിയ്ക്കുന്നചോലകുറുപോലെ;
58. ഒട്ടൊന്നമല്ലതളംകെട്ടിനിന്നുചിലേടത്തു
കാട്ടുകാളിത്തായ്ക്കരുതികൂട്ടിയുപോലെ.
59. ഒന്നരണ്ടുനാഴികകൊണ്ടുനമുഗ്രജന്തുക്കളെ-
ക്കൊന്നുകൊന്നൊട്ടക്കിയവനക്കൊന്നാരത്തെ
60. ഒന്നാന്തരംഭീരുക്കൾക്കൊന്നൊന്നൊക്കളിയാടാ-
വുന്നവിധമാക്കിത്തീത്തൊന്നതേവണ്ണ.
61. വെട്ടമില്ലാതവനേവംവേട്ടയാടിനടക്കുന്പാൾ
കൂട്ടംപിരിഞ്ഞുതാമരകാട്ടിൽചെന്നെത്തി
62. ഏററംവഴിപാഞ്ഞുപാഞ്ഞുതോറലഞ്ഞനേരഗ്രഹ-
മുററമായ്വെലാഹമുത്തുകററംപിഴച്ചു.
63. പിന്നെത്തുകാൽനടയായിത്തന്നെലത്തുതന്വരാന-
മുന്നിൽകൊന്നൊന്നിതൊരുമുധഗാത്രിയം

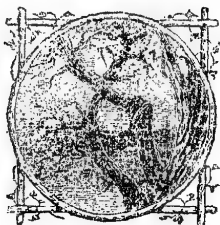
(തുടരും)

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.



കാളിദാസൻ

(തുടച്ചു)



ഡാക്ടർ ഭവോദയജിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇവ ശരിയാണെന്നുള്ളതിന്നു നല്ല ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജൈനന്മാരുടെ ചില കൃതികൾപ്രകാരം ക്രിസ്തുപഞ്ചം മൂന്നാം ശതവത്സം സമീപിച്ച് ഒരു വൃദ്ധഭോജൻ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്നു മാനതംഗസൂരി എന്ന് ഓചാച്ഛന്നങ്ങളായിരുന്നെന്നും കാണുന്നില്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇതിൽ എന്തോ ഒരു തെറ്റു പറവിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചില ജൈനപ്രമാണികന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മാനതംഗൻ ബാണനേരയും, മയൂരനേരയും സമകാലികനായിരുന്നെന്നു കാണുന്നു; ഇവർ രണ്ടാളും ഏഴാം ശതവത്സരത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരാണെന്നുള്ളതിന്നു തർക്കവുമില്ല. ഹഷ്വചരിതത്തിൽ ബാണൻ, താൻ ഹഷ്വചർണന്റെ രാജധാനിയെ സന്ദർശിച്ചതു വണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഹഷ്വചർണശിലാഭിത്യൻ ഹ്യവെൻഷാങ് എന്ന ബൌദ്ധമിഷണറിയെ സല്ലരിച്ചു കണ്ടുജിലേ ശിലാഭിത്യൻതന്നെ എന്നതിന്നു വേണ്ട തെളിവുകൾ ഉള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കു ഭോജന്മാരുടെ കാലത്തെസ്സാബ്ധിച്ചു മുപ്പു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന്നു അവകാശമില്ലാതെ പോകുന്നു.

വിക്രമാദിത്യനെപ്പറ്റി വിക്രമചരിതം, സിംഹാസനദാന്ത്രിംശതി, വേതാളപഞ്ചവിംശതി മുതലായ കൃതികളിലുള്ള കഥകൾ എല്ലാം നോക്കിയതിൽ വിക്രമാദിത്യബുദ്ധാചകൻ എന്നു പറയുന്ന ആ മഹാരാജാവു ധീരനും ഉദാരനുമായ ഒരു വീരനായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ വിദ്യാപ്രേത്സാഹകനായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നില്ല. എന്നതന്നെയുമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്നു സിദ്ധസേനസൂരി എന്നൊരു ജൈനാചാച്ഛന്നങ്ങളായിരുന്നെന്നു

നന്മയുണ്ടെന്നു കരുതികൾ പറയാൻ ഭാവമുണ്ട്*. കഥാസരിത്സാഗരത്തിലും കൌശാംബിരാജാവായ നരവംശനദത്തനോടു വിക്രമാദിത്യനെപ്പറ്റി കണപൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നതായി ചില കഥകൾ കാണുന്നുണ്ട്. നാസിക്കിലെ ഒരു ശിലാലിഖിതപ്രകാരം നാഭാഗൻ, നഹുഷൻ, ജമേജയൻ, യയാതി, ബലരാമൻ മുതൽപേരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യശോനിധിയായ ഒരു വിക്രമാദിത്യനെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ വിക്രമാദിത്യന്മാർ എല്ലാം ഒന്നാവാൻ ഒരു തരവുമില്ല. വിക്രമാദിത്യകഥകൾ എല്ലാംകൂടി വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കാൽപലം നൂലിന്റെ കടുപ്പമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതാണ് ഭംഗിയായിട്ടുള്ളത്.

ജൈനതീർത്ഥംകരന്മാരിൽ അന്യനായ വർദ്ധനന്റെ നിവാരണം കഴിഞ്ഞു 470 സംവത്സരത്തിനുമേൽ അവന്തിദേശത്തു വിശാലയിൽ വിക്രമാദിത്യൻ വാണിരുന്നതായി ശ്രീദേവകൃതിയായ വിക്രമചരിതത്തിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ, അതിന്റെ കർത്താവു കാളിദാസനെക്കുറിച്ച് മൂകനായിരുന്ന കാണപ്പെടുന്നു. ജ്യോതിർവിഭാഭരണമെന്ന ജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥത്തിലല്ലാതെ മുമ്പത്തെ നവരത്നങ്ങൾ ഏകകാലത്തു വിക്രമാദിത്യസദസ്സിനെ അലംകരിച്ചിരുന്നതായി എങ്ങു പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം കാളിദാസകൃതിയാണെന്നു അതിൽ സ്തംഭമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജ്യോതിർവിഭാഭരണത്തിന്റെ ൧2-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ തൽകർത്താവു പറയുന്ന ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ ചുരുക്കം ആകുന്നു ഇവിടെ തുടരുന്നത്. ഞാനിനി സന്തോഷസമ്പാദകനായ വിക്രമ മഹാരാജാവിനെ വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. മാർവായിൽ ശ്രീവിക്രമൻ വാണിരുന്നപ്പോളാണ് ഞാനിതു എഴുതിത്തീർത്തത്. ശംകു, വരഭചി, മണി, അംശുഭന്തൻ, ജിഷ്ണു, ത്രിലോചനൻ, ഹരി, ഘടകുപ്പൻ, അമരസിംഹൻ മുതൽപേരായ കവികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സിനെ അലംകരിച്ചിരുന്നു. സത്യശ്രീതദനവരഹമിഹരപ്രഭൃതികളും

* കരേൻഘോഷത്തിൽ വിജയിയായിത്തീർന്ന വിക്രമാദിത്യരാജാവു കേവലം കഥാപുരുഷനാകുന്നു എന്നു വാദമുള്ള ആധുനികചരിത്രവണ്ഡിതന്മാരുടെ വാദങ്ങൾ ഇരിക്കട്ടെ.

ഞാനും ജ്യോതിഷികനാകുന്നു. ധനപന്തരിക്ഷപണകാദികൾ നവരത്നങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. വിക്രമൻ സർവ്വേശ്വരൻ എന്ന വർത്തിക്കുവോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ എണ്ണര മാന്യലിങ്കാരജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാസഭസ്സ് പതിനാറു വാചികളായ പണ്ഡിതന്മാരും, പത്തു ജ്യോതിഷികന്മാരും, ആറു വൈദ്യന്മാരും പതിനാറു വേദപാഠകന്മാരും അലംകൃതമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യമേ പതിനെട്ടു യോജന വിസ്തൃതമായിരുന്നു. ശകപ്രമാണികളെ തോൽപ്പിച്ചു സ്വസ്ഥസംവത്സരത്തെ അദ്ദേഹം കലിയുഗത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. വളരെ ധർമ്മാർത്ഥമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ദ്രാവിഡ ലാട ഗൌഡാദികളിലേ നാടുവാഴികളെ അദ്ദേഹം തോൽപ്പിച്ചവനും മഹാകാളക്ഷേത്രത്തോടു കൂടിയ ഉജ്ജയിനിയുടെ രക്ഷിതാവുമത്രേ. കാവ്യരൂപത്തെ നിർമ്മിച്ചശേഷം ശ്രുതികർമ്മവാദവിഷയമായി അനേക കൃതികൾ ഞാനുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ ശേഷം കാളിദാസനായ എങ്കൽനിന്നു ജ്യോതിഷിദാഭരണമെന്നു പേരുള്ള ഈ ജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായി. കവിയിൽ മൂവായിരത്തി അറുപത്തിയെട്ടു വത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ചൈശാഖത്തിൽ ഞാനിതു തുടങ്ങി. കാർത്തിക മാസത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ചു. എന്റെ പുരാതനമെന്നു ഭാവിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇത്ര വ്യക്തമായി ചെല്ലിരിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്താവം കാളിദാസകാലത്തെ കുറിച്ചുള്ള സകല സംശയങ്ങൾക്കും അമച്ഛരത്തിൽ ഉപ്സർവ്വഹാരികൾക്കുകൂടി അനന്താൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ വ്യവസ്ഥപരത്തുന്നതിന്നു മതിയാകേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആന്തരമായി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇതു കാവ്യരൂപകർത്താവായ കാളിദാസന്റെ കൃതിയല്ലെന്നു തെളിയുന്നതാകുന്നു. അയനാംശങ്ങളെ കണ്ടു പിടിക്കാൻ അതിൽ പറയുന്ന കൌശലം ശകവംശത്തിൽനിന്നു (ക്രിസ്തുവ്വ. 78) 445 കുറച്ചു ശേഷിപ്പിനെ അറുപതു കൊണ്ട് ഹരിക്കണം എന്നാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം വിക്രമാദിത്യവംശത്തിൽ ഏകദേശം ഏഴു ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നിർമ്മിച്ചിരിക്കണമെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല, ഇതു ഒരു ജൈനമതസ്ഥന്റെ കൃതിയല്ല

ണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ബ്രഹ്മഗുപ്തന്റെ പിതാവായ ജിഷ്ണു കൂടി വിക്രമാദിത്യസദസ്യനായിരുന്നെന്നും കാണുന്നതുകൊണ്ടും, ശ്രീചാപവംശതിലകേ, ശ്രീവ്യാഘ്രമുഖേന്ദ്രപേശകന്യാപാൽ, ചഞ്ചീശസ്തസംയുക്തൈര്യവംശതൈഃപഞ്ചഭിരതിതൈ.

ബ്രാഹ്മസ്സസന്ധിധാന്യഃ, സജ്ജനഗണിതജ്ഞഗോളവിൽപ്രിയൈ, ത്രിംശപേഷ്ണകൃതോ, ജിഷ്ണുസുതബ്രഹ്മഗുപ്തനഃ.

എന്നതുകൊണ്ടു ജിഷ്ണുവിന്റെ കാലം നിർണ്ണയിക്കുവുന്നതാകയാലും ജ്യോതിവിദാഭരണം വിക്രമാദിത്യവംശസ്ഥാപകന്റെ കാലത്തു വിമ്ബിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിന്നു തീരെ അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ പോകുന്നു. ജ്യോതിവിദാഭരണം കാളിദാസൻ എഴുതാൻ ഇടയായിതിനെപ്പറ്റി തെളിവായി ഹറജരാക്ഷപ്പെടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയോ എന്നു തോന്നുമാറു ചില ജ്യോതിഷികൾ ഒരു കെട്ടുകഥയേയും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. വിക്രമാദിത്യൻ ഒരിക്കൽ എവിടെയോ യാത്രപോകുന്നതിനായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കേ, സുമുഹൂർത്തമറിഞ്ഞു പുറപ്പെടണം എന്നു വിചാരിച്ചു രാജധാനിയിലെ ഗണിതജ്ഞനായ അനേചഷിച്ചതിൽ ആരേയും കാണാതിരുന്നതുകൊണ്ടു കാളിദാസൻ ജ്യോതിവിദാഭരണമുണ്ടാക്കിയെന്നാണ് മേൽപടി കഥ. പ്രധാനവാദത്തിന് ആധാരമായി കരുതിയിരിക്കുന്ന മുഖ്യലമായ ഈ കഥ, പ്രധാനവാദംതന്നെ അസ്ഥിപരമുള്ളതുമായി വീണ്ടുപോകുമ്പോൾ നിഷ്കൂലമാ എന്നു ചോദിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. വരാഹമിഹിരൻ വിക്രമാദിത്യസദസ്യനായിരുന്നവെന്നു, ജ്യോതിവിദാഭരണം പറയുന്നു. എന്നാൽ, മേൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്ന വരാഹമിഹിരകാലംകൊണ്ടു ഇതും ജ്യോതിവിദാഭരണകർത്തൃത്വത്തിന്റെ അനുസ്മരണത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതും പോരെങ്കിൽ രാജവംശത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ മിസ്റ്റർ എസ്. പി. പണ്ഡിറ്റ് എം. എ. ജ്യോതിവിദാഭരണത്തിലെ വ്യാകരണ വിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങളേയും മറ്റും ശേഖരിച്ചു ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിരൂപണവും തെളിവായി ഹറജരാക്ഷാവുന്നതാകുന്നു.

കാളിദാസനെന്നു പേരുള്ളതായി കാണുന്ന വേറെ ഒരു കവി ശത്രുഘ്നഭവഗുഹമത്തിന്റെ കർത്താവായെന്നു, ഈ ഗുഹമത്തി

ലെ വിഷയം സ്വരക്രമമനുസരിച്ച യുദ്ധയാത്രാദികൾക്കുള്ള ശുഭകാലനിർണ്ണയമാകുന്നു. അതിലെ ആദിമവും അന്തിമവും ആയ ശ്ലോകങ്ങളാവിവ.

1. നേതാസുരാസുരശിരോമണിരത്നരശ്മി-
ചിത്രീകൃതാംബ്രിയുഗളംഹരിമാദിഭേവം
ശ്രീകാളിദാസഗണകഃസ്വരശാസ്ത്രസാരം
വക്ഷ്യാമൃഹംപ്രബലശത്രുപരാഭവാഖ്യം.
2. ആസിൽകശ്യപവംശജോക്തനയതീരാധിവാസീഭീഷഃ
ത്രൗതസ്താത്ത്വിചാരസംരചതഃശ്രീഭാനഭട്ടേന്ദുധീഃ
തൽപത്രോഹരിഭക്തിനിർമ്മലതനുജ്യോതിർവിഭാമഗ്രണീഃ
ശാസ്ത്രംശത്രുപരാഭവാഖ്യമകരോൽശ്രീകാളിദാസഃകവിഃ'

ഇതിലെ ആദിയിലുള്ള വിഷ്ണുസ്തുതിയും ഭാഷാരീതിയും മറ്റുംകൊണ്ട് ഈ കാളിദാസൻ ശാകുന്തളകർത്താവാകാൻ ഇടയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അനുമതിക്കുന്നു. സാക്ഷാൽ കാളിദാസന്റെ കവിതകളിൽ പ്രാരംഭത്തിൽ കാണുന്നതു മിക്കവാറും 'ശിവസ്തുതിയാണ്'. ഉദാഹരണങ്ങൾക്കു ശാകുന്തളാദി ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ മതിയായും. ഇതിനുള്ള കാരണം ഉജ്ജയിനിയിൽ ഇപ്പോഴും ആരോധിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ശിവപ്രതിഷ്ഠതന്നെയായിരിക്കാം.

കാളിദാസകാലനിർണ്ണയത്തിന്നു അവഴ്ചയായ പൂർവ്വഘട്ടമാകുന്നു വിക്രമാദിത്യകലവ്യവസ്ഥ. ഇതിനെപ്പറ്റി കേണൽ ബിൽ പോഡ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'വിക്രമാദിത്യൻ ഉത്ഭവിച്ചതിന്റെ ശേഷം 477 വർഷം കഴിഞ്ഞ ശിലാദിത്യൻ അല്ലെങ്കിൽ ഭോജൻ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുമെന്ന ശത്രുഞ്ജയമാഹാത്മ്യത്തിൽ നാം കാണുന്നു.' ശത്രുഞ്ജയമാഹാത്മ്യമെന്നതു ഒരു ജൈനകൃതിയാകുന്നു. അതു ശത്രുഞ്ജയമെന്ന പദ്യത്തിന്റെ വസ്തുതയായി വല്ലഭിരാജാവായ ശിലാദിത്യന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ധനേശ്വരസുരി എന്ന ആളിനാൽ രചിതമായ ഒരു കൃതിയാകുന്നു. പ്രസ്തുതമായ ഭാഗം മൂലത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

അസ്തനിർവാണതോവ്ജൈന്ത്രിഭിഃസംഭർഷ്യമാസകൈഃ
ലഗ്നവിപ്ലാവകുശക്രൂപഞ്ചമരോഭവികൃതി

തതഃശതൈശ്ചതുർഭിഃഷട് ഷഷ്ടിഭിർവത്സരൈഃ
 പഞ്ചചതുരംഗിംശതാപിവിക്രമാക്കേമഹീമിമാം
 സിദ്ധസേനോപദേശോനാഹ്വണീകൃത്യജിനോക്തവൽ
 അസ്തസംവത്സരംലുപ്താസപീയമാവിഷ്ണുശ്യാതി?.

ഇതിൽനിന്നും വലംമനവഷം അല്ലെങ്കിൽ മഹാവിരവഷമെന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ 477 വത്സരം കഴിഞ്ഞാണ് വിക്രമാദിത്യവഷം പ്രതിഷ്ഠാപിക്കപ്പെട്ടതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതുതന്നെ ചില ശോഭാശാഖരജൈനന്മാരുടെ ചില കൃതികളിൽനിന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്. കേണൽ ബിൽഫോഡും പരിഷയും വീനേയും വിക്രമനേയും തെറ്റിദ്ധരിച്ചു 470 സംവത്സരത്തെ കണക്കു പിണക്കിയിരിക്കുന്നു, സപ്തസപ്തതിമ്ബോത്തമതിക്രമചതുശ്ശതീം.

വിക്രമാക്ഷപ്തിലാഭിത്വോഭവിതാധർവ്വത്തികൃത്?

എന്നും ടി. ശത്രുഞ്ജയമാഹാത്മ്യംതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്.

വിക്രമാദിത്യൻ അഞ്ചാം ശതവഷത്തിൽ ഉജ്ജയിനിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നെന്നു വയ്ക്കുന്നപക്ഷം രാജതരംഗിണിയിലെ പ്രസ്താവങ്ങൾ എല്ലാം യോജിപ്പിക്കുന്നതു വിഷമമെന്ന് പ്രഫ്സർ വിൽസൺ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലുമദ്ദേഹം പറയുന്നു! കേരളീരഭേശത്തിൽ മാതൃഗുപ്തനെ ബ്രാഹ്മണനെ വാഴിച്ചു വിക്രമാദിത്യൻ അഞ്ചാം ശതവഷത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഈ വിക്രമാദിത്യൻ ആറുവഷം രാജ്യം ഭരിച്ചതായും 541-ൽ മരിച്ചതായും തെളിയുന്നു. പക്ഷേ, ശത്രുഞ്ജയമാഹാത്മ്യപ്രകാരം 447-ൽ ശിലാദിത്യരാജാവായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ഇവിടെ കേണൽ വിൽഫോഡിന്റെ അബദ്ധമായ ആധാരത്തെ സ്വീകരിച്ചതിനു പുറമെ പ്രഫ്സർ വിൽസൺ ശിലാദിത്യന്മാർ തമ്മിൽ ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. വിക്രമാദിത്യൻ, ശിലാദിത്യൻ, മാതൃഗുപ്തൻ ഇത്യാദി ഇൻഡ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ നാമധേയങ്ങൾ വഴിപഴിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രസിദ്ധനേടീട്ടുള്ളവയാണെന്നു വിഭജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമുക്കും വ്യസനിക്കാം.

ഇനി ഇവിടെ തുടരൻപോകുന്നതു കാളിദാസൻ മാതൃഗുപ്തനാണ് എന്നു ഡ്വാകൂർ ദായജിക്കുള്ള വാദമാകുന്നു. യഥാർത്ഥമായ

ചരിത്രപദവി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വിശ്വസൻ ഭൂതുകൾക്കു സ
മ്മതമായിട്ടുള്ള രാജതരംഗിണി മൂന്നാം തരംഗത്തിന്റെ സാരമാവി
ത്. ശ്രേഷ്ഠസേനന്റെ പുത്രന്മാരായ ഹിരണ്യനും തപരമണനും
രാജ്യത്തെ രാജാവായും മന്ത്രിയായും ഭരിച്ചു. നാണയമറ്റും ചെ
യ്ക്കുകൊണ്ടു തപരമണനെ മറേറവൻ തടവിൽ പാറ്റിച്ചു. തപരമ
ണന്റെ കളത്രമായ അഞ്ജന ഗർഭംതിയായിരുന്നു. അവർ കശ
വകുടിയിൽവെച്ചു ഒരാൺകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കയും അവിടെ വളർത്ത
പ്പെട്ട ആ കുട്ടിക്കു പ്രവരസേനൻ എന്നു പേർകൂടിയും ചെയ്തു. ബാ
ല്യക്രിഡയിൽ ഉത്സുകനായിരുന്ന ഈ ബാലനെ തന്റെ മതുലനാ
യ ജയേന്ദ്രൻ കാണുകയും പൂർണ്ണരാജലക്ഷണനായ കുട്ടിയിൽ സ്വ
സോദരി ഭർത്താവിന്റെ സാദൃശ്യം ദൃശ്യമായിരുന്നതു കണ്ട് അവ
നെ അനുഗമിച്ചു കലാലഭായത്തിൽ ചെന്നു സഹോദരിയെ കണ്ടു
വിസ്മയിക്കുകയും ചെയ്തു. ജയേന്ദ്രൻ തപരമാണനെ കാരാഗൃഹ
ത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്ത ശ്രമം ഫലവത്താകുന്നതി
നു മുമ്പിൽ തപരമാണൻ മരിച്ചു. അനന്തരം പ്രവരസേനൻ ഖി
ന്നനായി തീർന്നുവെന്നു ചെയ്തു. ഏകദേശം മപ്പുളവപ്പം രാജ്യം ഭ
രിച്ച ഹിരണ്യനും സന്തതിയില്ലാതെ കാലധർമ്മത്തെ പ്രാപിച്ചു.
അക്കാലത്തു ശ്രീമാനവിക്രമാദിത്യൻ അഥവാ ഹർഷൻ ഭാരതഖണ്ഡ
ചക്രവർത്തിയായി ഉജ്ജയിനിയിൽ വാണിരുന്നു. ശകരവ്രവായ
ഇന്ദ്രേഹത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം അവർണ്ണനീയമത്ര. ദിഗന്തവിശ്രാ
ന്തകീർത്തിയായ ഈ ചക്രവർത്തിയെ കാണാൻ ചെന്ന മാതൃഗൃഹക
വി അന്ദ്രേഹത്തിനു പണ്ഡിതന്മാരോടുള്ള ഒരുദായത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു
രാജസന്നിധിയിൽ ഹാജരരവുകയും രാജപരിചരകനായിത്തീരുക
യും ചെയ്തു. കവിയുടെ സ്വഭാവത്തെ പരീക്ഷിപ്പാൻ ചക്രവർത്തി
ചെയ്ത യത്നങ്ങളിലൊന്നിലുമടിപെടാതെ അഭിന്നമായി ആറസം
വത്സരകാലം രാജസഭയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം ക്ഷിണനും നര
ച്ചവനുമായ കവിയെ രാജാവു സവാരി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരിക്കൽ
കാണാനിടയാകയും വിഭവനായ ആ ആശ്രിതന്റെ സമീപിയോ
ത്ത് അദ്ദേഹം ആദ്യചിത്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ രാ
ത്രി അതികലശലായി വർഷമുണ്ടായപ്പോൾ കൊട്ടാരത്തിൽ രാജാവി

ന്റെ ശയ്യോഗ്രാമത്തിലെ വിളക്കുകൾ ചിലതു കേട്ടുപോകയും രാജാ
വു ഭൃത്യന്മാരെ വിളിച്ചുതു നിദ്രാണന്മാരായിരുന്ന അവർ കേൾക്കു
തിരിക്കുകൊണ്ടു മാതൃഗുപ്തൻ അകത്തോടിച്ചെന്നു വിളക്കു കൊള്ള
ത്തുകയും ചെയ്തു. കവി ഇതുവരെ ഉറങ്ങാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി രാ
ജാവു ചോദിച്ചപ്പോൾ മാതൃഗുപ്തൻ പറഞ്ഞു:

ശ്രീതേനോദ്ധൃഷിതസ്വരോഷശിമിവചിന്താസ്തവേദജ്ജന്തഃ
ശാന്താഗ്നിംസ്തടിതാധരസ്വധരതഃക്ഷുച്ഛക്ഷമകണ്ഠസ്വമേ
നിദ്രാകപാപ്യവമനീഃതവദന്തിതാസന്ത്യജ്യുദ്ദംഗതാ
സൽപാത്രപ്രതിപാദിതേവ വസുധാനക്ഷിയതേശവരീ.

ഇതുകൊണ്ടു മാതൃഗുപ്തനെ കാശ്മീരരാജാവോടൊൻ ഹർഷവിക്രമാ
ദിത്യൻ നൽകിയിട്ടു ഗ്രഹമായി വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു.
കവിയാകട്ടെ നിശ്ശാന്തായി വളരെ വിഷാദിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രഭാ
തത്തിൽ ആ സ്ഥാനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു രാജാവു മാതൃഗുപ്തനെ
വിളിച്ചുവരുത്തി കാശ്മീരംവരെ ഒരു പത്രികയുംകൊണ്ടു പോകണ
മെന്നു വഴിയിൽ അതു വായിച്ചുനോക്കരുതെന്നു കല്പിച്ചു. രാജശാ
സനയാണല്ലോ എന്നുവെച്ചു മാതൃഗുപ്തൻ അനുസരിച്ചു. വഴിക്കൊ
രു സഹായവും കയ്യിൽ കാശ്മിരിലാതെ കാശ്മീരത്തിന്നു യാത്രതിരി
ച്ചു കഴുപ്പെട്ട കവിയുടെ കഥ കേൾക്കുന്നവർക്കു പാരകയിൽ
നിന്നു മടങ്ങിയപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.
മാതൃഗുപ്തൻ കാശ്മീരരാജാവായിട്ടാണ് പോയതെന്നു വിശേഷിച്ചു
പറയാനില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ ആധംബരംകൂടാതെ രാജാവു ചെയ്യ
പ്രസാദത്തെക്കുറിച്ചു മാതൃഗുപ്തൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി അയച്ചു.

നേസാകാരമുദാഹര സിന്ധവവികത്വഃസ്വതപഃ
ദിത്യാനസ്യ പയസി ചഞ്ചസി സൽഫലാനി
നിശ്ശബ്ദവർഷണമിവാംബുധരസ്വരജൻ
സംലക്ഷ്യതേഘലതഃസ്തവപ്രസാദഃ.

ഈ അന്ത്യശ്ലോകം മേഘസന്ദേശത്തിലെ,

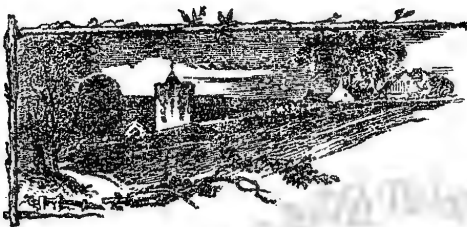
നിശ്ശബ്ദാപിപ്രദിശ സിജലായാചിതശ്ചാതകേദ്യഃ
പ്രത്യുഷ്ണാമിപ്രണയിഷുസതാമീപിതാത്മക്രിയൈവ്

എന്ന ശ്ലോകഭാഗത്തോടു വളരെ സദൃശമായിരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതികൂടി ഇവിടെത്തന്നെ പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടേ.

(തുടരും)

പി. കെ. നാരായണപ്പിള്ള ബി. എ.

ആയുർവൈദ്യപദമ



ഹിന്ദുവൈദ്യപ

ണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നു ഗ്രീസ്, അറബിയും, പെർഷ്യയും, ഈ രാജ്യക്കാർക്കു വളരെ ഗുണം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു

ന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ ചരിത്രങ്ങളാലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

അറബി വൈദ്യന്മാരായിരുന്ന റെസീസ്, (Rhazes) സറാപ്പിയൻ (Sarapian) ഇവരുടെ കൃതികളിൽ ചരകമഹഷിയുടെ കൃതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. എ. ഡി. 773-ൽ ഹാരൂൻആൾരാഷീദിനേറയും (Harul al-Rashid) മാൻസുരദേയും (Mansur) കാലത്ത് അറബിക്കാർ ചരകന്റേയും സുശ്രുതന്റേയും കൃതികൾ തജ്ജമചെയ്യിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആൽമാൻസർ ഹിന്ദുവൈദ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ വളരെ തജ്ജമ ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നിനു ഷാനാക്കിന്റെ വിഷവൈദ്യസംഗ്രഹം എന്നാണ് പേര്. ഷാനാക്കു എന്നാൽ ചരകൻ എന്നർത്ഥമുണ്ട്. പിന്നെ ഒന്നിനു ശാഷ്നുതിന്റെ ഗുണപരം എന്നാണ് പേര്. ശാഷ്നുത എന്നാൽ ശുശ്രൂതൻ എന്നാണ് അർത്ഥം.

ആൽമാൻസർ (Al-mansur) എന്ന അറബിരാജാവു ചെഷ്വരരാജാവായിരുന്ന നീസർവാന്റെ (Neserwan) ആജ്ഞാനുസരണം വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻവേണ്ടി രണ്ടു തവണ ഇന്ത്യയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഡമസ്കസ്സിൽനിന്നു

ബാഗ്ദാദിലെ (Bagdad) അറബിഗവർണ്മെന്റിന്റെ തലസ്ഥാനമായ മാറിയ മേൽപറഞ്ഞ ആറുമാർഗ്ഗങ്ങളെ കല്പനപ്രകാരം ബാർസായ (Barzouyeh) എന്ന വൈദ്യനാൽ ആറുമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു 'Fables of Pilpay' എന്ന കഥകൾ ആദ്യമായി തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നും ബാറൻഡിസാസി (Baron-de-sacy) എന്ന മഹാൻ പറയുന്നുണ്ട്.

വൈദ്യകുമാരൻ എന്നതുമുള്ള ഷീക്കറീയസ്സ് (Sheik Reyes) എന്ന കാമനപ്പുരുഷനായിരുന്ന ഓസീസ്സിന്റെ പിൻഗാമി അവിസിനാ (Avicenna) എന്ന വൈദ്യൻ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വിദ്യയിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മഭൂമി ബോക്കോ എന്ന സ്ഥലമാണ്. അദ്ദേഹം അട്ടകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതിൽ 'ഇന്ത്യൻ പറയുന്ന ചൊല്ലെ' എന്നു തുടങ്ങി സൂത്രതന്റെ സ്വന്തം വാക്കുകളിൽതന്നെ ആറു വിധം വിഷകരമായ അട്ടകളെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഹാരുൽആൾറാഷിദിന്റെ (Harul-al-rashid) രാജ്യഭരണ കാലത്തു ഹിന്ദുവൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ അദ്ദേഹം വളരെ വിലവെച്ചിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഹിന്ദുവൈദ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജധാനിയിൽ വാസ്യവത്തിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മങ്ക (Manka) ഒരു നല്ല വൈദ്യനായിരുന്നു എന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അയ്ബു ഒസിബാ (Ibu Osaiba) പറയുന്നു. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽനിന്നു ഇറക്കുകയിൽ (Irac) പോയി രാജാവിന്റെ രോഗം മാറുകയും സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു പാർസിക്കാക്ഷരിലേക്കു ചാകമഹഷിയുടെ വിഷവൈദ്യഗ്രന്ഥം തർജ്ജിമ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അറബി രാജധാനിയിൽ ഹിന്ദുവൈദ്യന്മാർ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. സാലീഹൻ (Saleh) എന്ന ഹിന്ദുവൈദ്യൻ അറബി രാജധാനിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു എന്നും അവിടെനിന്നു അദ്ദേഹം പാലസ്യയിൻ ഈജിപ്ത ഈ ദിക്കുകളിൽ പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അയ്ബു ഒസിബാ എന്ന മഹാൻ പറയുന്നു. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിൽവെ

ച്ച കാലാന്തരത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ശവസംസ്കാരങ്ങളുടെ വെച്ചതന്നെ കഴിയുകയും ആണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ആയുർവൈദ്യം പഴമയേറിയതുകൊണ്ടാണ് ഉന്നതസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വൈദ്യസമ്പ്രദായങ്ങളേക്കാൾ പ്രാധാന്യം അതിനു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത് എന്നും ഇപ്പോഴത്തെ യൂറോപ്പ്യ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ മഹിമക്കു കോണളതുമായിരിക്കുന്നത് ആയുർവൈദ്യശാസ്ത്രം തന്നെയാണെന്നും 1847 ഡിസമ്പ്രമാസത്തെ ക്ലിഫ്ഫർഡ് 16-ാം നമ്പറിൽ പ്രസാദിച്ചു കാണുന്നു.

ജെ. എഫ്. റോയൽ എം. ഡി. എഫ്. ആർ. എൽ. എസ്. (Professor J. F. Royle M. D. F. R. & L. S.) എന്നാൽ വൈദ്യവിഷയത്തിൽ അനേകപദവികളും സ്ഥാനമുറപ്പുകളും സമ്പാദിച്ച ഒരു മഹാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഹിന്ദുവൈദ്യശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച എഴുതിയ ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ മരുന്നുകൾ ഗ്രീക്കുകൾക്കുവേണ്ടും അറബികൾക്കുവേണ്ടും മരുന്നുകളാക്കായി പഴമയേറിയതാണെന്നും ഹിന്ദുവൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലസ്ഥാനം ഇന്ത്യതന്നെയാണെന്നും അവർ അന്ത്യജാതിക്കാരിൽനിന്നും യാതൊന്നും പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നിസ്സംശയമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറബിക്കാരുടെ ഇടയിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം നടപ്പായതിനു എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ സാസ്താവൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തായിരിക്കുന്നു എന്നു തീച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതികൾ കുറേക്കൂടി അറിയുന്നതു രസകരമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഹോസനിധാണമാശ്വങ്ങളും അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടും ക്രമങ്ങളും അവർ കണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അനേകശാഖകളായി ഇപ്പോൾ കോണുന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ആദ്യം ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നതു ഹിന്ദുക്കളാണെന്നു തെളിയുന്നതിനാൽ ആയുർവൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പഴമയും സ്വതന്ത്രാവസ്ഥയും പ്രശംസാർഹമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അവർ കണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മരുന്നുകൾ വളരെ ഫലവത്തായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അവയുടെ ഗുണം നോക്കിയാലും നാം അവയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥകൊണ്ടും തെളിയുന്നതാണെന്നും അതിനും പുറമെ അവയിൽ ചിലത് ഈയിടെയിൽ യൂറോപ്യന്മാർ

പരിചയിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നും കാസശ്വാസം (Asthma) എന്ന രോഗത്തിൽ എങ്ങൽ നില്ക്കുന്നതിന്നു ഡാട്ടുറാലീവസ്സ് (Datura Leaves*) കൊണ്ടു പുകവലിക്കുന്നത് ഒരു പ്രധാനമാർഗ്ഗമാണെന്നും പക്ഷപാതത്തിൽ നക്സവോമിക്കാ (Nux Vomica†) ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ക്രൊടൻടിഗ്‍ളിയം‡ എന്ന മരുന്നു രണ്ടാമതും ഉപയോഗിപ്പാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും ആ മഹാൻ പറയുന്നുണ്ട്. നേരിവിച്ഛയ്ക്കയും അസംബന്ധവിചാരവും മോതുവായിട്ടു ഹിന്ദുക്കളുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തെ വളരെ പേർ ചെറുക്കുന്നുണ്ടെന്നും എന്താൽ ഗാലന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും ശാസ്ത്രനകളും യൂറോപ്പിൽ വളരെക്കാലം പ്രബലപ്പെട്ടു നിന്നിരുന്ന സംഗതിയും കാരോ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ അസംബന്ധതത്വങ്ങൾ വളരെ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതിയും നമ്മുടെ ശാസ്ത്രതന്നെ പരിഷ്കാരപ്പെട്ടത് ഇയ്യുടെ വളരെ അടുത്തുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും കാര്യം വേറെ നമ്മുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രചാരത്തിൽ നമുക്കു തോന്നുന്ന അഭിമാനത്തിന്നും വലിപ്പത്തിന്നും തല്പരനെ പോകുന്നതാണെന്നും ആ മഹാൻതന്നെ പറയുന്നു. പ്രേരണനാശാധിനിമയം റിക്കാർട്ടുകളുടെ നിലയിലും മറ്റും ഹിന്ദുവൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള തത്വങ്ങൾ കുറെക്കൂടി മനസ്സിലാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നും അതിന്നു ചരകന്റേയും സുശ്രുതന്റേയും കൃതികൾ തജ്ജിമ ചെയ്യുന്നതാണ് എറ്റവും നല്ലതെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മാത്രമേ ആ യുവൈദ്യതത്വങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സ്വഭാവം യൂറോപ്പിനാകെ മനസ്സിലാവാൻ താമുള്ളൂ എന്നും അപ്പോൾ ആ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലമഹിമ വെളിപ്പെട്ടുമെന്നും ആണ് ആ മഹാന്റെ മറ്റു ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ. ഹിന്ദുവൈദ്യശാസ്ത്രം അറബികളുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്നു മുമ്പിൽ നടപ്പിൽ വന്ന സ്ഥിതിക്ക് അത് അവരുടെ മൂലസ്വത്തല്ലെന്നു സംശയിപ്പാൻ യദേതാരു മാറ്റുവുമില്ലെന്നും ഹിന്ദുക്കൾ

* ധുന്തും ഉരുത്ത്.

† വിഷമുളി.

‡ ജയഫലം കനകഫലം.

ഒരു ഏതെങ്കിലും കടം വാങ്ങേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അതിന്നു ഗ്രീക്കുകാരിൽനിന്നല്ലാതെ വേറെ ആരോടും തരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഹിന്ദുക്കൾ ഗ്രീക്കുകാരുടെ മൂലഗ്രന്ഥങ്ങളോടൊത്തു തർജ്ജിമകളോടൊത്തു പുരാതനകാലത്തു കണ്ടിരിപ്പാൻ വഴി ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും അറബികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധാരാളമായി കണ്ടിരുന്ന ഗാലനതത്വങ്ങൾ (Galenic Doctrines) ഒന്നുംതന്നെ ഹിന്ദു വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ലെന്നും പരസ്പരയോജിപ്പുള്ള തത്വങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു രണ്ടുപേരും ഒരേ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഒരു കൂട്ടർ മറ്റൊരു കൂട്ടരോടു കടം വാങ്ങിയതാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ഉത്തമമല്ലെന്നും ആദ്യമായി ഇന്ത്യയിൽതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചിലരോ ഗവിവരണങ്ങൾ ലോഹരങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള മരുന്നുകളുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇവ ഗ്രീക്കുകാരിൽനിന്നും കടം വാങ്ങുവാൻ അശേഷം നിവൃത്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഹിന്ദുക്കളുടെ മരുന്നു കച്ചവടത്തിൽ നിന്ന് അവരുടെ ഇടയിൽ പുരാതനകാലത്തുതന്നെ തത്വദശികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വിശദമാവുന്നതാണെന്നും റോയലിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു.

ഹിന്ദുക്കൾ മറ്റു ജാതിക്കാരെപ്പോലെതന്നെ വൈദ്യവിഷയത്തിലും ശസ്ത്രക്രിയയിലും നിപുണന്മാരായിരുന്നു എന്നും അവരുടെ വൈദ്യശാസ്ത്രം ശരീരവ്യവഹാരശാസ്ത്രം നാം അറിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും ബ്രഹ്മമതിയെ സമ്പാദിച്ച ഹേമൻവിൽസൻ എന്ന മഹാൻ (Hayman Willson) പറയുന്നു, (Oriental magazine for 1823 Vol. I. 207 to 212.)

എലിഫസ്സ്റ്റൻ (Mount Stuart Eliphinstone) എന്ന മഹാനും മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളെ താങ്ങുന്നുണ്ട്.

കൽക്കത്താരിവ്വ 1866-ലെ 42-ാം വാളിയത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. വൈദ്യകകാലത്തെ നോക്കിയാൽ മറ്റു രാജ്യക്കാരെക്കാൾ മുമ്പു സാഹസികതപദ്ധതിയിൽ പ്രവേശിച്ച ഹിന്ദുക്കൾ പുരാതനകാലത്തുതന്നെ വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധവെച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു കാണാം. രോഗനിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും മറ്റും അ

വർ പഠിച്ച ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. പാലാഴി കടഞ്ഞപ്പോൾ അമൃതകുംഭത്തോടു കൂടി ധന്വന്തരിമുത്തിയുടെ അവതാരം ഉണ്ടായി എന്നും മറ്റും ഉള്ള കഥകൾ അവരുടെ മഹിമയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. യുറോപ്പുവൈദ്യശാസ്ത്രം മത അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ ഇരുട്ടിൽ മങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു എന്നും, ഏഷ്യയിൽ അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പരീക്ഷാരപ്പെടാതെ കിടന്നിരുന്നു എന്നും ഇന്ത്യയിൽ ആ വക തത്വങ്ങൾ പരീക്ഷാരപ്പെട്ടു വളർന്നു എന്നും കേൾക്കുന്നു. വളരെ പുരാതനമായകാലത്താണ് ഇന്ത്യയിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം ഉണ്ടായത് എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ബ്രാഹ്മണരാണ് ആദ്യം പഠിച്ചത്, ആര്യവേദമാണ് പ്രാധാന്യം. അതിലാണ് പുരാതനചികിത്സാസമ്പ്രദായം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ഇനിയും അനേകം തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. അവ എല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതായാൽ ലേഖനം ഭീഷിക്കുന്നതാകുകൊണ്ടു ചുരുക്കുന്നു.

കെ. എൻ. എം.

കിഞ്ചി കേവലം

കുന്ദപ്പുവൈരികളെ യന്ത്രകരേശ്വരയാക്കി-
കുന്നിൻകമരവിടിയാനയിതിൻപ്രകാരം
മുന്നംനടന്നുകളിയാടിയനാൾപറന്നാ-
ശ്ശിനക്കുളത്തയുടെകാലിണകൈതൊഴുന്നേൻ
പണ്ടങ്ങൊരിക്കലൊരുസൽക്കവിസാധുനീല
കണ്ഠഭിജ്ഞാലിലശാസ്ത്രമറിഞ്ഞുയാഗ്രൻ
ഉണ്ടായിരുന്നിതുജഗൽപ്രഥിതപ്രമാണി-
കണ്ടാലതീവസുഭാഗൻബഹുബുദ്ധിശാലി.
ഇങ്ങനാട്ടിലല്ലപലനാട്ടിലുമെന്നപോലെ
മാനിക്കുമീസ്സകൃത്യേപരമത്രയല്ല-

വരനോർപുരത്തിലമരക്കുളിഞ്ഞൊരോതി-
ക്കേനംസദസ്സിലെഴുന്നേറനമസ്സിക്കും. ന

വേദത്തിലുംസഭയിലുത്തമശാസ്ത്രതപ-
വാദത്തിലുംകിടപിടിപ്പതിനാരമില്ല,
വേദത്തിനുള്ളഭഗീതീയെടഞ്ഞസച്ചിൻ
മോദത്തിലാണസുഖമാസ്സുകൃതിക്കുനിന്ദം. ര

ഈമണ്ണമുത്തമഗുണങ്ങളിണങ്ങിട്ടു-
ദേവൻമുറക്കുകലധർമ്മവിധിപ്രകാരം
ദൈവത്തെയാതളുകലവൃദ്ധിയതെന്നമത്രം
ഭാവിച്ചുചട്ടിതൊരകട്ടിനതാഗിയാളെ. മ

അക്കാർതൊഴുകഴലിയിലുരണീസുരന്ദ്ര-
നരക്കുറവിണക്കിവിധിപോലെവിശുദ്ധസതപൻ
ഭക്തുംഭജിക്കുമവളോടൊരനാറവിളിച്ചു-
വിപ്രാതകീർത്തിവെളിവാതരഹെയിതവം. ന്ന

വേണ്ടുന്നരോദരണമുണ്ടുകുണ്ടുകുണ്ടാൽ
വേണ്ടില്ലിവൻറസുകൃതക്കൊടിയുതന്നെ
വേണ്ടിക്കുമേലിലറിയേണ്ടതുതൊൻനിനക്കു
വേണ്ടിപ്പറഞ്ഞതവൻതരളായതാക്കി. റ

സത്തായതെന്നപരയാംസതിമാക്കുദൈവം
ഭക്താചാര്യിഞ്ഞൊരവനില്ലൊരതക്കമില്ല,
ഉദത്താരിലിങ്ങിനെനിന്ദിച്ചുചരഭജിക്കു-
മത്താമരാക്കുകപതിവ്രതമാർകളത്രേ. വ്വ

നീ,വല്ലഭൻപാവധൂതനായ്ചമഞ്ഞ
പോവുന്നതായറികിലുംപ്രതികൂലമൊന്നും
ഭാവിക്കയുപറകയുംകയിൽവാണുപെയ്യ
പോവൊല്ലതെല്ലൊഴുതുമേക്കണമോർചെന്നം. ന്

സ്വന്തംകുഡുംബഭരണംകയിൽവാണിനല്ല
ചന്ദ്രത്തിലങ്ങിനെമുറക്കുനടത്തിഭേണം

സന്താപമശ്രുതജനങ്ങളിലേക്കിടത്ത
പന്തിക്കുതന്നെ ചങ്ങനാണിദാനം. ൧൦

നേരോടിവണ്ണമവേളോടിവിന്നല്ല
സംഭോപദേശമുരയെച്ചിടവാട്ടുകുടി-
താരോമനിക്കു മുലയൊളംകുചേർന്നു ചങ്ങ
മാരോപമൻമഹിതശാസ്ത്രമറിഞ്ഞശാസ്ത്രി. ൧൧

ഏറക്കുറട്ടിവസമിങ്ങനെചെല്ലുമപ്പോൾ
സ്തംഭപരാഗമുളവാക്കയാരനാളിലന്നാൾ
വരംശിതന്നിടമുഴുകിജ്ജ പതപ്പന്നാത്മ-
മാരാലറിഞ്ഞിടവെട്ടുന്നമഹിസുരഗ്രന്ഥ ൧൨

ഗ്രാമങ്ങളിൽപലപരിഷ്കൃതിനല്ലനല്ല
ധാമങ്ങളാണരിലുള്ളനവീനവേഷം
ഈമട്ടിലൊഴികളിൽക്കലിവൈഭവങ്ങ-
ളാമന്നിൽവാറവനറിഞ്ഞു നിനച്ചിടതവം. ൧൩

മുഖമൊക്കെത്തുളസിജംപശ്രവണിറഞ്ഞു
വയമ്പൊന്നുടനധരണീസുരമന്ദിരങ്ങൾ
അമ്പമ്പുഴച്ചെടികളുംചെവിയിണലെന്ത-
പ്പെമ്പട്ടികട്ടികളുമായിവിളങ്ങിടുന്നു ൧൪

ധ്യാനസ്ഥരായവനിദേവരിതന്നുസാമ-
ഗാനത്തിനാഴ്ന്നുവമിയന്നുവരുന്നമുന്നം
മാനത്തെടിപ്പൊളവനീവിബുധാളിധൃമ-
പാനത്തിനാൽസുഖകളായമരുന്നകുഷ്ഠം. ൧൫

മാറത്തുമീശമുടിചെട്ടുമുഖംവടിക്കൽ
കുറയ്ക്കുങ്ങുളംതട്ടിമിടക്കൊരുകൈകടിക്കൽ
ദാർശനികത്തുപലപേച്ചുപറഞ്ഞുസന്ധ്യ-
നേരത്തുലാത്തലിവൈദികവൃത്തിയത്രേ. ൧൬

സന്ധ്യാവിധിക്രമമൊത്തനമില്ലമുന്ന
സന്ധ്യക്കുക്കുപ്പികുടിയേവനുമുണ്ടുതന്നം

എന്തോകലിപ്പതുമകാലവിശേഷമേവം
ചിന്തിച്ചശംസ്യനടകൊണ്ടിതുമെല്ലമെല്ലേ. ഫെ

വെള്ളിപ്പൊടിപ്രകാശമൊട്ടെന്നമനം
തള്ളുന്നമട്ടുമറിയംതിരമാലചാത്തി
തുളളെന്നാരാഴിയകലത്തൊരുദിക്കിൽനിന്നി-
ട്ടുള്ളിൽക്കനത്തകതുകത്തൊട്ടകണ്ടുവിപ്രൻ. ഫവ

ഗംഭീരമീയദധി, യാസ്സഗരത്തജ്ജം
വയമ്പൻ ഓമനമഗന്ധനമനുശാസ്യ
കമ്പിട്ടുവെളിയെനമിച്ചരികത്തുചെന്നു-
ക്കമ്പംകലൻവാടേനിനപകെച്ചുവിപ്രൻ. ഫൻ

അല്ലാകരത്തുലൊരുദിക്കിലിരുന്നുനേരം
മുറ്റപ്പുവിലോത്തൊരനാഴികയപ്പൊഴെക്കും
കെൽപുറൊരഗ്രഹണവേളയടുത്തു, മുങ്ങി-
ത്തപ്പിച്ചശാസ്യവിധിപോലെകരക്കുകേറി. രം

തിരേനടക്കമളവായവനങ്ങുമുമ്പിൽ
ചാരേശിരോചിചിതമുള്ളൊരുമണകണ്ടു
ചാരേണമെന്നുകരുതീട്ടതെടുത്തശാസ്യ
നേരേതുടച്ചുവിധിയിട്ടൊരൊഴുത്തുനോക്കി. രഫ

നോക്കിക്കഴിഞ്ഞൊരനാഴികനേരമോത്തു
നോക്കീട്ടുമായവനതിൻപൊരുതോചേർന്നില്ലാ
ചേക്കുംവിരിഞ്ചകൃതമായുപയോട്ടിൽനിന്നി-
ലാക്കിൽക്കിടച്ചചെറുതൊരുപട്ടമീത്തൻ. രര

ജനപ്രഭുതിദാരിദ്ര്യം ദശവർഷാണിവന്ധനം
സമുദ്രതീരേമരണം കിഞ്ചിച്ഛേഷാഭവിഷ്യതി'

ഇല്ലായ്പ്പൊറുതുമുതല്ലൊരുപത്തുകൊല്ലം
വല്ലാത്തശിക്ഷശരിചത്തുമാഴിവക്കിൽ

ദോഷങ്ങളില്ലിതു ചരൈപ്പാരുളൊത്തുകിഞ്ചി
മേൽക്കുത്തിനില്ലവഴിചത്തവനെതുപിന്നെ. ൨൩

ഈവണ്ണമദിജവരന്നുളവായശങ്ക
പോവാഞ്ഞുതെല്ലിടയിരുന്നച്ചഴിഞ്ഞുനോക്കി
ആവുന്നതില്ലപൊതുമാത്തലമണ്ടകൊണ്ടു
പോവാൻറച്ചവിധികല്പിതമാറിഞ്ഞു. ൨൪

ശ്ലോകാത്മമിങ്ങിനെനിനച്ചനിനച്ചമാഗ്നം
പോകുന്നമാഗ്നമറിയാതെകപാലിയായി
പോകുമ്പോളുകൾചിരിച്ചുഹസിപ്പതുളളി-
ലാകാതെതന്നെപുരിപുക്കുവിചാരമോടെ. ൨൫

ഭ്രാന്താകുമെന്നുകരുതീട്ടിതുചൊല്ലിയില്ലാ.
പ്പൂന്തൻതൊഴുംമൊഴിയൊട്ടുപുനരാരൊടുംതാൻ
താനെന്നുകുറിയൊരുതെങ്ങിനെഴുംതലക്ക-
ലേതുരസത്തൊടുകപാലമൊളിച്ചുവെച്ചു. ൨൬

എന്നിട്ടുശഃസ്ത്രിഭവനത്തിനകത്തുചൊല്ലാ
മുന്നിട്ടുവന്നുകൾക്കായിൽവാണിചൊല്ലി
തന്നിഷ്ടചനുപരയുംമൊഴികട്ടുമോദി-
ച്ചുന്നഷ്ടതൊട്ടനിജകൃത്യമുടൻകഴിച്ചു. ൨൭

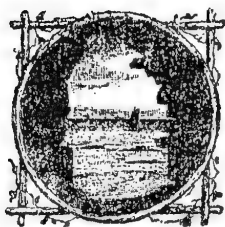
കോൽത്തേരുപ്പിറവിക്കോലിനവാണിതുക-
മാത്താമരായതവിലോചനയൊത്തുനിത്യം
പ്രീതുംപുറണകഥയൊതിയുമിന്ദുചൂഡൻ
കാൽത്താൻനിനച്ചമേലറവസിച്ച്വിപ്രൻ. ൨൮

(തുടരും)

നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി.



കൊച്ചിയിലെ ഇഴുപ്പവന്മാർ



രീക്ഷകല്പാണം:— പത്തു വയസ്സിനിടക്ക് തിരളുന്നതിന്നു മുമ്പായി പെൺകുട്ടികളുടെ രീക്ഷകല്പാണം കഴിയേണ്ടതാണ്. ഇത് നിയമം ചില ഭിക്ഷകളിൽ തെറ്റിനടക്കുന്നതു മൂലം. ഒരു തറവാട്ടിലെ എല്ലാ പെൺകുട്ടികളുടേയും രീക്ഷകല്പാണം ഒരുമിച്ചു കഴിക്കുന്നത് സാധാരണയാണ്. ഈ അടിയന്തരത്തിന്നു പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ ദിവസം മുമ്പു 'പന്തൽപ്പൊഴുത്ത്', 'ചോത്തുപിടി', 'അഷ്ടമംഗല്യം' മുതലായ ചില കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സമുദ്രാന്തത്തിൽ ആശാരിയെക്കൊണ്ട് നിരൂതികോണായ കന്നി മൂലക്കൽ പന്തലിന്നു കാൽ ഇടിക്കുകയാകുന്നു 'പന്തൽപ്പൊഴുത്ത്' എന്ന കർമ്മാനുഷ്ഠാനം. ആ സമയം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ജാതിസമൂഹം കാൺകെ അറവാതിലിന്റെ മുൻവശം മുറ്റത്തു ഒരു അടുപ്പുണ്ടാക്കി അവിടെ അഷ്ടമംഗല്യാവച്ചു കല്പാണക്കുട്ടിയെക്കൊണ്ട് അതിന്നു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യിക്കുകയും ആ അടുപ്പിന്മേൽവെച്ചുതന്നെ ഒരു പുതുകലത്തിൽ നെല്ല് (വിത്ത്) പൂശുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു അഷ്ടമംഗല്യക്രിയ. 'ചോത്തുപിടി' കല്പാണക്കുട്ടിയുടെ കാരണവൻ കണിയംനെക്കൊണ്ട് മുഹൂർത്തച്ചാത്തുണ്ടാക്കി വാങ്ങുകതന്നെയാകുന്നു. മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിച്ചു ദിവസം മുതൽ പെൺകുട്ടി വ്രതമായിട്ടിരിക്കണം. കല്പാണദിവസത്തിന്റെ തല ദിവസത്തിന്നു 'കേലതി' എന്നാകുന്നു പേര്. അന്ന് അസ്മമിഷമ്പോൾ ഇഴുപ്പത്തിൽ വന്നു വെൺകുട്ടിയെ പന്തലിൽ ഇരുത്തി മുമ്പിൽ നറപ്പറയും നിറവിളക്കും വെച്ചു 'ചേങ്ങൊഴിക്കൽ' (മുഴുപട്ടയെ ഒഴിക്കൽ) എന്നെന്നേക്കൂ ക്രിയ നടത്തണം. അതിന്റെശേഷമാണ് കാപ്പകെട്ടുക എന്ന ക്രിയ നടത്തേണ്ടത്. ഇഴുപ്പത്തിൽ ആ പെണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുന്ന 'ചേങ്ങൊഴിക്കൽ' എന്നു പറയുന്ന ചില പാട്ടുകൾ പാടി വെ

ണ്ണിനെ എണ്ണ തൊടിച്ചു കരുത്തോലകൊണ്ട് ആഭരണങ്ങളുണ്ടാക്കി അലങ്കരിപ്പിച്ച് അമ്മാനാട്ടപ്പാട്ടു, വാസ്തവ ഇതുകളോടുകൂടി കളിക്കെവിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും കളി കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം മറ്റൊരു വസ്ത്രം പകർന്നു തിരിയെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും വേണം. അന്നു അത്താഴം ഉണ്ടാക്കു കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കല്യാണക്കുട്ടിയെ ഒരു പലകയിട്ടു വെള്ളവിരിച്ച് അതിൻ മീതെ ഇരുത്തി ആഭരണങ്ങൾ അണിയിച്ച് അമ്മാനാട്ടാ മുതലായ വിനോദങ്ങളെക്കൊണ്ടു രാവു പോകണം. കാലത്തു പന്തലിന്റെ കിഴക്കുവശം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള തട്ടിന്റെ മുകളിൽ പൊന്തുകുട്ടിയെ നിറുത്തി 'ആദിത്യനെ തൊടിക്കൽ' എന്ന കർമ്മം നടത്തണം. അതോടുകൂടി പെൺകുട്ടിയുടെ തൽക്കാലത്തെ ജോലിയെല്ലാം ഒതുങ്ങി.

പെണ്ണിനെ കെട്ടുവാൻ പോകുന്ന പുരുഷൻ (ഗണവാനന്ദൻ) അവസ്ഥക്കനുസരണം ആന, കുതിര, തണ്ടു മുതലായവയിൽ ഏറിയോ ഭൂതന്തന്റെ ചുമലിൽ ഏറിയോ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പുറപ്പെടണം. വാടിന്റെ സമീപത്ത് എത്താറാകുമ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീജനങ്ങൾ കുത്തുവെളക്ക്, ചങ്ങലവട്ട, താലം, വാദ്യം മുതലായവയോടുകൂടി ചെന്ന് എതിരേറു പന്തലിന്റെ മുമ്പു വരുത്തൽ കൊണ്ടുവന്നു നിൽക്കുകയും ആ സമയം പെണ്ണിന്റെ കൈകൾക്കിടയിൽ വെററില വെച്ചു മുഖം മൂടി പന്തലിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന പീഠത്തിന്നു ഹൃദയ പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ച് അവിടെ ഇരുത്തുകയും വേണം. അതിന്റെ ശേഷം പുരുഷനെ പീഠത്തിന്റെ പിന്നിൽ നിറുത്തി 'താലികെട്ടുക' എന്ന മംഗലകർമ്മം ചെയ്യിക്കണം പിന്നെ പാടു തുടങ്ങുകയായി. അപ്പോൾ അവിടെ കൂടിട്ടു മുഖം കാരോത്തന്നായി വന്നു പെണ്ണിന്റെ കയ്യിനേൽ പുരുഷന്റെ കയ്യെടുത്ത് അതിൽ കാരോ പുത്തുനാ വെള്ളിയോ വെച്ചു തളിക്കണം. അന്നുതന്നെ 'പൊലിയും സദ്യയും' ഉണ്ട്. പിന്നത്തെ രണ്ടു ദിവസം പുരുഷന്റെ ആറിക്കരക്ക് ഉള്ള വിരുന്നാകുന്നു. നാലാംകുതിയോടുകൂടി (നാലാം ദിവസത്തെ കുതിയോടുകൂടി) കല്യാണം അടിയന്തരവും കഴിഞ്ഞു.

പുരുഷൻ കുറെ ദിവസംകൂടി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ താമസി

ച്ച രണ്ടു മുണ്ടും കാണപ്പടവയും ഒന്നോ രണ്ടോ ഉറപ്പികയും വാങ്ങി സ്വന്തം ഗൃഹത്തിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തും. ഈ ക്രിയകളെക്കൊണ്ടെന്നും ആ പുരുഷൻ ആ പെണ്ണിന്റെ ഭർത്താവായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ആ സ്ത്രീതന്നെ ഭാര്യയവണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ താലിയും, മന്ത്രകോടിയും പുരുഷൻ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളണമെന്നു നിബ്ബന്ധം ഉണ്ട്. കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്നു വടക്കു ചില ദേശങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിലും തെക്കേമലയാളത്തിൽ വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിലും തണ്ടാന്നാരെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈഴുവരുടെ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരി കല്യാണം നടപ്പുണ്ട്. നാലോ അഞ്ചോ ജ്യേഷ്ഠനാജന്മാർ ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്ന ഒരു തറവാട്ടിൽ മൂത്തജ്യേഷ്ഠൻ കല്യാണം കഴിച്ചുകൊണ്ടുപോരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ചുരുക്കം ചില ക്രിയകളെക്കൊണ്ട് അനാജന്മാരുടേയും ഭാര്യയായിത്തീരുന്നു. കല്യാണം കഴിക്കുവാൻ പോകുന്ന പുരുഷൻ തന്റെ ഉടപ്പിറന്നവളോടു കൂടി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് ഉടപ്പിറന്നവളെക്കൊണ്ടു മിപ്പത്തൊന്നോ, ഞാറൊന്നോ, പുത്തൻ സ്ത്രീധനവും ഒരു കല്യാണപ്പടവയും ഒരു തളികയിൽ ആക്കി പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ കയ്യിലോ എണുങ്ങന്റെ കയ്യിലോ ഉടപ്പിറന്നവളെക്കൊണ്ടു കൊടുപ്പിക്കണം. അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്ന സമയം തന്റെ പറയുന്ന ശ്ലോകങ്ങളും ചൊല്ലണം.

ശ്രീമൽപ്പന്തല്ലുമല്ലേമരുവിനസുജന-

ക്കാരണമാരെയെല്ലാം

സാമോദംകൈവണങ്ങീനയമൊടുഭവുക-

വായ്ക്കുവാൻസ്വസ്തിവാങ്ങി

അസ്താവൈവാഹവാദംവരെയതുപഴമ-

ക്കർന്നടന്നൊരുവണ്ണം

യുഷ്കൽസംക്ഷുത്തിരുന്നിട്ടിഹതുടരുമതി-

ന്നാരഭേവദനംഞാൻ

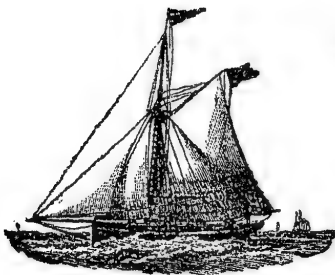
ബന്ധുക്കാരുംഇണങ്ങൻപരിഷകൾ സഭയായ്-

കൂടിദീപംവിളക്കി

കുറഞ്ഞുതന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ടായും
 ചേർത്തുവന്നുനിന്നുണ്ടു
 തന്നിൽതരംബുലപൂഗം ഇരുപരിഷ്കരണം
 വെച്ചുശോഭിപ്പിച്ചുചൊല്ലി-
 പ്പിന്നേയച്ചാരമഞ്ചാംവിധമതിലധുനാ-
 പിൻകഥിക്കുന്നുസംഖ്യം
 സ്നാനദ്രവ്യേണസംകംവസനസഹിതമം-
 യമ്പിന്നാൽവെച്ചിട്ടുണ്ടു
 നൂനംചൊല്ലിക്കൽവന്നാപ്പിഴകളുഖിലവും
 കൗണമാർക്കുചിക്ഷ.

തളിക വാങ്ങുന്ന സമയം എങ്ങുതാഴെ പറയുന്ന വാക്യവും ഉച്ചരിക്കണം. തല്ലാംകോലുകൊണ്ടു തല്ലാതെ, വഞ്ചല്ലാം പറയാതെ, കരും മുല മുടിയരിയാതെ, കറുപ്പും കൊളവും കയറാതെ, വേണ്ടുന്ന കാലംവെച്ചു പുലർത്തി, വേണ്ടാതെ കാലത്തു അന്നൊരു മൂന്നാമനും, ഇന്നത്തെയെന്നുണ്ടനും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു തന്നാൽ പത്തു പെറു പുത്രനുണ്ടായാലും ദത്തവകുശത്തെ തീർത്തുകൊണ്ടാൽ എററുകൊള്ളാം കുറമില്ല’.

ഒരു കാഥ



ശാസ്ത്രികൾ— കഴിഞ്ഞ കാഴ്ച
 തെപ്പറി എന്തിനാണാലോചി
 കുന്നത്? ഇനി വരുന്നത് അനുഭ
 വിഷയപ്പെട്ടു നിവൃത്തിയുള്ളൂ?
 ഉ-മാ— കഴിഞ്ഞുടത്തോളമല്ലെ കഴി
 ണ്തുള്ളൂ. ഇനി വരാൻ പോകുന്ന

തറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ശാസ്ത്രികൾ— അതാത്,

ഉന്തലൈഅവളെടുത്തു
തന്തലെയുന്നാൽപോകും
പിന്തിയിലവളിരക്കെ
യന്തണരണ്ടമുട്ടാർ.

ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടുപേരും കുറെ നേരം മൗനമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ശാസ്ത്രികൾ അവിടെനിന്നു പോകയും ചെയ്തു. വരുംഫലത്തെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹം പറയുന്നതിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഒരിക്കലും വ്യക്തമായി പറയാറില്ല. ശാസ്ത്രികൾ പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തകരാണിദേവി തല കൊണ്ടുപോകുന്ന പെണ്ണാണെന്ന് ഉദയമാന്താസ്യൻ ധരിച്ചു. പിന്നെയുള്ളതെന്നും തന്നെസ്സബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാത്തതാൽ അത്ഭുതമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചില്ല. ഉദയമാന്താസ്യനും തകരാണിയും തമ്മിൽ കൗണ്ടമ്പാൾ പാർപ്പിച്ചു. പരിഭവവും വഷിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടു തമ്മിലുള്ള രസക്കേട് വലിച്ചു വരുന്നതല്ലാതെ കറയുന്നതുമില്ല. തല കൊണ്ടുപോകുമെന്നും ശാസ്ത്രികൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛോട് അടുക്കുതിരിക്കാൻ ഭർത്താവെല്ലാം തികഞ്ഞു. സേനതിരു മേഹിച്ചു ചെയ്തു വിചാരിച്ചു അന്തകുന്നായുമായി വന്നതു വിധിയുടെ വിചാരിച്ചതായി എന്നും മറ്റും വായിന്നുള്ളിൽ തന്നെ പിറവിരുത്ത് അരമനയുടെ പടിക്കൽക്കൽ ഇറയ്ക്കിയിട്ടുള്ള നാലു പേരെയും കിടന്നു ആത്മരക്ഷ ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള ഉപായങ്ങളെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ഉദയമാന്താസ്യൻ വളരെ നേരം ആ ഇറയത്തിരുന്നു. സുഖവിശേഷം വലിക്കുന്നതിന്നു തകരാണി അപ്പോൾ കാണിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം ദുഃസ്വപ്നംവെള്ളപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്ന മാളിക്കയ്ക്ക് കാരോനോട്ടം നോക്കും. നാലഞ്ചുനാഴിക രാച്ചെല്ലുന്നതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ ഇരുന്നുപോയി. ഒരിക്കൽ നോക്കിയപ്പോൾ ജനലിന്റെ നിന്നു കരൾ ഇറങ്ങുന്നപോലെതോന്നി. കണ്ണുണ്ടോ ഇടച്ചു നോക്കിയപ്പോഴേക്ക് ആ രൂപം അരമനയുടെ തേക്കേ മതിലിരുപോലെത്തന്നെ. ആ രാണെന്നു ചോദിക്കാൻ മനസ്സുകൊണ്ടുറങ്ങുന്നതിന്നു ഭവനമായി ആ രൂപം മതിൽ ചാടിക്കടക്കയും ചെയ്തു. സ്വപ്നമോ മായമോ മ

നന്ദിഭ്രാന്തിയൊ' എന്റെ അനുമനയിൽ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാ
തെ ഒരു സംധാനം കിട്ടിയില്ല. ഇതുവരെ ഒരു കള്ളൻ കടന്നിട്ടില്ല.
ഭൂതന്മാരാരെങ്കിലും പുറത്തേക്കു പോകുന്നതിനും എന്നു വി
ചാരിച്ചു' എല്ലാ ഭൂതന്മാരെയും വിളിച്ചു. എല്ലാവരും ഹാജരാണ്.
എല്ലാ ദാസിമാരേയും വിളിച്ചു. അവരും ഹാജരാണ്. ഉടനെ ഒരു
വിളക്കെടുത്ത് ആ ജനത മുതൽ മതിൽവരെ കലടി പതിഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടോയെന്നു പരിശോധിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ മടമ്പു പതിഞ്ഞ
പോലെ അവിടവിടെ ഓരോ കുഴി കണ്ടതല്ലാതെ വിവരമായി യാ
തൊന്നും കണ്ടില്ല. പുറത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതും കാ
ണാതായി. എന്തായാലും ബന്ധുവസ്തു ചെയ്തതന്നെ എന്നറച്ചു.
താൻ സോഫയിൽ കിടന്നുവേലിച്ച മാതിരിയിലുള്ള എപ്പാടുകു
ളെല്ലാം അന്നു രാത്രിതന്നെ ചെയ്തു. തകാമണിദേവിയുടെ മാളി
കയ്ക്കു ചുറ്റുചുറ്റും വിശുദ്ധനായ കാവൽക്കാരെ വെച്ചു. അ
ന്നു രാത്രിമുതൽക്കു തകാമണിദേവിനും ഉദയമാന്താഡ്ഡനും ഒരുമ
തിരി ഏകാന്തതയെ തന്നെയാണ്. ജഗന്മാഹിനിക്ക് ഇതൊ
ന്നും മനസ്സിലായില്ല. എല്ലാം വിവരമായി ഉദയമാന്താഡ്ഡൻ
പറഞ്ഞപ്പോൾ കലശലായ ദുഃഖമുണ്ടായി കുറെനേരം ചിന്താമഗ്ന
യായിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ ജീവരക്ഷയ്ക്കു തന്റെ വകയായിട്ടു ചി
ല എപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. കള്ളന്മാരുണ്ടെന്നറിയു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതുകൊ
ണ്ടു കാവൽ വെക്കുന്നതാണെന്നും ശരീരത്തിന്നു സുഖമില്ലാത്തതു
കൊണ്ടും അടിയന്തരമായ കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടും തകാമണിയു
ടെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു ചെല്ലാത്തതാണെന്ന് അവളോടും പറഞ്ഞു.

അവിടുന്ന് ബാഹ്യദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തകാമണിയുടെ പ്ര
ത്യേകജോലിക്കു ജഗന്മാഹിനി നിയോഗിച്ചിരുന്ന ദാസി ചിന്ന
മ്മൾ വന്നു പള്ളിയറയുടെ മണികിളക്കി. ആരാണെന്നു വി
വരം മനസ്സിലായതിന്നു ശേഷം ജഗന്മാഹിനി അവളെ അങ്ങേ
മുറിയിലേക്കു വരുവാൻ പറഞ്ഞ് അവിടുത്തെ ഒരു വാതിൽ തുറന്നു
ദാസിയെ ഉള്ളിൽ കടത്തിവിട്ടു.

ജഗന്മാഹിനി— എന്തെങ്കിലും കണ്ടുവോ?

പിന്നത്താൾ — ഉവ്വ്. ഇന്ന് എന്തോടു കൂടെ കല്ലുപറക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ പറഞ്ഞു.

ജ — എന്തിനാണെന്നു ചോദിച്ചുവോ?

പി — കാര്യമായ ആട്ടിക്കളയാനാണെന്നു പറഞ്ഞു.

ജ — കാര്യമായൊന്നുണ്ടുപ്രവൃത്തിയോ?

പി — തന്നെത്തന്നെ കണ്ടില്ല.

ജ — ഉം- പോയി ജാഗ്രതയായി നോക്കൂ. പിന്നെ വല്ലതും പറയാനുണ്ടോ?

പി — പിന്നെ ഒന്നുമില്ല, പോകുന്നു. (എന്നു പറഞ്ഞു ഭ്രാന്തപോയി).

പിറേ ദിവസവും പള്ളിയറയുടെ മണികിലുണി. കിഴവൻ മാരിമുത്തുവാണെന്നറിഞ്ഞു.

ജ — എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?

പി — ഒന്നുമില്ല. ഒരു കടലാസ്സിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു കല്ലുമാത്രം കിട്ടി.

ജ — അത് ഇതിലേ തരൂ. നോക്കട്ടെ (എന്നു പറഞ്ഞു ജനലിൽ കൂടി കൈ നീട്ടി).

ഒന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു മാരിമുത്ത അതിനെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ജഗമോഹിനി എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അതിൽ യാതൊന്നും എഴുതിക്കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ആ ചെറു കടലാസ്സു കയ്യിൽ കിട്ടിയ മുതൽക്കു ജഗമോഹിനിയുടെ ഉള്ളിൽ ഏതോ ഒരു ഭയം കടന്നുകൂടി. വലത്തു കണ്ണു തുടിച്ചു തുടങ്ങി. അന്നു രാത്രി മുറക്കുമ്പോൾ വെററില കയ്യിൽനിന്നു വീണു. തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഭയത്തെപ്പറ്റി ഭർത്താവിനോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതുവേഗത്തോടെ വിളക്കു കെട്ടു. ഇതെല്ലാം കേൾക്കുകയും കാരണവും ചൊല്ലിട്ടാ എന്തോ ഉദയമാത്താണ് അന്നുരാത്രി ഉറക്കുമ്പോഴായില്ല. ഉറക്കം കളിയും എല്ലാം അറ അടച്ചു മാളികമുകളിൽ തന്നെയാണ് അഞ്ചാദിവസമായി കഴിച്ചു കൂട്ടിവരുന്നതെന്ന്. ജഗമോഹിനി മുമ്പിൽ ഭക്ഷിച്ചല്ലാതെ യാതൊരു സന്ധ്യയും ഉദയമാത്താണ് ഭക്ഷിക്കാതെ. കൂടെ നേരം ഇരുന്നാലോചിച്ചതിൽ ഉദയമാത്തു

ണ്യനു വളരെ ധൈര്യംകൂടി. മനുഷ്യബുദ്ധിയികൊണ്ടുപോയിട്ട് എത്രത്തോളം സൂക്ഷിക്കുമോ അത്രത്തോളം ജീവരക്ഷയ്ക്കുള്ള എപ്പോഴകും ചെയ്യട്ടെ. പിന്നേയും ഭയം തോന്നുന്നതു ബുദ്ധിയുടെ ചാപല്യം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ കണ്ടില്ല. തന്നേയും പിന്നെ ജഗന്മാഹിനിയായും സമാധാനപ്പെടുത്തി ഉദയമാർത്താണ് അല്പനരം കിടന്നറങ്ങി. ഉറക്കം സുഖമായില്ല. മരിച്ചുപോയ അച്ഛനെയും അമ്മയേയും എല്ലാം സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. ഉണർന്നപ്പോൾ താൻ സമാധാനിച്ചുവെച്ച മനസ്സ് പിന്നേയും ഇളകി. കണ്ണാടിയോടുകൂടിപ്പോൾ മുഖത്തിന്നു എന്തോ മലിനതയോന്നി. ക്ഷത്രിയവംശത്തിൽ ജനിച്ചു കേവലം ഒരു പെണ്ണിങ്കൽനിന്നു മരണത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അറയടച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ മുഖത്തു ക്ഷാത്രജന്മം വാളങ്ങാതിരിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും എന്നും മറ്റും ആലോചിച്ച് അന്നു മുതൽക്കു മുൻകരുതലോടുകൂടി പുറത്തിറങ്ങുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചു. നേരിഭവതിയന്നഭാഗ്യം ഭവതിചഭാഗ്യം വിനാപിയത്തേന് പൂർണ്ണപ്രയത്നം ചെയ്യാമെന്നു മാത്രമല്ലാതെ ദൈവഗതിയെത്തടുക്കാൻ മനുഷ്യനാലായില്ല. ധീരൻ ഒരിക്കലേ മരണമുള്ളൂ. ഭിരവിനും പല പ്രാവശ്യവും മരണമുണ്ടോ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അറയടച്ചിരിക്കുകയെന്നു വിചാരിച്ചാൽ എത്രകാലം ഇങ്ങനെ വേണ്ടിവരുന്നെന്നു നിശ്ചയിച്ചുവരുമോ? എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംവാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജഗന്മാഹിനിയെ സമാധാനിപ്പിച്ച് അന്നു ദിവസം താഴെത്തിറങ്ങി ക്ഷേത്രം ചെയ്യിച്ചു കളിയും മറ്റും കഴിച്ചു സമാധാനം ഭാവമുണ്ടെന്നു ഭൂതന്മാർക്കറിവു കൊടുത്തു. മുക്കളിൽനിന്നിറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ജഗന്മാഹിനി ആലിംഗനത്താൽ നടഞ്ഞു. ഇനിയും കുറച്ചു ദിവസംകൂടി ഇരിക്കുക. താഴെത്തിറങ്ങി നടത്തേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ലല്ലോ' എന്നു കണ്ണീരോടുകൂടി പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛന്റെ സമാധാനത്തിന്നുവേണ്ടി അന്നും മുക്കളിൽതന്നെ ഇരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ക്ഷേത്രക്കരണോടു മുക്കളിലേക്കു വരുവാൻ പറഞ്ഞു.

ജഗന്മാഹിനിക്ക് അന്നു കാലത്തു മുതൽക്കു കയ്യിന്നും കാലിന്നും ഒരു തളപ്പും അസാധാരണയായിട്ടുള്ള ഒരു ഭേദവും ഉണ്ടായി

രുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഭർത്താവു തപസ്സിനായിത്തുടങ്ങുന്നത്. അന്നു മുതൽക്കുവേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു തടഞ്ഞത്.

ഉദയമാർത്താണ്ഡന്റെ ഭയം നിശ്ശേഷം തീർന്നു. തന്റെ ഭീരുതയെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു തനിക്കുതന്നെ ലജ്ജയുണ്ടെന്നി. ക്ഷൗരത്തിന്നിരുന്നു. ക്ഷൗരം കഴിയുന്നോരും മുഖത്തേക്കു ശ്രീ വലിക്കുന്നതു കണ്ടു താനറിയാതെ ഒരു മന്ദഹാസം വന്നതു ക്ഷൗരക്കാരൻ കണ്ട് അറന്നു കന്നു ചിരിച്ചു.

ഉ-മാ— എന്തെടാ ചിരിക്കുന്നത്?

ക്ഷൗരക്കാരൻ— വേല ചെയ്യച്ചെയ്യ മന്ദമനാട്ടുമായിരിക്കും.

ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി. ഈ ചിരിയുടെ മുഴക്കം കേട്ട് എന്തോ എന്നു ഭയപ്പെട്ട ജഗന്മാഹിനി അവിടെ എത്തി പരാഭ്രമത്തോടുകൂടി എന്താണെന്നു ചോദിച്ചു. ക്ഷൗരക്കാരൻ എഴുന്നിറു മാറി താടിയിൽ കയ്യും കൊടുത്തു ജനലിന്റെ ചേരയിന്നു. ചിരിക്കാനുള്ളകാരണം ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ ജഗന്മാഹിനിയിലോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭയം തീർന്നു. ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകി. ക്ഷൗരക്കാരൻ കാണാതെ ഭർത്താവിനെ കടക്കണ്ണു കൊണ്ട് ഒന്നു നോക്കി വാതിലടച്ചു തന്റെ മുറിക്കുപോകയും ചെയ്തു. അകത്തു ചെന്നു കണ്ണു പിന്നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ, ഓ, ഓ, അയ്യോ! അയ്യോ! ഈ കച്ച കേട്ട് കേണിവാതിൽ ഓത്തു കൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന ശേവുകൻ ആയുധപാണിയിൽ വന്നു നോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹുടെ വാതിലിന്നടുത്തു ജഗന്മാഹിനി കവിഴ്ന്നും കഴലിൽകൂടി പിച്ഛുവോലെ കഴുത്തിൽകൂടി രക്തം ചാടിക്കൊണ്ടു ജനലിന്നു സമീപത്തു ഉദയമാർത്താണ്ഡനും അതിന്നു സമീപം ക്ഷൗരക്കാരനും മലനും കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ശേവുകൻ ഒരു നില വിലിച്ചുകൂട്ടി. അതിശക്തിയോടുകൂടി വരുന്ന രക്തത്തെ അമർത്തി പിടിച്ചു തന്റെ വസ്ത്രം കീറി കഴുത്തിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടു കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഉദയമാർത്താണ്ഡന്റെ മരണവും കഴിഞ്ഞു.

‘ഭവീതവ്യാനാംഭാരാണിവേന്തിസർവ്വത്ര’ (ഇടക്കം)

കാരാട്ടു അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

പ ല വ ക

1൦82.ലെ വിനോദിനി ഡയറി

ഈ ഡയറി ഞങ്ങൾ കയ്യറിയിരിക്കുന്നു. ഈ ജാതി പോക്കറ്റ് ഡയറികൾ ഞങ്ങളുടെ സെക്കരഞ്ചിനി ഉപകാരവും മോളിത്തരിക്കളിക്കുകയും അനുഭവവേദ്യങ്ങളാണ്. പ്രസ്തുത ഡയറിയുടെ കൈയെഴുത്തുകൾ സെക്കരഞ്ചിനികൾക്കും അടയ്ക്കലും കയ്യെഴുത്തുകൾ പ്രശ്നപ്പെടുത്തുന്നു. വിവരങ്ങൾ അത്രയും എല്ലാവർക്കും സുലഭവും ആകുന്നു. ഇതിൽ 82-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന അന്യവേഷങ്ങൾ, കൊച്ചി രാജകുടുംബം കൊച്ചിസർക്കാർ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരുകൾ, ഏകദേശ പെരുന്നാളും സി അമാവാസികൾ, ഗ്രഹണങ്ങൾ, ക്രിസ്തു ചരിത്രങ്ങളും ഹിന്ദു ചരിത്രവും വിശേഷാലവസ്തുക്കൾ, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മുടക്കമുള്ള ഭവനം, അഞ്ചൽകുളിനിരക്ക്, മറ്റുവകുപ്പുകളും, ആധാരങ്ങൾ രജിസ്ട്രേഷനുള്ള മീസ്സുവിവരം, കേരള മീനാലയം മുതലായി എല്ലാവരും അവഗ്രഹിക്കേണ്ടതായ സംഗതികളും വാർഷികവിവരം നാമവിഷയം മറ്റും ചേർത്തിട്ടുള്ള വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. 6-ണക്കും 4-ണക്കും വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ വിറ്റുവരുന്നുണ്ട്.

1൦82-ാമത കൊല്ലത്തെ കേരളപഞ്ചാംഗം.

കേരളപഞ്ചാംഗം എന്നതു സമുദായ നല്ലൊരു പേരാണ്കിലും തൽക്കർത്താവിന്റെ പേരു മൂലമാണ് ഇതിന്നു പ്രസിദ്ധി. 'രഥമേനോനൻ പഞ്ചാംഗം' എന്ന പരമ്പരയും അറിയത്തക്ക കേരളത്തിൽ ചുരുക്കം. തിഥിനക്ഷത്രാദികളുടെ പരിമേണത്തിലും മറ്റും ഗ്രഹഗണിതം മുതലായതിലും ജ്യോത്സ്യന്മാർ മുമ്പു സന്ദേഹനിവർത്തിയതൊക്കെയും കൊച്ചിപ്പഞ്ചാംഗവും തിരുവിതാംകൂർ പഞ്ചാംഗവും നോക്കിട്ടായിരുന്നു. കേരളപഞ്ചാംഗം പുറത്തുവന്നതിനുശേഷം അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യംവെച്ച രഥമേനോനൻകളുടെ നിശ്ചിതാവശ്യം മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു പഞ്ചാംഗങ്ങളേക്കാൾ തക്കതാൻ കേരളപഞ്ചാംഗത്തിനെ പ്രമാണിച്ചുവന്നിരുന്നു. രഥമേനോനൻകളുടെ അനുജനായ മാധവമേനോനൻകളുടെ അഴകുങ്കുരുത്ത ഇട്ടിരുന്ന് നായനർകളുടെ കൂടി ഗണിച്ചു പഴയ ചിട്ടയിലും നാമധേയത്തിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് 1൦82-ലെ കേരളപഞ്ചാംഗം.

പഞ്ചാംഗശ്രവണപരനങ്ങൾക്കു പറയുന്ന പുണ്യമലത്തിന്നു വരേതിഥിനക്ഷത്രാദികൾക്കുണ്ടാത്തകുപഞ്ചിക മതിയെങ്കിലും അഞ്ചാംഗത്തിന്നു പുറമെ അറിയേണ്ടതായ പല വിഷയങ്ങളും നവീനപഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിവരുന്നുണ്ട്. ആവക വിഷയങ്ങളുടെ നിറവ് കേരളപഞ്ചാംഗത്തിലുള്ളപോലെ മറ്റൊരു പഞ്ചാംഗത്തിലും കാണുന്നതല്ല. സൂര്യോദയസ്തമനോർവരം രാശിനിഷ്ഠം ഗണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഗ്രഹചരണങ്ങളെ ഒരു നോട്ടംകൊണ്ടുവരുത്തക്കവിധത്തിൽ പട്ടികയായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും വളരെ ഉപകാരമാണ്. ഗണിതത്തെപ്പറ്റിത്തങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായമൊന്നും പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും രണ്ടു ജ്യോത്സ്യന്മാർകൂടി ഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അഞ്ചുവരിപ്പെന്നു വാഗ്ദാനിക്കാവുന്നതാണ്.

P. SUBBAROY'S

World- renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മനുസംഹിതയിൽ ചിത്രീകൃതം



പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവേദ ഔഷധമാലയാ.

എ. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുവൃഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത ലക്ഷണമില്ലാത്ത വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, ദൈഹം, കാൽ, മുതലായവയുടെ നീരത്ത്, നീരാഴി, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ് (മൂത്രശ്വാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണനാശിയാക്കി വെക്കപ്പെടുന്നു.



മനുസംഹിതയിൽ ചിത്രീകൃതം

ഈ മനുഷ്യ വിധരൂപം തപാൽ ചിലവു കൂടാത്ത അഞ്ചു രൂപയ്ക്കും

൨. പ്രമേഹ വിധാരണി.

സംസ്കാരം ഉടപ്പുവെച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും തടഞ്ഞും പോകുക, മേശ്രം ചുരുട്ടൽ, കേശമോഹം മുതലായവ് വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിച്ചിരിക്കും. ഇതു കലശലിൽ കേരം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി മക്ക വിധരൂപം മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിക്ക് തപാൽ ചിലവു അഞ്ചു രൂപയ്ക്കും

൩. സർവ്വദാനസംഹാരി

ഈ ഔഷധം അല്ലെങ്കിൽ പിരട്ടിയായ് കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ ക്ഷണനാശിയാക്കി വെക്കും. കൈകൾ വെക്കുന്നവർക്കും തപാൽ ചിലവു അഞ്ചു രൂപയ്ക്കും

൪. മനുസലക്ഷണ സംഹാരണി.

മനുസലക്ഷണം, പഴുക്കം തഴുതണം, നടുങ്ങാണി എന്നീ രോഗങ്ങളെ രോഗത്തിൽ നിന്നു തടയുന്ന പലതരം പലതരം മരുന്നുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കും തപാൽ ചിലവു അഞ്ചു രൂപയ്ക്കും

പി.

പി. പരമിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറബി ജില്ല.

൫. ലക്ഷ്മികരകസ്തുര ഗുളികകൾ.

താമ്രം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ വിലയേറിയ സാധനം, ഭന്തവേദന, വായ് വാറ്റ, അജീർണ്ണം പിത്തവർഷം മുതലായ രോഗങ്ങളും.



രതിച്ചൊ താമ്രം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ തോടുകൂടിയ ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ എത്ര തുറന്നുവെക്കുന്നതും ജീർണ്ണപ്പെടുന്നതും പ്രസവകാലത്തു താമ്രം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ വാതരോഗം ഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ശിരോഗം വരുന്നതിന് കസ്തുരി വച്ചുകുപ്പും മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചിലി, ഗോസംഗം, ജലം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽക്കൊണ്ടുണ്ടാകാത്തവർ വാത ഗുളിക കൾ വെറിലച്ചാൽ കൊടുത്താൽ രതി വരുന്നതിനും ഉള്ള കുപ്പി കൾ വിലയേറിയവർ മുതൽ വെറിലച്ചാൽ ഉള്ള കുപ്പി കൾ അടങ്ങിയ ബക്കി കൾ തപാൽകുലി ഉണ്ട്.

൬. ഭന്തമുണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതും എപ്പോഴും ഭന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കം വില കുപ്പി ഒന്നിനു രൂ. ൧൦. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ഉണ്ട് വേറെ

൭. ജപരസ ഹരി.

കുളിപ്പി, മുറപ്പി, വാതപ്പി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അപചി എന്നു മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു രൂ. ൧൦. തപാൽ ചിലവു ൭ രൂ. വേറെ

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മിശ ഇമ്മ ഇവയ്ക്കിനെയും തൈലം കുമ്പായം കുമ്പായം വളരും. കണ്ണിന്നു കളുത്തുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ണനോരുകയും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോഗം കറക്കും. രോഗം പൊഴിക്കുന്നതിനും കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു വൺ തപാൽ ചിലവു ൫ രൂ. വേറെ.

൯. രോമസംഹരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്ന പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറ്റാം. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩ രൂ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഉണ്ട് വേറെ

൧൦. സുബ്ബരത്നം, പാകിപ്പട്ട, തെക്കെ അയ്യപ്പൻ കുപ്പി.

ഫറ. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

അനമിപ്പാഴ്വര, പെരിച്ചുകിടപ്പുക, ഹൈന്ദവകലിപ്പുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വായനാരം അന്തിപ്പാഴ്വര വയറുവീഴ്ചയുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തം പ്രാണാഭം നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി കണിനു വൃണ തപാൽ ചിലവു അണ വേറെ

ഫഹ. കണ്ണമ്പിന്ദു.

മീശാതു, ചെവികത്തു, ചെവിയപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണന്ദു അഭംഗം ഭേദപ്പെടുത്തും ശുദ്ധവസ്ത്രധാരണമുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി കണിനു വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി ചിലവേറെ അണ വേറെ

ഫറ. സുഖദിഗ്ദിപ്പുകൾ.

ഭേദി നീക്കപ്പെടുത്തും. അന്തിപ്പാഴ്വര, പിത്താപദവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം, വായു മുതലായ ചല അഗ്നിമാന്ദ്യം നീക്കപ്പെടും. വില ഡപ്പി കണിനു വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി ചിലവേറെ അണ വേറെ

ഫറ. നേത്രവിന്ദു.

കണ്ണനോവു, കണ്ണുകത്തു, കൂച്ചം, നീരടപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ, വീള കെട്ടു, ഭരവച്ച, പൂവു, ചെറുപ്പ, ഏരിച്ചിൽ ഇര, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു വൃണ കപ്പി കണിനു വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി ചിലവേറെ അണ വേറെ

ഫറ. സ്വലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയ്ക്കും അശുസ്സായ്ക്കും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്വലിതരക്ഷണി നീക്കം. വില ഡപ്പി കണിനു വൃണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി ചിലവേറെ അണ വേറെ

ഫറ. മൃഗകസ്തുരി.

മോഷ്ടിയിൽ നിന്നും വരുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പിപ്പിയിൽ ഉണ്ട്. രൂപാന്തരം നേടുന്ന വൃണ കപ്പി. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള എട്ടു സംഖ്യയും ചിലവുനോക്കി കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു പുറമെ, ഏഴുതുക്കത്തുകൾ ഏഴും ഇന്ദ്രിയത്തിലോ തിരിച്ചോ ആയിരിക്കണം

വി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പട്ട, തെക്കേ അക്കാട്ട് ജില്ല.

എ. തോമസിന്റെ സിദ്ധാന്തം.

തേരം കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുളി ഭരിച്ചാൽ ഭാഗ്യന്നൊന്നു ആഗമനം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മൗനം ഒരു കുപ്പി കഴിയില്ലാത്ത ഒരു രീതിയിൽ വിളമ്പണം. പിന്നെ കുപ്പിയിൽ കുറയ്ക്കുക എന്നുള്ള വാങ്ങുന്നവന്റെ ധാരണ പിന്നെ കൗതുകം ഉള്ള വിധത്തിൽ കുറച്ചു കൂട്ടം വില ചേർത്തുണ്ടുളള. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ടാകുമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബാങ്ക് ലോപ്പി വരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഉണ്ടാകുമെ. സിലോൺ കി. ഞ

മെ. പ്രണവിരോധം തൈലം.

இதே கடிதம் பின்புதிற் றதலால் அது வியப் புகளாகக் கருதப்படாது. இது சுகப் புகழ் அளிப்பது அது வியப் புகளாகக் கருதப்படாது. இது சுகப் புகழ் அளிப்பது அது வியப் புகளாகக் கருதப்படாது.

പ്ര. കുഞ്ഞുമുഖിക.

ഇതു കണ്ടു തെളിഞ്ഞു ശാലീരം നന്നാവാത്തതിന്നു അതിവിദഗ്ദ്ധരായ ഋഷഭവാമകൻ, പ്രത്യേകിച്ചു സന്തീതക്കുക്കും, പ്രസംഗക്കുക്കും, പാശിചാക്കും ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യാധാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മഹേശ്വരാക്ഷര വരുമെന്നു ഉപദേശമരുളിക്കുന്നു. വിപ.പു.ണ.വി.പി.കമ്മീഷൻ-നു കപ്പിവാമെന്നുണ്ടു.

മൻ. സ്താനമ്യർണ്ണം.

ഇത പൊടി തേച്ചു കുടിക്കുന്നതിനു വിപര്യയായി സോപ്പിനോടുകൂടെ വെച്ചു വിശേഷം. ഇത ഭേദത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, കളിപ്പൊവും പ്രയോജനവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദോഷത്തിന്നു കാര്യവും സുഖവും എപ്പോഴും ഭോജനിക്കും, ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എപ്പോഴും വേണ്ടതാകുന്നു. ഖില ഖണ് വി പി കമ്മീഷൻ നു ണ

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചൂട്, അതിസാരം അസ്ത്മ, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്ര വായു മുതലായി ഏറ്റവും ഉൾക്കാലങ്ങൾക്കും ഈ ഇളകി വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു ധർമ്മമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ വി പി കമ്മീഷൻ ന്യൂ ക്ലിപ്ത വരൾ ൭ ണ

പി. സുബ്ബരായി, പരകിറ്റേട്ട, തെക്കേ അറ്റം ജില്ല.

ര.പി. ഒന്നാംതരം ഗോരോഹന ഗുളിക.

ഏറ്റവും വലിയ വനിതാമുഖം അതു സംബന്ധമായി ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലുള്ള പ്രശ്നം ഉണ്ടാകാതെ പരിഹരിക്കാനും, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവാൽവ മുതലായ ഏറ്റവും ഉദ്ദാഹരണങ്ങൾ അതിവിശേഷമായ ഭക്ഷണശീലം വിലകൂടാതെ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ആപ്തമാകുന്നു.

൨൨. തപശ്ശുശ്ശി.

ഈ ഭരണസംഗ്രഹം, ചുണ്ടാ, ചെറു, പൊതു, മുട്ട, പൂഴി, താഴെ, ഒട്ടുവെട്ടു മുതലായ കടിയും ചെറിയും ഉള്ള എല്ലാ തലശ്ശേരികൾക്കും ഒറ്റത്തട്ടം നൽകി ഭരണസംഗ്രഹം. ഇതു ഭരണത്തിന്റെ പുനര്രൂപം ഉപയോഗിച്ചാണ് മതി. വിവിധ കമ്മീഷൻ ഉണ്ട്

മേത്തറ തോരോലനം തോല ചുക്ക വില്പ 6 ക. മേത്തറ കരുമകോസ്തം തോല ചുക്ക വില്പ ൧ ക. മേത്തറ പെട്ടിപ്പാപ്പ്, തോല ചുക്ക വില്പ ൨ ക. മേത്തറ അങ്കുര അത്തർ, മല്ലിപ്പാ അത്തർ, വെട്ടിയേർ, പൊന്മു, മലിമേത്തു, അതിമല്ലി, സുന്ദര, റന്ന, മരിഡമ്പു അത്തർ മുതലായവയുടെ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ കൂടെ തോല കൂക്കത്തിന്നു ക. ചു. പൂ. പൊന്തൂലി പുറമെ.

കണക്കാക്കിയ ശേഖരങ്ങൾ			കു. ബ. സ.
കി	മുഴക്കം	കി	മു
കി	പച്ചക്കറ	കി	ക

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മലയാളം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എം മാനേജർമാർ എം എ ബോർഡ്
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നാകു വില അഞ്ചു രൂപ
കുമാരമഞ്ജരി, കരടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ —

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് റെറെസ്റ്റ്രാർ കോസ്റ്റാസ്റ്റർ കെ. വാമോദിജി എം എ ബോ
വർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആസൂത്രണം ചെയ്തതും
കൂടെ വില അഞ്ചു രൂപ

സാവിത്രി—

നമ്മൾ റേഡിയോക്കൂട്ടൽ കെ. മിഹാസാരമല്ലാൻ ബി എ ബോർഡ്കളാൽ
എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ കഥ കഥ പുസ്തകം കൂടെ വില അഞ്ചു രൂപ

മധുരാനിഭാനം—

സക്കാര വൈദ്യൻ പരമേശ്വർ വി. കേരളാനന്ദനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പല
രചനകൾ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം വില രൂപ ൧

പുതിയ മൂന്നാം പാഠനോട്ടു മുഴുവൻ —

വി എൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, മോശയുടെ
രം, സാഹിത്യ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧

കീർത്തികേസരി—

സി കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി എൻ എ മേജർമാർ
സ്രീകുമാർ ബി എ. അവർകളാൽ കോളാഹലം പരിഭാഷിതപ്പെട്ടതും കഥാകൃ
ടും കഥാ അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നാകു വില അഞ്ചു രൂപ

മകനാരാജ—

പൈലറ്റും പാർട്ടി എ ബോർഡ്കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ കഥ പുതിയ
കഥ വില അഞ്ചു രൂപ

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി യുവാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നാകു വില അഞ്ചു രൂപ

ഉദ്യോഗാർത്ഥൻ—

കോതമംഗലം കെ ആർ കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സാഹിത്യകാവ്യം
കുടുംബ വില അഞ്ചു രൂപ

രസാലരഞ്ജൻ കഥ—

റി കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം വില അഞ്ചു രൂപ

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ കഥ കഥ ഒന്നാകു വില അഞ്ചു രൂപ

ജേക്കബ്ബ് -

മിസ്റ്റർ മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

ലിഹോരി -

മേയർ മെസ്സേജർമാർക്ക് എഴുതിയ അറിയിപ്പുകളെക്കുറിച്ചു വിലയിരുത്തുക. --

മിസ്റ്റർ മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

സെന്ററാറിയ -

മിസ്റ്റർ മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

ശോക്കരവർ -

അ. മുൻപിപ്പോഴായിട്ട് മിസ്റ്റർ മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം. ഇവയെക്കുറിച്ചു വിലയിരുത്തുക. --

മിസ്റ്റർ സി. എം. മേയർ, എഴുതുക. --

മിസ്റ്റർ മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

അവർക്കുവേണ്ടി --

സെന്ററാറിയയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയ അറിയിപ്പുകൾ എഴുതപ്പെട്ട വിലയിരുത്തുക. --

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം. ഇവയെക്കുറിച്ചു വിലയിരുത്തുക. --

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം. ഇവയെക്കുറിച്ചു വിലയിരുത്തുക. --

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം. ഇവയെക്കുറിച്ചു വിലയിരുത്തുക. --

മേയർ, എഴുതുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാം.

കൂടെ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പിക്കണമെന്നു വേദാന്തരപദേശം—

വികെ കേരവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിയോളംകൂടെ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പിക്കണമെന്നു.

കോനേതരപദേശം—

തിനവിള വിരമൻവെട്ടൂ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില്പിക്കണമെന്നു.

ഒരു ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പിക്കണമെന്നു.

വിക്രമാഭിത്രിൻകഥ—

ടിയാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാദിനി അദ്ധ്യക്ഷതയാൽ അദ്ധ്യക്ഷിക്കപ്പെട്ടത വില്പിക്കണമെന്നു.

മദനകരമരജൻകഥ—

ടിയാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു വിദ്യാഭിവാദിനി അദ്ധ്യക്ഷതയാൽ അദ്ധ്യക്ഷിക്കപ്പെട്ടത വില്പിക്കണമെന്നു ടിയാറായിൻ പുസ്തകം പത്തു വില്പിക്കണമെന്നു.

കഥാസമീപനം—

ടിയാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം പത്തു വില്പിക്കണമെന്നു.

സതാരം—

ടിയാറാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം പത്തു വില്പിക്കണമെന്നു.

അതുഭൂതകവിമക—

വി. ജി ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില്പിക്കണമെന്നു വടലമ്പലമാഹാത്മ്യം—

കമ്മമ്പള്ളിൽ രാമൻപിള്ള ആനന്ദവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില്പിക്കണമെന്നു എന്നുടെ പറ്റിയ അപകടങ്ങൾ—

വില്പിക്കണമെന്നു.

ഭൂലോകവിനോദകഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത, വില്പിക്കണമെന്നു.

പട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ ചിരഞ്ജവേഷ്യാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിനോദകഥ പത്തു വില്പിക്കണമെന്നു.

ഹവ്വഹോമങ്ങളത്തെ ഡയറി—

ബയൻറച്ചെയ്യൂർ ഹവ്വ വില്പിക്കണമെന്നു.

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ടു, തപാൽക്കൂലി പൂർവ്വം എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അർണയ്യസ്സംസാരയക്കണ്ണം.

എസ്. റ്റെ. വെല്ലൂർ വിദ്യാഭിവാദിനി തുടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂർ.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

27. അരോക്വപുരം.

തെരിയുണ്ടാവുന്ന തീണ്ടരി, വേദനയോടുകൂടി പ്രതിമാസമുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടരി, തീണ്ടരിക്കാലങ്ങളിൽ ഒടികളിലുണ്ടാകുന്ന വേദന, കാലനിണ്ണയില്ലാത്ത തീണ്ടരി, മംസന്തോദമുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടരിയിൽ അധികരിച്ചോ ചുരുങ്ങിയതോ ആയ രക്തപ്പോക്ക് മൂലമുള്ളതെന്ന അവസ്ഥ സംഭവിക്കുന്നതായ ഗർഭചന്ദ്രൻ എന്നീ രോഗങ്ങളെയും ക്രമംതെരിയ തീണ്ടരിനാമിത്തമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റാലാലാലങ്ങളെയും ശമിപ്പിച്ചാൽ ഇത് ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. മംസന്തോദമുണ്ടാകേണ്ടുന്ന തീണ്ടരിക്കു ഈ ഭക്ഷ്യം മേന്മയായതും ഫലപ്രദമായതുമായതും. ദേഹസുഖമുള്ള നല്ല കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്രീചന്ദ്രൻ ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. കുപ്പി 1 ക്കു വില്പ 1—0—0 എന്നോ രണ്ടോ കുപ്പികൾക്കു വി, പി. ചാഞ്ചു 5 റണ, പുറമെ.

28. ബുവനപ്രാശം.

മനസ്സാശ്വസനത്തോടുകൂടിയ ദൈർഘ്യം സമ്പന്നമായ വാർദ്ധക്യം വിസ്തൃതി നിശ്ശബ്ദത എന്നിവകൾക്കു ഇവ വിപരീതമായ ഒരു ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം അതുതന്നെ ആയതു നാംകൾക്കും അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്നതും ആകുന്നു. ചെറുപ്പം നാമിത്തമുണ്ടായ ദുർബ്ബലതകളാൽ യൗവനോ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുള്ളവർ ഈ ഭക്ഷ്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന പരീക്ഷിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇത് അവരെ യൗവനോദയത്തിലാക്കുന്നതു നിശ്ചയമാണ്. കുഴ ആഴ്ചക്കു വേണ്ടുന്നതിന്നു വില്പ 3 ക. വി, പി. ചാഞ്ചു 5 റണ, പുറമെ.

29. ചുവനപ്രാശം.

ശ്വാസനാഡികളെയും തൊണ്ടയെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ രോഗങ്ങളും ഇതു മേന്മയായ ഒരു ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. കഫസംബന്ധമായ എല്ലാതരം ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ഇതു ശത്രുപ്പെട്ട ഒരു ശമനഭക്ഷ്യമാണെന്നു മാത്രമല്ല സ്വന്തത്തെയും ബലത്തെയും കൂടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒന്നാണ്. തൊണ്ടപ്പിണ്ണു കച്ചയടക്കി കഴുകി ഏക്കര തെങ്ങയ്ക്കുള്ള അസാധ്യതയുള്ള ഒരു എന്നിവയ്ക്കും തെങ്ങയെയും ശ്വാസനാഡികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ചുവനപ്രാശം കൈകണ്ട ഒരു മരുന്നാകുന്നു. അല്പം 1 ക്കു വില്പ 2 ക. വി, പി. ചാഞ്ചു 5 റണ, പുറമെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

30. മകരധർമ്മം.

ഇതിന്നു സമമായ ഒരു യോഗം ഭക്ഷണവസ്തുതിൽ വേദാനില്ല. മകരധർമ്മം ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഉപയോഗത്താൽ തീരെയും അല്പമായും നിവൃത്തികിട്ടാത്ത രോഗങ്ങളുമില്ല. ഏതു കാരണത്താലും ഉണ്ടാകുന്ന ബലക്ഷയങ്ങളിൽ ഇത് ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായ ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ദീർഘദൂരം വിഷജലം മുതലായ എല്ലാതരം ജലങ്ങൾ ചലമ്പോക്ക് സ്രാവം പ്രമേഹം പ്രസവാന്തരമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ ജലദോഷം കഠിനം ഏകാ മഹാമാരി കാർമ്മകേട് നീര് വിഷചിക വയർപ്പപ്പ് ഹൃന്നശക്ത് മന്ദത ബലക്ഷയം തലച്ചുറ്റൽ എന്നിവയെ ഗമനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു മേത്തരുമാകുന്നു. തോല 1 ക വില 24 ക. കുരുട്ട 5 ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിന്നു 1 ക. വി. പി. ചാഞ്ച 5 ണ. പുറമെ.

31. വസന്ത കുസുമാകരം.

പ്രമേഹങ്ങൾ ദൈബ്യലും അതിഭാരം നാവുറ്റം ചു കൈകാലുകളിൽ ഏരിച്ചൽ ക്ഷീണം മോഹാലസ്യം സ്രാവം പ്രയാസനായുഷ്ണമുതലായ രോഗങ്ങൾക്കു ഇതു ഫലിതമായ ഒരു ഭക്ഷണമാകുന്നു. കുരുട്ട 5 ക. വി. പി. ചാഞ്ച 5 ണ. പുറമെ.

28. രക്തശുദ്ധി.

മനുഷ്യജീവന്റെ പ്രധാനകാരണം രക്തമാണെന്നു ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. രക്തത്തിന്നു ശുദ്ധിയില്ലെങ്കിൽ വായിപ്പിണ്ണ് ചെങ്കണ്ണ് മൂക്കുപ്പിണ്ണ് നൊണ്ണപ്പിണ്ണ് ശരീരമാസകലം കഷ്ട ആണി വീക്കക്കാര ചർമ്മത്തിൽ നിറപ്പേരും ഉണ്ണപ്പിണ്ണ് തലവേദന അഗ്നിമാന്ദ്യ ചർമ്മത്തിന്നു ചുരുപ്പം മാട്ടുവമില്ലായ്മയും ചെങ്കിടും മൂക്കു വീങ്ങൽ പ്ലാപ്പ് ബലക്ഷയം നീര് മുളി കഷ്ടം തഴുതണം മന്ദത സ്വപ്നമില്ലായ്മ ചൊരിച്ചൽ എന്നിവയും ഭുക്തസമുണ്ടാക്കത്തക്ക മറ്റൊല്ലാ ചർമ്മവ്യാധികളും രക്തമുഷ്ടാകാണ്ടുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. രക്തത്തിൽ അകപ്പെട്ട വിഷത്തെ നീക്കം ചെയ്യാൻ രക്തശുദ്ധി എന്നുപേരായ ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം മേത്തരുമാകുന്നു. ഇതു രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും രക്തമുഷ്ടതാലുണ്ടാകുന്ന സർവ്വവ്യാധികളേയും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതും ശരീരത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി ബലപ്പെടുത്തുന്നതും ഭരണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും നിറഞ്ഞ വരുത്തുന്നതും ആകുന്നു. 20 ദിവസത്തേക്കു വേണ്ടുന്ന അളപ്പ് 1 ന് വില 2 ക. ഒന്നോ രണ്ടോ അളക്കുകൾ വി. പി. ചാഞ്ച 5 ണ. പുറമെ.

ഈ ഏഴുത്തുകളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

